

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE ZARAGOZA

SIGNATURA: I – 195

*Tortellius, Johannes. De orthographia
dictionum e graecis tractarum opus.
Vincentiae. 31 octubre 1480.*

25-7° 1.173.

81 I 118
595

So. Pol. Const. & Plan

De Orthographia dictionum & graecis tractatuz
prooemiu incipit Ad Sanctissimum patrem
Nicholaum q^m Pontificem maximu

1007
tractatuz 25 q^m sibi p^o graecoz tractatuz

33-6

ff. 1

I OANNIS TORTELLII ARRETINI COMMENTARIORVM GRAM-
MATICORVM DE ORTHOGRAPHIA DITIONVM E GRAECIS
TRACTARVM PROOEMIVM INCIPIT AD SANCTISSIMVM PA-
TREM NICOLAVM Q^{VI} VINTVM PONTIFICEM MAXIMVM.

Primi

OEPERAM OLIM BEATISSIME
pater Nicolae. v. summe pontifex comen-
taria quaedam gramatica condere: quibus om-
nem litterariam antiquitatem & orthogra-
phiae rationem cum oportunis historiis
pro poetarum declaratione conectere cona-
bar: profuturus sane pro mea virili studio
sua linguae latinae. inter ab aliis studiis
negociisque familiaribus interceptus illa
prorsus relinquere: atque longo tempore ab-
tere usus sum. Sed nupc cum apud Alatrium
campaniae oppidum ex aeris romani mole-
stia secessissem: ea absoluere quorundam
amicorum rogatu conatus sum: ac sic

quoque ad calcem usque perduxit opus manu varium & diffusum: atque illud tuae
sanctitatis qua uelut fonte omnia mea bona fluxerunt: dedicare constitui. non quod
dem ut institutionibus gramaticis poetarumque historiarum culis tua beatitudo indi-
geat: quod ceteros in doctrinis omnibus etiam minutis ex summa ingenii memoriaque
foelicitate praecellis: Sed ut in tua illa bibliotheca quae omnium quae fuerunt
prestantissima comparas aliquo pacto collocare possis. Nam licet ex magnificen-
tia animi tui: quod non nisi clarissima in litteris aedificiisque: & rebus ceteris aggredieris: uir-
ros utriusque linguae eruditissimos: ex omnibus fere terris ueluti ad uirtutis quoddam
asylum conuocaueris: quos ut suum possint excolere ingenium: laudemque sibi pa-
rare: & aliquid conficere: quod posteritati prodesse possit: maximis praemiis affeceris:
non tamen deterrebor: & ego aliquid pro mea paruitate tuae bibliothecae offerre.
Quam tametsi ex clarissimis altissimarum doctrinarum auctoribus fulcire cupis:
quia tamen & minores aliquando facultates necessariae sunt: non dedignaberis
pro tua sapientia: etiam minorum facultatum libros inserere. Video enim quanta
impensis & sumptibus: quantaque diligentia graeca oratorum uolumina: histori-
corum & philosophorum atque summorum theologorum in latinam linguam tradu-
ci procuras. Video quam adhibes curam in antiquorum nostrorum operibus ex-
quirendis: quae deperdita credebantur. Ita ut nonnullos ad diuersas extremasque
mundi partes pro re hac multis cum difficultatibus & impensis destinaueris.
Quae cum magnis in rebus effeceris: non pigebit etiam minorum facultatum libros
in ipsa tua bibliotheca reponere: & maxime illos: qui de gramaticae facultate lo-
quuntur. Quae auctore Quintiliano: nisi oratoris futuri fundamenta fideliter
ixerit: quicquid superstruxerit corruet. Et nisi a quo longior essem: copula posset
in medium exempla afferre: quibus facile cognosceretur: quot ex huiusmodi artis
negligentia in poetis oratoribus: & historicis quotidie errores insurgunt: quot

Quintilianus

N. 21. 561.

A

in iure ciuili: medicina: arte: & ceteris facultatibus interpretationes ineptis-
 simae singulis afferuntur diebus: quot obscurissima ex cuius ignorantia saepis-
 sime uidentur: quae alias lucida & pspicua intelligi potuissent. Vnde nemo uir
 q̄ inter doctos connumerari potuit: qui nō magnam huic disciplinæ curā impē-
 derit. Et ut eiusdem artis professor: qui in ea pcelluerunt: leuiter transeamus:
 Fuerūt sane inter ipsos grāmaticos uiri doctissimi: ut Iginus multi nominis ro-
 mæ grāmaticus: Didimus. quē Macrobius oibus grāmaticis: quiq; sint: aut fue-
 rint magna audacia præponere non dubitauit: Antonius Enipho: cuius scholā
 Cicero post labores fori frequentabat: Nigidius figulus: quē Gellius arbitratur
 iuxta. M. Varronē omnium doctissimum: Valerius Probus sua ætate scientia p̄-
 stantissimus: Cornutus: Anneus: Cassellius: Terentius: Scaurus tēporibus Ha-
 driani: de quibus & Gellius ipse mentionem fecit. Fides etiam optatus tempo-
 re eiusdem Gellii multi nominis grāmaticus fuit: prætereo etiā minus antiquos
 ut Donatū: Seruium: Diomedē: Priscianum: Victorinū uiros nō minus rheto-
 res & philosophos: q̄ grāmaticos. Sed hos q̄. ut eius artis professores facile tranf-
 eo: & ad alios uenio. Quid nō etiā Favorinus tēporibus Gellii philosophus cla-
 rus de grāmatica Gellio referentem multa eruditione saepe differebat. Nō ne etiā
 longe ante eum Aristoteli omnium philosophorū princeps: Theodotesq; ut testis est
 Quintilia. & stoicorum secta: ut Prisci. ipse ostēdit: de hac facultate acri cura &
 diligentia plura scripsere. Porphi. etiā eximius philoso. in Homerum cōmenta-
 ria edidit: quæ usq; in hæc tempora durant: & in quibus nō solum altissimum
 poetæ sensum: & uocabula quæq; explicat. Sed & minutissimas grāmaticæ que-
 stiones absoluit. At hicut dices: græci fuerunt philosophi: fateor id quidem: sed
 non minus nostri & philosophi & oratores: sūmiq; duces facultatem hanc neces-
 sariam iudicauerunt: & de ea acri cura: & diligentia aut differuerunt: aut scripta
 posteris sūmajcum laude reliquerunt. Et Ciceronem inspiciamus primū: qui li-
 guæ nostræ absq; alicuius dubitatione princeps fuit. Quod idem artis huius. ut
 dixit Quintilia. diligentissimus fuerit: & in filioque ex epistolis apparet. recte lo-
 quendi: hoc est & scribendi asp̄ quoq; exactor. & corrector extiterit. Aut uim. C.
 Cæsaris editi & egerunt de analogia libri. Aut ideo minus Messalla nitidus: q̄
 quosdam totos libellos non uerbis modo singulis: sed etiam litteris dedit. Quid
 etiam de. M. Varrone dicemus: An admirandæ suæ doctrinæ. derogauit q̄ mi-
 nutissimas quæstiones in hac arte magno uolumine contractauit: Quid de. C.
 Basso duce nobilissimo: & scientia præstantissimo: nisi laudes dicere possumus
 & tamen plures libros de origine uocabulorū teste Gellio: & aliis nōnullis mul-
 ta cum gloria scripsit. Non ne etiam Plinius sua ætate doctissimus in natu. hi-
 storix de grāmatica libros scripsisse gloriatur: Cuius dicta Prisci. nōnunq; indu-
 cit: & nos illorum fragmenta quædam præciosissima cōpimus. quod si tot tati-
 q̄ auctores de hac materia scripserunt: In qua tu illis dūtaxat cognitione es cō-
 pandus: non dedignaberis meum tibi de grāmatica opus inscribi: nec poterunt
 ulli tuā excellentiam uerbis maliuolis lædere: si grāmaticæ libros colueris: & de
 illis æstimationē non paruam feceris: atq; in tua bibliotheca locandos illos cu-
 raueris. nam grāmatica ipsa Quintiliano teste necessaria est pueris: iucūda seni-
 bus: dulcis secretorum comes: & quæ uel sola plus habet operis: q̄ ostentationis.
 Itaq; primū de litterarum inuentione: numeroq; & figura: ac nomine præctabi-
 mus. Deinde cuiusq; nostræ litteræ p̄ ordinem potestatem: & in alias litteras tā

in dictionibus græcis ad nos p̄tinentibus: q̄ latinis cōmutationes explicabimus.
 3 Post hæc uero de ordinatione litterarum inuicē tam uocalium: q̄ consonantiū
 & tam in eadem syllaba: q̄ diuersa dicemus. Ultimo particularium dictionū or-
 thographiā suis litteris ordinabimus: & q̄ breuissime dabitur: ea narrabuntur: q̄
 ad earundem declarationem facere putabimus.

A ccepimusq; hæc primum ex fragmētis decē librorum Papyriani: quos de ortho-
 graphia scripsit. Ex quattuor libris Plinii de arte grammatica: Ex unico libro
 Rhemii grāmatici de potestate litterarū. Ex unico Grylli de accentibus ad Vir-
 gi. cuius parua fragmēta cōperimus. Ex Capro. ex Diomedē de octo p̄tibus ora-
 tionis. ex Probo doctissimo grāmatico. ex Quintiliano uiro summo. ex Varrone
 de lingua latina. ex Aulo Gellio. ex Donato. Seruio. Prisciano. Victorino. Sergio:
 ex pluribus aliis latinis grāmaticis: græcisq; minoris auctoritatis: cum antiquo-
 rum grāmaticorum libros amiserint. Repperi tamen Herodiani fragmēta: quæ
 dam de orthographia: & eiusdem libros integros quattuor de constitutione. ex
 glosulis etiam Aristarchi super Homerū: & Hesiodum. Quin & ex Porphirio su-
 per Homerum plura annotauimus. Quæ uero ad historiam faciunt: ex Virgil.
 Ouidio: Homero: Hesiodo: Liuiio: Plinio: Iustio: Herodoto. Thucydide: Appiano
 Diodoro siculo: multisq; aliis approbatis auctoribus & græcis & latinis: quos su-
 is locis cōmode inducemus.

IOANNIS TORTELLII ARRETINI COMMENTARIORVM GRAM-
 MATICORVM DE ORTHOGRAPHIA DITIONVM E GRAECIS
 TRACTARVM LIBER PRIMVS INCIPIT.

De numero & figura atq; inuentione litterarum tam græcarum: q̄ latinarum.

Ræcorū litteras: qbus ipsi nunc græci utunt. xxiiii. esse cō-
 stat. uidelicet. α. β. γ. Δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ.
 υ. φ. χ. ψ. ω. S; harū uetustiores græci (ut ex clarissimis grā-
 maticis accēpimus) solas sexdecim habuerunt: quas ex phœ-
 nicia Cadmum adduxisse uolunt: uidelicet. α. β. γ. Δ. ε. ι.
 κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. Quibus ad nostras sic primum a Ne-
 costrata matre Euandri (ut ferunt) redactis: & nos. xvi. eodē

modo & eadem pene figura recēpisse: cum Priscianus: tum antiquiores alii cele-
 bres grāmatici attestant. Immo easdē illas pene cum græcis fuisse rettulit Plini. circa finē libri. vii. natu. histo. ex testimonio delphicæ tabulæ antiqui æris (quæ
 in palatio dicata erat) Mineruæ: quas huiusmodi fuisse Rhemnius grammati-
 cus præstantissimus nobis rettulit: uidelicet. a. b. c. d. e. g. i. l. m. n. o. p. r. s. t. u. S; cum paulatim a græcis litteræ aliæ adinuentæ fuerint. & xxiiii. litterarum nu-
 merum adimpleuerint: nos similiter ab illis aliquas accēpimus. Quibus & in no-
 stro sermone: & in dictionum græcarum scriptura frequentissime utimur. naz
 uocales primū uetustissimi græci quinq; ut nostrū habuerunt. uidelicet. α. ε. ι. ο. υ
 quas ancipites omēs uel ligdas hoc est quæ facile mō p̄duci: mō corripī possūt.
 uti nos uocales nostras dicimus: & illi similiter tunc quoq; dixerunt: sed postea
 cum duas alias adinuerint uidelicet. φ. ω. has fecerūt longas: & ex prioribus
 duas semp breues esse statuerunt: uidelicet. ε. &. ο. quin & hoc quoq; paruū. ο

Itaq; primū de litterarum inuentione: numeroq; & figura: ac nomine præctabi-
 mus. Deinde cuiusq; nostræ litteræ p̄ ordinem potestatem: & in alias litteras tā

pl. 27. natu. histo.
 Rhemnius 527.

Quod uero nouiter inuentū fuerat magnum uocauerunt. Sic enī noīa litteris pro placito imponūt. At nos latini ex his nouiter a græcis inuētis nullā penitus suscipimus: sed nostras omnes uidelicet. a. e. i. o. u. suo numero & nomine conseruauimus: quas sane omnes ancipites & liquidas antiquo more semp habuimus. Post id autē uidentes græcorū doctissimi p ablationem aspirationis a cōsonantibus quibusdā nōnūq̄ sententiam defraudari: nouas adinuenere figuras quibus necessario aspiratio cōprehendi detineriq̄ debeat: & sic. θ. littera i se dulci sono aspirationē gerentem cōcaperunt: quā p. th. q̄ pulcherrime ponūt: nec nō & φ. quam similiter pro. ph. & χ. quā p. ch. iidem a troiano bello citra scribere consueuerunt. nāq̄ illas Palamedem cōperisse Seruius attestatur. Mox alios ac præcipuū Simonidem teste Cornelio Tacito ceteras cōperisse. Verum ex his tribus sic cōpertis latini nostri nullā penitus suscipere: sed seruata antiqua scriptura ipsum. t. uel. c. uel. p. cum aspirationis nota more antiquo scribere uoluerunt. Sed quærit Parthenius grāmaticus: idēq̄ post illum Priscianus: quare nō ideo a græcis. rh. aspiratum in aliam formā figurāq̄ traslatum fuit: cū eodē mō aspirationem suscipiat. Ad quod respondentes dicunt: quia nec sic aspiratio ipsi. r. cohæret sicut & præfatis mutis: nec si ab hac littera tollatur significationē minuit. nam quāuis subtracta aspiratione dicatur tector uel Pyrrhus nō minus intellectus manet integer: non autem sic in aliis. Nam si Chremes cum aspiratione proferes nomen proprium designabis: a quo si aspirationem subtraxeris significationem mutabis: quia tunc quoq̄ a uerbo cremo declinatum cum significatione eius uerbi esse uidebitur: ut id idem in mille aliis contingit. Rurū græci alii & ut fert Simonides ad linguæ suæ scripturæq̄ ornamentum. ψ. litteræ sine aspiratione adinuenit: quæ quodāmodo molliorē q̄. ps. uolubilioreq̄ sonū habet: ut diligentissimi conspexere grammatici: pro qua Claudius Cæsar apud nos antisigma hac figurā describi uoluit. χ. ita ut pro. ps. aliam simplicem figuram ut græci habent: & nos haberemus. Sed ut in sequentibus ostendemus nulli ausi sunt antiquam scripturam post Claudi imperium cōmutare. Post has uero omnes. j. &. f. græci ipsi comparerunt: quæ sane ad decorum ornatum propria linguæ plurimum contulisse uidentur: At uero latini nostri præter sexdecim antiquas litteras. quibus primitus utebantur. f. aliam ex æolico quodā digāma ut infra clare enarrabimus assumpsere. Postq̄ & q. litteram iuenerunt: quæ tamen præcise eiusdem cum. c. potestatis esse dicatur: eam tamen nostri auctores in illis dictionibus optasse uisi sunt: in quibus pinguior quodāmodo sonus exigi uidebatur: q̄ per. c. litteram prestari potuerit. Post has uero nōnulli ex nostris. K. in eadem forma qua est apud græcos supuacue recepere. Qua sane Quintilia. in nulla scriptura nostra utendum existimat: nisi ut ait quæ significat etiā ut sola ponatur. nam in quibusdam uetustissimis inscriptionibus sæpe ego conspexi. K. DECEMB. pro calēdis decembris. Idēq̄ in Liuio uetustissimæ scripturæ frequenter annotauit. Nec illis ulli pacto assentiendum puto: qui sequente a. contendunt semper. K. scribenda; esse ut karthago kaput: cum teste Quintilia. sit. c. littera quæ ad omnes uocales uim suam cōmode pferat. præter has quoq̄ cū græci. f. litterā ultio adinuerint p nostrarū dictionū magna cōmoditate illā sub hac forma. x. a nostris recipi debere uisum est. hoc solum ab illis in uoce discrepantibus: q̄ ubi illi eā pferentes in. i. uocalē definūt: & dicūt. xi. nos econtrario dicimus. ix. Vltimo uero. y. & z. assumpsimus. ut & nobis quoq̄ i græcis

Quod
Sō
1 - nomen
2 - figura
3 - pferas

nomnibus transcribendis deseruirent. Nā ut ait Quintilia. a græco sermone magna ex parte romanus cōuersus est: & cōfessis quoq̄ græcis uerbis utimur ubi nostra desunt. Sicut illi nōnunq̄ a nobis mutuuntur. Sunt igitur figuræ litterarum quibus nos utimur uigintidua: de quibus omnibus singularem dicemus. Nam. h. littera non est: sed aspirationis nota: ut in sequentibus ostendemus.

De accidentibus litterarum.

Ed quærūt nōnulli quotidiē cur nos simplici uoce uocales nostras: & græci pluribus syllabis quāsdā uocare uoluerunt: cū littera ps sit minima uocis cōpositæ: nā quā nos simplici uoce adicimus: illi pluribus syllabis alpha nominant. Itē quā nos. i. simplici sono: illi iota duabus syllabis uocauerunt. Cōsonantes etiam fere omnes duabus syllabis illi efferunt: ut beta: gāma: delta: quā nos i eadem quæstione manentes: una syllaba nominamus: & quāsdam quidem in. e. uocalē terminantes: ut be. ce. de. & similes quāsdam uero ab. e. incipientes: ut el. em. en. quā sane quæstione facile dissoluere possumus: si accidentia litteræ distinguamus: quæ tria sunt. nōmē. f. figura. & potestas. nōmē. ut apud græcos alpha beta gāma delta. Apud latinos uero a. be. ce. de. ita. ut apud illos pluresq̄ uocales pluribus syllabis nominentur: apud nos uero uocales omēs p se placet nomen suum ostendunt. Figura uero ea est forma: quā in singulis litteris græcis. f. & latinis cōspicimus: quæ apud antiquos illorū & nostros: ut supra ostendimus pene eadem fuit. Potestas autē pronuntiatio est illarum quā in litterario sermone nos & illi eodē modo utimur. nomen igitur ad placitū instituentis rationem impositum fuit: quod non solum unica aut duabus syllabis: sed tribus pluribus uel si placuisset constitui poterat. Sed auctoribus latinis teste Prisciano in octa uo in his ut multis aliis breuitas & conciso nominis magis placuit. Nec id sane nomen litteræ potestatem ullatenus impedire ualet: quæ in pronuntiatione litterarū uocis ostenditur: quia tunc quoq̄ non litteræ nōmē: sed potestate utimur. quæ indiuisibili quodam ipsi litteræ proprio consistit. Nam si balneum dicimus: aut martium laborem efferimus: non tunc. b. in. e. terminatur: nec. l. aut m. ab ipso. e. incipit: quia nō nomine: sed potestate eius litteræ utimur: ut quem admodū in cōpacto ex elementis corpore dicimus elementū: ut indiuisibile esse. hoc est q̄ non ut corpus in aliud elementum diuidi potest: & tamen in partes quāsdā diuidi ualet: & cōposito nomine effertur: sic & in litterali uoce littera ipsa sua ui & potestate indiuisibilis: hoc est non in aliā litterā resoluibilis pferitur: quæ tamē in se cōposito nomine cognominari cōmode potuit: unde & ad elementorum mundi similitudinem uocabulo etiā elementi nōnulli litteras uocauerunt. Et sicut illa simplicia sunt: & coeuntia corpus omne pficiunt: sic etiā hæ coiunctæ litteralē uocē quasi corpus aliquod cōponunt: sed diuersa eloquē di ratione apud græcos & nostros. Nam cū apud eos teste Quintilia. libro. xii. de institutione oratoria nullæ litteræ dulcius sprent q̄. y. & z. altera uocalis: altera consonans: quas ut diximus mutuari solent: quotiens illorum nominibus utimur. nescio ut idem inquit auctor quomodo hilarior in earum scriptura protinus renidet oratio: ut in zephyris: zophyrisq̄: quæ si nostris litteris scribantur: hoc est his quæ loco ipsius. z. apponere consueuerant: & cum. i. nostro surdum quiddā & barbarum efficient sonum. Sed uelut in locū earū succedunt apud nos aliæ tristes & horridæ: quibus græcia appetit: ut. f. quoq̄: quæ ē sexta nostrarū pene nō humana uoce: uel omnino nō uoce potius inter discrimina dentium

eodem teste efflatur: quæ etiã cū nō uocalē pximā accæpit: quassa quodãmo:
utiq; quotiens aliquã cōsonantiũ frangit ut in hoc ipso frangit: multo sit her-
ridior. Alia est æolica littera p qua primũ ipsum. f. accæperamus. Deinde ut la-
te uidebimus ad aliã potestatem. f. redacta. u. consonantem illius loco surroga-
uimus: & nouã illius postea formã a Claudio cōptam: etiã si repudiauimus ut
infra late uidebimus: uis tamē nos ipsa psequitur: & ineptũ quid respectu soni
quod apud illos ex digãma resultabat: efflare uidetur: ut seruus certuus & simi-
lia. Alia quæ est. q. duras & illa eodē testate syllabas facit: quæ ad coniungēdas
demũ subiectas sibi uocales est utilis alias supuacua: ut equos quare quoniam
cū etiã ipse hæ uocales duæ efficiant sonũ: qualis apud græcos nullus ē. Ideoq;
scribi eorũ litteris nō pōt. Et nos primã illã uī uocalis amittere ī sequētib; ostē
demus. Quid q; plæraq; eodem referente auctore nos. m. quasi mugiente littera
cludimus: qua nullũ græce uerbum cadite. At illi enī iucunda & ī fine p̄cipue
quasi tinnientē illius loco ponūt: quæ est apud nos rarissima ī clausulis. Quid
q; syllabe nostræ. b. litterã & d. innitunt. Ideo aspe ut plæriq; non antiquissimo-
rum quidem: sed tamen ueterũ mollire tentauerunt: nō solum auersa p̄ abuer-
sa dicendo: sed in præpositione. b. litteræ absonam & ipsam. f. subiiciendo: de q;
bus oibus in sequētib; latissime disputabimus: & incipientes ab. a. uim ac pote-
statem cuiusq; mutationesq; & alias p̄ ordinem subnectemus.

DE VI ac potestate. a. litteræ: & cōmutatione in alias uocales.

Gitur apud antiquos nostros & græcos eiusdē prorsus figuræ fuit: & potesta-
tis semper remansit. Estq; tam apud illos: q̄ apud nostros anceps quidem & li-
quida: hoc est quæ facile modo p̄duci: modo corrip̄i potest. Sed cū. e. græcis in
scripturam nostram transferimus illam fere semp̄ sua figura & nomine ac pote-
state conseruamus. Nōnunq; uero cōmutamus in. o. ut μαρμαρον marmor: κέ-
ρύδος corilus. Aliquando in. i. ut κένεστρον: canistrum. nōnunq; i. æ diph.
ut ἄσκλιπιος Aesculapius. In quo sequimur æoles. Illi quidem Νύμφαις pro
Νυμφᾶς: φαίςιν pro φαίςιν scribebant. sæpe etiam auctoribus Papyriano: Pro-
boq; & Prisciano mutatur. a. perderiuations in uocales alias: ut in. e. modo pro
ductam: modo correptam: productaq; quidē: ut halitus hanelitus: facio feci: ago
ægi. iacio iæci. frāgo frægi: capio cæpi: quod cum. æ. diphthongo scribitur. Cor-
reptam uero: ut tango tetigi: cado cecidi: parco pepci: fallo fefelli. Similiter per
compositionem. a. producta in. e. productam conuertitur: ut armatus inermis: æ
arceo coherceo: in. i. modo cōsimili ut amicus inimicus. Vnde etiam plæraque
nomina quæ cum uerbis siue participiis componuntur: mutant. a. extremã syl-
labam nominatiui in. i. correptam: ut arma armipotēs: stella stelliger: causa cau-
sidicus: tuba tubicen: tibi tibiicen: cum duabus. ii. breuib; sed apud plærosq;
p̄ synæresim in unam. i. longam cōmutantur: & dicitur tibiicen: quod ī alia hu-
iuscemodi compositione non reperitur.

DE. B. Littera.

Quoq; littera muta est: hoc ē quæ nō in sonũ suũ: sed in sonũ. e. litteræ termi-
natur: hanc græci beta nomināt. Geritq; uirtutē & potestātē median iter. p.
& ph. Vnde nec penitus caret aspiratione: nec plene eã possidet. Quare nos ob
litterarum affinitatem dictiones græcas traducentes: nōnunq; p. & ph. in illam
cōuertimus: Vt cū apud nos πύξος: silicet cū. p. in prima scribatur: apud nos
buxus cū. b. scribit̄. Similiter αψυρος: cum littera. ψ. pro qua nos. ps. ponere

cōsueuimus: ab actoribus nostris ablyrtus cū. b. traducitur. Itē quod illi cū lit-
tera aspirata αμφῶ: nos cū. b. hoc est ambo transcribimus. At ecōterario similiter
quod illi cū. b. scribunt: nos cū. ph. aspirato traducimus: ut θιαυβος triūphus:
de quo in propria dictione uidebimus. Quandoq; uero & p. exile. p. ph. aspira-
to traducimus: ut quod ab illis φοινικεῖος cum principali aspirata scribitur: a
nobis puniceus cum exili. p. transfertur. Itē πορφύρεον purpureum. Quin &
cōtra ubi illi. p. exile ponunt: nos sæpissime aspiratum traducimus: ut quod illi
Δειφύλη nos deiphile: quod illi λαφίθαι nos laphithæ: qd̄ illi υψιπύλη nos
hyphsiphyle cū. ph. aspirato scribere cōsueuimus. Sed hæc & similia etiã nōnul-
li ex nostris cū. p. absq; aspiratione scribunt: quod indifferenter in illis posse fieri
cōptum est. Itaq; cum maiores nostri ut infra late ostendemus. f. quod digãma
æolicum erat: in dictionibus nostris primum p̄ eo quod nunc. u. cōsonantē po-
nimus. postea p. ph. aspirato in latinis dūtaxat dictionibus assumpserint obser-
uatum a quibusdã uetustissimis referente Plinio fuit: ut pro littera. f. ob cognã-
tionē quã cum. ph. habere uidebatur: ipsum. b. ob litteræ uicinitatē transcribe-
rent: & bruges cum. b. teste Quintiliano in primo institutionum pro eo quod ē
fruges scriberent & pronunciaret. Quin & Byrrhus pro Pyrrhus hoc ē Ruffus
diceret: Belena pro Helena: quin & ex græco quod est βέσκωνον nostri fascinũ
traduxerunt: ut testis est Cloatius Verus in libris quos inscripsit uerborũ e græ-
cis tractorum. Quẽadmodum rettulit Gellius libro. xvi. noctium atticarum: &
fascinare esse quasi balsinare. Sane cum æoles spiritus asperitatē effugientes u-
biq; loco aspiratōis ipsũ digãma æolicũ. f. ponerent: cōtigit etiã ut in dictionibus
incipiētib; ab. r. quæ sp̄ solēt aspirari: nō cum. f. digãma post. r. sed cū. b. loco di-
gãmi ante. r. scriberet̄. Cuius ratio in p̄mptu est: q̄a cum digãma nō nisi cū uo-
cali: & in principio syllabæ poni possit. ut simili modo nostruz. u. cōsonans: qd̄
loco illius accæpimus: sequitur manifeste q̄ nō etiã post. r. in eadem syllaba po-
ni poterat. Qua de re ob litterarum uicinitatē transferentes æoles quoq; digam-
ma in. b. p̄ponebant ipsi. r. ac dicebant βρητόρ pro rhetor: βροδος pro rho-
dos: & nō ρητορ noc ρφοδος scribere poterant. At in aliis dictionibus nō in-
cipiētib; ab. r. sed a uocalibus semp̄ loco aspirationis digãma ipsum appone-
bant. Vnde teste Quintiliano ex nostris nōnulli & fordeum & sædus cum. f. p̄
hordeum & hædus scribebant. Verum ut Papyrianus refert libr. ii. de orthogra-
phia cōsueuerunt antiq; nostri. af. cum digãma. f. pro ab cum littera. b. describe-
re. Sed cum postea ipsum. u. cōsonans loco digãmi accæperint: q̄a in fine sylla-
be stare nō poterat: loco eius ipsam. b. litteram posuerunt. Idēq; postea in nōnul-
lis obseruare placuit: ita ut etiã ubi. u. cōsonans stare potuisset digãma acciperet̄
& ubi sibilum dicimus: sifilum priores cum digamma teste Nonio Marcellio de
doctorum indagine describebant. Similiter cum non possit. u. consonans ante
cōsonantē in eadem syllaba poni mutatum fuit nōnunq; teste Prisciano etiam
ipsum. u. consonans in. b. ut cælebs quasi cælestem uitã ducens. Quid q; b. ipsũ
in. u. uocalē euphoniæ uel differentiæ causa transire dicitur: ut aufero p̄ abfe-
ro: ne si cum duplicato. ff. scribatur affero: ex ad & fero cōpositum credat̄. Vn-
de & in preterito reassumit. b. & facit abstuli. Aufugio pro absugio ut in sequen-
tibus latius uidebimus. Verum sequente. f. solet etiam. b. in ipsum. f. transire: ut
officio: sufficio: suffio. item sequente. c. transit: ut occurro: succurro similiter in
g. ut suggero in. m. ut summito. etiam aliquando. m. non sequente: ut globus:

glomus in. p. ut nubo nupsi: scribo scripsi. Nā quis analogia p. b. etiam in preterito cogit scribere: euphonia tamē Plinio auctore supat: quæ etiā nuptram non nubtrā & scriptū nō scribtū p. p. & nō p. b. dicere & scribere cōpellit Vnde teste Prisciano in nono. b. ante. s. uel ante. t. in principio syllabæ: hoc est & in eadem syllaba inueniri non potest: quæ admodū & p. posse dicimus: ut ipse aprus. Nāq; obtineo: absonus: abstinens & similia: nō in principio eiusdē syllabæ habēt coniunctas. b. & s. uel. b. & t. cū præpositio ab uel abs a syllaba sequētis dictionis separentur. At in nubo uel scribo cū. b. sequētis sit syllabæ necessario in. p. cōmutari debet: & eorū participia ut nuptus scriptus atq; ex his deriuata nomina: ut scriptor & nuptiæ: quā sane euphoniā græci obseruatissime seruauerūt: ut λέιψω quod in præterito actiui. b. in. p. ante. s. cōmutat & λέιψω facit. Similiter sequente. t. ut in præterito passiuī λέιψιται. Transit etiā. b. in. r. ut surripio arripio in. s. ut iubeo iussi. At subsequor cū. b. scribitur ut cōpositio ipsa cōprobat quæ est ex sub & sequor. Suspicio uero & suspicio quin & suscipio: sustuli nō scribuntur cū. b. nec duplicant. s. quā teste Probo a susum uel sursum ad uerbis sunt composita. nec potest duplicari consonans alia subsequente consonante: nisi sit muta ante liquidam ut supplex.

DE Littera. C.

Littera muta est. & exilis omnino seu leuis: quia nihil prorsus aspirationis in se continet. mutaturq; in uariationibus temporū ut paulo post uidebimus qui & ante. n. sequēte uocali in eadē syllaba ponit ut Praxitelesq; cnidi rursus te marmore signet pulchra uenus. quæ sit nobilis ipsa cnidos. ut latius in sequētibus ostēdemus. p̄fertur tamē sub uoce ipsius. g. ob cognationē litterarū quæ admodum uidebimus. quom de illa tractabimus. Vt & modo consimili Cneus & Caius cū c. scribi debent quæ teste Seruio in uoce ipsius. g. p̄ferre habemus quarum prima cū. c. sequēte. n. tantūmodo cōsueuit uidelicet. Cn. Secunda uero teste Quintiliano sola. c. littera signat quæ ut ait in uersa mulierem declarat quia tā Caias esse uocatas q̄ Caios ex nuptialibus sacris apparet. Sane hanc scripturā in antiquis sepulchris nos sæpe conspeximus ut de Caio primum scriptum comperimus. C. MARIUS. C. F. COS. VII. PR. PL. Item de Caia. SEX ROSCIUS. CL. AEROS. SIBI. ET. LVCER. AE. CONLIBERTAE. SVAE. FECIT. Item in alio in lo. V. ABVRIAE. C. ET. C. L. FELICVLAE. F. & reliqua. Quod aliquando nō obseruatum fuisse & Caiam: ut Caium. c. littera signari cōperimus: ut in alio loco. C. ENNIAE. P. RVBERIVS. CELER. VXORI. CAR. PIENTISSIMAE CVM QVA. VIX. AN. XXXIII. MENS. VIII. SINE QVERELA. B. M. P. OPTO VALEAS. QVILEGIS. Vnde ut sæpissime conspiciamus consul cum e. sequente. o. &. f. signabatur hoc est duabus sequentibus litteris & absq; n. uidelicet. COS. ita ut si. n. interpositum fuisset consules in plurali notarentur uidelicet. CONS. sed hæc Hactenus. sane transit. c. per compositiones & deriuationes in alias consonantes. in. g. ut quadringenti pro quadringenti: & reliqua. quæ a centum cum. n. ante. c. simili modo componuntur adeo q̄ ubi deest. n. ipsū. c. integrum semper maneat ut ducenti. trecenti. secenti. i. sexcenti lz selibra sit singula libra cum dimidia. ut in dictione talentum uidebimus. x. ut dico dixi duco duxi noceo noxa noxtus. in. s. ut parco p̄si quin & pepci.

DE Littera. D.

Littera muta est & media inter. t. exile & th. aspiratū quare nec penitus carz

aspiratione: nec eā plenā possidet quæ & p. th. aspirato quandoq; a nostris trāfferit ut θεος deus q̄q̄ alii a θεοματι qd̄ est timeo deduci uelint: ut in dictione deus ui debimus. Sane ipsum. d. mutationes ab auctoribus nostris accepit diuersas. & aliquando qdem in. b. cōuersum fuit. & qd̄ olim duellū nos iā bellū dicimus. Iuuenalis in satyra Galeatuz sero duelli p̄cinit. Vnde Varro li. iiii. de origine linguæ latinæ pduelles inqt dicuntur hostes ut p̄fecit sic pduellum & duellū: id postea bellū & p̄git & ab eadē cā facta duellona bellona. Quintilia. etiā inqt in primo duellos qdem dicere bellos ausi sunt. itē si cōponatur ad cū dictione incipiēte a. c. in aliud. c. cōuertit ut accedo accessus accessio. Accuso ex ad & causo ut in sequētibus latius appebit. Itē cū dictione incipiente a. q. mutatur. d. in. c. ut acq̄ro ex ad & quæro: fuit etiā. d. in. c. cōuersū in ea dictione qcqd̄: cuius quarta teste Quintilia. c. litterā exposcit: ne. f. bis interrogare uideremur: ex quo etiā qcq̄ cum. c. scribendū puto. ne si. d. scriberetur: mō cōsimili qd̄ sit quā interrogare uideamur. Itē si cōponatur ad cū dictione incipiente ab. f. transit. d. in aliud. f. ut ex ad & factus affectus. Itē in. g. ut ex ad & gero aggero. Itē in. l. ut allido: de quibus latius in sequētibus appebit. Nōnunq̄ uero & absq; cōpositioe præpositiois fuit d. mutatū in. l. nā a sedeo oli sedda dicebat: quæ nunc sella dicit. In. r. similiter p̄ cōpositionē præpositionis ad cōmutatur ipsum. d. ut arrideo. Quin & absque cōpositione eius præpositionis fuit aliquando teste Varrone cōmutatum in. r. Vnde ait libro. iiii. de origine linguæ latinæ meridies ab eo quod medius dies. d. antiqui non. r. in hoc dicebant: ut præneste incisum in solario uidi: hoc est in horologio: quod ex sole signabat. Nōnunq̄ etiam Papiriano teste. teste lib. tertio de orthographia cōsueuerunt antiqui nostri pro ad præpositione cum. d. ar cum r. apponere. Dicebantq; aruenas ubi nos adueuas. aruocatos pro aduocatos. arufines pro adfines: aruolare pro aduolare: arfari pro adfari: aruentores pro aduentores. Vnde Prisciano teste ostenditur. recte arcesso dici ab arcio uerbo: qd̄ nūc accio dicimus: quod est ex ad & cio cōpositum. Quin & arger quoq; pro agger dicebant. Interponitur. d. etiā frequenter in cōpositis hiatus phibendi causa: ut ex re & ago dicimus redigo redarguo. Itē ex pro & est componitur prodest. Subtrahitur etiam a modernis quæ sequens syllaba ab. f. & alia cōsonante incipit ut ascendo: aspicio: aspiro asto.

De. E. Littera.

Littera uocalis est: & nōnullas etiā mutationes aliquando accipit. Nā Quintiliano teste Messalla in lib. de. f. littera sibe & quæse. e. littera terminata descripsit. Idq; etiā in multorum libris se cōperisse testatur. Quin & Titū Liuium ita his usum: ex Pædiano dicit se legisse: qui & ipse eum ut ait sequebatur. At constat nos illas in. i. litteram cōmutasse. Quid quod here pro aduerbio. e. littera tēpore Quintiliani: ut idem ipse attestatur terminabant quod uetustiores. i. littera terminasse dicit: ut in ueterū comitorū libris etiā tunc quoq; inueniri dixit: ut here ad me uenit. Idēq; in epistolis Augusti: quas sua manu scripsit: aut emēdauit depræhendi asseruit. Nos uero ueterum scriptorum: Augustiq; ipsius scripturā: & nō Quintiliani nostro tēpore obseruamus: atq; i. littera heri finimus: Iuuenalis autē q̄ tēpore ipsius Quintiliani fuit. here secundum eius ætatis cōsuetudinem. e. littera finiuit. cum in tertia satyra ait. Res hodie minor est here q̄ fuit atq; eadem cras Similiter Martialis li. i. epigramatū. Et positum est nobis nil here præter aprum. Idem in. iiii. cur here quod dederas hodie puer Hylle negasti.

& aliis in locis pluribus. Quid quod a uetustioribus teste eodem Quintiliano. e. quo quod in aliis quibus multis dictionibus. i. loco fuit: & scribebatur: ut Menerua leber magerter: quæ deinde scripsimus. Nonnunquam uero & quod per. o. scribimus per. e. antiqui nostri teste festo scribebant: Ut quæde pro quando: die quinte pro quinto die quarte pro quarto. Pomponius in atellana quæmetui ascribitur. Dies hic sextus cum nihil ægi die quarte moriar fame: Sed id præcipue teste Gellio lib. vii. noctium atticarum in præteritis more græcorum obseruabant. Nam græci in quadam specie præteriti temporis: quod *παρεκλειμενον* appellant: secundæ uerbi litteram in. e. plerumque uertunt. ut *γράφω γέγραφα τυπτῶ Δέτυφα* sic nostri mordeo non momordi cum. o. sed cum. e. memordi dicebat. Q. Ennius in satyris meum inquit non est: at si me canis memorderit. Laberius in gallis de integro patrimonio meo centum milia nummum memordi. Idem. P. Nigidius. Idem plautus diuersis in locis obseruauere. Similiter posco non poposci declinabant sed peposci. Valerius Antias libro animalium. xlv. periq; Lucinius. tr. pl. perduellionis ei diem dixit: & comitis diem a. M. Martio pretore peposci. Sicque etiam teste Gellio. M. Tullius & C. Cæsar mordeo memordi: pungo pepungi: sponde spondi dixerunt. Item & ubi nos. u. uetustiores. teste Papyriano sæpissime. e. scriptabant. Auger pro augur: augeratus pro auguratus. Cato etiam Censorinus Quintilia. teste dicam & faciam dice & face scripsit: eundemque in ceteris modum quæ similiter cadunt illum obseruasse dixit: ut in ueteribus eius libris rettulit apparere. Per deriuationes etiam teste Prisciano transit. e. correpta in. a. correptam: ut sero satus reor ratus: in. e. productam ut lego legi: in. i. similiter ut lego dilligo. Fides pro genere citharæ fidicula & fidicem: nec facit fidis in singulari quemadmodum uoluit Priscianus: quod ab antiquis inauditum est: ut infra in dictione apes ostendemus. Transit & in. u. ut tegeo toga. In. u. ut omnia uerba secunde coniugationis: quæ in u. diuisas syllabas formant præteritum est & in. xi. deficient in supinis ut horreo horruui: rubeo rubui: tepo tepui: ferbeo ferbui: egeo egui: frigeo frigui: rigeo rigui & cætera.

DE. F. Littera.

Litteram semiuocalem esse antiqui grammaticæ scriptores asseruerunt: eo quod a uocali incipit: & in se ipsum terminatur. quibus Priscianus non assensuens mutam esse uoluit: Tum quia loco mutæ iam ponitur: hoc est. p. & h. Tū quia terminalis nominum minime comperitur: & semiuocalis necessario nomina terminet. Tum quia ante. l. & r. in eadem syllaba ponitur: qui locus mutarum est dicitur. Tum etiam quia communem ante easdem litteras positam uocalem facit. Sed hæc hæc hactenus. Verum ut ab exordio huius litteræ: hoc est per quem modum ad nos uenerit procedamus. Habebant antiqui æoles litteram hanc: quæ quia duplicis gammæ figuram detinebat: ut & nunc detinet digamma a plerisque ex nostris cognominata fuit: a nonnullis uero sibi hoc nomen datum fuit: quod apud æoles prius habebat: uidelicet. uau. ab ipsius uoce profectum teste Varrone & Didymo: qui id ei nomen fuisse ostendunt. Hanc igitur litteram auctores nostri pro maxima nostrarum dictionum comoditate ab æolibus eo pro loco accæperunt: quo nos nunc. u. consonantem habemus: & eundem prius sonum cum. u. consonantem: quæ nunc utimur: & tunc quoque ipsum. f. nos habuisse: cum Priscia. tū alii plures artis grammaticæ scriptores attestantur. Verum cum dictiones nostras & quas ex græcis accæperamus: nostri ut antiquissimi græcorum primiti: p

ph. aspirati & nullas p. f. scriberemus: uisum est postea inter dictiones nostras & græcas differentia notaretur loco. ph. in dictionibus nostris digamma. f. accipere In græcis uero antiquam per. ph. scripturam obseruare. Itaque loco. f. digami posuerunt nostri auctores. u. consonantem: quia teste Papyriano affinitatem in sono habere uidebatur: & digamma ipsum cum alio sono in dictionibus latinis loco. ph. scribi statuerunt. Post hæc autem & nostri ferunt auctores uoluit Claudius Cæsar pro. u. consonante ipsum digamma inuersum hac scilicet figura ꝓ transcribendum esse: ut propriam haberemus litteram: ubi. u. consonantem facimus. Idque nos ipsi romæ quibusdam in locis scriptum aspeximus: ut serjus pro seruus: ꝓulgus pro uulgus: ꝓixit pro uixit. e quibus hoc unum epitaphium inseruisse sat sic DIS. MANIBVS SACRVM. SECVNDVS. ꝓIXIT. MENS. IX. DIES. XXVI. PETRONIA. NOE. SOROR. EIVS. ꝓIXIT. ANNUM. MENSES. TRES DIES. XII. HIC. SEPULTI. SVNT. Sed quauis illi recte uisum sit. Consuetudo tamen antiqua supauit. Nam neque hanc solam sed tres litteras Claudius ipse teste Cornelio Tacito prioribus nostris adiacet: quæ usui imperitante eo fuerunt post obliteratæ. Et ut idem attestatur: aspiciabantur etiam tempore suo in ære publico plebiscitisque per fora templa fixis.

De. G. littera.

g Muta littera est: & media inter. c. sine aspiratione ponitur: quare nec caret penitus aspiratione: nec eam plene possidet: ut simili modo de. b. & d. esse ostendimus Nam tres sunt omnino simplices seu leues uel exiles. p. t. f. Tres aspiratæ seu fluctiles & crassæ: uidelicet. ph. th. ch. Tres mediæ uidelicet. b. d. g. ut de græcis simili modo late infra uidebimus. Vnde ob litterarum uicinitatem. k. seu. c. nostrum in. g. transferimus: ut *κυβερνητης* gubernator *κόβιστος* gobius uel gobio. Iuuenalis in satyra. Atticus eximie si cocnat inquit: Nec nullum cupias cum sit tibi gobio tantum in oculis. *κύκνος* cygnus cum. g. media ut quidam scribunt. Quin & p. ch. aspirato ipsum. g. nonnunquam traducimus uel *αράγνη* aragne. Alii uero iuxta litteraturam græcam cum. ch. aspirato scribunt: ut in ea dictione uidebimus. Quin & *γνῶσις* gnosis. Vnde gnosisque ardentis: decebat stella coronæ. Cōsueuerunt etiam maiores nostri Varrone teste libro. i. de origine linguæ latinæ: ubi nos nunc. n. ponimus ante. g. uel. c. ipsum. g. loco. n. græcorum more describere. Et ubi nos angulus illi aggulus cum duplicato. g. annotare: ubi nos anguilla: illi agguilla: qui iggerunt pro ingerunt: agceps pro anceps. Agichises pro anchises & similia: quæ omnia Acciū nostrum obseruasse affirmant. Mutat etiam. g. in uerborum præteritis: ut ostendunt Papyria. & Priscia quædamque. i. ct. ut agor actor: legor lectus: pigor pictus. aliquid quando. i. s. ut spargo sparsi: mergo merisi: nonnunquam. i. x. ut rego rexi pingo pinxi

De Aspiratione.

h Ut ostendunt grammatici nostri littera non est: sed aspirationis nota: nec aliud litteræ nisi figuram: & quod in uersu iter alias litteras a nobis describitur detinere potest. Quod sane ad uim litteræ minimam sufficere ualet: quia sic quoque numerorum formæ quædam potestatem litterarum detinerent. Præter hoc autem nec uocalis nec consonans esse potest: quare nec littera non quidem uocalis: quia a se uocem non habet: nec uero consonans: quia nec semiuocalis est nec muta: non quidem semiuocalis. cum nulla syllaba latina uel græca per integras dictiones in eam desinat: ut in sequentibus ostendemus: non etiam muta cum in eadem syllaba cum duabus mutis bis ponatur: ut phthius: Erichthonius

At nulla syllaba plus duabus mutis iuxta se positis habere potest: nec plus tribus consonantibus continuari ualeat: ut latius Priscianus nos hoc ipsum disputauit: Sed ad alia tendentes cōperimus Papyriano auctore libro secundo de orthographia Latinos nostros figurā plenā cuiusdā græcæ litteræ ad nos pro aspiratione traduxisse: quæ apud illos uocalis est: & sub hac forma. η. scribitur atq; ita uocatur. Nam ut supra ostendimus: post quinque alias uocales hæ litteræ. η. & ω. mega a græcis cōpertæ fuerunt: ante quas nec aspiratione græci nec latini habebat: ut etiā in quibusdam antiquissimis inscriptionibus eā græcorū q̄ latinorū usq; ad hæc tēpora ego ipsi aspexi. Sed cū a diligentissimis grāmaticis primū græcis deinde latinis spiritus quādoq; diuersissimus in litterarū pronuntiatione annotari posse uideret: uisum ē aëolibus primū effugientibus spiritus aspiratam. F. digāma pro aspiratione in quibusdā dictionibus uti. Quos antiqui romani sequētes loco aspirationis ipsum digāma quādoq; etiā apponebant. Vnde cū p̄ illo postea. u. consonantem surrogarent: etiā nūc ubi illi *Ἔσπερα* nos uespera scribimus & p̄ferimus. Et primū testē eodē Papyriano *Ἔσπερα* scribebam. Item *Ἔστis* nos uestis: & primū festis dicebamus. Verū Attici comperta uocali η. diuidere illā cōperunt: & partem quidā unā uidelicet p̄ aspiratione accæpe. Alteram uero pro nota exilitatis statuere. Nam omnis dictio apud illos a uocali incipiēs uel nota aspirationis: uel exilitatis annotatur. Sed cum iuniores aëoles teste Censorino facilius semicirculū describerent: uel quia forte propinquior ad formā digāmæ esse uidebatur: cōperunt aspirationem in similitudinem. c. nostri describere: quod pene eandem figuram quam græcum. ζ. detinet habere uidetur: nisi quod non tanta curuitate quanta ipsum. c. nostrum uel. s. græcū aspiratio ipsa designatur: ut scilicet apertius priorem formam referre uidetur. Sed ut in antiquis codicibus græcis: quotidie aspiciamus prior forma signata apparet: & nomen nouorum aëolorum forma describitur. Rursus & per contrariā formam notam exilitatis annotare statuerunt græci quæ. s. talis est. Et ipsam aspirationis notam dæseam uocant: quam Gryllus i libro de accentibus ad Virgilium flatilem dixit: notam uero exilitatis illipsilem: Gryllus leuem nominat. Rhemius uero *Ῥελæμον* exilem uocauit. At latini cum aspirationem in scriptura nostra reciperent: totum. η. pro aspiratione sumpserunt. Nec illud diuidere cure fuit: quia exilitatis notam penitus neglexerunt. Ponimus igitur aspirationis notam ante uocales omnes: sed post consonantes tantūmodo quattuor more antiquorum græcorum: hoc est po. c. ut Chremes: post. t. ut Thraso: post. p. ut Philippus: post. r. ut Pyrrhus Verum cum Papyriano teste uetustiores græcorum notam ipsam aspirationis in uersu ut nostri conscriberent: actum olim fuisse perpendimus: ut non exercitis latinis in scriptura græca confusionem quoq; & errorem ipsa aspirationis nota nonnunquam induceret. Nam traductes nostri ab initio dictionis plurimas græcas: quibus indigere uidebamur contigit: ut decæpti figurarum similitudine id: quod aspirationis nota erat p̄ littera. s. acciperunt & traducerunt: & maxime quia ab aëolibus ut plurimum sumpserunt: qui aspirationem in formam. ζ. græci designabant. Itaq; cum scriptum comperirent *Ἐπιδάμος* putantes primam non esse aspirationem: sed. s. litteram quam illi in ea figura describunt traduxerunt *serpillus* & non *herpillus*. simili modo *Ἐπιδάμος* dixerunt *serpo* & non *herpo*: *Ἑξ* traduxerunt *sex* & non *hex*: *Ἑπτὰ* septem & similia quæ plurima cōperiunt. Quare cū nō minus apd

græcos ipsos cōfusionē quādoq; eiusmodi scriptura induceret: ita ut quod Attici: & nos *musam* cum. s. p̄ferimus: Boetes *muha* hoc ē nō uoce ipsius. s. sed aspirationis: teste Prisciano in primo p̄ferent. actū ē ab illis ut nō amplius i uersu ipsa aspirationis nota scribatur. Sed supra uocalē annotet: unde iam scribitur: *Ἐπιλλος* & nō *Ἐπιδάμος*: *Ἑξ* & nō *sex* alia similiter. Idēq; de nota exilitatis obseruatur: ut *Ἐπιδάμος* *Ἐπιδάμος*: & i aliis mō cōsimili. At uero supra cōsonantes nulla earum notarū scribitur: nisi supra. ρ. quæ sola inter omnes cū principalis ē aspirationis nota designatur: ut *Ῥητώροδοπα* *Ῥητώροδοπα*: & similes: quōbrem cū eiusmodi dictiones traducimus: semp cum. r. aspirato transcribimus: ut *rhodope rhetor*: *raphanus*. Sed an in medio ipsarum dictionum græcarū: quas nō in litteraturā nostrā transcribimus ipsum. r. aspirari debeat dubiū esse uidet. Quod Priscianus in primo p̄ hunc quoq; modū dissoluit dicens. r. si ne aspiratione in latinis ponitur: in græcis uero principalis hoc ē initio dictionis posita: uel in dictione media geminata: & a nobis transcripta aspirat ut *Pyrrhus*: *Tyrhenus*: & similia: quæ ut ait ex antiqua nostra scriptura aspirationē in medio seruant. At uero quom nō geminat. r. absq; aspiratione scribenda sunt ut *Pyrrhus*: *lyra*: *syria*: & similes. Quod quia doctis omnibus & approbatis latinis obseruatur: & nos itidē obseruare debemus: Verum ut omnem aspirationis obseruantiam: quæ apud græcos habet: & ad nostros ex illorum dictionibus traductur: facile cōprehendamus: id prius diligenter prospiciendum est: ex consonantibus græcis. ix. mutas esse: uidelicet. β. γ. κ. π. τ. θ. φ. χ. Quarum tres quidem apud illos exiles sunt seu leues: hoc est p̄sus simplices: & quæ nullam intra se aspirationem cōcludunt. s. κ. τ. τ. Tres uero aliæ crassæ & spissæ: uel ut alii ex nostris uocant: flatiles: uidelicet. θ. φ. χ. Rursus & aliæ tres quæ mediæ nuncupantur uidelicet. β. γ. Δ. quasi medium quendā inter spissas & exiles sonū sint continentes: ut. β. inter. τ. & φ. similiter. γ. inter. κ. & χ. & simili modo. Δ. inter. τ. & θ. & ut similia de litteris nostris esse uidimus. Vterius quoq; & aliud diligentius perspiciendum: ut quæ duæ dictiones cōponuntur: quarum una i uocalē definit: & alia incipit a uocclī i dictione cōposita nō retinet uocalis: in quaz prima dictio: que cōponitur definebat: ut si præpositionē hanc græcā *παρα* cū hoc pronomine *εἰς* componamus: abiicitur. α. in quod definit præpositio: & scribitur: *παραεἰς* & non *παραεἰς*. Quin & ut iam abiecto litteræ: q̄ cōpositio designetur sæpissime ponitur supra locū: unde talis littera est abiecta duo signa: ut supra statim annotauimus. Vnum qdem semp in modū semicycli exilitatis: hoc est primum: quo reiectam uocalem fuisse notatur. Secundum uero i formam eius notæ: quam uocalis i initio dictionis sequētis posita ante compositionem habebat: ut puta aspirationis uel exilitatis: quo uocalē illam sic ante compositionem fuisse signatā denotatur: quoniā ut diximus omnis dictio græca a uocali initiū sumens uel signo exilitatis uel aspirationis signatur. Si ergo sequēs dictio signo exilitatis signata fuerit: signū illud secūdo loco positū remanebit ut i exēplo præhabito. Sin uero signata fuerit aspirationis nota: & illa eadem secundo loco posita remanebit: ut si cum hac dictione *οδοσ*: quæ in initio aspiratur eadem præpositio *παρα* cōponatur scribetur sic quoq; *παραδοσ* ubi primū quidem signum significat uocalē inde fuisse abiectam. Secundum uero uocalē alterius dictionis ante cōpositionem fuisse aspiratā. At uero uetustissimos nullum ex his signis apposuisse conspeximus: ut ex antiquis inscriptionibus i mat

more sculpsit sæpius a notari. Sed id ulterius aspiciendum est: quod si in eiusmodi compositione sequens dictio ab aspirata uocali incipiat: ut puta $\delta\lambda\omicron\sigma$: & prior dictio quæ componitur in uocali cum una illarum consonantium: quas exiles diximus terminari contingat: ueluti si hanc præpositionem $\mu\epsilon\tau$: quæ habet τ consonantem exilē ante ultimā uocalē uelimus. cum hac dictione $\delta\lambda\omicron\sigma$ componere per ea quæ supra diximus: uocalis ultima a præpositione præfata abiicit. Itaque scribenda esset composita dictio sic: uidelicet $\mu\epsilon\tau\delta\lambda\omicron\sigma$. Sed quia uocalis illa sequētis dictionis est initium aspirata erat: ex ipso τ . consonante exili: quod erat dictionis præcedentis ex ea aspiratione. quæ erat sequētis litteræ. alia quædam littera in se ipsa aspirata conficitur. uidelicet θ . quæ nihil prorsus aliud est quàm τ . ipsum aspiratum: quare re exilē tunc quoque consonantem puta τ in aspiratam sibi correspondentem conuersam dicimus: puta in θ . & scribimus ac præferimus $\mu\epsilon\theta\delta\lambda\omicron\sigma$. Quam saue dictionem si latine transcribere uolumus: tum aspiratione methodum transcribemus. Similiter π . quæ consonans est exilis in ϕ . aspiratā conuertit potest: ut si præpositionem hanc $\epsilon\pi$ cum hac dictione $\eta\mu\epsilon\rho$: quæ in principio aspiratur componamus: scribemus: & præferemus $\epsilon\phi\eta\mu\epsilon\rho$: hoc est ephemera. Itē ex eadem præpositione $\epsilon\pi$ & $\eta\beta\eta$ aspirata: quæ est pubertas componitur $\epsilon\phi\eta\beta\omicron\sigma$: qui est pubes. Unde similiter apud nos cum ph . aspirato scribendum est. scilicet $ephebus$: ubi nulla est diphthongus. similiter de κ . dicendum est quod in χ . litterā aspiratam conuertitur: cum scilicet modo cōsimili componi illud contingit: ut sæpius in sequētibz apparebit. Verū & hæc quoque quæ diximus sæpissime absque compositione ab antiquis obseruata fuisse uidemus: dum scilicet simili modo: ut diximus dictiones inuicem terminantur: & apud eorū poetas: primū ablatum fuit. ϵ . deinde τ . exile propter aspirationem uocalis in alia dictione potissimum Home. circa initium Iliados $\alpha\lambda\epsilon\iota\sigma\theta\alpha\iota\theta\epsilon\iota\rho\eta$: ubi a $\tau\epsilon$ cōiunctione græca sequētis: quæ est $\iota\epsilon\rho\eta$ conuersū fuit in θ . aspiratū. Sane abiecto litterarum uocalium in quas terminantur dictiones cum sequēs incipit a uocali ubique fere a poetis græcis obseruatur. Home. $\nu\mu\eta\mu\epsilon\theta\epsilon\omicron\iota\delta\omicron\iota\epsilon\eta\delta\lambda\omicron\mu\iota\alpha\delta\omicron\mu\alpha\tau\epsilon\chi\omicron\eta\tau\epsilon\sigma\epsilon\kappa\tau\epsilon\rho\varsigma\alpha\pi\rho\iota\alpha\mu\omicron\iota\omicron\pi\omicron\lambda\iota\eta\epsilon\upsilon\delta\omicron\iota\kappa\alpha\delta\iota\kappa\epsilon\delta\alpha\iota$. At in uersibus poetarum nostrorū hoc non in scriptura aut pronuntiatione uersus: sed in scansione tantūmodo obseruamus. Græci uero non solum id in uersu: sed etiam in soluta oratione obseruant: ut Demosthenes contra Aeschinē $\epsilon\pi\omega\iota\theta\omicron\pi\epsilon\rho\epsilon\varsigma\tau\iota\mu\alpha\lambda\iota\varsigma\theta\upsilon\pi\epsilon\rho\upsilon\mu\omega\eta$: ubi non solum abiecta fuit uocalis littera: sed duobus in locis conuersum fuit. τ . exile. θ . aspiratū. Sunt amen nonnullæ dictiones quæ absque alicuius dubitatione compositæ esse uidentur: & has obseruā as neque a græcis: neque a nostris habuisse constat: ut Aristippus quæ ex $\alpha\rho\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$: quæ est optimus: & $\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ qui est equus componitur: & secundæ dictiōis prima aspiratur: quæ cum τ . exili cōiuncta aspiratōez amittit. Similiter Cratippus Leucippus Alcippe: quæ omnia ex hippus aspirata dictione componuntur: & aspirationem abiiciunt atque exilem consonantem conseruant: quod forte ex eo fieri potuit: ut compositorum certitudo magis innotesceret.

DE. I. Littera.

1. Littera uocalis est: & unica sola figura a nostris scribitur. A græcis uero triplici uarietate figuræ notatur. Nam quidē una in forma ipsius. i. nostri describitur: quod ipsi græci. i. paruū uocant. Alia uero in alterius littere forma: quæ Pythagorā adinuenisse quidā ferunt: & quæ illi. y. psilon hoc est subtile uocant. Nos quia illud in solis dictionibus græcis transcribimus. y. græcū uocamus: quæ

psilon. i. subtile

sane duæ litteræ apud illos ancipites sunt & liquidæ: hoc est que facili modo corripuntur modo produci possunt. Tertiæ uero litteræ figura præter has duas adinuenta fuit: & uocatur ab illis ita: quam sane litteram: ut supra diximus Iohannem illi semper statuerunt. Quin & præter hæc triplicem simplicis litteræ formam: duas habent græci diphthogos: quæ eundem cum illis sonum continere uidentur uidelicet $\epsilon\iota$ & $\omicron\iota$: ut infra late uidebimus. Itaque cum in dictionibus græcis nos primum. i. quod paruū dicuntur cōperimus: illud apud nos transcribentes semper fere in scriptura nostra seruamus: ut $\sigma\iota\kappa\epsilon\lambda\iota\alpha$ sicilia: $\kappa\iota\rho\kappa\eta\sigma$ Ciceres: $\phi\iota\lambda\omicron\sigma\phi\iota\alpha$ philosophia & alia innumera. in quibus paruū. i. ut ab illis scribitur: sic a nostris conseruatur. Nonnunquam uero transferimus in. e. ut $\nu\iota\rho\epsilon\upsilon\sigma$ Nereus: & maxime ubi diphthogus ex. o. &. i. ponitur: ut infra latius differemus: nec apud nos. i. semper uocalis est sed quandoque in consonantem litteram transit: ut & simile de. u. uidebimus: quæ tam consonantes quàm uocales unum nomē & unam figuram teneant: tamen quia diuersum sonum: & diuersam uim habeant in metris: & in pronuntiatione syllabarum: non pro eisdem litteris & elementis accipi possunt: ut Censorinus & Priscianus doctissimi artis græmaticæ attestant: nam ut atun tantum fere interest iter uocales consonantes: quantum inter animas & corpora. Animæ per se mouentur ut Platoni uideat: & corpora mouentur. Corpora uero nec per se sine anima moueri possunt: nec animas mouent: sed ab illis mouentur. Vocales similiter per se mouentur ad perficiendam syllabam: & consonantes secum mouent. Consonantes uero sine uocalibus immobiles sunt. Verum. i. nostrum quomodo consonans si modo quidem pro simplici consonante: modo uero pro duplici accipitur. Pro simplici quoque tunc habetur: quando ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente uocali in eadem syllaba: ut Iuno Iuppiter: Pro duplici autem quando in medio dictionis ab ea incipit syllaba post uocalem ante se positam subsequente quoque uocali in eadem syllaba: ut maius peius eius: in quo loco antiqui uores nostri solebant geminare eandem. i. litteram: ut maius peius eius: quæ sane orthographia usque ad Ciceronis tempora in aliquibus dictionibus perdurauit. Ita ut referat Quintilianus Ciceroni placuisse aiiio maiiāque geminata. i. scribere: Quæ sane non aliter pronuntiaripotuerant: ut etiam Priscianus ipse attestatur: quæ si cum superiore syllaba prior. i. cum sequente altera præferretur: hoc est ut prior. i. cum priori syllaba: & sequens cum sequenti iungatur ut tellus: uannus & similia præferuntur. nam duo. i. pro duabus consonantibus accipiebant: & eadē consonans in eadē syllaba geminata iungi non potest: Unde Pompeii quoque genitium per tria. i. scribebant: quorum duo superiora loco consonantium: & postremum per uocali accipiebant. Quod Cæsari artis græmaticæ doctissimo placitum a Victore comprobatur. non enim alio modo tres. i. in una syllaba pronuntiaripotuerant cōperitur nonnunquam. i. littera & pro simplici consonante in medio dictionis posita. Sed in compositis: ut iniuria adiungo reiectus reice: quod ultimū cum geminata. i. scribitur: quarum prima in initio syllabæ consonans simplex est: cum uocalis ante illam breuis a Virgilio in bucolicis ponatur: quomodo ait. Tityre pascetes a flumina reice capellas: ubi perceleumaticon: quod ex quattuor breuibus constat: pro dactylo posuit: hoc insuper annotandum. i. litteram pro consonante positam aspirari non posse: quomodo nulla consonans ante se aspirationem recipere ualeat. Unde huius trisyllabum non bisyllabum teste Prisciano dici hōt. Verum & ipsum. i. consonans per. t. quandoque apud antiquos positum fuisse cōperimus. & cum apud alios: tum apud

Censorinus
Priscianus

pro psilon
pro dupl

Virgilio: bucolicis

pro. t.

Liuium sæpenumero annotauimus: ait enī de secūdo bello punico libro. i. nūc postq̄ multo maiorem partē itineris emensam cernant: pyreneū saltum inter ferocissimas gentes superatum: rhodanū iantum amnē tot milibus gallorum prohibentibus domita etiā ui fluminis traiectum in conspectu alpes habeant: dixit ianrum pro rārum hanc teste Quintiliano sic iam ut tam scribitur. Quid quod ab antiquis nostris nōnullis dictionibus ipsum. i. præter cōmunem nostrorum usum fuit adiectum: & a nōnullis quandoq; detractum: nam pluria cū. i. ante extremum a ab antiquis dictum fuisse ostendit Gellius circa finem libri. v. notitium atticarum ex auctoritate. M. Catonis. Q. Claudii. P. Nigidii. M. Varro nis. imo refert sinnum Capitonem doctissimum uirum in epistola ad Pacuuium labeonem p rationes grāmaticas docuisse pluria cum. i. ante. a. latinum esse. plura absq; .i. barbarum. atq; id quoq; absolutum & simplex esse non comparatiuum: quin & eo quod est compluria aduerbium factum compluries: ut Plautus in Persa: & M. Cato in. iiii. originum posuerunt. Quid q̄ eodem Gellio teste in. iiii. eiusdem operis. M. Varro & P. Nigidius non aliter locuti fuerunt & scripserunt: q̄ senatus & domus & fluctus. cum. i. post. u. & ante. s. in genitiuo: ab eo quod dicimus senatus & domus fluctus. Et in ueteribus libris Terentii comici scriptum dicit eius anuis opinor eam quæ est mortua. Ita ut per ablationem ipsius. f. datiuus ipse formari habeat: ut senatui domui fluctui. Quid quod non nullis hæc datiuus terminatio in ipsum. i. nō placuit: & magis in ipso datiuo domo senatu fluctu dixerunt: q̄ cum adiectione ipsius. i. Lucilius in eodem casu uictu & anu dicit: non uictui & anui in hisce uersibus: Quod sumptum atq; epulas uictu proponis honesto & in alio loco: anu noceo inquit. Virgi. quoq; in casu dandi aspectu dicit non aspectui. teq; aspectu ne subtrahe nostro. & in geor. quod nec concubitu indulgent. C. autem Cæsar grauis auctor linguæ latinæ in anticatone: Minus inquit arrogantia supbiaq; dominatuq;. Item in Dolobella actionis illibuiti: quorum in ædibus fanisq; posita & honori erant & ornata. in libris quoq; analogicis eodem Gellio teste omnia istiusmodi sine. i. littera dicenda censent. Quid q̄ in genitiuis nominū quintæ declinationis loco ipsius ultimi. i. quod apud hos terminari consueuit: pleraq; ætas ueterum ponere cōsueuerat. s. & non huius faciei: sed huius facies declinabant. Q. Claudius libro priō annalium nemo audebat inquit propter magnitudinem atq; imanitatē facies. f. cum gallo quodam uelle pugnare. Ciceronem quoq; affirmat Cællius in oratione quam pro. P. Sextio fecit: dies scripsisse p̄ diei. Verba hæc sunt. M. Tullii: equites uero daturos illius dies pœnas. Quo circa factum hercle est: ut facile his crederet Gellius libro. viii. noctium atticarum qui scripserunt idiographuz librum Virgilii se se inspexisse: in quo ita scriptum erat: Libra dies somniq; pares ubi fecerit horas. i. libra diei somniq; Sed sicut hoc in loco dies a Virgilio scriptum uidetur: ita in illo uersu non dubitauit Gellius quin dii scripserit p̄ diei quom dixit: Munera læticiaq; dii. Si enim dies huius dii a ueteribus declinatū refert: Sicut etiam facies facii: progenies progenii: acies acii. Cn. Marius in Illiadis. xxi. Altera pars acii uitassent fluminis undas. similiter species specii: ut idez Marius in. xiii. An maneat specii simulacrū in morte silentium. Luxuries luxurii. C. Gracchus de legibus promulgatis: Ea luxurii cā aiunt institui. p̄nces p̄ncicii. M. Tullius in oratione qua Sex. Roscium defēdit: teste Gellio prefato lib. ix. sic scripsit. Quorum nihil p̄ncicii cā diuino consilio: sed ut ipsa & magnitudine

rerum factū putamus. Sane. C. Cæsar in libro de analogia secundo huius die & huius specie dicendum putat. Vnde & ipse quoq; Gellius in Ingurtha Salustii summæ fidei & reuerendæ uetustatis libro. Die casu patrio se iuenisse affirmat. Verba uero illa ita fuisse refert: uix decima parte die & reliqua. Sane per deriuationes transit. i. nostrum in alias uocales in. a. sic genus generis generatim. paulus paulatim: in. e. fortis forte: sapiens sapientis sapiēter in. o. ut pater patris patronus: Et patro uerbum: olli pro illi: saxuz saxi saxosus. & hæc hæctenus Nunc de. y. græco quod illi ypsilon. i. subtilem uocat insipientibus hoc primū tenendum est: si dictiones græcas transcribimus: & illius sonum in dictionibus a nobis descriptis conseruamus: & apud græcos per eiusmodi. y. græcu scribitur. Semper nos & illas per ipsum. y. græcum scribere deberemus: eo quod subtiliorem quodamō syllabā in metro habere uisum sit: hoc est fere in diuisis syllabis: & quodamō coniunctis & nos græcā scripturam in suis dictionibus conseruare debemus. Sed quia illud aliquando in alias litteras cōmutamus: de eo latius suo loco tractandum erit. At uero aliud quod ita uocant: & sub aspiratio nis nostræ forma describunt: raro enim nos sonum eius in nostra scriptura seruamus. sed aliquando quidem in. a. nostrum conuertimus: ut ηερ aer: ελεμη Helena. εϋλη aula: φημη fama: φυγη fuga: siquidem hæc duo ultima potius a græco: quam græcum ab illis deriuetur. Quod sane quo ad hoc in idem tēdit de quo alias uidebimus. Aliquando uero: immo fere semper in. e. productā trāserimus: ut ησιόδοσ Hesiōdus ομηροσ Homerus: ηρακλιδης Heraclides: & mille alia. Aliquando autem in. æ. diphthongum transferimus: ut σκηνη scæna: quæ teste Prisciano libro primo apud nos cum. æ. diphthongo scribitur: q̄ in antiq; marmorum inscriptionibus obseruatū cōperit: ut in ea dictione latius uidebimus: Similiter æthica: cæra: & alia nōnulla teste Apuleio grāmatico cum æ. diphthongo scribuntur: quæ ab ipso. Æ. traducuntur: ut in dictione æthica expressius declarabimus. Sed ut diximus nulla a Prisciano notatur nisi tantū scæna. Rursus & nōnunq; ipsum. η. in sonum. i. nostri & litteram trāscribimus: potiusq; paraliticum cum. i. latino scribimus & p̄ferimus: q̄ p. e. pactum traducamus: quod tamen a κλητος: quod uocatus interpretatur: & per. η. scribitur: cōpositū cōstat. Simili mō kyrieiison cū. i. nostro in penultima scribit: & p̄fert & tamen ab ελεησον cōponitur: quod cum. η. apud illos scribit. Eodem modo ephimera quod ab ημερα componitur. Sed hæc q̄rarissime habentur.

De Littera. K.

k Ut supra diximus penitus superuacue recepta fuit: quoniam. c. ad omnia pro quibus nonnulli utuntur. k. commode scribi possit. Vnde compertuz habeo ex Papyriano diligentissimo grāmatico. Nigidium figulum nunq; in cōmentariis suis usum fuisse. k. aut. q. Nam teste Prisciano quauis in uaria figura & uario sint nomine. k. q. & c. tamen quia eandem uim habent tam in metro q̄ in sono: pro una eadēq; littera accipi debent.

De Littera. L.

l Semiuocalis littera & liquida dicitur: hoc est quæ incipiens ab. e. in sonuz p̄ prium desinit: & quæ post mutā in eadēq; syllaba posita: mō longā mō breuē præcedentem syllabā facit: longā q̄dem ut Virgi. in. viii. fit: Thmai cōiunx longæua dorycli: ubi. i. ante cli pdu citur: quam alio loco correptam posuit: quom ait: Est dorycli cōiunx ditutni signa decoris. Habetq;. l. ipsum teste Prisciano libro. i.

de arte grāmatica triplicē sonū: exilem quando geminatur secundo loco posita ut ille Metellus. Plenū quādo finit nomina uel syllabas: & quādo habet ante se in eadem syllaba aliquā cōsonantē: ut sol silua flauus clarus. Mediū in aliis ut lectus lecta lectū. Verū cōsueuerunt antiqui cōplures nūq̄ in capite dictionis. I. ipsum scribere: sed semp̄ illi unū. s. eū. t. alia consonante præponere uoluerūt ut teste Quintiliano stotū pro lotū: stlitū p̄ litiū scribebat: quæ scriptura i ali quibus in scriptionibus etiam usq̄ ad hæc tempora cōspicitur: ut epigrāma in dicitur: quod in regione frentana apud histonium his uerbis incisum est. Scæua. quæstor decemur stlitibus iudicandis. s. c. post quæsturam & decem uiratum stlitum iudicandarum tribu. pl. & reliqua. Item romæ extra portam populi ad quartum lapidem. M. Antonii Antit. Lupi. Pr. Patricii. Aug. quæstor Sodal. Tii. trib. milit. Leg. ii. Adiu. Tr. ple. fidel. x. uir. Sclit. Iud. & reliqua: quid quod ipsum. l. in. d. nōnunq̄ conuersum legimus. ut Virgi. in. Tityro: Siluestrem tenui musam meditaris auena: meditaris cum. d. pro meditaris. quō. p̄. per antistoechō teste Seruio scripsit: nam melitaris dicere debuit: quasi dulce canis: quod a græco uerbo μελιτῆρος deductum fuit: idq̄ a μελι: quod mel denotat originē sumpsit. Solebant etiam antiquissimi græcorum. l. pro. n. scribere. Vnde quinquaginta quoq̄ numeri signum: quod illi iam per. n. scribunt: nos per. l. more illorum antiquissimo scribimus. Transit etiam per deriuationes in alias consonantes in r. tabula taberna Prisciano teste. in. x. ut paululum paxillum: mala maxilla: uelum uexillum. Quin & ipsum. l. declinando per omnes casus imutabilis permanet: ut sal salis: & in reliquis. Idem facit. n. & r. ut flumen fluminis: Cæsar Cæsaris: non autem reliquæ consonantes:

DE. M. Littera.

Semiuocalis est: & ab aliquibus non irrationabiliter inter liquidas Prisciano teste cōnumeratur: qui post mutam in eadem syllaba posita: modo longam modo breuem præcedentem uocalem efficit: ut. exemplis ille græcorum ostendit. nam de hoc quoq̄ latinorum nullum ego cōperire in nostris poetis ualui nec ipse aliquā id uocem. Quid q̄ sola ex semiuocalibus post. s. ponitur: quod mutarum est proprium: ut Smyrna: smaragdus. Quid q̄ etiam ante liquidam: ut samnis samnitis: hoc est homo de samnio: ubi est beneuentum: Rānes rānetis: nomen poetæ proprium. nōnunq̄ etiam ante. s. posita in finali alicuius nomis syllaba more mutæ per interpositionem. i. facit genitiuum ut hyems hyemis: sic ut inops inopis: cælebs cælebis: & nunq̄ ante se. nam longam uocalem patitur in eadem syllaba esse: ut illam: illum: artem: pupim: fluctum: rem: spem: diē: cū aliz omnes semiuocales hoc habeant: ut sol pean par Mecenas pax. Transit Prisciano teste per deriuationes in. n. maxime. d. uel. t. uel. c. uel. q. sequētibz ut tantum tantundum: idem identidem: eorū eorundem: num nūcubi: ut Plinio placet nūquis nunq̄. Nam nāq̄ ipso auctore Prisciano: unde eo teste am præpositō f. uel. c. uel. q. sequentibus in. n. mutat. m. ut anceps anfractus ancisus anquiro Verū si cū dictione incipiēt a uocali cōponatur: remanet. m. & intercipitur. b. ut ambitus ambelus: ambustus ambages: idēq̄ in cōburo cōbustus. Sane in metro plærūq̄ subtrahitur. m. si a uocali sequens incipiat dicitio: ut Virgi. i. primo æneidos. Illū expirantē transfixo pectore flamas. Vetustissimi tamē nō semper eā subtrahant: Ennius in. x. annaliū: Insignita fere eū milia militū octo: & ut scribit Plin. lib. de arte grāmatica. m. in extremitate dictionū obscurū qd sonat:

ut templum apertum: principio ut magnus: in mediis mediocre ut umbra.

De. N. Littera.

n Semiuocalis est: & ut refert Priscianus non rationabiliter a quibusdam inter liquidas connumerata: cum in eadem syllaba post mutas: communes faciat præcedentes syllabas. Ouidius in. x. metamorphoseos: Piscosamq; enidon grauidāq; amathunta metallis. Transitq; p̄ deriuationes & in diuersas cōsonantes: ut tractant Papyrianus & Priscianus. In. g. quoq; ut ignosco cognosco cognatus ignarus & similia. potest tamen in quibusdam eorum per concisionē adempta uideri. n. cum in simplicibus per adiectionem inueniatur. g. ut gnarus: gnarus. Transit etiam in. l. ut unus ullus: nullus: uinum: uillum: cathena cathella: bonus bellus: catinum catillum. Similiter collega colligo: illido: collido. Transit in m. & hoc sequētibz. b. uel. m. uel. p. auctore Plinio: Papyriano: Probo: & Prisciano: ut imbibo: imbellis: immineo immotus: improbus: impello. Aliquādo sola uocali sequenti ut in comedo uerbo: quod ex con & edo componitur. Transit in. r. ut corrigo: corumpo: irrito. Quam sanō mutationem naturali quadam uocis ratione fieri dixit Priscianus propter celeriore motum linguæ laborumq; ad uicinos facilius transeuntium. pulsus. Transit etiam in. s. ut scindo scissus: findo fissus. In. t. ut canis catulus catellus. In. c. ut ecquid pro enquid. Abiicit quādoq; n. in preteritis uerborum: ut linquo liqui: uinco uici. Sane si sint nomina græca neutra desinentia in. o. cum. on transferimus ipsum omicron in. u. & n. in. m. cōmutatur: ut παλλαδιον palladium: πηλιον peliuz. Si uero si. ω. magnum consueuimus. n. litteram abiicere: & ipsum magnum in. o. nostrum commutare: ut ἀππῆλλον Apollo λεων leo: Δράκων draco: excæptis nonnullis quæ terminatione græca scribere cōsueuimus: ut Xenophon: Demophoon: Lycophron: Menicion: Agamēnon: Ammodo: & alia nonnulla. Econtrario græci consueuerunt traducendo dictiones nostras in. o. desinentes superaddere. n. ut Cicero κικερών: Cato: κᾶτων: similes eodem modo.

De. O. Littera.

o Littera uocalis: quam teste Plinio libro. i. de arte grāmatica aliquot Italiz ciuitates primitus nō habebant: & hi maxime erāt umbri & tusci: loco cuius u. ponere cōsueuerant: ut huminem p̄ hominē: frundē pro frondē: gungrū p̄ gongrū q̄ ē piscis: cunchin p̄ chonchin. fretu p̄ freto. Lucretius li. i. Angustiq; fretu rapidū mare diuidit undis. Itē li. iii. Atq; ea nimirū quæcūq; acherunte p̄ fūdo. acherunte pro acheronte posuit: quæ ab iunioribus tanq̄ dicta rustico more repudiata fuerunt. Fuit aliquādo. o. in. e. conuersum. Nam teste Quintili. antiqui uortices & uorsus cæteraq; ad eundem modū scribebant: quam primum scripturam Scipio aphricanus in. e. litteram uertisse dixit. Vnde ceruon etiam & seruon cum. o. littera ultima etiam ex alio quodam capite scribere consueuerant: quia subiecta ipsi. u. consonanti uocalis in unum sonum coalescere & cōfundi nequiret. Sed de hoc latius in littera. q. pertractabimus. Rursum & in dictionibus græcis nōnunq̄ transferentes illarum quasdam ipsam. o. in. e. nostrū cōuertimus: ut γονα genu: ποσ ut scribunt æoles: uel ut alii cum diphthogo ουου nos pes unde cōpes quod antiqui more æolum cōpos cum. o. scribebant. Item ubi græci ὄδοντες scribunt: nos primuz. o. abiicimus: & secundū in. e. nostrū conuertimus: atq; dicimus dentes: qn & in dictionibus nostris. Antiqui quoq; Prisciano teste amploti p̄ amplecti. & animaduorti pro animaduerti dicebant.

Item quod nos die quinto & die nono: antiquiores teste Gellio libro. x. noctiu at
ticatum die quinti & die noni pro aduerbio copulate dixerunt. M. Cato libro
originum. Igitur dictatorem carthaginensium magister equitum monuit. Mit
te mecum romam equitatum die quinti: in capitolio tibi coena cocta sit. Diuus
Augustus in epistolis uerba solēnia pratoris ponens inquit die noni prator di
cit quiritibus cōpitalia erunt. Die pristini quoq; eodem modo dicebatur: quod
significat die pristino. i. priore: quod ut ait Gellius uulgo pridie dicitur conuer
so cōpositionis ordine quasi pristino die. Atq; idem simili figura de crastini di
cebatur. id erat crastino die. Similiter. M. Cato in oratione contra Furiū die pxi
mi dixit. Sed ut ait Gellius extremam istius uocis die quinti syllabam tum p. e.
tum per. i. scriptam legi: ut etiam nos supra uidimus in littera. e. Nam ueteres i
differenter praficistine & praficistini: procliuē & procliuī: atq; alia multa uarie
q; dixerunt. Nōnunq; ex dictionibus græcis. o. cōuertimus in. i. cum eas latine
transcribimus: ut πρῶτος primus quo sepe usus fuit Homerus Διῶος Dmo
is. i. seruus. Quid quod ubi græci terminant dictiones os nos plærūq; illud. o. i
u. cōmutamus ut Νικόλαος Nicolaus: κύρος Cyrus κῦρος cyprus: σπονδαῖ
ος spondeus: πελαγός pelagus. Excipiuntur nōnullæ quas non in us sed in
er cōmutamus: ut ἀγρός ager: μελέαγρος Meleager: καύστρῶς cayster. non
nulla uero in us & in er: ut Μένανδρος menandrus & menander Ἐυανδρος
euandrus & euander. Virgili. in. viii. Rex euandrus ait non hæc solēnia nobis.
Idem in. x. pallas euander in ipsis omnia sunt oculis Τεῦκρος teucrus & teucer
Virgi. in. iii. ænei. Teucrus rhoeteas primum est aduectus ad oras. Quin & unā
comperi: quæ apud græcos in os terminatur: & ab antiquis nostris. o. in. i. con
uersum fuit: ut Διῶος Dmois seruus quo nōnulli antiqui comici usi fuerunt.
Nonnunquā terminationem ipsam græcam in os poetæ nostri obseruarunt ut
Virgi. in primo geor. Heliadum palmas epiros dixit. & tenedos more græco cuz
terminatione in os & non latino in us. Idem in eodem. Et neritos ardua saxis.
Quid quod in genitiuo terminationem græcam idem poeta obseruauit cuz ait
libro sexto. In foribus letum androgeo. s. more atrico qui eiusmodi genituios in.
o. finiunt ut & ibidem Seruius attestatur. Immo & super primū æneidis regulā
posuit. Quod omnia nomina monosyllaba græca quæ in latinum sermonē trā
seunt tertiæ sunt tantum declinationis. & tam latine quam græcæ a nobis decli
nari possunt. ut tros in genitiuo troīs & troos. Pan panis & panos. Virgi. in. viii
Parrhasio dictum panos de monte licæi. p deriuationem etiam teste Prisciano
transit. o. in. a. ut creo creauī. in. e. ut tutor tutela bonus bene. per cōpositio
nem similiter ut nominum habentium. o. extremam syllabam cum uerbis siue
participiis transit in. i. correptam ut homo homicida.

DE Littera. P.

Littera muta est. & aspiratione munda: cui tamen aspiratio i dictionibus græ
cis postponitur ut Phaethon. nonnunq; uero pro aspirata traducimus ut su
pra in littera. b. uidimus.

DE Littera. Q.

Littera muta est: & ppter nihil aliud teste Priscia. scribēda uidet: nisi ut ostē
datur sequēs. u. ante alterā uocalē in eadē syllaba positū pdere uim litteræ i
metro. Quod si iō. q. alia littera ē existimāda q̄. c. debet. g. quoq; quæ similiter p
ponit. u. amittēti uim litteræ alia putari: & alia cū id nō facit: dicim⁹. n. angui.

2

sicuti quis: & augur sicuti cur: sed nos aliā ad inuentiōis eius causam supra in
initio mōstrauimus: hoc ē ut pinguior p eā sonus habeat: q̄ p ipsum. c. haberi
possit. Quod sane terminatio ipsius. q. in. u. & necessaria cōsequētia alterius. u.
post illud: & ante alterā uocalē idicare pōt. Nā nunq; i eadē syllaba uocalē post
q. ponere possumus. Quin inter. q. & uocalē interponamus. u. ut qualis quādo
queror pro cōqueror: loquit: sequit: loquor sequor: quoniaz: & similia: ubi ipm
u. in metro uim litteræ semp amittit: ut in sequentibus cū de. u. tractabimus o
stendemus. Sed an eodem mō si. u. uocalis sequatur interponi possit inter eam
uocalē: & q. aliud. u. ita ut post ipsum. q. in eadem syllaba gemari possit. u. du
bium apud antiquos fuisse uidetur. Victorinus Marius dixit geminari posse:
ut in ipso quum: quando aduerbium est tēporis: & tēpus significat: quod cū ge
minata. u. scribendū esse dixit. Papyrianus uero libro. iiii. de orthographia scri
bit omnino id fieri nō posse. ne scilicet duæ litteræ eiusdem in se soni & uocis tā
inuicem q̄ cū terrinatione soni ipsius. q. collidantur. Nā quasi ipsum in. u. ter
minari uidet: & sic plurium sonos in unū cōfundere & coalescere cogeremur.
Idem Quintilianus libro. i. de institutione oratoria sentire uidet: ubi uult cum
si tēpus significat per. q. duabus solum sequentibus litteris scribendum esse: ut
quum primum: & quum facerem. Si uero comitē. hoc est si cōiunctio fuerit per. c.
scribi debet: ut cū Caio cum Lutio. Qua data occasione errorem illum inductū
puto: ut quum quando abbreviatum scribimus ex. q. cum. n. & superiori uirgula
la tā exaremus. Ita ut indocti tunc quoq; putauerint illud. u. quod ab antiquis
post. q. cum superiori uirgula scribebatur: nō. u. sed ex litterarum similitudine. n
prorsus fuisse. Et cum idem pene cum quando significet ad alios in cōsuetudi
nem p quādo scribendū induxerint. Sicq; ex Papyriani & Quintiliani sentētia
puto: si teste scribere uelimus: nunq; u. post. q. geminandum sed ipsum quum u
nico. u. scribendum esse: quin & eodem modo æquus cum diphthongo & absque
diphthongo. & reliquis: & obliquis: & grandiloquis: & altiloquis: & omnia similia.
Ut etiam in antiquis & emendatissimis codicibus scriptum comperi. Similiter a
pud antiquos arqus & coqus scribebantur. Quin & in genitiuo alsumere. i. cū
quo. u. cōmode stare pōt: ut Virgili. iii. ænei. Quā pius arquitepens oras & lito
ra circum Reuinxit. similiter coqui pro coct quod sane fieri dicimus: quādo ul
tima syllaba habet. q. Nā alias nō accipit. i. ut oculus cum. q. apud antiquos p
oculus cū. c. q. quod in genitiuo faciebat oculi pro oculi. Vnde nisi eandem uim
ipsum. q. haberet: q̄. c. nunq; in principiis infinitiuorum uel interrogatiuorum
quorundā nominum posita p obliquos casus in illā trāsiret: ut quis cuius: cui.
Vnde Quintiliano teste antiqui nōnulli ad pingue sane sonū quoi cum. q. & o.
post. u. & ante. i. pro cui utebant: ut ab alio q distinguere. Similiter a uerbis. q.
habentibus in quibusdā participiis in. c. transfer: ut loquor locutus: sequor se
cutus. At quotidie cum. q. sequente. u. ante. o. & nō cotidie cum. c. Idem Quin
tilianus nos scribere docuit: eo q̄ sit quot diebus. qn & in deriuationibus uerbo
rum Prisciano teste transit. q. in. s. ut torqueo torfi: sicut & c. ut parco parsi. trā
sit in. x. ut coquo coxi: sicut & c. ut dico dixi. duco duxi.

DE Littera. R.

Littera semiuocalis est: & liquida. hoc est post mutā in eadem syllaba po
sita præcedentem syllabam modo longam. modo breuem facit. longam
quidem. ut Virgilius in. iii. æneidos. Noctem hyemēq; ferens & inhorruit unda
B z

Tenebris. Breuē uero: ut idē in. viii. Defēdi tenebris: & dono noctis opacæ. Simi-
liter in latebris penultima naturaliter breuis est: & ab eodē pducit in. iii. ænei.
cū ait: At scyllā cecis cohibet spelūca latebris. Et idem in multis similibus. Nam
pducit Qui. in heroidibus de Hypermestra. pa. ante trem cū ait. iam patrem fa-
mulosq; patris lucēq; timebam. & in eodē uersu: ante tris corripuit idē. Hæc tibi
nempe patrē furta dedere louē: ubi. pa. breuis est: & similia. Sane. r. littera nō so-
lū semiuocalis: sed fere uocalis habita fuit: ex quo dubiū n̄ resultauit: an huic p̄
poni aspiratio uel subiungi debeat. Vnde ut supra diximus cū æoles ubiq; digā
ma pro aspiratione ponerent: & i dictionibus incipētib; ab. r. illud in. b. cōuer-
terent: quod tunc quoq; ipsi. r. præponebant: uisum ē multis aliquā illi cū uo-
calibus cognationē esse: quibus propriū uideretur aspiratōnē præponi posse. Sed
discōuenientia insuper uidebatur: quod non aspirationem: sed. b. litterā aspira-
tionis loco præponebant. Verū tamen Prisciano teste ipsa. r. littera apud græcos
multis modis fungitur loco uocalis: ut indeclinationibus in. ra. & in. a. puram
desinentibus: quæ similiter. a. seruant p̄ obliquos casus: at ὡρᾶ ὡρᾶσ̄ σοφία σό-
φιασ̄: hoc sicut nominat desinentia in. a. puram cū apud græcos declinantur
ratione uocalis necessario præcedentis p̄ omnes casus ipsam litterā. a. cōseruant
ut σοφία σοφίας. μαίαια μαίαιας. & reliqua: nō autē si p̄cedat. a. alia consonans q̄
r. possunt. a. similiter cōseruare: sed in alias uocales cōmutant: ut μοῦσα & μοῦ-
σης. ὠτήρηνα ὠτήρηνης ὠέλτα ὠέλτης: sed cum. r. cōseruant ut ὡρᾶ ὡρᾶσ̄
θύρᾶ θύρας & reliqua: uidetur ipsum. r. uim uocalis habere. Sane i quibusdā cō-
positis cōuertitur. r. in. l. ut intelligo p̄ interlego: pellicio p̄ plicio: pellego p̄ ple-
go. Plautus i asinaria: agedū istū ostēde quē cōscripsisti syngraphū inter me &
amicā & lenā. leges pellege. nā tu poeta es p̄sus ad eā rē unicus. Similiter p̄llu-
ceo p̄ pluceo. Idē i eadē ita pellucet quasi laterna punica. At polluceo cum. o.
in prima aliā cōpositionē habet & significationē. Nā cōponit̄ ex poly dictione
græca quæ. multū designat: & luceo unū deuoueo. & dedico significat: quasi is
qui talia facit multū luctat: Plautus in sticho. ut decimā partē Herculi polluce-
am. Neuius in colace: Qui decimas p̄tes quantū alieni fuit polluxit tibi a publi-
cando epule Herculi decimas. in simplicibus etiā transit. r. i. l. ut niger nigellus:
umbra umbella. Transit etiā in. s. ut arbos p̄ arbor. odos pro odor. Plautus i ca-
ptiuis quorum odos in basylica nos oēs adegit in forā. Colos pro color: teste Ser-
uio in secundū geor. Nam ut ait tunc quoq; r. mutatur in. s. cum longa opus ē
syllaba. Verum & nōnunquam sine metri necessitate honos ponitur: ut Virgi.
libro ænei. i. Hic pietatis honos sic nos in scepra reponis. Quin & eodem Seruio
teste Salustius pene ubiq; labo: posuit: quē nulla necessitas coegit: sed ut putat
melius est seruire regulæ. Transit etiā. r. in duas. s. ut uro ussi: gero gessi in. u.
cōsonantem: ut tero triui: sero seui. in. n. ut æneus pro æreus.

DE. S. Littera.

Littera semiuocalis est: quæ si antecedit. m. uel. p. uel. t. in simplicibus di-
ctionibus eiusdē est syllabæ. ut Cosmus prosper testis. At i cōpositis aliud
est. Nam aruspex teste Quintiliano in primo quia pars eius posterior a spectan-
do est. s. litteram tertix dabimus. Absthemius uero quia ex abstinentia remeti cō-
posita uox primæ relinquetur. & ut idem refert Quintilianus putauerūt multi
illa quoq; seruanda esse discrimina: ut ex præpositionem si uerbum sequeretur
pecto: adiecta secundæ syllabæ. s. littera si specto remota. s. scriberemus: hoc est a

2
12
pecto exspecto & a specto expecto. Vnde i lapillo quodā sardonico qui erat in
rentii mei uallensis inscriptum litteris albis uidit: ex eadem materia utrinq;
duobus uerbis. Pompeius ex uno latere ex alio Exforatus cum adiectione
s. ad secundam. Quod an rationabiliter fieri possit infra cum de. x. littera tra-
bitur ostendemus. Quid quod Ciceronis temporibus paululumq; infra eodē
Quintiliano referente fere quotiens. s. littera media uocalium longarū uel
iecta longis esset geminabitur: ut caussa: cassus: diuisiones: quomodo & Cice-
nem ipsum & Virgilium quoq; scripsisse: ut ait manus eorum docent. Nā etiam
nunc romæ in sepulchro Bibuli caussa cum duplicato. s. scriptum asperi. Sed
idem pergit Quintilianus qui paululum superiores etiam illud quod nos gra-
na. s. dicimus iussi una dixerunt. Quid quod eodem teste. s. in. r. quandoq;
mutatum fuit. ut Valesii & Fusii in Valerios Furiosq; uenerunt. Ita arbor
uapos: etiam & clamos ætatis fuerunt. Pomponius uero iuriconsultus de
ne iuris ab Appio Claudio p̄cessisse existimat. r. litteram ut pro Valesiis.
essent & p̄ fusiiis furii. sed ut hæc littera. s. ab aliquibus nominibus exclusit.
Ita & in quibusdā ipsa alteri successit: ut in sequenti littera uidebimus. Sane
Prisciano teste traduces græca nomina terminata in as uel in. s. plerumque. s.
abiicimus cum sint primæ declinationis: ut Geta: Birthia: Phedria: Cherea quæ
apud græcos in as similiter poeta: sophista: cicharista. & similia quæ in ho-
desinant traducimus. nōnunq; s. in. x. αιᾶς Ajax: τριῶν πστριῶν pistris: licet pistris
dixerit Virgilius: & non pistris ut in ea dictione uidebimus. Nam in multis se-
quimur dores: qui eiusmodi dictiones in. x. terminant: ut ὄρνιξ idē est galli-
na pro ὄρνις. Nonnunq; etiam in initio. x. pro. s. ponunt: ut ἔμμαχος idē est
cōmilito: cum. ῥ. pro symmachos cum. s. item ubi attici. ῥ. cum. ῥ. dores. τῦ cū
τ. scribunt. Vnde nos. tu assumpsimus & te pro ῥ. posuimus. Rursus ecōtratio
ubi dores θάλλοσσα. idē est mare cum duplici. s. attici θάλλαττα cum dupli-
cato. r. scribunt: & ubi illi θρηῖσσα: quæ a nobis modo consimili cū duplicato. s.
threissa traducitur: de qua in ea dictione late uidebimus. Attici cum duplicato
τ. θρηῖττα describunt: & ubi illi ἡσσον idē est minor: hi ἡσττον scribere uolue-
runt. Ponitur etiam. s. nonnunq; pro aspiratione ut supra late uidebimus. Quid
q; apud uetustissimos ut etiam Priscianus rettulit. s. uim suam in metro frequē-
ter amittit Virgilius in. xi. æneidos. Ponite spes sibi quisq; idē in. xii. iter se cois-
se uiros & decernere ferro. Quid q; tribus consonantibus sequentibus pōt fieri
cōmunis syllaba quando in principio sequentis syllabæ post uocalem correpta
s. & muta post mutam in eadem syllaba liquida sequitur. quippe cum. s. in me-
tro more ueterū subtrahi solet. Horatius in primo sermone: Linguis infanti-
ridentes premia scribæ. Tollitur etiam penitus. s. a dictione quam sequitur con-
iunctio ipsa: ut cum apostropho interrogatio: hoc est ubi abiicitur. e. ut uiden
pro uides ne: satis pro satis ne: uin pro uis ne. Transit etiam eadem Prisciano te-
ste in. m. ut rursus pro rursus. Diminuo pro disminuo. Teretius in adelphis
Diminuet tibi cerebrum. i. n. ut sanguis sanguinis. in. r. ut flos floris: & similia.

De. T. Littera.

Littera muta est: & apud uetustissimos in aliquibus dictionibus scribebat̄
in quibus iam ipsum. s. scribitur. Nā mertare atq; pultare teste Quintilia-
no antiqui dicebant. Nos mersare & pulsare dicimus. Quid quod eodem aucto-
re quædam est cognatio. d. litteræ cuz. t. ita ut in uetustis operibus ut ait urbis
B 3

noſtre & celebribus templis Alexanter legatur & Caſſantra. ſ. cum. r. littera loco cuius nos iam. d. utimur. Vnde e contrario etiã nōnunquã. d. pro. r. ut caudex pro cautex dicimus Virgii. Caudicibus duris: & caudex inde codex pro duro ſe dili: ut Iuuenalis ſecunda ſatyrã: Horrida quale facit reſidens in codice pellex. Sed ut putamus maior eſt cognatio ipſius. t. cū. s. & x. quã cum. d. eſſe dicatur. Nam a uerbo uerſus magiſq̄ uerduſ dicimus: & a mitto miſſus: & a cōcutier cōcuſſus. Quid q̄ ex dictionibus græcis. r. in. s. ſæpe conuertimus: nam apud illos ΟΥΝΑ cum. r. ſcribitur: nos oſſa traducimus. Item cum. c. antecedēte ipſum. r. in x. cōmutamus: ut pecto pexui: ſlecto flexui.

DE. V. Littera.

Littera uocalis eſt: & ſæpiſſime in conſonantē tranſit: quã ſane loco. f. digamã ſurrogauimus Vnde a plæriſq̄ ei idem nomen datum fuit: quod di gamma ipſum apud æoles habebat: uidelicet uau. loco cuius ut ſupra diximus Claudius Cæſar aliam figuram ſurrogare uoluit: ſed antiqua p̄ualuit ſcriptura & u. conſonans loco digamã eſt: cuius poteſtate conſtat poetas noſtros ſere omnes uſos fuiſſe: in quibus illi digamma ipſo utebantur: ut latius Prifcia. ipſe p̄tractauit: cuius dicta quædam quia nōnullis obſcuriora forte uidentur: nos clariuſ explicabimus. Nam ut illi quandoq̄ digamã pro ſimplici conſonante: ut at uenus haud animo nequicq̄ exterrita mater: & non nōnunq̄ pro duplici accipere uoluerunt: quod in præterito p̄fecto & pluſq̄p̄fecto tertiã uel quartã coniugationis maxime apparere poteſt: in quibus. i. ante. u. conſonantē poſita p̄ducitur: & eadem ſubtracta corripitur. Vt cupiui cupii cupiueram cupieram audiui audii audiueram audieram. Sed apud doctiſſimos poetarum ſemp poteſtas. u. ſimplicis conſonantis p̄ualuit. Item ut illi nōnunq̄ digamã i metro pro uocali breui ſunt uſi: ita & noſtri quãdoq̄ ipſum. u. cōſonans pro uocali correpta ſumpſerunt: ut Horatius ſilux trifyllabū p̄tulit in epodo hoc uerſu Niueſ q̄ deducit iouē: nūc mare nunc ſylux: quod teſte Prifcia. dimetru eſt lãbicū cōiunctū p̄timemeri heroicã. i. dactylicã: hoc eſt uerſiculus ille: qui etiã archilochius ab inuētore cognominari ſolet: conſtat ex dimetro iambico hoc eſt duo bus pedibus iambis ſequentibus ſpondeo pynrichio: qui pedes etiã ad archilochium iambicū ſpectare poſſunt: & cōiunctis heroicã p̄timemeri id eſt dactylicis pedibus: quibus heroicus cōſtat uerſus: qui ſane pedes cum in quinta ſyllaba diuiſionē patiãtur: p̄timemeri heroicã cognomen metro impendunt: p̄te. n. quinque & meris diuiſio uel pars dicitur. Sed quia ſecundum morē archilochi uerſus ille unica abundat ſyllaba catalecticus etiã archilochius nominatur. Nam niues iambus eſt: qui ex breui conſtat & longa. quã de ſimili mō iam bus eſt. At ducunt qui tertius eſt pes ſpondeus eſt: & ex duabus conſtat longis. Iouem pynrichium detinet: quia duas continet breues. Reſtat nunc mare. nunc ſilux. qui cū duo dactyli eſſe debeant neceſſario in quinta ſyllaba diuiſionē accipiunt. Nã nunc mare dactylus eſt. nūc ſilux ut dactylus ſit neceſſario ſyllaba ſil diuiſionē patitur. & ſi abſq̄. l. ſumendū eſt. quare cū. l. ad. u. cōiungendū ſit neceſſario. u. uocalis efficitur & breuis ante uocalē a. quã eſt in diphthongo a qua ipſum. a. abiicitur. Vnde catalectici cognominantur. & ſic duo fiunt dactyli. e. remanente. nec aliter fieri potuiſſet. Similiter Catullus ueronēſis uerſiculus illum. Et zonã ſoluit diu ligatã inter hendecasyllabos phaleucios poſuit. hoc eſt inter uerſiculos undecim ſyllabaruz a Phaleuco auctore cognominatos q̄ q̄q̄

2

pedibus conſtat: & niſi ſoluit trifyllabū ſit. uerſus ſtare nō poſſet. Sed quoq̄ id i deriuatiuis & cōpoſitis maniſteſtius inſpicitur ut uoluo uolutus: ſoluo ſolutus: auis auceps: auſpiciuſ: lauo lorus: faueo fautus. caueo cautus. Sic etiã contra a uocali tranſit in conſonantē: ut nauta nauita: gaudeo gauiuſ. Rurſus & æoles in metro digamã ipſum quãdoq̄ p̄ nihilo aſſumebant: ſic & noſtri quoq̄. u. cōſonans nōnunq̄ pro nihilo aſſumere uoluerunt: & maxime uerſiſſimi comicorum: ut Terentiuſ in andria. Sine inuidiã laudem inuenies. & amicos peſ. Eſt eni trimetru iambicū: in cuius primo pede niſi. u. pro nihilo habeatur. ita ut fiat tribrachus ſtare uerſus nō p̄t. Nã ſex pedibus conſtat. quorum primus eſt ſininui ubi. u. abilitiſ: & trium breuiū pes cōſicitur. ſecūduſ eſt dia qui dicitur iambus. Tertiuſ eſt laudin q̄ eſt ſp̄deus. Inſup & uenias ſequit q̄ eſt anapeſtus & quartum pedē facit. Quintuſ eſt etami. q̄ ſimiliter eſt anapeſtus. Deinde ſequitur ſextuſ q̄ eſt colpareſ. & eſt amphimacruſ: hic pes nunq̄ cōſueuit eſſe huiuſ mōi trimetris: ſed hic uerſuſ dicitur trimetruſ hypercatalecticuſ. Verū & apud noſtros ex alio capite amittit. u. uim litterã in metro ſcilicet qum poſt. q. ipſum u. ponitur alia uocali ſubſequeſte: ut in mille exēplis proſpici libet. Nã tūc quoq̄ teſte Seruio ſup Donatum: nec cōſonans eſt ipſum. u. quod loco digamã poſit cōſueuit: nec uocalis eſſe p̄t. Non q̄dem cōſonans: quia ut ſupra uidimus: poſt cōſonantē in eadē ſyllaba poni nō poteſt: ideo æoles cōmutabant digamã in. b & præponebant dictionibus incipientibus ab. r. Non etiã uocalis: quia poſt ſe i eadem ſyllaba aliam uocalē habet: cuius merito conſueuit ſemp fieri conſonans & uocalis ſonum amittere. Hoc idem etiã plæriq̄ patit̄ inter. g. & aliquã uocalem ut ſanguis lingua. Idēq̄ ſæpe fieri conſpeximus. s. antecedēte ipſum. u. & ſequeſte. a. uel. e. ſuadeo ſuauis ſueſco ſuetuſ. Vtebantur etiã ut diximus æoles ipſo di gamma ubiq̄ loco aſpirationis effugientes ſpirituſ aſperitatem. Quos in multis quoq̄ nos ſequimur: nō autem in omnibus. nam ut illi Φεοτιο: nos ueſtis dicitur: ubi Φεοπερα nos ueſpera: ubi Φιο nos uis. Item & hiatus cauſa illi quoq̄ i terponere ſolebant digamã: ut in tripode uetuiſſimo Apolliniſ qui ſtat in zero lopho bizanti ſic ſcriptum annotauit Prifcianuſ Δευοφαων Λαφων. Et nos quoq̄ hiatus cauſa interponimus. u. loco digamã. F. ut clauuſ argiuſ pauo ouiuſ bouiuſ: poſt h. x. c. autē cū dictiones græcas tranſſerimus: ponimus. u. noſtrum plerūq̄ pro. ou. diphthongo ut muſa pro μουσα. Nonnunq̄ pro. o. correpta. ut Cyruſ pro κυροſ cyruſ pro κυροſ: pelaguſ pro πελαγοſ: quẽadmodum ut ſupra uidimus: quum de. p. littera tractauimus. Quandoq̄ pro. o. producto quod illi. ω. mega. i. magnum uocant: ut fur pro φωρ. Quin e contra nōnunq̄. o. pro. ou. diphthongo ponimus: ut boſ cum ſolo. o. dicimus: p̄ eo quod βουſ cum. ou. diphthongo ab illiſ ſcribitur. nōnunq̄ uero ponimus. u. u. bi illi. y. græcum ſcribunt: ut infra cum de illo tractabimus late dicemus. Quid q̄ traducenſes dictiones græcas inter. c. &. l. uel. c. &. m. ipſum. u. quãdoq̄ interponimus: ut ηρακλιſ Hercules αſκληπιουſ Aſculapiuſ: αλκινηſ ſecundū antiquorū ſcripturã Prifci. teſte Alcumena ſcribebat: q̄n & αλκινηſ Alcumena. fuit etiã. u. in quãdam alias uocales ab auctoriſ noſtriſ aliquando cōmutatum: & per deriuationes quotidie commutamus in. a. ut uereduſ ueridariuſ. In. e. ut ponduſ ponderiſ: deierat pro deiurat: peierat pro peiurat. Quin & antiqui teſte Papyriano auger pro augur: augeratuſ pro auguratuſ dicebant. Similiter in hiſ quã a tertiã coniugatione naſcuntur quotienſcunq̄. n. & d.

ipsum. e. sequedantur: loco. e. ipsum. u. scriptitare solebant: ut faciendū p faciē dum legundum p legendum: dicundum p dicendum: uertundū pro uertēdū In. i. correpra p compositionē scilicet nominū habentium ultimam syllabā desinentem in. u. cū uerbis siue participiis ut cornu corniger & cornicē: arcus arcitenens: fatū fatidicus: aurū aurifex: luctus luctificus: fluctus fluctuagus: uulnus uulnificus: magnus magnificus: amplus amplificus: fructus fluctificus: opus opifex: etiam per diuisionem: ut currus uel cursus curriculum uel curriculum. Nam a curru per diuisionem descendunt: ut Iuena: in satyra quæ incipit plurima sunt fuscine inquit. Nam siquis magni census præcepit amorem: Et leuo monitu pueros producit auaros: Dat libertatem & totas effundit habenas: Curriculo quem si reuoces subsistere nescit. Vbi curriculum a curru & translatione sua dimiuit. Similiter Curtius libro octauo de gestis Alexandri inquit: aliorum turbati equi non in uoragines modo lacunasq; sed etiam in amnem precipitauerunt curricula. Est etiam curriculum cursus: ut Varro in epistola ad Iulium Cæsarem attestatur: & Plautus similiter cum ait in epidico. Nam ut apud portum te consexi curriculo occæpi sequi uix adipiscēdi potestas modo fuit. Quī & signat tempus ipsum teste Seruio sup. viii. ænei. ubi ait Virg. Curriculo expulerat somnum cum fœmina primum. Significat etiam locum ubi currit. Quid quod. u. in. i. quibusdā in dictionibus a. C. Cæsare traductum fuit. Nam ut ait Quintilianus lib. i. optimus & maximus ut mediam. i. litteram quæ ueteribus. u. fuerat acciperent. C. primum Cæsaris inscriptione traducitur factum. scribebāt etiam antiqui teste Prisciano carnufex cum. u. pro carnifex: & lubens pro libes pessimus pro pessimus.

DE. X. Littera.

Littera semiuocalis est: quā ex græcis accæpimus: & multa cōmoditate in dictionibus nostris habemus. Nam duplex est: & p qua modo. cf. modo. gf. modo duplicato. ff. ut dixit Plinius primitus utebamur: ut apex. cum. cs. pro apex: cum. x. quod genitiuus etiā indicat: in quo apicis dicimus. Similiter gregis prius cum. gf. dicebamus: ubi nunc grex cum. x. dicimus: quod genitiuus indicat gregis: eodem modo Vlysses cum duplici. ff. ubi nunc Vlixes cum. x. scribimus: quā litteraturā cū duplicato. ff. græci etiā obseruant dicētes. οδυσσεύς: unde quod apud dores Δισσα: quod est bina cum gemino. ff. scribitur: sepe ab Homero Δισσα cum. x. ponitur. Verum græci sequente. s. nunq. x. præponunt: sed illam in. k. quæ simplex est cōuertunt. ut pro. εφ. & στας non εφστας sed εκστας cum. k. scribunt. Cuius hæc ratio uidet quia. s. geminari aliqua cōsonante antecedente minime potest. At. x. cū loco. c. &. s. uel. g. &. s. uel gemini s. fungat. Si illā in eadē dictione. s. sequerē cōtingeret illā post. c. uel. g. uel. s. geminari quod fieri non potest. Quæ sane ratio adeo cōcludere uidetur ut nullo pacto. s. post. x. etiam in scriptura nostra scribere debeamus. Quod teste Quintiliano libro. ix. de institutione oratoris reprehendit Lucianus: Messala in libro de. s. littera defendit. Ita ut non recta illorum dici possit scriptura: q̄ supra cuncta de littera. s. tractaretur recensuimus. ubi dicebant a pecto expecto cum. s. post. x. scribendum esse uel exforatus ut alii. Quod si liceret licebat etiam post. bs. uel ps. quas loco. ψ. duplicis accipimus addere. s. ita ut diceremus obsessus uel abspectus cum duplici. s. post. b. quod minime licet. Nec etiam more græcorum. x. in. c. sequente. s. conuertimus: sed teste Prisciano. x. solam absq. s. apponi

mus. Ita ut quotienscunque ex præpositio composita præponitur dictionibus incipientibus a uocalibus: uel ab his quattuor consonantibus: hoc est. c. p. r. s. ipsa integra manet. Sed ex his quattuor consonantibus sola. s. abiicitur. ut exaro: exeo: exigo: exoleo: exuro: excutio: explodo: extraho: exequor: expecto: exequiare. Sed dubium de exsicco & de esibilo restat. quæ absq. s. nō posse scribi uidentur ut ait Papyrianus: quare & cætera simili modo potuisse scribi apparet. Vnde antiquorum forte consuetudo magis in his grāmatorum ratio sectanda erit. Transit. x. teste Prisciano per deriuationē in. u. consonantē: ut nix niuis. i. ct. ut nox noctis. subdit etiā loco aspirationis ut ueho uexi traho traxi.

De. y. Littera.

y Littera uocalis est anceps & liquida: hoc ē quæ facile modo produci mō corripitur potest. Hanc in solis dictionibus græcis: & eo loco quo illi scribunt: & nos scribere debemus. Nec in ullis latinis ponere prorsus debemus: quia ob id tantum suscepimus ut propriam dictionum græcarum scripturam: quas ab illis recæpimus. in transcribendo seruariemus. Nam cum pro latinis dictionibus i. nostrum habeamus. græcas litteras intermiscere non debemus. Sane ueteres nostros illam transcribendo in pluribus dictionibus mutasse. ac pro illa. u. quoque nonnunq. uero. o. posuisse cōperio. ut δυο duo: μυς mus: συς sus: & inde diminutium fucula: κύνθητης gubernator: κύμινος cuminus uel cuminū κωπαρισσος cupressus: κύμη cumæ: quod urbis est nomen: ut in dictionibus uidebimus. μυραϊνα murena quod piscis est nomen μύλλος nullus nomen est piscis. ut Iuuenalis. Mullum sex milibus emit θύννος thunnus similiter est piscis: στύππεια stuppa: πορφύρα purpura. τύμβα tumba: φωνη fuga: φύκος phucus: βοτρύς botrus: γόνη genu: σαμβύκα sambuca genus est instrumenti musici: γυγος iugum: συλλασ sulla. & plura alia quæ simili modo. y. græcum in. u. nostrum conuertunt. Nam sullam quem iam dicimus syllam in antiquis codicibus & emendatissimis cum. u. scriptum. & nos ipsi sæpissime aspeximus. & a doctissimis uiris nostræ ætatis & conterraneis meis Leonardo & Karolo Arretinis: sic antiquos scriptitasse confirmari audiui. Vnde uidemur secuti æoles qui ipsum. y. græcum sono ipsius. u. soliti erant sæpissime pronuntiare. Itaque si eorum poetæ nonnunquam ipsi. y. græco ascribebant. o. non id quoque factitabant: ut diphthongum facerent: quemadmodum ex diligentissimorum grammaticorum testimonio comperimus: quia illam corripiebant: sed ut p id quoque expressius declararent: apud eos ipsum. y. græcum sono ipsius. u. efferendum esse. ut in eo Callimachi uersu καλληχόρου χόουος καί συρείας θούγατηρ. Conuertimus etiam nonnunquam. y. græcum in. o. nostrum: ut νύξ nox ἀγκύρα ancora: μύλος mola: στυράξ storax cum. t. exili: & alia nonnulla similiter: quorum rationem reddere præter litterarum similitudinem & figurarum seu linguarum consuetudinem difficile esset.

De. z. Littera.

z Littera muta est. quā similiter p dictionibus græcis accæpimus pro qua primitus nonnunq. simplex. s. ut sagunthum pro ζακνυθς: sethus pro zethus quandoque uero duplicatum scribebamus: ut massa pro μάζα: Patrasso pro πατρίφο: pytyllo pro πτυζώ: quandoque autem pro illa. d. ipsum ponebamus: ut odor ab ὄζειν: Medentius pro Mezentius teste Prisciano.

Hæc Littera a Claudio Cæsare cõperta antisigma nominata est: quia unũ
sigma & alterũ inuersum atq; oppositũ detinet: uoluitq; illã locũ eius litteræ de
tinere: quæ apud græcos. ψ. scribit: & apud nos p. ps. uel. bs. traducit. Quãuis
teste Prisciano multo molliorẽ uolubiliorẽq; sonitũ. ψ. habeat q̄. ps. uel. bs. Nam
sic quoq; ante illius iuentionẽ græci p ea litteras illas p̄scribebãt. Qua de re licz
recte ipsi Claudio uisum fuisse dicat nouã scilicet formã sub eadẽ potestate cõ
perire: Nulli tamẽ ausi sunt antiquã scripturã mutare. Verũ Papyriano teste &
nõnullis aliis quãto expeditior est. ψ. quã. ps. tãto. ps. quã. bs. eẽ uidet. ideoq; di
ctiones græcas p. ψ. scriptas: quãdoq; quidẽ in. ps. trãfferimus: ut psalmus psita
cus pseudolus terpsichore æthiops. nõnunq; uero in. bs. ut ἀψυρτος absyrthus:
ἄραψ arabs. Sane. ps. uel. bs. nõquã in eadẽ syllaba cõiungit in fine nominatiui
nisi cuius genitiuus in pis uel in bis definit ut Pelops pelopis: æthiops æthiopis
arabs arabis. Quod nõ solũ in græcis quoq; sed etiã i latinis quoq; obseruamus
ut stirps stirpis: princeps principis: urbs urbis: cælebs cælebis.

DE Ordinatione Litterarum inuicem tam uocalium quam consonantium
& primo de ordine uocalium:

Vm ergo de litteris & eorũ nominibus figurisq; & potesta
te ex sententia clarissimorum uitorũ differuerimus: Restat
iam de earũdem ordinatione in syllaba deinceps p̄tractare
& a uocalibus incipientes hæc primũ annoranda uidentur.
Quod uocalis unica non (nisi abusiue) syllaba dici p̄ot: hoc
ex ui nois syllabæ clarissime apponere potest. Nam syllaba
dictio græca est ᾱυυβ̄ε̄λλ̄ω̄ (quod est comprahendo)

deducta. Vnde & syllaba ipsa comprahensio dici potest. quæ non nisi ex pluri
bus. hoc est adminus ex duobus recte fieri ualet. Sed quia cõmuniter syllaba
pro uoce litterali accipitur. quæ sub uno accentu & uno spiritu indistanter pro
fertur. consueuimus etiam uocales singulas pro singulis syllabis accipere. itaq;
ab una littera incipiens syllaba. non ultra sex litteras p̄gredi potest. ut a ab arax
mars stans stirps.

Tres uocales in eadem syllaba locari non possunt.

Vnq; etiam tres uocales in eadem syllaba recte locari possunt. Nam. u. &. i.
non aliter diphthongis coniunguntur nisi loco consonantium apponã
tur. uel ipsum. u. uim litteræ amittat.

Duæ uocales in diphthongũ cõiuuctæ ponũtur in eadẽ syllaba.

T duæ uocales cũ diphthongum conficiunt unicam. iam tunc syllabam
efficere ualent ut, Aeneas: Cæsar: mœnia: oenophorum: audio: gaudeo: Eu
geneus: Perseus:

Quibus diphthõgis utuntur latini & græci: & q̄s ex græcis traduximus.

Vattuor igit in latina elegãtia diphthongorũ genera habemus. æ. œ. au.
eu. De quibus in sequẽtibus in dictione diphthõgus uidebimus. Sed duo
decim in græca cõperiunt. Ex quibus cũ tãtũmodo octo nos i scripturã nostrã
traducamus uidelicet. ᾱ. ε̄. ο̄. ε̄. ι. ο. ο. υ. ω. ι. de his tãtũmodo & p quas litte
ras ad nos transferuntur uidendũ erit. Nam principaliter ut promisimus de or
thographia dictionũ græcarũ: quæ latine scribuntur tractaturi sumus. At reli
quas eorum diphthongos: quæ ad nos minime spectant prætermitemus.

De. ᾱ. i. diphthongo.

Rima igitur diphthongus fit ex. ᾱ. cum. i. in qua utraque uocalis sonuz
suũ p̄dit: & simplicis. e. sonũ suscipit: in scripto uero nullo mō simplex. e. at
p. ᾱ. i. diphthongo ab illis scribi p̄ot. Nec ecõtrario diphthongus p̄ simplici. e. at
cum huiusmodi dictiones: in quibus illa diphthongus scripta fuerit a nobis trã
scribuntur: semp loco illius nostrã. æ. diphthonguz apponimus: ut ᾱιυβ̄ε̄ιᾱσ̄ Ae
neas ᾱε̄γ̄αῑρᾱ Megæra. Nõnunq; uero illã diuidimus in. ᾱ. & in. i. & tũc quoq;
ipsum. i. quandoq; qdem pro duplici cõsonante accipitur: ut ᾱῑᾱϕ̄ Ajax. ᾱε̄ιᾱ
Maia. quandoq; uero uocalis remanet ut Ναῑσ̄ nais. Virgilius i Alexi. Tibi can
dida nais: & Ouidi. Nais ab his tacuit. Sed hæc quoq; dictio diuersimode i plu
rali numero a poetis nostris obseruata legitur. Nã cũ naides scribamus. nõnũq;
secundam pducimus. quandoq; uero corripimus. Nãq; produxit illã Virgi. i Si
leno cũ dixit Aegle naidũ pulcherrima. Corripuit uero Ouid. libro metamorp.
iiii. cũ ait: Mercurio puerũ diua cythereide natuz: Naiades idæis enutriuere sub
antris. Nec hæc solum nostri obseruauere poetæ: sed quandoq; diphthongũ illã
diuidentes pro uera diphthongo. æ. posuerunt: ut aulai pro aulæ pictai pro pi
ctæ. Virgilius libro æneidos tercio. Aulai in medio libabant pocula bacchi. Idez
libro. viii. Diues equum: diues pictai uel is & auri. Quid q nõnunq; diphthon
gum ipsam totam in. o. simplex traductam comperimus: ut ᾱῑη̄ Τη̄σ̄ Oeta: & si
quid simile comperitur ubi ᾱ. i. diphthongus in simplex. o. &. η̄. in. e. nostrum cõ
uersa fuerunt. Nam nullo pacto potest ibidem esse. ᾱ. i. diphthongus: sed diuisim
tantũmõ illa p̄ferri cõuenit: ut Ouidi. Non senis oetæ regia lemnes erat. Trãsit
quandoq; hæc diphthongus per deriuationes & cõpositiões in. i. productã: quæ
ro inquirō exquiro. Quãuis exquære Plautus dixit i aulularia: ut intro exquæ
re sit ne ita ut ego prædico: similiter lædo illido. cedo & occido.

De. ᾱ. u. diphthongo.

Ecunda diphthongus fit ex. ᾱ. &. u. p̄silon sic. ᾱ. u. quaz græci sub uno ac
centu: &. unica syllaba p̄ferunt tali scilicet sono ac si aue p̄feratur ablata
e. Quam cũ in dictionibus græcis ad nostras traducimus: cõuertimus in au. di
phthongũ nostrã: ut ᾱῡγ̄ο̄ῡσ̄τ̄ῑν̄ο̄σ̄ Augustinus: ᾱῡλ̄η̄ aula: ᾱῡρᾱ aura: s; ali
quando quidem a nostris diuiditur: ut Νε̄ῡσ̄ nauis: ubi nulla est diphthongus
sed. y. p̄silon in. u. cõsonans est cõuersa. Quod nos quoq; in dictionibus nostris
quãdoq; obseruamus: ut gaudeo: cuius prima diphthongum habet: in gauisus
diuiditur: & fit. u. cõsonans. Ecõtrario etiã cõringit. u. cõsonans in diphthongũ
reuerit: & hoc per abiectiõnem uocalis sequentis ipsuz. u. ut lauo lautus: faueo
fauor: auis auiceps: ut etiam supra uidimus cũ de. u. littera tractarem: trãsit
nõnunq; diphthongus ipsa. au. more antiquo in. o. p̄ductam: ut lotus p lautus
plostrum pro plustrum: cortex pro cautex: quandoq; in. o. correptã: ut loretum
pro lauretũ: orichalcũ p aurichalcũ: Virgi. in. xii. Ipse de hinc auro squalentẽ
alboq; orichalco: & Hora. in arte poe. Tibiq; nõ ut nunc orichalco iũcta tubæq;. Nam
ut ait Festus in dictione orata: aurũ rustici orũ dicebãt: auriculas oriculas:
Vnde & orichalcũ pro orichalco: de quo i sua dictione late uidebimus: posita pro
pauisia. Nam a Virgilio pauisia dicitur cum ait libro georgi. ii. Orchites & radii
& anara pauisia baca. Plinius uero libro. xv. naturalis historiz. Tria inquit sunt
oleæ genera orchites radii & posia. uerum ecõtrario antiqui quãdoque Prisci
no auctore. au. diphthongum pro. o. ponebant: ut austrum pro ostrũ ausculuz

pro osculum. Item teste Seruio in primum georgi. caudex pro codex: saurex pro forex: caules pro coles: caures pro corus.

DE. εϖ. diphthongo.

Ertia diphthongus apud illos fit ex. ε. cum. υ. psilon: sic. εϖ. quæ sub uno accentu & una syllaba quemadmodum alia quæq; ab illis profertur: ueluti si proferatur eua ablato a. & hæc quoque cum in dictionibus græcis ad nostros transfertur. per. eu. nostram diphthongam scribitur: ut εϖγενιος Eugentius: εϖαγγελιον euangelium. & uniuersaliter ubicunq; maiores nostri has duas diphthongos in dictionibus græcis compererunt. f. αϖ. & εϖ. fere semper loco υ. psilon. u. latinum posuerunt. Ex quo certum haberi potest. illud. u. apud illos in suis diphthongis sonum suum deperdidisse: cum neq; sit. u. neq; ut. u. nostrum ab illis: sed ut. i. proferatur. Quæquam antiqui æoles a quibus nostra grammatica ut plurimum deducta fuit: sono ipsius. u. sæpe ipsum. υ. proferebant: ut supra uidimus. Verum & nonnunquam ex ipsa diphthongo. εϖ. cum ad litteraturam nostram traducimus: litteram unam abiicimus. & alteram retinemus uel ut alii dicunt tota diphthongus in alteram litteraturam conuertitur: quod ad id redit & abiicimus quandoq; quidem. υ. Et retinemus. e. productam: ut εχίλλεϖς Achilles: δΔισσεϖς Vlyxes: περσεϖς Perles: quæq; etiã Perseus a nostris dicat. Quandoq; uero abiicimus. e. & retinemus. i. quod in. u. nostrum productam simili liter conuertimus. ut φεϖγϖ fugio: φεϖγη fuga: de qua dictione cum. f. scripta in sequentibus fiet sermo.

DE. ει. diphthongo.

Varta diphthongus fit ex. ε. cum. i. sic. ει. in qua. ε. sonum suum perdit: & diphthongus tota uoce ipsius. i. simpliciter profertur. Non tamen eius loco i. simplex ab illis scribi potest: At cum apud nos transfertur: non potest in alia diphthongum sibi correspondentem conuerti: quam non habemus. Sed aliquando quidem illam in. i. simplex transferimus: ut νελλος nilus: πλετες Pleiades: ubi abiicimus. e. & retinemus. i. Virgi. libro. i. ænei. Arcturum pleiadesq; hyades geminosq; triones: ubi non solum abiicit. e. ut diximus: sed ipsum. i. ac si fuisset in dictionibus latinis ante uocalem corripuit. Aliquando uero diphthongum ipsam in simplex. e. semper productam conuertimus ut χορεια chorea σπονδειος spondeus: uerum & aliquando eadem diphthongus apud nos cum transferatur diuiditur: & ambæ litteræ diuisæ a nobis proferuntur: ut in ea dictione: quam diximus transtulerunt: ut plurimum nostri poetæ pleiades. In qua diphthongus ipsa diuiditur & i. simplex consonans efficitur. quæobrem in hac ipsa diphthongi diuisione semper primam producimus. Secundam uero quandoq; quidem corripimus. & tunc quoq; sup primam more græcorum accentum seruamus. ut Virgi. libro geor. i. Pleiadesq; hyades: claræq; licaonis arcton. similiter Oui. libro iiii. fastorum Pleiades incipient humeros releuare paternos. Nanq; non potest scribi pleiades cum solo. i. quia tunc quoq; prima illius breui existente carmẽ claudicaret ut lib. i. ænei. Virgi. ipse obseruauit primam corripies ut proxime ostendimus. Non enim in nominibus non propriis eandem uno loco longam & alio breuiem ponimus. Quandoq; uero secundam eius dictionis syllabam secundum aliquos etiam producimus & in illam accentum transferimus. ut Propertius ad Cinthiam: Non hæc pleiades faciunt neq; aquosus orion. Lucanus libro sexto. Pleiadumq; soror genitrix mee maximus atlas Est auus secundum alios nero

fit diphthongus: hoc est diuisio diphthongi græci: & remanet. i. uocalis: ac breuis una cum. a. uocali sequente ita ut sit ibi dactylus & accentus supra prima remaneat preter hæc autem diphthongus ipsa. ει. nonnunquam a nostris græco more describitur a Virgi. in Pollione dum ait. Orphei calliopea lino formosus apollo. Et in sileno. Caucaasq; refert uolucres furtiæq; promethei. Idem libro. i. æneidos. Iaz ualidam ilionei nauem. iam fortis achate. in quibus. ει. pro unica syllaba & unica diphthongo apposuit. Vt testis est Macrobius libro saturnalium: & metrorum scansio indicat: quæ diuisis litteris fieri non posset. Immo quod plus est comperimus uetustissimos nostros semper pro. i. longo diphthongum hanc scriptitasse. Vnde id quoq; Lucilium præcepisse retulit Quintilianus cum ait: iam pueri uenere e postremum facito atq; i. ut pueri plures faciant: ac deinceps idem mendaci furisq; addes e cum clari furei iusseris. quid quod apud ariminum in triumphali arcu: qui iam pro porta urbis habetur scriptum antiquissimis litteris adhuc aspicere licet. celeberrimis italiæ uicis. pro celeberrimis italiæ uicis. Et non longe ab urbe roma in loco quem aureliam iam uocant scripturæ aspexi. Sibi suis pro suis. Vnde etiam Prisciano teste libro octauo. scribebant antiquissimi uolo uicis: cum diphthongo. ει. in secunda persona pro eo quod dicimus uis. ubi diphthongum in. i. longam commutauimus. Quare illorum obseruantiam superuacuum dixit Quintilianus in primo: quia. i. tam longæ quæ breuis naturam habet: tum ut ait incommodum aliquando.

De. οι. diphthongo.

Vinta diphthongus fit ex. o. cum. i. sic. οι. i qua. o. sonum suum omnino apud illos perdit: & profertur solum ut. i. nostrum: p ipso tamen scribi ab illis non potest nec e contrario. Quæ utiq; diphthongum: cum nos ex dictionibus græcis in latinum sermonem transcribimus in eam conuertimus diphthongum: quam per æ. scribere consueuimus. nam. o. remanere. i. in. e. conuertimus: & fit. æ. diphthongus: ut φοιβος phoibus: διοτροσ cestrum. Virgilius libro georgicorum primo. Cui nomen asilo romanum est cestrum grai uertere uocantes. οινόφορος œnophorum. luuenalis. Tandem illa uenit rubicundula totum œnophorum siciens. aliquando uero remanentibus eisdem litteris illam nos diuidimus: ut τροια troia εϖβοια euboia: ubi. i. duplicis consonantis uim obtinet. Aliquando autem totam diphthongum in simplex. o. conuertimus: ut ποιητα poeta: ποιητης poeta. Nam diphthongus tota in. o. transfertur: & illud. η. quod diphthongum sequitur in. e. nostrum commutatur. Quandoq; uero & ipsam diphthongum in simplex u. nostrum conuertimus: ut φοινικος punicus.

De. ου. diphthongo.

Extã diphthongus fit ex. o. cum. υ. psilon sic. ου. ubi utraque uocalis sonum suum perdit: & sonum latini. u. simpliciter assumit: quando scilicet u. nostrum uocale est: cum ergo illam traducimus in. u. latinum conuertimus. Verum ut ostendit Seruius in. x. æneidos. Consueuerunt antiqui nostri illam in. æ. diphthongum transferre: ut & diphthongum nos haberemus ubi illi habeant. Nec græca. mō sed pleraq; ex nostris: quæ nos per. u. scribimus: antiqui p. æ. diphthongum scriptabant: ut mœrus pro murus: quod obseruasse Virgi. in p̄fato libro x. testatur idem Seruius cum ait. Quin intrant portas atq; ipsis proelia miscent Aggeribus mœrorum p murorum: ubi primam cum. æ. diphthongo scriptam dixit. Similiter mœnia cum. æ. diphthongo pro mutia scribi asseruit: pœnio pro punio

quod eodem teste a poeta uenit hinc a poetica regna uides: de quibus in particularibus dictionibus latius uidebimus.

DE diphthongo: ω i.

Eptima diphthongus fit ex υ . ψ ilon & i . paruo coniunctis inuicem hoc modo ω : quæ unius. i . longi sonum seruat: quam apud Latinos in ipsis dictionibus Græcis: quas Latine transcribunt sic prorsus ut iacet apud Græcos obseruatum comperimus: & nos simili modo obseruare debemus. ut $\alpha\pi\upsilon\iota\alpha$ Harpyia. Virgilius libro. iii . α nei. sic obseruasse deprehenditur ex antiquis & emendatissimis codicibus: ac Macrobio teste ubi ait: Quas dira celo: Harpyiaque colunt alia. Idem lib. $geor$. $iiii$. Atque Græcæ atque Hebrææ ac Atticæ orithia sic. n . Græce scribitur $\omicron\pi\theta\upsilon\iota\alpha$: similiter cynomyia: & alia quæ plura. Nam simili modo scribunt nostri di : & ii . p geminum. i . & p unum proferunt.

DE diphthongo: ω i.

CTaua & ultima diphthongus ex his. quas in Latinum traducimus: ea est quæ illi ex ω . magno & i . paruo conficiunt: sed diuersimode ab antiquis & modernioribus conscribitur. Nam antiqui quidem ipsum paruum. i . ad latus ipsius. ω . magni sepe conscribebant hoc modo uidelicet. ωi . ut in codicibus illorum antiquis quotidie legimus. At alii moderniores non ad latus: sed sub ipso. ω . subscribere coeperunt sic uidelicet. ω . Quod ex librorum imperitia primitus prouenisse existimo: qui cum uoce ipsius. ω . magni tota diphthongus pferri habeat. Ita ut ipsum. i . paruum penitus sonum suum perdat: inconsiderate solū. ω . hoc est non etiam ad latus ipsum. i . paruum applicando conscribebant: ut simili modo in scripturis nostris frequentissime contingit: in quibus ubi scribi debuisset. ω . diphthongus ipsum solū. e . ex imperitia descriptum comperimus. Quod docti deinde Græcorum Grammatici eiusmodi iam male scriptos codices emendantes: ipsum. i . paruum quod ad latus esse debuerat subscribebant. Quod sane ex illo etiam penditur: quia ab insciis nostri temporis librariis in nouis illorum codicibus omissum illud. i . paruum penitus deprehendimus. Cuius igitur hanc diphthongum in Latinum conuertimus: in nostram. α . diphthongum ut maiores nostri semper obseruauerunt: & nos transferre debemus: uidelicet remanente. ω . quod in. o . nostrum conuertimus: & ipsum. i . paruum in. e . transmutamus quemadmodum & in alia illorum diphthongo uidelicet. $\omicron i$. supra diximus obseruandum ut $\tau\rho\alpha\gamma\omicron\Delta\iota\alpha$ tragedia $\kappa\omicron\upsilon\omicron\Delta\iota\alpha$ comœdia. Nam ambæ hæ dictiones ex $\omega\Delta i$ quod apud nos est cantus componuntur. & prima quidem cum ea dictione quæ est $\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\omicron\varsigma$. i . hircus. alia uero cum ea quæ est $\kappa\omicron\upsilon\mu\eta$. i . uilla coniungitur. Cum ergo eius dictionis quæ est $\omega\Delta i$ prima ipsum. i . paruum conscriptum habeat uel ut antiqui obseruabant ad latus sic scriptum $\omega\Delta i$: quæ eodem modo ut alia pferitur cum apud nos transfertur p . α . diphthongum scribi debet. Nam format ea dictio $\omega\Delta i$ ab hoc uerbo $\alpha\omicron\iota\Delta\omicron$ quod apud nos est cano: & traducitur $\alpha\Delta\omicron$ quo antiqui poetæ utuntur: ut Homerus in primo Iliados uersu. $\mu\iota\upsilon\upsilon\alpha\nu\ \alpha\Delta\epsilon\theta\epsilon\alpha$: quod alii in communiorem linguam deducentes conuertunt. a . & o . paruum in. ω . magnum remanente. i . ut Moschopulus diligens illorum Grammaticus attestatur: & dixerunt $\omega\Delta\omicron$: uel secundum modernos cum. i . paruo subscripto uidelicet. $\omega\Delta\omicron$ quod apud nos dicitur cano. Vbi in prima est diphthongus quæ uoce ipsius. ω . tantummodo profertur: hanc ergo cum in Latinum conuertimus in. α . ut diximus. transcribimus: & uoce ipsius. e . simplicis secundum nostram consuetudinem pferimus dicentes tragediam: comœdiam: citharœdum: psalmodiam: profœdiam. & siquid aliud

De ordine consonantium inter se & quæ uocales non plures quam tres consonantes in eadem syllaba uocales antecedunt. uel sequuntur.

simile contingat: quæ uis ista duo ultima Græca uoce cum. o . absque diphthongo proferre consueuerunt: ut late uidebimus in dictione prosodia.

De ordine consonantium inter se & quæ uocales non plures quam tres consonantes in eadem syllaba uocalem antecedunt uel sequuntur.

Vnde ad ordinem consonantium inter se & cum uocalibus pcedentes: comperimus primum ex ipsa liguræ potestate non plures quam tres consonantes in eadem syllaba uocali ipsam antecedere: nec rursus nisi tres consequi posse: sic. n . p strepo uerbum afferimus: sic multam p ipsa emunctione: ut Virgilius in bucolicis. Bis uenit ad mulctra. Vel mulctrale quod uas est: in quo lac emungitur. Si

militer stirps cum tribus post uocali efferat. quæ cum hominum dicitur: generis est feminini. ut Virgilius. Heu stirpem inuisam. Cui uero arborum masculini: ut idem in xii . Cum semel in siluis uno de stirpe recisum.

Dux sola consonantes uocali sequuntur: si tres præcedunt & e contrario.

Ante si tres consonantes uocali ipsam præcedunt: non possunt nisi consonantes duæ in eadem syllaba subsequi: ut monstras. Et e contrario si consonantes tres uocali sequuntur: non possunt in eadem syllaba nisi duæ præcedere: ut stirps.

Quæ consonantes syllabam post uocali finire possunt.

Vrsus & si aliqua dictio in duas definit consonantes: necesse est priorē liguram esse: & sequentē uel in. s . uel in. x . ut in iisdem litteris ostendemus: uel in c . sola. n . antecedente finire: ut hinc hunc. Vel in. t . simili modo ipso. n . antecedente terminari: ut est dicitur: amant: & similia. Excipimus Græca quædam quæ in ψ . apud illos terminantur: & apud nos p . ps . aut. bs . traducuntur. ut Pelops: & rabs: quin & ex Latinis princeps & cælebs.

Quæ consonantes alias in eadem syllaba præcedere & subsequi possunt.

Ttaque cum consonantes plures in eadem syllaba ordinamus. Aliquas quædam comperimus: quæ aliis semper in ipsa syllaba præponuntur: ut. b . f . g . p . Alias uero quæ semper reliquas subsequuntur: ut. l . n . q . r . x . Alias autem quæ quandoque quædam præponuntur quandoque uero subsequuntur: ut. c . d . m . s . t . Rursum & alia quæ nec consonanti præponitur: nec post aliam in eadem syllaba locari potest: ut. z . de quibus omnibus sigillatim uidentium restat.

E ante. d . in eadem syllaba ponitur: ut abdera nomen urbis de qua in ea dictione uidebimus. Labdarus qui filius fuit Polydori filii Cadmi: Abdome pars animalis pinguis. Bedelyros abominabilis. Bdelium arbor de qua in sua dictione uidebimus Idem ante. l . ponitur: ut blandior: quod est gestu & maxime tactu: aliquid dulciter indicare. & per abusionem ad alios sensus transfertur. ut Quintilius. Blandiar paulisper iuuenes calamitatibus meis ante. r . ut brēnus umbra.

C ante. l . in eadem syllaba ponitur: ut clarus. ite ante. m . ut Pyrachmon: Alchmena drachma de quibus omnibus in suis dictionibus uidebimus. Ante. n . ut Cneus cnidus nomen est urbis: de qua in propria dictione. ante. r . ut creber: ante. t . ut actus lectus. Ctesias qui siculus fuit orator. & plura quæ in sequentibus uidebimus: Quin & post. t . ipsum. r . in eadem syllaba collocamus: ut uictrix. Non autem. l . teste Prisciano ipsa soni natura prohibente.

D ante. l . in eadem syllaba ponitur ut abodlas: quod est fluuii nomen. Ante. m . ut Admetus nomen uiri proprium. Dmois id est fernus: de quibus in sequentibus

apparebit. Ante. n. ut cydnus. qui fluuius est cecilix. de quo in sua dictione uidebimus. Ariadne filia Minois: quæ a modernis quibusdã in scis Hadriana corrupte scribitur & uocatur. Item ante. r. ut draco. Drances quod nomen est uiri proprium.

F ante. l. modo consimili in eadem syllaba collocatur ut flauus fluuius ante. r. ut frater frango.

G ante. l. in eadẽ syllaba ponitur. ut gladius. glabrio qui delicatus dicitur. & sine pilis habetur: ante. m. ut agmen. ante. n. gnatus. ante. r. ut gratus:

L ante nullam consonantem in eadem syllaba ponitur: sed semp̄ alias subsequit̄.

M raro ante consonantem in eadem syllaba collocari potest. Reperitur tamẽ ante. n. ut amnis. qui ab ambio dicitur secundum Varronem. Omnia enim. flumina circueunt: ideo cornuta pinguntur. ut dixit Seruius. Et ego romæ sæpe uidi deos fluminũ sculptos cũ cornibus & urna. somnus. Agamemnõ. Mnestheus. de quibus in sequentibus. Nã ut uidebimus. m. præcedentẽ syllabã terminare non potest subsequẽte. n. item nec subsequẽte. t. nisi. p. interponitur.

N nunquam ante aliquam consonantem in eadem syllaba præponi potest. sed semper subsequitur.

P ante. l. in eadem syllaba ponitur: ut planus: ante. n. ut therapne patria est. de qua Ouidius in epistolis heroidum. Rure therapneo nata puella phrygem. ante. r. ut pratum. præda quæ teste Gellio libro. xiii. noctium atticarum dicitur corpora ipsa rerum quæ capta sunt. manubiæ uero appellate sunt pecuniæ a quæstore ex uenditione prædæ redactæ. ante. s. teste Prisciano in octauo ut ipse scripsit. nupsi. similiter capsæ: tamen si a capio deduci uelint. Alia a græco tractum uolunt. quod est κέυττρω. & amiffisse. m. cum dici debuisset capsæ. ante. t. ut aptus captus ineptus. pthia patria Achillis ut in sequentibus uidebimus diphthogus sculptile. quod sculptum dicimus. ut sculptile simulachrum legimus quod sculptum est. Nec inter. m. & n. ipsum. p. stare potest nec post. r. in principio syllabæ aliter sic ut stirps.

Q ante nullam consonantem in eadem syllaba poni potest. sane subsequi ut supra uidimus.

R ante nullam consonantem in eadem syllaba ponitur: sed semper alias subsequitur ut supra uidimus.

S sequente. b. in eadem syllaba ponitur ut asbestus. i. inextinguibilis asbutes. i. insulpus. Item sequente. c. ut scutum. Quin & post. c. subsequente. l. in eadem syllaba ponitur ut smaragdus: smyrna. Item sequente. q. ut squalor: sequente. p. ut spes spera. Quin & post. p. sequente. l. ut splendidus uel. r. ut spretus. Item ante. t. in eadem syllaba ponitur ut status: stẽnus: castellum qui paruus ẽ uicus muris circumdatus. Et a castro descendit quo significatur locus muris munitus ac etiam urbs teste Seruio sup. vi. ænei. At castra in plurali notum est appellari locum in quo milites tentoria fixerunt. Vocatur etiam castellum teste Vlpiano receptaculum illud: quod aquam publicam suscipit. & ut addit labolus: ex quo fistulis aqua ducitur. Quo significato Frontinus de aqueductibus ad neruam sæpissime usus est. Item ponitur. s. i eadem syllaba ante. t. sequente. l. ut stloppus & est sonus ille qui ex inflatione buccarum erumpit Persius in penultima satyra. Nec stloppo tumidas intendis rumpere buccas. Vel. r. ut stratus. structor qui a struendo. hoc est ordinado & componendo deducitur. Vnde

3
dici potest cõuuii cõpositor. Iuuenalis in. v. satyra. Structorem interea ne q̄ idignatio desit Saltantẽ spectas. de quo in sequentibus cũ de. r. littera siniente syllabam ante. g. prætractabimus clare uidebitur. Quin & ab eodẽ uerbo strues deducitur. quæ precipue est lignorum. Sane frustum non suscipit. r. post. st. in ultima Vnde Iuuenalis in satyra Atticus eximix inquit. Nec frustum cape. & Virgili. in primo. Pars in frustra secant. Nam frustra cum. r. aduerbium est significans i cassum. nõ potest etiam. s. ante alterã mutarum poni. Veruz in fine syllabæ omnes liquidæ ante. s. collocantur ut puls hyems mons ars.

T ante. l. in eadem syllaba ponitur. ut Tlepolemus Atlas nomina sunt propria. de quibus in sequentibus ante. m. ut Tmolus isthmus. de quibus in sequentibus clare habebitur. ante. r. ut tractus.

X ante nullam consonantem in eadem syllaba ponitur. sed ante illã omnes liquidæ excepta. m. in fine eiusdem syllabæ collocari possunt: ut falx lanx arx.

Z simili modo ante cõsonantem poni nõ ualet. Nec ulla duplex in capite syllabæ cõsonante sequenti locari potest. Vnde non recte zmaragdus cũ. z. in principio dictionis a nõnullis scribitur: quod Lucanus in. x. nõ posse fieri p̄ illud monstrauit quod ait: Et suffecta manu foribus testudinis indæ. Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Nam si esset. z. ante. m. subtrahi in metro minime posset. Et sit quoq; uersus ipse non staret: ubi iam. s. uim consonantis amittit non etiam post consonantem in eadem syllaba collocatur.

De Vocaliũ & cõsonantiũ ordinatione in diuersis syllabis.

U Iso de uocalium & cõsonantiũ ordine in una eadem syllaba: restat ut de earundem in diuersis syllabis ordinatione psequamur. Itaq; omnis dictio uel simplex est uel cõposita. Si simplex inter medias illius syllabas aliqua a uocali incipiat: necesse est antecedentẽ quoq; syllabam in uocalẽ definire: ut pietas: curialis: pareo: eo: ruo: munio. Nõ tamẽ si p̄cedens in uocalem definit: necesse est subsequentẽ a uocali incipere. ut in eisdem exemplis liquet. At si cõposita sit dictio & syllaba intermedia a uocali incipiat: nõ necessario antecedens in uocalẽ definit: ut exacuo: perago: in eo: adiuro. Verum in cõpositis quandoq; subtrahit̄ cõsonans: & tunc antecedens semp̄ i uocalẽ terminatur: ut coeo cois: quod ex con & eo cõponitur: & hæc hæctenus de uocalibus. Quæ fere omnia p̄ cõtrarium in cõsonantibus obseruamus. Nam si simplex sit dictio & antecedens illius syllaba in cõsonantẽ desinat: necesse est subsequentẽ quoq; a cõsonante incipere: ut arduus: arduus ille. nõ tamen si sequens incipit a consonante: necesse est præcedentem in cõsonantẽ desinere: ui faber: Nero: filius nomen: numen. Si autẽ composita sit dictio: & eius antecedens syllaba in cõsonantẽ desinat. nõ necesse est subsequentẽ a cõsonante incipere. ut obaudio: abeo: perago: exacuo: exanguis: subeo: in eo: transeo: pereo: prætereo: abũdo: aduro: exuccus: id est sine succo. Sane Herodianus de orthographia putauit rationabilius consonantẽ in quã antecedens syllaba terminatur: cum sequentis syllabæ uocali coniungere: q̄ sic quoq; præcedentem finire. Quare ad ipsam uocis prolationem conuenientiũ esse dixit simpliciuꝝ regulã q̄ cõpositorũ: ut diximus obseruandã. Quod Prisciano quoq; doctissimo grãmatico nõ placuit: tũ quia aliquæ dictiones primã in metris cõmunem haberent: oblitus: oblatu: obruo: abrado & similia: ita ut possent etiam corripit: quod nunq̄ cõpertum fuit: cũ liquida post mutã in eadem syllaba præcedentem cõmunem faciat: tum quia circũeo & circumago: & similia elisionam

ipſius. m. in pñtiatione nō paterētur: quia tunc quoq; p eū in ſequētē ſyllabā ptranſirer: tū etiā quia multæ uocales quæ aſpirari debēt: aſpirationē amitterēt ut inhībeo adhuc ab hinc: & ſimiles cū cōſonantes ille uocalibus aſpiratis cōiūgi non poſſint: Stabit igitur quod doctiſſimi aſſeruerē grāmatici in compositis dictionibus ſyllabā in cōſonantē deſinere poſſe ſubſequētē a uocali incipiente.

Q. **A** N In compositis dictionibus ſi ſequens ſyllaba a conſonante incipiat. præcedēs in aliquā conſonantem finiri poſſit.

Sō. ED dubium reſtat grandē an in eiulmodi cōſonantibus ſi ſequēs ſyllaba a cōſonantē incipiat: præcedēs quoq; in quālibet poſſit cōſonantē deſinere. Quod pluribus argumentis nequaquā poſſe fieri mōſtrabimus. Et incipiente. a. b. cōſonantē ſingulaſq; alias tranſcurrentes oſtendemus: quas ſyllabas quæq; cōſonans ualeat terminare & quas non ualeat.

DE Syllabis deſinentibus in: b.

1 Taq; in. b. cōſonantē ſyllaba deſinens cōperitur. ſi ſubſequēs etiā ab ipſo. b. initiū ſumat: ut ſabbatū. & Prifciano auctore ſaburra quæ arena eſt immūda: qua nauis onerari uſq; ad certā menſurā conſueuerunt. Nos uero non cū duplicato. b. ſed potius cū unico ſcribēdū putamus: quia breuis eius primæ ab auctoris noſtris ponitur. Virg. lib. georg. iiii. Vt cymbæ inſtabiles fluctu iactante ſaburrā Tollunt. Lucanus ſimiliter. Fluctuq; late ſaburra. Gibbus cū duplicato. b. ſcribit: & tumor eſt in dorſo. Vnde gibberofus qui gibbum habet atq; idem gibber. Obba ſimiliter ipſum duplicat: & teſte Nonio genus ē poculi uel ligneū uel ex parte. Sec hæc hactenus de ſimplicibus: nunc quoq; de cōſonantibus: & primo a præpoſitionibus ſubſequēdū eſt. Ab igitur præpoſitio cum aliis dictionibus cōponitur. & cōſeruat. b. litteram. ſi ſequens utique dictio a uocali incipiat. quæcūq; ſcilicet uocalis illa exiſtat. ut abactor quod ex ab & actor compositum ex abigo deducitur. Vocantur etiā abactores pecuariorū animalium ſures latrūculiue. quos ut uidebimus abigeos etiā uocat. Aberro quod ſimiliter ex ab & erro componitur. Abigere ex ab & ago compositum mutauit. a. i. i. & ſignificat a loco fugare atq; expellere: ut abige muſcas a facie mea ſcribenſis. abige canes a popina tua. abige ſturnos ſonitu a uinea. Quintilianus. Ibi multis miſer plāctibus aues abigam. Similiter oues capras a ſellos ab hortis a uinetis a pratis abigimus id eſt expellimus. Vnde etiam abigei dicti ſunt qui teſte Vlpiano proprie hi habentur. qui pecora ex paſcuſ uel armentis ſubtrahūt. & quodammodo deprædantur. & abigendi ſtudium quaſi artem exercent. equos de armētis uel oues de gregibus abducentes. Abiicio cum duplicato. i. ſcribitur ex ab & iacio componitur. ubi in compoſitione. a. conuertitur in. i. abominor ex ab & ominor ſine aſpiratione componitur: quaſi cū ſtudio exhorreſco. Abortiuus ex ab pro abs: quod eſt contra & deriuatio ab orior deducto componitur. Abundo ex ab & undo componitur: & ſine aliqua aſpiratione ſcribitur: quia non ab habeo uenit. Abuſus ex ab & uſus componitur: quaſi contra uſum: cum quo abuſo præſus idem eſt. Verū ſequētē. u. conſonante ab præpoſitionem abiicitur. b. ut auerto quod ex ab & uerto componitur. & inde auerſo quod ē cū ex aliqua re: quā deteſtamur uultū auertimus ut Diſ talem terris auertite peſtē. Conſtat igit dictiones a ſingulis uocalibus incipientes cū ab præpoſitione cōponi poſſe. At nō alia a ſingulis conſonantibus ſumētes initiū cū ea componuntur. Nam cū dictionibus incipientibus ab ipſo. b. nō cōponitur ab præpoſitio. Vnde adbre

3
uio etiā ſi cū. b. ab aliquibus ſcribat: ex ad præpoſitione cōponitur. Et ut teſtis ē Prifcianus adhibo cum. d. ſcribenda eſt. Nec ſemp ad præpoſitio purum aut in tegrū. b. in cōpoſitione cōſeruat. Nā in dictionibus incipientibus a. c. p ab abs præpoſitio auctoris Papyriano & Prifciano cōponit: ut abſcondo: abſcedo: abſcido. Sane ſubſequētē. d. remanet in tegrū. b. ut accdo: & inde abditus: quod ex ab & do: qd eſt abſcondo cōponitur. ab dico ex ab & dico dic as cōponitur qſi lō ge dico. Vnde ſignificat expellere a bonis filiu: dū uiuit pater: cū exheredare ſit poſt mortē illum ab hereditate priuare. Abduco ex ab quod aliquando extra de norat: & duco cōponitur. aliquādo ſupflue ponitur ab: & idem eſt quod duco ut Liuius Flauuius ſupplementum ab roma abduxit. Rurſus & ipſa ab præpoſitio ſi cū dictione incipiente ab. f. cōponatur: ſemp in tegrum. b. cōſeruat. ne ſi i. f. tranſiret putaretur ex ad cōpoſitio facta: iō ſcribitur abfore cum. b. & abfuturum: quæ idem deſignant. Ne ſi cum duplicato. f. ſcriberētur: cōpoſita qſ crederet ex ad præpoſitione: quæ oppoſitum præſus deſignaret. Nā ut illa cu: ab nō futurum dicunt: quæ tēpus ab denegar: ſic iſta cum ad præpoſitione uenturum tēpus deſignant. Vt Virg. abfore cernētis. Ouidi. in primo: Eſſe quoq; in fatis reminſcimur adfore tēpus. Statius in libro thebatdos uiderur accipe pro ſignificatione præſentis cum ait: Senſit manifeſto numine ductos adfore: quod nexis ambagibus augur apollo: Portendi generos uultu fallēte ferarum ediderat. Nō nunq; uero ſequente dictione incipiente ab. f. ob eandem differentiā tranſit. b. i. u. uocalē: ut ex ab & fugio non dicimus abfugio cum. b. neq; affugio cum duplicato. f. ſed auſugio cum. u. uocali ſcribimus & proferimus. Similiter ex ab & fero non dicimus abfero cum. b. nec affero cum duplicato. f. ſed aufero. Cuius cauſam dixit Cicero in eo libro qui inſcriptus eſt orator: ut fieret uox pronuntiaru audituq; lenior. & ſubdit hæc iquit præpoſitio præter hæc duo uerba nullo alio in uerbo reperitur. f. conuerſa in au. diphthongum. Sed dubium fuit apud aliquos: uerſa ne ſit & mutata ab præpoſitio in au. ſyllabam propter lenitatem uocis: ut dixit Cicero: an potius au. particula ſua ſit proprie origine: & perinde ut pleręq; alia præpoſitiones a græcis: ita hæc quoq; inde accepta ſit: quod aliis diffiniendū relinquo. Non etiam componitur ab cum dictione incipiente a. g. ſed cum dictione aſpirata: quæ & integra manet. quod idem eſt ac ſi cum incipiente a uocali componeretur: ut abhorreo quod ablatiuum expoſcit: cum dicimus abhorreo ab hac re: ac ſi diceremus per quaz alienus ſum ab hac re. nā ſemper in huiusmodi ſignificatione ablatiuum requirit. At exhorreo hanc rem cum accuſatiuo conſtruitur. & idem eſt quod expaueſco. Componitur etia; ab præpoſitio cum dictionibus incipientibus ab. l. & integra manet: ut abluo: qd ex ab & luo componitur: ablaſto: ablatiuus. At cum dictionibus incipientibus ab. m. non componitur ab præpoſitio. Sed cum incipientibus ab. n. compoſitionem facit & integra manet: ut abnego: abnepos: qui filius eſt pronepotis quaſi ſeiunctus a nepote. Abnuo quod eſt reuſo: ex ab componitur & nuo. quod apud ueruſtiſſimos pro uolo habebatur. Vnde nutus & numen quod eſt dei nutus: hoc eſt imperium & poteſtas. Virgilius in primo æneidos. Meo ſine numie uenti. Et a nuo nuto uerbum deſcendit: quod proprie ad animum ſpectat: cu: dubitans eſt & neſciens quo ſe potiſſimum conferat. Significat etiam alicuius malæ ſolidatæ molis ruina; minitare: ut Virgilius in bucolicis. Aſpice cōuexo nutantem pondere mundum. At cum dictione incipiente a. p. non cōponit ab

cū ea uero quæ incipit ab. r. componitur & in nōnullis. b. in. r. cōmutatur: ut arripio: quod ut inuit Priscianus in. ii. lib. ex ab & rapio componitur: & inde ab reptius is dicitur: qui a dēnone rapitur. In quibusdam autē differentiæ causa: ut putat Papyrianus integrum. b. remanet: ut abrogo & abrado: ne si arrogo & arrado cum duplicato. r. scribamus: dubiū sit an. ab. uel. ad. præpositio cōponatur: quæ scilicet consonantem suam in. r. cōmutauit. Simili modo & nos de abre putamus: ne si arre cum duplicato. r. dicatur: quidam genitiuum eius quod est arra uel datiuus esse existiment. Et significat abre quasi præter rem: hoc est indecens & incōueniens. L. i. u. lib. viii. Hæc & si omnes diuini humaniq; moris memoria aboleuit: noua pegrinaq; omnia Priscis ac patriis præferendo haud abre duxi uerbis quoq; ipsis: ut tradita nuncupataq; sunt referre. Idem li. xxxv & q̄q̄ prope abscissa res erat: tamen non abre esse. Quinto uisum est sociorū aliquos legatos interesse ei concilio. Suetonius in augusti uita. Et quando ab hoc uentum non abre fuerit subtexere: quæ ei prius q̄ nasceretur & ipso natali die. deinceps euenirent. Et plura alia quæ possent adduci exempla: in quibus omnibus ab re indecens & inconueniens & præter rem designat. Nec temere aut sine causa ut quidam somniat. Sane cum dictione incipiente ab. s. præpositio ab raro componitur: ut absumo quod etiam eum unico. m. scribitur. At uero cum dictione incipiente. a. t. componi non consueuit: nisi pro ab ponatur abs ut abstineo abstractus: a quo & temetum quod est uinum sit abstemius: abstergo: absterreo & similia. Non etiam componitur cum incipientibus ab. x. uel. z.

Ob præpositio simili modo componitur. Et nōnunq̄ immutabilem retinet. b. Nonnunq̄ uero in eas consonantes conuertit: a quibus sequens dictio: cum qua cōponitur initium sumit. Quandoq; autem & ipsum. b. abiicit. Retinet quidē immutabilem composita cum dictionibus incipientibus a uocalibus quibuscūq; præter q̄ ab. o. cum qua ob dissonantiam ut puto uocis non componitur: ut ob audio: quod ex ob & audio componitur: hoc est auditum postergo: & in eadem compositione. au. conuertit in. e. ut dicimus obedio: quod uerbum est cōtrariæ significationis quasi dictio audiens sum siue pareo: siue obtempero: siue morem gero siue obsequor. Inde obsequium dictū: sed frequēter inuenio illud poni pro obsequio turpi: ut apud Ciceronē. Sed sic seruitus sit: sicut est obedientia fracti animi & abiecti & arbitrio carentis suo. Et iterū. Dū autē ipse dedecori ac turpitudini obediit: non modo imperator omnino habendus non erit. Obeo ex ob & eo quod est uado componitur. Significatq; idem quod exequor: ut obeo legationē. i. exequor munus & officiū legati. Obeo puinceā. i. exequor: officium puinciale: ita obeo mortē id est exequor uel pago mortē: uel adeo mortē. Quēadmodum dicitur quis obiisse diem: p eo quod est iuisse. Itē obiit diē suū: idem ē quod mortuus & iuit ad diem fati: ut apud Quintilianū: Nunciatū est Marcellum diem suū obiisse. prætermittimus autē nōnunq̄ illū accusatiuum & dicimus Marcellus obiit. Obitus ex ob & itum ita addita. s. fit obitus: & est ipsa executio mortis obiter ex ob & iter Iuuenalis i satyra Quāuis disgressu. Atq; obiter leget aut scribet uel dormiet intus. similiter ante. i. consonans conseruat ob ipsū b. ut obiurgo obiurgas: & deponens obiurgor in eodem sensu. Obiicio ex ob & iacio componitur. Nam p compositionem. a. in. i. cōuertitur: & ideo cum duplicato. i. scribitur: unde licet ob naturaliter breuis sicut & re: attamen pleriq; hac ratione pducunt: qz. i. geminat: & primū. i. cōsonās fit. Obumbro: ex ob & um-

bro umbras quasi undiq; umbror. Itē cum. u. cōsonante: ut obuerso obuio: q̄st obuiam aliqd cōperit. Abiicit uero in operio. i. cooperio: & eius passiuo operior: idem est cooperior: quorum prima breuis ab auctoribus ponitur: & cum unico p. scribenda sunt ad differentiā ut puto deponentis uerbi operior quod ē expecto: cuius prima longa est. & cū duplicato. p. scribit. Conuertitur autem. b. i cōsonantes sæpissime sequentis dictionis. Verum cum dictione incipiente a. b. littera non cōponitur. Cum dictione uero incipiente a. c. cōponitur: & aliquando transit in. c. aliquando suscipit. s. Nonnunq̄ uero immutabile remanet. transit q̄dem in. c. ut occido quod ex ob & cædo cōponitur. Occubo quod ex ob & cubo cubas similiter componitur. Vnde ab eo cōposita tam primæ q̄ tertiæ coniugationis inueniuntur. Et idem habent præteritum: ut incubo iucubas incubui: & incumbo incūbis cū adiectione ipsius in similiter facit incubui. Et simili mōe occubo occumbis cū. m. facit in præterito occubui. Occupo ex ob & rapio cōponitur significat locum tenere aut capere. Nonnunq̄ ut capere: ut apud L. i. u. libro xxxiii. Nā & ipsis uocantibus urbē hanc accæpi non occupau. i. nō ut cæpi. Significant aliquando cape siue præoccupare. Vnde præoccupatio. Cicero officiorum li. i. Sunt autē nulla priuata natura: sed aut ueteri occupatione: ut hi q̄ quondā in uacua uenerunt. Est etiam occupare quod in medio siue in mediis atq; in cōmune positum est ante cæteros cape: ut Quintilianus. Multa nihilominus quæ liberata fuerunt transeunt in ius occupantium: sicut uenatio & aucupatio. Inde occupatus is dicitur: qui ante negocio aliquo detentus non potest alterius negocio operam dare. Cicero nemo inquit me conuenire uoluit cū esse occupatus: hoc est cum causerer me quibusdam aliis negociis ante præuentus. Similiter occupatio ea uocatur cum alicui necessariæ rei & cui ante omnia operam dare debemus cum diligētia uacatio. Suscipit uer. os. ut obscurus quod ex obs & carus cōponitur minime esse carus dicatur. Obsoleo quod teste Prisciano in. viii. non ex ob & soleo. sed ex obs & oleo componitur: & est quasi reicior: ut Cicero de imperio. Cn. Pompeii obsoleuit: iam ista ratione multo magis q̄ uerbis refutata. Idem pro Celio: Chartæ quoq; quæ illam pristinam seueritatem obtinebant obsoluerunt. Obscenus similiter suscipit. f. Nam teste eodem Prisciano ex obs & canendo: uel ex obs & κοινῶ cōponitur. Vnde inquino quod sic quoq; intelligendum puto obscenum ut duo significat: ita duplicem habet compositionem: & duplici orthographia signatur. Nam signat aliquando quidem abominabile augurium: ut Virgilius in primo georgicorum. Obsceniq; canes iporunæq; uolucres: & tunc quoq; a canendo obs. i. cōtraria & mala dicitur & sine diphthongo scribitur. Quandoq; uero dicit turpe quid & immundū: & tunc ex obs & cœnus cōponitur quod a κοινῶ uerbo græco deducitur hoc ē apud nos inqno ex eo scilicet q̄ quæ multū cōmunia sunt: turpia & imunda ut plurimū fiunt. Nā id uerbū ppria significatione cōicate designat. Et sic quoq; cum. æ. diphthongo in p̄ultima scribitur. At Vatro li. vi. de lingua latina dixit obscænū cum. æ. diphthongo scribendum esse & a scæna deduci: hoc est non ex obs: sed ex ob & scæna componi: quæ ut uidebimus in sequentibus cum. æ. diphthongo scribit. Remanet autē immutabile in hac dictione obscæco: ut multi uolunt: quæ cōponuntur ex ob & cæco cæcas: nec plus q̄ simplex uerbum ipsum designat. Si uero ob cum dictione incipiente a. d. cōponatur: itegra semp̄ manet: ut obdo quod ex ob & do uerbo cōponitur: & pro claudi poni cōsueuit: ut Terentius in

enucho: pessulū hostio obdo. Obduco. i. tego ut exposuit Seruius: cum ait Vir.
 in bucolicis. Limosq; palus obducatur pascua iunco. i. tegat. Idē in moreto. Et ci-
 nis obducta caelabat lumina prunae. si tamen Virgilius illud opusculū cōpo-
 suit: quod a doctis nō creditur. At sequēte. f. cōmutat ob praepositio. b. in. f. offē-
 do ex ob & fendo uerbo quod sic quoq; simplex in usu nō est cōponitur. Vt si-
 mili modo nec spicio: nec frago: nec perio: & tamen in cōpositione ea habemus:
 ut aspicio: despicio: suffragor: refragor: aperio & repio: quae Papyriano teste cuz
 uno. p. in praesenti: & cum duplicato in praeterito scribuntur: ut de illis in se-
 quentibus apparebit. Officio similiter ex ob & facio componitur: & quasi noceo
 dicitur. Vnde per antiphrasim officium qdam dici uolūt: quia ut proferitur agitur
 ideo nōnulli officium ab efficiendo dictū putant. Et nōnunq; pro honore ponit-
 tur: ut circūstabant senatores Caesarem sedentem in aurea sella officii gratia. i.
 honoris. Aliquando uero obsequiū siue beneficium indicat: ut Cicero odiosum
 sane gentis hominū est officia exprobatū: quae meminisse debet is: in quē colla-
 ta sunt: non cōmemorare qui contulit. Virg. lib. aeneidos primo. Non metus of-
 ficio nec te certasse priorem Poeniteat. Nōnunq; aut & pro alicuius artis ratione
 accipitur. ut officium grāmatici tale est officium architecti: officiu; medici. Sa-
 ne offa cū per duplex. f. scribatur & primam habeat longā ut Iuuenalis in prio
 Patruo similes effunderet offas: tamen in deriuatiuo pdit unum. f. & fit prima
 breuis: scribiturq; ofella. ait enī in satyra: Atticus eximie: Ac rudis omni tempo-
 re & exiguae furtis imbutus ofelle. Si uero ob cum dictione incipiente. a. g. com-
 ponatur. in. g. ipsum non cōmutatur: ut oggannio quod ex ob & gannio cōpo-
 nitur. Et est gāntre proprie uulpium: unde apud aliquos pro stulte loq. Apud
 alios uero pro in culcare. Apud nōnullos aut p irridere ponitur. Et inde oggā-
 nio quasi contra gannientem. Gannio rursus & cum dictione incipiente ab. m.
 conuertitur. d. in. m. Immo ut ostēdit Priscianus magis abicit. b. Nam ex ob &
 mitto dicendum esset ommitto cum duplicato. m. sed cum prima breuis ponat
 abicitur a poetis. b. & dicitur omitto. Terentius in adelphis: Omitte mulierem.
 Horatius in secundo sermonū. Aut spem deponas: aut partem illius omittas.
 Idem in epistolis: Quem sua culpa premit deceptus omittite tueri. Similiter omu-
 tesco absq; b. scribitur: Si uero cū dictionibus incipiētibus ab. n. praepositio ob
 componatur. b. ipsum prorsus seruat: ut obnitor: ex ob & nitor quasi contra
 nitor & conor. Vnde obnixus participium formatur: obnoxius uero ex ob & ne-
 xus componi quidam uolunt: quasi obstrictus & obligatus obnixus esse dicat
 Plautus in asinaria: Maximas opimitate: & gaudeo effertissimas suis heris ille
 una mecum pariet gnatoq; & patri: adeo ut aetatem ambo ambobus nobis sint
 obnoxii nostro deuincti beneficio. Cecilius i chryso: Quāq; ego mercede hic cō-
 ductus tua aduenio: tibi me esse ob eam rem obnoxium reare: audibis male: si
 male dicis mihi. Si autem componatur ob cum dictione incipiente. a. p. transit:
 b. in. p. ut oppono oppugno: quod est quasi contra pugno: unde oppugnatio.
 Non enī recte dicitur pugnauit urbē: sed bene oppugnauit: sicut expugnauit cū
 pugnando uici: ut in sequētibus uidebimus. Oppeto quod significat morior: &
 lz plarūq; sine accusatiuo ponatur: intelligi tamē cōsueuit hoc ē mortē. Virg.
 in. i. aenei. Oterq; quaterq; beati. Quis ante ora patrū troia sub moenibus altis
 Cōrigit oppetere. Aliquādo uero ponitur cū ipso accusatiuo: ut Cicero de diui-
 natione: Aequius inqt esse censuit maturā oppetere mortem. Verū ut pauloate

3
 retigimus sequente. p. nōnunq; ob abicit. b. ut operio quod p uniu. p. scribitur
 & ex ob & perio: cuius simplex i usu nō ē secundu quosdā cōponitur. Alii uero
 ex ob & uerbo pario quod apud antiquissimos Prisciano teste nō solum tertiae
 sed etiā quartae cōiugationis erat. Vnde Ennius: Oua parere solet genus pēnis
 cōde coratum: At cū dictionibus incipiētibus a. q. nō cōponit ob: sed cum inci-
 pientibus ab. r. componitur: & b. ipsum integrum cōseruat: ut obruo: qd ex ob
 & ruo componitur: significatq; opire: siue aqua: ut obrutus undis: siue terra: ut
 Ouidius in primo de remedio amoris: Obrue uersuta cerealia semina terra. sine
 p translationem ad animū: ut Quintilianus: Tot uoluptatibus obruere possūt
 unum dolorem. Simili mō obrepo: obradio. quasi surrepo & furradio. Rursus &
 si cum dictionibus incipientibus ab. s. cōponatur: cōseruat ipsum. b. integrum:
 obstrepo obsto. Et idez obstetrix. quia cōtra parturientē stat. Obsecro: obstupeo
 obsideo: & idem obses: & is dicitur qui traditur imperio aliter ea conditione:
 ut si dator obsidis a fide recedat: recipienti sit ius in corpus & uitam obsidis. Et
 quia obsidionis causa dari consueuerat: obsidis nomen assumpsit. Similiter si cū
 dictionibus incipientibus a. t. eadem praepositio ob componatur itegrum. b. cō-
 seruat: ut obtempero: obturo: obtineo. Quintilianus uero in primo de institutōe
 oratoria inquit: In uerbo obrinuit: secundā. b. litterā ratio exposcit: aures magis
 audiunt. p. Ex quibus uerbis qdam concludere uolunt: ut in qualibet simili cō-
 positione in qua. t. sequit. b. tunc quoq; ipsum. b. non solum sonum suum pdat
 sed in. p. ipsum prorsus conuertatur: & cum. p. eiusmodi dictio scribenda sit: ut
 optineo: opturo: supter: suptereo: & reliqua. Alii uero dicunt mentē fuisse Qui-
 tiliani ut per. b. scribi debeat: ac eodem sono litterae proferri ratio exposcat. sed
 p. gratius aures audiant: ita scilicet ut per. p. proferri debeat: & non per. b. ut si-
 mili modo Caius Cneus & amurca: quae teste Seruio pet. g. proferri debent: & p
 c. litteram designatur.

De sub praepositione.

f Vb praepositio quae similiter in. b. terminat: significat aliquando ipsam
 primā tēporis ptē: ut Virg. i. iii. geor. Sub lucē exportant calat his. i. adue-
 niente luce: nō autem quacunq; lucis ptē. Et sub tēpus ipsum quo pugnandū
 erat: hoc ē iam iā presente tēpore. Aliquādo statū post: ut sub hac uerba. Aliquā-
 do subter: ut in innumeris fere cōpositionibus. nā eadem uia cōponitur: ut aliae
 quas in. b. terminari ostendimus. Vnde cuz uocalibus quibuscunq; sequētibus cō-
 posita integrū. b. cōseruat: ut subagito: subaro: subeo: subigo: etiā cum. i. cōsonā-
 te: ut subiectus: suboleo: suburbium qsi uia sub urbe: hoc ē urbi cōtigua. Si ue-
 ro cū dictionibus incipiētibus a cōsonantibus cōponat: manet. b. itegrum nisi sit
 cōsonans. c. uel. f. uel. g. uel. m. uel. p. nā tūc quoq; auctoribus Papyriano & Pri-
 sciano in eas litteras cōmutat: ut sigillatū uidebimus. Vnde sequēte. b. itegra ma-
 net: ut subbibo: subblādiō: Sequente uero. c. transit in illā: ut succurro: succine-
 ricus: succresco: qsi insensibiliter cresco. At sequente. d. itegra manet: ut subdo
 subdolus: subditus: nō autē sequente. f. sed mutatur in illam: ut sufficio: suffero
 suffragium: quod a uerbo deponente fragor fragaris quod nō est in usu: & au-
 xiliari apud antiquos significat cōponitur & deducitur. Vnde & uerbu; suffra-
 gor suffragaris penultima pducta: & pprie suffragia: ut sic dicam uoces sunt q
 dicebantur ad comitia in tabella uel scribantur: quibus suā qsq; declararet uolun-
 tatē de aliquo eligendo in magistratu; qlis ē electio hoc tēpore summi pōtificis

& tamē suffragium p auxilio sæpe ponitur. Suffoco quod ex sub & faux faucis cõponitur. ubi diphthõgus i.o. pducta cõuerfa fuit. Ouidius. Suffocet animã dira uenena tuã. Suffire ex sub & fire: quod infinitũ ẽ & a fio componit. Virg. lib. georg. iiii. At suffire tymo cæralq; recidere inanes: quis dubitet suffire dixit .i. subministrare. Nã lz a fio habente significationẽ passiuã cõponatur: compositum tamē Papyriano teste fit actiuũ. Reperitur etiã firi. a quo Prisciano teste factum est fieri: p diuisionẽ unius longæ in duas breues: ut admittier pro admitti. Similiter sequente. g. transit. b. in illã: ut suggero suggestum. At sequẽte. l. in regra. b. littera remanet: ut sublego: quod ẽ suffuror. Virgilius in bucolicis: Vel quæ sublegi tacitus tibi carmina nuper. Subligo & inde subligar: quod est subligaculũ: seu brachæ: quas induebant histriones in ludis. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam. Personam thyrũq; tenent: & subliger acci. Cicero de officiis lib. primo. Scæniorum quidẽ mos tantũ habet ueteri de disciplina uerecundiã: ut in scenam sine subligaculo prodeat nemo. Veretur enĩ ne si quo casu euenierit ut corporis partes quædam aperiantur: aspiciantur non decoræ. Subleuo: quod a leuo pro aleuio componitur. Nam est auxilium defensionẽq; præstõq;. Cicero Zophirus qui se naturam cuiusq; ex forma prospicere profitebatur: derisus a ceteris est: qui illa in Socrate uitia non agnoscere: ab ipso aut Socrate subleuatus: cum illa sibi signa ratione a se deuicta diceret. Nonnunq; uero significat alleuo: quod est sursum tollo. Suetonius in Vespasiani uita: Dũq; surgit ac nitit inter manus subleuantium extinctus est. Si uero cõponat sub cũ dictionibus incipientibus ab. m. transit. b. in. m. ut sũmitto sũmergo: subministro: q̃q; apud aliquos feruetur. b. At cum dictionibus incipientibus. ab. n. integra semp remanet: subnecto: subnixus. Si autem dictiones compositæ cũ sub incipiant. a. p. transit. b. in. p. ut suppono: supplico: quod a sub & plico cõponitur. eo q; genu poplitẽq; plicamus cũ a potentiore aliquo magnũ aliquod pcamur. suppeto hoc est subministro: a quo suppetias deriuatur quod ad auxiliũ p̃tinet: & auxiliũ ipsũ designat: ad auxiliũ quidem ut Cæsar lib. xxii. cõmentariorũ: & nunciabantur auxilia magna equitatus oppidanis suppetias uenire. & in eodẽ libro. Suisq; rebus rimens. elephantisq; triginta relictis suis sinibus oppidisq; suppetias profectus ẽ Et iterum in eodẽ: Atque suis fugientibus suppetias ire contendit. Auxiliũ uero ut Suetonius in uita Vespasiani Legatũ insup syriæ consularẽ suppetias ferentem rapta aquila fugauerũt. Plautus i oedippo: Sed memeto siquid seruiunt senes suppetias mihi cum sorore ferre. Idẽ in eodẽ nescio uisus est. Cum ait auxilia mihi: & suppetiæ sunt domi. Supplodo ex sub & plodo quod est plaudo componitur: & est pedem terræ incutere. Cũ. r. uero in quibusdã integra manet: ut subruo. In nõnullis uero transit. b. in. r. ut surripio auctore Prisciano. At cum. s. semp remanet. b. littera integra: ut subsidiũ subststo: substantia: subsellia: quæ ea ut ita dicã scãna sunt in quibus audiẽtes poetas recitantes uel alios magistros sedere cõsueuerant: erantq; etiam tribunorũ triuuirorũ: quæstorũ: & huiusmõdì minora iudicia exercentium: qui nõ i fellis currulibus nec in tribunalibus: sed in subselliis consedebant. Iuuenalis in satyra: Et spes & ratio inquit de Statio: Sed cum fregit subsellia uersu. Esurit intactam paridi ni uendat agauen. Gellius libro. xiiii. noctium atticarum: cum a prætoribus se in iudicem lectum enarrasset: ut iudicia quæ appellantur priuata susciperet inquit. Sed enim ego homines illos cum considerabã alterum fidei: alterum probi plenum nequaq; ad

3
 duci potui ad absoluendũ. Iussi igit diẽ diffundi: atq; inde a subselliis pago ire ad Phauorinũ philosophũ. At sustineo sine. b. scribitur: quia nõ a sub sed a sursum cõponitur & teneo. Similiter & suspiro sine. b. scribitur: & simili modo a sursum & spiro componitur. i. cum ex imo pectoris sursum spiro aliquid cupio: & constructur cum accusatiuo. Iuuenalis in satyra Atticus eximie: Suspirat longo nõ uisam tempore matrem. Conseruat etiã sub suum. b. auctore Prisciano: si cum dictionibus incipientibus a. t. componatur: ut subtrahit: subtrahere: subtel: quod ex sub & alo compositum dicunt. Nam est Τὸκοῖλον Τοῦτο Ἀδῶ. i. cauum pedis quod est cauum manus quidam etiam uolam dicunt. Sed hæc & alia ut supra uidimus quidam per. p. scribi uolunt: & non. b. Alii uero non scribi. p. sequẽte. t. sed magis. b. sono ipsius. p. proferri.

De syllabis desinentibus in. c.

nunc Vnc ad reliquas cõsonantes p ordinẽ pcedentes dicimus auctorebus Papyriano & Prisciano nullam antecedentem syllabam in. c. litteram desinere: nisi sequens quoq; a. c. uel a. q. incipiat: ut bacca quæ cum duplici. c. sine aliqua aspiratione scribitur: & continet intra nominis sui ambitum fructus diuersorum generum lauri oliuæ corni myrti lentisciq; & aliorum: ut in sequẽtibus ostendemus. Est etiam lapis preciosus: ut quo nitido precium cortice bacca daret: & inde baccatus sine aliqua aspiratione quasi baccis. id est preciosis lapillis ornatus. Virgilius libro æneidos primo. Colloq; monile baccatum. At si cũ aspiratione ultimum. c. scribatur aliud significat: ut uidebimus in dictione Bacchus Bucca similiter absq; aliqua aspiratione cum duplicato. c. scribitur. Et a bucco uerbo quod est inflo deriuatur: atq; idẽ est quod os. i. ipsa concauitas unde uox procedit non ora labiorum. Vnde Iuuenalis cuz ait in tertia satyra: Bucca foculum excitat non de extremitate oris: sed de interiori pte dixit quæ inflari solet: uẽ tũq; concipe. Vnde idem poeta in eadem satyra de cornicibus loquens inq; No tæq; per oppida buccæ. Vbi non de labris quæ latent cum tuba canit: sed de illa deformi utrinq; inflatione intellexit tubam infantium. Similiter cum inquit Horatius: Ut Iuppiter ambas iratus buccas inflat: non de labris locutus est que inflari non possunt: sed de ipsa oris inflatione. Nam genæ quoq; aliud quiddam significant: ut in sequẽtibus ostendemus. Vtimur etiam in plurali buccas: sed in singulari oratores frequentius utuntur. Bucula uero quæ per unicum. c. scribitur diminutiuum est bouis quasi parua bos. Baccar per duplex. c. & absq; aliqua aspiratione scribitur: generis est foeminini: & herba contra fascinationes esse dicitur. Virgilius in bucolicis: Baccate frontẽ Cingite: ne uati noceat mala lingua futuro. Succus cum duplicato. c. scribitur: & descendit a sugo quod genus est uestis æqualiter latæ ex parte superiori & inferiori. Soccus cum duplici. c. similiter scribitur: & genus ẽ calciamenti a sacco deducti: ad cuius similitudinem factum erat. Itaq; ligatũ supra pedẽ plicas q̃ plurimas p totum crus effundebat Succus similiter scribitur: & a sugo deriuatur. Ecubi cũ duplicato. c. scribitur: & ex ecce & ubi cõponitur. Eccũ similiter ex ecce & cũ. Ecquis uero cum unico. c. sequẽte. q. scribitur: & componitur ex en pro ecce & quis: ubi enĩ ratione sequẽtis mutatur in. c. Ex quo ostenditur eandem uim habere. c. cum. q. Idem in quicq; quod cũ. c. scribitur: ut supra uidimus per cõmutationem. d. in. c.

De syllabis desinentibus in. d.

T uero in. d. pariter nulla in simplicibus dictionibus potest antecederes syl-
laba desinere: nisi sequens quoque ab eadem incipiat: ut addo: reddo: Virgi.
in. viii. Reddidit una boum uocem uastoque sub antro. Redduco cum duplicato
d. a nonnullis positum fuit. Terentius in Phormione: Sectari i ludum ducere ac
redducere. Horatius i Epodo: Cætera mitte loqui deus hæc fortasse benigna re-
ducat in sedem uitæ: quæ sane Priscianus inducit non probas cum possit esse
iambus & spondeus in locis imparibus: sed certum est eiusdem Horatii exemplum
in. ii. sermonum cum ait: Dii tibi dent capta classem redducere troia: ubi redduce-
re necessario primam producit. Alii uero per unicum. d. reduco scribunt. Virgi. in
iii. æneidos. Eiecta classem socios a morte reduxi. Ab addit similiter cum duplica-
to. d. scribitur. Et is deus esse dicitur quem graeci βαίτυλον. uocant. Vnde sic
quoque lapis ille uocabatur quem saturnus deuorasse dicitur. Sed de compositis ab hac
praepositione ad aliud quoque dicendum uidetur. Nam plerumque quidem seruat. d. non-
nunquam uero in sequentem litteram commutatur. Sed hoc primum notare libet ad praepo-
sitionem idem quod circiter significare: ab auctoribus esse constitutum esse ut circi-
ter tria milia: uel ad tria milia idem significant. Ad igitur composita cum dictionibus
incipientibus a uocalibus quibuscumque conseruat. d. integrum: ut adamare: quod ex
ad & amo componitur: & est amatorie amare. Cuius rei multa ab auctoribus col-
ligi possunt exempla. Sed hoc solum Quintiliani ex declamationibus sufficiat. Me
quidem marite siquis interroget: oes matres liberos suos tamquam adamauerunt amant.
Videbis oculos nunquam a facie uultuque deflectere: comere caput: habitumque componere
suspirare cum recesserint. exultare cum uenerint: conserere manibus pedere cer-
uicibus: non osculis: non colloquiis: non praesentiae uoluptate satiari hæc ille. Ve-
rum amare generalis est significati: & idem quod diligere denotat: nisi quod quod-
dam plus significare uoluit: ut Cicero ad Brutum: Sic igitur facies: & me aut ama-
bis: aut quo contentus sum diliges. Idem ad Dolobellam: Vt mihi denique amare
uideat: antea dilexisse. Adedo. i. corrodo ex ad & edo componitur. Ademptus cum
m. ante. p. scribitur: & componitur ex ad & emptus: ubi euphoniae causa inter-
ponitur. p. quia. m. ante. t. immediate locari non potest: ut supra terigimus & in se-
quentibus clarius ostendemus. Adimo ex ad & emo quasi diminuo & aufero.
Adigo ex ad & ago. Aditus ex ad & eo itus. Adorare ex ad & oro: quod est ore praepo-
cor componitur. Et tamen sine ore hoc est sine uoce aliquando fit: non tamen
sine gestu corporis. Vnde elephas & phoenix & alia quaedam irrationabilia soles
adorare dicuntur. Adulor ex ad & aula componitur: quia id aulici maxime ob-
seruant: & fit per conuersionem. au. diphthongi in. u. longam. Aduro ex ad & uro compo-
nitur: & magis actionem quam passionem significat. Simili modo cum. u. consonante
conseruat. d. ut aduenio: & inde aduentare quod non est aduenire aut uenire:
sed proximum esse ueniendo: ut cuiusque obuius sit nunciat hostes aduentare. Co-
ponit. ad. similiter cum dictionibus incipientibus. a. b. & ipsum integrum in ea compo-
sitione conseruat: ut adbibio: quod teste Prisciano cum. d. ante. b. scribitur. Similiter ad-
breuio. At sequente. c. eodem auctore transit. d. ipsum in. c. litteram: ut accedo:
quod ex ad & cedo cedis cessi componitur: & producit penultimam accessus &
accessio: ambo ex ad & cedo componuntur. Inter se tamen significatio differunt:
quia accessus est aditio atque appropinquatio: accessio autem adiectio atque in cre-
mentum. Et huius ratio est: quia id uerbum a quo descendunt dupliciter &
regit & significat: ut accede ad ignem huc. i. ad appropinqua. Quin & hoc

3
calamitatibus meis pondus accessit: uel ad calamitates: hoc est adiunctum est
& increuit. Quæ differentia rara est in consimilibus nominibus. Nam satius & satio
idem sunt: cultus & cultio: motus & motio: cursus & cursio: abusus & abusio: a-
ctus & actio. Nisi quod dicimus actionem causarum non actum comœdiarum non actionem
Similiter gestus & gestio non parum differunt. Nam gestus est actio quaedam &
quasi pronuntiatio corporis. Gestio uero administratio quaedam: & quæ parum in
usu est. Accola ex ad quod est iuxta & colo. i. habitatio componitur. Vnde proprie
is dicitur quod iuxta habitat: siue iuxta aquas siue iuxta montes. Nec refert in suo an ali-
eno. Vt accola uulturni: accola padis: accola rhodani. At quod in montibus domos
urbesque positas habet: incolæ proprie dicuntur. Accuso ex ad & causo componitur & est
accusare teste Seruio & pluribus grammaticæ auctoribus maioris de minore: In-
culare uero minoris de maiore: quam sane differentiam apud neminem antiquo-
rum comperi. Itaque ne in his insistere uideatur: accusare est uel apud iudices uel apud
alium quemuis: etiam apud illum ipsum quem accusas significare atque ostendere alii
quem peccasse. Inculare uero est mores alterius reprehendere & plerumque cum quærela.
quod ab illo iniuria sit affectus. sic apud Virgilium Terentium Cæsarem ceterosque au-
ctores semper annotaui. Et idem accusatorius is dicitur quod accusat. Nam quæ in oribus o-
ria orium a uerbis uel a uerbalibus in oribus magis descendunt actionem significant
Si uero ad cum dictionibus incipientibus a. d. componitur: suum. d. integrum conser-
uat: ut addisco quod per duplex. d. scribitur: & ex ad & disco componitur quasi bene di-
sco: & in praeterito corripit penultimam. Vnde disco absque ad praepositionem est ut
intelligas: edisco uero ut memoriter complectaris. Quintilianus de institutione ora-
toria libro primo: Illud ex consuetudine mutandum prorsus existimo. In his de quibus
nunc differimus ætatibus: ne omnia quæ scripserunt edificent. Addico cum
duplicato. d. scribitur: & ex ad & dico componitur quod apud iurisconsultos est ue-
dere per licitationem: hoc est in uenditione publica ubi alius alio maius precium pol-
licetur ut sibi potius quam alteri uentilia addicantur. Vnde addictio cum duplica-
to. d. & c. ante. t. scribitur. Sic quoque apud iurisconsultos titulus est: De indiæ adiecti-
one. Quæ quodam nostri temporis iurisperiti non intelligentes emendant dicentes de indiæ adiecti-
one. Vbi non uerba modo sed sententiam ac ius ipsum corruperunt. Paulus iuriscon-
sultus. Si uenditor simulauerit meliorem allatam conditionem: cum minoris uel etiam
tandidem alii uenderet: utriusque emptori in solidum erit obligatus. Sed si emptor
alium idoneum non subiecit ei quod fundus addictus est. Non uideo inquit quem
admodum priori sit emptus: cum alia conditio & uera subsequuta est. Sed si neuter sub-
iecit emptorem: maiore autem precio addictum est praedium ei quod soluendo non est
a priori emptione: quia ea melior intelligitur quam uenditor comprobauit cui li-
cuit non addicere. Quo uerbo Cicero pro Cecinna saepe utitur. Vt deterrentur
emptores multi partim gratia Casennæ: partim precio fundus addicitur. Et
paulo post: Quasi uero nos aut ei negemus addictum: aut tamen quisque fuerit quod
dubitaret quin & emeret. Similiter Quintilianus in ægro redempto omnes fa-
stinatione parentis addixi. Inde addicti apud ueteres dicebantur: qui praetoris
pronuntiatione ac iussu cum soluendo non essent creditoribus uendebantur.
de quibus crebra apud Liuium mentio habet: & addictus morti destinatus dicitur
Cicero lib. officiorum. iii. Et is qui morti addictus esset: paucos sibi dies commendam
dorum suorum postulasset: uas factus est alter. Additus sine. c. ex ad & da

tus cōponitur. Verū cū dictionibus incipientibus ab. f. Si ad p̄positio cōseruare. d. ipsū habeat uel i alterū. f. cōmutare dubiū apud antiquos fuit. Nā asserēbāt grāmatici quidā cōseruandū esse ipsum. d. idq; in antiq; quibusdā scripturis apparere dicebant: ubi adfatur cum. d. scriptū erat: atq; adfore similiter. Quare & in aliis sic quoq; scribendū esse existimabant: cum nō sit ratio i uno maior q̄ in reliquo. Aliis uero uisum fuit. d. in. f. cōmutari ac molliori sono p̄ferri: q̄ si. d. ipsū cōseruetur: quod etiā Prisciano rationabilis fuit uisum. ut affectus cum duplicato. f. & c. ante. t. Nam ex ad & factus componitur: ubi. a. in. e. cōmutatur. Sane affecta teste Gellio lib. iii. noctiū articularum sicuti. M. Cicero & ueterum elegantissimi locuti sunt ea proprie dicebantur: quæ non ad finem ipsum sed proxime finem progressa deducta ue erant. Affatim quod cum duplicato. f. quandoq; scribitur facūde significat & antepenultimam producit. Si uero cum unico. f. scribatur ex. a. compositum dicunt & fabile quasi abunde: & non dicibili ter significet: cuius antepenultimam corripit uolunt. Affabilis cum duplicato. f. scribitur: ex ad & fabilis componi dicunt: si autem cum dictionibus incipientibus. a. g. componatur: ex simili causa. d. in. g. mutare uolunt: ut aggero ex ad & gero quasi aggrego. Vnde agger deducit & simili modo scribitur. & est teste Seruio sup. viii. æneidos cuiuslibet rei coaceruatio unde fossæ aut ualles possūt repleri: & sup. x. ænei. ait. Agger proprie terra illa dicitur quæ facta uallo propius ponitur. Sed abusiue & muros & munimenta aggerē etiā dici rettulit: ut Virg. Quin intrant portas atq; ipsi proelia miscet Aggeribus moerorum & inundat sanguine fossas. Nōnunq; uero eodem Seruio teste sup. viii. ænei. Agger media ē uia eminentia exaggeratis lapidibus strata. Vnde dicit Virgilius. Qualis sæpe uia depræhensus in aggere serpens. Sane si cum dictionibus ad p̄positio incipientibus a. gn. componatur abiicit. d. ipsum: ut agnitus agnosco. Simili modo si sequatur. f. p. uel. f. c. ut uidebimus. Si uero cum dictionibus aspiratis cōponatur ad cōseruat. d. & idē ē ac si cū uocalibus cōponeret: ut adhereo adhibeo: qđ ex ad & habeo cōponit: adhortor & similes. Verū si cū dictionibus incipientibus ab. l. cōponat: cōseruat aliq. d. integrū. Alii uero conuertūt i. l. quod Prisciano magis placuit: & melius scribi alludo cū duplicato. l. q̄ adludo cū. d. ante. l. uoluit. Similiter alleuo magis q̄ adleuo: quod ex ad & leuo cōponit: significatq; in altū tollo: uel de imo: & ubi quod iacet atq; p̄fectū ē sursum leuo. Quintilianus lib. xi. Vidi inquit multos quorum supercilia ad singulos uocis conatus alleuarentur. Idem homini in aquam lapsō atq; ut alleuaretur oranti. Alleuio similiter scribitur: & componitur ex ad & leuio leuas: quod est pondus auferre uel diminuere. Allubesco ex ad & lubesco quasi lubens facio. i. obedio. Si autem ad cū dictionibus incipientibus ab. m. componatur: ipsum. d. integrum cōseruat: ut admitto quod ex ad & mitto cum duplicato. t. ut uidebimus componitur & significat teste Prisciano in. viii. assumo scilicet & pecco. Iuuenalis in satyra. Credo pudicitia: lam fas est admitte uiros. i. assume. Idem in eadem. Quid phecas admisit: quænam hic est culpa puella: admisit dixit pro peccauit. Simili modo admonero adminoro administro & similia. At cum dictionibus incipientibus ab. n. uoluerūt quidā modo cōsimili ad ipsum. d. cōseruare: uradnitor adnuo. Quod Prisciano non placuit: sed potius in. n. mutari uoluit: & scribi annitor: annuo: annunero & alia similiter. Sane sequēte. p. absq; alicuius dubitatione in similez litterā cōuertit. d. ut appello ex ad & pello pellas qđ est uoco cōponitur. Vnde

3
appellare est aliū aduocare. At appello appellis simili mō cum duplico. p. scribitur cui simile est impello. Vnde appuli in præterito. i. applicui deriuatur. Terētius Postq; poeta animum ad scribendum appulit. i. applicuit. Si uero cū unico. p. scribatur: idem est quod amoueo. Nā cōponit ex. a. quod priuationem indicat: & pello pellis: ut apullus ab ubere. i. amotus. Virgilius appendo ex ad & pendo pendis cōponitur: & est suspendere: ut appendi uua cū ad lancē stateraq; pōde rauri. Cicero in Antonium: Ut iā appendatur pecunia nō numeret. Et in proœmio orationum Aeschinis ac Demosthenis a se translaturū figurate ad incorporea transtulit cum ait: Ea putauī nō annumerare lectori debere: sed tanq; appendere. Similiter apparo ex ad & paro cōponitur: & diuersim ab eo quod est p̄parare significat. Nam p̄parare est antea parare: quæ quis utilia sibi fore credit Cicero officiorū li. ii. Facile totius cursuz uitæ uider: ad eaq; degendā p̄paret res necessarias: ut pastum latibula & alia generis huiusmodi. Apparere uero est ad dignitatē quandā ac uerius pompā se aptare. Idem de oratore li. iii. Illa quæ in apparatu fori appellat insignia. Et licet apparatus quandoq; utrunq; significare uideatur: ut apparatus belli quasi p̄paratio: id tamen porius est ex qđā consequentia q̄ p̄prietate. Nam ut dicimus naues nō mō instructas: sed etiam ornatas: quia ut instructiores ad bellum eo pulchriores sunt: ita apparatus belli uocamus quæ ad bellū quodā decore & ornamento aptant. Sane p̄positio ad nōnunq; sequēte. p. littera. d. abiicit: ut appio quod ex ad perio ut quibusdam placuit cōponitur: cuius uerbi simplex i usu nō est. Aliis uero quibusdā & Prisciano in. viii. magis uisum est ex ad componi & pario: qđ apud uetustimos ut supra ostendimus non solum secundum tertiam: sed etiam secundum quartā cōiugationem declinabatur: & habet primā breuē. Iuuenalis in satyra: Credo pudicitiam inquit: Protulit ut mos est: & aperta palluit agna. At reperio quod ex eodem uerbo componitur: & cum unico. p. scribitur: quasi defraudetur una cōsonante ratione p̄positionis in presenti: in præterito duplicat. p. & tēpus recuperare uidetur: quod simili modo comperio & comperi ratione p̄positionis oportunum non fuit. Si autem ipsa p̄positio ad cum dictionibus incipientibus a. q. componatur: ipsum. d. in. c. conuertit: ut acquiro ex ad & quæro: acquiesco ex ad & quiesco. Sed sequente. r. uoluerunt aliqui ipsum. d. integrum cōseruari ut arrideo: quod Prisciano non placuit: sed magis in. r. commutari uisum fuit: ut arrideo arripio: quod ex ad & rapio componitur. Simili modo sequente. s. uolebant nonnulli. d. integrum cōseruari debere: ut adsumo adsisso. Quod similiter eidem auctori non placuit: sed potius commutatio. d. in. s. scribi uoluit: ut assumo assisto assideo ex ad & sedeo quasi iuxta sto. Et inde assiduus affector ex ad & sector: & est comitatum p̄sto: non in itinere: aut nauigatio: aut militia sed fere per urbem. Cicero de oratore libro primo. Cum ædilitatem Crassus peteret eumq; maior natu: & consularis Sergius Galba affectaretur quod filio suo despondidisset. Verum si sequens dictio ab. sc. incipiat: & componatur ad p̄positio subtrahitur. d. ut ascondo: quod ex ad & scando componitur. ascribo quod ex ad & scribo: ascribo quod ex ad & scribo formatum scilicet a scio componitur Et est remotū aliqd quasi scite uocatum cape. Cicero de oratore. Quod minime polite minimeq; elegantes sunt asciuerunt aptū suis auribus opimū qđdā: & qđ adipale dictionis genus. At conscisco fere ad mortē priner. Nam p̄ærūq; sic legimus mortē sibiip̄i consciuit. Mortē tibiipse consciscis. Comperitur etiam rescis

co quod proprie de signat rē postq̄ gesta est scire quā nesciebas cū gereret: præfertim ad te tuos ue prinentē. Terentius in adelphis: En tibi rescuit omnē rem: Id nunc clamat scilicet. Gellius uero dixit resciscere esse rē occultam inopinatā insperatāq̄ cognoscere: quod mihi nō uidef. Nā si uideā hoīem cælo uolantem ut fecisse Dedalus Perseusq̄ fertur. Aut aliquē e terra p̄dire: qualem Tagē fuisse ab hetruscis creditū est. Aut satyrū aliquē semiuirū semicapruz quem uidisse nōnulli scripsere dicat ne rescuiscere. Et ut puto nō dicam. Subtrahitur etiā ab eadem præpositione ad ipsum. d. si cū dictione cōponitur ab. sp. incipiente ut aspicio: quod teste Prisciano in. viii. ex ad & spicio uerbo quod simplex non ē in usu componitur: & inde aspectus & similia. Si autem cōponatur ad cū dictionibus incipiētibus .a. t. mutatur. d. in. t. ut attineo ex ad & ateneo: attingo ex ad & tango: attraho ex ad & traho: attamen ex ad & tamen.

De syllabis desinentibus in. f.

Quoq̄ nullam syllabā per se terminat: hoc est nisi loco. b. uel. d. uel. s. uel. x. in compositione obsequētiā unius istarum sit posita: ut ex ob & facio officio ex ad & factus affectus: ex diis & facilis difficilis. Similiter ex dis & fūdo diffundo: eodem modo ab ex & facio efficio.

De syllabis desinentibus in. g.

Imili modo. g. apud latinos nullius syllabæ ē terminalis nisi cum loco. d. uel. b. ponitur ut supra uidimus. Nā ex ad & gero fit aggero: ex sub & gero suggero.

De syllabis desinentibus in. h. & in. k.

On etiam potest. h. aspiratio integram syllabam terminare: quod si in quibusdam interiectionibus comperitur: ut. uah. ah. & oh. putat Priscianus per apocopam fieri cum perfecta sint uaha aha ohe. Similiter. k. nullius syllabæ terminalis esse potest.

De syllabis desinentibus in. l.

N. l. uero litteram quacūq̄ consonante sequente antecedens syllaba terminari potest: ut albus ulcus calcearium: quod pro calceo ponitur: ut cibaria pro cibis: fulcrum qui & lectus dicitur. Nam est quo iacentes fulcimur. i. sustinemur: ut dixit Seruius in. vi. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam ait: Antiquum & uetus est alienū posthume lectum Cōcutere. atq̄ sacri genium continere fulcri: Mulcrū quod cū. c. absq̄ aspiratione scribitur: & a mulgeo deriuat: facitq̄ i plurali mulcra. similiter ante. d. ante. f. ante. g. & ante alterum. l. ut ualde Alfenus nomen est uiri proprium. Algeo culleus cum duplicato. l. Nā uter ex corio ab occuliendo. i. claudendo dictus. Nam in eo scelestissimi homines: cū simia gallo & serpente inclusi iaciebantur in mare. Vnde Iuuenalis in satyra Stematata quid faciunt ait: Quis tam perditus ut dubiter Senecam præferre Neroni Cuius supplicio nō debuit una parari simia. Nec serpens unus nec culleus unū Pugillaris similiter cum duplicato. l. scribitur: qui & pugillare in singulari. At i plurali solnm pugillares dicimus & significat tabellas cæreras: siue ligneas siue alterius materiz in quibus stilo scribimus. Vnde a pugno deducitur quo comprehendendi consueuerant. Palla similiter scribitur: & proprie uestis est muliebris deducta usq̄ ad uestigia: dicente Virgilio libro. xi. de Camilla: Pro criminali auro pro longo tegmine pallæ Tigridis exuuiæ per dorsum a uertice pendente. Tollo eodem mō scribitur: & duo significat. s. capio & educo: ut sustuli filium. i. susce-

3
pi filium. Itē sustuli filium. i. educaui: & ab utroq̄ fit sublatum. Terētius. Quicquid pepisset decreuerunt tollere. i. educare. Similiter Iuuenalis i satyra: Credo pudicitiam: cum ait. Tollere dulcē cogitat heredē. Quod etiā de suscipiendo intelligi potest: si quis sequentia recte inspiciat. In quibus ostendere uult Vrsidiū tanq̄ sibi placeret lex iulia de adulteriis desistere uelle ab hoc crimine: & ducere uxorem p̄reandorū liberorum gratia. Sed alia de suscipiendo uidentur esse exēpla. Nā certe Alexander magnus ex uxore liberos nō educauerat. At qui ipse apud Curtium ait: Ego ipse Orthoxartis perſæ filiā mecum matrimonio iunxi. Nō dedignatus ex capriua liberos tollere. Papyrianus iuriconsultus de legatis & fideicommissis secundo. Mādo meæ filiæ p̄ salute sollicitus ipsius: ut quoad liberos tollat: testamentum nō faciat: ita enī poterit sine piculo uiuere. Quin & eadem significatione ponit sublatum: ut Suetonius de pte Neronis: decessitq̄ Pyrgis morbo aq̄ intercutis sublatoq̄ filio Nerone ex Agrippina Germanico genita. Nā pater Neronis filium uix uidit. Sane tolero nō p̄ geminatum. l. sed p̄ unicum scribit. cum prima sit brenis. Iuuenalis in satyra Credo pudicitia: Quædā puia tamen: sed nō toleranda maritis. Similiter uolo p̄ unicum. l. scribit: & corripit: atq̄ eodem modo uelim & uolā. At uero nolo p̄ducitur & nolim & nolā: licet uellē & nollē per geminatum. l. scribant: & sic primā p̄ducant. Calleo & similiter & callidus per duplex. l. scribit: ut Iuuenalis: Callidus & tristes digitos ipressit aliptes. & caleo per unicum. l. aliud significat. Pelagus similiter quod græcū ē p̄ unicum exaratur. l. & primā corripit: Iuuenalis in satyra Natali coruine die: Et pelago postq̄ parte meliora benigna Pensa manu ducunt. Vlms cū. l. ante. m. scribitur. similiter palma: & inde palmula quæ est extrema pars remi: eo q̄ est in modum palmæ portēta. Virgi. lib. æneidos. v. Et leuas stringat sine palmula cautes. Significat etiā palma uictoriam: quia palmarum artificio acquiritur. Quin & teste Seruio in xi. æneidos dicitur etiā toga quam merebantur hi qui deportassent de hostibus palmam. Alnus per. l. ante. n. scribitur: arbor est. culpa cum. l. ante. p. scribitur. Vlpianus similiter quod nomen est iuriscōsulti. Sullit cum. l. ante. l. scribitur similiter excelsus. Altus uero cum. l. ante. t. & eodem modo consulto uerbus: quod a cōsulo formatur: & significat deliberare quod quid sit cum adest qui consiliū petit: & qui consiliū dat. Et inde consultatio deliberatio. Et consultor qui pro eo qui alium consulit accipi solet. Nonnunq̄ etiam pro eo qui alium consulit: ut Salustius in iugurthino: Simul inquit ab eo petunt: ut fautor consultorq̄ adsit. Cōsultus uero est homo prudens & sciens dignusq̄ a quo consiliū petas Et aliquādo qdem est participiū: ut cōsulti medici dixerunt eundē esse lāguorem. Aliquādo uero nomen: ut Horatius in primo carminū: Parcus deorū cultor & infrequens insipientis dū sapientiæ cōsultus erro. Luitus libr. x. ab urbe Callidos solertesq̄ iuris atq̄ eloquētiæ cōsultos. Vnde in primo dixit de Numa Pompilio cōsultissimus uir: ut illa qsq̄ ætate esse poterat. Et inde componit iuriconsultus si cōpositum est. Horatius. Eris tu qui modo miles mercator tu cōsultus modo rusticus. Quod etiam dici solet iureconsultus. finit etiam syllabaz l. sequente. u. consonante: ut silua: de quo in sequentibus. peluis a peluendo dicta. Puluis similiter q̄ generis est masculini: & a pellēdo nomē assumpsisse dicitur facitq̄ diminutiuum ex se puluisculum generis neutri: ut Hieronymo placuit masculine tamen posuit Apuleius de magia cum ait mihi ut petisti mundicias dentium: nitelas oris ex arabicis frugibus tenuem candificum: nobilem pulu-

sculum complanatore[m] gingiuulæ: & reliqua. Vnde ait Seruius sup. xxi. ænei. Puluis ille quo utuntur puellæ etiam cinis dicitur. At cuius differenciam alius puluis cinis inmundus uocatur. ut Virgi. libro georgi. primo. Et cinerem imundum latos iactare per agros. Vnde a cinere. i. puluere puellarum dicuntur cinesiones: ut Horatius: Custodes lectica cinesiones parasitæ. Terminat etiam. l. syllabam sequente. x. ut mulxi. Verum ante. q. uel. r. non inuenitur. l. nec. h. aut. k. possunt ipsum. l. consequi.

De syllabis desinentibus in. m.

Terminare potest syllabam in media dictione: quando sequens syllaba. a. b. incipit uel. p. uel altera. m. hoc est ante has litteras. non etiã. n. ita e pot quia si p compositionem interueniret: conuerti debet in. m. Sed etiam ante. d. & l. & s. secundum alios ante. q. potest. m. syllabam terminare: ut ostendemus. Ante. b. ut umbra: & inde umbratilis is dicitur qui umbratus siue umbratenus est ut uita umbratilis & res umbratiles: idem uita umbra & opaco marcescens. Cæbyles: de quo in sua dictione uidebimus. Membrum & inde membratim quod e per membra. ambio & inde ambitus: unde ambitio & inde ambitiosus is dicitur qui non suæ uirtuti confidit. Vnde non recte graditur: sed per circuitum: siue quod romani qui honores peterent singulos circuibant præhensantes rogan- tesq;: ut se in suffragiis adiuuarent: ut uidebimus in dictione roma. Siue quod qui pro adipiscendis honoribus solliciti sunt: cum rogant exordio. quodam longiore: & uerborum circuitu utuntur. Vnde ambitus semper in actu est & ea facit quæ ambitio: quæ est in animo facere compellit. Nonnunq; uero ambitus pro specie quadam fauoris: & captatione misericordie ab auctoribus ponitur Quintilianus: Si iuuenis innocentissimus iudices uti uellet ambitu. tristissimæ calamitatis poterat allegare nobis amissam in oculis cogitationu omnium temeritatem. Vnde ambitiosus etiam modo consimili nonnunq; accipitur. Ut idem libro vii. institutionum: Non sum ambitiosus in malis: nec lachrymaru augere causas uolo: utinã esset ratio minuendi. Ouidius libro. iiii. de ponto: Sed tamen hoc factis adiungo prioribus unum Pro nostris ut sis ambitiosa malis. Cambio qd originem habet græcam & præteritum facit campsi. Nam a κέμπω uerbo græco deducitur: quod in præterito facit ἐκέμψα. Vnde campso campfas solebant uetustissimi dicere. Ennius in. x. Lelicatem campfant. Recumbo recumbis similiter quod est tertiæ coniugationis: atq; idem cum recubo bas. ut Virgi. in bucolicis. Recubans sub tegemine fagi. Columbus similiter & colūba: quæ teste Varrone a culminibus dicuntur: quia alte nidulantur. Ante. p. ut imperium & inde imperiosus: quo uno modo imperii ostentator designatur: ut puta in exercenda sæuitia: qualis Torquatus apud Liuium: qui filium sæuitia ob imperium contemptum occidit. Vnde imperiosus appellatus est: Altero modo is significatur qui imperii habitationem detinet seu plenitudinem. Impedio similiter scribitur & inde impedimenta quod duo significat. Vnum est difficultate: quod in communiori usu habetur. Salustius: Occulte per amicos & maxime p homines nominus latini & socios italicos impedimenta parabant. Curtius: Vnã anum & duas puellas itinervi agminuq; impedimenta triginta milibus talentum auri permutes. Cicero. Cum primum impedimenta naturæ diligentia industriaq; superit. Significant etiam impedimenta iumeta quæ sarcinas uel alia bellica instrumenta gestant. Et sarcinæ res sunt quæ i uia portant. Curtius: Magno consilio

3
consilio iacturâ sarcinarum impedimentoruq; contempsit. Et iteru sarcinas & impedimenta ibi cum præsidio reliquit. Liuius similiter quarta uigilia profecti sarcinâs impedimentisq; beneuenti relictis. Idem iumenta q; sarcinas & alia bellica instrumenta portabant. Vnde ait Frontinus ipse quoq; ob hoc exasperatus interfectis omnibus impedimentis ad pugnam descendisset. Compariuu similiter cū. m. ante. p. scribitur: & conuertit. n. in. m. naz conponitur ex con & paro. i. diuersa uel aliquid unum ut diuersum. Itaq; cū. a. post. p. ut etiã comparo uerbum semper scribitur. Eius natura est supare in ea qualitate quam optinet positium. Aliquando tamen teste Quintiliano utimur conpariuu pro absolutis. quod poetæ nostri sæpissime obseruant: ut Virgili. in Tityro: Candidior postq; tondenti barba cadebat hoc est candida. Et libro. v. æneidos: Comites seniores accitæ: pro senis: ut dixit Priscianus qui id addidit conpariuum: nonnunq; pro minori ut accipi q; ipsum positium: ut Virgi. libro ænei. primo. Tristior & lachrymis oculos suffusa nitentis. Nam nõ absolute sed ex parte tristis accipitur. Verum de seniore pro sene: nõ illi primum assentendum uidetur: cū ab aliis pro ualde sene similiter efferatur: ut Quintilianus de Socrate. Eo naz ait seniore octauum enim & nonagesimum conpleuit annum præceptorem Aristoteles pomeridianis scholis cepit. Et Ouidius de tristibus: Imperium regat hoc cum seniore senex. Nec plane tristior pro ex parte tristis: sed pro tristis: ut uoluit Quintilianus accipitur. Nec Seruius ut puto dictum Varronis & Plinii ad mentem accipit. Ait eni super. vii. æneidos. Senior & iunior conpariuu sunt per iminutionem. Et. n. senior non satis senex: iunior non satis iuuenis: intra iuuenem sicut pauperior itra pauperem. Quam rem Varronem in libris delingua latina ad Ciceronem dixisse & a Varrone tractam confirmasse Plinium: dixit idem Seruius: Ego uero & si de iunior ac pauperiore dixerint: alio intellectu affirmare uelim. De seniore nulla tenus puto. Nam & si iunior te sum: ita minor te sum. i. minoris ætatis q; tu. Et sic forte per iminutionem illi intellexerunt. Sed nõ ppter hoc tollitur qn superem te in ea qualitate quam obtinet positium: hoc est superem te iuuentute & prouitate ætatis. Terminat etiam in syllabam ante alterum. m. ut flamma quæ est ignis. Flammeu uero genus est ueli rubicudum: quod gestabatur a mulieribus nuper nuptis: de quo Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam inquit: Emutatq; domos & flammea conterit. Similiter summus summa & aduerbium summatis: quod est p singulas summas. Aliquando per unam: ut dicam de hac re summatis. Nam a uerbo summo summas primæ coniugationis deducitur: quod p geminum. m. scribitur: licet sumo sumis tertiæ coniugationis p simplum scribas. Imitor etiã cū primam breuem habeat: per simplum. m. scribi debet. Iuuenalis i satyra Omnibus in terris. Sactos licet horrida mores. Tradiderit domino ac ueteres imitata sabinas. At mamma cum duplex. m. scribatur. in deriuatio unicum perdit: & dicitur mamilla per unicum. m. & duplicatum. l. habetq; primam breuem: ut Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam. Illa loquit recta faciet strictisq; mamillis. At sumen licet primam producat: cum unico tamen. m. scribitur: & a sugendo nomen assumpsit: & ut quidam serunt est suis mamma: alii uero dicunt Bruti cuiusq;. Et simili modo uuluam dicunt esse mammam suis uel uaccæ aut talium. Horatius: Obeso nil melius turdo: uuluam nil dulcius ampla. Iuuenalis i satyra Atticus eximie: Qui meminit calide sapiat Quid uuluam popine. Est etiã uuluam mulierum: qua nascendo egredimur: ut idem in primo: Cū tot abortiuus

fecundam iulia uulnam. Soluere. Commodatarius uero p duplicatum. m. scribitur: & is dicitur qui comodatum accipit. Comentum quod ex con & inente quidam esse compositum & deductum uolunt quasi sit comonitio meris p duplicatum. m. scribitur. Alii a cominiscor deductum uolunt: quo ad idem tendit. Est enim fictum & enarratum & inde comentarium: quod teste Cicerone in Bruto non est oratio: sed capita rerum & orationis comentarium paulo plenius. Sane Seneca quod comentarium significet expressus libro declamationum tertio indicat dicens: Sine comentario nunquam dixit: sed comentario contentus erat in quo nuda res ponuntur. Dicitur etiam comentarius in masculino: ut Liuius lib. xlviii. Quam iussit ab eo ut quem de his comentarium a patre accepisset. Et subdit librum poposcerunt: si plures primus & secundus comentarius. Itaque in singulari p una eademque significatione tam neutrum quam masculinum accipit. Et eandem significationem habet quam in plurali masculinum. Et sunt libri ubi res non late diffuseque explicant: sed breuius quam poterat tractatae. ut Caesaris comentarium in quibus ad exequendam historiam aliis uidetur subiecisse materiam. Qui si fuerint singuli: comentarium uel comentarius uel liber dicitur. Verum & si ex multis longisque tractatibus breuiora coaceruentur compendia comentarii etiam dici possunt. Vti nos comentarios hos uiginti quattuor libros diximus & duodecim illos alios quos de omni ratione differendi & artis dialecticæ præceptis ex inumeris pene auctoribus & magnis latinorum & graecorum uoluminibus ad Fraciscum iuriscōsultissimum: & contrarium meum nup edidimus. Vnde & nonnunquam similiter libri comentarii deducuntur. Cicero de finibus lib. iiii. Tu ipse cum tantum librorum habeas quos hic tandem requiris comentarios: quosdam inquam aristotelicos. ponitur etiam ab auctoribus comentarius in singulari & masculino ac neutro in plurali in alia significatione: hoc est pro expositione & interpretatione auctorum: ut. A. Gellius. est adeo inquit pbi gramatici comentarium satis curiose factus: & iterum. Nonnulli gramatici qui comentaria in Virgilium composuerunt: iterum quoque noster taurus in primo comentariorum quos in Gorgiam Platonis composuit scriptum reliquit. Quidam etiam talia huiusmodi opera comentum uocauerunt: ut Nigidius donatus Priscianus aliique nonnulli. Seruius uero comentarios etiam p hominibus accepisse uidetur cum inquit geor. primum superfluum mouent quaestione comentarii: hoc est qui comenta ediderunt. Comeatus a simul eundo dicitur: & in utroque numero pro cibariis ad alimoniam reipublicæ aut exercitus: aut alicuius multitudinis accipitur. Interdum etiam priuatum ut Cicero p lege manilia. la comeato & priuato & publico phibemur. Comperitur etiam ipsum. m. finiens syllabam ante. d. in omnibus scripturis & sculpturis antiquis: ut iam diu iamdudum: quod ex iam & dudum quæ duo paruū temporis designant componitur: & de paruo tempore unius horæ: aut semihoræ: aut duarum trium uel quattuor etiam horarum certe breuissimi temporis dicitur: ut Virg. in initio quarti: At regina graui iamdudum saucia cura: & alibi in eodem libro: Talia dicenti iamdudum auersa tuerur. hoc est a pauco tempore citra. Quod sane ad præteritum tempus referri potest: & futurum. Ad præteritum quodammodo: ut Virg. in lib. ænei. i. de Aenea & Achate inquit. Iam dudum erumpere nubem ardebant. Non enim p multum temporis id cupierat cum nec p horam ibidem steterunt: sed certe p tempus aliquod antequam id diceret: quare exposuit. Seruius. i. olim. Ad futurum uero refertur: ut idem ostendit Virg. lib. ii. de Sino ne cum ait: Quid ue moror: si omnis uno ordine habetis achiuos Idque audire sat est: iamdudum sumite pœnas. i. cito: ut exponit Seruius. Et hæc sunt proprie signi-

3
ficationes eius dictionis. s. ut die in præteritum uel futurum non transgrediantur. Verum improprie & raro ab aliquibus auctoribus p eo quod proprie est in præteritum: aut iam olim positum comperimus. ut Macrobius in saturnalibus: iamdudum inquit hæc quaestio ab Aristotele & proposita est & soluta: cum dicere debuisset in præteritum: aut potius iam olim. Plinius etiam libro. xxiii. naturalis historiae sic inquit. Somno uero aut securitatibus iamdudum hoc fuit: quod illa Helena ante cibum mihi strauit. Sed quia in huiusmodi aduerbiis differentias temporum designantibus difficultas nonnunquam esse uidetur decreui illa p ordinem explanare. Et a dudum incipiens comperimus illud eandem prorsus cum iamdudum significationem detinere. Ita ut nec diem proprie descendat: ut dudum intraui: dudum te expecto. i. hora aut semihora est uel duæ uel tres: uel ut multum quattuor ex quo intraui: & ex quo te expecto. Improprie uero diem ac dies transcendere nonnunquam ab auctoribus ponitur. Plinius lib. xix. naturalis historiae iamdudum inquit ex eadez hispania. Zocliton uenit in italia plagis utilissimum. Liuius lib. xli. in eo inquit captiuorum numero fabri: qui dudum fuerunt assueti apud pœnas mihi crede opus in arce la cenorum fecere nuper: quasi non longe tempore a nunc dicitur: ita tamen ut non ad præsentem diem: hoc est præsens tempus referamus: sed ad præteritos non modo dies: sed aliquando menses & etiam annos: quos p conditione materiae complectitur: ut nuper inuenta est paxis quam sideritem appellat. i. non multo tempore ab hinc. Cicero uero de diuinatione: Neque ante philosophiam patefacta quæ nuper inuenta. Idem de amicitia. Neque enim assentior iis quæ nuper hæc differere ceperunt cum corporibus simul animas interire atque omnia morte deleri. Significat etiam interdum nuper non longe tempore a tunc ut Curtius. Qui nuper ab Alexandro missi erant Et Liuius tunc inquit hæc ipsa indignitas augebat animus non retinendis modis publicis agris: quos ut teneret pertinacem nobilitatem habebat. Sed ne uacuum quidem agrum nuper ex hostibus captum diuidere. Pridem hoc est non longo tempore prius a nunc: & idem quod nuper significat. Plinius lib. xvii. naturalis historiae. Ipsi uero pridem uidimus ea ferme omnia preter pubertatem in filio Cornelii Taciti equitis romani. Similiter Paulus iuriscōsultus: Et non est mirum si peculiū quoque defuncti pridem filii deseruit patri. Vlpianus quaeritur inquit eum ordinem tenere quem pridem habuit. Ponitur etiam pridem saepe cum negatione & cum quædam cum ita. Cum negatione quidem ut Plinius lib. xv. Medica non pridem uenere in italia Cum quæ uero ut Cicero pro Roscio: Comedo quæ pridem Fannii in aduersaria detulisti. Cum ita autem ut idem in Bruto cum ait: fuit enim regnante iam graecia: nostra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberata: pridie id est prius die hoc est quasi heri: non tamen præsentis diei sed cuiusdam alterius aut præteriti aut futuri. Præteriti quidem: ut pridie quæ intrare mare serena lux fulsit. futuri uero ut pridie quæ intres patriam sacrificium factum. i. die præcedenti quo aut mare intrasti: aut patriam intrabis. Vel cum genitiuo sic pridie illius diei quo hæc feci: aut faciā Vnde cum non dicamus secundo kalendas: secundo nonas: secundo idus: dicimus pridie kalendas: pridie nonas: pridie idus. i. die præcedenti: quo erunt uel fuerunt kalende nonæ aut idus: uerum ex pridie fit pridianus pro quo hester nus abutimur: Suetonius pluribus in locis. Vnde in uita Tiberii solennibus ipse coenis. pridiana saepe & semesa ofonia prebuit. Idem in uita Caii marcentis inquit adhuc stomacho pridiant tibi postridie quasi postero die dicitur: hoc est quasi cras non præsentis diei sed cuiusdam alterius aut præteriti aut futuri: ut postridie quæ

pater mortem obiit: epulum fecit: aut postridie q̄ morietur faciam. i. postero: siue sequenti die cum morietur. Aliquando sine q̄ ponitur: ut Terentius in andriā: Venit ad me Chremes postridie clamitās supple illius diei quo hæc gesta sunt. At ex postride non fit postridianus aut in usu nō est: sed pro eo abutimur. Crastinus: nudius tertius idem est quod nunc die tertio scilicet præterito: & die superiore adhuc dicimus nudius quartus idest nunc die quarto. Non autem dicimus nudius secundus: quia magis proprium de præterito habemus heri & de futuro cras: At dehinc proximo perendie dicimus Cicero ad Atticum libro. xii. scies igitur cras ad summum perendia. Vt dies perendinus dies adhuc tertius. Cæsar in cōmentariis: Qui si parte liceat perenino die cum proximis hibernis coniuucti cum reliquis casum belli sustineant. Et comperendinare est differre in longum de die in diem. Indies idem quod quotidie dicitur: sed proprie cum quodam incremento. Ideoq; plerunq; cum comperatio ponitur: ut cum idies malum ætius premeret: & cum in urbe infinitum malum serperet: idq; maneret Indies latius. Ponitur etiam sine comparatio sed cum uerbo significante incrementum: ut Liuius. Crescente Indies multitudine In diem uero idem quod in præsentia temporis significat: ut Quintilianus: Non ut fere uolucres presentis modo cibi memores in diem uiuunt. Propediem est quasi prope est dies quādo hoc fiet. Vnde & propemodum est quasi prope mensuram: quod accipitur p̄ pene siue prope cum est aduerbium. Finit etiam secundum aliquos ipsum. m. quando syllabam sequente. l. ut quemlibet quamlibet. Quin & sequente. s. cir cū spicuum quia a circum & aspicio componitur. & is dicitur qui circum aspicitur Circūspectus uero est qui circūspicit & i omnem partem spectat. Verum sequente. q. non præcedit. m. ut pleriq; dicunt grammatici: sed conuertitur in. n. ut nanq; quāq; & similia. At sequente. n. non potest. m. præcedentem syllabam terminare: sed ubicunq; m. ante. n. in eadem dictione componitur: semper in eadē syllaba manet: ut amnis erumna. Ramnes quemadmodum supra uidimus. Itē nec sequente. t. potest. m. præcedentem syllabam terminare: nisi. p. interponatur ut sumptus promptus comptus contemptas: licet contemnere ubi non est. t. ipsum. p. non. c. suscipiat.

De syllabis desinentibus in. n.

N. n. uero terminari non potest antecedens syllaba: si sequens incipiat. a. c. uel. d. uel. f. uel. g. uel. altera. n. uel. q. uel. ut quibusdā placet. r. uel. s. uel. t. uel. i. uel. u. cōsonantibus: uel. x. Ante. c. igitur ut cōciliū & uerbū cōcilior: unde dicimus cōciltor regi si illi ignotus in eius gratiā uentis. Recōciltor autē regi si qua de causa is mihi iratus deposita ira me rursus recipiat in gratiā. Cōcinius mācus: cōcors: qui a cōiūctione cordis dicitur. Scire quod teste Seruio in. xii. æneidos pprie ē sanctū aliqd. i. consecratum facere sub sanguine hostiæ. unde dictū ait sanctū: quasi sanguine cōsecratū. At sanctio pprie est lex cum terrore pœnæ: ut Vlpianus de diuisione rerū. & qualitate pprie dicimus scā: q̄ neq; sacra neq; pfana sunt: sed sanctione quadā cōfirmata ut leges sancte sunt. sanctione enī quadā sūt subnixæ. Quod sanctiōe quadā subnixū ē id sanctū est: & si deo nō sit cōsecratum: & interdū sanctionibus addicuntur: ut qui ibi aliquid cōmisit capite puniatur. Concio cum. c. in penultima scribitur: nam ex con & cio quarte cōiugationis uerbo cōponit: & deducit quod idē significat: qd̄ cio se. cūdx: hoc est moueo: & uoco: & idem uerbum concio quasi conuoco & nomen

3
ipsum concio quæ populi est multitudo cōuocata: uel ex magistratus iussu uel publici sacerdotis uel sua interdum auctoritate. Et proprie ad audiendum oratorem cōcionantē in bonuz publicum: cuius etiā oratio cōcio uocaf. Incedo & inde incessus simili mō habent: & ad sublimiores quodāmodo spectare uidetur & q̄ præ se factum ferunt. Virgi. libro æneidos primo: Regina ad tēplum in magna stipante caterua Incessit. idem in eodem. Et uera incessu patuit dea. Incola similiter cum. n. ante. c. scribitur. & is est qui in alterius regione habitat: & in aliena ciuitate & republica. Cicero de officiis: Peregrini inquit & incolæ officiu est nihil præter suum negocium agere: nec etiā in aliena repu. curiosum. Cunctus similiter cuz. c. post. n. & ante. t. scriptū in antiq̄ssimis inscriptionibus cōperit: ut in marmore quod est in ecclesiola Michaelis archangeli in uaticano i epistaphio Homonoeæ habet: quā Pallas cunctis artibus erudit: Ante. d. finit etiā syllabā. n. cōduco: & inde conductus. Atq; conducticius is dicit q̄ conductus ē Nondū q̄ p. o. in prima scribitur. Incidui quod & per. c. scribitur sicut iudiciū Mando similiter: quod duplicē habet cōiugationē. Nam cum ad mandatum attingit mandas facit: cum uero ad dentes mandis. Cōditio p. t. absq; c. scribitur in penultima: & tunc pprie fortuna ac fors est. Nā a cōdo condis: cōditum cōditū addita. o. formatur: ut ego sum positus in hac conditione. i. fortuna ac sorte. Cero: O miserā conditionē administrandi consulatus. Nā homo bonæ cōditionis nō is apud antiquos dicitur q̄ mansuetus est & bonæ naturæ. Cū illuz uocaret antiq̄ māsueti & boni ingenii: nos māsueti animi mansuetæq; mētis: sed potius q̄ in bona fortuna ē & sorte. Aliquando uero scribitur cū. ct. in penultima: & tūc ex con & dico cōponit: & pactionē significat ac electionē: ut apud Terentiū: Amatores Chrysidis tulerunt mulieri cōditionem: si uellet eis morem gerere: se duros illi precium liberalēq; mercedē: Ipsa uero accepit cōditionē hoc ē pactioni promissioniq; assensit. Rubicundus teste Prisciano in. iiii. alternitatis causa cum. c. pro. b. in penultima syllaba scribit: ne sit absonum: si rubicundus dicamus. Nā huiusmodi nomina omnia præter hoc in bundus desinunt. Et q̄q̄ ille secutus Scaurum antiquum grāmaticum & Seruium in. x. æneid. uoluerit ex ea similitudinē etymologiā trahere. Ita ut uirabūndus similis sit uitati: p̄dabūndus similis prædāti: moribūndus similis moriēti: errabūndus similis errati: suribūndus similis furenti. Tum firmior & certior est Gellii sententiā una cum ea Casellii in cōmentario lectionū antiquaruz ubi scripsit ridibūndus idē qd̄ ridens: ludibūndus idē qd̄ ludens: errabūndus idē qd̄ errans: rubicundus idē qd̄ rubens. Sed nōnunq; ut Gellius ait uehementiam significat: quod idē ē: ac si diceret idem si gnificant qd̄ p̄cipia frequentatiuorum: ut risitans: iustans: erratans: populatans: rubetitans: quæ quia non reperimus in bundus eorum loco suffecta sūt Repetundarum etiā. n. ante. d. cōtinet: ut repetundarum accusatus: & de pecuniis repetundis non habet alios casus: ille dicit qui cum magistratus esset puincialibus: aut ui aut dolo eripuit pecunias: quo nomine omnia quibus diuitiæ constant contineri dicimus: ut uasa præciosa: uestem: frumentum: nauigia: nūmos. & cum a repeto descendat: dubitari potest: quare nō cum. e. in antepenultima: sed per. u. potius scribitur & profertur. Ad quod dicimus mutatum fuisse e. in. u. quia id tertia coniugatio præter cæteras patitur. Vel ob hoc saltem ut differret ab illo quod dicitur missi sunt legati ad res repetendas: quo significat principi uel populo erepra esse: uel pecorum uel hominum uel locorum ac ter-

rarū agrorū ue corpora. Expendo similiter. n. habet ante. d. & a pendo cōpositū est: significatq; exacte ponderare atq; examinare. Cicero in Verrem libro. v. Deinde hæc expendite atque æstimate. Idem officiorum libro primo: Quæ cōtemplātes expendere oportebit quid quisq; habeat sua eadēq; moderari: nec uelle experiri: q̄ se aliena deceant. Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris inquit: Expende hannibalem: quot libras in duce sūmo inuenies. Perpendo eodem modo cōponitur: & idem significat: hoc est exacte pōdero: atq; examino. Non aut ut aliqui uolunt intelligo: & animaduerto. Cicero: Quid in amicitia fieri oportet: quæ tota uirtute ppenditur. At a pando quod similiter scribitur: ueteres passum cum duplicato. s. & non passum cū. n. ante unicū. s. deduxerunt. Vnde capillo quoq; mulier passo dicitur: quasi porrecto & sparso: & passis manibus & uelis passis dicimus: quod significat diductis atq; distentis. Quin & cum præpositione ex passum non expansum ut aliqui dixerunt. Cecilius ut refert Gellius libro. xv. notitium articularū inquit: Heri uero p̄spexisse cū se ex tegulis hæc nuntiasset: flammeum expansum domi p̄tulerunt: etiā nōnunq̄. a. littera ante. s. in. e. mutata p̄ compositi uocabuli morē: ac p̄ eo quod est dispassis dixerunt dispassis. Plautus in milite glorioso: Credo ego istoc exemplo tibi esse eundē extra portā dispassis manibus patibulum cū habebis. Indoles similiter scribitur: & proprie in pueris & adolecētibus significatio est futuræ uirtutis. Quintilia. In primis ānis laudat indoles Cicero ut enī adolecētibus bona indole præditis sapientes senes delectantur. Nōnunq̄ uero p̄ præstantia uirtutis accipitur. Vt Liuius de Lauinia iam matre: & post mortē Aeneæ res administrante inquit: Tanta in ea uirtutis indolens fuit Lucanus: Indole si dignū latia si sanguine prisco Robur inest animis. Indole dixit quasi generositate quadā uirtutis atq; animi. Verum Liuius & ad malā quoq; partē & ad muta atq; inanimata indolem transfert. Nam loquēs de Hannibale sic ait: Cum hac indole uirtutū ac uitiorū triēnio sub Hasdrubale imperatore meruit. Et alibi. Sicut in frugibus pecudibusq; nō tantum semina ad seruandā indolē ualent: quantū terræ pprietas cæliq; sub quo aluntur. Indico ex in & dico cōponitur: & pprie ē denūtio: ut inductū ē bellū: Indixit Romul⁹ spectaculū. Liuius in primo: Iudici deinde finitimis spectaculū iubet. Iterū indixit in posterū diem ut adessent. Idem ut iusticiū indictum. Potest etiam. n. syllabam ante. f. terminare: ut cōfore. i. collaturū esse: quid quod & p̄fore apud comicos ē in usu. Similiter cōfio cū. n. ante. f. scribitur: & dicimus cōflauit æs alienū: quin factus sum debitor alienæ pecuniæ. Idē contraxi æs alienū quibus correspondet. dissolui æs alienū. Quintilia. Nō ego æs alienū luxuria cōtraxi. Cicero Patri p̄suasi ut æs alienū filii dissolueret. Infula similiter. n. habet ante. f. & ē teste Seruio sup. x. ænei. fascia in modū diadematis: a qua uitæ ab utraq; pte dependet quæ ut ait plærūq; tortilis est: & de albo & croceo. Ante. g. similiter potest. n. syllabā terminare ut fungor: quod cū ablatiuo: nōnunq̄ cum accusatiuo cōstruit: & idē ē quod officii munusq; ago: & fungor magistratu: fungor prætura: fungor legatione: fungor officio delegati: fungor munere iudicis. Similiter fungor uita. quia fungor officio uitæ. Inde defūctus quia finiuit officium uitæ. cōstruitur nōnunq̄ cū accusatiuo: ut Terentius in adelphis: Aeschinus tuus neq; boni neq; liberalis fūctus est officii uiri. Similiter defūctus piculis quia finita sunt pericula. Virgi. in. iii. ænei. O tandem magnis pelagi defūcte periculis. Liuius defūcta morbis corpora salubriora esse incēpere: hoc est finiti sūt

3
morbi corporū. Ingredior similiter scribitur: & ex in & gradior cōponitur: sed diuersa rōne: Nā uno mō ad locū ingredi dicimur: ut ingredior forū uel in forū. Alio mō pro eo quod est ābulo: & incedo. Virgi. lib. georgi. iii. Cōtinuo pecoris generosi pullus in aruis Altius ingreditur: & mollia crura reponit. Cicero lib. v. ad Atticū. Si dormis ex p̄giscere: si stas ingredere: si ingrederis curre: si curris ad uola. Vbi idē ē ingredere: qd̄ gradi & ābulare: magno eodē mō. n. ante. g. detinet: & est uenalitius uenalium hominum: ut Martia. Milia pro puero centū me magno poposcit. Contingo uero & si in præsentī. n. habet ante. g. i præteritis tamē p̄fectis & plusq̄ p̄fectis: & inde formatis illud p̄dit: ut contigi contigero contigisset contigesse. Potest similiter. n. finire syllabam ante alterā. n. ut annus: & inde anniculus: de qbus in dictione annus late uidebimus. Similiter pannus & inde pannosus: q. s. crasso panno ac uili opertus ē. Nec hoc nisi de paupere dicit: cuius exēpla sunt plurima. prima cum. i. & n. ante aliud. n. similiter scribitur: & teste Quintiliano i priō significat acutū. Vnde securis utrinq; habēs acie bipennis dicit: & illos errare dixit: quia a pinis duabus hoc esse nomē existimat pēnas autem esse uolunt: hoc est non etiā pinnas. Nā ut ego in. L. Columella uiro elegantissimo annotauit: pinnas semp̄ pro pēnis quæ plumæ nō sunt accipit. Vnde puto pennas generale ad pinnas & plumas esse. Verum cum hoc tēpore plærūq; penna scribant a penna pennarium: hoc est pennarū theca: deducere possumus. At penariū cum unico. n. scriptum: locus est teste Varrone de lingua latina ubi reponit penus: hoc ē edulia ad uictū p̄tinētia. Vnde ait Cicero in libris de natura deorū: penus ē omne quo uescunt homines. Et omnia hæc absq; diphthōgo scribuntur. Similiter penis cū unico. n. scribit: & ē mētula: dictus a pēdendo uel penetrādo: licet penis habeat primā longā. Ante. q. p̄t. n. etiā syllabā finire ut ingro cōquiro inquilinus: q ab in & colo cōponitur & deriuatur. Et is accipitur qui in alieno priuato pprie tamen cōducto habitat: siue in urbe siue ruri. Cicero in philippicis: At uero te inquilino nō domino p̄sonabant omnia uocibus ebriorum. plærūq; similiter cū. n. ante. q. ut auctores grāmaticæ uolunt. scribi debet. Immo sequente. q. ut diximus: ubi ante cōpositionem in præcedēti syllaba fuisset. m. conuertunt illud in. n. ut nanq; q̄q̄ & similia. Et descendit plærūq; a plærūq;. Sane plærūq; dupliciter apud auctores accipitur: uno mō p̄ maxima pars: ut Salustius in diuisione inquit orbis terræ plærūq; in parte tertia a phricam posuere: pauci tantūmodo asiam & europam: & paulo post plærōque senectus dissoluit: nisi qui ferro aut bestiis interiere. Nam morbus haud sæpe quēq; superat. Alio uero modo pro eo quod est nonnulli ponitur: ut Quintilianus uideas inquit plærōq; ira percitos: id est nonnullos. Simili modo plærūq; uno modo ponitur pro eo quod fere est semper. Alio uero modo sed rarissime pro eo quod est nōnunq̄. Vt Quintilianus in amatore: Excussa sunt plærūq; uitia uerberibus: id est nonnunq̄. & ut quidam uolunt est aduerbium: ut uero alii ē nomen. Ante. r. uero. n. ipsum posse syllabam terminare quidam uolunt. ut in rumpo: inruo. Aliis magis uidetur in. n. r. cōuerti: ac dici irrumpo inruo: & inde irritō quod uno mō hoc ē cū penultima p̄ducitur: idem est quod puoco. Alio mō uidelicet cum illā corripit idē est: quod nō ratum esse ostendo: uel uolo corrigo: corruo. Quem modū græci ipsi obseruant: quod σὺππαίτω id est consuo. Nam ex σὺν quod est con: & παίτω: quod est suo componitur: σὺππῆνυουα id est confundo: quod simili modo componitur: & in mille aliis. Ante. s. autem

absq; aliqua cōtradictione ipsum. n. præcedentē syllabam terminare ualet ut cōsul a consulendo. de quo late Pomponius de origine iuris. Et inde consularis is dicitur: qui cōsulatum gessit. Et pconsul: q cū potestate cōsulari extra ordinem ad aliquā puinciam administrandā mittitur: præterq; quod nō. xii. fasces eum præcedunt: qui præcedūt cōsulem: sed tantum sex: ut etiā prætorē & præsidem Nā nō is est ut quidā inscii dicunt: q p alio consule præest puincia. Simili modo p prætor: nō q p alio p turā: sed q exordinariā gerit. Idē p quæstor & similes. Consiliū uero sine. c. post. s. scribit. Nā cōponit ex con & sileo: coufessus eodem modo. n. ante. s. syllabā finit. Neq; est cōfessio: sed hoies uno in loco sedentes: sicut cōuētus non est cōuentio: sed hoies qui in unū locū cōuenerunt: Instar simili mō se habet. Et ut ait Seruius similitudinē idicat. Inducit Virgi. lib. ænei. ii. Instar mōris equū diuina palladis arte. Nobis uero potius ad æquipationem uel ad mēsurā significare uidef: ut idē lib. iii. Argolici clypei aut phœbeæ lampadis instar. Cicero hexametrorū instar uersū. Institutū similiter se habet: & ab i & statuo cōponit: morēq; designat ut faciā meo instituto: l; nōnunq; significet incæptū ppositū ab instituo quod ē incipio. At institutiones pceptiones sūt: q; bus instituitur & docetur hoies: ut libri a Quintiliano a Lactantio aliisq; auctoribus de institutione inscripti sunt. Similiter cōspiro aspiro componit. Nec actiuum est: sed neutrum: unde neq; cōspiror: deponēs cōperitur. Quare nec conspiratus aliq; dici debet: sed cōspirās. Simili modo a monstro monitans: quod semper cū. n. ante. s. scribit. Monstrū & mōstruosus similiter cum. n. ante. s. & o. absq; u. in penulti. scribit: quod Lucanus i primo ex ipsa natura uersus sic scribēdum eē cōprobat cū ait: Monstrōsiq; hominū partus. Verū plæriq; interponūt. u. & scribūt mōstruosus: quod latinū nō ē. Sicut e diuerso plæriq; scribunt ferosus ut illud i psalmis: Oues eorū foetose p foetuosa: Nam sic quoq; legendū ē. Quoniā quæ quartæ sunt declinationis retinent. u. ante osus: ut actuosus: fructuosus: luctuosus: questuosus: sumptuosus. In secūda uero mīme: ut ramosus: dolosus: lacertosus: petrosus. Atq; ut in masculinis ita in neutris: ut lutosus: cornosus: dānosus: lucrosus: uitiosus: portentosus. Pli. de naturali historia: Vniuersa autē quæ de Hercule ac Pyrene uel Saturno traduntur: fabulosa i primis arborator & portentosa græcie mendacia. Cicero pro domo sua: Hunc tu etiā portē tosa pestis exulem dicere ausus es: Verum ante arius simili modo si nomina sūt quartæ declinationis semper. u. recipiunt. ut saltus saltuarins: fructus fructuaris: actus actuaris. At si sint secundæ declinationis carent. u. ut asinarius caniparius: & reliqua: Si autem de nominibus loqui uelimus desinentibus i osus uariæ fiunt deriuationes: ut meticulosus a meticulo nomine diminutiuo magis q a metu deducitur: & is cicitur qui timidus est. Similiter mulierosus qui affectus est: & nimis appetit mulieres. Morosus uero a mores uenit: & nō ut multi putant a mora. Nam primam habet longam ut mos moris. Significatq; illum qui minus exacte nimisq; ad unguem omnia fieri exposcit: ut aliquando ob id indignetur: atq; irascatur: Sueto. de Cæsare circa corporis inquit curam morosior: ut non solum conderetur diligenter: sed etiam uelleretur. Idem de Tiberio ait. Sed affectatiōe & morositate obscurabat stilum. Cicero de oratore usq; adeo morosi sumus ut nobis non satisfaciatur ipse Demosthenes. Addit & ad hæc Cicero aliquando impatientiam & iracundiam: ut cum in libro de senectute inq;: Et sunt morosi anxii & iracundi & difficiles senes. Idem secunde de oratore ait:

3
Me quidem Hercule illa ualde mouent stomachosa: & qsi summosa ridicula: nō cum a moroso dicunt: ramen. n. nō sal sed natura riderur. Dicitur ergo morosus a nimia diligentia & seueritate quotiens plus diligentia q oporteat impendimus rebus uel nostris uel alienis. Nostris qdem cū minutissima quæq; disquirinus & nullius frugis: Alienis cū de rebus cæterorum occultioribus non satis cū pudore pscrutamur aut iterrogamus. Transtrū similiter scribitur: & cōstruo uidelicet cum. n. ante. s. Ante. t. similiter finit. n. pcedentē syllabā: ut plāta: & inde plantarium: quæ Seruius sup georgi. sic separat: Plantæ sunt inq; raptæ de arboribus. Plantaria uero quæ ex seminibus nata cum radicibus: & terra ppria transferuntur: ut Virgi. eo loco. Et uiua sua plātaria terra. Alii uero generalius plātas siue euulsas siue nō cōstras significare uoluerunt. Nō autē p loco aliquādo positū fuit. Promontorium etiā cū. o. secunda scribitur: & pprie mons ē i mari prominens. Pli. li. xxxvi. natu. hist. Promōtoria inq; apiuntur in mari: & rerū natura agitur in planū. Liuius lib. xxxiii. Aut apientibus classem promontorii idē lib. xlv. Adiunctiq; insula euboia & excurrentē in altum uelut promontoria attica terra sita. Munimenta quidē etiā cū. u. in prima & i. in secunda scriptura a munio descendit: & sunt munitiones castrorum cæterarūq; rerū: quæ cōtra aduentū hostiū muniunt: siue uallo & fossa: siue alio quouis mō: quo sunt milites ab hostiū aduentu muniti. Monumenta uero cū. o. in prima: & u. in secunda scriptura a moneo descendit: & sunt sepulchra statuat tituli libri ceteraq;: quæ nos alicuius rei præteritæ moneant. Nā in honorē mortui illa fiunt: nō in publicā pceptionē: ut quidā somniant: quod nos nostræ ipsorum mortis admoneant. Vnde & si desint litteræ: aut alii tituli magis sepulchrum: q monumentum erit. Liuius lib. xlvii. Vtrobq; inquit monumenta ostendunt. Nā & linterni monumentum monumentoq; statua supposita: quā tēpestare desiectā nup uidi mus ipsi & romæ extra portam capenā. In Scipionum monumento tres statuae sunt. Quarum duæ publii & Lucii Scipionū dicuntur esse. Tertia poetæ Quinti Ennii. Scienter eodē mō scribitur: & idem est quod ex scientia: & nō ex ignorantia. At scite idem est: quod docte & perite: artificiosq;: identidem cum. n. ante. t. scribitur: & significat idem quod frequenter eodem modo. At iridem idem est quod similiter. parentare similiter cum. n. finiente syllabam ante. t. scribitur: & a parentibus deductum est. Nā teste Hieronymo in hieremia libro tertio. Mos est enim gentibus ferre cibos & præparare conuiuium quod græci uocant: & a nostris uulgo appellatur parentalia: eo quod parentibus iam defūctis ista celebrantur. Hæc ille. Similiter Cornelia mater ad Gracchum filium apud Cornelium nepotem. Vbi mortua ero: parentabis mihi: & inuocabis deum parentem. Vnde Seruilianus pontifex teste Macrobio libro saturnalium primo negabat oportere atro die parentare: quia tunc quoq; lanū louēq; præfari necessesse est: quos nominare atro die nō oportet. Varro autē libro. vi. de lingua latina ferialia inquit ab inferis & ferēdo: quod ferunt tū epulas ad sepulchrum: quibus sibi parentare. Intercludo nō solum. n. ante. r. sed. r. ante. c. detinet. Et ut quidam ferunt. n. ipsum euphoniae cā interiectū fait. Ita ut sit iter claudo: ut Virgi. Intercludit hyems: & terruit auster euntes. Cicero: qui iter pœnorum cadaueribus corporū suorū itercludendū putauerunt. Nā itrocludo cū. o. ante. c. ē in interioribus cludo. Tēto terras similiter cum solo. n. ante. t. scribitur: & non p m. & p. litteras: ut inscii quidā putant. Nā non a tēno sed a tendo: uel a teneo de

riuatur: & secundū utraq; deriuationē cū solo. n. scribēdū erit. Nam tendo certe facit tentū. Vnde tētigo & tentoriū & eius cōposita. Intendo intētum. Vnde in tenti nerui uel cithararū uel arcuū. Extendo extētū: ut Virgi. Et siquē extēta plagarū. Quattuor in medio dirimit plaga solis iniqui. Contendo cōtentum Vnde apud Ciceronē: contenta uoce dicendū. Nōnunquā & p eo q statui suo acquiescit: ut id paucis. n. minimisq; natura cōtenta est. Et Horatius in primo sermonum: Qui fit mœcenas ut nemo quā: sibi fortē: Seu ratio dederit: seu fors obiecerit ulla Contētus uiuat. facit etiam prætēdo prætētū: ut Virgilius Prætentaque littora uelis. Ostendo ostētū: unde ostētum ostētū: portēdo portētum: unde portētū portenti. Et sic secundū istos q tentat quasi manum tedit: ut aliā corporis partē in id quod experiri uult & exquirere. Alii uero a teneo deriuari uolunt: quod ut aiūt ipsa uerbi significatio mōstrare uidetur. Nā tentare experiri est uel inquirere: & uerbo uel re quasi manu tenere. Cicero i paradoxis Tentare uolui an ita dici possent ut probarentur. Virgi. in. ii. aenei. Vix primi proelia tentant. Vnde a teneo uel tendo supinum fit tētum per solum. n. Vnde tēto frequētatiuū: & participiū tētatus tentata tētatum. Cicero in officiis. Tēta ta est res ab omni genere hominū. Quin & tētaturus ut Virgi. in. iiii. aeneidos. Tentaturū aditus & quæ mollissima fandi Tempora. Ante. i. cōsonās etiam pōt n. præcedētē syllabā terminare. ut cōiungo cōiugiū. similiter ante. u. consonās ut cōuerto cōuitium: quod teste Labeone iuriscōsulto dicitur uel concitatione uel a cōuentu: hoc est a collatione uocū. Cū enī in unū cōplures uoces cōferūt conuitiū appellatur quasi cōuocium. & subdit quod aut nec in coetu nec uociferatione dicitur conuitium nō pprie dicitur. Ante. x. similiter potest. n. syllabā terminare. ut anxius. anxur. de quo in sequentibus uidebimus. Verum si dictione terminata in. n. componatur cum alia dictione incipiente. a. b. uel. a. p. uel ab. l. uel ab. m. mutatur. n. in. m. ut combibo. imbuo. quod proprie est teste Seruio in bucolicis inchoo initio. sed ut ait reperitur etiaz apud antiquiores pro eo quod est perfundo & madefacio. Impius compitum. quod teste Seruio in secundum georgi. quadriuium est ab eo quod multæ uitæ in unum confluant. Virgilius: Præmiaq; ingentes pagos & compita circum Thesidæ posuere. Illido collido & collium immunis communis.

DE Syllabis desinentibus in. p.

N. p. nulla syllaba terminatur: nisi sequēs quoq; ab illa incipiat. ut suppli cū supplicio appeto appello apparet Hippocrates Hippocoon. de quibus in suis dictionibus uidebimus. Lippus is dicitur qui habet lachrymantes oculos: plenosq; macore & putoret & ut quidā ferunt quasi λιπυ. i. abundāter pus id est putor. ita ut. a. in cōpositione abiiciatur. & n. in. p. cōuersum dicatur: qd an uerum sit ipsi uiderint. At uero supellex cum unico. p. & duplicato. l. scribitur. habetq; primā breuē. Iuuenia. in satyra Atticus eximie. Tales ergo cibi quæ in domo atq; supellex. Non potest. p. etiam inter. m. & n. aliquo pacto in eadez dictione scribi: quia nec i eadē syllaba cū illis nec pcedentē. m. syllabā cū. n. incipere potest. Nō etiā pōt. p. in ea. syllaba post. r. collocari: ut supra uidimus.

DE Syllabis desinentibus in. q.

N. q. nulla syllaba cuiuscūq; dictionis terminari potest.

DE Syllabis desinentibus in. r.

Vero littera quacūq; cōsonante sequēte potest priorē syllabā terminare:

ut orbus: & is dicitur quocūq; aliqua re chara priuatus ē: pprie autē oculorū luce ut Iuuenia. in. iii. satyra: Dudū uigilantibus orbis. i. luce priuatis: q iuxta trinia & cōpita pontes dormire solebant: ut a transeuntibus etiā ante diē elemosynam accipient. Deīde parēs amissis liberis: quasi amissa luce oculorū: ut idē in eadē satyra: Persicus orborum lautissimus. Et inde orbitas quæ illa qualitas patrum post amissos liberos. Et uxoris uiduitas post amissum maritum. Dicitur etiam orbus quasi orphanus: & orbitas quasi orphanitas. Ante. c. ut farcio: & idē fartus & refertus cum. t. absq; c. saturatus. Similiter exercitus: q Vlpiano teste de militari testamento ab exercitatione nomen traxit. Vnde exercitarius is dicitur qui se exercet. Percitus q iracundia furorē ē icitatus. At parcus nō ab arca ut Caius Bassus in libris de origine uocabulorum uoluit: quasi par arce diceret. quādo sicut in arca omnia reconduntur: eiusq; custodia seruantur & continentur. Ita homo tenax paruq; contentus omnia custodita & recōdita habet sicut arca. Neq; ab arcendo quod pecuniā cōsumi atq; impendi arceat: & prohibeat qsi pecuniarcus. Sed teste Gellio i fine libri. iii. noctium atticarum ab eo qd ē paruum & parum denominatus est. Vel ut aliis magis placet a parco parcis. Similiter circuo scribitur: a quo cilium ducit. & inde supcilium cōponitur. Nam teste Plinio li. xi. uatu. histo. Extremæ ambitū genæ superioris antiq; cilium uocauere unde & quæ pilis obtegunt supcilia. Nā & gena dicitur: quæ uulgo palpebra uocatur. hoc ē ea mēbrana q qsi ueste oculis itegitur. i. quæ apitur & clauditur hoc plurimi auctores obseruauere. Pli. in eodē loco inqt. Quibus fragilia opimēta his oculi duri. Omnia talia & pisces insectas nō habent genas. nec integunt oculos: omnibus mēbrana uitri mō translucida obtenditur. Sene. in Oedipo: & pirati sibi genas parentis id est oculos. Continens exprimens pro cōrento. Ut simili mō draconis genæ pro oculis positæ sunt. Quintilianus in declamationibus de cæco loquens inqt. Illa ppetua nocte clausæ genæ non custodierunt. Veruz & nōnunq; p eo loco ubi nascuntur pili acceptum cōperi. Horatius in ultimo carminum. Vel cur his animis incolumes non redeunt genæ. Nā mala generis fœminini a similitudine mali: hoc est eius generis pomi nomen assumpsit. Nam id ē quod p̄minet iter nasum oculos & bucā quod rotundū est: & in speciē mali. Vnde tā mala q malum pomū primam producit: sed malus mala malum primā corripit. Pli. lib. xi. natu. histo. Infra oculos inqt malæ hominis sunt. Et subdit. Ibi maxime ostenditur pudor. At ea interior pars quæ oris hiatus efficit: ubi molares affixi sunt: maxilla dicitur: quod nomen est diminutiuum nō res: sed uoce. Ante. d. finit. r. syllabam utiperditus: q in omne scelus est traditus. Cardo q teste Seruio sup primum aenei. dicitur quasi cor ianuæ: quo. s. illa mouet. Ardeo & inde inchoatiuum ardesco. Vnde teste Prisciano. Omnia in sco desinentia uerba inchoationem significant: & inchoatiua uocantur. Inducitq; uersū Virgili in primū aenei. ubi de Diomede ait: Expleri mentē neq; ardescitq; uidendo Idē grāmatici omnes quos legimus affirmare uidētur. Excepto Laurentio meo Vallensi: q in libris de elegantia ad me scriptis nullo pacto inchoatiua huiusmodi uerba esse uoluit: ut ibidem longo processu disputat. Nec apud Virgilium & alios auctores inchoationē significare uidentur: sed magis possessionē quandaz seu opationē cū illo hoc in passu designare putamus: ut apud Quintilianū Tenuit inqt cōsuetudo quæ quotidie magis inualefcit. Et Cicero: Quanto plura ille miscebat tāto hic magis indies cōualefcibat. Quin & illud ecclesiasticū: qui

sordet sordescit adhuc. Nō enī pōt quid quotidie incipe ualidū fieri: & quidem magis cū inchoationē nihil præcedat. Nec quod sordet pōt incipere adhuc sordere. i. magis: quia sic quoq; antea incoeperat. Nā græce p passiuū uerbū explicatū ē: quod nihil aliud significat quā sordi def. Vnde Plautus i captiuis: Ego inquit q tuo mærore maceror: macesco: cōsenesco: & tabesco miser: pro eodē pene accēpit maceror: & macesco. Nisi quod maceror ad animū magis p̄inet quā si affligor. Macesco magis ad corpus: sed nullam prorsus inchoationē designat aliter inuanum dixisset Virgi. incipiunt: cum ait maria incipiunt agitata tumescere. Et idem fluctus uti primo cōpit cum albescere ponto. Et iterum in. iii. georgi. Sin in processu cōpit crudescere morbus. Nam magis proprium fuisset dicere quod tumescebat: albescabant: crudescabant. i. incipiebant siue inchoabant tumere: labere: crudere. Non ergo eiusmodi uerba quæ inchoatiua uocamus: aliud signant quam uerba composita per fio: ut ardesio: calesio: frigesio: inualesio: tepesio: sordesio: ægresio. Nisi quod hæc in usu non sunt. Illa quoq; usū accēperunt. Et ut alii quidem dicunt: quæ in sco desinunt passionem in se habent: quæ uero in fio extrinsecus assumūt: ut Suetonio. in ægypt. inquit. Cæsar cū hostes fugeret eleta leua natabat ne libelli quos tenebat madefierent: melius q̄ madescerent. Et cū fores aperiuntur melius patescunt dicitur quā patefcunt. At cū quis in balneo sudore irrigatur: magis ille madescit. Idem si fores sua spēte aperiantur: magis patefcunt quam patescunt. Ante. f. similiter finit. r. syllabā præcedentem ut p̄fidus hoc est qui fidē uiolat: p̄fuga qui ad hostes transit. Per ferreubi p̄ usq; ad finem aliquid conduci denotat: hoc est usq; ad constitutum finem ferre. Virgi. in. xii. ænei. Nec spacium euasit nec totum ptulit ictum. Vnde multi ferunt litteras: sed eas negligentia uel odio uel casu nō p̄ferunt. Cicero: Sed nuntius ille qui litteras accēpit nō ptulit. Sene. in tragœdiis leue est miserias ferre p̄ferre est graue. i. ad spacium tēporis in miserias esse leue est: ad finē uero usq; uitæ graue. Nōnunquā uero p̄ quasi p̄ medium indicat: ut perfluere hoc est p̄ medium alicuius fluere: ut si lagena male materiata maleq; compacta sit p̄fluit. i. p̄ eius mediū humor qui intus est fluit. Terentius hac atq; illac perfluo. i. in modū nō fidelis lagenæ quæ mihi cōmittuntur effundo: idē est transfuo: quo Pli. sæpe utitur. Ante. g. similiter p̄cedentem syllabā terminare potest. r. ut margo p̄graue. i. ualde graue. Argutus: hoc ē qui acuta quadā & accurata solertia est p̄ditus: quasi acute arguens & inuestigans: pergula quæ a pergendo dicit̄: ordo ē ac cœtus ministrorū obedientium structori. Iuena. in satyra: Atticus eximie. Sed nec structor erit cui cedere debeat oīs p̄gula. i. p̄gentius ordo: Ante. l. finit etiam. r. præcedentē syllabā: ut perlego quod ē usq; ad finem lego. Quintilianus li. xi. de institutione oratoria: Ideoque opus est intruere omne litis instrumentum: quod uidere non est satis sed p̄legendum erit. Qui. in epistolis: Perlegis an cōiunx phibet noua: p̄lege nō est. Sane antiqui sequēte. l. ipsum. r. i. l. quandoq; cōuertebant: & p̄lego cum duplicato. l. scribebant. Similiter pluceo unde & pellego & peluceo signabant: ut supra uidimus in littera. l. & est plucidum id: p̄ cuius medium fulgor emanat. Idē traslucēs & translucidus. At p̄spiciuū id dicimus: p̄ cuius mediū l̄ sit optū oculos dimittimus: atq; per illos uidemus: ut aqua: glacies: laterna: uesica: uitrū chrystallus. Vnde ea plærūq; ad mentem & hominū uirtutes transferimus. Superlatiuū simili mō h̄z. r. finientē syllabā ante. l. & id dicit̄: quod sup̄ alia latum est. Nā secundū obseruatiā Ciceronis

3
aliorūq; principum linguæ latinæ summum gradum detinet inter plura: quæ inter se distinctionem habent cōparationis. Vt Achilles est fortissimus græcorū quia inter græcos unus alio fortior est: & ille est fortissimus. Nam si pares omēs græci præter Achillem fuissent: quia nō per cōparationem alia distinguerent: & duæ tantūmodo partes essent: utendum esset cōparatiuo: quoniam comparatiuum inter duo esse debet. Superlatiuum inter plura: si modo tria sunt: & iter se imparitatē importēt. Veluti si in duas partes ciuitas diuisa est: ut bello ciuili Pompeii & Cæsaribus recte dicimus. Maior pars quiritium sequebatur Pompeius minor Cæsa rem: nō autem maxima aut minima dici recte potest. Sim in tres partes ut in tēpore triumuirali: cum inter se dispares essent dicendum est: maxima pars quiritium sequebatur Octauianum: maxima pars legionum erat cum Lepido: maxima pars nauium erat cum. M. Antonio. Nec dicendum est maior pars cum inter hæc tria sit comparatio: & unum supremum. quod sane superlatiuū exigit. Sicut digitorum longissimus est: & nō longior medius. hoc Cicero apertissime ostendit: tum late in pluribus locis: tum breuissime cum ait in Pisonem Me cum quæstorem in primis: ædilem in priorem prætorem dixit. quia duo tantum erant ædiles: sicut duo censes: & duo consules. Cæteri autem fere omnes magistratus multi. ut quæstor prætor huius rei si quis fidem desideret: semp̄ binos ædiles apud Terentium leget: uti nos etiam in dictione diphthongus ostendimus. Quoniam & Cicero pro Milone inquit: Septem prætores: octo tribuni plæbis illius aduersarii defensores mei. Nam quæstores pene singuli singulis p̄ uinciis præficiantur. Quas res non satis considerasse Lactantius deprehensus est: cum libro institutionū. vii. ait: Vt ea ipsa quæ dicerem nō nostris: sed aliorū potissimum litteris confirmarem potissimum dixit p̄ potius. duæ. n. partes erāt nō multe: & libro primo eiusdem uoluminis cū ait: Omnes syllabæ unum deū prædicant: maxime tamen Erithera: quæ celebrior inter cæteras & nobilior habet. Nā secundū antiquorum obseruatiā celeberrima & nobilissima dicendū erat. Sane id etiā p̄spiciendū est: nos uti debere cōparatiuo ad unum sui generis: ad plures sup̄latiuo: ut romanus alio romano nō romanis: fortior dici potest. s̄ romanorum tantūmō fortissimus. Similiter Achilles troianis fortior fuit: & troianorum. Hector fortissimus. At ille græcorum. Quia ut diximus cōparatiuo iter duo esse debet. Et diuersum genus: ut unum tantūmō ad id quod comparatur se habet. Quæ cum nōnulli discernere uoluerint: in diuersas abages plapsi sunt. Ante. m. similiter. r. præcedentē syllabā ualeat terminare: ut arma: quæ teste Seruio in. xii. æneidos sunt uniuscuiusq; rei possibilitas. Vnde ē: Quærere cōscius arma. i. dolos. Et in eodem. xii. Tum demū mouet arma leo. habet etiā alia significata: quæ Priscianus in libello. xii. carminum Virgilii late explicat. Et inde armiger: q̄ quasi arma gerens dicitur. Nam is est qui in prælio gerit tela domini sui: ut arcū: ut lanceā: ut cætera huiusmodi. Et certe apud Homerum armigeri magnorum principū semp̄: & ipsi magni uiri fuerunt: ut Autumedon & Patroclus armigeri fuerūt Achillis: & Helenus Capanei regis filius auriga Diomedis & Meriones inter primos duces cretensium auriga Idomeni. Hectori aliquis fratrum sæpe aurigabatur currum. Sic acetes altor & nutritius Pallantis auriga fuit Euandri dicente Virgilio æne. xi. Corpus ubi ex animi positū pallantis acetes Seruabat senior: qui parrasio Euandro Armiger ante fuit: sed nō felicibus atq; Tum comes auspiciis caro datus ibat alumno. i. domio: teste Nonio Marcello q

dure nimium ne ierudite dicā exponit. Ita ut ignorasse uideat nutricos & alto-
res magnorum nobilium magnos. & ipsos semp fuisse: Et ab ipso altore & nutri-
cio Acete mortem Pallantis quez aluerat & loco filii habebat multo tristius de-
plorari: q̄ si uel Euander ipse fuisset occisus. Sic apud Homerum Phoenix Achil-
lem habuit: que cum educasset filium semp appellabat pro alumno. Permane-
re similiter cum. r. finiente syllabam ante. m. scribitur: ubi per. ut in aliis dixim⁹
ad finem usq; pducit: Plinius nepos: Tunc demum lente cunctanterq; ueniunt
nec tamē pmanent: sed ante finē recedunt. Aliquando uero. per. ipsum p ualde
ponitur: ut pmagnum. i. ualde magnū. Tormētum similiter habet. r. ante. m. &
a torqueo deducitur. Est generale uocabulū omniū machinarū bellicarū ingen-
tia saxa torquētium. ante. n. similiter pōt. r. pcedentē syllabā terminare: ut taber-
na: quæ ea dicit ubi opa ipsa cætereque merces uenduntur. Et quædā uocat la-
naria: quædā uinaria: quædā olearia: & mille huiusmodi: unde opifices & taber-
nariū uocantur. Cicero. L. Flacco: Opifices & tabernarios atq; illā omnē faciem
ciuitatum quod est negotii concitare: Et differt ab officina: quia officina ē sta-
tuarii: fusoris: flatoris: celatoris: excusoris: uitreatū: pictoris: sutoris: fabri: q̄ mul-
tiplex est ut lignarius: & hic non unius generis: ferrarius: nec hic simplex: lapi-
darius qui in multas & ipse diuiditur species. Nōnunq̄ uero & p uno eodē que
loco officinam & tabernam positā cōperi: ut sutrina in qua calcei & fiunt & uē-
duntur ut in dictione ergastula uidebimus: quædā etiam suum nomē secū ha-
bent. ut hæc ipsa sutrina sutoris: aurificina aurificis: cauponis caupona. Tamē
& eā quæ uinum uendit. cauponam uocamus. Quidam malunt dicere copo-
nam cū. o. in prima p loco. argentariā uero quidā p artificio. & argentariū pro
artifice assumpserunt. At Cicero Liuius & alii antiqui p eo accipit. qui uulgo cāp-
sor dicitur. Vnde Plautus in curgultone trapezitā & argentariū p eodem accē-
pit. At qui miniores sunt numularii a nobis & mensarii dicuntur a græcis ue-
ro collyuistæ. fabrica uero propriū est lignarii. Carnarium similiter scribitur: &
non est locus ubi caro salsa suspenditur: sed caro ipsa: nisi contētum pro cōtinē-
te sumatur: ut similiter calcearium pro calceo ponit: cibaria pro cibis. Ante. p.
cōsimili modo potest. r. pcedentem syllabam terminare: ut corpus: quod non
solum pro massa & artibus & mēbris compacta: sed etiā p sola carne auctores
posuerunt. Cicero ad Gallū: Ego hic cogito cōmorari quoad me reficiā. Nam &
uires & corpus amisi: sed si morbū depulero: facile: ut spero illa reuocabo. *Quin-
tilia. in. v.* Hæret astricta undatis ossibus cutis: & in fame sua homine consu-
ptam membra sine corpore. i. sine carne. Quod etiam significauit *Martia. cū ait:*
Viuebant laceri membris stillantibus artus. Inq; omni nusquā corpore corpus
erat: hoc est in corpore illius non erat caro. Puerpera quæ a puero & pario com-
ponitur. Nam mulieres illas dicimus: quæ proximis diebus matres sunt factæ.
Perpeffus qui laboriose est passus. perpluere hoc est per medium alicuius plue-
re. Nam ex his est in quibus per quasi medium indicat. Quintilianus i quinto
de institutione oratoria: Cum coenaculum inquit eius pplueret. Usurpare uero
ab usu descendit. Vnde est quasi præter usum capere: & tunc quoq; est cū qua-
dam auctoritate dicto aut facto præter consuetudinem utimur siue usitamus
Cicero in oratore: Post inuenta conclusio est: quam credo usurpaturos illos fu-
isse: si iam nota atq; usitata res esset: quam inuentam usurpare magnos orato-
res uidemus. Ante. q. similiter finire potest syllabam. r. ut arquitepens quasi

3
arquitepens: hoc est arcū tenēs. *Virgi. in. iii. ænei. Quam pius arquitepens oras &*
littora circum. Ante alterā potest simili mō. r. syllabā terminare: ut currus: scur-
ra: hoc est ut quidam fingunt: quasi sequens curiam. Nam pprie is est: q̄ risum
ab audientibus captat. Exhorreo. i. expauesco: & semp accusariuum exposcit: ut
exhorreo hanc rē. at abhorreo ab hac re aliud significat: ut supra uidimus. Tor-
reo uero in una eadēq; uoce diuersas habet significationes & tam uro q̄ uoluo
seu uerto significat. Virgi. iii. georgi. Iam rapidus torrens sitientes syrius indos:
id est urens. Lucanus in. vii. Ingentes fato torrente ruinas. i. uertēte uel uoluēte
At sero seras primæ coniugationis: quod est claudio claudis per unicum. r. scri-
bitur. Vnde sera qua claudimus: similiter per unicum. r. scribi debet. Iuuenalis
in læyra Credo pudicitiam inquit: Pone seram: cohibe: sed quis custodiet ipsos
Custodes? At uero serra per duplex. r. ea dicitur quæ uulgo secam nominamus
Ante. s. potest. r. syllabam terminare: ut morsus: uersatilis: de quo in dictiōe scæ-
na uidebimus. Persequor quod in malam partem & in bonaz accipi potest. Nā
in malam idem est quod insequor: & insector. In bonam uero cum persecutor id
est perseuero exequi quod agere cœperam. Et differt secundum aliquos a prose-
quor: quod actionem quandam significat: quæ alterius affectum in alteruz de-
notat: & nūq̄ fere ablatiui comitatu caret: ut prosequor te oculis charitate hono-
re uersibus cantu conuiciis odio. Verum nōnunq̄ idem quod persecutor: & i ma-
lam ac in bonam partē designare uidetur. In malum quidem: ut Virgi. libro. iii.
ænei. Proseq̄ surgens a puppi uentus euntes: id est insequitur. In bonam uero
hoc ē cū pseuero exeq̄ quod agere cœperā est idē Virgi. lib. ii. ænei. cū ait de Si-
noe: Proseq̄ pauitans & ficto pectore fatur. Idem in. vi. Prosequitur lachrymas
longe & miseratus euntē. Versus quod aduerbiū ē: ut tenus: & semp postponit:
ut italiā uersus: siciliā uersus: qn̄ & ad castra uersus: & in castra uersus: ut in fo-
rum uersus. Cicero in Lælio: Qui primus in forū uersus instituit agere cū po-
pulo. Liuius lib. i. Ex superiore pte ædium in nouā uia uersus. habitabat eniq; rex
ad Iouis statoris ædē populum Tanaquil alloquitur. Vnde ait Priscianus: Sunt
quædā unā loci significationē habēria: quæ est ad locū: ut horsum seorsum de-
orsum sursum sinistrorsum dextrorsum. Similiter aduerbia ostendunt cōposita
italiā uersus: siciliā uersus: quæ ipse accentus ostēdit esse cōposita. Nisi dicamus
quod uersus inclinat sibi supra posita nomina. Per scribo usq; ad finem aliquid
scribo designat. Liuius in initio suæ historiæ: Facturus ne operæ precium sim:
si res gestas populi romani ab in initio pscripterim. persuadeo similiter quod est
cum effectu suadendo prorsus induco. Cicero in philippicis. Duo tantum tem-
pora inciderunt: quibus aliquid contra Cæsarem Pompeio suaserim: ea uelim
reprehendas si potes. Vnum ne quinquennium Cæsari imperium prorogaret.
Alterum ne pateretur fieri: ut absentis eius ratio haberetur. Quorum si uti um-
uis persuasissim. in has miseras nunquam incidessimus. Suasit ergo & non per-
suasit Cicero Pompeio. Vnde persuadere est in effectu. Suadere uero in actu: itē
q; dissuadere. Nam suasor & dissuasor nisi persuadeat: nihil effecerunt: Ideo ait
Quintilianus partem deliberatiuam officii constare duobus suadi & dissuadē-
di: non dixit persuadendi: Quoniam oratoris officium in euentu non ponitur
qualis est persuasio. Neque eius ars est persuadendi: sed suadendi: & dis-
suadendi in deliberatiuo genere. In uniuersum autem benedicendi: quod est
in actu non in euentu. Versipellis similiter habet. r. finientem syllabam. ante. s.

Et is dicitur qui facile uertit pellem: hoc est uultum & apparentiam. Versutus uero teste Cicerone lib. iii. de natura deorum a uersando dicitur. Vnde ait uersutos appello: quorum tanq̄ celer rota mens uersatur. At p̄sona teste. C. Basso in libris de origine uocabulorum a personando deducitur. Nam caput inquit: & os cooperimento p̄sonæ tectum undiq; unaq; tantum uocis emittende uia p̄ uium: quoniam non uaga neq; diffusa est in unum tantūmodo exitum collectam coctamq; uocem magis claros canorosq; sonitus facit. Quoniam igit̄ indumentum illud oris clarescere: & resonare uocem facit: ob eam causam persona dicta est: o littera propter uocabuli formam productiore. Ante. t. similiter post. r. syllabam terminare: ut pertinax: qui nimis est tenax: uertex quia a uertor deducitur. Ham teste Quintiliano est contorta in se aqua: uel quicquid aliud similiter uertitur. Virgi. in primo: Ingens a uertice pontus. inde propter flexum capillorum pars summa capitis sic dicitur: Ex quo & in montibus eminentissimum recte dixeris: hæc omnia uertices. Vbertim aduerbium est ab ubertate ductum: & significat copiose. Apertile similiter scribitur: & significat quod apertum est: ut Oui. de tristibus: Aspicias a dextera latus hoc ad apertile tauri. Libertinus & libertus a libertate dicunt̄: & in hoc differunt teste Laurentio meo Valensi: q̄ libertinus relatiuum est ingenii Libertus relatiuū est patroni. Nam licq; unus idem sit libertinus & libertus: per libertiuum tamen significamus conditionem hominis: sicut per ingenuum. per libertum uero significamus priuatū quendam respectum sicut per patronum: ideo libertinus adiectiuum est sicut i genus. Libertus substantiuū sicut patronus. ut libertinus homo. Libertina mulier. libertinæ conditionis. At non libertinus Cæsaris. sed libertus dicit̄. ut Messalinæ liberta. Claudii libertus. Agrippinæ libertus. Impertior etiam cum. e. ante. r. teste Prisciano licet a partior componatur. Ante. i. consonans potest etiam r. syllabam claudere. ut piurus: id est qui ius iurandum uiolat Periuicundū id est ualde iucundum. ante. u. consonans similiter. ut coruus. protenus. hoc est q̄ uerbis aut factis est cōtumeliosus. Cicero pro Cælio: Si uidua libere p̄terua petulanter diues effuse libidinosa uiueret: & reliqua. Nam proteruia leuior est cōtumelia Procacitas maior: Petulantia maxima. Vnde procaces quoq; meretricis legimus: quæ mordaciter: & iniuriose loquuntur: qualis Bacchis terentiana ideo ait Cicero in Salustium. Ne in idem incidam uitiiū procacitatis. quod huic obiticio. Et iterum enim non procacitate linguæ uitæ sordes eluuntur. Sane petulantia lasciuiā est. Oui. Quin etiam ut possem uerbis petulantius uti: Nō semel ebrietas est simulata mihi: id est licentius & lasciuius. Cicero in Salustium: Nam quod ista inuitata rabie petulanter in uxorem filiāq; meam inuasisti. Idē in eundem. Define bonos petulantissima insectari lingua. & inde petulcus. Virgilius in. iiii. georgicorum. Hædiq; petulci. Nam solent hædi iniuriam facere p̄ animositatem quandam transcendendo sepe: & in alio loco penetrando: quæ nimia petulantia est. Peruicacia uero uix ab ostinatione differt. Interuenere autem est rem aut commodatam aut depositam aut creditā callide doloq; ne domino restituantur efficere. Cicero in Verrem: Candelabrum quo rex ægypti locui Capitolino dono tulerat a Verre: qui illud cōmodo a rege accæperat: interuersum esse conqueritur. Marcellus iuriconsultus. Si duo inquit hæredes rem apud defunctum depositam dolo interuerterint & reliqua. At iuertere ē quasi incōtrarium uertere: ut uestem aut pellem: seu etiam uerba p̄postere p̄nūtiare.

Peruigilare similiter scribitur: & ex hīs est: in quibus per usq; ad finem conducere denotat: Nāq; est totam noctem insomnem ducere. Martialis in epigramatibus: nam uigilare leue est: peruigilare graue. Sane pernoctare: unde pernox dicitur a peruigilando differt: q̄ hoc interdiu quoq; fieri potest: illud uero tantūmodo noctu. Nā peruigil draco dicitur est. non q̄ pernox est: sed q̄ nunq̄ dormiret semper uigilans. Ante. x. potest. r. syllabam finire: ut Xerxes.

De syllabis desinentibus in. s.

In dictionibus simplicibus nullius mediæ syllabæ est terminalis: nisi altera. l. sequente. Nam pascua: luscus: cosmus: p̄spera: testis: quæ omnes simplices sunt cum sequente consonante detinent. s. At in compositis ante. c. potest syllabam terminare: ut abscondo: obscurus: osculum: quod & basium est: ut Virgilius in primo æneidos. Oscula libauit natæ. i. leniter tetigit: ut probe interpretatur Seruius: sed pace eius dixerim errauit Priscianus credens non etiam si gnificatum primatiui detinere: cōtra quod est Horatii auctoritas in odis ad Lydiam: Oscula quæ uenus quinta parte sui nectaris imbut. Ouidius in. i. metamorphoseos: de Daphne: Videt igne micantes sideribus similes oculos. Videt oscula quæ nō est uidisse satis. oscula pro ore posuit in forma diminutiua. Ante. m. ut transmigro: quod est in longioris loci domicilium habitationem uel muto. Ante. p. ut displicet: asporto pro absporto. Ante. t. ut determinat: distuli: absterreo. Verum ante alterum. s. in simplicibus & compositis reperitur. In simplicibus quidem ut casto castas uerbum: & inde castus: lassus lassas: & inde lassus ac lassatus Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: & lassata uiris nodū satiata recessit: & in eadem satyra: Cum lassata graui ceciderunt brachia massa. At laxo laxas per. x. aliud significat. Nam dicimus laxas habenas. Virgilius laxas sciret dare iussus habenas. Laxam licentiam laxas ianuas: laxamus claustra. Virg. Laxat claustra sinon. A sedeo sessum: & inde sessiles lactuæ dicuntur q̄si sedentes. A pateo passus. ut Virgilius in. iii. æneidos. Et pater Anchises passis de litore palmis. Idem in secundo: Passis priameia uirgo Criminibus. descendit etiā a patior: sed aliam habet significationem. A iubeo iussus huius iussus & huic iussui quartæ declinationis: & generis masculini. Nam nō tuo iussu: sed tuo iussu dicimus. In plurali uero secundæ est declinationis: & generis neutri. Virgi. in bucolicis. Accipe iussus Carmina cœpra tuis: & in. iiii. æneidos. Ille patris iussa exequitur. Cassis etiam per duplex. s. & duplicis est generis ac declinationis. Nam hæc cassis huius cassidis galea quædam est. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Lorica & fracta de casside buccula pendēs. At hic cassis huius cassis est laqueus uel ræte. Virgilius libro georgicorum. v. Aut inuisa Mineræ Laxos in foribus suspēdet aranea casses. Ouidius Incidet casses præda petita meos. Passim similiter q̄ exponit Seruius id ē ubiq; Ego magis a passu deductū puto: quasi passu distāte uel sparsim. Nam grex passim pascit. i. sparsim potius q̄ ubiq; hoc ideo quia a liquid interualli est: inter pecudem & pecudem. Non tamen dicimus herbā esse passim in prato: sed magis ubiq;. Poma tamen strata sub arbore magis passim q̄ ubiq; Virgilius in bucolicis. Strata iacēt passim sua quæq; sub arbore poma. Ponitur etiam a Lactantio pro undiq; quando ait: Cūq; is numerus condendæ urbi parum idoneus esse uideretur. constituit asylum: quo passim confugerūt ex finitimis locis. In compositis uero dictionibus reperitur. s. ante alterum. s. syllabam terminare: quando alia littera i. s. cōmutata fuit: ut assilio. quod ē iuado

uel aggredior: & ex ad & falio quod est falio cōponitur. assumo & in multis aliis
ut supra uidimus cum de. d. ante. s. tractarem. Ante. i. consonans potest etia
s. syllabam terminare: ut disiectus & alia nōnulla.

DE Syllabis desinentibus in. t.

Prisciano auctore si superiorem finit syllabam: necesse est sequentem quo
q; ab ea incipere: ut mitto Cotta attinet Atticus. De quo sane miror cum
eodem teste in libello de. xii. carminibus Virgilio. Hæc dictio postquā ex post &
quam componatur. Similiter atq; atqui etenim in. t. præcedentem syllabam fi
niunt. non subsequente. t. in alia. Nec eum de solis simplicibus intellexisse dice
re possumus: cum attinet quod ille pro exemplo induxit: ex ad & teneo ut idē
supra ostenderit componitur. Quare præter ea: quæ dixit hoc quoq; considerā
dum puto: ipsum uero dixisse tantūmodo i simplicibus dictionibus: quæ si ha
beant mediam syllabam terminatam in. t. necesse sit sequentem quoq; a. t. inci
pere. In compositis uero id fiat dūmodo. t. proueniat ex commutatione alterius
litteræ. Nam tunc quoq; ea fit cōmutatio cum sequens a. t. incipit: quemadmo
dum supra ostendimus in compositione ad præpositionis cum dictionibus in
cipientibus a. t. ut attingo ex ad & tango: attraho ex ad & traho: attracto ex ad &
tracto & similia. At in simplicibus id certum comperitur: ut reliqua eius exem
pla ostenderunt. sane legitime per unicum. t. scribitur: cum antepenultima bre
uietur. Iuena. in satyra Natali coruine die: Legitime fixis uestitur tota tabellis
Porticus. Sed dubium uidetur de hac dictione litteræ: an per unicum. t. uel du
plicatum uel. ct. scribi debeat. Quod cum ex derivatione compositioneq; comp
hendi posse existiment: dicunt quidam non magne auctoritatis utri: ut Vgui
tio & alii nōnulli litteram a lego: & iteram compositaz esse. Hocq; ex testimonio
prisciani in initio de octo partibus orationis asserere uidentur: qui ait. Dicitur
autem littera uel quasi legitera: eo quod legendi iter præbeat: uel a litturis ut q
busdam placet: quod plerunq; in cæratīs tabulis antiqui scribere solebant. Nā
q; litura complanatio quædam est. & a lino lints descendit: quod est complano.
Cicero in. iiii. uerrinarum. Tabulæ sunt in medio: quæ se corruptas atq; interli
tas esse clamāt. Paulus iuriconsultus ad legem aquiliam corrupisse tabulas re
cte dici: & qui eas interliuerit. Et teste Prisciano libro. x. facis isupino litū. Qui
ergo uolunt a lego litteram deduci: cū unico. t. scribendam esse dicūt. eo quod
lego primam corripit: & per cōsequens littera prima corripere debet. Sed quia
oppositum nostri poetæ obseruant: qui ut uidebimus illius primam semper p
ducunt: dixerunt alii non a præsentī eius uerbi: quod est lego quia primā corri
pit. sed a supino quod est lectum lectu litteram deduci: & ob id quoque cum. ct.
scribendum uolunt: quasi eas duas litteras a supino assummat. Qui uero a lino
hoc est ab eius supino: quod est litum litteram deduci putant. cum tam i præ
senti q̄ in supino primam lino corripit: ut Virgi. in. iiii. geor. Et paribus lita cor
pora guttis. Lucanus in. viii. Ilita tela dolis nec Martem cōminus usquā. Sitq;
uisum nostris primam eius: quod est littera producere dicūt aliud. t. addendū
esse: & cum duplicato. t. scribi debere: ut notetur primam in ea dictione produ
cendam: & non corripendam esse. Itaq; nos semper cum duplicato. t. & nunq;
alio modo in antiquis marmorum inscriptionibus scriptam aspeximus. Et sic
quoq; a doctissimis nostræ ætatis scribi uidemus: littera igitur cum duplici. t.
scribitur: & significat p̄ncipaliter litteras illas indiuiduas: ut. a. b. c. Aliquādo

3
uero per litteram ipsam scribentis manum intelligimus: ut Cicero ad atticum.
Nam Alexidis manum amabam: quod iam prope accedat ad similitudinez tuæ
litteræ. Nonnunq; uero & uerbum aliquod seu minus q̄ uerbum denotat: ut Ci
cero ad Cælium. Scribit ad se nullam litteram Bibulu: misisse. Nam ut uehemē
ter rem extenuaret non dixit uerbum aut syllabam sed litteram. At in plurali e
pistolam designat: preterq; apud poetas: qui littera pro epistola uersus gratia in
singulari semper utuntur: ut Ouidius in heroidum epistolis inquit: Quam le
gis a rapta briseide littera uenit. Itaq; dicimus unam epistolam unam litteras. du
as epistolas binas litteras. Nam Cicero per epistolam filium culpauit dicens: Ma
le autem dixisse direxi tibi litteras duas. Cum litteræ quotiens epistolam signifi
cant. numeri tantum pluralis sint: & duo ad singularia referatur. Quod tale est
ac si dicam. Duas litteras scripsi unam ad fratrem: alteram ad uxorem. Illud u
nam & illud alteram ad litteram in singulari pro epistola: quod non reperitur
referri haberet. Dicendum est ergo litteras binas: cum nō dicuntur bini nisi de
his quæ sunt numeri tantum pluralis. Ut creabantur olim bini consules: id est
per singulos annos duo: hi bini incedunt. id ē suo ordine duo & duo incedunt
Cicero in. ii. uerrinarū inter binos ait ludos: quia ludi teste Prisciano de ponderi
bus quando spectacula signant: semper pluraliter dicuntur. Liuius in. xxv. lib.
ab urbe ait: Et bina equestria arma. Simili modo dicendum est: scripsi binas lit
teras: id unam ad fratrem: alteram ad uxorem: Sed non dicimus bina testamēta
cum singulari habeat: & in plurali pluralitatem semper testamentorū designet.
Sed dicimus duo testamēta unum fratri alterum uxori. At uero poetæ licētia
poetica hæc aliquando nō obseruant: ut Virgilius libro ænei. Vni ait frænaq;
bina meus quæ nunc habet aurea pallas. Dicere enim debuit more oratorum
fræna duo. Sed de ternus & quaternus dubium uidetur: An ternas litteras seu
quaternas dicere possumus. Quod non posse dici Seruius super eundez. viii. cō
firmavit: ubi ait Virgilius. Horrendū dictu dederat terna arma mouenda: Qui
& Virgilium usum fuisse figura poetica: & trina arma dicere debuisse: quia ar
ma tantum numeri sunt pluralis: ita ut ex illis sit trina: quæ apta sunt nomini
bus tantum pluralis & non terna. Quod quam sit efficax ipse uiderit: Nam tri
na sæpius coniunctum inuenimus cum nominibus numerum singularem ha
bentibus: ut Liuius libro. iii. ab urbe. Antea inquit trina loca cum contentiōe
summa patricios explere solitos. Et Hieronymus cum alibi tum ad Marcellam
inquit: Et trinam negationem trina postea confessione deleuit. Præterea quid
Seruius dixisset si apud Virgilium foret quaterna arma: nunquid exponenduz
esset quatrina. Verum uni & unæ & una pluralibus adiunguntur nominibus
quæ & pro singularibus accipi possunt: ut Salustius in catilinario: Hi postq; in
una moenia conuenere: pro in unam urbem. Aliquādo etiam cum nominibus
habentibus singulare: ut Virgilius in. ii. æneidos. Satis una superq; uidimus ex
cidia: pro unum excidiū. & Lucanus in quarto. Totumq; in partibus unis Bel
lorum fecere nephas: pro una parte. Sed cum non habentibus singulare in ea si
gnificatione pro qua accipitur: semper ponuntur in plurali. Dicimus ergo re
cte & oratoria obseruatione accēpi abs te unam litteras: binas litteras: ternasque:
& quaternas: ac quinas: senas septenas: nouenas: denas. Nec subiungendum est
Quarum alteri respondi per proximum tabellarium. Alteri nunc respondeo: s;3
alteris. At de epistola apertum est: ut accēpi duas epistolas: quarum alteri iam

respondi: alteri nunc respondeo. Et utitur Cicero fere uerbo accæpi: ut accæpi epistolam accæpi litteras. Plinius uero nepos frequenter accæpi nisi codices mendosos dicere uolumus. Quid quod do tibi litteras dicimus tanquam tabellario. Do ad te litteras. scilicet ad te preferendas. aliquando hæc duo coniunguntur: ut Cicero. De di illi ad te litteras. & Salutius: Vulturtio litteras ad Catilinam dat.

DE Syllabis definitibus in. x.

N. x. auctore Prisciano nulla simplex syllaba in medio dictionis terminatur Sed ut puto excipit sextus dexter dextri: in quibus. x. cum sequente consonante coniungi non potest. Nam ut idem prius dixerat: nunquam in capite syllabæ duplex posita potest cum alia iungi consonante: quare anteceditur syllabam finit. Et sic eius regula uniuersalis esse non potest. Verum in compositis a prepositione ex. remanet quod prepositio non unquam integra: non unquam uero abiicit. x. Aliquando autem commutat in aliam litteram. Remanet integra sequente. c. ut excurro excretus. i. ualde crescit: ut excretos hædos apud Virgilium legimus: excogito: hoc est per cogitationem inuenio: quod ad res tantum incorporeas pertinet: ut excogitauit argumenta ratione: figuras causas. Excubiæ similiter ab ex quod est extra indicat: & cubo deducit atque componit: quæ diurne sunt: ac nocturne uigiliæ uero tantum nocturnæ. Ante. l. uero seruat integra. x. prepositio: ut in hac sola dictione exlex. i. q. absque lege uiuit. Ante. p. similiter remanet integra. ex ut expello: expugno: quod est pugnando uicis: sed de oppidis: de castris: de nauibus: cæterisque huiusmodi dicitur. Nam si tecum conferam manus ac uincam: non te expugnasse dicat. explo quod a plodo. i. plaudo componit: & non tantum signat exitio: sed manibus cum sono pulsantibus eicio quælibet quæpiam e domo e theatro ex aliquo consilio pulsatione manu uel eicimus: ut Cicero: istrio si paululum se moueat extra numerum: aut si uersus pronuntiarus est una syllaba breuior aut longior. exhibita explodit. Unde & explosa sententia dicitur eo modo eiecta: ut idem Cicero: Quonia Pyrrhonis Aristonis Herilli iam pridem explosa sententia est. Ante. q. similiter manet integra. ex. prepositio ut ex quo ex quaestor. i. ualde quaestor: hoc est in magno honore habitus. Ante. s. uero modo consimili. ex. prepositio teste Luciano antiquissimo auctore & Papyriano grammatico lib. iiii. de orthographia integra conseruat: ut exsicco: exhibilo: exsequor: & alia similia. Quibus grammaticorum ratio constare uidetur. ut supra uidimus: quum de. x. littera tractarem. Ego autem puto antiquorum consuetudinem magis obseruandam Ante. t. uero absque dubitatione obseruat. x. ut extendo extorris: quasi extra suam terram. ex tempore dicere: hoc est ex improviso: & impremeditatum dicere: nec domi compositam orationem afferre. Hinc uocatur extemporalis oratio Persius etiam ait extempore uiuere. Aliquando uero ex tempore aliquid agere: est ex temporis conditione id conficere. Cicero libro officiorum. ii. Quos credimus expedire rem & consilium ex tempore capere posse. Idem lib. iiii. eiusdem operis. Huius inquit generis quaestiones sunt hæc omnes: in quibus ex tempore officium quaeritur: ex tempore inquit: quasi ex temporis conditione. Exemplo cum. e. in penultima scribitur: & significat statim uel subito: quasi extra tempus: hoc est temporis commoditatem: ut quidam ferunt. Virgilius in primo: Exemplo aeneæ soluantur frigore membra. Abiicit uero. x. non unquam in compositione ex prepositio atque. e. sola remanet: & non ex ut ante. b. quidem ebibo ebeo ebeas primæ coniugationis uerbum quasi extra beatitudinem uado. unde ebeati teste Apulegio grammatico illi dicitur: quæ felicitate aliqua ceciderunt. Ante. d. uero ut edico: quod proprie est litteris aliquid iubeo uel impero. Unde edictum consulam sunt litteræ consulum:

3
quibus aliquid iubent atque imperant. Indicare uero uidetur potius per preconem aliquid denunciare. ut Dido apud Virgilium in. ii. aenei. Templis indicit honorem. Edisco similiter componitur: & est memoriter complector: de quo supra uidimus. Educo similiter ex. e. & duco componitur. Ante. g. similiter ut egero: quod ex. e. & gero componitur: & est quasi extra gero & euacuo. Egregius eodem modo: & quasi extra gregem interpretatur. Ante. l. ut elabor ex. e. & labor & laberis componitur. Et denotat eo modo periculum effugere: quo anguis lubricus: murena uel aut anguilla manu prehensa lapsu fugit: quasi extra manum labitur. Virgilius libro aenei. ii. Ecce autem elapsus pyrri de caede polites. Eleuo similiter ex. e. quod est extra & leuo componitur quasi imminuo & extenuo. Quintilianus. Nam quis ignorat quin id longe sit honestissimum ac liberalibus disciplinis & illo: quo eximus animo dignissimum non uedere operam: nec eleuare tanti beneficii auctoritatem. Ideo dixit Hieronymus super id Isaia. Eleuatum est super lumen templi: debuit transferri sublatum est: sed ad tollendam ambiguitatem ne quis putaret sensum esse talem: qualis est sublatum est mihi pallium ad aliud uerbum recursum fuit. Ante. m. ut emineo: quasi extra alios: hoc est præ aliis maneo. Emergo similiter extra uulgarem modum mergo. i. procedo. Iuuenalis in. iiii. satyra. Haud facile emergunt: quorum uirtutibus obstat Res angusta domi. Ante. n. ut enitor eodem modo ex. e. & nitor id est conor componitur: hoc est ut extra conor. Unde enixa & connixa quæ peperit. Virgilius in bucolicis. Ah silice in nuda connixa reliquit. Enodes. i. sine nodis: ut Virgilius libro georgicorum. ii. Enodes trunci. Ante. r. ut eruo: quod similiter componitur eodem modo sequente. i. consonante & u. ut euolo: quod est sublata uoce fleo: quod mulierum magis est proprium. Euentus similiter componitur: & in singulari quartæ est declinationis & generis masculini. In plurali uero sæpissime a Cicetone in neutro genere & declinatione secunda exprimitur: ut libro de oratore. Ex aliorum inquit factis aut dictis aut euentis. Idem de diuinatione. Si euenta quaerimus: quæ exquiruntur a uibus. & ad atticum: Semper enim causæ euentorum magis mouent quam ipsa euenta. Euidens similiter & negocium euidens id dicitur: quod uideretur aperte & intelligitur: non quod uideret & intelligit. Commutat autem ex prepositione cum alia dictione composita. x. litteram in aliam consonantem: & maxime cum sequitur. f. ut officio effingo: hoc est ad alterius formam fingo: & quodammodo fingendo represento. Cicero libro secundo de oratore: Tum excedat exhortatio qua illum quæ delegerit imitatio effingat atque exprimat. Quintilianus: Nam mihi uidetur. M. Tullius cum se totum ad imitationem graecorum contulisset: effinxisse uim Demosthenis: Copiam Platonis iucunditatem Isocratis. Effigies similiter ab ex & fingo deducitur & componitur. Nam est figura ad uitam alterius similitudinem: uel ad ueritatis imaginem facta tam in picturis quam in sculpturis Præter hæc autem quæ diximus. non unquam ex absque compositione præponitur dictionibus etiam incipientibus a. d. & ab aliis litteris ut ex dignitate ex utilitate ex usu pro eo: quod e pro dignitate pro utilitate pro usu: uel ad dignitatem ad utilitatem ad usum. Sed cum præponitur dictionibus incipientibus ab. r. semper fere ab ipsa prepositione. ex. tollitur. x. ut e repub. id est est pro republi. Quintilianus. Sicut posse conceditur: eos saluos esse magis e republi. sic quam puniri. E regione e re mea e re tua e re nostra. Liuius libro. xxxii. Perinde ac nos postulauerunt quæ e re sua essent: sed suaserunt: quæ nobis senserint utilia esse: similiter Cicero

inquit. E renibus laborabat: hoc est morborum in renibus patiebatur. Quid cū dictionibus incipientibus a quibusdam uocalibus etiam componitur: ut ex aro .i. scribo: quod ab ex & aro componitur: eo quod qui scribit in modum aratoris conficere uideatur. Exedo. i. corrodo ab ex & edo. existimo ab ex & æstimo componitur: ubi æ diphthongus in .i. longam conuertitur: & idem ē quod puto uel iudico: de quo i dictione æstimo in sequentibus habebimus. Et ab existimo existimatio descendit: quæ opinio est atq; sententia & accipitur aliquando quide; actiue: ut existimatio mea est. i. ita existimo. Aliquando uero passiuē: ut homo magnæ existimationis. i. famæ & nominis: quod eum omnes magni existiment Exoletus quod dum est substantiuum significat scortum masculinum: & præcipue iam adultum. Dum uero est adiectiuum adultum simpliciter designat: sed raro reperitur: ut apud Plautum: Reliqui domi exoletam uirginem. Exurio ab ex & uro: per interpositionem. i. ut nonnulli dicunt componitur. hoc est famen patior. Alii uero ab haurio per abiectionem aspiratiōis & primæ partis diphthōgi. Et ut Priscianus pluresq; alii grammatici attestantur. Omnia quæ in rō de finunt: ut exurio: coenaturio: scaturio: parturio: & similia meditationem significant. Ideoq; meditatiua uerba appellantur. Quibus Laurentius Vallensis i elegantis ad me missis nullo mō assentit: sed desideratiua magis atq; optatiua uocari uoluit. Ita ut exurio idem sit: quod cupio edere. Vnde Quintilianus pater inquit filios exurit. Et Martia. libro. viii. epigrammatum. In omnibus uaccerra quod conclauibus Consumit horas: & die toto sedet. Coenaturit. Vaccerra: non cacaturit. i. coenare cupit: non ut reliquum: similiter Cicero: Vt aliquādo dolor populi. ro. pariat: quod iādiu parturit. Idem Liuius: Et quod diu parturit animus uester aliquando pariat. Vbi affectum significauit non cogitationem. Nō nunq̄ & pro suis primitiuis ponuntur: ut scaturio magis pro suo primitiuo scaret ponitur: quod est non solum aquarum: sed herbarum & cæterorum sua spē uberrim nascentium.

De Syllabis desinentibus in. z.

N. z. nulla syllaba desinit: nec in dictionibus latinis scribitur: sed in pegrinis tantummodo ac in initio dictionis: uel in initio mediæ syllabæ præcedente a uocali aut. n. aut. r. ut zacinthus zephyrus: post uocalem in media syllaba: ut gaza post. n. ut zinziber: Melazophos nomē proprium: post. r. ut Ariobatzanes nomen uiri proprium.

Documenta generalia orthographiæ dictionū græcarum quæ latine scribuntur.

Nulla dictio græca apud Latinos p. f. scribitur.

Est iam documenta quædam subnectere: quæ specialius ad orthographiam de qua intendimus conuenire uidentur. Vt illud primum. Quod omnis dictio græca que latine transcribitur: nunquam per. f. ubi opportune cadere posset: sed semper per. ph. aspiratum est scribenda. cuius rationem iā supra ostendimus: quia antiquam nostram scripturam in dictionibus græcis: quæ p. ph. secundum illorum consuetudinem antequam. φ. litteram adinuenirēt etiā postquam accēpimus. f. in ea positione: quam habemus obseruare tenemur. ut cum de ea littera tractarem: ostendimus. Excipiuntur aliqua: quæ & si absq; dubitatione græca sunt ex inueterata tamen consuetudine potius per ipsum. f. quam. ph. scribi consueuerunt: ut fama; fugo; forum; fucus; fero; fur; furtum.

3
Nam de fure & furto: sic Paulus iuriscōsultus in titulo de furtis rettulit. furtū inq; a furno. id est a nigro dictum. Iabeo ait: quod clā & obscure fiat: & plætūq; in nocte: uel a fraude ut Sabinus ait. Vel a ferendo. i. auferendo. uel a græco sermone: quod φῶρ appellant. Immo ut ait & græci a ferendo φῶρ dixerūt. Verū teste Prisciano i. viii. sum: uolo: fero: & edo. uerba a normala sine dubio a græcis assumpsimus. fagus etiā teste Seruio a φάγαιν quod ē comedere deducitur: & tamen cum. f. scribit: Quid q; a fero traxisse uidetur Ouidius uocabulū forda pro boue prægnante. Cum ait. libro. iiii. pastorū Forda ferens bos ē fecundaq; dicta ferendo. At famam & fucū nonnulli antiquissimi etiā cum. ph. scripserunt.

In nulla dictione latina scribitur. y. græcum: & semper in initio dictionis illud. y. aspiratur.

Vrsus & in nulla dictione latina. y. græcum scribendum est. Nam ut grammatici omnes attestantur. illud. y. græcū nos tantummodo ob hoc suscipimus: ut propriam dictionum græcarum scripturarū: quas ab illis recēpimus in transcribendo seruemus. Cum ergo pro latinis dictionibus. i. nostrum habeamus græcas litteras intermiscere non debemus. Et cum eiusmodi littera in initio dictionum a græcis semp̄ aspires: & nos simili modo cum eas dictiones transcribimus aspirare debemus: ut grāmatici antiqui & celebres auctores attestant. Vnde & papiam & alios nonnullos moderniores errasse constat: qui dictiones latinas per illud. y. græcum etiam sine aspiratione principii scripturarunt qd̄ absq; ulla ratione: uel approbatorū grāmaticorum auctoritate ab illis factum fuit.

T & c. quæ in nominatiuo dictionum nō sunt: sed in aliis casibus accipiuntur: nunq̄ aspirantur.

De etiam ulterius p̄spiciendū est. Si qua sit græca dictio uel latina: quæ i nominatiuo. t. careat: & illud in aliis casibus quoquo modo suscipiat: nunquā eiusmodi. t. apud nos aspiratur: sed absq; ulla aspiratiōe a nobis transcribi debet ut adamas adamantis: Xenophon Xenophontis: gigas gigantis: & inde giganteus. Mars martis: eua euantis cognomen Bacchi a uoce bacchantium. Ouidius in. v. metamor. Et lacchus & euan. Virgi. in. vi. æneidos: Euantis orgia circum. Licet qdem accusatiuum pluralē participii cuiusdam sine uerbi origine esse uelint id est Bacchantes: & alia similia omnia. Quin & simili modo de. c. dicendū est: quod si dictio non habeat illud in nominatiuo: & in aliis casibus suscipiat: semper exile & nunq̄ aspiratum scribendum erit: ut pharnax pharnacis lynx lynxis & similia: quæ semper apud nos. c. non aspiratum suscipiunt.

Aspiratione quæ sunt apud græcos seruantur in suis dictionibus apud Latinos.

Mplius & hoc quoq; diligenter obseruare debemus: in omni dictione græca quæ latine scribitur: ubi apud illos scriptum est. θ. & nos quoq; per. th. aspiratum scribere debemus: ubi. φ. & nos per. ph. ubi. χ. & nos per. ch. simili modo aspirata scribere habemus. Quando uero in illis. τ. exile & sine aspiratione: aut ω. aut. κ. scriptum fuerit: & nos simili modo. t. & p. & c. sine aliqua aspiratione transferre habemus.

Nos gamma in. n. nostrum conuertimus.

Ec illud sane prætermittendū est: q; ubicunq; in dictionibus græcis apud nos scribit. γ. ante aliud. γ. uel. ἀτε. κ. uel. ante. χ. quia nunq̄ ab illis eo loco scribitur. n. sed semp̄ ipsum gāma: ut in ea littera supra diximus: & n̄ is huiusmodi

dictiones transcribuntur: semper illud. γ. in. n. cōmutari debet: ut ἀγγελοσ: angelus: ἀγκυρα ancora: ἀχισησ Anchises: & similes: q̄s græcorū more antiquissimi romanorū etiā cū nostro. g. scripsisse refert Var. ut supra uidimus.

De Præpositiōibus græcis quādo apud nostros trāscribūt.

Præter hæc aut cum plures sint græcorum præpositiones: quæ cum aliis dictionibus componuntur: & a nobis sæpissime transcribuntur. In quibus non minima orthographiæ pars consistere uidetur: & de illis sigillatim tractandum restat.

Syn præpositio.

Yn præpositio græca est. & cū. γ. græco scribitur. Nec ea tātūmodo: sed quæ q̄ ab illa cōponūtur: per. γ. græcum similiter designantur: ut syllaba quæ ex syn & λαμβάνω: quod est accipio cōponitur. Syllogismus ex syn: & λογισμοσ: quod est ratiocinor Synodus ex syn & hodos: quæ est uia: quasi cōuentus sit uel cœtus componitur: & innumerabilia alia.

Cata præpositio.

Ata similiter præpositio græca est: & cum. c. & t. absq̄ aspiratione scribitur. Itaq̄ dictiones omnes ab illa compositæ per. t. exile scribuntur: & conseruant a: nisi fiat impedimentum in ante habitis expressum: cum de aspiratione loqueremur: hoc est cum dicitur sequens: cum qua componitur a uocali aspirata initium sumit. Nam tunc quoq̄ ut ostendimus abiicitur. a. & t. exile in. th. aspiratum conuertitur. Exemplum primi sit catalogus: catarrus: crateracta: cuius ultima cum. ct. scribitur: cator thoma: ubi abiicitur. a. propter sequentis dictionis uocalem: cum qua componitur: & t. ipsum exile conseruatur: quia uocalis illa minime est aspirata: & in penultima cum. th. aspirato scribitur: quia ab ὄρθωσ: quod est rectus deriuatur quo uocabulo utitur Cicero lib. primo de officiis dicens. Rectum opinor uocemus quod cator thoma græci uocāt. At si uocalis cum qua componitur aspiretur: non solum ab ea præpositione abiicitur. a. sed ut præfato loco ostendimus. t. exile in. th. aspiratum conuertitur: ut catholus quæ per. th. aspiratum scribitur: quia ea præpositio cata componitur cum holon aspirato quod apud nos dicitur totum aut uniuersale. Similiter cathedra cum. th. aspirato scribitur: & ex cata præpositione & hedra. quæ est sella componitur: quare secundum ea quæ supra diximus cum. th. aspirato & similia designantur.

Meta præpositio.

Eta similiter præpositio græca est: & cum. t. exili etiam in compositione aliarum dictionum scribitur: in quibus & a. quoq̄ conseruat: nisi præfata sint impedimenta: ut metauola: quæ cōmutationem apud nos dicit. Metamorphosis quæ transfigurationem: metaphora quæ translationem & similia. At cū th. aspirato scribitur methodus: quæ ex hodos aspirato componitur. Et conuentientissimo uocabulo a clarissimis auctoribus traducitur uia dum pro ratione accipitur. Sic Cornelius Celsus libro primo de arte medicinæ: methadum apud nos significare dixit. Vnde Virg. li. primo georgicorū. Ignarosq̄ uia mecum miseratus agrestes. i. rationis. Et in. xi. æneidos. Et si qua uiam dederat fortuna latino id est rationem.

Epi præpositio.

Pi præpositio etiam græca est: & cum. p. non aspirato & i. latino scribitur

Vnde omnes dictiones ab illa cōpositæ simili mō scribuntur: nisi ut supra diximus impediuntur: ut epitaphiū: quæ cū. t. exili scribitur: epilogus quæ apud nos poratio dicitur epigramma quæ inscriptio. Episcopus etiā cū. c. nō aspirato q̄ inspector dicitur. Epitheton quæ in penultima cū. th. aspirato: & in ultia cū. t. exili scribitur: apud nos Quintiliano teste dicitur appositū: alii adiectiuum. Epitagama quod tributum significat: quo uocabulo comici qdē antiquissimi ut refert Páthenius utebantur. At uero quandoq̄ pdit. i. & remanet. p. exile: quum scilicet a uocali dicitio cū qua cōponitur initium sumit: & nō aspirat: ut epodos quæ ex epi præpositiōe & ὄδω q̄ est cantus cōponit. nā genus est carmiuis qd' ad lyrā cantabatur. Martialis in. xii. Scribebamus epodo: cœpisti scribere cessi. Aemula ne staret carmina nostra tuis. Quandoq̄ autē aspiratur ipsum. p. & abiicitur. i. quando scilicet cum dictione a uocali aspirata initium habere componitur: ut ephebus qui a nostris pubes ut supra uidimus dicitur. ephorus q̄ componitur ex epi & horo quod est inspecto: quasi super inspector. Quo uocabulo sæpissime Cicero utitur pro quodam magistratu lacædemoniorum.

Peri præpositio.

Eri præpositio græca ē: & cū. i. latino scribitur: qd' etiā in cōpositiōe cōseruat. Nec p̄ cōsequentia aspirate uocalis ipsum. i. quoquomodo pdit: ut piodus. i. circuitus uel anfractus. Nāq̄ cōponit ex peri quod est circū: & hodos aspiratio quod est uia. Pericles nomen fuit clarissimi atheniensis: de quo in sua dictione uidebimus: & componitur ex peri: & cleos quæ est gloria: & alia similes.

Apo præpositio.

Po græca similiter præpositio dicitur: & cum. p. sine aspiratione scribitur. Vnde omnes dictiones compositæ ab apo per. p. non aspiratum scribuntur & o. uocalem conseruant: nisi impedimentum superius expressum interueniat: ut apodixis quæ demonstratio a nostris dicitur. Apocalypsis quæ cum. c. exili & γ. græco in penultima atq̄ i. latino in ultima scribitur: apud nostros reuelatio interpretatur. Apocopa similiter cum. c. non aspirato: & latine abscissio dicitur. Apocryphus cum. c. exili similiter & γ. græco scribitur: apud nos abscondus dicitur. Apologia responsio seu satisfactio. Et similia in quibus apo præpositio integra remanet: & p. ipsum absq̄ aspiratione seruat. Sed aspiratur nonnunq̄ per modum supra positum: & perdit. o. ut aphoria: ex apo & horia componit. Antiqui quidam nostri pro sterilitate acceperunt.

Hyper præpositio.

Yper græca similiter præpositio habet: & cum. γ. græco atq̄ aspirato scribitur. Vnde dictiones omnes cum illa compositæ per. γ. græcum & aspiratum scribuntur: quin & p. exile semper conseruant: ut hypbole supeminens siue excessiuum. Hyperborei hoc est ultra boream degentes: & similes.

Hypo præpositio.

Ypo eodē mō græca est præpositio: & cū. γ. græco aspirato atq̄ p. exili scribitur. Vnde omnes dictiones cū illa cōpositæ etiā per ipsum. γ. græcum: & aspiratū scribunt: quin & p. exile atq̄ o. litteram conseruant: nisi suprapositus fiat impedimētū: ut hypothesis cuius penultima. th. aspirato scribitur: & ē argumētū siue materia. Hypocrysis cū. c. sine aspiratione: & in ultia ac penultima cū. i. latino scribitur: dici potest a nostris dissimulatio: ut suo loco uidebimus. Hypoteca cuius penultima cū. th. aspirato scribitur: & est obligatio quædam. Abiicit etiam ali

quando. o. & p. aspirat: ut hyphen. i. subunio qua sane dictione latini quidam usi sunt. Nam componitur ex hypo prepositione: & hen quod est unum.

Anti prepositio.

Nri prepositio alia ex grecis cum. t. exili & i. latino scribitur: & in consuetudine litteraturam seruat. nisi prenomiatum fiat impedimentum ut antidotum antithesis cuius penultima p. th. aspiratum scribitur: & dici potest a nostris obiectus uel contrapositio. Antipodes qui aduersis pedibus nobis opponi dicuntur. Quin & aliquando abicit. i. & aspirat. t. p. modum supradictum: ut antypatus. i. consul: quo uocabulo nonnulli ex nostris usi fuerunt: & post. th. aspiratum. y. grecum detinet.

Dia prepositio.

Ia similiter graeca prepositio est: & per. i. latino scribitur: quod & a. semper in compositione conseruat: ut dialogus apud nos disputatio: de quo in sua dictione cum caeteris uidebimus. Dialogus criminator. Nam in sua dictione uidebimus: descendit a diaballo quod est criminor.

Documenta quaedam particularia orthographiae ex quibusdam particularibus dictionibus concepta.

Vbsequenter & alia quaedam subnectemus documenta: quae ex compositione dictionum quarundam particularium concipi possunt: quibus non parua orthographiae ratio designari poterit. Vt est illud de compositis.

De compositis ab archos.

Mnia composita uel deriuata ab hac dictione archos quae per. ch. aspiratur scribitur: & apud nos principem principumque & principale designat per. ch. aspiratum scribitur: ad quod si sequitur. i. semper cum. i. latino scribi debet: ut archiepiscopus: archangelus: hecatontarchus. i. centurio. Archidamus. Archidamas: nomina uirorum propria: de quibus meminit Plutarchus.

De compositis ab hippos.

Vrsus omnia deriuata seu composita ab hac dictione hippos qui apud nos equus dicitur. & cum. i. latino aspirato & duplici. p. scribitur: eodem modo cum. i. latino aspirato & duplici. p. scribuntur: ut Hippodamia quae filia fuit Oenomai helidis & pisae regis & uxor Pelopis: ut in sua dictione uidebimus. Hippomanes de quo similiter in sua dictione habebitur. Hippocentaurus Hippocrates Hippolytus: & alia complura: de quibus in propriis dictionibus apparebit.

De compositis a poly.

Mplius & omnia composita & deriuata ab hac dictione poly quae cum. y. graeco scribitur: & apud nos multum designat: p. y. grecum similiter describuntur: ut Polydamas nomen proprium troiani. quod ex poly & damazo quod est domito componitur. Polycrates similiter a cratos quod est robur componitur. nomen est uiri proprium. Polydorus de quibus in suis dictionibus uidebimus.

De compositis ab hac dictione physis.

Simili modo & omnia composita uel deriuata ab hac dictione physis cuius prima per. y. grecum scribitur: & apud nos naturam designat: similiter & illa per. y. grecum in prima scribi debent & in sequenti. i. latino conseruant: ut physica. i. naturalis: physiologus de naturis differens: physionomia naturae alium norma: & similia.

De compositis ab dictione philos.

i Terum & omnia composita uel deriuata ab hac dictione philos. & phila quae apud nos amorem indicat: & per. i. latino atque. ph. aspiratur scribitur: similiter & illa scribi debent: ut philosophus: Philadelphia nomen est mulieris proprium: philargyria cuius antepenultima cum. y. graeco scribitur. Nam ex argyria quod apud nos est argentum componitur: & auiditas argenti seu auaricia transfertur. Philippus & similia: de quibus in propriis dictionibus ostendemus

De Chir.

a Mplius & omnia composita uel deriuata ab hac dictione chir: quae cum ch. aspirato & i. latino scribitur: & apud nos manum significat: eandem prorsus litteraturam conseruat: hoc est cum. ch. aspirato scribuntur: ut chirurgia id est manum operatio. chirotheca. i. manuum uagina: cuius etiam penultima cum. th. aspirato scribitur. Vnde & omnia deriuata ab hac dictione theca cum th. aspirato scribuntur: ut bibliotheca hypotheca & similia.

De compositis ab hac dictione theos.

p Ossumus & in his complura modo consimili referre. Vt omnia composita uel deriuata ab hac dictione theos: quae cum. th. aspirato scribitur: & deum significat: simili modo scribuntur: ut theologia theologus Theopompus Theodorus Dorothaeus quae ex eisdem componuntur: quasi dei donum uel donum dei dicuntur.

De Theoro.

i Tem & deriuata quaeque a theoro quod est speculor: similiter p. th. aspiratum scribuntur: ut theoria. i. prospectus. Theorica. i. speculatio: & similia.

De pyr.

f Similiter omnia deriuata a pyr qui est ignis per. y. grecum scribuntur: ut pyra: quae apud nos dicitur rogo pyramis: Pyrrhus. i. ruffus & similia.

De Chrysos.

a Mplius & omnia composita uel deriuata ab hac dictione chrysos: quae apud nos dicitur aurum per. ch. aspiratum similiter & y. grecum describuntur ut Chryses sacerdos quidam Apollonis. Chryseis illius filia. Chrysothemus os aureum. Nam compositum est cum stomos quod cum. t. exili scribitur: & latine dicitur os: & similia quae in sequentibus uidebimus.

De Argyros.

r Vrsus & omnia composita uel deriuata ab hac dictione argyros: quae per. y. grecum scribitur: & apud nos argentum denotat: cum. y. graeco similiter describuntur: ut philargyros. i. auidus argenti: lithargyrum. i. lapis argenteus: & alia quae in sequentibus apparebunt.

STHENOS.

f Simili modo omnia composita uel deriuata a sthenos quod apud nos dicitur ualentiam siue robur cum. th. aspirato scribuntur: ut Demosthenes id est populii robur. Antisthenes contra ualentia. Callisthenes. id est pulchritudinis potentia & similia.

CLEOS.

q Vin & omnia composita uel deriuata a cleos: quod apud nos dicitur gloria: cum. c. non aspirato scribuntur: ut Cleomides. Aristocles: Pericles: & alia complura: quae in sequentibus apparebunt.

3

CRATOS.

Tem composita omnia uel deriuata ab hac dictioe cratos. quæ apud nos robur dicit uel imperium: cum. r. & c. exilibus scribuntur: ut Hippocrates medicus fuit suinmus. Menecrates medicus similiter fuit: de quo meminit Plutarchus in dictis laconicis Melicratum & similia: quæ plurima in sequentibus uidebuntur.

ARISTOS.

Mplus & quæq; composita uel deriuata ab hac dictioe aristos. i. optimus cum. i. latino & c. exili scribuntur: ut Aristoxenes: Aristocrates: Aristoteles: Aristides: Aristoteles: & alia fere innumera.

MACHE.

Vrsus & omnia composita seu deriuata a mache que est pugna. p. ch. aspiratum scribuntur: ut antimachus: amphimachus: Andromache: & similia quæ in sequentibus designabimus.

NICI.

Tem & composita uel deriuata nici quæ est uictoria: cū. i. latino: & c. non aspirato scribuntur: ut Nicanor: Nicander: niciteria: Nicostrata: Nicolaus olympionices. i. olympici uictor: & alia pene innumerabilia.

LYCOS.

Imiliter omnia composita uel deriuata ab hac dictione lycos quæ apud nos significat lupum: per. y. græcum & c. exile scribuntur. ut Lycophro: Lycomedes: Lycaon: & similia quæ plurima.

AGATHOS.

Mplus & omnia composita uel deriuata ab agathos: quod apud nos dicit bonum: per. th. aspiratum scribitur: ut Agothocles: Agathosthenes: & similia.

PLISTOS.

Tem & omnia composita uel deriuata ab hac dictione plistos quæ apud nos dicit multum: & cum. i. latino & c. exili scribuntur: ut Plistonax qui filius fuit Pausaniæ. Plistarchus filius Leonidis. Plistonicus: & similia.

PROTOS.

Tem & omnia composita uel deriuata ab hac dictione protos (quæ apud nos dicit primum) cum. t. similiter non aspirato scribuntur: ut Protosilaus: protomartyr: Proteus & similia. Et hæc hæcenus quo ad huiusmodi nostræ orthographiæ præcepta dicta sufficiant.

Quæ deinceps & quo ordine tractabuntur.

Einceptus dictiones quasdam secundum alphabeti nostri ordinem p rectâ orthographiâ prosequemur. In quibus multa declarare intendimus: quæ alias difficillima uideri potuissent. Et incipientes ab. a. litteras: per reliqua suo ordine gradiemur.

Aluys Epist.

Bacus cum unico. b. & c. absq; aspiratione scribitur: dictio est græca quæ apud nos dicitur βακ. quæ litteraturam antiquiores nostri sæpe seruabant & hic abax huius abacis teste Prisciano in. viii. declinabant: cuius penultima in genitiuo correpta erat. Sed frequentius abacus abaci ab auctoribus ponitur: significatq; apud aliquos mensam sup qua comedere cōsueuimus: uel ut aliis magis placet sup qua potoria uasa locantur: ut luuenalis

de poeta pauperulo i satyra. Vmbritii ait: Lectus erat codro procula minor ut ceoli sex ornamentum abaci. Plinius lib. xxxvii. Vasa inquit ex auro & gemmis abacorū nouem. i. sufficientia ad ornamentum abacorum nouē. Vnde Varro libro. ix. de origine linguæ latinæ ait. Itaq; sicut abacum argento ornari & alia disparia: sic orationē: & ut puto quadratus erat abacus. Ad cuius similitudine hæ quadræ in quibus concisæ carnes disponuntur abaci etiā uocabatur. Vt Plinius in eodem libro. Pompeius uictoria mithridatica primum in urbē myrrhina iuexit: primusq; lapides & pocula ex eo triumpho capitolio adiudicauit: quæ protinus ad hominum usum transiere: abacis etiā escariisq; uasis expetitis. Et i eodem libro: Amplitudine nunq; paruos excedunt abacos. Ex qua similitudine ut existimo tabella super qua decuplationes fiunt abacus dicta fuit: quoniam & ipsa decuplatio. Persius in. ii. satyra inquit: Nec qui abaci numeros & lecto i puluere metas spernit. Nam inde etiā cū calculi quidam fierent: abaculi uocabantur. Plinius in eodem lib. ait: Veluti cū calculi fiunt: quos quidam abaculos appellant. Sed cum demensa quod significet: apud quosdā dubium fiat. An ipsa cœnam: uel sup qua comeditur designet. Ego tanq; arbiter honorarius diiudico mensam primitus id super quo comedimus: siue ligneum siue lapideū fuerit designasse: ut Virgili. li. iiii. georgi. de Corytio loquens: Qui seraq; reuertens nocte domum dapibus mēsas onerabat in emptis: & in eodē libro: Pars epulis onerat mēsas & plena reponit pocula. Horatius similiter in. ii. sermonum inquit: Gausape purpureo mensam preterlit acernā. i. de acere factā. Idē ostendit Varro de lingua latina cum ait: Mensam æscariam cillibā appellabat. & subdit ea erat quadrata: ut etiā nūc in castris est: postea rotunda facta. Ex quibus tractū puto mensam etiā pro prandio & edulii: ut luuenalis in prima satyra: Cum de tot orbibus. & tam antiqs una comedunt patrimonia mensa: hoc est uno prandio uel cœna.

A bantes cum unico. b. & c. non aspirato scribitur: populi sunt ionum inter achios: ut dixit Herodotus libro historiarum primo. alios dixit Orpheus in argo nautica esse iuxta pontum. Rursus & alios dixit Aristrachus in secundum Homeri esse insulæ euboicæ.

A batos cū unico. b. & c. exili scribitur: apud nos iaccessibile interpretat: & ab a. quod est sine: & βασις uerbo quod est accedo cōponit. Vnde insula quædam circa extrema ægypti in mēphitica palude posita: eo nomine a græcis dicta fuit: quæ ad illam ob limi: & papyrorum copiam difficillimus sit accessus: ut in dictione Osiris latius explicabimus. Simili cognomine locus ultra ægyptū: & æthiopas ab antiquis uocabatur: ubi primum nilus magno fragore descendit: dicente Luciano libro. x. Hinc abaton: quam nostra uocat ueneranda uetusta Terra potēs primos sentit percussam tumultus: & reliqua.

A bdera cū. b. ante. d. in eadem syllaba teste Prisciano scribitur: urbs fuit i thracia

quam testibus Solino & Pomponio Diomedis soror condidit: & a se cognominauit. Nec inde procul tyrida oppidum fuerat: equorum Diomedis stabulum: quod Pomponio teste cessit æuo & eius tempore solum turris uestigium perdurabat: quæ Diomedis turris etiam tunc quoque uocabatur. Sed abdera tandem senio lapsa: a clazomenis ex asia uenientibus ad maiorem faciem restituta deposito priori nomine Clazomene ab illis nomen accepit. Iuxta abderam uero bistonium stagnum nominatissimum fuisse dixit Herodotus. Et primam fuisse Democriti physici in sua dictione dicemus. Et ab abdera. abderites nomen patrum deducitur: quod cum. i. latino & .t. exili scribitur.

A bydus cum. y. græco scribitur: ciuitas est helleponti ex latere asiatico: de qua Virgili. lib. georg. i. Ostriferi fauces tentantur abydi. & directe ex opposito ad festum deposita iacet: ut Musæus poeta antiquissimus amore tractans Læandri: & Herodo. hoc uersu ostendit $\sigma\eta\sigma\omicron\tau\ \epsilon\eta\nu\ \kappa\alpha\iota\ \alpha\beta\upsilon\lambda\omicron\sigma\ \epsilon\alpha\nu\tau\iota\omicron\nu\ \epsilon\gamma\gamma\upsilon\alpha\iota\ \omega\omicron\nu\tau\omicron\upsilon$ Quem sane amorem tetigit Virgi. lib. georg. iii. & Ouidius in epistolis heroidum lepide pertractauit. Ab abydo abydenus deriuatur. Vnde Seruius in. iiii. georg. inquit: Læander abydenus & herofestias fuit.

A byssus p. y. græcum & duplex. s. scribitur: est aquarum imensa profunditas.

A brotonium cum. t. non aspirato & .i. latino scribitur: nomen proprium feminæ: ut Glycerium: Philorciu: Dorciu: Sopronium: quæ in hanc terminationem teste Prisciano. v. diminutionis ætatis: siue adulationis amatorie causa proferuntur. Vnde abrotontium ab $\alpha\beta\rho\nu$: quod est glabrum siue delicatum deducitur & reliqua similiter: ut in suis dictionibus uidebimus.

A bsinthium cum. b. ante. s. licet apud græcos sit. ψ . quod magis proprie per. ps. traduci debuit: sed uicinitate litterarum placuit. p. in. b. conuertere: quod sepius fieri ostendimus. & sequentibus clarius per exempla ostendemus. Quonia & cum. i. latino utrobique atque. th. aspirato scribitur. Herba est amara a qua populi cognominati sunt quidam: qui iuxta pontum teste Herodo lib. historiarum. vi. cappadociamque inhabitant. Vbi mons eiusdem itidem nominis haberi dixit. Vnde Ouidius li. v. de tristibus ait: Cana prius gelido desinit absinthia ponto Teste Plinio libro. xxvii. naturalis historie eo in loco pecora pinguescunt: ob quod sine felle reperiri illas dixit: quæ ut ait longe italico sit amarius.

A bsyrus cum. y. græco & .t. non aspirato scribitur: quæ apud græcos non p. b. sed per. p. hoc est. ψ . scribitur: quod ut diximus ex litterarum affinitate nostri. p. i. b. conuerterunt. fuit Oetæ. colchorum regis filius: quem Medea soror Iasonem sequens in loco non longe a phasi: dicto ab inde tomos. i. incisio crudeliter laecrauit iuxta fluuium. i. absyrtum: in quem conuersum dicunt poetæ. Vnde putant quidam puerum illum Aegialeum primitus uocatum: & ab flumine absyrto cognomen assumpsisse. Cum dicat Cicero libro. iii. de natura deorum: Quid de absyrto fratre Medæ: qui apud Pacuuium Aegialeus scribitur. Sed ut subdit prius nomen ueterum litteris usitatus est. Iustinus uero Aegialeum illum uocauit libro. xlii.

A bsidis huius absidos cum. i. latino scribitur: ubi similiter. b. loco. p. nostri posuerunt. Apud nos indicat arcum testudineum seu fornicem testudineam: quin & forcipes. & descendit ab $\alpha\pi\rho\upsilon\alpha\iota$: quod est contingo: cum latera necessario contingat.

A cademia cum. e. sine aspiratione & .i. latino scribitur: corripitque penultimam: fuit locus

numerosos ab athenis mille passibus distans ab Academo heroe teste Eupoli sic cognominatus. In quo uilla fuit deinde Platonis natiuitate nobilis: ut idem testatur Eupolis. Et cum in eodem loco Plato philosopharet studendi usu: & discipulorum frequentia atque morum celebritate insignis fuit. In eadem Fauorino teste Mithridates Persarum rex Platonis statuam cum his scriptis locauit: Mithridates Rhodobati filius per se multis imaginem Platonis dicauit Sillamonis opus huius uillæ exemplo teste Plinio libro. xxxi. natu. histo. Cicero uillam aliam in italia eo cognomine nominauit: quæ est ab auerno lacu puteolos cedentibus imposita littori: & celebratur porticu ac nemore: ibi compositis uoluminibus eiusdem nominis: in qua monumentum ille sibi instituerat. huius in parte ut pergit idem auctor eruperunt fontes calidi per quos salubres oculis celebrari carmine Laurei Tullii: qui fuit e libertis eius.

A chatana absque alia aspiratione: & cum. b. post. c. scribitur: fuit syriæ ciuitas ubi Cambyses die ultimum obiit: ut ostendit Herodotus libro historiarum. iii.

A chaia cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: regio est græciæ quæ teste Herodoto libro historiarum. vii. primo peloponnesus: postea danaa: deinde achaia dicta fuit. Vnde græci achæi atque achiui & danai dicti sunt. Cuius maxime clarum oppidum corinthum fuisse dicunt: cum usque ad id protendatur: ut latius uidebimus in dictione peloponnesus.

A chæi cum. ch. aspirato & .æ. diphthongo atque. i. latino scribitur: græci omnes ab Homero nonnumquam dicuntur: & puto ab achaia: uel ut alii dicunt ab Acheo antiquo rege.

A chæmenides cum. ch. aspirato sequente. æ. diphthongo & .i. latino scribitur: fuit comes infelicis Vlyxi: ut ostendit Virgilius libro æneidos. iiii.

A chæmenes prima cum. ch. aspirato & .æ. diphthongo scribitur. Alia prorsus sine diphthongo scribuntur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. primus persarum rex: a quo postea reges omnes persiæ usque ad Darium descenderunt. Alius eodem nomine fuit Xerxis frater: ut idem ostendit.

A chæmenide prima cum. ch. aspirato & .æ. diphthongo: penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo tribus: ex qua persarum reges originem contraxerunt.

A charis cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: dici potest la uerbum sine gratia. nam ex a: quod est sine. & charis gratia componitur.

A camas cum. c. exili hoc est sine aspiratione scribitur: fuit unus teste Homero libro. ii. & .v. iliados thrachum princeps ex his qui in auxilium troianorum uenere. Alius eodem teste libro. xi. eiusdem nominis fuit filius Antenoris: qui tempore belli troiani cælebs erat: & diis similis habebatur.

A chantus cum. c. exili: & .ch. aspirato scribitur: puerum fuisse dicunt conuersum in florem sui nominis. Vnde de flore locutus uidetur Virgilius libro æneidos primo cum ait: Et circumtextum croceo uelamē acantho. Seruius uero dixit esse nomen herbe quæ in assyria nascitur. Idem in Pollionem. arborem esse dixit in ægypto semper frondentem. quod Virgi. affirmasse uidetur lib. georg. ii. cum ait: Et baccas semper frondentis acanthi. Significatque proprie apud nostros spinam uel dumum: quare spinis asperam eam arborem dicunt. Est & eo nomine littoralis quædam urbs hæmathiæ: de qua in dictione artachæas habebitur.

A canthylis prima cum. c. exili: penultima cum. th. aspirato: & .y. græco: ultima cum. i. latino scribitur. Auicula quædam est quæ & a nobis carduelis uocatur. Nam sic græce dicta est: quia inter spinas pascitur.

- A** carnania cū. c. exili & .i. latino scribitur: pars ē epiri: in qua teste Plinio libro. iiii. naturalis historiae maxie clarū est oppidū leucas. hanc achelous fluuius ab aetolia diuidit. Siue ut ait Solinus pindus: q achelouū parit. uocatur & eodem nomine regiuncula quaedā alia in aegypto: ut dixit Seruius sup quintū aeneidos.
- A** ctaesta cū. c. & .t. exilibus scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympa Oceani & Tethyos filia.
- A** castus absq; aspiratiōe scribitur: fuit peliae thessalorum regis filius: ut etiā ostēdit Seneca in Medea.
- A** catalectos absq; aliqua aspiratione scribitur: uersus dicitur: qui absq; alicuius syllabae defectu in fine legitime terminatur.
- A** chates cum. ch. aspirato & .t. exili scribitur: uir a Virgilio fuisse dicitur perpetuus Aeneae comes: deduciturq; ab ἀχος quod est cura seu molestia: eo quod molesta cura semp reges comiteretur: dicente Virgilio lib. aenei. vi.
Aeneas mesto defixus lumina uultu
Ingreditur linquens antrum: caecosq; uolutat.
Euentus animo secum. cuius fidus achates
It comes. & paribus curis uestigia figit. Estq; etiam primae declinationis: & facit in genitiuo Achate. Verum teste Solino & Plinio lib. xxxvii. historiae naturalis Achates preciosi lapidis est nomen. Quem sicilia in ripis achatis fluminis primū dedit: deinde in aliis locis compertus. Quoniam & Pyrrhum: qui cum romanis bella gessit: hunc lapidem in annulo habuisse dicunt: detinentem non artificiosas: sed naturales nouem mensuram effigies: & Apollinem ipsum cum lyra ita discurrentibus teste Plinio maculis: ut musis quoq; singulia sua redderentur insignia.
- A** cestus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit Crimnisi fluminis filius ex Segesta troiana. quod Virg. lib. v. aenei. tetigit cum ait: Troia crimnisi concēptū flumine mater Quem genuit. de quo latius Ouidius libro metamorphoseos. xi. Alius teste eodem Ouidio libro. iiii. fuit nauta pauper qui Bacchum puerū dormientem in littore maris furatus est.
- A** chelous cum. ch. aspirato & unico. l. scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia Oceani & Tethyos filius. hic pro Deianira filia Oenei regis calydoniae sorore Meliagri acri duello cum Hercule decertauit: eo quod illorum quisq; pro excellentiori uirtute uxorem illam petebat. Sed uidens se inferiorem Hercule magicas decurrere ad artes. Et conuersus primo in serpentem: ab Hercule pene strangulatus est. Rursus & cum in trucem taurum se conutaret: illum Hercules fracto cornu ad terram collisit: qui deinde pudibundus in calidone fluuiō: qui iuxta sui nominis oppidum defluit: se abscondit. a quo postea fluuius achelous est appellatus. Et oritur a pindo thessalicae mōte: atq; aetoliam ab acarnania regione diuidit. Quare & acarnanus nonnunq; cognominatus ē: ut Ouidius: Amnis acarnanus laetissimus hospite tanto. Tandem in malliacum mare descendit. Verū ut Macrobius & Seruius ferunt: achelous generaliter aqua dicebatur: dicente Virg. lib. georg. primo. Poculaq; inuentis acheloia miscuit uuis.
- A** cheron cum. ch. aspirato & .e. absq; diphthongo a graecis & nostris scribitur: quā deriuatio. a. diphthongum requirere uidetur. Nā ab a quod est sine: & χαιρος cum. a. diphthongo: quod apud nos dicitur gaudium componitur & deriuatur. Sed quia breuem penultimam graeci & latini esse uoluerunt: sine diphthongo

scripsere. Diciturq; a poetis ipsis fluuius infernalis. (Sed ut testatur Seruius i. vi. aeneidos. locus est in campania non longe a baiis undiq; septus montibus: adeo q; neq; orientem aspiciat Solem: nec occidentem: sed diem tantummodo mediū Nec quicq; ibi nisi per necromantiam siue hominis occisionē fieri poterat. Vnde Aeneam dicunt occisio ibidem Miseno sua sacra compleisse: & Vlyxem similiter occiso Helpenore.

- A** cherusia simili modo a graecis scribitur: palus est inter capuā & auersam p apta plana usq; ppe cumas diffusa: quam graeci quidem: q; ab acheronte deriuari dicunt: cum. ch. aspirato cōscribunt. Nonnulli uero quia ex inundatione fluminis accerrarum prouenire uolunt: absq; aspiratione scribendam dicunt: quasi acerusia: sed apud plures aspirationem comperi.
- A** cidia cū unico. c. non aspirato & .i. latino utrobique scribitur: significat apud nos tedium molestias curas.
- A** cidalia cum unico. c. non aspirato & .i. latino utrobique scribitur. Venus dicitur Et ut quidam ferunt ab acidia uerbo graeco decucitur: eo q; lasciuus amor uariis curis & molestiis amantes impleat. Alii uero ab acidalio fonte in orchomeno boetiae ciuitate Veneri ipsi & gratis sacro.
- A** cilius prima cum. c. exili & .y. graeco: penultima cum. i. latino scribitur: nomen est uiri pprium.
- A** cyrologia prima cū. c. nō aspirato & .y. graeco: penultima cū. i. latino scribitur: dici potest a nostris ipropria locutio. Nā cōponit ex ἀκῦρος qd ē ipropria & λόγος locutio: ut Virg. li. ix. Turne quod optanti diuum pmittere nemo auderet ubi teste Seruio dici proprie nō potest nemo diuū: cū nemo pprie fit ne homo. Idē lib. iiii. aenei. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem. i. timere. similiter Iuena. in satyra Crispini. iam quartana sperantibus aegris. i. timentibus.
- A** chilles cum. ch. aspirato & .i. latino atq; duplici. l. scribitur. fuit filius Pelei regis thessalicae ex Thetide Chironis filia graecorum fortissimus: ab omnibus poetis & Homero maxime cantatissimus. qui ut ait Iuuenalis in prima satyra. Nulli grauis erit si reprehendatur. i. tanq; auarus q; corpus Hectoris Priamo uendiderit: uel graecos ipsos suo adiutorio destitutos reliquerit: uel eius naturam quis insectetur. de qua Patroclus ad Nestorem libro. xi. iliados ait. Probe enim o Nestor cognouisti qualis ille sit. qua morositate q; subito erumpat inculpationem etiaz culpa uacantium. fuitq; teste Homero a Paride apud troiā sagittis interfectus in templo Thymbraei Apollinis: dū cōnubium Polyxene curabat. quas sane sagittas poetae dicunt a Phoebō directas: ut Virg. libro aenei. vi.
Phoebe grauis troiae miserate labores.
Dardana qui paridis directi tela manusq;
Corpus in aecide. At Ouidius libro metamorphoseos. xii. dixit Paridem a phoebo montium nō clam & in templo: sed furenti praelio Achillem sagittis confecisse: ut Apollo ad Paridem. Quid spicula perdis.
Sanguine phoebus ait. siqua est tibi cura tuorum
Vertere in aecidem caelosq; ulciscere fratres.
Dixit. & ostendens sternentem troica ferro
Corpora peliden: arcus obuertit in illum:
Certaq; letifera direxit spicula dextra. Mortuusq; in sigeo promōtorio sepultus fuit. ad cuius tumuluq; cum teste Cicerone in oratione pro Archia peruenisset

Alexander magnus: O fortunate inquit iuuenis: qui tuæ uirtutis Homerū habuisti præconē. Et declinatur in genitiuo Achillis & Achilli. uel cū. i. longa: uel cū ei diphthongo: ut nōnulli scriptum fuisse contendūt. Virgi. li. i. ænei. Troas reliqas danaū atq; initis Achilli. uel ut alii scribant Achillei cū ei diphthongo similiter Vlyxis & Vlyxi. Virgi. lib. iii. ænei. Et terram altricem sæui execramur Vlyxi. Eodem modo Horontis & Horonti. Virgi. in primo. Nunc acris Horonti Nunc amici casum gemit. similiter Terentius: Archonidi filiā dixit: pro Archonidis. Cicero: in Timarchidi potestate: pro Timarchidis simili modo dixit. & facit in uocatiuo. o. Achilles & o. Achille cum. e. longo. Ouidius libro. xiii. metamorphoseos: Tuq; tuis armis nos te poteremur Achille. Nōnunq; uero dixerunt poetæ Achilleus more græco: q̄ dicunt Ἀχιλλεύς in nominatiuo: & formauerunt accusatiuum in ea: ut Lucanus lib. x. Famulūq; tyranni Terribilem iusso transægit Achillea ferro.

- A** chilus cum. ch. aspirato & i. latino atq; unico. l. scribitur: is a nostris dicitur qui sine labiis degit. Nam cōponitur ex a quod est sine: & χῆλος labrum.
- A** cis cū. c. non aspirato & i. latino scribitur: fluuius est siciliæ ὄσιτρον Δορ: ut dixit Theocritus ab ætna monte fluit. Cuius ex ripis Polyphemus in Vlyxé ægīse saxa dicitur: quod Vibius attestatur. In hunc dixit Ouidius libro. xiii. etiam conuersum fuisse Acim filium Fauni ex nymp̄ha Simethide cretum: tūc quoq; euz illū ex zelo Galatæ Polyphemus occidit. Huius ripas herbiferas dixit Ouidius lib. pastorum. iiii. cum ait: Et ripas herbifer aci tuas.
- A** colythus cū. c. exili sequente unico. l. & y. græco atq; th. aspirato scribitur: & deriuatur ab ἀκόλυθῶ: quod est sequor: quasi obsequens & ministrans.
- A** cragas cum. c. nō aspirato scribitur. quod nōnulli moderniores in. g. conuertūt oppidum est siciliæ: quod teste Plinio libro. iii. naturalis historię nostri deinde acrigentum dixerunt: situm quidem teste Pomponio inter pachynum & lylibæū. Et ut refert Seruius in. iii. ænei. mons est muro cinctus: cuius summa oppidum est. unde ego nomen ἀκροῦ. i. summitatis assumpsisse puto. Et in acrigētinus nomen patrium deriuatur.
- A** crisius cū. c. exili & i. latino utrobiq; scribitur: fuit teste Eusebio lib. tēporū Abātis argiuorū regis filius & pater Danaes amatie Iouis. Hic a proeto fratre regno pulsus a Perseo nepote: hoc est filio Danaes filiæ suæ & Iouis ad regnum restitutus est: a quo postea in saxum cōuersus fuit: ut ostēdit Ouidius libro metamor. iiii. & inde possessiuū acrisionæus deducit: ut Virg. lib. ænei. vii. de urbe ardeæ loquēs inq;: Quā dicit urbē Acrisionæis danaæ fundasse colonis: de quo in dictione pilūnus uidebimus. Alius eiusdē noīs fuit Laertæ patris Vlyxis pater & Iouis filius: dicente Vlyxe apud Ouidiū lib. metamor. xiii. Nam mihi laertes pater est acrisius illi: Iuppiter huic. Et ut ait Homerus lib. xvi. odissæ. μῶνον λαέρτην ἀκισίῳσ ἦον ἔτικτε: μαῦπον Δάντο Δουδνα πατήρ τέκεν: hoc est solum Laertem filium Acrisius genuit. & ipse pater solum Vlyxem procreauit.
- A** cros cum. c. nō aspirato scribitur: & latine sūmitas dicitur atq; cacumen.
- A** crotirium absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur: apud nos dici potest arx.
- A** crothum cum. c. exili & th. aspirato scribitur. oppidum fuit sup atho monte locatum: quasi acros. i. sūmum montis athonos.
- A** croceraunia absq; aliqua aspiratione scribitur: mōtes sūt excelsi in diuersis locis Nā qdā inter armeniā & iberiā maximī putāt: q a portis caspiis iūtiū deducētes

usq; ad fontē tigridis ptendunt. Alii sunt in epiro diuidentes mare ioniū ab hadriatico: de qbus Horatius lib. i. odarum: & oda tertia inq;: Infames scupulos acroceraunia qui a nōnullis ceraunii etiā uocitantur. Nā κέραινος fulmen & ἀκρος summitas dicitur: & hoc qdem: quia eorum summitas fulminibus infestatur. Vnde Virgi. li. georg. i. de loue locutus ait: aut athon aut rhodopen aut alra ceraunia cælo Delicit: de qbus in dictione cerunia dicemus.

- A** cron cum. c. exili scribitur: fuit ceninensium rex ab Romulo uictus: & infesto te lo traiectus. Cuius spolia in urbem reuersus Romulus cum triumpho Ioui feretro dedicauit. Quem ob illata in hostem uulnera teste Plutarcho i uita Romuli sic appellauit. Nam ut ait ferire apud latinos uulnerare sagittis. Et spolia optima dixit: uel ab ope ut dicit Varro: uel ab opere ut alii ferunt cum si opus egregium ac clarissimum belli ducem parem sibi ductores superare. quod teste Plutarcho nemini romanorū contigit: nisi duobus post Romulū Cornelio scilicet Cossio: cum Tolumnum Tyrrhenum obtruncasset: & Claudio Marcello: qui Viridomatam galloꝝ regem supauit.
- A** ctænus cum. ct. nō aspiratis & æ. diphthongo scribitur: dici potest a nostris litoralis. Nam ab ακτή quod est litus deriuationem ducit. uerum litus a nostris a lædendo nomen assumpsisse uidetur dicente Cicerone in topicis. Solebat Aquilius collega meus & familiaris cum de litoribus ageretur: quod esset litus ita diffinire quod fluctu eliditur: quod per etymologiam ita intellexit ut per deriuationem dicatur a lædo. quare unico. t. scribitur: fat est: cum primam una cū lædo producat. At Donatus nō a lædēdo sed litædo tam pro litore maris q̄ p loco: ubi apud altare hostiæ litabantur dictū uoluit. Eo q̄ ut quidam ferūt illius sententiam secuti nauigantes eundo & redeundo in litore litabant: quod si sic esset opus esset duplici. t. eo q̄ litus primam longat: & lito breuiat. Itaq; nō unam sed duplicem deriuationem nos ipsi litus habere putamus. Vnam a lædo: qua litora maris designat: & tunc quoq; unico. t. scribendū esse. Alteram uero q̄ a lito descendit: & tunc locum iuxta altare: atq; etiam cum ipso altari designat: & duplici. t. scribendum esse dicimus: ut Virgili. lib. ænei. ii. Iacet ingens litore truncus. De Priamo enī interfecto loquebatur: quē Pyrrhus Altaria ad ipsa trementem Traxit: & in multo lapsante sanguine nati iuxta ipsa altaria interfecit. Vnde certum est illud de littore maris non intellexisse. Cum ergo litus semper primam longat: cum pro litore maris accipitur: quia a uerbo habēte primam lōgam descendit: cum unca sequente consonante ut uerbum a quo descendit scribendum est. quando uero a lito quod primam breuiat deducitur: ut illam nomen ipsum producat: cum duplici. t. scribendum puto.
- A** ctæon cum. ct. exilibus & æ. diphthongo scribitur: filius Aristei ex Autonoe filia Cadmi: qui tandē a Diana in ceruum cōuersus a suis canibus dilaceratus fuit: ut late ostendit Ouidius libro metamorphoseos. iii.
- A** ctium cū. c. & t. exilibus & i. latino scribitur: oppidū fuit in sinu ambratiæ: atq; eiusdē nominis p̄montoriū: iuxta quod ab Augusto deuictus fuit Antonius & Cleopatra: & ut eius uictoriæ teste Suetonio memoria celebrior semper in posterum esset: urbem nicopolim apud actium condidit: ludosq; illic qnquēnales constituit: & ampliato uetere Apollinis templo: locum castrorum qbus fuerat usus exornatum naualibus spoliis Neptuno ac Marti consecrauit.
- A** ctor cum. ct. nō aspiratis scribitur: fuit ex boetia Eride filius: & pater Astyocles

ut ostendit Homerus lib. iliados. ii. alium fuisse auruncum ostendit Virgili. lib. ænei. ix. cum ait: Actoris arūci spoliū. s. ad differentiam boetii.

Acus cū. c. non aspirato scribitur: idē instrumentū quo sarcinatrix & ornatrix utitur. Nā illa apud græcos ἀκέστρια: quæ apud nos sarcinatrix. Et reperitur hæc acus & hic acus. Vnde teste Probo aculeus sit diminutiuum: sed in frequentiori usu habetur foemineū: ut Lucanus in. x. Quod nilotis acus cōpressum pecti-
ne serū. luuenalis i tertia satyra. Ille supercilium madida fuligine tinctum. Ob-
liqua pducit acu. Idem: Emeritaq; cessat acu. Inuenitur etiam hoc acus huius
aceris: quod græci σκῦβαλον dicunt. i. purgamentum frumētū. Varro rerum
rusticarū lib. iii. acus substernēdū gallinis parturiētibus: idē acus i area excutiē
Idem in primo: Argillā mixtā acere. Ex quo etiā paleæ frumenti apud Festum
acus dicunt. Similiter & ea militū pars quæ ad hostē uulnerādum acumine te-
lorum utitur: acus ab aliquibus auctoribus cognominata ē. acicula uero teste
Seruio sup Donatum est qua mulieres utuntur ad ornatum capitis.

Adamas cū unico. d. & unico. m. scribitur: lapis est preciosus duritia inenarrabilī
unde nomen accæpit. Nam componitur ex a quod est sine: & Δαμῶζω quod ē
domo: quia similiter domitari non potest. Rumpiturq; hircino sanguine calido
& recenti: ut testis est Plinius lib. xxxvii. naturalis historię.

Adelpbos cum. ph. aspirato scribitur: & habet accētum apud græcos in ultima: dicitur
a nostris frater. Vnde Terentius comœdiam inscripsit adelphi. Et ut puto
litteris græcis anotauit. uidelicet. ἄδελφοι. i. fratres. Nam de duobus fratribus
in ea tractat Demea. s. & Mitioe & inde Terentium inducimus ἄδελφοῖσ: hoc
est in adelphis. i. fratribus.

Adimantus cum. i. latino & .t. non aspirato scribitur: nomen fuit proprium uitri
atheniensis.

Adytū cū. y. græco & .t. nō aspirato scribitur: locus ē secretior tēpli ad quē non nisi
sacerdoti dabat accessus. Virg. lib. ii. ænei. l. s. adytis hæc tristia dicta reportat.
Ad uero aditus p ingressu est generis masculini: & cum. i. latino scribitur.

Admetes cum. t. non aspirato scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympba
Oceani & Tethyos filia.

Admetus cū. t. nō aspirato scribitur: fuit thessaliæ rex adeo gloriosus ut scribāt poe-
tæ Apollinē diuinitate priuatū ob pulsos cyclopas ad ipsum cōlugisse: & illius
armenta nouem annis teste Seruio super. vii. ænei. apud flauitū amphrysum pa-
uisse. Quare ait Virgi. lib. georg. Pastor ab amphryso. & Lucanus lib. vi. Irrigat
amphryfos famulantis pascua phœbi.

Adonis cū. i. latino scribitur. fuit formosus pastor filius Cynare cypriorum regis
ex myrrha eius filia. de quo Virgi. in gallo: Et formosus oues ad flumina paut
adonis. Hunc etiā ardentissime amauit Venus. Sed tādē ab apro uulneratus
interiit. de quo late Ouidius lib. metamorphoseos. x. Fuit etiā tali nomie cogno-
minatus phœnicū quidā fluuius. ut dixit Plinius libro historiarum quinto.

Adrastus cū. d. non aspirato scribitur: fuit argiuorū rex a poetis cantatissimus: &
Statio teste filius Talaonis ex Euronomia natus: sic quoq; Platone teste in libro
qui cratylus inscribitur cognominatus: quia rem non confecit thebanam. Nā
α. ut sæpe ostendimus priuationem indicat: & Δράω. i. facio. Vnde ad rasti no-
men est tractum. Fuit alius Adrastus teste Homero libro iliad. ii. Percosii filius &
frater amphii: ut i dictiōe Percosius uidebimus. Nā hi duo fratres ad troianoꝝ

auxilia duces eorum fuerunt qui habitant ad adrastriam & urbem apaesi: & pi-
thyam: & excelsum teries montem

Adraemon cum. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro iliados secundo
Thonantis pater.

Adria cum. i. latino & absq; aliqua aspiratione scribitur: ut uetustissima indicant
monumenta. fuit teste Iustino libro. xx. græca urbs illyrico mari proxima: quæ
ut ait adriatico mari nomen indidit. Liuius uero in. v. ab urbe tuscorum illam
fuisse coloniam dixit: quoz utrunq; pro temporum uarietate fieri potuit. Et ab
adria adrianus nomen gentile & non proprium: quod cum aspiratione scribitur.
quin & adriensis & adriaticus atq; adriacus deducunt. Sane adriam pro mari
ipso adriatico poni nōnunq; annotauimus: & tunc quoq; generis est masculini
ut Lucanus in. v. Sonat ionio uagus adria ponto.

Adulari cum unico. l. scribitur: & a græco deductum uolunt: quod est Δούλωρ
i. seruus. Nam inseruire est & captare ut fauorem emereatur quoquo modo uel
uoce uel gestu: quod sane seruile est: & non liberale ingenium.

Aeas cum. æ. diphthongo scribitur: fluuius est epiro ab epidanni: hoc est dyrrha-
chii mœnibus ex macedonia prius defluēs: in mare ionium cadit. de quo Luca-
nus libro. v. fluuios thessalicos describens ait. Purus in occasus parui sed gurgi-
tis æas. ionio fluit inde mari.

Aeacus cum. æ. diphthongo & .c. exili atq; .i. latino scribitur: fuit teste Seruio sup
vi. æneidos. Iouis ex Europa filius: de quo equidem miror cum dicat Seneca in
Hercule furente: & Ouidius libro metamorphoseos. vii. illum Iouis fuisse filiu:
ex Egina: unde patriæ suæ nomen describens Aeacus apud Ouidium ait: Eno-
pian ueteres appellauere: sed ipse Aeacus æginam genitricis nomine dixit. Hūc
dixere poetæ iudicem cum Minoe & Rhadamanto constitutum esse: & peccan-
tium delicta discutere.

Aeacides cum. æ. diphthongo & .c. exili atq; .i. latino scribitur. Ponitur plæruncq;
pro Achille: ueluti patronymicum tractum ab auo paterno qui dictus fuit Ae-
acus: Alius fuit Aeacides rex epiro: & Pyrrhi bellacissimi pater: ut ostendit Iusti-
nus libro sui epitomatis. vii.

Aedonus cum. æ. diphthongo apud Herodoti codicē emendatissimū lib. historia.
viii. pro monte thraciæ scriptum legi uidelicet αἰδωνος. Quam scripturam ac-
curatissime Virgilius libro duodecimo obseruasse uidetur cum ait Ac uelut æ-
doni boreæ cum spiritus alto Insonat ægæo: sequiturq; ad litora fluctus. & euz-
secutus Status ait: Tristius ædoni hyemis hebrumq; niuaem. ubi nō sit remo-
tio. At uero Lucanus ædon ædonis declinasse uidetur: eo q; p̄ultimam breuē
posuit cum ait: Aedonis ogygio decurrit plena lyæo. Sed ut alii dicunt systolē
fecit: aut legunt ædoni.

Aegæ cum. æ. diphthongo tam in prima q in secūda scribitur: fuit teste Herodo-
to urbs macedoniæ: quam Caranum quendā a capris sic cognominasse accæ-
pitimus. Ignoro tamē an de hac uel insula in mari ægæo loquatur Homerus cir-
ca initium li. xiii. iliad. cū de Neptuno locutus in hāc sententiā ait: Ter conatus
est ægas petere ubi in medis aq; phanū habet: & in phano armaturā aureā im-
mortalēq; sed de hoc in dictione ægeum mare statim uidebimus.

Aegeus cū. æ. diphthongo in prima: in secūda cū eu. diphthongo scribitur: fuit athe-
narū rex & pater Thesei: quem ex Aethera filia Pictet regis troezeni prima sua

uxore suscepit: post cuius mortem iam senex Medeam ab Iosone abdicatam accepit uxorem: ex qua Medū p̄genuit. ut in dictione Medea uidebimus. Tandē cum credidisset Theseum deuoratum a Minotauro se in mare præcipitem dedidit: & nomen ægeon ut multi ferunt mari contulit: a quo ægides pro Theseo ipsius Aegēi filio patronymicum deducitur. ut Ouidius lib. ii. de ponto. Non hæc ægidæ: perithoicq; fides. Et in quarta epistolarū heroidū. Perfidus ægides ducētia filia secutus Curua quoq; effugit tecta sororis ope.

A egeum mare simili modo cum. æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur quidam uolunt a scopulo inter tenedum & chium insulas consurgente atq; capræ effigiem detinente: quam græci ἄγρον. i. capram uocant: nomen assumpsisse. Alii uero ab Aegeo athenarum rege in illo præcipitato ut supra uidimus cognominatum. Et ex orientali parte incipit ab initio hellepontis: & usq; in peloponnesum uersus occidentem terminatur.

A egæon cum. æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur: nomen fuit propriū gigantis interpretatum terrigena: quem cælicolæ Briarea uocant.

A egialus cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur. dici potest latine litus: quo nomine teste Plinio libro. iii. naturalis historie dicta est prius achaia propter urbes ut dixit in litore per ordinem dispositas.

A egialea pria tātūmō cū. æ. diphthōgo & sequēs cū. i. latino scribitur: fuit teste Homero lib. v. ilia. filia Adraſti & uxor diomedis. Quā Venus in uindictā uulneris suscepti a diomede fecit necessarios i maritalis desiderii solaciū cōuocare.

A egides cū. i. latino scribitur: pro Theseo ponitur: ut uidimus in dictione ægeus.

A egina cū. æ. diphthōgo & i. latino scribitur: filia fuit Asopi regis boetie a Ioue i specie ignis grauidata: dicente Ouidio lib. vi. metamorphoseos: Aureus ut danaen asopida luserit ignis: ut in dictione Asopus uidebimus: ex quo Aeacū & Rhadamanthum pepit: a qua & insula & urbs quæ prius dicebatur enopia ægina cognominata fuit. Vnde Ouidius lib. vii. metamorphoseos inquit: Enopiā ueteres appellauerunt: sed ipse Aeacus æginā genitricis noīe dixit. Vnde ait Homerus in hymno Apollinis Νησούτ' αἰγίνᾳ. & Plinius lib. xxxiii. naturalis historie inquit insula ex ipsa est ægina nec ingens: sed officiarū tēperatura nobilitata. bos æres inde captus in foro boario est: de quo uidebimus in dictione roma.

A egeria cū. æ. diphthongo & i. latino in penultima scribitur: fuit nymp̄ha nemoris aricini: & uxor Numæ Pompilii secundi regis romanorū: quæ teste Ouidio lib. xv. metamorphoseos mortuo numa ob dolorem flendo in fontem sui nominis uersa fuit. Vnde etiam libro fastorum. iii. de illa inquit.

Nymp̄ha mone nemori stagnoq; operata dianæ.

Nymp̄ha numæ cōiunx ad tua facta ueni.

Vallis ariciniæ silua præcinctus opaca.

Est locus antiqua religione sacer.

Hic latet hyppolytus furis distractus equorum

Vnde nemus nullis illud aditur equis. Nā in eo nemore ut subsequēter idē poeta prosequitur: nymp̄ha ipsa habitabat: quod sane nemus usq; ad aritiam quæ iuxta uelleras ab roma uiginti milibus passuum distat fere protendebatur. Nā ut ait Liuius libro primo ab urbe: cum Numa religionem & dei metum romanis incutere statueret nec descendere ad animos sine aliquo cōmento miraculi posset: simulat sibi cum dea Aegeria congressus nocturnos esse: eius se monitu:

quæ acceptissima diis essent sacra instituire. Nanq; in nemus aricinum: ut alii hoc idem p̄sequuntur: intempeste noctis silētio se cū quibusdā sociis cōferebat. Illic cauo quodā & umbroso specu solus summotus arbitris morabatur ad fontem uiuæ aquæ: rediens comitibus ueneratione pfusus cū dea Aegeria se mansisse dicebat: cuius monitu profitebatur sacra diis acceptissima ordinare. Quare & illum locum cæmenis consecrauit: dicente Ouidio præfato fastorum libro.

Aegeria est: quæ præbet aquas dea grata cæmenis.

Illa numæ coniunx consiliumq; fuit.

A egira cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: fuit urbs argiuorum: ut dixit Herodotus libro historiarum primo. Plinius uero nō contradicens dixit litoralem esse urbem in achaia.

A egyptus cū. æ. diphthōgo & y. græco atq; t. nō aspirato scribitur: regio est i aphiica: quæ ut nōnulli asserunt ab Aegypto fratre Danaī nomen accepit: hæc teste Plinio libro. v. naturalis historie ab oriente rubro mari assiriaq; cōiungitur ab occasu cirrenem & aphiice residuum habet. a meridie uero usq; in æthiopiam p̄tenditur: a sepr̄trione autem mare habet ægyptium. in hac teste Platone nūq; pluere uisum est: sed nili inundatione fœcundatur.

A egis cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: proprie teste Seruio super octauū æneidos: est munimentum pectoris æreum: habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum si in pectore numinis fuerit ægis uocatur si uero in pectore hominis sicut in antiquis imperatorum statuis conspicimus lorica dicitur. hæc uile. Quod sane Virgilius ipse sensisse uidetur cum ait: Aegidaq; horriferaq; turbatæ palladis arma. Certatim squamis serperum auroq; polibant Connexos angues: ipsamq; in pectore diuæ Gorgona defecto uertentem lumina collo. Idē libro. ii. de eadem Pallade inquit: Nimbo effulgens & gorgone sæuo. Nam teste eodem Seruio: hoc caput Gorgonis ideo Minerua fingitur habere in pectore q; illic & omnis prudentia quæ confundit alios: & imperitos ac saxeos reprobat. Verum ut nōnulli ferunt: cum hæc ipsa arma corio capræ decocto olim conficerentur: ab æga quod est capra ægidis nomen accepit.

A egiroessa prima cum. æ. diphthōgo: sequens cum. i. latino: & penultima cum. æ. diphthongo sequente duplicato. i. scribitur: urbs fuit teste Herodoro libro historiarum primo in æolia asia.

A egisthus cū. æ. diphthōgo & i. latino atq; th. aspirato scribitur: fuit Thyestis filius ex Pelopeia eiusdē Thyestis filia: dicente ipso Thyeste apud Senecā in tragœdia: cuius titulus est Thyestes: Coacta satis nata fert uteruz graue. Me patre dignum: uersa natura ē retro: & reliqua. Nā cū Thyestes adulterasset Meropem Atrei fratris sui uxorem & ex ea filios suscepisset pelleretq; ob id regno. Atreus simulata pace illū in regni consortiū reuocari simulauit. Cui redeūti tres filios comedēdos apposuit: & illorū sanguinē uino mixtum dedit in potū: ostēditq; illi post conuiū manus & capita: cuius residuū comedisse dicebat. sed tāti facinoris ultionē quærēs Thyestes ab oraculo edoctus ē ex se & filia Pelopeia filius nasciturū: q; plene recæptas iniurias uindicaret. Qua de re dicebat ad Clytēnestrā Aegisthus apud Senecam in præfata tragœdia. Et cur atrida uideor inferior tibi natus Thyeste. Ad quē Clytēnestra illius natales exprobās ait. Si pax est Adde & nepos cui Aegisthus auctore phœbo gignor. Haud generis pudet. Quod euacuans Clytēnestra subdit: Quid deos probro aduocas: & reliqua. Nam ut

Lactantius grāmaticus ait sup. iiii. thetidus mox natus a matre ob pudorē p-
fectus est: & quia capris nutritus est: Aegisti nomen assumpsit. Nam ἄγῳ grāce:
latine est fugo ἄγῳ aut capram significat. Tandem ad regiam ductus in patris
sui uindictam Atreum Agamemnonis & Menelai patrem interfecit & Agamē-
nonem deinde a bello troiano redeuntem cum Clytemnestra occidit. Ipse uero tā
dem & Clytemnestra ab Oreste interfecti sunt.

A egloga cū. x. diphthongo scribitur: & dici potest quasi ἄγῳ. i. caprarū seu re-
rum pastoralium logos. i. sermo. Nam de caprariis loquitur.

A egle prima cum. x. diphthongo scribitur: fuit teste Homero lib. xii. odyssæ nym-
pha Solis filia ex Neæra: ut in ea dictione uidebimus: quæ sane duæ dictiones
sic quoq; ut scripsimus apud bucolicon Virgiliti scribendæ sunt.

A egon cum. x. diphthongo scribitur: nomen fuit pastoris teste Theocrito.

A egos cum. x. diphthongo scribitur: fluuius est thracæ in quē saxum de Sole ce-
cidit: secundū quod litterarū sciētia diē designās Anaxagoras ipse futurū præ-
dixerat: quod ut attestat Plinius tpe suo monstrabat magnitudine uehibilis: &
colore adusto. Ad huius fluuii hostia capta fuit a Lisandro athenientiu classis:
ex quo secuta est illorum seruitus: ut in dictione Lisander uidebimus.

A egoceros sola prima cum. x. diph. penultima cū. c. exili scribitur: dici a nostris
capricornus. Nam cōponitur ex ægos. i. capræ & κέρασ cornu. Quod sane ani-
mal inter astra locatum dicunt: ut Lucanus lib. x. Aegoceron cancrūq; tenet.

A elia cum. x. diph. & i. latino scribitur: urbs fuit calabryæ. Vnde ælianus: ut in
triumphalibus Titi Plautii apud tybur scribitur. SILVANO AELIANO PO-
NT. Est etiā nomen proprium.

A elius cum. x. diphthongo & i. latino apud antiquos in marmorum inscriptioni-
bus designatum comperi: ut AELIVS HADRIANVS.

A eolus cum. x. diphthongo & unico. l. scribitur: fuit Iouis filius ex Acesta filia Hip-
potæ troiani: a quo hipotades: tam a poetis grācis q̄ latinis cognominatur: ut
Homerus libro odyssæ. x. αἰολοσιπποτάδης φιλοσθαινατοισι θεοισι. Itē
dem Ouidius libro undecimo metamorphoseos: Aelon hippotaden cohiben-
tem carcere uentos. hic teste Varrone cum apud nouem insulas siciliæ & italiæ
propinquas tempotibus iliæ regnaret: ex consurgentibus nebulis futura fla-
mina ita ueridice prædicebat: ut a rudibus ea sit creditus in sua potestate tene-
re. Plinius autem dixit eum uentorum rationem inuenisse. Hunc dicunt græ-
ci habuisse uxorem Lepatram ex læstrygonum genere ex qua filios genuit te-
ste Homero libro decimo odyssæ duodecim numero sex masculos & totidem
fœmellas: quorum nomina sunt lacastus: Zuthus: Phalacrus: Chrysippus:
Phermo: Androcles: fœminarum uero hæc sunt nomina Iphe: Aeola: Peri-
boia: Dia: Asticratia: Hephestia. quarum orthographia sū is dictionibus ex-
plicabitur.

A eolia cum. x. diphthongo & i. latino scribitur: duplex regio est: & utramq; ab
Aeolo Iouis filio cognominari puto. Nam teste Plinio & Solino: insulæ: quæ
sunt in freto siculo uiginti quinque milibus passuum ab italia distantes æoliæ
uocantur: & ex ipsis regio fieri uidetur quæ æolia cognominatur: dicente Vir-
gilio in libro primo æneidos de Iunone: Aeoliam uenit. has teste Solino itali-

uulcanias uocant: quæ ipsa natura soli ignea per occulta cōmertia ut mutuant
ætnæ incēdia aut submistrat. easdē præfati auctores septē esse dixerūt: Seruius
uero nouē. Duas puulas illis cōnumerans: quæ cura apud Pliniū & Solinum
nulla fuit uidelz lipare: hiera: strōgyle: didyme: eriphyla: phœnicusa: pchyta: &
euonymō. Quæ orthographiā suis dictiōibus annotabit: & teste Solino lipare
nomē rex dedit Liparus: q̄ eā ante Acoliu rexit. Alterā hierā uocauerunt: quæ
precipue Vulcano sacra ē: & plurimū colle eminētissimo ardet. de q̄ Virgili-
lib. viii. ænei. Insula sicaniū iuxta latus æoliæq;. Erigit lipare sumātibus ardua
saxis Quæ subter specus & byclopū exesa caminis. Antra ætnæa tonā: ualidiq; in-
cudibus ictus. Strōgyle uero Aeoli domus fuit: sic dicta quæ minime angulosa:
q̄ στρογγύλον. i. rotundū indicat. hæc teste Solino ad exortus solis cōuersa
flāminis liq̄dioribus differt a cæteris & causam efficit q̄ ex eius fumo potissi-
mum incolæ p̄sentiscunt: quā flatus in triduo ptendat: quo factū est ut Aeolus
rex uentorū crederet. At æolia quæ regio est in asia: colonia fuit græcorū media
inter mysam quæ helleponto adiacet: ut ostendit Plinius lib. v. naturalis histo-
riæ: & ionia quæ magis ad occidentē uergit. In qua hæc urbes æolides ab Hero-
doto libro historiæ. i. describunt: cuma phriconis appellata larise. Tenuis cum
t. exili nouus murus. Cilla cum. i. latino & duplicato. l. nocion.

A egæa cum. x. diphthongo ubiq; ægircessa: gitana: myrina: grinia. de quibus in p-
priis dictionibus uidebimus.

A eolia cum. x. diphthongo scribitur: fuit teste Homero in decimo odyssæ filia Ae-
oli ex Lepatra coniuge.

A eon cum. x. diphthongo scribitur: & dicitur apud nos æuum per interiectionē
u. ut in ea dictione uidebimus.

A enaria cum: x. diphthongo scribitur: insula est in puteolano sinu: quæ teste Pl-
nio libro. iii. naturalis historiæ nomen assumpsit ab statione nauium Aenææ:
de qua in dictione minturne uidebimus.

A eneus cum. x. diphthongo scribitur: fuit Anchisæ filius ex Venere: ut Homerus
& Virgilius attestant. Vnde ait Homerus libro. ii. iliados.

Δαρδανίων Διὸς υἱὸς ἄγχι τοῦ αἰνέου
τὸν ὑπογχιῶν τέκε Λίετρο Διτὴ Ἰδης ἐκρημυνοῖσι.

hoc est dardanius prærat formosus Anchisæ filius Aeneas: quem dea Venus in
nemorosīs idæ collibus & concēpit & peperit. Similiter Virgilius in primo æ-
neidos: Tu ne ille æneas: quem dardanio anchisæ Alma uenus phrygiū genuit
simoentis ad undam. Idem teste Homero libro undecimo iliados etroianis ue-
lut deus in honore a populo habebatur. Et in duodecimo eiusdem operis for-
mosissimum eum dixit. in quinto uero late pugnam inter ipsum & Diomedem
scripsit. Et queniadmodum a Diomede ingenti saxo prostratus a matre Venere
tutus euasit. Quin & Venerem ipsam tunc quoq; ab eodem Diomede in ex-
tremate manus extrinsecus usq; in uolam uulneratam. Nec longe inde descri-
bit idem Homerus: quē admodum Venus Marti primo conq̄nsta: & impetra-
tis ab eo equis & curru in liquidum æthera rediit: ubi comperta Dione matre et
iterum conq̄sta uulnus ostendit. Cuius manum Dione præhēdens. Quis te
in q̄t deorū lepidissima filia tā sæue multauit: Cui Venus ad litterā quæ tradu-
xit uerba (ut refert Homerus) respōdens ait: Vulnerauit me ferox Tyrides

conatam surripere e praelio Aeneam meū quē Anchisæ genui dum boues pasce-
ret: inter omnes filios mihi longe charissimum. Omnino græcis iam non cum
troianis certamen est: sed cum diis. & hæc hæctenus. Verum ex Aenea patrony-
micum foeminiū in eadē litteratura: hoc est Aeneas secundū analogiam dedu-
cendum esset cū patronymica foemina fiant in masculinis subtracta. & terminē-
tur in is uel in as: ut dardanides dardanis: peliades pelias. Ita æneades Aeneas
facere debuisset. Sed hæc (ut puto) cū cōfusionem generassent contra regulam
formauit: primo patronymicū masculinū Virgilius in ides & dixit Aenides: ut
lib. ix. Sit satis ænidæ telis impune numanū. Opetiisse tuis. ubi secundū regu-
lam dicere debuisset Aeneadæ: sed. e. & a. correptas i. i. productam cōuertit. Sic
& patronymico foeminino eadem auctoritate dixit in tituli inscriptione Aeneis
& non Aeneas: quem Statius secutus in fine thebaidos ait: Viue precor nec tu
diuinam æneida tenta. Vnde formauerunt patronymicum hoc foemininum i
masculino in hunc modū. cum enī masculinum patronymicū habeat. i. longā
per synæresim hoc est p conuersionem duarū breuiū uocalium in. i. longam: ut
cū ex peleides dicamus pelides: & e. atq. i. breues in. i. longam cōuertamus. simi-
liter pro Theseides dicamus Theseides: non absolute obseruamus regulam in pa-
tronymico foeminino: ut tantūmodo formetur p ablationem ipsius de: sed præ-
cedens illud. i. longum quod erat in masculino in. e. & i. priores uocales resolu-
mus: & dicimus peleis & non pelis: theseis & nō thesis: similiter æneis & nō ænis
Quæ ob inscriptione tanti operis declarare uolui. Quin & pgressum Virgiliū i
excellētissimo poemate supaddere libet: quod ex libris Homeri uelut e quodā
speculo formauit. Et errorem quidē Aeneæ ex odyssea: pugnas uero ex iliade ex-
cerpsit: unde cum uellet Homerus libro primo iliados infestū græcis Apollinez
facere causam struxit de Chryse sacerdotis iniuria: de qua in dictione Chryseis
uidebimus. Virgilius uero modo consimili ut troianis lunonem iniquam face-
ret: causarum congeriem sibi compauit. Et cum primo uersu promississet pdu-
cturum se de troiæ littoribus. Aeneam cum ait: Troiæ qui primus ab oris Italiā
fato profugus: lauinaq; uenit Littora. Vbi deinde ad initium narrationis suæ
deuenit: Aeneæ classē non de troia sed de sicilia produxit: cum ait: Vix e con-
spectu siculæ telluris in altum Vela dabant læti. Quod totum ex Homeri textu
ra concæptum est. Nam uitans Homerus in poemate historicorum similitudi-
nem: quibus lex est ab exordio rerum incipere: & continuam narrationem ad
finem usq; perducere. Ipse poetica disciplina a rerum medio cœpit: & ad id initi-
um postmodum reuersus est. Itaq; Vlyxis errorem non incepit a troiano litto-
re describere. Sed cum primum nauigantem eum ex insula calypsonis faceret
ex sua psona: poeta ipse ad phæacas pduxit. Et illic in Alcinoi regis cōuiuio nar-
rauit Vlyxes quēadmodū de troia ad calypsonem usq; puenit. Ab inde uero us-
q; ad ithacam ex psona ppria nauigationē Vlyxis poeta ipse profecutus est. Sic
in omnibus illum Maro secutus ex persona sua nauigationē Aeneæ describēs
illum de sicilia primum ad lybiā usq; perducit. Illic uero Aeneas ipse in con-
uiuio Didonis errores suos de troia usq; ad ea loca enarrauit. Ita ut tandem di-
ceret: Hinc me digressum uestris deus appulit oris. A quibus locis usq; ad itali-
am poeta ex persona sua iter classis descripsit. Quid quod mira imitatione Ho-
merum secutus est. Tempestas eisdem fere uerbis Vlyxis & Aeneæ describitur.
Et ut Nautica filia Alcinoi Vlyxem comperit: eunq; humanitate fouet: & ad

urbem dirigit. Sic Venus i eius loco apud Virgilium surrogatur. Quin & ipsa
Dido conuiuium celebrans Alcinoi regis conuiuium repræsentat. Strophadum
insulæ pro Solis armentis surrogantur. Scylla quoq; & charybdis & Circe decē-
ter attinguntur. Vt Vlyxes ad inferos ex arte Circes descendit. Sic comitatu
byllæ Aeneas ipse ad eosdem inferos conducitur. Elpenori Palinurus surrogat
Et ut Aiakis umbra apud inferos colloquia Vlyxis aufugit: qui sibi causa mor-
tis fuerat. Sic Didonis umbra Aeneam sequentem reliquit. Et ut apud Homerū
Tiresiæ consilia. Sic apud Virgilium Anchise monita correspondent. prælia de
inde ex libris iliados artificio pulcherrimo sunt concæpta. Et ut apud Homerū
græcorum & troianorum auxilia connumerantur. Sic apud Maronem Aeneæ
auxilia & Turni describuntur. fabricatio amorum Achillis & Aeneæ consimilis
Vt ille in funere Patrocli. Sic hic in anniuersariis Anchisæ uaria ludicrum cet-
ramina contexit. Et ut apud illum rumpitur foedus inter Priamum & græco-
rum reges post duellum Paridis & Menelai. Sic apud nostrum inter Aeneam &
Latinum rupta foedera enarrantur. Et ut apud illum speculatio fit nocturna
per Diomedem & Vlyxen in qua Dolon occiditur. Sic apud nostrum Euryali
& Nisi: in qua ipsi interficiuntur. Alteratio etiam Achillis & Agamemnonis in
Drancis & Turni alteratione: ab nostro poeta cōmutatur. Vtrobique enim alter
suum alter publicum cōmodū cogitabat. Quid q; legario a Turno missa repul-
sam a Diomede reportans legationem repræsentat ad Achillē missam: ut i dicti-
one Chryseis tangemus. Et ut Homerus lamentationem Achillis sup patroclo.
Sic Virgilius illam Aeneæ super Pallente contexit. Et ut pugna ab illo singu-
laris inter Achillem & Hectorem. Sic ab isto inter Aeneam & Turnum describit
Vtrobique captiuus i ferias destinatis. Illic Patrocli Sulmone quattuor natis. Hic
Pallantis toridem iuuenibus quos educat Vpheus. Quid q; Lyaon homericus
inter fugientes ab Achille depræhensus ad preces confugit. Et nec illi Achilles
propter occisi Patrocli dolorem pepercit. Sic Aeneas Mago procul infestam cō-
renderat hastam. & cum ille genua amplectens uitam supplex petiisset: respōdit
Belli cōmercia Turnus Sustulit ista prior: iam tum pallante perempto: & mille
alia: quibus se inuicem correspondent. Ita ut Virgilius: hoc uno Homero per
omnem suam poesim usus sit archetypo.

A enea cum. æ. diphthongo & absq; .s. in fine scribitur: fuit teste Herodoto lib. hi-
storiarum. vii. urbs in regione cretæa contermina mygdoniæ. hæc dicit Lilius
libro. xl. ab urbe propinquam esse thessaloniæ: & ab Aenea troiano olim condi-
tam. Et subdit proficiscuntur a thessaloniæ aeneam ad statutum sacrificium
quo Aeneæ conditori cum magna cœrimonia quotānis faciunt.

A enigma cum. æ. diphthongo & .i. latino scribitur: dicitur ab aliquibus uelata quæ
stio. Quintilianus uero lib. viii. de institutione oratoria dixit: ænigma allegoriā
esse obscuram. nam per occultam similitudinem rerum obscuram inter se sentē-
tiam gerit: ut mater me genuit: eadem mox gignitur ex me. Significat enī aquā
in glaciem concrefcere: & in eandem rursus effluere: & similia. Vnde & Iuena.
in satyra Stēmata quid faciūt: Veniet de plæbe togata. Qui iuris nodos & legū
ænigmata soluat.

A enobarbos cum. æ. diphthongo scribitur: nomen est uiri proprium.

A enus cum. æ. diphthongo scribitur. Apud nos indicat laudem: & est nomē loci: quin & ab illa deriuata & composita: ut epænos quæ similiter ē laus: & paræne sis: quæ est ammonitio.

A ello absq; diphthongo. hoc est diuisis syllabis atq; duplicato. l. scribitur: fuit una ex Harpyiis: ut in dictione harpyia uidebimus.

A emoniacum. æ. diphthongo & .i. latino scribitur. Regio est: quæ postea thessalia ab illo rege dicta fuit. Vnde Achilles æmonius dicitur: ut Ouidius lib. quinto fastorum: Et gemit alcides: æmoniusq; puer. Naz ex phthia & larissa fuisse dicitur ut in illis dictionibus uidebimus.

A emus cum. æ. diphthongo: & absq; aliqua aspiratione a grecis scribitur: mons est thraciz: q a rege cognomen accepisse dicitur. & ut testis ē Plini. li. iiii. historiae naturalis: sex milibus passuum est arduus. Idem Herodotus prius dixerat. Sed iuga humiliora dimittens usq; in pharsaliam porrigere illa dicitur: dicente Luciano libro sexto.

Conspexere procul prærupta in caute sedentem.

Qua iuga deuexus pharsalica porrigit æmus.

Iuxta cuius radices id pharsalia lati conspiciuntur campi. dicente Virgilio lib. primo georgicorum.

Nec fuit indignum superis bis sanguine nostro:

Emathiam & latos æmi pinguescere campos.

Ex huius summitatibus teste Herodoto lib. historiarū. iiii. tres magni fluuii uersus septentrionē pfluunt: & in istrum cadunt. uidelicet atlas: auras: & tibisus: ut in eorum dictionibus uidebimus. Quin & niuibis illum abundare ostendit Ouidius libro fastorum primo cum dicit: Et quicūq; tuas accollit æme niues.

A emilius cum. æ. diphthongo & .i. latino utrobq; scribitur. Verum a grecis aspiratur. nam ut puto ab αἰμια: quod est sanguinem indicat: & cum aspiratione scribitur deducunt. Sed apud nostros: ut in marmoreis inscriptionibus & emēdatissimis aspexi: sēp sine aspiratione scriptum cōperi. quod obseruare debemus

A epytus cum. æ. diphthongo & .y. græco: atq; .t. exili scribitur: fuit arcas genere: & nobilis heros inter græcos aduertes troia: de quo meminit Homerus libro secundo iliados.

A elapus cum. æ. diphthongo & .a. ante. p. scribitur: fuit teste Homero lib. vi. illia. filius Bucolionis maximi filiorum Laomedontis: fuit etiam troiani fluuii nomen ut libro. xii. iliados ostendit idem Homerus: & libro secundo monstrat illū ad radices idæ fuisse: de quo etiam Hesiodus in theogonia meminit.

A elageus cū. æ. diphthongo in prima scribitur: mons ponit ab Homero in hymnis.

A elarius cum. æ. diphthongo & .i. latino scribitur: fluuius ponitur a Theocrito quē in sicilia quidā illius-expositores esse affirmant. Alii uero in calabrya apud Crotonem. Cuius meminit Ouidius libro. xv. metamorphoseos.

A eschines cū. æ. diphthongo & .ch. aspirato atq; .i. latino in penultima scribitur: fuit unus philosophus Lafamti atheniēsis filius. Seu ut quidā uolunt Carmi Lucanicas uendentis: & Socratis discipulus: a puero miræ indolis: laborunq; patietissimus: quocirca nunq; a Socrate discessit: de quo dicere consueuerat Socrates: solus nos honorare nouit Aeschines: suscepitq; munera a Dionysio &

athenas reuersus auditores quosdā sibi mercede quæsiuit. Nec solus hic philosophus Aeschines uocatus est: sed octo hoc nomine a Laertio & diuersis annotantur. ita ut hic primus fuerit. Secundus qui artem oratoriam scripsit. Tertius orator Demosthenis æmulus. Nam aduersus Demosthenem teste Gellio li. xviii. accensus linoris aculeis capitali crimine accusauit. Et alia quædam quæ de illo profequitur. de quo etiam Plinius libro. vii. naturalis historiae: & Quintilianus libro. ix. institutionumz plura dixere. Quartus fuit arcas Socratis discipulus. Quintus mitylenæus quem teste Laertio oratorum flagellum uocabant. Sextus neapolitanus academicus philosophus Melandii rhodii discipulus. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauus statuarius.

A eschylus cū. æ. diphthongo & .ch. aspirato atq; .y. græco & unico. l. scribitur: fuit poeta tragicus: & q plurimū tragœdiā exornauit: ut ostendit Horatius in poetria. At uero Quintilianus ait: Aeschylus tragœdias primus in lucem protulit: sublimis & grauis & grandiloquus sæpe usq; ad uitiū. Sed rudis in plærisq; & icōpositus: floruitq; anno ducentesimo sexagesimo post urbē cōditā: ut testatur Gellius libro. xvii. noctium atticæ. Eius uero mortē nō uulgarem: cum alii tum Valerius scripsit q; euz in loco aprico soporatus esset. testudo demissa ab aquila quæ illius caluicie delusa lapidē caput eius esse putauerat illum interemit.

A esculapius cū. æ. diphthongo & .c. nō aspirato atq; .i. latino a nostris scribitur: græci uero non diphthongum in initio: sed solum a longam habent: ut supra uidimus: fuit ut poetæ omnes asserunt Apollinis & Coronidis nymphæ filius hic a patre Apolline Chironi centauro traditus didicit medicinā & adeo pitus suasis ut Hippolitum Thesei filium ab eqs dilaceratum sua arte ad uitā rediret: ob quod a loue ex indignatione fulminatis occubuit: dicuntq; eum epidauri moratum: & ut ait Cicero cynosuris sepultum.

A esyrmus cū. æ. diphthongo & unico. l. sequente. y. græco scribitur: fuit teste Homero libro. viii. ilados urbs thraciz. unde Priamus Crastianirā duxit uxorem ex qua genuit Gorgitianam ut in ea dictione uidebimus.

A esymnus cum. æ. diphthongo: & .y. græco sequente. m. n. scribitur: fuit teste Homero libro undecimo iliados unus ex principibus græcis qui ab Hectore in bello interfectus fuit.

A eson cū. æ. diphthongo scribitur: fuit Criti filius ex Tiro cōiuge pater Iasonis & frater Peliaz thessaliaz regis. hic cū in antiquā deuenisset ætarē agente Medea ad inuentā rediit: ut late omnia descripsit Ouidius libro. vii. metamorphoseos.

A esopus cū. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Gellio libro. iij. phrigeria fabulator. scripsitq; festiuos & delectabiles apologos mira grauitate. Quorum quosdā Romanulus quidam uersu elego ad eruditionem Tibertini filii transtulit in latinū.

A esopos cū. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Gellio libro. iij. phrigeria fabulator. scripsitq; festiuos & delectabiles apologos mira grauitate. Quorum quosdā Romanulus quidam uersu elego ad eruditionem Tibertini filii transtulit in latinū. Nā pla phryx ille ediderat. Alius fuit Aesopus istriae famosissimus Ciceroni amicitia deuinctus: quē unā cum Roscio amerino istrione ad audiendum uisendū q; Hortensium eloquio clarum & corporis motu conspicuum mutandi studio curiam frequentasse scripsit Cicero. qui eorum res rationesq; magnis conatibus quandoq; est turatus. Nam perit illa Ciceronis oratio. in qua populū romanum obiurgasse dicitur: q; Roscio gestum agere tumultuauit. Contrēdebatq; sæpius cū istrione Cicero: Vtrum ille frequētius eandē sententiā uariis gestibus efficeret: an ipsum p eloquentiæ copiā uario sermone diuerse pronunciatet. Idem

Gellio li. ii.

Roscus librorū scripsit: quo eloquentiam cum istrionica comparauit. Illiq; mille denarii præter gregalem stipem: quæ recitatibus eueniebat sunt de publico cōstituti. Reliquiq; filiis Aesopus ex istrionico quæstu ducentes sextertium. Vnde de istrionibus his ait Horatius. xxii. epistola. Clamant periisse pudorem.

Cuncti pene patres: ea cum reprehendere coner:

Quæ grauis Aesopus: quæ doctus Roscius ægit.

A ethalia cum. æ. diphthongo & th. aspirato atq; unico. l. scribitur: insula est in ligustico pelago: ut monstrat Ptolemæus.

A ether cum. æ. diphthongo & th. aspirato scribitur: & teste Lactantio li. primo institutionum: fuit creditus a Cleante & Marimone laudatis physicis sūmus de^o. Quod Virgilius ipse tetigit cum dixit libro secundo georgicorum: Tum pater omnipotens fecundus imbribus æther Coniugis in gremium lætæ descendit. Pronapides uero poeta græcus dixit illum Demogorgonis filium fuisse: quem Chaos eius uxor tunc genuit cum ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & poetæ nostri illum secuti pro elemento ignis æthera ipsum posuerunt: ut Ouidius libro primo metamorphoseon: Hæc super imposuit liquidam & grauitate carentem Aethera: nec quicq; terrenæ facis habentem. At aristoteles i libris quos de cælo composuit dixit: æthera pro cælo ponendum esse ut dicat uocabulum ipsum ex αἴθρη: quod est semper: & Δωω: quod est uoluo & curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet: iuxta quod etiam Ouidius libro quinto de ponto ait ad Cæsarem: Sic habites terras: & te desideret æther: hoc est cælū Cicero secundo de natura deorum dixit Aethera genuisse Iouem primum & celum: a quibus omnis deorum numerosa prosapia descendit. Vnde æthereus cū æ. diphthongo in prima & e. in penultima deducitur & æthra: quod apud nos fulgorem ætheris hoc est cæli indicat. Virgili. libro æneidos tertio: Nec lucidus æthera siderea polus: Et lunam in nimbo nox imtempesta tenebat.

A ethera cum. æ. diphthongo & th. aspirato scribitur: fuit Aegæi athenarum regis prima coniunx & mater Thesei: ut in dictione Aegæus uidimus. Alia fuit teste Homero libro. iii. iliados. Pirthei filia: comes & consilium Helenæ. Vnde etiam Ouidius in eius epistola ad Paridem: Cætera per sorias clymenem æthranq; loquamur. Quæ mihi sunt comites consiliūq; duæ.

A etiologia cum. æ. diphthongo & t. exili hoc est non aspirato: & i. latino utrobique scribitur: dicitur a quibusdam causæ redditio. Nam ex αἰτιολογία. i. causa & λογία quæ est loquela uel ratiocinatio componitur.

A etiops cum. æ. diphthongo & th. aspirato atq; i. latino scribitur: fuit teste Plinio libro. vi. naturalis historię Vulcani filius: a se æthiopiā omnem: cui præfuit dominans. Nam deriuatur ab αἰθω: quod est cremo. & teste Seruio sup ænei. septimum dicebatur apud antiquos æthiopus.

A etna cum. æ. diphthongo & t. non aspirato sequente. n. scribitur: mons est siciliæ ab omnibus poetis ob igneos globos quos euomit decantatus. Vnde ætneus cum. æ. diphthongo in prima & penultima deducitur. Virg. lib. ænei. iii. Aetneus fratres cælo capita alta ferentes.

A etolia cū. æ. diphthongo & t. nō aspirato atq; i. latino scribitur: regio est cōtigua a

carnaniæ phocidiq; & locris. Quin & corinthiaco sinu a peloponneso diuiditur ab Actolo rege Martis filio nomen habens. In hac teste Homero. li. iliados. ii. tres erant urbes: calydon: olenos: & pleuron. Ouidius etiā li. iii. de sine titulo inquit. Nec tanti calydon: nec tota ætolia tanti. & ab ætolia patrium nomē ætolus cuq; accentu in penultima deducitur. Virgilius lib. xi. ænei. Non erit auxilia nobis ætolus & arpi.

A ethon cū. æ. diphthongo & th. aspirato scribitur: fuit nomen cuiusdā eq; Hectoris: ut ostēdit Homerus lib. viii. iliad. & deduci potest uel ex αἴθρη quod est semper & ὄϊον curro: quasi semper currens. uel ab αἰθω: quod est ardeo quasi ardens cognominatus fuerit. Quo nomine etiā pro equo Pallantis usus est Virg. li. xi. cū in funerali Pompa Pallantis inquit. Post bellator equus positus insignibus æthon.

A epia cū. æ. diphthongo & i. latino scribitur: apud græcos tamē in penultima est in. ei diphthōgus quæ apud nos in. i. longā cōuersa fuit: urbs fuit in argo ppinqua pylo: & ex his quæ suberāt Agamēnoni: ut ostendit Homerus li. ix. iliados.

A epy cum. æ. diphthongo & y. græco scribitur. fuit urbs sub ditione Nestoris quæ bene munitam dixit Homerus lib. iliad. ii. Et in montibus sita esse ostendit Statius libro quarto thebaidos cum ait: Quos trion in summis ingestum montibus epy.

A epolus cum. æ. diphthongo scribitur: apud nos dici potest caprarius: quasi αἰγών id est caprarum ποιῆτιος pastor ut quidam uolunt. Et inde æpolium caprarū grex: ut in dictione bucolicus uidebimus.

A estimo cū. æ. diphthongo sequente. s. & nō. x. cōsonante scribitur: & cōponit ab æs ætis & τιμῶ uerbo græco quod latine est apprecio. Vnde pprie taxare significat: quod quæ sine spiritali cōsideratione fieri nō potest tractū est ut æstimare pro cōsiderare ponamus. Cicero de legibus: Sisenia eius amicus omnes adhuc scriptores nisi quæ forte nondū ediderunt de quibus æstimare non possumus facile superauit. Ouidius de tristibus li. iii. Hæc quæcunq; leget siq; leget æstimet ante Cōpositum quo sit tēpore quoq; loco. At uero existimare absq; diphthongo & cum x. cōsonante post. e. iudicare est siue etiā putare. Ita prius rem æstimamus: dein de qualis sit existimamus: sicut prius cogitare est q̄ excogitare.

A ethica cum. æ. diphthongo ut nōnulli uolunt: & th. aspirato atq; i. latino scribitur Verū secundū propriā orthographiā quæ a græco trahitur: p simplex. e. scribēda ea dictione esset: cū apud græcos ἠθικῆ scribatur. Cuius prima ē. η. quod ut supra uidimus in. e. nostrum regulariter traduci debet. Sed ut ait Apuleius grāmaticus egregius: quæ illud. η. apud græcos semper est productū: & apud nos nō est ipsius e. pducti a correpto in figura discretio: placuit maioribus nostris in aliquibus dictionibus quas ex græcis transcribimus p diphthongū hoc ipsum discernere: & maxime in hac dictione: cuius manifesta uidebitur ratio in dictione æthos: cuius prima secundū unā quēdam significationē absq; diphthongo a græcis & nostris scribitur: atq; apud utrosq; corripitur. secundū aliā uero pducitur. Et licet apud græcos sit. η. ut eadem longa apud nostros cognoscatur: per. æ. diphthongum scribi a plerisq; cōsueuit: ut etiam uidebimus in dictione cæra: & dictione scæna. traductur autem æthica a nostris moralis.

A euum cum. æ. diphthongo scribitur: & ab αἰών teste Apuleio grāmatico latini

traxerunt: ipsum uidelicet. u. interiectantes hiatus causa uitandi.

- A** gamemnon ultima cum. m. ante. n. scribitur: fuit Atrei filius ex uxore Merope & rex mycenarum: fraterq; natus maior Menelai ut poetæ omnes attestant.
- A** ganippe cum. i. latino & duplici. p. scribitur: fons est in aonia musis sacer: ut Virgilius in gallo: Neq; aonia ganippe. Et luuenalis cum desertis ganippes Valibus esuriens migraret in atria clio. Et componitur ex $\alpha\gamma\alpha\eta$: quod est ualde: & hippos equus quasi proprie sit equi: hoc est ab equo formatus. Dicitur etiam ganippis & in genitiuo ganippidos: ut Ouidius circa initium libri quinti fastorum.
Dicite quæ fontes ganippidos hippocrenes:
Grata medusei signa tenetis equi.
- A** galmata cum. t. non aspirato scribitur: & apud nos indicat simulacra & laruas cuius singulare est agalma.
- A** gapenor cum. e. absq; diphthongo scribitur. fuit Ancei filius: & teste Homero libro. ii. iliados præfectus classis Agamemnonis accedentis ad troiam.
- A** gasides cum. i. latino & e. non aspirato scribitur: fuit lacedæmoniorum rex: ut ostendit Plutarchus in dictis laconicis.
- A** gastheneus cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero lib. ii. iliados filius Augei ex Emea helidis patria & pater formosi Polyxeni qui ex nauibus sue gentis præfuit in expeditione troiana.
- A** gastrophus cum. t. non aspirato & ph. cum aspiratione scribitur: habetq; apud græcos accentum in antepenultima. fuit teste Homero lib. xi. iliad. Pæonis filius: & heros inter primos troianorum bellatores. Sed ab Dionede apud coxam lancea in bello percussus mortem obiit.
- A** gatharchides cum. th. & ch. aspiratis atq; i. latino scribitur: fuit historicus samius de quo Plutarchus meminit in historia persica.
- A** gathyrsi cum. th. aspirato & y. græco scribitur: sunt thracum populi: quos scythas uocat Herodotus ab Agathyrsio Herculis filio: ut lib. historiæ. iii. refert cognominati. Hi ut ait Pomponius lib. ii. cæruleo sunt colore depicti. Quare dixit Virgili. lib. iiii. æneidos: Cretesq; dryopesq; fremunt: pictiq; agathyrsi. Nec hoc sine differentia fieri dixit Pomponius. Sed quanto quis anteit: tanto propensiori nota tingitur: ut minus tingi appareat humilitatis indicium.
- A** gathocles cum. th. aspirato & c. exili scribitur fuit testibus Plutarcho & Iustino lib. xxii. sui epitomatis siciliæ tyrannus ex humili genere natus: uidelicet patre figulo. Alius fuit teste Varrone libro primo rerum rusticarum: philosophus qui de agricultura scripsit.
- A** gauni cum. au. diphthongo in penultima scribitur: populi sunt septentrionales quos Homerus circa initium. xiii. libri iliad. dixit gentem innocentissimam: ut quæ sine ullis diuitiis equino uictabat lacte.
- A** gellina cum duplicato. l. & i. latino scribitur: fuit teste Seruio sup. viii. æneidos urbs

in tuscia sic quoq; dicta a nomine conditoris: quæ Virgi. in eodem lib. ex lydia aduenisse ostendit: ubi ait: Haud procul hinc saxo incolitur fundata uerusto Urbis agellina sedes: ubi lydia quondam gens bello præclara iugis insedit hetruscis. Hæc prostea dictam cærete cum. c. exili & æ. diphthongo ut in ea dictione uidebimus.

- A** genor cum. e. absq; diphthongo scribitur: fuit rex phœnicum & filius Beli phœnicum regis. Eodem nomine teste Homero libro undecimo iliades uocatus fuit Antenoris filius.
- A** gerochus cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero lib. xi. odissæ filius Nestor ex Chlora uxore & frater Nestoris.
- A** glaophon cum. o. ante. ph. aspiratum scribitur: fuit teste Quintiliano libro. xii. de institutione oratoria antiquissimus & clarus pictor. Cuius ex alterius Polygnoti simplex color tam sui studiosos ut idem Quintilianus refert etiam tunc habebat: ut illa prope rudia ac uelut futuræ mox artis primordia maximis qui post eos extiterunt pictoriæ præferant: proprio quodam intelligendi ambitu ut sua refert opinio.
- A** glyphos cum. y. græco scribitur: dici potest a nostris non sculprus. Nam componitur ex a quod negationem dicit: & glyphos qui est sculprus. Id enim a $\gamma\lambda\upsilon\phi\omega$ uerbo græco quod est sculpo descendit.
- A** gis cum. i. latino scribitur: & a nonnullis ex nostris Agides dicitur: fuit teste Herodoto lib. historiæ. i. lacedæmoniorum rex: qui cum atheniensibus crudelissima bella gessit. Alius fuit lycius: de quo Virgili. lib. ænei. x. Et lycius processerat agis.
- A** gyllæi cum. y. græco & duplicato. l. atq; æ. diphthongo scribitur: populi sunt scythici.
- A** gnus cum. g. ante. n. scribitur: dici potest a nostris castus & mundus: ideoq; ex illo castam & puram hostiam offerri dixit Festus. Eratq; eodem teste apud maiores nostros communis generis sicut & lupus.
- A** glaia cum. i. latino scribitur: non enim apud græcos diphthongus habetur: sed i. uocalis est & diuisa a primo. a. scribitur: fuit una gratiarum ut uidebimus in dictione charites quæ apud nos claritudinem indicat.
- A** gonia cum. i. latino scribitur: a nostris ludi dicuntur: quos ut ait Ouidius lib. fastorum primo: Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Nam accentum hæc in antepenultima: & composita dicitio est ex. a. quod est sine: & gonia anguli: quæ ut Festus locus in quo huiusmodi ludi facti sunt: fuit sine angulo. Et inde agonia deducitur quod idem designat. Et locus agone ut etiam circus flamineus romæ hodierna die uocatur.
- A** goræus cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: dici potest a nostris nundinarius uel forensis. Vnde & ab plebeum transfertur. Horatius: Dauniæ defende decus camenæ leuis agorææ.
- A** gonotheta penultima cum. th. aspirato & ultima cum. t. exili scribitur: dicitur latine munerarius. Nam componitur ex $\alpha\gamma\omega\nu\theta\epsilon\tau\alpha$. i. certaminis: & $\theta\epsilon\tau\eta\varsigma$ dispositio.
- A** glauros cum. au. diphthongo scribitur: fuit filia Erichei athenarum regis. de qua Ouidius libro. ii. metamorphoseon scripsit.
- A** gricola cum. i. latino & c. absq; aspiratione scribitur: græcum uocabulum torum est ut nonnulli contendunt: & ab $\alpha\gamma\rho\iota\kappa\omicron\varsigma$ translatum: qui rusticus interpretatur hoc est $\epsilon\nu\tau\omega\alpha\gamma\rho\omega$. i. in agro ut dicunt: $\omicron\iota\kappa\omega\eta$ habitans uel degens. Vnde cum apud illos penultima diphthongum habeat. oi. Nos abiecto. o. solum. i. retinemus quæ in rectissima scriptura agræcolam cum. æ. etiam apud nostros: illi idem

scribendum uelint. Quos paruo argumento confundere libet. cum antepenultimam breuem habeat. Virgili. libro georgicorum primo: Agricola in curuo terram molitus aratro. Quare compositum illud uocabulum dicimus ex graeco & latino: ex graeco quidem quod est *ἀγρός*. ex latino uero quod est *colo*: quasi proprie dicatur agriculator siue ruricola. Quamobrem Columella approbatissimus auctor libro primo de agricultura conquerens sui temporis molliciem ait: At me hercule uere illa proles Romuli assiduis uenationibus: nec minus agrestibus operibus exercitata firmissimis praualuit corporibus: ac militiam belli cum res postulauit facile sustinuit: duratam pacis laboribus semperque rusticam plæbem urbanae praeposuit. Et paulo post subiunxit: Illis temporibus proceres ciuitatis morabantur in agris. Et cum consilium publicum aliqua deposcebat. a uillis in senatum arcessiebantur. Ex quo qui eos euocabant uiatores appellabant. hanc ille. Ideoque contra Criticum induentem mulctitia inuehens Iuuenalis in secunda satyra ait: En habitum quo te leges ac iura ferentem.

Vulneribus crudis populus modo uictor: & illud
Montanum positus audiret uulgus aratris.

Nam ut ait Cato fortissimi uiri & milites strenuissimi ex agricolis gignuntur minimeque male cogitantes. Quid quod teste Plinio circa initium libri. xviii. naturalis historiae: Agrum male colere censorium probrum iudicabatur. Vnde teste Catone cum uirum bonumque colonum dixissent: amplissime laudasse existimabant. Hinc & eodem Plinio teste locupletes dicebant loci: hoc est agri plenos. Pecunia etiam ipsa a pecore appellabatur. Quid aliud. Nonne & Camillus Curium & Cincinnatum agriculturam propriis manibus exercebant: dicente Lucano

Paupertas fugitur totoque arcessitur orbe:
Quo gens quaeque perit: tunc longos iungere fines
Agrorum: & quondam duro fulcata carmilli
Vomere. & antiquos curionum passa ligones
Longa sub ignotis extendere rura colonis:
Nam ut etiam Ouidius libro fastorum rettulit.
Aut pecus: aut latam diues habebat humum:
Hinc etiam locuples: hinc ipsa pecunia dicta est:
Sed iam de uetito quisque parabat opes.

Vnde teste Plinio lib. xviii. Mulctatio quoque non nisi ouium bouumque impedio dicebatur. Et cautum quippe erat ne bouem priusquam ouem noiare: qui indiceret mulctam ludos bouum causa celebrantes: bubetios uocabant. pascua dicuntur omnia ex quibus populus redditus habet. quia diu hoc solum uectigal fuerat. Et infra subdit idem Plinius. M. quidem Curium post triumphos imensumque terrarum adiectum imperio nota sancitum est pniciosum intelligi ciuem: cui septem iugera non essent satis. Hanc autem mensuram praebi post exactos reges assignata est. Et non longe supra in eodem libro iugeri uocabulum explanans ait: iugerum uocabatur quod uno iugo bouum in die exarari posset. Hoc etiam secundum aliorum designationem significat mensuram quadraginta pedum: quia tantum solet uno die par bouum arare. Vnde pergit idem Plinius: Actus dicitur in quo boues agerentur cum aratro uno impetu iusto. Hic erat centum uiginti pedum: & duplicatus in longitudinem iugerum faciebat. Et sequitur idem auctor: Dona impatorum ac fortium ciuium uno quantum die plurimum arauisset. hanc ille: Verum iugerum in singulari secundae est declinationis

Nec iuger apud approbatos auctores comperitur. In plurali uero tertiae declinationis est & iugeribus facit. Itaque hoc loco auctoritati Prisciani non assentio: quia absque auctore testimonio iuger comperi dixit. Sed longe post in eodem libro. quaerit Plinius. quae nam ergo tantae ubertatis quae tunc habebatur causa erat. Cui quaestioni per haec uerba respondet: quia ipsorum tunc manibus impatorum colebatur agri: ut fas est credere gaudere terra uomere lauro & triumphali aratore. Siue illi eadem cura semina tractabant quam bella eademque diligentia arua disponebant quam castra. Siue honestis manibus omnia laetius perueniunt: quoniam & curiosius fiunt. Serentem inueniuntur dari honores Seranum dari honores Seranum. Vnde cognomen arati quattuor sua iugera in uaticano: quae praeterea quanta appellantur Cincinnato uiator attulit dictaturam. Et post haec non longe subdit: De cultura agri praecipue principale. Fuit etiam apud exteros. Si quidem & reges fecere: Hieron: Philometor: Attalus: Archelaus. Et duces Xenophonus & poenus etiam Mago. Cui quidem tantum honorem senatus noster attribuit carthagine capta: ut cum regulis aethiopicis bibliothecas donaret: unius eius duodeviginti uolumina censeret in latinam linguam transferenda. Cum iam praecipua. M. Cato comdidisset: pitiusque linguae praenicae datum fuit negotium. Similiter. M. Varro septuagesimum primum uita annu gerens de ea re pendendum putauit. Sed iam ad agriculturam uocabula quaedam explananda transeundum duxi. Ager dicitur a. M. Varro de lingua latina quod in eo aliquid agatur. Idem Quintilianus libro institutionum primo derisit graecum esse uocabulum dixit. Nam graece *ἀγρός* dicitur: quod teste Ulpiano locus est sine uilla: quem latine nonnulli fundum interpretati sunt. Vnde ait idem Ulpianus praeterea fundum sine uilla accipimus: quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. Cui Florentinus iuriscōsultus de uerborum significatione contradicere uidetur. Ait enim fundi appellatione omne aedificium & omnis ager continetur. Sed in usum urbana aedificia aedes: rustica uillae dicuntur. Locus uero sine aedificio in urbe area: rure autem ager appellatur: idemque ager cum aedificio fundus dicitur: hanc ille. Et sic diuersae praesens uidentur iuriscōsultorum sententiae. Nam quod Ulpianus ait praeterea fundum sine uilla hoc est sine aedificio accipi. Florentinus ait ager sine aedificio fundus dicitur. Sed ut puto hic latius fundi uocabulum: ille strictius accipit. Nam secundum Ulpiani sententiam locutus uidetur Varro libro. v. de lingua latina cum ait: fundus dicitur quod uidebatur: pecudum: aut pecuniae fundamentum: aut quod fundit quotquot annis multa. Ita ut hunc proprium fundi significatum existimem: Secundum uero latiore Florentini accceptionem locutus uidetur Seruius super secundum georgicorum cum ait: fundus ab eo dicitur quod sit rerum omnium fundamentum. Verum quia iuriscōsultorum contraria uerba non legimus: sed de illorum operibus quaedam excerpta tenemus nemo de rebus aut uerbis ut puto plenam semper sententiam habere potest. nam quaerit Modestinus de uerborum significatione fundus a possessione uel agro uel praedio quid distet: & respondet dicens fundus est omne quicquid solo continetur: ager est species fundi quae ad usum hominis paratur. Possessio ab agro iuris proprietate distat. Quid enim apprehendimus cuius proprietatem ad nos non pertinet: aut nec potest pertinere: hoc possessionem appellamus. Possessio ergo usus. ager proprietatem loci est: praedium utriusque superscriptae generalem nomen est. Nam ager & possessio huius appellationis species sunt. hanc ille. Et certe nisi ad aliud intentionem suam referre hic uoluerit quod scriptum non habemus: ridiculae potius ne dicam imperite locus uidetur. Et perinde

ac si quis de uirtutibus & uitiis quarat: in quo prauū & malū differat ac respō-
deat: prauum id est quod nō est rectum ut lignum prauū: malū uero genus
pomi ē. Nā q̄ hoc foret dicta ineptius ubi de qualitatibus agit digredi ad sub-
stātiā quæ ad rē ptineat. Ita hic cū de fūdo: cū de agro: de prædio: de possessore
disputat: non de ea significatione possessionis loquitur qua rei pprietas & substā-
tia itelligitur: sed ad qualitatem ipsam possidendi digreditur. Quod si ita est qd
affinius habet possessio ad fundum agrū prædiū: q̄ ab uestē. mulū aut equum.
Nam harū rerū ita possessio ē ut illarū. Sed nō de huiusmodi Possessioe loquen-
dū erat. quæ præsertim nō est ut ipse ait species prædiū uel fundi. Nā prædium
fundus ue pprietas ē. quorū utrūlibet si generale nomē est ad possessionē pro-
fecto nō usus sed pprietas dicēda Modestino possessio fuit. Nāq̄ possessionē p-
prietatem esse ostendit Cicero in paradoxis ita scribēs Etenī isti callidi estimato-
res pratas & areas magni æstimant: q̄ ei generi possessionū minime noceri pōt
Idē Quintilia. lib. vi. de oratoria institutioe ostēdit dicēs. Patris eius dialogos de
dit legēdos: quorū cū i priuernati unus: alter i albano. tertius in tyburte sermo-
nem habitum complecteretur: requirebant ubi essent hæc possessiones. Omnes
aut̄ illas Brutus uēdiderat. De pprietate certe locutus est. & nō usu. Nec simpli-
citer agrum esse fundum sine uilla placet: ut dixit Vlpianus: cum sæpe lega-
mus erant i agris senatores. Et uixerūt multi nobilissimi philosophi i agris. Vn-
de ait superius Columella illis temporibus proceres ciuitatis morabantur in a-
gris. Nec existimandum ē sine uilla aut habitatione. Itaq̄ puto agrū græce: lati-
ne rus dici & cōtinere fundū: nō cōtineri ab illo. Vnde proprie ager est circum-
iectū urbi territorium. ut ager campanus ager leontinus. ager phaliscus & simi-
les: Aut singula prata singulæ uiniæ singuli horti singula oliueta pomaria sali-
ceta arbuta pascua nemora loca aucupatoria uenatoria piscatoria. Siue uillam
atq̄ ædificum siue piscinam arque aluearia. Siue uinaria habeant siue nō habe-
ant. singuli fundi sunt. Et quidem in agro. In urbe autem siue oppido siue ui-
co castello tantummodo possessio est quicquid tale est qualia hæc quæ enume-
raui. Sicque fundus species est agri siue ruris. possessio autem generalius omni-
bus ē: quæ rustica & urbana. Nam tabernæ hospicia horrea i urbe possessiones ur-
banæ sunt: Cicero in philippicis possessiones inquit notabat & urbanas & ru-
sticas. At uero prædium dictum legimus quod ex agrorum præda antiquitus
militibus distribui consueuerat. Quare minus agro & maius fundo dici posse
uidetur: Verum & ipse ager non semper in ea quam diximus significatione
accipitur. Sed aliquando is locus dicitur in rure quem colimus: siue arando
siue conferendo. In qua significatione habet pluralem numerum: ut omnes
agros ciuium de populatus est. Nam in priore non habet. hoc est dum lo-
quimur de singularium urbium territoriis. Non enim dicas recte sic Antoni-
us dedit militibus suis agros campanos & leōtinos. Nā hoc pacto non comple-
ctor nemora. saltus pascua: de fertos: montes. Sed sic potius dedit militibus suis
agros campanum & leontinum. i. agrum campanum & leontinum. Quo qui-
dem modo complector omnia quæ in territorio illo sunt. Nam i ea sua propria
ac lata significatione. ager etiam flumina lacus. cæteraque omnia in cludit.
Campus dicitur quasi amplius. nā planicies ē terræ grādis & āpla: uide ait Var-
ro Quod primum ex agro plano fructus capiebāt cāpus dictus ē postea quam
proxima superiora loca colere coeperūt: a collēdo collis appellatūt. aruū ab arando

nomen assumpsit: & is ager est q̄ semēti dat. Salustius in catilinario: Numidæ
pabulo pecoris. magis q̄ aruo student. Noualia in neutro genere & nouales in
fœminino dicuntur. Et proprie sunt teste Seruio arua primū proficissa. Vnde
ait Varro ager q̄ intermittit a nouando noualis dicitur: iuxta quod Virgilius i
tityro. Tam culta noualia miles habebit. Nōnunq̄ uero & agri messi nouales di-
cuntur: ut Virgi. li. geor. i. In tonsalq̄ nouales. At ager restibilis teste Varrone uo-
catur: q̄ restituitur ac referit quotquot annis. Idem quod in agris quotquot an-
nis rursum facienda eadē: ut rursum capias fructus rura sunt appellata. Prata
uero dicta ab eo q̄ sine ope sunt parata. Seges ut multi putāt proprie fruges est
eorum seminum ex quibus conficitur panis nondū demessa. Quod nunq̄ poe-
tæ ut cōtentum p cōtinente usurpant. & ipsam humum ad accipienda semina
subactā segetē uocāt. Vnde ait Varro: Seges a satu. i. semine dicitur. iuxta qd̄ Vir-
gili. lib. geor. i. Illa seges demū uotis respondet auari Agricolæ bis quæ solē: bis
frigora sentit. Vnde transumptiue ait Horatius: Hæc seges ingratos tulit: & fert
omnibus annis. Sementis est satio siue ut ita dicam seminatio. Lilius campani
inquit sementē facere possent. Apud Hieronymū uero cu3 pluribus in locis tū
in genesios principio semētis p semine positum est. fructus a fruendo: messis a
metendo dicitur: & est ipsa messio: hoc est cum seges iā matura est. Virgi. Quæ
tempora messis. Cicero de oratore: qualē sementē feceris: ita metes. Nōnunq̄ ue-
ro & p fructu ponitur: ut luuenalis. Depræhenderunt messem. fruges a fructu
nomen assumpsisse puto. Nā teste Varrone id est quod segetes ferūt. Vnde quic-
quid ex fructu terræ in alimoniam uertimus. id recte fruges appellari posse existi-
mo. Lilius eā inq̄ gentē rraditur fama dulcedine frugum: maxime uini noua
tamen uoluptate captā. Idē nō arbore frugifera nō satis in spē relicta. Plin. etia3
indicē dedit de arboribus frugiferis. frumentū a frumendo. i. uescendo. hoc est
a suprema parte gulæ quæ dicitur frumē: nomen dici assumpsisse. frumenti
uero genera & si nō iisdem nominibus apud omnes dicāt: hæc teste Plinio uul-
gatissima sunt. Far quod adoreū ueteres uocauerunt siligo: triticum: ordeū: quæ
pluribus sunt terris cōmunia. Aruica galliarū ppria. In ægypto autē ac syriæ
ciliciæq̄ & aliar ac græciæ partibus peculiales sunt zea: oriza: ryphe. æstiuæ ue-
uero frumenta sunt sizima panicū milium. Sizima ab india uenit. Aegyptus si-
milaginem conficit e tritico suo. e siligine uero teste eodē Plinio lautissimus pa-
nis fit. Quare dixit luuenalis in quinta satyra: Sed tener & niueus molliq̄ siligi-
ne factus Seruatur domino: quam quidem a seligendo dictam putant: quæ inter
omnia frumentum id uelud preciosius seligitur. Ego uero uocabulum id græ-
cum esse comperi uidelicet σιλιγνιον: quod latine maguderim traductū ostē-
dit Priscianus in septimo inducens Plautum dicentem in rudente: seu tibi con-
fidis fore multam maguderim: ubi dixit Priscianus: significat frugis genus id ē
caulis qui nascitur ex ea parte cuius radix syrps auellitur: uel potius ut alii di-
cunt siliginem. hæc ille. Hordeū autē dictū qdam uolunt q̄ ante oīa frumenta
sit aridū: sed meliorē deriuationē in ea dictione de aspitatis latinis uidebimus
triticū a trituado dicitur quo teste Plinio nihil est fertilius ex quo ut ait maxime
alitur homo. far ut nōnulli asserunt a frangendo similiter dicitur. Nā cū apud
antiquos molarum usus non esset: frumentum in pila missum frangebant qd̄
genus erat molendi: uocabatq̄ adoreū ab adolendo hoc est sacrificādo: unde &
adorea sacrificia dicebantur. farinam a farre dictam Plinius dixit nomine ipso

apparere Idem ait panicum a paniculis suis nominatum. Aristam ab ariditate appellatam uolunt: & sunt ea spicula quæ emittit spica: a quibus & ipsa nomen assumpsit. Varro uero spicaz a spe dictam uoluit. Quin & hic spicus & hoc spicū cōperitur: Cicero in aratro: spicum illustre ferens insigni corpore uirgo. Sed teste Seruio super primum geor. masculinum usum i utroque numero habemus. Neutri uero in solo singulari & raro. Nam pluralis nunquam lectus est. Culmus quasi calamus dicitur: stipula est culmi uagā dicta ut nōnulli putant quasi iusta: dicente etiam Virg. li. geor. primo: Atq; leuem stipulā crepitāribus urere flāmis. Paleo a pabulo dicitur Nam ea sola primum in pacēdis aīa libus præbebatur: quo sane uocabulo non pprie culmi: sed folliculā ipsa granulorū cōpræhenduntur. Virg. i. primo geo. Surgentem ad zephyrum palea iactantur inanes. legumina a legendo dicta sunt: eo q; manu legant & nec secti onem patiantur. Pilunus uocauit Plinius qui pilum pistrinis inuenerunt. Pistores a pinfendo. Sane eodem teste pistores nō romæ fuerūt ad persicū usque bellum annis ab urbe condita super quingētos octoginta. Ipsi panes faciebant quitrites: mulierum id opus erat sicut etiam nunc in plurimis gentium. Et paulo post subdit: Pistoresq; tantum eos q; far pinfiebant nominatus: nec cocos habebant i seruitiis: eosq; ex macello conducebant: Et ut idem in eodē libro. xviii. dixerat cribrorum genera galliæ setis equorum iueneret: hispaniæ litio excussoria: ægyptus papyro atque iūco. arbor uero a frutice ita differt ut frutex ab herba. Nam frutex is est qui ad iustam magnitudinem arboris non asurgit: & statura similis est multis herbis. sane & inter frutices soboles illa arborū ex plantula cōputatur: a qua fruticari uerbum quasi fruticem renasci ex arbore. Cicero ad Atticum expressit cum ait: excisa ē enim arbor non euulsa. Itaq; q; fructificetur uides. nam id quod sæpe legimus fruticati pilum translatum est. frōdes alii qui a fero: alii a fluo dictas uolunt: & tantū sunt arborū: folia uero & arborū & herbarū & floz. Vineta & uinez teste Varrone a uite multa dicunt. uitis a uiō: ad a ui hinc uindemia quod ē uini demia aut uiti demia. Malleolus ut placet Columellæ est in modum mallei rostra habens aptus plātationi: & a sarmento sic distat ut pars a toto. uerum quando arefacta sarmenta sunt: cum malleolis igni reseruata indifferenter uocantur. Nam & Hānibalem legimus sarmēta cornibus bouū alligasse: eaq; incendisse ut hostes fallere. Et nōnullis ciuibus romanis quod domus haberēt plenas malleolorū ad capitolii uel urbis incendia fraudi fuit. Sane fructuum arborū & fruticū: quidā minutissimi & densius nascūt: & hiacini uocantur quidam uero dispersius & rarius: & hi bacca dicuntur. Nā inter acinos enumerantur uua: grana heræ grana sambuci grana ebuli grana mali punici addā & grana mororum: & qcquid his est simile. Inter baccas uero fructus lauri: fructus oliuæ corniloti quam fabam syriacā uocant myrti lētisci similiūq;. Nōnunq; uero acini & bacca a poetis indifferēter ponuntur ut Virgilius in sileno. Sanguineis ebulibaccis minioque rubentē. Supra hæc autē pōa sunt & dicunt dūtaxat quibus uescimur inter quæ cōnumerant cerasia & mēspila: hoc est quæ nec acini nec bacca noīantur. Noces uero dicūtur sicut corylus siue a loco auellana amigdalus & glans & siq; sunt his similia. Nā castaneaz in noces referrī quibusdam uisum est ut Virgilius in alexi: Castaneasq; noces mea quas amaryllis amabat glandem uero quidam in numerum pomorū: qdā nōnulli uero: qdā siluestris passio est & porcoz in sua ppria denominatione esse

uoluerunt. At Caius iuriscōsultus & Ulpianus glandis nomine omnes fructus esse dixerunt: ut labolenus ait exēplo græci sermonis: apud quos oēs arborum species ἀρόδρα appellatur: siluā a græco quod est ξύλον. i. lignum dici quædam putant & generale nomen est: ppterea solet esse cedua. saltus uero silua i uia est nec transeuntibus puia: in quo passi atq; æstiuare pecudes solent: aut si locus aerq; patiat hyemare: & a salio dictū uolunt. Nemoro autē ut qdā putat uoluptatis causa cōparata & plena amoenitatis sunt: ut quasi numina esse & dici uelint. lucus religiosus est & nequaq; cæduus. uel potius manu cōsitus: & alii cui deo uel alicuius hominis funeribus cōsecratus: ideoq; aut circa delubra numinum aut circa sepulchra uirorum positus erat.

A griophagi cum. i. latino & ph. aspirato scribitur: populi erāt æthiopiū uersus occidentis: q; teste Solino solum pantheraz & leonum carnibus uiuebant. unde αγγιον. i. ferarum: φάγοι hoc est comedtores dicuntur.

A grippa cum. i. latino & duplicato. p. scribitur: ubi e supabundanti unū. p. supad dicitur: nomen est cōpositum ex ἀγγια dolorem indicat. & ποῦσ. i. pes quasi dolens pedes: unde omnes q; pedes dolent agrippæ dici possunt. Quin & teste Nonio omnes qui anteductis pedibus oriuntur agrippæ uocantur.

A gron cū. r. post. g. scribit: fuit teste Herodoto libr. historiæ. i. primus qui inter heraclidas sardis regnauit: & ut idem ostendit ultimus candaulus.

A iax cum. i. latino atq; absq; aspiratione scribitur: unde miror de Gasparino uiro alias disertio & in multis probato: qui omnem prorsus scripturam græcā ignorauit: & de orthographia græcarum dictionum scribere tentauit. Nam Aiace cum aspiratione scribendum esse dixit: Azimum cum. i. latino quod cum græco scribitur. Cosmographiam cum. ch. aspirato: quod nequaq; aspirari pōt. Antomon cum. ch. quod nullam aspirationem habet. Et mille alia in quibus litteraturam omnem græcam peruertit præter in pauculis quæ uel a Guarrino ueronensi doctissimo uiro uel ab alio litterarum græcarum erudito audire ualuit sed hæc hæc hactenus. fuit igitur Ajax Telamonis regis filius ex Hestona Laumedōtis nata: ut uideretur uelle Homerus. Sophocles uero & alii fere omnes poetæ græci ex alia uxore natum anteq; Telamoni Hestonem Hercules ipse donauerit: ex q; solum Teuctum natum dixerunt. hic uidens arma Achillis nō sibi sed Vlyxi i uirtutis singulare præmiū potius fuisse concessa in insaniā cōuersus ē: & cum ad Vlyxis pascua deuenisset ratus illius cōmilitones occidere: oues & quædam pecora trucidauit: atq; alia nōnulla in caprū quendā quē Vlyxē esse putabat crudeliter attērauit. Quæ postq; se p insaniā fecisse rescuit: arrepto pprio gladio seipsuz iterfecit: ut late & eloquētissime narrauit Sophocles i ea tragœdia: cuius titulus ē αἴαξ καὶ τριγύφορος. Et partē tetigit luuena. in satyra Plurima sūt fuscine cū ait: Hic boue pculso mugire Agamēnone credi. Quoz concertatio nē. Ouidius elegantissime transtulit in libr. xiii. metamorphoseos: ubi cōcludēs ait. Quid facundia possit: tunc patuit fortisq; uiri tulit arma disertus: fuitq; se pultus in rhæteo pmontorio iuxta troiā. Alius fuit Ajax Oilei filius in currendo pñix: ut dixit Homerus li. ii. iliados. & ut pgit cognomine minor: qdā non tantus quātus Ajax Telamonis filius erat: sed multo minor & membris & uiribus. Verum pitia uibrandæ utendæq; lanceæ inter oēs græcos facile princeps. Ob cuius noxā ut dixit Virgili. libro. ænei. i. qdā cōcubuerat in tēplo Palladis cum Cassandra regis Priami filia: Pallas ne exurere classē Arginum atq; ipsos pō

- rui submergere ponto. & reliqua ubi mortem illius describit.
- A** labastrum cū unico. l. & t. sine aspiratione scribitur: genus ē marmoris plucidi & colorū uarietate distincti. ut testis ē Plinius lib. xxxi. & xxxvi. naturalis histo.
- A** lalia cū. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiarū. i. urbs ī insula cyrne.
- A** lastor cum unico. l. & t. non aspirato scribitur: fuit ex sociis Aiācis Telamonis ī bello troiano.
- A** lazones cum unico. l. & z. consonāte scribitur: sunt teste Herodoto lib. historiarū. iiii. populi scythici hypanim fluuium accollentes. quos in adiutorium troianorum uenisse ostendit Homerus lib. iliados. xi.
- A** lbum cum. b. scribitur: quod sabini teste Festo cum. p. scribebant & dicebant alpum: & ab dictione græca quæ ἀλφῆ dicitur: & candorem denotat tractum asserit. Vnde credi potest alpeum nomen deduci: & sic quoq; a cādore nominari. Nāq; alpes græcam esse dictionem constat.
- A** lcamenes cū. c. simplici scribitur: fuit uir statuarius: de quo Quintilianus libro xii. de institutione oratoria meminit.
- A** lcanor cum. c. non aspirato scribitur: nomē est uiri proprium: de quo Homerus & Virgilius mentionem fecere. Virgilius libro. ix. ænei. Pandarus & bitias idæo alcanore creti: & in. x. ait: Huic frater subit alcanor.
- A** lcathus cum. c. non aspirato & th. aspirato scribitur: habetq; accentū in secūda: fuit ex principibus troianis: ut ostendit Homerus lib. xii. ilia.
- A** lcathoe cum. c. sine aspiratione & th. aspirato scribitur: urbs fuit ut quidam putant eadem cum megara: de qua dixit Ouidius libro metamorphoseos. viii. Alcathoe quam nisus habet. & reliqua.
- A** lcaus cū. c. nō aspirato & æ. diphthōgo scribitur: fuit pœta lyricus & patria mythenus dicente Sappho. Nec plus aculeus consors patriæq; lyræq; laudis habet: quis grandius ille sonet. Et Horatius in secundo carminum; Et te sonante plenius aureo alceæ plectro: de quo etiam meminit Herodotus lib. historiarum quinto. Alius fuit Gorgophonis thebani filius & Amphitryonis pater ut ostendit Euripides a quo Alcides Hercules ipse ut quidā uolunt cognominatur.
- A** lcenor cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Herodoto uir argiuus.
- A** lcedo absq; aliqua aspiratione atq; e. absq; diphthongo scribitur non ē dicitio græca ut quidam putāt sed latina: ut testatur Priscianus in. vi. declinaturq; huius alcedinis. & eam auiculam esse existimo quam græci halcyonem uocant. Vnde ait Plautus in penulo. Quam mire dulce est cum ibi alcedo pullos educit suos: & forte philomenam intellexit.
- A** lcesta: alii Alcestet: nōnulli Alcestis. absq; aliqua aspiratione uel diphthongo & eum. i. latino scribitur: fuit teste Nonno lib. ii. ilia. Admeti cōiunx & filiarum Perelei regis thessaliæ formosissima: ex qua & uiro Admeto natus est Euemelus qui ad troiā cū aliis græcorū ducibus ueniens undecim præfuit nauibus: hæc adeo uirum suū amauit: ut cū ad mortem ille ægrotaret: & ab oraculo respōsū esset ipsum proxime moriturum ni aliquis ex propinquis loco eius uoluntaria morte moreret: ipsa auide mori uoluit: quod cæteri propinqui penitus spreuerunt. Quare dixit Seneca in Medea cōiugis fatum redimens Pheræi uxor impendit animam marito & Ouidius tertio de ponto ad uxorem dixit: Si mea mors redimenda tua quod abominor estet Admeti cōiunx quam sequeris.

- erat. Ideoq; in obprobrium sceminarum sui temporis dixit Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Spectant subeuntem fata mariti Alcestem: & similis si pmo ratio detur. Morte uiri cupiant animam seruare catellæ.
- A** lcibiades cum. c. non aspirato & i. latino utrobique scribitur: fuit atheniensis Clitoniæ filius: qui teste Plutarcho genus Eurysace filio Aiācis Telamonii ducebat. In hoc teste Aemilio Probo quid natura efficere possit uidetur experta. Et nihil eo fuisse excellentius uel in uitiis uel in uirtutibus. Natus est enim in amplissima ciuitate: summo genere: & omnium ætatis suæ multo formosissimus: ad omnes res aptus: consiliisq; plenus. Nāq; imperator fuit summus & mari & terra disertus. ut in primis dicendo ualeret: cuius tanta erat commendatio oris atque orationis: ut nemo ei dicendo posset resistere. diues cum tempus posceret laboriosus: patiens: liberalis: splendidus non minus in uita q̄ uictu. Affabilis: blādus: temporibus calidissime seruens. Idem simul ac se remittebat: neq; causa suberat quare animi laborem perferret. Ita luxuriosus: dissolutus: libidinosus: intemperansq; reperiebatur: ut omnes admirarētur in uno homine esse tantam dissimilitudinem tamq; diuersam naturam. Idem educatus fuit in domo Periclis patri sui: ut dixit Iustinus. Aemilius uero dixit illum Periclis fuisse priuignum fuitq; eruditus a Socrate. Ipse quoq; ineunte adolescentia amatus est a multis: atq; etiam a Socrate. de quo mentionem facit Plato in symposio. Nam eum iduixit commorantem se pernoctasse cum Socrate: neque aliter ab eo surrexisse ac filius a parente debuerit. Postea q̄ robustior est factus non minus multos amauit. In quorum amore quo ad licitum est odiosa multa delicate iocoseq; fecit. Scerum habuit Hipponicum omnium græcæ linguæ eloquētissimum. Bella uero quibus ipse imperator præfuit: narrat apud græcos late Thucydes de bello peloponensiaco: & Plutarchus in descriptione uitæ illius. apud nostros uero cōpendiose Iustinus in libro sui epitamatis. v. & ut concludunt Theopompus & Timæus græci historici: hic cum athenis splendida ciuitate natus esset: oēs splendore ac dignitate uitæ superasset certum est. Postq̄ inde expulsus thebas uenit: adeo studiisq; eorum inseruisse dicunt: ut nemo animo eū corporisq; uiribus posset equiparare. omnes enī boetii magis firmitati corporis q̄ ingenii acuminis deseruiunt. eundē apud lacedæmonios: quorum moribus summa uirtus in patientia ponebatur: ut etiā noster Cicero secundo tusculanarum libro ostēdit: sic duritiæ se dedisse ferunt: ut parsimonia uictus atq; cultus omēs lacedæmonios uinceret. fuisse apud thracas homines uinolētos rebusq; ueneris deditos: hos quoq; cum apud illos esset in his rebus antecessisse affirmant. Venisse deinde ad persas: apud quos summa laus esset fortiter uenari: luxuriose uiuere horum sic imitatum consuetudinem dicunt: ut illi ipsi in his maxime admirantur quibus effecisse ut apud quocunq; esset princeps poneret: haberetq; charissimus. Verum eoz qui tyrānidē apud athenas exercebant consilio & Lylandri lacedæmonii artificio in phrygia interfectus est: cū iam incendium domus effugisset: quod illum interficiendū fuerat paratus: & eius caput ad Pharnabazum rettulerunt: & cuius bustum mulier quæ cum eo uiuere cōsueuerat: teste Aemilio Probo muliebri sua ueste contactum ædificii incendio mortuū cremauit: quod ad uiuum interimendum erat comparatum.
- A** lcidamus cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Cicerone in primo tusculanarum rhetor antiquus qui mortis laudationem scripsit.

- A **Icides** cum. c. non aspirato & i. latino scribitur: dicitur a poetis Hercules: sic quoque uel ab Alcæo auo: hoc est amphitryonis patre: uel ab ἄλκη quod est robur & fortitudo cognominatus.
- A **Icimus** cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho epirota. & uir bellicofus.
- A **Icinous** cū. c. non aspirato & i. latino scribitur: fuit Naufithoi filius: ut testis est Home. lib. vii. odyssæ: rex phæacū iustissimus: dicente Orptheo in argonautica ἄλκινος κραινεσκε δίκαιότατος βασιλῆων: fuitque diligens hortorum cultor: quare dicit Virg. lib. georg. ii. Pomaque & alcinoui siluæ. i. arbores pomiferæ quas ille in pulcherrimam formam ordinauerat. unde Ouidius in. xiii. metamorpho. libro: Proxima phæacū fœlicius obsita pomis Rura petunt. ad hunc teste Homero in odyssæa naufragus uenit Vlyxes: qui honorifice & regio conuiuio susceptus errores suos enarrauit: cui rex si secum remanere cōsensisset: Naufice filie cōiugiū offerebat: quod ille renuens multis ab eo muneribus donatus: & naue cū sociis discessit. Sane p synæresim Alcinus absq. o. nōnūq. ab auctorib. poët. pōit.
- A **Icippe** cū. c. exili & i. latino atq. duplici. p. scribitur: nomē ē p. priū fœminæ: de q. sœpissime Theocritus loquitur: & quia ab ἄλκη: quod ē robur & fortitudo deriuatur: & hippos equus: ne forte aliunde deriuari credatur: cum. c. absq. aspiratione scribitur: ut similiter Aristippus & Leucippus.
- A **Icinæon** cū. c. exili hoc ē sine aspiratione: & cum. æ. diphthongo scribitur: fuit philosophus Crotoniates Pyrichi filius & Pythagore auditor. hic teste Laertio primus de nature ratione scripsit: & aiā dixit immortalē atq. instar solis moueri.
- A **Icmaus** cū. c. nō aspirato & a. ante. u. scribitur: fuit filius Amphiarai: qui Matrē Eriphylem in patris ultionem occidit: ut uidebimus in dictione Calliroe.
- A **Icmena** cū. c. exili ante. m. & e. absq. diphthongo scribitur: fuit Electrionis & Lyfidice uxore filia: uxorq. Amphitryonis & Iouis amasia.
- A **Icon** cum. c. non aspirato scribitur: fuit teste Seruio sup Daphnim cretensis sagittarius: cuius cum filium draco iualisset: tanta arte dixerit sagittam ut ea currens in serpentis deficeret uulnere: nec transiret in filium alius faber fuit argētarius de quo Ouidius lib. metamor. xiii. Craterem æneæ sibi quem fabricauerat alcon Nileus & longo celauerat argumento:
- A **Ilecto** cū unico. l. & c. non aspiratis scribitur: una est ex furiis infernalibus: quā Virg. dixit lib. vii. ænei. luctificā a lecto. nā i accusatiuo quē admodū in nominatiuo terminat: ut idē i eodē lib. Reginā alecto stimulus agit undiq. bacchi: nec est alius casus nisi genitiuus: qui teste Seruio Alectus facit. & tres a poetis describuntur: Tisiphone: Alecto: & Megæra: quas Acherontis & noctis filias Hesiodus dixit: unde Orpheus in argonautica eorum nomina unico uersu comprehendit dicens ΤΙΣΙΦΩΝΗ ΤΕΚΑΙ ἈΛΗΚΤΟΚΑΙ ΔΙΑ ΜΕΓΑΙΡΑ.
- A **Ilethes** cum unico. l. & th. aspirato scribitur: nomen fuit proprium uiri troiani quasi ἄλθησ. i. uerax fuerit: de quo Virg. lib. ænei. i. Et qua grædeus alethes Idem lib. ix. Hic annis grauis atq. animi maturus alethes.
- A **Igeo** cum. e. absq. diphthongo scribitur: & ex uerbo græco deducitur: quod est ἀλγέωλω. i. doleo uel rigeo: ita ut sit frigus dolor quidam membrorum rigore coniectus.
- A **Alexandria** cū unico. l. & x. consonante atq. i. latino scribitur: nomen fuit trium urbium constructarum ab Alexandro magno: quarum una fuit in ægypto per

Dimocritem architectum. ut scripsit Vitruuius i proemio libri primi de architectura locum sortitus haud longe ab hostio nili: ut dixit Solinus: quod plurimi canopicum dicunt: eaq. teste Iustino lib. xi. totius ægypti caput esse iussit. Aliam struxit idem Alexander in asia: aliam in scythia sup ranaim: ut testes sūt Curtius & Iustinus. Sane poetæ nostri nōnūq. loco. i. quod est i penultima. e. surrogauerunt: ut Horatius libro. iiii. carminum: Nam tibi a quo die alexandrea supplex: & uacuum patefecit aulam. & inde alexandrus cum. æ. diphthongo deducitur.

- A **Alia** cum unico. l. & i. latino teste Seruio in. vii. ænei. scribitur: Idq. ostendit Lucanus cum dixit. Quas aliæ clades estq. teste Liuius libro. v. ab urbe fluuius. xi. lapide uia tyburtina ab urbe distans e montibus crustumeriis in tyberim defluens. apud hunc. xv. Kl. augu. Galli duce Brenno romanos strauere: & post tri duo urbem etiam deleuerunt: excæpto capitolio. Virgilius uero libro. vii. ænei. metri causa cum duplici. l. scripsit dum ait: Quosq. secans infaustum interluit. Allia nomē p quem modū reliquias nōnūq. cum duplicato. l. scribimus.
- A **Lyattes** cū unico. l. & y. græco: atq. duplicato. t. scribitur: fuit filius Sadiattis regis lydiæ: & pater Croesi: ut scribit Herodotus libro historiarum primo.
- A **Lyba** cum unico. l. & y. græco scribitur: regio est teste Homero lib. ii. ilia. nō lōge a mysia: ubi argentifodinas esse dixit
- A **Litos** cum unico. l. & i. latino atq. t. nō aspirato scribitur: fuit teste Homero libro secundo ilia. una ex urbibus boetiis: quam herbosam aliarion uocat.
- A **Licarnasus** cum unico. l. sequēte. i. latino & c. exili atq. unico. s. scribitur: a nonnullis ex nostris absq. aspiratione principii scribitur: sed quia a græcis semp aspiratur: ut etiā ex eius deriuatione monstrabitur: inter aspirata locabimus.
- A **Liptes** cum unico. l. & i. latino atq. t. non aspirato scribitur. apud nos dici p. p. potest unctor. nam ab ἀλεψω uerbo græco quod est ungo deriuatur: quo uocabulo usus est Iuuenalis i. iiii. satyra: dum ait de græculo: Gramaticus rhetor geometer pictor aliptes.
- A **Lysonii** cum. unico. l. sequente. y. græco scribitur: populi sunt scythiæ asiaticæ: ut ostendit Herodotus libro historiarum quarto.
- A **Litta** cum unico. l. & i. latino atq. duplicato. t. scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum primo lingua arabica Venus.
- A **Allegoria** cū duplici. l. & i. latino scribitur: pōt secundū uocabuli litteraturam dici alieni loquiū. Elegates uero i uersionē interpretant: ut aliud uerbis: aliud sensu ostēdat. Virg. i palæmone: Claudite iā riuos pueri sat prata bibere: hoc est de finite iam plura canere: q. sat supq. audiuius. Et in fine libri secundi georgi. Sed nos imensū spaciis cōfecimus æquor. Et iā tēpus equū fumātia soluere colla: hoc est que tractanda fuerāt explicuimus: iam cōgruū est carmen finire. huius septem sunt species Ironia: Antiphrastis: Aenigma: Carientismos: Parcmias: Sarcasmos: & Astismos. de quibus in dictionibus & uidimus & uidebimus.
- A **Allophylos** cum duplicato. l. in principio & y. græco in penultima atq. sequente unico. l. scribitur: dici potest a nostris alienigena. Nam componitur ex ἄλλο: quod est aliud: & phylos: quod cum. y. græco scriptum gentem designat.
- A **Allotheta** cum duplici. l. & in penultima cum. th. aspirato: in ultima uero cum. t. simplici scribitur: dici potest latine aliter posita. Nam componitur ex ἄλλωσ: quod est aliter: & θετα posita.

subdiuidit 7 p

ne

A loeus cū unico. l. sequente. o. & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit Titani filius ex terra. hic teste Homero lib. xi. odysseæ Ipmediā uxorē habuit: quā oēs alii poete & scriptores græci Ipmediā uocant. eodē mō Seruius noster in. ix. Virgilio librum: hæc itaq; adulterari cōsueuerat cū Enipeo quodam: In cuius specie uersus Neptunus illā grauidasse dicit. Nam ut ait Homerus φάσκε ὡσσεὶ Δάωνι μῆνησι hoc est dicunt illam Neptuno fuisse cōmixtā: quæ illi uel marito: ut alii uolunt gemellos pepit Oetū & Ephialtē: qui aloides a putatio patre cognominati sunt: dicente Ouidio lib. metamorphoseos. vi. cū ad Neptunū loqueret Tu uisus enipeus gignis aloidas. Sed cum hi teste Seruio singulis ebdomatibus nouem digitis in corporis proceritatem extenderent: nouem uelut excreuerunt ut dixit Homerus lib. xi. odysseæ: cum ait ἔννεα τῆκεσ ἡσῶν. Verū paratibus titanis bellū aduersum Iouem: nec ad illud decrepitus Aloeus accedere possit: hos misit geminos contra deos: quod Lucanus ipse tetigit quādo libro. vi. dixit. Impius hic prolem superis imisit aloeus Inseruit celsis prope se cū pelion astris. sed confixi sagittis ab Apolline & Diana in infernum detrusi sunt: dicente Virgilio. libro ænei. vi.

Hic & aloidas geminos imania uidi.

Corpora: qui manibus magnum rescindere cælum

Agressi: supisq; louē detrudere regnis. Sed ut scribit Home. li. v. ilia. bellū prius cum Marte gesserunt: quē uinctum catenis. tredecim mensibus trusum in carcere tenuerūt: i quo sane ppetuo pdurasset: nisi admonitu & p̄cibus Eriboæ no ueræ. i. lunonis: furtim a Mercurio liberatus fuisset. Quod etiam Clau dianus noster de laudibus Stiliconis agens tetigit quando ait: Cum gemini fratres genuit: quos asper aloeus Martē subdiderint uinclis. Et inde Carolus Arretinus conterraneus meus in elegia ad Pogram inquit ad Mercurium loquens: Tu mactas argū: marti tu uincla soluis: Vincula quæ scæuo carcere nexa deo.

A lope cum unico. l. scribitur: & in fine accētum detinet apud græcos: fuit Cercyonis filia: a cuius nomine cognominata est alope ciuitas thessalix. de qua meminit Homerus lib. ii. ilia. Et alopetes eius dicitur.

A lphabetum cum. ph. aspirato & t. non aspirato scribitur: nomen est compositum ex nominibus duarum primarum litterarum græcarum: uidelicet ex alpha & beta: quarum secundum cū. t. exili scribitur: ut in ea dictione uidebimus. Quare ait Iuuenalis in satyra Plurima sunt fuscine: Hoc discunt omnes ante alpha & beta puellæ. Et inde alphabetum quod apud græcos ordinem litterarū numerum designat. Et prima littera unum denotat: secūda duo: & reliquæ modo cōsimili apud antiquos indicabant. Quod & si aliquando apud nostros itidē anti quos obseruatū fuerit. ut affirmare uidetur Priscianus libello de numeris nūc uero præter paucas reliquæ numerum non designant. Verum. c. pro centū ponimus. d. pro quingentis. i. pro uno. l. pro quinquaginta. m. pro mille. u. p qui q. & x. pro decem scribere consueuimus.

A Ipheus cum. e. absq; diph. scribitur. Nam licet apud græcos sit ei. diphthongus nam scribitur ἰφειος: nos tamen diph. in. e. longum conuertimus fluuius est helidis ciuitatis arcadiæ iuxta pisam decurrens: ut auctores quiq; asserunt: qui longo tandē cursu in achaiā demergitur. & ibi a terra absorptus atq; subter mare defluens: ex græcia in fontem arethusam apud syracusam in sicilia se attollit & inde in mare siculum cadit. Vnde Virgilius libro. iii. æneidos ait. Alpheum

sama est huc helidis amnem. Occultas ægisse uias subter mare qui nunc Ore a rethusa tuo siculis confunditur undis.

A lpes græcum esse dixit Festus: ab ἀλφει: quod est candidū deductum: quæ perpetuis fere niuibus albescunt: unde ait Priscianus in. vii. ἀλφεισ: cu. z. ei. diphthongo in fine apud græcos scribitur: quam quidam ex nostris in. i. cōuertunt: & dicunt alpis cum. i. finali ut sardis: & syrtis. Sed plæriq; diphthongum in. e. cōuertunt: & dicunt alpes. hæc omnem italiam inaccessibili muro cludētes a tota galia & germania securam reddebant: sed cum illas peruias igne & acceto Hannibal pœnus effecerit: ab illo teste Seruio non solū eius loci mons apœminus dictus est: sed omnis eius montis tractus q per totā discurret italiam: & usq; in siciliam p̄tensus est apœminus est cognominatus quasi alpes pœni. Vnde Virgilio. libro. xii. ænei. Quantus gaudetq; niuali Vertice se extollens pater apœminus ad auras. Et Lucanus de illo inquit: Nulloq; a uertice tellus Altius intumuit priusq; accessit olympo: & ut ait Plinius libro. xxvi. naturalis historix in portēto prope habuere maiores alpes Hannibale exuperatas: & postea a cimbris nūc ipse cæduntur in mille genera marmorum.

A lthæa cum. th. aspirato & æ. diphthongo scribitur: habetq; accentum in penultima: nomen fuit proprium uxoris Oenei regis ætolix: cuius regia ciuitas erat calydon Testii filia: & mater Meleagri: quē fatali stipite consumpsisse scribitur a poetis: dicente Ouidio libro primo de tristibus. Vtq; cremasse suuz fertur sub stipite natum Testias: & melior matre fuisse soror.

A lucinari p̄ unicum. l. scribitur: & ex græco factū quod ē ἀλυειν dixit Cloatius uerus in libris: quos teste Gellio lib. xvi. noctium atticæ iscripsit uerboz e græcis tractorum. unde luciam quoq; dictum esse putat tarditatē quādā animi & stuporem qui alucinantibus plæriq; uenit.

A maracus cū. c. nō aspirato scribitur: fuit teste Seruio sup. i. ænei. puer regius q cū p̄ciosa deferret unguenta casu lapsus: & fracto uase igenti cōcæpto odore i odoriferam herbā cōuersus ē: de q Virgi. Vbi mollis amaricus illū floribus & dulcispiras cōplectitur umbra. hæc Diacordides dixit a romanis persam dici.

A maranthus cū. th. aspirato scribitur: flos ē purpureus gratissimi coloris qui apud nos imarcescibile idicat: de quo Pli. li. ii. xxi. natu. histo. inq. amaranthus ē spica purpurea uerius q flos aliq; & ipse sine odore puenit augusto mēse durat i autūmnū: summa natura eius i noie appellatiuo. quoniā non marefcit: sed postq defecerunt cuncti flores madefactus aqua reuiuiscit: & hibernas coronas facit. de hoc Ouidi. li. iiii. fastoz: Has hiacynthe tenes: illas amarante morari.

A maryllis cum. y. græco in penultima sequente duplicato. l. & i. latino in ultima scribitur: nomen fuit rusticæ proprium: de qua & Theocritus & Virgilius sæpe meminere.

A malthea cum. th. aspirato & absq; diphthongo scribitur: fuit Iouis nutrix quā Lactantius libro institutionum primo una cum sorore Melissa: quæ scilicet patris nomen detinebat: Iouem puerū caprino lacte & melle pauisse asserit. at Parmenius poeta græcus capram illam fuisse dixit: quæ geminos hædos parere solebat. & tunc illo tempore enixa fuerat. quo Iuppiter ad regem cretæ Melistum nutriendus missus fuerat: & filiabus eius in custodiam datus: quæ cum tunc forte lacte carerent illum ad capram amaltheam exposuerunt.

A mathus cum. th. aspirato scribitur: insula est in mari ægæo quæ Veneri sacra

tuit. ipsa dicente apud Virgiliuz lib. ænei. x. est amathus: est celsa mihi paphos atq; cythara. Ipsa eadem est metallorū foecundissima: dicente Ouidio libro metamor. x. At si forte roges foecudam amathura metallis. Et inde amathureus ut Ouidius in eodem libro. Lactantes uitulos amathureasq; bidentes.

A mathuta penultima cū. th. aspirato & ultima cum. t. simplici scribitur: fuit uxoris. Athamantis regis thebarū nomē quæ ante deificationem uocata fuit Ino.

A masenus cū unico. s. & e. absq; diphthongo scribitur: fluuius est uolsiorum priuernatum: ultra quē Metabos uolsiorum rex & Camillæ pater subditorum irā fugiens telo alligatam ipsam filiā Camillam picit: ut ostendit Virg. lib. ænei. xi. Quoniam ex eo nomine esse alium in sicilia fluuium ostendit Ouidius libro metamorphoseos. xv. dicens: Nec non sicianas uoluens amasenus arenas: Nunc fluit: interdum suppressis fontibus aret.

A masis cum unico. s. post. a. & ante. i. latinā scribit: habetq; accentū ī penultima fuit teste Herodoto lib. historiarum. ii. ægypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū: dicente etiā Lucano lib. ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasus. hunc Plato dixit in timeo athenas apud græcos ædificasse: ante quē teste Pōponio trecenti & triginta reges in ægypto fuere: quare uetustissimos prædicat ægyptios. alius eodem nomine uir fuit maraphius patria & peditum Darii dux contra cyrenenses missus: ut Herodotus ipse monstrauit.

A mazonēs cū unico. z. scribitur. Nam uocabulum est compositū ex a quod ē sine & mazon māma. & tam primā q̄ penultimam corripit: ut Virg. lib. xi. ænei. Pulfant & picis bellantur amazones armis. fuerūt scythicæ foeminae iuxta tanaim fluuium primuz inhabitantes. deinde ad loca iuxta fluuium thermodoonta de uenerunt: & ulterius inde præcedentes magnam asiæ partē occupauere: ut de his omnia lib. ii. sui epitomatis narrauit Iustinus. Nec uiris he foeminae miscebatur nisi in uere cum quibus uulgo delectari cōsueuerant quousq; grauidas se pserent: quod Seneca in Hippolyto tetigit cum ait:

Et prorsus iste gentis armigeræ furor

Odisse ueneris foedera & castum diu

Vulgare populis corpus. & reliqua. E quibus si mares nascebatur: interficiebat illos. foeminas uero earum dexterioribus māmis inustis ad consueta sua officia exercebant. unde Amazones dictæ sunt.

A mbidexter cū. i. latino & x. ante. t. exili scribitur: cōponiturq; ex αμφω: quæ latine ut supra uidimus transfertur ambo: & Δέξιον dexter.

A mbracia cum. c. exili hoc est sine aspiratione & i. latino scribitur: ubi. p. in. b. cōuertimus. Nam apud græcos ampracia scribitur: urbs est in epiro teste Liuiio li. vii. de bello macedonico: aspero subiecta tumulo: arcemq; habet in tumulo positam. Estque iuxta aretonem nauigabilem fluuium: dudū fuit Pyrrhi regia: de qua Ouidius libro nono metamorphoseos: Præter erant uecti certatam litedeorum.

Ambraciam: uerisq; uident sub imagine saxum

Indicis actiaco quæ nunc ab apolline dicta est. Nam ibi actium est oppidum & promontorium: ubi Augustus uictis Antonio & Cleopatra: non modo refecit sed ampliauit réplum actiensis Apollinis: ut dixit Suetonius & actienses ludos instituit: ut uidimus in dictione actium. Sinus etiam huic urbi adiacens ambracia similiter dicitur: cuius circuitum describens Ptolemæus primo ponit a

carnanum oppidum: deinde subsequenter aratii fluuii hostia: deinde ambratiā urbem: post illam actium oppidum & leucas promontorium: deinde aziliaz urbem: deinde acheloi fluuii hostia qui terminus est epiro hoc est eius partis quæ acarnania dicitur: ut in illis dictionibus uidimus.

A mbrosia cū. i. latino scribitur: herba fert dulcissimi saporis adeo ut ex illa dei de palci sint crediti: dicente Ouidio li. i. de ponto: Nectar & ambrosia latices epulasq; deoz: Det mihi formosa grata iuuenta manu. Dioscorides uero dixit ambrosia quam multi arthemisiam dicunt: plurimas in frutice detinet uirgas longas palmis tribus: habet folia in initio minuta similia rura: uirgæ uero sunt plenæ semini quasi acinis odorem uisni habentes. Nec unq; herba floret: habetq; radicē duobus palmis longa. Plinius arthemisiam credit. Sane ab ambrosia adiectiuuz ambrosius ambrosia ambrosium deriuatur quasi diuinus diuina diuinum: aut immortalis: & immortale. unde Homerus αμβροσια και χαισα. i. ut traduxit Virg. in. i. ænei. Ambrosiaq; come: hoc est diuinæ.

A methistus penultima cū. th. aspirato & i. latino: ultima cū. t. exili scribitur lapis ē præciosus coloris purpurei cōtra ebrietatē ualens: unde nomē assumpsit. Nā. a. negationem indicat & μεθυσ ebrietatē. inde amethistinus: ut Iuuenalis in satyra Et spes & ratio inquit: Vendit amethystina. at uero Horatius nō amethystina ī neutro: sed amistidē amoto. th. aspirato protulit in foemino cum ait in li. carminum primo: Bassum threicia uincat amistide quod acton annotauit asserēs sic apud antiquiores prolatum: sed suo tempore amethystis dicit.

A myclæ cum. y. græco & c. non aspirato scribit: fuit laconia ciuitas Apollini sacra: ut ostendit Homerus lib. ii. iliados. fuitq; Castoris & Pollucis patria: quod libro. iii. georg. Virgilius tetigit cum ait: Talis amyclæi domitus pollucis habentis Cyllarus: & quorum graui meminere poetæ. Similiter Statius libro primo achilidos: Soluerat œbalio classē de litore pastor. Dardanus incautus blande populatus amyclas. & inde amyclæus cum. æ. diphthongo deducitur: ut Virgili. præfaro libro. Armaq; amyclæūq; canem: cressamq; pharetram: quasi bonos canes producat. & Ouidius octaua epistolarum heroidum inquit. Castori amyclæo & amyclæo polluci. alia hoc nomine uocitata fuit in italia urbs inter caeteram & tarrhacinam constituta: quæ teste Seruio super. x. Virgilio librum a lacōnibus qui Castoris & Pollucis comites fuerāt cōstructa fuit quæ deinde tacendo perit: ut dixit Lucilius. & Virgilius tetigit in præfaro libro cum ait: Tacitis regnauit amyclis. Quod sane per hunc modum fuisse fertur. Ciues eius urbis tam pythagoream sectam a cæde omnium animalium abstinentes obseruarent: & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere nephas putarent ab iisdē interempti sunt: quaz sententiā Plinius his uerbis libro quinto naturalis historię cōfirmare uidetur dicens: Iuxta tarrhacinam fuere amyclæ a serpentibus deletæ: hæc ille: sed tacitas dixit amyclas Virgilius hoc est pythagoras: quia taciturnitatem Pythagoras primum discipulis per quinquennium indicebat. alii uero exponunt cum frequenter falso nunciarentur hostes: & inani terrore ciuitas quassaretur. Iara lege cautum est nequis unq; hostis nunciaret aduentum. postea uero cum hostis nullo nunciante ueniret: ex improviso ciuitas capta est. unde tacitæ dictæ sunt: quia periire silentio. hinc est quod ait Lucilius mihi necesse est loqui. nam scio amyclas tacendo perisse.

A myclas etiā in singulari similiter cū. y. græco & t. exili scribitur: fuit nauu pau

- preimus in epiro: de quo Lucanus lib. v. plura prosequitur.
- A** myclon cum. y. græco scribitur: ciuitas fuit poeniz seu mauiis macedoniae non longe ab axio fluuio troianis auxilia mittens ut ostendit Homerus lib. ilia. ii.
- A** mygdala cū. y. græco scribitur: dicitur a nostris nux longa. Virg. lib. georg. primo Cum se nux plurima siluis induet in florē: exponit Seruius. i. nux longa.
- A** mynæ cum. y. græco scribitur: fuerunt teste Macrobio lib. iii. saturnalium loca: ubi postea phalernum dictum fuit. Et inde amynæus cum. æ. diphthongo in penultima scribitur. Virgilius libro georgicorum. ii. Sunt & amynæ uites firmissima uina.
- A** myntas cum. y. græco & t. non aspirato scribitur: ponitur a Theocrito & Virgilio pastor: quo etiam nomine Alexandri auus hoc est pater Philippi cognominatus fuit: quin & alii plures.
- A** myntor cum. y. græco & t. exili scribitur: fuit teste Homero lib. ilia. ii. Phoenicis pater. Vnde dixit Ouidius in tertia heroidum epistolarum. Venerunt ad te telamone & amyntore nati.
- A** mythaon cum. y. græco & th. aspirato scribitur: fuit uir argiuus pater Melampy medici: ut ostendit Homerus diuersis in locis odysseæ: a quo Melampus ipse dictus est amythaonius. Virgilius libro georgicorum tertio. Amythaoniusq; melampus;
- A** mmon cum duplicato. m. & absq; aspiratione principii scribitur: e nostris arena dicitur. Nam cum Liber pater deuicta iam Indta p extrema lybyæ: cum toto exercitu gradiens maxima siti laboraret: loui humiliter supplicauit ut in hoc arduo casu se patrem illi ostēderet. Cui cum repente occurrisset aries illo duce ad limpidiſſimum fontem deductus est: moxq; sub oculis ammirantis euauit. Quare crediderunt cuncti arietem illum louem fuisse. ab huius ergo tantæ rei memoriam sumptuosissimum templum construi fecit: quod louis ammonis hoc ē arenarii cognominauit: in quo scilicet simulachrum arietis forma præstabat. & quo Lucanus libro. ix. Catonis iter per libyam describens ait: Ventum est ad templum libycis quod gentibus unum. Inculti garamantes habent: stat corniger illic Iuppiter ut memerant: sed non aut fulmina uibrans. Aut similis nostro: sed tortis cornibus amon. Et inde amoniacus gummi quoddam seu lachryma dicitur quæ ut late Plinius lib. xii. naturalis historiz retulit: ex arbore gignitur quam metropo uocant iuxta oraculum Ammonis. Idē lib. ii. eiusdem operis prius dixerat ibidem esse fontem qui die friget: noctibus feruet quod Ouidius libro. xv. metamorphoseos tetigit cum ait. Media tua corniger ammon. Vnda die gelida est: ortuq; obituq; caleſcit.
- A** momum absq; aspiratione principii uel duplicatione ipsius. m. scribitur: herba est suauissimi odoris quam Plinius lib. xii. naturalis historiz nasci dixit in armenia: arabia & ponto. armenicam uero præ omnibus Dioscorides laudat.
- A** morges cum. r. post. o. & ante. g. scribitur: fuit ex Darii ducibus unus qui in caria ceciderunt: ut ostendit Herodorus circa finem libri quinti.
- A** mœbæus antepenultima cum. æ. & penultima cum. æ. diphthogis scribitur: genus est carminis æquali numero alternatim prolatis: ut Virgilius in bucolicis Alternis dicetis: amat alterna camænæ. unde dicitur quasi αμοιβηδον: quod

- est alterne & mutue. Nam ab αμοιβηδον: quod est cōmuto deriuatur.
- A** mns qdā græcū esse uolunt: & cōponi ex αμφω: quod ē circum & nare fluere. Varro uero ostendit esse latinū: & ab ambio quod est descendendo deriuatum.
- A** mphiareus cum. i. latino & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit Oiclei filii antiphatis filii Melampi filius. unde Statius libro thebaidos tertio inquit: Ac prior Oicles solita prece numē amicat. fuit Apollinis uates: & inter augures clarus ita ut cū primum pubesceret: ab argonautis uocatus accessit: ut eodem libr. Statius ipse monstrauit: Deinde cum temporis successu Adrastus argiuorū rex expeditionem in thebanos acturus esset: una cum Melampo uate montem amphianta ascendit: uisurus quid ex bello argiuis euenturum esset: & cum inter alia preuidisset: se ex eo bello non reuersurum latebras perire: quæ omnia Eriphilæ uxori tanq̄ fidissime indicauit. Sed iam cinctorum principum exercitu parato cum solus ipse peteretur a cunctis & longior mora redium pareret utriusq; uxor illius pacta cum Argia filia Adraſti cingulum seu monile pretiosum: quod Vulcanus Hermione priuignæ & uxore Cadmi prius dederat maritum detexit qui cum thebas cum aliis principibus non rediturus peteret: & die qua curru & armis nobilis uenisset in prælium: facto repente maximo terremoto telluris uoragine absorptus obiit. quare dixit Statius libro. vi. uiuum illum & armatum ad inferos descendisse. Cætera uero quæ inde secuta sunt uidebimus in dictiōe Eriphyle & dictiōe Calliroe.
- A** mphibolum cum. i. latino & unico. l. scribitur: a nostris dicitur ambiguum. Nā componitur ex αμφι quod est undiq; & βολυν cōsiliū: unde amphibole uel amphibolia: id est ambiguitas.
- A** mphibologia eodem mō scribitur: & ex αμφι cōponitur atq; logia: quæ est sermocinatio: quasi sermo ille sententiam dubiam indicet: ut dico lacedæmonas athenienses superasse. Simili modo respondit Apollo ad Pyrrhum dicens: Aio te æacida romanos uincere posse. fit etiā per incertam distinctionē: ut Virg. li. æneid. i. Bellum ingens gerit italia: ubi q̄s intelligere posset de ingenti italia sicut de ingenti bello. & eodem libro. Aurea subnectens exertæ cingula mammæ: ubi recte Seruio dubium est an ipsam auream uel aurea cingula dicere uelit: Sed similia quædoq; meri ratione amphibologiam abiciunt & certitudinem ex metro assumunt. ut Virgilius in bucolicis: Mollia lucheola pingit uaccinia caltha: ubi non possumus mollia ad caltha referre: hæc uaccinia ad lucheola quia si lucheola sextus sit casus: non staret uersus. Idē libro æneidos. ix. ait: Cristaq; tegit galea aurea rubra ubi duo ablatiui sunt & duo nominatiui quos metrica ratione discernimus. Nam rubra & crista longas habent ultimas quia ablatiui sunt casus. fiet etiam amphibologia per cōmune uerbū ut deprecatur Cato: calumniatur Cicero: præstolatur Brurus: dedignatur Antonius: in quibus non ostenditur an actione denotent uel passionem. Simili mō fit in æquiuocis: ut si quis dicat canis mordax est: non intelligitur an de cælesti sidere uel pisce marino uel latrabili animali loquatur: cū eorū quilibet morderi dicatur. Similiter acies acuta est. ambigitur an de acie oculorum uel gladii uel militum.
- A** mphibracus cum. i. latino & r. post. b. & ante. a. atq; ch. aspirato scribitur: pes ē tribus syllabis constans & breuiem ex utraq; extremitate atq; longam in metro detinens quod nomen ipsum indicat. Nā ex αμφι quod est undiq; & βραχυσ breuis dicitur.

- A *amphilochus* cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: fuit atheniensis philosophus & agriculturæ scriptor: ut testis est Varro libro rerum rusticarum primo.
- A *amphylitos* cum unico. l. sequente. y. græco & t. non aspirato scribitur: potest interpretari undiq; dissolutus. Nam a *λυω* componitur quod est dissoluo: fuit teste Herodoto libro historiarum primo uir acarnanus: cuius oraculo fretus *Pythæstrus* deuictis apud marathona atheniensibus urbem tertio occupauit.
- A *amphimacrus* cum. t. non aspirato scribitur: pes est tribus syllabis constans: quarum prima & ultima longa est: & media breuis ut nomen eius indicat: quod est *αμφι*. i. undiq;: *μακροσ* longus.
- A *amphimachus* cū. i. latio & ch. aspirato scribitur: fuit *Amphiarei* uatis ex uxore *Eripyle* filius: quæ *Homerus* cū aliis græcorū ducibus ad troiā uenisse scribit.
- A *amphion* cum. i. latino scribitur: habetq; accentū in penultima: fuit teste *Seruius* in alexim *Iouis* & *Anthiopes* filius. alii dicunt *Mercurii* a quo suscipita *lyra* adeo dulciter canebat: ut saxa ad struendos muros thebanos traxisse dicatur: dicente *Horatio* in poetria: *Dictus & amphion thebanæ conditor urbis*
Saxa mouere sono testudinis & prece blanda
Ducere quo uellet. & Statius libro thebaidos primo:
Penitusq; sequar quo carmine muris
Iusserit amphion tyrios accedere montes. & Seneca in Hercule furente: Cuiusq;
muros natus amphion loue.
Struxit canoro saxa modulatu trahens. ob quod dicebat Virg. in alexi:
Canto quæ solitus si quando armenta uocabat.
Amphion dircaus in acteo arachynto. Nam teste Plinio lib. vii. naturalis historiz primus rationem musicam adinuenit.
- A *amphiro* cum. i. latino scribitur: fuit teste *Hesiodo* in theogonia *nympha Ocean* & *Thetyos* filia.
- A *amphirytes* antepenultima cū. i. latino. penultima cū. y. græco & ultima. cum. t. nō aspirato scribitur: insulæ ponuntur ab *Homero* in hynno *Apollinis*: nec ubi sint explicat.
- A *amphisa* cum. i. latino scribitur: fluuius est in phocaica regione ut ostēdit *Lucretius* in tertio.
- A *amphitryon* cum. t. non aspirato & y. græco in penultima scribitur: fuit *Alcæi* thebani filius qui *Alcmenam Electryonis* filiam ex *lisydice* formosissimam habuit uxorem a loue amaram: ex qua *Herculem* genuit: qui nonnunq; a marito matris *amphitryoniades* a poetis dicitur. sicut *Helena* a *tyndaro tyndaris*: quæ similiter *Iouis* filia dicitur.
- A *amphitrite* cū. i. latino utrobiq; & similiter. t. absq; aspiratione alia scribitur: fuit *Neptuni* uxor quæ cū *neptunus* primo uxore; ducere uellet: teste *Eratosthene* poeta græco: & illa uirginitatem seruare cupet: fugeretq; ad *Alanta* quesitū illā *Neptunus delphinē* misit: q cū diuersa p loca uagaret ad uirginē radē puenit Cui adeo efficaciter psuasit ut eorū nuptias sūma pace cōficeret: qua ppter ad cælū delphine tractū & stellificatū dicūt. & ponit a poetis *amphitrite* cōiter p aqua quæ uniuersum circūplectitur orbem: dicente *Quintus* lib. metamorphoseos primo: *Nec brachia longo margine terrarum porrexerat amphitrite.*
- A *amphiteatrum* cum. i. latino sequente. th. aspirato & in fine cum. t. exili scribitur & dici potest ad litteram undiq; spectaculum. Nam cum theatrū ut in ea dictio

ne uidebimus formā habeat hemicycli: duo theatra in unū coniuncta: amphiteatrum cōstruunt: ut ostendit *Plinius* libro naturalis historiz cū de. C. *Curionibus* pensilibus theatris pertractat. Nā teste *Cornelio tacito* in gestis *Nerōis* ipso & *L. Pisone* consulibus. *C. Iulius Cæsar* i campo martio primum amphitheatrum mollem posuit. quam *Suetonius* ab illo destinatā postea ab *Augusto* mausoleo ædificaturo destructam dicit. *Suetonius* etiā i. C. Cæsaribus operibus scripsit *Statilium Taurum* amphitheatrum ædificasse. Et de *Vespasiano* primum: postea de *Tito* eius filio scribens amphitheatrum opus utriq; attribuit. Sed de eo amphitheatro quod colosseum dicunt: dubium uidet quēnam illud ædificasse dicamus. Nam quidem *Vespasianum* illud inchoasse & pfectisse: dicente *Suetonio* in illius uita. Item fecit amphitheatrum urbe media ut destinasse cōpererat *Augustum*. quidam *Titum* eius filium id opus confecisse. quidam *Vespasianū* inchoasse: & *Titum* pfectisse putant. Sed amphitheatrum; dedicasse stratiq; iuxta celebriter extructis dixit *Suetonius* in illius uita. Vnde *Martialis* in epigramate ad *Titum*: uel ut alii uolunt ad *Domitianum*.
Barbara pyramidum sileant miracula memphis
Affiduus iactet nec babylona labor:
Nec triuiz templo molles laudentur honores:
Dissimuletq; deum cornibus ara frequens.
Aere nec in uacuo pendentia mausolea
Laudibus immodicis cares in astra ferant
Omnis cæsareo cedit labor amphitheatro:
Vnū pro cūctis fama loquatur opus. fustq; hoc amphitheatrum in pte domus
aureæ Neronis quæ a Vespasiano & Tito penitus deleta fuit ut uidebimus i dictione collossus. & latius in dictione roma. Nec solum amphitheatrum dicebat
s; a multis arena sæpissime uocitata ē. nā sic quoq; similis molles quæ nunc Veronæ: & altera quæ Polæ conspicitur arena noiatur. Quod nomē assumpsisse
puto ab arena quæ in medio illius plateæ ne gladiatores & alii defluerēt sternebatur cū lapidibus stratā fuisse uerisimile sit. Ideo ait Iuuenalis. Latum media
fulcū deducit arena. Nā certabant quandoq; inter se homines in amphitheatro
Nonnunq; cū ursis leonibus & aliis feris bestis: qd certamē munus gladiatoriu;
dicebatur: & certantes ipsi gladiatores a gladio. gladius autē est mucro seu ensis nō cultellus ut male utuntur nonnulli. Dicunt etiā bestiarum pcessores: & lanistæ a laniando. Iuuenalis i satyra Scēmara quid faciunt: Inuenies aliquo cū;
pcessore iacentē. idem in satyra Credo pudicitiam. Testādī cū sit leonibus atq;
lanistis libertas. Similiter ab arena arenarii. & a rete quod artificiose ferebant ut
insequentē aduersarium opirent. & implicitū uiribus superarent rætiarū dicti
sunt: quod ræte a iaciendo iaculum appellabāt. Et ob similem causam dicti sūt
laquearii cum fugientem iniecto laqueo impedirent: pugnabātq; sæpissime fuscina seu tridente: ut neptuno honorem impenderent. Vnde Iuuenalis i satyra
Stemmata quid faciunt inquit: Mouet ecce tridentem. Postq; uibrata pendentia
rætia dextra ne quicq; effudit. Nanq; multi primum capite damnati: mox alii i
bellis capti illic cum feris pugnando mortem oppetere cogebantur. ita ut teste
Seneca duo qui ad id certamen portabantur: mortem sibi prius constituerint. unde etiam
Claudius Cæsar pccatis ægyptiis & in potestatem redactis militibus quorum non parua manus ob affluentia opum rebellauerat partē occidit

& partem pugnatos cum bestiis misit. idem Iosephus de captiuitate iudaica: Titum diuersis in locis de captiuis iudeis fecisse ostendit. Sed deinde mali auari homines cum bestiis pugnaturi publice accipiebantur. Verum hanc sanguinariam uoluptatem pugnandi cum bestiis primū athenienses comperisse dicuntur: & ad ciuitatem in honorem scythicæ Dianæ conduxisse. Sed teste Iulio Capitolino in uita Popieni & Balbini multi ueterum dixerunt deuotionem hanc a romanis factam contra hostes: ut sanguine litato Romani ipsi specie pugnae feueriores fierent: ita ut pugnas uidentes & uulnera ferrūq; & undas inter se cohortes cum in bello contra armatos hostes essent: uulnera sanguinem non horrent. Scribit etiam Suetonius Domitianum edidisse ludos: & spectacula ratibus in amphitheatro aquis quantum oportuit inundato.

A mphora cum. ph. aspirato scribitur: græcum est: & apud illos generis masculini diciturq; ο αμφωρευσ. Sed hæc dictio ut multæ aliæ cōmutatione terminatōis etiam genera ipsa cōmutat: ut ο κρατης hæc cratera ο χαρτης hæc charta: ο κηρος hæc cera. ο πανθηρ hæc panthera. Horatius in. iij. epistolarum.

Si forte in terris rideret democritus: seu
Diuersum confusa genus panthera camelo:
Siue elephas albus uulgi conuerteret ora.

A mphrysus cum. y. græco post. r. sequente. s. consonante scribitur: fluuius ē thessalix: iuxta quem armenta regis Admeri Apollo diuinitate priuatus: ob pulsatos cyclopas pauisse traditur. unde ait Virgi. lib. georg. iij. Pastor ab amphryso. Lucanus lib. vi. Et flumine puro irrigat amphrysus famulantis pascua phœbi:

A mphitos cum. i. latino post. s. & r. simplici scribitur: fuit pprium puellæ nomen.

A mulius cū unico. l. & i. latino scribitur fuit albanorū rex & Numitoris frater.

A nacreon cum. c. non aspirato scribitur: fuit poeta lyricus & patria teius. hic Bathylum adolescentulum famium ardentem amauit: dicente Horatio lib. iij. oda rum in ea oda: cuius initium est Mollis inertia:

Non aliter famio dicunt arsisse bathyllo

Anacreonta teium: qui persæpe caua

Testudine fleuit amorem. & Ouidius de eodem libro. ii. tristium:

Quid nisi cum multo uenerem contemnere uino:

Præcepit lyrici teia musa senis. hic teste Plinio lib. vii. naturalis historix acino uux passæ strangulatus occubuit.

A nacharsis cū. ch. aspirato scribitur & i. latino: fuit philosophus ex scytharum genere sapientiæ admirande: ut dixit Cicero libro. v. de quæstionibus tusculanis: Immo affirmat Herodotus libro historiarum. iij. neminem ex scythis sapientem audiuisse nisi hunc quem sapientissimum fuisse testatur: fuitq; Guri filius & Cadnidi scytharum regis frater. & tandem teste Iosepho libro. iij. ad grāmaticū: cum ad suos reuerteretur & conaretur: græcorum leges suis inducere. in uenatione a fratre sagitta occisus interiit: dicens se gratia eloquiū & disciplinz: i græcia conseruatum: ob quæ in patria peribat.

A nadiplosis cum. i. latino utrobicq; scribitur: dici potest a nostris reduplicatio. Nā componitur ex ανα quod plærūq; i cōpositione dicit re: & διπλασιω dupli catio. fitq; tunc quoq; cum uersus aliquis ab ea dictione incipit in quam præcedens uersus desit: ut Virgi. in Damone Certent & cygnis ululæ sit iuyus orpheus Orpheus in siluis inter delphinas arion.

A naglyphon cū. y. græco scribitur: significat apud nostros desup sculptum. Naz ex ana cōponit: quod nōnunq; desup indicat: & γλυπτω quod est sculpto.

A nagrus cū. r. post. g. scribitur: fluuius est thessalix. cuius aqua centauri ab Hercule uulnerati qā in illo se lauerant impotabilem reddiderunt.

A nalogia cū. a. in secunda syllaba & unico. n. & unico. l. atq; i. latino scribitur: quæ (ut dixit Quintilianus) pxime e græco trāsferentes pportione uocauerunt. eius (ut ait) hæc uis est: ut id (quod dubiū ē) ad aliqd simile (de quo nō quærit) referat. ut incerta certis pbet. **V**el si querat: funis masculinū sit: an femininū simile illi sit panis. Id etiā ex diminutiōe disgrunt: ut qā funiculus masculinum: ergo & funis: de qbus qd tenendum sit: sufficientissime Quintilianus expressit.

A napæstus penultima cum. æ. dipheongo & ultima cum. r. non aspirato scribitur pes est qui ex tribus cōstat syllabis: duabus primis breuibus & ultima longa. cōponitur ex ana præpositione: & pæigma quod est ludus: eo quod ad ludos & exercitia fuerit qmaxime cōueniens: dicente Cicerone libro tusculanarum. ii. Nō adhibetur spartis ulla sine anapæstis pedibus exhortatio: & hæc illius est cōpositio q̄q; inscii aliud quid dicant.

A napis cū. i. latino scribitur: fluuius est siciliæ leuiter defluens: dicete Ouidio li. fastorū. iij. Præterit & cyanē & fontes leuis anapi: de quo Cyane Proserpine comes loquendo Plutoni apud Ouidium libro metamorphoseon. v. Et me dilexit anapis: Exorata tamen non ut hæc exterrita nupsi.

A naphora cū. ph. aspirato scribitur: dicitur a Cicero in dignitatibus repetitio estq; dictio cōposita ex ana præpositione: quæ plærūq; in cōpositione dicit re: & φορα latio & fieri dicitur: cū aliqua dictio pluries in uersu aut sequentibus uersibus repitur: ut Virgi. li. ænei. i. Natæ meæ uires mea magna potētia solus Nate patris summi & reliqua. Idem lib. ii. Nos te dardania incensa tua quæ arma secuti: Nos tumidum sub te permissi classibus æquor.

A nastrophe cum. r. sine aspiratione & ph. aspirato scribitur: Dicitur teste Quintiliano a nostris iuersio: quæ ut ait in specie soloecismi cadat: hyperbaton quoq; appellari eodem modo potest.

A naxagoras cū. x. cōsonante scribitur: fuit Clazomenius Hegesibulo siue Eubulo parte natus: Anaximenis auditor: & philosophus suo tempore inclitus. Nam gloria opus & animo clarissimus patrimonium omne suis sponte concessit. & se ad æru naturam speculandā cōferens: rem omnē priuatā & publicā neglexit. Eratq; xx. annorum in Xerxis transitu & septuaginta duobus uixit. hic cutdam decenti: nōne patriæ cura tibi est ulla: respondit mihi patriæ cura est: & sūma qdem: atq; digitum in cælum extendit.

A naxaretēs cū. x. cōsonante in antepenultima: & r. nō aspirato in ultima scribitur: fuit ex cypria salamina puella miræ pulchritudinis & regali ex stirpe nata: quā Iphis popularis amabat insane. Sed ab illa semper speratus: ad eius fores se suspēdit: ut rettulit Ouidius libro metamorphoseos. iij.

A naxarchus cum. x. cōsonante & ch. aspirato scribitur: fuit Abderites philosophus Diomedis smyrnæi auditor. alii Metrodorichii auditorem tradunt: hic ut Laertes scripsit: inimicū habuit Nicocreonem cypri tyrannum: eo q; cum illū Alexander magnus aliquando in conuiuio rogasset quidnā de cœna illa sentiret dixisse ferunt cuncta pmagnifice. O rex uerum oportet iam caput Satrape cuiusdam apponi Nicocreonem intuens: quo ille indignatus post Alexandri mortē

cum nau ferretur Anaxarchus inuitusq; applicuisset cypro: ab illo captus crudelibus penis affectus est: ut refert Laertius iubente tyrano illius praecidi linguam fama est praecisam: mordicus in tyranni faciem conspuisse.

- A** naxilas cum .x. consonante & .i. latino scribitur: nomen est uiri proprium: de quo Plurarchus nonnunquam meminit.
- A** naximander cum .x. consonante & .i. latino scribitur: fuit philosophus patria milesius Praxiadis filius & Thaletis auditor cui in schola successit. hunc Plinius lib. ii. naturalis historiae dixit pitissimum fuisse astrologum & primum celestia signa docuisse. unde teste Fauorino ut conversiones Solis & equinoctia adnotaret: horostopia primum fabricauit: primumq; maris ac terrae circuitum descripsit. Idem materiales spacia construxit: & paulo post sexagesimum quartum annum obiit. floruitq; sub Polyte famulo tyrano. alius teste Laertio similiter milesius fuit historicus non ignobilis.
- A** naximenes cum .x. consonante & .i. latino scribitur: fuit Euristrati filius: Anaximandri discipulus atq; eius successor qui eo die obiit quo sardis capta fuit.
- A** nauros cum .au. diphthongo scribitur: fluuius est thessaliae quasi absq; aura dictus dicente Lucano libro sexto. Quisq; nec humentes nebulas nec rore madentem Aera: nec tenues uentos respirat anauros.
- A** chemolus cum .ch. aspirato scribitur: nomen est uiri proprium.
- A** ncycle cum .c. non aspirato & .y. graeco atq; unico .l. scribitur. Namq; regnante romae Numa Pompilio scutum breue ac rotundum de caelo lapsum est. dicente Ouidio in loco praefato: Ecce leui scutum uersatum leuiter aura Decidit: a populo clamor ad astra uenit. Et cum aurispices respondissent illic forte orbis imperium ubi ancycle illud consisteret: diligentia Numae ne ab hostibus unquam auferri posset adhibito Manurio fabro multa similia dicta sunt & in templo Martis posita. Et cum duodecim sacerdotes adolentes nobiles: ut ostendit Lucanus lib. ix. Numa ipse Marti graduu delegisset: illisq; dedisset insigne pictas tunicas & super tunicas aeneum pectori tegmen. Iussit ipsa celestia arma quae ut diximus ancylia nomina uel suspensa collo ab illis portari: & cum saltu atq; tripudiis carmina decantari quos sane sacerdotes a saltu salios nominauit: dicente Ouidio lib. i. iam dederat salis a saltu nomina dicta Armaq; & ad certos uerba canenda modos. unde ut in factorum libris haberi dicunt: haec saltandi ratio fuit ne scilicet ulla pars a religione uacaret: ita ut cantus ad animum & saltatio ad totius corporis nobilitatem spectaret: uerum cum Mamurius reliqua ancylia illi caelesti similia ut iussus fuerat confecisset: eiq; prima Numa obtulisset ut refert Ouidius dixit tunc sic Mamurius: Merces mihi gloria dixit. Noiaq; extremo carmine nostra sonet: Inde sacerdotes operum promissa uelusto Praemia soluunt: Mamuriumq; uocant: fuitq; tante reuerentiae saliorum collegium ut non erubuerit Africanus unum de salis fieri. ut ostendit Livius lib. vi. de bello mace. Nec L. Eurius Bibaculus a patre suo magistro collegii saliorum erubuit ancylia arma deferre eum praecedentibus sex littoribus. officio. n. portis fugebatur.
- A** nchises cum .ch. aspirato & .i. latino atq; unico .s. scribitur: fuit Capis filius & Aeneae pater: de cuius genealogia uidebimus in dictione Priamus. Et dicitur etiam anchisa: quia teste Seruio super .iii. aenei. huiusmodi nomina graeca terminata in es mittunt etiam nominatiui terminationem in .a. & declinationem recipiunt latinam: ut atrides atrida huius atridae. Laertes & laerta huius laertae. similiter Anchises & anchisa huius anchisae. Sed a terminatione in es facit patronymicum anchisades: ut Virg. lib. viii. Aeneas anchisades & fidus achates.

A ncona cum .c. non aspirato scribitur: & ab aliquibus more graeco ancon scribitur: quod apud nos cubitum indicat. Nam urbs est in piceno super hadriaticum mare posita de qua dicit Plinius libro .iiii. natura. historiae siculis ancon colonia primoriorio chimarico apposita est in ipso flectentis se ore cubito. Idem Solinus anconeam inquit quae ignorat a siculis condita. & cum apud siciliam plures fuerint dorientium coloniarum a quibus aedificari potuit dixisse uidetur Iuuenalis in satyra Crispini. Ante domum Veneris qua dorica sustinet ancon.

A ncora cum .c. non aspirato apud graecos scribitur: latini uero teste Seruio super primum aenei. cum aspiratione scribere consueuerunt: quod mihi uideri dixit: cum aspiratio magis sit graecorum quam nostra: itaq; sine aspiratione scribenda est.

A ncus cum .c. non aspirato scribitur: fuit Numae Pompilii nepos & filia: & quartus romanorum rex sic quoque cognominatus teste Seruio super .vi. aenei. ab αγκυλός id est a cubito quem in curuum habebat.

A ndrogynos cum .r. post .d. & ante .o. atq; .y. graeco scribitur: is dicitur qui uir est & foemina. Nam componitur ex ἀνδρῶν id est hominis: & γυναικῶν foeminae quae si ex homine & foemina.

A ndrogeus cum .r. post .d. & ante .o. atq; .e. sine diphthongo scribitur: fuit Minois cretae regis filius indolis admirandae: qui cum athenis caeteros palestra superaret: ab atheniensibus & megarensibus dolo occisus fuit: contra quos insurgens Minos capta megarensium urbe: & occiso Niso illius rege athenienses duro tributo coegit. Alius fuit nobilis graecus: quem Virgilius altis carminibus occisum narrat ab Aenea qua nocte Ilium captum fuit.

A ndromache cum .r. post .d. & ante .o. atq; .ch. aspirato scribitur: unde componitur ex ἀνδρῶν .i. hominis: & μάχη hoc est pugna: quasi hominis pugna fuit Hectoris dilectissima coniunx filia Eetiois thebae in cilitia regis: ut ostendit Homerus lib. .ii. Na inducens illam cum Hectore loquente lamentariq; miserabiliter rettulit de Achille quae patriam suam thebas in qua orta fuerat euerterat: & patrem regem septem suos fratres occiderat: traxeratq; captiuam matrem: quam deinde imensa summa redemptam. Diana apud aedes paternas comorantem sagittis interfecit.

A ndrja cum .i. latino scribitur: dicta sic quoque fuit foemina quaedam terentiana: quia ex andro insula maris aegaei athenas uenerat.

A ndron cum .r. post .d. scribitur: locus est domicilii angustior longitudine in quo uiri plurimum morantur: ut gynaeceum in quo mulieres quae admodum in sua ditione uidebimus

A ndruare cum .r. post .d. & ante .u. scribitur: apud nos dicitur recurrere: & a uerbo graeco dicitur: quod est ἀνδροαεῖν.

A nthemum cum .th. aspirato scribitur: herba est boni odoris.

A nger cum .e. absq; diphthongo scribitur: fluuius est ex illiricis uersus boream fluens: & primo teste Herodoto libro historiarum .iiii. in campum triballicum: deinde in fluuium brongum: & brongus ultimo in istrum defluit.

A nylis penultima cum .y. graeco & ultima cum .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiarum .ii. aegypti rex: qui post Aschyn in aegypto regnauit: & cum caecus esset fugatus fuit a Sabaco aethiopum rege: ut idem auctor ostendit.

A nycus cum .y. graeco & non aspirato scribitur: fuit atheniensis uir locuples: & factiosus: hic cum ob suas ineptias nonnunquam a Socrate rideretur: non potuit id modo desistere: sed ita exandescens primum in Socratis maledicta cum nonnullos prouocauit: tum Aristophanem poetam comicum doctum quidam sed hominem

parū pbrū qui accepta ab illo grandi pecunia contra Socratē comœdiā scripsit cuius titulus est *νεφελαί*. i. nebulæ: quin & agendam illam in scœna spectadā q̄ curauit: in qua cū plura in Socratem tum illud confingit eum nebulas cole re: & atheniensium religionibus detractare: & præter hæc iuuenum mentes sic imbueret: ut parentibus manus inferre pie & occiose possent. Quæ res cum uniuersum populum in ea ipsa recitatione a Socratis charitate & reuerentia auerteret. Anytus ipse cū duobus aliis postridie adhuc calētibz auribus populi ab ipsa recitatione Socratē in iudiciū traxit. Nam ut dixit Plato in apologia tres illum accusauerunt Anytus: Lycon & Melitus: quæ sane cōiuratio hoc modo gestata est Melitus cuius nomie accusatio scripta fuit: Meliti filius Socratē Sophronisci filium de his crimibus impetit: iura uiolat Socrates quæ ex maiorū instituto suscepit ciuitas deos esse non æstimans. alia noua demonia inducit cōtra ius item & fas. Iuuenes corrūpit: poena illi mors. Ab cuius defensione cū discipulus Plato surrexisset: orationē illam exorsus esset: cuius initiū est *ὀτιμώτερον ἢ ἄνθρωπος ἀνηντιοί* tantus a iudicibus clamor obiectus ē ut discederet: & cunctis aliis dicēdi ac deferēdi facultas p̄cepta fuerit. Quare furore quodā & ira morte dānatus est Socrates. nec multis diebus post dato illi ueneno ex publico in carcere mortuus ē: sed post paucos dies ductus poenitētia populus quibus sero interfecitum luget Socratē p̄dicat oēs illū sanctitate ac clarissimarū omniū uirtutum uenerabilē extitisse. indicit̄ publicus mœror: claudunt officinæ: & gymnasia fit impetus in accusatores qui oēs & supplicio affecti & fugati fuerūt. Socrati uero ab atheniensibus ærea status Lysippi opus in celeberrimo loca sita fuit.

Anus cum. i. latino scribitur: rex fuit in delo: dicēte Virg. lib. ænei. ii. Rex anius rex idem hominūz phœbiq̄ sacerdos. de quo Ouidius metamor. xiiii. plura scripsit. hic filium habuit andrum: a quo andros insula in qua regnauit denotata fuit: ut ostendit Ouidius præfato loco.

Annus cū duplici. n. scribit̄ & idē ē teste Festo qd̄ græce *ἐννὸν* dicit̄ unde quod nos triēniū illi *τρίεννον* uocauere. aliq̄ uero non græcū sed latinū eē dixerunt ut Arteius Capito teste Macrobio libro primo latinialium q̄ annū ipsum a circuitu t̄pis dictum putat: eo q̄ ueteres an̄ p̄ circum ponere solebant: ut Cato in originibus oratorū inq̄r anteterminū p̄ circum terminum: & ambire quasi circū ire dicit̄: sic annus quasi circū nunc dicit̄: uerū ipsius anni diuersæ apud antiquos cōputationes fuere: quas Macro. præfato lib. recēsit: sed post oēs Iulius Cæsar imitatus egyptios solos ut dixit Macrobius diuinarū rerū omniū consuetos ad nostrum solis qui trecentis sexagintaq̄ & quadrante cursum conficit annum redegit. de quo Ouidius libro fastorum. iii. ait

Is decies senos: trecentum & quinque diebus.

Iungit: & e pleno tempore iuncta die.

Quare cæsar ipse in conuiuio Cleopatraz apud Lucanum libro. x. dicebat ad Cnorem: Non meus eudoxi uincatur fastibus annus. nam sicut lunaris annus mensis est: quia a luna paulo minus q̄ mensem in zodiaci circuitione consumit: ita solis annus eorum dierum numero colligendus fuit: quo zodiacum ipsum sua circuitione conficit. hoc est dum ad id signū se denuo uertat ex quo digressus est. unde annus uertens ab antiquis uocabatur: & dicebatur magnus cum lunæ annus breuis uideretur: dicente Virgilio libro æneidos. iii. Interea magnum sol circūuoluitur annum. & ab anno annona deducitur quod anni ē

alimonia: & cum duplici. n. similiter scribitur: habetq̄ accentum in penultima. nec tantū ē frumētaria sed etiā aliæ rerum: ut Cicero libr. ii. de diuinatione: si Epicuri de uoluptate rosus esset: putarē annonam in macello cariorē fore: licet forte macellum non tantum pro loco ubi caro uendi consueuit accipitur: sed ubi & frumenta. Annales similiter ac anno deducuntur: in quibus res gestæ p̄ annum scribebantur: quæ etiā penultimam producit secundum eam grāmaticæ regulam: qua dicitur omnia denominatiua quæ in singulari nominatio terminantur in alis ut annalis liberalis & similia penultimam produci comperiuntur: atq̄ per unicum. l. scribi cōsueuerunt. similiter & ab ānuo anniculus puer & annicula puella: & anniculum iumentum deducitur: hoc est unius anni sicut bimus bima bimum duorum annorum: trimus trima trimum triū annorum: quadrimus quadrima quadrimum quattuor annorum: & nō amplius cōperitur: quæ sane diminutiua non sunt. Nec de animabus modo: sed de inanimatis idem dicere possumus: ut anniculus uiuum: bimum oleum: de pueris tamen magis loquimur per diminutiuum bimulus trimulus quadrimulus: quæ intra hos annos adhuc parui sunt. Reperimus etiam apud iurisperitos bima trima quadrima die pro tempore biennii triennii quadriennii. Nam diem in fœminino pro tempore accipiunt: ut ipsa dies fecit hominem prudentem: & multa dies dat magnam hominibus experientiam. unde Pedianus dieculā p̄ parto tempore uult fieri: quod nostri temporis iurisperiti non intelligunt: dicimus tamen in masculino externo die: crastino die: non hesternā die & crastina. ad diē non uenit: ad diem non affuit id est die præstituto.

Anonymus cum. y. græco scribitur: dici potest a nostris absq̄ nomine.

Antæus cū. t. nō aspirato & æ. diph. in emēdatissimis græcorū codicibus scriptū cōperi. ar eoz̄ nōnulli cū. ch. aspirato & e. simplici scribendū uolunt: dicētes cōpositum uocabulū esse ex anti præpositiōe græca: quæ in cōpositione plarūq̄ apud nos cōtra designat: & heos dictione aspirata & sine diphthongo quæ solet̄ indicat: quasi contra solē fuisse dicatur. Nam fuit gigas libicus ex mauritania ab Hercule uictus: quē admodū plura de eo scripsit Lucanus li. iiii.

Antagoras cū. t. exili scribitur: nomē fuit uiri pprium: de quo sæpe Plutarchus.

Antalcides absq̄ aliqua aspiratione: & i. latino scribitur: nomen fuit propriūz uiri spartani: ut ostendit Plutarchus.

Antandrum cum. t. exili scribitur: saxum est magis q̄ insula. ut Plinius libro q̄rto naturalis historiz: & Solinus itidem ferunt: dicentes inter tenedum & chiuz qua æheus sinus panditur a dextra nauigantibus saxum est: quod antandrum dicimus. hoc enim uerius q̄ insulæ nomen meruit. Et quoniam uisentibus procul capraz similitudinez representat quā græci ægam nuncupant. ab eo ægæū sinum dictum nōnulli putauere ut supra uidimus. est etiam eiusdem nominis ciuitas in phrygia dicta antandros: teste Seruio sup. iii. æneidos: uel q̄ de antandro insula eam condiderunt coloni. uel q̄ græci uenientes per thraciā cæpere Polydorz̄: pro cuius præcio hanc habuere ciuitatem: quæ ex factō nomen accepit: hoc est *ἀντιάνδρος*. id est pro homine quem post acceptum præciū occidisse lapidibus ferūt. Euripides uero aliter dixit: quē Virgilius ipse nō sequit̄. Sub ciuitate igitur phrygiæ magis q̄ sub insula se ad discessum præpasse æneā ex Seruii expositione ostendere uidetur Virgilius cū ait: Classemq̄ sub ipsa Antandro & phrygiæ molimur montibus idæ.

- A** ntapodosis cū.t. non aspirato scribitur: dici pōt a nostris retributio. Nam cōpōnitur ex anti & apo p̄positionibus quæ re indicant: & dosis datio: ponit̄ figura cum media primis & ultimis cōueniunt: ut uestrū iam hoc factum repræhēdo p.c. non meuz ac pulcherrimū quidem factum: uerū ut pixi nō meū sed uestrū
- A** nteas cum.t. non aspirato & .e. sine diphthongo scribitur: fuit teste Plutarcho scytharum rex.
- A** ntemūta cum.a. nō aspirato utrobique scribitur: urbs fuit in asia ad litora ponti. nunc teste Plinio lib. vi. naturalis historię deferra: sed quondā adeo gloriosa: ut Timosthenes in eam trecentas nationes: quæ dissimilibus linguis uterentur descendere p̄diderit & p̄git: sunt qui conditam eam ab Amphito: & Telchio castoris ac Pollucis aurigis putant.
- A** ntenor cū.t. exili & .e. absq; diphthongo scribitur: fuit troianus nobilis qui teste Homero lib. iii. iliad. tēpore belli troiani a re militari ob senium olim defueuerat. Sed in curia senatūq; & dicenda sententia erat utilissimus. hūc cum Aenea patriam græcis prodidisse creditum est. sed ad partes uenetia: inde deueniens patruum urbem edificasse dicitur.
- A** nthedon cum.th. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados boetiorum urbs.
- A** nthemion cum.th. aspirato scribitur & .i. latino. fuit troianus pater Simocēsi ut in ea dictione uidebimus.
- A** nti cum.t. exili ut supra uidimus & .i. latino scribitur: præpositio græca est quæ in compositione apud nos plærūq; cōtradicit. extra compositionē uero apud illos construitur cum genitiuo. & tunc apud nos designat id quod pro. nōnūq; etiam in compositione idem efficit.
- A** ntias cum.t. non aspirato & .i. latino scribitur: fuit uxor Proeti ex qua proetides genuit. ut uidebimus in dictione Proetus.
- A** ntibacchius cum.i. latino utrobique & geminato. c. ac secundo aspirato scribitur: pes est contrarius bacchio. nam constat ex duabus longis & una breui: temporum quinq; ut natura Pompeius.
- A** nticyra absq; aliqua aspiratione & .i. latino in antepenultima: in penultima uero cū.y. græco scribit̄: insula ē ad regionē phocaicā p̄tinens in corinthū uersa. & portū habens amplū multarūq; nauū capacē: habetq; oppidū eiūsdē nomis ut monstrat Liuius libro. ii. de bello macedonico. in hac elleborum nasci ab auctoribus omnibus proficitur. unde ait Ouidius libro. iii. de ponto: lbibe dixissem purgantes pectora succos. Quicquid & in tota nascitur anticyra.
- A** nticlea absq; aliqua aspiratione & .i. latino scribitur: fuit Vlyxis mater: quæ cum duceretur ad Laertæ nuptias ab Sisypho latrone Aeolī filio capitur & adulteratur. Alii dicunt cum Laertæ iam nupsisset: & ad oraculum p̄geret consulturā: captā a Sisypho latrone: & ut multi putant ex eo Vlyxem cōcēpisse. Quod Ajax apud Ouidium. xiii. metamor. improbauit Vlyxi cum dixit: Et sanguine cretus Sisyphio. alii putant Vlyxis matrem Austoliam cognominatam fuisse.
- A** ntidotum absq; aliqua aspiratione & cum.i. latino scribit̄: apud nos dici pōt ex contrario datum: cum contraria contrariis curari dicantur.
- A** ntrigonus cū.t. exili & .i. latino scribitur: quo nomine uiri plures clari uocati sunt. Vnus fuit thesei & Phedræ filius maior natu. Demophoonte qui post fugatum ab atheniēsis patrem rex creat: & mutato nomine Mnestheus dictus

est. Alius fuit macedoniae rex & unus ex principibus Alexandri: post cuius mortem plurima bella gessit. Alius fuit rex iudeorum: & ab Herode ascalonita in carcere obrūcatus. Alius fuit philosophus cynicus de agricultura scribens: ut dixit Varro libro primo de agricultura.

- A** ntigone simili mō scribitur: quo nomine plures etiā fuerunt illustres scemina: una Laomedōtis filia & Priami soror: quæ cū Iunoni in pulchritudine se præferret auulsa illi lingua cōuertitur in ciconiā. Alia fuit Oedipi regis thebarum filia: quæ patri cæco & a Creonte in exilium misso ducatum prestabat: ut Seneca in oedipo: & Statius in thebaide attestantur. Et cū inde ad exhibendas ultimas lachrymas fratribus aduersus Creontis imperia nocturno tēpore in caput martium puenisset: & sororē Argiā Polynicis coniugē ad simile officiū cōperisset: cremarentq; ambæ pemptorū fratru cadauera iussu Creontis capta: & occisa fuit. de qua Iuuenalis in saryra Stēmara quid faciunt meminit: cum cōtra Nerōnem qui tragœdias canendo p̄ pegrina pulpita pergebat inquit: Ante pedes domiti longum tu pone thyeste Syrma uel antigones.
- A** ntilogia cum.i. latino utrobique scribitur: dici pōt cōradictio seu refragatio.
- A** nthylla cum.th. aspirato & .y. græco scribitur: atq; duplicato. l. fuit teste Herodoto urbs in ægypto.
- A** nthia cum.th. aspirato & .i. latino scribit̄: fuit ciuitas in argo p̄p̄inqua pylo: & sub dominio Agamēnonis: ut ostendit Homerus li. iliad. ix.
- A** ntimus cum.t. non aspirato & .i. latino scribitur: fuit teste Homero lib. iii. iliad. Priami regis filius & bello strenuus.
- A** ntimachus cū.a. exili & .i. latino atq; .ch. aspirato scribitur: fuit græcus poeta: qui cum dolorem suum quē e morte charissimæ uxoris Lysidices cōceperat lenire uellet: elegiā scripsit: in qua calamitates oēs herou alius repentes enumerauit. Alius fuit troianus qui teste Homero li. xi. iliad. donis Alexandri auroq; corruptus impedimento fuit quo secius Helena Menelao redderetur: immo pro concione troianos hortatus est ne Menelaum dum ad eos cum dīo Vlyxe legatus iret redire sinerent: sed intra urbem atq; illic statim trucidarent.
- A** ntiopa cū.t. non aspirato & .i. latino scribitur: fuit teste Homero libro. xi. odissæ Alcopi filia. ait enim sic ἀντιόπηνη Λοη ἀφ' ὧντιού γάρ τ' ἄρα: hoc est antiopam uidi Alcopi filiam. nōnulli uero ex nostris Nyctei regis in lesbō filiam fuisse dicunt hæc Lyco thebarum regi nupsit: qua ut dixit Ouidius libro metamor. vi. Satyri cælatus imagine pulchra Iuppiter impleuit gemino nyctēida foetu. Nam teste Homero eodem libro. xi. odissæ peperit illi duos filios Amphionem scilicet & zetum οἱ πρῶτοι θηβῶν ελὸς ἔκτισαν: hoc est qui primi sacrarium thebarum ædificauerunt: hoc est ante Cadmum. Sed de hac antiopa reliqua plene uidimus in dictione Dirce. Alia fuit amazonum regina.
- A** nthiochia cū.t. sine aspiratione & .ch. aspirato atq; .i. latino scribit̄: fuit teste Plinio li. vi. natu. histo. urbs in syria epiphane olim cognominata quā Seleucus Nicenor Antiochi filius ob suæ originis memoriā cōdidit. hanc fluuius horontes diuidit. Alia est iuxta p̄sicum sinum quā Antiochus rex olim condidit.
- A** ntonomasia cū.t. nō aspirato & .i. latino scribit̄: dici pōt latine pro nomine. i. uice nominis positio: ut Maia genitus pro Mercurio: magnanimus anchisiades pro Aenea. Virgi. iii. æneidos. Infelix puer atq; ipar cōgressus achilli: Quin & hæc figura melius dicendo poetam intelligimus Virgilium & græci Homerum

Saturniam pro Iunone ut dixit Seruius & cōsimilia: & hoc melius est exemplū
q̄ superiora: ubi proprie est p̄s̄f̄sis. i. circuitio.

Anthores cū. th. aspirato scribit̄: nomē est uiri propriū de quo Virgi. lib. x̄nei. x̄.
Egrediū anthorē latus inter & illa fugit Hercules anthorē comitē. estq; composi-
tum nomen ex ανθων quod est florē & uiros atq; π̄ω uerbo quod est fluo q̄
tunc quoq; florens ī morte; defluxit: unde more homerico Virgilius noster ut
plurimū nomina cōfinxit. Nec pōt dici in nominatio anthor: cū penultima ī
accusatio longa sit & nomina terminata in or in obliquis casibus penultima;̄
corripiant: ut Hector hectoris: Nestor nestoris: Castor castoris.

Antho cum. th. aspirato scribitur: fuit Amulii albanorum regis filia.

Antipha cum. a. non aspirato utrobq; .i. latino scribitur: fuit Melampi medici fili-
us ex Iphianassa filia Proeti & fuit pater Oiclei.

Antiphona cū. t. exili & .i. latino scribit̄: pōt latine interpretari uox reciproca.

Antiphrasis cum. t. nō aspirato & .i. latino utrobq; scribit̄: sermo dicitur p̄ contra-
rium intelligendus ut lucus quia luce careat: Manes quia imites: Eumenides
quia furia: parce quia nemini parcant. Qua figura nōnunq̄ quos nanos cōspi-
cimus: Atlātes uocamus: aethiopes argenteos & similia. Nam componitur ex an-
ti quod est contra: & φρασῑ locutio.

Antiphus cum. t. non aspirato & .i. latino scribitur: fuit teste Homero libro. ii. ilia.
Thessali filius & nepos Herculis qui cum fratre Phidippo dux tringinta nauū
cum aliis gr̄cis ad troiam cōmigravit.

Antiptosis cum. t. exili utrobq; & .i. latino scribitur: dici potest latine pro casu: fi-
gura est quando casus pro altero casu ponitur. Virgi. lib. x̄nei. i. Urbem quam
statuo uestra est. Terentius in prologo: fabulas quas fecisset populo placerēt p̄
fabulæ Virgi. in. x. Hæret pede pes: Densu;̄ uiro uir: hoc est pedi pes. Et com-
ponitur antiptosis ex anti quod est pro: & π̄ωσῑ casus.

Antisigma cum. t. non aspirato & .i. latino utrobq; atq; unico. m. scribit̄: ante qđ
in euphonia causa hoc est plenioris soni a nostris interponitur. g. Nam ea litte-
ra cognominatur quæ inuersa ad ipsum sigma gr̄cum describitur uidelicet. ζ
Ex qua & sigma formauit Claudius Cæsar alterius litteræ figuram: quam p̄. ψ
gr̄co scribendam statuit uidelicet & a parte totam litteram antisigma cogno-
minauit: ut supra uidimus cum de ea tractauimus.

Antismos cum. t. non aspirato & .i. latino scribitur: figura est qua aliquid simpli-
citate rustica expolitur: & ad urbanitatē quandā reducitur ut Virg. ī palemōe
Qui bauium non odit amet tua carmina meui:
Atq; idem iungat uulpes: & inulgeat hircos.

Antisthenes antepenultima cū. t. exili & .i. latino penultima cū. th. aspirato scribi-
tur: fuit philosophus Antisthenis atheniēsis filius. hic initio Gorgiam audiuit
oratorem: deinde Socrati se se addixit. Et cum habitaret in pyræo: quotidie qua-
draginta stadiis emensus audiebat Socratem: a quo tollerantiam addiscens: trá-
quillitatē illius imitator effectus: cynicam prior sectam incohauit pricepsq;
in ea fuit: Platonem insimulabat fastu turgidum. Et cum audisset aliquando
Platonem sibi maledicere: Regium inquit est male audire: cū benefeceris liberos
multos: & diuersarum rerum scripsit. fuerunt & alii antisthenes tres. unus de
schola Heracliti: alius ephesius. tertius rhodius historicus.

Antistochon antepenultima cū. i. non aspirato & .i. latino: penultima cum. t. sim

plict & .æ. diphthongo: ultima cum. ch. aspirato scribitur: dici pōt pro littera.
Nam anti dicit pro & ανθων littera. unde tropus est cū littera ponitur p̄ lit-
tera. Virgi. li. x̄nei. i. Miratur molem x̄neas magalia quondā: ubi magalia pro
magaria dixit: ponens. l. pro. r. Nam megaron p̄enorū lingua uilla designat.
Item sella pro sedda: meditor pro melitor.

Antistochē eadem figura est cum superiori: & eandem habet cōpositionem: sed qđ
dam litteras amouemus: ut patet ex superiori.

Antithesis penultima cum. th. aspirato scribitur: pōt dici pro altero posito. Nā cō-
ponitur ab anti quod est pro: & ανθων positio Alii uero anti pro cōtra accipiē-
tes obiectum traduxerunt: ut Olli sarridens pro illi.

Antitheus secunda cū. t. nō aspirato & .i. latino sequens cum. th. aspirato scribitur
fuit teste Homero li. i. ilia. in oratione Nestoris uir fortissimus: q̄ nunq̄ cum cen-
tauris belligerans aliquando uictus: aliquando uictor fuit.

Antithera sola penultima cū. th. aspirato scribitur: dici possunt a nostris contra-
posita. Nam figura est cū cōtraria cōtrariis opponunt̄ & sententiæ pulchritudi-
nem reddunt: ut apud Ouidium li. i. metamor. Frigida pugnabant calidis: hu-
mentia siccis: Mollia cum duris: sine pondere habentia pondus.

Anthropophagi cum. th. aspirato scribitur: dicuntur latine illi q̄ humane carne
uescuntur. Nam ανθρωποφωσῑ a nostris homo dicitur: & φάγω̄ comedo. panpha-
gi omnia mandentes: αν̄ enim omnia designat.

Anerum cum. t. sine aspiratione scribitur.

Anubis cū. i. latino scribit̄: uocabulū est x̄gyptium quod apud nos canē indicat
In cuius forma Mercurius ipse colebatur. unde Virg. li. viii. x̄nei. Omnigenūq;
deum monstra ac latrator anubis: & facit in genituo anubidis: ut Ouidius li.
i. de sine titulo. Per tua sacra precor per anubidis ora uerendi.

Anus cū unico. n. scribi iam cōsueuit: & nō cum duplicato: ut antiq̄ cōsueuerūt
q̄ teste Festo ob annoꝝ multitudine dictā putabant. At moderniores ex a quod
est sine & ανθων intellectus cōpositā putant: ideo cum unico. n. scribunt.

Anxyrus cum. y. gr̄co scribitur: uocatus est Iuppiter a campanis: componit̄ ab
αν̄ευ quod est sine: & ξυρω̄ rado: quasi absq; rasura sit & imberbis. Nam sic quo-
q; apud illos colebatur. Vnde ait Virgi. lib. vii. x̄nei. Circæūq; iugum quis Iup-
piter anxyrus aruis Præsidet: & uiridi gaudens feronia luco. Et inde tractū an-
xur puto cōuersione. y. gr̄ci in. u. nostrum. Nam olim teste Lio lib. iiii. ab ut
be dicebatur anxur quod nunc tarrhacina dicitur.

Anxy cum. x. cōsonante scribitur: oppidū fuit uulcæ gentis quod nunc tarrha-
cina dicitur: ut Ennius. Vulsulus perdidit anxur: & facit in genituo anxuris
ut Lucanus lib. iii. lāq; & præcipites supauerat anxuris arces.

Aonia cū. i. latino scribit̄: est boetiæ ps montana ab Aone rege dicta. Virgi. ī silēo
Aonas in mōtes: ut dixerit una soror. Nā & alio noīe phocis dicta fuit in q̄ sub
monte parnao ciuitas delphis Apollinis oraculo clarissima fuit.

Aonides cum. i. latino scribitur: dictæ sunt musæ a fonte Aonē in aonia regione
boetiæ illis consecratos: unde Iuuenalis: Cupidus siluarum aptusq; bibendis fō-
tibus aonidum.

Apamia cum. i. latino scribitur: urbs est minoris asiæ quæ prius dicta fuit celene
ut in ea dictione uidebimus. hanc Seleucus Nicanor construxit: quam marfias
fluuius circūflu it. Quin & ex eius arce meāder fluuius caput attollere scribit̄. i

regiū maledicere
Quin benefeceris

- eadem Marfias natus & sepultus est. ut suis dictionibus hæc omnia uidebimus
- A** pamea cum unico. p. & unico. m. ante. e. absq; diphthongo scribitur: insula est teste Plinio a trigridis fluuio circūfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris nomine imposuit.
- A** parytae cum. y. græco scribitur: populi sunt asiæ scythicæ: ut ostendit Herodotus lib. historiarum. iiii.
- A** phæresis cum. ph. aspirato & .x. diphthongo in antepenultima scribitur: dici potest abscisio. Nam ab ἀφαιρῶ uerbo quod est abscindo descēdit. unde figura dicitur quæ a principio dictionis litteram uel syllabā aufert: ut pone metū cytherea pro depone. temno pro temno, capiere pro decipere. Virg. lib. georgi. primo. Neq; insidiis noctis capiere serenæ. pro ~~Neq; pro~~
- A** pelles cum unico. p. & geminato. l. scribitur: fuit pictor eximius patria couis & teste Quintiliano lib. xii. de institutione oratoria ingenio & gratia quam in se maxime iactabat præstantissimus. Nam ut ait Plinius libro. xxxv. naturalis historiarum omnes prius genitos futurosq; postea superauit. & picturæ plura solus prope q̄ cæteri omnes contulit. Voluminibus etiam ad Perseum discipulum suum editis quæ doctrinam eam continerent. fuitq; Olympiade centesima duodecima. huius quæ sint nobilissimæ picturæ dixit Plinius non esse facile dici: sed sūme laudauit Venerem ab eo pictam exeuntem e mari: quam postea romā adductam Diuus Augustus dicauit i delubro patris Cæsaris: quæ ἀνευρονε uocatur uersibus græcis cuius inferiorem partem corruptam: qui reficeret nō potuit reperiri. consenuit hæc tabula carie & aliam pro ea substituit Nero principatu suo de Rhotæ manu: de qua puto locutus est Ouidius libro. iii. de arte: cum dixit. Si Venerem couis nūq; pinxisset apelles. Merfa sub æquore is illa late ret equis. Verum & aliam Venerem eodem Plinio incohauerat cui superaturo etiam illam suā priorem inuidit mors pacta parte: nec qui succederet operi ad præscripta liniamenta inuentus est. Pinxit & Alexandrū magnū fulmen tenentem in templo ephesiæ Dianæ: & fulmen extra tabulam uideri scribentes meminert. & infra subdit idem auctor pinxit quæ pingi nō possunt. tonitrua: fulgetra fulgura & similia. Quare ut nonnulli ferunt Alexander magnus a nullo alio posse pingi edicto posito capitali edixit. fuit ei æqualis Aristides thebanus ut in ea dictione uidebimus.
- A** pes cū unico. p. scribitur: uolatile notū est: sed cōponit dicitio ex a quod est sine & pes: quæ sine pedibus nascit: dicite Virg. lib. geor. iiii. Trūca pedū primo mox & stridentia pennis Miscent tenuēq; magis magis aera carpūt. Repitur & apis in nominatiuo cū. i. latino: ut apud Ouidiū lib. metamor. xiiii. Nō apis inde tulit collectos sedula flores. Et libro de ponte: Melle quod i cæteris attica punit apis sed hoc p̄q; rarū ē. Quare i genitiuo plurali facit apiū uel apum. & ab apis ut dixit Priscian⁹ in. vi. fit diminiuiū apicula. alii nō ab apis: sed ab apes magis deduci uolūt. ut ædicula ab ædes: fedicula a sedes: cædicula a cædes: non apedula ædecula sedecula cædecula. similiter a fides teste Seruio & Festo non fit fidecula uel fidicula. Quare nō uerum esse uidetur quod contra Seruiū dixit Priscianus in. iiii. fidicula a fidis deriuatur quod a nominatiuo ab antiq; inauditū ē. unde sic scribit Festus Pompeius: fides genus citharæ dicitur q̄ tantum inter se chorde eius q̄tū inter hoies fides cōcorder. nō ergo fidis sed fides dicēdū est: & ab eo fidicula quæ parua est cithara uel chordula ubi pars totum designat.

- Quin & cōponitur cum cano: & dicitur fidicen: sicut cornicen ex cornu & cano: tiben ex tibia & cano: tubicen ex tuba similiter & cano. quæ omnia habent penultimam correptam: excepto tiben: in quo solo per synæresim duo. ii. breuia in unum. i. longum sunt cōuersa. Nāq; debuerat geminari. i. & dici tibiicen cum tibia habeat. i. ante. a. & ipsum. a. semp in huiusmodi cōpositionibus cōuertatur in. i. ut cado icido: facio inficio: tuba tubicen: iacio iniicio abiicio: quæ remā sit primum. i. & .a. quod sequebatur in secundum. i. fuit conuersum. sic tibia tiben cum geminato. i. facere debuerat: sed per synæresim duarum. ii. breuiū in unam longam fecit tibiicen. At de fidicula id rursus aduertendum est q̄ in plurali non eandem significationem detinet: sed fidiculæ in plurali tortorium quoddam instrumentum est: ex duobus ut reor & obliquatis lignis cōpactū: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a nerueis funibus uinculisq; quibus ad illum modum homines torquendi alligabantur. Et huiuscemodi diminutionem formæ ram penultimā q̄ antepenultimā corripunt: excepta cuticula quæ antepenultimam pducit: ut Iuuenalis. Cūlibet æstiuum cōtracta cuticula solē: quod enim facere merri necessitas cōpulsit. nam quattuor breues habens dicitio in heroico poni aliter non poterat: quæ Virgilius in hisce nominibus quattuor breues habentibus solet proceleumaticon ponere.
- A** pia cum. i. latino scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum quarto a scythis terra.
- A** pidanus cum. i. latino & unico. n. scribitur: fluuius est unus ex quib; principibus thessaliæ: ut refert Herodorus libro historiarum. vii. & tarde fluere dicitur quousq; illi cōmiscetur enipheus: dicente Lucano lib. i. le gurgite rapto apidanus nūquāq; celer nisi mixtus enipheos.
- A** pion cū. i. latino scribitur: fuit unus græcus historicus: qui teste Gellio Alexandri gesta descripsit. alter teste Pli. in pœmio natu. histo. fuit grāmaticus: quæ Tiberi u Cæsar cymbalum mundi uocabat. quoniā publicæ famæ tympanum potius uideri posset: quā immortalitate donari: hunc eundē dixit idē Pli. li. xxx. eiusdem uoluminis umbras euocasse ad pcunctandū Homerū: quæ in patria quib; parentibus genitus esset. Nō tamen ausum profiteri quid sibi responsi ediceret.
- A** piscion cum. i. latino scribitur: & habet accentum in penultima: nomen est proprium uiri troiani.
- A** plustre cum unico. p. & .t non aspirato scribitur: uocabulum est græcū: cōpositum ex. a. quod est sine: & πλέω nauigo: ac si nauigationi necessaria non sint. Nam ornamenta sunt nauium: quæ ultra indigentia nauigationis nauibus adhibebantur: unde a quibusdam deriuatione latina amplustra cū. m. ante. p. uocatur: quasi teste festo amplius essent: q̄ necessario usui euenirent: & sic primā longam necessario habet. ut Iuena. in satyra Omnibus in terris. Victeq; tūremis amplustre. Cicero uero absq; .m. scripsit: & primam posuit breuē cum ait: Nauibus assumptis fluitatia quære aplustra. Germani uero Cæsar similiter in aratro aplustria cum prima longa & .i. in penultima scripsit: cum ait Fulgent argoæ stellis aplustria puppis. Nam licet faciat ablatiuum singularem in hoc aplustri: nominatiuum tamen pluralem nō solū in. a. sed etiā in. ia. terminat.
- A** pocalypsis cū unico. l. sequente. y. græco & in fine cum. i. latino scribitur. dicitur a nostris reuelatio. Nam componitur ex ἀπο præpositione: quæ in compositione dicit re: & κάλυπτω uerbo: quod uelo operio uel rege.

- eadem Marfias natus & sepultus est. ut suis dictionibus hæc omnia uidebimus
- A** pamea cum unico. p. & unico. m. ante. e. absq; diphthongo scribitur: insula e teste Plinio a trigridis fluuio circūfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris nomine imposuit.
- A** parytae cum. y. græco scribitur: populi sunt asiæ scythicæ: ut ostendit Herodotus lib. historiarum. iiii.
- A** phæresis cum. ph. aspirato & .x. diphthōgo in antepenultima scribitur: dici potest abscisio. Nam ab ἀφαιρῶ uerbo quod est abscindo descendit. unde figura dicitur quæ a principio dictionis litteram uel syllabā aufert: ut pone metū cytherea pro depone. temno pro tēmo, capiere pro decipere. Virg. lib. georgi. primo. Neq; insidiis noctis capiere serenæ. pro ~~scelere~~
- A** pelles cum unico. p. & geminato. l. scribitur: fuit pictor eximius patria couis & teste Quintiliano lib. xii. de institutione oratoria ingenio & gratia quam in se maxime iactabat præstantissimus. Nam ut ait Plinius libro. xxxv. naturalis historię omnes prius genitos futurosq; postea superauit. & picturæ plura solus prope q̄ cæteri omnes contulit. Voluminibus etiam ad Perseum discipulum suum editis quæ doctrinam eam continerent. fuitq; Olympiade centesima duodecima. huius quæ sint nobilissimæ picturæ dixit Plinius non esse facile dici: sed sūme laudauit Venerem ab eo pictam exeuntem e mari: quam postea romā ad ductam Diuus Augustus dicauit i delubro patris Cæsaris: quæ ἀνάδουρον uocatur uersibus græcis cuius inferiorem partem corruptam: qui reficeret nō potnit reperiri. consenuit hæc tabula carie & aliam pro ea substituit Nero principatu suo de Rhotæ manu: de qua puto locutus est Ouidius libro. iiii. de arte: cum dixit. Si Venerem couis nūq; pinxisset apelles. Mersa sub æquore is illa late ret equis. Verum & aliam Venerem eodem Plinio incohauerat cui (superaturo etiam illam suā priorem inuidit mors pacta parte: nec qui succederet operi ad præscripta liniamenta inuentus est. Pinxit & Alexandrū magnū fulmen tenentem in templo ephesiæ Dianæ: & fulmen extra tabulam uideri scribentes meminert. & infra subdit idem auctor pinxit quæ pingi nō possunt. tonitrua: fulgetra fulgura & similia. Quare ut nonnulli ferunt Alexander magnus a nullo alio posse pingi edicto posito capitali edixit. fuit ei æqualis Aristides thebanus ut in ea dictione uidebimus.
- A** pes cū unico. p. scribit: uolatile notū est: sed cōponit. dictio ex a quod est sine & pes: quæ sine pedibus nascit: dicēte Virg. lib. geor. iiii. Trūca pedū primo mox & stridentia pennis Miscenē tenuēq; magis magis aera carpūt. Repitur & apis in nominatiuo cū. i. latino: ut apud Ouidiū lib. metamor. xiiii. Nō apis inde tulite collectos sedula flores. Et libro de ponte: Melle quod i cæteris attica punit apis sed hoc p̄ rarū ē. Quare i genitiuo plurali facit apiū uel apum. & ab apis ut dixit Priscian⁹ in. vi. fit diminutiū apicula. alii nō ab apis: sed ab apes magis deduci uolūt. ut ædicula ab ædes: fedicula a sedes: cædicula a cædes: non apecula ædecula sedecula cædecula. similiter a fides teste Seruio & Festo non fit fidecula uel fidicula. Quare nō uerum esse uidetur quod contra Seruiū dixit Priscianus in. iiii. fidicula a fidis deriuatur quod a nominatiuo ab antiq; inauditū ē. unde sic scribit Festus Pompeius: fides genus citharæ dicitur q̄ tantum inter se chorde eius q̄tū inter hoies fides cōcorder. nō ergo fidis sed fides dicēdū est: & ab eo fidicula quæ parua est cithara uel chordula ubi pars totum designat.

- Quin & cōponitur cum cano: & dicitur fidicen: sicut cornicen ex cornu & cano: tibicen ex tibia & cano: tubicen ex tuba similiter & cano. quæ omnia habent penultimam correptam: excæpto tibicen: in quo solo per synæresim duo. ii. breuia in unum. i. longum sunt cōuersa. Nāq; debuerat geminari. i. & dici tibiicen cum tibia habeat. i. ante. a. & ipsum. a. semp in huiusmodi cōpositionibus cōuertatur in. i. ut cado icido: facio inficio: tuba tubicen: iacio iniicio: abiicio: quæ remā sit primum. i. & .a. quod sequebatur in secundum. i. fuit conuersum. sic tibia tibicen cum geminato. i. facere debuerat: sed per synæresim duarum. ii. breuiū in unam longam fecit tibiicen. At de fidicula id rursus aduertendum est q̄ in plurali non eandem significationem detinet: sed fidiculæ in plurali tortorium quod instrumentum est: ex duobus ut reor & obliquatis lignis cōpactū: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a nerueis funibus uinculisq; quibus ad illum modum homines torquendi alligabantur. Et huiuscemodi diminutionem formæ tam penultimā q̄ antepenultimā corripunt: excæpta cuticula quæ antepenultimam pducit: ut luuenalis. Cūlibet æstiuum cōtracta cuticula solē: quod enim facere meri necessitas cōpulsit. nam quattuor breues habens dictio in heroico poni aliter non poterat: quousq; Virgilius in hisce nominibus quattuor breues habentibus solet proceleumaticon ponere.
- A** pia cum. i. latino scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum quarto a scythia terra.
- A** pidanus cum. i. latino & unico. n. scribitur: fluuius est unus ex quib; principibus thessaliæ: ut refert Herodotus libro historiarum. vii. & tarde fluere dicitur quousq; illi cōmiscetur enipheus: dicente Lucano lib. i. It gurgite rapto apidanus nūquāq; celer nisi mixtus enipheos.
- A** pion cū. i. latino scribit: fuit unus græcus historicus: qui teste Gellio Alexandri gesta descripsit. alter teste Pli. in pœmio natu. histo. fuit grāmaticus: quē Tiberius Cæsar cymbalum mundi uocabat. quoniā publicæ famæ tympanum potius uideri posset: quā imortalitate donari: hunc eundē dixit idē Pli. li. xxx. eiusdem uoluminis umbras euocasse ad p̄cunctandū Homerū: qua in patria quibusq; parentibus genitus esset. Nō tamen ausum profiteri quid sibi responsi ediceret.
- A** piscion cum. i. latino scribitur: & habet accentum in penultima: nomen est proprium uiri troiani.
- A** plustre cum unico. p. & .t. non aspirato scribitur: uocabulum est græcū: cōpositum ex. a. quod est sine: & πλῆω nauigo: ac si nauigationi necessaria non sint. Nam ornamenta sunt nauium: quæ ultra indigentia nauigationis nauibus adhibebantur: unde a quibusdam deriuatione latina amplustra cū. m. ante. p. uocatur: quasi teste festo amplius essent: q̄ necessario usui euenirent: & sic primā longam necessario habet. ut luuena. in satyra Omnibus in terris. Victeq; t̄remis amplustre. Cicero uero absq; .m. scripsit: & primam posuit breuē cum ait: Nauibus assumptis fluitaria quærere aplustra. Germani uero Cæsar similiter in arato aplustria cum prima longa & .i. in penultima scripsit: cum ait Fulgent argoæ stellis aplustria puppis. Nam licet faciat ablatiuum singularem in hoc aplustri: nominatiuum tamen pluralem nō solū in. a. sed etiā in. ia. terminat.
- A** pocalypsis cū unico. l. sequente. y. græco & in fine cum. i. latino scribitur. dicitur a nostris reuelatio. Nam componitur ex ἀπο præpositione: quæ in compositione dicit re: & κάλυπτω uerbo: quod uelo operio uel tege.

- A pophais cū. ph. aspirato & i. latino scribitur: dici potest latine abnuentia. Nam ex ἀπό præpositione. i. re: & φάσις quod est locutio: quasi respōtio cōponitur.
- A pocope cum. c. non aspirato scribitur: dici potest latine abscisio. Nam componitur ex απο præpositione: quæ in compositione dicit ab uel re: & κόπτω scindo. & tunc quoq; fit cum littera uel syllaba de fine dictionis aufertur: ut Virgilius libro georgi. primo. Libra die somniq; pares ubi fecerit horas: dixit die pro diei. Et libro æneidos primo. Troas reliquias danaum atq; imitis achilli pro achillis. Ouidius similiter. affuit: & fertis tempora uinctus hymē pro hymenæus. similiter sat pro satis: & multa alia.
- A pocryphus penultima cum. c. simplici & y. græco scribitur. dici potest latine absconditus abditus. Nam ex apo præpositione quæ rem exagerat: & κρύφω qui est absconditus componitur.
- A pocryfarius cū. c. non aspirato & i. latino utrobiq; scribitur: dici potest a nostris respōfalis. nā pfificiē ab ἀποκρινουμι q̄ est respōdeo: & ἀποκρισις responsum
- A poenius cum. ce. diphthongo & i. latino scribitur: mons est qui ab alpihus profisciscens uniuersam italiam usq; in siciliam diuidit. dictus ab Hānibale poeno ut supra uidimus in dictione alpes.
- A podixis cum. i. latino utrobiq; & x. consonante scribitur: traduciturq; a Quintiliano evidens probatio. alii demonstrationē transferunt. & descendit a λεικω q̄ est demonitro.
- A pologia cum unico. l. & i. latino scribitur: dici potest a nostris respōtio uel excusatio. & inde apologeticon quod idem designat.
- A pollonia cum duplici. l. & i. latino scribitur: fuit nomen plurium urbium. quarum una fuit in epiro quatuor milibus passuum a mari distans. ut testis ē Plinius lib. iiii. naturalis historię alia eodem teste fuit in creta alia in syria. ut idem lib. v. mōstrauit. alia teste Herodoto libro historiarum quarto. fuit in thracia.
- A pollo cum duplicato. l. scribitur. fuit louis filius ex Latona eodez partu cū Diana natus. qui mox ut insula delos exiit. & ad phocenses adiit. phythone serpente qui matrē Latonā psecutus fuerat sagittis confecit. diuinationis & sapientiæ deus a poetis appellatur. medicinæq; artis & herbarū uiriu3 compertor ab Ouidio asserit. Quāq; Plinius libro. vii. naturalis historię Chironem eius artis compertorē dixit. ut late in dictione Hippocrates uidebimus. citharam pulsans quæ a mercurio donatus fuerat. musis canentibus præerat. Quare citharam tenens mitis dicebatur. ut Hora. Condito mitis placidoque telo supplicet audi pueros apollo. Nāq; sagittis armatus nocuus putabatur. ut ostendit Homerus lib. i. ilia dos amauit primo Daphnē. post illā Hiacynthū puerum. quē cum secum disculuderet agente ex inuidia Borea interfecit. Viciauit etiam Cyrenem Penei filiā. ex qua aristem suscepit. & plura quæ de illo loquuntur poeræ Hunc pro sole acceptum ab antiquis ostendit Macrobius in primo saturnalium ex plurium auctorum testimonio. ut secundum Platonem dicatur ἑπαλλειν Τας ακτινας. i. a iactu radiorum secundum Chrysippum uero ὄτι μονος ἐστὶ καὶ οὐκί πολλοί. hoc est quia solus est. & nō multi. Nam πολλοί apud græcos multos indicat. & a. quæ est prima apollinis littera negationem facit a multis. unde & solē latini dicunt ut dixit Macrobius. quia tantā claritudinē solus obtinuit. Si qui alias interpretationes uidere cupiunt. in Macrobio legant.
- A pollodorus cū duplicato. l. scribitur. habetque accentū i penultima. fuit pictor

- sua ætate maximus. hoc est nonagesimatertia olympiade. hic teste Plinio libro xxxv. naturalis historię primus species exprimere instituit: primusq; gloriā pēnicillo iure contulit.
- A poplexia cum. x. consonante & i. latio scribitur: dicitur subita percussio ex qua sequitur mors. Nam a πληκτώ deditur quod est percussio.
- A poplecticus absq; aliqua aspiratione & cum. c. ante. t. scribitur. traductum comperi enecatum ob ea quæ supra diximus.
- A poria cū unico. r. & i. latino scribitur: dicit apud latinos inopiā seu penuriam.
- A postasia cum. t. non aspirato & i. latino scribitur: dicitur a nostris refugiu uel rebellio. & inde apostata rebellis.
- A postema cū. t. nō aspirato scribitur: dicitur a nostris uomica siue pannicula: hēq; accentum in antepenultima apud græcos ἀπόσμηα: id est recollectio.
- A postolus cum. t. non aspirato & unico. l. scribitur: dicitur a nostris missus. Nāq; descendit a secundo aoristo uerbi ἀπόστέλλω: quod est mitto. ubi uerbum perdit unum. l. ut uidebimus in dictione epistola.
- A potheosis cum. th. aspirato scribitur: traductum ab antiquis quibusdam comperi consecratio: ita ut componi uelint ex απο præpositione: quæ aliquando ab iudicat: & θεοσις diuinitas: quasi a diuinitate procedens: unde dixit Seruius in Daphnim. Apotheosim idem esse quod relationem in deos: cum scilicet hominē inter deos connumeramus.
- A postrophe cum. t. exili & ph. aspirato scribitur: dici potest latine conuersio. Nam figura locutionis est: cum ad aliquem per secundam personam fit conuersio. ut te non alloquor aphricane: cuius mortui nomen splendori ac decori est ciuitati. tui clarissimi nepotes suo sanguine abluerunt inimicorum crudelitatem: ut ostendit Cicero in dignitatibus.
- A posiopisis cū. i. latino ubiq; scribitur: & cōponit ex apo præpositione: & σιοπώ: quod est sileo. Nā est quasi interceptum silentiū: ut Neptunus ad uentos apud Virg. li. i. ænei. Quos ego sed motos præstat cōponere fluctus. Nā sublietur puñiam uel quid simile. Similiter Terentius in eunucho: Ego ne illam quæ illum quæ me quæ non. hoc est ego ne illam digner aduentu meo: quæ illum præpo sicut mihi: quæ me spreuit: quæ me non suscepit heri.
- A potheca cū. th. aspirato & c. simplici scribitur: dici potest repositoriū uel reconditoriū: unde apud iuriconsultos obligationis genus quoddā exprimit.
- A pollydes cum duplicato. l. & y. græco scribitur: latine deperditū dici possunt. Nam ab ἀπολλυδω: quod est deperdo descendit: quo Vocabulo usus est Vlpianus de legatis tertio cum ait: Deperditū quibus aqua & igni interdictum est si dei commissum relinquere non possunt: quia nec testamentum faciendi ius habent cum sint apollydes.
- A pulia cum unico. p. & unico. l. atq; i. latino scribitur: habetq; primam breuem: licet appulus appula appulum primam producat: & ob id per duplex. p. scribitur: quod ostendit Horatius in duobus uersiculis lib. iiii. carminū cū ait. Me fabulose uultur in appullo. Nutricis extra limē apuliæ. Sicq; fere semp obſuarū anotaui. Nāq; Iuena. metri necessitate pduxisse uidet: cū ait puincia tāti uēdit agros: sed maiores apulia uēdit. & Hora. in. i. fmonū. Incipit ex illo montes apulia notos Ostentare mihi. Et est apulia prouincia italiæ mari adriatico contermina: inter dauniam. l.

& calabryam sequentibus deinde ex eo latere salētinis. Quāq̄ nōnulli & daunia cū apulia esse uolūt. a Dauuo. s. Pilāni filio cognomiata: dicēte Pli. lib. iii. natu. hīsto. apulia dauniorū cognomine a Dauuo Diomedis socero dicta est. Quod de apulia pre itellexisse existimo: quæ uersus forētanos extēditur: habetq; loca ut dicit aquarū indigia: quod Persius sensisse uidetur: cū ait in secūda satyra: nec linguæ tantū sūtiar: canis appula quantū: ubi penultima breuis est.

A pricus cum. i. latino & c. exili scribitur: dici potest latine solanus. Nā dictio græca est composita ex a: quod est sine & φρικος quod est frigus seu horror. Nam apud poetas & locus dicitur gaudēs sole: unde & homines aprici dicuntur. Virgi. libro georgi. iii. Mitis in apricis coquitur uindemia saxis. Persius: aprici meminisse senes. & inde aphricam dictam uoluit Festus.

A phrica cum. ph. aspirato & i. latino atq; c. exili scribitur: interpretari potest sine frigore. Nam teste Festo descendit ab a quod est sine & φρικος frigus: ut in pcedenti dictione uidimus.

A prites cum. i. latino scribitur: fuit Pfanimis regis ægypti filius cui in regno successit. hic conspirantibus cum amasi ægyptus: ut scripsit Herodotus libro hīsto. ii. & regno & uita priuatus est. post quem amasis regnauit: ille uidelicet contra quem Cambyfes Cyri filius pugnauit. Nam amasis alius: de quo supra diximus longe ante regnauerat.

A phros cum. ph. aspirato sequente. t. scribitur: dicitur a nostris spuma. Et inde aphrodita Venus uocatur: quia de maris spuma a poetis cōcepta fertur. Similiter aphronitrum spuma nitri uocatur. Martia. in ultimo: Spuma uocor nitri: dicor & aphronitrum.

A protus absq; aspiratione scribitur: dicitur a nostris sine casu: ab a quod est sine: & πρῶτος casus.

A ra sine aspiratione & unico. r. scribitur: habetq; apud græcos accentum in ultima: & significat obsecrationē: uel s̄m seruiū p̄ces. unde κῆραρα imp̄catō dicit.

A rabus cum unico. r. scribitur: fuit teste Pli. lib. vii. natu. hīsto. Apollinis ex Babylonis filius: quē quidam ut ait medicinam adinuenisse uolunt.

A rabia cum unico. r. & i. latino scribit: regio est in asia iudæam ab ægypto disteminans: sic quoq; cognominata ut aliqui uolunt ab arabo Babylonis: & Apollinis filio. at uero Solinus arabiam. i. sacram interpretari dixit. hanc apud Ptolemeum in geographia triplicem esse comperio. foelicem. s. quæ ea esse uidet. quā Pli. libro. vii. natu. hīsto. planam esse dixit iuter Tigrim & Euphratem. Aliā uero dixit Ptolemæus petream. aliam desertam ab arabia arabs & arabus gentilia nomina deducuntur ut Virgi. vii. znel. Siue geris inferre manu lachrymabile bellum hyrcanis ue arabis ue parāt. Quod ab eo quod est arabus: & ab eo quod est arabs: & ab hoc arabe facit arabus.

A rabarches cum. ch. aspirato scribit: & dicitur quasi arabum arches. i. princeps: hoc est ex primis arabia. luuena. in prima satyra: atq; triūphales inter quas aures habere Nescio quis titulos ægyptius atq; arabarches.

A ræthyree cum. æ. diphthongo & th. aspirato: sequente. y. græco scribit: urbs iuit in pelopōneso: quam amœnam esse dixit Homerus libro iliados. ii.

A rachne cum unico. r. & ch. aspirato ante. n. scribit. Nam sic quoq; a græcis & ab antiquis nostris scriptum comperi. At uero moderni illud. ch. in. g. ob litterarū affirmitatem conuerterunt: & aragne iam scribunt: cum. g. ut supra uidimus

medium sit inter. c. exili & ch. aspirato: & est uer mis quidam qui telam intexere: & super eam ascendere descendereque consuevit: unde ab ἀράχνη quod est a scendo: ut græci dicunt deducitur. Et ut dicunt poetas fuerat uirgo e lydia lanificii peritissima. quæ cum Mineruæ in artificio se præponeret. ab illa in eiusmodi bestiolam conuersa fuit de qua Ouidius lib. metamor. vi. plene omnia prætractauit. Est etiam arachne urbs thessalia: quā teste Liuto libro. ii. de bello macedonico peneus fluuius alluit.

A ragne cum. g. ante. n. consuevit iam nostris scribi. sed a græcis cum. ch. aspirato scribitur: & sic ab antiquis latinis scriptum semper comperimus ut a græcis ἀράχνη: a latinis arachne: ut in præcedenti dictione uidimus: & dicitur latine aranea. Virgilius libro. iii. geor. In foribus suspēdit aranea casses. & ut dixit Seruius araneus etiam antiquis in masculino dicebatur.

A raris cum unico. r. in prima & altero in ultima atq; i. latino a græcis scribitur: fluuius est galliæ narbonensis. qui cum a monte uogeso effluat. & per eduorum ac sequanorum fines transeat. tanta segnicie defluit. ut quonam pergat uix dignosci possit. Itaq; stagno similis per lugdunensem coloniam burgundiā ciuitatem egressus. ante urbis muros commiscetur rhodano. qui teste Luca. Raptum uelocibus undis In mare fert ararim.

A rar idem est cum superiori fluuiio: sed per apocopam teste Prisciano in. vii. sic dicitur ut Lucanus libro. vi. Rhodanūq; morantē præcipitauit arar.

A rarus cum. u. uocali in fine. scytharum est fluuius. ut ostendit Herodotus libro historiarum quarto.

A racynthus cū. c. exili sequente. y. græco & th. aspirato scribitur: mons est Mineruæ sacres quē quidam in attica regione esse dicunt. quod Virgilium tetigisse asserunt cū ait. amphion dicitur in acteo aracyntho. alii uero nō attica: sed i boetia esse dicunt. & more pastoralis Virgilium fuisse locutum: qui locum unum pro altero sæpe ponunt. ut similiter apud Theocritum sæpe cōspicit. Nōnulli uero in arcadia esse dixerunt. Solinus uero & Pli. lib. iii. natu. hīsto. acarnaniæ montem dicunt. Quare puto & in attica & in boetia: & in arcadia. & in acarnania eiusdem nominis montes fuisse. & Virgiliū in actæo dixisse ut alios excluderet. Vel ut alii uolunt legendū est in actæo cū. c. ante. t. atq; æ. diphthongo: & non cum duplicato. t. quod sic quoq; littoralem significat ab ακτη: quod est litus: quasi dicere uelit Virgilius in litorali aracyntho.

A raturum cum. t. non aspirato scribitur: at ubi nos in secunda habemus. a. græci o. ponunt dicentes ἀροτρον.

A ratus cū. t. exili scribit: fuit ex asia cilix poeta clarissimus: filius Athenodori ex Litophyle uxore: ut Carystius scripsit. didicitq; a Zenone philosopho stoico odyssæa Homeri. & apud Antigo. regē macedonū post Alexan. morā traxit. Et cū astrologiæ ignarus esset. de astrologia librū elegatissimū scripsit. dicēte Cicerōe li. i. de oratore. cōstat iter doctos hoies ignarū astrologiæ ornatissimis atq; optis uersibus Aratū de celo stellisq; dixisse: & cōscripsisse: cuius librū Cicero ipse & Germanicus Cæsar atq; T. Claudius Cæsar sic. n. inscriptū compi hexa metris uerbibus in latinū traduxerūt. Iō dicebat Oui. Cū sole & luna semp aratus erit Putoq; illū in tēpore Theocriti extitisse. Cum aratum in quadā sua ægloga iducet Philinum adolescentē ardentem amare: & aliqua pro reditu Philini e chio deos præcari: quæ ad astrologiam spectare uidentur.

- A** raxes cum .x. consonante scribitur. Est armenia fluuius: dicente Luciano lib. vii Armeniūq; bibit romanus araxem. sup quo teste Seruio alexander magnus pontem fecit: quē fluminis incrementa nō multo post ruperunt. at augustus firmiori ponte eū ligauit: quapropter in ipsius augusti laudem dixit Virgi. lib. æneidos. viii. Et potē indignatus araxes ἐξ οὐ θερμῶν δον φάσις τῆναις τερῆυσιν ut dixit Orpheus in argonautica. hoc est ex quo thermodoon phasis thanaiq; fluunt. quod sane ab aliis qui loca postea diligentius p̄scrutati sunt: non eē uerum compertū fuit. Nam ut ostendit Ptolemæus araxes ex monte periardes armenia p̄fluit: & in mare caspium uersus orientē decurrit. at flumina quæ numerauit Orphæus ex aliis locis etiā non paruo spatio distantibus oriuntur.
- A** rcadia cū .c. exili & .i. latino scribitur: regio est in pelopōneso: & p̄s achia inter mare loniū: & ægæū disposita ab arcade louis ex Calistione filio cognominata. dicta prius teste Seruio parrhasia ut tetigit Virgi. lib. æneidos. viii. cum ait. Parrhasio dictum panos de morte licæi. i. more arcadico: quod cognomen a ciuitate parrhasia assumpsisse puto: de qua meminit Homerus libro iliados secundo in hac comperta fistula disparibus cicutis: & foraminibus creditur. In eadem sunt asini alii maiores & præstantiores. Ideo ait Iuuenalis in satyra Et spes. & ratio. Quod leua in parte mamillæ nil salit arcadico iuueni. i. asinino: & pauci sensus In eadem palus est lernæa ubi ab Hercule fuit hydra mactata: ut in dictione hydra uidebimus. Fuit etiā in eadē regio ac silua nemea: ut uidebimus in dictione Cleone. Item & Plinio teste libro. iiii. naturalis historiae. Sunt in ea montes pluri mi: ut Pholoe cū oppido. Itē Cyllene lycæus: in quo licæi louis delubri: & naturalis artemisius Parthenius Nonacris Erymanthus: & alii non ignobiles.
- A** rchander cum .ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum secundo Danai sacer.
- A** rcesilaus cum .c. non aspirato & unico .s. atq; .i. latino: & sine aliquo diphthōgo scribitur: fuit unus ex quibus ducibus boetiorum: qui ad troiam cum quinquaginta nauibus aduenerunt: ut ostendit Homerus lib. iliados. ii. alius fuit Philosophus patria pitaneus Scythi filius. au diuit primo auctolicum mathematicū ciuem suum: cum quo Sardis prexit. Deinde Xanthum atheniensem musicum Post quem Theophrasti auditor fuit. Tum demum in academiam se ad Cratorem contulit. Et cum in dicendo grauissimus esset: & in scribendo satis exercitatus: poeticæ quoq; operam dedit. Amplectebaturq; Homerum maxime ex omnibus: cuius adeo studeosus erat: ut semp ante somnum eius aliquid legeret. Pindarum quoq; dicebat esse in primis idoneum implere uocem. Verborum quoq; ac nominum copiam præbere. Et multa de illo locutus est Laertius. Obiit tūc teste Hermippo cum merum imodice hausisset: ac per id offendisset ætatis suæ anno septuagesimo quinto. Fuerunt & alii Arcesilai. Vnus poeta prisca comædia: alius elegia itidem poeta: alius sculptor.
- A** rcesius cū .c. exili & unico .s. atq; .i. latino scribitur: nomen est uiri proprium: cū quo Vlyxes nonnulla tractauit. ut ostendit Home. lib. xi. odyssæ.
- A** rchemolus cum .ch. aspirato & unico .l. scribitur: fuit Rhæti filius Marubiorum regis in italia: qui cum teste Seruio sup. x. ænei. filio nouercam Casperiam sup induxisset: stuprauit illam priuignus. Quo cognito cum eum pater persequeret: & ad poenam nexaret: fugientes ille se ad Turnum contulit: ut eodem libro ostendit Virgilius.

- A** rchemorus cū .ch. aspirato scribitur: fuit Lycurgi Nemeæ regis filius. hic Hypsipylem nutricē habuit: quæ cū siticibus græcis ad expeditionē thebanā euntibus fontē langiā mōstraret: & sup uiridati herba puerum Archemorum reliq̄set: a serpente morfu affectus occubuit. unde fons ille archemorus dictus fuit: & annuus agon iuxta illum i-eius honorē exercebatur. de quo Iuue. in fine satyræ. Et spes & rō meminit cum ait. Dicat patriā nomēq; nouercæ Archemori. hoc ē Hypsipyles: quæ nouercali ritu puerum sine custodia dereliquit.
- A** rchelaus cū .ch. aspirato scribitur: fuit unus Antenoris troiani filius. quē Home. lib. ilia. ii. rei militaris pitissimū dixit. Alius fuit Atheniensis philosophus: seu ut alii dicunt milesius. habuitq; patrē Apollodorum. Et fuit auditor atq; successor Anaxagoræ. hic primus ex ionia physica philosophiā athenas inuexit: & appellatus est physicus: Socrate Aethicē introducente: q̄q; hic æthices rudis non fuit. Namq; de legibus philosophatus est: & de honesto & æquo porro Socrates quod sumpta ab eo ppagauerit: inuenisse putatus est. Alius fuit geographus: q̄ omnem ab Alexandro pagratā terrā descripsit. Alius teste Laertio naturæ propria uersu tradidit. Alius etiam q̄ oratoriam artem scripsit.
- A** rcheptolemus cum .ch. aspirato & .t. simplici: hoc est sine aspiratione scribitur: fuit filius Iphiti: & auriga Hectoris suffectus Enipeo interfecto a Diomede ut in ea dictione uidebimus.
- A** rchetypus cum .ch. aspirato & .t. simplici atq; .y. græco scribitur: apud nos dici potest exemplaris: ut Iuuenalis in secunda satyra. Et iubet archetypos pluteum seruare cleantes: Nam componitur ex arche: quæ est principalis: & typos figura quasi ex principali & naturali figura trahantur. ut Virgi. lib. vi. Vios ducent de marmore uultus. Martia. in. xii. sic tanq̄ tabulas scyphosq; paulæ. Omnes archetypos habens amicos.
- A** rchia cum .ch. aspirato & .i. latino scribitur: dicitur apud nos principatus. & in de archos princeps. Quin & nomen proprium ut pro archia poeta.
- A** rchigenes cum .ch. aspirato & .i. latino scribitur: interpretari potest princeps generationis. & licet nomen proprium sit medici. contra quem Galienus sæpissime in libris suis inuexit: cōmuniter pro græculis: aut similibus accipere consueuimus: qui se præ omnibus sui generis sciolos ostendebant: ut in dictione protogenes quæ idem fere designat apparebit. Sed de eo medico: aut simili intellexit Iuuenalis cum in satyra Credo pudicitiam de mulieribus romanis locutus ait. Tunc corpore sano aduocat archigenem.
- A** rchilochus cum .ch. aspirato tam in antepenultima q̄ in ultima scribitur: fuit unus Nestoris & Eurydices filius: ut ostendit Homerus in odyssæa. hic patrē in expeditione troiana secutus: & uiriliter pugnas a Mēnone: ut q̄daz uolunt: interfectus fuit. Alii asserunt eū cū Achille in templo Thymbræi Apollinis a Paride obruncatum. de quo Iuena. i. satyra Omnibus in terris de Nestore cū loqueret ait. De legibus ipse quæratat Fatore. & nimio de stamine. cū uidet acris Archilochi barbā ardentē: & reliqua. Alius fuit siculus: q̄ ariciā urbē cōdidit. ut testat Solinus. Alius fuit poeta lacedæmonius romæ regnate Tullo Hostilo. ut dixit Cornelius nepos. in quo teste Quintiliano lib. x. de institutione oratoria. sūma uis elocutionis fuit. tū breues uibrantesq; sententiæ plurimuz sanguinis ac neruorum. Huic Lycamber desponsare Neobolem natam promiserat. Quam cum alteri nuptum daret: adeo moleste poeta tulit. ut metrum adinuenit iambicum

quo Lycambri opprobria omnibus decantaret. dicente Horatio i poetria. Archilochum pprio rabies armauit iambo. Hunc focci coepe pedē grandēsq; chorur-
ni. Quibus uulgatissime decantatis. Lytamber & filia atq; uxor se laqueo suspē-
derunt. Quos sane libros teste Valerio de seueritate ob impudiciam lectionem
iusserunt lacedaemones ex urbe tolli. & in ipse in exiliū missus est. dicente Oui-
dio in lbin. Vtq; reptoni nocuit pugnantis iambi.

Sic fit in exilium lingua pterua tuum. Et ut ostendere uidetur Plī. lib. vii. natu-
ralis historix fuit deinde interfectus. eius uerba sunt. archilochi poetæ interfe-
ctores apollo arguit delphis.

Archimedes cū. ch. aspirato & .i. latino scribit: fuit syracusanus i omni geometria
ante alios mira subtilitate laudatus. ut testat apulegius lib. i. de Magia. Cuius
mortē late descripsit Plī. lib. ii. natu. histo. Nā captis syracusis p pditionē. quam
cōtra uim Marcelli romani diu defēsarat. cū oīa euerterēt hostes. ipse diametros
suos in puluere obsignans. a prateruente milite incognitus occisus est. hic teste
Cicerone lib. tusculanarū. i. fuit primus speræ fabricator. Quod Laertius anaxi-
mandro attribuit. hic cylindro opus eximium scripsit quod nuper compertum
Nicolaus quintus sūmus pontifex in stilū latinū traduci fecit.

Archyas cū. ch. aspirato & .y. græco atq; .t. simplici scribitur: fuit Mnesagoræ siue
ut Aristoxenus ait Ekiei filius Tarentinus patria & philosophus pythagoricus
nobilissimus. hic Platonem cum a Dionysio necandus esset. p epistolam eripuit
admirationi summæ apud plurimos habitus est in omni uirtutis genere. Preter
hunc teste Laertio alii tres suere unus mitylenæus musicus. Alius qui de aggrī
cultura scripsit. Tertius epigrāmatum poeta. quartum plāriq; addunt archite-
ctum. cuius proferunt librum de machina.

Architriclinus secunda tantūmodo aspiratur: & cum. i. latino utrobīq; scribitur:
dicitur is qui in aula discumbentium principalis habetur: & componitur ex di-
ctionibus tribus: prima archi quæ principalem indicat: secunda est tris: quæ in-
dicat tres: tertia est κλινη: quæ lectos significat seu toros. Nam in aula tres to-
ros in tribus aule dimensionibus collocabant: ubi cōiuuantes discumbere con-
sueuerunt. unde ait iuuenā. in satyra Si te ppositi. Tertia ne uacuo cessaret cul-
citra lecto. Vna simus ait. & reliqua. Et in primo satyra idem poeta ait. Optima
siluarum interea pelagiq; uorabit Rex horum: uacuisq; toris tantum ipse iace-
bit. sed quonā pacto tricliniū ab antiq; traductū sit: in ipsa dictione uidebimus

Archimagirus cum. ch. aspirato & .i. latino utrobīq; scribitur: dici potest a nostris
principalis cocus. Nam componitur ex archi quod est principale: & μαγειρος
cocus.

Architectus sola antepenultima cum aspiratione atq; .i. latino scribitur: dicitur q
p est structuris ædificiorum: quasi principalis Τεκτων. i. faber.

Arcos cum. ct. exilius scribitur: dicitur a nostris urfa. & inde arcous borealis. Sta-
tius Nec arcos ausim sperare triumphos. Arcticus polus similiter borealis dicit
de quo locutus Cicero libro. ii. de natura deorum ait. Huuc circum arcōæ due-
feruntur nunquam occidentes. Ex his altera apud graios cynosura uocatur:
altera elice: ut in illis nos dictionibus ostendemus. Nam elice maior ē urfa: quæ
& Calisto uocata fuit: ut in dictione Calisto uidebimus. hanc teste Iginio pelopō-
nesii ueluti suam nauigando obseruant. Cynosuram uero Aglastones unam de
louis nutricibus. ex idæis nymphis fuisse dixit: quæ minor arcōs a quodā phœ-

nice primitus appellata fuit: ut testis est Iginus. Quāobrem phœnices nauigan-
do magis illam q̄ alteram obseruare rettulit: quia a suo inuentore comperta fu-
it. unde Leander apud Ouidium. xvii. epistolarum heroidum ait. Non sequat
aut elicen: aut qua tyrus utitur arcōn. Publica non curat sidera noster amor.
Et libro. iiii. de fastis ait.

Esse duas arcōs quarum cynosura petatur.

Sidonius: elicen graia carina notet. Et ut ait Parmeniscus tēporibus Homeri eli-
ce arcōi nomen accēpit: cū prius plaustrū diceret: quā utroq; nomine & arcō
& plaustrum nominauit. Home. quod græce ἀναξά dicitur. Cuius sane causa
hæc prodita ē. Nā cū septē conspiciantur stellæ duæ quæ pariles: & maxime in
uno loco uidentur: pro bobus habitæ sunt. Reliquæ uero quinq; plaustrum
ipsum simulare dicuntur. Ita & quod proximum huic est signum booten nomi-
nare uoluerunt: ut. T. Claudius Cæsar in phœnomia arati: Tardus in occasu se-
quitur sua plaustra bootes. Id est boum agitator. Alii arcōphylaca uocauerūt:
quasi urfam sit obseruans: & custodiens. hunc filium ipsius urfæ Calistonis poe-
tæ nostri dixerunt: & ad cælum cū illa tractū: ut uidebimus in dictione Calisto

Arcōphylax cum. ct. exilibus & .y. græco scribitur: dicitur arcōæ siue urfæ phy-
lax. i. custos: ut libro. ii. de natura deorum uersus referens arateos ait: Arcōphy-
lax uulgo qui dicitur esse bootes: ut in dictione bootes uidebimus.

Arcōurus cum. ct. non aspiratis scribitur. Stella est quam urfæ caudam interpre-
rari libet: eo quod in cauda ipsius urfæ locata dicatur. De qua Cicero libro. ii.
de natura deorum uersus referens arateos inquit.
Stella micans radiis acturus nomine claro.

Ardiscos cum. i. latino & .c. exili scribitur: fuit teste Aristarcho in theogoniā Hesto-
di fluutus in scythia: quem Herodorus libro historiarū. iiii. per odyrfos populos
scythiæ profluere dixit.

Ardys cū. y. græco scribitur: fuit Gygis lydorum regis filius: post quem teste He-
rodoro libro historiarum primo: & ipse regnauit.

Areopagus cum unico. r. scribitur: dictione est composita ab ἀρεος quod est Mar-
tis: & ὄρος uicus. Nam uicus erat athenis: a templo Martis sic cognomina-
tus. primum iudicium capitis actum fuisse dixit Plinius circa finem libri septi-
mi naturalis historix. Et inde areopagitæ illi dicebātur: q̄ athenis in tēplo Mar-
tis. quod erat in areopago iudicabant: quod iudicium exquisitissimū habebat.

Arete huius aretes: uel areta huius aretæ utrūq; comperitur. & recte dicit ac cum
unico. r. & .t. non aspirato scribitur: fuit uxor Alcinoi regis phæacum: ut pluri-
bus in locis ostendit Homerus in odyssæa. Quare cum esset Vlyxes apud corcy-
ram in conuiuio alcinoi: & cum aliis aliisq; phæacum populis enarraret Poly-
phemum quosdam ex sociis eius deuorasse: ac si derisoria locutus fuisset uerba
& mendacia ipsi aretæ uideri poterant. dicente luuenale in satyra Quis nescit
uolusi artonito cum Tale sup cœnam facinus narraret Vlyxes. alcinoc. bilem
aut risum fortasse quibusdam.

Mouerat ut mendax aretæ logus. id est uelut mendax esset. logus id est sermo q
aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. fuit & eodem nomine altera filia superioris Di-
onylii & ex Aristomache sorore Dionis: & interpretatur ἀρετη. i. uirtus.

Arethusa cum. th. aspirato & unico. l. scribitur: fuit uirgo uenatrix Dianæ comes
ut dixit Oui. l. meta. v. Quod Virgi. terigisse uidetur libro georgic. iiii. cum ait

E tandem positus uelox arethusa sagittis. Quæ cum forte in alpheu fluuio se la-
uaret a deo fluminis alpheo conspecta adamat. quâ ille detinere canatus est: sed
diffugientem illâ deus sui fluminis circuitibus insequitur. Sed ipsa implo-
rato Dianæ subsidio: in fontem sui nominis cõuersa est. Cuius undis cū alphe-
cõmiscere se uellet. illa uero p subterraneos meatus diffugeret. usq; i siciliam p
secutus est. Quod fidē fabulæ experientia præstasse uidet. Qua depræhensum
est expurgamēta hostiarū. quæ apud helidem in ludis olympiacis maclabatur
cū in alpheu delapsa essent in siciliam usq; ad fontem arethusam scaturire cõspi-
ciebantur. Sane in glosulis aristarchi sup. xiii. odyssæ Homeri librū cõperi. q̄t-
tūor in diuersis mundi p̄tibus fuisse arethusios fontes. Vnū apud syracusas. al-
terum apud smyrnam. Tertiū in chalcidia. & quartum in ithaca. Et ab arethu-
sa arethusis patronymicum foemininū deductum est. ut Oui. lib. fastorum. iiii.
Vtq; syracusas arethusidas abstulit armis Claudius.

- A** rethous cū. th. aspirato scribitur: fuit rex in arna ciuitate boetie. & pater Mene-
sthi. ut in ea dictione uidebimus.
- A** rganthonius cum. th. aspirato scribitur: & i. latino: fuit teste Herodoto lib. histo-
riarum. i. cartessorum tyrannus.
- A** rgia cum. i. latino scribitur: fuit Adrahti regis argiuorum filia: & Polynicis the-
bani uxor de statius lib. i. & iiii. thebaidos plura locutus est. Altera eiusdē nois
fuit argiuis ueneranda sacerdos: ut uidebimus in dictione Bito.
- A** rgilus cum. i. latino & unico. i. scribitur: fuit teste Herodoto libro histo. vii. urbs
emathæ: non longe ab hostis strimonis uersus occidentem.
- A** rgippe cum. i. latino & geminato. p. scribitur: populi sunt ultra sauiromatas &
budinos & hiros: ut ostendit Herodotus lib. histo. ii.
- A** rgytondes cum. y. græco scribitur: fuit teste Aristarcho sup Hesiodum fluuius i
ætolia: quasi argyros. i. argenteū Δεινός. i. periculosum.
- A** rgos cum. o. apud nostros seruata litteratura græca scribitur: & in singulari ge-
neris est neutri: ut Hora. Aptum dicit equis argos dicitq; mycenæ. In plurali
uero numero masculini ut hi argi: nomen est urbis unius quidem in attica nō
longa ab athenis: de qua in dictione attis uidebimus. Alterius uero in thessalia
siue pelægia: quod argos pelægicum Homerus uocat. conditum teste Plinius li-
bro. vii. naturalis historiz a phoroneo. de quo Luca. in. vi. Vbi nobile quondam
Nunc super argos arant. Aliud est teste eodem Plini. libro. iiii. in achata hippiu
cognominatum: supra locum lernæ: a mari octo milibus passuum distans: &
nouem additus a mycenis: a quo regiuncula argos: & græci ipsi argiui cogno-
minati sunt. Nam ab argos argiuus deducitur: quod cum. i. latino scribitur: q̄q̄
apud græcos sit. ei diphthongus. & scribatur ἀργεῖος: sed nos diphthōgū ipia
in. i. longam cõmutamus. Addentes insup. u. consonans loco æolici digammæ:
quod antiqui æoles interponebant inter diphthongum & sequentem uocalem
ut supra uidimus cum de. u. littera tractaremus. Nō nulli uero ex latinis diph-
thongum ipsam in. e. cõuerterunt. nec. u. consonans addere uoluerunt: sed di-
xerunt argeus: ut Hora. libro carminum quarto. Tybur argeo positum colono.
Profertur etiam pro aduerbio in plurali: ut Pli. circa finem libri. xvi. naturalis
historiz argis inquit olea etiam nunc durare dicitur: ad quam ideo in uaccam
mutatam Argus alligauerat. hæc ille. ob quod puto dixisse Virgi. libro georgi-
coru m. ii. Viuacis oliuæ.

- A** rgonautæ cū. t. exili scribitur: dicti sunt heroes illi q̄ cūz lasone ad expeditionē
i colchos sunt profecti: sic quoq; cogminati ab naue: quâ inauigauerunt: quæ
argo dicta fuit. Nauis uero teste Diodoro siculo lib. histo. v. argo dicta erat: ut q̄-
dam asserunt scriptores ab arpo eius architecto q̄ etiā inter nauigandū eius re-
sarcindæ curā cæperat. Alii ab eius uelocitate: quâ antiqui argon appellabāt.
fuitq; eodem Diodoro teste iuxta pelion ædificata magnitudine atq; apparatu
lōge maiori: q̄ quæ ad eā diem fieri cõsueuerant. Erat enim antea paruārū na-
uicularum usus. at huius eximiā magnitudinē stupentibus omnibus diffusa p
græciē eius rei fama multos egregios adolescentes ultro ad certamen. & eius bel-
li cõmunionē allexit lason in aquā deductam nauē cum necessariis ad nauigā-
dum rebus fulsisset: optimos eorum qui secū irent elegit numero quattuor & q̄
draginta. Ex eis uero clarissimi erant Castor: & Pollux: Hercules: Telamon: Or-
pheus: Atlantes: Schinei. præterea Tespei filii: & ipse nauigii auctor lason. Sane
argonautarum historiam quam plures describere: & poetæ maxime ex græcis
quidem quos legi: Orpheus ipse qui interfuit: q̄q̄ nō illius opus dicat Aristote.
Icē Appolliniris late materiam ipsam profecutus est. Ex latinis uero Ouidius in
libro metamorph. Et clarissime ille poeta Valerius Flaccus: qui diuino carmine
rem omnem ipsorum argonautarum explicuit. Ex historicis Diodorus siculus
& Trogus Pompeius. quem imitatus est Iustinus.
- A** rgiripa cum. i. latino utrobicq; & unico. p. scribitur. Nec ab ἀργυρος: quod est
argentum deducitur. Sed ab argoripo oppido apuliz a Diomede condito: hoc ē
argos πύρρον: id est actum siue fundatum. Sed postea teste Seruio super. x. ænei-
dos: nomē uetustate corruptum est: & factū ut ciuitas argiripa diceretur. Et sic
illam uocauit Virgi. cum ait: Ille urbē argiripā patriæ cognomīe gentis Victor
gargani cõdebat iapygis aruis. Sed rursus corrupto uerbo arpos dicta fuit. Vir-
gili. lib. x. Quæ causa attraxerit arpos. Dicitur etiā a Virgi. arpi in plurali: ut eo-
dem libro. x. Atq; iterum in teucros ætolis surgit ab arpis Tytides & lib. xi. Non
erit auxilio nobis ætolus & arpi.
- A** rpos & arpi sine aspiratione principii scribuntur. nā nō ab harpazo uerbo græ-
co & aspirato: quod est apud nos rapio descendunt. Sed ab hargos & argiripæ
ut in præcedenti dictione uidimus deducta sunt.
- A** rgissa cum. i. latino & duplicato. s. scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliades
urbs in thessalia.
- A** riæus cum. i. latino & æ. diphthongo in penultima scribitur: nomen fuit ex clō-
lentis uiri proprium.
- A** rriannes cum. i. latino & duplicato. n. scribitur: fuit nobilissima armeniæ ciuitas
- A** riathis cū. i. latino utrobicq; & th. aspirato scribitur. nomen est propriū hominis
- A** riabignes cum. i. latino utrobicq; fuit Darii filius ex filia Gobryæ: qui una cum
praxaspe & Megazabo præpositus fuit classi Xerxis.
- A** riapithes cum. i. latino utrobicq; & th. aspirato scribitur: fuit scytharum rex: cui
filius Scylla in regno successit.
- A** riadne cum. i. latino & d. ante. n. in eadē syllaba scribitur: & a nostris & græcis
auctoribus dicitur: quâ isciū quidā moderni Adrianā uocant: qđ uocabulū apud
nullos auctores compertum est. Sed Aradne a Prisciano ponitur. Et a Seruio
nōnullis in locis declinari docet. fuit Minois cræte regis filia ex Pasyphæ cõiu-
ge: dicente Homero lib. xi. odyssæ καλὴν Ἄρϊαν Διὸς κόρηα Λιύωος: hoc

est formosamq; Ariadnen filiam Minois. hæc Theseum Aegæi athenarum regis filium cretam missum deuorandū a Minotauro amauit pdere. Et cū iuuantē Dædalo eius cōtuberino fugeret: suscepta fide quod ab illo reciperetur in coniugē: & una Phædrā sororē p Hippolyto filio transportaret: suo cōsilio ducto filio in labyrinthum intrauit. ubi mactato Minotauro noctu clam Ariadnen & Phædrā sup nauim impositis uictor aufugit. Ariadnen deinde a se corruptā asportata Phædra dormientem reliquit in chio insula maris ægæi: ut Oui. lib. viii. meta. placuit. Vel in naxo eiusdem maris insula: ut scripsit Seneca in Oedipo. ex præcta tandem Ariadne cum se cognosceret derelictam: ululatu maximo litora cuncta replebat: Sed cum tunc Bacchus secus insulam nauigaret: uisam iuuentulam recæpit: & uxorem sibi coniunx: dicente Seneca in Oedipo: Naxos ægæo redimita ponto.

Tradidit thalamis uirginem relictam:

Meliore pensans damna marito. Ex hæc Bacchus Thoantem insulæ lemnī regē genuit. Danauiq; illā Venus corona a Vulcano fabricata: quam Bacchus no uem stellis ornatam in cælo locauit. De qua plura alia Oui. in præfato lib. viii. & plura in libro fastorum scripsit.

A ryandes cū. y. græco scribitur: fuit ægypti pro cambyse præfectus: qui teste Herodoto lib. histo. iiii. a Dario postea interfectus fuit.

A ricia cum. i. latino utrobique & c. absq; aspiratione scribitur: fuit ex attica regione puella: quæ primum ab Hippolyto dilecta: cum postmodum ab Diana in Italiā translata ille fuisset eius uxor facta fuit: qui ea loca inhabitauerunt: quæ ab urbe roma ad eius usq; nominis urbem ab archilo postea siculo. conditam ne moribus: ut plurimū intercæpta erat. dicente Oui. lib. iiii. fastorum.

Vallis aricinæ silua præcinctus opaca.

Est locus. antiqua religione sacer.

Hic iacet hippolytus furis distractus equorum.

Vnde nemus nullis illud additur equis. At in ea ciuitate quæ decem tantūmō milibus passuū distat ab excelsa nemoralis aricia roma: ut dixit Luca. i quinto Orestes oraculo monitus. simulachrū scythicæ Dianæ. quod de tautica regione extulerat: priusq; argos peteret consecrauit. ab aricia autem aricinus deriuatur. & luuena. Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.

A rii cum. i. latino scribitur: sunt asiæ scythicæ populi. ut ostendit Hero. libro historiæ quarto.

A rimaspi cū. i. latino scribitur: populi sunt teste Hero. lib. histo. quarto in scythia asiæ uersus septentrionem unicū tantūmodo oculū in media fronte tenentes. Et ut idem auctor psequitur: Arimaspi dicuntur ab arimo. quod scytharū lingua unū dicit: & spu oculū quasi unū oculum habentes. Et ut pgit hi cū gryphibus alitibus ferocissimis cōtinua bella gerūt. Nam erūt gryphes ex cuniculis smaragdos & aurum quod ui capiunt arimaspi. dicente etiam Luca. libro. iiii. Auroq; ligatas substringens arismape comas.

A riomardus cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto Darii filius.

A rion cū. i. latino & unico. r. scribitur. fuit citharædus optimus ex insula lesbe & artis suæ gratia Periandri corinthiorum tyrāni amicus de quo Herodorus lib. histo. i. Plini. libro. ix. suæ natu. histori. Gellius libro. xvi. noctium atticarum historiā late rettulere: quæ breuiter compræhensa talis est. Hic ob diuitias quas

in sicilia & italia sua arte conquisiuerat. a nautis eū corinthū reportantibus. se præcipitare in mare coactus est. & a delphine excæptus in laconiā ante nautas ipsos deportatus corinthum adiit. ubi re cognita & illis ad supplicium traditis: bona sua quæq; recupauit. Quare dixit Virgi. in Damone. Orpheus in siluis iter delphinas arion. cuius prima semp breuis est. At in Orione quandoq; quidē longa est. & quandoq; breuis. ut Virgi. libro ænei. iiii. Armatumq; auro circūspicit oriona. ubi spondeus quintum detinet locum. Breuis uero ab eodem ponitur libro. i. cum ait. Cum subito affurgens fluctu nimbosus orion in uada cæca tulit. & Lucanus libro. i. Ensi feri nimium fulget latus orionis.

A riobarzanes cum. i. latino & z. consonante scribitur: fuit cappadocum rex qui Pompeio magno in pharsalico bello fauit.

A risbe cum unico. r. & i. latino scribitur: fuit teste Homero libro iliados. ii. urbs phrygiæ iuxta pontum. Et alibi dicit illam ab Achille funditus euerfam fuisse. quia troianis auxilia miserat. de qua Virgi. lib. æneid. viii. Pocula deuicta genitor quæ caput arysbe. fuit etiā eodem nomine cōcubina quædam Priami.

A ristæus cum. i. latino & t. exili sequente. x. diphthongo scribitur: fuit Apollinis ex Cyrene filia Penei regis arcadiæ filius: hic deide in arcadia regnauit. & primus apiu ac mellis usum lactisq; coagulū demonstrauit. Vsumq; olei & alia q̄plura adinuenisse rettulit. Iustinus libro. xiii. sui epitomatis.

A ristagoras cum. i. latino & t. exili scribitur: fuit teste Herodoto libro historiæ. v. præfectus exercitus Darii contra græcos.

A ristomynus penultima cum. y. græco scribitur: nomen est uiri proprium.

A ristippus cum. i. latino utrobique scribitur: & t. non aspirato atque duplicato p. Verum secundum communes græcorum regulas cum. th. aspirato scribi debet: sed ne aliunde q̄ ab aristos compositum credatur: præualuit consuetudo ut cum. t. exili scriberetur: fuit philosophus cyræneus & Socratis discipulus. Is teste Cresio Phanio peripatetico primus socraticorum philosophiam deduxit in quæstum: habuitque ingenium ad omnia facile & paratum: ob quam maxime a Dionysio probatur. Cuius plurima dicta: & q̄promptissima & uaria rettulit Laertius. Contra quem Plato librum in uoluptatem scripsit. Cuius ille assertor erat. Quare Timon illum ut nimium delicatum arguitur: a Diogene uero regius canis dicebatur. Quorum disceptationem Horatius posuit in epistola decima octaua. Alius fuit Aristippus teste Laertio qui arcadiæ historiæ scripsit. Tertius qui eo q̄ a matre doctus fuerat: Matrodidactus dictus fuit. Quartus ex noua academia profectus.

A ristides cū. i. latino utrobique & t. exili scribitur: fuit atheniensis Lysimachi filius: æqualis fere Themistocli. Quare cū eo de principatu cōtendit obrectaruntq; inter se: i q̄bus duobus cognitū est quāto antestaret eloquētia innocētiæ. Nā cū teste æmilio Probo aristides abstinentia & uirtutibus: unus post hominum memoriā: quē q̄dem audiemus cognomine iustus sit appellatus. a Themistocliis tantū eloquentia adro collabefactus est: ut exilio decē annorū mulctaretur. Verū postq̄ Xerxes in græciā descendit: sexto fere anno quā erat expulsus: plebiscito i patriam restitutus est. Hic quā fuerit abstinentia nullū est certius iudiciū. quā cū maximis rebus præfuisset in tanta paupertate decessit: ut quo efferret uix reliquerit. Fuit & alter Aristides thebanas pictor insignis: & quem æqualē appellat dixit Plin. libro. xxxv. natu. histo. Is ut inq̄t omniū primus animū pinxit: & sen-

- sus hominis expressit quos graeci πῆδη: hoc est perturbationes uocant. Durior paulo in coloribus. Cuius una tabula Attalus rex centum talētis emisse traditur.
- A**risto cum. i. latino & t. nō aspirato scribitur: pater fuit Platonis a codro Melāthi filio: q̄ a Neptuno itidē sanguinē trahere Trasilo teste memorat̄ duces originē.
- A**ristomache cum. i. latino & t. exili & ch. aspirato scribitur: fuit uxor Dionysii.
- A**ristonichus cum. i. latino utrobique: & t. ac. c. exilibus scribit̄: fuit enenis ex ephesia pellice filius.
- A**ristophorum cū. i. latino & t. nō aspirato scribit̄. Vas ē in quo prādiū defertur. Nam componitur ex ἀριστον quod prandium indicat: & φῶδος porto diciturq̄ latine discus: ut quidam uolunt: quod esse etiam graecum ostendit Iulius Polux: ut in ea dictione uidebimus.
- A**ristoteles cum. i. latino & t. exili utrobique sequēte. e. i. penultima scribit̄ fuit philosophus sūmus ex oppido stragyrā: obscuro quidē p̄ se nili quod uiri claritate refulsit. patrem habuit Nichomachum medicinæ artis p̄fessorem. Referaturq̄ genus paternum in Machaonem Aesculapii filium continuata atq̄ certissima successione Quin & ipse Nichomachus apud amyntham macedoniæ regem Philippī patrem magno loco positus est. Matrem habuit p̄lestiada non obscuri generis. hic prima ætate in macedonia enutritus est. Sed cū adoleuit āno ut perhibent ætatis suæ. xvii. athenas se contulit Platonem. xx. ānis audiuit. Nullam scientiam reliquit: quā nō p̄fecte attingeret. Quare nō solū poeta: & orator sūmus sed philosophus maximus euasit. Mortuo Platone ad Hermiam atarnei tyrānū p̄fectus: triennio fere apud illum desedit. Inde in macedoniā a Philippo euocatus: decem ferme annos circa disciplinā alexandri fuisse traditur. Sed alexandro in asiam cū exercitu p̄fecto: ipse athenas rediit & tredecim ānis in lycio florētissime docuit. Tandem cōmuni illa philosophorum inuidia accusatus: q̄ non recte de diis sentiret. Meruens ne ut quondam Socrati: sic etiam sibi in iudicio peundum foret: deserta sui defensione calcidem abiit. ubiq̄ de cætero fuit quoad uita discessit: ut omnia copiose & eloquentissime rettulit cōterraneus meus Leonardus arretinus in uita quā de illo edidit. hic idem ut ait Hieronymus p̄byter scribens ad Eustochium de uita monacharum: absq̄ dubitatione prodigium fuit grandeq̄ miraculum in tota natura. Cui ut p̄git pene uidetur infusus quicquid naturaliter capax est genus hominū. Sane teste Laertio octo fuerunt aristoteles. primus hic ipse: quē teste Gellio in. iii. noctium atticarum traditum est libros pauculos Speusippi philosophi post mortem eius emisse talētis atticis tribus. Ea sūma inquit Gellius sit nūmi nostri sextertia duo & septuaginta milia. Secundus qui athenis reipub. administrauit. Huius ut ait adhuc extāt orationes elegantissime. Tertius qui in illadē Homeri scripsit. Quartus orator siculus: qui ad panegyricū Socratis rescripsit. Quintus qui dictus ē Mythus aethiōnis socratici necessarius. Sextus cyrenaicus qui poetica scripsit. Septimus pædōtriba: cuius meminit aristoxenus in uita Platonis. Octauus gramaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur.
- A**ristoxenus cum. i. latino & t. sine aspiratione atq̄. x. consonante scribit̄: fuit musicus. & teste Gellio in quarto noctium atticarū uir litterarum ueterum diligentissimus aristotelis philosophi auditor. idem teste Cicerone animā nil aliud atq̄ hermoniam esse dixit.
- A**rtachzas cum. t. exili & ch. aspirato sequente. æ. diphtongo scribitur: fuit teste

- Herodoto lib. historiarum. vii. dux magnus in exercitu Xerxis: quin & summe ab illo dilectus. sed apud acanthum urbē emathia: moriens maxima cū pompā & honore tumulatus fuit. Cui deinde acanthii: ut heroi sacrificauerunt.
- A**rtanes cum. t. exili & unico. n. scribitur: fluuius est teste Herodoto libro historiarum. iii. scythicae thraciae in istrum defluens.
- A**rimethica cū. i. latino utrobique: & aspiratione in primo. t. reliqua sine aspiratione scribuntur. dici potest numeralis. Nam ea scientia est quæ de numeris tractat. deriuaturq̄ ab ἀριθμός quod est numerus. Et a numero sæpenumero dicitur quod ē rationabiliter. Virgilius libro. xi. Ferrusciq̄ duces equitumq̄ exercitus omnis. Compositi numero in turmas: id est rationabiliter. hinc est quod in Sileno ait idem Virgilius. Tum uero in numerū faunes siluasq̄ uideres id est in rationem & rithmum. Quin & metra numeros dicimus. ut idem in Moeri: Numeros memini si ueba tenerem.
- A**romata cum. t. exili hoc est sine aspiratione scribitur.
- A**rsaces cū. c. nō aspirato scribit̄: fuit persarum rex. a quo omnes persidis reges postea Arsacide dicti sunt. Nā ut ait Seruius i sextum ænei. Reges omnes albani ab Siluio filio Aeneæ & Lauinia Siluii dicti sunt. Sicut romani impatores Augusti uocantur ægyptii Ptolomæi p̄se arfacidæ. latini Murani: ut Muranum hic atauos & auorum antiqua sonantē Nomina p̄ regesq̄ actum genus omne latinum
- A**rsinoe cum. i. latino & o. atq̄. e. diuisis syllabis scribitur: fuit filia Ptolomæi Lagi filii: q̄ ægyptum post Alexandrum tenuit: & fuit uxor Lysimachi regis macedoniae forma prestantissima: quæ ex uiro duos peperit filios Lysimachum scilicet & Philippum forma & prestantia similes: sed tandem inter omnis miseris ipsa miserima fuit huius nominis Ptolomæus philadelphus eius frater teste Plinio libr. v. naturalis historiarum urbē cōdidit in cyrenaica regione: quæ & similiter arsinoe dicta est. & fluuium qui eam præterfluit ptolemæum uocauit.
- A**rmenia cum. i. latino scribitur: nec aspiratur in primo ut inscii quidam uoluerunt: puincia ē asiae inter taurū & caucasum mōtes sita & a cappadocia ad caspium usq̄ mare protensa: ut descripsit Iustinus lib. xlii. sic quidem ut asserit cognominata ab armenio Iasonis comite. diuiditurq̄ in maiorem armenia & minorem: quod Lucanus terigit in oratione Pompei cum ait libr. iii. Nec tu populos utraq̄ uagantes armenia. unde teste Plinio lib. xv. natur. histo. deducta fuerunt pruna quæ sola odore cōmendant̄ peculiari: habetq̄ deriuatiuum patriū armenius quod egsyllabum est primitiuo. Iuuenalis in satyra Credo pudicitia Instantē regi armenio parthoq̄ cometem.
- A**rne absq̄ aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro. ii. Boetiorum urbs.
- A**rsis cum. i. latino scribitur: dici potest eleuatio sicut ἄριστος positio: quæ in uoce obseruantur.
- A**rtabanus cum. t. nō aspirato scribitur: fuit Hytaspis filius & frater Darii persarum regis. hic teste Herodoto libro historiarum. vii. graui oratione dissuasit Xerxi nepoti suo bellum cōtra graecos arripere. tandem Xerxem in regia obruocauit: de quo Iustinus libro. iii. tractauit. alter fuit Tigranis armenia regis filius. quem. M. Antonius dolo cepit.
- A**rtaphrenes cum. t. exili: & ph. aspirato sequente. r. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum septimo: unus ex duobus Darii: & primus sardium p̄fectus. idē cum Date apud capum marathona debellatus fuit: ut latius uidebimus in

ditione marathon.

- A** raxerxes cum. t. non aspirato & x. consonante tam in ultima quā in penultima scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vi. perfarum rex filius Xerxis filii Darii filii Hystaspis.
- A** reatæ cum. t. exili utrobique scribitur: fuerunt teste Herodoto libro historiarum primo gætes persicæ: ut similiter parlagadæ maramphii maspii: & alii qui eo nomine dicuntur persæ.
- A** rembares cū. t. exili scribitur: fuit uir clarus apud medos ut dixit Herodotus.
- A** remisia cū. t. exili & i. latino utrobique scribitur. fuit teste Herodoto lib. historiarū. vii. filia Ligdamii alicarnassei ex matre Cretica & coniunx Mausoli regis cariz: quæ uirum suū ultra humanæ affectionis fidē ainasse scribitur a Gellio lib. x. q. etiam multa de illa rettulit: quæ si quis legere cupit ibidem legat. **Quin** & i lib. ii. de architectura Vitruuius iucunda quædam & gratissima nobis rettulit & ultimo addit de memoratissimo sepulchro: quod i memoriam utri sui apud alicarnassum struxit: adeo ut inter septem mundi spectacula numeretur: ut in dictione mausolus uidebitur. Nāq; post mortem mariti teste Herodoto regnum carizæ & coi. tenuit & rhodū mirabili arte cæpit: ut præfato loco ostendit Vitruuius. de eadē miranda narrat Herodotus & qualiter secuta partes Xerxis cōtra græcos suo consilio & inuicto animo talia suadebat regi: quæ si persuasisset firmū græcorum regnum obtinuisset. Sed inuidia aliorum principū adeo eius consilium neglecto fuit: ut cogere rex turpiter aufugere & exercitū omnē p̄dere.
- A** remisius cum. t. sine aspiratione & i. latino utrobique scribitur: mōs est Arcadiæ teste Plinio. lib. iiii. naturalis historiz. & ut græci putant ab artemisia herba ibidem abundante. & ab Chirone comperta denominatur.
- A** remis cum. t. exili & i. latino scribitur: dicitur apud nos Diana.
- A** raxara cū. t. exili utrobique & x. consonante in penultima scribitur: declinaturq; tantū in plurali ut cythera solena & similia: urbs est teste Plinio lib. vi. naturalis historiz maioris armeniz in campis sita iuxta araxem. hanc ferunt Artaxan Tigrani patrem Hannibalis pœni consilio qui ad eum deuicto Antiocho cōcesserat omnibus rebus belliq; pacis opportunam condidisse: suoq; eaz nomine appellasse: eratq; Luculli tempore Tigranis regia.
- A** rteria cum. t. exili & i. latino scribitur: dicitur a nostris uena uitalis.
- A** rtocrea cū. t. & c. exilibus scribitur: utputo epulū erat qd̄ populo ex pane & carne dabat. Persius in ultima satyra. Oleū artocreasq; popello Largitor hoc ē oleum ad ungendū se dū lauabantur: & epulum ex pane & carne ad comedendū. Nāq; componitur ab ἀρτος quod est panis: & κρεας quod est caro.
- A** rtocopus cum. c. & t. non aspiratis scribitur: dicitur a nostris pistior. Nam cōponitur ex ἀρτος quod ē panis: & κόπος labor: quasi is esse dicatur qui circa cōficiendum panem laborat. Sed nōnunq; etiā p̄ illo qui quouis modo in seruando uel distribuendo pane occupatur accipi posse uidetur: ut luuenalis i satyra Si te propositi seruatore panis inducit ad improbulū dicentem: Salua sit arto copi reuerentia quæ tunc quoq; salua esse uidebatur quādo a nullo alio panis pro domino factus tangitur q̄ ab ipso.
- A** rtoprasia absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur: teste Plinio lib. xviii naturalis historiz tostom panem designat. Nam componitur ex ἀρτος quod ē panis: & πρᾶσις: quod est tostatio.

- A** rochmes cum. t. exili & ch. aspirato sequēte. m. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiz. vii. unus ex Xerxis ducibus qui Darii filiam in uxorem duxit.
- A** rsiū cū. i. latino utrobique scribitur: p̄mōtorium ē insulæ chii: a quo teste Plinio lib. xiiii. naturalis historiz optima deducebatur uina. unde aruisius aruisia aruisium deriuatur. Virgi. in Daphni. Vina nouum fundā calathis aruisia nectar.
- A** sæus cum. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero lib. xi. iliados: unus ex principibus græcorum interfectus ab Hectore.
- A** sarus cum unico. f. scribitur: fluuius est teste Liuiio libro. v. de bello macedonico alluens heracleam ciuitatem positam ad radices montes oetæ.
- A** sbeston cum. t. exili scribitur: sed ab insciis corrupte albeston dicitur: a nostris i extingui. Vnde lapis ille qui igni facile accenditur & extingui nō potest asbeston similiter uocatur.
- A** sbyde cum. y. græco & t. exili scribitur: populi erāt teste Herodoto lib. historiz. iiii. circa cyrenem: & tiligāmas remotiores a mari.
- A** scalon cum. t. exili scribitur: urbs fuit syriæ. unde ascolonita quis dicitur.
- A** scanius cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Virgilio non solum Aenæ filius ex Creusa regis Priami filia: sed & fugæ laborūq; in querendo regno perperuus socius. Liuius uero libro. i. ab urbe dubitat an Creusæ uel Lauiniæ filius fuerit. Sed poetæ cæteri omnes & historici cum Virgilio Creusæ filium fuisse asfirmant. Et pluribus nominibus cognominatum asserunt. Nam Ascanium primum ab ascanio phrygiæ fluuiio dictum putant. de quo fluuiio meminit Virgilius libro georgicorū. iiii. cū ait: Illas ducit amor trans gargara transq; sonantem Ascanium. fuit etiā dictus Ilus ab illo filio Troi & fratre Assarici aui Anchisæ. Deinde Iulus a prima barbæ lanugine: quo tēpore Mezentiiū singulari certamine deuicisse rettulit Caro in li. originū: & ob hoc dictū Iulum: ut testis Seruius sup̄ primum æneidos. Nā ἰούλος græce latine lanugo dicitur. Quem ut ait Liuius Iulum eundem Iulia gens auctorem nomine suo nuncupat: Quāq; ante id tēpus uocauit eū Iulum Virgilius cum dixit in oratione Iouis ad Venerem: At puer Ascanius cui nunc cognomen Iulo Additur. Ilus erat dū res stetit illa regno. **Quin** & teste eodem Seruio sup̄. iiii. Virgiliti ænei. librū. Dardanius etiā & leondamas ad extinctorū fratrum solatiū dictus fuit: per quod ostēdere uideatur Aenæam plures ex Creusa filios suscepisse. ideo dicebat Virgilius in eo lib. Dardaniusq; nepos Veneris: & subdit de Ascanio Liuius post mortē Aenææ abundante Iuliniū multitudinē florentem iam ut tum res erant: atq; opulentam urbem matri seu noueræ reliquit. Nouam ipse aliam sub albano monte condidit: quæ ad situm porrecta in dorso urbis longa alba appellata est. Et subdit inter Iulium & albam longam deductam coloniam triginta ferme interfuere anni. De reliquis Virgi. libro. viii. ænei. p̄secutus est.
- A** scalapus cum. c. absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados Martis ex Astioche filius quem & fratrem Ialmenum regnasse dixit apud aspledonā orchomenūq; & minores ciuitates: uenisseq; ad troiā cum triginta nauibus. Alter dicitur Ascalaphus ab Ouidio. libro. v. metamorp. Acherontis & Ornæ filia natus. Seruius uero sup̄. i. geor. dixit Stygis filium: q; Proserpinam prodidit grana punici mali edidisse: ob quod ad superos redire nequiunt.
- A** scra cum. c. non aspirato scribitur: fuit uicus in boetia ad radices montis Heliconis: patria Hesiodi poetæ clarissimi dicente Ouidio libro quarto de ponto

Intumuit nati, nec tamen asera suo, a quo deriuatur aseræus cum. æ. diphthongo in penultima. Nam ea quæ a uocalibus in. a. aut in. e. productam exeunt nomina in æus ut plurimū p. æ. diphthongo scribuntur: ut athenæ athenæus. thebæ thebæus: circæ circæus: asera aseræus. Virgi. libro georg. i. Aseræū cano romana p oppida carmen. Ouidius libro drimo de sine titulo.

Viuet & aseræus dum mustis uua tumbet.

A sculum cum. a. absq; diphthongo uel aspiratione aliqua scribitur: ubi post. c. & ante. l. nos. u. iterponimus: cū apud græcos dicat ασκλος: ut similiter αλκων vi Alcumena: ηρακλης Hercules: ut supra uidimus. Oppidum est apuliz memorandum clade illata Pyrrho a Curio & Fabricio romanis consulibus: ut late ostendit Plutarchus in uita Pyrrhi.

Asia cum. i. latino scribitur: regio duplex dicitur: maior scilicet & minor. Minor mediterraneo mari nostro cingitur: & phrygia ac lycia conclusis terminatur sic quoq; ab Asia nympa filia Oceani & Terhios ut testis est Hesiodus in theogonia & Iapethi coniuge cognominata: quæ imperiū circa ea loca tenuit: ut dixit Varro de origine linguæ latinæ. Herodotus uero libro historiarū tertio dixit eā Promethei uxorem fuisse: & subdit. At uero lydi dicūt asiam ab Asio Cotyi filio denominatam fuisse. Maior uero asia a palestina incipit & syria: ac in indiam terminatur quæ a minori nomen ad se traxit.

A sychis penultima cum. y. græco & ultima cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiarū. ii. rex ægypti qui post Mycerinū regnauit.

A silas cum. i. latino & unico. l. scribitur: latinum dicunt: & ab affectu eius uolatilis: qui ut uidebimus asilus dicitur deductum uolunt. Nā ardentis in arma puellæ nomen proprium fuit Camillæ comitis: ut Virgilius lib. xi. æneidos: Princeps turmas inducit asilas.

A sylum cum. y. græco & unico. l. scribitur: apud nos indicat intemperatum. Nam componitur ex. a. quod est sine: & συρω traho. eo quod locus fuit a quo neminem p uim trahere licebat: ubi græcum. r. in. l. nostrum conuersum fuit: & ut monstrat Stadius lib. xii. thebaidos apud athenienses primo a descendētibus Herculis constructum fuit: ut ait

Fama est defessos acie post busta paterni

Numinis: herculeos sedem fundasse nepotes.

Sic sacrasse loco cōmune animantibus ægris.

Confugium: & reliqua. Post hæc longo deinde tempore Romulus conditurus urbem pastores inter quos adoleuit conuocauit. Cūq; is numerus ad tutandam urbem parum idoneus uideretur: constituit teste Lilio primo ab urbe asylum quo quisquis proficisceretur: ab omni noxa liberatus esset: dicēte Ouidio libro fastorum tertio.

Romulus ut saxo lucum circūdedit alto:

Quilibet huc inquit confuge tutus eris: unde Virgilius libro ænei. vii. inquit: Hinc lucum ingentem quem Romulus acer asylum Rettulit. ubi exponit Seruius id est fecit ad imitationem atheniensis asyli. Per hunc ergo modum ciuitū numerum adauxit Romulus. Verum & nonnunq; pro ipso mere templo poni asylum legimus: ut Virgi. libro. ii. ænei. Et iam porticibus uacuis lunonis asylo Prædam obseruabant.

A silus cum. i. latino & unico. l. scribitur: quidam cum duplicato. l. & non recte ut

puto. Nam uolatile quoddam paruum est armentis & maxime bobus infestum quod a uocis sono nomen traxisse uideretur: quod magis sine. l. q̄ quod duplicet laudatur: & est latinum teste Virgilio libro georg. iii. qui ait:

Est lucos silari circa ilicibusq; uirentem

Plurimus alburnum uolitans: cui nomen asylo

Romanum est: æstrum graii uertere uocantes. & subdit:

Asper acerba sonans. & reliqua quæ sequuntur.

A sine cum. i. latino scribitur: oppidum est teste Plinio lib. iiii. naturalis historiz i achaia: a quo asinus sinus cum. æ. diphthongo cognominatus est. de quo Lucanus libro. viii. Quas asines cautes: & quas chios asserat unde. unde hanc urbem dixit Homerus in reducto admodum sinu positam esse.

A syntheton antepenultima cū. y. græco: penultima cū. th. aspirato: uitiua cum. t simplici scribitur: dici potest latine incōpositum. Nā cōponitur ab. a. quod ē sine: & συνθετον cōpositum: & tunc quoq; figura dicitur: cū aliqua absq; conjunctionibus absolute & simpliciter proferuntur. ut uenimus: uidimus: placuit. hæc eadem alio nomine dialyton dicitur: ut in ea dictione uidebimur.

A symphonia cum. y. græco & ph. asoairato scribitur: dici potest inconsonantia ab a quod est sine συνφωνια consonantia.

A sius cum. i. latino scribitur: fuit Hecubæ Priami regis uxoris frater: occisus ab Aiace telamio in prælio ut ostendit Homerus.

A sparagus cum unico. r. scribitur: græcum ponitur a Iulio Polluce: a Festo secundo latinum dicitur: herba est sic quoq; cognominata: quia aspero uirgulto nascitur. unde ait Martialis in ultimo epigramatum: Mollis in æquorea quæ creuit spina rauenna: Non erit incultis gratior asparagis. & Plin. in. xxi. natur. hist. inquit: In totum spina est asparagus: ea cōmode cū piscibus & carnibus lixa comeditur. ideo ait Iuuenalis in satyra Si te propositi: Quæ fertur domino squilla & quibus undiq; septa Asparagis & reliqua.

A sphaltus cum. y. ph. aspirato & t. exili scribitur: dici potest latine tutamen: a uerbo ασφαλις: quod est tueor deductum. lacus est syriæ in prouincia: quæ hæc ctenus pentapolis dicta fuit: ideo sic cognominatum (ut puto) quia nihil uiuuz in eo submergitur: unde mortuū mare ab historicis noiatur. dicente Solino cum de iudæa tractaret: mare mortuū (nihil præter bitumen) gignit animal nullū hanc nec in eo aliquod uiuum mergi potest. Quare tauri & cameli impune illud trahunt. unde Iosephus lib. v. captiuitatis iudæicæ: Vespasianus (inquit) cum iudæos uicisset: quosdā iussit natandi incios manibus post terga ligatis in eū protius: qui & si iacti merisq; sint: tanq; a uehementi spiritu ad superiora uenientes: statimq; repulsi euaserunt. (Nec teste Iustino libro. xxxvi) nauigari potest. Cum i eo protinus cuncta uita carentia submergantur.

A spithines cū. i. latino utrobq; & th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiæ. iiii. ex psis unus q in Magū & Smerdim una cū Dario coniurarunt.

A sphodelos cū. ph. aspirato & unico. l. scribitur: herba ē. de qua mentionem fecit Homerus. cuius caulē Theophrastus & princeps Pythagoras cubitalē & sæpe duorum cubitorū: ut refert Plinius libro. xxi. naturalis historiz dixere foliaq; habet porri siluestris: quam nostri ut aιδηστυλαm regiam uocauerunt.

A sopus cū unico. f. & p. quandoq; simplici: quandoq; aspirato scribitur: simplici quidem: ut Stadius libro thebaidos. vii. Asopus genuisse datur dignus: q uideri

K

tunc pater: abruptis quum torrentissimus exit pontibus. Aspirato uero: ut Oui. libro quarto de sine titulo. Quid referam Asophon: quem cepit martia Thebe Natorum Thebe quinq; futura partum: fluuius est achaiæ ut ostendit Ptolemeus in geographia qui Aeginæ pater a poetis dictus est: & in sinum corinthium cadit: de quo plura Stadius rettulit. Sane teste Hesiodo in theogonia ex Oceano ac Tethy orti sunt filii plures: a quibus flumina cognominata fuerunt: inter quæ Peneus & Asopus fuere. Nam Peneus in thessalia sedem eligens fluuius nomen indidit. Asopus cum philiuntem ad habitandum eligisset sumpta uxore Métope Ladonis filia: duos teste Diodoro siculo libro historiarum. v. ex ea filios suscepit Pelasgum scilicet & Ismeum: quin & filias duodecim Ismenus in boetia habitauit iuxta fluuium: quem a suo nomine Ismenum cognominauerunt: Ex filiabus uero Sypone ab Apolline rapta in eum locum delata est: ubi nunc est urbs ab ea synopes dicta. horum filius Syrus his imperauit: qui ab eo syri sunt appellati. Alia uero filia Corcyra a Neptuno in eam insulam delata est: quam ab ea dixere corcyram. & his natus est Phæacus: a quo phæacum genus est in corcyra nomen accepit. Phæaco filius exitit Alcinous: ut hic noster Diodorus ait. Homerus uero aliter sentit: ut uidebimus in dictione Naufichous. & ut sequitur Diodorus Salamis a Neptuno similiter rapta in insulam aduecta fuit: quæ ab ea salamia uocata fuit. ex quibus genitus est Cenchreus uir clarus qui insulam imperauit: & serpentem in ea mire magnitudinis: qui incolas uexabat occidit. Iuppiter similiter ex philiunte Aeginam rapuit. inq; insula adnexit: quæ ab ea ægina dicta fuit: ex qua Acacum genuit: qui in ea insula regnauit. ab Acaco geniti sunt Peleus Telamō & Phocus. Horum Peleus discoiacto licet inuitus Phocum fratrem interemit: ob quam cædez a patre pulsus: inq; ththia thessaliæ fugiens: ab Actoro rege purificatus in regnum atticus est: cum rex ille liberis careret. Ex Peleo uero & Thetide ortus est Achilles. At uero Telamon ex ægina abiens salaminaz adiit. ubi sumpta uxore Glauca Cenchrei salaminorum regis filia insulam impauit. Sed Glauca defuncta Tribiam Alcati athenicus despondit: ex qua ortus est Ajax: qui bello troiano interfuit. Et hæc ut reliqua quæ in diuersis dictionibus enarrabimus intelligi possint placuit explicare.

A Haracus cum duplici. s. & c. exili scribitur: fuit Aeneæ proauus. de quo in dictione Priamus uidebimus.

A Syria cum duplicato. s. sequente. y. græco & in penultima cum. i. latino scribitur: regio est maioris asiæ: habens ab ortu indiam: & ab occasu tigrim fluuium a meridie uero mediam & a septentrione montem caucasum. Sed ut ait Iustinus libro primo assyrii postea syrii dicti sunt.

A Stages cum. t. exili scribitur: fluuius est teste Plinio libro naturalis historiarum. ii. g. in pontum defluit.

A ster cum. t. exili scribitur: latine stella dicitur uel iubar.

A stericus sine aliqua aspiratione & i. latino scribitur: dici potest a nostris pua stella. Nam ἀστὴρ græce latine stella. unde diminutiuum astericus deductum est.

A sterion cum. t. exili & i. latino scribitur: fluuius est achaiæ in nemea silua placi de fluens: & fructuuum iuxta ripas abundantissimus: ut testis est Lactantius grammaticus. fuit etiam urbs: ut ostendit Homerus libro iliados secundo.

A steria cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit Titani Cæi filia & Latone soror: quam Iuppiter ardentem amauit. & in cæa insula uitauit.

A Ityages cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit Cyaxaris medorum regis filius: & Mandanæ pater: quæ in somniis tantum inuixisse uidit: ut omnem eius ciuitatem repletet quæ admodum in ea dictione uidebimus: fuitq; ultimus assyriorum & medorum rex: de quo apud græcos Herodotus libro historiarum. i. & apud nostros Iustinus similiter libro. i. quæ plura scripsere: & Ἰτυγῶν: quod est urbs: & ago componitur.

A Ityalus cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit uir troianus qui teste Homero libro vi. iliados in bello a Neoptolemo interemptus est.

A Ityanax cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit Hectoris ex Andromache filius: cui teste Homero libro. vi. iliados pater Scamandrius imposuerat nomen. Sed cum ceteri Astanactem uocare maluerunt: quod solus illius pater urbem tutaretur. Nam ἀστὴρ græce latine urbs dicitur: ἀστὴρ uero tutor uel defensor.

A Itycraria secunda cum. y. græco: penultima cum. i. latino & sine aliqua aspiratione scribitur: fuit teste Homero in. x. odyssæ filia Aeoli ex Lapetra uxore quasi urbana potestas. Nam κρᾶτὸς potentiam designat.

A Itymones cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit Hippotis coniunx: & mater bellicissimi Capanei.

A Itynous cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit princeps quidam troianus quem teste Homero libro. v. iliados Diomedes in bello interemit.

A Ityochia cum. t. exili sequente. y. græco & in penultima cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: fuit Actoris Ezidæ filia. hæc teste Homero li. ii. iliad. cum adhuc uirgo in cœnaculū paternæ domus ascendisset: clā ibi a Marte compressa est: cui peperit Ascalaphum & Ialmenum. Eandem Hercules expugnatis compluribus oppidis ab ephyra & fluuii sedente abduxit: cui pepisse Tlipolemum dixit Homerus.

A Itypale cum. t. exili & y. græco scribitur: urbs fuit in insula astypalæa quasi ἀστὴρ ἰδὸν id est urbs: ἀστὴρ ἰδὸν uel ἰδὸν ea teste Plinio libera fuit a romanis.

A Itypalæa cum. t. exili & y. græco: penultima cum. æ. diphthongo scribitur: est insula in mari ægæo una ex cycladibus ab Astypale urbe cognominata: de qua Ouidius libro secundo de arte ait: Cinctaq; piscosis astypalæa uadis.

A Itrea cum. t. exili scribitur: fuit teste Arato in phenomia Astrei filii Titani ex Aurora filia quam ob diligentissimam æquitatem iusticiam appellatam dixit. Nam tunc quoque cum terras habitabat. Nondum uelanos rabies nudauerat enses: Nec consanguineis fuerat discordia nota. Et alia plura per multa carmina semper eam quam habeo traductionem. T. Claudii cæsaris. Nam Germanici cæsaris traductionem. quam olim uidi iam non teneo. Eam uero quæ fuit Ciceronis nunquam uidi. Sed græcum ipsius Arati codicem habeo: & subdit Aratus illam deinde ob hominum scelera ad cælum euolasse. Et cæli sortitam locum quam proximus illi tardus in occatu sequitur sua plaustra bootis. At uero Hesiodus in theogonia dixit illam Iouis & Themidos fuisse filiam. Alii nonnulli Erigonem Icarum filiam dixere.

A Itreus cum. t. exili & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit teste Servio sup. i. æneid. unus de Titanibus: qui contra deos arma sumpsere. hic teste Hesiodo in theogonia cum Aurora concubens uentos genuit.

A Itron cum. t. exili scribitur & græcum est: quod teste Macrobio sup. somnium Scipionis sidus apud nos dicitur: quod proprie ex pluribus stellis constari dicitur ita ut stella unica sit. Quæ sane differentia ab auctoribus quandoque confunditur: ut late uidebimus in dictione sidus.

- A**stronomia cum. t. exili & i. latino scribitur: dici potest astrorum regula. Nam νόμος græce latine lex & norma dicitur.
- A**strologia cum. t. exili & i. latino scribitur: dici potest astrorum sermo uel ratio.
- A**stu cū. t. exili scribitur: apud poetas astutiam designat: cuius origo ut ait Festus ex græco uocabulo αἴτιον deditur: quod oppidū seu urbem indicat: in qua q conuersari assidue sunt: cūti atq; acuti esse uidebantur.
- A**talanta cū. t. exili utrobq; & a. post utrūq; t. atq; cū unico. l. scribitur: fuit uenatrix ex arcadia filia lasii filii Abantis argiuorū regis: ut græci oēs & latini pariter attestantur: hanc ardēter amauit Meleager ut Ouidius in quarto epistolarū heroidū. Arsit & cenides i menalia atalēta. Et Museus amorem tractans Λαῶδρι & Heros de illa iquit ὠρῶενος οὐ σέ λελήθεν ἀπ᾽ ἄρμα Διὸς ἑταλάντη. Nāq; cum uirgo esset speciosissima & una ex Dianæ comitibus ad aprum calydoniæ p̄mendum una cum cætera nobilitate achaiæ a Meleagro uocata uenit. Sed tamen quia prima aprum sagitta p̄strinxit: tū etiā ratione suæ formæ a Meleagro amata capite monstri in testimoniū magnæ uirtutis fuit donata. Ex quo in eius amplexus deuenit: q̄ sibi deinde Parrhonopeū pepit. Alia fuit Cenei regis in scyro insula filia cursu nobilis: & a poetis cantatissima cuius omnem fabulā Ouidius ipse rettulit libro metamorph. x. ubi dicit: Talia dicentem molli ceneia uultu. Et in eadem fabula: Gaudeat an uirgo magis his ceneia dictis.
- A**talantis cum. t. exili utrobq; sequente. a. uocali in secunda & i. latino i fine scribitur: lusciniā a nobis dicitur & carduelis: de qua Virg. libro georgicorū tertio Litoraq; halcyonem resonant atalantida dumi.
- A**thamas cū. th. aspirato scribitur: fuit Aeoli filius & Cadmi gener ac thebarū rex paterq; Phryxi & Helles cātatissimus quidem carminibus poetæ: de quo Ouidius libro metamorphoseos. iiii. & fastorum. vi. plura dixit: a quo patronymicum athamantis pro Helle filia ponitur: ut Ouidius. xvii. heroidum: Fluctibus immodicis athamantidos æquora canent.
- A**thanasius cum. th. aspirato & i. latino scribitur: fuit episcopus alexadrinus uir admirandus in omni ætate: cuius nobilem uitam e græco in latinum transtulit ad Eugenium pontificem maximum.
- A**thantos secunda cum. th. aspirato & ultima cum. t. simplici scribitur: dicitur a nostris immortalis.
- A**tarnes cū. t. exili scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarū. vii. Darii p̄sarum regis frater: quo locus quidā mysiæ contra lesbum atarnes dictus fuit.
- A**thax cum. th. aspirato scribitur: fluuius est epyreneo mōte scutariens: qui cursu lenis narbonam usq; progreditur. Vbi nauigabilis effectus adeo imbribus turbescit q̄ intra ripas se continere nō possit: deinde in rubrum lacum defluit. unde tenuis exiens in tyrrhenū mare demergitur. de quo Lucanus libro primo ait Mithis athax latias gaudes non ferre carinas.
- A**tella cum. t. exili & duplicato. l. scribitur: fuit cāpaniæ oppidū: a quo Iudi arellani dicuntur: fuitq; in illo amphitheatrum egregium.
- A**thene cū. th. aspirato scribitur: ciuitas fuit præclarissima in attica regione: cuius adhuc uestigia quædā manēt. hāc primo ab Alabādo conditā dixit Cicero li. iiii. de natura deorū. Plato uero in rimeo dixit Amasim regē ægyptiū eius urbis conditorem fuisse: eāq; uocabulo ægyptio cognouisse: quod lingua græca athenam sonat. Alii Cicropē illā cōdidisse dicūt: & eam subita apparitione arboris oliuæ

- Minerua cognouisse quā ea arbor designat & lingua græca artheoa dicit. Alii nō a Ceropē cōditā: sed istauratā putat: quo tpe athena apud illos p̄ dea colebatur. Poetæ uero dicūt Neptunū & Mineruā athenas cōdidisse: s; cū de noīs ipositio ne inter eos fieret dissensio: diis reliq; p̄sentibus fit iter eos cōuērio. Ut q̄ p̄cussa terra laudabilior ē p̄duceret effectū urbi nomen iponeret. Neptunus cum tridēte p̄cussa terra equū p̄duxit belli omen. Minerua autē hasta p̄iecta oliuam pro duxit pacis arborē. Quæ quoniā utilior deorū iudicio uisa fuit: ex suo nomine athenas dixit. Nam Minerua athenæ græce dicitur: de quo Lucanus libro. vi. ait Primus ab æquorea percussis cuspede saxis Theffalicus sonipes bellis ferilibus omen Exiit. & Virgilius georgicorum primo: Tuq; o cui prima frementem Fudit equum magno tellus percussa tridente Neptune.
- A**thenodorus cū. th. aspirato scribitur: fuit teste Plin. lib. xxxvi. natu. histo. marmorarius sculptor eximius: diciturq; q̄si ἄθηνος: hoc est Mineruæ. Δωρον: donum.
- A**thenion cum. th. aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Plinio lib. xxxv. natura. historiarū pictor Maronites Glaucionis corinthi discipulus: austerior colore & i austeritate iucundior: ut in ipsa p̄ctura eruditio eluceret: cui ut scribit idez auctor nisi iuuenta obisset nemo compararetur.
- A**theos cum. th. aspirato scribitur: is est q̄ deos negat: ut Diagoras fertur cognouissus. Nam cōponitur ex. a. quod negatioem importat: & theos deus.
- A**thesis cū. th. aspirato & i. latino scribitur: fluuius ē galliæ cisalpinæ: q̄ in montibus tridentinis oritur: & cursu rapidus tridentū radit. Inde ueronā cōtingens urbē in duas ptes diuidit. Et deinde p̄ latus padi paludes gradiēs nō lōge a brūdulo in adriaticū mare fluit: de quo Virg. meminit lib. ænei. ix. cū ait: Siue p̄adi ripis athesim seu p̄pter amonē Consurgunt gemine quercus.
- A**timerus secunda cū. t. exili & i. latino: penultima cum. e. absq; diphthongo: & ulma scribitur absq; aspiratiōe: fuit libertus Cæsaris Pamphiliti: ut ipsemet testat̄ in marmore ab eo dicato ctheribus uxoris Homonoeæ cum epitaphio pulcher rimo: quod romæ legi in sacello Michaelis archangeli.
- A**tys cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit puer phrygius: ut scripsit Ouidius lib. fastorū. iiii. quæ spectabilē facie: ut idē ait Cybele deorū mater casto sibi amore deuinxit: iussitq; ut purus perseueraret: & sua tēpla tueretur. Et subdit Ouidius Ille fidē iussis dedit: & si mentiar inq; Ultima qua fallā sit uenus illa mihi. Sed deinde uel p̄ceptorū oblitus: uel libidine aut amore deuictus fallit & in nympha Sarathide desinit esse quod fuit. Quare cum ea nymp̄ha poenas dedisset ac perisset: puer in furias cōuersus putans domos ruere tectum omne defuit: & p̄ summa dindymi montis phrygiæ qui deæ sacer est furiose discurrens: arrepto lapideo cultro seipsum excastruit: dicente Ouidio: Ille etiam saxo corpus lanauit acuto: Longaq; non mundo puluere tracta coma est: Voxq; fuit merui meritas do sanguine poenas. Ah pereant partes quæ nocere mihi: Ah pereant dicebat adhuc onus inguinis aufert. Nullaq; sunt subito signa relicta uiri: Verum Catulus aliter historiam retexens dixit illum per mare phrygiam contendisse. Et cum ad phrygiæ fluuium qui

gallus dicebatur aduenisset: bibissetq; ex illius aqua in furorem ex aquæ natu-
ra compulsus silice se castrauit. ait enim:

Super alta uectus atys celere rate maria.

Phrygium ut nemus citato cupidine pede terigit:

Aditq; opaca siluis redimita loca deæ

Stimulatus ubi furenti rabie uagus amnis

Deuoluit: exectus acuto sibi pondere silicis.

Itaq; ut relicta sensit sibi membra sine uiro

Niueis citata cæpit manibus leue tympanum. & reliqua. Nam de eo flumine te-

statur Plinius libro. v. naturalis historię dicens: Gallus phrygię flumen est: de

cuius aqua potantes redduntur insani. Et Martianus libro sexto dixit ab eo mi-

nistros matris deum gallos dictos esse. Quod Ouidius ipse eodem quo rettuli

mus libro prius testatus est cum ait:

Cur igitur gallos qui se excidere uocamus:

Cum tantū aphrygia gallica distet humus:

Inter ait uiridem cybelen altaq; celenas

Amnis it insana nomine gallus aqua:

Qui bibit inde furit procul hinc discedite quis est

Cura bonę mentis: qui bibit inde furit. Cum ergo Atys per eum modum se exe-

cuisset: uenit id in exemplum ut omnes qui matri deum ministrare cupiunt se

ipsos excastrare debeant. dicente Ouidio in præfato libro: Venit in exemplum

furor hic mollesq; ministri.

Cædunt iactatis uilia membra comis Nec se ferro excidere sed lapideo cultro de-

monstrat. qd̄ etiã luuenalis cõfirmare uidet. cū ait in satyra Credo pudicitiam

Ecce furentis Bellonę matris deū chorus intrat. & ingēs Semiur obsceno faci-

es reuerenda minori: Mollia qui rapta secuit genitalia testa: & reliqua. In qbus

ostendere forte uidet non oēs sibi testa genitalia execuisse: sed ille solū qui inter

illos est maior. Verū hic cū matri deū sacra litabant: pprio sibi sanguine crines

inungebāt: & caput inde rotantes futura prælagire credebant. unde ait Luca-

nus lib. i. Crinēq; rotantes Sanguineū populis ululabant tristia galli.

A tys alius Croesi lydorū regis maior natu filius fuit: qui nulla arte custodiri po-

tuit quin ferro necaret. Nam teste Herodoto libro historiarū primo ab Adraastro

uenando fortuito interfectus fuit. Alius eodem nomine eius frater fuit qui cū

natus diuq; elinguis educatus esset: ui timoris paternę necis uocalis euasit: cui-

us hæc fuerunt uerba teste Herodoto lib. historiarū primo *ὄνομα τὸν κροίσον*: hoc est o homo ne interfice Croesum.

A tina cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit teste Seruio super. vii. ænei. urbs iuxta

pontinas paludes campanię: quę ciuitati erūnas inferbant. unde sic quoq; co-

gnominata fuit. Nam *ἄτη*: gręce latine erumna dicitur. Virgilius tamen dixit

Atina potens: tyburq; superbum.

A tlas cū. t. exili imediate sequente. i. scribitur: mōs est mauritanię sic quoq; nomi-

natus ab Atlante rege filio Libyę a quo teste Plinio libro. vii. naturalis historię

astrologia primū cõperta fuit. Sed duo montes eiusdem nominis i mauritania

ab Herodoto & aliis nonnullis historicis describuntur. Vnus quidē propinquior

colūnis Herculis. Alter uero in interiora libyę remotior: quem rotundū esse di-

cit & altissimū. cuius sūmitas nunq; uideri potest: quia nubes ab illo nec æstate

nec hyeme diuelluntur. Quem incolæ (ut ille refert) unam cæli columnā esse
asserunt. Et ut ferunt poetę fuit in illum Atlas mauritanię rex cõuersus. Qua
re in formam uiri Virgilius eum descripsit cum ait libro æneidos quarto.

Atlantis cinctum assidue cui nubibus atris:

Piniferūq; caput uento pulsatur & imbri.

Nix hmeros infusa tegit: tum flumina mento

Præcipitat senis: & glacie riget horrida barba. Similiter & eadē scriptura. hoc ē

cum. t. simplici imediate subsequente. i. ponitur ab Herodoto præfato lib. histori.

iiii. atlas fluuius qdā magnus a sūmo mōtis æmi uersus septentrionem istrum de

fluens: quē sic quoq; cognominatum ab Atlante arcadię rege existimo. Nā teste

Seruio sup. viii. æneidos. tres fuerunt Atlantes. unus rex italię & pater Electrę

uxoris Coriti. Alter arcadię & pater Misię: ex qua Mercurius natus ē. Et tertius

maurus q; maximus ē dictus. Et cui pene reliq; oīa attribuunt. ab Atlante At-

lantes patronymicū licētia poetica deducitur: ut Ouidius lib. metamorpho. i.

Sedit atlantes p atlantes. a quo etiã atlantes populi & atlanticum mare.

A thleta penultima cum. th. aspirato imediate subsequente. i. & ultima cum. t. sim-
plici scribitur: dicitur a nostris pugil & luctator.

A toms cum. t. exili scribitur: dicitur apud nos indiuisibilis & indiuidua. Nā ex

a cõponitur & *τομή*: quod ē incisio. Lucretius uero atomos minutiōes uocauit

A thochari cū. th. & ch. aspiratis scribit: sunt teste Herodoto populi scythici i asia

hi teste Pl. lib. vi. natu. histo. apricis ab omni noxio afflatu seclusi collibus eadē

qua hyperborei deunguntur tēperie. Et subdit de his priuatim condidit uolu-

mina Homerus sicut Echarus de hyperboreis.

A thos cū. th. aspirato scribitur: mons ē iter macedoniã & thraciã. Quare nonnunq;

mons thracię dicitur: ut Homerus in hymno Apollinis *θηρικός τῶος*. Nonnū

q; macedonię & aliquãdo æmonię mons dicitur: quæ sub nomine macedonię

ut in ea dictione uidebimus nonnunq; uenit. unde Seneca in Medea: Aemonius

illas cõtulit pestes athos. Seruius uero sup. xii. ænei. Non athos cum. s. consonã

te in fine: sed athos cum. n. ut apollon scribendū dixit. Quod auctoritate Vir-

gili cõprobauit q; ibidē dixit: Quantus athos aut quantus eryx. Nam ut ait si

athos cum. s. legeretur cū. os. breuis sit: minime staret uersus. Quin & ex alio cõ

probat: quæ athona in accusatiuo facit. Quod ut sane ipse fatetur ab Herodoto &

Homero obseruatum nō fuit. Nec etiã utputo a nostris cõperitur. Nā Virgilius

libro georgico. i. ait: Aut athos aut rhodopen aut alta ceraunia telo Deicit.

Nisiq; dicat eclipsim fieri uel athona rhodopen scribendū esse. Estq; altitudinis

admirandę: ut historici attestant: ita ut usq; ad lemnū insulã umbrã protendere

affirmant: quæ octoginta sex milibus passuum a macedonia separatur: de quo

Stattius libro. v. thebaidos ait: Ingenti tellurem proximus umbra Vestit athos

nemorumq; obscurat imagine pontum. Et cum sic arduus fuerit. teste tamen

Herodoto libro historiarum quinto nauigatus fuit classibus persicis: & a conti-

nenti iussu Xerxis mille quingentis passibus abscissus est: quin & pontem sub

strymone fluuiio derelictum: hoc est adeo subcauarum dixit: ut flumen ipsum

cursum supra pontem conficeret & sub ponte mare inundaret: de quo in dicti-

one Xerxes uidebimus.

A tossa cum. t. exili hoc est sine aspiratione & duplicato. s. scribitur: fuit teste Hero-

doto libro historiarum quarto filia Cyri: quam & Arystonem sororem Darius

postq̄ ad regnum persarum sublimatus est uxores accepit. & ex Atossa ut idem auctor circa initium libri septimi dixit Darius ipse Xerxem progeniuit: qui dein de post illum regnavit.

Atrax cum. t. exili scribitur: fluuius est ætolia: a quo teste Plinio libro. iiii. naturalis historiae atraces quidam populi cognominati sunt.

Atreus cum. t. exili & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit filius Pelopis: & Hippodamiae: nepos Tantali mycenarum regis & frater Thyestis: de quibus multa narrantur a poetis: ut a Seneca in Thyeste & Statio in diuersis locis suae thebaeos. Qui sane ostendunt eos fuisse inter se saeuos adeo ut Thyestes cum Europe fratris uxore concumberet: quod dolens Atreus liberos ei epulandos apposuit. Cuius facinoris cum Thyestes exquireret ultionem a diis: respondit illi Apollo posse alio scelere eius facinoris uindicem nasci scilicet si cum Pelopia filia sua concuberet. Quo facto natus est Aegisthus qui Arreum interfecit & Agamemnonem si militer a bello troiano redeuntem interemit. Seruius uero super primum aeneid. dixit Atreum apud mycenae primū solis eclipsim inuenisse: cui iudens frater ex urbe discessit tempore quo eius probata sunt dicta: & ab atreo atrides deducit: unde atridae Agamemnon & Menelaus a poetis dicti sunt: quod usurpatū fuisse dixit Seruius super primum aeneid. quia Plistonis fuerunt filii.

Athrys cum. th. aspirato & y. graeco scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum iiii. thraciae fluuius in istrum defluens.

Atropos cum. t. exili scribitur: una dicitur ex parcis quae filium frangit. unde conponitur ab a quod est sine: & Τροπή conuersio quasi ad nullius preces conuertitur. Nam ut uoluit Homerus tres sunt sorores: quarum una dicitur Clotho quae scilicet baiulat. alia Lachesis quae filat. & tertiam Atropos quae filium frangit ita ut cum alicuius fila dilata diruperit morte moriatur: dicente Martiale in primo. Lanificas nulli tres exorare puellas

Cōtingit: obseruant quae statuere diē. Has Martianus dixit superum librarias & scriptrices quae scilicet sententias Iouis studio ueritatis excipiunt: unde & nonnunquam ab auctoribus nostris per dispositionem superum capiunt: iuxta quod ait Iuuenalis in satyra Neuolet: Haec exempla para foelicibus at mea clotho: Et lachesis gaudent si pascitur igne uenter. Vnde illas quoque dixit Hesiodus in theogonia nascentibus hominibus bonum & malum conferret. Quare latine parte teste Gellio libro. iiii. nocturnum atticarum ex auctoritate Varronis imutata littera una a partu nominatur

Attalus cum duplicato. t. exili & unico. l. scribitur: fuit pergamenorum rex: qui in minori asia contra Philippum romanis fauit: de quo Liuius diuersis in locis: & Iustinus libro. xxxvi. plura scripsere. Alter eodem nomine fuerat Neo ptolemi filius frater olympiae coniugis Philippi patris Alexandri magni qui deinde causa fuit mortis Philippi.

Attagen cum duplicato. t. exili scribitur: auis est teste Plinio libro. x. naturalis historiae celebris & uocalis alias: sed capta obmutescens. haec ut ait primum in ionia coperta fuit. postmodum in gallia & in hispania capta.

Attais cum duplici. t. non aspirato & i. latino scribitur. Sane teste Seruio super primum georgicorum non solum attis cum. s. consonante in fine: sed etiam attin cum. n. scribi potest. ut delphis & delphin: elusis & elusin. Et ut pergit uerius in. n. desinunt: quia illud in obliquis habent quae in. s. ut attinos delphinos eleusinos: & est attin regio inter achaiam & macedoniam: quae maxime graeciae no-

men retinet. Nam ab Isthion corinthio siue structura in quam desinit achaiam incipiens & per mare aegaeum porrecta usque in macedoniam & thessaliam: quae ut multi uolunt cum omni boetia intra suum nomen includit extenditur: dicta primum artis ab Atti filia Graeci successoris. a quo & graeci sic quoque cognominati fuerunt. deinde ab Hellene Pyrrae & Deucalionis filio dicta fuit hellas: quae teste Solino in thessalia natus est: quo rege ipsi graeci hellenes dicti fuerunt. Nam teste Aristotele in. ii. meteororum hellenes nunc sunt quae prius graeci a graeco rege dicti fuerunt. In hac regione fuit incluta athenarum ciuitas. capus maratho cum oppido eiusdem nominis athenis satis propinquo: memorandus quoque cruentissimus praellus: ut in ea dictio ne uidebimus: montes teste Plinio brylesus aegialeus icarius hymettus. Quin & funium promontorium: duriscos: polyposter. ebraurion. Saxa scyronia athenis propinqua: & ut multi ferunt mons aracynthus: ut in ea dictio uidimus. nec longe ab athenis argos oppidum quod Bacchus ipse condidit: & plura alia quae longum esset enumerare. At uero ab atti regio ipsa artica dicta est: & atticus incolae quae & attius: quae omnia cum duplicato. t. scribenda sunt. Virgi. lib. georg. iiii. Attias orythia: & similiter omnia descendencia cum geminato. t. scribi debent: & non cum. c. ante. t. ut atraxus. Virgi. in Alexi: Amphion dircaeus in artaxo aracyntho. Similiter Leander ad Boream quae rapuit Orithyam dixit apud Ouidium decimas septima heroidum: Tā gelidus cum sis non te tamen ipse quondam ignibus artaxi incaluisse negas. Nam si cum. c. ante. t. scribatur: denotat montem leucadii quae actius dicitur: ut Sappho: Actaei populi leucadii uocant. & in eadem epistola: Cur non actiacas miseram me mittis ad oras: quod cum. c. ante. t. scribitur. Similiter Virgili. libr. aeneid. iiii. Actiaque iliacis celebramus littora palmis. Et circa finem libri octaui: Actius haec cernens arcum intendebat apollo. At uerbum atticissus: quia ab atti descendit cum duplici. t. scribitur ut Plautus: Non atticissat sed silicissat: & ide atticissimus: ut Quinilianus in primo de oratoria institutione: In pris inquit copiam uerborum: quoque in tragodiis grauitas: in comediis elegantia: & quidam uelut atticissimus inueniri potest. Et ut quidam putant etiam attilius inde deducitur quod si sic esset: cum duplici. t. scribendum erit.

Auctor cum. au. diphthongo & ct. exilibus scribitur ab uerbo graeco: quod est ποιω originem per significationem ducere uoluerunt: ita ut poeta: seu ut dicatur factor sit. nam factor in usu non est: nisi in quibusdam e graeco translatis: ut factorem caeli & terrae: ubi habetur ποιητω: hoc est poetam. At nos poetas ceterosque operum conditores auctores uocamus. Et ille qui fecit aliquod opus qui agit bellum aut pacem aut auctorem operis & auctorem belli aut pacis dicimus. Item & hominem in quo est ius: potestas & dignitas. Vnde auctoritas dicta est. Liuius: Decreuerunt enim ut cum populus regem iussisset: Id sic ratum esset si patres auctores fierent hoc est auctoritatem: ut aiunt suam & decretum interponerent: ratum haberent: atque ratificarent siue comprobarent. Et alibi maiores nostri nullam ne priuatam quidem rem agere freminas sine auctore uoluerunt. Vocanturque etiam auctores pupillorum in quorum administratione in firma aetas resque eius sunt. Ideoque filios regum pupillos sub auctoribus fuisse legimus. Paulus iurisconsultus. Etiam si non interrogatus tutor auctor fiat ualeat auctoritas eius: cum se probare dicit id quod agitur. hoc est enim auctorem fieri. Quare auctores sententiarum aliusque consilii uocantur hi: quorum sententiam consiliumque secuti sumus. Et duces militum auctores uocabant. Vnde auctorare

obligare ē & subiectū facere. Sed quærit Seruius sup Donati artē auctor utrū p se an de uerbo oriat. Et respondit in hæc uerba dicens. Sed est sciendū q̄ a se na scitur. Nā illud qd̄ ē augeo ne nos deducat quod inde ueniat. Aliud est enī au gere: aliud auctorē esse. hæc ille. Quid qd̄ auctorē nullo pacto dicere possum? actorē. Nā actor sine. u. littera ab ago descēdit: & dicitur orator q̄ agit cām qui q̄ gestū uultus & corpis agit: unde oratio ab ipsa pnūciatione dicta ē. Quin & oratio scripta actio ē appellata. Itē comœdus & tragœdus idest histrio q̄ agit ge stus in sczna: & quod huic generi simillimum est qui agit attellanas & mimus omnis actor uocari potest. Et partes comœdiæ actus dicuntur.

A uctoratum cum. au. diphthongo & .ct. exilibus scribitur: ab auctorare descēdit significatq; obligatū & subiectum. Liuius libro. xlv. ab urbe: Signo inquit suo impressas tabellas misit: & uero pignore uelut auctoratum sibi proditorē ratus est: idest obligatum & subiectum. Valerius maximus libro. ix. Auctorato inquit sociis officio. Suetonius libro. iiii. de legendo uel auctorando milite ac legionū: & auxiliorum descriptione.

A uctoramentum similiter scribitur: & ab auctorando militem deducitur. nam q̄ si obligationem nexūq; uel quasi stipendium quoddam & precium cuiusdam militiæ ac pugnae actionisq; designare uiderur. Quintilianus. Nec difficilem sa ne sub illo præsertim auctoramento habuisset missionem: sed noluit gladiator uiuere. Cicero: Quorum ipsam merces auctoramentum seruitutis est. Seneca li bro septimo epistolarum. Nullum sine auctoramento malum est. Auaricia pecu niam pmittit: luxuria uarias uoluptates: ambitio purpuram & plausum: & ex hoc potentiam: & quicquid potentia potest: mercede te uitia sollicitant.

A uctio cū. ct. exilibus & .i. latino scribitur & latinaz habere derivationē. ac magis ab augeo q̄ ab auctorando deduci existimo. Nam uenditio quædam est ī publi co ac loco celebri: quæ p incrementum precii hoc est plus offerentis fieri uide batur. Et hinc auctionari uendere dicebat: quod publice & sub hasta p augmē tum precii uendebatur. Nec hoc modo ea uendi dicebatur quæ ad esum specta re uidebant: sed quæ ad alios usus. Nec fere nisi quæ penes aliū in usu fuerūt.

A ugius cum. i. latino scribitur: in quod. ei. diphthongus conuersa fuit: & fuit te ste Homero libro. xi. iliados epiorum rex siue elidensium qui bellum gessit cum Neleo pyliorum rege.

A ula cum. au. diphthongo scribitur: transfertur a nostris atrium. at aulā pro olla Plauto uetustissimisq; relinquimus.

A ulæa cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: uelamina sunt picturis inte xta: quæ primū in aula Attali regis asiæ qui populū romanū heredem scri psit inuenta sunt. Virgi. libro georgi. iiii. Purpura intexti tollant aulæa britāni. Vnde ab αὐλῆ: quod est aula nomen assumpsere.

A ulis cum. au. diphthongo & .i. latino scribitur: non est insula ut ignari quidam putant. Sed teste Strabone approbatissimo historico inter græcos regiuncula ē boetiæ petrosa: & ciuitas eiusdem nominis iuxta quam portus est quingentarū nauium capax. Euripo Chalcidico proximus. Idem inuere uidetur Homerus li bro iliados. ii. Plinius etiam libro quarto naturalis historiæ ubi de insulis maris ægæi atq; ipsa euboia pertractat: inquit ex aduerso in continenti aulis est: & agendo de boetia: In ipsis inquit faucibus Euripi: quem facit euboica obiecta insula: aulis nobilis est portus quem boetii antiquitus dixere hyamas. Idem

Pomponius confirmauit dicens: Aulis agamemnoniæ graiorūq; classis in tro iam coniurantium statio. Vnde boetiæ portus dicitur: in quibus detentæ fue runt graiorum naues: dicente Ouidio libro metamorphoseos. xii. Nec dilata foret uindicta nisi æquora sæui Inuia fecissent uenti: boetiaq; tellus.

Aulide piscosa puppes tenuisset ituras. in eo loco cōiurauerunt græci nō ante reuersuri q̄ ilion caperetur: ut Dido ad Aeneā apud Virgilium libro æneid. iiii. Non ego cum danais troianaq; excidere gentē Aulide iurauī.

A uras cum. au. diphthongo sequēte. r. scribitur: fluuius est teste Herodoto lib. hi storiaz. iiii. grandis ab æmo descendens: & in istum defluens.

A urum cum au diphthongo scribitur: græcū esse quidā putant. Nam teste Festo Hippocrates medicus ab inuentore cognominatum illud putauit: quē uocita tum dixit αὐρίων: & inde thesaurus. Qui uero latinum uolunt a similitudine coloris auroræ nomen traxisse existimant. alii uero ab aura. i. splendore teste Ser uio sup. vi. ænei. dictū putant: dicente Virgilio: Discolor unde auri p ramos. au ra refulsi. i. splendor. Et Horatius. tua ne retardet aura maritos hoc est splendor Nonnulli uero quia mentem hominum auertat.

A uschisæ cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: populi sunt in lybia ultra barca eos: iuxta quo uersus mare sunt baces: ut ostendit Herodotus libro historia rum quarto.

A utocanes absq; aliqua aspiratione scribitur: mons ponitur ab Homero in hymnis.

A ntonoe cum. t. exili & .oe. diuisis litteris in sine scribitur: fuit Cadmi thebarum regis filia ex Hermione coniuge: ut scribit Hesiodus in theogonia & Ouidius li bro metamorphoseos. iiii.

A utomedon cū au. diphthongo in prima & .t. exili sequēte. o. scribitur nonnulli ue ro ex nostris loco ipsius. o. ponitur. u. & dicunt Automedon: fuit Achillis armiger seu arriga: ut Virgi. li. ii. ænei. Et equoz agitator Achillis Armiger autome don. Idem Ouidi. lib. i. de arte: Nunquid Achilleos inter fera prælia fida Deser uit leuitas: automedontis equos. a quo id quoq; tractum est ut cum aliquē au rigam assignare cupimus: atq; insigni arte adnotare: ob illius excellentiā Auto medontis nomine uocitemus. Quate luuenalis in prima satyra cum de illo lo queretur: Qui bona donauit præsepibus: & caret omni maiorum censu ait: duz puolat axe citato: Flaminiam: puer automedon nam lora tenebat: hoc est equa lem automedonti ostendebat se habere aurigam.

A utolyeus absq; aliqua aspiratione & unico. l. atq; .y. græco scribitur: fuit uir græ cus ex eleone urbe boetiæ: de quo Homerus lib. x. iliados meminit.

A xylus cū. y. græco & unico. l. scribitur: habetq; apud græcos accentū in prima. fu it prhyx ex ciuitate arisbe filius Teutranidis. hic teste Homero libro. vi. ilia. fuit homo: perq̄ beatus omnibus quæ ad uictū mortalium p̄tinent: & in insigni aris be agens omnes qui illac iter ingrediebantur qua erat beniuolentia humanitate clæmentia excipiebat hospicio: qui cum a Diomede in bello troiano interficere tur: nemo succurrens ab atroci eum morte potuit eripere.

A xiochus cum. i. latino & .ch. aspirato scribitur: nomen fuit philosophi: cui Plato librum de morte inscripsit.

A xis cum. i. latino a nobis scribitur: a græcis uero αξὼν dicitur: & proprie ea li nea quæ ab uno mundi polo in alterum tendit. Ad cuius similitudinem stipes

ille teres circa quem rota currus uertitur axis dicitur. Virgi. lib. georg. iiii. Post ualido nitens sub pondere faginus axis. Nonnunquam uero & p. rota rheda uel curru positum cōperitur: ut Iuuenalis in satyra Crispini: Dignus aricinos q̄ mēdicaret ad axes id est ad currus aritiam uel aricina nemora adētes. Aliquando autem & p. septentrionali polo positū fuit: uel ut ait Festus p. septentrionali parte celi. Virgi. lib. georg. ii. Quae terga obuenterit axi: id est septentrioni. Quin & p. ipso caelo absolute idem poeta nonnunquam posuit: ut lib. iiii. aeneidos cum ait: Ultimus aethiopum locus est ubi maximus atlas Axem humero torquet. id est caelum substat. quin & teste Festo tabula scetilis axis appellatur.

A xius cum. i. latino scribitur: dicitur ab Homero libro iliados secundo fluuius *ὄκηλιος τὸν ὄζαν*: hoc est cuius pulcherrima est aqua. Nam ut ait licet spaciosus sit: tamen usque ad imum est lucidissimus: ut nullus in toto orbe terrarum sit speciosior. hic teste Herodoto libro historiarum. vii. p. regione mygdonia: quae pars est inacedoniae pfluens: iuxta caelestram urbem in mare aegaeum cadit.

A zymus cum. z. consonante & y. graeco scribitur: id apud nos dicitur quod est sine fermento. Nam componitur ex a quod est sine: & ζύμη fermentum.

A ziris cum. i. latino utrobique scribitur: palus est in libya.

A zotus cum. t. exli scribitur: urbs fuit syriae.

Abylon cum. y. graeco & unico. l. scribitur: nomen est urbis in chaldaea. de qua Lucanus: Cuique superba foret babylon spolianda trophaeis: haec adeo nobilis fuit ut chaldeam totam: & mesopotamiam a se babyloniam dixerit: quae simili modo & i. penultima cum. i. latino scribitur haec omnes graeci & latini historici pariter & poetae a Semiramide regina conditam referunt: dicente Ouidio libro metamorpho. iiii. Vbi dicitur altam Coctilibus muris cinxisse semiramis urbem. de quo in dictione: Semiramis plene uidebimus.

huius muri igitur teste Philostrato in uita Apollini tyanei trecentorum & octoginta stadiorum circuitum detinebat. Plinius uero libro historiae naturalis sexto murorum dixit amplitudinem fuisse sexagintaquattuor milium passuum: crosseitudinem quinquaginta cubitorum. Altitudinem uero quater tantum. Itaque fuit moenibus ahortis pensilibus temploque & arce maxime admirabilis.

B acchus prima desinit in. c. exile & ultima in. ch. aspirato scribitur: fuit Iouis filius ex Semele Cadmi filia: ut poetae omnes attestantur: de quo Ouidius lib. metamorpho. iii. plene omnia pertractauit & ut graeci quidam grammatici dicunt deriuatur a βακχεύω quod est furo uel insano: hic primus indiam subiecit: & primus apud graecos docuit uini usum ut testis est Capella libro de nuptiis Mercurii. Quobrem teste Festo illi a poetis cornua dantur eo quod homines nimio uino truces fiant. Vnde Sappho ad Phaonem ait. Accedat capiti cornua bacchus eris Quin & pro hasta thyrsus ferratum tecta cuspide pampino illuz ferre dicebant: ut Seneca in Hercule furente.

Adsit lycurgi domitor & rubri maris.

Tectam uireti cuspidem thyrsu gerens. de quibus latius in dictione Dionysius uidebimus. Quin & illius currum trahi a tigris dicunt: dicente Statius Promouet effrenae dextra leuaque sequuntur

Lynce: & uida mero lambunt retinacula tigres. Nonnunquam uero & muliebri habitu ornasse se illi ferunt: dicente Seneca:

Non erubescit bacchus effusos tener

Spernisse crines: nec manu molli leuem

Vibrare thyrsus cum parum forti gradu

Auro decorum syrma barbaricum trahit.

Post multa uictoriae opera laxari solet. Et ut testis est Plinius li. vii. natur. historiae: emere ac uendere instituit Liber pater. Omnia igitur descendencia a Baccho similiter cum duplici. c. & secundo aspirato scribuntur: ut bacchicus. Ouidius. lib. i. tristium: Deme meis hederas bacchica ferta comis. Eodem modo bacchiades: quod etiam cum. i. latino scribitur: ut idem lib. v. eiusdem operis: Et me bacchades iudice falsus erat. Simili modo bacchides & bacchilides scribuntur: a baccho. at bacca pro granulo ut supra uidimus latinum est: & cum duplici. c. absque aliqua aspiratioe scribitur: & inde baccatum sine aspiratioe quod diuersas habet baccas. Virgili. lib. aenei. i. Colloque monile baccatum. Quod si a baccho trahatur: cum. ch. aspirato scribendum est: ut est id Virgilii lib. aenei. iiii. Bacchatam iugis naxon uitidum donysaz & uerbum bacchor: ut idem libro. iiii. eiusdem poematis: Saui inops animi totaque incensa per urbem Bacchatur.

B acchanalia cum duplici. c. & secundo aspirato scribitur: & a Baccho deducitur. Nam sacra quaedam Bacchi dicta fuerunt: quae teste Lilio libro. viii. de bello macedonico huiusmodi fuerunt: Graecus ignobilis in hetturiam primum uenit sacrificulus & uates. Sed occultorum sacrorum initia primo paucis fuerunt tradita uiris & mulieribus: & fuerunt additae uoluptates meri & epularum: ut mulierum animi licerentur. Cuique uinum animos: nox. & mixtae uiris foeminae aetatis tenerae omne pudorem extinxisset: corruptelae omnis generis fiebant. Sicque stupra ingeniorumque & foeminae promiscua in his sacris erant. multa dolo: sed p uim plurima parabantur. haec religio uerius morbus pestifer romam ab hetturia penetravit: cuius facinora fuerunt aliquandiu tacita. Tandem noticia eius facinoris ad Postumum consulem per. P. Ebutium adolecentem & Ebutiam foeminam hispanam deuenit per modum qui late a Lilio in prefato libro narrat Vnde dixit Iuuenalis: Qui curios simulant: & bacchanalia uiuunt. fuerunt namque sacra bacchi orgia & trieterica. de quibus in suis dictionibus uidebimus. Sacrificabatur Baccho caper: quia maxime uitibus capra nocet: ut late monstrauit Virgilius libro georgicorum secundo. Erat etiam illi uannus consecrata: ut Virgilius libro georgicorum primo. Et mystica uannus iaccho. eo quod illius sacra teste Seruio ad animarum purgationem pertinebant: quod per uannum designabatur. quo fruges purgantur.

B acchiade cum duplicato. c. & secundo aspirato atque. i. latino scribitur: dicti fuerunt qui e corintho effecti exules in siciliam deueniunt: & urbem inter epachynnum & pelorum aedificantes seculi facti sunt: de quibus dixit Ouidius lib. metamorpho. v. cum Plutonis iter describeret Proserpinam deferentis.

Et qua bacchiade bimari gens orta corintho

Inter inaequales posuerunt moenia portus.

B acchius eodem modo scribitur: genu: est pedis quo in carminibus sacrorum Bacchi utebatur: constatque ex prima breui & duabus sequentibus longis: ut Horatius i primo carminum: Lydia dic p oes: quae sacrificulus constat ex choriabo & bacchio.

- B** actrius cum. ct. exilibus & .i. latino scribitur: fluuius est scytharum: a quo populi quidam circa illum inhabitantes teste Herodoto libro historiarum. vii. bactriani dicuntur. & inde bactra in plurali numero puincia dicitur.
- B** actra cum. ct. simplicibus scribitur: prouincia est scythiae ultra assyriam a flumine bactrio cognominata. estq; generis neutri & numeri pluralis: ut Virg. lib. georg. ii. Neq; bactra neq; indi Laudibus italiae certent.
- B** actriani cu. ct. exilibus scribitur: populi sunt teste Herodoto lib. historiarum quarto asiae scythis ppinquu. Quos Curtius dixit bellicosos plurimu & assuetos uiuere rapto: quare perfaru ludus abominantes semp uersabantur in armis.
- B** acales cum unico. c. exili & unico. l. scribitur: populi sunt teste Herodoto lib. historiarum. iiii. parui in libya auschisis cotermini iuxta mare habitantes:
- B** anacus cu. x. diphthongo & .c. exili a graecis scribitur: lacus est galliae cisalpiniae in agro ueronensi inter arctas montiu fauces positus adeo ut inter illos impetu coacti uenti lacum more maris exagitent: dicente Virgilio lib. georg. secundo Fluctibus & fremitu assurgens bænace marino. Cuius maior longitudo in trigintaduo miliaria exteditur: latitudo ad plus in sexdecim & ad sex minus protensa est. Ex hoc mantuanus lacus exoritur ex quo mincius fluuius uirgilianus decurrit in padum.
- B** agæus cum. x. diphthongo in penultima scribitur: nomen fuit uiri cuius astu Orctes sardiū praefectus trucidatus fuit: ut in ea dictione uidebimus.
- B** aia cum. i. latino scribitur: ciuitas fuit campaniae inter puteolos & montem miseni secus campanum mare sita: sic quoq; cognominata teste Seruio sup. iiii. & vi. aeneidos a Baio Vlyxis socio illic sepulto: fuitq; olim hæc urbs temperie aeris & romanorum frequentia atq; ornamentis ædificiorum celeberrima: dicente Martiale ad Flaccum:
Vt mille laudem flacce uersibus baias.
Laudabo digne: non tamen satis baias.
- B** alena cum unico. l. & .e. absq; diphthongo a nobis scribitur: a graecis uero loco: b. ponitur. ph. aspiratum: ac dicitur phalena quasi conspicua. Nam ut uidimus saepe. p. in. b. ob uicinitatem litterarum comutamur: & aspiratione nonnuq; .a. p. abiciamus: bælua est marina quæ ad magnitudinem imensam excrescit.
- B** alista a quibusdam ex nostris cu unico. l. scribitur: sed quia prima etiam apud nostros longa est & a graecis semp cu duplici. l. signatur: uidetur apud nos etiam cum duplicato. l. scribi debere. Nam a βαλλω uerbo graeco quod latine e iacio deducitur. & a graecis pro tormento concutiente muros accipitur. Quod & poetae nostri obseruauerunt. Ouidius libro primo de tristibus. Quæ graue balistæ mœnia pulsar opus. & libro. xi. metamorphoseos.
Nec leuius pulsata sonat: q; ferreus olim.
Cum laceras aries: balistæq; concutit arces. Lucanus uero pro instrumento hastam quandam iacientem accepisse uidetur cum ait:
Neq; enim solis excussa laertis
Lancea: sed tenso balistæ turbine rapta
Haud unū cōtēta latus transiere quiescit. Sane graeci in ultima. r. unū addit & dicunt balistrā: quod nostri forte ob dulcorē apud nos sonū abiecerunt.
- B** aleares insulae cu unico. l. scribitur eo quod apud poetas nostros primā ea dictio corripit. Virg. lib. i. georg. Stuppea loquentem balearis uerbera funde. Vnde

- putat nonnulli Virgiliū eius deriuationē traxisse magis a Baleo Herculis comite quæ dictio cu unico. l. scribitur: & q teste Liuiο libro. xl. ibidē ab Hercule derelictus fuit: cum ad Geryonē nauigasset q a βαλλω: quod est iacio quod primaz producit. a quo etiā ut alii uolunt p ablationē unius. l. deduci potuit. Nā sunt insulae in hispanico mari sitae quaz incolae primitus fundaz usum cōperisse dixit Vegetius libro. i. de re militari: & ita peite exercuisse: ut matres paruos filios nullum cibum cōtingere sinerent: nisi quē ex funda destinato lapide percussissent. Quo solo telo: ut dixit Liuius libro. viii. de secundo bello punico semper usi sunt usq; ad id bellum.
- B** allamū cu unico. m. scribitur: arbuscula e sola iter aibores neutri generis uiti similior q myrto: ut dixit Plin. lib. xii. natu. histo. nā ut ait malleolis ferit: & implet colles uineaz mō inciditur uitreo lapideo offeis ue cutellis: ferro ledunt uitalia. Idē prius dixerat: Omnibus odoribus praefert balsamū uni terrarū iudaeae cōcessum. quodā in duobus tamē hortis utroq; regio: altere iugeze uiginti non amplius. Altero paucioze ostendente arbustū. Et subdit: Nec hæc arbor tributa pendit cu sua gēte. Sane huius succus opebalsamū dicit miri odoris & uirtutis quasi ὄπιο: id est succus balsami. Cuius teste Plinio summa est probatio ut lac coagulet: & in ueste maculas non faciat. Xilobalsamum uero dicitur eius arboris lignum. Nā ξύλον graece latine lignum dicitur. At carpobalsamum eius dicitur arboris fructus. Nam καρπῖος graece latine fructus dicitur.
- B** ambacium apud antiquos quosdam graecos comperi: quin & bambicium cum c. exili. & .i. utrobiz quod est ex sono eius instrumenti quo conficitur deductū nomen puto.
- B** aptismus & baptisma utrunq; apud nostros cōperitur cum. p. & .r. exilibus atq; i. latino scribitur: dici potest a nostris immersio uel intinctio. Nam deriuatur a uerbo βαπτίζω: quod est mergo.
- B** arce cum. c. exili scribitur: fuit nutritrix Sichæi. dicente Virgilio. aenei. iiii. Tum breuiter barcen nutriticem affata sichæi. Fuit etiā eodē nomine regina quaedam libyæ: qua ciuitas quaedam pentapoleos nomen sortita fuit.
- B** arcæi cum. c. exili & .x. diphthongo scribitur i penultima: populi sunt teste Seruio sup. iiii. aenei. ppinqui carthagini. Vibius uero dixit illos maurorum esse populos in aphyrica. de qbus Virgilius: Lateq; furentes barcæi. & ut puto a Barce uel nutritrice Sichæi: uel alia quæ regina fuit cognominati. Vnde Hamilcar carthaginensis Barca cum. c. simplici cognominatur.
- B** arathrum cum. th. aspirato scribitur: ponitur p loco praecipiti & inferno. unde emergi nō possit. Nā deducit ab eo qd e βαθύ. i. pfundum. unde Iuppiter apud Homoz circa initiū libri. viii. ilia. cu cōminatur illi deoz q sibi inobediens fuerit inq; illum in atq; & tā pcul hinc positum detictā tartaz. ubi subter ima terrarum cum ferreis portis atq; aereis foribus altissimum barathrum est tanta in infernum pfunditate demersum: quanto est a cælo in terram.
- B** arbarus cum. b. tā in secunda q in prima scribitur: is dicitur q inepte loquitur. Vnde Sophocles in Electra Τὴν βαρβαρὸν σὴν ὕλῳ δανδουκέναιδ. Et inde barbaricus cum. c. simplici ut Virg. lib. ii. aenei. Barbarico postes auro spoliisq; superbi. deducitur etiam inde barbarismus.
- B** arbarismus cu. i. latino scribitur: & a barbaro deducitur. Nā uitius e qd i singulis uerbis comittitur scribēdo scilicet aut loquēdo. Nā quod male scribitur: male

- etiam dici necesse est. Non autem contra quæ uitiose dixeris & scripto peccant Peccamus enim scribendo & loquendo adiectione: detractio: transmutatione litterarum uel syllabarū: complexione: diuisione: aspiratione: sono: & similibus.
- B** arbiton cum. i. latino & .t. exili scribitur: genus est quoddam instrumenti musicis & præcipue lyricis quæ aptissimum: ut scripsit Iulius Pollux ad Commodū Cæsarem in libro de uocabulis rerum quod solum ex nominibus desinentibus in on. habemus foemini generis. Sappho ad Phaonem: Non facit ad lachrymas barbiton ulla meas.
- B** arthus cum duplicato. r. & secundo aspirato scribitur: compi apud græcos positum pro elephāto: a cuius ossis similitudine dentes barthos nonnulli dixerunt. Horatius: Quid tibi uis mulier nigris dignissima barthis: & inde barthire & ebur tractum quidam uolunt.
- B** asis cum unico. i. scribitur & .i. latino: dici potest a nostris sustentamentum.
- B** asileus cum. i. latino & unico. i. scribitur atq; .eu. diphthongo: dicitur a nostris quasi basis ἄσῳ: id est sustentamentum populi.
- B** asiliscus cum. i. latino utrobique & unico. i. atq; .c. exili scribitur: dicitur a nostris regulus. Nam diminutium est eius quod diximus basileus. Quo sane nomine serpentis genus quoddam pessimum cognominatur: qui teste Plinio libro. viii. naturalis historię habitat in solitudinibus aphyricæ cum candida in capite macula uelut quodā diademate adornatus: acutissimum habet caput: rubeos oculos: & colorem ad nigredinem uergentem. Est malum singulare in terris de quo multa Lucanus in nono ubi hæc etiam ait: Sibilaq; effundens cunctas terrentia pestes: Ante uenena nocens. late sibi sum mouet omne Vulgus. & in nacua regnat basiliscus arena.
- B** assarides cum duplicato. s. & .i. latino scribitur: ut apud antiquissimum quædam comperi: dictæ sunt bacchæ mullariæ: quæ sane expositio præ cæteris: quas audiuerim placuit. & conformis uidetur ei quod dixit Persius: Et raptum uitulo caput ablatur superbo Bassaris. Nam uinxisse uidetur poeta ille Agauem ablaturam caput Pentheo tanquæ uitulo superbo & fastidienti sacra bacchi. Ij alii etiā aliter finxerint.
- B** astarnæ cum. t. exili scribitur: populi erant ultra danubium: quia Perse Philippi macedoniæ regis filio sollicitati transire flumen glacie constratum inextimabili equorum agmine hominūq; multitudine una improuide procederēt enormitate ponderis & concussione pedum dissoluta fluminis superficie omnes pene sumersi sunt: paucis in utraq; ripa restantibus. his contermini sunt rhoxolani. unde in triumphalibus Ti Plautii apud tybur scriptum habetur. Regibus bastarnarum & rhoxolanorum filios hostibus ereptus remisit.
- B** athani cum. th. aspirato scribitur: & deriuatur a βαθῦ quod apud nos altus seu profundum dicitur: populi sunt germanorum. de quibus Lucanus: Bathaniq; truces: quos ære recuruo stridentes acuire rubæ.
- B** atrachus cum. th. aspirato scribitur: dicitur a nostris rana: & fuit nomen sculpsoris proprium: ut ostendit Plinius libro. xxxvi.
- B** atrachomyomachia cum. t. simplici & .ch. aspirato utrobique & cum. y. græco nisi in penultima quæ cum. i. latino scribitur: dicitur apud nos nararū murūq; pugna. Nam componitur ex βατραχῶν id est ranarum. & μῦρον id est murum

& μάχη bellum.

- B** athyllus cum. th. aspirato & .y. græco atq; duplicato. i. scribitur: Nā diminutiuū est a βαθῦ: quod est altum seu profundū: fuit nomen adolescentis famii: quem Anacreon poeta teius ardentem amauit: ut in dictione Anacreon uidimus: fuit alter ioculator & saltator ut Iuuenalis: Molli saltante bathyllo.
- B** atus cū unico. t. exili scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiæ. iiii. filius Cyrni regis insulæ theramni Aristeus suo nomine dictus. sed natus teste Iustino circa finem libri. xiii. ppter linguæ obligationē cognominatus. hic postea Cyrenē urbem ædificauit in libya: ut in dictione Cyrene uidebimus. Herodotus uero putat batum dictū hoc regem: quia sic ut ait lingua libyca rex cognominatur.
- B** attus cum duplici. t. exili scribitur: fuit hoc nomine uocatus pastor quidam: qui ut fingit Theocritus cum iuuenos oleas corroderes fugare uoluisset: & paulo incōsideratus per quendam excurrisset collē: parua spina in eius talum fixa fuit. Quare dolore percitus socium: cui Corydon nomen erat acclamauit: ut sibi spinam euelleret: quam cum intentis oculis uix ille prospiceret: ac summis unguibus eliciuisset: his uerbis cum admiratione Barto monstrauit: ὅς σίχον ἐστὶ τὸ τῦν καὶ καὶ ἀλκόνον ἀρα ἀουά δαι: hoc est quæ parua spina tam robustū uirū domat: melius id græce: sed sat si sententiam explicasse. Nam per id pulchre nec admirabilis poeta ammonuit: Robusta corpora ualidaq; uires habentia quæ paruoleuq; ictu frangerentur. Qua de re sapientissime Homerus: Nihil homine imbecilius nutrire terram asseuerauit. Alter Battus fuit similiter pastor. Et ab Ouidio libro metamorphoseos. ii. transformatur in indicē id est lapidem quo discernuntur gradus auri & argenti.
- B** dellium cū. d. post. b. & duplici. i. scribitur: atq; .i. latino. est teste Plinio lib. xii. natu. tu. histo. arbor nigra: magnitudine oleæ: folio uero & robore similis fructui caprifici: hæc ut ait in bactrianis nominatissima nascitur.
- B** ebrycia antepenultima cū. y. græco & penultima cum. c. exili & .i. latino scribitur: regio est quæ postea dicta fuit bithymia a bithinio rege: ut testis est Solinus: & est proxima troadi in introitu ad pontum. Et inde bebrycius. Virgilius lib. ænel. v. locutus de buce ait: Qui se bebrycia ueniens de gente ferebat. Et Lucanus lib. sexto: Pinguis bebrycio discessit uomere sulcus.
- B** ebryacum cū. y. græco & .c. exili scribitur: fuit teste Cornelio Tacito uicus situs inter ueronam & cremonā duabus romanis cladibus notus infaususq; de quo meminit Iuuenalis: ut uidebimus in dictione pathicus: hodie uero dicitur labina.
- B** eliar cum unico. i. & .i. latino scribitur: nomen est demonis.
- B** elides cum unico. i. ab aliquibus. A nonnullis uero græcorū & latinorū cum duplicato. i. & .i. latino scribitur: fuerunt quinquaginta ex diuersis uxoribus filia Danae filii Beli: unde dictæ sunt belides. Quas pater Aegisthus cū parem filiorum numerum haberet: filiis suis in matrimonium collocare uolebat. Sed Danaus oraculi responso exterritus: his prorsus assentire nolebat: Nam responderat Apollo Danaum ipsum manibus unctus ex filiis Aegisthi: quem generum haberet occidendum esse: sed pene ad hæc matrimonia conficienda coactus filias in hūc modum subornauit: ut cum ad uitorum thalamos accederent: abscondos gladios secum deportarent: & uiros suos ea prima nocte interficerent. Quos utiq; omnes accepta minore natu Hipmestra interfecerunt: quæ Lino uiro suo misera pepit. A quo tractu temporis Danaus ipse detruncatus fuit. de quibus Iuuenalis.

in satyra Credo pudicitiam meanit quando dixit: Occurrent multæ tibi belli des: & sic ipsam penultimam corripit.

Bellona cum duplicato. l. scribitur: dicebatur dea belli & Martis soror: quam quidam Palladē fuisse asserunt. Cui ex proprio sanguine sacerdotes sacrificabant ut dixit Lactantius libro primo institutionum. Quod Lucanus similiter libro primo tetigit cum ait: Tum quos sectis bellona lacertis Sæua monet cecinere de os. Et Iuuenalis in satyra Crispini. Sed ut phanaticus oestro Percussus bellona tuo diuinat. Ante huius templū ut dixit Festus romæ columella erat quæ bellica dicebatur sup quā hastam iaciebāt cum bellum indicebatur. Nam ab illa uocabulū bellū deductum quidam putant. Et dicitur bellum teste Seruio sup. viii æneidos tempus omne quo uel præparatur aliquid pugnae necessariū: uel quo pugna geritur. prælium aut dicitur conflictus ipse bellorum.

Bellerophonites cum duplicato. l. immediate subsequente. e. absq. diphthongo atq. t. exili in fine scribitur. hic teste Homero lib. illa. vi. fuit Glauco regis ephyrae filius in clyto decore cōspiciuus & uirtutis maximæ. Sed adolescens Proeto filio Abantis regno ephyrae priuatus. In uictoris regia iussu regis degebat: cuius inclita forma capta Sthenoboea Proeti regis uxor: quam Homerus solus Anteam uocat illū de libidine requisit: p cuius mercede regnū cōiugis pmittebat. Quod cū illa impetrare ab eo non posset: ueritate regi ea ille criminaretur: præueniens Bellerophontem marito accusauit: asserens eū sibi uim inferre uoluisse. At rex cum Bellerophontem diligeret: nec de illo supplicium ipse sumere uellet: ad Heuriam lyciorū regem & Sthenoboeæ patrem illū transmisit cum litteris indicantibus uoluisse eū filia pudicitiam auferre. Qui cum se de illo occulte uindicare uellet: diuersis eū periculis: ut chimææ & aliis uariis bellis obiecit. E quibus semper uictor & triumphator euadēs ultimo aduersum amazones eius regnum infestantes illū misit. Quas ille superatas in suos terminos redire coegit. Quā obrem Heuries tantā Bellerophontis uirtutem conspiciens: nō solum ipsum miseratus est: sed Acgymenē alterā filiā: & Sthenoboeæ sororem cū parte regni illi uxorem dedit. Quod postq̄ Sthenoboea cognouit se ipsam interemit. Quæ omnia Iuuenalis tetigit in ea satyra quæ incipit Omnibus in terris cum ait: Sed casto quid forma nocet qd̄ pfuit imo Hippolyto graue propositū. qd̄ Bellerophonti. Erubuit nempe ceu fastidita repulsa. Nec Sthenoboea minus q̄ cressa excanduit: & se cōcussere ambæ. Similiter Horatius in Iodis: Vt proetum mulier pfida credulum falsis impulerit Criminibus nimis casto Bellerophonti.

Berecynthus absq. aliqua aspiratione & y. græco secūdum Seruium in nonum æneidos scribitur: mons est & oppidum phrygiæ iuxta sangarim fluuium: ubi magno cultu uenerabatur deorum mater: a quo frequēter berecynthia ipsa uocata fuit. Et ut ait Seruius annotauerunt antiqui differentiam inter hunc & montem deli per detractionem aspirationis ab ultima.

Berecynthia cum. c. exili subsequente. y. græco & t. similiter non aspirato sequente. i. latino in penultima scribitur: cuius causam in præcedenti in dictione uidimus. fuit deum mater sic a monte phrygiæ cognominata. Ouidius libro fastorū. iiii. Quod bene mutarit sedem berecynthia dixit. de qua late uidebimus in dictione Cybele. At Cynthia cū. th. aspirato scribitur: quia a monte deli sic quoq. cognominatur: ut in ea dictione uidebimus.

Bergonū cū. o. in penultima scribitur: dictione ē nec græca nec latina: sed barbara

oppidū ē in gallia cisalpina a gallis Senonibus militibus brēni teste Polytrato cōdita: quorū lingua p id uocabulū mōtana urbs designat. unde bergomenes ciues nuncupantur. Vex pergamū cū. p. i. in initio & a. in penultima scriptur: oppidū fuit nobilissimum i minori asia regia Attali & patria Galieni. Vnde pergameni & nō pergamenses dicti sunt ab hac ciuitate ob penuriā chartæ ab Attalo rege missa est membranæ copia: quæ ab oppido pergamena dicta sunt.

Berillus cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: genus est lapidis coloris palladis & transparentis. de quo pocula fieri apud nobiles romanos ostendit Iuuenalis cū ait in satyra Si te propositi. Heliadum crustas: & inæquales berillos: uel ob cælaturam uel ob impositos lapides preciosos. Nam byrrho ut multi gemmas ad pocula transfert: ut idem poeta dixit.

Beronice cum. i. latino & c. exili scribitur: fuit una Ptolemæi Philadelphi mater cui a Philomene præfecto regis teste Plinio in ultimo natu. histo. topathiū iporatum fuit: quod illi mire placuit. Ex quo facta deinde fuit statua Arfinoe Philadelphi uxori quattuor cubitorū: & sacrata in delubro quod aureum: cognominabatur. Altera fuit eius Philadelphi filia: & soror erat Ptolemæi euergeris: uxorq. Antiochi filii Seleuci primi. Aliam scribit memorandam Iosephus filiam Herodis alterius Herodis regis iudeorum filii: & soror Agrippæ similiter iudeorum regis: quam Titus Vespasiani filius teste Suetonio iucunde amauit. de qua Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam tetigit cum ait:

Grandia tolluntur crystallina maxima rursus

Myrrha: deinde adamas notissimus: & beronices

In digito factus preciosior. hunc dedit olim

Barbarus incestæ. id est Ptolemæus Dionysius Cleopatraz uxori suæ qui deinde ad Agrippā iudeorum regem deuolutus: Beronicez forori datus fuit. unde pergit poeta: Dedit hunc Agrippa forori.

Observant ubi festa mero pede sabbata reges:

Et uetus indulget senibus clāmētia porcis. At eius rei historiā omnē late explicuit Iosephus de captiuitate iudaica li. Alia ponitur a Valerio de uirtione.

Bessi cum duplici. l. scribitur: populi sunt thraciz teste Solino dextero lætere strymonem incolentes usq. ad mestum amnem qui pangei radices circumfluit: de quibus Ouidius libro. iiii. de tristibus ait.

Viuerē q̄ miserum est inter bellosq. getasq.

Illum qui populi semper in ore fuit. Hos i quibusdam græcis codicibus bossos cum. o. & non cum. e. scriptos comperi.

Beta cū. t. exili scribitur: nomen est secundæ litteræ alphabeti græcorum: unde Iuuenalis in satyra Plurima sunt fuscine ait: Hoc discunt omēs ante alpha & beta puellæ. Vex & si hæc littera apud græcos uoce ipsius. u. nostri dū cōsonans est pfertur: tamē cum apud nos transfertur: semp fere in. b. nostrum cōmutamus. Nōnunq̄ etiam & in. u. consonans: ut βικτω uicta. & alia pauca. Quin & omnia nomina litterarum terminata in. a. cū. t. præcedenti habent ipsum. t. exile hoc ē sine aspiratione significatum: ut beta ita theta iota zita.

Aethys cū. æ. absq. diphthongo & th. aspirato atq. y. græco scribitur: regio est hispaniæ. quæ a fluuio p illā decurrēte nomē assumpsit: dicēte Seneca in Medea.

Nomenq. terris qui dedit bethys suis. Hesperia pulsans maria languenti uado. Et fluuius ipse a βηθύ: qd̄ ē pfundū

nomē assūpsit. i hoc flumie lanas pulchro colore tigi ostēdit Martialis. cū dixit:
Bethys oluifera crimen redimite corona
Aurea: qui nitidis uellera tingis aquis.

Quod Iuuenalis etiam tetigit. cum ait in satyra Natali coruine die:

Præcipitare uolens etiam pulcherrima uestem

Atq; alias: quarum generosi graminis ipsum

Infecit natura pecus: sed & egregius fons

Viribus occultis: & bethycus adiuuat aer.

B ethaida cū. th. aspirato sequente. s. & .i. latino scribitur: ciuitas fuit in syria.

B etulus cum. t. exili & unico. i. scribitur: hispaniæ est fluuius cuius aqua ad ferri temperamenta dicitur q̄apissima.

B ianor cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero libro. xi. iliados. unus ex troianis principibus qui cum Oileo auriga ab Agamēnone in bello interemptus fuit. Alius fuit Tyberini regis tusci & Mantonis fatidicæ q̄ Mantuam cōstruxit. de quo Virg. in Mœri Nāq; sepulchrū icipit apparere bianoris. Et dicitur bianor quasi **Bia**: id est uolentia: q̄p̄ uir: hic idem dictus fuerat prius Oenus ut uidebimus in dictione Manto.

B ias cum. i. latino scribitur: fuit primænsis philosophus ex asia patre Teutomana: hunc Sacyrus septem reliquis sapientibus prætulit. Idem teste Laertio uir fuit totus regius: & ciuium suorum princeps: quos diu aduersis periculis tutatus est. Sed tandem capta semel patria: cum fugiētibus cunctis onustis sarcinulis preciosarū rerū suarū: & ipse interrogaretur: cur ex bonis suis solus nihil secum ferret: respondit: **omnia bona mea mecum porto.** Post hæc usq; ad interitū suum defendendo amicos aduocauit. Et cum iam decrepitus p̄ cliētulo aduocasset: fessusq; caput in nepotis filia: gremium declinasset: expirauit.

B ybletia pria cū. y. græco & penultima cum. i. latino scribitur: urbs fuit in asia.

B ibliotheca cū. i. latino utrobique & th. aspirato scribitur: atq; c. exili: dici potest a nostris librorum repositorium. id est **βιβλιών**: quod ē librorum: **θηκη** repositoriū. Et (ut scribit Gellius lib. noctiū atticarū) vi. libros athenis disciplinarū liberaliū publice ad legendū præbendos primus posuisse dicitur Pisistratus tyrannus. Deinceps studiosius accuratiusq; ipsi atheniensis auxerunt. Sed oēm illā postea librorum copiam Xerxes athenarū potius urbe ipsa præter arcē incensa abstulit. asportauitq; in plas. Hos porro libros uniuersos multis post tempibus Seleucus rex (qui Nicanor appellatus est) referendos athenas curauit. Ingens post numerus librorū in ægypto a Ptolemæis regibus uel cōquisitus uel cōfectus est. Ad milia ferme uolumina septingēta: sed ea oia bello priore alexandrino dū diripiē ea ciuitas nō sponte neq; opa cōsulta: sed a militibus forte auxiliariis incensa sunt. Nec id prætereundē uideretur quod Plinius circa initiū. xxxv. libri naturalis historię nouitium dixit inuentū. Siquidē nō ea auro argentoue: aut certe ex ære in bibliothecis imagines dicatæ fuerunt illis: scilicet quorum imortales animæ in locis iisdem loquunt. Quin immo etiam & quæ non sunt fingunt sicut in Homero euenit. Quo maius ut equidem arbitror nullum est felicitatis specimen: q̄ semper omnes scire & cupere qualis fuerit aliquis. Et subdit Asinii Pollionis romæ inuentum qui primus bibliothecam dicando ingenia hominū rei publice fecit. An priores cœperint alexandriæ & pergami qui bibliothecas magno certamie instituere non facile dixerim. Imaginum amore flagrasse quosdā

testes sunt: & Atticus Ciceronis edito de ea re in sua senectute uolumine. Et M. Varro benignissimo inuento inserens in uoluminibus nō tantū septingentorū illustrium nomina: sed & aliquorū imagines nō passus interire figuras.

B ibliopola cū. i. latino utrobique scribitur: dicitur a nostris liberarius. Nā cōponit ex **βιβλος**: q̄ ē liber: & **πωλῶ** uēdo cū ille sit q̄ libros uēditat. Martia. in ultimo: Et faciet bibliopola triphon. Verū ut ex antiquorū dictis anotare ualuimus: liber

duo significat: ipsum opus totum: & certā opis partē. Vnde ait Vlpianus: Sicut centū libri sint ligati: centum uolumina ei dabimus: nō centū quæ quis ingenio suo metitus sit: quæ ad libri scripturā sufficerēt: ut puta cū haberet Homere totū in uno uolumine nō q̄dragita octo libros cōputamus: sed hoc unū Homeri uolumē p̄ libro accipiendū est. Sic nostro iudicio cōsueuere Cicero: sic Gellius: & alii fere oēs. Nōnulli uero putant melius dici totum opus codicē & certam opis partē libere: ita ut Virgilius æneis nō liber sit: sed. xii. libri georgica nō sit idē liber: sed libri q̄ttuor. bucolica unus liber dicatur: sitq; idē unū uolumē. Georgica q̄ttuor uolumina: æneis. xii. Ouidius: **Sunt mihi mutatae ter qnq; uolumina formæ.** Alii uero totum opus libere uocat: & opis ptem uolumē: ut Plinius de libris sui auunculi loquēs ait: **libros tres in sex uolumina ppter aptitudinē diuisit.**

Volumen uero uel a uolo dictū est: eo q̄ in libris uoluntas appet: uel qd̄ magis sequetur a uoluo: eo q̄ uolui apud antiquos cōsueuerit: ut duo Cæsaris antea tones: Simili mō hebræi legē suā uoluere & græci missam hoc tēpore consueuerunt: sic antiq̄ romanūq; in libris arborum. i. corticibus scribebant: ut eos libros comodius ferrent: cōuoluebant: unde forte uolumina appellauerunt. Nanq; adhuc durat uerbum **euoluere libros** p̄ eo quod est appire libros lectitadi gratia: q̄ si rem conuolutam explicare. Quæadmodum **euolare** est rem uelatam detegere: nisi dicimus **euolui** libros propter numerum paginarum. Accipitur autē nunc **euoluere libros** siue auctores pro eo quod est lectitare.

B io uel ut alii more græco scribunt Bion cuz. i. latino sequente. o. scribitur: fuit genere borystenites. Quibus autem fuerit parentibus: & quibus ex rebus ad philosophiam se transtulerit: ipsemet enarrauit in epistola ad Antigonum sic dicens: Pater meus liberatus fuit cubito se tergens. Significabat autem illum succidiā & laridum uendere: borystenites genere habens non faciem sed in facie scripturam iudicium acerbissimi domini. Mater autem quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum cōmittēs cum tota domo uenundatus est: me adolescentulum haud ignauum uel ingratum: orator qdaz emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurens cunctasq; discidens athenas concessi: ibiq; philosophatus sum. Fuit hic Bio ingenio uersatili: ut dixit Laertius & sophista callidus: fuit auditor Grati & Theodori atbei: qn & Theophrasti. & ut dixit Eratosthenes primus pio philosophiam uario orationis flore uestiuit. hic Alcibiadem culpans dicebat illum dum esset adolescens uir ros ab uxoribus: dum esset iuuenis uxores a uiris abduxisse. Fuere teste Laertio Biones decem. Primus Pherecydi Syro contemporaneus fuit. Secundus rhetor Syracusanus: qui i arte theotica scripsit. Tertius hic ipse. Quartus q̄ atticæ multa cōscripsit & ionice: qui primus ostendit regiones quasdam esse: ubi sex mensis esset nox & totidem dies. Quintus solensis qui scripsit æthiopica. Sextus rhetoricus: cuius feruntur nouem libri musarum inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus milesius sculptor. Nonus poeta tragicus. Decimus sculptor clazome

nus siue chius.

- B** iothanatus prima cum. i. latino: antepenultima cū. th. aspirato & ultima cū. i. simplici scribitur dicitur ille qui p uolentiā mortuus est: hoc est βία: id est uio lentiā. θάνατος mors. Nam ut antiqui gentiliū thelogi asserbant: biothanato rum animæ in originem suam nō recipiebantur: nisi u agantes legitimū tem pus fati compleuerint: quod poetæ ad sepulturam transferunt: ut cētum errāt annos: unde occifura se ipsam ante tempus Dido dicebat ad Aeneam: Omībus umbra locis adero: dabis improbe poenas: scilicet mihi uaganti.
- B** yria prima cum. y. græco & penultima cum. i. latino scribitur. apud græcos ue ro additur. s. i. fine: & dicitur βυρία. Sane ex nostris nōnulli duplicāt. r. quod sine ratione factum est.
- B** yrrho prima cum. y. græco & duplicato. r. atq; secundo aspirato scribitur: & di citur quasi pyrrus hoc est. ruffus. Quin & p nomine pprio a luuenale ponitur
- B** yrsa cum. i. græco scribitur: uocabulū est tyrium: quod apud nos coriū uel ter gus indicat. a quo carthogo eo nomine prius cognominata fuit: quia p illa edi ficanda tantum loci Dido emerat a rege Hiarba: quantum corio tauri regi pos set: dicente Virgilio libro æneidos primo:
Mercatiq; solum facti de nomine byrsam
Taurino quantum possent circūdare tergo:
- B** isaltæ cum. i. latino & t. exili scribitur: populi sūt scythici. de quibus Virgilius libro georgicorum. iiii. meminit cum ait: Cifaltæ quo more solēt acerq; gelonus. Cum fugit in rhodopen: aut in deserta getarum.
- B** yssus cū. y. græco & duplicato. s. scribit: genus ē lini subtilissimi. Est & aliud p ciosius linū qd durat i igne: & teste Pli. lib. xiiii. pōdere auri olim pmutabatur.
- B** istonium cum. i. latio utrobiq; & t. exili scribitur: stagnum ē in thracia abderæ ubi ppinquum: in quo teste Herodoto libro historiarū. vii. duo flumina cadunt stranus & compsantus a quo & ipsa thracia ut quidam uolūt dicta est bistonia & nōnunq; bistonis cum. i. latino etiam in ultima: ut Ouidius epistolarum he roidum. Et tuta a bello bistonis ora fuit: id est thracia & thraces Solino teste bi stonem. At uero Lactantius grāmaticus sup secundum thebaidos: & stagnus & pūnciam a bistone rege cognominata uoluit.
- B** itias cū. i. latino utrobiq; & t. exili scribit: nomē est uiri quē teste Seruio Liuius dixit fuisse pfectum classis punicæ quā scilicet Dido carthaginē usq; pduxit: d quo Virgi. in primo: Tū bitia dedit increpitans. At i. ix. de alio locut⁹ ē cū ait. Pandarus & bitias ideo alcanore creti.
- B** ithynia prima cum. i. latino sequēs cum. th. aspirato & y. græco: penultima cū i. latino scribitur licet Parmenides latinus quidam grāmaticus: & qui nūq; co dicem græcum uidit aliter somniet: prouincia est minoris asiæ aduersa thraciæ & proxima traodi ad introitum ponti: prius bebrytia dicta fuit. postea mygdo nia: & ultimo a Bithyno rege bithynia cognominata. hæc teste Solino diues est urbium & opulenta rerum a fontibus sangari fluminis proprios primosq; fines habet. eadem teste Seruio phrygia magna fuit: in cuius agro ut idem Solinus refert libyssa locus est nicomediæ proximus sepulchro Hannibalis insignitus. Est etiam in eadem hylas fluuius: & prusa urbs.
- B** iton cū. i. latino & t. exili scribit: fuit frater Cleobis q duo matrē Argiam in lu nonis templū curru traxerūt: ut late ostendit Herodotus lib. historiarū primo:

& ex nostris Cicero: Seruius: Valerius de pietate erga parentes: & alii nōnulli.

- B** ituri cum. i. latino & t. exili scribitur a græcis: populi sunt galliæ.
- B** yzantium prima cum. y. græco sequente. z. cōsonante: penultima cum. t. exili & i. latino scribitur: urbs ē thraciæ maritima a Pausania spartanog; rege prius cō dita: ut testatur Iustinus libro suo epitomatis. ix. Nunc uero Constantinopolis a Constantino imperatore qui eā adauit & exornauit uocatur.
- B** lacterare cum. et. exilibus scribitur: uocabulum est a græca dictione deductum: quæ dicitur βλάξ huius βλακός: a nostris uero iactans seu iactator dici pōt: ideo blacterare est stulte & præcupide loqui. Nam huiusmodi homines in uer ba proiectos nostri ueteres teste Gellio locutuleios & blacterones & linguaces di xerunt: qui etiam a græcis κερταγλόδοι appellantur. unde Homerus unum ex omnibus Therseite; αμείροπτη & ακριτόμυθον appellabat. Verba illius mul ta: ακόσμα strepentium sine modo gracchulorum similia esse dixit. Sane in li bello de philomena: qui Ouidia a nonnullis inscribitur habetur arietem blacte rare cum ait. Blacterat hinc aries: & pia balat ouis. Festus uero dixit camelos bla cterare cum uoces edunt.
- B** oechus cū duplicato. c. & secundo aspirato a græcis scribit: fuit mauritanæ & getuliæ rex. hic generum suum Iugurthæ catenis ligatum. L. Syllæ Marii quæ stori tradidit: ut plene ostendit Salustius in Iugurthino.
- B** oebis prima cū. ce. diphthongo: penultima absq; diphthongo & ultia cum. i. latino scribit: fuit teste Porphyrio in secundū iliados Homeri palus thessaliæ.
- B** oetia cum. oe. diuisis syllabis & t. exili atq; i. latino scribit: regio est europa in cō finio atheniensi a boue: quam indomitā Cadmus Agenoris filius ibi comperiēs imolauit: sic quoq; cognominata fuit. Hanc sub attica regione comprehendi nō nulli uolunt. Quin & olim sub macedoniæ nomine nonnulli deuenisse referūt hæc eadem ut ex quibusdam Homeri glosulis accepti aonia prius ab aoniis ibi dem habitantibus uocata fuit. Nouiter uero quoniam ab uandalis ex aphrica pulsus occupata fuit: uandalia dicta fuit.
- B** ootes cum. oo. diuisis syllabis & duplici. o. & t. exili scribitur. hic est qui & arcto phylax a plurimis cognominatur: quem Arcadem Calistoni filium fuisse di cunt. sed Aratus ideo bootem illum dixit: quia arcton quæ plaustrum dicta fu it: agitare uidetur.
- B** oetix cum. ce. diphthongo & i. latino sequente. x. consonante scribitur: fuit cim brorum rex a Mario debellatus.
- B** ombyx cum. y. græco scribitur: uermis est: quo apud æthiopes: indos: & seres na scitur sericum: quod etiam bombyx uocatur: intra quod (ut ferunt) conclusus uermis emoritur: ex quo in terra sato iterum produci bombycem dicunt: a quo panniculus rubedine infectus: & aptus mulierum genas inficere bombycinus uocatur: penultima scilicet correpta: luuenalis in satyra Credo puditiciam in quit: Et panniculus bombycinus urit. id est sericeus. Ponitur etiam bombyx a Theocrito proprium nomen feminae.
- B** omilchar cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: fuit Hamilcharis filius: & in me dio carthaginē foro patibulo suspensus.
- B** olis cū unico. l. & i. latino scribit: dici potest latine a similitudine magis q a iaciē do iaculum: ad cuius similitudinē faces quædā igneæ bolides uocabant. Vnde Plinius li. ii. duo genera earū lampades uocat: plane faces altez bolidas: quale

multimentibus malum uisum est: distant q̄ faces uestigia longa faciunt priore ardente parte. Bolis uero perpetua ardens in longiora trahit limitem.

Boreas cum unico. r. a nostris & .e. absq; diphthongo scribitur: eo quod prima a latinis poetis semp breuis ponitur. Ouidius libro metamorphoseos primo: Horifer inuasit boreas: contraria tellus Virgilius libro georgicorum primo: At boreaz de parte trucidis. Apud græcos uero cōmuniter cum duplici. r. scribitur: ut βόρρας quod illorum poete non semper obseruauere: sed more nostro cum unico. r. scribētes breuē protulerūt. Orpheus i argonautica: *ἄντρον ὑπερβόρην* uέροντες. Aliquando uero & βορέας huius βορέας Δός declinant: ut idem νέρονε *ἄντρον βορέας* ἄντρον ἀρκτοῦ: Et dicitur a nostris aquilo. hunc quidam illum esse putant qui Homero *ἄιθηγενέτης* hoc est æthere genitus appellatur. Nam ab æthereo axe descendere etiam a nostris poetis dicitur ut Ouidius libro primo de tristibus. *Quantus ab æthereo personat axe fragor.* Qua de re a quibusdam etiam *ἄντρον*: hoc est septentrionarius appellatur. Nec nisi quattuor principales uētos nominauit Homerus: quos Seneca in Agamemnone tempestatem describens quam passus fuerat Agamēnon: pulcherrie unico uersu conclusit dicens. Rapiuntq; pelagus in fimo euersum solo. Ad uersus euro zephyrus & boreaz notus. Ouidius uero libro primo de tristibus quatuor uersibus hos eosdem uētos cū locis suis unde perflant recolligens ait:

Nam modo purpureo uires capit eurus ab ortu.

Nunc zephyrus sero uespere missus adest.

Nunc gelidus sicca boreas bacchatur ab arcto.

Nunc notus aduersa praelia fronte gerit.

Borystenes cum .y. græco & .t. absq; aspiratione scribitur: sed ut apud antiquiores nostros diligentissime annotauit: illud .y. græcum in .u. nostrum conuerti conueuerat. Vnde etiam in triumphalibus. *Ti. Plautii* apud tybur scriptum comperi **VLTRA BORVSTENEN** cum .u. nostro & nō .y. græco ut pulcherrime litteræ indicant. Et est teste Herodoto libro historiarum. *iiii.* fluuius scytharum magnus: & ab instro quartus memoria dignus: ita ut secundus sit tyres: tertius hispanis: & hic quartus. Et ut idem auctor subdit: si in se consideretur: quia in illum nulli alii defluunt fluuii principalissimus omnium fluuiorum excepto nilo uidetur: cum purus & simplex absq; aliorum admixtione descendat: nec illius eodem Herodoto teste ut neq; nili initium designatur. hic cum gentes sui nominis: & lætissima pabula nauigabilis semper alluerit: in euxinum descendit pontum.

Bos cum simplici. o. hoc est absq; diphthongo scriptum etiā græcū uocabulū est. Nā ut cōperi ab Aristarcho grāmatico antiquissimo in quibusdā glossulis i Homerum descendit a uerbo βῶ: quod apud illos significat alo seu uelcor: cuius futurum facit βῶσῶ: a quo bos formari p ablationem. ω. magni dixit. Addit & aliud cū in sceminino profertur: boum congregationem designare. Sane apud nostros in nominatio ac uocatio singulari: datiuoq; & ablatiuo plurali primaz producit: in reliqs uero casibus corripit. & a boue reboo uerbum deducit: quod græcū esse dixit Seruius sup. *iii.* georgicorum. Nam apud latinos ut ait nullum uerbum est quod ante. o. finalem. o. habeat excepto inchoo: quod tamen maiores aliter scribebant: scilicet auferentes aspirationem a. c. & duabus uocalibus interponentes: dicentesq; inchoo: ita ut tria tantummodo haberent nomina in

quibus. c. litteram sequebatur aspiratio sepulchrum Orchus & pulcher: ex quibus ut ait pulcher tantum hodie aspirationem recipit.

Bosphorus cum .z. ph. aspirato scribi debet: ut Oenophorus Christophorus & similes quæ cum græcæ dictiones sint & a uerbo φῶσῶ. quod nos cum. f. fero dicimus compositæ cum. ph. scribi debent. Et dicitur a transitu bouis uel angustis meatibus boum peruiis: ut uidebimus in dictioe oceanus. Et sunt bosphori duo nominatissimi: unus qui thracicus dicitur prope byzantium: siue iam constantinopolim: quem teste Herodoto facto ex nauibus ponte Darius ad scythas proficiscens cum exercitu pertransiuit. Cuius rei erectam columnam litteris annotatam monumentum reliquit. Alter uero bosphorus in introitu paludis mæotidos habetur: qui cimmericus dicitur: & de quo Ouidius libro tristium tertio locutus est cum ait: Bosphorus & tanais superant scythiazque paludes. Vixque satis noui nomina pauca loci.

Botrus cum. t. exili scribitur: sed ubi nos. u. illi. y. græcum habent: dici potest a nostris racemus. Virgilius libro georgicorum secundo. Et turpes auibus prædam fert uua racemos.

Brabasthenes cum. th. aspirato scribitur: ponitur ab omnibus mons: que? Euius libro quarto de bello macedonico decem milibus passuum a lacedæmonia longinquum dixit.

Brachæ cum. ch. aspirato scribitur: & a βραχῶ: quod ē breue deducitur quasi breuia quædam sint pudendorum subligacula: ut luueualis: Mittentur brachæ. Quidam uero putant geminandum. c. ac scribendum brachæ cum prima ultra naturam sui primatiui apud nos longa sit. Nam βραχῶ apud nostros primam breuem obtinuit. ut patet in tribracho cuius penultima breuis ponitur. Sed cum apud græcos duplex illam sequatur: necessario longa est. Ego uero magis puto absq; geminatione scribendum: nec penultimam primatiui apud approbatos auctores nostros breuem poni.

Brachycatalecton sola secunda aspiratur & cum. y. græco scribitur: dici potest a nobis breuis terminatio uel breuiter terminatum. Nam ex βραχῶ quod est breue componitur: & κατὰ λήγῶ quod est termino: unde catalectum terminatum. unde uersus ille cui defunt in fine syllabæ brachycatalectos cognominatur.

Brachium cū. ch. aspirato & .i. latino ab omnibus græcis scribitur. quod si a βραχῶ: quod est breue: ut dixit Festus deduceretur: eo q̄ ab humeris breue trahatur cum. y. græco scribendum uideretur: nisi dicamus. y. græcum in. u. nostrū conuersum esse & ante se. i. latinum suscepisse.

Brachyologia cum. ch. aspirato subsequente. y. græco scribitur: dicitur a nostris breuiloquium. Nam ex βραχῶ quod est breue componitur: & λογία locutio: uel λόγος locutio.

Brachtea cū. ch. aspirato & .t. exili scribitur: tenuis est lamina & sua sponte plicabilis. Nam a βραχῶ deducitur quod non minus tenue q̄ breue designat. At uero lamina quid crassius est: & ex qua armatura conficitur: qua incensolim homines torquebantur: nec compressa aut agitata crepitat: ut brachtea præ tenuitate. Virgilius libro æneidos sexto. Talis erat species auri frondentis opaca. Illice sic leni crepitabat brachtea uento. Nam laminam tam ferream æream plumbeam stanneam: q̄ auream argenteam electreā orichalceam dicimus. Brachtea uero potius ex his posterioribus: & inde brachteola diminutiuum deducitur ut luuena

- lis in satyra Exemplo quodcūq; malo inquit: Brachreolam de castore ducas.
- B** rachreola cum. ch. aspirato & t. exili scribitur: diminutiuum est deductum a brachtea: ut in præcedenti dictione uidimus.
- B** rachmanæ cum. ch. aspirato scribitur: populi sunt indorum.
- B** rasiadas cum. i. latino scribitur: fuit uiri atheniensis proprium nomen.
- B** repium cum. i. latino scribitur: promontorium est achaia teste Plinio libro. iiii. naturalis historiae.
- B** riareus cum. i. latino scribitur: fuit Titani & Terræ filius deorum cōtempor & maxime Iouis: ut nostri poetæ describunt q̄q̄ aliter in iliade dicat Homerus. He siodus uero in theogonia ipsum Cæli & Terræ filium dixit: fratresq; Cotti & Gygis. Quorum singulum centum manus habere dixit: & capita quinquaginta. iuxta quod dixit Horatius in odis. Nec si resurgat centimanus gyges. Homerus uero dixit solem ipsum centimanum esse.
- B** ryax cū. y. græco scribitur: dici potest latie sulcus: & fuit nomē optimi sculptoris. de quo uidebimus in dictione mausolus. Et cum aliquādo apud nostros legerim in genitiuo declinatum brysiadis: puto etiam bryasis dici posse.
- B** riseis prima cū. i. latino ab oībus græcis scribit̄ & ultima similiter. Sed de prima an cum. y. græco uel. i. latino scribi debeat: dubiū facit Ouidii auctoritas: qui libro secundo de remediis Attridem introducit consolantem se de briseide quam postq̄ ex responso Calchantis & ope Achillis Chryseida patri restituit in solatiū rapti amoris ab Achille auferri iussit. unde apud Ouidiu; Attrides ait: Et si prima sint littera nomen idem: quasi dicere uelit quod ubi est. b. si ponatur. c. idē cum Chryseide nomen erit. Sed cum Chryseis omnino cum. y. græco scribatur: sequi uidetur quod briseis simili modo scribenda sit sed non intellexit Ouidius nisi in litterarum numero & sono uocis: Nam alias cum in Chryseide sit aspiratio: & in Briseide esset: quod fieri non potest. Et fuit Briseis puella phrygia ex Iyresso ciuitate: ut in ea dictione uidebimus.
- B** rylsea cum. y. græco & e. absq; diphthongo scribitur: licet apud græcos ante ultimam et diphthongus habeatur: ciuitas fuit laconia; ut dixit Porphyrius in secundum iliados Homeri librum: cuius ut ait gentile est bryseates. in hac eodem teste Bacchus præcipue colebatur. unde bryseum dictum illam puto.
- B** rylseus cum. y. græco & e. absq; diphthongo scribitur: unum est ex cognominibus Bacchi: dictum uel a brysea urbe in qua præcipue colebatur: ut uidimus in dictione præcedenti. uel ut quidā uolūt a uoce bacchantiū. unde & βρυυός stridorem apud nostros designat.
- B** ritannia cum. i. latino utrobicq; & t. exili atq; duplicato. n. scribit̄: græci uero loco. i. ponētes. e. ac duplicātes. t. brettāniā dicūt: qđ i geminatiōe ipsius. t. nōnulli ex antiq; nostris in p̄sa obseruauere. unde in triumphalibus Ti. Plautii apud Tybur scriptū habet. Et comiti Claudii Cæsaris in britāniā cū duplici. t. & duplicato. n. Sed cum prima breuis a poetis nostris ponat̄: cum unico. t. iam scribenda uidet̄: insula ē teste Plinio lib. iiii. naturalis historiae inter septentrionem & occidentē sita hoc ē ab omni cōtinēte diuisa. Nam a germania quæ sub septētrione est incipiens iuxta galliam & hispaniam uersus occidentem prendit̄. Ideo ait Solinus: finis erat orbis ora gallici litoris: nisi britāniā insula: nomē pene orbis alterius mereretur: unde ait Virg. Et penitus toto diuisos orbe britannos. hæc quoq; albina dicta prius fuit a quibusdam albis montibus q̄ ad eā nauigātibus

- primo appent. Et ut nōnulli ferunt a Britone quodā rege Britannia posita appellata fuit: porrigit̄q; in lōgū teste Solino octigētis: & āplius milibus passuum Metisq; usq; ad calydonicū angulum ad quē apulsum Vlyxē ara & græcis litteris inscriptū uotum manifestat̄. In hac tēpore solstitii æstiu; hoc est cū sol intrat canc̄e fiunt dies lōgiores q̄ i italia & noctes breuiores: & hoc t̄pore magis q̄to ad septētrionem ipsa plurimū porrigitur. Nā teste Plinio lib. histo. natu. ii. in italia dies lōgissimus cōtinet horas. xv. in britania uero decē & septē: ita ut breuissima nox nostra nouem resultat horarum & illorum septem: quare ait Iuuenalis in secunda satyra: Et minima cōtentos nocte britannos.
- B** rixia cum. i. latino utrobicq; & x. cōsonante scribitur: urbs est galliæ cisalpinæ a germanis transeuntibus ad italiam duce Ciconio condita: ut testatur Liuius libro. v. ab urbe: quorum lingua apud nos speculam designat.
- B** romius cum. i. latino scribitur: unuz est ex nominibus Bacchi dictum a βρωμός quod est cōsumo: eo quod ut aiunt uinum tēperate sumptum omnes superfluitates cōsumit & digestionem adiuuat. Intemperate uero humiditatem bonā desiccāt: & neruorum hebetat utres: sicq; tremulētos & effoetos ingurgitatores reddit. Alii a βρωτή: quod est tonitruum dictum uolunt: quia cum tonitru adueniente loue: mater est illum abortiua.
- B** ronchus cum. ch. aspirato scribitur: a nostris dicitur guttur: & nonnunq; gutturis passio quæ ex reumate descendit.
- B** rongus cū. g. in finali scribit̄: fluuius est de quo uidimus in dictione anger.
- B** rontes cū. t. exili scribitur: fuit unus ex cyclopibus ministris Vulcani. q̄ apud nostros interpretari pōt tonitrus. Nā βρωτή græce idē ē quod latine tonitru dicitur. Alter uero dictus fuit Steropes: qui apud nostros interpretatur fulgur. Nam græce ἄστραπτή latine fulgur dicitur. Alius autem Pyr acmon uocatur: q̄ si ignita incus. Nam pyr quoq; ignis est: & ἄκμων incus. unde Virgilius li. æneidos. viii. brontesq; steropesq; & nudus membra pyracinon.
- B** ruchus cum. ch. aspirato scribitur: & a βρωσώ quod est rodo deducitur.
- B** ruma cum unico. m. scribit̄: dicitur quasi βραχύ: id est breuis ὕμπερ dies.
- B** rusa cū unico. f. scribitur: sed ubi nos cū. b. græci cum. p. scribunt: ē urbs i bithynia ab Hānibale teste Pl. lib. v. natu. histo. sub monte olympo cōdita.
- B** ulchar cum. ch. aspirato scribitur: fuit Siphacis numidia; regis præfectus: q̄ Masanissam hostiliter persecutus est.
- B** ucētaurus cū. c. & t. simplicibus scribitur. dictio ē cōposita ex uoce bu: quæ magnum quiddā enunciat: & centaurus: ut late uidebimus in dictione bulima.
- B** ubulcus cum. c. simplici scribitur: & dicitur quasi bubus cultor. Nazis teste paulo iuriconsulto de fundo instructo dicitur: siue qui bobus arat: siue qui boues fundi aratorios pascit.
- B** oculicus absq; aliqua aspiratione & unico. l. sequente. i. latino scribitur. dicitur a nostris armentarius: ut Virgilius lib. geor. iii. Armentarius agrum agit: unde teste Donato super Virgilium: q̄ expositores Theocriti secutus est: tria sunt pastorum genera: quæ dignitatē aliquā in bucolicis habent. Minimi sunt αιπόλοι: qui a nostris caprarii dicuntur. Paulo honoratiores sunt ποιμενιοι: qui apud nos ouiliones dicuntur. Honestissimi autem & maximi βουκόλικοι dicuntur q̄ a nostris armētarii appellantur. A quibus tanq̄ ac excellentissimo pastore gradu primum suū carmen Virgilius bucolicum appellauit & teste Macrobio ex affectu

- quē ad linguā græcā habebat Virg. græco magis uocabulo quā latīo opa īscri-
psit. Quod sane carmē qualiter comprum fuerit uidebimus ī dictiōe Daphnis.
- B** ucolion cū unico. c. exili & i. latino scribitur: fuit maximus filiorū Laomedōtis
dicente Homero libro. vi. iliados βουκόλιον Διὸς υἱὸς ἄγλαόν λαομέδοντα
τοῦ ἄρπυγιάδος. Hic teste eodem Homero cū oues pasceret: ex nymp̄ha no-
mine Abarbarea furtim filios procreauit Aelapum & Pædasum quos Euryalus
in bello troiano occidit.
- B** uccina cū duplicato. c. & i. latino scribitur a græco uocabulo deducitur βούκ
κωνιστήριον: quod instrumentum est. sic quoq; a soni similitudine uocatur: qđ
sane signum datur in hostes ad sollicitudinem & pugnā. Virg. lib. vii. æneidos.
Qua buccina signum dira dedit. Et lib. xi. bello dat signum rauca cruentū buc-
cina. Tuba uero ad prælium concitabantur: ut at tuba terribilem sonitum pro-
cul ære canoro increpuit. huius sonitus clangor. ut Clangor ue tubarum. buc-
cinæ uero buccinum.
- B** ucephalus cum. c. exile & e. absq; diphthongo scribitur: fuit equi Alex. magni
nomen: sic quoq; cognominatus ob similitudinem: quā in capite bubali detine-
bat. Vnde cōponitur ex κεφαλή: quod est caput. & βοῦς bos. In cuius honorē
Alexander bucephalā construxit in india: ubi equus mortuus est.
- B** udimi cum. i. latino scribitur: populi sunt teste Herodoto lib. histo. iiii. ultra sau-
romatas pinguem sane: & omni siluarum genere opimā terram incolētes. At ue-
ro budii populi sunt medorum.
- B** ulima cum. i. latino: scribitur: dici potest quasi magna fomes. Nam componitur
ex bu uoce: quæ cū admiratione apud antiquos nostros magnum quid indica-
bat: & λέϊμα fames. unde Varro in libris: quos de re rustica scripsit: A magnitu-
dine inquit boum. qui in italia erant cōsuetudinem factam fuisse: ut præposi-
ta hac uoce bu magnū quiddā semp denuntiaret: inde dici bulimā magnā fa-
mē: & bu pedes grādes pueros: scilicet cū. æ. diph. in penultia. Nā cū. e. sine diph.
significat magnos pedes: & similiter uua bumaminā. quā græci βουμινάτον
uocant. Virg. lib. georg. ii. Et tumidis bumasthe racemis. E talia his similia: quæ
semp ad magnitudinis rationē p̄tinent: p̄ quē modū: & bucentaurū dictā puta-
mus nauem quādam magnam: quæ centauri signo annotabatur. Quod Virg.
elegantissime illo uersu exp̄ssit: cum ait Centauro inuehitur magna.
- B** umasthos cum. th. aspirato scribitur: dicitur a nostris bumama. Nam componi-
tur ex uoce bu: quæ magnum quid enuntiat: & μαστός: quod est māmā. Nā
uua magna est: quæ puellarum māmā uidetur. & a Virgi. bumasthe græce enū-
tiatur: cum ait libro georg. ii. Et tumidis bumasthe racemis.
- B** ura cum unico. r. scribitur: oppidum est archiuorum.
- B** uris cū unico. r. & i. latino scribitur: dicitur curuamētū aratri dictū: quasi bouis
ura: id est cauda: cum sit in similitudinem caudæ bouis. fuit etiam lacedæmo-
nii cuiusdam nomen.
- B** urrhum cum duplici. r. & secūdo aspirato scribitur: sed græce cum. p. & y. græ-
co in prima scribitur: hoc est pyrrhon quod iam ruffum dicimus.
- B** usiris cū unico. s. & i. latīo utrobq; scribitur: fuit Neptuni filius ex Libya susce-
ptus: & ægypti tyrānus: q cū suis diis hospites imolaret: & ad eū Hercules diuer-
tisset: & simili pfida qua cæteri tentaret: regē ipsum aris suis inpositū interfe-
cit. Cuius itaq; pfidi ritus causam posuit Oui. lib. primo de arte dicens.

Dicitur ægyptus caruisse iuuantibus arua:
Imbribus: atq; annos sicca fuisse nouem.
Cum thralius busirin adit: monstratq; piari
Hospitis effuso sanguine posse iouem:
Illi busiris fies iouis hostia primus.

Inquit: & ægypto tu dabis hospes aquas. Sane teste Seruio huius laudes Isocra-
tes orator eximius elegantissime scripsit. ob quod Virgilū dixisse purant. Quis
aut eurystea dux. Aut illaudati nescit busiridis aras. exponētes illaudati p̄ ual-
de laudati. Alii dicunt participium pro nomine positum: ac idem quod illauda-
bilis designare: ita ut si ab Isocrate laudatus fuerit: nō fuerit dignus laudari. Vit-
gi. lib. ii. ænei. Diues inaccessos ubi solis filia lucos Assiduo resonat cātu. i. inac-
cessibiles lucos: q̄ piculosos accessu: cum iā ad eos accessissent Vlyxis socii: & a-
lii q̄ plures p̄ uarietate tempoz. Fuit etiā in ægypto hoc eodē Busiridis nomine
& litteratura urbs cognominata: in qua teste Herodoto libro historiæ. i. tēpluz
fuit Isidis magnum. hanc & ab eodem Busiride conditam scribit Diodorus sicu-
lus libro historiarum secundo. & ab ægyptiis solis urbem a græcis thebas appel-
latam: ut uidebimus in dictione thebæ.

B ussi cum geminato. s. scribitur: populi sunt medorum.

B utes cū. t. exili scribitur: fuit filius amici regis bebrycios: & pater Erycis. Est etiam
eodē nomine scythæ fluius: cui propinq sunt agathyrsi: & farmata.

B utyrum cum. t. exili & y. græco scribitur. dicitur proprie bouis casus. Na com-
ponitur ex βοῦς: quod bouem dicit: & τυρόν casum.

B utrotum cū. t. exili utrobq; scribitur: ubi ī prima. y. græcū in. u. nostræ cōuersum
fuit. Nā apud illos bytrotū dicitur: urbs fuit chaoniæ: quæ ps ē alpestris epiro ex-
celso ī loco sita: dicēte Virgi. li. ænei. iii. Et celsam buteori ascendimus urbē licet
nōnulli more græco bytroti legere uelint. In q̄ ut idē poeta ostēdit troianus He-
lenus post troiæ excidiū regnauit: dicēte etiā Quidio libro metamorph. xiii.
Rura petunt epiros ab his regnataq; uati.

Bytrotos phrygio simulataq; troia teneret.

B uxus cū. x. cōsonate apud græcos scribitur: nostri uero plærūq; x. in duplicatum
s. cōmutare cōsueuerunt: ac dicere buffus. Quin & ubi primā græci cū. p. & y.
græco scribūt. Nos cōmutātes. p. in. b. & y. græcū in. u. nostruz dicimus buffus.
Et est arbor ac lignū: ex quo buffola fiunt. quādoq; uero ex more græco buffo-
lum a nostris pyxis huius pyxidis dicitur: ut Iuuen. in. ii. satyra. Et cōdita ī pyxi
de lyde. Sane Seruio teste sup. viii. ænei. dicitur hæc buxus & hoc buxuz. unde ut
ait supfluo qdam arborem generis fœmini esse uolunt: lignū uero incisum neu-
tri cum eo loco etiā de ligno generis fœmini a Virgi. habeatur exemplum cū ait
Tympana nos buxusq; uocat berecintia matris Idez.

C Abalii cum. c. exili: hoc est absq; aspiratione & unico. l. scri-
bitur: sunt teste Herodoto libro historiam tertio) populi a
siatici.

C abrion cū. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Homero lib:
viii. iliados) pater Archeptolemi aurigæ Hectoris: In cuius
mortui locum suffectus fuit. Apud nonnullos uero græ-
cos dicitur cabriones.

- C** habrias cū. ch. aspirato & .i. latino scribitur: fuit atheniensis & i sumis ducibus habitus. resq; multas memoria dignas gessit: ut Plutarchus & Aemilius de illo retulerūt. Iamq; illū iter cetera castrametari. & bellicas artes sūme nouisse ostēdūt
- C** acabus absq; aliqua aspiratione scribitur: uocabulum græcum est. quod a sono nomen assumpsit. quem supra ignem positus facit a nostris dicitur olla in qua pulmentarium coquitur. Paulus iuriscōsultus de fundo instructo. cacabos inquit inter & æneum quod supra focum pendet nō multum interest. hoc aqua ad potandum calefit: in illis pulmentarium coquitur.
- C** acethos cum. c. exili utrobicq; & .e. absq; diphthongo atq; .th. aspirato scribitur dici potest a nostris malus mos seu mala cōsuetudo. ut Iuue. in satyra quæ incipit & spes & ratio inquit. Scribendi cacethos ægroq; in corde senescit. Nam componitur ex κακός. quod est malus. & ἔθος cū prima breui: quod est cōmunis mos seu cōsuetudo: ut in dictione ethos uidebitur.
- C** acephaton cum. c. utrobicq; & .t. exilibus atq; .ph. aspirato scribitur: dici potest a nobis mala locutio. uel cōsonantia. Nam cōponitur ex κακῆ quod ē mala. & φῶτον locutio. quā figurā tunc esse dixit Seruius sup primū æneidos: quādo prepositionem cum littera. n. consequitur. ut Virgi. Numerū cum nauibus æquat Alii uero etiam addunt cum sequens dictio duas habet syllabas præcedentibus duabus consoniles ut Cicero in epistolis. O fortunatam natam me consule rogam. quod sane in concinne fieri depræhensum est. Sed ut ait Iuue. Si sic omnia dixisset Antoni gladios potuit cōtēnere.
- C** eccaria absq; aliqua aspiratione aut diphthongo scribitur. insula est in ponto quā quidam græciariam dicunt. ut testis est Pli. lib. vi. natu. histo. Estq; Marti sacra In qua uolucres cum ad uenis pennarum ictu pugnare uidentur
- C** achinnus prima absq; aspiratione. sequens per. ch. aspiratum scribitur: & a uerbo græco quod est κάκκαζουα. id est solute rideo deducitur. itaq; cachinnus solutus est risus. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris. Sed facilis cui uis rigidi censura cachinni.
- C** acōsyntheton cum. c. exili utrobicq; & antepenultima cum. y. græco penultima uero cū. th. aspirato. & ultima cum. t. exili scribitur. dici potest mala cōpositio. Nā componitur ex κακόv. quod est malum. & syntheton compositum.
- C** acus cū. c. exili utrobicq; scribitur: dici potest a nostris malus. id enī κακός apud græcos designat. sed apud illos habet accētū in fine. quē teste Seruio apud nostros mutat in penultimam cū p prio uiri nomine assumitur. Virgi. lib. æneidos. viii. cum dixit fuisse Vulcani filium & ab Hercule interfectuz. Seruius uero dixit illū fuisse Euādri seruū ac furē. qui ideo ignem euomere dictus fuit. quia a gros populabatur: quē ut ait soror sua eiusdem nominis prodidit: ex quo sacellum pmeruit: in quo ei p uirgines Veste sacrificabatur.
- C** adyris penultima cum. y. græco: & ultima cum. t. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum secundo urbs palæstinorum non multo minor q; fardis.
- C** adus cum. c. exili & unico. d. a nostris scribitur: cum eius prima breuis ponatur ut Virgilins libro æneidos primo Vina bonus: quæ deinde cadis onerarat acetes. quod nōnulli poetæ græci obseruant: sed cōmuniter cum duplicato. d. ab illis scribitur. Alii uero magis latinum putant. & a cadendo deriuari arbitrant. ac esse uas acuti fundi: ita ut sine adiutorio stare non possit.

- C** æa cum. c. exili & .x. diphthongo scribitur: insula est in ægæo mari sita. a Cæo Titani filio eius primi incolæ cognominata: qui pater fuit Latonæ & Asteriæ: Seruius super primum æneidos aliud sentire uideatur: uidelicet Aristeum filiuq; Cyrenes matris instinctu thebas reliquisse: & hanc insulam primitus habitasse qua relicta cum Dædalo ad sardiniam postea pertransiuit. Ex hac teste Plinio libro secundo naturalis historię amplius trecentorum milium passuum subito abrupto hiata cum pluribus mortalibus mare rapuit.
- C** æcias cum. c. exili utrobicq; & .x. diphthongo in prima atq; .i. latino in penultima scribitur: uetus est quem teste Gellio Aristo. ita flare dicit: ut nubes non procul propellat: sed ut ad se uocet.
- C** hære cum. ch. aspirato & .x. diphthongo scribitur. dicitur apud nos salue. Vnde Persius. Quis expediuit p̄taco suum chære: id est ei consuetum & usitatū discit ut Virgi. in Palæmone: sua semper apud me Munera sunt lauri. uel suū dixit hoc est ita expressum ut naturale illi uideatur. Quæadmodum Virgilius libro georgicorum. ii. Quæq; suo uitridi semper se gramine uestit.
- C** hærippus: cum. ch. aspirato & .x. diphthongo atq; .i. latino: & duplicato. p. scribitur: nomen est propeium: sed compositum ex chære: quod est salue. & hippus equus. Iuuenalis in satyra Stemmata quid faciunt. Præconem chærippe tuis cit cumspice pannis.
- C** ærete prima cū. c. exili & .x. diphthongo ultima scribitur sine aspiratione: ciuitas fuit in tuscia: quæ prius agilla dicebat. Sed sic quoq; a romanis teste Seruio super viii. ænei. uocata: quæ cū romani euntes p rusciā interrogarent agillinos quæ diceretur ciuitas. Illi utpote græci qd audirent ignorātes & optimum ducentes si prius eos salutarent dixerunt chærete: quod cum. ch. aspirato & .x. diphthongo scribitur: uidelicet chærete: hoc ē saluete. quā salutationē romani nomē ciuitatis esse putauerunt: & detracta aspiratione eā cærete nominauerunt: ut testis ē Iginus in urbibus italicis. Et declinatur s̄m aliquos hoc cærete huius cæretis. Liuius tamen libro. i. ab urbe hoc cærete huius cæretis: & nomen patriuz hic & hæc cæres huius cæretis. Virgilius lib. viii. ænei. Est ingens gelidū lucus prope cæretis amnē: q teste Seruio dicitur: ut idē lib. x. Qui cærete domo: qui sunt minionis in aruis. de quo etiā Priscianus in. iiii. nōnulla dixit.
- C** hærea cum. ch. aspirato: & .x. diphthongo in prima scribitur: nomen est ppriū quod apud græcos habet in fine. s. litteram: quam nostri abiciunt. Nam scribitur apud illos χαιρέα. idq; in multis fieri consueuit.
- C** ærephon cum. ph. aspirato & .x. diphthongo in prima scribitur: fuit Socratis discipulus: & ab eo libidinosè amatus: ut illi impinxit Aristophanes in comœdia: quam contra Socratē scripsit: cuius titulus est νῆπι. Λαί.
- C** æculus cum. x. diphthongo & .c. exili scribitur: non descendit a græco. sed latio fuitq; Vulcani filius: de quo late uidebitur in dictione prænestæ.
- C** æcuba cum. c. exili utrobicq; & .x. diphthongo in prima scribitur. Quidam latinū putant & ab eo quod est cæcum deriuari contendunt. Ita ut uina sint antiquissima: quæ cæco in loco diu condita fuerint. Ego uero & si uini genus esse dicā nomen assumpsisse a loco græco cæcubum uinum comperi. Nam ait Plinius lib. natu. histo. iiii. cū de cāpania tractat. Hinc setini & cæcubi obtēduntur agris iunguntur phalerni caloeni deinde iunguntur massici gaurani surrhentiniq; mōtes. de quibus in dictione surrhenthum late uidebitur. Iō dixit Horat.

lib.ii. sermonum cæcuba uina ferens alchō chiū maris expers. Et Martia. in epi
grāmatibus. cæcuba fundanis generosa coquūtur amicis. Viris & in media na
ta palude uiret. Et alibi dormiat & tecum qui cum modo cæcuba miscet. cōi
uas roseo torferat ore puer.

C zyx cum. c. exili & .x. diphthongo atq; .y. græco scribitur: fuit rex trachynæ Lu
ciferi filius & frater Dædalionis: habuitq; uxorem formosissimam Halcyonem
Neptuni filiam mutuo sibi amore deuinctissimam: hinc cum ad Apollinem cla
rium consulturus de statu regni prexisset: tempestate absorptus est. cuius cada
uer cum a mari ad litus deiectum fuisset. & illud uxor conspiceret: dolore corre
pta in pelagus se præcipitem dedit. Sed Neptuni miseratione & Thetidis: ambo
in halcyones marinas aues conuersi sunt: ut Ostendit Oui. lib. xi. metamorph.
de quibus in dictione halcyones uidebimus.

C zra cum. .x. diphthongo teste Apuleio grāmatico a nostris scribi consuevit. Naz
licet a græco: quod est κῆρὸς traducatur: & secundum regulam illud .n. in no
strum. e. productum absq; diphthongo transferri cōsueuerit: tamen quia apud
nos non est ipsius. e. producti a correpto in figura discretio: placuit ipso. Apule
io teste in aliquibus dictionibus per diph. hoc ipsum discreteuisse: ut similiter ui
dimus in dictione æthica: & uidebimus in dictione scæna. Alii uero cæram lati
num putauerunt: ut in dictione diph. uidebimus.

C zroma cum. .x. diphthongo similiter posse scribi uideretur: quia a cæra descendit
illudq; pro unguento accipimus: ut Iuuenalis in secunda satyra. Et cæromati
co fert inciteria collo.

C zæna cum. .x. diphthongo in prima: & secunda a græcis scribitur: urbs est in
gallia cisalpina.

C zetus cum. c. exili & .x. diphthongo atq; .t. simplici scribitur: non est dictio græ
ca: ut quidam putauerunt: sed latina a cæcendo deducta: arma sunt pugilum.
Et huius zetus in genituo declinatur: sed nonnunq; sine diphthongo zetus se
cundæ declinationis comperitur: & græcum a nonnullis creditur: significatq;
Veneris cingulum: quo uxor cū maritalis illi fides dabatur: a marito cingi cō
sueuerat: dicente Phyllide apud Ouidi. in secundo heroidum epistolarum ad
Demophoonta.

Cui mea uirginitas auibis libata sinistris.

Castaq; fallaci zona recincta manu. Quod sane cigulum. teste Ser. sup. v. znel
balteus dicitur. Quod uocabulum ut ait non tantum quo cingimur: sed etiam
a quo arma dependent: indicat & numero tantum singulari est generis masculi
ni. Iuue. in ultima satyra. Ast illi quos arma tegunt: & balteus ambit. In nume
ro uero plurali neutri tantum generis: ut idem Iuena. Quoties romoribus ub
ciscuntur baltea.

C aicus cum. c. exili utrobq; & .l. latino scribitur: fluuius est phrygiæ teste Lio
in. vi. de bello macedonico ueniens a mysia: ut Plinius ipse rettulit libro sexto na
turalis historię. unde ait Virgili. in quarto georgicorum. Mysusq; caicus. Qui
& prouinciam teutrania irrigat: & antiquum creditur mutasse cursum. dicen
te Ouidius libro decimoquinto metamorphoseos. Emissum capitisq; sui ripaq;
prioris Pœnituisse ferunt: alios nūc ire caicum. fuit etiam nomen uiri troiani
socii Aeneæ.

C aister absq; aliqua aspiratione & .y. græco scribitur: fluuius est asie in cilbianis

jugis ortus: ut dixit Plinius libro. v. naturalis historię: qui multos amnes defe
rens: & stagnum persagæum: quod pyrrithes amnis expellit. Et præter asiam pa
ludem labens: sub pionio monte ephesum alluit. Vnde Virgilius libro georgico
rum primo ait. Iam uarias pelagi uolucres: & quæ asia circum Dulcibus in sta
gnis rimatur prata caystri. Homerus similiter libro iliados secundo. σμαραγεί
Δε Τελειμοσ ἄσιδεν Λειμῶνι κᾶῦςριον ἀμφὶ πέτρῳ

C alais cum. c. exili & unico. l. sequente. a. atq; .i. latino in ultima scribitur: fuit Ze
ti frater: & filius Boreæ ex Orichyia: ut uidebimus in dictione Zetus.

C alamus cum. c. exili & unico. l. scribitur: est arūdo magis minuta habens inter
nodia longa & recta. Ex qua sagittæ apud diuersas gentes fiebant. quod Virgi
lius tetigit in Damoeta cum ait. Cum daphnidis arcum frægistis: & calamos: id
est sagittas. Nam teste Plinio libro. xvi. naturalis historię calamis populi orien
tis bellam conficiunt: & spicula illis addunt irreuocabili hamo. Et cum fere to
tum orientem & septentrionem calamis superatos ostendit subdit: præcipuus
hic usus hic in creta bellatores suos præcipitauit. Sed in hoc quoq; ut in cæte
ris rebus uicit italia: quando nullus sagittis aptior calamus quem in rheno bo
noniensi amne cui plurima inest medulla pondusq; uolucres. Et contra flatus
quoq; peruicax. Et subdit libris quoq; non eadem gratta. Nam ut supra paulu
lum dixerat chartis seruiūt calami maxime ægyptii: iuxta cuius sententiā Mar
tialis ait in epigrammatibus: Dat chartis calamos habiles memphitica tellus: Te
xantur reliqua tecta palude tibi. Sed contra hunc pergere uideretur Plinius cum
ait: Probatores tamen cnidi: & qui in asia circa auenticum lacum nascuntur no
stratibus fungosior sub est natura. cartilagine bibula fissilis: & præacuta semper
acie geniculata. Cæterum gracilitas nodisq; distincta leui fastigio tenuatur in
acumina crassiora. Et infra subdit: calamus uero alius totus concavus est: quē
syringam uocant utilissimus fistulis: quoniam nihil est cartilaginis atq; carnis
& continuo foramine peruium. hæc ille de quo Virgilius in bucolico locutus
uideretur cum ait. Nec calamis solum æquiperas: sed uoce magistrum. Similiter
idem Plinius libro duodecimo eiusdem uoluminis prius dixerat calamos & iun
cos odoratos in arabia nasci indiaq; & syria quibus in unguētis usos fuisse ipse
idem in sequenti libro ostendit. & a calamo calamarium proficiscitur: quod qui
dam usurpant pro theca. Calamaria in qua calami reconduntur: sed quia hoc tē
pore plæriq; penna scribunt: potest etiam dici pennarium.

C alendæ cum. c. exili & unico. l. scribitur. nec illorum admittenda est consuetudo
uel ratio: quæ per .k. græcam litteram dictionem illam. uel aliam quamuis scri
bendam contendunt: ut supra ostendimus. Et dicuntur calendæ a βῆω: quod
apud nos est uoco: quia solebat romæ minor pontifex noua conspecta luna plæ
bem uocare: ut audiret quot dies a calendis ad nonas superessent. hinc teste Ma
crobio libro saturnalium primo. Et ipsi curiæ ad quam uocabantur calabre no
men datum est: & classi q; omnis in eam populus uocaretur. Qua de re teste Gel
lio libro septimo noctium atticarum. classici dicebantur. primæ tantum classis
homines: qui centum & uiginti quinque milia æris ampliusue censi erant. Infra
classis autem appellabantur secundæ classis cæterarumq; omnium classium:
qui minore summa æris: quam supra dixi censebantur: unde & classicum dedu
ctum dicitur: quod teste Seruio super septimum æneidos & tubā ipsam & sonū
indicat. Virgilius Classica iamq; sonant quæ sane flexibilis tuba est: ut uidebi

lib. ii. sermonum cæcuba uina ferens alchō chiū maris expers. Et Martia. in epi
grāmatibus. cæcuba fundanis generosa coquūtur amicis. Viris & in media na
ta palude uiret. Et alibi dormiat & tecum qui cum modo cæcuba miscet. cōui
uas roseo torferat ore puer.

Cayx cum. c. exili & .x. diphthongo atq; .y. græco scribitur: fuit rex trachynæ Lu
ciferi filius & frater Dædalionis: habuitq; uxorem formosissimam Halcyonem
Neptuni filiam mutuo sibi amore deuinctissimam: hinc cum ad Apollinem cla
riam consulturus de statu regni prexisset: tempestate absorptus est. cuius cada
uer cum a mari ad litus deiectum fuisset. & illud uxor conspiceret: dolore corre
pra in pelagus se præcipitem dedit. Sed Neptuni miseratione & Thetidis: ambo
in halcyones marinas aues conuersi sunt: ut Ostendit Oui. lib. xi. metamorph.
de quibus in dictione halcyones uidebimus.

Cæra cum. .x. diphthongo teste Apuleio grāmatico a nostris scribi consuevit. Naz
licet a græco: quod est κάρω traducatur: & secundum regulam illud .n. in no
strum. e. productum absq; diphthongo transferri cōsueuerit: tamen quia apud
nos non est ipsius. e. producti a correpto in figura discretio: placuit ipso. Apule
io teste in aliquibus dictionibus per diph. hoc ipsum discrete: ut similiter ui
dimus in dictione æthica: & uidebimus in dictione scæna. Alii uero cæram lati
num putauerunt: ut in dictione diph. uidebimus.

Cæroma cum. .x. diphthongo similiter posse scribi uidetur: quia a cæra descendit
illudq; pro unguento accipimus: ut Iuuenalis in secunda satyra. Et cæromati
co fert inciteria collo.

Cærena cum. .x. diphthongo in prima: & secunda a græcis scribitur: urbs est in
gallia cisalpina.

Cæstus cum. c. exili & .x. diphthongo atq; .r. simplici scribitur: non est dictio græ
cauit quidam putauerunt: sed latina a cæcendo deducta: arma sunt pugilum.
Et huius cæstus in genituo declinatur: sed nonnunq; sine diphthongo cæstus se
cundæ declinationis comperitur: & græcum a nonnullis creditur: significatq;
Veneris cingulum: quo uxor cū maritalis illi fides dabatur: a marito cingi cō
sueuerat: dicente Phyllide apud Ouidi. in secundo heroidum epistolarum ad
Demophoonta.

Cui mea uirginitas auibis libata sinistris:

Castaq; fallaci zona recincta manu. Quod sane cingulum, teste Ser. sup. v. æneid.
balteus dicitur. Quod uocabulum ut ait non tantum quo cingimur: sed etiam
a quo arma dependent: indicat & numero tantum singulari est generis masculi
ni. Iuue. in ultima satyra. Ast illi quos arma tegunt: & balteus ambit. In nume
ro uero plurali neutri tantum generis: ut idem Iuuenas. Quoties romoribus ubi
ciscuntur baltea.

Cæicus cum. c. exili utrobicq; & .i. latino scribitur: fluuius est phrygiæ teste L. i. uio
in. vi. de bello macedonico ueniens a mysia: ut Plinius ipse retulit libro sexto na
turalis historiarum. unde ait Virgili. in quarto georgicorum. Mysusq; caicus. Qui
& prouincia teutrania irrigat: & antiquum creditur mutasse cursum. dicen
te Ouidius libro decimoquinto metamorphoseos. Emissum capitisq; sui ripaq;
prioris Poenituisse ferunt: alios nūc ire caicum. fuit etiam nomen uiri troiani
socii Aeneæ.

Cæister absq; aliqua aspiratione & .y. græco scribitur: fluuius est asie in cilbianis

lugis ortus: ut dixit Plinius libro. v. naturalis historiarum: qui multos amnes defe
rens: & stagnum persagæum: quod pyrrithes amnis expellit. Et præter asiam pa
ludem labens: sub pionio monte ephesum alluit. Vnde Virgilius libro georgico
rum primo ait. Iam uarias pelagi uolucres: & quæ asia circum Dulcibus in sta
gnis rimatur prata caystri. Homerus similiter libro iliados secundo. σμαραγεί
δε Τελειμοσ ἄσιδεν Λειμῶνι κᾶῦστριον ἀμφὶ πέτρῳ

Calais cum. c. exili & unico. l. sequente. a. atq; .i. latino in ultima scribitur: fuit Ze
ti frater: & filius Boreæ ex Orithyia: ut uidebimus in dictione Zetus.

Calamus cum. c. exili & unico. l. scribitur: est arūdo magis minuta habens inter
nodia longa & recta. Ex qua sagittæ apud diuersas gentes fiebant. quod Virgi
lius tetigit in Damoeta cum ait. Cum daphnidis arcum frægistis: & calamos: id
est sagittas. Nam teste Plinio libro. xvi. naturalis historiarum calamis populi orien
tis bellam conficiunt: & spicula illis addunt irreuocabili hamo. Et cum fere to
rum orientem & septentrionem calamis superatos ostenderit subdit: præcipuus
hic usus hic in creta bellatores suos præcipitauit. Sed in hoc quoq; ut in cæte
ris rebus uicit italia: quando nullus sagittis aptior calamus quem in rheno bo
noniensi amne cui plurima inest medulla pondusq; uolucres. Et contra flatus
quoq; peruicax. Et subdit libris quoq; non eadem gratia. Nam ut supra paulu
lum dixerat chartis seruiūt calami maxime ægyptii: iuxta cuius sententiā Mar
tialis ait in epigrammatibus: Dat chartis calamos habiles memphitica tellus: Te
xantur reliqua tecta palude tibi. Sed contra hunc pergere uidetur Plinius cum
ait: Probatores tamen enidi: & qui in asia circa auenticum lacum nascuntur no
stratibus fungosior sub est natura. cartilagine bibula fissilis: & præacuta semper
acie geniculata. Cæterum gracilitas nodisq; distincta leui fastigio tenuatur in
acumina crassiora. Et infra subdit: calamus uero alius totus concauus est: quē
syringam uocant utilissimus fistulis: quoniam nihil est cartilaginis atq; carnis
& continuo foramine peruium. hæc ille de quo Virgilius in bucolico locutus
uidetur cum ait. Nec calamis solum æquiperas: sed uoce magistrum. Similiter
idem Plinius libro duodecimo eiusdem uoluminis prius dixerat calamos & iun
cos odoratos in arabia nasci indiaq; & syria quibus in unguētis usos fuisse ipse
idem in sequenti libro ostendit. & a calamo calamarium proficiscitur: quod qui
dam usurpant pro theca. Calamaria in qua calami reconduntur: sed quia hoc tē
pore plæriq; penna scribunt: potest etiam dici pennarium.

Calendæ cum. c. exili & unico. l. scribitur: nec illorum admittenda est consuetudo
uel ratio: quæ per. k. græcam litteram dictionem illam. uel aliam quamuis scri
bendam contendunt: ut supra ostendimus. Et dicuntur calendæ a βρώω: quod
apud nos est uoco: quia solebat romæ minor pontifex noua conspecta luna plæ
bem uocare: ut audiret quot dies a calendis ad nonas superessent. hinc (teste Ma
crobio libro saturnialium primo) Et ipsi curiæ ad quam uocabantur) calabre no
men datum est: & classi q; omnis in eam populus uocaretur. Qua de re (teste Gel
lio libro septimo noctium atticarum) classici dicebantur) primæ tantum classis
homines: qui centum & uiginti quinque milia æris ampliusue censi erant. Infra
classis autem appellabantur secundæ classis cæterarumq; omnium classium:
qui minore summa æris: quam supra dixi censebantur: unde & classicum dedu
ctum dicitur: quod (teste Seruio super septimum æneidos) & tuba ipsam & sonū
indicat. Virgilius Classica iamq; sonant quæ sane flexibilis tuba est: ut uidebi

mas in dictione classica. Alii uero dictam uolunt classē a cale. hoc est a fute quia nauis quæ aliquando classis dicebatur: de fustibus fiebat. Nam de cala inquit Lucilius: Scinde calam ut caleas. i. o puer frange fustem: & fac focum. De classe inquit Horatius. Me uel extremos numidarum in agros Classe releget: cū de una loqueretur nauis. Et Virgilius libro æneidos sexto. Lyciæ ductorem clas- sis horrontem: ubi ait Seruius apertum exemplum classe; etiam dici unam na- uem: & hoc quia unius folius nauis Horontes ductor fuit. Erantq; calendæ lu- noni sacræ: dicente Ouidi. libro fastorum primo. Vendicat ausonias iunonis cura calendas. & inde calatores cum unico. l. & t. non aspirato dicti sunt serui: qui semper uocari possent: ob necessitatem seruitutis: ut testis est Festus. Quin & concilium a concalando idest conuocando dictum quidam putant. Procala re similiter prouocare dicitur ipso Festo teste. Et eodem modo calumniam: & ca- lones ex illo dicta uoluit. Sane teste Paulo iuriconsulto de uerborum significa- tione ante diem decimum calendarum: & post diem decimum calendarum at- q; utroq; sermone undecimus dies significatur. Similiter Petronio grammati- co teste intra calendas id fieri dicitur. quod non ante calendas idest eo ipso die. quo calendæ sunt agebatur. At Gellius circa finem libri. xii. noctium atticarū post longam rei huius disputationem tandem concludit. & ante calendas & in ipsis calendis iure fieri posse.

Calathus cum. c. exili & unico. l. atq; th. aspirato scribitur: dicitur a quibusdam ex nostris qualus & dimmitium qualillus. Ab aliquibus fiscella. iuxta quas significationes ait Virgilius in Alexi. Tibi lilia plenis Ecce ferunt nymphæ ca- lathis. Aliquando uero & pro calicibus ad sacrificium aptis posuit idem cū ait in Daphnide. Vina nouum fundam calathis aruisia nectar.

Calabrya cum. c. exili & unico. l. atq; y. græco scribitur. pars est italiæ post luca- niam a græcis sic cognominata: quia bonis omnibus scætet. Nam componitur ex καλα. quod dicit bona. & βρύω quod est scaturio. Et idem hic calaber & hec calabra & hoc calabrum deriuatur. Ouidius libro tertio de arte. Ennius emeru- it calabris in montibus hortos contiguos pene scipio magne tibi.

Calchas prima cum. c. exili: sequens cum. ch. aspirato scribitur: fuit Testo. troiani filius: ut testis est Dicitur augur maximus qui cum circa inuicia belli a troianis ad Apol. delphicum cum muneribus mitteretur: & responsum habuerit: ut dimis- sis troianis græcorum sequeretur foelicitatem: ab illis gratissime receptus est: cuius sane interitū in dictione gryneum nemus uidebimus.

Calydnæ cum. c. exili & unico. l. atq; y. græco scribitur: insulæ sunt quædam par- uæ ex cycladibus: de quibus Home. libro. ii. iliados meminit.

Calisto cum. c. & t. exilibus: & unico. l. atq; i. latino scribitur: fuit Lycaonis arca- diæ regis filia: ut dixit Hesiodus: quæ post pulsum patrem e regno: Dianam se- cuta est. Sed ut narrat Ouidius libro metamorphoseos secundo cum Iuppiter illam conspiceret: & amaret accepta dianæ forma: ad illam perrexit: quam com- pressit & grauidauit. Ex qua ortus est arcas: a quo arcadia prouincia cognomi- nata est. Sed a lunone crinibus compræhensa: & in diuersum distracta: in ur- sam conuertitur. quam cum filius arcas deinde uenator effectus: sese conspici- entem matrem ursam ac fixe intuentem forte comperisset ac inscius sagitta il- lam impetere satagebat. Quibus luppi. miseratus ambos in cælum traxit: & iux- ta borealem polum locauit. Quod Iuno ægre ferens Tethy. n. Oceani uxorem

suamq; nutricem adiens. ab illa impetrauit ne Calistonem in Oceano lauare permitteret. Quare cum cætera signa occidant & in Oceano se lauare dicantur solum ursæ signum nunquam occidit. dicente Virgilio libro georgicorum pri- mo. Arctos oceani metuentes equore tingi. Sed cum in terris ursæ esset: & mæ- nalum erymanthum arcadiæ mōtes incoleret. Menalis ipsa & Erymanthis a po- etis dicitur. Ouidius libro. v. de tristibus.

Quæ nunc suppositum stellis erymanthidos ursæ.

Iuncta tenet crudis sarmatis ora getis. Et prius libro. iiii. dixerat. Cūq; suo bo- rea mænalis ursæ uidet. Verum hæc ipsa ex græcis nonnulli in nonacri arcadiæ monte gesta narrarunt.

Calipolis cum. c. exili non geminato. l. atq; i. latino utrobique scribitur: urbs ē thra- ciæ in extremo helleponti a. C. Calicula ædificata: a quo nomen assumpsit hoc est Caliculæ polis. i. ciuitas. Calicula uero a caligis quas margaritis refertas pri- mus portauit nomen assumpsisse dicitur.

Calinus cum. c. exili & unico. l. atq; i. latino scribitur: fuit statuarius de quo Qui- tilianus meminit.

Calon cum. c. exili & unico. l. scribitur: fuit teste Quintiliano uir statuarius:

Calidonia cum. c. exili & unico. l. atq; y. græco in secunda scribitur: ciuitas fuit æ- toliæ & regia Oenel patris Meleagri. a quo locum circūstans eodem nomine co- gnominatus fuit. & penultimam corripit.

Calypso cum. c. exili & unico. l. atq; y. græco scribitur: fuit teste Hesiodo in theo- gonia nympa Oceani & Tethyos filia. Homerus uero siue eandem siue aliam dixit libro septimo odysseæ fuisse Atlantis filiam cum ait. Ἐνθαμὲν ἀτλαντος θυγατὴρ Δολοεσσα καλυψώ. hæc insulam de suo nomine cognominatam tenuit in ionico mari sitam propinquam Iacinto promontorio: ut sentire uide- tur Plinius libro tertio naturalis historiæ. Alii uero dicunt in mari aphrico fere ex opposito ad maiores syrtes. quam prius dictam ogyam a rege: qui in illa re- gnauerat ferunt. Et in hoc cum Plinio forte conueniunt: quia mare aphricum ionio est cōterminum. Ad hanc ut dixit Homerus Vlyxes cum discessisset a cir- ce naufragus peruenit. Et quia alter fuit alterius amore detentus septem annos cum illa moram traxit. A qua magna tum difficultate discedere ualuit dicente Ouidio libro. ii. de arte. Non formosus erat: sed erat facundus ulyxes. Et tamen æquoreas torfit amore deas.

Calix cum. c. exili & unico. l. atq; i. latino scribitur: græce uero dicitur καλιξ. ge- nus est poculi: de quo ait Macrobius libro saturnalium una littera cōmutata uidelicet. u. græcum in. a. dicitur apud nostros calix.

Calyx cum. y. græco in ultima folliculum id est quo fructus arborū cooperitur. deductum a καλυπτω. quod est cooperio.

Callicratidas absq; ulla aspiratione & duplicato. l. atq; i. latino scribitur: nomen est uiri proprium.

Callimachus prima cum. c. exili sequente duplicato. l. & i. latino atque. ch. aspira- to in ultima scribitur: fuit nomen plurium: sed præcipuus fuit teste Solino po- eta cyrenensis. Alter fuit historicus ægyptius de quo uidebimus in dictiōe Osiris

Calliope cum. c. exili & duplicato. l. atq; i. latino scribitur: fuit una nouem musa- rum: & aliis excellentior: ut dixit Hesiodus. Cuius causam ac illius interpretati- onem uidebimus in dictiōe musæ. Et dicitur nonnunq; Calliopea: ut Ouidius

libro factorum quinto. Prima sui cepit colliopea chori. cuius ratio est quia apud illos καλλιόπη cum. η. i. fine. καλλιόπεια cum ei. diphthong. in penultima hoc est subsequente. a. scribitur: quam diph. semper ut supra uidimus in. e. uei in. i. productas transferimus.

- C** allistratus absq; aliqua aspiratione & duplici. l. atq; .i. latino scribitur: nomen fuit uiri proprium.
- C** allisthenes cum. c. exili & duplicato. l. atq; .i. latino & .ch. aspirato scribitur: fuit Aristo. discipulus & necessitudine quadam ex materna stirpe coniunctus excellentissima disciplina iuuenis. hic ad Alexan. magnum ab Aristo. missus: cum in asiam illum sequeretur quasi Hermolai coniurationis auctor ab Alexandro interfectus est. Atqui constat falso obiectum illi coniurationis crimen. de quo late habetur in Iustino libro decimoquinto sui epitomatis.
- C** allisphyrus cum. c. exili & duplici. l. sequente. i. latino & cum. y. graeco in penultima scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia pater Alcini.
- C** allippidae cum duplicato. l. atq; duplicato. p. & .i. latio utrobique scribitur: populi sunt scythiae hypannum fluuium incolentes: ut testatur Hero.
- C** alliroe cum. c. exili & duplicato. l. atq; .i. latino scribitur: fuit achiloi filia & uxor Alcmai filii Amphiarei ex Eriphyle coniuge: qui sane Alcmaus in uindicta patris matrem occidit ut uidebimus in dictione Eriphyle. Quo scelere uti Orestes furore correptus ab Amphilocho fratre in ultionem matris obruncatus est. Sed Calliroe Alcmai uxor Iouem toto corde peccata est. ut filios suos impuberes: quae primum crescere sineret: & infantibus adderet annos: ne nec est sinant sui genitoris inultam. Iuppiter his annuit. Nam cum primum iuuenes effecti sunt: Amphilocho patrum interfecere. de quo Ouidius in octauo metamorphoseos. tractauit.
- C** aloenum cum. c. exili & unico. l. atq; .α. diphthongo scribitur: urbs fuit campaniae. xliiii. milium passuum distans a capua: in cuius agro uinum optimum nascitur: a quo ciuitas ipsa nomen assumpsit. Nam componitur ex καλος: quod est bonum: & οιδιον uinum. unde ait Iuuenalis in prima satyra: Occurrit matrona potens quae molle caloenum. i. dulce uinum: porrectura uiro miscet siti ente rubetam. De qua matrona si quis plene edoceri cupit: legat Liuium in. viii. ab urbe: & uidebit quemadmodum Instituitque rudes melior locusta propinquas per famam & populum nigros efferre maritos. i. mortuos. uel ut alii dicunt nigros id est malos: quos ipsae interficiebant: sicut per oppositum candidus dicitur pulcher: & mitis. Virgilius in daphni: Candidus insuetum miratur limen olympi. f. Daphnis: quem pulchrum bonum: & mitem esse demonstrat. Idem in corydone Tibi candida nais. i. pulchra. Rubetam uero dixit Plinius libro octauo naturalis historiae ranam esse: quae in terra & in humore uiuit: & plurimis referre medicaminibus. Et subdit illam deponere assidue ac resumere pastu uenena ut sibi tantum referuet.
- C** halcis prima cum. ch. aspirato & ultima cum. c. exili atq; .i. latino scribitur: est metropolitana in euboia insula: ut attestatur Liuius libro octauo de secundo bello punico. Et est iuxta euripum: ut dixit Ptolemaeus in geographia: unde chalcidius dicitur.
- C** halcidius prima cum. ch. aspirato sequens cum. c. exili & .i. latino utrobique scribitur. nomen est gentile: & philo. proprium: qui innumerabiles libros scripsit. Atque eodem modo scribitur chalcus.

C halcedonia prima cum. ch. aspirato: secunda cum. c. exili: & penultima cum. i. latino scribitur: urbs fuit in asia iuxta bosporum thracicum ex opposito ad byzantium.

C halazias cum. ch. aspirato & unico. l. atq; .z. consonante sequente. i. latino scribitur: lapis est teste Plinio libro ultimo naturalis historiae: grano gradinis similis. dicitur a χαλαζω uerbo quod est grandino.

C haldza prima cum. ch. aspirato: & penultima cum. α. diphthongo scribitur: regio est asiae arabiae contermina longe plana: & fontium indiga in qua babylon ciuitas magna fuit.

C halestra cum. ch. aspirato & unico. l. atq; .t. exili scribitur: urbs fuit litoralis thesaliae iuxta quam axius fluuius in mare aegaeum descendit: ut dixit Herodotus libro historiarum septimo.

C halybs cum. ch. aspirato & unico. l. sequente. y. graeco ante. bs. scribitur: fluuius est hispaniae: iuxta quem populi inhabitant dicti chalybes: ut dixit Iustinus libro. xliiii. apud quos sunt minerae ferri optimi: quas nudi illi laborantes effodiunt. quod Virgilius libro georgicorum primo tetigisse uidetur cum ait. India mittit ebur: molles sua rura sabaei.

At chalybes nudi ferrum. similiter & alii eodem nomine cognominati sunt populi iuxta paphlagoniam in ponto: & amazonibus contermini: ut ostendit Orpheus in argonautica. Et capitur plerumque chalybs pro ipsa ferri massa: ut Ouidius libro factorum quarto.

Aes erat in precio calybis iam massa placebat.

Heu heu perpetuo debuit illa regi. Nonnunquam uero & pro instrumento capitur ex chalybe confecto: ut Virgilius. Vulnificusque chalybs. Et Lucanus libro sexto Primum chalybem: fratrosque momordit.

C ambyes cum. y. graeco scribitur: fuit ex persia: quem teste Iustino libro primo: Neque paterna neque materna claritas potuit magnus facere. Cui Astyages rex medorum non sine diuino mysterio filiam Mandanem matrimonio copulauit. ex quibus natus est Cyrus: qui rex persarum effectus Cambysen filium heredem in regno habuit.

C amaeleos prima cum. c. exili secunda cum. α. diphthongo & penultima cum unico. l. & .e. absque diphthongo scribitur: est quadrupes a camaelea herba: cui assimilaris dicitur cognominatus. Quod Plinius libro. viii. naturalis historiae describens & Solinus similiter dicunt esse facie quasi lacertae: habens crura recta & longa: caudam in uertigine torta. Amatos unguis incessus tardos uelut testudinis: corpus asperum cum squamosa cute: color est uarius: & in momento mutabilis adeo quod cuiusque rei haerit colorem tribuat: praeter rubrum & candidum. de quo Ouidius libro metamorphoseos. xi. Id quoque quod uentis animal nutritur: & aura prutinus assimilat tetigit quoscunque colores.

C hamacissos prima cum. ch. aspirato sequens cum. α. diphthongo: penultima uero cum. c. exili & .y. graeco consequente duplicato. f. scribitur: genus est hederarum teste Plinio libro. xvi. naturalis historiae quae nunquam nisi humi repit. Nam dicitur est composita ex χαμαί: quod est infinitum: uel humum: & οσος hedera.

C amelus cum. c. simplici & .e. sine diphthongo atque unico. l. scribitur: est animal quadrupes turpe aspectu: habens caudam asininam: pedes carnosos & molles: atque in geminas partes fissos: licet posteriores sint parum scissi. caretque dentibus

in superiori mandibula ut descripsit Aristo. libro de animalibus. u. Et ut refert Solinus bactriani camelos fortissimos mittunt: licet arabia plures gignat. Sed hoc ut ait differunt: q̄ arabici bina tubera in dorso habent. Singula bactriani. Verum binis tuberibus camelum: cum a longis temporibus italia non uidisset anno ab dōnica incarnatione millesimoquadringentesimoquadragesimo quarto mense octobris uidit qui a Iuliano cæsario cardinali sancti Angeli uiro in toto orbe clarissimo ad Eugenium quartum pontificem maximum ex turcorū spoliis missus in domum meam hic bononiæ declinauit: ubi ab ipso cardinali pro theologiæ studiis relictus fueram. Et ut deinde noui eum pōtifex dono dedit Lodouico patauino cardinali Aquileiensi: & ipsius pontificis quæstori siue ut iam dicimus camerario. Cui etiam ob singulare ingenium summam pontificatus credidisse fertur. Sane a cameleo camelasia deducitur. de quo Martiano iuriconsultus de muneribus & honoribus camelasia inquit personale munus est. Nam ratione habita & alimentorum & calemorum certa pecunia camelariis dari debet: ut solo corporis ministerio obligentur.

Camera cum. c. exili & unico. m. scribitur: dicitur a nostris testudo seu fornix. Et inde camurus curuatus. Virgilius libro georgicorum tertio. Camuris hirtæ sub cornibus aures.

Camilla cum. c. exili & i. latino atq; duplici. l. scribitur: fuit filia Metabi regis priuerti ciuitatis uolscorum: dicente Virgilio libro æneidos septimo Volca. de gente camilla. fuitq; tantæ probitatis: ut in laudes eius Virg. longa descriptione septimum æneidos librum terminauerit. Verum cu; teste Statio Tulliano de uocabulis rerum libro primo Tusci uocabulo Camili præministrum deorū significent: unde Mercurium Camillum dicunt: factum est teste Macrobio: ut Virgilius Metabum induxisset: appellasse filiam Camillam: quasi Dianæ præministrā. Idem Pacuuius cum de Medea loqueretur: Cælituz inquit camilla expectata uenis salue hospita. Idem Seruius sup. ix. æneidos late dixit: ubi rettulit Virgilium poetice dixisse camillam uolscam a matre fuisse nominatam. Romani etiam teste eodem Macrobio pueros puellasq; nobiles & inuestes Camillos & Camillas appellant:

Caminus cum. c. exili & i. latino scribitur: græcum est: & latine dicitur fornax. Virgilius libro æneidos tertio. Ruptis flammam expirare caminis: & Horatius: Oleum adde camino. Apud nōnullos uero est structura: quæ fumum excipit: & cum apud græcos sit generis fœminini: apud nostros mutauit genus: & est masculini.

Camiros cum. c. exili & i. latino scribitur: urbs fuit in regione dorica. ut ostendit Herodotus libro historiarum primo. Alia fuit in rhodo: ut dixit Homerus libro iliados secundo.

Cauchalmos prima cum. c. exili: & sequens cum. ch. aspirato scribitur: dicitur risus solutus: & καυχᾶσθαι: quod est diffuse rideo deriuatur. unde cachinnus ut in ea dictione uidimus.

Candaules cum. c. exili & au. diphthongo ante unicum. l. scribitur: fuit Myrtili filius: & sardium tyrannus: quem teste Herodoto græco Myrtilium uocant.

Canistrum absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur: apud græcos uero loco. i. ponitur a: & dicitur canastrum quod nos in. i. conuertimus.

Cantharus cum. c. exili & th. aspirato scribitur: uas erat aptū ad Bacchi sacra qd̄

habuisse aliam ostendit Virgilius in Sileno cum ait: Et grauis attrita pendebat cantharus ansa. Sunt etiam canthari teste Vlpiano de legatis primo per quos aquæ saliant.

Cantharida cū. c. exili & th. aspirato scribitur: græce tamen dicitur cantharis: genus est uermis terre: qui ut quidam ferūt humano corpore statim ut fuerit applicitus sui adustione uiscas efficit plenas humore.

Canobus cum. c. exili & unico. n. atq; b. consonante scribitur: fuit gubernator nauis Menelai quo tempore Menelaus ipse ad ægyptum perrexit: ubi ille mortuus & in quadam nili insula sepultus: loco nomen dedit. in qua eiusdem nominis Alexander urbem condidit: sed ut ait Seruius super uidecimū æneidos: canobus cum. b. scribebatur. nunc mutata littera canopus cum. p. scribitur: quod prius nouerat Quintilianus in primo institutionum a Cicerone dictum canopicarū exercitum cum. p. & non cum. b. scriptum.

Canopus cum. c. exili & p. consonante scribitur: est nili insula ut in præcedente dictione uidimus: & ciuitas in eadem insula: quam teste Seruio super. iiii. georgicorum. Alexander instar ciuitatis suæ macedonicæ quæ pella dicebatur condidit. Vnde eodem libro dixit Virgilius. Nam quæ pellæi gens fortunata canopi accolit effuso stagnantem flumine nilum. Et Iuuenalis in prima satyra: Cū psylliæ plæbis cum uerna canopi Crispi.

Canon cū. c. exili scribitur: dicitur a nostris regula. & inde canonicus. i. regularis.

Chaonia cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: proprie pars est alpestris epiro: quæ doq; uero & pro tota epiro sumitur: ut in ea dictione uidebimus.

Chaos cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia confusa quædā ab initio unitas: quam principium esse dixit productionis omnium rerum. unde Ouidius. Vnus erat toto naturæ uulnus in orbe: Quæ dixere chaos. Ex quo inchoare deductum putauit Festus.

Capaneus cum. c. exili & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit Statio teste libro tertio thebaidos unus ex septem regibus: qui thebas obsederunt superbus quoq; & deorum contemptor: qui non contentus uicisse homines mediis capaneus auditur in astris: de quo Vegetius libro quarto de re militari dixit. Qui scalis in obsidione urbium utuntur. frequenter periculum sustinent exemplo Capanei. a quo primū scalarū oppugnatio phibet inuēta q̄ tanta mole lapidū fuit obrutus a thebanis: q̄ fulminibus dicatur extinctus. inde ait Oui. lib. de tristibus. Cum cecidit capaneus subito temerarius ictu.

Caphareus cum. c. exili & ph. aspirato atq; eu. diphthongo in fine scribitur: mons est altissimus euboicæ insulæ ad hellepontum prospectans. dicente Seneca i Hercule oetheo. Euboica tellus uertice immenso tumens. Pulsatur omni parte phryxeum mare Scindit caphareus. Et subdit paulo post. Hic rupe celsa nulla quam nubes ferit Annosa fulgent templa cenei iouis. Ad cuius radices uel ira Mineruæ ut poetæ fingunt uel fraude Naupli regnantis in euboia & cupiētes ulcisci mortem Palamedis filii. argiuorum classis post troianum excidium duris casibus agitata fuit. Nam nocte laborantibus tempestate græcis: facem super caphareo monte succendit: qua illi portum proximum existimantes in asperrimos scopulos delati naufragium multi dedere. dicente Seneca in Medea. Igne fallaci nocturnus argis Nauplius: & reliqua. unde Virgilius libro æneidos. xi. ait. Scit triste Mineruæ sidus & euboicæ cautes ultorq; caphareus quasi Naupliū nomine

montis cognominet. similiter Ouidi. libro. ii. de poto. Non tibi casanotus pater est durusue caphareus.

- C**appadocia cum. c. exili utrobique & duplicato. p. atque. i. latino scribitur: regio est cōtermina maiori armenia: quam ab ea euphrates disiungit: ut testis est Solinus. Et ab eiusdem nominis fluuio cognominata est: ut testatur Plin. libro sexto naturalis historiae. Ego enim in Ptolemæi geographia prospexi minorem illam esse armeniam. Et in Appiano clarissimo historico græco legi eam partem esse minoris armenia.
- C**apys cum. c. exili & y. græco scribitur: & in genitio huius capyis declinatur: fuit troiani nomen. de quo sæpe Virgi. meminit. At capis cum. i. latino lingua tusca teste Seruio in. x. æneidos falconem indicabat.
- C**apua cum. c. exili & unico. p. scribitur: urbs est cāpania a Capye troiano cognominata conuersione. y. græci in. u. nostrum: & additione. a. litteræ in fine: dicente Virgilio libro decimo æneidos. Et capys hinc nomen campanæ dicitur urbi Quare colonos dardanos illam habere dixit Lucanus in secundo cum ait: Interea trepido discedens agmine magnus: Moenia dardani tenuit capuana coloniū Lilius uere libro quarto ab urbe uult eam a locis campestribus dictam in quibus sita est. & in eodem libro ait uulturnum heruscorum urbem: quæ nunc capua est capere samnites. unde teste Seruio constat eam a tuscis conditam uiso falconis augurio: qui tusca lingua capis dicitur: & subdit: Tuscos autem omnem pene italiam subiugasse manifestum est.
- C**arambi cum. c. exili & i. latino in fine scribitur: mons est paphlagonia in asia: quod teste Plinio libro quarto naturalis historiae per medium euxinum percurrit: centum septuaginta milium passuum interuallo: quæ maxime ratio scythici aris forma efficit.
- C**haracter prima cum. ch. aspirato: & ultima cum. ct. exilibus scribitur: dici potest a nobis notamen uel lineamentum aut littera. Vnde litteræ characteres sepiissime cognominantur.
- C**haracterissimos prima cum. ch. aspirato alia sine aspiratione & cum. i. latino scribitur dici potest latine designatio: ut Iuuenalis in satyra Crispini. Et caluo seruiret roma Neroni. i. Domitiano. Nam per caluiciem & mores similes Neroni Domitianus ipse describitur ut uidebimus in dictione prologus.
- C**harandæi prima cum. ch. aspirato & penultima cum. æ. dipht. scribitur: populi sunt iuxta pontum: ut dixit Orpheus in argonautica.
- C**haraxes cum. ch. aspirato & x. consonante in penultima scribitur: fuit Herodoto libro. ii. mitylenæus patria: & frater sapphus: qui captus amore rhodopis feminae ex thracia mire pulchritudinis: & meretricis famosæ: maxima pecunia illam redemit: quæ cum Aesopo captiua fuerat: ut late idem auctor enarrauit. Quare de illo dicebat Sappho soror in epistola ad Phaonem. Arsit inops frater euictus meretricis amore: Multaque cum multo dāna pudore tulit. & subdit. Gaudet & e nostro surgit mærore charaxes frater & ante oculos itque reditque meos.
- C**ardamum cum. c. exili scribitur: herba est suavis odoris: quæ a nonnullis græcis scardamus uocatur.
- C**ardamyla cum. c. exili & y. græco. atque unico. l. scribitur: fuit urbs in agro prope pinqua pylo: & sub dominio Agamemnonis: ut testatur Homerus libro nono iliados. Hanc non multum a Lacedæmonia distare ostendit Ptolemæus in geo-

graphia.

- C**arelius cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Homero circa initium libri. xii. itados troianus fluuius.
- C**aria cum. c. exili & i. latino scribitur: regio est in minori asia inter lyciam & ioniam a cara rege cognominata qui auguria ex auibus primus comperit. ut dixit Plinius libro. vii. naturalis historiae. Vnde populi cares dicuntur.
- C**harybdis patria cum. ch. aspirato: penultima cum. y. græco ante. b. ultima cum. i. latino scribitur: locus est periculosus ualde inter calabryam & siciliam. Nam a septentrione in astrum: & e contrario fit fluctuum concursus: & interceptorum quorumcumque collisio atque absorbitio. Nam teste Ouidio libro. ii. de remediis ut uomit epotas sæua charybdis aquas. Et Seneca in Thyeste. Quod rapax hausit reuomit charybdis. Similia Virgilius libro. tertio æneidos prius dixerat. Et ut græci quidam ferunt. fuit Charybdis uetula uorocissima. quæ quia boues Herculis furata fuerat. ab illo in id mare proiecta loco nomen dedit: quæ sane nunc etiam antiquas exercet rapinas. Et deberet declinari huius charybdis: quod nos minime seruamus. sed in genitio huius charybdis: ut in nominatio declinamus ne alterna. d. in utraque syllaba continua ut dixit Priscianus in quarto male sonet: quod etiam græci euitare solent. Nam dicunt *Χαρυβδίδος*: & non *Χαρυβδιδος* ut exigeret regula.
- C**aryca cum. c. exili utrobique & y. græco scribitur: genus est ficuum teste Iulio Pollice a loco sic dictarum. Apud nos uero communiter pro sicca ficu accipitur. At carex caricis genus est fruticis abuti. Virgilius in libro georgicorum. iii. frōdibus hirsutis & carice pastus acuta.
- C**arcinitus absque aliqua aspiratione & cum. i. latino utrobique scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum quarto urbs egregia scythia.
- C**arcinos cum. c. exili utrobique & i. latino scribitur apud nos dicitur cancer: quod tamen uocabulo Lucanus utitur in nono cum ait. Pars geminis chiron: & idem quod carcinos ardens ubi penultima corripitur.
- C**ardiacus cum. c. exili utrobique & i. latino scribitur dicitur ille qui molestiam patitur cordis. Nam a *καρδια* deducitur quod apud nostros cor dicitur. Ideo ait Iuuenalis. Cardiacum nunquam cyatum missurus amico. Et a cardia dictum cardinem quodam putant super quo ualua hostii deuoluntur.
- C**arystos absque aliqua aspiratione & cum. y. græco scribitur: Insula est una ex cycladibus in euboico mari sita: imo ut quidam ferunt cum euboia coniuncta quæ uarii marmoris feracem dicunt: ut Seneca in troade. An ferax uarii lapidis carystos. & Lucanus in quinto loquens de euboia insula inquit. Qua maris angustat faces saxosa carystos. In hac teste Solino titani regnauerunt. Et inde carysteus: ut Ouidius libro fastorum. iii. Quaque carysteis frangitur unda uadis: & ut quidam ferunt est etiam urbs in euboia.
- C**haritas (si pro amore & dilectione sumitur) semper prima cum. ch. aspirato & in rectam orthographiam scribi uidetur: penultima uero cum. i. latino & ultima cum. t. simplici scribitur. Nam a *χαρις* (quod est gratia & amor) profus descendit. Vnde *charitas* amoris est species: & cum amor ad omnia spectet: *charitas* ad homines solus: & quodem pro dignitate & qualitate personarum. Nam maxima charitas debet parentibus: proxima filiis: & deinceps reliquis. At uero *caritas* absque aspiratione latinus est: & a *careo* uerbo descendit: significatque inopiam: ut Lilius libro. ii. ab urbe Obsidio (inquit) erat ni-

charitas.

53. Caritas.

hilominus: & frumenti cum summa caritate. & libro. ii. ait Caritas primum erat
 annonæ ex in cultis p secessionem plebis agris: unde & carus in ea significatio
 ne absq; aspiratione scribitur. Quod & si gratum & amore deuinctum iudicet.
 cum aspiratione rationabiliter scribendum puto. Nec sum ignarus prædictorū
 quodq; ab antiquis nostris absq; aliqua aspiratione scribi consueuisse: ut in scri
 ptionibus marmoreis quotidie aspiciamus. Sed, ut putō magis ex dictionum si
 militudine: q̄ ex aliqua ratione factum fuit. Cum unum a reliquo prorsus de
 duci non possit: immo & in contraria penitus significatione esse uidentur. Naz
 caritas pro inopia priuationem & indigentiam indicat, pro amore uero cum po
 nitur habitum & adeptionem qualitatis compræhendit. quare rationabilius ea
 (ut diximus) differenter scribi posse putamus: ne unum pro reliquo accipi uelit
 Vnde & si a nonnullis dictionibus quæ apud græcos aspirantur. nos aspiratio
 nem subtrahimus: ut ab Aemilio quod apud illos aspiratur: nos aspirationem
 abiecimus: & sine aspiratione in antiquis marmoribus semper scriptum aspici
 mus: hoc tamen nullam confusionem inducere poruit: cum tam aspiratum: q̄
 non aspiratum: pro eodem ab omnibus compræhendi necesse sit. At ea (quæ di
 ximus) disconuenientissimam significationem habere uidentur: & (nisi differen
 tia aliqua efferantur) confusionem significati magis q̄ significatum exprimit.
 Vnde & similiter nos carere ut in ea dictione uidebimus) sine aspiratione scribi
 mus: q̄ sic quoq; ciuitatis nomen esse romani putauerunt. & ut deinde ab aspi
 rata dictione differret: quæ salutationem indicat: priorem scripturam seruaue
 runt ex quo sane non confusio: sed necessaria quodāmodo distinctio inter ciui
 tatem & salutationem exprimitur & conseruatur.

Charites cum. ch. aspirato & .i. latino atq; .t. simplici absq; dubitatione a nobis etiā
 scribitur: & dici possunt gratiæ. Quas Orpheus in hymnis & Pindarus in odis
 res esse dixerunt. Aglæam: Thaliā & Euphrosynā. unde ait Orpheus: ἀγλαῆ
 τὴ θεαλειὰ καὶ εὐφροσύνη πολυλόλαβη quas Iouis filias ex Eunomia ille idem
 esse dixit. Pindarus uero matrem subicens solum dixit: θεῶν κρατὶς οὐρανὸν
 ἄεξ: hoc est maximi dei filias. eas insuper dixit in cælo iuxta Apollinis thronū
 degere patrēq; totius olympi. i. Iouem perpetuo collaudare. Et subdunt poetæ
 alii illas se in Acidalio fonte lauare qui est in orchomeno boetiæ ciuitate A quo
 nudas quia sine fūco esse debent: & simul cōnexas incedere uolunt: quia insolu
 biles esse gratias decet. Sed unam auersam incedere. Aliz duæ nos respicere di
 cuntur: quia profecta a nobis gratia duplex reuerti solet. Vnde ferunt alii illas
 duabus aureum porrigere pomum & illas recta facie beneficam conspicientes
 munera reddere duplicata: dicente Virgilio libro æneidos primo. Nec metus of
 ficio: nec te certasse priorem Poeniteat. Et insuper addunt illas hominibus largi
 ri decorem. Quod Atimetus in clarissimo epitaphio suæ coniugis Homonoæ
 tetigit cum ait: Cui formam paphiæ charites tribuere decorem. Nanq; illas pe
 dissecas Veneris esse uolunt quasi Venus & pulchritudo gratiam porrigant:
 Quod Virgilius tetigisse uidetur cum ait libro æneidos quinto: Grator & pul
 chro ueniens in corpore uirtus. Nanq; illas dixit Homerus libro iliados quinto
 elaborasse Veneri ambrosium peplum.

Charientissimos cum. ch. aspirato & .i. latino utrobq; atq; .t. exili scribitur: dici po
 test a nostris gratificatio. Nam a χαριεν quod est gratiosum deriuatur. Et ē fi
 gura cum dura dictu/ gratius siue mitius proferuntur.

Chariophilon cum. ch. & .ph. aspiratis & .i. latino atq; unico. l. scribitur: & interpre
 tatur χαριεν: id est gratiosum & φίλον amicum. Nascitur teste Plinio libro. xii
 naturalis historię in india grandius & fragilius granis piperis: cuius arbor fert
 in spinis piperis similitudinem foliis paruis densisq; ramis trium cubitorū cor
 tice pallido: radice lata lignosaq; .

Carithos cum. c. exili & .i. latino atque. th. aspirato scribitur: insula est una ex cy
 cladibus:

Charilaus cum. th. aspirato & .i. latino atq; unico. l. scribitur: fuit frater Meandri:
 ut in ea dictione uidebimus.

Carneades cum. c. exili scribitur: fuit philosophus cyrenæus Epiconii ut quidam
 ferunt: siue Alexandri teste Philoconio filius stoicorum & Chryssippi discipulus
 modice reluctabatur & uerecunde: ita ut sæpe diceret. Nisi Chryssippus esset ego
 non essem. Aethicæ se magis deuouit q̄ physicæ. Quo circa cæsariem & ungues
 nutriebat præcipua intentione studiorum: ad eum quoq; audiendum oratores
 pergebant. mortuus est finitis annis octogintaquinq; .

Carmenta absq; aliqua aspiratione scribitur: & non est gæcum: ut quidam male
 putant: sed latinum. Nam teste Plutarcho in uita Romuli: Nonnulli arcadis E
 uandri matrem fuisse arbitrantur rerum futurarum admonitricem: quæ Phœ
 bo dedicata carminibus oracula significabat. unde dicta est Carmenta. Nam Ni
 costratæ ei græce nomen fuit. Quidam uero Carmentæ nomen alio pacto iter
 pretatur: quod quasi careat mente Carmenta dicta fuerit ut solebat his euenire
 quæ Apollinis numine debacchabantur. Vnde carpentum quidam dictum uo
 lunt. ut in ea dictione uidebimus.

Charopes cum. ch. aspirato scribitur: fuit troianus Hippasi filius qui teste Home
 ro libro undecimo iliados: ab Ulyxe in bello interemptus fuit. habetque accen
 tum in prima.

Charopus cum. ch. aspirato scribitur: nomen fuit græci euntis ad troiam: & alte
 rius epirotarum principis: qui Quinto Flamineo romano cōsuli uictoriam præ
 buisse dicitur de Philippo.

Charon cum. ch. aspirato scribitur: hunc poetæ dicunt obseruare tria inferni flu
 mina seu paludes hoc est acherontem stygem & cocytum: quin & defunctorum
 animas ad aliam ripam uehere: quem squalloris esse terribilem fingunt oculos
 habere igneos: amictum sordidum: magnam caniciem: remo & uelis ad animas
 transportandas uti.

Carpachus cum. c. exili & .th. aspirato scribitur: insula est teste Pomponio libro. ii.
 inter ægyptum & rhodum posita: regnum uatis Protei: quæ teste Plinio libro
 naturalis historię. iiii. & .v. mari charpathio nomen dedit.

Carpophorus prima cum. c. exili penultima cum. ph. aspirato scribitur: dici pōt
 latine fructifer. Nam componitur ex καρπός quod est fructus & φορῶ porto
 Ponitur etiam a luuenale nomen uiri proprium in satyra Credo pudicitiam:
 Quanquam & carpophoro.

Carpis cum. c. exili & .i. latino scribitur: fluuius est scytharum. ut ostendit Hero
 dotus libro historiarum quarto.

Carta cum. c. & .t. exilibus: nomen est uiri qui ex Datii ducibus unus fuit: qui &
 illius filiam Artozoftraram duxit uxorem: ut ostendit Herodorus libro historia
 rum quarto. At cum. ch. aspirato aliud significat: ut uidebimus.

- C** artha cum. c. exili & th. aspirato scribitur: urbs fuit teste Herodoto libro histori-
arum septimo inter tyron & biron. unde teste Seruio Dido carthaginensis di-
cta fuit.
- C** arthogo cum. c. exili & th. aspirato posse scribi uidetur. tum quia teste Seruio
a cartha oppido nomen assumpsit. tum quia apud græcos κερχιδων: cum
c. exili in prima & ch. aspirato in penultima scribitur: ita ut illud. ch. in. th. no-
strum conuersum fuerit. Vnde teste Liuiio uocabulum puniū est: quod apud
nos nouam ciuitatem designat. Cicero uero de natura deorum libro secundo:
postq̄ tres Hercules declarauit. Quartus inquit fuit Iouis filius & Asteris soro-
ris Latonæ qui Carthaginem filiam genuit. a qua byrsa quam Dido cundidit
carthago dicta est. Sed undecūq̄ carthaginis nomen originem habuerit urbs
tamen fuit celeberrima in aphyrica constructa primum a Didone belii regis tyri-
orum filia annis septuaginta tribus anteq̄ roma ipsa construeretur ut dixit lu-
stinus libro. xviii. quæ prius a bouis corio byrsa dicta fuit: ut in ea dictione ui-
dimus. hæc eadem teste Plinio libro. xv. naturalis historię centum uiginti an-
nis romanis æmula fuit.
- C** harta cum. ch. aspirato & r. exili scribitur: ponitur apud græcos p eo quod nos
librum dicimus. Quod Ouidius obseruasse uidetur libro tertio de tristibus cū
ait. Nullus in hac charta uersus amare docet: sed cōmuniter pro omni folio su-
per quo scribitur accipi consuevit: ut pro papyro membrana seu pergameno.
Alii uero chartam pro solo papyro accipiunt: & a membrana distinguunt: ut
eos liberos non in membranis sed in chartis transcriptos regi tradidit. Verum
ut rettulit Plinius libro. xiii. naturalis historię chartam Alexandri magni uictō-
ria repertam auctor est Marcus Varro condita in ægypto alexandria antea nō
fuisse chartarum; usum: palmarum foliis primo scriptitarum. deinde qua-
rundam arborum libris. Postea publica monumenta plumbeis uoluminibus.
Mox & priuata linteis confici coepta aut scædis. Et subdit: Pugilarium enim
usum fuisse etiam ante troiana tempora inuenimus apud Homerum. Et post
longum progressum contra Varronis sententiam manifestissima de chartis in-
ducit exempla: quæ longe anteq̄ dixerit Varro fuisse comperta demonstrant:
ut libri Numæ in arca comperti: quæ repta fuerat in agro. M. Terentii scribæ:
quin & libri Sibyllæ. quos illa ad Tarquinium Superbum detulit: & duos com-
bussit: quorum tertius usq̄ ad Syllæ tempra perdurauit. Præterea Mucianus
ter consul prodidit nuper se legisse cum præsideret. Lyciæ Sarpedontis a troia
scriptam in quodam templo epistole chartam: quod eo magis miror inquit Pli-
nius: si etiam tunc Homero condente ægyptia non erat papyrus: hæc ex Plinio
Ex aliis comperi membranas infici consueuisse diuersis coloribus: ut purpureo
uiridi quod græci eu charisteum uocant: luteo quo unica tantum i parte cro-
cari solebat: ut etiam Persius tetigit cum ait: iam liber: & positus bicolor membra-
na capillis. Et Iuuenalis. Crocæ membrana tabellæ. Sane charta cuz apud nos
generis sit fœminini: apud græcos uero est generis masculini: ut ὁ χαρτιος: si-
cut & apud illos dicitur ὁ κοχλιας: apud nostros dicitur hæc colchlaa: & utrū-
q̄ apud nos abiicit.
- C** arpentum absq̄ aliqua aspiratione scribitur: nec græcum est ut quidam putāt
sed latinum & genus uehicularum a Carmenta matre Euandri dictum: quo & illa
& ausonia fœmininæ uehebantur: dicente Ouidio libro fastorum primo:

Nam prius ausonias matres carpenta uehebant:

Hæc quoq̄ ab Euandri dicta parente reor.

- C** aræ cum. c. exili & duplici. r. scribitur. fuerunt teste Thucydide libro tertio de
belio peloponnesiaco populi insulari piratica famosi: uicti a Minoe. de quibus
meminit Virgilius circa finem libri. viii. cum ait. Hinc lelegas carraiq̄.
- C** asia cum. c. exili & unico. s. atque. i. latino scribitur: frutex est qui teste Plinio li-
bro duodecimo naturalis historię iuxta cynnami campos nascitur: sed in mon-
tibus grossiori sarmento tenui cute uerius q̄ cortice: amplitudo fruticis trium
cubitum. Colus cum primum emicat candidus: pedali mensura. deinde rube-
scit addito semipede: ultra nigrans. Et infra subdit. Alia est balsamo de saba odo-
re simili appellata: sed amara: ideoque utilior medicis unguentis precia nullis
diuersoria.
- C** aliterides absq̄ aliqua aspiratione & cum unico. s. atque. i. latino scribitur: insulæ
sunt complures: quas Plinius circa finem libri. iiii. dixit esse ex aduerso celtibe-
riæ: sic quoq̄ a græcis a fertilitate stamni dictas. Nam κασι-τροος ab istis stam-
num dicitur. Has ut idem refert aliqui fortunatas uocauere.
- C** aspium mare cum. c. exili & i. latino scribitur: mare illud appellatur: quod inter
caspios montes a quibus nomen accipit: & hircanos immensam occupat spacium
Nec ullum prorsus detinet exitum: sed ex maximis in eum confluentibus flumi-
nibus confectum dicitur: ut uidebimus in dictione Oceanus.
- C** aspium montes eodem modo scribuntur: & sunt in asia boreales a quibus mare cas-
pium cognominatum est: suntque maiori armenię contermini ubi portæ sunt
caspii: hoc est uia quædam eosdem interfecans montes. Quæ teste Solino pan-
duntur: itinere manu facto longo octo milibus passuum: cuius latitudo uix est
plaustrum permeabilis. In quibus angustiis etiam illud asperum rettulit Solinus:
quod preciosorum laterum saxa liquentibus inter se salis uenis exudant humo-
rem affluentissimum: qui constructus ui caloris uelut in æstiuam glaciem cō-
paratur: nec nisi hyeme accessum præbet. Etiam loca deserta sunt præliis: &
serpentibus conferta.
- C** asius cum. c. exili & unico. s. atque. i. latino scribitur: mons est in syria antiochiæ
soleuciæ supereminens: cuius teste Plinio libro quinto naturalis historię excel-
sa altitudo quarta uigilia orientem per tenebras Solem aspicit: breui circumactu
temporis diem noctemque pariter ostendit. Ambitus ad cacumen octo & deces
miliū passuum est. Altitudo per directum quattuor. Alter ab Herodoto libro
historiarum secundo: ponitur ui finibus ægypti iuxta selbonidam paludem:
quem Plinius ob propinquitatem dixit esse in arabia non longe a pelusio nili ho-
stio: ubi delubrum Iouis Casii: & tumulus magni Pompeii habetur: de illo Lu-
canus libro. decimo.
Lucifer a casia prospexit rupe: diemq̄
Misit in ægyptum primo iam sole calentem.
- C** assandane cum. c. exili & duplicato. s. scribitur: fuit teste Herodoto libro historia-
rum primo. filia Pharnaspis & mater Cambylæ generi Astyagis.
- C** assandra cum. c. exili & duplicato. s. scribitur. fuit Priami regis filia: quam post
uersam troiam ab Agamemnone mycenæ ductam κτείνε κλυταίμωνης ῥή-
Δολομήτης: hoc est dolosa Clytæmnestra interemit: ut dixit Homerus in
odyssa.

- C** assiopeia absq; aspiratione principii & duplici. s. scribitur: fuit Cephei regis æti-
opum uxor: quæ cum nereidibus de pulchritudine decertauit: ut late posuit
Sophocles in tragœdia: cuius titulus est Ἄδρῶνιδῆς
- C** astanea absq; aliqua aspiratione scribitur: græcum uocabulum est: sed castanū
ab illis neutro genere dicitur: quod lopinium ab aliquibus tractum cōperi.
- C** astalius absq; aspiratione aliqua & unico. l. atq; .i. latino scribitur: fons est in ra-
dicibus montis parnasi: musis sacer. Et a uirgine castalia nomen assumpsit: cui
cum per montem uaganti Apollo uim inferre pararet: ipsaq; fugiens a monte
caderet. in sui nominis fontem cōuersa fuit.
- C** astiamira absq; aliqua aspiratione & .i. latino utrobq; scribitur: apud græcos ue-
ro in penultima est ei diphthongus quam nos in .i. nostrum commutauimus
fuit teste Homero libro octauo iliados uxor Priami quam ex ælymo urbe thra-
cia duxit ad troiam deabus ipsis forme uenustate comparanda.
- C** astor cum. c. & .t. exilibus hoc est sine aspiratione tam pro bruto q̄ pro homine
scribitur. Vnde si pro homine accipimus: fuit gemellus frater Pollucis qui filii
fuerunt Tyndari & Ledæ ac Helenæ fratres: quos lacedæmoniz sepultos dixit
Homerus Et fuit Castor equorum domitor: Pollux uero pugil: dicente Homero
libro tertio iliados κάστορα θῆπτόδ' αἰώνον καὶ τῶν ἄγαθῶν πολυδέκτα. Idē
Ouidius libro fastorum quinto. Tyndaridæ fratres hic eques: ille pugil. At Vir-
gilius libro georgicorum tertio unum pro reliquo more poetico posuit: cū ait:
Talis amyclæi domitus Pollucis habenis. Cyllarus: & quorum graui meminere
poetæ. Si uero pro bruto castor accipitur. est etiam dictio græca: q̄q̄ nonnulli la-
tinam contendunt & a castrando deriuatam uelint: quod profus fieri non po-
test: cum facit acculatiuum in a: quod lingua latina in masculinis aut foemini-
nis penitus abhorret. Vnde Iuuenalis in satyra Natali coruine die ait: Imitatus
castora qui se Eunuchum ipse facit cupiens euadere damno Testiculi: adeo me
dicatum intelligit inguam.
- C** atabathynon prima & secunda absq; aspiratione: penultima cum. th. aspirato: &
y. græco scribitur: dici potest demersum aut decliue. Salustius: Ea fines habet
ab occidente fretum nostri maris & oceani: ab ortu solis decliue latitudinem:
quem locum atabathynon incolæ appellant. Nam ex κατὰ & βᾶθύνον quod
est profundum componitur.
- C** atacrisis quod sine aliqua aspiratione & .i. latino scribitur: dici potest a nostris
cōdemnatio uel diiudicatio. Nam componitur a κατὰ: & κρίσις: quod sic quo-
q; scriptum iudicium dicit.
- C** atachresis prima & secunda absq; aspiratione: penultima cum. ch. aspirato: & .e.
absq; diphthongo scribitur: dici potest a nobis abusus uel usurpatio. Nā cōponit̄
ex κατὰ: quod aliquādo dicit cōtra: & χρησις usus: quasi sit cōtra usum: & di-
citur figura cū usurpat̄ aliud nomē quādo p̄priū deest: ut patricida ille dicit̄
q̄ patrē occidit. Virg. lib. georg. ii. Faciēq; simillima lauro: dixit de arbore cū so-
li homini facies cōpetat. Piscina etiā p̄ hanc figuram dicit̄ quæ pisces nō habet
Vnde opportune ait Quintilianus: Multa sunt græce & latine nō denominata
Nā & q̄ iaculū emittit iaculari dicit̄ q̄ pilā aut sudem appellatione priuatim si-
bi assignata caret. Et ut lapidare qd̄ sit manifestum est: ita glebarum testarūq;
iactus non habet nomen. unde abusus quæ κατὰ χρησις dicitur necessaria est
Et sic ad hanc Quintiliani formulam non aliter nauem uelociter euntem &

auem uelociter uollantem currere dicimus: q̄ iaculari sudem. Vnde inepte iudi-
cio meo exposuisse Virgilium uidetur Nonius quando ait: Cursusq; per auras
Dirigite in lucum: id est uolatus. Nā tot significata eidem dat nomini Nonius
ut si ad illum modum exponere uelimus infinita pene exempla erunt. Vnde nō
est credendum auctores uni dictioni tot significata: & quidam pro se quenque
noua dicere uoluisse tanq̄ linguam ipsam confundere cuperent.

- C** atachresticos sola antepenultima cum. ch. aspirato scribitur: dici potest latine ab-
usue Virgilius libro æneidos. x. An sese mucrone ob tatum dedecus amens In-
duat: profertat abusiue dixit.
- C** ataclysmos absq; aliqua aspiratione & cum. y. græco scribitur: dici potest apud
nos diluuium uel inundatio.
- C** atarytus absq; aliqua aspiratione & unico. r. atque. y. græco scribitur: dici potest
latine irriguus. Nam ut ait Plinius libro quinto naturalis historiz Hipponem
oppidum aphrycæ atarytum a græcis dictum propter aquarum irrigua. Nam
componitur ex πατὰ: quod est secundum: & ῥύαξ riuus: quasi secundum uel
iuxta riuos esse dicatur.
- C** ataracta absq; aliqua aspiratione & cum. c. ante. t. scribitur: quidā cæli fenestras
aliqui nubes: & alii subterraneas specus uocant. Nonnunq̄ uero secundum uim
uocabuli quod a descendendo deducitur: pro pēdulis porris ponuntur Liuius:
pendulas & recidentes portas ataractas.
- C** atarrus absq; aliqua aspiratione & cum duplicato. r. scribitur: dici potest a nobis
distillatio. Nam descendit a uerbo κατὰ ῥέω: quod est distillo: quod sane compo-
nitur ex κατὰ præpositione: & ῥέω: quod est defluo: itaque (dum humores a ca-
pite indigesti ad inferiora descendunt: si ad nares perueniunt) uocari consue-
runt reuma. si ad fauces bronchon: ad thoracem uero uel pulmonem ptyssis.
dicitur.
- C** atalogus absq; aliqua aspiratione & unico. l. scribitur: dicitur a nostris sermo il-
le aut scriptura: quæ ordinem & numerum monstrat.
- C** athartica sola antepenultima cum. th. aspirato scribitur: nec antepenultimam. c
ponitur: dicuntur a nostris purgatoria. deducta scilicet a καθάρω: qd̄ est purgo.
- C** ataphrattus sola penultima cum aspiratione ipsius. ph. scribitur: atque in fine
ipsum. t. duplicat. interpretari potest undiq; munitus. Nam κατὰ præpositio:
quæ augmentum indicat pro undique sumi potest & phrattus munitus dicit̄
tur. Vnde a ῥραττῶ uerbo græco: quod est munio descendit. Ideo dixit Serui-
us in undecimo æneidos libro. Cataphratti equites dicuntur qui & ferro muni-
ti sunt: & equos similiter munitos habent. Salustius: Et sequebantur inquit eq-
tes cataphratti.
- C** atatyposis absque aliqua aspiratione & in antepenultima cum. y. græco scribit̄
dici potest secundum figuram. Et dicitur tropus: cum aliquid iuxta alterius for-
mam describitur: ut Virgilius libro. iiii. æneidos.
Omnia mercurio similis uocemq; coloremq;
Et crines flauos: & membra decora iuuentam.
- C** atascopium absq; aliqua aspiratione scribitur: genus est nauiculæ.
- C** athedra cum. c. exili & .th. aspirato scribitur: dicitur latine sedile: cuius sane com-
positionem omnem in præceptis quibusdam explicauimus.
- C** athegoria cū. c. exili & .th. aspirato scribitur: dicitur a nostris prædicamentum: [ ]

& deriuatur a καθήγορος. quod est prædico.

- C**atexochen prima & secunda sine aspiratione: ultima cum. ch. aspirato scribitur. dici potest latine per excellentiam: ut Virgilius libro georgicorum primo: boues per excellentiam nominauit cum dixit: Quæ cura bouum: quis cultus habendo sit pecori. Et in eodem libro: Victum dodona negaret: ut in dictione dodona uidebimus.
- C**atholicus cum. th. aspirato scribitur: interpretari ualet uniuersalis: cuius compositionem supra in quibusdam præceptis ostendimus.
- C**aucasus absq; aliqua aspiratione scribitur: mons est indiæ ex eo latere quo ad septentrionem est contermina scythiæ: ut testis est Plinius libro. vi. naturalis historiae. Ob quod dixit Seruius montem esse scytharum: quia scythis est ex latere septentrionali conterminus: hunc dixit Herodotus libro historiarum primo esse omnium montium altissimum.
- C**aula cum. c. exili ac unico. l. scribitur: dicitur latine stabulum. Sane apud grecos absq; c. scribitur: uidelicet αὐλή: quod non solum atrium uel aulam: sed etiam stabulum & ouium septa designat: & in numero singulari & plurali pro eodem ponitur.
- C**aulon cum. c. exili & unico. l. scribitur: mons est teste Seruio super. iii. æneidos calabriæ. unde dixit Virgilius: Cauloniscq; arces. In quo teste Igino de situ urbi um italicarum olim oppidum fuit. Et id idem esse purant quod ab Horatio in odis ratione metri aulon dicitur cum dixit: Et amicus aulon fertili Baccho minimum phalernis Inuidet uuis. nam non staret uersus caulon. est enim sapphicus.
- C**auntii cum. c. exili & i. latino scribitur: populi fuerunt ex creta.
- C**eadus cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro. secundo iliados uir. thrax & Troezeni pater: ex his scilicet qui auxilia troianis miserunt.
- C**ebes cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur: fuit Thebanus philosophus & Socratis discipulus: & ut refert Laertius dialogos tres scripsit. quorum unus pulcherrimus & eloquentissimus apud me est. In quo per modum tabulæ: & cuiusdam picturæ uniuersam hominum uitam depinxit.
- C**ebriones cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Homero libro iliados undecimo Priami filius.
- C**ecrops cum. c. exili utrobq; scribitur. hic teste Eusebio de temporibus primus athenensium rex regnauit in attica: a quo usq; ad troiæ captiuitatem fluxisse dixit annos trecentos septuagintaquinq;. Et inde cecropius quasi atticus dicitur. Virgilius libro georgicorum quarto. Cecropias innatus apes amor urget habendi: id est atticus. ut Ouidius libro de poto: O mihi dulcior illo melle: quod in cæris attica ponit apis. Inde etiam Cecropis patronycum foemininum: ut Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: De sulmonensi mera cecropis. Inde etiam cecropide athenienses dicti sunt. Virgilius in sexto: Tum pendere poenas Cecropidæ iussi. Sic thesida iidem a Theseo dicuntur: ut idem tertio georgicorum: Et compita circum Thesidæ posuere. ut simili modo romani æneadæ: & romulidæ ab Aenea & Romulo sunt uocitati. Virgilius libro æneidos primo Defessi æneadæ: quæ proxima litora cursu Contendunt petere. Et libro octauo. Subitoq; nouum consurgere bellum Romulidis.
- C**edrus cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur: lignum est quod Homerus

non eo nomine: sed thyon appellat. Quod sane in delitiis Circes odoratum esse demonstrat. Ob quod Neuius de bello punico ait teste Macrobio cedrosam uestem. Vnde & ex cedro teste Vitruuo libro secundo de architectura oleum nascitur: quod cedreum dicitur quo reliquæ res cum sint unctæ: uti etiam libri a tineis & carie non læduntur: iuxta quem sensum dixisse uidetur Persius: Et cedro digna locutus Linquere. Et alibi in eadem satyra: Quicqd deniq; lectis Scribitur in cedris. Sane nonnulli per id capsulam cedrinam intelligere uoluerunt in qua preciosiores libri consueuisse recondi fabulantur. Alii coopercula cedrina. inducuntq; Martialem dicentem in quinto. Nunq; grandia nec molesta poscit. Quæ cedro decorata purpuraq; Nigris pagina creuit umbelicis. Nonnulli uero cedrinæ tabellas in morem membranarum intelligi uolunt. ex quibus ut aiunt nobiliores conficiebantur libri: iuxta quod forte locutus uidetur Iuuenalis dum ait. Atq; ideo croceæ membrana tabellæ Implet. Nam ut ait Plinius libro. xiii. naturalis historiae materia ipsius cedri est æternitas. Itaq; & simulachra deorum ex ea factitauerunt. Cedrinus est romæ in delubro Apollo Sosianus seueria adiectus. Macrobius autem in libro saturnalium dixit Virgilium de cedro intellexisse: cum ait: Media fert tristes succos tardūq; saporem Foelicis mali quo non præstantius ullum. & reliqua.

Chela cum. ch. aspirato & unico. l. scribitur: idem etiam a grecis dicitur quod brachium. sed proprie cancrorum aut scorpionum. Virgilius in georgicis. Quæ locus erigonen inter chelascq; sequentes.

Celenæ absq; aliqua aspiratione uel diphthongo in prima aut secunda & cum unico. l. scribitur: ac in plurali numero effertur: urbs fuit teste Liuius libro. vii. de bello macedonico hætenus phrygiæ caput: quæ quia lydiæ contermina est: dixerunt aliqui oppidum esse lydiæ. in hac Marsya ortus & sepultus fuit. Vnde iuxta illam fluuius marsya cognominatus oritur: ubi a Phœbo uictus marsya & decoratus extitit. dicente Lucano libro. iii. Quæ tua munera pallas Lugent datata phœbo uictore celenæ: huic urbi ppinquus est fluuius gallus: de quo qui bibit insanit: dicente Ouidio libro fastorum quarto.

Inter ait uiridem cybelen altaq; celenæ:

Amnis it insana nomine gallus aqua:

Qui bibit inde furit: & reliqua: ut uidimus in dictione Atys.

Celena cum. c. exili & unico. l. ac sine diphthongo scribitur: una fuit ex harpyis ut Virgi. Quas dira celeno: significatq; apud nos atrum & tenebrosum.

Celtæ absq; aliqua aspiratione uel diphthongo primæ scribitur: fuerunt teste Liuius libro quinto ab urbe tertia pars galliæ qui uenientes ad iberum fluuium hispaniarum: ibiq; confidentes retenta primi nominis parte: & assumpta parte fluminis iuxta quod considerant celtiberi dicti sunt: quod Lucanus li. iii. tetigit cum ait: Profugiq; a gente uetusta

Callorum celtæ miscentes nomen ibris.

Chelidonia cum. ch. aspirato & unico. l. atq; i. latino scribitur: herba est quam teste Plinio libro. xxv. naturalis historiae: uisui saluberrimam hirundines mostrare uere: dum uexatis pullorum oculis illa medentur. Vnde quod a grecis χελιδωνία nostris hirundo dicitur.

Chelonophogi cum. ch. aspirato & unico. l. scribitur: dicuntur latine testudinum comestores: Nam χελωνή a nostris testudo dicitur: & φαγοί comestores hos

in dicitur possunt
Chelonophogis . . . Comestores testudinum. dicitur a φαγοί . . . ut patet comestores.

esse dixit Plinius libro sexto naturalis historiae populos in sinu persico iuxta lirus carnaniae.

- C**eltiberi absq; aliqua aspiratione scribitur: quod indicat secundum ea quae supra diximus iberum fluuium neutiq; aspirari deberet: ut in ea dictione uidebimus.
- C**hemmis cum. ch. & duplicato. m. scribitur atq; .i. latino: fuit aegypti rex: qui pyramidem admirabilem struxit: longe a inemphi uersus libyam stadiis centum uiginti. a nilo autem quinque & quadraginta: quae teste Diodoro siculo libro historiatarum secundo & artificio & operis magnitudine mirabilem stuporem praebet aspicientibus: ad quam aedificandam ut idem auctor refert trecenta & sexaginta hominum milia deputata fuerunt: quam uiginti ferme annis absoluere. Pecunia uero omnis ad opus impensa: in olera tantum herbasq;: is enim cibus opificum fuit: ad mille & sexcenta talenta excessisse scribit.
- C**enchris prima cum. c. exili & ultima cum. ch. aspirato atq; .i. latino scribitur: genus est serpentis inflexuosi & semper in rectum iter facientis: quem latine traductum titiunculum comperi. sed graeco uocabulo usus fuit Lucanus libro nono cum ait. Et semper recto lapsurus limite cenchris.
- C**enodoxia cum. c. exili semper scribitur: sed ratione sequentis litterae significatum mutat. Nam si per. e. absq; diphthongo scribitur: inanem gloriam designat: & tunc quoque componitur ex κενόν quod est uanum: & Δόξα gloria. simili modo cenotaphion uacuum dicitur sepulchrum. At si cum. x. diphthongo scribantur: nouam gloriam unum: & alterum nouum sepulchrum dicit. Nam κενόν graece nouum latine dicitur. Si uero cum. ce. communem gloriam unum: & alterum commune sepulchrum indicat cum κοινόν cum quo tunc componuntur commune apud nos significet.
- C**enotaphium cum. c. & .t. exilibus & .e. absq; diphthongo scribitur: significat uacuum sepulchrum ut in praecedenti dictione uidimus.
- C**aeneus prima cum. c. exili & .x. diphthongo ultima cum. eu. diphthongo scribitur: fuit uir quandoque & foemina. immo ut dicit Virgilius libro aeneidos sexto. Et iuuenis quondam nunc foemina caeneus. Rursus & in ueterem fato reuoluta figuram. Ultimo teste Ouidio libro duodecimo metamorphoseos in phoenice aem conuersus est. Vnde concludens ait: Maxime uir quondam: sed aem nunc unica caeneus. Similia dicunt poetae de Iphi & Tiresia: quod scilicet quandoque utri quandoque foeminae nisi fuerint.
- C**entaurus absq; aliqua aspiratione scribitur: & fuerunt centauri thessaliae populi secus montem pelium habitantes: qui media parte uiri & media equi dicti sunt hos a laphithis siue lapithis originem traxisse dicunt poetae: hoc est ex Ixione filio Phlegya: regis pelectronii: & nube quadam detinente formam Iunonis progenitos. Nam cum Ixion Iouis & Iunonis secretarius esset elatus officio ausus est Iunonem de concubitu attentare. Cui Iuno ex consilio Iouis nubem in forma sua obiecit: cum qua concubens Ixion centauros progeniuit. sed cum ob id a Ioue e caelo pulsus in terras iaceretur: iactaretq; se concubuisse cum Iunone a Ioue itidem fulminatur & ad inferos truditur. Vbi super rota serpentibus circumfusa ligatus perpetua uolutione deuoluitur: dicente Tibullo Illic Iunonem tentare Ixionis ausi. Versantur celeri noxia membra rota. Sane ut testis est Plinius libro septimo naturalis historiae centauri primi cum equis pugnare docuerunt. Et fraena ac strata

Pelectronius comperit. Quod Virgilius libro georgicorum quarto prius tetigisse uidetur cum ait. Fraena pelectronii lapithae gyrosq; dedere. ubi ait Seruius pelectronium oppidum est thessaliae. ubi primo domandorum equorum usus compertus est. Idem super. xii. aeneidos dixit cum Pirithous rex laphitarum uxorem duceret centauros sibi uicinos populos: & deos omnes excepto Marte uocauit ad nuptias. Quare numen iratum immisso in illos furore passum est laphitarum gentem fugari. caedi atq; deleri. Vnde dixit Virgilius: Mars perdere gentem immanem lapithum ualuit. Et nisi exponamus laphitum id est centaurorum qui originem duxerunt a laphithis discordaret. Ouidius libro duodecimo metamorphoseos: qui dixit centauros ipsos die nuptiarum Pirithoi a Theseo fuisse deuictos.

- C**entrum absq; aliqua aspiratione scribitur: id proprie est quod nos stimulum uel aculeum dicimus: sed communiter pro puncto alicuius corporis medio & maxime circulari sumitur.
- C**heops cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro historiatarum. ii. aegypti rex post Rampsinum qui pyramidem egregiam struxit.
- C**ephalus cum. c. exili & .e. absq; diphthongo atq; unico. l. scribitur: a κεφαλή quod est caput deducitur. Et quia in caput excrescit cephalus graece uocatur: latine uero mugil seu mugilis dicitur. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris. Necat hic ferro: secat ille cruentis Verberibus quosdam moechos & mugilis intrat id est capitosa mentula in formam mugilis ignominiose podicem moechi formosi penetrat. fuit etiam hoc nomine uir athenensis uenator maximus qui Procrim Erithi athenarum regis filiam uxorem duxit: ut omnia plene monstrauit Ouidius libro metamorphoseos sexto.
- C**ephalonia cum. c. exili & .e. absq; diphthongo scribitur: insula est ionio in mari quae teste Plinio libro quarto naturalis historiae menela quondam dicebatur. fuitq; sub Vlyxis imperio: ut per totam odyseam ostendit Homerus. & Seneca in troade de Vlyxe locutus inquit: Gressus nephandos dux cephalonum admonet.
- C**epheus prima cum. c. exili & .e. absq; diphthongo. ultima cum. eu. diphthongo scribitur: fuit teste Euripide rex aethiopiae Phoenicis filius & pater Andromede ex Cassiopeia: focerque Persei: ut etiam omnia monstrauit Ouidius libro quarto metamorphoseos.
- C**ephisus prima cum. c. exili & .e. absq; diphthongo: penultima cum. i. latino scribitur: fluuius est boetiae: dicente Lucano libro tertio Boeti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica cephisus aqua. hunc iuxta lilaeam urbem nasci dixit Homerus libro secundo iliados: & Plinius libro naturalis historiae quarto. Quin & delphos praeterfluere dicitur: in cuius ripis fuit templum fatidicae deae Themidos a qua Deucalion responsa suscepit de reparando humano genere: Vnde & teste Homero phocensium fluuius ponitur: ita ut utrumque uerum esse habeatur.
- C**hephren cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro historiatarum. ii. Cheopis frater qui post illum in aegypto regnauit.
- C**eramium cum. c. exili & .e. absq; diphthongo atque. i. latino scribitur: dici potest latine regularium uel fuginarium. Nam deriuatur a κεραυίς: quod est tegula: erat locus athenis: de quo Plinius libro trigesimo sexto naturalis historiae sic inquit. Opera Praxitelis sunt athenis in ceramico: de quo etiam uidebimus in dictione plastico.

- C**erastes sine aspiratione aliqua & .e. absq; diphthongo scribitur: genus est serpentis quod teste Plinio lib. viii. naturalis historiarum quadrigena cornicula praefert simillima arietum. Nam κέρως graece: dicitur latine cornu. de quo Sratius lib. xi. thebaidos inquit: Crinalem attollit longo stridore cerastem & a κέρως simili modo ceruus deducitur.
- C**erastus cum .c. exili & unico .s. scribitur: fuit teste Seruio super. ii. georgicorum urbs ponti quam cum delessit Lucullus genus pomi inde aduexit: quod a ciuitate cerasium appellauit. Nam arbor quidam cerasus: pomum uero cerasium appellatur. Ego uero uocabula esse graeca magis q̄ ex institutione Luculli comperi: ut ex Aeschulo qui lōge ante Lucillum fuit in sequenti dictione monstrabimus. Quare & pomum cum suo nomine deductum a Lucullo putamus: ut & Plinius innuere uidetur.
- C**erasium cum .c. exili & .i. latino scribitur: uocabulum est graecum: ut ostendit Aeschylus tragicus cum ait: Τάχα Δένδρις καὶ κέρως ἢ φῶτιν fructus est arboris: quae teste Plinio libro decimoquinto naturalis historiarum ante uictoriam mithridaticam. L. Luculli non fuit in italia: sed urbis anno sexcentesimo octogesimo is primum uexit e ponto.
- C**eraunus cum .c. exili & .au. diphthongo scribitur: dicitur apud nos fulmen: & Ptolemæi cuiusdam cognomen extitit.
- C**eraunia cum .c. exili & .au. diphthongo atq; .i. latino scribitur: sunt altissimi montes epiro sic quoq; a crebris fulminibus dicti. Nam κέρωνος graece: a nostris fulmen nuncupatur. diuiduntq; mare ionium ab adriatico. a quibus ex epiro sumitur nauigatio uersus italia: ut Virgilius libro aeneidos tertio. Prouehitur pelago uicina ceraunia iuxta. Vnde iter italiae cursusq; breuissimus nudis. de quibus Lucanus libro quarto. Scopulosa ceraunia nauis summa timent.
- C**erberus absq; aspiratione scribitur: hunc canem esse tricipitem inaudita feritatis cuncta uorantem: & regni Pluonis custodem poetae omnes asseruerunt. Quem maxime Seneca in Hercule furente descripsit. Et dictus est cerberus quasi creoborus hoc est carnem uorans. Nam κέρως caro est: & βόρως uorans. Alterum epiroticum canem fuisse Alexandri qui leonibus congregiebatur attestatur Iulius Pollux de uocabulis rerum ad Commodum imperatorem.
- C**ercaforus absq; aliqua aspiratione & unico .s. scribitur: urbs est teste Herodoto iuxta quam diuiditur nilus in pelusium fluens & canobum.
- C**erceis cum .c. exili utrobique & absq; diphthongo atq; .i. latino in fine scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nymphea Oceani & Tethyos filia.
- C**ercyra cum .c. exili utrobique & .y. graeco scribitur: fuit olim corinthi nomen quo saepe utitur Homerus.
- C**ercyon cum .c. exili utrobique & .y. graeco scribitur: fuit rex in parte thessaliae: qui filiam habuit Alopen a qua ciuitatem cognominauit.
- C**ercophihecus cum .c. exili utrobique & prima cum .e. absq; diphthongo secunduz orthographiam: licet nonnulli ex nostris .i. latinum apponant antepenultima cum .y. graeco & penultima cum .th. & .e. absq; diphthongo scribitur: nomen est compositum ex κερκός: quae apud poetas graecos dicitur cauda: πῖθηκος simia quasi simia caudata. & id esse puto quod maimonem uulgo dicimus. Vnde Plinius libro octauo historiarum naturalis de simiis loquens cercopythecos inquit nigris capitibus pilo asinino & dissimiles caeteris uoce sunt. Martialis in epigram

mate ad Simsum ait.

Callidus enixas elidere simius hastas.

Si mihi cauda foret cercopythecos eram: Idem in alia epigrammate.

Publius eximie si flagrat amore catellæ:

Sicromius simile cercopythecos amat. Hunc ægyptii ut alia portenta complura inter deos posuerunt: dicente Iuuenale in satyra

Quis nescit uolusi: quæ ultima esse debet.

Effigies sacri nitet aurea cercopytheci.

Cerinthus cum .c. exili & .i. latino atq; .th. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro ii. iliados oppidum in euboia.

Cerithe cum .c. exili & .i. latino atq; .th. aspirato scribitur: herba est quam Plinius lib. uigesimo primo naturalis historiarum cerinthiam uocauit. Virgilius uero ait libro georgicorum quarto.

Cerinthæ ignobile gramen. Et est teste Plinio herba cubitalis folio candido icuruo: capite concavo mellis succum habens.

Cerrus cum .c. exili & duplicato .r. scribitur: genus est arboris.

Cherronesus cum .ch. aspirato & .e. absq; diphthongo atq; duplicato .r. & unico .f. scribitur: terra est fere undique mari cincta: quae nisi paruo contineretur: insula dici potuisset. Nam componitur ex χέρσος: quod apud antiquos terram dicit: & νῆσος insulam: & ob excellentiam nonnunq; pro peloponneso ponitur.

Cherronesus cum .ch. aspirato & unico .r. sequente .f. quod nullibi duplicatur etiam scribitur: & idem significat quod in praecedenti dictione uidebitur: sed componitur ex χέρσος: quod similiter terram dicit: νῆσος insulam.

Chersidamas cum .ch. aspirato & .i. latino scribitur: fuit teste Homero libro iliados xi. uir troianus quem Vlyxes in bello interemit.

Chersydros cum .ch. aspirato & .y. graeco scribitur: genus est serpentis terram & aquam incolentis: & componitur ex χέρσος: quod apud nos terram dicit: & hydros aquam. quibus sane serpentibus teste Solino calabrya abundat. de quibus intellexisse uidetur Virgilium libro georgicorum. iiii.

Est etiam ille malus calabris in saltibus anguis:

Squamea conuoluens sublato pectore terga. Et hoc quia paulum supra dixerat ad pastorem.

Calbanoque agitare graues nidore chelydros: ubi exposuit Seruius quasi chersydros.

Cherfius cum .ch. aspirato & .i. latino scribitur: nomen fuit uiri proprium.

Cetus absque aliqua aspiratione uel diphthongo scribitur: uidelicet cum pro pisce ponitur. at si pro conuentu ponatur. cum .æ. diphthongo scribi debet: hoc est coetus.

Cethegus cum .c. exili & .th. aspirato scribitur: uir fuit romanus. de quo late per Salustium habetur.

Cyamos cum .c. exili & .y. graeco scribitur: dicitur a nostris faba. sed sic quoq; graece a nonnullis latinis prolaturum fuit: & a faba fabata deductum fuit. Plinius libro decimo octauo naturalis historiarum: Fabata suæ religionis diis in facto est: preualens pulmentari cibo: & hebetare sensus existimata: insomnia quoq; facere: ob hoc pythagorica sententia damnata. Vel ut alii tradidere quoniam mortuorum anime sunt in ea: qua de causa parentando utique absumitur. Varro & ob hoc

flaminem ea non uesci tradidit: & quoniam in flore eius litteræ lugubres reperiuntur.

Cyane cum. c. exili & y. græco scribitur: fuit nymphea sicula Proserpinae socia quæ cum rapinae Plutonis de Proserpina factæ obsistere non posset: stans in fontem sui nominis murata fuit: ut rettulit Ouidius libro metamorphoseos quinto qui deinde fons anapo fluuius non longe a syracusis comixto: iuxta ortygiam insulam in mare concidit: dicente Ouidio libro secundo de ponto: Quamuis suis cyanem miscet anapus aquis. Et subdit: Nec procul hinc nympha quæ dum fugit helidis amnem: Tecta sub æquorea nunc quoque currit aqua. Altera eiusdem nominis fuit meandri fluuii filia: quæ Caunum & Bibliam Mileto filio Solis peperit.

Cyanæ cum. c. exili & y. græco atque e. sine diphthongo in penultima scribitur: insulæ sunt in ponto seu magis scopuli contra thracium bosphorum mille quingentis passibus ab europa distantes: ut testis est Pomponius. de quibus Lucanus circa finem libri secundi ait: Ut pagasæ raris peteret cum phasidos undas: Cyanæus tellus emisit in æquora cautes. Similiter Orpheus in argonautica $\epsilon\gamma\chi\omicron\upsilon\kappa\upsilon\alpha\upsilon\eta\epsilon\omicron\varsigma\ \pi\epsilon\rho\upsilon\varsigma$, quas olim fuisse instabiles dicunt: quod Ouidius libro priorum tetigit: cum ait: Transeat instabiles strenua cyanæus. hæc a nonnullis auctoribus græcis & nostris symphlegades hoc est concurrentes etiam nominantur: ut in ea dictione uidebitur. Et declinatur etiam in substantiuo pro omnibus his cautibus hæc cyanæ huius cyanæ. ut Iuuenalis in satyra Quis nescit uolusi ostendit cum ait. Nam citius scyllam: uel concurrentia saxa Cyanæ: plenos & tempestatibus utres crediderim hoc est potius credere hæc omnia quæ Vlyxes in conuiuio Alcinoi de cyanæis insulis quæ inuicem concurrebant enarrabat. de quibus scylla monstro marino & Epenore Vlyxis socio aliisque remigibus uerbere Cyrces conuersos in porcos: quæ Polyphemum hominem: alium hominem comedis. Quod autem dixit plenos tempestatibus utres: rettulit aliud miraculum quod narrabat Vlyxes se ab Aëlo utrem plenum uentis accepisse: quorum beneficio prospere nauigaret: sed cum iam propinquus patriæ esset: casuque dormiret: socii thesaurum esse credentes utrem dissoluerunt. Vnde efflantes ueri nauem cum omnibus usque in æoliam reducerunt: ut late narrauit Homerus libro duodecimo odysseæ. & Ouidius tetigit libro decimoquarto metamorphoseos.

Cyaraxes cum. c. exili & y. græco atque x. consonante in ultima scribitur: fuit Phraortes regis medorum & persarum filius: cui successit in regno: & habuit filium Astyagem qui post illum regnauit: ut late monstrauit Herodotus libro historiarum primo.

Cyathus prima cum. c. exili & y. græco: ultima cum. th. aspirato scribitur: est paruum poculum: ut Iuuenalis in satyra Si te propositi inquit: Cardiacum unquam cyathum missurus amico. Martialis in ultimo: Non habilis cyathis: & inutilis uua lyæo. Horatius in tertio carminum qui musas amat impares ternos tibi cyathos attonitus bibit uates: ubi notatur recte dici cyathum uini bibi sicut modium salis comedi.

Cybele cum. c. exili & y. græco atque e. in penultima sequente unico. l. ab omnibus græcis scribitur qui penultimam illius corripit. Quod nostri fere omnes poetæ obseruauerunt Virgilius libro æneidos tertio. Hinc mater cultrix Cybele corybantiaque æra. Ouidius libro fastorum quarto. Da dea quam scite doctas Cy-

te doctas Cybeleia nepotes. Iuuenalis in satyra secunda. Hic turbis cybele. Sane Propertius & Lucanus quoque illam produxerunt necessario per duplex. l. scribere re habuerunt. Vnde ait Propertius li. ultio. Vel tu quæ tardo mouisti fune Cybellen. Lucanus similiter ipse quum dixit: Et lotam paruo reuocant Almonæ Cybellen. Hanc Seruius super quartum æneidos dixit Saturni fuisse uxorem: & prius dictam opem. Sed a Cybele monte phrygiæ Cybelen cognominatam. Nam in eo monte illius sacra primitus fuerunt instituta & successive plurimum honorata. de quo meminit Ouidius libro fastorum quarto quum ait: Inter ait uiridem Cybelen altaque celenas.

Amnis it insana nomine gallus aqua.

Et in eodem libro Dyndimon & Cybelen & amœnam fontibus Iden semper & iliacas mater amauit opes. Alii dicunt Cybelen sacerdotem primum eiusmodi sacrorum inuentorem fuisse. a quo Cybelen ipsam cognominatam. Alii a $\kappa\upsilon\lambda\alpha\iota\omega$ quod est roto dictam uolunt: quia sacerdotum eius proprium est caput rotare. Vnde Iuuenalis Crinemque rotant ululante priapo: & a Cybele dicta est Cybeleia: ut Ouidius præallegato libro fastorum quarto.

Da dea quam scite doctas cybeleia neptes. Fuit & teste eodem Seruio pluribus aliis nominibus cognominata: ut Berecynthia: Rhea: Bona dea. huius simulachrum quemadmodum & pessimè ciuitate phrygiæ Romam delatum fuerit ostendit plane Liuius de secundo bello punico. Ouidius uero libro quarto fastorum. Quando uero illi Romæ ædes constructa fuit. Idem Liuius de bello macedonico libro quinto monstrauit.

Cicones cum. c. exili utrobique & i. latino scribitur: populi sunt Thracum iuxta Eubrum fluuium inhabitantes: ut testes sunt Solinus & Pomponius. A quorum speretis foeminis Orpheus uates cantatissimus membratim cæsus atque laniatus est: & ut rettulit Ouidius libro. xv. metamorphoseos. Flumen habent cicones quæ potum saxea reddit uiscera quod tactis inducit marmora rebus.

Cichesus prima cum. c. exili & i. latino: secunda cum. ch. aspirato scribitur: pontus fluuius ab Homero in hymno Apollinis.

Cyclades cum. c. exili utrobique & y. græco scribuntur: insulæ sunt in mari ægæo sic quoque dictæ: quia in morem cycli hoc est rotundi disponuntur: ut dixit Solinus. Seruius uero. iii. æneidos contradicere uidetur cum dixit: cyclades non ideo dicuntur: quia in rotunditate sunt: sed quia longe ordine circui eas necesse est: uel propter promontoria: uel quia naturale est ut concitiora sint maria uicinitate terrarum. Quod si uerum diceret non cum. y. græco sed. i. latino scriberet: cuius oppositum græci omnes obseruant. Inter has sunt breuiores quædam: ut mycone: gyarus: & aliæ nonnullæ ad quas scelesti homines relegati consueuerunt Iuuenalis in prima satyra Audi aliquid breuibus gyaris & carcere dignum Si uis esse aliquid. Et in satyra Credo pudicitiam. Sed qui pene perit: cui uix in cyclada mitti Contigit.

Cyclas cum. c. exili utrobique & y. græco scribitur: Et si idem cum superiori significet: est etiam genus uestis a rotunditate dictæ: de qua meminit Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam cum ait:

Hæ sunt quæ tenui sudant in cyclade.

Cyceon cum. c. exili utrobique & y. græco atque e. sine diphthongo scribitur: habetque apud illos accentum in ultima: genus fuit porionis: quo in bello troiano heros

illi utebantur: ut ostendit Homerus libro undecimo iliados.

Cyclius prima cum. c. exili & y. græco: secunda similiter sine aspiratione & i. latino scribitur: fuit pictor eximius tempore Euphranoris hoc est lib. Olympiade huius tabulam in qua picti erant argonautæ talentis centum. xliiii. Horatius orator teste Plinio libro. xxxv. naturalis historię mercatus est: eiq; ædem fecit i tusculano suo.

Cyclops cum. c. exili utrobique & y. græco scribitur: potest interpretari circularis oculus. Nam componitur ex κύκλος quod latine circulum & rotundum dicit & ὤψ. quod oculum denotat. Et dicti sunt cyclopes uiri gigantes qui in sicilia iuxta ætnam degentes: unicum tantummodo oculum in medio frontis habebat. unde ait Hesiodus in theogonia μῦθος Διὸς ἄλλοιο μέσῳ περὶ κεῖτο μετῶ πῶ. hoc est unicus autem oculus mediæ iniectus est fronti. Et inde cyclopes: ut Virgilius in priore æneidos. Vos & cyclopea saxa: habetq; cyclops in genituo plurali accētum in penultima more græco: ut Virgilius libro tertio æneidos. Igna riq; uix cycloperum allabimur oris: in accusatiuo uero plurali si terminatio sit latina uidelicet in es ut cyclopes: habet accentum in prima. Si uero more græco terminetur in as seruat græcum accentum i penultima ut cyclopas. Virgilius libro undecimo æneidos: Exulat æneos uidit cyclopas ulyxes. nam aliter uersus minime stare posset.

Cycnus prima cum. c. exili & y. græco sequens cum. c. similiter exili sequente. n. in eadē syllaba scribitur: quā litteraturam in antiquis codicibus semp a nostris obseruari cōspeximus: licet iā cygnus cum. g. scribant: ut in ea dictione uidebimus.

Cydarum cum. y. græco & sine aspiratione scribitur: genus est nauiculæ.

Cydnus cum. c. exili & y. græco scribitur: fluuius est ciliciæ: qui teste Solino originem certam non habet. Alii uero dicunt ipsum oriri a monte tauro: alii ex alueo coaspidis quia dulcedine ac suauitate saporis illi sit omnino similis. Ex ut refert Iustinus lib. xi. tarsum insignem urbem ciliciæ cursu diuidit: ubi amoenitate caprus Alexander magnus morbum leetalem traxit. Cuius fluminis aquam dixit Plinius lib. xxxi. naturalis historię contra podagras conferre.

phleg h-31- nax
hys

Cydippe prima cum. c. exili & y. græco: sequens cum. i. latino & duplicato. p. scribitur: fuit nympharum una dicente Virgilio libro georgicorum quarto. Cydippe & flaua licorias altera uirgo: Altera tum primum lucinæ experta labores. De alia uero & cum eadem scriptura loquitur Ouid. libro de arte cum ait: Littera cydippem pomo prolata fefellit: Insciaque est uerbis capta puella suis.

Cydnæi cum. th. aspirato & i. latino: penultima cum. æ. diphthongo scribitur: populi sunt iuxta pontum: ut scripsit Orpheus in argonautica.

Cydon cum. c. exili & y. græco scribitur. fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii & Plinio libro quarto naturalis historię ciuitas in creta famosissima quam a famiis ædificatam dixit Herodotus: in cuius agro arundineta spicula incredebant dicente Virgilio in ultima ægloga. Libet partho torquere cydonia cornu spicua. & etiam proprium nomen uiri ut Virgilius libro æneidos decimo. Dum sequeris clytium in foelix noua gaudia cydon: Sed cum proprium est uel hominis uel ciuitatis habet primam longam. cum uero appellatiuum habet eam breuem: ut dixit Seruius. Sane Statius licentia abutens pro nomine proprio aliquando corripuit: ut hæc regi promissa cydon: & ab urbe cydonia mala dixerut græci teste Plinio libro decimo quinto naturalis historię: quæ nos

ut ait cothonia uocamus.

Cydonia mala litteraturam præcedentis dictionis: & denominatione ab urbe habere ostendimus: quæ teste Plinio a nostris cothonia dicuntur.

Cydonus cum. ch. aspirato & i. latino scribitur. fluuius est qui teste Herodoto li. historiarum. vii. a crestonæa regione macedoniæ incipiens: & per mygdoniā fluens in axium mygdoniæ fluuium intrat.

Cygnus cum. c. exili & y. græco sequente. g. a nostris iam scribitur: licet antiq; more græco non. g. sed loco eius. c. ponerent ac scriberent cygnus. Quod ob litterarum affinitatem iam fieri existimo: ut similiter κώβιος græce latine gobius dicitur: sed in antiquis inscriptionibus & codicibus cygnus cum. c. sequente. n. in eadem syllaba scriptum aspexi. quod etiam nostri temporis accuratissimi obseruant: & dicitur latine holox. Nam est auis undique plumis albis conferta. & dulces canens. de qua gratissima quædam Cicero libro primo de questionibus tusculanis scripsit Virgilius in bucolicis. Inter streperet anser holox. Ouidius in heroidibus. Ad uada mæandri cōcinit albus holox. In hanc auem Cygnus quidem Phaethontis amator siue pie ut putat Seruius: siue libidinosè ut alii uolūt: post illius interitum ex longo ploratu conuersus fuit: ut ostendit Virgilius libro decimo æneidos.

Cilicia cum. c. exili & i. latino utrobique scribitur: regio est teste Plinio libro quinto naturalis historię in minori asia syriæ proxima: plurima iacens campo: tauro monti subiecta: quæ a Cilice Agenoris filio nomen sortita est.

Ciliarchus cum. ch. aspirato utrobique & i. latino scribitur: dicitur ille qui mille hominibus in exercitu præest. Nam χείλια græce a nostris mille dicitur: & ἀρχος princeps.

Cylicranes prima cum. c. exili & y. græco sequens cum. i. latino: & penultima si militer sine aspiratione scribitur: fuerunt teste Macrobio libro saturnaliorum secundo populi prope heracleam ab Hercule constituti: composito scilicet nomine a κύλικος: quod est poculi genus: nos eodem teste una littera commutata calicem dicimus: argumentans Herculem dictum fuisse multibolium heroa.

Cyldrus cum. c. exili & y. græco tam in prima quam in secunda scribitur: serpente esse in codicibus græcis legimus. Vnde compositionem habere uidetur ex κυλίω: quod est uoluo: & ὄδρος serpens: quasi uolubilis sit serpens: & ambulando sæpissime se conuoluat. Quod tetigisse uidetur Virgilius libro georgicorum tertio cum ait.

Squamea conuoluens sublato pectore terga.

Et huc quia parum supra dixerat ad pastorem galbanoque agitare graues nidore cyldros. quod Seruius legit cyldros cum. ch. aspirato & e. uocali in prima & in secunda cum. y. græco: & exponit quasi chersydrus: ut in ea dictione uideamus. Sed nos putamus differentes species esse: quod Lucanus libro nono monstrare uidetur cum ait:

Natus & ambigua coleret qui syrtidos arua

Chersydrus: tractuq; uia fumante cyldri.

Cylindrus prima cum. c. exili & y. græco: secunda cum. i. latino sequente. n. ante d. scribitur: lapis est preciosus teresque & oblongus atque coloris uarii: de quo meminit Iuuenalis in secunda satyra cum ait: Donant arcana cylindros: & a κυλίω: quod est uoluo nomen assumpsit. Vnde & modo consimili ea colum na

- quæ ad coequatiam aream ab agricolis assumitur cylindrus uocatur: sed differentiam annotauit Virgilius cum dixit libro georgi. primo. Area tum primū ē ingenti æquanda cylindro: quasi preciosis ille paruus sit: hic ingens.
- C**illa cum. c. exili & .i. latino atq; duplicato. l. scribitur: fuit urbs in ætolia.
- C**yllarus cum. c. exili & .y. græco atq; duplicato. l. scribitur: nomen est equi quem fuisse Pollucis hoc est castoris fratris eius: qui equorum fuit domitor ostendit Virgilius libro georgico. quarto & nos supra in dictione Castor monstrauimus.
- C**yllene cum. y. græco & duplicato. l. scribitur: mons est in arcadia: ut monstrauit Homerus libro iliados secundo.
- C**yllenius cum. c. exili & .y. græco sequēte duplicato. l. atq; .i. latino in penultima scribitur: nomen est Mercurii a cyllene monte arcadiæ cognominati: i quo Maïam pepisse illum dicunt poetæ: ut Virgilius libro æneidos octauo. Vobis mercurius pater est quem candida maïa Cyllene gelido conceptum uertice fudit. Et Ouidius libro fastorum quinto loquens de Maïa ait: Hæc enixa iugo cupssi feræ cyllenes Aethereum uolucris qui pede carpit iter. & inde cyllenis patronymicum græcum & in genitio cyllenidos atq; in accusatio cyllenida. Luca. i. viii. Et subitus præpes cyllenida sustulit harpen.
- C**ymba cum. c. exili & .i. græco scribitur: Apud antiquos nostros scribebatur cū. u. & dicebatur cumba: ut de Sylla diximus: & est nauiculæ genus.
- C**ymbala cum. c. exili & .y. græco scribitur: instrumenta sunt quæ i sacris matris deum cum tympanis haberi consueuerant: quia cum sonitu clypeorum & ianum galeæ fuisse Iuppiter in creta tutatus. Quare loco illoq; i illius sacris cymbalis & tympanis postea utebantur: ut ostendit Ouidius libro fastorum quarto cum ait: Cymbala pro galeis: pro scutis tympana pulsant: & a cymbala cymbalistrâ dicitur quæ cymbalum pulsat.
- C**ymbium prima cum. c. exili & .y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: ē populi genus ad similitudinem cymbæ: a qua sic quoq; denominatur: de quo Virgilius lib. æneidos. iii. Inferimus tepido spumantia cymbia lacte.
- C**imbri cū. c. exili & .i. latino scribitur: populi sunt germanorū q; lingua gallica teste Festo latrones dicuntur. Hodie flāmingos dicimus. hos olī inundans oceanus fugauit: & cū romanorū fines iuaderent. ac magna clade primū romanos affecissent: tandē incredibili incæde a Mario in italia cāpo i raudio deleti sunt: ut Florus lib. suarū historiarū. iii. & Plinius de uiris illustribus monstrauerunt.
- C**himæra prima cum. ch. aspirato & .i. latino: penultima cū. æ. diphthongo scribitur: mons est in lycia qui fumum & flāmam ad modum ætne in sicilia & uesuii in campania eructare uidetur: quod utiq; dedit causam fabulæ: quæ illum dixit monstrum esse chimæra: quam Hesiodus in theogonia designans tria habere capita dixit. unum leonis. aliud ipsius chimæra. & aliud draconis quib; & alterius quidem leonem: posterius uero draconem. medio autem capram esse: idem Homerus atq; eundem uersum libro quinto iliados. & per eadē uerba expressit cum ait *ἄποσθὲ λέων ὀπίσθῃ δράκον μέσο δὲ χίμαιρα*. Et Ouidius libro metamorphoseos decimo inquit. Quorū chimæra iugo mediis in partibus hircum: Pectus & ora leæ caudam serpentis habebat. Addit ulterius Hesiodus illam per singula capita ignem efflare: quod Virgilius libro quinto æneidos tetigit cum ait: Flaminiq; armata chimæra. Immo dixit Homerus terribiles illam flāmarum globos cum spiritu eructare.

- C**himerinos prima cum. ch. aspirato & .i. latino in quod ei diphthongus conuersa fuit: & .c. absq; diphthongo scribitur: dici potest latine hyemalis. Nam circulus unus est cæli qui capricornum contingit in quo cum sol est: breuissimos dies habemus.
- C**yminum prima cum. c. exili & .y. græco: sequens cum. i. latino scribitur: & corripit primam atq; producit penultimam ut Persius. Et pallentis grana cymini. a nonnullis uero cum. u. scribitur cuminum.
- C**yminus prima cum. c. exili & .y. græco sequens cum. i. latino scribitur: lacus est hetturiz cymino moti suppositus: ut Appianus clarissimus historicus græcus ostendit. quem quidam esse putat qui nunc uici lacus dicitur: de quo teste Seruio super septimum æneidos talis habetur fabula. Aliquando Hercules ad circū iacentes populos uenit: qui cum a singulis probaretur ad ostendendam uirtutem deiecisse dicitur uectem ferream quo illi exercebantur: qui cum terræ esset affixus & a nullo potuisset auferri: eum rogatus ille sustulit. Vnde immensa uis aquæ secuta est quæ cyminum lacum fecit. unde *ακυμινουμια*: quod est fluctuo & ex æstuo dictum puto: & corripit taz primam q; penultimam: Virgilius libro septimo.
- Hi socratis habent arces flamminiaq; arua:
Et cymini cum monte lacum.
- C**immerii cum. c. exili & .i. latino atq; duplicato. m. scribitur. populi sunt teste Herodoto libro historiarum quarto in asia amazonibus proximi: quos ex ultimo occidentali oceano aduenisse dixit Homerus circa initium libri decimi odyssæ & alia q; plura de illis loquitur.
- C**ymolia cum. c. exili & .y. græco & unico. m. atq; unico. l. & .i. latino post. l. scribitur: genus est cretæ quæ & uestibus & medicamentis est apta: ut uidebimus in dictione creta. & a *κῦμα*: id est cumæ nomen assumpsit.
- C**ymodoce cum. c. exili utrobique & .y. græco scribitur: fuit teste Hesiodo nympharum una filia Oceani & Tethyos: de qua etiam Virgilius libro georgicorū quarto meminit.
- C**imon cum. c. exili & .i. latino scribitur: fuit atheniensis filius Miltiadis: de quo Herodorus libro historiarum sexto & Iustinus libro secundo plura scripserunt: habuitq; duos filios Stefagoram & Miltiadem.
- C**ymothe prima cum. c. exili & .y. græco. penultima cum. th. aspirato scribitur: potest interpretari cursus fluctuum. Nam componitur ex *κῦμα*: quod est fluctus: & *θεώ* curro dicitur a poetis filia Nerei & uxor Neptuni. Vnde Virgilius libro æneidos. i. Cymothe simul & triton adnixus acuto Detrudūt naues scopulo.
- C**inabari apud græcos: apud nostros uero cinabaris & cinaber: ut simili modo quo illi pipari nos piper dicimus: licet non græca ea sed barbara uocabula partem cum. c. exili & .i. latino utrobique scribitur: dicitur ab aliquibus minium tantum in singulari. Quod teste Plinio libro. xxxiii. naturalis historiz reperitur in argentariis metallis. Vnde ait minium quoque & nunc inter pigmenta magnæ auctoritatis & quondam apud romanos fuit: & ut sacri auctores tradunt: quibus ut ait idem auctor uerius credi necesse est Iouis ipsius simulachri faciem diebus festis minio illiniri solitaz: triumphantiumq; corpora: & sic Camillū triumphasse. Cuius rei causam magis admiratur Plinius q; reddat: iuxta quod ait Virgilius in ægloga quæ inscribitur gallus: Pan deus arcadiæ uenit: quem

uidimus ipsi Sanguineis ebuli baccis minioq; rubetem. Quod propter ætheris similitudinem qui Iuppiter est fieri dixit Seruius. Vnde ut ait triumphantes qui omnia Iouis ferebant insignia minio tingebantur. Plinius etiam ad ea quæ diximus subdit constare æthiopum proceres totos illo tingi: & hunc ibi deorum simulachris colorem esse. Sed aliud uult esse cinabaris: aliud minium. Namq; ut ait libro trigesimo quinto sunt autem colores austeri aut floridi. Vtrūq; natura aut mixtura euenit. Floridi sunt quos dominus fingendi præstat: ut minium: armenium. cinabaris: chryfocolla: indyrum purpurissimum. Cæteri austeri: & ex omnibus his aliis: de quibus uidebimus in dictione sinopsis.

Cinædus cum. c. exili & .i. latino atq; .æ. diphthongo scribitur: puer est qui & ætate & forma ad patiendum est aprus. Nam componitur ex κινῶ uerbo quod mouere indicat atq; experiri: & εἰς ἄβια uerenda: ut Martialis in duodecimo Addixit labiane tres agellos: emisti labiane tres cinædo: pedicas labiane tres agellos. Iuuenalis in satyra Neuoli: Dat eisdem ferre cinædis. Et in secunda satyra. Inter socraticos notissima fossa cinædos. Quod ideo dixit quia cum apud Socratem elegantis formæ adolescentes bonis moribus litterisq; & philosophia instituerentur. Eo modo prædicores & scelestos uiros uitare instructi erant quo uiatores inter cedentes fossas uitare procurant. & quanto notius est præcipitium: tanto magis illud deuitant: quare inuehens Iuuenalis contra prædiconem illum qui tritibus abundat obscenis: & merito notus a modestis adolescentibus ut illum euitarent ait: Castigas turpia cum sis inter socraticos notissima fossa cinædos.

Cynægirus prima cum. c. exili & .y. græco: secunda cum. æ. diphthongo: & penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum sexto uir atheniensis Euphorionis filius.

Cynætha prima cum. c. exili & .y. græco: penultima cum. æ. diphthongo & ultima cum. th. aspirato scribitur: ponitur a Theocrito nomen capræ & aliquando buculæ.

Cinyras prima cum. c. exili & .i. latino: sequens cum. y. græco scribitur: fuit Paphi filius & rex cypri: ut ostendit Ouidius: habuitq; filiam Myrrham ex qua Adonem genuit: ut uidimus in dictione adonis. de quo Clemens in stromatis Nunq; enim cyprius ille Cinyras mihi persuadere potuerit ausus luxoriosas carum nias Veneris ex nocte diei tradere: cui suæ meretrici diuinum honorem de ferre contendens. Aliter fuit assyriorum rex in lapidem uersus ob filiorum infortunia.

Cynæas cum. c. exili & .i. latino atq; unico. n. scribitur: licet a nonnullis græcis etiam cum duplicato. n. scriptum compererim: fuit teste Plutarcho i uita Pyrrhi uir thessalus & Pyrrhi amicissimus. Quem admirandæ memoriæ fuisse ostendit Solinus.

Cinyps prima cum. c. exili & .i. latino: ultima cum. y. græco sequente. ps. scribitur: fluuius est garamantum ut testis est Herodotus libro historiarum quarto. nam ut ait a Charitone colle profluit: & in libycum mare inter duas syrtes cadit: patet ut subdit hircos maximos qui ab illi cinyphei dicuntur: dicente etiam Virgilio libro georgicorum tertio:
Nec minus interea barbas incanaque menta:
Cinyphei tondent hirci setasq; comantes

Vsum in castrorum & miseris uelamina nautis. Quin & iuxta illum largas in surgere segetes monstrare uidetur Ouidius libro. ii. de ponto cum ait:
Cinyphei segetis citius numerabilis aristas:

Quam tibi nostrorum statuatur summa laborum.

- C**inyphei prima cum. c. exili & .i. latino: sequens cum. y. græco scribitur: cognomen est hircorum in aphrica: ut in superiori dictione uidimus.
- C**innamomum cum. c. exili & .i. latino atque duplicato. n. scribitur: frutetum est in æthiopia. Quod teste Solino situ breui nascitur: ramo humili & depresso cuius nunquam ultra duas ulnas ascendat. Et quod gracilius prouenit eximium magis dicitur. Eius radicem ait Plinius libro duodecimo naturalis historiamagni ponderis uidimus in palatii templo quod fecerat diuo Augusto coniunx Augustæ aureæ patere impositam annis omnibus in grana durabatur: donec id delubrum incendio consumptum est. Nec eodem teste cinnamomum & casia sunt arabum sed cinnamomum idemque cinnamomum nascitur in æthiopia trogydytis cōnubio permixta.
- C**innamum cum. c. exili & .i. latino atq; duplicato. n. scribitur: similis est arbuscula cum cinnamomo: de qua Ouidius libro fastorum. iii. dum Baccho loqueretur meminit cum ait: Cinnamomum tu primus captiuamq; cura dedisti.
- C**ynomyia prima cum. c. exili & .y. græco: penultima cum diphthongo compacta ex. y. græco & .i. latino scribitur: ut supra cum de ea diphthongo loqueremur ostendimus. Et interpretari potest canina musca. Nam componitur ex κύνος quod est canis & μύια musca.
- C**ynocephali cum. c. exili utrobique & .y. græco in prima scribitur: bestiarum quædam sunt ex simiarum genere in omnibus præterq; in capite quod caninum habent: humanam speciem deferentes. Namq; dicitio est composita ex κύνος quod ut diximus canem indicat: & κέφαλον caput: quasi caninum caput habentes. Suntque teste Solino in partibus æthiopiæ frequentissimi: uolenti ad saltum: feri morsu: nunquam ita mansueti ut non sint magis rabidi: & de his sensisse Ouidium in prima metamorphoseos arbitror. potius quam de simis cum dicit ex sanguine fulminatorum gigantum nata esse animalia his uersibus. Perfusam multo natum sanguine terram: immauisse ferunt calidumq; animasse cruorem. Et ne nulla suæ stirpis monumenta manerent: In faciem uertisse hominum scæuazq; audissima cædis.
- C**ynocephalæa cum. c. exili utrobique & .y. græco in prima atq; .æ. diphthongo in penultima scribitur: herba est caput canis repræsentans. hanc dixit Apion grammaticus teste Plinio libro. xxx. naturalis historiarum ab ægyptiis Osiritem uocari: diuinamq; esse contra omnia ueneficia: sed tota erueretur statim qui eruisset mori.
- C**ynoglossa cum. c. exili & .y. græco scribitur: herba est similitudinem habens lingue canis: uidelicet cynos. i. canis γλωσσα lingua.
- C**ynorhodos prima cum. c. exili & .y. græco: penultima cum. rh. aspirato scribitur dicitur a nostris teste Plinio. xxv. naturalis historiarum rosa siluestris: sed propria dictionis litteratura interpretatur canis rosa. Nam cynos quod est canis componitur cum ροζος: quod est rosa: quæ sane sic quoq; uocata est: quia ut ait Plinius libr. viii. naturalis historiarum. eius radix ad morsum canis rabidi unicū remedium diuino oraculo quodaz compertū fuit. Idē totius herbæ succū cū lacte exhibitū

afficere dixit.

Cynofura cū. c. exili & y. græco atq; unico. s. scribitur: dici potest canis ura. i. cauda. Nam teste Aglosthene qui naxicam scripsit: fuit una ex Iouis nutricibus de nymphis ideis: a cuius nomine urbs in arcadia: & portus qui ibidem est: & agri maior pars cynofura appellata fuit quam Iuppiter ob suscepta beneficia in caelum locauit. & ob similitudinem cum arcto Calistonis: & ipsa arctos licet minor dicta fuit: ut in ea dictione uidimus. est ergo cynofura minor urbs de qua Lucanus libro nono ait:

Te segnis cynofura subit: tu sicca profundo Mergi plaustra puras:

Cynicus cum. c. exili utrobique & y. græco in prima atq; i. latino in penultima scribitur: fuit philosophorum quorundam agnomen: cuius sectæ princeps Antisthenes atheniensis fuit: qui teste Laertio cum differeret in gymnasio quod κύνοςσῶπος γῆσ appellabatur: non longe a Ianus cynicum cognomen sue sectæ dedit. Alii uero ex nostris quidam cognomen id canibus acceptum fuisse dicunt. Quia sicut canes natura mordaces sunt: sic philosophi illi in sectandis uitiis mordaces esse dicerentur. Nam (ut refert Laertius in uita Diogenis cynici) interrogatus

Diogenes p. 73

Diogenes quare canis diceretur: respondit: quia in eos qui dant blandior in eos qui non dant ob lauros malos autem mordeo. Quin & cum sepultus esset apud corinthum iuxta portam quæ in Aeschinum fert: super illius tumulo erecta fuit columna super qua canem ex pario lapide exculpserat. Alii uero cynicos ex eo dictos fuisse arbitrantur: quia eorum nonnulli uelut canes absque uerecundia pudenda exercere uisi fuerint: ut Crates thebanus cum uxore Hipparchia: & alii nonnulli. Ego uero gymnasii cognomen illis primitus cynicorum nomen dedisse existimo & causas alias ex consequentibus etiam illis successisse: hi Diocle teste philosophiam naturalem & rationalem tollebant: solique morali innitebantur. Repudiabant liberales artes maxime geometriam & musicam: placebat eis sine esse secundum uirtutem uiuere. Stoici hoc idem dixerunt. plerumque herbis & aqua tantummodo utebantur, cynici nobilitatem & diuitias abiiciebant: quam sane sectam plures putauere non esse uitæ consentaneam.

Cynthos cum. c. exili & y. græco atq; th. aspirato scribitur: mons est in delo insula decorus natiuitate Apollinis & Dianæ: tatarque celsitudinis teste Seruio & umbra sua totius insulæ ambitum tegat: a quo & Apollo cynthius: & Diana cynthia nominantur.

Cynthius prima cum. c. exili & y. græco: penultima cum. th. aspirato scribitur: & i. latino: cognomen est Apollinis a cyntho monte accepto. unde ait Ouidius libro primo de arte: Cynthius admoti uaccas pauisse phareas Fertur: & in parua delituisse casa. Quin & figurate a Virgilio pro Octauiano ponitur in sileno: cum ait: Cum canerem reges & prædia cynthius aurem Vellit. i. Octauianus.

Cynthia prima cum. c. exili & y. græco: penultima cum. th. aspirato & i. latino scribitur: & pro Diana a poetis poni consuevit: ut Horatius in tertio carminum. Tu curua recines lyra latonam & celeris spicula cynthiæ. Ad cuius similitudinem & Propertius amatam suam cynthiam uocauit: quæ hostilia proprio nomine dicebatur: cum in primo sui operis carmine ait:

Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis:

Contractum nullis ante cupidinibus. Cuius meminit Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam cum ait: Haud similis tibi cynthia: nec tibi cuius Turbauit nitidos

extinctus passer ocellos: hoc est tunc credo pudicitiam moratam in terris cum montana uxor sternebat torum frondibus: & culmo. id est palleis: uicinarumque ferarum pellibus: quæ sane tibi o cynthia Propertii amica haud quaquam similis erat. Nec tibi o Lesbia amica Catulli quæ ita delicata fuisti. ut cum passerem haberes quo delectaberis: & is moreretur tantum fleuisti: quod tumore tibi oculi deturbati fuerint: ipso dicente Catullo in libro primo.

Lugere o ueneres cupidinesque

Et quantum est hominum uenustiorum

Passer mortuus est meæ puellæ:

Quem plus illa oculis suis amabat.

Nam mellitus erat: suamque norat

Ipsam tam bene quam puella matrem:

Nec sese a gremio illius mouebat:

Sed circumsiliens modo huc modo illuc

Ad solam dominam usque pipillabat. Et in fine subdit.

Tua nunc opera meæ puellæ:

Flendo turgiduli tument ocelli.

Cyparissus prima cum. c. exili & y. græco. reliqua uero cum. i. latino & duplicato scribitur. Sed quandoque sic: quandoque uero y. græcum in. u. nostrum conuertitur: ac dicitur cupressus. nam cyparissus primum: ut Virgilius libro æneid. tertio. Aeris quercus aut coniferi cyparissi. Ouidius libro metamorphoseos decimo. Sed tamen ante alios eæ pulcherrimæ gentis: Gratus erat cyparissi tibi. Cupressus uero etiam scribitur: ut Virgilius libro georgicorum primo. Et teneram a radice ferens siluane cupressum. Namque fuit cupressus siue Cyparissus puer formosus a Siluano amatus: de quo Ouidius in. x. omnem fabulam explicauit. Et quia lachrymis dissolutus puer ob dolorem interfectæ ceruæ in eam arborem conuersus fuit: dicunt illam inferis consecratam: hoc est lachrymis & luctibus. Seruius uero dixit illam inferis consecratam: quia cæsa nunquam reuerefcit. Unde moris esse romani retrulit: ramum cupressi ante domum funestam poni funere: hoc est caduere pollutam. Ne quisque per ignorantiam ingrediens pollueretur. Quare ab Horatio inuisa cupressus est & a Virgilio atra: hoc est funesta nuncupatur. Verum de qualitate ligni locutus Plinius libro decimosexto naturalis hystoriæ inquit. Cariem uetustatemque non sentiunt cupressus: cedrus: hebenus: lotus: buxus: taxus: iuniperus: oleaster & olea: tardissime larix: robur: suber: castanea iuglans rimam fixuramque non capit sponte cedrus cupressus olea & buxus maxime æternam putant hebenum & cupressum cedrumque claro de omnibus indicio Nam in templo ephesiano Dianæ utpote tota asia extruente cum quadringentis annis peractum sit: conuenit tectum eius esse cedrinis trabibus de ipso simul lachro deæ ambigit. Cæteri ex hebeno esse tradunt. Mutianus ter consul ex his qui proxime uiso eo scripsere utrigineum: & nunquam mutatum septies restituto templo: ualuas esse e cupresso: & iam quadringentis prope annis durare. Materiam omnem nouæ similis: Et subdit. Nonne simulachrum Iouis in arce e cupresso durat conditum sexcentissexagesimo primo anno dicatum. Memorabile etiam uticæ templum Apollinis: ubi cedrorum trabes durant: ita ut posita fuere prima urbis eius originie annis sexcentis septuaginta octo. Et in hispaniis aiunt templum Dianæ a Zacyntho aduectæ cum conditoribus anno ducentesimo ante

excidium troiæ: ut auctor est Bochus. fuit etiam cyparissus teste eodem Plinio libro. iiii. naturalis historię urbs in achata: & sinus circuitus quinque & septuaginta miliarium. Idem ostendit Homerus libro. ii. iliados.

Cypus cum. c. exili & y. græco scribitur: insula est in carpathio mari sita: porre-
ctaq; inter ciliciam & syriam: inter alias orbis insulas formosissima: ueterum di-
uitiis abundans: luxui plurimum dedita. ob quod Veneri sacram dixit Florus
libro tertio. Est cypus teste Plinio circa finez libri. xii. naturalis historię arbor
odorata in ægypto foliis & semine similes coriandro. Quam ut ait quidam esse
dicunt arborem quæ in italia ligustrum uocatur:

Cyprianus prima cum. c. exili & y. græco sequens cum. i. latino scribitur: nomen
est patrum: ac etiam uiri proprium.

Cypus cum. c. exili & y. græco scribitur: genus erat poculi: quo ut plurimū ute-
bantur antiqui in sacris: ut Virgilius libro æneidos septimo. Hoc pater Anchises
cypho libabat ad aras: & dicitur etiam scyphus cum. s. ante. c. ut in ea dictione
uidebimus.

Cypselus cum. c. exili & y. græco atq; unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro
historiarum primo pater Periandri corinthiorum tyranni.

Ciranus cum. c. exili & i. latino atq; unico. n. scribitur: fuit lycus & Sarpedonis co-
mes: quem teste Homero libro iliados quinto. Vlyxes in bello troiano interfecit.

Circus cum. c. exili utrobique & i. latino scribitur: fuit Solis & Persæ nymphæ filius
ut poetæ attestatur: quam habitasse haud longe a caïeta urbe campaniæ ferunt:
in monte quodam olim insula qui ab eo usq; in hunc diem circæus est appella-
tus ut testis est Homerus i odyssæa: & Virgilius circa initium libri septimi ænei
dos. Nec mons ille teste Seruio freto maris: sed paludibus a continenti sepatus
erat. Quas limus ex albanis montibus defluens tandem compleuit & terræ con-
tinuum fecit: super quo grande olim ut asserit oppidum fuit: ut circæi ut ga-
bii uulsinii: & alia quæ plures urbes in plurali dicebantur. Quod Iuuenalis ipse i
satyra Crispini ostendere uidetur cum ait de Nerone qui circæis nata foret an-
luctinum ad saxū rutupino ue edita fundo ostrea cullebat. & Horatius: Ostrea
circæis: miseno oriuntur echini. Nec de monte sane intelligere potuerunt: qui
circæus in singulari dictus erat: sed de oppido magis quod sic quoque uocabatur:
& in singulari circæum ut utrobique ostendit Liuius & Horatius in epodo. Nō ut
superni uilla candens tusculi Circæa tangat mœnia.

Circus cum. c. absq; aspiratione utrobique & i. latino scribitur. Quidam uero cum
y. græco scribendum: & græcum uocabulū putauerunt: eo quod κύκλος apud
græcos per. y. græcum scribatur: a quo circum similimodo cum. y. græco dedu-
ci existimarunt. Quod nobis minime uideri potest. Nam cyclus quidem si apud
nos scriberetur: fateremur græcū esse. Non autem circus: quia aliam litteraturā
& uocem sequitur. nam dictione est latina & a circumeo nomē traxit. Vnde si eū
y. græco scriberetur: & ab eo quoque descendenti omnia per. y. græcum scriben-
da essent: ut eius diminutiuum circulus quin & cyrcuitus & uerbum ipsum
cyrumeo. Item & præpositio circum & similia quod nemo unquam uidit: itaq;
licet recte cyclus cum. y. græco scribatur quod apud nos non nisi in compositi-
one aut deriuatione comperitur. ut hemicyclus. cyclades: cyclops: non tamen
circus cum. y. græco scribi potest aut ex illis composita: ut semicircus aut semi-
circulus cum dictiones sint latinæ & a uerbo circumeo deducantur teste Seruio

a quo circæses eodē teste sup. iiii. geor. q̄si circū enses dicti sunt ludi: propterea qd̄
apud antiquatē rudem: quæ nodū spectacula in fabricaꝝ ornatum deduxerat
inter enses & gladios locis uirentibus agebantur. Et medio in loco munera col-
locabant: ut Virgi. li. ænei. v. Munera principio ante oculos circoꝝ locant In
medio: Erat ludicrū ut equi uinctis curribus a circi carceribus descendentes ex
uno latere circi decurrerent: & cū ad summū aduentasset: se inde diuerterent:
& ex alio latere recurrentes ad primā usq; circi mētā reducererentur: ut late & pul-
cherrime descripsit Sophocles in Ηλέκτρα. Quare a græcis ἵπποδρομῶν hoc
est equoꝝ cursus circus ipse ἵπποδρομῶν circæses ludi uocitati sunt: dicēte Iu-
uena. i. satyra Stēnata qd̄ faciūt: Sic laudamus equū: facili cū plurima palma
feruet & exultat rauco uictoria circo: ob clamorē. s. & applausum circū spectatū
Nā disponebatur circus in formā spaciū oblongi: ita ut in summitate spaciū: hoc
est in loco ubi equi reuoluebant species hemicycli constituta uidebatur. In cir-
citu uero gradus insurgent: in quibus spectantes sedere consueuerant. Vnde
de naturalem circum describens Virgilius libro æneidos. v. inquit.

Hoc pius æneas misso certamine tendit

Cramineum in campum: quem collibus undiq; curuis

Cingebant siluæ: mediaq; in ualle theatri

Circus erat. Habebant ergo prius curuos colles p̄ sessilibus gradibus: qd̄ p̄
puli cōcessus teste Seruio i eundē libꝝ cauea uocabatur. dicēte Virgi. i eodē libro
Hic totū caueæ cōcessum ingēris & ora prima patꝝ magnis clamoribus implet
Et li. viii. Cōcessu caueæ magnis circēsis actis: Quī & id esse dixit Seruius qd̄
Iuue. ait. Oibus ad podiū spectatibus q̄si podiū cū cauea: idē esse uelit. Mihi ue-
ro uideat ex iisdē auctoritatibus podiū & caueā magis totum circū q̄ tātū mō cō-
cessum designare: ita ut recte posse dicere uideamur gradus sessiles i podio & ca-
uea: hoc ē in circo degere. Quin & i ipso circi medio: ut apud cōstātinopolim &
romæ cōspeximus: atq; ex approbatis auctoritatibus accēpimus: locabant obe-
lisci: ut in ea dictione uidebimus: sepulchra nobiliū uiroꝝ: & res aliæ spectatione
dignæ: circū hoc est inter eas res sic p̄ ordinē i medio dispositas eq̄ decurrebant.
Dicebatur etiā circus stadium & locus ubi cursus erat equoꝝ. curriculū stadii
ut ex multis auctoribus cōstare pōt. & Gellii p̄cipue circa initium noctiū atticæ
At locus ille unde eq̄ ipsi primo mittebantur oppidū teste Varrone de lingua la-
tina Neuius appellauit. postea ut ait dicti sunt carceres: eo qd̄ coerceantur eq̄ ne
inde exeāt anteq; magistratus signū misit: iuxta quē sensū Virg. i fine. i. geor. ait
Ve cum carceribus sese effudere quadrigæ

Addunt in spacia: & frustra retinacula tendens

Fertur equis auriga: nec audit currus habenas. & libro. iii.

Ruuntq; effusi carcere currus. Sane octauianus teste Suetonio in illius uita: in
circo aurigas cursoreꝝ & cōfectores belluæ ea nobilissima iuuetute produxit.
Sed & troiæ ludū edidit frequētissimum. Maiorū minorūq; pueroꝝ prisca deco-
risq; moris existimās claræ stirpis indolē sic notescere. Similiter. C. Calicula: ut
idē in eius uita rettulit: edidit circæses plurimos a mane usq; ad uesperā interie-
cta mō aphricanoꝝ uenatione: mō troiæ decursione. Nec ullis nisi ex senatorio
ordine aurigantibus. Ludus uero troiæ q̄lis erat: & unde originē habuit: late &
eloquentissime mōstrauit. Virgi. li. ænei. v. Verū circoꝝ in urbe fuisse tres & non
plures diuersis in locis legimus. Et primū circoꝝ maximū cognominatū fuisse:

Secūdū flamineum q̄ & apollinaris ē dictus. Terētū Neronis circū in uaticano De maxio loquit̄ Liui. lib. i. ab urbe: cuius locū a Torq̄nio designatū ostēdit cū ait: primū circo q̄ nūc maximus dicit̄: designatus ē locus: diuisa loca patribus eq̄tib; urbis: spectacula sibi ut q̄sq; facerēt fori appellati. Nā eos foros uocauerē: quod opus erat maximū. Vnde romanus populus spectabat q̄ i circo munerā edebant. hęc ille. Serui. uero sup. iiii. ænei. in eū Virgiliū locū Impleſſenq; foros flāmis inquit foros esse tabulata nauium ab eo quod incessus ferant: & ē generis masculino numero tantum plurali. Nec aliud q̄ tabulata intelligere uoluit Liuius. nam ut prosequitur spectauere furcis duodenos ab terra spectacula alta sustinentibus pedes: ludicrum fuit equi pugilleſq; ex hetruria maxime acciti solēnes. Sed ut ostendit Plinius lib. xxxvi. naturalis historię: fuit postea circo maximus a Cæsare dictatore extructus: longitudine stadiorum trium: latitudine unius: sed cum ædificiis iugerum quattuor: Cornelius uero Tacitus incensium id describens quo Neronis tempore romana urbs pene conflagrauit: initium inquit in ea parte circi ortū: quæ palatino cæliq; montibus contigua est. hęc ille ostendens eum. circum fuisse: cuius uestigia inter palatinū & auētinum etiā nunc conspiciuntur: habuit circo maximus præclarissima quædam circa se ædificia i primis ædem Veneris: quam teste Liuiio libro ab urbe. x. Fabius Gurges consulis filius aliquot matronis stupro damnatis ex eo multa ricio ære construxit: fuit etiā teste Plinio libro. xxxv. apud circum maximum ædes Ceteris. Liuius item de bello macedonico dixit. Cn. Licinium duumuirū ædem iuuentutis i circo maximo dedicasse. Ouidius etiā libro factorum scribit templum Mercurii circum maximum spectasse: ubi ad illum dixit: Templum tibi posuere patres spectantia circum Idibus ex illis est tibi festa dies: Idem libro sexto ostēdit columnam breuem marmoream post summum circum fuisse. ad quam romani profecturi ad bella hastam eam partem uersus in quā ituri erāt. proicere consueuerant. ait enim.

Prospicit a tergo summum breuis area circum

Est tibi non parua parua colūna rotæ:

Hinc solet hasta manu belli prænuincia mitti

In regem & gentem cum placet arma capi. Erat etiā i parte circi Herculis quod

dam templum: quod Sylla iussu Sibyllæ construxit. Vnde ait Ouidius

Altera pars circi custode sub Hercule tuta est.

Quod deus euboico carmine munus habet. & subdit: Si titulos quæris sylla præbavit opus. Nā aliud erat Herculis tēplū in foro beario: in quod teste Plinio li. x. natu. histo. nec canes nec muscæ intrare poterāt: eo q̄ post primas templi uas Herculis claua loca: a fuit cū q̄ eo in templi loco. Cacus occiderat cuius odore & nō imerito abstererent canes. circo flamineus ideo dictus est q̄ in pratis flamineis cōstructus fuit. unde Liuius itaq; inde cōsules nec criminatiōi locus eēt: in prata flaminea ubi nūc ædes Apollinis ē: iā tum apollinarē appellabant: aduocauere senatum. & in eodē libro: Ea inqt oia in pratis flamineis cōcilio præbis acta q̄ nūc circum flamineū appellāt: ex q̄bus nōnulli certissime affirmare uolunt eū flamineū circū fuisse: q̄ nunc quoq; agon uocitāt: iuxta quē teste Pādulpho lateranēsis ecclesie hostiario Hadrianus primus romanus ponti. in æde Apollinis ecclesiā cōsecrauit Apollinaris martyris & p̄sulis Rauennatis ut nois similitudine memoriā idolorū cōfunderet. Nāq; i eo circo apollinaria i honorē

Apollinis celebrari consueuerāt: dicēte Macrobio de saturnalibus: bello punico apollinares ludi ex sybillinis libris primum sunt instituti: suadēte Cornelio ruffo decēuero: & infra subdit. Inq; eā rem duodeci milia æris pretorii: & duas hostias maiores dari decētris præceptum: ut græco ritu hisce hostiis sacre facerēt Apollini boue aurato: & capris duabus albis auratis: Latonæ boue fœmina aurata: ludos in circo populus coronatus spectare iussus. Cornelius etiā nepos reſte Prisciano in. ix. dixit ædes Martis est i circo flamineo architectata ab Hermodoro salaminio: circum autem Neronis in uaticano fuisse ostendit Plinius libro xxxvi. naturalis historię. de quo in dictione obeliscus uidebimus.

Chiragra cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dici potest manuum dolor. Nā cōponitur ex χείρ quod est manus: & ἄγρᾱ dolor atrocitas uel aspera infirmitas: Et simili modo cōponitur podogra uidelicet a podos. i. pedis & agra dolor: quē incurabilem dixit Ouidius libro primo de ponto cum ait:

Soluere nodosam nescit medicina podagram:

Nec formidatis auxiliatur aquis. id est rabidis hominibus qui more rabidorum canum licet acriter sitiatur aqua abhorrent & timent. Vnde Lu canus libro sexto Non spuma canum quibus unda timori est.

Cyrene absq; aliqua aspiratione uel diphthongo & cum. y. græco scribitur: fuit uirgo miræ pulchritudinis filia Penei regis arcadiæ: siue ut poetæ dicūt Penei fluuii. Virgilius libro georgicorum. iiii. ad Cyrenem locutus ait: Tristis aristeus penei genitoris ad undam Stat lachrymās hanc Apollo e monte pelio thessaliæ rapuit. Et illam in sinibus libiæ ad iuga montium ægypto adiacentium deduxit: quæ teste Iustino libro. xiii. quattuor illi filios peperit Aristeum Noniū Anaxæum & Argæum: quo in loco batus Cyni filius exolutis linguæ nodis Apollinis responso ciuitatem cyrenem construxit: regnante romæ Anco Martio: a qua tractu temporis lybia ipsa cyrenza uocata fuit: & scribitur cyrenæus cum diphthongo in penultima.

Cyrnus cum. c. exili & y. græco scribitur: fuit rex therapnes. i. corsicæ a quo insula cognomen cyrne anteq; corsica uocaretur accepit. & fuit pater Bari qui cyrenem urbem libyæ construxit: ut in ea dictione uidimus.

Cyrne cum. c. exili & y. græco scribitur: insula est in ligustico mari: quam hodie corsicam uocamus: dicta primum therapne. deinde a Cyrno rege cyrne cognominata. Vnde cynæus cum. æ. diphthongo. Virgilius i Moeri. Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos.

Cyrinus prima cum. c. exili & y. græco sequens cum. i. latino scribitur: nomen est uiri proprium.

Chirographum prima cū. ch. aspirato & i. latino: q̄q; apud græcos sit. ei. diphthongus: & ultima cum. ph. aspirato scribitur: dici potest manus inscriptio.

Chiromantia prima cum. ch. aspirato & i. latino: ultima cum. t. simplici & i. latino scribitur: dici potest manibus diuinitio. nam componitur ex χείρῶσ: quod est manus: μαντῖᾱ diuinitio.

Chironomos per. ch. aspiratum & i. latinum scribitur: est cōmunis generis & dicitur ille uel illa qui quæ ue manibus gesticulatur & ludit. nam componitur ex χείρῶσ quod est manus & νόμος lex. Vnde Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam. Chironomon lædam molli saltante bacillo: & inde chiromans chiromatis: ut idem in satyra Si te propositi inquit.

Structorem interea nequa indignatio desit

Saltantem spectas: & chironomanta uolanti Cutello.

- C** hironomia modo cōsimili scribitur & cōponitur: quæ ut ait Quintilianus i nomine ipso declaratur lex gestus quæ ab temporibus heroiis orta fuit. ea sūmis græciæ uiris: & ab ipso etiam Socrate pbata. A Platone quoq; in pte ciuiliū posita uirtutum: & Chrylippo in præceptis de liberorum educatione cōpositis nō omīssa. Nam ut subdit Quintilianus lacedæmonios quidem etiam saltationem quendam tanq̄ ad bella quoq; utilem habuisse inter exercitationes accēpimus. Neq; ut ait id ueteribus romanis dedecori fuit.
- C** hirodita eodē mō scribitur: tunica ē teste Gellio lib. vii. noctiu atticarū proluxa ultra brachia: manus totas ac ppe digitos opiens. unde nomē assumpsit: quam ferre romæ atq; in omni loco indecoræ fuit. Vnde P. Aphricanus uerba hæc in P. Sulpiciū Gallum hominem delicatū obiectauit. Nam qui quotidie unguētatus aduersus speculū ornatur: cuius supcilia raduntur: qui barba uulsa foemini busq; subuulsis ambulet q in cōiuiis adolescentulus cū amatore cū chirodita tunica inferior accubuerit: qui non modo uinosus: sed uirosus quoq; sit: eū ne quisq; dubitet quin idem fecerit: quod cinædi facere solent. Simile Virgilius: Et tunicæ inquit manicæ: & habent redimicula mitræ.
- C** hiron cum. ch. aspirato & i. latino: licet apud græcos sit. ei. diphthongus scribitur fuit Saturni filius ex Phillyra Oceani filia: cum qua Saturnus cū cōcumberet & Ops eius uxor adueniret: in equū cōuersus Chironem centaurum genuit: p dimidiō hominem: & reliquo dimidiō equū. Vnde ait Virgilius libro georgico. iiii. Talis & ipse iuba ceruice effudit egna: Cōiugis aduentu p̄nix saturnus. & alrum Pelion hincitu fugiēs impleuit acuto. Aratus uero nil de aduentu uxoris cōmemorans dixit Saturnū querētem p thraciam filiū louē in equū cōuersum cū Philyre cōcubuisse: & chironē ut diximus p̄genuisse qui ab ipsa Philyre. philyrides cognominatus ē: ut Virgi. lib. georg. iiii. Philyrides chiron am̄thaoniasq; melāpus. At ipse chiron nō mō cētauros: sed cunctos hoīes sui tēpis bonitate & iusticia supauit: dicēte Germanico in arateo: Hic erit ille pius chirō iustissimus oēs inter nubigenas & magni doctor Achilles. Nauigauitq; teste Orpheo cū argonautis dicente ἐνθάδε χείρον Δικαί στέτοσ κενταυρών. Quē & iudicē illorū & medicū fuisse dixit. Nam ut uidebimus in dictione Hippocrates: medicinā & herbarum bonitates etiā adinuenit: quē postea docuit Aesculapium & Achillem. Idē cū argonautis teste Orpheo ἀλλότε Δαύφριβω κιτάρην μετὰ χείρσιν ἀράσοω: hoc est nōnunq̄ Phæbo citharā manibus p̄sonabat quā Achillem similiter pulsare docuit. Ad hunc in pelio mōte cū semel diuerteret Hercules: & sagittas ipsius Herculis in sanguine bydræ intinctas Chiron manibus cōrectaret: admirareturq; quēadmodū imania cētaurorū corpa illis iter fecisset: una e manibus dilapsa pedē feruit: & illū i maxias angustias cogit. Sed deorū miseratiōe post. ix. dies ad astra sublimatus ē: dicēte Oui. lib. fastorū. v. Nonna dies aderat cū tu iustissime chirō Bis seprē stellis corpe cinctus eris.
- C** hirurgia cum. ch. aspirato & i. latino utrobiq; scribitur: sed apud græcos in prima est. ei. diphthongus quæ ut supra uidimus in. i. nostrū cōmutata fuit. Nam componit̄ ex χείρ quā ē manus: & ἐργία opatio. sed in cōpositione mutat̄. r. an tepenultia i. ou. diph. & dicit̄ χείρουργία. Sane ex ei diph. quæ ē i prima qdam abiiciūt. e. & detinent. i. ac dicunt chirurgia. quidā uero ecōtrario abiiciunt. i. &

detinet. e. ac dicunt cheurgia. Itē nōnulli similiter ex diph. ātepenultima abiiciunt. o. ac retinent. r. & in. u. nostrum conuertunt: & dicunt chirurgia. alii uero econtrario abiiciunt. r. & retinent. o. ac dicunt chirogia quæ in omnibus operationem manuum indicat.

- C** irriscus absq; aliqua aspiratiōe & i. latino utrobiq; scribitur: fluuius est teste Herodoto memorandus in scythia.
- C** yrus cū. c. exili & y. græco atq; unico. r. scribitur: fuit rex psarū potētissimus & primo ab Astyage auo materno expositus q a pastore regii pecoris comprus & nutritus: cum puer effectus iter pastores impio uteret Cyri hoc ē domini nomen accēpit: ut dixit Iustinus li. sui epitomatis. i. Num κύριος græce latie dominus dicitur. ipse deinde apud massageras in prælio occidit.
- C** irrha cum. i. latino & duplicato. r. atq; secundo aspirato scribitur: est mons seu collis pernasi alio nomine helicon uocitatus: fuitq; Apollini sacer. unde Martialis Quid tibi cum cirrha: qd cū p̄messidos unda. Et inde cirrhæus: ut Iuuenalis i satyra. Exemplo quodcunq; malo inquit: Et cirrhæi spicula uatis.
- C** yrillus prima cum. c. exili & y. græco sequens cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: nomen est uiri proprium.
- C** hilo cum. ch. aspirato & i. latino atq; unico. l. scribitur: fuit philosophus lacedæmonius patre Demageto unus ex septē sapiētibus græciæ. hūc Pli. li. vii. natur. histo. eius sentētiæ auctorē fuisse dixit: quæ i tēplo Apollinis litteris aureis scripta fuit ὕψιστος ἄνθρωπος. i. cognosce teipsum. Idē teste Laertio elegiā scripsit aduersus ferme ducētos: in q̄ dicebat futurore p̄ uidentia rōe posse cōprehendi p̄ uirtute uiri. hūc eundē Hero. li. histo. i. cū Hippocrate i olympia cōuenisse ostēdit. fuit idē in loquēdo breuis: ob qd̄ Arista. milesius eū breuiter loquēdi modū chilonium appellauit. Senuit circa primā & quāq̄gesimā Olympiadē: quo tēpore uiguit Aesopus. obiit p̄sæ amplexus & osculatus filium: q fuerat in olympia cōtonatus. Defunctum aiunt ex immodica lætitia & imbecilli senio.
- C** ius cum. c. exili & i. latino scribitur: fluuius est thraciæ: qui teste Herodoto libro historiarum. quarto ex p̄xonibus & rhodope monte profluens. medium scindit æmum: & in istrum defluit.
- C** hius cū. ch. aspirato & i. latino scribitur: insula est in mari ægæo: habens aruisiū p̄montoriū: a quo aruisia uina deducebantur. Virgi. in daphni. Vina nouum fundā calathis aruisia nectar. Et hēt chius i primitiuo penultima breuē: ut Luca. in. viii. Quas asine cautos. & q̄s chius aspat undas. at i deriuatiuo p̄ducit us Horatius lib. ii. sermonū: Cæcuba uina ferens alchon chium maris experts.
- C** isseus cum. c. exili & i. latino atq; duplicato. f. & eu. diphthongo scribitur: fuit teste Virgilio libro æneidos. v. rex thraciæ: dicente Aenea cratera ip̄pressum signis: quem thracius olim Anchise genitori in magno murmure cisseus ferre sui dederat monumētum & pignus amoris. fuit & pater Hecube uxoris Priami: ut ostēdit Euripides ἐκάβη: cum ait πωλυδοροσ ἐκάβησ παισ γηγός της κισσαός: Ex quo patronymicum foemininum proficiscitur cisseis: ut Virgilius libro æneidos. vii. Cisseis pregnans ignes entxa iugales.
- C** yssus cum. c. exili & i. græco atq; duplicato. f. scribitur: genus est hederæ: quæ teste Plinio lib. xvi. natu. histo. sola omnium genere sine adminiculo stat.
- C** ithara cum. c. exili & i. latino atq; th. aspirato sequente. a. uocali scribitur: instrumentum est musicum: quod etiam lyra dicitur.

- C**itharædus prima cum. c. exili & i. latino: sequens cum. th. aspirato & penultima cum. æ. diphthongo scribitur: Nam componitur ex cithara: & ἰθάρος cantor: ubi diphthongus ex. ω. mega & i. puo conuertitur in. æ. diphth. nostram: quem admodum supra uidimus: cum de illa tractauimus. Mulier uero dicitur apud Teren. citharistria. sicut a cymbalo cymbalistria: at cantrix seu citharix dicitur apud eundem psalteria a psallo uerbo græco. quod est canto.
- C**ythera prima cum. c. exili & y. græco: penultima cū. th. aspirato sequente. c. absq; diphthōgo scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia ciuitas cyprica qua Venus ipsa cognominatur. Eadem litteratura scribitur insula quæ ultima ex cycladibus ponitur. Laertius uero laconie insulam dixit: quæ prius porphyris dicta fuit: ut in ea dictione uidebimus: sed ob celebratum Cytheræ templum: quod in illa erat cythera neutri generis & tantūmodo in plurali cognominata fuit. Vir. in. i. æneidos. Hunc ego sopitum somno sup alta cythera Recondam: & libro. x. Est paphos idaliūq; tibi sunt alta cythera: sicut hæc solēnia & hæc artaxata in plurali simili modo tantūmodo declinantur: ut Iuena. Sic prætaxatos referūt artaxata mores. de quibus in suis dictionibus uidimus uidebimurq;.
- C**ytherea prima cū. c. exili & y. græco: sequens cum. th. aspirato & e. uocali tam in penultima q̄ antepenultima absq; diphthongo scribitur: sane apud græcos i penultima est. ei. diphthōgus: ob quod dixit Seruius sup. viii. ænei. dici cythereaz p citheriā: hoc ē uoce græca ubi illa diphthōgus sic sonat. Et est cytherea Venetis cognomen a cythera urbe cyprica: ut in præcedenti dictione uidimus. Vnde uocabulum cythereia & cythereus p diuisionē. ei. diphthongi deducitur: ut Ouid. libro metamor. xiii. Fert humeris uenerabile onus cytherius heros.
- C**ythereis ut superior dicitio & cū. i. latio i fine scri. nomē fuit libertæ Volūni. Quā Gallus amauit: & licorim i uictoria ægloga: quæ gallus inscribitur Virg. noiauit.
- C**ithæron prima cum. c. exili & i. latino. sequens cum. th. aspirato & æ. diph. scri. Vnus est ex iugis pnaſi montis boetia: non longe a thebis quæ Lactantius dixit libro. i. diuinae institutionū. sic quoq; dici. quia frequenter sup ipso cantu citharæ Orpheus psonaret. Quod Ouid. lib. meta. iii. prius cōfirmasse uidetur. cū ait. Vadit ubi electus facienda ad sacra cithæron. Cantibus & clara bacchantūq; uoce sonabat. Nam in eo per sancte colebatur Bacchus. Quin & in illo Pentheus atq; Orpheus dilaniati fuerunt.
- C**ytorus prima cum. c. exili. & y. græco penultima cum. t. exili & o. uocali scribitur: mōs est teste Solino inioris asiæ in paphlagonia porrectus in spatiū triū & sexaginta miliū buxo fertilis. quæ ut ait uento mota æstus imitat undarū. dicente etiam Virg. lib. georg. ii. Et iuuat undantem buxo spectare cytoron.
- C**ytisus prima cum. c. exili. & y. græco secunda cum. t. simplici & i. latino quin & cum unico. s. scribitur frutex est teste Plin. circa finē libri. xiii. natu. histo. ab Antilomacho atheniēsi miris laudibus p̄dicatus pabulo ouiuū quo modico pingue scūt & q̄drupedia aut iumenta ordeū spernūt. hæc ille. Quare dixit Theocritus
 α αἴνον κυτίσον ὁ λυχὸς τὰν αἴγα Διωκεῖ
 α γέρανδ' ἄροτρον ἐγὼ Δέμι τιν μεμάνηται
 Ex quibus ea trāstulit Virg. quādo dixit in corydone. Torua læna lupū sequitur lupus ipse capellā: Florentē cytisum sequitur lasciua capella. Et subdit Plin. ad ea quæ supra dixit. Non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior. Et infra subsequitur inuētus hic frutex i cytiso insula: inde trāstatus in oēs ciclades: mox

- in urbes græcas caset prouentu. hæc ille. ideo dicit Seruius super secundū georgicorum ab ea insula: in qua abundat nomen assumpsisse. Et pergit Plinius propterea quod maxime miror rarum esse in italia non æstiuum. non frigorū non grandinum: aut niuis iniuriam expauescit. Adicit Iginus: ne hostium quidem propter nullam gratiam ligni: nec formam eius fruticis faciemus declarat ut reliquorum fecit.
- C**hytrapos prima cum. ch. aspirato & y. græco: sequens cum. t. exili scribitur: dicitur ille tripos qui chytram id est ollam super ignem detinet. Et sequitur ultimæ dictionis declinationem quæ est pos podis: ut Oedipos & similia.
- C**yzicus prima cum. c. exili & y. græco: secunda cum. z. consonante & i. latino ultima cum. c. exili scribitur: ciuitas fuit asiæ nobilissima sita in cherroneſo maris propontidis mœnibus arce & turribus marmoreis: quasi altera roma: ut scripsit Florus libro tertio. unde ait Ouidius libro primo de tristibus.
 Hincq; propōtiacis hærentem cyzicon oris.
 Cyzicon æmontæ nobile gentis opus.
- C**lanus cū. c. exili & i. latino scribitur: fluuius ē cāpaniæ prope neapolim fluens: & ac erras dictus a κλάνιον: quod est uiola qua illius ripæ abundare dicuntur.
- C**larium cum. c. exili & i. latino scribitur: oppidum est teste Seruio super tertium æneidos in confinio colophoniorum. Vnde Apollo clarius dictus est: quod nō longe ab epheso quidam esse referunt: ubi Iuppiter Neptunus & Plutus mundi imperia sibi inuicem sunt sortito: unde Plinius lib. v. natu. histo. cum de epheso loqueretur: inquit inde Apollinis clari phanum lebetos fuit.
- C**laros cum. c. exili scribitur: insula est una ex cycladibus: a q̄ ut nonnulli putant Apollo clarius dictus ē: quod Home. in hymno Apollinis asserere uidetur.
- C**larius cum. c. exili & i. latino scribitur. cognomen est Apollinis: uel ab oppido i confinio colophoniorum. Vel ab insula claros: in qua ut dicunt clara est urbs: in qua religiosissime colebatur clarius deus dictus est. Ouidius libro secūdo de arte: Et clario delos amata deo. idem circa initium libri fastorum:
 Et clario missa legenda deo.
- C**lassica cuz. c. exili & duplicato. f. scribitur: sunt teste Petronio grāmatio cornuarubæ: quæ conuocandi causa facta erant: & ut ait a calando classica dicta sunt de quo in dictione calende uidimus.
- C**lazomene cū. c. exili in prima. & z. cōsonate i secunda scribitur: urbs ē i cōfinio æoliæ & ionia: quā sub lydia nonnulli historici quandoq; posuere.
- C**larchus prima cum. c. exili & ultima cum. ch. aspirato scribitur: quasi cleos id ē gloriæ & archos princeps: fuit philosophus solensis.
- C**leates cū. c. & t. exilibus scribitur: fuit asius philo. & Phantii filius: & teste Antisthene primū pugil: deinde p̄fectus athenas cū q̄ttuor drachmīs discipulus factus ē Zenonis. fama ē ipsū laboriosissimū fuisse: adeo ut iopia cogere se mercenariū faceret: ac noctu qdē in hortis hauriret aquas. Interdū operā studiis liberalibus daret. Pensebat etiā sæpe farinas: Ingeniū obtusū diligētia uicit. Cōposuit libros pulcherrimos de tēpore: de sensu: de arte: de appetitiōe: de antiq̄tate: de diis: de Hymenæo: de gigātib; de arte amatoria: de politicis: de legibus: & alios q̄plures. Tumuit illi ḡḡiua ac putruuit. medicorū snia biduo se a cibo abstinuit: conualeſcēte ipso & medicis sibi cōsueta pmittētib; itex spē sua fecit abstinentiā q̄ cōsumptus est: & extinctus. alii dicunt amore alterius uitæ manū sibi itecisse

audito a se Zenone anis. xix. Cuius annos: hoc est nonagesimum æquasse dicitur. & ille idem est qui cloantes cum. o. post. l. a Iuuenalis dicitur: cum ait in. ii. satyra. Et iubet archetypus pluteum seruare cloantas. At Cloantus cū. th. aspirato alius fuit in ea dictione uidebimus.

Cleobolus cum. c. exili & unico. l. in ultima scribitur: fuit Iudius euagore filius unus ex septem sapientibus græcis. Cuius genus pleriq; ad Her. referunt: dicitur q; illum petiisse ægyptum percipiende philo. gratia. Natq; illi filioliā cleoboliam: quam ex ametrorum ænigmatum uatem aiunt. fuit hic tempore Solonis. ad quem epistolam direxit. obiit annorum. lxx.

Cleobrorus cū. c. & t. exi. scri. fuit teste Plutar. uir lacedæ. & Pausaniæ filius.

Cleostratus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit nomē cuiusdā uiri atheniēsis.

Cleomenes cum. c. exili & absq; aliqua diphthongo scribitur: fuit teste Herodoro libro historiarum. iii. uir sua ætate iustissimus.

Cleone cum. c. exili scribitur: urbus est arcadiæ in nemæa regiuncula.

Cleonimus cum. c. exili & y. græco scribitur: nomen fuit uiri proprium.

Clericus absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur. dici potest quasi fortitrus. Nam a κληρος. quod est fors deducitur.

Clepsydra prima cum. c. exili secunda cum. y. græco & penultima cum. i. latino scribitur. Vas est quoddam in fundo crebris & minutis foraminibus perforatum: quin & e latere superiori latiori quodam foramine apertum. quod sane uas cum aqua impletur. & inde superius foramen digito clauditur ne uacuum detur continetur aqua interius nec effundi potest. Sed cum aperitur quia aer uices eius quod euacuatur supplere potest primas ipsius fundi sparsim diffunditur. Sane nonnunq; simili uase designabantur apud antiquos hore. & a κλεπτρο quod est furor: & ὕδρις quod est uas aqueum componitur: quasi aquam furetur.

Climax cum. c. exili & i. latino scribitur: dicitur latine scala quod tam in plurali q̄ in singulari idem significat. & in utroq; numero comperitur. Est etiam climax figura cum de uerbo ad uerbum fit gradatio ut Virgilius in Alexi. Torua læna lupum sequitur. lupus ipse capellam. Florentem cytisum sequitur lasciuia capella. Et illud Mars uidet hanc uisq; cupit portiturq; cupita. Vnde Africanus modo consimili aiebat ex innocentia nascitur dignitas ex dignitate honor ex honore imperium ex imperio libertas.

Clymene cū. c. exili & y. græco & absq; aliqua diph. scri. fuit teste Hesiodo in theogonia nymphæ: una Oceani & tethyos filia de qua Virgilius lib. georg. iiii. Inter quas curā clymene narrabat inanē. fuitq; mater phaethōtis. de qua Ouid. li. meta. i. Et tulit ad clymenem epaphiæ cōiugia mater. Alter fuit ministra Helene decoris oculis redimita ut dixit Home. lib. iliadas. iiii. quā unā & æthra alteram cōites in patria habuerat. Vnde ait Ouid. in epistola Helenæ ad Paridem.

Cætera p̄ sorias clymenem æthraq; loquamur.

Quæ mihi sunt comites cōsiliūq; duæ.

Clio cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit musarū una a cleos quod ē gloria cognominata: ut uidebimus in dictione musæ: de qua Ouid. libro fastorum quinto Clioq; & curuæ scita thalia lyræ.

Clytæmnestra prima cū. c. exili & y. græco: secunda cū. t. exili & æ. diph. penultima cū. m. ante. n. in eadē syllaba & e. absq; diph. ultima cum. t. exili scribitur. Quāq; inscii quidam moderniores scripturam eius dictionis prorsus corrumperunt:

fuit Tindari filia ex Ieda uxorq; Agamemnonis: & mater Horestis: quæ cum ad ulterasset cum Aegytho Thyestis filio. Agamemnonem in bello troiano redeuntem teste Iuuenale media inter pocula interfecit.

Clitomachus prima cum. c. exili & i. latino sequens cum. t. similiter exili: ultima cum. ch. aspirato scribitur: fuit philosophus carthagini: & lingua patria Hastribal uocabatur: in qua etiam philosophari cœperat: Venit athenas. xl. annos natus: adiuuq; carneadem: qui hominis industriam admiratus: eum curauit studiose doceri: euasitq; ita clarus ut Carneadi successerit: uersatus est in tribus sectis academica: peripatetica: & stoica.

Clinias cū. c. exili & i. latino utrobique scribitur: & nonnunq; sine. s. finali. apud græcos uero in prima ē. ei. diphthongus: fuit teste Plutarcho pater Alcibiadis. Alius fuit cretensis: de quo Plato in legibus meminit.

Clypeus cum. c. exili & y. græco scribendum esse ostendit Plinius libro. xxxv. naturalis historiæ ostendens a γλυφός: quod est sculpo derivari: q̄si γλυπτός: hoc est sculptus. Ita ut. γ. mutetur in. c. nostrum sicut contra ob uicinitatem litterarum: ut in antehabitis ostendimus. Vnde ait sic Plinius secutis enim quilibet apud troiam pugnatum est continebantur imagines. Vnde & nomen habuerunt clypeorum. Non ut peruersa grammaticorum subtilitas uoluit a cluedo deduci. hæc ille. cluere enim antiqui pugnare dicebāt. Et subdit pœni ex auro facti: rauere clypeos sculptis imaginibus: & secuz in castris tulere. Quare nomē clypeorum a γλυφός quod est sculpo habere uoluit.

Clystrium prima cū. c. exili & y. græco scribitur instrumentū ē ad expurgandū uētrē

Clytius prima cum. c. exili & y. græco: penultima cum. t. simpliciter non aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Homero: filius Laomedontis: & frater Priami: Alterum posuit Virgilius libro nono æneidos cum ait: Et elytium & lydem & amicum creteam musis.

Clitor absq; aliq; aspiratione & cū. i. latino scribitur dici potest iuitator: & idē clitorius.

Clitorius cū. c. & t. exilibus atq; i. latino scribitur: est arcadiæ fons q̄ semel potus odium facit uini: ut uidebimus in dictione proetus: de eodē Ouidius metamor. xv Clitorio quicumq; sitim de fonte leuauit uina fugit: & reliqua.

Clitumnus prima cum. c. exili & i. latino: penultima cum. t. exili: & ultima cū. m. ante. n. scribitur: & ut græci quidam ferunt dicitur quasi clitor: hoc est inuitator amnis. Sic enim in historiis dionis de secundo bello punico pro fonte umbrizæ positum comperi. Nostrum uero dicant esse in ualle spoletana apud radices montis: cui treuium oppidum imminet: & fluuium ex se effundere apud ueuaniam & spoletum: qui tandem topino fluuio iunctus in thybrim cadit. Ex huius aq̄ si bos biberit: & concæperit: non solum grandes chauros: sed penitus albos producit. Quod Virgilius libro georgico: ii. tetigit cum ait:

Hinc albi clitumne greges: & maxima rauri

Victima: sæpe tuo perfusi flumine sacro:

Romanos ad templā deum duxere triumphos.

Cloanthus prima cū. c. exili: ultima cū. th. aspirato scribitur: nomen fuit troiani cuiusdā Aenæ comitis: cōpositum ex cleos quod est gloria: & ανθος flos: quasi gloria floris: & ppter altiore sonum magis. o. q̄. e in prima retinuit.

Clonus cū. c. exili scribitur: nomen fuit uiri proprium aurifabri: deductū a κλω quod est frango: & inde κλωνος, ramus. de quo Virg. lib. ænei. x. Quæ clonus

curitydes multo cælauerat auro.

- C** Ionius cū. c. exili scribitur & i. latino. fuit unus ex quinque ducibus boetiorū. q̄ cuz quinquaginta nauibus ad troiā nauigarūt. ut ostēdit Home. lib. iliados. ii.
- C** lotho cum. c. exili & th. aspirato scribitur. habetq; apud græcos accentum in fine una ē ex parctis ut uidimus in dictione atropos. Alter eodem noīe fuit nymp̄ha marina. una ex filiis Nerei. de qua Virg. lib. æneidos. ix. ait.
Magniq; iubebo Aequoris esse deas. quales nereia clotho.
Et galathea secant spumantem pectore pontum.
- C** loaca absq; aliqua aspiratiōe a nostris scribitur. atq; græcā dictionē esse nōnulli affirmant. Ita ut a cochlea cōmutatis quibusdam litteris deriuetur. q̄a eos subrextus cōmeatusq; habere uideatur. quos habet cochlea. Alii latinā dicunt & a colando deductam esse uolunt. dicente Vlpiano de cloacis. cloaca est locus canus per quem colluues quædam fluit. Festus uero dixit cloacam a cloacare. quod est inquinare deduci. Sed subdit Vlpia. clace autem appellatione & tubus & fistulæ continentur. Et inde sequitur ad salubritatem ciuitatum & ad tutelam p̄tinet ut cloacæ purgentur reficiantur. Nam & cælum pestilens & ruinam minantur immundicie cloacarum. Sane Liuius teste lib. ii. ab urbe Tarquinius foros in circo faciendos & cloacam quæ maxima receptaculum omnium purgamentorum sub terra agendam: quibus ut subdit operibus uix noua hec magnificentia quicq; adquare potuit. Et Plinius libro. xxxvi. naturalis hystoriæ cum romana quædam ædificia cōnumerasset. subdit p̄terea cloacas operum omnium maximū dictū suffossis mōtibus atq; urbe p̄sili subtrusq; nauigata. Et subsequitur id. M. Agrippa fecit in ædilitate post consulatum: cornicatis septem annibus cursu precipiti torrentum modo rapere: atq; auferre omni coactis. Et plura admiranda quæ de huiuscemodi rebus idem auctor prosequitur:
- C** hlams prima cum. ch. aspirato: & ultima cum. y. græco scribitur: indumētum est militare & comicum: ut dixit Iustus Pollux.
- C** hlcena prima cum. ch. aspirato sequente. l. & x. diphthongo scribitur. Genus est uestimenti q̄ desuper alia portabatur: ut Lucilius libro. xx. a Parthenio inducitur qui ait: chlænam desuper indutam foedauit. sic Ho lib. iliados secūdo Vlyxē inducit dicentem contra Thersitem si offendero te iterum talia facientem p̄tendendam: & denudatum omnibus uestibus non modo tibi auferam χλαίνας τῆς χιθῶνας: hoc est chlænam & tunicam: sed ut subdit etiam ea quæ pudenda tegunt. Idem libro decimo. ἀμφὶ δῶρα χλαίνας τερώνησας. At Virgilius libro æneidos quarto sine. ch. tantūmodo lænam dixit cum ait. Ardebat murice læna: ut in ea dictione uidebimus.
- C** hloris cum. ch. aspirato & i. latino scribitur. fuit una Amphiois Orchomeni regis filia: uxorq; Nelei & mater Nestoris: atq; aliorum. xi. filiorū. Altera ab Ouidea florum ponitur: quæ cum nymp̄ha esset non ignobilis: & Zephy. nuberet: quasi dotis loco id muneris a marito accepit: ut florum omnium potestatem haberet: unde inquit ipsa ad Ouidi. libro fastorum quinto chloris eram quæ floralia dicebāt instituta: teste Plinio libro. xviii. natu. hysto. urbis anno quingentesimo sexto decimo ex oraculis sibyllæ: ut omnia bene deflorescerent. Nam ut idē auctor rettulit. tria tempora fructus metuebant: propter quos instituerunt ferias diesq; festos rubignalia: floralia: uinalia: rubignalia numa constituit

anno regni sui. xi. quæ nunc aguntur ad. vii. kalē. maii: quoniam tunc fere segetes rubigo occupat. Diem uero floralium Varro determinat. Sole rauri partem xiiii. obtinente. Ita ut si in eo quadriduo inciderit plenilunium fruges & omnia quæ florebut lædi necesse erit. Vinalia nono kalēdas martii degustandis uinis instituta: quæ nihil ad fructus attinent.

- C** hloelia cum. ch. aspirato & o. atq; e. sepatis apud græcos atq; unico. l. sequentes & i. latino scribitur. Virgi. tamē. o. & e. cōiunxit in uersu: ut infra uidebimus. fuit uirgo romana: de q̄ late Liuius li. ii. ab urbe scripsit: hæc Porsenæ hetruscorū regi cum pluribus romanis utriusq; sexus obles data fuit: ut si Porsena hostes a ianiculo remoueret: romani agros dudū uenientibus ablatos restituerent: s; illa cum liberatum ab hostibus ianiculum cōspexisset: dux cateruæ uirginū effecta inter hostiū tela cū illis aufugiens narādotybrim p̄transiuit: & uirgines oēs propinqs suis restituit. de quo Virgi. li. viii. & fluuium uinculis innatet chloelia ruptis: quā solā cū porsena restitui sibi omnino exposceret: admiratus uirginis uirtutē partē aliam oblidū quos impuberes illa elegit ei largitus est: & remisit: uide luue. q̄ miraretur cuz coel. mutius: & quæ impij fines tyherinū uirgo natauit.
- C** nidos cum. c. exili sequente. n. in eadem syllaba & i. latino scribitur: una est ex quinque ciuitatibus doricæ græciæ: ut ostendit Herodotus libro hystoriæ primo in hac teste Plinio libro natu. hysto. vii. templum fuit Veneris & simulachrum sculptum a Praxitele neutiquam a libidinoso complexo tutum. Vnde cōterraeus meus Karolus aretinus in elegia ad Poggium.
Praxitelesq; cnidi rursus te marmore signet
Pulchra uenus: quo sit nobilis ipsa cnidos.
Deniq; lysippus fingat spirantia signa.
Omnia mercurio cedere uisa meo. De qua Venere late uidebimus in dictione Praxiteles. Sed ut ait Pli. li. xxxvi. na. hysto. sunt i cnido: & alia signa marmorea illustrium artificum Liber pater Bryasidis: & alter scopæ & Minerua.
- C** nosus cum. c. exili sequente. n. in eadem syllaba scribitur. urbs fuit in creta Minois regia: unde cnosus cnosia cnosium deriuatur: quæ ob uicinitatem litterarum moderniores cum. g. scribunt. Virgilius libro georgico. i. Cnosiaq; ardentis decedat stella coronæ: quam a Vulca fabricatā Ariadne filia Minois a Venere dono accepit: ut in dictione Ariadne uidebimus.
- C** oaspis cū. c. exili & i. latino. scri. fluuius ē medoy: q̄ apud psas in tigrī decurrit huius aqua teste Solino adeo dulcis est: q̄ q̄d tu reges persæ in regno erant: ex eo sibi pocula semp uolebant: & si p̄gre graderentur secum deferebant.
- C** ocytus absq; aliq̄ aspiratiōe. & cū. y. græco scribitur. hētq; apud nostros accētū i penulti. fluuius dicitur ifernalis: q̄ ex styge palude nascit: & a poetis sapius decātaf
- C** ochlea prima cū. c. exili & sequēs cū. ch. aspirato scribitur: testa ē limacæ: quæ & nōnunq; p̄ ipsa limaca ponitur: ut Pli. lib. xviii. limace inquit nascuntur i uitia & aliquādo e terna cochleæ minutæ mirum in modum erodentes eam.
- C** ochliarium prima cum. c. exili. sequens cum. ch. aspirato scribitur: sequente. l. & i. latino. utrobq; scribitur: & a cochlea ob eius similitudinem deriuatum est.
- C** ocche ut in antiquissimis & emēdatissimis codicibus nostris cōperi: prima cum. c. exili utrobq; & ultima cuz. ch. aspirato scribitur. Nam apud græcos nusq; dicitur onē hāc legi quam tamē qdā græcā esse cōtēdūt: nec illius deriuationē exquire re ualuis & ut quidam putant uinum corruptum designat. quod indicare ui-

decet Iuuenalis: cum ait in satyra umbricit. Cuius aceto, cuius cocche tumes, nec stare potest concha ut quidam syllabarum ignari male legunt. Sed stare tamen potest conche pro pisce quod inueniri noui affirmant in Martiale.

Cocles cum. c. exili utrobique scribitur: fuit teste Herodiano grammatico tractatu de nomine apud antiquissimos cognomen habentium unum oculum. unde oculum a latinis primo tractum quidam uolunt. fuit itaque apud romanos cognomen Horatii cuiusdam inclyti & fortissimi ciuis. dicente Plinio de uiris illustribus cum Porfena primo impetu cepisset ianiculum. Horatius cocles illo cognomine. quod in alio praelio oculum amiserat. de ponte sublicio stetit. quem fuisse ligneam dixit Seruius super. viii. aeneidos. Et tadium hostium imperum solus ille sustinuit. quod diu pontem post se contractum fuisse a suis pensit. Et inde prout erat armatus in thyberim se coniecit. atque ad suos enatans magna cum gloria euasit. dicente Virgilio libro octauo aeneidos. Illum indignanti similem simileque minati aspiceres pontem: quia auderet uellere cocles.

Codrurus cum. c. exili scribitur: fuit teste Seruio in Daphnim dux atheniensium quarto bello inter laconas & athenien. Cum respondisset oraculum illos posse uincere. quorum dux pisset: habitu humili profectus est ad hostium uicina tentoria: & illic iurgio eos in caede suam infligauit. Quare a nullo cognitis & interfectus fecit locum oraculo. Vnde teste Iustino libro. ii. hostes cognito Codri corpore per annulum quem gestabat. sine praelio discesserunt.

Coemiterium absque aliqua aspiratione & cum. ce. diphthongo in. i. atque. i. latino utrobique scribitur: & a graeco uerbo deducitur: quod est κοιμουαι. i. dormio: cum mortui eo in loco dormire dicantur.

Coenobium prima cum. c. exili & ce. diph. penult. cum. i. latine scribitur: locus dicitur in quo communis uita ducitur. Nam componitur a κοινος quod est communis: & βιος uita.

Coenae cum. c. exili & ce. diph. scribitur. Nam a κοινή quod est communis transfertur: quia plures semper in coena conueuerunt. Vnde reprehendit eos Iuuenalis in. i. satyra. qui contra maiorum consuetudinem secreto cenabant: & ut ita dicam contra uocabuli institutionem agerent. quum dixit: Quis fercula septem secreto cenauit auus. & in eadem satyra. Optima siluarum interea pelagique uorabit Rex horum: uacuisque toris tantum ipse iacebit. nam ut ait Festus id olim erat coena quod dicitur prandium: ab ea hominum coetate coena dici potuerit: & sic quoque a poetis nostris pro utroque obseruatum uideretur.

Coenaculum cum. c. exili utrobique & ce. diph. scribitur. Et a cenando nomen assumpsit: locus est superior domus ad cenandum aptus: hoc est sine inferiore taberna & officina. unde non est pro loco cenandi quod parte domus superiore dicitur: accipitur dicente Varro. ubi cenabant coenaculum uocitabant. postquam in superiori parte cenitare ceperunt. superior domus uniuersa coenaculum dicitur: accipitur etiam a poetis nostris nonnumquam significatiōe diuitia pro loco ubi pauperes & iopes cenare conueuerunt. Iuuenalis in. i. satyra. Oibus in terris inquit. Tempibus diris inquit iussuque neronis Loginū & magnos senecae praediuitis hortos Clausit: & egregias lateranorum obsidet aedes Tota cohors: rarus uenit in coenacula miles.

Coenatio cum. ce. diph. similiter scribitur. & a cenando deducitur. ponitur a nostris poetis pro loco ad cenandum: sed in imo domus. Iuuenalis in satyra & spes & ratio inquit & argentem rapiat coenatio solem.

Coelū ut quodam uolunt cum. ce. diph. scribitur. Et deducitur a caelo uerbo quod est sculpo: uerbum uero a κοιλων quod est coeuum: quia in sculptura id necessario exigi dicunt.

Et inde coelebs: omnia cum. ce. diph. scribunt. Aliis uero magis placet cum. ce. diphth. scribenda haec esse: quoniam quod latius uidebimus in dictione diphthongus.

Coelyria prima cum. c. exili & ce. diph. antepenultima cum. y. graeco & penultima cum. i. latino scribitur: uocabulum est quo quodam ex nostris antiquis usi sunt: indicantes per illud cauam syriae. nam ex κοιλια quod est caua: & ορυια componitur.

Coelus cum. c. exili & ce. diph. scribitur: fuit gigas filius Titani & terrae: qui in coela insula superbissime regnum tenuit: a quo insula traxisse nomen dicitur: de quo meminit Virgilius libro. geor. i. cum ait: coelumque iapetumque creat: scaeuumque typhoea.

Colaphizo cum. c. exili & unico. l. atque. i. latino & z. consonante scribitur: idem est quod apud nos alapam incutio.

Colaphus cum. c. exili & unico. l. scribitur: a nostris quibusdam alapa dicitur: & descendit a κολαφισ: quod est alapam incutio. Iuuenalis in satyra. Scire uelim ait. nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo. Terentius plus quingentos colaphos infragit mihi.

Colyma cum. c. exili & unico. l. atque. y. graeco scribitur: dici potest a nobis uetatio: quo uocabulo usum afranium dicunt in menachinis: cum ait colyma a lenone sanctum est. Nam deriuatur a κολυμα. quod est ueto: quod in praeterito facte uetui: & supino uetitum: inde uetatio & non uetitio. Nam nomina quae ueniunt a uerbis primae conjugationis positionem supini habentibus in itum: uel in etum: praeter caeterorum uerborum legem exeunt in ario non in itio nec in etio: ut praesto praestitum praestitum: praestatio non praestitio: cubo cubui cubitum: cubatio non cubitio: domitum domatio: non domitio: sonitum sonatio non sonitio. crepitum crepatio: non crepitio: tonitum tonatio: non tonitio: licet dicamus sonitus crepitus tonitus: non sonatus crepatus tonatus. frictum fricatio non frictio: & ita in caeteris. Sectio tamen crebritas repitur quae secatio. Lauo & potio non habent supina neque in arum neque in itum neque in etum. sed in otum. Idem formant nomina sua lotio & potio. unde sunt lotor & potor nomina uerbalia: & lotium pro urina: prima tamen breui non longa. Aliquando repitur lauatum & potatum: unde sunt lauatio & potatio: lauatorum & potator. Iuuu uero alio modo format deuiatiuum uidelicet iutum. Caeterum ex alio supino iuatum facit iuuatio: ab illo fit iutor: seu potius adiutor. Ex caeteris autem pauca sunt nomina uerbalia in or: ut domitor & non domator: & sector qui significat uenditorem bonorum exulis: & ut aliqui uolunt emptorem. Et sectio ipsa haec actio

Colyphium prima cum. c. exili: sequens cum. y. graeco: & penultima cum. ph. aspirato & i. latino scribitur. Et apud quosdam poetas graecos. uti apud nostros pro cibo: quo luctatores utebantur: ut Iuuenalis in satyra Ultra sauromatas: Luctantur pauce comedunt colyphia paucae.

Colica cum. c. exili utrobique & unico. l. atque. i. latino scribitur: passio est intestini: quod graece colon dicitur. unde nomen assumpsit.

Colobium cum. c. exili & unico. l. atque. i. latino scribitur: Vestis erat sine manicis: & descendit a κολοβω: quod est breuius.

Colocasia cum. c. exili utrobique & unico. l. atque. unico. l. & i. latino scribitur: Est teste Plinio libro. xxi. naturalis historiae nobilissima herba in aegypto: quam cyamon aliqui uocant: spectabilis foliis: & latissimis etiam si ad arbores comparentur: quae cum aqua in uasis saepe impleta gratissimam potationem reddunt: producitque fabam in arenoso solo decoctam: quae gratius etiam ad nos traducta sapore reddat. haec ille. unde eam esse puto: quam fabam aegyptiam uulgo uocamus.

- C**olocyntha absq; aspiratione: & cum. y. græco scribitur: quâ nostri transcribere in penultima cum. q. consonante cōsueuerunt: ac cōuertētes. y. græcū i. u. & sup-addentes. i. latinū dicūt colocyntha: & ē teste Dioscoride agrestis cucurbita.
- C**olchos prima cū. c. exili: & ultima cum. ch. aspirato scribitur: regio est iuxta pontum ex pre asiæ: quæ regnum fuit Oetæ regis.
- C**olla cum. c. exili & duplicato. l. scribitur: a nostris dicitur gluten.
- C**ollyrium prima cum. c. exili: sequens cum. y. græco: & penultima cum. i. latino scribitur: medicamen est oculorum. Vnde Iuuenalis in satyra credo pudicitiaz ait. Et prurit frictus ocelli angulus inspecta genefi collyria poscit.
- C**olophon cum. c. exili & unico. l. scribitur: urbs in lydia. quam quidam nobilem ferunt ex oraculo clarif Apollinis.
- C**olon cum. c. exili & unico. l. scribitur: dici potest a nobis artus membrum & internodium. Estq; etiam nomen intestini.
- C**olossus cum. c. exili & unico. l. atq; duplicato. s. scribitur: græcum uocabulum ē & α κολων. quod est membrum deducitur. Itaq; pro mēbrofa & alta statua ponitur. unde ait Plinius libro. xxxiii. naturalis historiz moles quippe excogitatas uidemus statuarum. quas colossos uocant turribus pares talis est in capitolio apollo translatus a Lucul. ex apollonia ponti urbe. xxx. cubitorum quingētis de talentis factus. talis in campo martio Iuppi. a claudio Cæsare dicatus qui decoratur pompeiani theatri uicinitate. talis & Tarenti factus a Iysippo. xl. cubitorum. Refert etiā Apion græcus historicus qui Plistonices cognominat & paulo ante Pli. fuit adhuc tunc in labyrintho ægypti colossus esse Serapis e sma. ragdo cubitorum nono. Sed ante omnes teste Plinio i admiratione fuit solis colossus rho. quem fecerat Clares lyndius Iysippi supradicti discipulus qui. lxx. cubitorum altitudinis fuit. Qui post quinquagesimū sextum annum terremoto prostratus: iacens quoq; miraculo est pauci pollicē eius amplectuntur. Maiores sunt digiti q̄ plæreq; statuz uasti specus habitat de fractis membris. Spectantur intus magnæ molis saxa quorum pondere stabiliuerat illud cōstituēs xii. annis tradunt effectum trecētis talentis quæ contulerant ex apparatu regis Demetrii relicto sunt alii centum minores in eadē urbe ubicūq; singuli fuisset nobilitati locum fuit & in galliæ ciuitate aluernis Mercurius omnem amplitudinem eius generis statuarum ea ætate uincens quæ Xenodorus fecit is post q̄ satis artem ibi a probauerat: romam accitus est a nerone: ubi destiatum illius principis colossus fecit centum. xx. pedum. de quo uidebimus in dictione roma. nam ab eo amphitheatrum ppinquum colosseum uocatum est. de quo Martialis libro primo epigramatum inquit. Hic ubi sidereus propius uidet astra colossus. & crescunt media pægmata celsa uia: hoc ē amphitheatrum ubi pægmata. i. ludj exercebatur. Et pgit: inuidiosa feri radiabat atria regis. i. Neronis nam ibi domus eius aurea fuerat: unaq; iam tota stabat in urbe domus.
- C**ollyiusta cum. c. exili & duplicato. l. sequente. y. græco: & cum. i. latino in penultima scribitur: dicitur a nostris nūmularius: & minutus mēfarius: qui & idem forte ab illis trapezita uocatur. cum & collyiusta trapezas habeat.
- C**olpus cum. c. exili & p. nonnunq̄ quidem exili: nonnunq̄ uero aspirato scribitur dicitur a nostris sinus.
- C**oma cum. c. exili & unico. m. scribitur: & si habeat primam breuem capillorum ornatum indicat. nam tūc quoq; a græcis cum. o. puo scribitur: si uero habeat

illam longam uillam designat: & cum. o. magno apud græcos describitur: & dicitur fē aliq; a cesarie: quia a cedēdo cesaries dicta fertur: & coma capillos nō celos indicat α πο του κοπτω κατε την αντιφρασιν.

- C**oma gene. neu. cū dup. m. scri. & dicit apud nos prē. nā deriuat α πο του κοπτω
- C**omatus cum. c. exili & unico. m. scribitur: dicitur teste Plinio libro. xv. naturalis historiz a nostris arbutus: est etiam genus mori.
- C**omata absq; aliq; aspi. & cū unico. m. scribitur. nomē ē pastoris: de quo sæpe Theocritus: quin & gallorum regionis cognomē ubi grandē illi deferunt comam.
- C**ometes absq; aliqua aspiratōe scribitur: & deriuatur a coma quā habere uidetur ob quod teste Plinio libr. ii. naturalis histo. crinita latine dicitur: & infra subdit cometes in uno totius orbis loco colitur. In tēplo romæ ad modū Faustus diuo Augusto indicatus ab ipso qui inspiciente eo apparuit in ludis quos faciebat ueneri genitrici: nō multo post obitum patris Cæsaris in collegio ab eo instituto. de quo Virgiliuz intellexisse puto cum ait: Ecce dionei præcessit cæsaris astruz maxime cum non multo post dicat Pli. eo sidere significari uulgo creditur cæsaris animam inter deorum immortalium numina receptam. Quo nomine id insigni simulachro capiti eius: quod mox in foro consecrauimus adiectum est.
- C**omœdia cum. c. exili & α. diphthongo in antepenultima atq; i. latino in penultima scribitur: cōponiturq; p modū quo supra in generalibus præceptis late ostendimus. sane fuit comœdia apud græcos duplicis generis: antiqua. i. & noua. Antiq̄ qdē teste Quintiliano cū sicerā illā sermonis artici gratiā ppe sola retinet rū faciūssimæ libertatis in uitiis insectādis ē præcipua: q̄ qdem & p nostra satyra græcos usos fuisse demonstrat. fueruntq; in ea præcipui Aristopha. Eupolis & Cratinus: ut i dictiōe plogus late demonstrabimus. noua uero comœdia eadē uia qua & nostra icedit: in q̄ nos claudicasse Quintilia. dicit & ut ait uix leuem umbrā græcorū sequimur: adeo ut fmo ipse romanus nō recipe uideat illā solam cōcessa atticis uenerē: in quo genere eodē teste precipuus & admirandus fuit Menæder: ut i ea dictiōe uidebimus apud nos uero plures fuerūt. s; soli iā restāt Terentius Plau. de quo Var. Epistilonis snia musas plautio dixit fmo locuturas fuisse: si latine loq uellēt. S; habuimus oli Cæciliū: Neuiū: Liciniū: Attiliū: Turpiliiū: Trabeā: Lucetiū: Enniū. de qbus Iulia. sedicus te. aulo gel. hos uersus edidit Multos incertos certare hanc rem uideamus.
- Palmam poetæ comico cui deferant.
- Cum meco iudicio errorem dissoluam tibi.
- Vt contra siquis sentiat: nil sentiat.
- Cæcilio palmam statuo de comico.
- Plautus secundus facile exuperat cæteros.
- Deinde neuus: qui seruet pretio in tertio.
- Si erit quod quarto detur dabitur licinio.
- Post insequi licinium facio attilium.
- In sexto sequitur hos terentius.
- Turpilius septimum: trabea octauum obtinet.
- In nono loco esse facile facio lucetium.
- Decimū addo antiquitatis cā enniū. Quā sane sniam cōfirmare uidef Gel. s; non plane Cicero & Quintili. unde ait ille ad atticū li. viii. epistola. iii. secutusq; sum nō dico Ceciliū inane ut ex portu i pyræo malus. n. auctor latinitatis ē: s; Terē.

cuius fabellæ propter elegantiam sermonis putabatur. a. C. Lelio scribi. hert ali
 quot adolescentuli coimus i pyræum. Quintili. in. x. in comœdia maxime clau
 dicaimus: l3 cœcilium ueteres laudibus ferant: l3 Terenti. scripta ad scipionem
 a phricanum referantur. quæ tamen sunt in hoc genere elegatissima: & plus ad
 hac habitura gratiæ si intra uersus trimetros steterit. Sane a comœdia comiç
 deducitur. & is dicitur qui comœdiam composuit. ut cæcilius Plau. & reliqui.
 comœdi uero sunt representatores actoresq; comœdiarum: sicut tragicus q tra
 gœdiam conficit: & tragœdus representator actorq; tragœdiarum.

Concha priã cû. c. exili & altera cû. ch. aspirato scri. genus è piscis ex cæroruz ge
 nere carentis oculis: ut dixit Pli. lib. ix. natu. histo. quæ teste Soli. potissime sût i
 mari indico: in qbus ut ait repit margarita genus lapidis p̄ciosi. Quin & i eadẽ
 ortho. uolunt p uase capi & tuba. alii uero p his latinã dictionẽ uolunt: & sine
 aspiratione ultime scribendam dicunt: ita ut dicatur quasi concaua.

Conchylia priã cû. c. exili: sequẽs cû. ch. aspirato & y. græco: penul. cû unico. l. &
 i. latio scri. genus è pisciũ i mari assyrico: & indico. ex quoq; inscis conchis la
 chrymæ emanant: quibus purpura tingitur. idem murices dicuntur & sarre: ut
 Virgilius in. iiii. æneidos ardebat mirice lena: & libro georgi. ii. Vt gema bibat &
 & sarrano dormiat ostro. quare Iuue. in. iiii. de adulatoribus græ. loquẽs inquit.
 horum ego non fugiam conchylia. i. purpuras adulationes uel uenena: ut Vir
 gilius libro georgicorum. ii. alba neq; assyrio fucatur lana ueneno.

Conõ cû. c. exili hoc è sine aspi. scri. fuit uir atheniensis q tempe pelopõnesiaci bel
 li ad remp. se cõtulit: in qua magna quidem pægit. nam teste Aemilio probõ p̄
 tor: pedestribus exercitiis presuit. Et p̄fectus deide classis creatus res magnas
 mari gæssit: in qua præte phæras cepit lacedæmoniorum coloniam. idem i ex
 tremo pelopõnesiaco bello p̄ter erat: cum apud ægos flumen copiæ atheniensis
 um a Lyfandro sunt deuictæ: sed tunc quoq; affuisse Cononem constat. ex quo
 peius res administrate in eam calamitatem deuenerunt. Verum cum rebus af
 flictiã patriam obsideri audisset: non q̄siuit ubi tuto uiueret: sed unde ciuibus
 suis p̄sidio esse possit: quod tantis laboribus & piculis confecit ut ultimo a Ty
 riabazo qui sardis præerat: sub amicitie spẽ cõuocatus i uincula cõtectus esset:
 in quibus aliq̄diu fuit: sed ut nõnulli scribunt inde ad p̄larum regẽ deductus
 apud eum periit. At Dion historicus qui fideliter p̄fica scripsisse dicit: effugisse
 eũ scribit. & dubitat an Tyriabazo id sciẽte uel imprudẽte factum fuerit.

Conopeum cû. c. exili & e. absq; diph. scri. genus è tẽtorii ex filo cõtexti: quod ad
 euitãdos culices supra lectũ explicari cõsueuit. Naq; κωνοψ græce latine culex
 dicit. de quo Iuue. in saty. vi. Vt testudineo tibi lentule conopeo.

Contus absq; aliqua aspiratione scri. & dicitur apud nos p̄rica siue sudes.

Cholera cum. ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris bilis. Iuuenalis. in satyra. Cre
 do pudicitiam ait. maufeat atq; oculis bilem substringit operis.

Cocõna prima cû. c. exili: sequẽs cû. ct. similiter nõ aspiratis scribitur. Et è neutri
 generis ac pluralis numeri: apud græcos ficorũ genus esse compi. q̄ qdẽ ab ur
 be syriæ quæ cocõ dicebat nomẽ assumpserunt. Idem Plinius libro. xiii. natu.
 histo. cõfirmasse uidetur. dicens ficorũ caritas minor è eius generis quæ cocõna
 uocant. Et imediate subdit item pruna i damasco syriæ nata. & missa utraq; iã
 familiaria. idem Iuue. sensisse uidetur in saty. Vmbritii cum dixit de adulatore
 græculo. aduectus roinam quo pruna & cocõna uento: hoc è eo. modo uenalis

Quin & paruas esse ficus ostendere uidetur Martialis in. vii. Paruaq; cuzõnis
 uenerunt cocõna prunis. & circa ultimum operis inquit.
 Hæc tibi quæ cocõna uenerunt cocõna mensa.
 Si maiora forent cocõna ficus erat.

Coons cû. c. exili & duplica. o. scribit: fuit teste Home. lib. xi. ilia. i. genitus filioruz
 Antenoris: q cum Iphidamantis fratris mortẽ ab Agamẽnone illataz uindicare
 uellet: & Agamẽnonẽ solus uulnerasset: ab eodẽ & ipse interfectus est.

Cophinus cum. c. exili & i. latino scribitur: dicitur latine corbis.

Corax cû. c. exili scribit. fuit unus frater Tiburti: ut uidebimus i dictione tybur. &
 oppidum uulscorẽ ab eo cognominatum. Alter fuit orator siculus: qui & Tilius
 primi artificiose dicendi præcepta litteris mandasse dicuntur.

Corybantes absq; aliq̄ aspiratione & cû. y. græco scribit: populi fuisse dicuntur in
 creta: qui una & curetes louẽ infantẽ aluerunt. Nã ut dixit Oui. li. iiii. fa. Pars cly
 peos manibus: galeas tundit ianes. Hoc curetes agunt: hoc corybates opus.

Corydalis cum. c. exili & y. græco atq; unico. l. scribitur: genus est auiculæ.

Corycus cum. c. exili utrobiz & y. græco scribitur: fuit ciliciæ urbs: & eiusdcz no
 minis portus ac similiter mons optimum crocũ deferẽs: i quo anteq; illud eo no
 mine famosum a poetis & historicis esse celebrat. nã ut ait Soli. è bidẽ specus: q
 mortẽ ipositũ mari a summo cauat uertice: patulus hiatu aphissimo ut etiaq; Põ
 po. cõfirmauit: q̄ de huiuscemodi specu plura & admirãda cõscribunt: imo & tri
 bus specubus distinctũ illum esse exponunt: quoq; ultimum typhoneũ uocant
 de quo Luca. antraq; letiferi rabiẽ typhõis anhelat. simili mõ & oia a coryco de
 scendẽtia scribunt: ut cory. ut Virgi. libr. geor. iiii. Nãq; sub ebalia memini me
 turribus altis corycium uidisse senem: est etiã corycus collis alius apud delphos
 cum simili specu: ut Home. in hymno. Hero. & alii q̄plures ostendunt.

Cortina absq; aliq̄ aspi. & cû. i. la. scri. ab aliquibus græcum dicitur uocabulum. ego
 uero illud latinum potius puto: & a coriis tractũ ex qbus primo cõficiantur
 qbus & nõnunq; loca magis abdita ab aliis in tẽplis separi cõsueuerat: qre & pro
 eiusmodi loco positum cõperitur. Virgi. li. ænei. iiii. Et mugire adytis cortina re
 clusis. ubi ait Serui. cortina locus è: unde oraculi p̄ceptum datur. Pli. uero libr:
 xxxiiii. natu. histo. sentire uidetur cortinã etiã tripodẽ esse Apollis cum ait ex æ
 re factita uere & cortinas tripodũ noie delphicas: quoniã ludis maxie Apol. del
 phici dicabant. hæc ille. iuxta qd̄ Virgi. li. vi. ænei. dixisse uidetur: neq; te phœ
 bi cortina fefellit. ueq; ut inq; Serui. in. iiii. ænei. dicitur cortina: uel q; Apol. tri
 pos corio phytõis tectus è: uel qa certa illic respõsa traduntur: q̄si certina: uel qd̄
 est uerius qa cor illic uatis tenditur: nam cauerna quædã in tẽplo Apol. fuit: ad
 quam phœbas rapta uaticinabatur: ut ostendit Luca. in. v. hæc Seruius.

Cortyna uero cum. y. græco & c. in initio pro urbe crætæ a modernis quibsdã scri
 bitur: sed quia apud græcos cum. g. littera habetur: & id ab antiquis nostris ob
 seruatum legimus de ea uidebimus in dictione gortyna.

Corydon cum. c. exili & y. græ. scri: nomẽ è pastoris. de quo sæpe Theo. & Virgili.
Corcyra cû. c. exili utrobiz & y. græ. scri. isula è i mari ionio oli phæacum patria
 & Alcinoi regnum: & a corcyra corcyretus corcyreta corcyretũ deducitur. Mar
 tia. in ultio: Aut corcyreti sunt hæc de frondibus horti: Aut hæc massyli poma
 draconis erant. De hac etiam Plinius lib. iiii. natu. historiz.

Corylus cû. c. exili & y. græco atq; unico. l. scri. ut etiã testis è Priscia. li. ii. ubi tra
 p

- ctat de mutis circa finem capi. ubi ex eiusmodi scriptura cum. y. græco arguit. corylum & nympham a græ. esse accepta: habetq; accentum in prima: & est arbor ac fructus: quæ a nostris dicitur auellana: a loco. s. ubi primum comperta fuit: de quibus Virgilius in bucoli. Phyllis amat corylos. & lib. geogicorum. ii. Neue inter uites corylum sere.
- C**orymbus cum. c. exili & y. græco scribitur: pprie fructus ē hederæ: unde Virg. in Palæmone: Diffusos hedera uestit pallentē corymbos: & inde corymbiferus: ut Oui. lib. pastorum. i. Festa corymbiferi celebrabat græcia bacchi.
- C**orinthus cū. c. exili & i. latino atq; th. aspirato scribitur urbs fuit achaiz: quæ primum teste Eusebio lib. de tpibus a Sisyphe latrone Aeoli filio sup istmon in medio maris ionii & ægil cōstructa fuit: & ut in quibusdā Home. glosulis cōpi: cercyra cognominata fuit. deinde aucta ephyræ uocata: sed post hæc euerfa: & ab corintho Orestis filio instaurata: corinthus teste Eusebio de rēporibus cognominata fuit ultimo a romanis fuit incensa: ut ostēdit Flo. de bello achaico. & luti. libro. xxxiii. fuitq; teste Apulegio libro. x. de magis regionis caput & a corintho corinthiacus. i. corinthius deducitur Ouidius libro primo tristiu. Illa corinthiacis primum mihi cognita cenchrīs.
- C**oritus absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur: oppidum est hetturiz super paruo colle eiusdem nominis positum: & tyrrheno mari ad tria milia passuum propinquum cōditūq; a corito rege dicēte Virgilio libro æneidos. vii. His ortus in agris Dardanus idæas phrygiæ penetrauit ad urbes. Et subdit. Huic illū coriti tyrrhena a sede pfectū. unde ipsius coriti filius putatur Dardanus q̄q; a poetis: ex eis uxore & loue pcreatus dicitur.
- C**orobias cum. c. exili & i. latino scribitur nomen est uiri proprium.
- C**orone cum. c. exili scribitur: urbs est achaiz teste Plinio lib. iiii. naturalis histo. a qua coronæus sinus cum. æ. diphthongo cognominatus est.
- C**horus cū. ch. aspirato scribitur: & fuit in diuersis tpibus diuersus ac in diuersis actibus uariis. Et teste Festo deriuat a corona quæ sine aspiratione scribit: sed ut ait in deriuatiuo aspirationem assumit. Sane teste Quintili. a nonnullis uetustioribus corona aspirabat quod ex quibusdā inscriptionibus eius temporis apparere dixit eodē modo chenturiones & p̄chones cū. ch. aspirato scribebāt. quod si ueram Festus deriuationē a corona posuit: latinū esset chorus & nō græcum cuius cōtrarium apud græ. habet. ideo Platoni magis credēdū est q̄ ait: nō longe a initio seculi lib. de legibus chorus a χορη: quæ ē læticia nuncupatur.
- C**horaulis cum. ch. aspirato scribitur: nomen est tam musici instrumēti quo pulsabatur ad chorum q̄ uiri cognomen pulsantis. Iuuenalis in saty. credo pudicitiam ait. Ambrosiusq; choraulis.
- C**horasmi cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: populi sunt asiatici teste Herodoto libro historiarum secundo.
- C**horda cum. ch. aspirato scribitur: & dictio græco ponitur a Iulio Polluce.
- C**horea prima cum. ch. aspirato: & penultima cum. e. absq; diph. scribi. licet apud græcos sit. ei. diphthongus: quæ in. e. longam conuersa est: ut iuuat indulgere choreis. Sane a Virg. metri causa corripitur in. vii. æneidos cum ait. Pars pedibus pladunt choreas: & carmina dicunt.
- C**horebus cum. ch. aspirato scribit: nomen est uiri proprium.
- C**horineus cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: nomen est uiri proprium.

ex choreo
et iambico

- C**horiambus cū. ch. aspi. & i. latino scri. pes est choris q̄aptissimum carmē reddē: cōstat ex syllabis q̄tuor: prima lōga duabus sequentibus breuib; & ultima lōga. Hora. in. i. carminum: Lydiā dic p omnes: qui uersiculus cōstat ex coriambos & bacchio: ubi Lydia ipsum. a. correptum habet.
- C**os cum. c. exili scri. urbs ē dorica: & ut puto a cote q̄ apud nos lapis dicitur nomen assumpsit. Hora. in carminibus: Ardentes acuens sagittas cote cruenta.
- C**osmus cum. c. exili scri. dici pōt ornatus uel ornamentum. nā deriuatur a κοσμος quod est orno: & decoro. nōnunq; uero & p ipso unguēto qd̄ ornat positum legitur. ut Iuue. in saty. Stēmata quid faciunt ait: Et cosmi toto mersatur ahenō Martia. i. xi. Quod cosmi redolēt alabastra fociq; deoz: & ide cosmianus: ut idē Martia. Qui uino madeat: nec erubescat. p̄ngui sordibus esse cosmiano: Ludet cum pueris: amet puellas. nōnulli uero putāt nomen illud cosmi homis cuiusdā unguētarii pprium magis a poetis fuisse positum: q̄ p unguēto ipso: ita ut dicatur ahenū cosmi. i. optimi illius unguētarii: alabastræ cosmi: qd̄. s. ille cū unguēto uenditate solebat: ut similiter balnea Crispi. balnea Stepha. Martia eo. lib. Scis q̄ sint stephani balnea iuncta mihi: ita ut qui huiuscemodi delicias: quæ ad ornatum faciebant uenditabant: cosmus diceretur. ut idez poeta circa finē operis. Delicias cosmi uos redolere nurus. Et ab eo unguentum quod ille cōposuerat: cosmianus uocaretur: idem Martialis in. xii. clare monstrat cum ait: Aut libram petit illa cosmiani: ubi uenalis rei pondus expressit: itaq; cum diuersis ornamentis decoratus sit mundus. cos. a græ. dicitur. unde cosmo. deducitur.
- C**osmographia cū. c. exili & i. la. scri. ē descriptio mundi: eiusq; positiōe scriptura & pictura. nā cōponitur a κοσμος qd̄ ē mundus: & γραφια quod est scriptura: tum etiam picturā designat. Vnde fuit etiā apud romanos cōsuetudo pingendi mundū: dicente Propertio: Cogor & in tabula pictos edificare mundos.
- C**osmeta cum. c. & t. exilib; scribitur: dici potest a nostris ornator uel ornatrix. Vnde serui qui nobiles mulieres exornare consueuerant: cosmetæ uocati sunt dicente Iuuenale in satyra Credo pudicitiam: Pōnunt cosmetæ tunicas. Nam a κοσμος: quod est orno deducitur.
- C**ostus cum. c. & t. exilib; scribitur arbuscula est aromatica.
- C**otys cū. c. & t. exi. scri. atq; y. græ. nomē ē uiri ppriū: de quo sæpe Pluta. memit
- C**orula absq; aliq; aspiratiōe scribitur: genus est paruæ mensuræ: quæ græce κόρυλη dicitur: ubi illud. y. græcum in. u. nostrum fuit conuersum.
- C**othurnus cū. c. exili & th. aspi. sequente a græcis: sed a nostris sequēte. u. scribit: genus est calciamenti teste Ser. utriq; pedi aptum. Virg. i buco. Suras euicta cothurno: & i. ænei. Purpureoq; alte suras uincire cothurno. Vex nōnunq; p calciamento subleuato subere: quo mulieres ipsæ grādiōres apperent. a Iuue. positū uidetur i saty. Credo pudicitia ubi ait: Si breue pui sortita est lateris spatium breuiorq; uidetur Virgine pygmæa nullis adiuta cothurnis. Ponitur etiā aliquando cothurnus pro alto dicēdi genere apud poetas. Virg. in buco. Sola sophocleo tua carmina digna cothurno. Et a cothurno cothurnatus deducitur. Marti. i. v. epigrammatum: Grande cothurnati pone maronis opus.
- C**ous cum. c. exili scribit: insula est i mari ægæo sic quoq; teste Igino a Coo filiz Metopis cuiusdam foemina: quæ in ea regnauit cognōiata: ex hac teste Var. li. ii. de agricultura uindemias romam deportabant. nā duobus fertilissimis optimo uino montibus referta erat: fuitq; Hippocratis & Apellis patria: unde etiam

adiectiuum cois coa eorum simili scriptura deducitur. Iuue. in satyra. Scemata quid faciunt inquit. Spertana chlâis cōchylia coa. nam teste Var. prima in arte lanificiâ femiay ornamentis claruit. dicente Oui. lib. ii. de arte loquens de puella: quâ amas siue erit i tyriis: tyrios laudabis amictus: siue erit in cois coa decere pura. i eadē dixit Soli. Home. sepulchrū eē quod in Naxo uoluit Martia.

Crantor cum. c. & t. exilibus scribitur: fuit solēsis philo. qui athenas cōcedens auditor fuit Xenocratis: fortius Palæmonis reliquit cōmentaria ad. xxx. milia uersum Arcefilao petenti ubi nam uellet sepeliri: respondit teste Laertio in uisceribus terræ. obiit ante Cratem & Palæmonem morbo intercuch:

Crater absq; aliqua aspiratione scri. ē cuppa grandis: dicēte Virg. circa finē lib. i. ænei. Crateres magnos statuūt & uina coronat: & lib. iii. Tū pater anchises magnum cratera corona induit: ipse uero mero diuosq; uocauit. & dicit etiam hic cratera: ut Sta. lib. thebaidos. x. Et bacchus in altos crateras paterasq; redit. & sic ab omnibus poetis uas magnum ad bibendam aptum designatur. dicente Luuena. in satyra quæ incipit natali corue die. urne crate. capacem. & dignum sicut ante pholo uel coniuge fuscū bibit.

Crates absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit athenien. philoso. filius Antigenis. & pago triasius fuit academicus Polemonis auditor. illiusq; successor scolæ. qui adeo se uiuentes inuicē amarūt: ut teste Laertio eadē semp studia sint cōsecuti & mortui eodē sepulchro dispositi. quos Antagoras in hanc sententiâ ueribus exornauit. hoc tumulo cratē ac polemonē cōditos faterē qui transiō hospes utros cōsensu animoy p̄cipuos. quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra uitaq; mundicijs sapientiæ adiuncta. Habuit crates discipulos memorabiles. Inter quos fuit Arcefilas Bion Theodo. Alter fuit crates patria thebanus & secta cynicus Diogenisq; discipulus. quē Hiero. noster scripsit tæcisse i mare magnū auri pondus dicens abi a me uenenum diuitiay. nam uos potius mergam: q̄ ipse a uobis mergar. Nam teste Laertio fuit uir diues anteq̄ fieret cynicus. quoldā ex suis conantes illum a pposito auertere: baculo psequabatur. habuit uxorem hipparchiam Metrodis sororē: ut in ea dictione uidebimus. Demetrius uero magnus refert eum deposuisse pecuniam: apud trapezitam hac cōditione: ut si filii sui Idioræ essent: eam illis traderet. Sin aut philo. eā plæbi distribueret. Irrigans semel Nicodromū cesus est ab eo in faciem: quare cartulam supraponens uulnere scripsit. Nicodro. fecit: obiit senex & incuruatus. Alius fuit Crates orator de Isocra. familia: alius uallorum efflor: qui cū Alex. militauit. alius philo. pipareticus. alius geome. alius poe. epigramatū. alius etiam academicus.

Cratinus absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur: fuit atheniensis poeta cōicus clarus apud græcos in ea antiqua comœdia. quæ quasi satyræ nostræ assimilabatur. In qua p̄cipuus ipse fuit Aristophanesq; & Eupolis. dicente Persio: audaci quicūq; affiante cratino iratū eupolidem p̄ grandi cū sene palies. similiter Hora. Eupolis atq; cratinus aristophanesq; poetæ. Atq; alii quorū comœdia prisca uirorum est: & reliqua: ut uidebimus in dictione prologus. hic idem teste Pli. lib. xxxv. naturalis historiæ. Pompeium athenis pinxit.

Crathus cum. c. exili & th. aspirato atq; i. latino scribitur: fluuius est achiuorum teste Herodoto lib. historiæ. i. a quo ut ait qui in italia fluuius sic cognominatus est nomen accepit. Estq; fluuius calabryæ: de quo Oui. lib. metamor. xv. ait. Crathis & hinc sybaris nostris cōterminus oris Helectro similes faciunt auroq;

capillos. & Theo. in ægloga quæ incipit ἀγροῦ ἔλαι de illo ait καὶ τὸ Δε κρηθὶ οὐρόπων φύροι: & reliq; hunc dixit Ouidi. li. fasto. iii. lapidosum esse cum ait Est prope pisces lapidosi crathidis amnes paruus ager.

Crasis cum. c. exili & i. latino scribitur: dici pot a nobis tēperamentū. & inde dyscrasia cum. y. græco in prima distemperamentum interpretari ualet.

Crapula cum. c. exili scribitur: græce dicitur κρηπάλη.

Cratylus absq; aliq; aspira. & y. græco atq; unico. i. scribitur. Nomen fuit philosophi cui Plato librum illum de significatione nominum inscripsit.

Cratippus absq; aliq; aspiratione & i. latino atq; duplicato. p. scribitur. fuit teste Plutarcho in uita Ciceronis philosophus pipareticus. de quo Cicero libro tertio de officiis plura locutus est.

Creontes absq; aliq; aspi. scri. fuit unus chorinthiorum rex: & latronis Silyphi filius: q̄ Creusam filiā Iasoni desponsauit: & medeā abdicare coegit. de quo Seneca in Medea. alter fuit thebanus pater locastæ uxoris Oedipi regis thebæ qui post casos simul Polynicem & Etheocle thebanos regnū assumpsit: ut mōstrat Stat. lib. xi. & xii. suæ thebaidos. Alius fuit huius filius. alius fuit etiā rex thebanus: & ultima Cadmi pgenies: q̄ filiā suā Megæram matrimonio contunxit Herculi & tandē a Lyco cum duobus filiis regno & uita priuatus fuit.

Crepida cū. c. exili & i. latino scri. fuerunt teste Seruio tusca calciamēta: quæ corticis ad pedes ligabāt. Virg. li. ænei. viii. Et tyrrhena pedū circūdat uinula platis: & ut exponit Ser. crepidas dixit: q̄s primo habere senatores: post eqtes romanis: nunc milites. unde ait Ho. in sermonibus: Chrysip. dicat sapiens crepidas sibi nunq; nec soleas fecit. Similiter Iuue. in Saty. Persius uero uidetur uelle calciamenta fuisse græcorū: cū ait in. il. satyra. nō hic q̄ in crepidas gratoy ludere gestit. Sed ut ait Gel. li. xiii. noctium atticay: crepidas & crepidulas prima syllaba correpta: id genus calciamenti appellarunt: q̄d græci κρηπιδας uocāt: & paulum supra oia enim inq̄t ferme id genus qbus plantarum calces tantū in fine tegunt: cætera ppe nuda: & teretibus habenis iūcta sunt soleas dixerūt nōnūq; græca uoce crepidulas. at crepido teste Seruio ē abrupti saxi altitudo. Virg. lib. x. ænei. forte raris celsi coniuncta crepidine saxi.

Critis cum. c. exili & s. nō duplico atq; i. latino scribitur dicitur apud uos iudicium. unde criticus deriuatur.

Criticus absq; aspira. & i. latino scribitur: dicitur quasi iudicans & arguens. unde Seruius sup. xi. ænei. ubi ait Virg. Pilūno quos ipsa decus dedit orithya inquit critici. culpant hoc loco Virg. Et Iuue. Critice pelluces.

Cressa cū. c. exili & e. absq; diph. atq; duplicato. i. scribitur: & a κρησ quod est cretensis deriuatur. Iuue. i. saty. Omnibus i terris: Nec sthenoboea minus: quā cretensa excaudit. i. cretensis phedra: unde nec creissam quēadmodū threissam dicere possumus. nam cressa ut diximus a κρησ descendit: ubi apud græcos est. i. absq; diph. quod in. e. purum traducitur: at creissa cum. ei. diph. apud græcos scribitur uidelicet κρησ: quæ ut supra ostendimus nōnūq; a poetis nostris dissoluitur. Virg. li. ænei. i. Vel qualis equos treissa faticat Harpalice.

Creta absq; aliq; aspira. & e. absq; diphth. scri. Et teste Virg. lib. iii. ænei. creta Iouis magni medio iacet insula ponto. hanc dixit Pli. li. iii. natu. histo. Dosiates a crete nympa hespidis filia cognominatam uoluit. Anaximander uero a crete rege curretū. Nōnulli autē alii a tēperie cæli. aereā primū dictā existimauere. deinde

macaronelson. i. beatam insulam. postea cretam a rege cognominatā dixere. De qua Aristo. lib. politicorum. ii. sic ait. Videtur hæc insula ad principatū græciæ esse nata ac p̄clare sita. cuncto nāq; iminet mari. cum fere græci omnes circum mare sint positi. ab. ē. n. hinc modicum a peloponneso. illic uero ab asia circa triopium: & rodum: quare impiū maris obtinuit Minos. ac insularū alias subegit alias uero dudum incultas habitare fecit. tandem siciliam aggressus. circa camerinam defunctus est. & a creta cretæus cum. æ. diphthongo in penultima deriuatur. Virgilius lib. æneidos. iii. tertia lux classē ceteris sistet in oris.

Creta pro terra quadam tenaci græcum uocabulum est. & ab creta insula in qua melior comperitur. nomen assumpsit. & eodem modo scrib. nonnulli uero latinū putant. & a creto uerbo deduci dicunt. quasi concreta. Sane ut in Pli. & i diuersis annotauit: uniuersaliter omnis terra tenax creta nominatur. unde diuersa illius genera Plinius ipse circa finem. xxxv. libro enumerauit. Vt cymoliam: quæ candida est: & quam alii a κώμη urbe Italiæ. quæ litteris nostris cumæ dicitur uocitatum ferunt. Cuius usum & medicamentis & uestibus posuit Pli. est etiam sarda cymolia: quam ex sardinea afferri dixit: sed non nisi candidis uestibus cōmoda: uersicoloribus non inuulsi. est similiter & umbrica: q̄ non nisi poliendis uestibus aptam dixit. & hinc non longe ad uerbum subdit. alia creta argētaria appellatur: nitorem argenteum reddens. estq; uilissima: & qua pedes uenaliū seruorum transmare aduectorum denotare instituerūt maiores. hæc ille. iuxta cuius sententiam ait Tibul. libro secundo.

Nota loquor regnum ipse tenet: quem sæpe coegit.

Barbara gypatos ferre catasta pedes. Et Iuuenalis in prima satyra. Sacro nec cedat honori nuper in hanc urbem pedibus qui uenerat albis. i. argentea creta: illo creatis. Nam libertinus postea effectus. opibus patricios omnes superabat: quæ Lucinium nomine fuisse: & primo tonsorem quidam ferunt. unde potentissimos in urbe romana nonnullos fuisse libertos: idem rettulit Iuena. ut Crispinū quem nominanter exprimens monstrum esse dixit nulla uirtute redemptum. qui pars fuit militiæ plæbis: & uerna canopi. hoc est seruus in domo domini ex ancilla natus: q̄ a græ. οἰκονομῆς. i. domi. natus dicit. & inde uernaculus uernacula uerna. quod ē domi nostræ uel in nostra patria natū. unde lingua uernacula. q̄ uulgo dicitur lingua materna. Fuerat ergo Crispi. apud canopū in domo sui domi ex quadā ancilla natus: & romā uenalis aduectus: q̄ uenditus: & libertinus deinde effectus p̄cipatu Domitiani tantū excreuerat: ut Tyrias hūero reuocāte lacernas uentiles æstiuū digitis sudantibus aurū. Eratq; lacerna genus uestimēti nodo supra humerū alligati. unde tali ueste indutus lacernatus dicit: ut idē auctor ipse lacernatæ cū se tactaret amicæ. Aliū rettulit idē poeta libertū claudii principis noīe Narcissum. Quē in fine satyræ plurima sūt fuscine: ditissimū fuisse ostendit: ut in dictione narcissus uidebimus. & apud eundē principē potentissimū: ut in dictione Messallina monstrabimus. quare subdit Pli. ad ea quæ supra rettulimus. iam nō est enumerare libertos e sanguīe gritū: & p̄scriptionū licentia ditatos: hoc est insigne uenaliū gregibus opprobriū in solētis fortune: quos adeo potiri rerū uidimus: ut p̄toria quoq; ornāmēta decerni senatu iubēte Agrippiæ: & claudii Cæsaris libertis uiderimus. Tātūq; de laureatis fascibus nō remittit his q̄ illo creatis pedib⁹ aduenissent. hæc ille. Sane iter uenaliū & uenaliarios dria ē: nam uenaliarii apud Var. & Pli. dicūt negotia

tores suoz nouitioz: & uenalia ipsa corpora: ut apud Paulū iuriscōsultū de aedilitio edicto. Quicūq; ex uenaliū nouitioz ēptus: alicui misterio p̄positus sit statī eū ueteratoz nūero esse. uenaliū quoq; adiectiuū: ut Pōponius iuriscōsultus de donationibus inter uiræ & uxorē li. xxiii. digestorum inquit: Quod si familiam domesticam uxoris aut uenaliū parauit: & reliqua.

Creston absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit tyfenorum ciuitas.

Cressæa cum. c. exili & duplicato. s. atq; æ. diphthongo in penultima scribitur: regio est macedoniæ litteralis: ut testis est Hero. libro histori. vii. & ei adiacet mari quod themopontum dicitur: habens ab oriente pallenem conterminam: ab occidente uero uersus græciam partes mygdoniam.

Crestona absq; aliqua aspiratione scribitur: regio est macedoniæ contermina mygdoniæ: ut Herodotus libro. histori. vii.

Chrethon cū. c. exili & th. aspirato scribit: fuit teste Homero Diociei filius: ab Aenea in bello troiano interfectus: ut uidebimus in dictione Orsilochus.

Crines cum. c. exili & i. latino scribitur: a græca dictione deriuatur: quæ apud illos dicitur κρινι. Δέσ.

Crypta prima cum. c. exili & y. græco: ultima cum. p. & t. absq; aspiratione scribit: dici potest a nostris occulta seu absconsa. Nam a κρυπτό uerbo græco deducit quod apud nos est cælo seu abscondo: unde ait Iuue. in saty. Si te p̄positi. Et solitus mediæ cryptam penetrare subire.

Cristallus prima cū. c. exili & y. græco. secūda cū. t. exili ac duplicato. l. scri. Vt nonnulli putāt lapis est ex sola aq̄ ui frigoris in glaciē induratus. Quibus Solinus non consentit: eo q̄ in cypro & alabanda regione asiæ locis ualde calidis generetur: & a crystallo cristallinus deducitur. Vbi apud nos more nostro accentus ē in antepenultia: quæ lōga est: & penultia breuis: ut uidebimus in dictione psodia. Iuue. in saty. Credo pudicitia: Grandia tollunt crystallina maxia rursus Myrrhina: quæ similiter in antepenultima accentū detinet. unde Pli. lib. xxxiii. nat. histo. Myrrhina inq; & crystallina ex eadē tellure effodimus: quibus p̄ciū faceret ipsa fragilitas: hoc argumentū opū: hæc uera luxuria æstimata ē habere q̄ possit statī p̄ire. nec hoc fuit satis: turbā gemmarū portamus ex smaragdīs: teximus calices ac temulentiaē cā temerāus diē. hæc ille. iuxta quē Iuue. ait in. iiii. satyra Byrrho ut multi gemmas ad pocula trāffert a digitis. sane crystallū libræ circiter. l. dicasse diuū Augustū in capitolio testis ē idē Pli. xxxvii. Quin & Xenocrates auctor ē uas aphorale ex crystallo uisum sextarioz q̄tuor. Quid q̄ idē Plini ueluti furorem refert quandā matrēfamilias: nec diuitē mercatā trullā unā crystallinā centū quinquaginta milibus. Refert etiā Neronē accepto amissaz reruz nuncio duos calices crystallinos: nequis alius ex his biberet confrāgillē: & hæc de crystallinis: at de myrrhinis in sua dictione uidebimus.

Christus cuz. ch. aspirato: & i. latino atq; t. exili scribitur: dici potest apud nos unctus. Nam a χρισ: quod est ungo deriuatur:

Chrisma cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dici potest a nostris unctio: & simili mō ut superior dicitio a χρισ uerbo græco: quod est ungo deriuatur.

Chrysippus prima cū. ch. aspira. & y. græco: sequēs cuz. i. latino sequente duplici p. scribit. Nā ex χρυσός uerbo græco qd̄ est aurū. & ἵππος. quod est equus cōponit: q̄si aureus equus. fuit philosophus Appollinii solensis filius siue tartēsis teste Alexandro. & Cleātis discipulus. fuit uir ingentisus & acutus i omni gene

re oratiōis. In plerisque a Zenōe dissensit & cleate. quoties aduersus cleantē dissendendo ægisset. tanta ducebatur poenitentia ut crebro diceret. equidē alias fortunatus sum. p̄terq̄ in Cleantē. In hoc sum infelix. & ut dixit Cice. de natura deorum natus est homo Chrysiippus ad mundū cōtemplandū atq; mirandū. Nam teste Laer. septingenta uolumina edidit. & quicquid incidebat mādabat litteris. sepe emendabat & magna testimoniorū nube utebatur. quod adeo in cōsuetudine habuit ut in quibusdam suis opusculis totā euripidis Medeā infereret. penitentiq; cni dā ab altero legente quidnā id esset quod legeret illi inquit: chrysiippi medea est. quare de illo ait Apollodo. atheniensis siquis tollat de chrysiippi libris quæ aliena sunt. carta illi uacua relinquatur. eius tamē libri clarissimi sūt: & in dialectica precipue. in qua fuit adeo insignis. ut dicerēt si apud deos i usu esset dialectica. non futurā aliam q̄ chrysiippeam. refert noster Valerius de studio & industria illum octogesimo anno uolumē ceptuz quadragesimo exactissime subtilitatis absoluisse: unde dicere uideretur auarus apud Persium i fine sui libelli nesciens suæ auariciæ terminū imponere: O chrysiippe finitor tui acerui hoc est tui libri in quo tanta coaceruasti. depinge siue ostende & designa mihi ubi. i. in quo diuitiarum loco inuentus sistā. hoc est pedem figā quasi dicat quia ex merepire nō possū. Erat hic teste Laer. ibecilli tenuiq; corpuscolo: ut ex eius dicit imagine apparere. In potationibus ut refert agebat quietem: crura autē sola mouebat: ut ancilla eius diceret Chrysiippi tantū crura inebriari. unde teste Her mip. a discipulis ad sacrificiū ductus: dulce merū adeo bibit ut fatigatus angustis spūs eum quinta die post reliquerit cum esset octogintatium anno. Sunt qui dicant eum nimio risu cōprehensum interisse. ita ut cum asinus manducasset ficus aniculæ: dixisset ut uinū asino daret: nimioq; dehinc risu expirasse neminem regum laudauit. sola anicula contentus fuit. alius fuit Chrysiippus cni dius medicus: a quo Herasistratus testatur multa didicisse. Alius fuit huius filius Prole. medicus: qui calūniā passus supplicio est affectus. alius Herasistrati discipulus. alius poeta geor. scriptor.

C hryseis. i. cum. ch. aspirato & y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: fuit chryse sacerdotis Apol. filia. Nam cum aute captam troiam diuersæ ex uariis troianorum locis raptarentur puellæ: due inter alias formosissime capte sunt chryseis. i. & Briseis. quarū bryseis in p̄de distributione contigit achilli: chryseis uero agamēnoni: & quisq; suam ardentem amabat. sed cum Chry: Chrysei. pater pro filia redimenda: ut scri. Ho. initio ilia. ueniret ad græ. non solum multa deferēs munera: sed ornatus ifulis & aliis sacerdotalibus ornamentis orabat eos: ut Apol. reuerentia: cuius sacerdos in chrysa insula erat: filiam sibi restituerent & preciosa acciperent munera. cui cum cæteri græ. assentirent: solus Agamē. qui illam amabat eum iniuriōsis & minacibus uerbis repulit. quare Apol. conquestus sacer. hæc ille referebat uerba. Quid coluisse mihi tua delphice numia pdest. Aut castam uitam multos duxisse p̄ annos. Quid ue iuuat sacros posuisse altaribus ignes. Si tuus externo iam pellor ab hoste sacerdos.

Quibus sane cōmotus Apollo pestiferā luē in danaorum misit exercitum: & cōsultus Calchas respondit nō cessaturā donec Chryse patri restitueretur chryseis qua demum restituta Agamēnō in amoris amissi solatium Bryseida ab achille iussit auferri. Ex quo ita inflāmatu achilles: ab exercitu cum suis discedens in idam montem: ut quidam dicūt secessit: & cū pugnare nollet græ. iteriq; a troia.

prælitis quibusdam superati intra castrorū munimenta cōpelluntur: atq; obli dentur: q̄ mittentes ad Achillē tris legatos maxia illi munera obtulerūt si arma caper: & p̄cipue Briseida: quā se nunq̄ tetigisse Agamemnon p̄sancte iurabat. fuerant autē legati Vliyes: Ajax: & Phoenix: qui ab Achille benigne suscepti: re deinde infecta discesserunt. unde Ouidius lib. ii. tristritz ait: Quid prius est illic flāma chryseidos: aut quæ fecerit iratos rapta puella duces.

C hrysothemis prima cū. ch. aspi. & y. græ. penultima cū. th. aspi. scribit: habetq; accentum in antepenul. fuit teste Home. li. ix. ilia. filia Agamēnonis ex Clytæmestra: & uocabulum est. compositum ex χρυσός: quod est aurū: & θεμις nomen deæ: ut in dictione Themis uidebitur quasi aura Themis.

C hrysolomus cum. ch. aspirato & y. græco atq; t. exili scribitur: dici pōt a nobis aureum os. Nam chrysolos aurum: & Σόμα os apud nostros designat

C hrysolithus prima cū. ch. aspi. & y. græco penultima unico. l. & i. la. ultia cum th. aspi. scribit: lapis ē preciosus coloris aurei: unde cōponitur dictio ex chrysolos quod est aurū: & λίθος lapis q̄si aureus sit lapis: ob quod nō nunq̄ & pro succino: quia similis coloris est: cum ab antiquis poetis tum a nostri temporis poeta elegatissimo Maseo uegio in quodam epigrammate ponitur cum ast:

Aurea quæ quondam defleuit musa maronis.
Nunc hoc chrysolithi claudor in orbe culex.
Aurea musa fuit: tumulus simul aureus ipse est.
Quem miserans etiam struxit apollo mihi.

C hrysopterus prima cū. ch. aspi. & y. græco scri. q̄n & iuxta finē. s. duplicat: & cōponitur id uocabulum ex chrysolos quod est aurū: & πτερον uerbo græco quod apud nos dicitur sp̄go: quasi lapis sit auro aspersus.

C hrysocolla prima cum. ch. aspirato & y. græco: penultima cū. c. exili quin & cum gemino. l. scri. & est teste Pli. xxxiii. natu. histo. humor q̄ in aurifodinis p̄ uenas auri defluit: & crassescente humore rigoribus hybernis usq; in duriciā pumicis induratur: quæ subtilissime contusa: ut ille refert auri picturā præbet: & infra subdit chrysocollam aurifices sibi uendicant ad glutinandum aurum: unde & ipsa appellata est. id est auri colla & glutē: de hac locutus Plinius præfato libr. uisum est inquit Neroni principi spectaculis arenam circi chrysocolla sterni cū ipse aurigaturus esset inducta opificum turba.

C hrysochrysus cū. ch. aspi. & y. græ. scri. Nomē ē uiri ppriū: & cōponitur a chrysolos quod est aurū: & χρυσόν genu uel angulus: q̄si sit aureū genu uel aureus agulus luue. i. faty. Credo pudicitia inqt. Sunt quæ chrysochrysu cantare uerant.

C rito cum. c. & t. exilibus: hoc est absq; aspi. scribit: fuit atheniensis philosophus unus omnium ut dixit Laertius maxio & eximio quodā amore Socrati effectus Cuius ita diligentē curā ægit ut nunq̄ aliqd ex his quæ sunt ad uitā necessaria sibi deesse pateretur. huius Socratis filii auditores fuere: hoc est Critobolus: Her mogenes cum aspiratione principii: Cresipus cum. et. exilibus in eadem syllaba Epigenes cum. i. latino qui omnes fuere Socratis filii.

C ritobolus absq; aliqua aspiratione & unico. l. scribitur: fuit medicus. de quo Plinius libro. vii. naturalis historię inquit. Magna de Critobolo fama est: extracta Philippi regis oculo sagitta: & circa deformitatem oris curata orbitate luminis hunc ego Socratis filium fuisse puto.

C hriteis priā cū. c. exili & i. lati. ultia cum. th. aspirato & i. latino similiter scribit:

- fuit matris Home, nomē ut scripserūt Hero. & Plutar. alii nōnulli.
- C** rocyllus cum. c. exili & y. græco atq; duplicato. l. scribitur: fuit uiri artheniensis nomen. de quo nōnunquam Plutarchus meminit.
- C** roelus cū. c. exi. & œ. diph. atq; simplō. f. scri. fuit Alyattis filius ultimus Iyduz rex: priō qdē foelicissimis: s; postreō i infœlicitatē tractus: & a. Cyro supatus cū miserabiliter regnū pdidisset ad miserabiliorē uitā coactus fuit. de quo Hero. li. histo. i. & similiter Iusti. lib. i. psecuti sūt oīa: unde ait Oul. lib. iiii. de pōto. Diu-
ris audita ē cui nō opulētia croeli. Nepe tamē uitā captus ab hoste tulit.
- C** rocus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit teste Pli. lib. xvi. natu. hist. adolescens ob cuius amorē Similax uirgo i eius noīs fruticē cōuersa ē ut in ea dictione ui-
debimus. Et ipse similiter i florē sui noīs ab Oul. cōuersus ponit lib. xiiii. meta. Alii uero crocū dictū putāt a coryco ciliciæ oppido: q a Solino sūme laudat: & melior cæteris in usu medicine teste Dioscoride cōperitur. Quare ut de excellē-
tiori ait Martia. in epigrammatibus: Quod de corycio quæ uenit aura croco: & inde croceus: ut Virgi. lib. georg. i. Non ne uides croceos ut tmolus odores. In-
dia mittit ebur. de quo in dictione tmolus habebitur.
- C** rocodilus cū. c. exili utrobicq; & i. la. atq; unico. l. scri. aial. ē qdrupes: quod nilus gignit. sic dictus qa crocei ē coloris: cuius forma fere poia dracōtea uidet. & no-
ctē totā agit i ags: diei uero maiorē prē qescit i humo. oua qsi anserina edit: q si-
cissim mas & foemia i terra fouēt. Et ut ait Hero. li. hist. ii. hic omniū quas noui-
mus bestiaꝝ ex mīmo maximus fit. Nā pullus iuxta ouī quāritatem nascitur: q
cū ad cremenū puenerit: fit. vii. & x. cubitoꝝ: & adhuc maior imo ut scribunt
Pli. & Soli. reptuntur frequenter. xx. cubitoꝝ. Et aliquos refert Pli. ratos esse: q
diu uixerint suscipere incrementa: cū lōgo tpe uiuat. estq; armatus dentibus &
unguibus. Tātaq; superioris ptis cutis duricie: ut quis tergo pcutiatur ictu forti-
um tormentoꝝ non lædatur. Inferioris uero ut dixit Sene. lib. iiii. de qstionibus
naturalibus mollis ē: habet oculos suis. Et obtuse i aqua: sed i terra acutissime.
uidet. Detinetq; dentes magnos ad corporis pportionē: quos ut ait Apulegius
lib. i. de Magia innoxio hīatu ad purgandū pber. Et ut etiā testatur Hero. mensis
iiii. qui magis hyemales sūt: nihil comedit. & sola bestiarū linguam non habet.
- C** rocylla absq; aspiratione & y. græco scribitur: insula nōnunquā ab Home. ponit-
ur: quæ ab aliis cōmuniter corcyra dicitur in ea dictione uidebimus.
- C** rocyl? cū. c. exi. utrobicq; & y. græ. atq; unico. l. scri. nomē poiē pastoris a Theo.
- C** rosalum absq; aliqua aspi. & cū unico. l. scribitur: instrumentū ē musicum: quo
utebantur ægyptii in celebratibus deoꝝ ut ostendit He. lib. hist. ii. de quo Vir-
gi. in copa inquit.
Copa syrica caput graia redimita mitella.
Crispū sub crotalo docta mouere latus. i. ad sonū eius istrumēti docta q moliter
saltare: & ut puto a κρότων qd ē pulso deducif. & cū etiā apud græcos quosdaꝝ
p plaustro positū cōpereri: ab ea soni uoce cognomē accēpisse existimos.
- C** roton absq; aliqua aspiratione scribitur: ciuitas ē calabryæ: de qua Oul. plene li.
xv. mera. scripsit ubi ait Nec in hospita tecta Crotonis. & inde crotoniata ille di-
citur. qui ex ea originem traxit.
- C** hromaticus prima cum. ch. aspirato & reliquæ sine aspiratione scribuntur. ille sa-
ne dici consuevit qui nulla uerecundia colorem mutat. Nam χρωμα apud
nos colorem indicat & magis ad uerbum coloratus dici potest.

- C** hromius cū. ch. aspi. & i. latino scri. uir fuit argiuus: ut ostendit Hero. li. histori.
primo similis scribitur ab Home. lib. ilia. ii. & xi. odyssæ filius Nelei & frater Ne-
storis. Altus fuit Priami filius quē teste Home. li. v. ilia. Diome. iterem in bello.
- C** romna cum. c. exili & m. ante. n. scribitur: est urbis nomen.
- C** hronus cū. ch. aspi. scri. & tēpus atq; Saturnum apud antiquos græcos indicat
moderniores uero qdā illoꝝ grāmatici ut differēcias inter illos designent: cuꝝ
denotare tēpus uolunt cū. ch. aspirato scribunt: cum uero Saturnum p. c. exile
hoc est sine aspi. describunt. Sed antiquos ex his quæ dicemus imitandos cense-
mus. Saturnus igitur ut testis est sacra Eumeri historia: quā ille ex titulis & sa-
cris inscriptionibus cōtexuit. Cæli fuit filius ex Vesta & frater Titani: Opēq; so-
rorem duxit uxorem. Titan uero q maior natu erat: postulat ut ipse regnaret.
Quod ubi Vesta eoz mater: & sorores Ceres atq; Ops pferunt: suadent Sat-
no uti de regno ne concedat fratri: eo q Titan facie deterior esset q Saturnus.
Quod ubi Titan ppendit: cōcessit ei ut regnaret. Sed hoc cum Saturno firmato
foedere ut siq; liberoꝝ uirilis sexus ei natus esset necaret. Id eius rei cā fecit: ut
ad suos natos regnum rediret. Itaq; q primo Saturno natus est filius necatus ē.
Deinde posterius nati sunt gemini Iuppiter atq; Iuno. Sed Iuno nō solam Satur-
no in cōspectū dedere. Iouem uero clam abscondentes. Saturno inscio edu candū
dederunt. Itē Neptunum clā Sarurno Ops parit eū clāculum abscondit. & cum
deinde pareret Plutonem & Glauca: illa patri ostensa: clā Pluto suatus ē. Glau-
ca deinde parua emoritur. q cum Titan postea rescuisset. nouissetq; Satur. iam
uirilis sexus filios supesse ductis secū filiis q Titani uocabantur. Saturnum &
Opem cōprehendit: & muro illos circūegit: custodiāq; apposuit. hoc cum eoz
filius Iuppiter cognouisset: ueniens cū magna cretensium copia Tita. atq; filios
expugnauit: parentes uinculis exemit: & patri regnum restituit: ipseq; in cretā
remeauit. Sed cū deide Satur. forte admonitus esset: ut a Ioue caueret ne eum re-
gno expelleret: effugiendi piculi gratia. Ioui filio insidias tēdebat. Quod cū Iup-
piter pferisset: patrē fugauit & regnum sibi uindicauit: misitq; armatos q illuz
p omnes terras psequētes aut cōprehenderent aut necarēt. Saturnus uero cum
diu errasset: uix in italia locum quo lateret inuenit. hæc ex sacra historia dicta
sunt: quā teste Lactantio interpretatus: & securus est Ennius noster. Sed excæ-
ptus Saturnus a Iano: ut dixit Virgi. lib. æne. viii.
Is genus idocile & dispsum mōtibus altis.
Cōposuit: legesq; dedit latiumq; uocari.
Maluit: his quoniā latuisset tutus in oris. Et ut dixit Ouidius lib. fastoꝝ. i.
At bona posteritas: puppem firmavit in ære.
Hospitis aduentum testificata dei. Verum quia italia ipsa inferior est q græcia:
in qua mons est olympus: finxerunt poete illum ab æthæreo olympo ad italiaꝝ
deuenisse: dicente Virgilio præfato loco.
Primus ab æthereo uenit saturnus olympo.
Arma iouis fugiens: & regnis exul adeptis. S; ut eodē li. dixit Ouidius.
Ante perrato falcifer orbe deus. Nā falcifer dicebat: qa italis primus uitē putare
ostendit: dicente Virgilio lib. æne. vii. Visitator curuā seruans sub imagine fal-
cem. Et cuꝝ ea loca ubi regnabat Ianus: & susceptus fuerat Saturnus iuxta ma-
re: quod dicitur inferum sine disposita: dixerunt poete illum apud inferos rele-
gatum fuisse. dicente Ouidio libro metamor. i.

Postq̄ saturno tenebrosa in tartata misso

Sub ioue mundus erat. sibiit argentea ples.

Nam eodē loco ait. Aurea q̄ ut phibent illo sub rege fuere sæcula. Verū si subtili
us rem ipsam contrēplemur. Saturnus ut græco uocabulo significatur. tempus
est quod profecto a celo ortū ducit. cū nihil aliud tēpus ipsum q̄ celestis motus
mensura a philosophis diffiniri soleat. Itaq̄ cum omnia tempore intereāt: quæ
aliquando orto sunt: satis prudenter finxerunt poetæ illum etiam natos suos
omnes deuorare solitum: cum omnia tempore consumerentur: ut uidebimus i
dictione deus. Quāobrem dicebat Balbus apud Ciceronem lib. ii. de natura deo
rum Saturnum ideo dici quia saturatur annis.

Chronica prima cū. ch. aspirato penultima cū. i. latino: & ultima cū. c. exili scribit̄
pprie a nostris dici possunt tēpalia: cū deriuēt a χρόνος: quod ē tēpus. Quare
anales latine traduci cōsueuit: & ide chronismos: quod ē tēporalis siue mora: ut
dixit Hierony. in Oseæ: q̄ etiā utitur uocabulo synchronii. i. cōtempotanei.

Crumena absq̄ aspiratione scribit̄: significatq̄ loculū. Nā deducit̄ κρουαω uerbo
græco: quod ē suspēdo: q̄ plarūq̄ suspēsa gesta. Alii uero p. ch. aspiratum scri
bunt & trahi uolūt αὐτὸ τοῦ χρηματός: quæ ē pecunia. Iuuenalis i satyra At
ticus eximie. Quis enī te deficiēte crumena. & crescēte gula manet exitus. Cru
menam posuit p pecunia: hoc est continens p contento. metonymia est.

Creatus cum. c. sequente. t. in eadem syllaba: & absq̄ aliqua aspiratione scribitur:
fuit teste Homero lib. iliados. ii. uir pelopōnensius: pater Amphimachi. unus ex
græcorum du cibis: qui uenerunt ad troiam.

Ctesias cum. c. sequente. t. in eadem syllaba: & absq̄ aspiratione atq̄. i. latino scribit̄
tur. fuit orator siculus qui & Corax sæpe referuntur a Cicerone: & putatur pri
mi qui præcepta dicendi scripsere.

Ctesippus cum. ct. exilibus in eadem syllaba atq̄. i. latino & duplicato. p. scribitur
fuit Socratis filius: de quo supra uidimus in dictione Crito.

Cthesiphon cum. ct. exilibus. & unico. s. atq̄. i. latino scribitur: fuit atheniensis. p
quo Demosthenes orationem scripsit.

Creticon absq̄ aliq̄ aspiratione & i. latino scribit̄: dicitur a nostris possessium.

Cumæ cū. c. exili & unico. m. scribit̄: ubi. y. græcū quod apud græcos erat in. u.
nostrum cōuersum fuit: urbs ē capaniæ ppe baias ad tyrrhenum mare humidi
colle sita: quā teste Liuiο libro. viii. ab urbe: ueniētes a chalcide urbe euboia ad
nouas quærēdas sedes primitus cōdiderunt: dicente Virgilio libro ænei. vi. ubi
de Dædalo loquitur: Chalcidicaq̄ leuis tandem supastitit arce. Iuxta quā pro
pinquus est subterraneus thalamus Sibyllæ uaticinatricis. quæ cum Erythrea
effec ut Aristoteles dixit ab italis cumana dicta fuit.

Curetes absq̄ aliqua aspiratione scribitur: populi fuerunt cretæ: qui una & cory
bantes infantē louē aluere. Sed cū temporis successu religionem pphanarent
ab ipso loue imbricus deleti sūt. Quorū templa cū deinde Iuppiter uacua & si
ne honore cōspiceret. ex fungis pluuia natus illos restituit dicēte Ouidio libro
meta. iii. Largoq̄ latos cutetas ab imbrī. Sunt & alii eiusdē nominis populi æto
lis cōuicini: qui teste Homero li. ix. iliados in oratione Phœnicis cū ipsis ætolis
bellum gessere. Alios dixit Luca. libri. iii. feroces populos in dalmatia: Quos alit
adriaco tellus circūflua pōto. Apud quos. M. Antonius fuit a pompeianis clau
sus cum magno ipsius discrimine.

d

Acia cum. c. exili & nō. t. apud græcos & latinos antiquos:
atq̄. i. latino scribit̄. Vnde & triūphalibus. T. Plautii apud
Tybur scriptum est filios dacorū remisit. Regio est scythiæ
& portio thratiæ: ut quidā asserunt. Alii uero illi cōtermi
nam esse uolunt.

Dactylus cum. ct. exilibus & y. græco atq̄ unico. l. scribit̄
proprie a nostris digitus traducitur: ad cuius similitudinē

metri pes dicitur: q̄ ex prima longa & duabus breuibus constat: ut Tityre. Sed
digitorum apud latinos crassior dicit̄ pollex: alius index: sequēs medius: alius
annularius: alius minimus. Quod ideo diximus: ut id declarem: quod si me
dio digito quasi per indicem quisq̄ olim monstratus fuisset: infamia in demon
strato arguebatur. Quare Diogenes teste Laertio plurimos aiebat insanire per
digitum: q̄ etiā peregrinis aliquando Demosthenē uidere cupiētibus: medium
intendens digitū: hic ait: hic est atheniensium orator. Quod Persius & Iuue
nalis certissime expresserunt digitū illum infamem uocitantes: hoc est infamiā
irrogātem. Qua de re non aliud ipse Iuuenalis intellexit: dū de Democrito lo
queretur in satyra Omnibus in terris. Cum fortunæ ipse minaci mandaret la
queum mediumq̄ ostēderet unguem: hoc est medium: & infamem digitum ac
cipiēs: quod sæpe fit: partē loco totius: ut similiter Plinius circa finem libri. ix.
historiæ naturalis. Concharum inquit e genere sunt dactyli ob humanorum
unguium similitudinē appellati: Vnguium dixit. i. digitorum. Alii uero diuer
sam ab ea quam diximus infamiam esse somniāt: & de medio ungue aliud ge
nus esse cōtumeliæ publica uulgi iactat opinio: quæ sane nullo alio i loco legi
mus. Et a dactylo dactylothea componitur: quo sane uocabulo Vlpianus nō
nūq̄ usus est: & Martialis in. xi. inquit: Nec cum lauatur causa quæ sit quæri
tis. Dactylotheam non habet.

Dadiciæ cum. i. latino & c. exili scribitur: populi sunt scytharum ex parte asiæ: ut
dixit Herodotus libro historiarum. iiii.

Dæmon cum. æ. diphthongo scribitur: dici potest apud nos sciens. Inde eudæmō
i. bonus uel felix demon: & cacodæmon malus uel infelix dicitur.

Dædalus cum. æ. diphthongo & unico. l. scribitur: fuit atheniēsis Eupalami filius
artis fabricæ peritissimus: teste Plinio libro. vii. naturalis historiæ lignariam fa
bricam primus adinuenit: ut ferram: asciam: perpendiculum: terebellum: & na
uibus primus malum & antennam imposuit: qui cum accusaretur peremisse
Perdica magnæ indolis iuuenem: & sororis filium: metuens futurum iudiciū
fugit ad cretā: Reliq̄ uero eius oīa tractauit Ouidius li. metamorphoseos. viii.

Dætor cum. æ. diphthongo & t. exili scribitur: fuit uir troianus.

Dai cum. i. latino scribitur: sunt persarum populi: qui teste Herodoto libro histori
arum primo omnes sunt pastores: & similiter mardī tropici & saratii.

Dalmatia cum. t. exili & i. latino scribitur: regio est.

Damyndas cum. y. græco sequente. n. scribit̄: fuit teste Plutarcho uir macedonius
Dama per unicū. m. scribitur. nam apud grecos Δάμη dicitur: uel Δόρατος: ger
nus est capre siluestris. Et potest tam masculini esse q̄ feminini: Virgilius i bu
colicis. Cum canibus timidi uenient ad pocula damæ. Horatius in primo car
minum. Et superiecto pauidæ natarunt æquore damæ.

Damascus cum. c. exili scribitur: fuit teste Curtio libro. ii. de gestis alexandri urbs

a

nobilissima caput Syrie. unde teste Plinio libro. xv. damascena pruna dicta creduntur.

Damathynus antepenultima cum. i. latino: penultima cum. th. aspirato: & y. graeco scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vii. Candaulis filius: & unus ex ducibus Xerxis persarum regis.

Damoceras cum. ae. diphthongo & t. exili scribitur: nomen fuit pastoris. de quo saepe Theocritus & Virgilius.

Damon cum unico. m. scribitur: hic & Phitias fuere pythagorici: & arctissimo amicitiarum uinculo constricti: ut ostendit Cicero libro. ii. de officiis: & libro. v. de quaestionibus tusculanis.

Damocles cum. c. exili scribitur: nomen fuit uiri unius ex assentatoribus Dionysii.

Danax cum unico. n. & x. diphthongo in fine scribitur. quae sane diphthongus nonnunquam a poetis diuiditur. ut Horatius in. iii. carminum. Inclusam danax turris aenea robustaeq; fores. Et uigilium canit. Ouidius de tristibus li. ii. Quid danaen da naesq; nurus matremq; lyae. fuit Acrisii filia: ut uidimus in dictione Acrisius.

Danaides cum. i. latino post. a. scribitur. patronymicum est foemininum a Danao aegipti fratre deductum. Cuius filiae fuerunt: ut uidimus in dictione belides: haec uiros suos: ut in ea dictione ostendimus: una nocte interfecerunt: pro quo facinore dixere poetae illas apud inferos hoc supplicio detorqueri: ut uasis fundo carere haurire aquam cogantur: dicente Seneca in Medea.

Vosq; urnis: quas foratis irritus ludit labor.

Danaides coire: uestras hic dies quaerit manus. Et in Hercule furente. Vrnaeque frustra danaides plenas ferunt.

Daphnis cum. ph. aspirato & i. latino scribitur: & latinae laurus nuncupatur. Sed fuit teste Seruio filius Mercurii formosissimus: per cuius cognitionem scribit Diodorus siculus libro historiae. vi. sunt montes in sicilia: quos arios uocant: hos loci natura tanquam continua aetate amoenos atque uberos reddit: fontes sunt in eis deis undique arboribus: aquae praeter ceteras dulcis: frequentes quoque in eis quercus crosiorem quam quae apud alios nascuntur fructum reddunt. domesticae etiam arbores: & uineae permulte: adeoque fructiferi montes existunt: ut aliquando carthaginensium exercitum praemagnam fame superueniente abunde nutriuerint. In huius regionis sylua admodum amena: In qua diuerbebant nymphae: ex nymphea Daphni de natum tradunt: qui a laurorum quoque multitudine: quae in ea frequentes sunt appellatus est Daphnis: fuitque educatus a nymphis: ac bouum praemulta possedit armenta: a quorum cura bucolicus dictus est. Et ut pergit idem auctor: cum esset ingenio acri studiumque plurimum gubernandis bobus impenderet: carmen bucolicum: quod etiam nuncupatur a siculis in precio habet: adinuenit: quo & Dianam nonnunquam oblectasse idem auctor retulit. Nunc scribit Theocritus in suo carmine bucolico amore depisse: quoniam ad eum deos fere omnes confluxisse: quemadmodum ad Gallum descripsit deinde Virgilius in bucolicis.

Dardanus cum unico. n. scribitur: fuit teste Virgilio in. viii. aeneidos Iouis filius ex Electra: quae deinde uxor fuit Corinthis regis in Italia: a quo Corinthum oppidum construitur & cognominatur: huic Electra Iasium peperit. dicente Virgilio in. viii. aeneidos. Hinc Dardanus ortus Iasiusque pater. hunc deinde Dardanus post mortem Corinthis cum illo de regno dissentiens interemit. Sed uidens contra se iratum populum naues quae forte in portu paratae aderant: ascendit. ac inde fugiens

samoethracia aduentauit: dicente Virgilio in. vii. aeneidos. Fama est obscurior anis: Aruncos ita ferrefenes: his ortus in agris.

Dardanus: idaeas phrygiae penetrauit ad urbes.

Threceiaque samon: quae nunc samoethracia fert: & reliqua quae ibidem habentur & ab ipso Dardano dardania uocitata fuit regio in phrygia: quae postea troia cognominata est: ut uidebimus in dictione phrygia: & in dictione priamus ac dictione troia.

Dardaeus cum. i. latino & x. diphthongo scribitur: rex erat persarum tempore Apollonii Tyanai: hoc est tempore Tiberii Cui: & Cludii imperatorum: ut ostendit Philostratus in eius uita.

Darius cum. i. latino scribitur: fuit primo nobilis persa filius Hystaspis: hic teste Herodoto libro historiarum. iiii. cum cognouisset Smerdim fratrem Patizitis magi regnum persarum dolo occupasse: ut in dictione Smerdis & in dictione Praxaspes late uidebimus: facta coniuratione cum sex aliis nobilibus Smerdim iam regem & fratrem eius Patizitem magum trucidarunt: atque ita inter eos de persarum regno conuenerunt: ut cuius eorum equus sequenti die prius in ortu solis hinnitum ante regiam emitteret: ille persarum rex esset: quod dario Oebaris stabularii sui solertia contigit. Nam dimissam manum in genitum partem equae: cum ad determinatum locum uentum esset: naribus equi admouit: quo odore ad uoluptatem irritatus ante omnes hinnitum dedit: atque ita Darius persarum rex creatus est. Nomina uero eorum qui cum Dario in magum coniurauerunt: & quae solum in Herodoto libro. iiii. historiarum leguntur: haec sunt Oanes: Intaphernes: Gobrya: Megabizus: Aspitiries: Hydarnes: quorum orthographia in suis locis conueniet. Et regnauit Darius triginta sex annos: ut idem ostendit Herodotus circa initium libri. vii. cui Xerxes filius ex Atosa filia Ciri successit in regno.

Dastylus cum. t. exili & y. greco atque unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo. Gygis pater.

Dates cum. t. exili scribitur: fuit unus ex ducibus darii: qui teste Herodoto libro historiarum. vi. duro bello apud marathona deuincitur.

Daurises cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto circa finem libri. vi. unus ex ducibus Darii qui in cariis ceciderunt.

Deiphobus per. i. latinum: & per. o. purum ante. b. & non deiphobus per ae diphthongum uel cum. e. ante. b. scribitur. Nam sic quoque a graecis Διφωβος cum prima longa & penultima breui annotatur: quod Virgilius obseruauit cum ait in. vi. filius ex Hecuba uxore. hic post obitum Paridis Helena duxit uxorem: de quo Virgilius praefato libro scripsit.

Deiphobe eodem modo cum. o. puro ante. b. scribitur: sic enim apud graecos: uide licet Διφωβη notatur: fuit nymphea quaedam filia Glauci. Virgilius: Deiphobe glauci.

Demetrius cum. t. exili & i. scribitur: fuit unus filius Seuleuci filii Antiochi magni de quo uidebimus in dictione Seulecus. Alius fuit Phalerius cum unico. l. cognominatus. Et teste Laertio fuit Phamostrati filius genere non satis illustris. Hoc teste Cicerone circa initium libri primi de officiis disputator fuit subtilis: orator parum uehemens: dulcis tamen: ut Thephraasti discipulum possis agnoscere: Faourenus uero dixit illum fuisse ex Zenonis familia: & Lamiae amicae conuenire. Ideo ob uirtutes eximias apud athenienses praefuit: anis decem aereisque statutis trecetis

sexaginta honoratus est. quarum plures erant equestres: & in curribus seu bigis stabant. Summoque studio intra quadringentos dies fuerunt consumate. Ciuitatem auxit redditibus: & edificiis: deinde absens sententiam de morte a quibusdam inuidis passus est: quin & illius imagines diruta: partim uedite sunt partim submersa: & parti in frustra contracta. Vna tantummodo in arce seruata est. Et in ea accusatione parum abfuit: quin Alexander comicus capitis sententiam exciperet. non ob aliud nisi quod erat illi amicus. Quem Thelephorus eius gener purgauit. Demetrius uero ubi compositum habuit athenienses suas imagines euertisse: ait uirtutem non euerterunt: cuius gratia illas erexerant. Nec ulli plures unquam statuarum teste Plinio libro. xxxiii. naturalis historiae dicatae fuere. quae ipsi Demetrio phalereo. Dicebatur tantum in republica ualere eloquentiam: quantum in bello feruere. Circa huius tempora teste Quintiliano libro. ii. de institutione oratoria institutum fere constat fictas ad imitationem fori consiliorumque materias apud graecos dicere. An uero ab ipso ipsum genus exercitationis sit inuentum parum comperit esse dixit. Sed ne hi quidem: ut ait qui hoc fortissime affirmat: illo satis idoneo auctore nituntur. Latinos uero dicendi praecipuos extremis. L. Crassi temporibus recepisse Cicero auctor est. Quorum insignis maxime Plocius fuit idem Hieronymus de uiris illustribus ait Plocius. Gallus primus romae latinam rhetoricam docuit: de quo Cicero memoria teneo pueris nobis primus latinam docere cepisse Plocium quendam. Sed ut ex diuersis collegi: atque Laercio plures fuere Demetrii. Vnus fuit ex Alexandri magni duobus: qui occiso Alexandro filio Caspandri: qui omnem magni Alexandri stirpem deleuerat: & graeciae ac macedonia occupauerat: fuit Macedo rex creatus. Alius fuit eius Philippi macedoniae regis filius: qui cum romanis plurima bella gessit. de quo Lilius libro. x. de bello macedonico: & Iustinus li. xxxii. scripserunt. Alius fuit Seleuci filius: & frater Antiochi Epiphani. Alius chalcedonius fuit orator. alius bizantius philosophus peripateticus. Alius statuarius: qui teste Quintiliano libro. xii. de institutione oratoria: tanquam nimis in ueritate seu proprietate reprehenditur. Nam ut pergit fuit similitudinis quam pulchritudinis amantior. Alius fuit Aspendius Appollonii discipulus. Alius calantianus: qui de asia & europa libros scripsit uiginti. Alius bizantius: qui gallorum aduentum ex europa in asiam scripsit. Alius sophista moratus alexandriae: qui artes oratorias scripsit. Alius aetramitenus grammaticus appellatus Ixion: quia lunone iniuriis in aliquo affecisse uideatur. Alius cyrenaeus grammaticus uir magni precii. Alius sepius uir diues: & studiosus. Alius erithraeus grammaticus. Alius bithynius filius Panetii rhodii. Alius orator smyrnaeus: & hi omnes prosam scripsere. Alii etiam poetica scriptauerunt. Vnus ueterum comediae scripsit. Alius fuit epicurus: qui contra inuidos scripsit. Alius ex tarsa satyricus Quartus iambicus amarus uir. Quintus erithraeus uarius scriptor. Vnde etiam historicos & oratorios conscripsit libros.

Demaratus cum unico. t. & illo exili scribitur: fuit teste Lilio libro primo ab urbe condita corinthius negociator diues: & pater Tarquini prisci romanorum regis hic cum ob seditionem corintho profugus esset: & forte Tarquiniis consedisset uxore ibi ducta duos genuit filios: Luconem scilicet: qui deinde romanorum fuit rex & dictus Tarquinius: & arunta. Aliter uero Demaratus fuit rex spartanus: qui ob indignationem a patria discedens: ad regem persarum diffugit: de quo Iustinus nonnulla: & Herodorus plura scripsere.

Deiphyle antepenultima cum. i. latino: & penultima cum. y. graeco scribitur: fuit Adraasti regis filia: & Tidei uxor: cui Diomedes peperit.

Deiphylus eodem modo uti superior scribitur: fuit teste Homero libro iliados. v. Scheneli filii Capanei in bello troiano amicus obsequentissimus.

Deipites cum. i. latino utrobique & r. exili scribitur: fuit teste Homero uir troianus quem Ulixes in bello interemit.

Deiopea cum. i. latino in antepenultima. Verum penultima apud graecos habet ei diphthongum: quam nos in. e. aliquando longam commutamus: quandoque uero diuidimus: & secundam uocalem in consonantem commutamus: ac dicitur Diopeia Virgilius libro primo aeneidos: Quarum quae forma pulcherrima Deipicam: Connubio iungam stabili. Nam graece Διοπέεια scribitur.

Deipyras cum. y. graeco in penultima sequente. r. in ultima scribitur: fuit teste Homero libro. viii. iliados unus ex principibus iuuentutis graecorum.

Deioces cum. i. latino & c. exili scribitur: fuit teste Herodoto Phraorcae filius: & medorum rex.

Delphinus cum. ph. aspirato & i. latino scribitur: piscis est: de quo Plinius & Solinus plurima rettulerunt. Quin & delphin. nis. dici potest ut Titan titanis uel titanos: & Titanus titani: elephas elephatis: uel elephantos: & elephatus elephatis. arabs arabis uel arabos: & arabus arabi.

Delphi cum. ph. aspirato & i. latino in fine scribitur: quo sane uocabulo non solum oppidani: sed etiam oppidum sic in plurali designatur. idque non solum graeci: sed etiam nostri obseruauerunt: ut apud Thucydidem & Lilium saepe comperimus similiter leontini pariter pro oppido: & oppidanis accipitur.

Delos cum. e. absque diphthongo & unico l. scribitur: insula est in mari aegaeo cantatissima a poetis ob Apollinis & Diane natiuitate: & αἰθῆρα quod est manifesto nomen assumpsit. Nam teste Plinio libro. iii. naturalis historiae Aristoteles ita appellatam tradidit: quoniam repetere apparuit enata. Macrobius uero libro saturnalium primo dixit eam sic uocitaram: quia ortus & quasi partus luminum omnia facit αἰθῆρα. id est aperta clarescere. eandem Aglostenes teste eodem Plinio cynthiam prius dictam fuisse rettulit. alii orthigiam de qua in dictione orthigia uidebimus.

Democedes cum. c. exili & absque aliquo diphthongo scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. crotoniata medicus illustris: qui cum inter Darii captiuos esset: & Darius ipse ob inuersum pedem grauiter aegrotaret: ita ut iam septem dies in somnis egisset. nec a medicis suis uel parum iuuaretur: ductus in medium Democedes: uinctus compedibus Darii: penitus liberauit. Et deinde maximo in honore apud regem habitus est & omnes persas.

Democritus absque aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur: fuit abderites philosophus Aegistrati filius: seu secundum alios Athenocriti: uel secundum alios Damalippi. hic teste Herodoto libro historiarum. vi. magos quosdam & chaldaeos primo audiuit Xerxe rege patrie illius: quando apud illum hospitatus est: proceptorum relinquente: a quibus theologiam & astrologiam didicit: cum adhuc puer esset: Is deinde Demetrio & Antisthene testibus in aegyptum iuit: ut geometriam perciperet: & in persidem ad rubrum mare & chaldaeos diuinarum rerum cognitione audis perrexit. Diuisitque duobus fratribus suis substantiam minorumque partem pro se tenuit: quae scilicet illi peregrinanti sufficeret. Venit Athenas

Deliac. a. u. 3.

& in despectu; gloriæ noluit agnosci. Et cū cognouisset ipse Socrate ignoratus est ab ipso. tandem in patriam a peregrinatione reuersus: a fratre summa inopia nutritus est. Nam relicto omni patrimonio in hortulis quibusdā iuxta suæ urbis muros se ad solas rerum naturas contemplandas contraxit. Et ut ex epistolis Hippocratis habet: quocunq; fortunæ casu & mutabilium rerum audito in risu soluebatur dicente etiam Iuuenale in satyra Omnibus in terris: perpetuo risu pulmonem agitare solebat Democritus: & subdit. Tum quoq; naturam risus inuenit ad omnes Occursus hominum. Et subdit: Ridebat curas: nec nō & gaudia uulgi. Interdum & lachrimas. Quare creditus in insaniam uersus: ab abderitis conciuibus suis conuocatus fuit Hippocrates pro illius cura. Qui cum hominis altissimam sapientiam cognouisset: eruditorem se ab illo recessisse falsus est: ut in Hippocratis epistolis scriptum comperi: tandem teste Cicerone lib. quinto tuschulanarum quæstionum. Et Gellio li. x. noctium acticarum: quod nullibi apud græcos legi seipsum occæcauit: quod ideo fecisse dicunt ut naturæ secreta subtilius rimaret: ratus uarias imagines per corporeos oculos in animam irruentes: frequenter acumen cogitationum obtundere. Eius mors uarie ab auctoribus fert. Agebatq; centū & nouem annos cum mortuus est teste Hipparcho dixit omnia ex atomis fieri. Et plures esse mundos: ac corruptibiles: multa uoluntina reliquit: utputa de medicina: de naturalibus: de carmine: de uersibus Homeri: de poetis: de uenustate carminis: de agricultura: de moralibus: & alia complura. Vnde Timon prætulit eū cæteris: & monuit legendum. Fuere Democriti sex. Primus hic. Secundus chiis qui fuit musicus: & illi contemporaneus. Tertius sculptor. Quartus qui de templo ephesæ Dianæ scripsit. Quintus epigramatum poeta clarus. Sextus pergameus orator clarus.

Dercyllus cū. c. exili & .y. græco atq; duplici. l. scribitur: fuit teste Plutarcho unus ex præfectis Pirchi: & inde dercyllidas deducitur.

Dersæi cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: populi sunt græcorum in littribus thraciæ: ut ostendit Herodotus libro historiarum. vii.

Dersizæi cum. i. latino in antepenultima: & .æ. diphthongo in penultima scribitur: fuerunt teste Herodoto libro historiarum primo oratores perfici similiter apud eosdem germanii & panthialei cum th. aspirato: & .i. latino.

Deucalion cū eu diphthongo & .c. exili atq; unico. l. & .i. latino scribitur: fuit Promethei filius ex matre Clymene: ut græcorum plurimi attestantur: Hesiodus uero dixit Perynoe cum. y. græco. Nonnulli autem alii Hesione. cui adulto. Epimeus patruus Pyrram filiam dedit uxorem. Quorum tempore sæuum diluuius in thessalia factum est: ita ut neminem præter illos duos poete euasisse canant ut uidebimus in dictione pyrria: fuitq; teste Iustino octingentesimo decimo anno ante urbem conditam: quo tempore regnabat Amphion apud thebas: Apud athenas uero Granao: uel ut alii putant Cecrops. ante hoc itaq; diluuius aliud fuisse scribunt historici sub Ogygio in achaia & boecia uastatione pene totius prouinciæ. Sed cum particulares hæ fuerint inundationes aquarum: Illa uniuersalis fuit sub Noe: quam sacræ litteræ attestantur.

Demosthenes cum. th. aspirato scribitur: cuius uocabuli compositione in ante habitis explicauimus. Nam ex Δημος: qui est populus: & δεινος robur componit quasi robur populi. fuit omnium græciæ oratorum princeps: cuius uitam Leonardus Aretinus cōterraneus meus ex græcis ad latinos transtulit. Et auctori-

tate Hermippi ostendit patrem in officina gladiatorum fuisse. Vnde teste Iuuenale in satyra Omnibus in terris: Pater demosthenen ardentis massæ fuligine lippus A carbone & forcipibus gladiosq; parante Incude: & Luteo uulcano ad rethora misit: quod ultimū nō plene cū his q; Leonardus noster scripsit concordare uidetur. Cum longe post mortem patris hoc sibi assumisse officium referat. Sed quod id sit teste Iuuenale Sæuus & illum exitus eripuit. Nam fractis patriæ rebus: ne ueniret in manus stulti populi sæuentis: se ueneno affecit inter satellites. Nequibat enim patriæ ferre salutem ut solebat.

Demodocus cum. c. exili scribitur: fuit citharædus: quem Homerus libro odissæ viii. inducit in conuiuio Alcinoi regis phæacum: in quo Vlixem excepit citharam pulsare: & una canere. Vt similiter apud Virgiliū in conuiuio Didonis: Cithara crinitus iopas personat aurata. Vnde inquit Alcinous in eo conuiuio apud Homerum καλέσασθε Δειδείου υἱοῦ Δημοδόκου: hoc est uocate diuinum cantorem Demodocum. Cecinitq; ut late prosequitur idem Homerus Veneris Martisq; dolos: & dulcia furta. & componitur Demodocus ex Δημος qui est populus: & Δοκισσ: æstimatio quasi populi æstimatio diceret.

Democoon cum. c. exili sequente duplicato. o. in pleno nomine: hoc est absq; synæresi scribitur: fuit teste Homero libro quarto iliados nothus Priami filius: q; uelocissimos patris equos apud abydū custodiebat. hūc Vlixes in bello interemit.

Demophon sequente. o. duplicato in pleno: hoc est absq; synæresi nomine scribitur: habetq; accentum acutum in penultima: quia naturam græcam in declinatione græca etiam apud nostros conseruat: ut late uidebimus in dictione pædia. Sane per synæresim illa duo. o. quorum primum est breue ultimum uero longum in unum. o. longum: tam apud græcos q; nostros conuertuntur ut dicitur Demophon: ubi habet accentum circumflexus in ultima fuit teste Iustino libro. ii. Thesei ex Phædra coniuge filius: qui cum antigono fratre auxilia græcis contra troianos tulit. Tandem illo deruto dum ad patriam rediret: tempestate furentē in thraciam delatus est. Vbi a Phyllide Lycurgi regis filia: non tantū regno: sed hospicio & lecto receptus est. Et cum aliquidiu cum ea steteret: audito de fratre Menestheo athenarum rege: quod ageretur procellis ad melos insulam deuenisset: ibiq; diem clausit extremum Impetrata ad breue tempus licentia a Phyllide: & ab eadem instauratis nauibus athenas rediit. Vbi rex effectus cum teste Ouidio ultra promissum tēpus tardaret: Phyllis amoris furentis impatiens laqueo se suspendit: & in siccam amygdalum conuersa fuit: quæ cum post Demophontis reditum ab illo amplexaretur: folia emisit: quæ deinde ab illa cognominata sunt Phylla: cum teste Seruio petalia prius diceretur.

Deus cum. e. absq; diphthongo scribitur: ut omnes asserunt a uerbo græco descendit. Sed quidam dicunt a θεῶν: quod est uideo: & speculor deriuari: alii uero a Δεῦρος: quod est timeo: & inde Δεῶς timor: eo quod omnibus sit timendus. Vnde ait Statius: Primus in orbe deos fecit timor. Itaq; Saturnus cū potentissimus rex esset: ad retinendam parentum suorum memoriam: eorum nomina cælo terræq; indidit. Quare patrem dixit οὐρανόν: quod celum latine indicat. Matrem uero γαίαν: quæ terram dicit. & Vesta interpretatur: eo quod rebus omnibus uestiatur: ut quibusdam placet: seu quia ui sua stat: ut dixit Ouidius li. fastorum. vi. ubi ait: Stat ui terra sua: ui stando uesta uocatur: fuit etiam alia

Vesta uirgo perpetua: cui uestales uirgines sacrificabant: & Vestæ præfatæ ne-
pris: hoc est Saturni filia ex Ope: ut late ostendit Ouidius eodem li. fastorum. vi.
ubi tandem de hac ipsa concludens dixit.

Nec tu aliud uestam: q̄ uiuam intellige flammam:

Nataq; de flamma corpora nulla uides.

Iure ergo uirgo est quæ semina nulla remittit.

Nec capit: & comites uirginitatis habet.

Saturnus uero a nobis sic est appellatus: quia saturetur annis: ut refert Balbus
apud Ciceronem li. ii. de natura deorum. A græcis uero Cronus dicitur qd̄ apud
nos tempus designat: ut supra in ea dictione uidimus. Nam cum Celi filius di-
ctus fuerit: fingebant poetæ natos suos omnes deuorasse solitum qua fictione
ostendere uoluerunt omnia ipso tempore consumi: & annis insaturabiliter ex-
pleri. Omnia ergo uertuntur: ut dixit Propertius: Et thebæ steterant altaq; tro-
ia fuit: Nec semper barbara Memphis pyramidum miraculis gloriabat. Sed ali-
quando annorum serie peribunt: Quam sententiam Ouidius elegantissime ex-
pressit cum ait.

Tempus edax rerum: tuq; inuidiosa uetustas

Omnia destruitis uitiatq; dentibus æui

Paulatim nigra consumitis omnia morte.

Saturni uxor dicta fuit a græcis Rheia a ῥέω: quod est fluo: cum deorum mul-
tudo ab ipsa fluxerit. A latinis uero dicitur Ops: ut in ea dictione uidimus.

Ex hac filius natus Iuppiter a nobis dicitur: quasi iuuans pater: a græcis uero

Ζεύς: a uerbo Ζῶν: quod est deductum: quia ut agebant uitæ dator erat: & inde

Zenobius quasi Ζῆτος βίος id est Iouis uita: uel etiam beatitudo: nam utrunq;

βίος designat: sed teste Balbo in præfato libro conuersis casibus Iouem a iuuā-
do appellamus. A poetis uero pater diuum atq; hominum dicitur: a maioribus

autem nostris optimus maximusq; hunc etiam antiqui græci nōnunq; æthera

dixerunt: ut Euripides: cuius. i. latine ad poetæ sententiā traduci uersiculi possūt

Vides sublime immoderatum ætherea.

Qui terram teneto circūuentu amplectitur.

Hunc summū habeo diuum: hunc perhibeto Iouem

Eius soror & coniunx fuit. quæ ut refert Cicero etiam a iuuando nominata cre-
ditur. Nam græce Ἥρα dicitur. Vnde nos heram dicimus: hoc est domina. hæc

stoici pro aere sumunt: eo q̄ similitudinem habeat cum æthere: & cōiunctionē

magnam cum eo: quod Virgilius georgicorum li. ii. cum ait.

Tum pater omnipotens fecundis imbribus æther
Coniugis in gremium lætæ descendit: & omnes
Magnus alit magno cōmixto corpore fetus.

Ex Iouis uero fratribus unus fuit Neptunus: quē idē Balbus apud Ciceronem
præfato li. a nādo paululus primis litteris imutatis dictū asserit: is græce Πόσει-
δῶν noīat: quē a Πόσις: quod est potus cognominatū. dicunt: eo q̄ oībus po-
rum exhibeat. Alter fuit Iouis frater dictus ab illis Pluto a nobis uero his dis: &
hic Ditis: quæ ut ait Balbus terræna quæq; uis aut natura dñi patri dedicata est
eo q̄ diuitiæ oēs e terris oriant: & in terras recidunt. Nā Πλούτος græce: latine
diuitiæ dicit. Quintilianus uero in primo de institutiōe oratoria a cōtrario in

ter præat: quæ minime diues ē. At Plutoni pserpinā poetæ cōiungūt: quæ uocabulū
ex græco Περσεφόνη trāslatū ē: quæ ut ait Balbus: frugū semē esse uolūt absco-
ditq; queri a matre fingunt: quæ latine dicta est Ceres: q̄si gerens hoc ē a geren-
dis frugibus appellata: prima. s. littera imutata: ut idē rettulit Balbus. Vnde a
græcis dicit Δημητριά: q̄si γῆμητριά: hoc est terræ mater. At uero Seruius sup-
primo georgicorū Cecerem a creādo dictā uoluit. unde alma Ceres dicit: quæ nos
alit. hæc fuit Iouis soror: quæ cū illi placeret pserpinā ex eo pepit. Ex Ioue uero
& Iunone: ut qdā uolunt natus est Mars. Alii uero ex Iula Iunone: ut Ouidius
li. fastorum. v. at Mars p epēthesim Mauors dicit: sic quoq; teste Balbo latine di-
ctus: quia magna sit uertēs. nā is græce ἄρης nominat ab ἄρω: quod ē occido
deductū. Ex Iouis uero capite Minerua nascit: quæ sic quoq; latine appellat:
q̄si uim minetur: uel a minuendo: ut in ea dictione late uidebimus. Nā græce
ἄρηνα uocat. Sane Iouis ex Latona filii fuerunt Appollo & Diana. Appollo q̄
dem græcū ē uocabulū: quē illi etiā Φοῖβος: hoc est solē appellant. Et Diana si-
militer: q̄si Iouis filia nuncupatur: quæ etiā alio nomine ab illis ἄρτεμις dicit
quæ & lunā putant: eo q̄ noctu luceat. Nā ut ut ait Balbus Sol dictus ē: q̄ solus
ex oībus syderib; ē tātus. Vel quæ cū ē ortus obscuritatis oībus alis solas appat
dicit q̄ græce Λῆος. Lunam uero a lucendo dictam uoluit: quæ græce Σελή-
νη nuncupatur. Eadem esse Lucinam dicūt. Itaq; ut quæ apud græcos Diana
a nobis lucifera: & Iuno Lucina dicatur: quam sane in pariēdo inuocant. unde
Virgilius in Pollione: Casta faue Lucina: tuus iā regnat Appollo. & Cicero Ti-
mæū quendā refert q̄ cū in historia dixisset: qua nocte natus Alexander esset:
eadem Ephesæ Diane tēplum deflagrauisse: adiunxit id minime esse mirandū
quod Diana eum in partu Olympiadis adesse uoluisset absuisset domo. Nanq;
ob hoc teste Seruio super. iii. æneidos tunc quoq; a parturientibus inuocabatur
quia primum nata parturienti matri appollonē obstetricis officium exercuisse
dicebat. Alia fuit dea Iouis filia latine Venus teste Balbo appellata: quia ad res
omnes ueniret. At ex ea potius uenustas: q̄ uenus ex uenustate dici uoluit. Et
cum deus deaq; & deabus ab auctoribus nostris dicatur: diuus diua diuabus
non dicit. Quod in quibusdā aliis contingit. Nā dicit filius filia filibus: & nō
priuignus priuigna priuignabus: natus nata natabus: & nō genitus genita ge-
nitabus: put Valla dixit: licet Priscianus dubitet utrū natabus a bonis auctori-
bus comperiat. equus equa equabus: mulus mula mulabus: & nō asinus asina
asinas: nec inuencus inuencas inuencabus: nō ceruabus: nō lupabus: non li-
bertabus: nō patronabus: nō cōcubinabus: nō pedissequabus: nō seruabus: nō
famulabus: nō dominabus: nō etiā animabus: Tam&si ex posterioribus quidaz
his duobus ultimis utuntur. Cicero tamen ad uxorem & filiam scribens: dua-
bus animis suis dixit non animabus. Et Curtius de matre & uxore Alexandri
dominis & non dominabus dixit. Quare dominabus & animabus magis per-
licentiam: q̄ recto modo loquendi quosdam usos fuisse Laurētius meus Vallen-
sis putat in elegantis ad me missis: quemadmodum & nōnulli ueteres dex-
tra bus dixerūt pro dextris: & eabus pro eis. Sed de recte loquendi usu magis q̄ ab
usu retigimus.

Dexitheia cum. i. latino & th. aspirato scribitur: fuit teste Plutarcho in uita Romu-
li Phorbantis filia.

Diabolus cum. i. latino & unico. l. scribitur: quod a uerbo cum duplici. l. scripto deriuetur: uidelicet a Διαβάλλω: quod est criminor: unde diabolus graece criminator dicitur: & componitur Διαβάλλω ex Δια praepositione quae pro dicit: & βάλλω iacio.

Diadema cum. i. latino scribitur: habetque apud nostros accentum in penultima apud graecos uero in antepenultima: ut in diuersis aliis contingit.

Diaeresis prima cum. i. latino: & sequens cum x diphthongo scribitur: dici potest a nostris diuisione: unde figura tunc quaedam dicitur: cum una syllaba in duas diuiditur. Ouidius libro metamorphoseos primo: Tertia post illam successit aeneas proles: ubi & a. & e. diphthongus diuiditur: Horatius: Diuesque deducunt locum nunc mare: nunc siluam: ubi siluae teste Prisciano trisyllabum est in scansione. Virgilius similiter libro aeneidos. iii. Aulai in medio libabatur pocula bacchi ubi. a. & i. diphthongus graeca diuiditur.

Dieta cum. i. latino & x diphthongo atque. t. exili scribitur.

Diagoras cum. i. latino scribitur: fuit philosophus cognominatus atheos. i. negans deos: ut in ea dictione uidimus. Nam teste Cicerone libro. iii. de natura deorum cum samothraciam uenisset: atque ei quidam amicus dixisset: tu qui deos putas humana negligere: nonne aduertis ex tot tabulis pictis quae multi uotis uim tempestatis effugerint: in portumque salui peruenerint. ita fit inquit: illi enim nunquam periculi sunt: qui naufragia fecerunt: in marique perierunt.

Dialectica cum. c. ante. t. absque aliqua aspiratione atque. i. latino scribitur: dici potest a nobis disputatrix. nam a Διαλέγουμαι deriuatur: quod est disputo: unde etiam dialogus. dialogome uero a Δια praepositione quae dicitur p: & λέγουμαι: quod est sermocinor: quia per sermocinationem disputatio ipsa profequitur.

Dialogus cum. i. latino: & unico. l. scribitur: dici potest a nobis disputatio: unde a Δια quod est per: λόγος sermocinatio: quae & sermonem & rationem comprehendit: cum per sermocinationem disputatio conficiatur. Sane differt oratio (cum proprie accipitur) a sermone quod hic sedatior: remissior: pressior: ac tenuior: qualis philosophorum oratio uero in qua ornamenta affectusque insunt popularibus accommodata auribus. Ideoque oratores uocantur: quod hoc genere utuntur. Philosophi uero magis sermocinatiores.

Dialyton prima cum. i. latino: penultima cum. y. graeco: ultima cum. t. exili scribitur: dici potest latine dissolutum. nam descendit a uerbo Διαλύω: quod est dissoluo. Et est figura cum sine coniunctionibus punctatim dictiones proferuntur. Velte ferte citi ferrum. date uella: impellite remos. Similiter iusticia. prudentia fortitudine me superasti. Et est eadem figura cum illa: quae asyncheton diximus.

Diana cum. i. latino & unico. n. scribitur: dictio est ab Διός id est Iouis deducta quasi Iouiniana. Vnde licet plures fuisse Dianam Cicerone de natura deorum referat. illa tamen nominatissima est: & cui omnia attribuuntur quae Iouis filia ex Latona eodem partu cum Appolline nata dicitur: haec ob uirginitatis amorem hominum fertur consortium aufugisse: & ut a se libidinis pruritus abdecareret: uenando incolebat syluas ac montium saltus. Quare cum arcu & pharetra illam incessisse ferunt: quam uirgines plures simili proposito sequebantur. dicente Virgilio libro aeneidos primo.

Qualis in eurotae ripis: aut per iuga cynthi.

Exercet diana choros: quam mille secuta.

Hinc atque hinc glomerantur oreades: illa pharetram

Fert humero: gradientemque deas supereminet omnes.

Idem longo & insigni uersu Claudianus poeta cum de laudibus Stilichonis ageret: explicauit: cuius primam Virgilius produxit cum ait: Exercet diana choros. Quam reliqua poete corripere consueuerunt. Ouidius libro. iii. metamorphoseos: momine gargaphyae succincte sacra dianae. & alio libro. Vidi sine ueste dianam lunenalis in. iii. satyra. Me quoque ad eluinam cererem: uestramque dianam. Item in satyra Omnibus in terris. Pulehra gaudet latona diana. hanc acteonem in ceruum mutasse ferunt poetae: quia ipsam lauantes se undam uiderat. Eandem Orionem occidisse scribitur: quia uim sibi inferre uoluit. Eidem in taurica regione ex humana hostia sacra fiebant: ut in dictione ephigenia uidebimus. Illa eadem templum habuit apud ephesum admirandum & magna cum religione a sagestanis in sicilia colebatur. a cretensibus similiter quam Britomartem eorum lingua cognominatam dixit Solinus: quod uocabulum ut ait sermone nostro uirginem dulcem sonat. ab eisdem graece Dictynna dicta fuit ut in ea dictione monstrabimus: hanc eadem refert Homerus in iliade irata fuisse: quod sibi thalesia pro frugibus Oeneus rex calydoniae non fecisset: cum caeteri omnes di sacrificii suscepissent honorem: & illa sola inhonorata remansisset: uel quia oblitus fuerat: uel quia illi non putarat agendum: quare terribile sceleris ac dentibus imisit aprum: qui regionem Oenei totam uastaret: ut uidebimus in dictione Meleager sed cur Diana a parturientibus inuocaretur: uidimus in dictione deus.

Dianoca cum. i. latino in prima: & in penultima cum. ae. diphthongo scribitur: dicitur a nostris mens intellectus: unde etiam ab oratore pro quadam figura ponitur quae sensum magis quam uerba designat: dicente Quintiliano in primo de institutione oratoria figuras quaeque lexeos quaeque dianocas uocantur.

Diasyrmos penultima cum. y. graeco scribitur: dici potest distractio: nam a Διασπρω: quod est distraho deducitur. Vnde & figura ponitur quando una dictione ad duo diuersa significata distrahitur. Virgilius in bucolicis: Interstrepere anser oleres. i. malus poeta inter bonos. Ob quod eam etiam tunc figuram esse dicunt quando quis magna uerbis cominuit: & minima extollit.

Diastrasis cum. i. latino utrobique & t. exili scribitur: dici potest latine distantia. Nam ex Δια componitur: quod nonnunquam ob & longe designat: & stasis quod est distantia.

Diastrale cum. i. latino & t. exili atque unico. l. scribitur: dici potest a nobis distinctio uel dilatio. Quod quidem fit cum una dictione uel sententia ab alia distinguitur uel cum breuis syllaba producit. ut Virgilius aeneidos li. primo. Et uersa puluis inscribitur hasta. Idem li. ii. Luctus ubique pauor & plurima mortis imago.

Dicæarchus prima cum. i. latino: sequens cum. c. exili & x diphthongo: ultima cum ch. aspirato scribitur: quasi iustus iudex. Nam Δικαίος iustus dicitur: & archus princeps. est uiri nomen proprium.

Dictamus & dictamum utrunque comperitur: & utrumque cum. i. latino & ct. exilibus scribitur: herba est medicinalis: de qua Virgilius lib. xii. meminit: quum haec herba ab Venere in medela uulneris in Aeneam illati deportata: ait enim Dictamum genitrix cretae carpit ab ida Puberibus caulem foliis & flore comatam Purpureo.

Dictynna prima cum. i. latino: sequens cum. ct. exilibus & y. graeco: quoniam & cum duplici to. n. scribitur: dicta fuit a cretensibus lingua graeca Diana: quia cum uirgo quaedam cretae

Amor
Oratio
Sermo
Oratio
Orator
Sermocinatiores

sis quã britonẽ lactãti grãmaticus uocauit. Solinus britomartẽ uirginitatẽ suã Dianã dicasset: & a Minõ tunc rege opprimi ad uirginitatẽ perdendam cogere retur: semelq; uideretur astringi: cũ non alia illi fuga dari posset: in mare se precipitem dedit: cuius cadauer cum retibus a piscatoribus forte comperatum esset: dyctinna deinde ab ipsis retibus cognominata fuit. nam Δικτυον grãce latine rete dicitur: sed cum grandis pestis ob id in creta sequeretur habito respecto ut ædem Dianã construerent: Dianã ipsã a cognomine uirginis Dictynnam uocauerunt: dicente Tibullo in elegia ad Priapum: Perq; suas impune sinit Dictynna sagittas. Quare & mons ubi fuit ædes dictynnus modo consimili dictus fuit. Quã sane ædes teste Solino manus Dædali ostendit: & quam nemo nudus ingredi licite poterat.

Dictæus prima cum. i. latino: sequens cum. ct. & æ. diphthongo scribitur: cognomen est montis cuiusdam in creta: & a Dictæ nymp̃ha: que teste Seruio super. iiii. æneidos illuc colebatur cognominatus. Virgilius libro georgicorum. Dictæo cæli regem pauere sub antro.

Didyme prima cum. i. latino: & penultima cum. y. græco scribitur insula est una ex æolis in freto siculo.

Didymus prima cum. i. latino: sequens cum. y. græco scribitur: dici potest a nobis gemellus. Estq; uiri nomen proprium.

Didymaon prima cum. i. latino: sequens cū. i. græco scribitur: fuit armorum artifex eximius: de quo Virgilius libro. v. æneidos meminuit cum ait. Et clipeum et ferri iussit didymaonis artes.

Didrachma cū. i. latino & ch. aspirato scribitur: diciq; potest apud nos bisdrachma Nam ex Δις apud nos est bis: & Δραχμῶν componitur.

Dies cum. i. latino scribitur: & a Διὸς hoc est loue græca dictione deducitur. Nam eodẽ mō ut nostri louẽ adiutorẽ ita græci Διὸς βοηθὸν & nos diẽ adiutorẽ accipimus. Et inde Diespiter quasi iuuans pater: qui lingua osca teste Seruio luceius dicitur. Virgilius libro. viii. æneidos. Aliqui uero diẽ proprie significare deum contendunt: quod si sic esset a Διὸς: quod est timor: ut supra uidimus deduceretur. Et teste Prisciano in. v. taz masculini q̃ feminini generis in singulari numero inuenitur: ex quo diminutiuum sit diecula. Terentius in andria: Eo impudens non satis est: quod tibi dieculam addo pro dilatione aliqua temporis. In plurali uero semper masculinum inuenitur: & dicitur dies ferialium teste Varrone a ferendis in sepulchra epulis.

Diespiter cum. i. latino utrobiqu; & t. exili scribitur: de quo uidimus in præcedenti dictione quo sane uocabulo cum alii plures sint usi: tum Horatius in primo carminum: Namq; diespiter igni corusco Nubila diuidens: plerūq; per purum tonantes egit equos uolucrumq; currum.

Digamma cum. i. latino & duplicato. m. scribitur: & significat bis aut duplex gamma: quã tertia est alphabeti græcorum littera: unde. f. nostrum digamma uocabatur: quia figuram duplicis gamme detinebat.

Dynastæ cum. y. græco & t. exili scribitur: dici potest latine potentes: quo uocabulo utitur nonnūq; Cicero: & a Δυναμί: quã est potentia deducitur.

Dindyma cum. i. latino sequente. n. penultima cum. y. græco: & ultima cum. m. littera scribitur: mons est phrigiæ matri deum sacer: declinatq; tantūmodo in plurali. Virgilius libro æneidos. ix. Ite per alta Dindyma.

Dinocrates cum. i. latino: & absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit alexandri magni architectus: de cuius forma corpore & ingenio Vitrubius in proœmio libri secundi de architectura plura scribit: hic teste eodẽ Vitrubio Alexandro in ægipto alexandriã metatus est: & instaurationi templi ephesiã Dianã præfuit. idẽ teste Plinio libro. vii. naturalis historiã imperatori Alexãdro dixit. Nequis ipsũ alius q̃ appelles pigeret: q̃ Pyrgoteles sculperet: q̃ Lysippus ex ære duceret: quã artes pluribus inclaruere exemplis.

Diocles cum. i. latino & c. exili: hoc est absq; aspiratione scribitur: nomen est uiri proprium: quod interpretari ualet louis gloria: hoc est Διὸς: quod est louis: & κλέος gloria. hic teste Plutarcho in uita Romuli Peparethius cognominatur: & laudatur historicus.

Diocleus cum. i. latino & c. exili scribitur: habetq; accentum in penultima: hoc ẽ sup. e. & fuit Orsilocho filius: ut in ea dictione uidebimus. hic teste Homero li. v. iliados habitabat in phæra loco sane insigni: uir rebus omnibus ad uitã idoneis circūfluus: & genus ducens ab alpheo fluuio: quod libro. xv. odyssæ idẽ poeta confirmauit Διοκλῆος ποτὶ Δῶμακῆος ὄρσιλόχοιο Τονᾶλφείος Τέκεται. Δα. Et interpretari ualet: Διοκλέος: hoc est louis gloria.

Dion cum. i. latino scribitur: fuit syracusanus nobilis Hippatini filius: & utraq; diuonysiorum tyrãide complicatus: Namq; superior ille Dionisius Aristomachẽ Dionis sororem in matrimonio habuit. Ex qua duos filios Hipparium & Nysæuz pcreauit: Totidẽq; filias: unã nomine Sophrosynẽ alterã Aretẽ. Quarum priorem teste Aemilio probo Dionysio filio eidẽ cui regnum reliquit nuptum dedit Alteram ipsi Dioni. Hic præter nobilem ppinquitatem & generosam maiorum famam multa alia ab natura bona recepit. ut ingenium docile come: & ad optimas artes aptum: magnam corporis dignitatem: magnas itẽ diuitias a patre relictas: quas ipsi tyrãni muneribus auxerat. Ideo adeo Platonem amauit: ut se ei deq; totũ traderet. Nec minus eo Plato delectaret. Is deinde a Dionysio filio syracusis eiectus. corinthum confugiens: fretus non tam suis copiis: q̃ odio tyranni maximo animo duabus onerariis nauibus quinquaginta annorum imperium munitum quingentis longis nauibus decem equitum centumq; peditum milibus pfectus: post diem tertium q̃ siciliam attigerit: syracusas introiuit: & demũ fraude Callicratis cuiusdam atheniẽsis: qui cum eo ex peloponneso uenerat interfectus est. Alter fuit Dion prusæus orator eximius: cui ob eloquẽtiam Chrysothomo cognomen fuit.

Diogenes cū. i. latino scribitur: & dicit q̃si Διὸς: hoc ẽ louis genus: fuit teste Diocle sinopæus Icesii mēsarii filius: quẽ fugisse aiunt: cū pater eius publice mēsaz haberet: ac falso pecuniã signaret. Eubolides uero in li. de Diogene dicit ipsũ hoc fecisse. s. monetz falsaz signationẽ. Alii putãt eũ spõte patriã reliq̃sse. hic ueniẽs athenas: ibi Antisthenẽ cõperit: a quo cū nõ recipet in disciplinã. nã statuerat neminẽ recipere: perseuerantia illum uicit. Palliũ primus duplex habuit secundum aliquos: & peram: in qua cibos ferebat. Omniq; utebatur ad omnia loco: & prandens: & dormiens: & loquens. Cum scripisset cuidam ut sibi cellam pararet. faciente id illo tardius: dolium p̃ domo habuit. Aestate in feruida arena se uolutabat. hyeme coopettas niue statuas amplectabatur: parans se his modis ad laborum tolerantiam. Idẽ cum uidisset puerũ cõcaua manu bibentem abiecit uile uas: quod habebat: dicens puer me uilitate superauit. Idẽ cum aliuz

uidisset puerum perfracto uase pane concauo lenticulam suscipientem: abiicit carinum. Dicebat omnia esse deorum: & sapientes deorum amicos: huius disceptationes cum Aristippo descripsit Horatius epistola decimaseptima. Inerat illi teste Laertio suauissimus sermo: acerq; in despiciendis aliis. Nam scholam Euclidis dicebat esse bilem Platonis auditorum consumptionem dionysia certamina magna miracula stultorum: Oratores etiam turbe ministros gramaticos admittari se dicebat: qui cum Vlyxis mala requirerent: sua ignorarent: musicos mordebat: quod cum lyrae chordas aptarent: animi inconcinnos motus haberent. Mathematicos carpebat: q; solem: lunam: & sidera intuerentur: quae uero erant ante pedes non curarent oratorem itidem: q; studerent iuste dicere: non autem facere. Et alia coplura: que longum esset referre: huic ad solem sedenti: cum diceret Alexander. pete quid uis: ait noli mihi umbram facere. Et fama fuit referente Laertio Alexandrum dixisse se uelle esse Diogenem nisi esset Alexander. hic deinde cum in aeginam nauigaret: a piratis comprehensus fuit: quorum princeps fuit Cerpalus: & cretam deductus est. ut uenderet. Cum autem interrogaretur quid sciret agere: dixit se scire uiris impare. Atq; ad praconem inquit praedica quisnam dominum sibi uult emere. Sedere prohibitus: inquit nil refert. nam pisces quomodocunq; iaceant emuntur. Et cum uideret corinthium quendam praecleara effigie: & habitu ingenuo Xenidem nomine: inquit huic me uede: hic domino indiget. eum digito denotans. Quem Xenides audito & inspecto uiro libentissime emit. Et eum corinthum secum adducens: filiis suis praecceptorem dedit: & omni praefecit domui. ille autem Xenidi eum sibi parere oportere: quam uis esset seruus. Cum & medico & gubernatori quamuis seruis saepius pareatur cuius clarissima praeccepta ita comprobauit Xenides ut saepe diceret bonus daemon domum meam intrauit. At ipsius Xenides filios teste Eubolo in libro: qui inscribitur Diogenis uenditio: post reliquas disciplinas: docuit equitate: arcus intendere: fundas rotare: atq; iaculari in pallastra: tum eos exercebat: gratia tantum roboris comparandi: & bonae ualitudinis. Tenebant pueri multa ex poetis & aliis. Tum ex ipso memoriter omnem illis Diogenes rationem doctrinae: ut facile memoria teneret breuiter collectam insimulabat: domi eos ministrare docebat: leui contentos cibo: ac uili pane & aqua: ad cutem illos tondere faciebat: deducebatq; incoppositos: ad uenationes aliquando exercebat. Et cum teste cleomene in li. de pedagogis necessarii illum redimere uoluissent fatuos appellauit dicens leones nutrientium non esse seruos: sed illos magis leonum. Senuit apud Xenidem: ut Eubolus retulit: obiitq; annorum nonaginta. & a filiis Xenide sepultus fuit: cum multi alii eius corpus postulassent. Sed de illius morte uariae fuerunt sententiae. illa tamen magis approbat: q; desiderio migrandi uita continendo spiritum animam exhalarit. De illius sepulchro in dictione cynicus uidimus. Illius ciues aereis eum statuis honorauerunt: ita subscribentes: senescet tempore quidem hoc aetas: sed tua sane Diogenes gloria obsolescet saeculis. Nam uitae gloria mortales illustrati per te sunt facileq; uiuendi gloriam praetulisti. serunt quidam dialogos illum fecisse nonnullos: Tragedias septem: & alia pauca. At satyrus quidem affirmat non esse eas Diogenis fuerunt diogenes quinque primus apolloniates physicus eloquens sapiens & Anaximenes auditor: fuitq; temporibus Anaxagorae. Secundus sicyonius: qui peloponnesica scripsit. Tertius hic. Quartus stoicus ex seleucia: qui babilonius ob uicinitatem dictus fuit. Quintus tarsensis quaestionum poeticarum scriptor:

sed de quo intellexit Iuuenalis in satyra quae incipit. Omnibus in terris quibus dixit Diogenem hominum errores semper deflere consueuisse: cum Democritus contra soleret semper ridere: id dubium facere potest: quod apud auctores graecos de cynico nusquam comperi: & forte stoicus fuit.

Diomedes cum. i. latino scribitur: fuit rex aetoliae: Tidei & Deiphiles filius: a quo cum apud Troiam uictus fuisset Aeneas: uocauit illum apud Virgilium libro aeneidos primo fortissimum danaum. Nam ut dicunt poetae Aeneam permisset: ni Venus mater se illius ictibus opposuisset: quae ab illo uulnerata dicitur. ut late retulit Homerus libro quinto iliados: quod apud Virgilium libro. xi. aeneidos Diomedes ipse fassus est: cum ait.

Hae adeo ex illo mihi iam speranda fuerunt
Tempore: cum ferro caelestia corpora demens
Appetit: & Veneris uiolauit uulnere dextram.

Verum cum post captam Troiam ad propria rediret: compissetq; Aegialen uxorem hortatu Naupli patris Palamedis Cylleboro filio Scheneli heffisse: uel uerecundia concitus: ut quidam ferunt. Vel quia ab ea receptus non fuerit: ut alii asserunt nauigio ductus secessit in Apuliam: ubi teste Festo cum Dauno regni partem sortitus est: dicere etiam Ouidio libro fastorum. iiii. Et genus oeneidum appule daune tuum. Nam Oeneus Tidei pater fuit. Tandem excedens Italia Diomedes in insula propinqua: que ab illo Diomede dicta fuit sepultus est. Alter fuit Diomedes truculentus rex Thracum: qui equos suos aduenarum carne in Tyrida oppido depascebat. Sed tandem ab Hercule mactatis iumentis suis in pabulum datus est. Dicente haec Seneca in Hercule furente: Suisq; regem pabulum armentis datum. Ouidius uero libro. ix. metamorphoseon dixit Herculem Diomedem mactasse & equos: Vnde apud eum dicebat Hercules.

Quid q; Thraces equos humano sanguine pingues:

Plenaq; corporibus laceris praesepia uidi:

Visaq; deiici dominumq; ipsosq; peremi.

Sane id quoque ultra rerum historiam aduertendum est: omnia nomina graeca in es terminata: que genitiuum per plenam elocutionem. hoc est absq; synaresi in eos mittunt: cum in illo sit synaresis: in us genitiuum terminant: ut Diomedes huius Diomedeos: & per synaresim huius Diomedus: similiter huius Demosthenes: & per synaresim Demosthenus faciunt: datiuum deinde in ei diuisas syllabas: & per synaresim in diphthongum coniunctas: ut Diomedei: & per synaresim Diomedaei cum diphthongo similiter Demostheni diuisis syllabis: & per synaresim Demosthenaei cum diphthongo. Accusatiuum plena elocutione in ea mittunt: ut Diomede Demosthenea: quae duae uocales per synaresim in unam. e. conuertuntur. Nam apud graecos transferunt in. n. sane litteram nos in. e. transferimus: ut Demosthenea: & per synaresim apud graecos ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ. Nos Demosthene dicimus. similiter Diomede: nos per synaresim Diomede dicimus: quod Virgilius teste Seruio obseruauit: cum ait li. xi. Vidimus o ciues Diomede argiuamq; castra. Nam si Diomedem cum terminatione in. n. dixisset: nec latinum protulisset nec graecum: nec uersus staret: cum nunquam esthliplis per. n. litteram fiat. Sin uero cum. m. dicat Diomedem: latinus accusatiuus est: & stat uersus: quia fit esthliplis. ut multum ille & terris. Sed obstat teste Seruio antiquus textus: q; Diomede cum solo. e. habet: quod rectissime stare potest seruata declinatione graeca: cuius Virgilius saepissime obseruatifissimus fuit.

D iomeda cum. i. latino: & absq; aliquo diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro. ix. iliados Phorbantis filia: quã lebo Achilles dum esset in bello troiano abduxerat. hæc eodem teste post ablatam ab Agamemnone Briseida cum illo dormire consueuerat.

D yomeropus cuz. y. greco & o. ante. p. scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados Adraasti pater & Amphii.

D ione cum. i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia una ex nymphis filia Oceani & Tethyos: que teste Seruio cum puella esset formosissima a Ioue dilecta & compressa fuit. Illiq; Venerem peperit. Idez Homerus libro. v. iliados confirmare uidet: cum illo referente Venus eam matrem semper appellet: atq; itidẽ illa Venerem filiam. Sed id confundentes poetæ pro Venere sæpe eam posuerunt dicente Ouidio libro pastorum quinto.

Hyppolite infelix uelles coluisse dionem:

Cum consternatis diripereris equis.

Et a Dione dionæus cum. x. diphthongo deducitur. Virgilius in bucolicis. Ecce dionæi processerit cæsaris astrum. & libro. iii. æneidos. Sacra dionææ matri id est Veneri.

D ionysius prima & ultima cum. i. latino: atepenuitima uero cum. y. greco scribitur: fuit bacchi proprium nomen: & compositum ex dios & nysa urbe inter arabiam & egyptum: quasi Iouis nysius. Nam ut ait Diodorus siculus libro historiæ quæto barbari quidem huius sibi dei genus uedicauerunt ut ægypti: qui illum Osiri dem deum suum fuisse asserunt quẽ & omnẽ circumfisse orbẽ: & docuisse plantare uites: & uini repertorem fuisse dicunt. atq; deinde a grecis Dionysium uocitatus: Indi similiter apud senatum fuisse contendunt. Sed greci ex Semele filia Cadmi natum dicunt: quæ cum ex Ioue pregnans esse: rogauit illum ut secum periret cum Iunone assueuerat coire: Iuppiter maiestate dei assumpta cum tonitribus ac fulgere ad eam descendit illa uero pregnans: cum neq; tonitruus neq; fulguris uim ferre posset filium aborti igne expirauit. Infantem Iuppiter Mercurio dedit ad antrum nyse urbis ut dixit Homerus in hymnis quod inter arabiam & nilyum est deferendum: a nymphisq; o studio curaq; educandum: unde a Ioue nysaq; Dionysium dixerunt Itaq; nutritum a nymphis aiunt: uini uinezq; extitisse auctorem. Orbẽ quoq; ferme pambulantem: multas regiones addidisse domesticas: ac præterea maximis apud omnes honoribus celebratum. nam quorum regio uites ferre non posset potum ex ordeo docuisse conficere non multum a sapore uini distantem. Ad dunt & teste præfato Diodoro illum peragrado orbẽ exercitum secum duxisse: non tantum uirorum: sed etiã mulierum. Vnde & multis grecis urbibus triennio bacchides mulieres conueniunt: apud quas de more uirgines thyrsum ferunt in honorem dei bacchantes: eiq; per coetus sacrificantes: postremo memoriã mendam quæ ferunt illi deo astitisse hymnis & cantu renouant. Sustulit eodẽ auctore Diodoro & omnes impios qui in orbe erant: sed maxime Pentheum atq; Lycurgum. dicit etiã primus boues ad iugum iunxisse: quorum opera uberiorẽ & nitidiorẽ frugem semina produxisse: quæ ex re illum cum cornibus poetæ finxerunt. ferunt & illum deliciis deditum molli corpore ac præ ceteris decoro. tradunt & musas uirgines cum eo profectas doctas psallere: & bonis artibus eruditas: quibus deus ipse oblectabatur: secutusq; est illum Silenus pedagogus illius ac nutritor: optimorumq; institutor studiorum. Plurimum Dionysio ad uirtutes & gloriam resq; bellicas

profuit. armicis bellicis. i. pugna utebatur: & pardalorum pellibus pacis tempore & diebus solenibus: uestes gerebat floridas delicatas atq; molles. & multa de illo Diodorus diuersis in libris persequitur. Sed hæc tantum tetigit: quæ a poetis nostris tangi non consueuerunt. Alius fuit Dionysius siciliæ tyrannus: qui syracusanus cognominatus est: cuius quidem origo ab historicis quos legi subtraheret. hic teste Cornelio nepote manu fortis & bello peritus fuit: & id quod in tyranno non facile reperitur minime libidinosus: non luxuriosus: non auarus: nullius rei de neq; cupidus: nisi singularis perpetuiq; imperii: ob eam rem crudelis. Cuius filius similiter Dionysius in tyrannide successit: uir omni turpitudine repletus: quæ tandem teste Cicerone libro. iii. quaestionum tusculanarum syracusis pulsus: corinthi pueros docuit: sicq; imperio carere non potuit. de quo Ouidius libro. iiii. de ponto ait.

Ille syracusia modo formidatus in urbe:

Vix humi duram reppulit arte famem.

De quo Iustinus libro. xviii. sui epitomatis tractauit.

D ipelus cum. i. latino & unico. l. scribitur: fuit Scyli frater. & ambo teste Plinio in creta insula geniti medis imperatibus: hoc est prius quam Cyrus in persas regnare inciperet Olympiade circiter quinquagesima. ii. eodem Plinio teste primi omnium marmore sculpendo claruere.

D ipsas cum. i. latino sequente. ps. scribitur apud nos dicitur sitis: & ponitur a grecis & latinis pro serpente e genere aspidum: cuius morsu incredibilis inducitur sitis. Vnde Lucanus libro. ix. In medijs sitiebant dipsades undis. de quo plura habentur in eodem libro.

D iphthongus prima cum. i. latino: sequens cum. ph. & th. aspiratis scribitur: & est diphthongus duarum uocalium uim suam seruantiũ in eadem syllaba complexio: ut æ: præ: & similes. Nam si iudex: aut uolo dicimus: cum nec. i. in prima nec. u. in secunda sonum suum conseruet: diphthongum non fecimus: & componit diphthongus ex dis quod apud nos bis dicit: & φθόγγος: qui uocalis est sonus:

Suntq; igitur latinæ eloquentiæ diphthongi quattuor: quibus nostri auctores in scriptura nostra usi sunt: uidelicet au: æ. eu. œ. præter nonnullas grecas: quas quinque scripserunt: ut in preceptis ostendimus: ex barbaris uero acceperunt: nonnulli poetizantes aiunt: ut Rainaldus Raimundus Aimo. Itẽ uo: ut Voldericus. Itẽ ui: ut Vilielmus Vido: quibus moderniores. g. preponere consueuerunt: ac dicitur re Guilielmus Guido: sed his omissis solũ ad eas: quibus antiqui poetæ linguæ nostræ patroni utunt: redeundum duximus. Ex illis igitur quattuor hæc duæ au eu: nullam in scribendo ambiguitatem ingerunt: sed litteris suis: ut præferuntur: sic quoq; & scribunt. Sed id sane dubium nonnunquam efficit: quod diphthongus in illis litteris aliquando esse uidet: cum diuisæ sint & sepatæ syllabæ: nec ulla mihi est diphthongus: ad quod utiq; discernendum hæc subiici regula ualet: Vbiq; a. uel. e. in omnibus ante us finalẽ reperiunt: fere ubiq; a. & u. uel. e. & u. ab inuicẽ sunt diuisæ: ut Nicolaus Archelaus alueus cæreus. excipiunt in latinis dictionibus laus fraus heus: in quibus diphthongus est. In grecis uero dictionibus nonnunquam mutatione illorum in similibus dictionibus diphthongos in fine habemus: ut Orpheus. Virgilius in bucolicis: Orpheus in siluis: inter delphinas orion. Similimodum Tydeus. Et hæc de au & eu. diphthongis dicta sufficiant. Porro de æ. & œ. diligentius differendum est. Nam cum hæc diphthongi pronunciatione discerni nequeant: scribuntur

eni & nō nisi sono ipsius. e. proferuntur: difficultatē nō parūa quandoq; cum in scriptura: hoc est quando scribi diphthongus: uel nō scribi debeat: tum etiā; in tempore ingerunt: hoc est an lōgæ sint uel breues esse possint. Sed de scriptura primitus psequentes de tēpore in fine tractatuli huius differemus. Omnis igitur. æ. diphthongus aut principalis est dictionis syllaba: ut æquor: aut finalis ut musæ: aut media ut coæuus. De principali uero & media hoc est diphthōgo signari habent: generalis regula dari non pōt. At de finali quoq; regula dat Omnis genitiuus singularis nominis in prima declinatione: datiuusq; singularis: & nominatiuus: ac uocatiuus pluralis æ diphthongo terminantur. Quæ sane regula nūq; fallit: & hæc de æ diphthōgo at de œ: hoc quoq; generaliter an notari potest. Nullam sane dictionem œ diphthongo scriptura recta: aut probatione terminari posse: sed supra in medio. aut principio dictionis comperiri. De quibus: ut diximus cū generalis regula dari non possit: latinas quasdam dictiones per alphabetum annotabimus: que in initio uel medio suo ordine diphthōgantur. Nam græcarum quoq; dictionū orthographiā in toto nostro uolumine explicabimus. Nec ex græcis hoc in loco nisi pauucas illas tantūmodo continemus: quæ in frequentiori latinorum usu habentur.

Ae diphthongus ante a. in latinis dictionibus cōperiri nō potest. In græcis uero reperit: ut æs: quod nomē est pprium fluuii: ut supra uidimus: similiter ante. b. & c. eadem diphthongo non utimur. Nec ante. f. reperitur. Non etiā ante. h. i. k. & p. nec etiā ante. o. in latinis dictionibus illam habemus. In græcis uero utimus: ut Aeolus: & ab eo descendit. At ante alias litteras comperi ualet: ut per ordinem ostendemus.

Aedes cum æ diphthōgo scribitur: & ab edo uerbo: quod sine diphthongo est teste Varrone: & Seruio trahitur: eo q; in illa sacrificantes edere consueuerint. Nam teste Seruio super secūdū georgicorum quædam sunt nomina quæ in initio diphthongantur: & a uerbo non diphthongato descendūt: ut ædes & æsculus: quæ cum æ diphthongo scribuntur: & ab edo uerbo: tusus prima breuis est & sine diphthongo scribit: descendūt. Similiter cælatus quod est absconditū cū æ diphthongo scribi dicit: & a celo celas absq; diphthongo asserit deriuari. Significat autem ædes in singulari templū: ut Cicero philippicarū libro primo ex eo inquit die quo in ædem Telluris cōuocati sumus: in quo templo quantū in me fuit feci fundamēta pacis. In quo tēplo dixit. i. in qua æde Telluris: & fere semp cum adiectione profertur: ut in æde Iouis: Mercurii: Mineruæ: in æde Concordiæ: Telluris: Honoris: Virtutis in æde sacra. At in plurali secundum adiectionem. & priuatā domum significat: & templū: ut ædes meas: ædes Marcelli nō aliter q; pro domo mea & domo Marcelli accipe possumus: etiam si egregias aut pulchras ædes: aut absolute ædes dicimus domū tantūmodo designare solemus Virgilius libro georgicorum primo. Mane salutantū totis uomet ædibus undā Si uero addimus aliqd ad religionē spectans: ut si in plurali etiā dicimus sacras ædes: aut deorū ædes aut nympharū ædes: tēpla plura annotamus. Lucretius de Ioue loquens sic ait. Ipse suas ædes disturbat: quod p inde est: ac si dixisset Iouis diuersas ædes. Horatius uero in tertio carminū: pulchre significauit dicens Delicta maiorū immeritus Iues Romane donec refeceris ædesq; labentes deorū & fœda uirgo simulacra fumo. Quare dixit Paulus iuriconsultus titulo de ruina incendio & naufragio ædium appellatione omnes species ædificiū cōtinent

Sane edo uerbū: a quo deductam ædem diximus sine diphthongo scribi notauimus: siue græcū illud sit: & tūc idem quod comedo significat: siue latinum esse dicatur: & tunc ex e præpositione & do cōponitur: nec comedere sed extra dare siue præbere designat. Vnde libros edere dicimus: cū illos publicamus.

Aeditui simili modo scribitur: & ab ædibus sacris: quas tuentur appellati sunt: non a priuatis.

Aeditimus cum æ diphthongo scribitur: & cum. m. ante us scribitur: uerbū quoq; latinum est teste Gellio libro. xii. noctium acticarū: & uidet ea forma dictum: qua finitiuus & legitimus. Et is dicitur: qui ædibus præest: sicut claustrimus a Prothesilao dictus est: qui claustris ianuæ præest: unde in exemplaribus fidelissimis. M. Tullii in Verrem scriptum se inuenisse dixit Gellius æditimi: custodesq; mature sentiunt: licet in uulgaribus libris æditui comperiri dicat. Et inde uerbum æditimor Pomponius in atelliana: Qui postq; tibi appareo atq; æditimor in templo tuo.

Aedituentes: Lucretius teste Gellio libro. xii. in carmine suo p ædituis appellat. q illis curandis præpositi erant: q; a priuatis. Vnde Pomponius iuriconsultus de origine iuris inquit: Aediles duo ex plebe constituti sunt: qui edibus præessent in quibus omnia scita sua plebs deferebat: & ab eo deriuata eodem modo scribuntur: ut ædilitas: ædilitius: & similia.

Aedifico & ædificium simili modo scribuntur:

Aeger cum æ diphthongo scribitur: & ab ago uerbo cata antiphrasim deduci perhibetur: eo quod ægrorum sit actione uacare. Vel potius ab eo quod acrius agit ex infirmitate. Quin & ab eo descendit simili modo scribuntur: ut ægroto ægrotus ægrotudo.

Aedepol cū æ diphthongo scribit: & aduerbiū est iurandi: qsi p æde Pollucis.

Aegi cū æ diphthongo scribitur: & est præteritū ab ago formatum.

Aemulor cum æ diphthongo scribitur: & ab amo oriri: ac ab eo primā uocalē diphthongi trahere perhibet: quod sane iure factū uidet. quū pro amare ponitur Sed cū p inuideo uel sequor poni dicitur: cata antiphrasim ab amo deriuat.

Aeneus cum æ diphthongo in prima scribitur: & ab ære trahitur. de quo in sua dictione uidebitur.

Aenum diphthongū similiter exigere posse uidet: quia ab ære modo consimili deriuatur. Sed diuisis litteris semp a nostris poetis & tota pfertur: Horatius: Sub noctem gelidam lignis calefactat aenum. Namq; uas est æreum in quo aqua calefieri seu bulire dicitur. Virgilius libro georgicorum secundo: aut foliis undaq; tepidi despumant aheni. Quod Gellius per interpositam aspirationē uidelicet aheni a Virgilio emendatum fuisse refert: ut in sequentibus uidebimus: cuz de media aspiratione uidebimus.

Aequus. i. iustus & planus. cū æ diphthongo scribitur. & ut quidem perhibet ab aquæ similitudine tractum fuit: eo q; elementū illud supra cætera equam habere superficiem uideatur. Vnde æquitas. æqualitas. & æquo æquas uerbum atq; ab eo composita cum diphthongo scribunt: ut æquiparo: æquiualeo: & similia At equus (quod animal est) absq; dubio sine diphthongo prius scribitur.

Aequor cum æ diphthongo scribitur: & modo consimili ab aqua originem ducit sed teste Varrone propterea per æ diphthongum notatur: quod æquam habet superficiem. Vnde dicimus æquora campi: & æquora ponti.

- A equinoctiū cū diphthongo æ scribitur: q̄a ex æqualitate noctium dicitur.
- A ero æras uerbum cum æ diphthongo scribitur: & ab obliquis eius nominis: q̄d est æs æris descēdit. unde etiā est aliud uerbū subæro subæras: quod simili mō cum æ diphthongo scribitur. Persius in satyra Vatribus hic mos est inquit. Ne qua subærato mendosum tinneat aurum.
- A erarium cum æ diphthongo scribitur: & est æris repositoriū: hoc ē nummorū simulq; rerum preciosarū atq; opum. de quo late in dictione roma uidebimus. Et inde ærarii tribuni: qui teste Festo a tribuendo æri sunt appellati.
- A eripes licet ab eo quod est aer & pes componatur: a Virgilio tamen illud. a. & illud. e. in diphthongum coniungunt: cum ait libro æneidos. Fixerit æripidem ceruam. licet aut erymanthi.
- A es æris cū æ diphthongo scribitur. quod. M. Varro ab esse: alii ab auri similitudine dictum putant. Nōnulli a græco αἴα: quod est terra. Sed a quouis horum oritur: liquet quod ab eo primam uocalem diphthongi cōtraxit.
- A estas & æstus: estiuusq; & uerbum estuo cum æ diphthongo scribuntur: & ab æreo ueniunt: a quo primam diphthongi uocalem assumunt. Accipitur tamen aliquando æstas pro uere: ut Virgilius libro georgicorum. iiii. Incipiens stabulis edico in mollibus herbas carpere oues. dum mox frondosa reducit æstas. Sane æstus: quia cōmotionem quandā inducit factum fuit: ut etiā cōmotionem quandam aquarum designaret.
- A esculus cum æ diphthongo scribitur: arbor est glandifera cuius fructu cum in primeua ætate homines uescerent: ab edo quod est comedo licet sine diphthongo primam habeat & breuē deducit: ut supra uidimus in dictione ædes.
- A etas æternus & æternitas cū æ diphthongo scribunt: & oriri ab æuum Apulegus grāmaticus attestatur: & per sincopam dicit ætas quasi æuitas.
- A euum cū æ scribi in dictionibus græcis ostendimus. atq; teste Apulegio ab ἔωv latini traxerunt. u. quoq; interiectantes hiatus causa.
- A moenus cū æ diphthongo in penultima scribitur: & teste Festo ab amando ducitur. Vnde amœna inquit loca sunt: quæ ad se amanda alliciant. Seruius uero ab a quod est sine: & moenio quod ē munio: & fructū capio. q̄ locus est iucundus: & sine fructus captione.
- A rcæra cum æ diphthongo scribitur: & ab arca deduci uideat. Nam lex erat. xii. tabularum in hæc uerba: si in ius uocat: si morbus æuitasue uitium extitit qui in ius uocabit iumentum dato: si uolet arcæram sternito: & subdit Gellius libr. xx noctium acticarum. Iumentū quoq; nō id solū significat quod nunc dicit: sed uestibulū etiā quod adiunctis pecoribus trahebat ueteres nostri iumentum a iungendo dixerunt: arcæra autem uocabatur plostrum tectum undiq; & munitum: quasi arca quædam magna uestimentis instrata: qua nimis ægri aut senes portari cubantes solebant.
- B ælua cū æ diphthongo scribit: & (ut q̄dā ferūt) a uastitate: alii a ualentia alii a balatu deriuatū existimāt: itaq; a quocūq; sit a principali primā uocalē traxit.
- B læsus cum æ diphthongo scribitur: & a blactero natum ferunt: de quo supra in dictione blactere diximus.
- C æcus cū æ diphthongo in prima scribitur: dicitur quasi captus oculis: uel ut alii uolunt quasi carens luce. atq; ideo per æ diphthongum noratur.
- C ædo p̄ incido q̄d in præterito facit cecidi per æ diphthongū in præterito scribit:

- ut a cedo alio uerbo differat: quod ē locum do: & in præterito facit cessi: & licet teste Prisciano li. i. diphthongus in præterito uerbo posita: nunq̄ in præterito cōmutetur: ut hæreo hæsi audio audiui moenio moeniui: excipitur cædo quod in præterito absq; diphthongo facit cecidi: & ipsam. e. corripit atq; penultimam p̄ducit: ut in sequentibus uidebimus. Sane cedo quod ponitur p̄ dic quod absq; diphthongo scribitur: & primam habet breuem. Iuuenalis in satyra Credo pudiciam: post minor est credas aliaz: cedo si breue parui Sortita est lateris spaciū breuiorq; uideretur Virgine pigmea.
- C ælo pro sculpo quidam latinum esse uolunt: & cum æ diphthongo scribi ut dixerat a celo: quod est abscondo: & sine diphthongo scribitur. Alii uero a græco quod est κοῖλον: & significat contauum deriuari uolunt: quia scilicet id necesse fario in sculptura exigitur: & ob id cum æ diphthongo scribi uolunt: ut supra uidimus in dictione cœlum cum æ diphthongo.
- C ælū similiter cū æ diphthongo plures scribunt: & dictū aiūt eo q̄ sit cælatū. i. syderibus sculptū. Varro autē de lingua latina scribit cælū dictū a cauo: quod si a græco quod est κοῖλον intelligere uoluit: cū æ diphthongo scribi debet. Sin uero a latino uerbo: cum æ diphthongo scribendum est.
- C ællus cum æ diphthongo scribitur: & a cælo dictū asserunt. i. altus & sublimis.
- C ælebs cū æ diphthongo scribit: & is ē teste Prisciano q̄ cælestē uitā ducit: ubi. b. p. u. cōsonante in ultia apponi dicit: q̄a. u. cōsonans ante aliā cōsonantē locari nō pōt: simili mō Festus cælibē inq̄ dictū existimant: quod cælo dignam uitā agat: i quo sane hi nō significationē exp̄fisse uident: s; etymologiā eo mō: quo apud Quintilianū. li. i. de institutione oratoria ingeniose inq̄ uisus ē Caninius cælibes dicere ueluti cælitres: quod onere grauissimo uacant: idq; græco argumento innuit ἡθεύς enī eadē cām dici affirmat. Nec cedit modestus inuētiōe. Naz q̄a cælo Saturnus genitalia abscederit: hoc noīe appellatos q̄ uxore careant ait. Itaq; ut ex auctoribus cōcæpimus cælebs tā est q̄ caruit semp uxore: q̄ qui tūc caret. Vnde cælibatus Plautus in cassina: Sed uirū nunc te cælibē esse maius liberū an maritum seruū ætate degere. Idē in mercatore: Si quē inquit scibimus seu maritū seu hercle adeo cælibē scortarier. Horatius epistola. i. Nil ait esse prius melius nil cælibe uita. Si nō est iurat bene solis esse maritis. Suetonius i Galbæ uita: Verū amissa uxore Lepida duobusq; ex ea liberis mansit in cælibatu: neq; sollicitari ulla cōditione amplius potuit: ne Agrippinæ quidē uiduitate morte Domitii: quæ maritū quoq; adhuc nec dū cælibē Galbā adeo oibus sollicitauerit modis. Itē in Claudii uita: Cōfirmavitq; p̄ cōcione apud prætorianos quoniam sibi matrimonia male cederent: p̄mansurū se in cælibatu: ex q̄bus oibus & q̄ plurimis exēplis cōstat cælibē & maritū relatiua esse: ut apud Quintilianū: nā clarus an obscurus magistratus an priuatus: ciuis an pegrinus: liber an seruus maritus an cælebs: parens liberorum an orbus sit.
- C æpe cum æ diphthongo scribitur: & a capitis magnitudine ductum dicitur: Vnde primam uocalem diphthongi teste Apulegio assumpsit.
- C æpi præteritum eius uerbi quod est capio cum æ diphthongo scribitur. quin & alia ab eodem præterito descendunt uel composita ut cæptus incæptus decæptus præceptor: & similia: quæ a præterito eius uerbi primam diphthongi assumunt. At cœpi cum æ diphthongo a cæpio uerbo formantur: quod apud antiquos erat in usu: & incipio designabat.

- C**æra cum æ diphthongo a nostris scribi cōsuevit: quæ græcum sit: & secundū græcam orthographiā absq; diphthōgo scribi debeat: ut supra in dictione æthica late uidimus. Alii uero latinum putant: & a careo deduci uolunt: eo q̄ melli careat perfusione: & ob hoc cum diphthongo scriptitari asserunt.
- C**æsaries cum æ diphthongo scribitur: & a crebra cæsione deducitur.
- C**æsar cum æ diphthongo scribitur: & a cædo uerbo deducitur: hoc est cæsa matris aluo. Nā teste Plini. li. vii. naturalis historiarum: qui primus in ea familia sic dictus est ex cæso utero sic tractus fuit. Itaq; cæsus cæsura cæsarianus cæsareus cæsiones. & similia cum æ diphthōgo scribuntur. Sane teste eodē Plini. & i eodē li. animi uigore præstantissimus. **C.** Cæsar dictator fuit. Et ut p̄git nec uirtutē cōstantiāq; nūc cōmemoro: nec sublimitatē omniū capacem: quæ cælo cōtinent: sed p̄priū uigorē: celeritatēq; quodā igne uolucrē: scribere & legere simul dictare: audire solitum accepimus. Epistolas uero tanrarū rerum quaternas librariis dictare: aut si nihil aliud ageret septenas dictare. Idem signis collatis quinquages dimicauit. Nam præter ciuiles uictorias undecies centum & nonaginta milia hominum occisa proeliis ab eo non equidem in gloria posuerim tanta etiam coacta humani generis iniuriam quod ita esse confessus ipse est bellorum ciuiliū stragem non prodendo.
- C**æter cætera cæterū cum æ diphthongo scribi consueuerunt: & ab alter altera alterum deduci quidā putāt. Alii uero sine diphthongo scribi uolunt: & a græco trahi asserunt: quod est ἕτερος ἕτερον ἕτερον: in quibus cum apud antiquos græcos aspiratio in uersu scriberetur: quæ similitudinē nostri cōtinet: putauerunt quidā. c. nostrum esse: & cæter cætera cæterum traduxerunt: uel ut alii dicunt secundum litteraturam græcam in masculino cæterus: quod in usu non est.
- C**æmeus cum æ diphthongo a multis scribitur: & claritate mentis dictum perhibent. Ab aliis uero quasi cæli mens interpretatur.
- C**oenum cū œ diphthongo ex deriuatione Prisciani scribitur: quia a uerbo κοινῶς: quod est iniquo trahit: ut supra uidimus cum de syllabis in. b. tractarem.
- C**œpi uerbū defectiuū: uel ut alii dicunt præteritū huius uerbi cœpio: quod iā non nisi i præterito est in usu. & p̄cipio & icæpi capi: cū œ diphthōgo scribit. Sane futurū tēpus teste Festo protulit Cato cū inquit. Cœpiā seditiosa uerba loqui. Et p̄git Festus inuenitur quoq; apud maiores & infinitiui modi cœpere.
- F**æcundus cum æ diphthongo scribendū dicunt: & a facio originē duci uolunt eo quod faciat fructū. Alii tūc tantū diphthōgū scribendā asserūt: cū de sensibilibus dicit. Cū uero ad insensibilia fert: differentiarum causa carere diphthongo.
- F**æx cum æ diphthongo auctore Prisciano scribitur: quod ideo fit teste Apulegio grammatico: ut in datiuo dissideat a præterito uerbi facio: quod sine diphthongo scribi feci.
- F**rægi præteritum deductum a frango cum æ diphthongo scribitur.
- F**rætus pro sustentatus cum æ diphthōgo scribi dixit Apulegius: ut in obliquis differat a fræto: quod mare designat.
- F**rænū cū æ diphthōgo scribit: & a frægēdo equorū ut aliorū aialiu ora deducit.
- F**ræsus cum æ diphthongo sequente unico. s. scribitur: a frangendo similiter dictum uolunt quasi fractus sit: unde faba fræsa. i. fracta.
- F**œlix cum œ diphthōgo scribit: & ut quidā putāt a fœnus deducit: cōuersione enim in. l. q̄si beatus: hoc est diues & fœnore plenus qui fœlix in esse dicatur. Vt uero

- in antiquis inscriptionibus p̄peximus semper sine diphthongo scribitur.
- F**œdo cum œ diphthongo scribitur. & ut quidam putant ex foras & edo: quod est manifesto compositum: & in diphthongum redactum fuit: eo q̄ omnia fœda siue animi siue corporis foras edant. unde apte Virgilius in. ii. æneidos. Impulerat ferro argolicas fœdare latebras. quāuis Seruius lacerare exponat: ego foras dare. i. aperire interpretaret: & manifestare. Rursus & fœdū Seruius ipse aliquādo crudele dixit apud Virgiliū & Salustium significare. Non turpe sanguine fœdantem quos ipse sacrauerat ignes. & Salustius fœdi oculi: quod ego ex secūdaria quadam significatione posse fieri: ut in multis aliis non contenderi: ea enim quæ crudelia & nefaria sunt: ipsa crudelitate fœda & maculosa dici possunt: ut miro epitheto in quarto carminum expressit Horatius. Mos & lex maculosum edomuit nefas: ubi actō exponit: quia ex nefariis rebus macule nascuntur: id est fœdationes.
- F**œdus cum œ diphthongo etiam in alio significato a superiori scribitur: sed quia longam primam habet: & a uerbo ferio: quod habet primam breuem deducitur scripserunt auctores nostri fœdus cū œ diphthongo: Idq; ex primo fœdere factū est: quo teste Liuius li. i. ab urbe: uetustior fœderis memoria non est. Nam tuncq; porcum cum hoc carmine: ut idem rettulit ferierunt: Iuppiter audi Sine dolo malo: utiq; ea hic hodie rectissima intellecta sunt: illis legibus si prior populus romanus defecerit publico consilio dolo malo tu illo die Iuppiter populum romanum sic ferito. ut ego hunc porcum hic hodie feriam tantomagis ferito quāto magis potes pollesq;. Id ubi dixit porcum saxo silice percussit. unde Virgilius in viii. æneidos. Strabant & cæsa firmabant fœdera porca. Et magis cum diphthongo œ q̄ æ scribi placuit: ne a facio deductum putaretur.
- F**œmina cum œ diphthongo ab antiquis nostris semper scriptum comperi: deducturq; a uerbo fœto fœtas. i. pario paris: uel genero generas: quod similiter cum œ diphthongo: ut infra uidebimus scribitur. Reperitur etiam in plurali fœmia generis neutri: cuius nominatiuus singularis fœmen in usu nō est: & significat partem illam inferiorem coxæ molliorēq; quæ retro habetur cum anteriorez femera absq; diphthongo dicantur. Liuius li. xxii. Quosdam inquit & iacentes uiuos succisis fœminibus poplitibusq; inuenerunt: a quo conficitur nomen fœminalia. i. femoralia. Nam utrunq; pro brachis scripturq; comperi. At coxa pars supra femera dicitur uerterebrūq; ipsum. quod quotiens uitiatum est aut os illud: quod in uerterebro uoluitur fractum: coxa uitiata fracta ue dicitur.
- F**œnus cum œ diphthōgo scribitur: & a fundo quod cum. o. fondo apud antiquos dicebatur: nomen assumisse perhibent. Nam proprie prouentus est ex natura li terræ fructu. Postea uero ad usuram trāslatum: quasi pecunia per se fructū producat: sicut terra: ut Lucanus. Hinc usura uorax audidūq; in tempore fœnus. At. M. Varro teste Gellio li. xvi. noctium atticarum a fœtu ductum putauit: & quasi a fœtura quadā pecuniæ parturiētis atq; incrementis. Et inde fœnerator atq; fœnero uerbū: quæ eodem modo scribuntur: & sub eisdē significationibus Horatius i epodo: Hec ubi locutus fœnerator alius Omnē redegit idibus pecuniā: Querit kalendis ponere. Et dicimus fœnero tibi: sicut mutuo tibi: unde qui fœnerat: pecuniam dat ad usurā: Qui uero fœneratur: pecuniam ad usurā accipit: sicut qui mutuatur pecuniam mutuo accipit.
- E**cenum cū œ diphthongo scribitur: a fœnus deducit: cum nil aliud sine aliqua

cura tantum foenus præbeat.

Fœtus cum œ diphthongo scribitur: dicitur id uiuum quod ex mulieribus uel pe-
coribus nascit: & a foueo uerbo descendit: inde etiã foetura. i. genitura: quæ pro
roto animalium puentu poni cõsueuit. Virgilius in bucolicis: Si foetura gregem
suppleuerit aureus esto. Vnde foeto foetas uerbũ p eo quod est gigno & pario de-
ductũ est. Et inde foeta uocatur: tam quæ prægnas est: q̄ quæ pepit Virgilius i
Tytiro: Nõ insueta graues tẽrabunt pabula foetas. Idem in. viii. æneidos: Fecerat
& uiridi foetam mauortis in antro procubuiffe lupã. Iuuenalis in satyra Pluri-
ma sunt fuscine. Patrem ipsum turbamq; casã: qua foeta iacebat Vxor: & infan-
tes ludebant quattuor unus Vernula tres domini.

Gæsa per æ diphthongum & unicum. s. scribitur genus est iaculi.

Græcus cum æ diphthongo: & omnia ab ea descendencia scribuntur. De q̄ dictio-
ne cum suis deriuatis: quia græca est in sequentibus late uidebimus.

Hæc cum æ diphthongo a nostris scribitur: & ut quidã existimant a græco huius-
modi dictio ortum habuit. Nam ubi nos hac dictione utimur. illi ñ aspiratum
scribunt: quare per adiectionẽ. c. & conuersionem ipsius ñ græce litteræ: quæ a-
pud illos semp pducitur in. e. nostrum qd̄ ut cognoscat semp productum di-
phthongũ apposuerit: ut in nonnullis aliis dictionibus quandoq; fieri diximus
Alii uero non ab ñ græco: sed ab hic masculino formari existimant per cõuersio-
nem scilicet. i. breuis in. e. breuẽ: Vnde nec diphthongari illã uolunt: cui senten-
tiã Priscianus assentiri uidet̄ dicens absq; omni exceptione pnomina in. c. des-
nẽtia breuiari. Quod uero apud auctores interdũ reperiunt̄ producta: hãc asse-
rit esse causam q̄ cũ geminato. c. scribebantur. Sed quia nescio quo pacto id fieri
potuissent: ideo non placet cum semper hæc longa inueniatur.

Hæ nominatiuus pluralis cum æ diphthongo scribitur: & a græco transfertur:
apud quos ñ cum aspiratione & diphthongo similiter scribitur: quam nos in æ
nostram semper conuertere consueuimus: ut supra ostendimus.
hædus teste Varrone de origine linguæ latinæ quibusdã placuit per æ diphtho-
gum scribi: ut a uerbo edo in quibusdam suis casibus discreparet. Aliis uero ui-
sum esse ait: ut aspirationis nota hanc differentiam faceret. Et ob id maxime q̄
fabini: a quibus romani hoc nomen habuere sedus absq; diphthongo dicebant
Certũq; esse ait romanos ipsum. f. fabinorum in aspirationem solitos fuisse con-
uertere. Nam ubi fabini fircus: romani hircus: ubi illi uesere romani uehere pro-
tulere. de quo late supra uidimus: cum de aspiratione & f. littera atq; u. tracta-
uimus. Varroni uero ad uberiorem differentiam magis placet per aspirationis
notam: & per æ diphthongum hedum annotare.

Hæreo cum aspiratione principii & æ diphthongo in prima scribitur: & p̄pterea
aspirari placuit & diphthongari: quoniam in secunda persona singulari præse-
ntis imperatiui modi uidelicet hære neq; sola diphthongus neq; sola aspiratio suf-
ficere poterat ad differentiam: tum propter ablatiuum eius nominis æs æris:
quod facit ab hoc ære cum diphthongo & sine aspiratione: tum propter uoca-
tiuum alterius nominis hærus heri quod facit. o. here cum aspiratione scilicet
& absq; diphthongo. Significat eni; hærrere nõnunq; dubitare & hæsitare. Iuue-
nalis in satyra Credo pudicitia: Dic Quintiliane colorẽ Hæremus. i. dubitamus

Hæres cum æ diphthongo scribitur: & ab hæreo: ut omnes perhibent deriuat̄ eo
q̄ alteri bona hære dicantur.

Hærito cum æ diphthongo scribitur: & ab hæreo descendit.

Iæci cum æ diphthongo scribitur: & est preteritum deductum a iacio: unde pri-
mam diphthongi accepit.

Lætus cum æ diphthongo scribitur: & dicitur teste Varrone a latitudine mētis:
quam scilicet ex suo aspectu efficit. Nam proprie anima dicuntur læta: quãdo
sensibus dilatatur. Sed quia sic natura comparatum est: ut quæ bona corporis
habitudine sunt alacriora: que uero debili tristiora sint: factus est ut lætas uo-
cemus oues: lætos græges: & læta armenta: quæ pinguedine & meliori corpo-
ris habitudine conspiciuntur. homines uero quia rationales ex meliori mentis
habitudine: ex qua aliorum sensuum dilatatio cõsequitur: lætos dicimus: & nõ
meliori corporis dispositione. Inanimata uero læta dicimus: quæ aspectu ho-
mines ipsos lætificant: unde lætas segetes: lætas uites: lætas arbores: & læta oli-
ueta sæpissime poetæ dicunt: quia ex eorum aspectu nos lætos faciunt: uel qd̄
ipsa læta uidentur: & est metaphora rei animate ad inanimatam: qua frequẽter
utuntur poetæ.

Lætamen cum æ diphthongo scribitur: & a lætus descendit: quia facit lætas sege-
tes: nonnulli dicunt uulgo sic quoq; dici: sed latine limus.

Lædo cum æ diphthongo scribitur: quam teste Prisciano in. viii. etiam in præte-
rito conseruat: & utputo in supino & descendentiis.

Mæreo cum æ diphthongo scribitur: & primam diphthongi uocalem a marceo un-
de deducitur assumere dixit Apuleius. Nam teste Varrone mæreo dicitur eo q̄
corpus etiam macerere facit. Alii uero diphthongari dixerunt: ut a mereo uerbo
differat: quod facit præteritum merui. Virgilius: Equidẽ merui neq; deprecor
& a mercede descendit: unde & dignum esse designat. ut Iuuenalis. Pone crucẽ
seruo: meruit quo crimine seruus Supplicium. Significat etiam idem quod mi-
lito. Lucanus: Aere meret̄ paruo. Et sic dicimus Sertorium diu meruisse. & Sta-
tius in. iiii. thebaïdos. Non hi tibi solum ampliarẽ merent: cuius passiuũ apud
antiquos erat mereor similiter absq; diphthongo: quod sane a posteris in frequẽ-
riori usu deponens habetur. Sane a mæreo quod cum diphthongo scribitur: &
facit in præterito mæstus sum uel fui: fit impersonale meret cum significato. s.
sui uerbi. A mereo uero sine diphthongo fit similiter aliud impersonale meret: qd̄
teste Seruio super quartum æneidos simili modo militiam significat.

Mæror cum æ diphthongo scribitur: & a mæreo uerbo deducitur: significatq; tri-
sticiam.

Mœnia cum œ diphthongo scribitur: & dicuntur q̄si munia: cuius orthographiã
causam dixit Seruius in decimũ æneidos: q̄a ubi nos. u. habemus: græci ov di-
phthongũ habet: quare putauerunt antiq; nos etiã p eadem littera. u. diphthon-
gũ aliquam posse apponere. Et licet nõ eadẽ posuerint: hãc tamẽ quæ est œ po-
nere cogitauerunt: inde mœnia p munia dixerunt: pœnio p punio: quod uerbũ
ut ait Seruius a pœna uenit: hinc & pœnica regna uides cũ œ scribendũ dixit.
Similiter mœrus cum œ diphthongo apud antiquos fuisse dicit: quod apud no-
stros murus dicit̄. Idq; Virgiliũ in. x. æneidos obseruasse uoluit cũ ait. Quin in-
tra portas atq; ipsis prelia miscet Aggeribus mœrorum: uidelicet cũ œ diphtho-
go antiquorum more pro eo quod dicimus murorum. Sane mœnia ipsa: & pro
muris accipi solent: & pro ædificiis ipsius urbis: nam murus quidẽ urbis ẽ lapi-
deus ambitus: q̄ græce i neutro Τοῦτοι Χῶος dicit̄. Nec urbis solũ sed munitionũ

castrorumq; & similiarum. At uero domorum paries magis dicitur: qui græce in masculino ὀτὸιχος nuncupatur.

Næ p utiq; & certe cū æ diphthongo scribitur: sed quia græca dictio est: & specialem exigit difficultatem: de ea plene inter græcas dictiones tractabimus.

Nænia cum æ diphthongo scribitur: & a nanus ut quidam putat deducitur: nanos enim ueteres paruos dicebant. Vnde nænna friuola: & inania aliqua dicuntur quæ a. s. parui actitare solent. quidam autem nænna ab inani per demptionem primæ uocalis asserunt deriuatum. Quintilianus uero in septimo de institutione oratoria: Tertius inquit est diuersus translationis modus: cum res communis pluribus in uno aliquo habet nomen eximium: ut carmen funebre proprie nænna dicitur: de hoc in dictione epodium clare uidebimus.

Obscœnū ut supra uidimus cum de syllabis desinentibus in .b. tractauimus: cū æ diphthongo scribitur. Idq; sentit Priscianus: quod compositum dixit ex obs & cœnum. Varro autem libro sexto de lingua latina cum æ diphthongo scribendum dixit: & ex ob & scœna componi uoluit: quasi ob scœnam talia quæ obscœna dicuntur perpetrentur.

Pægi cum æ diphthongo scribitur: præteritum est Quintiliano teste in primo a pago antiquissimo uerbo deductum. unde ipsum a diphthongi assumpsit.

Plæbs cum æ diphthongo scribitur: sic enim in antiquissimis inscriptionibus cōperi: & id iure fieri ab aliquibus probatur: quia a phasion quod pluralitatem significat deducitur: ac ob id primam diphthongi litteram ab illo assumere uolunt: quæ tamen dictio non nisi in cōpositione apud græcos est in usu ut polyplasion diplasion: & similia. Nec solum declinatur plæbs plæbis: sed etiam teste Prisciano in libello de nomine plæbes plæbi quinte declinationis.

Plærus cum æ diphthongo scribi dixit Apuleius: & a πῶλῆρος per cōuersionem e. p. ducte in æ diphthongum deductum dixit. Nec tamen est in usu.

Præ cum æ diphthongo scribitur: & a πρᾶξι græco traduci nonnulli affirmant. Vnde omnia quæ ab ea præpositione deriuantur: uel componuntur: cum æ diphthongo scribuntur: deriuantur quidem ut præter. componunt uero ut præses: prælatus: præfectus: præsum: & similia: & similiter omnia quæ præ longa in principio scribuntur: si diligenter inuestigetur a præ cum æ diphthongo ducuntur precor: preces: & precium: quæ & si cum præ præpositione præposite uideatur absq; compositione tamen sunt: & absq; diphthongo: quin & primam breuiter habent. Virgilius libro. iiii. æneidos Hortatur pater ire mari ueniāq; precari. Idem in eodem li. Sed uotis præcibusq; iubent exposcere pacem. Sane præpositio præ cum uerbo iuncta nonnunq; eandem pene significationem cum suo simplici detinet: ut præcludo: præcido. præmorior: præcingo: idē sunt quod cludo: cædo siue incido: morior: cingo.

Præbeo quod significat trado: ex præ & habeo compositum est. Nam is qui aliqd præbet: id præhabere ratione dicitur. Nisi enim id quoquo modo præhaberet: alteri præbere nequiret.

Præcox cum æ diphthongo scribitur: fructus dicitur sæpissime præter morē cæterorum coctus: siue ante cæteros: unde ficus & uuæ præcoces dicuntur. Quiddam uero non præcox: sed præcoquus præcoqua præcoquum declinant: ut Martialis. Vilia maternis fueramus præcoquua ramis. Nunc in adoptiuis perifica cara sumus.

Præco cū æ diphthongo scribitur: & q̄si præcino intelligit. Nā cōponit ex præ & cano
Præcipio cum æ diphthongo scribitur: componitur ex præ & capio: & significat præcepta tradere: quod est tum magistrorum tum magistratuum: eodez modo descendencia scribuntur.

Præda cum æ diphthongo scribitur. Nam componi dicitur ex præ quod est ate & datum: quasi ante datum sit: hec est q̄ ante dationem possidentis ui rapimus Varro uero scribit prædam a pariendo dictam: quasi paridam.

Prædium cum æ diphthongo scribitur: ut uidimus in dictione agricola: & a præda deducitur: eo quod capti ab hostibus agri militibus antiquitus distribui cōsueuerant.

Prædor cum æ diphthongo scribitur: & eodem modo componitur.

Prælum cum æ diphthongo scribitur. Nam componitur ex præ & luo: eo q̄ humore fluenti præluatur: id est madefiat.

Prælum cū æ diphthongo scribitur: & ut quidā ferunt a prælo deduci phibet: quia sicut i prælo humor uuarū uel oliuarum: ita in prælio sanguis hominū fudit.

Præparo cum æ diphthongo scribitur: & componitur a præ quod est ante: & paro quasi ante paro: quæ utilia mihi fore credo: Cicero officiorum libro. ii. facile totius cursum uitæ uidet: ad eamq; degendam præparat res necessarias: ut partum ut latibula: & alia generis huiusmodi.

Præripio cum æ diphthongo scribitur: & licet cōponatur ex præ & rapio: illa tamē præpositio præ antecessorem temporis proprie non declarat. Nam is qui alteri præripit: in suos usus capit. Cicero pro Galba: Demosthenes tibi præripuit: ne esses primus orator: tu illi ne solus. Vnde ob hoc ab eripio differt q̄ qui alteri aliquid eripit. potest uel non in suos usus capere. Vt eripuit illi uitā. Nonnūq; etiam præripio ablatiuum cum præpositione a uel ab postulat cum qua uerbū eripuit aliquando coniungitur. Verum in uoce passiuā nonnūq; ante capere designat: ut Plinius nepos de uiris illustribus. Immatura inquit morte præruptus non potuit prestare qualē promiserat regē: hoc est imatura morte pūctus

Præs cum æ diphthongo scribitur: & teste Varrone a prestando fidem dicitur: id est fideiussor: & facit in genitiuo huius prædis.

Præputium cum æ diphthongo scribitur. Et dicitur inde quod membris pudendis siue putentibus præmineat.

Præsideo cum æ diphthongo scribitur: componiturq; a præ & sedeo: ut Suetonius de Tiberio: præfedit actiacis ludis: hoc est etiam præfuit. Sane præsidere proprie est ad opem præstendam præesse. Cicero p Silla. Vos dii & patrii penates qui huic urbi atq; imperio præsidetis. Quintilianus libro. x. de institutione oratoria de Homero loquens ait: Nam & beniuolum auditorem inuocatione deartū quas præsidere uatibus creditum est: & intentum proposita rerum magnitudine & docilem summa celeriter comprehensa facit.

Præsces cum æ diphthongo scribitur: & a præside dicitur: ut a desideo deses a resideo reses: is dicitur: Vlpiano teste: qui maius in prouincia imperium habet omnibus post principem. Dicitur etiam præses auxiliator: ut Liuius libro sexto ab urbe: Diu deaq; qui capitolium incolitis siccine uestrum militem ac præsidem finitis uexari ab inimicis: præsidem dixit pro auxiliatore: ac defensore.

Præsidium cū æ diphthongo scribitur: a præsideo cum opē præstare denotet deducitur: estq; auxilium principale. Nam subsidium id dicitur quod in auxiliū

succedit. Vnde & milites: qui ad tutelam oppidi castelli similiūq; collocati sūt: præsidium uocantur: ut impositum est præsidium Caietæ.

Praesul cum æ diphthongo scribitur: & a præsalendo deriuatur. Sane is antiquitus dicebatur: qui primus erat inter salios: id est Martis sacerdotes: romæ dicitur a saliendo dictos: in portandis. s. ancylibus: ut supra in dictione ancyle uidi mus: & ita a præsalio: hoc est ante alios salio dictum putant.

Praesto cum æ diphthongo scribitur: & componitur ex præ & sto: & idē est quod adsum. Nec alteri uero uerbo cohæret: nisi uerbo substantiuo: & huic simplici ut præsto sum uel fui. Nā præsto adsum magis poeticū est: significat autē tria præcise ut uerbū adsum. primū quidē ē præsens sūz Cicero i Bruto: Quibusdā qdem causis tu etiā Brute præsto fuisti. secundū uero significatum est præsidio esse. Cicero pro Murena: Ius ciuile didicit: multum uigilauit: laborauit: præsto multis fuit. Et pro eodē: Tu interea romæ scilicet p amicis præsto fuisti. tertiu; autem significatum est aduenire siue comparere. Cicero ad Hieronymū: Hirundines æstiuo tempore præsto sunt: hyeme pullæ recedunt.

Praetor cū æ diphthongo scribitur: a præuōdo nomē accepit. & dicitur prætor q̄si p̄itor

Pœna cum œ diphthongo scribitur: sed ut in sequentibus ostendemus græcū ē: a quo teste Seruio in. x. æneidos pœnicus pœnica pœnicum descendit cum œ diphthongo scribitur: at penitus ad uerbum prorsus absq; diphthongo scribitur: cum eius prima breuis sit.

Pœnitet cum œ diphthongo scribitur: & a punio teste Seruio in. x. æneidos descendit: quod ut ait apud antiquos cum œ diphthongo scribitur.

Pomariū cū œ diphthongo in antepœultima scribitur: Cuius uim uerbi teste Liuiio li. i. Solā intuētes post moeniū interpretantur esse: & p̄git idē Liuius: Est autē circa murū locus: quē in cōdendis urbibus quondā hetrusci: qua muruz ducturi erant certis circa terminis in augurato cōsecrabāt. Et hoc spaciū quod neq; habitari neq; arari fas erat: nō magis q̄ post murū esset q̄ q̄ murus post id pomœriū romani appellarūt. hæc ille. Vnde idē sentiens Lucanus ait: Longa p̄ extremos pomœria iūgere fines: eius uero orthographiæ rōnē uidimus supra i dictione moenia. At pomariū nō cū œ diphthongo: sed cum. a. absq; diphthongo in antepœultima scribitur: & a pomis nomē accepit. Et est aut locus cōsitus pomis ut Ouidius in. iiii. metamorpho. Id metuēs solidis pomaria clauserat atlas Mœnibus. Aut est fructuū pomi repositoriū: aut copia ipsa arborū pomiferarū. Pomeridianū similiter absq; diphthongo scribitur: & a post & meridiē cōponit: hoc ē post meridianū. Vnde ait Quintilianus in. iiii. de institutione oratoria: Isoleptiq; iam seniore octauum enim & nonagesimum impleuit annum pomeridianis scholis aristoteles precipere artem oratoriam cepit.

Quæ cum æ diphthongo scribitur: & ut aliqui dicunt differentie causa: ut a que differat coniunctione. Alii uero putant ipsum quæ ab ablatiuo qui & qua per deriuationē trahi: a quo ipsum a diphthongi accepit. sed ut puto nunq̄ nominatiuus ab ablatiuo descendit. Quin & ab eo omnia composita diphthongantur ut quænam quædam quæpiam: & siqua sunt alia.

Quæro cū æ diphthongo scribitur: & teste. M. Varrone. ex quæ & res cōponit p̄prie enī quætere ē quæ sit res aliq̄ inuestigare. Quod sicui hæc nō placeat cōpositio audiat quæro p̄pterea diphthongandū esse: ut passiuū eius quæror a deponētī quæror. i. cōquæror: qd sine diphthongo scribitur: per diphthongum differat.

Quæro cū æ diphthongo scribitur: & a quæro deriuatur: ac diphthongū accipit.

Ræte cū æ diphthongo scribitur: & a rapio descendit: aquo primā diphthongū accipit.

Ræda cum æ diphthongo a multis scribi consuevit.

Sæculum cum æ diphthongo scribitur. quod sane absq; diphthongo posse scribi uidebatur: quia a sequor habente. e. breue deducitur: uel ut Varroni placuit a sene habēte similiter primā breuē deriuatū est. Sed quia rē productissimam designabat. placuit antiquis nostris significationis causa primam syllabam p̄ducere: & per diphthongum id signare.

Sæde sædas primæ coniugationis per æ diphthongum scribitur: & quasi sanum do designare ex sua compositione uolunt.

Sæpe aduerbium cum æ diphthongo scribitur: ut a sepe ablatiuo differat: quod sine diphthongo hæc sepes sepis scribitur.

Scæuola teste Varrone cum æ diphthongo scribitur: & a scæua. i. sinistra deduci uoluit: eo quod quæ sinistra sunt: bona auspicia existimantur. Et inde scæuuz omen apud antiquos dictum rettulit.

Sæuus cum æ diphthongo scribitur.

Tæda cum æ diphthongo ab antiquis nostris scribitur: & a græco Τάδα: quod lu minare significat deducitur. unde a primam diphthongi assumpsit.

Væ interiectio cum æ diphthongo scribitur: ut differat a coniunctione ue quæ absq; diphthongo scribitur. Sunt etiam qui dicant eam ab dictione græca οὐαί exortam esse.

Væneo cum æ diphthongo teste Apuleio scribitur: ut. s. in secunda persona a uenio discrepet: quin & a datiuo & ablatiuo eius nominis: quod est uena quod sine diphthongo scribitur.

Vænundo & uænudo eodem teste cum æ diphthongo scribuntur. Quæ a uenum supino & do composita uoluit: unde a principali diphthongum suscipiunt.

Refert. M. Varro quosdā putasse eas cōs dictiones diphthongari debere: quæ cū p̄cipalibus syllabis p̄ducantur ab illis dictionibus deriuatur: quæ i p̄cipalibus. e. correpta habet: ut uidelicet ipsa diphthongus iditio esset correptionē primitiuorum in deriuatiuis nō obseruari: ut sænus a sex: dænus uel denarius a decē: sæculū a sequor: uel sæne: sædes a sedeo. licet sedile naturam primitiuu serauerit. Virgi. li. æneidos. i. Viuoq; sedilia saxo. Quod & si iā in aliis nō obseruetur: in sæculo obtinuit rō ut diphthongetur. Sūt etiā qui dæmū ob eandē causā diphthongari uelint: quod a decē p̄uenire faciūt: eo q̄ significat ad finem & in decē naturalis sit numeri finis. Similiter secundū eos dæniq; quod eodez modo ad finem significat: & ob æandem causam a dænus deriuari uolunt. Alii a denuo: nos uero præter sæculum omnia alia absq; diphthongo scribimus.

Sed restat iā grandē illā nobis quæstionē euoluere: quæ de haruz diphthongorū æ & œ temporibus diligētius intimiusq; disquirat. Nā ab aliis omnibus intacta relictaq; uidetur: præter q̄ a Prisciano: qui illā pauculis hisce uerbis uoluit dissoluere. Itaq; postq̄ in primo libro dixerat huiusmodi diphthongos breuiari posse. Immediate subdit. Vnde quidem non sine ratione unū & semis singulas eas tempus habere dicunt. Ideoq; si sequatur consonans: quæ dimidium tēpus hēt omnino producantur. hæc ille. Qui paululum supra ostendit consequente uocali breuiari posse. Tum in eadem dictione: ut Virgilius in septimo. Stipitibus duris agitur: subdibus ue præustis.

Quod Homerus similiter nonnunquam obseruauit. Tum etiam sequente uocali in dicti-
one diuersa: ut idem libro tertio. Iasule Ionio in magno. Sed illud rarissime. Si-
militer et id quoque & eodem modo posse pati prosequitur: ut apud Aeschylum
οἰσρος ἀντὸς παρθένουσ λοχοῖε ταισε. Cuius sane rei rationem hanc nos ipsi
reddere explicareque possumus. Quoniam longitudo ipsa syllabae: aut quae tem-
poris breuitas dicitur: ex metro ac eius scansione deprehenditur: quae uirtute
syllabarum quantitate conficitur. Sed constat au & eu eiusmodi esse diphthon-
gos: ut ita in metro: quemadmodum etiam extra metrum scribantur & proferantur:
unde maiorem in sono uocis pronunciationem necessario exigunt quae &
& ce. quae tametsi scribuntur: non tamen proferuntur. Namque in au & eu sonus du-
arum uocalium integer in unica tantummodo syllaba conseruatur: & per con-
sequens utriusque illarum uocalium tempus in metro remanere debet. Et cum sin-
gula uocalis sonum suum conseruans: unum necessario tempus habeant: ut
traque illarum diphthongorum: scilicet au & eu: duo tempora quaeque subsequen-
te littera: siue uocali siue consonante obtinebit. At uero a & ce diphthongi: cum
tantummodo scribantur: neque secundum quaque litteram in metro pronunciantur: non neces-
sario earum quaelibet duo tempora continebit. Sed tantummodo consonante sequente:
quae cum teste Diomede & Prisciano dimidium tempus habeat: conuenientissime
complebit diphthongi sonum: quae unum tempus: & semis primitus continebat. Nam
neque unicum tantummodo tempus: cum duae sint uocales. Nec duo simpliciter habere po-
terit: cum sono unius duntaxat litterae proferatur. habebit ergo unum & semis: cui
cum consonabit altera littera: quae medium tempus sortitur: duo sane tempora com-
plere habebit: & longam merito diphthongum reddet. Verum si altera uocalis sequitur
cum alteram syllabam & alterum sonum necessario conficiat: priori diphthongo &
syllabae consonare non poterit. Remanebit ergo diphthongus cum unico tempore
& semis: & per consequens breuis erit. Nec danum tunc quoque in uersu pati poterit
tempus: cum uoce unius litterae diphthongus ipsa proferatur. Namque in metro pronun-
ciatio magis quam scriptura attenditur. Concludimus igitur has duas diphthongos a &
& ce in dictionibus duntaxat latinis naturaliter breues esse: cum naturaliter illarum
quaque unicum & semis tempus contineat. quod longam syllabam reddere non
potest. Sed longas illas fieri posse discimus. uel ex loco quem in dictione sortiuntur:
quae naturaliter longam syllabam & duorum temporum illa requirit: ut finalis syllaba geni-
tium & datium numeri singularis. nominatiuumque & uocatiuum numeri pluralis nomi-
num primae declinationis: uel ex terminatione monosyllabae naturaliter longae
ut praeter: uel ex consonantis sequela: quae defectum soni in medio tempore com-
pendando supplet: uel si in dictionibus graecis etiam non sequente consonante ponatur. Nam
tunc quoque longae redduntur. alio uero modo: hoc est in dictionibus latinis sequente
uocali minime longari possunt: sed naturam sui temporis conseruant. & breues
illas esse constat: ut supra ex imitatione clarissimorum auctorum una cum Prisciano ostendimus.
Sed dubia circa haec quoque nonnulla esse uidentur. Quia non minore uel duae
uocales: quae unica tantum habere uidentur. Sed unica uocalis in unica syllaba duo
tempora saepe continet: ergo multo magis duae in unica similiter syllaba omni tem-
pore continebunt. Amplius & si quaelibet consonans dimidium tempus habet: quae per se
syllabam facere nequit multo magis & uocalis quaeque ipsius unicum habebit quae syl-
labam per se ipsam reddere ualeat. Si ergo in diphthongo duae uocales erunt: duo
tempora necessario diphthongus habebit: & sic quoque nunquam breuis esse poterit

Præterea non minoris uocales potestatis erunt in ratione temporis quam consonantes. Im-
mo longae amplioris: sed duabus consonantibus: aut una duplici ad uocalem sequente
tibus fit syllaba longa: ergo multo magis uocales duae in una syllaba coeunt ne-
cessario illam producent. Porro non alia ratione diphthongus a cecidi praeterito abiici
dicitur: nisi quia eius prima syllaba correpta est: quae in praesenti longa erat diph-
thongo: cum diphthongus ipsa breuis esse non possit. Ergo nec ullo pacto breui-
ari posse uidentur. Quid quod Diomedes: Seruius: Donatus: & alii grammatici omnes uoca-
lem longam diphthongo esse commemorant: quomodo illam ergo breuiari posse di-
cemus. Sed haec quoque facillime dissoluuntur: si ea quae supra diximus diligen-
ter considerare uelimus. Nam cum tempus ratione pronunciationis in metro magis quam in
scriptura attendatur: si ex duabus uocalibus in eadem syllaba uno tantum sono
suo pronuncietur: nihil impedit syllabam ipsam alia sequente uocali corripere posse: cum
non tantum tunc temporis habere possit: quantum ad productionem prius requiritur:
unde & in syllabis naturaliter longis per alterius uocalis sequentiam idem saepissime
me contingit: ut haec monosyllaba de cum naturaliter longa sit: si cum dictione in-
cipiente a uocali componatur: sane ipsa quoque corripitur: ut deinde dehinc: dehisco
& similes. Virgilius libro aeneidos. v. Infindunt pariter sulcos teruntque dehisco.
Cōuulsum remis rostris stridentibus aequor. Cum ergo dicit non minorem uim duae
uocales habere uidentur quam una. Verum id sane est: si sonum suum ambe conseruet
& si multo magis uocales duae in unica syllaba sonum suum seruantes: duo tempo-
ra continebunt: quae uocalis unica tantum: ut in au & eu. manifestum uidebimus.
Namque syllaba quo ad productionem & correptionem: non ex multiplicatione lit-
terarum attenditur: sed ex sono per moram & quantitatem facit in metro. Unde si
in eadem syllaba tres consonantes uni uocali anteponantur: non minus illa bre-
uis esse poterit: quam si unica tantum aut nulla posita esset: ut strophades. Ad id er-
go quod subsequenter dicebatur: si quaelibet consonans: quae per se syllabam fa-
cere nequit: dimidium tempus habet: multo magis quaeque uocalis tempus unum
habet: quae syllabam ex se facit. Dicimus id quoque uerum esse: quando uocalis
ipsa ex se syllabam facit: uel sonum suum in syllaba conseruat. Quod quia in di-
phthongis. a. & ce: minime fieri uidemus: non obstat illas uocali subsequente bre-
ues fieri posse. Nec id quod tertio loco propositum fuit obstat: cum dicebatur
non minoris potestatis uocales esse quam consonantes. Cum diuersa sit ratio quare
duae consonantes: aut una duplex ad uocalem sequentes illam producant: &
duae uocales in eadem syllaba coeunt sequente uocali corripiantur: cum in pri-
mo ratio sit nimia soni asperitas: quae ex consonantibus post uocalem in metro
exoritur. Alterius uero ratio sit temporis breuitas: quae in pronunciatione eius-
modi diphthongi sequente uocali comprehenditur. Non etiam id obstat quod
subsequenter dicebatur: non alia ratione diphthongum a praeterito cecidi abiici
nisi quia eius prima correpta est: in qua diphthongus stare non potest. Nam ob
id quoque diphthongus abiicitur: quia illa remanente nullo pacto breuis ipsa di-
phthongus eo in loco ob consequentiam consonantis haberi potuisset: in quo
sane loco breuis syllaba ab auctoribus nostris requisita fuit: unde & si uocalis
sequi potuisset: remansisset utique diphthongus: & breuis fuisset: quare magna
cum ratione absque diphthongo scripta fuit: & non illa qua dicebatur: quia diph-
thongus. a. breuis esse non potest: quod falsum esse ostendimus. Nec Diomedes
aliique grammatici his quae diximus contradicunt: cum uerum dicant uocalem longam

- esse diphthongo. s. sequente consonante: ut nos de illorum mente expressimus. Sed iam ad alias græcas dictiones: quæ latinæ scribuntur redeundū est.
- D**irce cū. i. latino: & c. exili: hoc ē absq; aspiratione scribitur: fuit femina babilonia adeo sua forma rumens: q̄ Palladi cōuiciari non formidauerit. Quare cuz se in palæstinorū stagno lauaret: in piscem cōuersa est qd̄ sentiens filia laqueo se suspendere uoluit: sed miseratione deorū in columbā cōuersa fuit: ut latius descripsit Ouidius li. metamorphoseos. iiii. ubi ait. Dirce quā uersam squamis uelātib; artus & reliqua. Fuit & altera Dirce uxor Lyci thæbarū regis: qui cū prius Antiopā uxorem haberet: quæ a loue cōuersa in formam satyri grauidata fuerat: ut in ea dictione uidimus: illā uelut adulteram Lycus dereliquit: & Dirce super induxit: hæc semel in suspicionē adducta: ne cū antiopæ Lycus cōcubisset: Antiopam ipsam carcerari fecit: quæ instante partus tēpore: & agente loue uincula rupit. Ac in monte cithærone paries: natos exposuit: quos pastor inueniens p̄ suis educauit. Sed tractu tēporis a matre recogniti: & in ultionē iniuriarum inducti Lycū interfecerunt: & thæbanorū regno occupato Dirce nouercam indomitorū taurorum caudis distrahendā alligarunt: qui cū usq; ad locum limpidissimi fontis illā traxissent: fingūt poetæ in sui nominis fontē conuersam fuisse. Quare dixit Ouidius i lbin: Perq; feros montes tauro rapiente traharis. Ut tracta est coniūx imperiosa Lyci.
- D**ircæus cū. i. latino. & c. exili atq; æ. diphthōgo in penultima scribitur dicitur aoni us siue thebanus. Nam pars boetiæ in qua fons est dircæus a Dirce Dirca cognominata fuit: Lucanus in. iiii. Cadmeaq; Dirca. Quare Virgilius i Alexi ait. Amphion dircæus in acæto aracyntho. i. Amphion thebanus. Similiter Statius in primo achilleidos cum narraret se thebana facta scripsisse inquit: scit dircæus ager: id est thebanus.
- D**yrhachiū cū. y. græco & duplicato. r. a græcis scribitur: quare a nostris secūdū r. aspirari debet secūdū Prisciani doctrinam: & in penultima cū. ch. aspirato & i. latino scribitur: fuit ciuitas in epiro. de qua Lucanus in principio li. vi. inquit: Dyrhachii rapiendas tendit ad arces. Et uocata prius fuit epidannos: ut in ea dictione uidebimus: de qua Lucanus eodem libro. Vndiq; præcipiti scopulis reuomentibus equor. Exiguo debet: quod non est insula colli:
- D**iscus cum. i. latino & c. exili scribitur. genus est uasis lati: & ob id portandis carnibus ad mēsam q̄aptissimū. ut ostendit Iulius Pollux ad cōmodū Imperatorē de uocabulis rerum. hoc nōnulli ex nostris lancē putauere: dicente Iuuenale in satyra Si te p̄positi: Aspice q̄ longo distendat pectore lancē. s. piscis qui sup̄ illo portabatur: a cuius similitudinē genus illud lapidis quo corpora exercebāt ueteres: discus uocabatur. Vnde Horatius in primo carminū. Neq; iam liuida gestat armis brachia: sæpe disco: sæpe trans: sinē iaculo nobilis expedito.
- D**ysenteria cum. y. græco & unico. s. atq; t. exili: & in penultima cum. i. latino scribitur: est intestinorum exulceratio. Nam dys cum componitur semper qd̄ malum exprimit & εὐτέρεα intestina dicuntur.
- D**ysphilus prima cum. y. græco: penultima cum. ph. aspirato & i. latino atq; unico. l. scribitur nomen ē fictitiū: q̄si malum amicū designat. nam componitur ex dys: quod ut diximus in compositione semper aliquid mali denotat & φίλος:

- quod ē amicus: iuxta qd̄ ait Iuuenalis in. iiii. satyra. ubi de græculis loq̄t. Nō ē romano cuiq; locus hic ubi regnat Prothogenes aliquis uel dysphilus.
- D**yscholos cū y græco & ch. aspirato scribitur: græcū uocabulū ē significans malum ac p̄nitiosum. seu toleratu difficilem. Nam cōponitur a dys: & χολη: quæ est cholera: quasi mala cholera: seu χόλος iracundia.
- D**ispondeus cū. i. latino & absq; aliqua diphthōgo scribitur: & cōponit̄ ex dis: quod est bis: & spondeus. de quo i sua dictione uidebimus. Nā pes ē ex duabus spōdeis cōstans: hoc est ex quattuor lōgis tēporum. viii. ut oratores: condimentis.
- D**itambus cū duobus. i. latinis scribitur: atq; p̄fert cōponiturq; ex dis qd̄ ip̄m. s. sæpe in cōpositiōe abiicit: & iābus. Nā pes ē cōstans ex duabus iābis: hoc est ex breui & longa: & iterum ex breui & longa: temporū sex aut amoenitas olympii.
- D**itrocheus cū. i. latino & t. exili atq; ch. aspirato & absq; diphthōgo scribitur: & simili mō pes est bitrocheus: ut in dictione trocheus uidebimus. Nam constat ex longa & breui: & iterum longa & breui: tēporum sex: ut cantilena: imperator.
- D**isticus cuz. i. latino utrobiq; & t. exili atq; ch. aspirato scribitur: dici potest a nostris geminus uersus. Nam ex dis quod est bis: & σίχος uersus componitur.
- D**ithyrābus prima cum. i. latino. sequens cum. th. aspirato & y. græco scribitur: fuit teste Herodoto uir thespiacus: a quo credimus genus illud uersuum cognominatum fuisse: de quibus Horatius in. iiii. carminū inquit: Laurea donandus apollinari: Seu per audaces noua dithyrambos Verba deuoluit numerisq; fertur lege solutis.
- D**ius cuz. i. latino scribitur: dici potest a nostris generosus: quasi a loue uel deo ortus. sic & apud græcos obseruasse uidetur Homerus: cum ait Διὸς ἄχιλλεὺς id est generosus Achilles. Eodem modo Virgilius libro. xi. æneidos. Quas ipsa decus sibi dia camilla.
- D**mois cum. m. post. d. in eadem syllaba: & cum. i. latino in fine scribitur: significat apud nos seruum: qua sane dictione quidam comici ex nostris ad græcorū imitationem usi fuerunt. Sane apud illos Διῶος scribitur. ubi hæc dictio conuertit. o. in. i. latinum: ut supra diximus.
- D**ocus cū. c. exili scribitur: dici pōt latine tignū uel trabes: qua sane dictione utitur Plinius li. ii. naturalis historię cū ait. Emicant & trabes igneæ: simili mō q̄s docus uocant: quales cum lacedæmonii classe uicti impium gratie amiserunt.
- D**odona cum duplici. d. & duplici. o. scribitur: fuit epiro oppidum habēs propinquum nemus Ioui sacratum: quernum totum atq; ideo glandibus superhabundans: eratq; adeo nobilis quercus: q̄ ex ea ornatissima fierent uasa: ut Helenus apud Virgilium li. æneidos. iii. Stripatq; carinis Ingēs argentum dodonæosq; lebetas. Vnde ab excellētia nemoris ait Virgilius libro georgicorum primo. Prima ceres ferro mortales uertere terram Instituit: cum iam glandes atq; arbuta sacrae Deficerent siluæ: & uictum dodona negaret.
- D**olon cum unico. l. scribitur: fuit teste Homero libro. x. iliados troianus Eumenidis clarissimi præconis filius. Vnicus tunc cum explorator ad græcos missus est: sed ex quinq; fratribus superstes. Vir auri ærisq; ualde locuples: illiberali ad modum facie: sed egregia pedum pernicitate præditus.
- D**onyza cum. y. græco & unico. s. scribitur: insula est in mari ægæo.
- D**olopes cum unico. l. scribitur populi sunt thessaliæ: ut ostendit Lucanus in. vi.

Homerus uero li. ix. iliados in oratione phoenicis ad Achillem dixit illos in extrema phthia ora: quæ pars est thessalica habitare. Solus Plinius iter omnes: quos legi libro. iiii. naturalis historiae dixit eos esse populos ætolia.

Dori cū. y. greco in fine: nomē ē: oppidi pōtici: quod apud nos lanceā significat.

Doryphorus cū. y. græco scribitur: dici potest latine stipator uel satelles. Naz com ponitur ex Δορυ: quod ē lancea: & φόρος portans: fuit etiā nomen uiri ppiū de quo Quintilianus in. v. An uero statuarum artifices pictoresq; clarissimi cū corpora q̄ speciosissima fingendo pingendoue efficere cuperent: unq̄ in hunc inciderunt errorē: ut Bogoā aut Megabyzum aliquem in exemplum operis su merent sibi: sed Doryphorum illum aptū uel militiæ uel palestræ: aliorū quoq; iuuenum bellicoforum & athelatarum corpora decora uere existimarunt. Nos qui oratorem studemus effingere nō arma: sed tympana eloquētiae demus. De eodem Thucydides de bello peloponnesiaco doryphorum inquit Polycletus ef finxit: quam statuam sibi magistrā ait fuisse Lyfippus.

Doryclus cum. y. græco & c. exili scribitur: fuit teste Homero libro. xi. iliados filius nothus Priami: quem Ajax bello interemit: potestq; interpretari lanceæ gloria. Nam Δορυ ut diximus lancea: seu hasta est: & κλέος gloria.

Doriscus cum. i. latino & c. exili scribitur: urbs est littoralis thracicae fere ex opposi to ad samothraciam: & a Dory nymphe: hoc est mari cognominatur: iuxta hanc teste Herodoto li. historiæ. vii. campus est magnus eiusdem nominis p̄ quē hebrus amnis defluit: in hoc campo struxit arcem Darius rex persarum Quo i loco post Dariū ueniens Xerxes filius contra græcos uoluit exercitum suum connumerare: & ordinare. Quin & naues ad portum urbis reduci fecit: ac nu merum omnium recenseri: Sane doriscuz dixit Plinius li. iiii. naturalis historiae decies centies milium hominum capax: atq; ita Xerxem sibi dinumerasse.

Doris cum. i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nymphe quædam Oceani filia ex Thety uxore: quam Nereo fratri uxorem dedit. ex qua magnus nymphearū numerus procreatus est: hæc a nōnullis interpretatur amaritudo quæ Nereum: hoc est mare a νερός: quod est aqua dictum: semp̄ consequitur. Quāobrem nōnunq̄ a poetis Doris ipsa pro mari ponitur: ut Virgilius i Gallo Doris amara suam non intermisceat undam.

Doria & dorica cum. i. latino scribuntur: ac. c. exili in secunda: nomina sunt eius dem partis achaicae: quæ propinqua est athenis: dicēte Platone libro legum. iiii. dori pro archiuis mutato nomine appellari propter doricum: a quo exules resti tuti fuerunt. Seruius uero super. ii. æneidos Dorica inquit a Doro Neptuni fi lio ducitur. Ex dorica autem ducta fuit colonia in asiam iuxta æoliā: in qua urbes erant teste Herodoto libro historiæ primo. limbos ielydos camiros co los & coidos:

Dories cum. i. latino & unico. e. scribitur: populi sunt doricae iuxta æoliā.

Dories cum. i. latino & geminato. e. scribitur: populi sunt ionum: ut ostendit He rodotus libro historiæ primo.

Dorodoche cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. xvi. odyssæ filia Orsilochi: & uxor Icarii.

Dorcoon cū. c. exili sequente geminato. o. scribitur: fuit teste Homero li. v. iliados uir troianus pgalis filius: & Aeneas socius: quē Agamēnon in bello interemit.

Dortiu alig cum. t. nōnulli cum. c. absq; aspiratione: & i. latino scribūt nomē fuit

femine diminutionis siue adulationis amatoriae causa sic prolatum: & a Δὲ ποῦ sic deductum: quasi dulce & amabile donum.

Draco cum. c. exili scribitur: & ut scribit Plinius li. viii. naturalis historiae: & Soli nus similiter ueris draconibus ora parua sunt: & ad modum nō dehiscunt: s; arcæ fistule: p̄ quas trahunt spiritus & linguas exerunt: quippe nō in dentibus uim: sed i caudis habeāt: & uerbere potius q̄ rictu noceāt. de quo late Lucanus li. ix. scripsit: & teste Plin. in præfato libro dracones uiginti cubitorum apud in dos & ethiops sunt: in quorū maritimis dicit quaternos quosq; inter se cratius more contextos: erectis capitibus uelificantes ad meliora pabula arabia flucti bus uehi. de quo forte Lucanus li. vi. intellexit cū ait: Nō arabū uoluer serpes innataq; rubris Aequoribus custos preciose uipera conchæ. Vocamus etiā dra conem teste Plinio li. xvii. naturalis historiae palmitē ut ait emeritū pluribus i duratūq; annis qd̄ ex tortuositate similitudine acceptum puto.

Dracæna cum. c. exili & æ. diphthongo scribitur: est draconis femina.

Drachma cum. ch. aspirato scribitur: qd̄ nōnulli moderniores in. g. ob litterarū affinitatem cuertunt, Et ex decē & octo siliqs. hoc est tribus scrypulis cōstare dicebatur: ut uidebimus in dictione talentū. Fuit etiā drachmon teste Iulio Pol luce de uocabulis rerū ad Commodum Cæsarem atheniensem nomisma: qd̄ ut ait bos etiā uocabatur: quia eiusmodi animalis figura designatus erat. De quo in legibus Draconis se scriptum cōperisse asserit: Et forsitan de illo intellexit Ho merus li. vi. iliados quū taxat Diomedis & Glauci arma quæ inuicem permu tarūt. Ita ut Diomedis arma nouē bobus & Glauci centū taxata dixerit. Quod sane Plinius de animalibus exposuit.

Drepanum cum. e. absq; diphthongo: & p. absq; aspiratione scribitur: urbs est sic ilia: haud longe a monte eryce trans p̄ montorium lilybei: dicta teste Seruio sup iiii. æneidos uel a curuitate littoris: i quo sita est: uel a falce: quā Saturnus post amputata uirilla. Cælio patri illuc piccit. Vbi ex cruore. Cæli & spuma maris Venerem natā quidam poete fabulantur. Alii id loui imponunt: qui id idem Saturno effecerit. De drepano uero inquit Ouidius libro fastorū Quisq; locus curuæ nomina falcis habet. Nam Δρεπῶνι græce latine falx dicitur.

Drefus cum. y. græco absq; diphthongo scribitur: fuit teste Homero lib. vi. iliados uir troianus ab Eurialo in bello interfectus.

Dryades cum. y. græco scribitur: sunt nymphe a quercubus denominatae quia sil uas habitare dicebantur. Nam quod græce Δρύς: apud nos quercus dicitur.

Dryas cū. y. græco scribitur: fuit teste Homero uir thessalus: & amicus næstoris.

Drylon cum. y. græco & unico. l. scribitur: fluuius est dalmatiae: q̄ teste Ptolemæo a scardo monte pfluēs: & per mediā superiorē mysiā p̄gens: in danubiū influit.

Dryme cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto achiuorum colonia.

Dryopis prima cum. y. græco: & ultima cum. i. latino scribitur: prouincia est a re ge cognominata. quæ primo attica: postea helles dicta fuit.

Dryopes cum. y. græco scribitur: populi sunt iuxta parnasum montem insidētes & teste Seruio Apollinem maxime uenerantes. hos phocenses Vibius esse dixit. de quibus Virgilius libro æneidos. iiii. meminit cum ait: Cretesq; Dryopesq; fre munt: pictiq; agathyrsi.

Dryidæ cum. y. græco sequente. i. scribitur: fuerunt gallorū religiosi quidā & sapi entes a quercubus denominati: q̄ i siluis habitare cōsueuerāt. Vnde Lucanus

libro primo ad illos locutus inquit: Nemora alta remotis In colitis lucis: Et Plin. in fine lib. xvi. naturalis historiae: Nihil inquit habent dryide. Ita enim galli suos appellant magos. Hos Aristoteles in libro de Magia & Socion in libro successu diuini humaniq; iuris pitissimos dixere: ac praeterea religioni deditos: & semnotheos appellatos. i. castos & uenerabiles: Quoru ritum & mores Lucanus late prosecutus est: & quaedam Plinius tetigit: sed ut ait Suetonius in uita Claudii: dryidarum religionem apud gallos dyrae imanitatis tantum ciuibus sub Augusto interdictam: Claudius imperator quintus penitus oboleuit.

Dromos cum. r. ante. o. scribitur: dicitur latine cursus: & accipitur non solum p actu: sed pro loco ubi curritur. Suetonius in uita Neronis: Elephato super sedes peragratum dromorum decurrit.

Dulichium cum. i. latino utrobique & unico. l. atq; ch. aspirato scribitur: insula est in malliaco mari una echinadum: hoc est teste Plinio libro. iiii. naturalis historiae corintho proxima ante leucada: & achaiam posita: ab ortu uidens strophades: & ab occasu ithacham: in qua quidem regnauit Vlyxes. unde dulichius dictus est.

Bur sine aspiratione uel diphthongo: cum prima breuem habeat: scribitur: & graecam habere originem atq; a barrhiendo nomen assumere quidem uolunt. Vnde eborea magis quam eburnea in psa dicere debemus: ut apud Quintilianum in. vi. de institutione oratoria: ut Chrylippus inquit cum in triumpho Caesaris eborea oppida essent translata. Et post dies paucos Fabii Maximi lignea stechas esse oppidorum Caesaris dixit. Vlpianus de legatis. iiii

Quod si inq; in codicibus sint membranis: uel chartaceis uel etiam eboreis: uel alterius materiae: uel caratis codicillis: & paulo post subdit eboream bibliothecam emit. Inuenitur etiam eburna.

E cameda cum. c. exili scribitur: fuit teste Homero lib. xi. iliados magnanimi Arsi noi filia forma deabus aequanda: quam a caeteris graecis electa Nestor quod consilio reliquos antecelleret: sibi donatam et tenedo ad graecorum castra deportauit cui illa decore & iucunde ministrabat.

Echenes cum. ch. aspirato & absq; diphthongo scribitur: & fuit teste Homero libro vii. odyssae omnium phaeacum generosior.

Echidna cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dicitur latine uipera: sed illam maxime accipimus: quae ab Hercule interfecta fuit: dicente Ouidio libro fastorum. v. Sanguine centauri lerneae sanguis echidnae. Mixtus ad auxilium tempora nulla dabat.

Echinæis cum. ch. aspirato & i. latino atq; unica. n. scribitur: ac penultima per diphthongum: Genus est paruorum piscium: ut scripsit Plin. li. ix. naturalis historiae: & xxxi. eiusdem uoluminis dixit idem auctor semipedales & admiranda uirtutis esse. Ita ut nauis cui adheret echinae. l3 plenis uelis per mare decurrat: & cunctae maris pelagae defuerat: quasi radicata & immobile firmet: de quo Lucanus libro. vi.

Non pupim retinens euro tendente rudentes.

Immediis echinae aquis. dicitur autem echinae ab εχω. i. teneo: & ναυος hoc est a continendis nauibus: Sed echinus alius est piscis optimi saporis: cuius cibum plures conferre bonitates ostendit Dioscorides. Quin & iucundi saporis ex eo

fuisse uidetur: quod delicatissimi homines illo delectabatur adeo: ut dicat Iuuenalis in satyra Crispini tunc quoque de domiciano locutus. Et semel aspectu litus dicebat echini. Vnde eos precipue ad littus messenum oriri ostendere uidetur Horatius cum ait: Ostrea circæis. messeno oriuntur echini. A quibus ob similitudinem spolia castaneorum dicuntur echini: eoque pungunt ut illi Martialis in ultimo.

Iste licet digitos testudine pungat acuta Cortice deposita mollis echinus erat.

Echinades cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: insule sunt teste Herodoto libro historiarum. ii. in maleaco mari ex opposito ad hostium acheloi. Homerus uero libro secundo iliados addidit ex opposito ad helidem: & declinatur secundum omnes poetas: & Homerus libro. ix. odyssae echinas echinadis. Sed libro iliados ii. declinauit echina echinae cum ait. Δουλιχοιο εχινάων. Nec dixit εχινάων ut ipse alibi: & alii poete consueuerunt: ut nonnulli eius expositores auctoritate: quod ideo dixi: quia certo apud quendam auctorem ex nostris sic quoque declinatum comperi: nec iam recordari ualeo cuius: & apud senecam est in troade: ubi dicit: Quolibet uento faciles echinae.

Ecyra cum. c. exili & y. graeco scribitur: dicitur a nostris: sed eo uocabulo uitur Terentius cum ait. Ecyra est huic nomen fabulae. Vnde Modestinus de gradibus & affinitatibus ait: Viri pater uxorisque socer. mater autem socrus appellatur: cum apud graecos proprie uiri pater εκυρος. mater uera εκυρα uocatur.

Echemon absq; aliqua diphthongo: & cum. ch. aspirato atq; geminato. m. scribitur fuit teste Homero li. v. iliados Priami filius: quem Diomedis in bello occidit.

Ecbasis cum. c. exili subsequente. b. & i. latino scribitur: dici potest a nobis excursus. nam componitur ex εκ & βασις: quod est gressus: ut Virgilius libro georgicorum primo describens tempestatem praecauendam a rusticis:

Ectasis cum. c. & t. exilibus atq; i. latino scribitur: dici potest a nobis productio: nam ab εκτινο: quod est produco deriuatur: & est quando breuis syllaba in longam producitur: Virgilius: Italiam fato profugus. & Exercet diana choros. Itaque teste Seruio super. iiii. georgicorum fecit ectasim Virgilius in hoc uerbo reicio cum ait. Reice ne maculis infusceret uellera pullis: & li. x. aeneidos sic ait: Atque oculos rutilorum reicit aruis. Nam cum re naturaliter breuis sit: a Virgilio utrobique producit: licet aliquid excuset: quod aliquando in declinatione positione producit: ut cum primu. i. in consonante conuertit: ut reieci reieceram: sed ut ait argumentu hoc magis est quam ratio. Nam ut supra uidimus. i. pro simplici consonante ponitur.

Ethlipsis cum. c. exili & ch. aspirato atq; i. latino utrobique scribitur: dici potest expressio quando. s. sequente uocali littera uel syllaba precedentis dictionis exprimitur: ut Multum ille & terris iactatus & alto: ubi. u. cum. m. exprimitur: & mille aliis in locis & eadem figura est: quae alio nomine uocatur ellipsis.

Edo cum. e. absq; diphthongo scribitur: & graeco ac latinu est: sed in diuerso significato. nam cum graecum est: idem significat quod comedo. Homerus libro. vii. odyssae de phaeacibus locutus inquit τινούτεσκαί εδόντες: hoc est bibentes & edentes: & prima detinet breuem. Du uero latinu ex. e. praepositione componitur & do: quasi extra do: siue praebere: & primam habet longam. Nam tunc quoque libros edere dicimus: cum illos publicamus. unde apud iurisperitos titulus est de edendo. Et apud poetas nonnunquam pro producendo & pariendo ponitur. Virgilius

- in bucolicis: Nec generis nostri puerum nec sanguinis edunt.
- E** dya cum .y. græco & .i. latino in diphthongū coniunctis scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia.
- E** ythales cum .y. græco & .th. aspirato scribitur: urbs fuit in ponto.
- E** etion cum geminato .e. & .t. exili atq; .i. latino scribitur: habetq; accentuz in antepenultima: fuit teste Homero libro .vi. iliados pater Andromaches dilectissimæ uxoris Hectoris: qui apud opulentas ciliciæ thebas agens cilicibus imperabat Et ut ibidem ostendit: ab Achille cum septem filiis interfectus fuit atq; eius urbs thebarum euerfa. Alius fuit hoc nomine: qui teste Cleomene in stromateis samothracum cerimonias ritusq; constituit.
- E** gestha absq; aliqua diphthongo: & cum .th. aspirato scribitur: fuit filia Hippotif troiani: quam ne marinæ beluæ ob periuria Laomedontis secundum Appollinis responsa traderetur: pater impositam nauiculæ misit quo fors tulisset: quæ tandem ad siciliam delata: a crimnifio fluuio in canem conuerso compressa Acestem edidit: ut in ea dictione uidimus: & ab ἔγσιποναι: quod est surgo: & τῆθῆ posita: quasi exposita surgens.
- E** ioneus cum .i. latino & absq; diphthongo scribitur: habetq; accentum in antepenultima: fuit teste Homero libro iliados .vii. unus ex græcorum principibus qui ad troiam uenerunt ab Hectore interfectus. Alter eodem nomine fuit thrax genere: & pater Rhesi illius regis: qui teste Homero libro .x. iliados noctu a Demede & Vlyxe interfectus fuit.
- E** lectra absq; aliqua diphthongo & .ct. exilibus scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia: uxoreq; Atlantis: quæ illi Hyam uirilis sexus genuit: & filias quinque scemellas. Quarum una ut nonnulli uolunt etiam Electra dicta fuit: quæ Ioui Dardanum peperit: dicente Virgilio li. æneides .viii. Dardanus iliacæ primus pater urbis & auctor. Electra ut graii perhibent atlantide cretus: & subdit. Electram maximus atlas Edidit: æthereos humero: qui sustinet orbis. Similiter Ouidius libro fastorum .iiii. Dardanone electra quis nescit atlantide natum. At uero Seruius Atlantem hunc Electre patrem non illum: quem dixit Virgilius sed regem quendam fuisse Italiæ memorat. Altera fuit Electra Orestis soror: quæ illum e manibus Clythæmnestræ matris: & Aegisti uictrici liberauit: de qua late Sophocles in tragœdia: que ἤλεκτρα inscribitur.
- E** lectryon cum .y. græco & .ct. exilibus scribitur: fuit Amphitryonis frater: & filius Alcæi: ut testis est Hesiodus in aspidæ.
- E** legia cum .e. absq; diphthongo & .i. latino scribitur: dici potest latine miserabilis siue miseria. Nam prouenit ab ἔλεος: quod est misericordia: & apud nostros hæc accētum in antepenultima: ut Ouidius libro .iii. de sine titulo: Venit odoratos elegia nexa capillos. hinc uersus illos elegos diximus: qui cum impares sint: miserabiles hominum erūnas. amorūq; labores decantāt. Vnde bene Horatius in præceptis poeticis inquit: Versibus impariter iunctis querimonia primuz. Post etiā uoti inclusa est sententia compos. Quibus ut ait Quintilianus græcos pro uocamus. Et omnium ille elegantissimum & tersum putat Tibullum. Scripserunt & alii ut Propertius Ouidius & Gallus. Apud græcos uero princeps habitus est Callimachus: secundus Philetas.
- E** leon cum unico .l. & .e. absq; diphthongo scribitur: fuit ciuitas boetiæ: de qua

- meminit Homerus libro .x. iliados.
- E** lis absq; aspiratiōe principii: & cum unico .l. atq; .i. latino scribitur: urbs fuit ardiæ: iuxta quaz alpheus fluuius oris: hoc est iuxta eius oppidi circuz: ubi cursu exercebantur eq. unde adiectiuū eleus elea eleū deriuat. Horatius in .iiii. carminū. Siue quos elea domū reducit: palma cælestis Pugilēue equūue. Virgilius in .iii. georgicorū: Hic uel ad elei metas: & maxima campi sudabit spacia.
- E** lemosyna absq; aliq; diphthongo: & cum .y. græco scribitur: deduciturq; ab ἐλεῶ quod est misereor.
- E** lenchus cum unico .l. & .ch. aspirato scribitur: dici potest a nostris redargutius Ideo dicuntur syllogismi elenchi: hoc ē redargutiui & sophistici elenchi: hoc est apparentes redargutiui. Sumitur & nonnunq; p lapide precioso: ut Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Auribus extensis magnos comisit elenchos.
- E** lephas & elephantus: utrunq; apud nos comperitur: & cum .y. e. absq; aliqua diphthongo & .ph. aspirato scribitur: & ut testatur Solinus duo sunt genera elephatum nobiliores indicat magnitudo. Minores nothos dicunt: candore dentium intelligitur iuuenta. nobiliores sunt indici q̄ mauritani. biennio ut diffiniuit Aristoteles utero grauescunt. Nec amplius q̄ semel gignunt: nec plures q̄ singulos. Viuunt annos trecentos: odorem muris uel maxime fugiunt. Similiter grunitum suis: elephantem eodem Solino teste anno urbis conditæ trecentesimo septuagesimo secundo Italia in lucanis primo bello epirotico uidit. Sane elephas habet accentum in le. modo græco non latino.
- E** lephantina cum cum .t. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum secundo urbs clarissima distans a thebis ægyptiis uiginti & octingentis stadiis.
- E** leusis uel eleusin cum unico .l. & .i. latino scribitur: & teste Seruio in primum georgicorum uerius in .n. definit quod in obliquis habet q̄ in .s. ut eleusinos: sicut delphinos & attinos. fuit urbs in thera insula sub euboia iuxta atticā: ut ostendit Ptolomæus in geographia. Quare dixit Seruius ciuitatē esse atticæ prouinciæ haud longe ab athenis. in hac Triptolomus natus est: ut in ea dictione uidebimus ab hac tota insula eleusina dicta fuit.
- E** lice cum unico .l. & .i. latino atq; .c. exili scribitur: fuit primo nomen oppidi cuiusdam achiuorum in peloponneso: ut dixit Iginus: in quo Calistonem natam ferunt: & a quo elicen denominari uolunt In hoc teste Herodoto libro historiarum primo iones fugati sunt ab achiuis: Cum ergo Calistonem in maiorem ut sam uersam dicamus: consueuimus elicen pro maiori urfa intelligere: ut Cicero libro .ii. de natura deorum referens uersus arateos ostendere uidetur: cum ait. Aduersum caput huic elice truculenta tuetur.
- E** lisa cum unico .l. & .i. latino atq; unico .f. scribitur. fuit nomē propriū Didonis nam Dido lingua phœnicia uirago latine exprimitur.
- E** lysium sine aliqua aspiratione in emendatissimis codicibus græcis semper comperi: secunda cum .y. græco. & penultima cum .i. latino scribitur: nec unq; cum duplicato .l. scribi uidi: ut nonnulli inscii uolunt: & ut dicunt poetæ elysium in medio inferorum est suis sclicitatibus plenum. Virgilius in .vi. Solēq; suum sua sydera norunt. Philosophi uero quidam dixerunt elysium esse insulas fortunatas. de quibus late Horatius in epodo dixit incipiens his uersibus. Manet oceanus circūuagus arua beata.

Petamus arua diuites & in fulas.

Reddit ubi cererem tellus inarata quot annis.

Et inputata floret usq; uinea: quas Salustius in historiis inelytas esse dixit Homeri carminibus. secundū theologos uero teste Seruio in. v. æneidos est elysium circa lunare circulū: ubi iā aer purior est dicēte Virgilio: Aeris in campis: & Lu canus: Quodq; patet terras inter lunæq; meatus Non illic auro positi: nec ture sepulci Perueniunt: tunc genus omne tuum & quæ dentur mœnia discas.

Elogium ab aliquibus græcis cum duplicato. i. scribitur: a nobis uero cum unico rantū: & est apud nos testificatio de aliquo siue honoris siue uituperationis causa. Vituperationis quidē ut Quintilianus. Non est iudices quod puteris: iō nulum adiectū ad exhæredationem iuuenis elogium: quia de scelere cōstaret. Modestinus iuriconsultus Desertorem inquit auditum suum iudicē cum elogiū i. cum uituperatione mutat. Honoris uero causa ut Cicero: In quod elogiū plurimæ consentiunt gentes: & iterum quid elogia sepulchrorum: quæ qualia sint Suetonius in Claudii uita ostendit dicens: Nec contentus elogiū tumulo eius uersibus a se compositis insculpsisse: etiam uitæ memoriæ prosa oratione cōposuit. Cicero Solonis quidem sapientis elogium est: quo se negat uelle suam mortem dolore amicorum & lachrymis uacare.

Epenor absq; aliqua diphthongo scribitur: fuit comes Vlyxis. qui teste Homero i odyssæa a Circe cum aliis sociis conuersus fuit in porcum: dicente etiā Iuuenale in satyra: Quis nescit uolusi: Et cū remigibus grunisse elpenora porcis.

Ellipsis cū duplicat. i. & i. latino scribitur: trāssert a Quintiliano detractio: nā cōponitur ex ek & λειπώ: quod est desero. Vnde aliqui penultimā quæ ē diphthōgus ei in. i. longā conuertunt: nōnulli in. e. & dicunt ellepsis cum. e. in antepenultima: & est figura cū in scansione abiicitur cōsonans in fine dictionis cū præcedenti uocali: quando. s. sequens incipit a uocali: quod frequenter de. m. consonante obseruat. Virgilius in primo æneidos. Multum ille & terris iactatus. Horatius libro sermonum: Omnibus hoc uitium est cantoribus inter amicos: & est eadem figura cum ea: quam supra ecclipsim diximus.

Embryo iam a latinis omnibus dicit: & masculini ponit: ac cū. y. græco scribitur: sed apud græcos neutrum ē: & ἐμβρυόν dicit qd denotat itus germinās: ac scaturiens. Nā cōponit ex ἐν: qd intus hic designat: & βρῦω germino: id quoq; ē qd in utero matris uiuit: anteq; linementa suæ speciei accipiat.

Emathia absq; diphthongo & cū. th. aspirato atq; i. latino scribitur: regio est quæ teste Gellio li. xiiii. noctium atticarum postea macedonia dicta fuit: ut in ea dictione uidebimus: nam alibi a rege nomen assumpsisse comperi.

Empedocles cu3. c. exili scribitur: fuit teste Hippobato Metonis filius: & eius auus Empedocles agrigentinus uir insignis. Thelanges uero dixit illum filium fuisse Archiomi: habuitq; fratrem teste Fauroino in cōmentariis Callicradē nomine: fuitq; Empedocles Pythagoræ auditor: ut Timæus attestat: & primus oratoriarum inuentor: quēadmodū Zeno dialecticæ: ut scripsit Aristoteles libro de sophisticis Refert Satyrus cum medicum fuisse & oratorem optimum: eiusq; discipulum Gorgiam leontinum: q de arte rhetorica scripsit: quem Appolloderus in chronice tradidit centū & nouē ætatis ānos impleisse. hunc ait Satyrus dicere solitū se adfuisse Empedocli Magicā exercētī. Ipsūq; in poematibus id pferri: & cōplura alia: ut pharma: quibus morbi & senectus arceantur: noxiū uentorum flatus

pellantur: salubres inducantur mortui reuiuiscāt. Ideo euz multis modis admirabile dignum dixit Thyrrhenus in. xix. historiærum li. Eidē teste Zato cum regnum offeret: cōstanter renuit. carius. s. amplectens uitæ simplicitatē q regū delicias. Scripsit uersu transitū Xerxis: & alia non nulla: quæ postea soror eius: uel ut alii dicūt filia cōbussit. Scripsit tragedias: quas tamen Heraclides Serapi onis filius alterius fuisse dixit. Hieronymus uero historicus dixit se illius quædragintatria opuscula legisse. Aristoteles etiam sæpissime illius opiones rettulit cum olympia adisset omnium in se uertebat ora. Nullius magisq; eius mentio apud omnes fiebat. Idem teste Timæo carmine se deum dixit. Floruitq; teste Gellio libro. xvii. noctium atticarum eo tempore quo Fabii apud cremeram interfecti sunt. Mortem uero eius diuersi diuersimode rettulerunt: Nam dicunt aliqui q cum agrigentum conderetur: & illius instituto inimicorum nepotes obsisterent: ille merore in peloponnesum decedens: diem obiit. Heraclides uero ait: qd cum interesset sacrificio ad Pysianactis agruz una cum multis & peracto sacro alii in diuersis locis uillæ huc & illuc euntes: sub arboribus se componētes quiescebant: ipse solus Empedocles in suo loco mansit: ubi accubuerat ad sacrum: sed mane cæteris surgentibus ipse non inuentus: Aliis de eo nihil scientibus. dixit unus ex seruis se media nocte uocem audiuisse magnam uocantem Empedoclem: Cūq; surrexisset nihil præter lucem uidisse: & tædarum splendorem. At uero Hippobatus dixit illum cum surrexit ætnam petiisse seq; in ignes iacisse: ita ut cum fidem cuperet facere se deum effectum esse: flammis consumptus fuit. postea rem agnitam & exploratam fuisse: cum una ex illius crepidis ui flamme ad exteriora reiecta atq; comperta fuerit. Quam opinionem secutus Horatius circa finem suæ poetriæ inquit: Siculiq; poetæ Narrabo interitum deus immortalis haberi:

Dum cupit empedocles: ardentem frigidus ætnam

Insihit. Sunt & alii qui aliud ferunt: sed hæc sufficiant.

Emphasis cum unico. s. post. a. & i. latino scribitur: figura est cum maius dicitur: sub quo etiam minus intelligere uolumus. Virgilius libro georgicorum primo Cum iam sacra deficerent siluæ: & uictum dodona negaret: hoc est non solum alia: sed etiam sacra. Nam teste Seruio harum sterilitas aliarum denotat in fecunditatem.

Empiricus cum. i. latino sequente. c. exili scribitur: dici potest a nostris experimētator. & deducitur ab ἐμπειρία: quod est experimentum.

Empyreum cum. y. græco scribitur: dici potest igneum. nam a τῶρ: quod ē ignis descendit. sed ut dicunt theologo magis ab ipsius ignis splendore: q ab igne de nominationem assumpsit.

Emplastruz cū. s. imediate post. a. & t. exili scribit: dici potest a nostris fictū seu iformatū. Nā ex ἐν præpositio: quæ significat in & ἔλαττω: qd est fingo seu formo cōponitur. Vnde ex diuersis rebus cōfingi & formari consueuit.

Emporium cum. i. latino scribitur: locus est mercatus uel nundinationis. & a ἔμποριον: quod est mercor uel acquirō deducitur: quasi emptorium.

Enatiois cū. t. simplici: & i. latino utrobique scribit: dici potest latine refragatio.

Encænia cum. c. exili & æ. diphthongo in antepenultima: & i. latino in penultima scribitur: dici potest a nostris inuocatio. Nam componitur ex ἐν. præpositio ne: quod est in: & καὶ νῆω nouo.

- E**nceladus cū. c. exili: & e. absq; diphthōgo scribitur: fuit Titani & Terræ filius: quē fulmine a Ioue ictū: & ætæ mōti suppositum dixit Virgilius li. æneidos. iii.
- E**nchiridion cum. ch. aspirato. & i. latino utrobiqu; scribitur: dici potest a nostris manuale. Nam componitur ex ἐν præpositione: & χειρὶ Διον: quod est diminutiuum a manu deductum.
- E**dromys cum. y. græco scribitur: genus est uestimenti uillofi & hyemalis: de quo Iuuenalis i satyra tertia inquit. Igniculū brunæ si tēpore poscas: Accipit endromyda: & tyrium uestimentum esse ostendit cum ait: in satyra Credo pudicitiaz Endromydas tyrias & fœmineū ceroma Quis nescit.
- E**ndiadis cum. i. latino utrobiqu; scribitur: & est figura: cum duo diuersa nomina i unam conuenientiam cōiunguntur: ut Virgilius li. georgicorum. ii. Pateris libanus & auro. i. pateris aureis. & li. i. æneidos. Molēq; & montes insuper altos. i. molem montium. Idē li. iii. In partē & prædā. i. in partem prædæ.
- E**ndymion cum. y. græco in antepenultima & i. latino in penultima scribitur: fuit pastor q Lunā a poetis dicit amasse: a q̄ primū repulsus postq̄ albos eius greges aliquādiu pauit: in eius gratiā susceptus est: & ut dixit Cicero li. ii. tusculanarū Cum sup lamio mōte ionæ obdormisset: a luna deoscularus est. Iuxta quod dixit Ouidius li. iii. de arte amādi. Lamius endymion nō ē tibi luna pudori. Idē Virgilius li. iii. georgicorum tetigit cū ait. Munere sic niueo lunæ: si credere dignum est. & reliqua quæ Macrobius li. saturnaliuz egregie exposuit: & Plinius li. ii. historiæ naturalis figmentum omne enodauit.
- E**nergia cum. i. latino scribitur: quiq; apud græcos sit ei diphthongus: dici potest latine efficacia. Vnde Hieronymus: habet nescio quid latentis energiz uia uocis actus: & cōponitur ex ἐν præpositione: & ἐργειν: quod est operari: & inde energumenos actiuus. Est etiam energia figura quædam: qua rerum gestarum aut quasi gestarum sub oculis fit inductio.
- E**nipeus cum. i. latino: & p. absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero li. viii. ilios ados generosi Lebei troiani filius & Hectoris auriga dilectissimus: quē Diomedes lancea: quam in hectora contorsit interfecit.
- E**nipheus cum. i. latino & ph. aspirato atq; eu diphthōgo scribitur: fluuius ē thessaliæ ab othry monte defluens: qui in apidanū sceleris cursu præcipitat: iuxta quod fuit horrendū illud prælium inter Cæsarem & Pompeium: quod totum cōcussit orbem: dicente ipso Pompeio apud Lucanum li. vi. Sanguine romano q̄ turbidus ibit Enipheus. Et subiunxit cum ordinaret acies bellaturas. Et iuxta fluuios & stagna undantis eniphei Cappadocum montana cohortis. & largus habenis. Ponticus ibat eques.
- E**nnosigæus cū duplici. n. & unico. s. sequente. i. latino & x. diphthongo in penultima scribitur: nomen est Neptuni cōpositū ex ἐννός: qd̄ ē cōcutio & γαίαν terrā eo q̄ mare fluctibus terram cōcutere dicitur: ex quo pro Neptuno græci poetæ posuerunt. ut Homerus li. vi. odyssæz οὐτὲ μέρραιε καὶ τὸς ἐννοσιγαίος: quæ imitatus Iuuenalis in satyra Omnibus in terris ait de Xerxe. Ipsuz compedibus qui uinxerat ennosigæum. Itaq; Gellius libro. ii. noctium atticarum causas terræ motus sub dubio explicans inqt. Ventorū ne ui accidat specus hiatusq; terræ subeuntiū: an aquarū subter in terrarū cauis undantiū Luctibus pulsibusue ita ut uidentur existimasse antiquissimi græcorū: qui Neptunū ἐννοσιγαίον

- appellauerunt: an cuius aliæ rei causa nondum etiā pro certo creditum.
- E**nope cum. e. absq; diphthongo: & unico. n. scribitur: urbs fuit in argo non lōge a pylo sub regno Agamemnonis
- E**nthymema cum. th. aspirato & y. græco scribitur: genus est argumenti ex uno assumpto concludens: ut homo est substantia: ergo & animal est substantia. Quare festinus & imperfectus syllogismus dicitur: ad quod perficiendum assūpti pars defuit: quæ est omnis homo est animal. Ideo Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam ait: Aut curuum sermone rotato Torqueat enthymema.
- E**panalepsis cum unico. l. sequente. e. atq; ultima. sp. & i. latino scribitur: dici potest latine replicatio uel repetitio. Componitur enim ab ἐπι: & ἀνα: quæ duo simul & re: & iterum denotant: atq; ἀνψισ: quod est acceptio. Nam tunc quoq; fit: cum una dictio in principio uersus assumpta iterum in fine eiusde; uersus resumitur: ut Virgilius libro primo æneidos: Multa super Priamo rogitas: sup Hectore multa. & Iuuenalis: Crescit amor nūmi quantum ipsa pecunia crescit.
- E**panodos cum unico. n. scribitur: dicitur a nostris regressio. Naz componitur ex ἐπι & ἀνα: quæ duo simul etiam retro indicat: & ὀδός uia quasi retro post uia hoc est regressionem indicet: ut principatus bonus: est non autem bonus: qui i tyrānidem commutatur
- E**paminondas cum. i. latino scribitur: fuit clarissimus uir thebanus Polymini filius inter primos græciæ duces habitus. fuitq; philosophus summus: & adeo rebus omnibus præfulgens: quod teste Iustino libro. vi. cum eo thebanorum gloria orta simul & extincta uisa fuerit. Nāq; teste Aemilio probo: erat modestus prudens: grauis temporibus sapienter utens: peritissimus belli: fortis manu: animo maximo: adeo ueritatis amicus: ut ne ioco quidem mentiretur. Idem continens: clemens: patiensq; admirandum in modum. Non solum populi: sed etiaz amicorum ferens iniurias. In primis commissa celans: studiosus audiendi. Ex hoc enim facilline disci arbitrabatur. Paupertatem adeo facile perpeffus est: ut de republica nihil preter gloriam cæperit. & alia pene innumera quæ de illo leguntur.
- E**pauexis cum au diphthongo sequente. x. consonante: & ultima cum. s. littera & i. latino scribitur: dici potest latine incrementum.
- E**picharmus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: fuit teste Plutarcho poeta græcorum comicus. Alter fuit philosophus: patria cou: ut quidem uolunt. Non nulli uero trimeriensem dicunt Elothalis filium: fuitq; Pythagoræ auditor: cuius statuae apud syracusas inscriptum erat ipsum tanto excellere doctis omnibus & claris uiris: quanto uel syderibus cæteris sol: uel mare amnibus cunctis Reliquit commentaria de natura rerum: de sententiis. de medicina. Obiit nonagenarius.
- E**picharida cum. i. latino: & ch. aspirato scribitur: genus est nauiculæ.
- E**pectasis cum. c. & t. exilibus atq; i. latino scribitur: dici potest a nobis porrectio. Componitur enim ex ἐπι: quod in cōpositione dicit super. & ἐκτείνω extendo: ut induperator pro imperator: & est similis huic epenthesi.
- E**penthesis cum. th. aspirato scribitur: dici potest interpositio. Componitur enim ex ἐπι: & ἐν: quæ dicunt inter: & ἑστῆς positio ut uirgilius Maneant in relligione nepotes: dicēs relligioni cum duplici. l. ubi unum interposuit.
- E**podium cū. i. latino utrobiqu; scribitur: aliqui uero magis pprie cū. œ. diphthōgo

epicœdium dicunt. Nam ex epi quod est super: & ω̄i Aion canticum componit: ubi ω̄ mega cum. i. in diphthongū coniunctis in. œ. diphthōgum nostram: ut supra uidimus: cōmutatur: & traductum a quibusdam antiquis comperi nã nia. & id est teste Seruio in Daphnim epiodium: quod dicitur cadaueri nondū sepulto: hoc est in eius laudem: & in hoc differre dixit ab epitaphio: quod post completam sepulturam dicitur.

Epidannos cum. i. latino & gemino. n. scribitur: urbs fuit in epiro condita tempore Anci Marci quarti romanorum regis: quæ deinde dyrrhachium uocata fuit. Nam ut scribit Pomponius libro. ii. cuz portus esset ad omnē græciam: & prius id nomen uelud in damnum ituris protendere uideretur: priori nomine abiecto dyrrachium dicta fuit.

Epidaurus cum. i. latino & au diphthongo scribitur: urbs fuit quam quidam in epiro fuisse purauerunt: & postea dyrrhachium dictam: sed hi nominum similitudine decepti epidanum p̄ epidauo intellexerunt. Et est epidaurus teste Plinio li. iii. naturalis historię ciuitas in achaia. saronico querno nemore redimita: Aesculapii de lubro percelebris. Vnde teste Solino romani pestilentia uexati continuis tribus annis: inspectis libris sibyllinis: sub forma serpentis Aesculapiuz: ueluti fatale remediū duxerūt ad urbē. a quo Aesculapius ipse Epidaurius cum. i. latino in penultima nonunq̄ uocatus est dicente Ouidio li. i. de ponto.

Afferat ipse licet sacras epidaurius herbas

Santabit nulla uulnera cordis ope.

Fuit etiã epidaurus insula quædam iuxta dalmatiã in Illyrico mari sita: quod Lucanus ostendit libro. ii. cū ait: Illyris ionia: uergens epidaurus in undas. Sed ut ait Plinius libro. ii. naturalis historię insula esse desiit.

Epicoenū cum. i. latino. c. exili: & œ. diphthongo scribitur. dicitur latine p̄miscuū. Nam componitur ex ἐπι præpositione: & κοινον: quod est cōmune.

Epicherema cū. i. latino & ch. aspirato scribitur: genus est argumenti. quod quidam ex nostris rationē appellauerunt. Cicero melius rationatiuum.

Epicurus cum. i. latino & c. exili scribitur: fuit teste Metrodoro patria atheniēsis pago carchetius: Neoclis & Chærestatæ sili us: ex philadromo familia. Heraclit⁹ uero dixit eum sami nutritum: cum eam athenienses fortiti essent: ac decem & octo annos agentē athenas redisse. Quo tēpore Xenocrates in academia. Aristoteles chalcide scholam habebant. Defuncto autē Alexandro macedoniæ & atheniensiū sub Perdica afflictis rebus: colophonem ad patres iuiffe: ubi cōgregatis discipulis athenas rediit sub Anaxirate: ibiq; aliquatenus cū ceteris philosophatus est. Postea a se dictam sectam instituit. Et ut de se ipso testatur. xiiii. ætatis anno cœpit dare operam philosophiæ: eo quod Apollodorus dicit: qd̄ p̄contanti illi grāmaticum quendã: qd̄ esset apud hesiodū chaos: nesciuit exponere. adiecti sunt ad philosophandū tres eius fratres Neocles: Chæredemus: Aristobolus. seruus item Mus nomine: ut testatur Myromanus. At Dionysius Alicar nasseus aliter de eo rettulit dicēs eū cum matre ædiculas circumisse purgamēta legentē: litterasq; cum patre docuisse exigua stipe. Vnum ex fratribus eius le nocinatū esse: ipsum autē Leōciæ meretrici cōgressuz: attribuisse sibi libros Democriti de atomis: & Aristippi de uoluptate. Nec fuisse ciuem legitimum teste Herodote in li. de pubertate Epicuri. Simili modo insectant̄ eū Possidonius stoicus Nicolaus: & Socyon quod sibi attribueret uiginti quattuor argumenta

Diocles: Quin & scribēs ad Themistã Leonis uxorē inqt: Quotus enī ego sum. nisi uos ad me p̄ficiscamini. promptus ipse quocūq; uos Themista accersatis irruere ad Philoclē formosum adolescentē: ita scripsit consumor ac deficio: amabile tuum ac diuinum ingressum sustineris. In libro de finibus sic ait. Nihil habeo quod bonum intelligam: si saporū uoluptates: & quæ ex Venere constāt. & quæ auribus percipiunt: & quæ ex formæ uenustate blandiuntur: oculis his auferam. Epicetus hunc lacerat lasciuie tanq̄ nimiu; loquentē: & alia q̄ plura: ut etiã Cicero de finibus meminit. Verū ecōtra alii magnam huius uiri in omnes philosophos gratitudinē fuisse ferunt: nec eos uituperasse dicunt: ut multi putant. Patria eū statuis æreis honorauit: multi cuz eo philosophati sunt: ex quibus Mus seruus clarus & humanus euasit. Diocles ait illū uilissimis cibus uitam duxisse. Illi cum suis potus erat aqua. testatur ipse in: epistola se aqua & pane tātū esse cōtentū: & mitte mihi inqt parump casei: ut cū uoluerō cenare preciosius possim. huiusmodi uita fuit illius: q̄ uoluptatē finē posuit. Vti in rebus suis uocabulis ppriis quæ quoniã simplicissima sunt: Aristophanes grāmaticus dānat: Natus est annis septē post Platonis obitū. Obiit Athenis sub Pytharato annorū. lxxii. calculo urinæ exitū impediēte. teste Hermacho. Scripsit de natura De atomis. De uacuo. De diis. De sanctitate. De finibus: & alia complura. Dicebat uoluptatē esse finem: non ut Laertius ait luxuriosorum uoluptatē. Nec eã quæ in gustu est: ut quidam male intellexerunt: sed eã quæ ē nō dolere: animoq; tranquillū esse: & p̄turbatione uacare. Nō enī cōuiuia: nō mulierū puerorūq; cōgressus. Et cæterorū quæ affert p̄ciosior mēsa luxurū: uitã uerã suauēq; gignere. Sed rōnē sobriã causãq; p̄scrutantē: quæq; uel eligãda sint: & opiniones expellētē: animorūq; p̄turbatiōes. horū omniū initiū maximū bonū esse prudentiam.

Epilepsia cuz. i. latino utrobiq; & unico. l. atq; p̄. immediate post. e. scribitur: nō nulli uero imperite magis q̄ ex sensu interponūt. m. & dicunt epilepsia. Significatq; apud nos apprehensionē: eo q̄ sensus omnes cōprehēdat. Dicitur ab aliquibus ex nostris comitalis morbus: eo q̄ si cuiq; in comitiis cōtigisse deprehensum fuerit: dimittebantur comitia.

Epilogus cum. i. latino & unico. l. scribitur: dicitur latine peroratio. Nam componitur ab epi: quod hic diminutionem indicat: & logos qui est sermo.

Epimetheus cum. i. latino: & th. aspirato atq; eu diphthōgo in fine scribitur: fuit teste Hesiodo Iapethi filius ex asia coniuge: & frater Promethei.

Epimenides cum. i. latino utrobiq; & unico. n. scribitur: fuit philosophus cretensis cōtemporaneus Pythagoræ: ut scripsit Apuleius libro. ii. floridori. habuitq; patrē Ephestium: ut Theopompus uoluit. Alii dicunt Dosiadem. Alii Hagelarchum. Oriundusq; fuit ex cno solo uico. Hic ut refert Laertius aliquando a patre missus: ut ouem rure deferret: meridiano tempore diuertit ex itinere atq; in spelunca quinquaginta & septem annis perpetuo sopore quieuit: Excitus questuit ouem. Putabat enim se parum obdormiuisse: quaz cum non inueniret in agrū reuersus est. Cum uero agrum in alterius potestaté uenisse uideret: cuncta mutata esse perpenderet: rediit in oppidum: ubi a iuniore fratre suo iam uetulo cognitus fuit: omnem ex illo didicit rei ueritatem. Qui deinde philosophatus scripsit curetum & corybantum generationem: & theogoniam ad quinque milia uersuum: Scripsit argos ædificationem: & Iasonis in colchon nauigationem ad sex milia & quadringenta uersuum. Primus fertur agros & domos expiisse.

Dixit etiam in epistola: quam misit ad Solonez esse p̄difficile hominibus liberis
præclarisq; institutis & legibus sub seruitute durare. Obiit anno ætatis suæ cē
tesimoquinquagesimo septimo teste Phasgone in libro de longæuis. Vt autē cre
tenses tradunt teste Laertio: ducentis nonagintanouē annis.

E pimone cum. i. latino & unico. n. scribitur: dicitur latine pseuerantia. Et est figura
quādo ad maiorē certitudinē in eadē dictione pseueratur. ut Virgi. Sic sic iuuat
ire sub ūbras. Eadē figura a nonnullis epizeuxis uocat: ut in ea dictione uidebimus

E pii cum. i. latino scribitur: populi sunt: qui & helidenfes dicti fuerunt.

E piphanes cuz. i. latino scribitur: transfertur ab aliquibus illustris: ut Antiochus
epiphanes: id est illustris. Nā cōponitur ex epi: qd̄ est super: & φάνης clarus.

E piphania cum. i. latino utrobiq; scribitur. dici potest a nobis apparitio seu mani
festatio. Nam componitur ex epi præpositione: & φάνω manifesto. Sed aliqui il
lustrationem transferunt.

E py cum. y. græco in fine scribitur: fuit urbis nomē. De qua Statius. Et summis
ingestum montibus epy.

E pifinalpha prima cum. i. latino: sequens cum. y. greco: & penultima cum. i. la
tino scribitur: est cōglutinatio duarū syllabarū in unā: quod in diphthongo &
synæresi sæpissime fieri contingit. Nam συνάλιφη conuictio dicitur.

E pirus cum. e. absq; diphthongo: & i. latino scribitur: Vnde in penultima apud
græcos ei diphthongus habetur: quæ a nostris in .i. longā conuersa fuit. & pprie
ἐπίρος apud nos firmam terram designat. Est itaq; regio in europa: & aliquan
do molossia dicta fuit: ut Iustinus libro .xvii. affirmare uidetur: At Seruius su
per. iiii. æneidos non totam epirum se partem: quam Helenus tenuit molossiaz
dictam uoluit. quam deinde a fratre Chaone quem per ignorantiam occidisse
uenenata sagitta perhibet chaoniam cognominauit: dicente Virgilio.

Morte neoptolemi regnorum reddita cessit

Pars heleno qui chaonios cognomine campos:

Chaoniamq; omnem troiano a chaone dixit.

Et uidetur pars illa fuisse alpestris: dicente Plinio. iiii. naturalis historiz Chao
nas sunt primi montes epiri: a quibus chaonia dicta ē. i. epirus est & in chaoma
mons dodone: in quo silua fuit dodona carminibus poetarum græcorumq; &
latinorum per celebris. Nam in ea templum fuisse dicitur Ioui dodonco sacrum
in quod duas e cælo columbas descendisse ferunt: & inde ueteribus solitas insi
dere quercubus: e quibus postulantibus responsa ab illis dabantur: dicente Vir
gilio libro georgicorum secundo. Aesculus atque habitæ grais oracula quercus
& Lucanus in. iiii.

Theproci dryopesq; ruunt. quercusq; silentes.

Chaonio ueteres liquerunt uertice sellæ.

Et dixit silētes: quā lōge ante Lucanū ex illis colūbis ut aiūt una delphos boetiz
ciuitatē uolauit: & ibi Apollinis delphici clarius fecit oraculū Altera in aphricaz
ad amonis Iouis tēplum trāsmeasse scribitur: q̄ de re in chaonia Iouis oraculuz
terminatū fuit. id̄ dixit Virgilius: Habitæ grais oracula quercus.

E phyra cum. ph. aspirato: & nonnunq̄ ab aliquibus sine aspiratione: & y. græco
scribitur urbs fuit achaiz: quæ postea corinthus dicta ē in qua pulcherrima &
artificiosa ex ære fiebant uasa: dixit Virgilius lib. georgicorum. i. Illusafq; auro
uestes ephyræiaz: æra: ubi in penultima unū. i. causa metri interpositū fuit. nā

alias ephyræa cū æ diphthōgo in p̄ultima: hoc ē nō sequēte. i. ante ultimū. a. scri
bit: ut Lucanus circa initiū li. vi. cū ait: isedit castris ephyræaq; mœnia seruat.

E phirediū cum. i. latino utrobiq; & e. absq; diphthongo uel aspiratione scribitur
uocabulum est teste Quintiliano ex duobus pegrinis cōpositum: nam ut idem
p̄git cum sit præpositio epi græca: reda gallicū: nec græcus tamen nec gallicus
utitur cōposito. romani suū ex utroq; alieno fecerunt. Iuuenalis illo utitur in sa
tyra Stēmata qd̄ faciūt cū ait: Toruoq; trahunt epiredia collo Segnipedes.

E phyre cum. ph. aspirato & y. græco scribitur: fuit nymp̄ha Oceani & Tethyos fi
lia: de qua Virgilius libro georgicorum. iiii. meminit.

E phyris penultima cum. ph. aspirato: & y. græco: & ultima cum. i. latino scribit:
fuit teste Herodoto urbs in laconia.

E phimerides cuz. ph. aspirato: & i. latino utrobiq; scribitur: dici possunt latine di
urnales: uel ut interpretatus est Sempronius Afellia diaria & ephimeris in singu
lari diarium: nam ab epi: & ὑμεριδής deriuatum ab ὑμερα: qui est dies cōpo
nitur: unde & p̄ libro in quo diurnales erant diuinationes accepit iuuenalis in
satyra Credo pudicitiam: cū ait in cuius manibus ceu pinguiā succina tritas
Cernis ephimeridas: & Ouidius libro primo de sine titulo.

Inter ephimeridas melius tabulasq; iacerent:

In quibus assumptas fleret auarus opes.

E phebus cuz. e. absq; aliqua diphthōgo scribitur: dicitur apud nos pubes: de quo
in ante habitis late uidimus: habetq; primam breuem.

E phialtes cū. i. latino: & t. exili scribit: hic & Oetus fuerunt gigātes: & filii Aloe
ut in dictione Aloeus uidimus: & teste Seruio sup. iiii. æneidos interpretatur E
phialtes latine incubus: id est fatuus & facundus: hæc illæ ad uerbum:

E phippia prima cum. ph. aspirato: & i. latino sequente duplicato. p. atq; iterum. i
latino in penultima scribit: sunt ornamenta equorum: Horatius per antiphra
sim iquit. Optat ephippia bos piger optat arare caballus: & componitur ex epi
præpositione & hypos qui est equus: secundum modum supra expositum.

E ppiphonenia absq; aliqua diphthongo: & i. latino scribitur & est teste Quintili
ano li. viii. de institutione oratoria: rei narratæ uel probatæ summa acclamatio
Virgilius in primo æneidos: Tantæ molis erat romanam condere gentem: Ci
cero pro Milone: facere enī probus adolescens periculose q̄ perpeti turpiter ma
luit. Et componitur ex epi præpositione: & φωνη quod est clamor.

E pistola cum. i. latino & t. exili sequente. o. ante. l. scribitur: & descēdit a medio pa
racimeno huius uerbi ἐπιστόλιον: quod est mitto: nam amittit unuz. l. in futu
ro: & dicitur ἐπιστόλιον: deinde cuz. e. in penultima futuri mutatur in. o. uocalē
in penultima paracimeni: & dicitur ἐπιστόλιον: unde nos epistolā dicimus: quaz
illi ἐπιστολήν uocant. Et inde apostolus missus.

E pistropus cum. i. latino: & t. exili scribitur: fuit phocidis rex: unus ex græcorum
ducibus: qui uenerunt ad troiam: ut ostendit Homerus libro. ii. iliados.

E piscopus per. i. latinum: & c. absq; aspiratione scribitur: & ut supra uidimus in
præceptis & epi præpositione: & σκοπος (quod est speculatio) componitur: itaq; in
spector dici p̄t: unde & episcopatus dicitur: quæ ipsa est dignitas: & episcopii
locus: ubi episcopus ipse commemoratur.

E pistylian cum. t. exili sequēte. y. græco: & penultima cuz unico. l. & i. latino scri
bitur: traducitur ab aliquibus colūnella: ita ut sit diminutiuum styli: quæ est

- columna. Alii etiam capitellum: quod supra stylon ponitur intelligi uoluerunt
- E** pitaphium cum. i. latino & t. exili scribitur: dicitur secundum eius compositionem & uerba supra sepulchrum. Nam componitur ex epi praepositione: quae est supra: & Τάφος sepulchrū: hoc est supra tumulū. Sed ab auctoribus pro laude sumit: quae post completam sepulturā alicuius dicitur: ut uidimus in dictione epodium.
- E** pithalamion cum. i. latino & th. aspirato scribitur: dicebatur sacer hymnus: qui in sponsalitiis uiri & uxoris canebatur. Unde etiam Hieronymus ad Paulinum ait: Sanctarum nuptiarum dulce canit epithalamium.
- E** pitheton penultima cum. th. aspirato: & ultima cum. t. simplici. i. sine aspiratione scribitur: dicitur a nobis adiectiuum. potest dici impositū uel appositum. nam ex epi quod hic dicit in: & ἔτρον positū componitur: ut Alma ceres: uenusta uenus caelūq; profundum Obsceniq; canes: importunaeq; uolucres: Et differt ab antonomasia: quae uice nominis ponit: epithetū quod nunq; sine noīe. Unde id quoq; fieri a poetis consuevit: ut & praesentia ponat epitheta ad ea. s. quae futura sūt ut Virgi. praecipuae infelix dido pesti deuota futurae. Et parum infra: infcia dido Insideat quātus miseræ deus. Similiter li. xi. de Camilla puella quae artificio patris saluata fuerat: Infelix fugit in iaculo stridente camilla. Non. s. eo tēpore infelix quo euasit: sed postea cum in bello perit. fiunt etiam epitheta nonnunq; praesentia ex peractis rebus: ut idem Virgi. li. ii. aeneidos. Infelix qua se dum regna manebant Sæpius andromache ferre in comitata solebat.
- E** pithima cum. i. latino utrobique: & th. aspirato scribitur: interpretari ad uerbum potest sup impositum. nam ex epi: quod est sup: & ἄνω positum componitur.
- E** pitoma cum. i. latino & t. exili scribitur: dici potest breuiariū: nam componitur ex epi praepositione: & Τόμη: quae est incisio quasi interfectum.
- E** pigramma cum. i. latino: & duplicato. m. scribitur: dici potest ad uerbum super scriptio: nam epi dicitur super: & γράμμα littera. uel scriptio.
- E** pitritus absq; aliqua aspiratione & i. latino utrobique scribitur: pes est ex quattuor syllabis cōstans: quarum una semper ab aliis tribus discrepat. unde epitritus primus est pes constans ex iambo & spondeo: hoc est ex prima breui & tribus sequentibus longis: temporum septem: & sic contrarius primo pæoni: ut sacerdos saluari. Epitritus secundus cōstat ex trocheo & spondeo: hoc est ex longa & breui: & postremis longis: & sic temporum septem: ac secundo pæoni contrarius: ut conditores imperatores. Epitritus tertius constat ex spondeo & iambo: id est ex duabus longis & breui & longa: tēporū septē & contrarius tertio pæoni. ut hereditas Demosthenes. Epitritus quartus ex spondeo constat & trocheo: hoc est ex tribus longis: & quarta breui. temporum septem: & contrarius quarto pæoni: oportunus: Cælestinus.
- E** pizeuxis cum. i. latino utrobique: & z. consonante atq; eu diphthongo in penultima: & in ultima cum. x. cōsonāte scribitur: dici potest latine cōbinatio Id enī ζευσις importat: & tunc figura est cū dicitio in uersu absq; medio aliarū dictionū cōbinat: ut Virgi. Me me adsum qui feci. & alibi Sic sic uiuat ire sub umbras.
- E** pos cum unico. p. exili scribitur: dicitur a nostris carmen. estq; apud græcos generis neutri: sed cōpositum cū ἔπος qui est cantus. dicitur apud nos epodus q; si carminis cantus. Et inde epodion diminutiuius in recto: id est paruum carmen quod a lyricis clausula breuis dicitur: quasi precisos uersus integris subiiciat: ut apud Horatium: Beatus ille qui procul negociis deinde sequitur precisus. Vt

- prisca gens mortalium: & sic deinceps alterni quibus aliqua pars deest: & sunt ipsis praecedentibus similes.
- E** rasistratus absq; aliqua aspiratione: & cum. i. latino scribitur: fuit medicus eximius ex Aristotelis familia natus: & descendit ab ἔρως: quod est amor: & ἔρατος exercitum.
- E** rasinus cū. i. latino & simplio. s. scribitur: est teste Herodoto libro historiarum. vi. achaiae fluuius ex stymphalide palude pfluens: & adeo per nemæam siluā turgidē labens: q; ripis minie cōtineri possit: sed arborū sit populator. Et ut subdit Herodotus post certum sui cursus spaciū absorbet a terra: & in argolicis exuberantissimus exit: quod sane Ouidius tetigit libro. xv. metamorphoseos cum ait. Sic modo combibitur recto quoq; gurgite lapsus. Redditur argolicis ingens erasinus in aruis.
- E** rate cum. t. exili scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nymphea Oceani & Tethyos filia & ab ἔρως quod est amor descendit.
- E** rato cum. t. exili scribitur: fuit musarū una dicta similiter ab eros huius eratos id est amor amoris de qua Virgilius li. vii. aeneidos meminit cum ait: Nunc age qui reges erato quae tempora rerum. Quis latio antiquo fuerit status.
- E** rebus absq; aliqua aspiratione aut diphthongo a græcis scribitur: & ponitur pro parte inferni: in qua teste Seruio super. vi. aeneidos Virgilii. Illi morabantur qui bene uixerant. Cum ad elysios campos non nisi purgati proficiscerentur.
- E** richtheus cum. ch. & th. aspiratis scribitur: fuit teste Homero li. vii. odyssæ uis phæax. Alterum dixit idem Homerus li. ii. iliados regem fuisse magnanimum athenarū: quē Minerua e ruræ ubi natus erat suscepit educauit: & atheniensi populo pro rege tradidit: ideoq; annua Mineruæ solennia athenienses in ea insigni urbe agunt: taurorum agnorumq; sacrificiis.
- E** remus absq; aliqua aspiratione aut diphthongo a græcis scribitur: quorū cum magis propria sit aspiratio: de consuetudine nostra miror qua semper illā aspiramus dici potest a nobis desertum: & inde eremita etiam sine aspiratione scribi debet: quasi colens deserta.
- E** retria cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit teste Ptolomæo oppidū in euboia.
- E** reuthalion cum eu diphthongo & th. aspirato atq; i. latino scribitur: fuit teste Homero libro iliados. iiii. uir dius: quem Nestor olim interemit. & libro. vii. dixit illum tum miraculo corporis: tum excellentia armorum praecipuum in bello pylorum & acadum fuisse.
- E** rgastulum cum. t. exili scribitur: dici potest latine tabernā: uel officia: & descendit ab ἔργαστοι: quod est opor: quo uocabulo nostri poetae saepe utuntur. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Poscitq; maritū Pastores pueros oēs ergastula tota: sed cū in diuersis locis noxii hoīes & serui durius opari cogent: dixit Iuuenalis in alia satyra: quae incipit Stēmata quid faciūt. Nempe in lucanos: ut tursca ergastula muras. i. tuscas tabernās. ubi plurimū opari cogebat. At in masculino ergastulus pro opario sumit dicente Pli. li. xviii. naturalis historiae: ubi de ipsis agricolis loquitur: Sed nos miramur ergastularū nō eadem emolumenta esse: quae imperator ergastulorum dixit: hoc est eorū: qui agriculturā exercebant.
- E** rgasylus penultima cum. y. græco scribitur: fuit nomen uiri proprium.
- E** riboea prima cum. i. latino: & penultima cum æ diphthongo scribitur: dicitur ab Homero li. y. iliados nouerca Mercuri id est lunos: cuius monitu & precibus ipse

plato li. i. g. n. l. h. i. s. t. o. r. i. a. s. u. b. i. d. e. i. p. s. i. s. a. g. r. i. c. o. l. i. s.

Mercurius Martē ex arctis uinculis liberauit: ut uidimus in dictione aloeus: & interpretari ualet lis buculæ seu iuuençæ: nam ἐπίς lis dicitur: & βούιον bucula seu iuuenca: quia Isidem multa indignatione prosecuta fuit.

Ericates cum. i. latino & absq; aliqua aspiratione scribitur: nomen fuit uiri p̄priū de quo Virgilius libro. x. meminit. & interpretari ualet quasi ira contractus. nā componitur ex ἐρίς: quod est ira & κερτασσω infringo.

Erichthonius cum. i. latino utrobq; & ch. atq; th. aspiratis in eandē syllabā concurrentibus: ut supra uidimus scribitur: & significat terræ licē. Nā componit̄ ex ἐρίς: quæ est lis: χθονός id est terræ: quasi ex lite & terra natus Erichthonius ipse fuerit. p̄ hūc. i. modū: ut Euripides apud græcos: & Ouidi. li. metamorphoseos. ii. apud nostros scripsere: Cū Vulcanus in gigantomachia fulmina Ioui & aliis diis arma fecisset: ei Iuppiter pro premio obtulit: ut quicquid uellet ab eo peteret. nec se quicq; negaturum: per stygē paludem iurauit. ac claudus faber Mineruæ nuptias postulauit. Cuius ardenti amore tenebatur. annuit Iuppiter ne periurus fieret: Mineruam tamen amonuit: ut si posset uirginitatē uiribus quia erat dea belli tueretur. Dum ergo Vulcanus blāditiis quibusq; cōsumptis eam allicere non posset: uim molliēbatur: contra quem cum uiriliter dea belli resisteret: contigit: ut ex hac colluctatione Vulcanus affectū libidinis in terrā iaceret super quem Minerua pudore cōmota: puluerem pede cōiecit: ex quo tēporis successu natum dicunt Erichthonium anguinos pedes habentem: ita ut ætate deinde prouectus: ad pedum fœditatem tegendam iunctis equis currum primo excogitauerit: dicente Virgilio libro tertio georgicorum.

Primus Erichthonius currus & quattuor ausus.

Iungere equos rapidisq; rotis insistere uictor.

Sed quēadmodū a Minerua infantulus fuerat ī cista positus: & in custodia filiabus Erichthei athenarum regis datus Euripides & Ouidius late prosequunt̄. Hūc inuenisse argentū dixit Pli. circa finē libri septimi naturalis historię.

Erichtheus eandem orthographiam atq; deriuationēz habet: quin & eundē apud nōnullos græcorum poetas designat.

Erycina antepenultima cum. y. græco: penultima cum. c. exili & i. latino scribitur ponitur pro Venere: ut clare uidebimus in dictione eryx. unde Ouidius: Quid geminas erycina meos sine fine dolores?

Eridanus cum. i. latino & absq; aspiratione principii scribitur: fluuius est galliæ cisalpinæ: sic quoq; dictus a græcis: sed a nostris padus uocat̄: dicente Virgi. li. ii. georgicorū: Necnō & torrentē undā leuis innatat alnus Miffa pado. hunc dixit Plinius li. iii. naturalis historię a Phaetōte cognominari: q̄ alii nomine dicebatur Eridanus. Sed cum ab irato Ioue fulminatus cecidisset ī padū: illi fluuiio nomen dedit. Seruius uero super. vi. æneidos addidit tūc quoq; illum a luce ar doris sui Phaetōtis nomē assumpsisse. Id. n. id uocabulū indicat ut uidebimus in ea dictione. Vnde Martialis li. epigramatū. x. Et phaetōtei q̄ petis arua padi. Eundem poetæ græci dixerunt nōnunq̄ fluuium esse inferorū: & ad superos scaturire: iuxta quod dixisse uidet̄ Virgilius libro. vi. dum ait.

Inter odoratum lauri nemus: unde superne

Plurimus eridanus per siluam uoluitur amnis.

Et forsitan nil aliud intelligere uoluerunt: q̄ q̄ e uesulo monte p̄p̄inquo mari tyrrheno qd̄ inferum dicimus pueniat: & in mare hadriaticū: quod superum

uocare solemus: cadat. de quo fluuiio pulcherrime meminit Virgi. li. georgicorū iii. & Ouidius. ii. de sine titulo: cū ait: Frigidus eurotas populiferq; padus.

Erigone cum. i. latino scribitur: fuit filia Icarī: ut in ea dictione uidebimus.

Erillus cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: hic & Pyrrho fuerūt philosophi: de quibus Cicero in libris de finibus & de officiis sæpe meminit.

Erymanthus cum. y. græco & th. aspirato scribitur: mons est in archadiæ finibus quin & silua & fluuius in alpheū defluens: ut ostendit Plinius libro. iii. naturalis historię Statius & Vibius. hunc ostendere uidetur Virgilius libro quarto æneidos pinis consitum esse: cum ait.

Vt quondam caua decidit aut erymantho.

Aut ida in magna radicibus erudita pinus.

De hoc sæpissime in tragœdiis meminit Seneca: ubi ostendit Herculem aprum menalium cuncta uastantem cæpisse: atq; interfecisse: ut quidam uelle uident̄ uel ut alii uolunt uiuum Eurysteo detulisse.

Erimantus cum. i. latino & t. exili scribitur: poniturq; pro eo qui lites disseminādo diuinat: quasi ἐρίδος id est litis κερτασσω: siue diuinus quo uocabulo Iuuenalis iit. in satyra græcos uocauit: qui nobilium romanorum domos penetrantes omnia scire uolebant: ut inde timerentur. unde ait: Aut dysphilus aut erimantus: id est qui suis mantiis & diuinationibus lites disseminat.

Erinnys penultima cum. i. latino: & ultima cum. y. græco ac cum duplici. n. scribitur: facitq; in plurali erinnyes. unde nonnulli ex poetis nostris amouentes ultimum. n. cum. y. græco dicunt erines: furia sunt infernales.

Eriphyle secūda cū. i. latio penultima cū. y. græco scribitur: qdā cū. ph. aspirato: & nōnulli absq; aspiratione scribūt: habetq; accentū in p̄ultima: pōtq; interpretari porta litis. Nā πύλη porta ē: & ἐρίς lis: fuit Talaōis argiuorū regis filia: uel ut alii scribūt Telestoris: uxoreq; Amphiareæ auguris argui: quæ cū ex uiro Amphilo cum & Alcmaū pepisset: amore menilis olim elaborati a Vulcano capta. ut illud ab argia Polynicis cōiuge suscipet uiri sui latebras p̄didit: qui utiq; latebat ne ad thebas obsidendas adiret: cū se in bello illo nosceret periturū: ut in dictione Amphiareus uidimus. Quare deinde in ultionē patris ab Alcmaō filio occisa fuit: dicente Virgi. li. æneidos. vi. His phædrā periq; locis mœstāq; eriphylem crudelis nati monstrantem uulnera cernit. & Ouidius libro de sine titulo ait. Ex quibus exierat traiecit uiscera ferro.

Filius: & poenæ causa monile fuit.

Quare dixit illam Seruius super quarto æneidos apud inferos inter amātes cōmorari: quia monile concupierat. de eadem meminit Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: cum ait: Occurrunt multæ tibi belides atq; eriphyle: quæ. i. uirorū suorum sint causa mortis: ut hæ fuerunt.

Eriphya antepenultima cū. i. latino: penultima cū. i. græco & cum simplo. s. scribitur: insula una est ex æoliis: quasi ἐρίη id est litem φύσα id est sufflans.

Erisitos cum. i. latino utrobq; & t. exili scribitur: nomen fuit uiri: q̄ Curerem prorsus asp̄nebatur: ut ostendit Ouidius li. viii. metamorphoseos: & componitur ex ἐρίς quod est lis: & ἰτός frumentum: quasi lis cum frumento.

Erythron cū. y. græco & th. aspirato sequēte. r. scribitur: dicit̄ a nostris rubrum. quo sane nomine Persei filius: & Andromade uocatus fuit. a quo teste Solino & non solum ab arenarum colore: mare id uocatum fuit quod rubrū dicimus.

E rythrea syllaba simili modo scribitur: quia ex his locis: quæ iuxta rubrum mare sunt originem traxisse dicitur.

E rythrea etiã insula ponit a Plinio circa finẽ li. iiii. historię naturalis in mari gaditano: quã tã sic cognominatã dicit: quoniã tyrii ab origine earum orti ab erythreo mari ferebant. & subdit in hanc Geryones habitasse a quibusdã existimat cuius armenta Hercules abduxerit: & subdit. Sunt qui aliam esse eam: & contra lusitanam arbitrentur: quam eodem nomine appellant.

E rythinus antepenultima cum. y. græco: penultima cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: fuit hominis: ac urbis nomen.

E ryx cū. y. græco scribitur: fuit Butæ filii Amici bebryciorũ regis ex Venere filius ut celebres græcorũ auctores attestant. Seruius uero Neptuni filium dixit. hic in sicilia regnã: & corporis uiribus p̄stans legẽ hospitibus dedit: ut cum eo cæstibus decertarent: q tandem ab Hercule redeunte ex hispania uictus occubuit: & in summo montis propinqui drepano: sub quo in honorem matris templum construi fecerat: & uocari iusserat erycinæ Veneris templũ sepultus fuit ex quo monti nomen erycis datum est. de quo Ouidius libro. ii. de arte:

Sed dea non patitur sic ad sua gaudia cogi:

Colle sub umbroso quam tenet altus eryx.

Sane de ipso eodem eryce: dixit Seneca in Hercule furente.

Ipsius opus est cælestibus fractus suis

Eryx: & eryci uinctus antæus libis.

E rodus cū. e. absq; diphthongo: & i. latino scribitur: auis est. in quam libro decimo iliados conuersam dixit Homerus Palladã: cum faueret Vlixĩ exploratori.

E totima cū. t. exili: & i. latino scribitur: dicitur a nostris interrogatio: quam figuram ornatus poetæ obseruant: ut Terentius in andria: Vbi illic est scelus: q me hodie perdidit. Virgilius libro secundo æneidos.

Quo res summa loco panthu: quam præhendimus arcem.

E rare p duplex. r. scribitur: & dictũ uersumq; ἔρρειν uerbo græco dixit Cloattus uerus in libris quos inscripsit uerborũ e græcis tractorũ: ut rettulit Gellius lib. xvi. noctiũ atticarũ: quo uerbo usus est Homerus cum ait: ἔρρε κἀκὴ γλῆνη. & alibi comperi: ἔρρε ἐκ υἱοῦ Τάσσοῦ ἐλέγχιζε ζωοῦτου.

E ssedones cum duplicato. s. scribitur: sunt asiaticorũ schytarum populi: quibus (teste Herodoto libro historiarum. iiii.) mos est parentum funera cantu prosequi: & congregatis pximis: cadauera ipsa pecuduz amixtis carnibus comedũt. Quin & ossa capitum incincta auro tenent ad seruitia poculorum: quæ (teste Plinio libro quarto naturalis historię) ultima sunt pietatis officia.

E tearchus cum. t. exili: & ch. aspirato scribitur: rex fuit oasis urbis cretæ: ut in ea dictione uidebimus.

E teocles antepenultima cū. t. exili & e. absq; diphthongo: ultima cū. c. simplici scribitur: & habet accentũ in antepenultima: fuit filius Oedipodis thebanorum regis: q cū fratre Polynice dissensit: ut late mōstrauit Statius in sua thebaide.

E themon cū. th. aspirato: & e. absq; diphthongo scribitur: nomẽ fuit uiri pprium de quo Virgi. li. x. æneidos meminuit: cū ait: Et clarus ethemō lyttia comitat ab alta

E tymologia prima cū. e. absq; diphthongo: sequẽs cū. t. exili & y. græco: penultima cū. i. latino scribitur: hæc uerborũ originẽ inquit: & a Cicerone dicta est notatio quia nomẽ eius ut dixit Quintilianus apud Aristotelẽ inuenit σὺμβολον: qd

est nota. nã uerbũ ex uerbo ductũ. i. ueriloquiũ: ipse Cicero q finxit teste Quintiliano reformidat. Sunt qui uim potius intuiti originationẽ uocent.

E thnicus cū. th. aspirato: sequẽte. n. & i. latino in eadẽ syllaba: atq; c. exili in ultia scribitur: dici p̄t a nobis gentilis. nã deriuat ab ἔθνος: quod gentẽ significat.

E thos cū. th. aspirato scribitur: sed prima apud græcos dupliciter habet. Nã uno mō cum. e. scribitur: absq; aliqua diphthongo: quæ sane littera apud illos semp breuis est: & tunc quoq; morem dicit: hoc est consuetudinem & ritũ: & Iuuenalis in satyra: quæ incipit. Et spes & ratio obseruauit: cuz ait: Scribendi cacethos ægroq; in corde senescit: ubi penultima eius. quod est cacethos breuis habet: & malum morem ac consuetudinem indicat: ut in ea dictione uidimus. alio uero modo apud illos: nō cum. e. breui: sed cum. h. scribitur: quæ semper apud eos lōga est: & tunc quoq; uirtutem: hoc est morẽ: qui est habitus animi designat: ut uoluit Aristoteles libro æthicorũ primo. nonnunq; etiã indolem traductũ comperi: sed cum nos diuersas eiusmodi litteras non habeamus: & ipsum. h. in. e. lōgam apud nos transferatur: ut ea productio cognosceretur: atq; ob id uocabuli diuersum significatũ compræhendi posset: consueuerunt antiqui nostri non. e. simplicem: sed. æ. diphthongum scribere: ut uidimus in dictione æthica: quæ ab æthos secundum hanc significationem deriuatur.

E uan cum eu diphthongo: & n. littera in fine scribitur: interiectio quædã est laudantium Bacchum: quam quidem interpretantur bone puer.

E uanne cū eu diphthongo & duplicato. n. scribitur: fuit ut qdã ferũ Martis filia ex Thebe uxore Asopi: uxorq; Capanei: quæ illũ incredibili amore dilexit: ita ut cū audiret eũ apud thebas cecidisse fere i mortis stuporẽ dirigit: & cū deide illius celebrareẽ funus se in rogam p̄icerit: ipsa dicẽte apud Ouidi. li. iiii. de arte: Accipe me capaneu: cineres miscebimus inquit.

E uænetus secunda cum. æ. & ultima cum. t. exili scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarum. vii. Carnei filius & dux lacedæmoniorum: qui ad custodiendũ introitum thessaliæ contra Xerxem una cum Themistocle duce atheniensium a græcis constitutus fuit.

E uæmon penultima cum æ diphthongo scribitur: fuit rex hormenii: & pater Eurypyli: ut ostendit Homerus libro iliados secundo.

E uander: & Euandrus: utrunq; ut supra ostendimus cõperitur: & interpretari ualet bonus uir: nã ἐν bonũ indicat: & ἀνὴρ ἀνδρῶν uirum dicit: fuit teste Seruio sup. viii. æneidos: Pallantis arcadum regis nepos: qui cum patrem casu occidisset: uel ut aliis placet seditiõ: suadente matre Nicostrata quæ uaticinatrix erat: & per uaticinium fugiente filio maxima promittebat: dimissa aracadia cuz eo ad italiam uenit: & hostia thybridis intrans: atq; pulsus aboriginibus in pallatino monte confedit: ubi modicum fundauit oppidum dictum nomine pallanteum: dicente ipso Euandro ad Aeneam apud Virgiliũ in. viii.

Tum rex euandrus romane conditor arcis:

Me patria pulsum pelagiq; extrema sequentem.

Fortuna omnipotens & ineluctabile fatum

His posuere locis: matrisq; ægere tremenda

Carmentis nymphæ monita & deus auctor apollo.

Idem Ouidius libro. i. fastorum longo p̄cessu expressit. Iustinus uero li. xliii. inquit. Euander rex arcadiæ a pallante urbe discedens in italiã cū mediocri turba

populorum uenit: cui Faunus & agros & montem quem ille postea pallatium appellauit benigne cōcessit: de quo in dictione roma uidebimus.

- E** uboia prima cū eu diphthongo penultima cū. i. latino diuiso ab. o. scribitur: nam apud græcos diphthōgus ē oi: quæ a nostris diuidit: ut supra uidimus. Insula ē p̄celebris: t̄ticæ adiacēs in mari: quæ ab illa euboicū dicitur: & tā modico spacio a cōtinenti boeciæ diuidit: quod dubium fuerit teste Solino an debuerit inter insulas numerari: fuit etiam eodem nomine ciuitas in eadem insula.
- E** uclides cū. e. exili & i. latino scribitur: fuit teste Laertio geometra insignis ab oppido megaris. quod isthmo adiacet: siue ut tradet Alexander gelonus: fuitque teste Plutarcho Socrati contemporaneus.
- E** ucharistia cū. ch. aspirato: & i. latino utrobique atque. r. simplici scribitur: dici potest a nobis bona gratia. Nam componitur ex eū quod est bonum: & χαρις gratia.
- E** uchion cum eu diphthongo & ch. aspirato: atque. i. latino scribitur: nomen ē Bacchi deductus ab eūχῆ: quod uotum & precem indicat: quasi dignus sit uoto & prece ut ὑπακτῆον: quod a ὑπακτῆς deducitur: indicat ope dignum: unde eius modi terminationes similiter indicant.
- E** udamidas cum diphthongo similiter & i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho Archidami filius: & frater Algidis.
- E** udx. nonidas cū prima similiter: sequēs cū æ diphthongo: & penultima cū. i. latino scribitur: nomē fuit uiri propriū originē habēs ab eū: quod ē bonū: & Δαυνοιδης: quod originē habet a dæmon: quod est intelligens: quasi bene discernens.
- E** udora cum eu diphthongo similiter scribitur: & interpretari ualet bonum donū fuit teste Hesiodo in theogonia nymp̄ha Oceani & Tethyos filia.
- E** udoxus cum eu diphthongo: & x. consonante scribitur: & potest interpretari bene gloriosus Δόξα enim gloria est. fuit enidius patria Aeschinis filius. fuit geometres & astrologus summus: didicitque geometriā ab archita. fuitque medicus & legifer. in medicina Philistione siculo preceptore usus est teste Callimacho: fuit athenas: & fuit Socratis auditor Socyone teste: nonnulli etiā Platonis asserunt. Deinde in ægyptum perrexit: ubi uno anno mensibus quattuor sacerdotes audiuit: mēto attonso atque supercilio octo annorum historiam condidit. inde mauolea uidere uoluit. & apud cyricum in propōtide philosophatus est. dixitque teste Laertio in procenno de uitis philosophorum homines magorum sententia reuicturos esse. Reliquit cōmentaria: pulcherrima & eruditionis plena. nam scripsit leges: & de geometria atque astrologia. fecit libros eximios. unde Cæsar in conuiuio Cleopatrx apud Lucanum li. x. dicebat ad Chorebū. Non meus eudoxi tinctus fastibus anus. Nam teste Seruio sup. v. æneidos ipse primus annū depræhendit: post quē Hipparchus: & ultimo cæsar. Meminit etiā istius Aristoteles li. metha. xii. & similiter in æthiis. tres fuerunt Eudoxi. primus hic. secundus rhodius historicus. tertius siculus Agathoclis filius & poeta comicus.
- E** udoxia cum. x. consonante & i. latino scribitur: dicitur a nostris bona gloria: ut in præcedenti uidimus.
- E** uenos cum eu diphthongo: secunda cum. e. absque diphthongo: & unico. n. scribitur: sic quoque græce εὐηνος: fluuius est descendens a thratia. & calydoniam secans. de quo Ouidius meminit libro metamorphoseos. ix. cum ait. Nanque noua repetens patrios cum coniuge muros. Venerat eueni rapidas loue natus ad undas.

Et Lucanus libro. vi. thessaliam describens ait.

Et meagreā maculatus sanguine nelli.

Euenos calydonia secat: caditque teste Plinio quarto naturalis historiae in corinthiacum sinum ex opposito ad urbem patras.

E ueltho cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto rex salaminæ.

E umelus cum unico. l. præcedente. e. absque diphthongo scribitur: fuit Admeti regis thessaliæ filius ex Alcesti uxore: ut uidimus in dictione Alcestis.

E uemenes uel ut aliis magis placuit eumenius prima cū eu diphthongo: & reliquæ absque diphthongo scribuntur: fuit uir cardianus: qui teste Aemilio si uirtuti par data esset fortuna: non ille quidē maior sed multo illustrior atque etiā honoratior fuisset: nam cum ætas eius incidisset in ea tempora: quibus macedones florent: multū ei detraxit inter eos uiuēti quod alienæ erat ciuitatis. neque aliud huic defuit quæ generosa stirps: & si illo domestico summo genere erat tamē macedones eum sibi aliquando anteponi indigne ferebāt: uincebat enī oēs cura: uigilantia: patientia calliditate & celebritate ingenii. adolescentulus ad amicitia accessit Philippi patris Alexandri: & breui tempore in intimā deuenit familiaritatē: quæ cū Alexandro filio cōseruauit: de quo magna deinde ab græcorum historicis describuntur.

E umæus cum æ diphthongo in penultima scribitur: fuit teste Homero subulcus qui Vlixem post longos errores in domum patris conduxit.

E umenides cum eu diphthongo: & i. latino scribitur: indicat secundū uerbū mites: sed per cōtrarium furia designantur infernales: quia longe sunt immites.

E umilus cum. i. latino: & unico. l. scribitur: fuit teste Homero unus ex græcis duobus qui ad troianum bellum uenere.

E umonides cum. o. post. m. & ante. n. atque. i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho uir thebanus.

E uneus sola prima cum eu diphthongo scribitur. Nam trisyllabum est: & apud græcos habet accentum in prima. fuit teste Homero in. vii. iliados Iasonis filius ex Hypsipyle filia Thoantis regis.

E unūchus cum. ch. aspirato scribitur: ille dicitur qui uirilibus est exectus.

E uonymus cum. y. græco scribitur: insula est uno ex æoliis in freto siculo.

E uphonia cum. ph. aspirato & i. latino scribitur: transfertur a Prisciano bona sonoras. Quintilianus uero in primo elegatius & significatius uno uerbo trāstulit uidelicet uocalitas. unde h̄ græce εὐφωνία ex duobus cōpositū sit: tamē aliud est cōpositum: aut dissipatum: & laus linguæ latinæ est græcos in suis ipsorum uocabulis transferendis proprietate superare si possumus: uel æquare.

E phranor cū. ph. aspirato scribitur: fuit isthmus statuarius suo tempore laudatissimus: hoc est olympiade. li. huius teste Plinio li. xxxiiii. naturalis historiae Alexander Paris est: in quo laudatur quod omnia simul intelligantur: iudex dearum: amator Helenæ: & tamen Achillis interfector. eiusdē dicit esse Mineruā Romæ: quæ catulliana appellatur: hoc est infra capitolium a. Q. Lucratio Catullo dicata. & simulachrum boni euentus dextera paterā & sinistra spiceā: ac pauper te nens. eūdem li. xxxv. dixit idem Plinius fecisse colossos: & pinxisse ac cōposuisse uolumina de simetria & coloribus: quoniam & eū docile ac laboriosum: & in quocūque genere excellentē fuisse asserit. unde ait Quintilianus li. xii. de institutione oratoria: Euphranorē admirandū facit quod & ceteris optimis studiis inter præcipuos pingendi fingendique idem mirus artifex fuit.

- E uphrates cū. ph. aspirato: & .t. exili scribitur: fluuius ē grādis & memorandus quez haud lōge a fonte trigidis oriri in mōte periardes maioris armeniz diligētiorez afferunt. de quo Lucanus li. iiii. & Plinius li. v. plura dixerunt hic cū longa uia xgerit & babylonē in duas partes diuiserit: in mare rubrum tandem descendit
- E phrosyna cum. ph. aspirato: & .y. græco scribitur: fuit una ex gratiis: ut uidimus in dictione charites: & descendit ab ἐὺφροσύνη: quod est lætor
- E uprepia cum eu diphthongo: sequens cum. e. absq; diphthongo: & penultima cum. i. latino scribitur: dici potest decor. Nam componitur ex ἐὺ: quod est bonum: & πρέπον decens.
- E uryale cum eu diphthongo: & .y. græco scribitur: fuit regis Minois filia: quæ Neptuno Oriem peperit. Alia fuit filia Proeti argiuorū regis: ut in dictione Proetus uidebimus. Alia ex tribus gorgonibus una.
- E uryalus simili mō cū. y. græco scribitur: fuit teste Home. li. ii. iliados unus ex ducibus pelopōnesiacis: q argos & ppinqs urbes incolebat: & ad troiā cū octoginta nauibus uenerūt: quē dixit Homerus diuina pulchritudine: aliū troianū effinxit li. v. & ix. æneidos Virgi. fuit etiā istrionis cuiusdā nomē: ut luuenalis i saryra Credo pudicitia. Nobilis euryalū: aut mirmidonū exprimat infans.
- E urybates cum. y. græco & .t. exili scribitur: fuit teste Homero libro iliados. ii. uir ithacus: quem Vlixes præconem semper habebat ad manuz idem & Talthybius missi fuerunt ab Agmenone ad Achillis tentoria pro Briseide capienda. de quibus ipsa apud Ouidium in tertio epistolarum heroidum ait. Nam simul eurybates me talthybiusq; uocarunt.
- E urybibia antepenultima cum. y. græco: & penultima cuz. i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympa: quæ stellas & luciferum genuit: hanc dixit Orpheus in argonautica filiam fuisse Ali senis.
- E rybiades secunda cū. y. græco: antepenultima cū. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto unus ex ducibus Xerxis.
- E urycion antepenultima cum. y. græco: & penultima cum. c. exili: & .i. latino scribitur: nomen fuit fabri argentarii. de quo Virgilius libro æneidos. x. Quæ bonus urycion multo celauerat auro.
- E urycratidas absq; aliqua aspiratione: & cū. y. græco in secūda: atq; .i. latino i pēultima scribitur: uir fuit lacedæmonius: de quo nōnunq; Plutarchus meminit.
- E uryclea cum. y. græco & .c. exili scribitur: fuit teste Homero libro secundo odyssæe nutrix Vlyxis.
- E urydamas cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto libro. v. iliados uir troianus somniorum interpres.
- E urydame cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vi. uxor Leutichidis regis spartanorum.
- E urydice antepenultima cum. y. græco: penultima cū. i. latino & ultima cum. c. exili scribitur: fuit una Orphei uxor amatissima. & ab Aristeo filio Appollis amata: quē cum semel ipsa fugeret e serpente in calcaneo læsa occubuit: pro qua recuperanda usq; ad inferos descendit Orpheus: ut late & pulcherrime descripsit Virgilius libro georgicorū. iiii. Altera fuit teste Homero Clymenū filia & uxor Nestoris: ex qua septē filios & filiam unicam suscipisse dixit.
- E urylochus cum. y. græco & unico. l. scribitur: atq; .ch. aspirato: fuit phlegyorum rex: qui teste Pherecyde destruxit thebas anteq; ueniret Cadmus: qui eas fœste

- reædificauit.
- E urymedon cū. y. græco scribitur: fuit teste Homero libro. iiii. iliados Predæ cuiusdam filius: & auriga Ptolemæi cuiusdā græcorū principis. Idem teste eodē Homero circa initiū libri. vi. odyssæe fuerat pater Periboiæ: ex q; Neptunus genuit Nausithoū regem phæacū. & patrē Alcioni. Alter fuit atheniensū dux cū Demosthene: de quo apud nostros Iustinus li. iiii. tractauit.
- E urymone cum. y. græco scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympa filia Oceani & Tethyos: uxorq; Orcami: & mater Leucothoes. Altera fuit Appollinis filia: quæ Talaoni marito Adrastum argiuorum regem: & Eriphylen amphiarē rei coniugem peperit.
- E uryon cum. y. græco scribitur: fuit Amyntæ macedonum regis filia: quæ patrē a maris insidiis liberauit.
- E uripides cum. i. latino utrobq; scribitur: fuit poeta tragicus: & inter omnes eius generis meo iudicio clarissimus: quod nomen ideo illi fuisse impositum dixit Priscianus libro. ii. de octo partibus orationis: quia natus ea die fuit: qua atheniensis cum persis in euripo bellum gessere. Cuius progeniem & alia multa: qn & non uulgarem eius mortē: quia a canibus laceratus fuit late scripsit Gellius libro. xv. noctium atticarum: & libro. xvii. floruisse dicit circa annum fere post conditam urbem tricentesimum uigesimum tertium.
- E uripus cuz. i. latino: & unico. p. scribitur: est maris ps quædā inter boeciā seu phocidē boeciæ partē & euboiā insulā sita: q; alterno cursu teste Pōponio li. iiii. hoc est cursibus septies in die totidēq; nocte refert: & adeo imoderate cōuertitur ut uentos ac etiā plena uētis nauigia secū portet: dicente Seneca i Hercule œtheo. Euripus undas flectit istabiles uagas: Septemq; cursus flectit & totidem refert. Dū lassum tirā mergat oceano iubar. Cuius cām utputo nemo nouit. Nam cū adolescens superiori anno e constantinopoli a Iuliano Cæsarino cardinali sancti Angeli ad Italiā reuocatus: cum impatore græcorū uenirē: rem hanc tanta admiratione cōspexi: quanta aut unq; aliqd uiderim: aut uidere posse existimem. nec rationē Liuii: quā li. viii. de secūdo bello punico uētis quibusdā ascripsit ueram putauit: cū nulla flante aura id idem fieri conspexerim.
- E urypylus cum. y. græco utrobq; scribitur: fuit Herculis & Gasciopes filius: regnauit in coo insula: & cūctorū græcorū augur pitissimus ē habitus: nō tamē similis Calchati troiano. Hic cum aliis græcorū ducibus uenit ad troiam: ut ostēdit Homerus libro. ii. iliados. de quo Virgi. similiter li. ii. æneidos meminit cum ait Suspensi Eurypylum scytarum oracula phœbi mittimus. Alter eodem nomine ex ormenio fuit Euemonis filius: qui teste eodem Homero cuz quadraginta nauibus suarum gentium uenit ad troiam.
- E urystheus cum. y. græco: & .th. aspirato scribitur: fuit Scheneli mycenarū regis filius: qui astu Iunonis herculi imperabat uaria quotidie aggredi mōstra: quibus illum perire contigerit.
- E urytus cum. y. græco: & .t. exili scribitur: fuit œchaliæ rex: & pater Ioles. de quo uidebimus in dictione œchalia: & ab Euryto patronymicū fœminum eurytis cum. i. latino in ultima deducitur. Ouidius nona hercidū epistolarum. Eurytidos ioles & infani alcidæ. Alter fuit eurytus centaurus: de quo Ouidius libro xii. metamorphoseon inqt. Nā tibi feruorum sæuissime centaurorū Eurite.
- E uropa cum eu diphthōgo scribitur: fuit una Oceani & Tethyos filia: ut ostēdit

Hesiodus in theogonia. Altera fuit Agenoris phoenicum regis filia: quæ a Ioue i forma uiculi rapitur: & in cretam transfertur: ut late Ouidius libro tertio metamorphoseos explicauit.

Eurotas cum eu diphthongo: & t. exili scribitur: fluuius est. teste Plinio libro. iiii. naturalis historiarum in laconia: qui teste Liuiio libro. iiii. de bello macedonico urbem lacedæmona præterfluit: & quæ ripæ eius abundant lauro: dicunt poetæ sacrarum illum fuisse Apollini: dicente Virgilio in Sileno. Omnia quæ phœbo quondam meditante beatus Audit eurotas iussitque ediscere lauros.

Eustathius antepænultima cū. t. exili: & penultima cū. th. aspirato: & i. latino scribitur Nonnulli uero cōuertetes. t. in. c. scribunt Eustachius sed cū. th. scribi debet.

Eustratius absque aliqua aspiratione scribitur: nam a Στρατός: qui est exercitus deriuatur. nomen fuit philosophi: qui in æthiicam Aristotelis scripsit.

Euterpe cuz. t. exili scribitur: una fuit ex musis: ut in dictione musa uidebimus: & cōponitur ex év: quod est bene: & Τέρπω delector: quasi bona sit delectatio.

Eutices absque aliqua aspiratione: & y. græco scribitur: nomen fuit hæresiarchæ.

Eurychides antepenultima cū. t. exili & y. græco penultima cū. ch. aspirato: & i. latino scribitur: nomen fuit uiri ppiū. de quo nonnunquam Plutarchus meminit.

Euthymedon cū th. aspirato & y. græco scribitur: nomen fuit philosophi cuiusdam.

Euxinus prima cum eu diphthongo: sequens cū. x. consonante & i. latino scribitur: mare illud est: quod pontum dicimus: ut in ea dictione uidebimus: & cōponitur ex év quod bonum apud nos indicat: & ξῆνος hospitium uel amicus: quasi bonum sit hospitium: quod p cōtrarium dictum est. Nam circa illud loca sunt asperrima & fera. unde ait Ouidius li. iiii. de tristibus. Euxinus falso nomine dictus habet: & li. eodē inquit. Quæ tenet euxini mendax cognomine pontus. Sed teste Plinio li. vi. naturalis historiarum. Pontus euxinus antea ab inhospitali feritate axenus appellatus est peculiari inuidia naturæ sine ullo sine indulgentis auaritati maris.

Euzonos cum eu diphthongo & z. cōsonante scribitur: cōponiturque ex év quod est bonum: & ζώνη cingulum: nec tamē ob hoc teste Seruio circa finē. viii. æneidos p id ille appellatur: qui bonam zonam habet: sed quæ est strenuus. Nam ut ait omnes qui militantes cinctos dicimus: & ob hoc præcinctos strenuos: ut Horatius: altius ac nos pincti sunt: quæadmodum distinctos: inhabiles dicimus & inefficaces. Virgilio. i. viii. Hic nomadum genus: & distinctos mulcifer aphros. Quæque secundum habitum quædam exponat: qui usque in talos fluebat Quod Plautus ridet in penulo dicens. Que est illa auis cum aphrum uidisset uestem dimissam trahentem.

Exodium cū. o. breui apud græcos & nostros: atque i. latino scribitur: nam non ab Ἐξοδή qui est catus cōponitur: quia tunc quoque cū æ diphthongo apud nos scriberetur uel saltē cum. o. longa: & sic eius dictionis secunda longa esset: quæ semper breuis a nostris poetis ponitur. Quare potius descendit a uerbo ἔξο Διῶ: quod est ergo uel expendo: & inde exodium erogatio quædam dicitur. quod intellexisse uideatur Iuuenalis in. iiii. satyra ait: Tandemque redit ad pulpita notum Exodium. i. cōsueta ac manifesta cōtributio & erogatio: quæ quidem ex ludis dabatur: dicente etiam Suetonio in uita Tiberii: Vnde uox attellanico exodio proximis ludis assensu maximo excepta percubuit hircum uetulum capreis naturæ ligurire.

Exoche cū. ch. aspirato scribitur: dici potest latine eminentia siue excellentia: quære catexoche. i. p excellentiam interpretatur. unde in quibusdam inscriptionibus comperit.

Exochus cuz. ch. aspirato scribitur: potest interpretari eminentis.

Exorcismus cum. e. exili & i. latino scribitur: dici potest adiuratio. nam descendit a uerbo ἔφορκισμός: quod est adiuro.

f Abii qui fuerunt lege historias longas & præsertim Plutarchi. **F**umus latine: græce καπνός dicitur, at **finus** dicitur lætamē Sed iam ad. g. litteram transeamus. Naz. f. nullam habet difficultatem: nisi quæ in principio libri diximus.

G Abii cū. i. latino scribitur: urbs fuit uolscorum septuaginta millibus passuum ab urbe distans. Seruius uero cāpaniæ urbem dixit: eo quod uolsci in præcāpaniæ ponunt. hæc Solinus dixit a Galactio & Bionio fratribus siculis cōditam fuisse: de cuius euentu late scripsit Liuius li. i. ab urbe: & a gabiiis gabinus deducit. Virgilio. lib. æneidos. vii. Ipse quinali trabea cinctusque gabino. quæ gabinus cinctus teste Seruio est tota sic in integrum reiecta: ut una eius lacinia a tergo reuocata hominem cingat. Quo genere uestimenti ut ait: cōsul utebatur bella indicturus quia cum ea ciuitas sacris oparetur: bellum subito uenit: tunc ciues cincti togis suis ad bella profecti sunt: & adepti uictoriam. unde hic ortus est mos.

Gades cum unico. d. a nostris scribitur: nonnulli uero græci duplicant. Insula est in fine bethycæ puinciae: & in extremo nostri orbis uersus occidentem: ubi europa ab aphyrica dirimitur. Nec deriuationem habet græcam: sed uocabulum pœnū est: quod ut aiunt septem indicat: eo quod magis in morem sepiæ circūdetur: hanc teste Solino tyrii rubro mari profecti erythream uocauerunt: dicente Luciano li. vii. Tyrii quæ gabibus hospes: de quo in ea dictione supra uidimus: in eadem dixit Pomponius li. iiii. duo esse promontoria ea parte qua Oceanum respicit super quorum uno eiusdem nominis opulentam urbem esse dixit: super reliquo uero Herculis ægyptii opulentum templum & religiosum in quo eius ossa sita dicebantur.

Gaddir cū duplicato. d. etiā a nostris & i. latino scribitur: urbem eam puto: quam in gabibus opulentam Pomponius dixit: de qua Salustius li. ii. historiarum referente Prisciano in. v. sic ait: ut alii tradiderunt tartessum hispaniæ ciuitatem quæ nunc tyrii mutato nomine Gaddir habent. Et ostendit esse generis neutri: quia accusatiuum similem nominatiuo posuit. Nec est feminini: ut multi putauerunt: quæ tunc quoque dixisset gaddirum.

Gæon cū. æ. diphthongo scribitur: fluuius ille ab aliquibus dicitur: quæ ab aliis nilus uocatur.

Galatea cū. t. exili scribitur: estque in penultima diphthongus. ei. apud græcos: quæ in. e. longa a nostris cōuersa fuit: fuit nymharum una filia Nerei ac Doridis: ipsa dicente apud Ouidium li. xiii. metamorphoseos. At mihi cui patre Nereus & dedita doris Enixa est. & reliqua de illa persequuntur.

Galatia cū. t. exili: & i. latino scribitur: puincia est hispaniæ: & lusitaniæ cōtermina quam a meridie habet. ab occidente uero & septentrione oceanum. ab oriente autem fluuium sequanæ: & puincias germaniæ: & a γάλα: quod est lac nomen assumpsit: quia lacteos hoc est albos homines producit. Vnde etiam gallia licet alterum. l. supassumpserit: & gallogræcia similiter: quæ regio est minoris asiæ: quasi græcia a gallis capta: ut monstrat Iustinus libro. xv.

Galaxaura cum unico. l. & x. cōsonante scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympha Oceani & Tethycæ filia.

Galbana cum unico. n. scribitur: genus est uestimenti ut dicunt mulieribus aptū nam græce dicitur γαλβάνη.

Galbanū cū unico. n. scribitur: ē teste Dialcorde lachryma herbæ cuiuspiā similis ferulæ: quæ ab ipso frutice in ætate præcipit: & ide galbaneus absq; diphthōgo ducit. Virg. li. georgicorum. iii. galbanoq; agitare graues nidote cylydros.

Galerus cū unico. l. & e. absq; diphthōgo scribitur: nec græcū uocabulū puto: quibus nonnulli γαλα: qd̄ est lac deduci uelint. & teste Seruio sup. vii. æneidos genus ē clypei. qd̄ illi albū existimāt. Quibus Virg. cōtradidere uidet: cuz ait. Fulues ue lupi de pelle galeros. Dicit̄ etiā teste frontone in neutro hoc galerum.

Galesus cū unico. l. & unico. f. scribitur: & ē teste Vibio fluuius tarentinorū. de quo Hora. li. carminuz: Vnde si parca phibēt iniquæ Dulce pellitis. Ouidius galesi flumen & regnata petam laconi Rura phalanto. & Virg. Qua niger humectat flauentia culta galesus. Martia. in. xii. Albi qui superas oues galesi.

Galilæa cum. i. latino: & æ. diphthōgo scribitur: pars est iudææ: quæ teste Plinio syriæ arabæ atq; ægipto coniungitur.

Gammarus cū geminato. m. scribitur: genus est cancri: de quo Iuuenalis in satyra Si te ppositi inqt: Sed tibi dimidio cōstrictus gammarus ouo Ponitur.

Gandarii cum. n. ante. d. scribitur: populi fuerunt aliæ scythicæ: ut ostendit Herodotus libro historiarum quarto.

Gangaridæ cū. i. latino scribitur: populi sunt teste Curtio de gestis Alexandri lib. ix. inde assyrios & indos iuxta gangem fluuium. Vnde sic quoq; cognominari putant: de quibus meminit Virgilius libro georgicorum. iii. cuz ait In foribus pugnam ex auro solidoq; elephāto Gangariduz faciam uictorisq; arma quirini Sane ganges fluuius teste Seneca de situ indiæ fluit per indiā nouem alueis Melo. i. nilus septem: quod Virgilius libro. ix. æneidos tetigit cum ait. Ceu septē surgens sedatis amnibus altus Per tacitum ganges. sed ut idez Seneca cōmémorat: nonnulli dixere q̄ tribus alueis fluat.

Ganymedes cum. y. græco & unico. n. scribitur: quia a poetis nostris prima breuis ponitur. Sed quoniā apud græcos plærūq; producit: per duplex. n. ab illis scribi consuevit. Fuit filius Trois regis dardanorum: fraterq; Assarici & Ili. qui ob admirandam pulchritudinem a loue in forma aquilæ raptus. & in cælum trāctus fingitur ab Homero. Quem Virgilius libro æneidos. v. & alii nostri poetæ secuti sunt. Vnde ait Ouidius libro methamorphoseon. x. Nunc quoq; pocula miscet Inuitaq; loui nectar In none ministrat.

Ganyctor cū. y. græco & absq; aspiratione aliqua scribitur: nomē est uiri p̄prium.

Garamates cū. t. exili scribitur: populi sunt libyæ psillis cōtermini: sed ī austri plagam magis cōuersi: a Garamate Apollinis filio: ut qdē putant: sic cognominati Hi teste Herodoto li. historiaruz. iiii. omnē hominis aspectū & loquelā diffugiūt suntq; imbelles & inermes: nec priuata matrimonia noscūt: sed uulgo omnibus in Venerem licet. Sunt etiā eodem Herodoto teste alii garamates in extrema uersus austruz libye dispositi: magnus ut ait populus & fortis. e quibus uersus mare propinquior est uia usq; ad lothofagos itinere dierū triginta. De quibus forte intellexit Virgilius in Dæone: Extremi garamantes: & Lucanus li. iiii. Nō sup arantē merone cancriq; sub axe. Qua nudi garamantes arant.

Garamantis cū. t. exili & i. latino scribitur: fuit filia Garamati garamatū regis: quā Iuppiter Ammodo apud fluuium bagradā cōpressit: & ex ea hiarbā genuit.

Gargittius cū. i. latino utrobq; & duplicato. t. scribitur: fuit teste Iulio Polluce li. v. de uocabulis rerum ad Cōmodū Cæsare canis cuiusdā generosi nomen: q̄ Geryonis boues custodiebat: & leonibus insultabat: quē tunc Hercules interfecit: cū illius armenta abstulit. fuitq; Cerberi epirotici frater.

Gargara q̄q̄ cum. g. a nobis scribitur: secundū tamen etymologiā per. c. scribi deberet. nā teste Seruio sup. viii. æneidos dicūt q̄si καρακαρος. id est caput capitis: hoc est altitudinis altitudo. Nā cacumina sūt mōtis idæ. q̄re de illis locutus dixit Virg. Lucus in arce fuit sūma: de qbus late in dictiōe mysia uidebimus.

Gaulus cum au diphthongo: & unico. l. scribitur: genus est nauis.

Gaurus cum au diphthongo & unico. r. scribitur: mons est campāniæ teste Vibio haud longe ab auerno lacu positus. de quo Iuuenalis in satyra Neule ait. Suspectūq; iugum cumis & gaurus inanis: hoc est intrus uacuus: ut nonnulli exponunt: ego magis puto: id est pauca producens.

Gaza cum. z. consonante scribitur: uocabulum est psicu: quod apud nos opes indicat: & est generis fœmini: ut in sequente dictione uidebimns.

Gazophylatium secunda cum. z. consonante: sequens cum. y. græco penultima cum. c. exili: & i. latino scribitur: nomē est compositum ex dictione psica & græca. persica quidem ut gaza quæ opes nobis indicat: ut Virgilius libro æneidos primo. Et troia gaza per undas. Idē: Et gaza latus agresti: Ex dictione uero græca: ut phylatium quæ a φυλατῶ: quod est custodio deducitur. quasi locus ille esse dicatur: in quo opes reconduntur.

Gelon cum. e. absq; diphthongo: & unica. l. scribitur: fuit tyrānus siculus: cui Hiero teste Plutarcho successit.

Gelonus cū. e. absq; diphthōgo & unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. Herculis filius: a quo schytici quidā populi geloni cognominati sūt hi p̄p̄inqui sunt agathyrhis: q̄ ut illi coloribus se pingi cōsueuerūt dicēte etiam Virg. li. georgicorū. ii. Eoatq; domos Arabū pictosq; gelonos. hi cū p̄ deserta scythica discurrunt: sitientes equorū suorū uenas prundunt: ac sanguinē potāt dicente Virg. libro georgicorum. iiii. Profuit intensos æstus auertere. & inter Ima ferire pedis salientem sanguine uenam. Bisaltæ quo more solent: acerq; gelonus. Cum fugit in rhodopen: aut in deserta getarum. Et lac coneretum cum sanguine potat equino. Hi teste Solino ex hostium cutibus indumenta sibi conficiunt: & equis tegmina super ponunt.

Gela cū. e. absq; diphthōgo: & unico. l. scribitur: fluuius est siciliæ. de quo Ouidius li. fastorū. iiii. Et te uorticibus nō adeūde gela. A quo urbs illi adhærens: gela si militer cognominata fuit: ut Virg. li. iii. æneidos: Immanisq; gela fluuii cognomine dicta. & inde gelous: ut idem in eodē libro. Campiq; geloi.

Genealogia absq; diphthōgo: & cū unico. l. atq; i. latino scribitur: dici potest generationis series. Nā cōponitur ex γενεάς generationis: & λογία sermo.

Genethlios cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: dici potest a nobis natalis: & ide genethliacus: id est natalitius.

Geographia cū. e. absq; diphthōgo: & i. latino scribitur. Et cōponit̄ ab γειάς quod est terræ: & γραφία descriptio. nā γεα terra: & per sinæresim γη.

Gometria absq; diphthongo: & cum. t. exili atq; i. latino scribitur: Et cōponitur ab γειάς: quod est terræ: & μέτροσ mensura.

Georgica cum. i. latino: & c. exili scribitur: componiturq; a γῆρας: quod est terræ & ἔργον opus.

Geryones cuz. y. græco scribitur: fuit ut dicunt poetæ: hispanus: tergeminus: quæ hercules uictum nobilibus priuauit armentis. dicente Seneca:

Inter remotos gentis hesperix greges

Pastor triformis littoris charchæii

Parempus. acta est præda ab occasu ultimo

Notum chitæron paut oceano pecus.

Et Virg. li. viii. æneidos. Nā maximus ultor Tergemini nec Geryone spoliisq; supbus Alcides. Nāq; declinatur hic geryones huius geryonæ: ut Anchises anchisæ. Hesiodus uero in theogonia trium capitū hominem dixit: quæ fulguris filium asseruit dicens: χρῦσα ορ Δετακε Τρικεφαλον γηρουνηα.

Gerrus cuz duplicato. r. scribitur: fluuius est scythiæ: & teste Herodoto libro historiarum quarto septimus ab istro memoria dignus.

Getæ cum. t. exili scribitur: populi sunt thraciæ: ut dixit Plinius libro. iiii. naturalis historiae. de quibus Ouidius. xviii. epistola libri secundi de ponto ait:

Nulla getis toto gens est truculentior orbe. & libro. v. tristium multa de illis prosecutus est. At uero Appianus insignis historicus græcus dixit: Getæ sunt quos dacos uocant. nonnulli uero alii illos esse affirmat: quos iam gothos uocamus.

Salustius uero referente Seruio super septimo æneidos dixit illos esse mysios: &

a Lucullo superatos.

Getulia cū. t. exili & i. latino scribitur: regio est in aethiopia. quæ Plinius lib. v. naturalis historiae dixit hactenus fuisse ætolorū partē: sed pulsi incolæ propriam fecere gentē uersus æthiopes: quæ ab oriente motuosa est: & elephantes gignit. ut Iuuenalis in satyra quæ incipit Omnibus in terris ait: Cum getula ducē porta ret. bælua iuscū. nam a getulia getulus deriuatur cū accētū in penultima. ut i scātionē præfati uersus ostenditur: & in eo Virgiliū li. iiii. æneidos cum ait: Aut captā ducat getulus hiarbas: ubi tā prima q̄ secūda lōgat. Quod ab oibus poetis obseruari cōperimus: ex cæpto Martiale: q̄ li. epigramatū primo tā primaz q̄ secundam breuiavit cum ait. Traducta est getulis nec cæpit arena nocentes.

Gyas cum. y. græco scribitur: nomen fuit uiri troiani proprium.

Gyarus cum. y. græco scribitur: insula est parua: & una ex cycladibus ad quā noxii romani damnabant: dicente Iuuenali in prima satyra: Aude aliqd breuibus gyaris & carcere dignum si uis esse aliquid. Dixitq; in plurali: ut hanc & similit designaret hac & mycone: altera scilicet & cycladuz insula Delon oras & littora circum Errantē: ut dixit Virgilius libro tertio æneidos: Pius arcitenens immo tamq; coli dedit: & contemnere uentos.

Gigantes cum. i. latino: & t. exili scribitur: dicuntur a poetis terræ filii sine patre: quos quinta Luna natos dixit Virgilius libro georgicorum primo: & Ouidius libro quinto fastorum addidit cum pedibus serpētinis. Qui cum deos cælo pelere conarentur: a loue fulminati fuerunt.

Gigantomachia cum. i. latino utrobq; & t. exili atq; ch. aspirato scribitur: dici potest gigantum μάχη. id est bellum.

Gillus cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: fuit uir tarētinus. de quo Herodotus libro historiarum quarto nonnulla explicauit.

Gymnosophistæ prima cū. y. græco sequēte. m. & penultima cū. i. latino scribitur:

dictio est composita ex γυμνός: quod est nudus: & σοφιστής sapiens. Naz teste Pl. vi. naturalis historiae fuerunt indorū philosophi. Alii dixerunt caldæorum: quos & dryiudas Laertius li. i. de uitis philosophorū obscure & per sententias philosophari dixit. dicebātq; colēdos esse deos: nil mali agendū: & mortē cōtēni oportere. De his meminit Lucanus li. iiii. & Hieronymus in plogo bibliæ.

Gymnasiū cū. y. græco sequēte. m. scribitur: locus ē palestræ: ubi nudi exercebāt: qd' nōnunq; p omni exercitio: ac exercitii cuiusq; loco ab auctoribus capitur.

Gymnasiarches prima cum. y. græco antepenultima cum. i. latino: ultima cū. ch. aspirato scribitur: dici potest princeps gymnasii.

Gyges cum. y. græco scribitur. Tres hoc nomine dignos memoria cognominatos cōperi. Vnum quem dixit Hesiodus in theogonia cæli & terræ fuisse filium: Briareiq; fratrem. De quo Ouidius in libro de tristibus ait: Centimanūq; gygen. ut in dictione Briareus uidimus. Alium lydium: quem Plato pastorem regis lydiæ fuisse refert: qui cum die quadam uenisset in nemus: coactus magnis imbribus in quendam terræ hiatus descendit: ubi equum æneum uidit: in cuius lateribus fores esse cum animaduertisset: illis apertis corpus hominis comperit magnitudinis inusitata: qui in dextere digito aureum anulum detinebat. Illum ergo cum detraxisset: & digito suo indueret: ad alios pastores reuersus est: & cū forte anulum ad palmas reduxisset perpendit a nemine se uideri. Ipse autem cuncta uidebat. Atq; deinde annulo reuoluto conspiciebat omnino: qua sane oportunitate usus reginæ stuprū intulit. Qua postmodū adiuuante regē interfecit: & illos sustulit: quos ad regnū sibi obstare arbitratur: unde beneficio anulī & reginæ rex lydiæ effectus est. Tertius fuit puer quidaz Cnidius: qui ab Horatio in secundo carminum formosissimus memoratur his uersibus.

Vt pura nocturno renidet

Luna mari cnidius ue gyges:

Quem si puellarum infereres choro:

Mire sagaces falleret hospites

Discrimen obscurum solutus

Crinibus ambiguoq; uultu.

Gynæcium cum. y. græco: sequens cum æ diphthongo: & penultima cum. c. exili & i. latino scribitur: locus est in ædibus solis mulieribus ad habitandum datus Terentius in phormione: Vbi in gynæcium ire occipio: puer ad me occurrit: & a γυναικῶν: hoc est a mulieribus deducitur.

Gynæconitus eodem modo scribitur: & idem quod gynæcium designare uidetur Aemilius Probus ostendere in proemio de excellentibus ducibus cum ait: Materfamilias apud romanos primum locum tenet ædium: atq; in celebritate uersat: qd' multo fit aliter in græcia. Nā neq; in cōuiuū adhibet: nisi propinquo rum: nec sedet nisi interiore parte ædium: quæ gynæconitis appellatur.

Gynæcia eodem modo scribitur: & ponitur a nostris nonnunq; pro bona dea: ut uidebimus in dictione Maia.

Gyndes cū. y. græco scribitur: fluuius ē q nascitur in montibus mantianis & fluēs p dardaneos ingredit tigrim: ut scripsit Herodotus li. historiarū. i. De quo Seneca li. iii. de ira inqt: Cū gyndes fluuius secūde post euphratē magnitudinis cyri impetū ueniētis cōtra babylonios interciperet: & qdā ex militibus summe dilectus regi eius moliens transitum: rapacitate fluuii absorptus esset: rex iratus amicuq;

ulcisci statuit: iurans ut qui nunc præclarum equitè uorauisset: mox uix tingeret genua mulieris. Nec peragendo segnior bellum indictū hosti cum flumie gessit: anno integro cum toris copiis gyndem fluuium per magnas deductum fossas: in quadraginta sex alueos dispartiuit. eo opere prædoctis fossoribus etiā euphratem longe ualidissimum per loca uaria deriuauit: nomenq; tunc illi perdere fecit: quare & babylonem hostiliter cæpit.

Gypsum cum y. græco scribitur: genus est calcis albæ: quæ facile cōgluctinatur: & indurescit. unde si labore ex illa signa formantur. Iuuenalis in secunda satyra. Plena omnia gypso Chryssippi inuenies.

Gyrtoe cū. y. græco & t. exili scribitur: nomen fuit urbis pelagice siue thessalice.

Gyrus cum y. græco scribitur: & circuitum apud nostros designat.

Gisco cum i. latino: & c. exili secundū græcam litteraturam scribitur: fuit eo nomine Hamilcaris filius longe prius q̄ punica bella fierent. Alter fuit pater eius Hamstrubalis: qui cum Scipione plurima bella gessit.

Gytheus cum y. græco & th. aspirato scribitur: nomen fuit uiri proprium.

Glyphyrus cum y. græco scribitur: dici potest latine festiuus.

Glaucos cum c. exili scribitur: fuit atheniensis philosophus.

Glaucus cum c. exili scribitur. Quo nomine diuersi cognominati fuerunt. Nam unus de potnia ciuitate fuit: q̄ cum sacra Veneris phiberet: illa irata imisso furore libidinis equabus: q̄bus ipse ferebat: ab illis morsibus est dilaceratus: ut dixit Seruius super. iii. georgicorum. ubi dixit Virgi. Et mentem uenus ipsa dedit quo tēpore glauci Potniades malis mēbra absumpsere quadrigæ. Alter fuit piscator: q̄ cōuersus deinde in deū marinū: ardēter amauit Scyllam. De quo plene Ouidius libro metamorphoseon. xiii. Alium dixit Herodotus li. historiarum. i. chium fuisse: qui primus ferri consolidaturam adinuenit. Et alium in eodez li. rettulit Hippolochi filium: a quo reges apud iones nati sunt

Glycerium prima cum y. græco sequens cum c. exili: & penultima cum i. latino scribitur: nomen fuit puellæ: quod apud nos significat dulcem amorem. Nam componit ex γλυκύς: quod est dulcis: & ἔρως amor. Et sic quoq; per diminutionem adulatione amatoria a græcis prolaturum. q̄q̄ & Glyceria reperitur. Martialis in. xi. Formosam gliceran amat luperus.

Glosa cum unico. s. a nostris scribitur: sed a dictiōe græca traducitur: quæ per geminum. s. scribitur: hoc est a γλῶσσα: quæ est lingua: eo q̄ uices doctoris glossa detineat. Et inde glossema cum duplicato. s. scribitur. Quod Quintilianus in primo interpretatur: quasi uoces minus usitatas.

Gnomon cū unico. m. scribitur: dici potest teste Pli. li. ii. naturalis historię umblicus:

Gnatho cum th. aspirato scribitur. nomen est uiri proprium. sed deductū a γνάθος: quod est bucca: uel maxilla: quaz ille maxime explere cupiebat. Nam ob id sic quoq; parasitus ille apud Terentium nominatus fuit.

Gnosus cum g. ante. n. a pluribus ex nostris scribitur: sed quia apud græcos habet. κ. quod in. c. nostrum trāsserri consueuit: scribunt aliqui cum. c. uidelicet cnosus. & non cum. g. Alii uero ob affinitatem litterarum. κ. in. g. conuerti dicunt: ut in sequenti dictiōe uidebimus: fuit cretæ ciuitas in qua Minos ut plurimum habitare consueuit: unde gnosis deducitur.

Gobius cum g. littera teste Prisciano: & i. latino a nostris scribitur: q̄q̄ apud græcos. κ. scribatur: quod in. c. a nobis conuerti cōsueuit: sed ob affinitatē litterarū

in. g. conuersum fuit. Piscis est uilis. de quo Iuuenalis in satyra. Atticus eximie si cœnat inquit: Nec nullum cupias cū sit tibi gobio tantum in oculis. & Martialis in ultimo: Principium cœne gobius esse solet.

Gobryas cum y. græco scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. uir p̄sa nobilis. unus ex his qui cum Dario cōiurarunt in magum. Nā erat Darii socer atq; regnū Darius ipse adipisceret: ut idē Hero. ostēdit circa initiū li. vii. histor.

Gonnus cum duplicato. n. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vii. urbs in superiori parte thessaliæ: unde ad thessaliam quispiā introitus comperitur. alius scilicet ab eo qui iuxta peneum fluuium habetur.

Gorgias penultima cum i. latino scribitur: fuit teste Quintiliano libro. iiii. de institutione oratoria siculus natione & Empedoclis discipulus: qn & Isocratis atq; aliorum pluriū philosophorū & oratorū præceptor. Idē teste plinio li. xxxiii. naturalis historię: hominū primus & auria statuā & solidā delphis in tēplo sibi posuit. lxx. circiter Olympiade: tantus erat tradendæ oratoriæ artis questus.

Gorogytion an penultima cum i. græco: & penultima cum t. exili: & i. latino scribitur: fuit troianus Priami & Castianiræ filius formaq; & uiribus præstans: ut dixit Homerus libro octauo iliados.

Gorgones cum unico. n. scribitur: fuerunt insulæ in oceano æthiopico in quibus Medusa cum sororibus regnabat: ut uidebimus in dictiōe pegasus.

Gortyna cum t. exili & y. græco scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados urbs cretæ pulchris cincta muris: quā teste Solino lenæus præterfluit amnis. p̄ quē Europam tauri dorso usq; ad eam portatā ferunt: a qua terra pars urbis cognominata fuit dicente Ouidio libro fastorū. v. de illa loquente. Parsq; tuuz tertia nomē habet. Iuxta gortynam nascuntur calami pro sagittis aptissimi dicente Virgi. lib. xi. æneidos. Spicula torquebat lytio gortynia cornu. Nam ab gortyna gortynius & gortynia deducuntur: ut idem Vir. in bucolico ait: Aut armenta fecutū Perducent aliquæ stabula ad gortynia uaccæ. Nāq; ibidem aliquādo fuisse armēta Solis testatur Seruius. Verum moderniores mutantes. g. in. c. non gorthynam sed cortynam iā dicūt: ac scribūt: ut in ea dictiōe uidebimus. Sed nos seruato. g. in antiquis & emendatissimis codicibus scriptum comperimus. sane cortina absq; aliqua aspiratione: & i. latino aliud significat ut supra uidebimus.

Gracchus cum duplicato. c. & secundo aspirato scribitur: nomen est auis a uoce deductum teste Quintiliano in primo de institutione oratoria, fuit etiā cognomen clarissimorū quorundam romanorū. qui nō modo rebus gestis: sed eloquentia præcipue claruerunt: dicente Hieronymo sup Amos prophetam: Oratores Lysiam & Hyperidem: Periclē & Demosthenē: Gracchos Catones Tullios & Hortensios in cælum laudibus ferunt poetæ: si epici sunt Homerū atq; Virgiliū: si lyrici: Pindarum & Flaccum crebro sermone concelebrant.

Gradius cum i. latino scribitur: non est uocabulū græcū. neq; latinum. sed trax quod bellicosum designat & fortē. diciturq; latine Mars eo q̄ maribus in bello præsit: ut dixit Varro de lingua latina: cum per uiros fiant prælia. Et dicitur filius Iouis ex Iunone. Ouidius uero dixit in quinto metamorphoseos illum fuisse Iunonis filium absq; patre: ita ut cum uideret Iuno maritū Iouē absq; mulieris seruitio percusso capite emisisse Mineruam armatā: ibat ipsa ad Oceanū quæsitura. quoniam pacto & ipsa absq; uiro parere posset: sed itinere fessa cum forte ad hostiū deæ Floræ uxoris Zephyri refedisset: a Flora interrogat quorsū

hio. s. Amos. pp. 111

Varro i de lingua Lat.

Qui. q. on. th. 8

& qua de causa pergeret. Quod cum didicisset Flora obtulit suffragari: si loui forent tacita nomina suffragantis. p̄misit id Iuno ac iuramento firmavit. Mox docuit illam Flora in cāpis olentis florem esse: quo tacto repente sine uiro cōci peret. Quod Iuno experta Martē concēpit: & deinde peperit ferocissimū & bellicosum: qui bellorum deus est habitus: unde Flora ad Nasonem loquens in. v. fastorum inquit.

Mars quoq; si nescis per nostras editus artes
Iuppiter hoc & adhuc nesciat usq; precor: & reliq; ubi eandē fabulā p̄sequitur.
Hunc Statius in li. thebaidos dixit i thracia tenere sedē. domūq; illius descripsit & familiaz: cuius & Bellonā sororē aurigā esse uoluit. huic romani teste Seruio sup primū æneidos duo cōstituere tēpla: unū in urbe tanq; urbis custodi: alterum extra urbem in uia appia portæ pximū: q̄si p̄ republica pugnatōri. Idem mutuo amore dilexit Venerem uulcani cōiugē: de quo Ouidi. in. iiii. metamorphoseos libro: & circa finē li. ii. de arte: & in primo de sine titulo late p̄tractauit eūdē dixit Home. in. li. iliados semel uulneratū fuisse i extrēo lateris a Diomede & tanto uocis sonitu exclamasse q̄to aliorū. x. milia potuissent: Quod lepidissi mē in latinū Caro. noster Arreti. i ipsum Martē inuehēs traduxit: cum dixit.

Mec tibi iam semper p̄sunt crudelia bello.

Vulnera: nam repeto sæpe tulisse uices:

Cum latus extremum cuspis diomedeā fixit.

Proh pudor atq; homini uulnera facta deo.

Tum quantum exclamant hominum bis milia quinq;

Cum reperunt acri bella nefanda manu:

Tam magna terras complesti ac æthera uocæ:

Vt tremere danai dardaniūq; simul.

Dicitur: & xantus mediis exterritus undis:

Concussa est ide: territus est simois.

Visaq; tum uolucris tremulis petere aera pennis.

Rhoetei: & pisces concava saxa petunt.

Turbine dehinc cælo tendit sic oblitus ille

Sanguine diuino constitit ante deos.

Non hominum puduit regi diuumq; parenti

Dicere mortali uulnera facta manu:

Dicere nec puduit pedibus sperasse salutem:

Hei mihi q̄ melius tardus inersq; fores.

Iuppiter ipse pater rabiem sauosq; furōres

Increpat: & matri quod nimis ipse places:

Quodq; tibi cordi bellum & discordia pugnae

Inuisumq; sibi non minus esse docet:

Heu quod tytide uulnus non altius actum

Corq; ferox mecum ruperit hasta tuum.

Quare & Iuuenalis in satyra Exēplo quodcūq; malo ad Caluīnūz qui deposito fraudatus fuerat iqt: Tu miser exclamas: ut stentora uincere possis. Vel potius quantum graduius homericus audis Iuppiter hæc.

Græcus cum æ diphthongo & c. exili scribit: fuit rex atticæ regionis: a quo græci dicti sūt: ut dixit Aristoteles i meteoris: ūde græcia græcanicus & græciēsis

deducitur. Sane apud græcos uarie locuti sunt auctores: quod ex linguarum copia qua se plurimū iactant puenire necesse fuit. Nam quinq; apud illos linguæ habent: quæ declinationibus nominū & uerborum ac litterarum quarundā uarietate depræhēdūt ut attica æolica ionica dorica & κοινή id ē cōmunis

Grammatica cu; duplici. m. & t. ac. c. & i. latino scribitur. dici potest a nobis litteraria. Nam descendit a γράμμα: quod apud nos est littera. & teste Quintiliano in emendate loquendo atq; scribendo grāmatica consistit: ita ut litteræ suas custodiunt uoces: & uelut depositum reddant legentibus. Quod uero ad significate & ornate dicendum aut scribendum spectat: maiori competit artificio: q̄q; & a grāmaticis auferri non debeat.

Granicus cum unico. n. & i. latino atq; c. exili scribitur. fluuius est phrygiæ in p̄pōtidē iuxta cyricū cadēs: de quo meminit Homerus circa iniciū li. xii. iliados

Graphia cū. ph. aspirato & i. latino scribitur: dici potest a nostris scriptura: quæ non solum exarationē litterarum: sed cū hoc etiā picturam quē admodū apud græcos ea dictio graphia significat: unde scribo apud nostros p̄ eo qd̄ est p̄igo ab auctoribus nostris sæpe positum fuit. Plinius li. xxxv. naturalis historię de Nicomacho pictore locutus inquit: scripsit & Appollinē & dianā deum Matrē in leone sedentem. i. pinxit. similiter Iuuenalis in satyra Credo pudiciam inq; Dacius & scripto radiat germanicus auro: hoc ē picto. Quare & picturas legere dicimur: quē admodū & scripturas. Virgi. li. æneidos. vi. Quin protinus non men p̄legerent oculis: & reliqua & a graphia graphium cum. ph. aspirato stilus dicitur: quo in cæris antiqui plurimum scribere consueuerant: & idem zoographia quasi ζωὸν id est animalium pictura: unde Plinius eodē lib. Dionysius inquit nihil aliud q̄ homines pinxit. ob quod anthropographos cognominatus: qd̄ cū. th. aspirato scribitur & significat ἀνθρωπῶν id est hominum γραφία pictorem: uerū ægypti ex annalibus eorum teste eodem Plinio apud ipsos inuē tam picturā prius q̄ in græciā trāsiret affirmant. græci uero alii apud sicyonē: alii apud corinthios repertā omnes ab umbra hominis linteis circumducta: Itaq; talem primā scripturā singulis coloribus confectā monochromaton dixerunt: qd̄ cū. ch. aspirato & t. exili scribit: & significat μονῶν id est unicum χρομάτων id est colorum: quia unico tantūmō uidelicet umbratili colore pingebant. in quo pingendi genere teste Quintiliano libro. xii. de institutione oratoria claruerunt Polygnotus atq; Aglaophon: quorum ut ait simplex color tam sui studiosos adhuc habet: ut illa prope rudia ac uelut futuræ mox artis primordia maximis qui post eos extiterunt pictoribus præferant: pprio quodam intelligēdi ut mea opinio fert ambitu. Aut apud romanos teste eodem Plinio honos huic arti mature contigit. siquidē cognomina ex ea traxerunt fabiæ clarissime gentis princepsq; cognominis. Fabius ædem salutis pinxit: anno urbis cōditæ quadringentesimoquinquagesimo quæ pictura ut idem Plinius pergit: durauit ad nostram memoriā i ædea Claudii principatu exusta: proxime celebrata est i foro ærei Herculis pacuuii poetæ pictura Enniæ sorore geniti. hæc ille ostendēs deinde hanc artem ab honestissimis manibus non amplius fuisse spectataz sed inter liberales semper habitā: & nūq; a seruis exercitam: sed dignatio inquit præcipua romæ increuit Valerio Maximo cōsule: cū Messalla princeps tabulā pictam præliū: quo carthagenenses Hieronem in sicilia uicerant: p̄posuit in latere curiæ Hostiliæ anno ab urbe condita. cccc. xc. fecit hoc idem & L. Scipio ta-

bulam quā uictoriae suae astaticae in capitolio posuit: post quos idem & nonnulli alii fecerunt. At in tabulis externis auctoritatem romae publice primus omnium fecit. L. Mumius: cui cognomen achaica uictoria dedit. Nam cum in praeda uendenda rex Attalus sexdecim libris Aristidis tabulam emere uellet: in qua liber pater pictus erat: precium miratus suspicatusque in ea aliquid uirtutis quod ipse nesciret reuocauit tabulam: & deinde in Cereris delubro posuit. Quam primam picturam externam Plinius ipse putauit romae publicatam: iuxta quae Iuuenalis poeta locutus uidetur in satyra Atticus eximie cum ait.

Tum rudis & graias mirari nescius artes:

Urbibus euerfis praedarum in parte reperta:

Magnorum artificum frangebatur pocula miles. unde. lib. xxxvi. inquit idem Plinius uictoria Pompeii: de Mithridate primum ad margaritas gemasque romanos mores inclinauit. sicut. L. Scipionis: & Cn. Manilius caelatum argentum: & uestes attalicas & triclinia aetata: sicut. L. Mumii ad corinthia & tabulas pictas.

Gryllus cum. y. graeco & duplicato. l. scribitur: quo nomine uocatus est Xenophontis filius: qui gloriose pro patria occubuit: cuius laudes & epitaphia ut dixit Ari. inumeri scribere. Socrates etiam si Hermippo credimus illius laudes scripsit.

Grynia prima cum. y. graeco & penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo urbs in aetolia: & in finibus ioniae: a gryneum nomen dicitur in sequenti dictione ostendemus.

Gryneum nemus cum. y. graeco scribitur sic quoque dictum a grynia ciuitate asiae in confinibus aetoliae & ioniae: quam puto aliquando clazomenam dictam. Nam de grynia loquitur Herodotus: de clazomene uero ait Seruius super quartum aeneidos librum: cum apud Virgilium dixisset ad Aeneam: Dido: Sed nunc Italiae magnam gryneus apollo: Italiae liciae iussere capeffere sortes: ubi dicit Seruius clazomene ciuitas est in asia: iuxta quam nemus est gryneum. ubi Apollo cum reuerentia magna colitur: & super aeglogam quae inscribitur Silenus ait idem Seruius gryneum nemus est in finibus ioniae Apolloni consecratum. At constat gryneam in confinibus ioniae esse ut supra uidimus. Unde ait ibidem Virgilius ad Gallum loquens de calamis quos illi dabant musae: His tibi grynei nemoris dicatur origo. Nequis sit lucus quo plus se iactat apollo. Namque in eo dabantur manifesta Apollinis responsa: cui praefuit Mopsus ipsius Apollinis filius ex Mantone filia Tyresiae uatis thebani natus: ut dixit Pomponius libro. i. de quo Statius saepius in dubiis auditus iafone mopsus: & ut Seruius ipse super eadem aeglogam attestatur in hoc Calchas & Mopsus inter se contenderunt de pericia diuinandi: sed a Mopso superatus Calchas dolore interiit: ut in carminibus Euphorionis scribitur dixit.

Gryps huius gryphis declinatione graeca: & in plurali gryphes facit. at nonnulli ex nostris hoc tempore grypho gryphonis declinat. Quorum omnium prima cum. y. graeco scribitur: est animal quadrupes & penatum: quod in hyperboreis montibus nascitur: & in omni parte corporis leo est praeter alas & faciem. quibus aquilas representat: estque hominibus & equis maxime infestus: ut etiam tetigit Virgilius in bucolicis: lungentur iam gryphes equis.

Grypus cum. y. graeco & unico. p. scribitur: dicitur nasus gibbus seu aquilinus: & gryphis similitudine deductus.

h

Adrianus cum aspiratione principii & i. latino in antiquis inscriptionibus semper scriptum comperi. Nam apud athenas ad fauces aquae ductus extra ciuitatis moenia ad unum miliarium litteris latinis sic scriptum comperi. Imp. caesar aelius Hadianus. Antonius. Aug. pius. cos. iiii. trib. pot. ii. p. p. aequiductum in nouis athenis coeptum a diuo Hadriano pater suo consumauit. dedicauitque. At uero adrianus sine aspirati-

one nomen est gentile ab adria urbe deductum. sane dictio Hadriana pro filia Minois regis cræte ut inscii quidam moderni sumniauerunt: nunquam coeperta apud antiquos & doctos fuit: ut late uidimus in dictione aradne.

Hæma cum. æ. diphthongo scribitur: dicitur apud nos sanguis: unde dictio hæmilus forte deducitur: & simili modo aspiratur. Sed nos aspirationem abiecit ut in antiquis inscriptionibus aspeximus: de quo supra in dictione æmelius late uidimus.

Hæmatites cum. æ. diphthongo & duobus. t. exilibus atque. i. latino scribitur: lapis est ruboris sanguinei: a quo nomen assumpsit. Nam hæμα graece latine sanguis dicitur.

Hæmorris cum. æ. diphthongo & duplicato. r. atque. i. latino scribitur: dici potest a nostris sanguinaria. Nam ab hæμα quod est sanguis deducitur.

Hæresis sola prima cum. æ. diphthongo & ultima cum. i. latino scribitur: dici potest a nobis optio seu electio. Nam deducitur ab ἀποῦμαι. quod est opto seu eligo: unde aphæresis: quae apud nostros ablatio dicitur: & diæresis quae est diuisio atque synæresis quae est diuisorum coniunctio: a nonnullis uero secta hæresis ipsa traducitur. Cicero autem uocabulo graeco utitur in paradoxis cum ait: estque in ea hæresis quae nullum sequitur florem orationis.

Hæresius cum aspiratione & æ. diphthongo scribitur: nomen est uiri proprium.

Hægesilaus cum aspiratione principii & i. latino atque unico. l. scribitur: fuit rex lacedaemonius non potestate sed nomine: quem admodum ceteri spartani reges creari consueuerant. nam mos erat apud illos teste Plutarcho & Aemilio a maioribus lacedaemoniis traditus: ut duos semper haberent reges nomine magis quam imperio: ex duabus familiis Prodi & Eristhenis: qui princeps ex progenie herculis sparte reges fuerant. horum ex altera in alterius familiae locum fieri non licebat. Ita utraque suum retinebat ordinem: & primum quidem ratio habebat: quod maximus natus esset ex liberis eius qui regnas decessisset. si is uirile sexum non reliquisset: tunc deligebat qui proximus esset propinquitate: pro quem modum mortuo huius regis frater Haegesilaus substitutus est. hic cum a ceteris scriptoribus grecis tum eximie a Xenophonte socratico collaudatus est: eo enim usus est familiarissime. gessitque strenue plurima bella. & religiosus in deos: piusque patriam fuit: quoniam & magistratibus obediensissimus.

Hægesipolis cum aspiratione principii & i. latino utrobique scribitur: uir fuit atheniensis de quo nonnumquam Plutarchus meminit.

Halcyones cum aspiratione principii & c. exili atque. y. graeco scribitur. unde necessario dictionem hanc aspirari indicat poeta: quod exilium consonantem ante illam positam in aspirata conuertunt. Theocritus in bucolicis χαλκῶνες στέρευντι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης. Vbi dixit χαλκῶνες cum. χ. & non καλκῶνες cum. κ. quod factum esset si halcyones non aspiraretur. Nam ibi καί esse debuit: sed pro subsequente uocalem diphthongus ipsa abiecta fuit. & κ. littera exilis & simplex in. χ. litteram aspiratam ob aspirationem sequentis uocalis con-

uerfa fuit. quæadmodum supra ostendimus. Quare si non fuisset eius dictionis prima aspirata exilis & simplex. κ. remanisset. Et sunt aues teste Plinio libro. v. naturalis historiae paulo maiores passeribus: habetq; maiori ex parte penas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac pereo: quas uideri cõtingit raro: quia nunq; nisi circa solstitia & in bruma in qua oua deponunt apparent: Naz tunc quoq; medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tẽpore si pontus undosus fuerit. ipsis ouis mansuescit. Caduntq; pcellæ omnes donec halcyones posita oua foueant. Et cum septẽ dies sint quibus educunt pullos: septẽ alios adiungunt quibus partus enutriant. de quibus Ouidius li. xi. metamorphoseon dixit.

Perque dies placidos hiberno tempore septem.

In cubat halcyone pendentibus æquore nidis.

Tum uia tuta maris: uentos custodit & arceat.

Aeolus egressu: præstatq; nepotibus æquor.

Halicarnasus cum unico. l. sequente. i. latino: & c. exili atq; unico. f. scribitur: deriuaturq; ab αλιος: quod marinum indicat: & simili modo aspiratur: ciuitas est maritima in caria regione minoris asiae argiuorum colonia: ut Põponius libro. i. scripsit: in qua Maufæoli nobilis extat opus: ut in ea dictione uidebimus.

Haliacmon cum unico. l. & i. latino atq; c. exili sequente. m. scribitur: fluuius est macedoniae: ut testatur Hesiodus in theogonia.

Halis cum unico. l. & y. græco scribitur: fluuius est qui teste Plinio li. vi. naturalis historiae oritur ex radicibus tauri montis & defluens per cappadocia: disiunxit olim regna lidiae a persis: idem teste Herodoto inter paphlagonas uersus boream exiens: in euxinum pontum desinit. de hoc locutus Apollo ait: Croesus trasgrefsus halym plurima regna perdet.

Halizes cum unico. l. & i. latino sequente. z. consonante scribitur: populi sunt paphlagonum: sic quoq; dicti teste Aristracho sup. v. iliados librũ: quia undiq; a mari circũdatur: hoc est ab ὑποζώσται: quod est circũdari αλι mari.

Hamadryades cum aspiratione principii: & y. græco scribitur. Nam cõponitur ex αμα: quod apud illos aspiratur: & cum sit aduerbium ordinis significat simul & Ἄρυσ huius Ἄρυσ: quod est quercus: hoc est nymphæ quæ una cum aboribus & nascuntur & peunt: & ponitur species arboris pro genere.

Hamaxampeus cum aspiratione principii: & x. consonante in penultima scribitur: pars est fluminis hypanis: qui cum fonte xampeo amaro cõmixtus est: nam cõponitur ex αμα quod est una: & ξαμπέος: quod nomen est fontis callipodum amara scaturigine infamis.

Hamilchar cum. i. & ch. aspirato a græcis & emendatis latinis scribitur: licet barbarum cum quibusdam sequentibus esse dicatur: hic cognomẽto Barca dictus est: & fuit Hannibalis filius: & pater alterius magni Hannibalis: fuitq; carthaginensis in extremis primi punici belli: & admodum adolescentulus in sicilia præesse coepit exercitui: cum ante eius aduentum & mari & terra male res gerentur carthaginensium: ipse ubi affuit nunq; hosti cessit: neq; locuz nocendi dedit: sæpeq; e contrario occasiõe data lacessiuit: semperq; superior discessit: ut Polybius historicus amplissime ostendit.

Hamilcho simili modo scribitur: atq; omnia huiusmodi barbara cum aspiratione scribuntur.

Hannibal cum duplicato. n. & i. latino scribitur: fuit carthaginensis Hamilcharis

filius: qui tanto cæteris du cibibus prudentia prestare uisus est: quanto populus romanus cunctas gentes fortitudine anteibat: nam quãdocunq; cũ eo populo cõgressus est in Italia: semp discessit superior: & nisi suorum ciuiũ inuidia debilitatus esset: romanos uideretur supare potuisse. Sed multorum obrectatio teste Cornelio nepote deuicit unius uirtutem. hæc minor quiq; & uiginti annos natus impator factus: pximo triennio omnes gentes hispaniæ bello sub ægit. salutum pyrenæũ transiit: & ad alpes posteaq; uenit: quæ italiã a gallia seiuungunt: quas nemo unq; cũ exercitu: preter herculem transierat: ita itinera & loca lapidosa strues cõburendo: & acetum iniiciendo patefecit: ut ea elephantus oneratus ire posset: quia antea unus homo inermis uix poterat reperere: & cum iam romanos tribus præliis pfligasset: pgens inde p ligures: & apoeninum transiliens petebat hetruciam: quo itinere apud ea loca (ubi nunc est florentia) adeo graui oculorum morbo afficit: ut dextrum pdiderit: uel (ut alii dicunt) nunq; eo bene usus sit. Qua ualitudine cũ etiã pmeretur. Et gætula ducẽ portaret belualiscum. C. Flamineum cõsulem apud thrasumenũ cum exercitu insidiis circũuentum occidit. inde in appuliam pgens maxima clade romanos apud canas effecit: sed tandem semp inuictus cogitur a ciuibus suis italiã relinquere: & opẽ patriæ afferre: quæ a p. Scipione premebatur: a quo in aphrica apud rhãmã deuictus: dum p reparatione acerrime esset occupatus: carthaginenses bellum cum romanis cõposuerunt. deinde cogentibus romanis cum in exiliũ mitteretur: ad Antiochum regem syriæ confugit: qui cum cõtra romanos bella pararet: & Hãnibalis consilia sperneret quem suspectum sermones cum Villio romanorum legato apud ephesum reddiderant: a romanis uictus Antiochus & ad pacem coactus: hannibali significauit illum peti a romanis: qui cum aufugisset ad Prusiam regem bithiniæ. & eodem modo eius regis cum romanis res procederent: non illi similiter romanorum postulationem rex perfidus indicauit: sed eum in romanorum manibus hoc est Titi Quinti: qui ob eam causam uenerat: ut hannibalem romã captiuum duceret: ita tradidit: ut uix tempus sumendi uenenum: quod in annulo regio more gerebat: ei superesse posset: qui qdem annulus (ut dixit luuenalis) fuit cannaruz uindex: ac tãti sanguinis ultor & sequitur: Idemens & sæuas curre p alpes. Ut pueris placeas: & declamatio fias: hoc est illis pueris: qui in rhetorum scholis Hãnibalis gesta pro declamatiõis suæ materia assumere consueuerat: decessitq; teste Aemilio Probo anno septuagesimo uitæ suæ.

Harmonia cũ aspiratione principii & i. latino scribitur: dici potest a nostris concet⁹ seu magis proporcionalitas. Nam descendit ab αρμοζών quod est coapto. fuit etiã fæminæ nomen quæ filia fuit Gelonis syracusarum regis: & uxor Themistii syracusani: quæ deinde ut ois stirps regia tolleretur occisa fuit.

Harmodius similiter scribitur: & nomen fuit uiri proprium.

Harmodotus cum. t. exili scribitur: nomẽ fuit poetæ de quo nõnũq; Plutarchus meminit.

Harmonides cũ. i. latino scribitur: fuit troianus: quem teste Homero libro. v. iliados præcipuo quodã amore Minerua dilexerat: ideoq; nihil eũ fugit: q; fabrili arte effici possit: is iter alia quæ fabrefecerat naues illas Alexandro ædificauit. quæ fuerunt malorũ omniũ: quæ troianis cõtingerunt caput: pnciosas qdẽ ac mortiferas: ut cæteris troianis. ita ipsi ædificatori: quæ deorũ monita nõ intellexissent.

Harpalice cum unico. l. & i. latino atq; c. exili scribitur: fuit filia Harpali regis thraciae & amazonū regina: ut dixit Seruius sup̄ primum æneidos: hæc cum se nem patrē captū audiuiſſet a getis: cōgregata multitudine subito impetu prexit: & patrē liberauit. qđ tetigiſſe uidet Virgilius li. æneidos. i. cū ait: Vel qualis equos threiffa fatigat Harpalice uolucrēq; fuga præuertitur hebrum.

Harpasa cū unico. l. scribit: oppidū ē i asia iuxta qđ teste Pli. li. ii. naturalis historie cautes stathorrenda uno digito mobilis: ea si toto corpe spellatur resistens.

Harpes similiter aspiratur: fuit ensis falcatus: quo usus est Persius: unde Lucanus Harpem alterius monstri iam cede rubentem: & ab ἄρπυγῶ: quod est rapio no men accepit.

Harpia cum diphthongo & y. græco & i. latino compacta scribitur. sed aspirandam esse ostendit Hesiodus in theogonia: cum dixit Ἡρπυιῶν ἄρπυιαι: ita ut cum debuerit esse. τ. simplex siue exile propter aspirationem sequentis dictionis: conuersum fuit in θ. quod est aspiratum per modū quem in præceptis explicauimus: unde & uerbum a quo deriuatur: similiter aspiratur: ut ἄρπυγῶ. id est rapio: & ponuntur a poetis latinis tres. scilicet Aello Ocypete & Celeno. ab Homero uero additur quarta: scilicet Thyella.

Harpalus cum aspiratione & p unico. l. scribitur: nomen est proprium ad ἄρπυγῶ deductū: fuit regis Cyri præfectus: a quo teste Iginio deducti fuerūt: q ex terra phocide fugati sunt: & quidē alii ueliā in agro Lucano resederūt: unde uelinus dictus est portus: ps massiliā cōdiderūt: post annū āplius sexcētesimū postq̄ Aeneas in Italiā uenit: ex quo repræhendit Virgiliū Iginius: q in. vi. Palinurū iducit portū hunc Aeneæ denominare & similiter nōnullis aliis in locis quæ correcturum Virgi. existimat: ut diffuse Gellius li. x. noctium atticarum tractauit.

Hastrubal cum. t. exili a græcis: & non cum. d. ut nōnulli ex nostris consueuerūt scribitur: frater hannibalis fuit.

Hautontimorumenon prima aspirat: & reliquæ oēs sine aspiratione scribunt & sunt octo syllabe: eā græcā dictionē apud nos describentes: q̄ Terentii unica comœdia inscribit: significatq; se ipsum cruciantē: de quo sane in ea comœdia tractat. nā cōponit ex hac dictione εὐδύτον: quæ apud illos aspiratur in initio & si ipsum designat: atq; τιμωροῦμενον quod significat cruciantē: quia participiū est huius uerbi τιμωροῦμαι: quod est uindico: & crucior. Sane repperi sæpius ab antiquis: quibusdā grāmaticis inductam eiusmodi inscriptionē: cū participio in datiuo: p quo nos quandoq; ablatiuo utimur: uidelicet τιμωροῦμεν hoc est in se ipso uindicante seu cruciante hocq; plerunq;.

Hebdomada cum aspiratione principii & unico. m. scribitur: dicit a nostris septimana nam deriuatur ab ἑβδομοσ: quod apud illos aspiratur: & apud nos se primum significat.

Hebenū similiter aspiratur. & cum unico. n. scribit: idq; herodianus de orthographia attestatur. arbor est quæ in india nascitur. Virgilius libro georgicorū primo: Sola india nigrū fert hebenū: nam eius lignum teste Plinio lib. xii. naturalis historie nigri splendoris ac iucundi est. accendi Fabianus negat uritur tamen odore iucundo. ac herodorus etiā in æthiopia comperiri dixit. cuius tributū uice regibus persidis centenas phalangas tertio quoq; anno pensitasse æthiops cū auro & ebore prodidit. estq; generis neutri & foeminini: neutri quidem ut Virgilius: Sola india nigrum fert habenum: foeminini uero ut Lucanus Qui hebenus inquit mareotica.

Hebe absq; diphthongo scribitur: dicitur a poetis Iunonis filia sine patre. Nam cū græde conuiuū Apollo in domo patris Iouis Iunoni noueræ parasset & ipsa auide lactucas comedisset agrestes: factum est: ut ex illis grauida fieret cum usq; in id tēpus sterilis perstitisset: peperitq; deinde heben: quæ quia formosa erat ab ipso Ioue pincerna constituta est: & dea iuuentutis dicata: quæ deinde cum semel in deorum conuiuio pocula ministraret: & casu in terra caderet: uestesq; subleuarentur: ita ut obscæna diis monstraret: indignatus Iuppiter eam ab officio amouit: & eius loco Ganymedem rapiens substituit: postremo herculi in numero deorum iam assumpto coniunx datur: de quo Seneca in octauia inq; deus Alcides possidet heben: nec Iunonis iam timet iras: cuius gener est qui fuit hostis. & Iuuenalis in satyra Exemplo quodcunq; malo ait. Nec puer Iliados: formosa nec herculis uxor Ad cyathos.

Hebræus cō. æ. diphthongo in penultima scribitur:

Hebrus tam a nostris q̄ a græcis aspiratur: fluuius est thracum celeberrimus: qui Aristotelis testimonio libro secūdo meteororū ex monte pindo nascitur. Seruius uero ex Oeagrio fluuiio patre Orphei: qui etiam ex eodē monte pindo nascitur pfluere dixit quod Virgilius tetigiſſe uidetur libro georgicorū quarto: cū ait Oeagrius hebrus: & quia Odryssii montis niues eū plurimum augent: frigidissimum etiam reddunt: quare dixit Virgilius in Gallo Si amore æstuantis frigidibus mediis hebrūq; bibamus: nos tunc quoq; refrigerari non posse. fuitq; in illo piectum Orphei caput & lyra.

Hecate cū unico. c. exili atq; t. absq; aspiratione scribit: ponit p diana: siue Luna seu Proserpina: Nā hecatō apud græcos cētū significat: quē numerum finitūq; pro infinito ei antiqui ob mirabilem potentiā tribuebāt: qđ tetigiſſe uidet Virgilius li. æneidos. vi. cū ait. Voce uocans hecatē: cæloq; ereboq; potentē: ubi dicit Seruius Hecate pserpina dicta est: aut qđ centū uictimis placet: prout Menelaus cōstituit: aut quod centum annos errare faciat insepultos.

Hecatōbe similiter p unicum. c. exile atq; t. sine aspiratione scribitur: sacrificium erat centum boum: ut in præcedenti uidimus dictione Iuuenalis in satyra Nata li coruine die Existunt qui promittunt hecatomben: quasi hecaton. i. centum boum. quo uocabulo utitur & Homerus.

Hecatonpylon cum. c. & t. exilibus atq; y. græco scribitur: dici potest latine centum portarum: ἑκατόπυλον enim portarum designat.

Hector cū. ct. exilibus scribitur fuit filius regis Priami ex Hecuba a poetis omnibus cantatissimus.

Hecuba cum unico. c. & illo exili scribit: fuit rehis Priami uxor: quam Homerus Dimantis filiā dixit: idq; tetigiſſe uidetur Ouidius li. xiii. metamorphoseos cum ait. Ergo aliis latrasse dimantida flebile uisum est. Euripides uero nō Dimantis: sed Cissei regis thracū fuisse dixit: quem secutus Virgi. li. ix. æneidos dixit Cisseis pregnans ignes enixa iugales: uidelicet cum pepererat Paridē: quæ prægnās somniauerat se accensam facē parere: quæ patriā totā inflāmaret. fuitq; statura grandi: & uirili animo pia & benigna: sed amisso uiro patria & nobilissimis filiis: in canem cōuersa ponitur ab Ouidio libro. xiiii. metamorphoseos.

Hedera cum aspiratione & absq; aliqua diphthongo scribi debet arboris est genus aliis arboribus uel muris insidens: & ab ἑδραῖω quod est colloco uel inside deducitur: & non ab hæreo uerbo latino: ut quidam putauerunt: cuius primo

diphthongū habet: & naturaliter pducitur: & hedera primā corripit. hanc teste Plinio libro. xvi. naturalis historiae negauerat Theophrastus nasci in Asia: nec in India: nisi in monte mero. quare Alexandrū ob raritatem ita coronato exercitu ob uictoriam ex India redisse exemplo liberi patris cuius dei ut ille inquit: & tunc adornant thyrsos galeas: quinetiam hac scuta thraciae populi in solēnibus sacris teste Festo in tutela liberi patris esse putabatur: quia ut ille iuuenis semper: ita haec uirens: uel quia ita illa omnia sicut ille mētes hominum illigat: sed pergit Plinius inimica arbor satis omnibus: sepulchraque ac muros rumpens. serpentium frigori gratissima: ut mirum sit illam in honore ullo habitam. huius ut in sequētibus ille idem ostendit: species sunt tres. est enim candida & nigra hedera: tertia uocatur hellix: & ianua. rursus & haec species diuiduntur in alias: quoniam est aliqua fructu tantum candida. alia & folia simili modo & nigra. alicui semē nigrum: alii crocatum cuius coronis poetae utuntur foliis minus nigris: quā quidam myrti: alii bacchiā uocant: hellix uero fructū non gignit: est & alia rigens hedera: quae sine adminiculo stat: sola omnium generum: & ob id uocata cyssos: de qua in ea dictione uidimus: & alia e diuerso nūq̄ nisi humo repens dicta chamecyssos: ut etiā in simili dictione uidimus. at uero Seruius in bucolicis dixit: nigra autem uel alba hedera nō ex foliis: sed in ligno cognoscitur: & infra subdit Plinius hederae mira pducitur natura ad experienda uina: si uas fiat e ligno eius uina transfluere: ac remanere aqua: si qua mixta fuerit: eadē teste eodē Plinio in eodem libro si teras lauro uel laurū cōterat: ignē admodū silicis & ferri concipit. sane coronabant hederae poetae: cū in certaminibus ex iudicū sententiā approbati fuisset: ut inuētū epigramma apud historium frētatorū oppidū saxo insculptū his uerbis indicat. L. Valerio pudētī. L. F. hic cuz esset annorū. xiiii. romae certamine sacro louis capitolini iustro. vii. claritate ingenii coronatus ē inter poetas latinos omnibus sententiis iudicū. huic plēbs uniuersa municipiū historienisium statuā aere collato decreuit: idē & de seipso dixit Oui. in. viii. de ponto.

Tempora sacra mea sunt uelata corona.

Publicus inuito quā fouor iposuit: sed q̄ ex hedera coronarent ostendit Virgilius in bucolicis cuz ait: Pastores hedera crescentē ornate poeta. Iuuenalis in satyra Et spes & ratio inquit. Qui facis in parua sublimia carmina cella: Ut dignus uenias hederis & imagine macra. & Persius similiter. Quorum imagines lambunt hedere sequaces: & hoc siue a similitudine ppetui uiroris: siue quia libero patri hoc est baccho sacra sit: & poetae ut bachantes insanire dicantur: siue ut alii dicunt: quia ex una parte foliorum hederae uiridior est: quo famae aeternitas indicatur: ex altera pallor quia poetas ipsos ex studiorum labore consequi uidebat ut Persius in prima satyra: En pallor seniumque. Iuuenalis similiter de poetis qui tempore Meccenatis florebat locutus inquit: Tunc utile multis Pallere & uinuz toto nescire decembri. itaque cum triumphantes duces lauro coronarentur: & Augustus non solum dux inclutus: sed poeta clarissimus fuerit: inquit ad illū Virgilius. Atque hanc sine tempore circum. Inter uictrices hederam tibi serpere lauro. sunt & qui uelint nonnunq̄ poetas etiam myrto fuisse coronatos: ut ingenii acumen: & scriptorum odor denotari possit.

Hegesippus absque aliqua diphthongo: & .i. latino atque duplicato. p. scribitur: nomen est uiri proprium.

Hegesias absque diphthongo & .i. latino scribitur: fuit unus philosophus cyrenia-

cus: qui copiose disputauit de bono mortis. alter fuit statuarius qui teste Quintiliano in. xii. duriora: & tuscanicis proxima effingebat.

Hegesipyle antepenultima cum .i. latino: & penultima cum .y. graeco scribitur: fuit teste Herodoto libro sexto historiarum Holori regis thraciae filia: quam Milciades atheniensium dux uxorem accepit.

Helectrum cum unico. l. & .ct. exilibus scribitur: graecū uocabulum est ab ἠλίοσ quod est sol deductum: ut uidebimus in dictione heliades: & est succus ex arbore pinei generis pfluens: & ob id a latinis succinum appellatum: a cuius coloris similitudine puto eā mixturā helectrum dici: quae ex parte quadam auri & argenti conficitur: dicente Plinio libro. xxxiiii. naturalis historiae aurum in quo quāta argenti portio est: helectrum uocatur: & si quintam portionem excesseris in cubis nō resistit: & ut pergit. est etiam helectro auctoritas homero teste: qui Menelai regiam auro helectro argento ebore fulgere tradit. Mineruae templum habet lyndos insula rhodiorum: in quo helena sacrauit calicem ex helectro.

Hedion absque diphthongo & cum unico. l. atque .i. latino & .c. exili. scribitur. unus est ex iugis parnasi: qui & alio nomine cyrrha dictus est: fuitque Apollini sacer ut in dictione parnassus uidebimus.

Hedios cum .e. absque diphthongo & unico. l. atque .i. latino scribitur: dicitur a nostris Sol: & inde heliades heliogabalus: & plura alia deducuntur.

Heliogabalus cum simplo. l. atque .i. latino scribitur: fuit naturalis filius Antonii Caracallae. illique eo tempore ex Semiamira formosissima foemina apud phoenices genitus: quo pater eius seuerus cum parthis bellum habuit. hic cum adolescentulus esset: factus est sacerdos Solis apud phoenices: unde heliogabali cognomen adeptus est. Nam helios ut diximus: Sol est. & gabalus teste Seruio super septimum aeneidos illius proprium nomen fuit. uel ut alii dicunt lingua phoenicia sacerdos. deinde artificio matris ad imperium apud antiochiam assumptus est interfecto. s. Macroio: qui firmata iam pace cum parthis libidinose cum illa uiebat. Quare ad urbem ueniens heliogabalus a senatu impetravit: ut mater in ordine senatorio locaretur: quae prima foemina in eo ordine fuit ut haec & reliqua heliogabali spurcissimam uitam. helius lampridius tractauit.

Heliopolis cum simplo. l. & .i. latino utrobique scribitur: ciuitas est aegypti: quae a graecis teste Diodoro siculo thebae dicitur. huius ciues teste herodoto lib. historiarum secundo apud aegyptios omnium sapientissimi habentur altera est in cicilia patria Cryssippi stolci: ut ostendit Solinus cum de cicilia tractat.

Heliades cum unico. l. & .i. latino scribitur: patronymicum est foemininum ductum ab helios: quae ē Sol. Nā sorores dicuntur Phæthōtis: quae fraterna funera iuxta eridanum deplorantes conuersae dicuntur in alnos. dicere de illis Virgilio in sileno. Atque solo pceras erigit alnos: uel in populos: ut dixit Oui. quae sane arbores ut aiunt cum sol torrens lunio lulioque mēsisbus caerū atque leonē attingit aestu ualido fissis cordicibus succū sui liquoris in eridanū fluuiū iaciunt: quae cum in lapidē obdurent helectrum dicunt: quae Sol helios appellat: & illud ex ui solis originem ducere dicunt: unde Oui. li. metamorphoseos. ii. Stillataque sole rigescunt De ramis helectra nouis: quae lucidus anis excipit: & nuribus mittit gestada latis: hocque prius graeci poetae fere omnes dixerunt ut Aescilus. Polyxenus. Euripedes. Satyrus & Nicader: quod sane dictū ut ait Plinius libro. xxxvii. naturalis historiae falsum esse italicae testimonio patet: ubi helectrum nasci nunquam compertum ē quare infra

subdit certū esse gigni in insulis septentrionalis oceani: & a germanis appellari glessum: ob quod a nostris unā earū insularū glessaria est appellata: Germanico Cæsare ibi clasibus rē gerente: & subdit nascit̄ autē desuēte medulla ex arboribus pinei generis: ut gūmi in cerasis: resina in pyris erupti humoris abundantia. Desatur rigore uel tepore aut mari cū itumescens æstus: rapuit ex insulis: & infra subdit arboris succum etiā esse prisca nostri credere: ob id succinum appellantes: sed famā rei prisca poetis teste eodē Plinio fecere proximæ pannoniæ id accipientes circa mare hadriaticum: & pado annexa fabula fuit: quia trās padanorū agrestes feminæ succina decoris gratia maxime gestare cōsueuerāt: ac etiā hodie obseruant: uerū cum ex illis preciosa pocula succauerētur: dixit Iuuenalis in satyra Si te ppositi: Ipse capaces heliadum crustas & inæuales berillos: uidelicet ob sculpturæ artificium: uel ob aliarum gemarum ornamenta. nā ut subdit. Birrho ut multi gemas ad pocula trāffert a digitis: q̄s in uaginā fronte solebat Ponere zelotypo iuuenis prælatus hiarbæ: regi. f. mauritanæ: cui iuuenis Aeneas prælatus fuit: de quo Virgilius li. æneidos. iiii. Ast illi stellatus in spide fulua ensis erat: & reliqua quæ hunc Iuuenalis locum explanant.

Heliotropia cum. i. latino utrobique & .t. exili scribitur: herba est quæ ad motum Solis conuertitur: & componitur ab helios: quod est sol: & τροπή conuersio: ab aliis quibus heliotropium scribitur.

Helichrysos cum. ch. aspirato sequente. y. græco in eadem syllaba scribitur: secundum nonnullos: flos est: qui teste Plinio libro. xxi. naturalis historiarum habet folia auro similia: & tenuē cauliculum grandeque sed durum: & componitur dictio ex Ἑλιον qui est Sol: & chrysos aurum: quasi aureus flos esse uideatur: & propterea rectius scribitur sine aspiratione in principio.

Heleus cum unico. l. scribitur: nomen fuit Bacchi a ciuitate helidis: ubi plurimus honoratus fuit tractum.

Helicopis cum unico. l. & .i. latine utrobique atque. c. exili scribitur: nomen fuit nymphæ.

Helena cum aspiratione principii & unico. l. scribitur: habetque apud græcos accētū in penultima: quæ teste Seruio sup. viii. æneidos cōmutauit in primā: de quo in dictione p̄sodia cām uidebimus: fuit filia Tyndari ex leda: quæ teste Gorgia ex sua admiranda pulchritudine uisa est filia louis: quā primo uirginē Theseus rapuit sed intacta fratribus restituta fuit. nupsit deinde Menelao: & uiro absente a Paride iterum rapitur: post cuius mortem nupsit Deiphobo fratri Paridis: tandem post troiæ excidium redditur Menelao: qui nauem cum illa ascendit patriā petiturus: sed acti tēpestatibus in ægyptum ad regē: quæ Homerus Polybū uocat deuenere: unde descēdentes atque octo annis errātes. ut testis Eusebius in patriā tandem reducti sunt: lōge ante mortuo Agamēnone: & illis forte diebus Aegistho sane ex antiquis græcis scripsere nonnulli illam nequaquā a Paride raptam fuisse. sed aliam cām troiani belli extitisse: quod. f. Herculē quærentē illam olim raptam a Theseo & Protheo regi ægypti cōmendatam suscipere noluerunt: ad quæ p̄tendā Menelaū ad ægyptum post bella troiana p̄fectū ferunt. hocque ex relatu Porphyrii in quibusdam glossulis super Homerum accēpi: sed quæ supra diximus poetæ omnes græci. quos legitimus latinique confirmant eandem fuisse immortalē ex longa ætate computare uoluit Seruius sup. secundū æneidos dicēs cōstare fratres eius cum argonautis fuisse: argonautarū uero filios cū thebanis dimicasse: quorū iterum filios contra troiam bella gessisse: sed utrūque res fuerit

rettulit Isocrates illā senio iam cōfectā: & in rugas faciē contractam: p̄ speculū inspicientē uiros illos fortes: seu heroas & semideos: ut uerbis Homeri loquar: lōgo risu ridere cōsueuisse: quod pro tā conuicta atque fallaci re tanto ardore ac pertinacia depugnassent. non. n. ob aliud pugnas ab Homero dicunt: quia restituta helena se recessuros p̄mittebat. Oui. uero illā fleuisse dixit: cū ait lib. xv. methamorphoseos.

Flet quoque ut in speculum rugas aspexit aniles.

Tyndaris: & secum cur sit bis rapta requirit.

Helenius cū unico. l. & .i. latino scribitur: flos dicitur teste Plinio li. xxi. naturalis historiarum ex lachrymis Helenæ natus: & ideo in helena insula ut ait laudatissimus est aut frutex humi se spargens drodantalibus ramulis folio simili serpillio.

Helcus cū. c. exili scribitur: id est quod a nonnullis ex nostris hulcus scribitur:

Helorus cū unico. l. scribitur: fluuius est siciliæ teste Plinio li. tertio naturalis historiarum: qui campis ut nilus supfunditur: dicente etiā Virgilio libro tertio æneidos. Exupero præpingue solum stagnantis helori.

Helops cum unico. l. scribitur: piscis est quæ teste Quintiliano libro quinto de institutione oratoria ait scarum nostro mari nō ducas. unde Columella libro nono ait pamphylio profundo & nec alio pasci.

Heliset cū unico. l. & .i. latino atque. t. exili in fine scribitur: nomen hebrææ feminae proprium.

Hellin cū duplicato. l. & .i. latine scribitur: fuit Aristarcho teste sup. decimū odyssæ Deucaliōis filia a quo greci hellie uocitati fuerunt: ut uidebimus in dictione Pyrrha

Hellas cū duplicato. l. scribitur: regio est de qua in dictione attis plene uidebimus: & teste Plinio li. quarto naturalis historiarum ab isthmi angustiis incipit: a nostris appellata græcia. sic quoque a Græco rege: qui primus in illa regnauit: a cuius filia uocata est Attis deinde ab Helline Deucalionis & Pyrrhæ filio dicta fuit hellas: sed nos antiquius nomen seruamus: ac græciam dicimus.

Helle huius helles cū duplicato l. scribitur: fuit Athamantis argiuorum regis filia: & Phryxi soror: ut uidebimus in dictione Phryxus.

Hellespotus cū duplicato. l. & .t. exili scribitur: mare est illud strictum: quod a tenedo usque in propontidem uergit ab Helle denominatum: ut uidebimus in dictione Phryxus: & inde helleponticus & helleponticus: ut Virgilius libro georgicorum tertio. Hellepontiaci seruet tutela priapi.

Helleborum cū duplicato. l. scribitur: herba est medicinalis: quæ plurima nascitur in anticyra insula: ut in ea dictione uidebimus: & uocatur teste Plinio libro xxv. naturalis historiarum apud italos ueraturū. suntque teste Aulo Gellio li. xvii. due eius species coloris insignes candidi: & nigri: qui non in sente neque in uirgultis: sed in radice dignoscuntur: de quibus plura scribuntur.

Hellix cum duplicato. l. & .i. latino scribitur: genus est hederæ: ut in ea dictione uidebimus: quæ apud nos lubricum indicat.

Hemis cū aspiratione principii & .i. latino scribitur: apud nos traditur ut plurimum semis. nā græce scribitur ἡμισ: cuius aspiratio i. s. nostrū cōuersa fuit & ultima littera abiecta.

Hemicyclus cōponitur ex hemi: quod est semis: & cyclus absque aspiratione & .y. græco: quod est circulus: quasi dimidius sit circulus.

Hemina cum aspiratione principii & .i. latino scribitur: genus est uasis: quo uinum

uel frumentum uendebatur: & ab hemis descendit: quod est semis: quasi media sit sextarii: quod Gellius libro tertio noctium atticarum ostendisse uidetur: quod de dimidio & dimidiato loquens inquit si sextario hemina fusa est: non dimidium sextarium fustum dicendum est: sed dimidium. Persius in secunda satyra: Fregerit heminas arreti ædilis iniquas: unde accentum detinet in penultima: & inde heminaria quasi mediocris dici potest. Quintilianus libro. vi. de institutione oratoria Fabius maximus inculans Augustæ congiariorum: quæ amicis dabantur: exiguitatem heminarium esse dixit. sane congiarium id uini est: quod a principe aliquo doni gratia in populum datur: est etiam mensura quædam ut Paulus iurisperitus de fundo instructo: & instructo legato ostendit: cui ait item urnæ. ærez: & congiaria sextaria.

- H**emispærium cum. i. latino utrobique scribitur: dicitur a nostris media spæra.
- H**emistichos cum. i. latino utrobique & t. exili atque. ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris medius uersus: nam ἡμιστίχον græce latine uersus dicitur: sed in neutro posuit Seruius super primum georgicorum cum ait: & est Virgilii hoc hemistichon unum de multis: unde etiam a multis hemistichium nuncupatur.
- H**enochus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris auriga.
- H**eracleus cum. c. exili: & e. in penultima scribitur: nomen fuit nonnullorum imperatorum romanorum compositum: est ex Ἥρα: quod Iuno: & κλέος gloria: quod Iunonis sit gloria.
- H**era cum. e. absque diphthongo: & unico. r. scribitur: dicitur latine Iuno: quo uocabulo etiam antiquiores nostri usi sunt: ut Ennius in oratione Pyrrhi cum captiuos romanis reddidit: Ferro non auro tandem certemus utriusque: Vos ne uelit an me regnare hera: quid ue ferat fors uirtute experiamur.
- H**eraclea cum. c. exili scribitur: & componitur ex hera: quæ est Iuno: & cleos gloria: quo nomine plures urbes cognominatae fuerunt: nam una est in radicibus montis oetae in plano posita: quæ a faris flumen alluit: ut ostendit Liuius libro. v. de bello macedonico. alia fuit in propontico: quæ prius perinthus uocabatur: & ut quædam ferunt ab heraclio constantinopolitano imperatore heraclea cognominata fuit. in hac fuit amphitheatrum unum ex septem spectaculis orbis. alia fuit in ponto boeticorum colonia. alia in Italia in finibus campaniæ:
- H**eraclides cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit heracleotes philosophus ex poto & filius Euthyphonis: fuit uir diues. qui athenas proficiscens Speusippus primo audiuit: & licet etiam pythagoreorum fuerit auditor. Platonem tamen imitari studebat: molliori ueste utebatur. fuitque adeo tumens: ut attici non poticum sed pompicum uocarent: fecit dialogos plures & tragœdias. Sunt qui afferant illum patriam a tyranno liberasse: eo scilicet necato. ut testatur Demetrius Magnesius: qui insuper addit draconem illum nutriuisse: & cum iam moriturus esset iussisse cuidam ex necessariis: ut corpus occuleret: draconem lectulo supponeret: ut putaret ad deos migrasse: quo facto efferentibus heraclidem ciuibus eumque laudibus persequentibus: draco clamore audito ex uestibus prodiens multos perturbauit. postea manifesta sunt omnia. Idem de illo Hippotus rettulit. Fuere heraclides quattuordecim: primus hic ipse. Secundus conciuus huius: qui pyrrhicas nugas conscripsit. Tertius cumanus: qui persica quinque libris absoluit. Quartus cumanus orator qui artes rhetoricas scripsit. Quintus alexandrinus. Sextus itidem alexandrinus persicarum proprietatum scriptor. Septimus dialecticus Barzileites: qui contra Epicurum scripsit. Octauus medicus icelius. Nonus medicus

- tarentius empericus. Decimus poeta qui precepta conscripsit. Undecimus sculpsor phocensis. Duodecimus argutus epigramatum scriptor. Decimustertius magnus quod mithridatica scripsit. Quartusdecimus quod de astrologia lib. composuit.
- H**eracitus cum. c. & t. exilibus atque. i. latino scribitur: fuit ephesius philosophus Blisonis: siue ut alii dicunt heratonis filius. hic teste Laertio inter ceteros elato animo fuit: & omnes contemnens dicebat homerum dignum ut de certaminibus eiciretur: colaphisque caderet: nec aliquem audisse ferunt: sed per se omnia didicisse. d. re. p. & de theologia differuit: & librum illum in templo Dianæ reposuit obscure scriptum: ut soli docti intelligerent: ne si uult tractare fieret contemnibilis. noluit ad Darium Hytaspis filium: & regem persarum accedere: quod eum benignissime per epistolam conuocabat. secessit deinde in montes & ibi olera comedens: decidit in morbum intercutis: quare in urbem rediens sciscitabat medicos per ænigmata an posset ex imbre siccitate facere: illis non intelligentibus introiens in stabulum bouinum. & se fimo bubalino obruens: credens illo calore posse humorem exsiccare iterum: sexagesimum annum agens. fuitque teste hermippo sepultus in foro. Quis fuerit heraciti primus hic: secundus poeta lyricus: tertius halicarnaseus uir elegans: quartus lesbicus qui macedonum scripsit historiam: quintus ridiculus uir.
- H**ercules cum. c. exili. & unico. l. scribitur: & interpretatur Ἥρας. i. Iunonis κλέος gloria: quasi illa persequente magnam gloriam sit consecutus: & dicitur a poetis omnibus Iouis ex Alcmena filius apud thyrinthiam urbem natus & educatus: & ut dixit Macrobius libro saturnalium: non existimes Alcmenæ apud thebas boetias natum solum uel primum Hercule nuncupatum: imo post multos atque postremos ille hac appellatione dignatus est: honoratusque hoc nomine: quod multa fortitudine nomen dei promeruit. Varro etiam cum nominasset quadraginta tres Hercules adiecit postea quod omnes qui aliquid fortiter fecissent Hercules uelut appellatio nomine dicti fuerunt. Sed huic qui Iouis filius dictus fuit: cuncta poetarum absque aliorum differentia tribuunt. itaque eius laudes & duos mille labores diuinæ Virgii. lib. æneidos. viii. persequitur. Ut prima nouerca. Monstra manu geminosque premens eliserit angues. Ut bello egregias idem disiecerit urbes. Troiamque oechaliamque. & subdit: Tu nubigenas inuicte bimembres. Neleum pholeumque manu: tu cretia mactas: Prodigia: & uastum nemeæ sub rupe leonem: & reliqua: quibus Marcialis lib. iiii. epigrammatum alia super addidit dicens. Si cupis alcidæ cognoscere facta prioris. Disce: lybin domuit. aurea poma tulit. Peltatam scythico discussit amafona dono. Aeripedem siluis certuam: stymphalidas undis. Abstulit. a stygia cum cane uenit aqua. Fœcudam uetuit reparari mortibus hydram. Hesperias tusco lauit in amne boues:
- H**ercynii cum. c. exili. sequente. y. græco atque. i. latino in penultima scribitur: populi sunt teste Herodoto uetus pelagorum colonia.
- H**ercynia eodem modo scribi existio: silua est teste Pöponio Mella in alemania maxima quæ dierum. lx. iter occupans: ut maior aliis siluis quam in germania sunt ita notior.
- H**ermagoras in initio aspirat. Sane maiores nostri non in as sed in. a. finiebant. ut

Cicero in rethoricis: & in Bruto Hermagora semp scripsit: quia teste Quintiliano non temere masculina græca in .a. atq; in .s. littera exire recto casu patiebantur: unde ab antiquorū plerisq; Acnea & Anchisa scriptum fuisse dixit: & Pelia pro pelias apud Celium legebatur: & apud Messalā benefecit Euthia. fuit itaq; hermagoras rhetor græcus: & teste Quintiliano circa finem tertii libri de institutione oratoria: uir quidem subtilis: & in omnibus admirandus.

Hermes cum aspiratione principii scribitur: dicitur a nostris Mercurius: quia mercibus præesse asseritur: sed proprie interpres traducitur. Virg. li. æneidos. iiii. Nunc etiā interpres diuum loue missus, & ut Corta pontifex apud Ciceronem de natura deorum ostendit: quinque fuerunt Mercurii: quorū quattuor per ordinem enumeratis: quintus eū fuisse dixit: a quo sit Argus occisus: ob eāq; cām in ægyptum pfugisse tradidit: a quo apud eos primus anni mēsis: hoc est septēber nomen accēpit. idem oppidū cōdidit: quod etiam nūc græce hermepolis: hoc est Mercurii ciuitas nuncupat: qui tam&si homo fuit antiquissimus: tamē & instructissimus in omni genere doctrinæ: adeo ut ei multarū rerū & artū scientia Trimegisto: hoc est ter maximo cognomē imponeret: scripsitq; libros multos ad cognitionem diuinarum rerū pertinentes: qui adhuc apud græcos extāt & quorum magnam partem ego perlegi.

Hermaphroditus cūz. ph. aspirato. i. latino & .t. exili scribitur: fuit Mercurii filius ac Veneris: ex quorum nominibus cōpositū ipse nomē habuit. nā hermes ut uidimus est Mercur. & aphros spuma. i. Venus: quæ ex marina spuma nata dicitur. de quo Ouidius li. metamorphoseos. iiii. ait: Et pater & genitrix amborū nomē habēti: qn omnē illi explicat fabulā: & iā p eo q; utrūq; sexū hz accipi cōsuevit.

Hermentia cū. i. latino in penultima scribitur: dicitur a nostris interpretatio: & in de perihermenias: hoc ē de interpretatione liber quidā Aristotelis inscribitur.

Hermione cum aspiratione principii: & .i. latino scribitur: fuit Meneali filia ex Helena coniugæ: quæ puellula adolescentulo horesti Agamēnonis filio despōsata fuit: sed cū Aegistus regiā Agamēnonis occupasset: & Electræ industria eius manus euasisset Horestes ut rettulit Sophocles in Electra concessit illā.

Aegistus Pyrrho filio Achillis: qui deinde ab Horeste interfectus: ut ostendit Virgilius in tertio æneidos illam ad se reduxit.

Hermus cum aspiratione principii scribitur: fluuius est lydiæ teste Seruio: quæ nulas aureas ducit: dicente Virgilio libro georgicorū. ii. Atq; auro turbidus hermus: & teste Herodoto li. i. apud Sardis fluit: quæ ciuitas fuit i lydia: & Croesi regia: ut in ea dictione uidebimus.

Herne cum aspiratione principii ab antiquis scriptū cōperi: nec græcum est: sed teste Seruio sup septimū æneidos sabinū uocabulum: qui a græcis originē habuerunt: & indicat saxa: unde hernici mōtes. i. saxosi dicunt. Virgilius uero ad maiorem expressionē inqt: hernica saxa colunt: quos diues anagnia pascit.

Heros cum aspiratione principii scribitur: & intelligitur apud nos uir fortis & hermidæus: hoc est plus homine detinēs: ut ait Hesiodus: ex quo herois patronymicum uoce & declinatione femininū deducitur. Ouidius libro secundo de fine titulo. Tu quia tam longa es ueteres heroidas æquas.

Herodotus cum aspiratione principii & .t. exili scribitur: fuit historicus græcus omnibus præferendus: cuius historiā magna cū uoluptate semper legi. nam teste etiam Quintiliano est dulcis candidus: & fusus: scripsitq; historiā suā teste Pli-

bro. xii. naturalis historiz: anno urbis romæ trecentesimo. x.

Herostatus cum aspiratione & reliquis sine aspiratione scribitur: & ualet interpretari heros exercitus fuit uir scelestus & ignauus: qui ut nomen memoria sceleleris ppagaret: incendium nobilissimæ fabricæ templi epheliæ Dianæ manu propria struxit: sicut ipse cōfessus est uoto adipiscendæ famæ latioris: quo die Alexander magnus natus est: post romam conditam anno trecentesimo octogesimo quinto: ut annotauit Solinus: quod postmodum: ut idem refert ephesii ad cultum augustiorem reformauerunt Democrate architecto: qui alexādrīam in ægypto iussu Alexandri metatus fuerat: ut late de illo Vitruuius in proœmio libri secundi de architectura scripsit.

Herilla cum. i. latino utrobiq; scribitur: fuit Sabina Romuli uxor.

Heptramemeris uel heptimemeris mutatione. a. in. i. latino cum aspiratione principii: & .t. exili scribitur: cæsura quædam est cū syllaba naturaliter correpta in uersu pdu citur: quod fieri solet in principio quarti pedis uel septimæ syllabæ: si tres spondei præcedāt: quasi septima dicatur diuisa pars: nam ab ἐπτα: quod est septem: & ὑπερ: quod est diuido componitur.

Hepaporus cum aspiratione principii: & .t. exili scribitur: fluuius fuit troiæ: ut ostendit Homerus circa initium libri. xii. iliados. nam componitur ab ἐπτα: quod est septem: & ὄρος: meatus.

Hesiodus cum aspiratiene principii: & .i. latino scribitur: fuit poeta antiquissimus dii filius ex Pycimide uxore: qui cum æoles cumæi essent: & paupertate nimia eo in loco grauarentur: relicta patriā ad ascrā uicū boeticorum confugerūt ut græci omnes Hesiodi expositores attestantur: & subdit cum oues patris i parnaaso monte depasceret: raptus a musis ex lauro heliconis coronatus: & poeta ab illis constitutus est: quod Ouidius libro fastorum. vi. tetigit cum ait: Ecce deas uidi: nō quas præceptor arandi. Viderat: ascræas cum sequeretur oues: & Virgilius in bucolicis ad Gallum: Dixit

Hos tibi dant calamos: en accipe musæ

Ascræa quos ante seni: quibus ille solebat

Cantando rigidas deducere montibus ornos: & ut dixit Plinius li. xiiii. naturalis historiz primus ipse fuit: qui de agricultura metricè scripsit: quem secutus Virgilius: ait libro georgicorum primo: Ascræūq; cano romana per oppida carmen. scripsitq; etiam ex his: quæ habemus theogoniam: & aspida. hunc fuisse tēporibus Homeri ostēdit Gellius ex epigramate: quod apud heliconē in tripode musis Hesiodus ipse dicat: cui ut dixit Quintilianus datur palma i illo mediocri genere dicēdi: quod itelligo apud græcos. nā iudicio meo superminet Virgilio.

Hesperus cum aspiratione principii scribitur: stella est serotina: ut Virgilius in ultimo bucolicorū & tetigit cum ait: Venit Hesperus ite capellæ. & illa eadem est dicitur uesper. idem libro primo georgicorum. Quid uesper serus uebat: quin & uesperugo ab aliquibus nominatur: ut Plautus: nec uesperugo nec uirgilia occidunt: a quo deductum est uocabulum uespera & uespillo pro his: qui fune radis corporibus officium gerunt: nam ut ait Festus: non sic ab eo paruo uolati dicuntur: sed quia uespertino tempore eos efferunt: qui fumebri pompa duci ppter inopiam nequeunt ut Martialis: Qui fuerat medicus. nunc est uespillo diaulus simili modo & uespertillio: quia uespere uolet. Rursus & illa eadez excogitata stella a Pithagora primum fuit: quæ ante solem oriri conspicit: & quæ

tunc quoque lucifer nominatur: ut Virgilius in Damone. Nascere. præque diem
ueniens age lucifer almū: quæ græce φῶσφορος dicitur: a nobis etiā nonnunquam iubar
transfertur: eo quod eius splendor in modum iubar leonis diffundatur: fuit etiā
cognominatus Hesperus Atlantis frater: a quo quæ nunc hispania: tunc quoque he
speria dicta fuit: quoniam & ab eodem italiam hesperiam fuisse antiquitus nominatam
græci auctores attestantur.

Hesperides cum aspiratione principii & .i. latino scribitur: fuerunt teste Seruio sup
quartum æneidos Virgiliū Atlantis filia. Lactantius uero grammaticus super se
cundum thebaidos dixit illas filias fuisse hesperi fratris Atlantis: quod etiam ip
sum nomen indicare uidetur: hæc a poetis amoenissimum uiridarium custodire
cum in somni dracone dicebantur: in quo aureæ erant arbores aurea mala te
nentes: quæ teste Ouidio libro metamorphoseos quarto quia Themis prædi
xerat a quodam nato louis diripienda esse. Atlas pomarium montibus circum
sepsit. Sed tandem hercules ad illa rapienda ab Eurystheo missus: occiso dracone:
aurea mala tulit: dicente Lucano li. nono: ubi de hoc hortu plura locutus est.
Abstulit arboribus precium memoriq; laborem.

Alcides: passusque inopes sine pondere ramos.

Retulit argolico fulgentia poma tyranno. Sane de hortu & dracone quid fidei
ratio attulerit. teste Solino hoc est flexuoso inquit meatu æstuarium ferte ma
ri: adeo sinuosis lateribus tortuosum: ut uiscentibus procul lapsus anguineos
fracta uertigine mentiatur: & quod hortos appellauere circumdat: unde pomor
um custodem interpretantes struxerunt iter ad mendatum fabulandi: cum
ut pergit in insula sit: quæ præter arbores oleastris similes: quæ arā sacra Herculi ni
hil aliud præferat: quo propaget uetustatis memoriam. idem Plinius lib. natu
ralis historiae. v. & Martianus libro. vi. rettulerunt. alii uero putant ouium gre
ges ibidem fuisse: quæ purpureā lanā producentes: ab Hercule raptæ fuerunt: &
cum μηλον græce: latine ouis dicitur: occasionem fobulæ de malis aureis dedisse
phibent: dicente Ouidio in prænominato li. iiii. de Atlante.

Mille greges illi totidemque armenta per herbas.

Errabantque humum uicina nulla premebat.

Arborum frondes auro radiante micantes.

Ex auro ramos ex auro poma tegebant.

Heteron cum aspiratione principii & .e. absque diphthongo atque .t. exili scribitur: dicitur
a nostris alterum: atque reliquum. & ut quidam putant deductum est: cæterum
ita ut aspiratio in .c. nostrum iuxta similitudinem scripturæ conuersa sit: & ob
id cæterum ac cætera absque diphthongo scribenda esse: cuius contrarium con
suetudo longa obseruauit.

Heteroclitum cum .c. & .t. exilibus atque .i. latino scribitur. dici potest a nostris quasi al
terne declinatum. nam ex ἑτεροσ & κλωλιτ declinatum componitur.

Heterogenus uel heterogeneus eodem modo scribitur: & componitur: dici potest
alterius generis.

Hetruria cum aspiratione principii & .e. absque diphthongo atque .t. exili & .i. latino
scribitur: punitia est italia. quæ & si aliquibus terminis apud antiquissimos
designabatur: ab hetruscis tamen & latinis altero termino designata fuit: dicen
te Liuius libro primo ab urbe. pax inter hetruscos & latinos ita conuenerat: ne
hetruscis latinisque albula: quæ nunc tyberim uocant finis esset hæc Liuius: un

de seruis super. xi. æneidos id Virgiliū exponens Hetrusciq; duces equitumque
exercitus omnis ait: hetruscia dicta quæ eius fines protensi sunt usque ad primam ri
pam tyberis: & subdit: nam heteron est alterum: & oros finis uocatur. hæc ille. at
stat heteron cum aspiratione scribendum esse. sed ut ait Seruius: roma antea u
nam tantum tyberis ripam tenebat: ut luuenalis: Imperii fines tyberinum uirgo
natauit: ut uidimus in dictione chloelia.

Hexameron cum aspiratione principii & .i. latino scribitur: ut .s. more græco dictio
ipsa resonat: licet ubi nos .i. latinum: græci .h. habeant quod i. e. nostrum conuerti consue
uit: significatque apud nos sex dierum: nam componitur ex ἑξ: quod apud nos dicitur sex: &
ἡμερών dierum: inter quæ compositas dictiones a causa euphoniae interponitur:

Hexametrum similiter cum aspiratione & .t. exili scribitur: nam componitur ab ἑξ
quod est sex: & metron mensura: quasi sex pedum.

Hexagonium simili modo aspiratur & cum .i. latino scribitur: dicitur quasi sex angulorum

Hyas cum .y. græco scribitur: fuit filius Atlantis ex Aethra: de quo in sequenti di
ctione uidebimus.

Hyades cum .y. græco scribitur: fuerunt quinque Atlantis filia: quas ex Aethra su
scæperat: fuit Oceani & Tethyos filia: & ante illas Hyam filium uirilis sexus di
cente Ouidio libro fastorum quinto.

Nondum stabat atlas humeros oneratus olympo:

Cum satus est forma conspiciendus hyas:

Hunc strids oceani maturis mensibus æthra

Edidit & nymphas. sed prius ortus hyas.

Hic cum semel uenaretur a læna interfectus est: quem sorores adeo fleuerunt:
ut omnes quinque occubuerint: a quo hyades cognominati sunt: ut testis Musæ
us poeta græcus: quæ deinde miseratione deorum in cælum translatae in ore
tauri collocatae fuerunt: dicente Ouidio libro fastorum. vi.

Postea lux hyades taurinae cornua frontis:

Euocat: & multa terra madescit aqua. Quare ab ἡὺ uerbo græco: quod latine est
pluo: Cicero li. ii. de natura deorum uersus referens arateos illas dictas purauit.
has fuculas latine appellari dixit Seruius super primum æneidos: unde Tullius Ty
ro. M. Ciceronis libertus in his libris: quos de usu & ratione linguæ latinæ scri
psit: adeo inquit ueteres romani litteras græcas nesciuerunt: & rudes græcæ lin
guæ fuerunt. ut stellas in capite tauri sunt: propterea fuculas appellarint: quod eas
græci ἡὺ uocant: tanquam id uerbum latinum græci uerbi interpretamentum sit:
quia græci ἡὺ suos latine dicant: sed ἡὺ: inquit οὐκ ἄπο τῶν ἡὺ: id est
non a suis ita ut nostri opici putauerunt: sed ab eo quod est ἡὺ appellatur
nam cum oriuntur & occidunt: tempestates pluias largosque imbroscient. Pluere autem
græca lingua ἡὺ dicitur. hæc ille. nonnulli uero eas corrupte hædos uocant. at
septem alia sorores dictæ fuerunt pleiades: ut in ea dictione uidebimus.

Hiacynthus ab aliquibus & accuratissimis græcis sic scripturæ cõperi: uidelicet cum
aspiratione principii & .i. latino: penultima cum .c. exili & .y. græco: ultima cum
th. aspirato. Et qui huiusmodi scripturam cõfirmant: cõpositionem trahunt ex hia
dictione doleris: & cynthus quæ est Apollo a cyntho monte dictus: hoc est Apollinis
quærela: quam de amato puero: quem ille disco agente Borea interfecit: & in florẽ
sic dictum conuersus fuit: in quem simili modo Ajax cum seipsum interfecit conuersus
scribitur a poetis: quod tetigisse uidetur Ouidi. libro metamorphoseos. xiii. cum ait.

Littera cōmunis mediis pueroq; uiroq; s. Hiacynto & aiaci inscripta est foliis: hęc nominis illa querelæ: hoc est nominis Aiacis & queræ Apollinis sed cum i eiusmodi foliis non pperdatur aspiratio ipsius. i. latini: sed solum sit. a. post. i. & .i. post. a. sic uidelicet ααι uoluerunt quidā scribendum esse ut diximus: sed si ne aspiratione principii quā utiq; scripturā nōnulli ex accuratis græcis obseruantes compositionem esse dicunt: exion quod est uiola: & cynthos Appline quasi uiola sit Apollinis: in quam amatus puer conuersus est. at alii plures cōperiunt: qui eius dictionis primā cū. y. græco aspirato signātes: penultima cuz. c. exili & .i. latino describūt. uidelicet hyacīthus: cuius sane cōpositionē aut deriuationē secundū eā scripturam nō noui: & hec hactenus de illius orthographia. Sane ex illo hiacyntius deriuatur: quod accentum detinet In penultima dictante regula q̄ omnia desinentia in tinus: ita ut deriuatiua a primitiuis. t. litterā cōtrahāt. pdu cūt penultimā ut uesperta uesp̄te uesp̄rinus. Cōstans constantis Constantinus Clemens clemētis clementinus: & reliq; qd̄ si. t. primatiua ip̄a non detinent: corripuūt penultimā deriuatiua: ut cras crastinus: diu diutinus fero ferotinus: clā clandestinus mutatione. m. i. n. ob ipsius. d. littere cōsequentiā

H yæna prima cū. y. græco: penultima cū. æ. diphthongo scribitur: animal ē quadupes: quod crescit in aphyrica: ut ostēdit Herodotus libro historiarum quarto: de quo Plinius multa libro. viii. naturalis historię rettulit: inter que scribit alternis annis masculum esse & fœminā: quod Ouidius libro metamorphoseos xv. prius tetigerat. cum ait.

Si tamen est aliquid miræ nouitatis in istis.
Alternare utces: & quæ modo fœmina tergo.
Passa marem: nunc esse marem miremur hyænam.
Addidit Plinius illā sermonē humanū inter pastorum stabula assimilare: nomenq; alicuius ediscere: quē euocatū foris lacerat: & alia de illa cōplura.

H yalus cū. y. græco & unico. l. scribitur dicitur a nostris uitrum: quo uocabulo usus Virgi. lib. georgicorum quarto ait Milesia uelera nymphæ Carpebant: hyali faturo fucata colore.

H iarbas cū. i. latino scribit: & a græcis semp aspiratū comperi. Nōnulli pœnicum uocabulū putant: fuit Iouis filius ex Garamantide nymp̄ha & getulorum rex: dicente Virgilio libro æneidos quarto. Hic ammonē satus rapta garamantide nymp̄ha: & reliqua.

H ybla cū. y. græco scribitur: pars ē attice regionis apibus & melle abundans: dicente Ouidio lib. de ponto. O mihi dulcior illo Melle: quod i cæris attrica ponit apis. nā dixerat prius Virgi: Hyblæis apibus florē de pasta salicti. unde teste Plinio lib. xxi. naturalis historię mellis attici in toto orbe sūma laus existimat: est etiam hybla teste Seruio oppidum siciliæ: quod nunc dicitur mergara.

H ybernus cū. y. græco scribitur: & ab hyems certo deducitur: nec ab imber oriri potest: quia nec aspirandum esset: nec cū. y. græco scribi posset: cuius oppositū semper comperimus.

H ibex cū. i. latino scribitur: dicitur a nostris capreolus proprie.

H ibiscus cū. i. latino utrobiqu; & .c. exili scribit: herba ē hibicibus grata ad edēdū.

H ybrida prima cum. y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: dicitur a nostris ignobiliter & contumeliose natus. unde ab ὕβρις quod est contumelia derinatur: quo uocabulo utitur Valerius lib. viii. cum ait. Q. autem Varrus propter

obscuruz ius ciuitatis hybrida cognominatus est. Horatius quoq; eodē uocabulo usus est in primo sermonum: Hybrida quo pacto sit persius ultus opinor.

H icetaon prima cum. i. latino aspirato: reliq; absq; aspiratione aut diphthongo scribunt: fuit teste Homeroli. iiii. iliados nobilis & egregius uir troianus.

H ydaspes cum. y. græco scribitur: fuit antiquissimus rex medorum: a quo fluuius mediæ nominatissimus cognominatus fuit: quin & alius indiæ.

H idymeles prima cū. i. latio: sequēs cum. y. græco scribit: nomē ē homis pprium.

H idragyron prima cum. i. latino penultima cuz. y. græco scribitur: dici potest a nostris sudor argenteus. nam componitur ex ἰδρῶς: quod est sudor: & ἀργύριον argentum. unde teste Plinio libro. xxxiii. naturalis historię in uicem argenti ui dilatatum fuit: de quo plura loquitur.

H ydria prima cum. y. græco: & penultima cum. i. latino scribitur: dicit a nostris urna: & ab ὕδωρ quod est aqua deducitur.

H ydra & hydrus cum. y. græco scribit serpentes sunt aquatiles: unde Hercules hydram occidisse dicit: quæ lernæā arcadiæ paludē incolebat: & ut dixit Virg. li. æneidos. vi. Quinquaginta atris imantis hiatibus hydra Scæuior intus habet sedē de q̄ Oui. li. metamorphoseos. ix. plura psequitur: illā primo claua inuasit: Hercules. sed pestifero læsus afflatu: eandem sagittis aggressus est: quibus ut hydra lesa solitis latuisset caruernis lignorum congesta strue consumpta est.

H ydropisis prima cum. y. græco: ultima uero & penultima cum. i. latino scribit: & deriuatur ab ὕδωρ qd̄ aqua. Nā infirmitas quædā est: quæ latine aqua intercus dicitur. Plautus in fibolaria: is mihi erat bilis aqua intercus tussis febris: & inde hydrops & hydropicus: qui eam infirmitatē patitur. Horatius in secundo carminum: Crescit indulgens sibi dirus hydrops.

H ydarnes cum. y. græco scribitur: fuit nobilis persa: qui teste Herodoto cum Dario in magum coniurauit: ut in dictione Darius uidimus.

H yems cum. y. græco & .m. ante. s. scribitur: & ab ὕς certe quod est pluo deductum fuit: unde aspirationem: & .y. græcum suscepit. Priscianus uero ab imber quod græce οὐσπος dicitur deriuatum posse uideri asserit. Varro etiam ut omnia linguæ latinæ tribueret ab hiatu dixit.

H yella cum. y. græco & duplicato. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiaruz primo oenotriæ urbs a phocensibus condita.

H ieros cum. i. latino scribitur: & dicitur a nostris sacer: a quo omnia deriuata & composita simili modo scribuntur: ut Hierotheus: quod cum. th. in penultima scribitur: nomen est uiri proprium: quasi sacer deus: Hieropolis nomen ciuitatis: quasi sacra ciuitas: & similia eodem modo.

H ierarchia cum. i. latino utrobiqu; & .ch. aspirato scribitur: dici potest latine sacer principatus: Nā cōponitur ex ἱερά: quod est sacer: & ἀρχία principatus.

H ierapicra cū. i. latino utrobiqu; & .c. exili scribit: dicit ad uerbū sacra amara: nāz πικρά amara dicit: q̄si ea amara compositio sacra esse dicat: medicina quædā ē

H iera cum. i. latino scribitur: & sacra interpretatur. nā insula ē inter siciliam & li parem Vulcano sacra: quam dixit Plinius libro secundo naturalis historię tempore socialis belli cum ipso mari pluribus diebus arisse: donec legatio senatus romani hoc ipsum piauerit: de qua habebimus in dictione prologus: ubi antrū Vulcani a Iuuenale positum explanabimus.

H iero cum. i. latino scribit: fuit syracusarū tyrānus: in quo pulchritudine corpis

& uires fuerunt admirabiles: fuitq; in alloquio blandus: in negotio iustus: in im-
perio moderatus: adeo ut nihil nisi regnū ei deesse uideret: quibus dotibus ut
scripsit Iustinus li. xxiiii. creat dux aduersus carthaginēses: mox creat rex sici-
liæ consentiente fauore omniū ciuitatū: de quo plura ibidem leguntur.

Hieri cū. i. latino scribitur: & interpretari ualet sacri populi: sunt teste Herodoto
libro historiarum. iiii. ultra sauromatas. budinosq; & thysagetas calui & simi a
natiuitate omnes: hoc est masculi uel fœminæ: & patiter barba habentes: qui iō
hieri. i. sacri dicunt: quia nihil iniuste agunt: nec bella norunt. ultra hos ut idē
auctor refert sunt argippeii monoculi: ut in ea dictione uidimus.

Hierosolyma prima cū. i. latino: & penultima cū. y. græco scribitur: nomen est ur-
bis in palæstina: de qua late in sacra scriptura habetur: sed alia nōnulla nos in
dictione solymi uidebimus.

Hieronimus priā cū. i. latio & penultima cū. y. græco scribitur: nomē ē uiri ppriū.

Hilarus hilaris & hilario uerbū cū. i. latio & unico. l. scribūt: & iucūdū designant.

Hilarion uel hilarius cū. i. latino utrobq; scribuntur: & nomē ē uiri pprium.

Hylas cum. y. græco & unico l. scribitur: fuit Thydomantis filius pulchritudinis
admirandæ: quē hercules argonautis comes secū ad libidinē duxisse scribitur:
idē cū mysiam argonautæ uenissent. & aquatū ad lacū quendam pergeret: ra-
ptus a nymphis fuisse dicitur. alii uero putāt cū ad hauriendas aquas cum ur-
na inclinaret: illū in lacū decidisse: quod Iuuenalis cōfirmasse uidet: cū dixit
Et multū quæsitus hylas: urnanq; secutus: & adeo ab hercule quæsitus q; teste
Virgi. in Sileno Littus hyla hyla omne sonaret.

Hylæa prima cum. y. græco. penultima cū. a. dipgthongo scribitur: ciuitas ē scy-
thiæ: ut scripsit herodotus.

Hylacus cū. y. græco & c. exili scribitur: fuit pater cuiusdam Castoris dicente ho-
mero libro. xiiii. odyssæα κῆστορ ὕλαγιΔησ.

Hyle cū. y. græco & unico. l. scribitur: dicitur a nostris materia.

Hyllus cū. y. græco & duplicato. l. scribitur: fuit herculis ex Deianira filius: d' quo
Seneca in hercule cœtheo plura scripsit. Ouidius uero libro metamorphoseos. ix
ostendit quēadmodum post patris mortem Iolen patris amasiā iubēte patre
sibi matrimonio copulauit. nam ut ait illam imperiis thalamoq; animoq; recæ-
perat Hyllus impletq; uterū generoso semine. & reliqua.

Hymnus cū. y. græco & m. ante. n. scribitur: dici pōt a nostris canticum uel laus

Himeridion cū. i. latino ubiq; scribitur: dicitur ab aliquibus diurnale: ab aliis uero
quod paruum diē durat. nam diminutiuum est ὕμῆρῶν. i. diē.

Hymen cū. y. græco scribitur: dicitur latine membranum: sed ut græci non nulli
ferunt proprie id est quo infans in utero circumuoluitur: unde nonnulli hy-
menæum dictum uolunt.

Hymenæus prima cum. y. græco. & penultima cum. æ. diphthōgo scribitur: fuit
teste Martiano Capella Veneris & Bacchi filius: dictusq; nuptiarum deus cu-
ius officium esse dixit psallere in nuptiis: cantare ad thalamus: & coronare li-
mina fertis. unde Ouidius heroicarum epistolarum sexta de illo inquit: Affuit
& fertis tempora uinctus hymen. ubi per apocopem reliquum ablatum fuit. ue-
rum & pro ipsis nuptiis seu cōnubiis posuisse uidetur Virgilius libro anæidos
iii. cum ait. Ledæam hermonem lacedæmoniosq; hymenæos Secutus: & libro
septimo Turniq; hymenæis.

Hymees cū. y. græco & duplici. e. scribitur: fuit uir persa ex ductibus Darii de quo
plura loquitur Herodotus circa finem libri quinti suæ historię.

Hymelle uel hymella cum. y. græco & duplicato. l. scribitur: fluuii nomen est: de
quo Herodotus libro sexto. & Virgilius libro. vii. meminerunt.

Hymetus cum. y. græco & t. exili scribitur: mons ē teste Plinio li. iiii. naturalis histo-
riæ in attica regione: qui teste Solino omniū græcorū montium obtinet princi-
patum: & floribus semp uestitur. dicēte Ouidio libro metamorphoseos. vii. Ver-
tice de summo semp florentis hymeti: ob qd dixit Iuuenalis in satyra Exemplo
qd cunq; malo: Duciq; senex uicinus hymeto de sene. s. Socrate locutus: ex hoc
eodem monte marmorū crustæ & trabes marmoreæ succauabantur: dicēte Ho-
ratio cōtra mecenatē in odis: q in ædificando sumptuosus nimiū esse uidebat

Non ebur neq; aureum

Mea renidet in domo lacunar.

Non trabes hymetiz:

Premunt columnas ultima rectas:

Aphrica: & in eadem oda:

Tu secanda marmora

Locas sub ipsum funus & sepulchri:

Immemor struis domos: & in alia oda:

Fastidiosam desere copiam: &

Molem propinquam nubibus arduis

Omitte mirari beatæ

Fumum & opes strepitusq; romæ

Sane teste Plinio. xxxvi. naturalis historię. L. Crassus orator primus peregrini
marmoris columnas habuit hymetias.

Hyperbole cum. y. græco & unico. l. scribitur: dici potest eminentia: uel ut ait Ci-
cero ad Hereniū suplatio: nā ex ὑπέρ: quod est sup: & βολή: qd ē iactus compo-
nitur: unde figura tuncq; dicitur quādo dictio excedens fidē ponit augēdi mi-
nuēdiue gratia: augēdi quidē ut niue cādidior: leonibus fortior. minuēdi uero
ut folii uolantis sonitus te terret: uel ille tardior est testitudine. uel etiā quocūq;
alio modo excederet: ut Virg. teste Seruio in Daphnide: Nec rætia ceruis ulla do-
lum meditantur: & inde hyperbolicus id est super excessiuus.

Hyperbaton cum. y. græco & t. exili scribitur: dici potest transgressio. nā ab ὑπέρβα-
τὸν descendit: quod est transcendo: & est figura cum uerbū aut sententia ordie
cōmutatur: cuius quinq; ponuntur species anastrophe: parēthesis: temesis: syn-
thesis: & hylteron proteron: ut in suis dictionibus uidebimus.

Hypallage cum. y. græco & duplicato. l. scribitur: dici potest a nobis submutatio:
nam cōponitur ex ὑπό: quod est sub: & ἄλλῃ mutatione: dicitur figura cum
uerba per aduersum intelliguntur: ut Date classibus æquor: Et sceleratā intor-
serat hastam: id est ipse sceleratus: & libr. x. Stigit per flumina fratris: pro stygia:
& in bucolico: Aduersa tuentibus hircis id est oculis in hircos id est oculorū
angulos retortis: ut dixit Seruius.

Hypanis prima cum. y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: nec nisi unico. p. de-
signatur: fluuius est teste Solino scyticorum amnium princeps: quæ tertū post
istrum esse Herodotus libro historiarum tertio rettulit: ut in dictione tyres uide-
bimus: & ut idem Herodotus pergit: est purus & haustu saluberrimus: donec

callipodum terminis inferatur: ubi cum fons sit hamaxapeus amara scaturigine infamis & illi ibidem comisceatur: ipsam simili amaritudine inficit: dicente Ouidio libro metamorphoseos quindodecimo.

Quid non & scythicis hypanis de montibus ortus.

Qui fuerat dulcis: salibus uitiatur amaris.

Et teste Solino fuit Alexandri magni terminus: quem non excessit. sicut illius aræ in eius ripis positæ attestantur. De illo ait Propertius. Quantum hypanis ueneto dissidet heridano. ut Virgilius libro georgicorum quarto. Saxosulq; sonas hypanis: idem teste Plinio libro xi. naturalis historiae circa solstitium desert acinorum effigie tenues membranas: quibus erumpitur uolucris quadrupes nec ultra unum diem uiuit: ob quod himeridion appellatur.

Hypacaris prima cum. y. græco: penultima cū. c. exili. & ultima cū. i. latino scribitur: fluuius est scythiæ: qui teste herodoto libro historiarum quarto sextus ab istro memoria dignus habetur.

Hyperborei cū. y. græco scribitur: sūt scytharum mōtes: & populi supra ipm stel larum cardinem ptēsi: q̄si ultra boreā cōstituti. at Festus ex eo sic dictos purat. q̄a ibidē habitantes humanæ uitæ modum excedunt: uiuēdo. s. ultra cētēsimū annū: hoc ē ὕπερβόρου τῶν ὄντων. s. humani sæculi: de quibus Herodotus plura dixit libro historiarum quarto: & Plinius Solinusq; & Pomponius.

Hypermetra cum. y. greco & t. exili scribitur: fuit filia Danai: filii Beli. de qua uidimus in dictione belides

Hypermeter cū. y. græco & t. exili scribitur. q̄ & hypermetrus a nōnullis scribitur est metrum una syllaba superhabundans: ut Virgilius libro æneidos primo laetemur docēas ignāri hominūq; locorūq; & li. iiii. omnia mercurio similis uocēq; colorēq; idem libro septimo Profuit aptato conduntur tybridis alueo: & ut ait Seruius super primum æneidos quotiens fit hæc figura: debet sequens uersus a uocali incipere: ut in omnibus illis fit: nisi forte sinæresis fiat in fine nā tunc quoq; necesse nō ē: ut sequēs uersus a uocali incipiat: ut Virgilius: hec cura peculi: nā sequit̄ alius. Quātus multa meis exiret uictima septis.

Hypenor cū. y. græco scribitur: fuit princeps quidā troianus: quem teste Homero libro quinto iliados Diamedes in bello occidit.

Hyperiochus prima cū. y. græco: antepenultima cū. i. latino: & ultima cum. ch. aspirato scribitur: fuit uir troianus ab Vlyxe interfectus: ut ostendit homerus libro. xi. iliados.

Hyperion prima cū. y. græco. & penultima cum. y. latino scribitur. hunc græci teste lactantio super tertiū thebaidos dixerunt Titani & terræ fuisse filium. Solisq; & Lunæ ac Auroræ patrem. de eodē meminuit Cicero in pronosticis cū ait.

Ut cum luna means hyperionis officit orbi.

Stringuntur radii cæca caligine tecti.

Hypotheca prima cū. y. græco: penultima cū. ch. aspirato: & ultima cum. c. exili scribitur cuius compositionem uidimus in ante habitis. & teste Vlpiano differt hypotheca a pignore: quia proprie pignus dicimus quod ad creditorem trāsit: hypothecam autem non transit possessio ad creditorem.

Hypocrisis cum. y. græco: penultima cum. c. exili & i. latino: & ultima similiter cum. i. scribitur latino: dici potest a nostris dissimulatio. nam componitur ab ὑπό: quod est sub: & κρισις iudicium: quasi sit iudicium subtectio: cum aliud

in re sit: aliud in iudicio hominum se ostendat qui hypocrisi utitur.

Hypocrita prima cum. y. græco: penultima cum. c. exili & i. latino: ultima cum. t. etiam exili scribitur: dici potest a nostris simulator. Et is proprie est qui in spectaculo personam subdit alienam: ut seruus plerūq; domini: & priuatus regis: Quo pacto & in hac uita sicut in orchestra complures sese uiuendo spectandos exhibent: aliaq; in corde gestantes.

Hypopyrgium prima & antepenultima cum. y. græco scribuntur: componiturq; ex hyppo: quod est sub & pyrgos turris: quasi locus sub turri.

Hypostasis cum. y. græco: & penultima cum. t. exili scribitur: dicitur a nostris subsistentia: ab hypo quod est sub: & ὑπόστασις statio: quin & a theologis quibusdam persona traducitur.

Hypozeufis cum. y. græco: penultima cum. z. consonante & eu diphongo: ultima cum. i. latino scribitur: dici potest latine subconiunctio. Nam cōponitur: ab hypo quod est sub: & zeufis coniunctio: & dicitur figura cum singulis sensibus propria assignatur clausula: ut Virgilius libro æneidos quinto Regem adit: & regi memorat nomenq; genusq;. Terentius in andria: en astuta q̄ si quiesset nihil e mali. Sed eccum ipsum Pamphilum uideo. occidi. utināz mihi esset aliquid hic quo nunc me præcipitem darem.

Hyphen cum. y. græco & ph. aspirato scribitur: dici potest a nobis subunio: nā cōponitur ex ὑπό quod est sub: & ἔν cum aspiratione: quod est unum: & tūc quoq; adesse dicitur cum plures dictiones sub uno accentu leguntur: ut quandoq; dem simulac: pro postq;.

Hyperiphania prima cū. y. græco: & reliquæ cū. i. latino scribuntur: dicitur a nostris supbia: & cōponit̄ ex hyp quod est sup: & φανία apparentia uel splendor.

Hyperides cum. y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Quintiliano in. x. orator dulcis & acutus temporibus Demosthenis.

Hypsenor cū. y. græco sequēte. pl. scribitur: fuit teste Home. li. v. iliados filius magnanimi Dolopionis: qui erat sacerdos Scamandri in tanto honore habitus ac si deus quidem esset. illum Eurypylus in bello troiano interemit.

Hippagines cum. i. latino utrobique & duplicato. p. scribitur: sunt teste Festo naues quibus equi uehuntur: eas græci ἵπποπῳρῶν uocant: aliqui ex nostris & maxime Cæsar actuarias nominauit: alii gerarias. ut Plautus in mercatore ædificat nauem gerariam: & merces emit: Nonius uero Narcellus actuarias diffiniens inquit actuariæ naniculæ celeres dictæ: q̄ cito agi possint. Salustius primo historiarum: ad hæc pauca piratica actuaria nauigia. Silenna: quibus occisis actuarias ad uiginti milia. i. cum plures onerarias incendūt.

Hipparchus cum. i. latino & duplicato. p. atq; ch. aspirato scribitur: fuit uir mathematicus in ea arte insignis.

Hippasus cū. i. latino & duplici. p. atq; simplo. (. scribitur: fuit philosophus methapōtinus & ipse pythagoreus: nec teste Demetrio opus aliquod scriptum reliquit: fuit & alter: q̄ laconum rempublicā: & ipse lacon libris compræhendit.

Hipparchia cum. i. latino utrobique duplicato. p. & ch. aspirato scribitur: potest latine exponi equorum principatus: Quo nomine uocata fuit soror Metrodis quæ teste Laertio Cratem thebanum philosophum cynicum: & illius uitam ac uerba summe amaui: nec potuit pcoruz opibus aut nobilitate uel alicuius forma auelli a Cratis amore: ita ut diceret parentibus suffocaturam sese nisi Crati

traderetur: quobrem rogatus Crates a parentibus puellæ: ut illā ab hoc proposito remoueret: post multa quæ non profuerunt: exurgens Crates omnia sua suppellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponfus: hæc eius possessio est: ad hæc delibera: nec poteris esse nostri cõsors: nisi eadē attigeris studia: puella statim assum pro Cratis hitu secū philosophari uoluit: cū qua ille circū ibat: & in apto cõgre diebatur: atq; ad cœnas proficisciebat. Et cū semel iuissent ad Lysimachū in conuiuū: & Theodorus dixisset: hæc illa est quæ textrinā & radios reliquit: respondit ad hæc puella: sū equidē Theodore. sed nō tibi male de me ipsa statuisse uideor si tēpus quod in textria cõsumptura erā: disciplinæ potius & philosophiæ impēdi.

Hippo cum. i. latino & duplicato. p. scribitur: fuit teste hesiodo in theogonia Oceani & Tethios filia.

Hippodamus simili modo scribitur: & est nomen uiri proprium.

Hippodamia eodē modo scribitur: fuit Oenomai Helidis & pisæ regis filia formosissima: quæ cum a diuersis in cõiugium peteretur: legē hanc p̄cis illius pater idixit ut qui illā matrimonio obtinere cupet: cū ea certamē iniret: uictus capite truncaretur: uictor potiret illa: cuius legis cām posuit Diodorus siculus li. historia. r̄. ii. dicēs eū de filia oraculū sciscitasse quō sibi illa cõueniret: ac respõsum esse tunc in fata illū cõcessurū cū filia hippodamia nupsisset: igit̄ filia nuptias ueritus decreuit: ut in perpetua asseruaretur uirginitate: hoc pacto existimans uitæ piculum se uitaturum: itaq; equorū cursū instituit a pisa ad Neptū arā quæ est apud isthum corichi: cursus erat eiusmodi. Oenomaus arietē. Ioui sacrificabat: qui uirginem postulabat quattuor equorum ferebat curru. Oenomaus cursū sequebatur præcedentem aurigante Myrtillo: affecutum hasta quam gestabat manu interficiebat: hoc pacto cuz plures equorum uelocitate permisisset. Pelops Tantali filius: q̄ pisam accesserat: uiso hippodamia id cõcupiens cõnubiū corrupto Myrtillo regis auriga obtinere ualuit. nā illi pmiserat si se uictorem faceret: primum hippodamiæ concubitum præstiturum. quare meditullum plūbeū Myrtillo curru hippodamiæ ædificans cursu dissolurus Pelopē uictorē reddidit: dicente Seneca in Thyeste: Victeq; falis axibus pendent rotæ & Virgilius libro tertio georgicorum de Pelope locutus ait Victor equus: qua ex re dolore actus Oenomaus existimans aduenisse responsi tempus: mortem sibi conscium. Pelops uero sumpta uxore hippodamia illius regnum tenuit: sed cum ab illo Myrtillo pacta reposceret: in mare proiectus est & submersus: qui mari perpetuum nomen dedit. unde Sophocles in Electra εὐτε γὰρ ὀπὸν τισθεῖσιν μὴ π̄ τ̄ λ̄ ο̄σ̄ ἐκοιμᾶσθαι Sane non solum Nippodamia. sed Hippodame a nostris auctoribus dicitur. Virgilius in præfatio lib. inquit: hippomeq; nam teste Seruio nomina græca quæ in. e. exeunt plarūq; ipsum in ia soluant: ut Hippodame Hippodamia. Penelopia.

Hippodes eodē modo scribitur: & sunt populi scythici humana usq; ad uestigium forma: sed in equinos pedes desinunt: quos ἵπποδάκτασ herodotus libro historia. rum quarto uocauit: sed nostri hippodes dicunt.

Hippodromus eodē modo scribitur: dici potest equorū cursus. nā ex ἵππῶν quod est equorum: & δρόμος cursus componitur: hoc est locus ubi currere spectante populo consueuerant: qui a nostris dicitur circus: ut in ea dictiōe uidimus.

Hippocrinis cū. i. latio utrobique & duplicato. p. atq; c. exili scribitur: fons est in boetia iuxta quā est aganippe. Dum Cadmus equitri exploratiōe ingrit: quæ nā loca

insidisset cām dedit poetis: ut diulgarent hippocrinē ungula uolātis eq̄ natū fuisse. nā hippi equi: crine. i. fons dicitur: & inde equus pegasus a fonte: qui græce πηγὴ dicitur cognominatus: ut in dictiōe pegasus uidebimus: & similiter Aganippe modo cõsimili penitus nomen accepit. naz agan ualde indicat: & ἄγαντος equus: quæsi ualde equus uel equi: ita ut abo poti fontes facundiā præstare poetis dicti fuerint: unde Ouidi. circa initium li. v. fastorū inqt. Dicite quæ fontes aganippidos hippocrines Grata medusei signa tenetis equi.

Hippocoon eum. i. latino & duplicato. p. atq; c. exili: & duplicato. o. scribitur: fuit teste Homero libro decimo iliados patruelis Rhesi tracum regis: a Diomede & Vlixē interfecti fuerunt.

Hippocrates eum. i. latino & duplicato. p. atq; c. & t. exilibus scribitur: habetq; ac centū in antepenultia: ut uidebimus in dictiōe psodia: fuit Asclepii filius in insula coo genitus: ut ex epistolis Democriti ad illū: & illius ad Democritū habet fuit Pithagoræ discipulus: & omnium medicorū princeps: & cõponit ea dictiō ex ἵπποῦ quod est equi: & κρατῶσ rubur: quasi equorū robur. hic medicinā lōge tēpore pditam reuocauit in lucē. nā ut scribit Plinius. li. xix. naturalis historiae nulla artium incõstantior fuit: & nunc etiā sæpe cõmutatur: cum sit fructuosior nulla. hæc primum inuentores suos cælo dicauit: & hodie multifariam ab oraculis petitur: hæc ille. Nāq; Apollo primus medicinæ inuentor dicitur: illo dicente ad uirginē Daphnē apud Ouidium libro metamorphoseon primo.

Inuentum medicina meum est: opiferq; per orbem

Dicor: & herbarum subiecta potentia nobis.

Sane Apollo ipse eodē Ouidio teste li. ii. eiusdē operis ex Coroni de nympha filia Phlegiæ regis thassaliæ Aesculapium genuit: & nutriendū Chironi piissimo centaurorū tradidit: a quo medicina didicit: & ipse plurimū ampliuit. Quæ de re dixerūt nonnulli Chironē herbariā medicinā primitus cõperisse: sed ut ait Plinius li. xxv. naturalis historiae centaureā herbā cõperit: qua ut idem auctor ait curatus dicitur a uulnere pedis cõtracto ex lapsu improviso sagittæ herculis e suis manibus illitæ ueneno hydræ: nam cū Chiron herculē excipisset hospicio: & eius arma cõtractaret: sagitta cadens e manibus illius leuum uulnera uit pedem: dicente Ouidio libro quinto fastorum.

Dūq; senex tractat squalentia tela uenenis.

Excidit: & leuo fixa sagitta pede. sed ut dixit ulterius Ouidius illum nunq̄ tali uulnere liberatum: & post nonū diē miseratione deorū: ne amplius dolore cruciaretur ad cælos tractum. unde ait: Ipse etiam lectas pegaseis collibus herbas.

Temperat & uana uulnera mulcet ope. & infra subdit:

Nona dies aderat cum tu iustissime chiron

Bis septem stellis corpore cinctus eras. nanq; herculē etiā heracleon ab eo nomine cognominatam herbarū cõperisse idē Plinius rettulit. & achillē & achilleā: s; Aesculapius cum alias plures: tū etiā panacē: quæ teste Plinio ipso nomine omnium morborū remedia pmittit. a q̄ filia nuncupauit. nā τὰν omne: & ἀκαίριον iportunitatem & molestiā dicit: quæsi oibus doloribus & molestiis subueniret. uerū cum herbarum uiribus Aesculapius ipse hyppolytū occisū in uita pristina reuocasset. iratus Iuppiter eū fulmine stygiæ demersit in uudas. sed ut ait Pli. li. xxix. opa eius clara troianis tēporibus uulnerū dūtaxat remediis fuere. Quod equidē dixisse puto ob Machaonē & Polydarium filios: q̄ teste homere libro. ii.

iliados ob solertiam medicinz cū alijs græcorū ducibus ex creta ad expeditio-
nē troianā cōuocari fuere: ut in suis dictionibus ostēdemus. Sed ut ait Plinius
li. xxv. primus omniū quos memoria nouit. Orpheus de herbis curiosius aliq̄
p̄didit. post eum Musæus & Tesiodus polyion herbā admirati sunt. Homerus
etiam alias nominatim herbas celebrat: ut moly: cuius inuentionē Mercurio as-
signat. Laudat etiā hos tres flores lotum: crocum & hiacynthum ab Homero ue-
ro ut idē Plinius rettulit Pythagoras clarus sapientia primus uolumē de effe-
ctu herbarum cōposuit: & i totum Apollini & Aesculapio dijs immortalibus iue-
tionē & originē assignauit. cōposuit & Democritus p̄ agratis iam p̄sidis arabiz
æthiopiæ ægyptiq̄ magis: i quibus incredibilia dictu affirmauit: nā inter alia
dixit Democritus. ut ait Plinius credidit Theophrastus esse herbom: cuius con-
tactu illata a Pico exiliret cuneus a pastoribus arbori adactus. Zanthus etiā li.
historiarum. i. tradidit occisum draconis catulum reuocatum ad uitā a parēte
herba quā balym nominat. eadēq̄ tilonē. quē draco occiderat: restitutum salu-
ti. Iuba etiā i arabia reuocatum quadā herba ad uitā hominē tradidit: quæ ut
dixit Plinius etiā si fide carēt: admirationē tamē implēt: & cogunt cōfiteri mul-
tum eē qd̄ uero sup̄sit: & refert plærosq̄ existimasse: nihil nō herbarum ui effi-
ci posse: sed plurimarum uires esse incognitas. Sane Pythagoras & Democritus
tēpre Hippocratis fuere: sed ut Plinius li. xxix. mirum dictu sequētia a troianis
tēporibus i nocte dēfissima latuere: usq̄ ad peloponnesiacum bellum Tunc mi-
dicinā reuocauit in lucē Nippocrates genitus in insula p̄coo: quod bellum ut
idem ostendit libro. xxx. eiusdem uoluminis: gestum est a tricentesimo urbis
nostrē anno. & cuz romana urbs teste Solino in initio de memorabilibus mundi
fuerit post troianum belū anno quadragesimo trigesimo tertio: cōstat medi-
cinæ artē delituisse anelis septingentis triginta tribus. At Hippocrates ut idem
Plinius profiteatur: cum fuisset mos liberatos morbis scribere in tēplo eius dei q̄
auxiliatus esset: ut postea similitudo proficeret: ex his scripturis excerptisse eam
traditur: quā Sane artē ut in epistolis ad Democritū ipse idē ostendit in nullo
p̄sus quæstu fuisse certū est. Quare cum uenientē ab illyricis pestilentia teste
Plinio libro septio p̄dixisset ipse Hippocrates: & discipulos ad auxiliandum
per urbes dimisisset: ob id meritum honores illi: quos Herculi decreuit græcia.
Post Hippocratē uero auxit artes proditeus sylvibriæ natus & eius discipulus
qui eā ad uectigal redigere coepit. horum placita ut Plinius. xxviii. li. p̄sequit
Chrysiippus ingenti garrulitate mutauit: plurimumq̄ & ex Chrysiippo discipu-
lus eius Herasistratus accēpit Aristotelis filia genitus. Hic antiocho rege sanato
centum talentis donatus est. a rege Ptolemæo filio eius idem Plinius p̄fato li-
bro septimo rettulit magnā Critobolo famam aduenisse: qui parū ante Herasi-
stratum fuit: extracta Philippi regis oculo sagitta: & circa deformitatem oris cu-
rata orbitate luminis. Sed alia interim factio ab experimentis se cognominans:
empericum coepit in sicilia a Cronte agrigentino Empedoclis & Chrysiippi au-
ctōritatem condēnante. de quibus in suis dictionibus uidebimus. post hos He-
rophilus oīa hęc condēnans ad muscos uenarū pedes pulsu discreto p̄ ætatuq̄
gradus medicinā reduxit: scrutabaturq̄ morborū cās & uini rationē istituerat
sed ut ait Plinius i p̄fato. xxix. li. deferta deinde & hęc secta ē: quoniam necesse
erat i ea litteraturā scire. Interim ut auctor ē Cassius Emia ex antiq̄s historicis
primus q̄ romam e medicis uenit: fuit a pelopōneso Archagatus Lyfanie filius.

L. Aemilio. M. Licinio cōsulibus anno urbis quingentesimo trigesimo quinto: eiq̄
ius quirituz datū & tabernā in cōpito acilio emptā. hic primo uulnerarius mox
obsecādi urendiq̄ scæuitiā carnifex appellatus fuit: & cū alii adcurrerent græ-
culi idēq̄ efficerent: in tediū cū arte medicinæ oēs deuenerūt. Quare a. M. Ca-
tone cēlorio medici cū sua medicina reprobati urbe & italia pulsi sunt: anno ur-
bis sexcētesimo quinto. eosq̄ nō artifices sanitatis: sed hominū carnifices cēfuit:
ut ex eius epistola ad. M. filium itelligi potest. cuius uerba sunt: Dicam de istis
græcis sub loco. M. fili qd̄ athenis habeā exquisitum: & qd̄ bonum sit eorum: lit-
teras inspicere nō p̄discere uincat̄ nequissimū & indocile genus eorū: & hoc pu-
tabam int̄dixisse. Quodocunq̄ ista gens suas litteras dabit: omnia corrūpet.
Tū etiā magis si medicos suos huc mittet: iurauerunt inter se barbaros necare
omnes medicina: sed hoc ipsum mercede faciunt: ut fides his sit & facile dīper-
dant: nosq̄ dicitāt barbaros & spurcius nos q̄ alios apificos appellatione fæda-
bant. hęc ipse Cato: ideoq̄ tradunt templū Aesculapii etiā cum reciperetur is
deus extra urbem fecisse iterūq̄ in insula. Nanq̄ ut late narrauit Liuius circa
finem libri. x. ab urbe cum romana urbs triennio peste laboraret: inspectis libris
sybillinis decem fuerunt a senatu missi legati: qui ex epidauro deuz Aesculapiū
in specie serpentis romam adduxerunt: cuius aduētū urbs statī a peste liberata
ē. unde ut latissime narrauit Ouidi. li. metamorpho. xv. de Aesculapio locutus
Sedesq̄ sibi circūspicit aptas.

Scinditur in geminas partes circūflueus annis.

Insula nomen habet: laterumq̄ a parte duorum.

Porrigit æquales media tellure lacertos:

Huc se delata pinu phæbeus anguis

Contulit & finem specie cæleste resumpta.

Luctibus iposuit: uenitq̄ salutaris urbi. Pulsi ergo ex italia medici diu post Ca-
tonem excēpri sunt. nam ut ait Plinius p̄fato. xxix. li. solam hac artū græca
rum mundū exercet romana grauitas: & in tanto fructu paucissimi gritū atti-
gere: & ipsi statī ad græcos transfugere: imo uero auctoritas aliter q̄ græce eam
tractantibus: & apud impitōs exp̄tesq̄ linguæ nō ē: ac minus credunt quæ ad
salutem suā trinēt si intelligūt. Qua de re i hac sola artū euenit: ut cuiq̄q̄ me-
dicum se p̄fitei statī credat: cū sit piculū in nullo mēdatio maius: no tamē illd̄
intuemur: adeo blanda est sperandi p̄ se cuiq̄q̄ dulcedo. Nulla p̄æterea lex quæ
puniat inscitiā capitalem: nullū exēpluz uindictæ. discunt piculis nostris: & ex-
perimenta p̄ mortes agunt. medicoq̄ tantuz hominē occidisse summa impuni-
tas est: hęc ille: & li. xxv. ait. Minus hęc artē q̄ par erat nostri celebrare oīum
utilitatum & uirtutū rapacissimi. Primusq̄ & diu solus idem ille. M. Cato om-
nium bonarū artū magister: pau cis dūtaxat attigit boum etiā medicamina nō
omissa. post eū unus illustriū tētauit. C. Eualgius eruditione spectatus imperfe-
cto uolumine ad dīdum Augustū inchoato p̄fatione religiosa: ut omnibus
malis humanis illius potissimum principis semper medicet̄ maiestas: ante hūc
condiderat solus apud nos: qd̄ equidē inueni Pōpeius Leoneus magni Pōpeii
libertus: quo primum tēpore hęc scientiam ad nostros puenisse animaduerto.
Nāq̄ Mithridates maximus sua ætate regum: quæ debellauit Pōpeius ante om-
nium ante se genitorū diligentissimus uitæ fuisse: argumētis potius q̄ fama itel-
ligitur. Vni ei excogitatum libere quotidie uenenum p̄sumptis remediis: ut

cōsuetudine ipsa innoxii fieret: primo inuēto genere antitoti: ex quibus unū etiā nomen eius retinet. Illū solū mortaliū Mithridatem uiginti duabus linguis locutum certū est: nec subiectis gentibus illū hominē p̄ interpretē appellatū ab eo annis sex & quinquaginta: quibus regnauit. Is ergo in reliqua ingenii magnitudine medicine peculiariter curiosus: & ab oībus subiectis qui fuerē pars magna terrarū singula exquirens: scriniū cōmentationū harū & exemplaria effectusque in arcanis suis reliquit. Pompeius autē omni regia praeda potitus transferre ea sermone nostro libertum suum Lenocum grāmaticæ artis doctissimum iussit. uitaque ita profuit non minus quā rei publicæ uictoria illa ad Mithridatem etiā: teste eodem Plinio in præfato libro Asclepiadis medendi arte clari uolumina cōposita extant: cum sollicitatus ex urbe roma præcepta pro se mitteret. hunc dixerat Plinius libro. vii. eiusdem uoluminis fuisse prusiensem. & libro. xxvi. dixit primum fuisse magistrum rhetoricæ: & nec satis in ea arte quæstuosum: & ad alia sagacis ingenii: & ad medicinæ artem se repente conuertisse: atque ut necesse erat homini qui nec id ægisset: nec remedia nosset: meditata quotidie oratione blandiens omnia abdicauit: & totam aliorum medicinam reuocando ad quinque res redegit: uidelicet ad abstinentiā cibi: potus: & ueneris: fricationem corporis: & ambulatiōem modestā. Que quisque sibi met præstare possit. Quare uniuersum p̄pe humanū genus circūægit in se nō alio mō: quā si cælo emissus aduenisset. reparata etiā ratione qua unū ægris mederetur dando etiā frigidaque aquam. & ut auctor est. M. Varro alia quoque blandimenta excogitauit iam suspendendo lectulos: quouē iactura aut morbos extenuaret: aut somnos alliceret. Concedebat etiā balnea auidissima hominum cupidine: quin alia multa dictu grata atque iucunda magna auctoritate constituit. Nāque & uomitiones supra modum arguebat: & medicamentorū potus stomacho inimicos dixit. Is teste Apulegio libro quarto floridori cū se se forte a rure suo recipet. In pomœriis ciuitatis uidit circūspectum funus ab ingenti numero: moxque illud addiit pertractauitque corpus hominis: & p̄ quædam signa iuenit in ilio uitam: cunq; clamaret: ut reportaret a rogo domū p̄ medico annuebant: & reliq; obsistebāt. tandem uelut ab inferis domū relatus ē: moxque recreauit spiritus: & animā in latibulis corporis delitescētē suis medicamentis uniuerso corpori restituit: quōbrē uelut deus fuit ab hominibus honoratus: quod tetigit Plinius li. vii. cū ait relatu e fūnere hominē conseruauit & subdit Plinius sed maxie sponsione facta cū fortūa me medicus crederet. si unq; iualidus ullo mō fuisset. Sicque uictor suprema in senecta lapsu scalarū exanimatus ē. Venerūt his tēporibus romā medici quāplures & uiri celebres ut Cassius Calpitanus Arūcius Rubrius: inter quos Autonius musa fuit: quæ contraria medicina a sectatoribus Themistonis qui discipulus fuerat Herophili diuum Augustum graui piculo exemerat: ob quod illi Augustus statuā ex ære iuxta signum Aesculapii locari mādauit coluitque eum semp̄ amicissime: ut testis est Suetonius in uita Augusti. Post hunc exortus ē Vectius uales: quæ teste Plinio li. xxix. adulterio Massalinæ uxoris Claudii Cæsaris nobilitatus. pariterque eloquentia assentator: potentiā nactus nouā instituit sectam. At neronis principatu eadeque uis ad Thessalum trāsiliuit delētē cūcta placita: & rabie quadā in omnes æuimedicos perorantē. Idem teste Galieno li. i. de regimine sanitatis. & similiter li. i. de ingenio librum ad Neronē scripsit: in quo cunctis medicis philosophis tam ueteribus quā modernis seipsū effremata quadam temeritate præposuit: Hippocratēque omnium medicorum principē maxime supplāuit hunc Galienus ipse ignorantissimū fuisse ostēdit. nec inter medicos: sed iter tetrices sordide creuisse: cū eius pater lanæ pectinator: & mater tetrrix fuerit. Interim ut eodem li. p̄sequitur Plinius supuenit massiliēsis Critias: qui ad motus syderum ex Ephimeride mathematica cibos phibens: horas obseruans: auctoritate Thessalum præcessit: diuitiasque reliquit innumeras. post quem repente ex eadem massilia urbem Charmis inualit: & damnatis nō solum prioribus medicis uerum & balneis aqua frigida etiā hybernis algoribus lauari suasit quasi contraria necessario contrariis curarentur. & ut ait Plinius merse ægros in lacus & uidebamus senes consulares usque in ostentationem rigentes. Qua de re extat etiā Annel Senecæ astipulatio: nec dubium est omnes istos famā nouitate alia qua aucupantes aīas statim nostras negociari. hinc ille circa ægros miseræ sententiarum cōcertatiōes nullo idē cōsente ne uideat assertio alterius. hinc illa infelicitis monumenti ascriptio turba se medicorum pisse. Interi p̄diere ex nostris & exteris auctores nonnulli celebriores: quæ & herbarū naturas & pluriū rerū quilitates suis libris anotaure. Ut ex nostris Macer ueronēsis quæ tēpore Augusti uolucrum quilitates: & herbarum naturas uersu expressit: de quo Ouidius li. iiii. tristium inquit. Sæpe suas uolucres legit mihi gradior æuo Quæque necet serpens: quæ iuuet herba macer. Euax similiter rex arabum nō solū herbarū: sed lapidū etiā species nomina colores: & quibus in regionibus ualeant cōperiri: magno uolumine ad Neronē principem scripsit. Eiusdem meminuit Plinius li. xxv. dicens Euax Dionysius & metrodorus herbarum effigies pinxere. atque subscribere effectus. Verum ut subdit pictura fallax est ex coloribus tam numerosis præsertim in emulatione naturæ multum degenerare transcribentiū forte uaria. Preterea non parum est singulas earum ætates pingi cum quadripartitis uarietatibus anai faciem mutet. hæc ille. Post hos fuit Dioscorides uir militaris: & in herbaria arte mirabilis: qui quinque uoluminibus uirtutes herbarum arborum lapidum aromatum animalium accuratissima doctrina descripsit: imo ut de seipso testatur: Quæcūque inquit in his libris posui: non ex opinione aut fama cognoui: sed ex electione & experimento didici. Vidi ego apud constantinopolim pulcherrimum eius auctoris codicem antiquissimis græcis litteris exaratum. In quo non solum herbarum effigies: sed uolatiliū quadrupedū & reptilium rāto artificio & proprietate depictæ erant: quāto natura ipsa ut puto p̄ducere potuit. at Plinius de seipso loquitur nobis inquit certe excerptis ad modū paucis cōrigit reliquas: de quibus. s. tractat herbas contemplari Scientia Antonii Castoris: cui summa auctoritas erat in ea arte nostro æuo uisendo hortulo eius: in quo plurimas alebat centesimum ætatis annum excedens: nullum corporis malum expertus: ac ne ætate quidem memoria aut uigore concussis: Sane temporibus Domiciani Traiani Hadrianique & Antonini pii nonnulli medici ex græcia ipsa urbem inuaserunt. & Protogenes primū uir astutus & callidus: qui astutia & arte græca magis: quā scientia medicinæ famā & quæstū sibi quæritabat: cui Archigenes alter græcus tēpore & ipsius Domiciani suecessit: qui cum assentator esset & mulieribus quæfacillimus: gradē romæ sibi cōparauit quæstū. cōtra cuius mores & inscitias Galienus in libris suis sæpe inuexit. Galienus uero doctissimus: & ea etate in medicina singularis remam principatu traiani deuenit: eratque oriundus ex p̄gamo oppido asiæ celeberrime

tate præposuit: Hippocratēque omnium medicorum principē maxime supplāuit hunc Galienus ipse ignorantissimū fuisse ostēdit. nec inter medicos: sed iter tetrices sordide creuisse: cū eius pater lanæ pectinator: & mater tetrrix fuerit. Interim ut eodem li. p̄sequitur Plinius supuenit massiliēsis Critias: qui ad motus syderum ex Ephimeride mathematica cibos phibens: horas obseruans: auctoritate Thessalum præcessit: diuitiasque reliquit innumeras. post quem repente ex eadem massilia urbem Charmis inualit: & damnatis nō solum prioribus medicis uerum & balneis aqua frigida etiā hybernis algoribus lauari suasit quasi contraria necessario contrariis curarentur. & ut ait Plinius merse ægros in lacus & uidebamus senes consulares usque in ostentationem rigentes. Qua de re extat etiā Annel Senecæ astipulatio: nec dubium est omnes istos famā nouitate alia qua aucupantes aīas statim nostras negociari. hinc ille circa ægros miseræ sententiarum cōcertatiōes nullo idē cōsente ne uideat assertio alterius. hinc illa infelicitis monumenti ascriptio turba se medicorum pisse. Interi p̄diere ex nostris & exteris auctores nonnulli celebriores: quæ & herbarū naturas & pluriū rerū quilitates suis libris anotaure. Ut ex nostris Macer ueronēsis quæ tēpore Augusti uolucrum quilitates: & herbarum naturas uersu expressit: de quo Ouidius li. iiii. tristium inquit. Sæpe suas uolucres legit mihi gradior æuo

Quæque necet serpens: quæ iuuet herba macer.

Euax similiter rex arabum nō solū herbarū: sed lapidū etiā species nomina colores: & quibus in regionibus ualeant cōperiri: magno uolumine ad Neronē principem scripsit. Eiusdem meminuit Plinius li. xxv. dicens Euax Dionysius & metrodorus herbarum effigies pinxere. atque subscribere effectus. Verum ut subdit pictura fallax est ex coloribus tam numerosis præsertim in emulatione naturæ multum degenerare transcribentiū forte uaria. Preterea non parum est singulas earum ætates pingi cum quadripartitis uarietatibus anai faciem mutet. hæc ille. Post hos fuit Dioscorides uir militaris: & in herbaria arte mirabilis: qui quinque uoluminibus uirtutes herbarum arborum lapidum aromatum animalium accuratissima doctrina descripsit: imo ut de seipso testatur: Quæcūque inquit in his libris posui: non ex opinione aut fama cognoui: sed ex electione & experimento didici. Vidi ego apud constantinopolim pulcherrimum eius auctoris codicem antiquissimis græcis litteris exaratum. In quo non solum herbarum effigies: sed uolatiliū quadrupedū & reptilium rāto artificio & proprietate depictæ erant: quāto natura ipsa ut puto p̄ducere potuit. at Plinius de seipso loquitur nobis inquit certe excerptis ad modū paucis cōrigit reliquas: de quibus. s. tractat herbas contemplari Scientia Antonii Castoris: cui summa auctoritas erat in ea arte nostro æuo uisendo hortulo eius: in quo plurimas alebat centesimum ætatis annum excedens: nullum corporis malum expertus: ac ne ætate quidem memoria aut uigore concussis: Sane temporibus Domiciani Traiani Hadrianique & Antonini pii nonnulli medici ex græcia ipsa urbem inuaserunt. & Protogenes primū uir astutus & callidus: qui astutia & arte græca magis: quā scientia medicinæ famā & quæstū sibi quæritabat: cui Archigenes alter græcus tēpore & ipsius Domiciani suecessit: qui cum assentator esset & mulieribus quæfacillimus: gradē romæ sibi cōparauit quæstū. cōtra cuius mores & inscitias Galienus in libris suis sæpe inuexit. Galienus uero doctissimus: & ea etate in medicina singularis remam principatu traiani deuenit: eratque oriundus ex p̄gamo oppido asiæ celeberrime

sed romæ temporibus Antonini pii floruit: ut Idē de se ipso diuersis i locis testa-
tur. hic in ea arte omnes præter Hippocratem superasse credit. composuitq; li-
bros multos & Hippocratis omnia scripta miro ingenio explanauit: & ut græ-
cus quidam medicus mihi retulit: centum & quinquaginta uolumina in ea fa-
cultate edidit. Post illum uero Rasis quidam poenus fuit: qui lingua arabica ex
omnibus ante se medicinæ auctoribus uolumen collegit. Sed distinctius & sciē-
tius: post eum in eadem lingua Auicenna hispalensis effecit: qui cum reliquo-
rum scripta uiderit: tum maxime Galienū secutus ē: quē suo li. i. de infrigidā-
dis medicorū p̄cipē appellauit. Post hos coeperūt itali i ea facultate plurimū
pollere: ut Petrus de Apono patauinus uir in omni ætate admirāndus: tū i phi-
losophia: tū in his quæ ad medicinæ theoricā spectāt: diuersis cōciliando opini-
ones sua doctrina clarissimus ē habitus: unde & conciliatoris cognomē adeptus
est. Quin & ad problemata Aristotelis multa addidit: & illa ipsa subtili expositi-
one declarauit. Hunc non longe post Thaddæus florentinus secutus est: qui a-
deo obscura oīa Hippocratis: & aliorū p̄cipū i medicā detexuit & explanauit
ut alter Hippocrates suo tēpore habitus fuerit: diuitiasq; cumulauit innumeras
nam a principibus italie conuocatus. i. aureos in mercedem diuernam pacisci
consueuerat. ab Honorio uero sūmo pontifice semel uocatus: non prius accede-
re uoluit: q̄ centum aurei illi in diem statuerentur: unde liberatus pontifex de-
cem milia illi aureorum condonauit. Tandem octogenarius moritur bononiæ
circa annos domini mille ducentos septuaginta. Qua ætate etiam Acursi. florē-
tinus legum glosator floruit. Thaddeo uero successit similiter Trusianus florē-
tinus: qui plusq; cōmentum sup rechne Galieni mira doctrina conscripsit. hic
cum in practica artis medicinæ ut multi ferunt infortunatum se conspiceret
religioni se totum dicauit: & chartusinus effectus est monachus. Post hunc flo-
ruit Dinus de garbo florētinus similiter & Thaddei discipulus: qui patrem ha-
buit Brunum nomine & arte chirurgiæ clarissimum: ut Thōas eius Dini filius
in sūma quā de arte medicinæ scripsit: attestatur. Dinus uero adeo utilia i Au-
cennam scripsit cōmentariā: ut sine illis Auicēne doctrinam stare non posse a
nōnullis creditum sit. Scripsit etiam in Galienū de malicia uariæ cōplexionis:
& in Hippocritē de natura foetus. Quin & in philosophia uarias & pulcherrias
disputauit: ac terminauit quæstiones: hunc non inferiori ingenio nec fama se-
cutus est eius filius Thomas: Post quem floruit Christoforus de honestis patria
bononiensis. fuit & Marsilius similiter patauinus: qui multarum rerum cogni-
tione: & scriptorum subtilitate sua ætate præcelluit: Quē Iacobus de foro liuiæ
secutus: & fama & ingenio superasse creditur. hunc Vgo senensis nostris tem-
poribus secutus est. Qui diuinitate quadam ingenii: & peritia medendi omnes
qui ante illum apud nostros floruerunt: excelluisse creditur. Cuius uitam incli-
tā filius eius Sozinus philosophus similiter & medicus eleganti stilo scripsit. Sed
ut putamus ad Vgonem summum subtilitatis facultatis medicinæ peruenit
quæ iā declinare uidetur. Et hæc de Hippocrate: ac de successoribus eius: quæ
nouimus breuiter dicta sufficiant.

Hippolytus cum. i. latino sequente duplicato. p. & penultima cum. y. græco. ulti-
ma cum. t. exili scribitur: fuit filius Thesei atheniēsiū ducis ex Hippolyta Ama-
zonum regina secundum Iustinum: uel antiopa secundum Senecā in Hippoly-
to natus: & componitur ab hippos: quod est equus. & ἵππος quod est discerpo

seu dissoluo: eo q̄ ab equis discerptus fuit fuerit: ut uidebimus in dictiōe phæ-
dra. Nam ut ostendit Plato in eo libro qui de nomine Cratylus inscribitur: hoc
ut alia q̄ plurima nō uera fuerunt nomina: sed a poetis conficta: Vnde ab euen-
tu fabulæ nomen hoc inditum assumpsit.

Hippolytā eodē mō cū superiori scribitur: & fuit mater Hippoliti: quā Antio-
pam uero nomine dictā qdā uolunt. & ab euetu filii sic postea cognominatā asserūt.
de qua Virg. li. xi. æneidos meminit cū ait: Bellatur amazones armis Seu circuz
hippolyten: seu se cum martia curru Pantefilia refert. Nāq; ambæ fuerunt ama-
zonum reginæ: sed ab Hippolyta deuicta Hercules balteum abstulit.

Hippolochus in cæteris eodē modo: & in ultima cū. ch. aspirato scribitur fuit teste
home. libro iliados. vi. filius Bellerephontis: & Glauci pater. Alter teste eodem li.
xi. fuit Antimachi troiani filius: qui una cum Pisandro fratre ab Agmennone
in troiano bello interfectus est.

Hippomantes eodē modo. scribitur: est teste Seruio super tertium georgicorum
uirus defluens ex equarum inguinibus: quo tempore feruntur in amoris furo-
rem. Hesiodus uero dixit herbam esse: quam si comederent equi furorem paterē-
tur: & dicitur ab ἵππων: idest equorum: uenire furia. Vnde etiam a poetis po-
nitur pro ea caruncula in fronte equi pulli nata: quam si quis matri præriperet
nunq̄ deinceps pullum amaret. Et in quocunq; significato neutrum est termi-
natum in es: nisi cum pro uiri nomine ponitur.

Hipocratea prima cum. i. latino & unico. p. sequens cum. ps. & i. latino: antepenul-
tima cum. c. exili: & penultima cum. t. similiter absq; aspiratione scribitur: fuit
uxor Michridatis: quæ summe uirum suum dilexit.

Hypsipyle prima & penultima cū. y. græco: antepenultima cū. ps. & i. latino scribitur
fuit Thoantis lemniadū regis filia: dicente Statio libro. v. thebaidos: ubi induxit
narrare genus suū Adrasto argiuorū regi: Claro generata thoante: Seruitiū hy-
psipyle uestri fero capta lycurgi. Et ut ipse Statio scripsit: cum Venus Vulca-
ni coniunx: indicante sole. a marito in lemno insula cū Marte adulterari palaz
comprehensa fuisset. Lēniades aliis cum sacra diis peragerent: Venerē ipsaz ad-
ulterā sine honore liquerunt: quæ illis irata hircinū fetorem oibus immisit: ob
quod a uiris suis spretæ cum ad bella cōtra uicinos thraces illi exissent: cōsilio
statuerunt publico occidere oēs cum redirent. Quod cum fieret sola Hypsipyle
patri Thoanti pepit: quē nauis expositū Bacchus pater ad coum insulā p̄sp̄erā
nauigatione p̄duxit. At Hypsipyle constructo rogo in p̄pria regia: alterius sup-
positi funera p̄ patre: quē occidisse aiebat: celebrauit. Inde uero paulo post tran-
seuntibus cum argonautis Iafone: ab his foemina hospicio ac lecto suscepta sūt
Et ab Hypsipyle Iafon: qui cum ea iam duobus annis demorantes orantibus so-
ciis p̄ discessu: & p̄missio reditu: ut testis est Ouidi. in sexta epistolarū heroiduz
grauidā illā reliq; quæ gemellos deinde pepit: Thoantē. s. & Euneum: quos alio
alendos dimisit: ne secundum suas ipsarum leges: in insula masculi nutrent
hos nisi casu postea reuifere non ualuit. nā paulo post: Fama subit portus nec
tum translata thoantē Fraternali regnare coo. Ex quo Hypsipyle tanq̄ p̄fida alē-
nitatibus poscitur ad suppliciu: quæ cū fugeret a piratis in littore capra Lycur-
go regi nemeæ dona data fuit. In cuius seruitio dū filium ipsius regis Opheltes
ipsa nutrix aleret: & redeuntibus ab obsidione thebarum regibus argiuis: ac in
nemea silua siti pene pereuntibus: interrogata de aqua illos ad langiam fontes

perduxit: & quænam esset interrogaretur: & scios illa enarrasset casus filii qui cū Adralto erant matrem esse dignoscetes in ipsius p̄siliuū amplexus. Sed dum inter hæc moratur infans: quem inter flores & herbas ludetem liquerat a serpente necatus est. Quod Lycurgus pueri pater sciens: ira inflamatus eam inferias nato mittere accurrebat: sed a regibus & filiis auxilia implorans saluata est. Que uero deiceps illi cōtigerit: nec apud grecos: nec apud latios memini me legisse

Hira cum. i. latino & unico. r. scribitur: fuit maritima urbs in agro propinqua pylo sub Agamēnonis dominio: ut ostendit Homerus libro. ix. iliados.

Hircania prima cū. y. græco sequēs cū. c. exili: penultima cū. i. latino scribitur: Est in asia scytharū regio: ut. Q. Curtius de gestis Alexātri. & plinius libro xvi. attestatur. Quod Seneca in theste cōfirmat dicens: Quæna ista regio ē: an sub æterna niue hyrcana tellus. Et lucanus similiter libro. iiii. Tinxere sagittas. Errantes scythiæ populi quos gurgite batros includit gelido uastisq; hyrcania siluis quæ teste eodem Curtio pantheris & pardis abundat pluribus: sed maxime tigribus: Quob Lucanus etiam tetigit libro primo in oratione Cæsaris ad socios cum dixit.

Vtq; feræ tigres nunq̄ posuere furorem.

Quas nemore hyrcano matrum dum lustra sequuntur.

Altus cælorum pauit cruor' armentorum.

Hirgis prima cū. y. græco: & ultima cū. i. latino scribitur: fluuius est scythiæ: qui teste Herodoto lib. historiarum. iiii. intrat in tanaim.

Hiriz prima cū. y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: fluuius est boetiz: de quo Home. li. ii. iliados meminuit: & facit gentile hyriates.

Hirnos cum. y. græco scribitur: & dicitur quasi syrmos quod est tractus. Nam series est orationis uel constructio tenorem suum in multos uersus protendens. ut apud Virgi. lib. zneidos. i. Est in secessu longo locus insula portum Efficit: & reliqua. ubi sit tractus usq; in id Horrentiq; atrum nemus imminet umbra. & libro. vi. Principio celum ac terras camposq; liquentes: Lucenteq; globum lunæ: titaniaq; astra Spiritus intus alit. Vnde teste Seruio hyrmos longissimum est hyperbatum.

Hiroades prima cū. y. græco antepenultima cū. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarū. i. uir mardus: qui primus ex Cyri exercitu muros sardium ascendit.

Hirpi cum. i. latino scribitur: uocabulum est sabinum & ut puto a græco corruptum. Cum a græcis etiam sabini originem duxerunt. significatq; teste Seruio apud nos lupos: quare ab æp̄tæf: quod est rapax forsitan de ductum fuit. Naz ut idem Seruius super. xi. Virgili refert: fuerunt populi habitantes in monte foracte: qui cum Diti patri aliquando sacrificarent: cum mōs ipse manibus cōsecratus esset: & uenientes lupi exta rapuissent: illos dū secuti sunt: quosq; tandem ad quandam pestiferam speluncā aduenerunt: unde pestem contrahentes habuerunt responsum posse eam sedari si lupos imitarentur. i. rapto uiuerent. Quod postq̄ factum est: dicti sunt populi hirpisorani. i. lupi Ditis: cū pluto eorum lingua Soranus uocatus esset: cuius rei memor Virgi. Arūcē ex eo loco ducentem originem lupo cōparauit libro. xi. At uero Plinius libro naturalis historiz non populos fuisse hirpos dixit: sed per paucas phaliscoꝝ familias: quæ sacrificium annuū ad foractis montem Apollini celebrabāt: id operātes: ut ait

Solinus gestulationibus religiosis: & impune ardentibus lignorum struibus i honorem diuinæ rei insultabant: flammis parcentibus illis. Quibus ob deuotionis ministerium senatus perpetuo consulto omnium numerū uocationē dedit Vnde Aruns apud Virgilium libro. xi. Superos sic uoce precatur.

Summe deum sancti custos foractis apollo

Quem primi colimus: cui pineus ardor aceruo

Pascitur: & medium fræti pietate per ignem

Cultores multa premimus uestigia pruna:

Dat pater. & reliqua. Varro autem ubiq; teste Seruio religionis expugnator cuz quoddā medicamentū describeret ait ut solēt hirpini. q̄ abulaturi p ignes medi camēto plātas tingūt: hæc ille. de his forte intellexit Virgili. li. zneidos. vii. cū ait

At mæsarum equum domitor neptunia proles:

Quem neq; fas igni cuiq; nec sternere ferro: & subdit.

Hifesceninas acies equosq; phaliscos

Hi foractus habent arces. & reliqua.

Hiracus cum. y. græco & t. ac. c. exilibus scribitur: fuit uir troianus ex ida mōte qui filium habuit Nilum Aeneæ comitem. a quo Virgilius patronymicum ducens ait Cyrtacides comitem Aeneæ quem miserat ida. habuitq; teste homero libro. xii. iliados alterum filium nomine Asium.

Hirys cū. y. græco scribitur: nomē ē utriusq; de quo Oui. i. remediis amoris: Cur nemo est hecatem: nulla ē quæ caput hyrū: Nepe q̄ alter egens altera paup erat

Hispon cum. i. latino scribitur: & est nomen uiri proprium.

Hispania cuz. i. latino utrobq; scribitur: regio est europæ. quæ a mōtib; pyreneis incipiens (ut dixit Appianus clarissimus historicus) & p columnas herculis circuiens usq; in borealem oceanum protenditur: ita ut omnia in eo circuitu ad hispaniam spectent. cuius magnitudo (ut ait) multa est: & incredibilis in unica regione. Nam decē milibus stadiis latitudo cōmensuratur, lōgitudō uero p̄sus eadem esse uidetur. Quam gentes quoq; diuersæ & uariis nominibus cognominatæ inhabitant. Quin & fluuios plures nauigabiles cōtinet: minoresq; alios diuersos & q̄ plurimos in illos defluentes. Terra quoq; est scelix: & optimarū rerū fertilis. hæc ille. ut ad uerbum ex illo traduximus. Nam sita est hæc regio inter

aphricam & galliam a septentrione pyrenis mōtib; clausa: reliquis partibus undiq; mari conclusa. Interfluūt eam flumina magna bethys mineus iberus & tagus aurum trahens: ut in asia pactolus & hermus. habet puincias sex taraconensem: carthaginensem: lusitaniam: gæletiam: & bethicam: hæc eadem prius iberia ab iberō amne cognominata fuit. Postea ab Hespero fratre Atlantis hesperia. Vt

ma ab hispalī urbe hispania nūcupatur: cuius urbis aculas Cæsar grauiter increpuit. Quod Cneo: & sex filiis Pompeii magni fauerant. Sane eā dictionē aspi-

rari antiquæ inscriptiones ostendunt: sed duæ ab historicis cognominantur hispaniæ: citerior: quæ est in septentrionali plaga: & a pyreneo usq; ad carthaginē porrigit. Vltior: quæ in meridie a celtiberis usq; ad gaditanū frerū extēditur.

Hirpeus cum. y. græco scribitur: fuit arcadiæ rex: quē nonnulli Cyrenes fuisse patre credunt. Virgi. uero eam fuisse penei fluuii filiā in libro georgic. iiii. ostēdit.

Hiraspes cum. y. græco: & t. exili scribitur: fuit pater Darti persarum regis.

Hirsteron cum. y. græco: & t. exili scribitur: dicitur a nostris ultimum: & inde hirsteron proteron figura nominatur: cū sententia ordine cōmutatur: ut Postq̄

Hispania
Regio Europe.
Appianus clarissimus
historicus.

admirandas psequitur libro nono de institutione oratoria: & ut egomet quod de illo sentio fatear. Nihil iocundius aut dulcius aut gratius legere possuz. De quo dixit Ouidius in libro secundo de sine titulo.

Aspice meoniden a quo ceu fonte perenni.

Vatum pieris ora rigantur aquis.

H omelia cū aspiratione principii: & unico. l. atq; .i. latino secuudū ueram orthographiā scribit: idicatq; apd nos ser monē: & d' scēdit ab ομλω q; sermocinor.

H omœsis cū. œ. diphthongo in antepenultima scribit: dicitur a nostris similitudo. Nam tropus ē cū ex similitudine alicuius cogniti in similitudinem deuenimus incogniti. Cuius species sunt tres. icon. parabola: & paradigma de quibus in suis dictionibus uidebimus.

H omographia cum aspiratione principii & .i. latino scribitur: dici potest æqualis scriptura uel pictura. nam componitur ex ομοῦ quod dicit pariter & γραφία scriptura uel pictura.

H omolus cum unico. l. scribitur: mons est thessaliæ.

H omonymus penultima cū. y. græco scribitur: dicitur a nostris eiusdē nominis: quo etiā proprio nomine pater Appolloni Tyanei dictus fuit.

H omonyma cū. y. græco in penultima scribit: dicuntur a nobis æquoca: hoc est æque uocata quasi intelligi uelit non eadē in re existentia.

H omonoea cū aspiratione principii: & .œ. diphthōgo in penultima scribitur fuit liberta cæsaris phāphiliti & cōiūx dulcissima Atimeti ut i ea dictione uidimus.

H omoptoton cum aspiratione principii: & cætera sine aspiratione scribuntur: dici potest latine similitudo casuum: uel ut ait Cicero in dignitatibus similiter cadens. Nam componitur ex ομοῦ quod est similiter: & πτώσις casus: & dicitur figura cum quis diuersas dictiones in similes casus eximit: ut apud ennium merentes flent es lachrymantes: & miserantes. item neq; currentem neq; noscit eūtem. Tollentēq; manus saxūq; in mane mouentem.

H omoteleuton cū. t. exili utrobique: & .eu. diphthongo in penultima scribitur: dicitur a Cicerone in dignitatibus similiter desinens. Nam cōponitur ex ομῶσ quod est similiter & Τελευτόν finitū: & est figura cum plura uerba in eandē uocem terminantur. ut abiit abscessit euasit erupit. similiter malui eos reduci q; relinqui: teneri q; deferi. Et differt a superiori quoniam illa est solum nominū hæc aliarum dictionum. Hanc figuram uitans Virgilius in bucolico dixit. Cuius pecus: & non cuius pecus: ut testis est Seruius.

H anapis cū unico. p. & .i. latino scribitur: fluuius est scythiæ: ut scripsit Herodotus libro historiarum. iiii. de quo in dictione tiarantus uidebimus.

H ora cū aspiratione a græcis tā p tēpore: q; p termino seu loco scribit: nos uero ut differentiā annotemus: cū p loco & termino accipit: absq; aspiratione scribitur: ut Qui primus ab oris. & ut puto hinc deducit ora quæ similiter sine aspiratione scribit: & significat funē: quo nauis ad terrā ligatur ut apud Liuiū i li. viii. in ipsis quoq; trepidatū nauibus: dū ne hostes cū suis simul irrūperēt trahunt scilas: orasq; & anchoras: ne i moliendo mora esset præcidūt. Quintilianus in epistola ad triphonē similiter ait. Permittamus uela uētis: & orā soluentibus bene p̄cemur. Sane horæ ab Homero singuntur li. v. iliados nō minus physicæ q; poetice cæli portas cōseruare: quin & ab hora oīa deriuata aspirationē habēt.

H oroscopos cum aspiratione principii: & .c. exili: hoc est sine aspiratione scribitur:

dicitur latine solarium. Nā uas quoddā seu instrumentum fuit: quo numerus horarum diei conspici ad solem consueuit: & componitur ex hora: & σκοπός: quod est consideratio siue prospectio. de quo Plinius libro. ii. naturalis historiae inquit: uasa horoscopa nō ubiq; eadem usui sunt. cum in tercentis stadiis aut quingentis longissime mutantur umbre Solis.

H orologium cum aspiratione principii similiter & .i. latino scribitur: dicebatur similiter latine solarium: ut de horoscopo exposuimus: sed iam relicto latino noie multo significantius eo nostro instrumento concipitur. in quo non tantum ratio horarum ex solaribus radiis: sed etiā occultato Sole sermo: ut ita dicam: horarum agnoscitur. utrunq; enī logos significat rationem scilicet & sermonē: Nam nō solum horam oculis ostendit: ac præscribit: sed etiam auribus procul & dormi manentiū nunciat cāpana: quæ sup̄ imposta est numerum distinguente: Vnde quodāmodo uitam habere uidet: cum sponte sua cietur: & dies ac noctes pro homine opus facit: quo nihil neq; utilius neq; iucundius dici potest: nouū tamen inuentum est. similiter & campana: sed nō admirabile: utilitatis tamen tantæ ac iucunditatis: ut cum in rebus ciuilibus: tum uero in sacris mirum p̄sit: atq; oblectet: Campanā dixi more usitato nōnulli nolam uocant: sed alteruz meo iudicio admirabilius inuentum habemus: & apud nautas quosq; pariter usitatum: pixidem dico illam: quam prope dixerim uitam ad lapidem sideritē qui magnes dicitur: nauigationem ita iam moderantur: ut cōmodius nean acutius excogitatum sit dubitem. nam tabulam illam quæ socia huius est: ubi spatia maris atq; terrarum describuntur. neq; ita multum miror. est. n. longi laboris ac sedulæ diligentia potius q; ingenii diuini: nec omnino ueteribus uauris defuisse existimo: qd' si nouū genus uelificādū: qd' latinū uocat ab amalphantanis ut fert' excogitātū: nup̄ p̄petuā gloriā illis imunitatē apud nos oēs oras perit. Quid tandē laudis præmiūq; debeatur inuētoribus pyxidis: Quāq; haud scio tantū ne tribuamus gloriæ nauigātibus: an credamus eos aliunde accēpisse: hoc ē ab eodē igētissimo hominū genere: q; horologia ista p̄clara excogitarūt: Sigdē horologiū illud ad eandē pene formā pyxidis: quæ magnete tēpat: eandē quoq; ppe modū rōnē cōtinet: & ubi q̄ttuor & uiginti in orbē radii: totidē uētos demōstrat. ita hic pari nūero diei noctisq; horas sua in circulo puncta: hoc non nulli q̄drantem uocant: Quæ tria siue ab eodem: siue a diuersis adiuncta sunt. Profecto nec Dædali q; ferrā: ascia: ppendiculū: & alia quæ in dictione dædalus uidimus. Nec Theodori samis q; normā: libella: tornum: clauē: nec ciclopū: q; fabricā ferreā. nec Panos qui fistulā: nec Mercurii q; monaulion adinuenit: iuenta cū his de qbus diximus cōpanda sunt: sicut ecōtrario. Nō maioris ingenii fuit inuenisse arcū: & sagittā: cuius auctore ferunt scytherē Iouis filiū: ut testis ē Plī. li. vii. naturalis historiae: nec alia pluria ad hominū p̄niciē: quorum singula ad suos referuntur auctores q; excogitasse ad qd' p̄xime accedit ad superiorū miraculum: & bombardā uocamus: cuius auctorem execremur licet tam& si ignoremus dignum qui in morem Salmonē fulmine deflagrasset: quoniā nihil tam simile fulmini est luce: sonitu: odore. huius nomen a bōbo qd' est græcū: a nonnullis quoq; latinorū usurparū: & ab ardeo cōpositū ē. Aliq; tormenta ænea magis dicere uolunt. habent & eius species sua nomina. nec quē scriptorē seq̄mur habemus: nec etiā scriptū habemus: quo nomine uocaretur id i quo uterq; pes utrinq; quiescit eius q; insidet equo. Nā ut marmoreis signis romæ cōspeximus:

non utebantur illis antiqui. Quid ferruz quo uelut soleis calciant pedes equorum iumentorumque: quid illud ex corio extrema in parte lancea: quod ferreum cornu ubi ad pectus lancea ipsa infesta reponitur. Quid magna pars armaturæ: sed hæc non repono inter acute inuenta: acutius est inuenisse ac multo utilius quæ ratione frumentum quasi in pistrino ad decurrentis aquæ impetum molerere: quod & si non admodum recens est: tamen nomine sub apud litteratos caret. Quidam ueteres uocant pistrinum: uulgius uero molendinum: sicut ea quæ uento aguntur. sane molendinarium: & molendinariam comperimus: ut Paulus iuriconsultus de fundo instructo. Asinam inquit molendinariam: & molam negat Neratius instrumento fundi contineri. idem consultus de mæta molendinaria respōdit. Si rusticus eius fundi operariis moleretur eam quoque de beri. Et subdit est autem mæta inferior pars molæ cathyllus superior. hæc ille: rursus & illud quoque utilius qui acutius excogitatum est ex eo frutice: cuius nomen non legi. alii cottonem: alii bombycem ad similitudinem bombycis: qui fericum gignit appellant. conficere tria præcipue quæ non deerant quidem nobis: sed accessionem hanc adiectam gauisi fumus: uestes: chartas: uela. Adeo nec uestibus: nec chartis nec uelis ullis melioribus utimur. Multa sunt inuenta ad sensuum oblectationem. Partim eius generis cuius olim iam alia fuerant ut in musica quod equidem & admiratione & laude dignum est: adhuc carens apto nomine organa uocant. Quædam item minora aptioribus appellata nominibus Monachordium cum. ch. aspiratione: & clauicymbalum cum. c. exili & y. græco in antepenultima: & nonnulla alia his addamus. zuccara sic enim omnes uocat & plurima ex eis cōfecta: & pilam lusoriã. Non dico qua prius etiã utebamur: cuius Pithi inuentum. Plinius li. vii. dixit: sed uento ut uulgius loquitur plena: & si ueteres pueros lusisse folle accæpimus: tamen & aliud fuisse illud & hoc multo artificiosius esse nõ dubium est. Cuius inuentum ad marchionem ferariensem: qui proxime defunctus est referunt. in eadem quoque urbe rem sordidã sed utilem primũ inuenta uolunt: e seuo candelam partim eiusmodi apud priuos nullũ exemplũ fuit domuisse aues ad uenadũ. Nam de canibus quæ coturnices attagenes fasianos pdices anates. cæterasque huiusmodi aues uenat minus asfirmare ausim: quæ de alitibus: quæ suapte natura sibi uenant nunc etiam nobis quæ diligentia aut exercitatio adeo increuit: ut in arte & quidẽ non parua euaferit: scripti sunt multi & magni de struzeria: ita etiã hanc artẽ nominant libri studiũ nobilium hominũ ac diuitũ. sicut pauperũ ac tenuiorũ. illud quod nec ipsum affirmẽ: olim in usu nõ fuisse: noctua ascione ulula aliisque quibusdã uolucris captare alias uolucres: quod pprie aucupari dicitur. Nam alterum magis uenari est hoc insidiosum: illud uiolentũ: hoc ex occulto: illud ex aperto: hoc blãda specie decipiens: illud etiam antequã noceat minas: ut sciamus uerũ esse quod Aristoteles: & alii quidã scripserunt pauperũ propriũ esse cum mali sunt dolo uti: diuitũ. ut. ideoque alterũ uulpeculæ: alterũ leoni cõperatur. sunt etiam minora dictu alia nonnulla ut pelles bractea argentea indutas fuco tingere in aureuz colorẽ: quas auripelles uocant: messanensium ut aiunt inuẽtũ: qualia in singulis artibus sua fortasse recẽtia inuenta sunt: ut in aurificina Niellũ: illud in artẽ nullã cadit fecisse duos orbes e tenui uitro chrystalloue aut berillo: per que infirmior uisus melius si credibile e uideat: quæ ocularia nominat. Nec id pretermittã quod ab ingenii arguitia non abest hastã in modũ tubæ æqualiter p

foratam: per quam in pulso spiritu cretaceas pilulas emittimus: quibus certissimo ictu auiculas occidimus: cuius nomẽ antiquum nõ est: quia nec res antiq̃ erat: purpuræ atiquis in usu fuerũt: Nobis ut mille sint facit: quæ rarissima eis fuit copia serici: & alia sunt quæ his inserere possemus: nisi in longum traheret oratio: quibus constat nos rebus nouis noua nomina accommodare posse: ut ueteres a quibus præcepta habemus & exempla sumimus factitarunt: Vnde ait Priscianus in. viii. Si enim auctoribus timidus obstiteret: ut nullis nouis uteretur dictionibus ipsa natura & significatione rerum exigente perpetuis latinitas angustiis damnata mansisset.

H oratius cum aspiratione principii. & t. exili: atq; i. latino ab emendatissimis græcis scribitur: & secundum illos ab ὀραϊος: quod est pulcher deriuatur nonnulli uero ex nostris latinum esse: & latinam deriuationem habere uolunt: & ab oro oras oratus deduci asserunt quod si uerum esset absque aspiratione scribi deberet: sed prior scriptura magis a doctissimis obseruatur fuit ergo poeta laudatissimus patria uenusinus: dicente Iuuenale in prima satyra: Hæc ego non credam uenusia digna lucerna: fuitque natus patre libertino: ut ipse idem. xxiiii. epistola attestatur dicens.

Me libertino natum patre: & in tenui re

Maiores pennas nidus excedisse loqueris.

Ut quantum generi demas uirtutibus addas. fuit statura breuis: ut in eadez epistola ipse idem subdit:

Corporis exigui præcanum solibus aptum.

Iraisci celerem tamen ut placabilis essem. & xxvi. ostendit quæadmodum romæ literis liberalibus eruditus fuerat: & deinde uberioris sciẽtiæ gratia nasciscendæ thenas cõcesserit: & cum doctissimus euasisset familiaritatem. M. Bruti occisoris Cæsaris adeptus: factusque ab illo tribunus militum contra. M. Antonium & Augustum: sed uicto Bruto ex clade aufugit ipso dicente in odis. Tecuz Philippos & celerem fugam sensi recte non bene parmula: & ibidem: Sed me per hostes mercurius celer denso pauentẽ sustulit aere. cui deinde Augustus Mecœnatis gratia idulsit: itaque liberatus ad poetica se conuertit: & præcipuus apud latinos uetus lyricos expressit: imitatur Archilochum alcæum Sapphon & Pindarum poetas græcos: unde in. xxiiii. epistola ait: Paruos ego primus iambos.

Ostendi latio numeros animosque secutus

Archilochi. non res & agentia uerba lycambrem.

Temperat alcæus: & reliqua: scripsit igitur odos. libros sermonum duos: institutiones poeticas: quæ poetria dicitur: & epistolas: & cum diuitias optimis studiis cumulasset: tandem romæ moriens Augustum rerum omnium suarum hæredem iustituit: obiitque. lxxiii. anno suæ ætatis. impii uero Augusti anno. xxxv. fuit quæ maxima pompa sepultus in exequiis apud Mecœnatem.

H ormenus cum. e. absque diphthongo scribitur: fuit uir troianus interfectus a Polyphete filio perithoi: ut ostendit Homerus libro. xii. iliados: & descendit ab ὀρμη quod est impetus.

H orotes cum aspiratione principii: & t. exili scribitur: fuit ex lycia troianorum amicus quæ occiso apud troiã Pandaro lyciæ rege: quæ troianis auxilia tulerat: ipsi Pandaro in militia successit. Sed capta troia discedens cum Aenea in siculo mari perit: ut

Oratio

Juuenal. Saty.
Horat. 2. epist.

ostēdit Virgi. li. æneidos: i. eadē litteratura fluuius qdam syriæ describitur: q te
ste Plinio li. v. naturalis historiæ inter libanū & antilibanū montes iuxta helio
poli urbs exorit. Et deinde anthiochiā nominatā epiphanem diuidit. De quo
meminit Iuuenalis in. iiii. satyra cū ait. Iápridē syrus in tyberim defluxit. horon
tes. Quo etiā noīe gener Artaxerxis p̄satum regis cognominatus fuit.

Horizon cū. i. latino sequente. z. consonante scribitur: dici potest latine finitio uel
terminatio: & descendit ab ὀρίζω: quod est finitio uel terminatio.

Horches cū. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados thessaliæ urbs.

Hortensius cū aspiratione principii: & t. exili scribitur: latinum puto & ab hortor
deriuari. Nonnulli græcū existimant: & cum. th. aspirato scribunt: atq; ab hor
thes urbe thessaliæ deductum putant: sed prior scriptura etiam apud doctissi
mos cōmunior fuit. Hortensius teste Quintiliano libro. vi. de institutione ora
toria: quandoq; oratorum p̄iceps romæ habitus: inde æmulus Ciceronis & no
uissime quo ad uixit secundus. De eodem dixit Varro lib. iii. rerum rusticarum
Et post eum Gellius lib. noctium atticarum primo. **Q**. Hortensius fuit orator
clarus: sed delicatior q̄ uirum deceat: & formæ non minus q̄ eloquantia studio
sus. Nunquam speculo inconsulto processit in publicum in illo se comere: in il
lo se mirari: in illo uultum togæq; cōponere consueuit. De quo plura idem pro
sequūt Et Valerius Maximus ac illi plures.

De aspiratione dictionū latinarū tā i medio dictiōis q̄ initio & in fine.

Is itaq; de dictionibus græcis: quæ latine scribunt: & initio dictio
nis aspiratur p̄ ordinem habitis: decreui latinas quasdā quæ ma
xime difficultatē habere uidentur: hoc loco nō præterire. Immo
per ordinez eas annotare: quæ aliquo modo aspirationis nota in
initio dictionum uel mediis syllabis ac etiam in fine designantur

Nam omnis aspirationis nota aut principalis est syllabaruz: aut terminalis aut
media. Quæ quidem principalis est solis uocalibus præponitur: & duos retinet
in dictionibus locos capitalem. s. & medium. Capitalem ut habeo: medium ut p
hibeo: Quæ uero media est ut plurimum i dictionibus græcis scribitur: ut rhe
thor: rhapsanus Theophrastus & similes. in latinis etiam ut quidam uoluerūt
omnia terminata in cher uel in chra uel in chrū: & ante. c. habentia. l. ut pulcher
pulchra pulchrum: sepulchrū: fulchrū. Nonnulli uero solum pulcher pulchra
pulchrum: & ab eo declinata aspirari uolūt. Cætera sine aspiratione scribenda
esse dicunt. Quæ autē terminalis aspiratio est in paucis interiectionibus latinis
inuenitur: ut uach ah oh: de quibus loco suo dicetur. Nunc de ea primū aspi
ratione tractabimus: quæ capitalem in dictionibus locum obtinet: & ab. a. inci
pientes hoc quoq; annotandum duximus: ipsum. a. ante. f. g. k. l. o. p. q. & t. i. la
tinis dictionibus recte aspirari non posse.

Ha interiectio cum aspiratione scribitur: ut ab. a. differat cū præpositio est. uel litte
ræ nomen. Nam tunc quoq; aspiratione caret: uelut aliis magis placet: quia cū
interiectio est: affectum significat: & cum aspiratione profertur. Inuenitur nō
nūq; interiectio ah post se aspirari: de qua postea tractabimus.

Habeo habes cū aspiratione scribitur: ut ab abeo is differat quando cū ab præpositi
one componit: & dicitur sine aspiratione abeo abis abit. & dicimus habui orati
onem: magis q̄ feci orationem. sed feci orationē frequētius q̄ habui dicimus.

Habito cum aspiratione scribitur: & ab habeo uenit: similiter habilis & habena

Nam cum aliquā dictionem aspirari dicimus omnes ab ea descendentes aspira
das uolumus: Et cōstruitur habito melius cum accusatiuo: q̄ ablatiuo. ut Virgi
lius in Alexi: Atq; humiles habitare casas: Sane abundo quod in nōnullis locis
aspiratum comperitur: librariorum uitio tribuendū est. Nam ex ab præpositio
ne cōponitur: & undo undas: quod deriuatur ab eo quod est unda.

Hac p̄nomen siue aduerbium aspiratur: ut differat ab ac cōiunctione: quæ sine
aspiratione scribitur. Verum in articularibus p̄nominibus & aduerbiis mono
syllabis inde deriuatis nō solum. a. sed cætere uocales aspiratur ut hic hæc hoc
huc. Quoniam hic p̄nomen a quo cætera huiusmodi oriuntur teste Prisciano ab
græco articulo hoc deriuatur: quod apud illos aspirari minime dubitari po
test: de quo in dictione eius uidebimus.

Hactenus cū aspiratione scribitur: & ex hac aduerbio & tenuis cōponit: sed i cōposi
tione p̄ultima ipsa corripit. Virgi. Hactenus aruorū cultus & sidera cæli. & teste
Festo hac sine designat. ait enim quatenus significat q̄ sine: sicut hactenus hac
sine sed antiq; q̄tenos dicebant: & quādo p̄ quādo. q̄tinus uero quoniā: hæc ille
Sane p̄ horuz uerborū declaratione: quia multi q̄tinus p̄ q̄tenus: & ecouerfo scri
ptare cōsueuerunt: exēpla adducemus: inquit enī Iuuenalis in satyra Natali:
Existunt q̄ p̄mittunt hecatōben Quatinus hic nō sunt: nec uænales elephantū
q̄tinus scripsit p. i. hoc ē sunt nulli q̄ promittunt deis sacrificiū centum boum
p̄ salute diuitis. Et subdit p̄ antipophorā nec enī mactare & sacrificare de ele
phantis possent. nō enī sunt in latio: & si sunt nō uendunt: & sic q̄tinus posuit
p̄ quia: ut dixit Festus. At uero q̄tenus cum. e. p̄ q̄ sine ponitur: hoc ē ad quātū
siue ut exemplū sit: cupio scire q̄tenus amor in amicitia debeat intēdi ac p̄gredi
i. ad quātum ut scripsit Cicero in Lælio: q̄si ut ueliz dicere utrū habeat finē seu
mætam uel limitem amor & amicitia. Similiter dicimus uerberaui filium meuz
quatenus sit bonus. i. ad hunc finē ut sit bonus. i. ad hoc q̄ sit bonus. Itaq; male
dicitur. Iniunxit mihi dominus meus quatenus legam.

Hæ quod est plurale huius p̄nominis hæc aspiratur: & diphthongatur: duz uero
est præpositio minime: sed quod ab ea descendit sine aspiratione & cum cuz du
plicato. e. secundo scilicet diphthongato scribitur.

Hædus cum aspiratione & æ diphthongo scribitur: ut plene uidimus in dictione
diphthongus ab illo tamē Isidorus aspirationez abstulit: Sed præualet antiquo
rum usus: & M. Varronie sententia.

Hæreo uerbum cum aspiratione & æ diphthongo: ut uidimus in dictione diph
thongus: scribitur.

Hæres similiter aspiratur: & cum diphthōgo scribitur: ut in dictione diphthōgus
uidimus a quo exhæredo penultima producta deducitur.

Halo uerbum primæ cōiugationis cū aspiratiōe scribitur: ut ab alo differat cōiuga
tionis tertiaz: quod sine aspiratione scribitur: & nutrire designat. At cū aspiratio
ne halare spirare ē: unde halitum spiritum dicimus. Iungit q; cum ablatiuo: ut
Sertisq; recentibus halant. At exhalo cum accusatiuo: ut Virgilius. vii. æneidos.
Sæuamq; exhalat opaca mephitim. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris Bello
rum pompa animē exhalasset opimā.

Halitus cū aspiratiōe scribitur: & ab halo halas primæ cōiugatiōis uerbo descendit.

Hamus cum aspiratione scribitur: ut in datiuo uel ablatiuo: quod est hamo ab
amo uerbo differat.

H ara cū stabulum significat porcorū cum aspiratione scribitur: ut ab ara deorū quæ aspirationē non habet differat. Significat etiā interdum hara aspiratum teste Seruio in Donatum aue quandā auguralē: a quo nomine haruspex & hariolus asserit deriuata: eosq; falsitatis arguit: qui ab ara deorū hæc ipsa astruūt deriuari. cum in ara deorum principalis syllaba producta sit: in haruspex uero & hariolus sit breuis. Sane Donatus in phormione inquit. Hariolus quasi factolus dicitur: aspiratione posita pro. f. litera.

H aruspex cum aspiratione scribitur: ut uidimus in præcedenti dictione.

H ariolus cū aspiratione similiter scribitur: ut in dictione hara notauimus:

H arena a uerbo hæreo teste Seruio deriuari uidetur: eo quod mixta calce parietibus hæreat: & ob hoc aspirandū est. Alii uero cōuenientius ab areo uerbo deriuatam putantes sine aspiratione scribunt arena. similiter arundo cū ab ariditate dicat. nunq̄ recte aspiratur. Sunt q̄ uelint cū hastā arundo ipsa designat: ut per aspirationem ab arundine quæ cannā significat: discrepare faciant. Sane arūdo mihi ubiq; nomē uidetur: quod cannā ex sua proprietate significat hastam uero p̄ quandā inter se similitudinē. Vnde nullo modo aspirandū puto.

H asta cum aspiratione principii scribitur: unde licet ab asto uerbo: quod sine aspiratione scribitur deriuari dicatur: tamen ad differentiam secundæ p̄sonæ eiusdem uerbi in impatiuo aspirationem assumpsisse uidetur.

H aurio cū aspiratione scribitur: ut in secunda persona ab auris nomine discrepet quod non aspiratur.

H aue uerbū salutiū antiqui nōnulli cū aspiratione scribebant: ut ab aue ablatiuo nominis auis differret: & ab impatiuo uerbi aueo: unde auidus & auarus. Sed iam tenet consuetudo: ut sine aspiratione scribatur.

H ebeo secunde cōiugationis uerbū aspiratur: ut ab ebeo ebeas cōiugationis primæ differat. Vnde ebiti dicuntur qui foelicitate aliqua ceciderunt

H ei interiectio cum aspiratione scribitur: ut ab ei p̄nomine distet: & quoniā affectum significat: cū auctiore spiritu promendum est.

H eiulor aspiratur: quoniā ab hei interiectione descendit.

H em interiectio ob maiorem spiritum aspiratur.

H elluor aris teste Gellio li. ii. noctiū atticarum cum aspiratione scribitur nulla sane ratione nisi ut firmitas & uigor uocis: quasi quibusdam neruis additis intēderetur: & in helluones gulosi dicti sunt.

H erus cū aspiratione scribitur: ut i datio & ablatio a uerbo futuri tēpis ero differat.

H erba cū aspiratione & sine diphthongo scribitur: licet ut quidam uolunt a uerbo hæreo: quod cū diphthongo scribitur: deriuari dicat: quia non naturaliter diphthongū hæreo: sed ex quadā differentia accēpisse dicatur.

H eruha & herugo similiter aspirari: & a uerbo hæreo deducta dicuntur: quia tenaciter rebus quas occupat hærent. licet sine diphthongo ob eandē cām quam in præcedenti dictione diximus scribantur.

H eri similiter aspirari: & ab eodē uerbo hæreo deduci dicunt. quia hesternus dies hodierno sine alterius. s. diei interpellatiōe cohæreat: & sine diphthongo scribitur:

H eritius siue herinatus cū aspiratiōe scribitur: & ab eo qd̄ setis horreat dictū est.

H ernia cū aspiratiōe & absq; diphthongo scribitur: dicitur teste Seruio lingua sabino rum saxum: sed magis placet illorum expositio: qui dicunt herniam asperum una & durum indicare. Nam si saxum tantummodo indicaret non dixisset

Virgi. Hernica saxa colunt: sed tantummodo hernia uel hernica. Nam cum descēdunt intestina ad pygā testiculorū efficiunt illā durā & asperam: ob qd̄ postea hernia dicitur: luuenalis in satyra Credo pudicitia. Quibus incendi iam frigidus æuo Laomedōtiades & næstoris hernia possit. Vnde & populi illi qui i cāpania aspera saxa incolunt hernici sunt cognominati: ut anagnini cum. g. anæ. n. in penultima Prisciāno teste: ferentimates: uerulani: alatrini: frusinonii & his finitimi. Virgi. i. vii. æneidos: Hernica saxa colunt quos diues anagnia pascit. i. aspera. uel ut alii uolunt a quodam sabino illic habitate ac regnante hernici dicti sunt. Macrobius uero dixit pelagū quendā noie hernicum cōdidisse anagnia.

H erenius proprium uiri nomen cum aspiratione & absq; diphthongo scribitur: licet ab hæreo deductum credatur. quasi hæreat annis. sic enim ueteres quandoq; filiis annos prælagentes nomina imponebant.

H esternus cum aspiratione scribitur: & ab heri descendit.

H eus aduerbium uocandi aspiratur: quia huiusmodi uocationes cū augmento spiritus efferri consueuerunt.

H eu interiectio dolentis uel aduerbium respondendi: quia ex dolore uel turbida responsione effertur cum aspiratione: hoc est cum augmento spiritus profertur.

H ic siue p̄nomen sit siue aduerbium semp aspiratur: ad quorū differentiam signanda qdā ueterū ut in marmoribus cōpluribus legi solebat aduerbium scribere diphthongo græca uidelicet heic: idq; ratione. Nā aduerbium semp p̄ pducitur: p̄nomē nōnunq; corripit: ut apud Virgi. li. iiii. Vnus hic inflexit sensus quin & p̄nomen illud idē differentiam simile detinet: quia cum masculinū est primā producit: ut luuenalis in satyra Omnibus in terris: Exitus ergo q̄s est o gloria uincitur idem. Nā de hānibale loq̄. cū uero neutrum semp illā corripit. datius autē siue ablatiuus pluralis facit eisdē & iisdē cū duplicato. i. uel iisdem cū unico utrunq; bene scribitur: s; i scāsiōe unico semp. i. utimur: sicut i Virgili & Antonii dii & diis ii & iis. luuenalis in satyra Omnibus i terris: Et quicquid græcia mēdax Audet i historia cōstratum cladibus iisdē Suppositumq; rotis solidum mare credimus. Nō tamē hic ponitur uersus eisdem: quo tamen alibi posuit: ut in satyra Credo pudicitiam: Dat eisdem ferre cinædis.

H innio hinnis uerbum aspirat: & cum duplicato. n. scribitur: quia cum augmento spiritus hinnitus ab equis profertur.

H io hias uerbum: & quæ ab eo tracta sunt: ut hiatus hiatio: aspirantur: eoq; hiantio maior fit spiritus. Nam ab oris sono cum aperitur os tractum uidetur, oratores tamen hiant pro eo sumunt: quod est aliquid sua spē & extrema aliqua ui diffindit: ut tellus æstu: & lingua ariditate: aut nimio labore hiant.

H ir cum aspiratione scribitur: quoniā ab hæreo uerbo deriuatur & uolā significat. nam ut aiunt physici in uola porri magis sibi coherent q̄ in cæteris corporis partibus: unde hæ p̄tes solidiores esse dicuntur. alii uero ideo ab hærendo hirci dici putant: quoniā palmæ ipsæ rebus quibuslibet hætere soleant.

H irfutus aspirari: & ab horreo deriuari uolunt: ut quasi horrens fetis dicatur.

H irtus simili modo: & per syncopam idem est: quod complete hirsutus dicitur.

H ircus cum aspiratione principii scribitur: & ab hirsuto deducitur: unde teste Festo hircipuli dicuntur homines durorum pilorum. Quidam existimant hircos dictos ab oculorum angulis: quos antiqui hircos uocabant: ad quos frequēter libidinosa illa animalia luminū acie in actu laiciuæ cōtorquære cōsueuerunt

unde etiam teste festo hircuitali pueri primum ad uirilitatem accedentes: a libidine scilicet hircorū dicitur: at Terentius Varra ut in dictione diphthogus commemorauimus dicit hircū a fabis acceptū per commutationē. s. in. h. aspirationē.

Hircus cū aspiratione principii & q. sequēte unico. u. scribitur: oculorū dicitur angulus & oculis nonnūq̄ capitur: ut Virgi. in bucolicis. Trāuersa ruēribus hircis.

Hirudo cū aspiratione scribitur: & ab hārendo carni dicta uidetur. nā sanguifuga dicitur. Horatius in institutis poeticis. Nō missura cutē nisi plena cruoris hīrudo.

Hirundo cū. n. ante. d. similiter in principio. aspirat: auis ē: quæ ex terra pulchro artificio nidū tignis suspendit: & græce *Χελιδών* dicitur: de qua bene Ouidius. Sub tradibus cunas tectaq; parua facit.

Hispidus cum aspiratione scribitur: & ab horreo quidam deriuari putant quasi horrens fetis.

Hi pluralis nominatiuus ab eo quod est hic aspirationis notam traxit. per quam sane differt ab. i. uerbo. & per unicum. i. scribitur: sicut & uerbum. si uero sine aspiratione scribitur: ipsum quoq; .i. duplicatur: & dicitur ii: uenitq; ab illo pro nomine is ea id.

Hiulcus aspiratur. & ab hio uerbo deducitur.

Hisco similiter aspiratur: quia frequētatiuū est ab hio tractū. Sane facere debet hiasco: sed hiatus causa abiicitur. a. Et ut ostendunt oratores hīscere est quidē oris: & tantum humani: accipiturq; pro eo quod est loqui aut os aperire ad loquendum: sed fere per negationem: ut corā illo nō auderes hīscere. uel quid nūc habes: quod hīscere audeas. Quidius tamē poetice dixit. Hīscere nempe tibi terra neganda foret: cū id quoq; oratores soleant potius dicere dehīscere id est deorsum pessunq; apiri. Quin. & Virgi. in primo: His unda dehīscens.

Hodie & hodiernus aspiratur: eo q; ab hoc & die composita dicuntur.

Homo aspiratur: & ut omnes ferunt ab humo descēdit: quod Quintilianus deridere uidetur: cū ait libro. i. de institutione oratoria. Etia ne hominem appellari quia sit humo natus: quasi uero nō omnibus animalibus eadem origo: aut illi primi mortales ante nomen imposuerunt terræ q̄ sibi.

Honor & alter eius nominatiuus honos cū aspiratione scribuntur: & ut multi putant differētia causa: ut ab onos qui est asinus differat: cur uero duplex sit terminatio nominatiui Seruius dixit: qui tunc honos dici cum scilicet affirmat: cum opus ē ultimam longam habere in uersu: cū. r. uero quando breuem.

Hortor aspiratur: ne ab orior frequentatiuū esse credatur.

Horreo aspirat: ut aspiratiōis horror cū eiusdē uerbi significatione cōcordet.

Hordeum cū aspiratione scribendū perhibent: eo q; horrore trahi uolūt. alii uero nō aspirant: & ab oriendi celeritate deduci putant. sed magis ex testimonio.

Quintiliani aspirari placet: qui ait in primo de institutione oratoria: fordeū apud uetustiores consueuisse per. s. loco aspirationis scribi: ut similiter fædus pro hædus: & alia nonnulla de quibus supra uidimus.

Horreum cū aspiratione scribitur: & teste Varrone ab hordeo deriuatur: hoc teste Festo antiqui farreum a farre dicebant

Hortus horti: quis ob orior ueniat pleriq; aspirandū putant: ut ab huius ortus huic ortui: & ab ortus orta ortum principio differat: is dicitur in quo olera & arbores oriuntur: unde olus unaquæq; herba satua dicitur. q̄ uescimur: & cuius foliis & caule in eduliū utimur: Verū horti in plurali tantū nō olerū sunt. sed arbori-

bus cōstiti uoluptatis amoenitatib; cā parati: ut horti Salustiani: Pompeiani: Luculliani: Claudiani: de quibus Plinius in. xix. naturalis historię inquit: In. xii. tabulis legū nostrarū nusq; nominat uilla: sed semp in ea significatione hortus. Et non longe hinc subdit. Iā qdē hortorum noie in ipsa urbe delicias agros uillasq; possidens: Et pgit: Priuus hoc instituit athenis Epicurus hortorum magister. Fueruntq; ut idē auctor ait teste Plauto sub Veneris tutela. At Virgi. Priapo hortorū curā dedisse uidetur: cum ad illū in bucolicis ait: Custos es paupis horti: & in. liii. georgicorū: ubi de hortis loquitur: inq; Et custos furum atq; auium cum falce saligna Hellepontiaci seruet tutela Priapi. de quo pulchre Horatius meminit in primo sermonum ipsum Priapum sic loquentem introducens.

Olim truncus eram ficulnus inutile lignum:
Cum faber incertus scamnum faceret ne priapum:
Maluit esse deum. deus inde ego furum auiumq;
Maxima formido. nam fures dextra coerces:
Obscenoq; ruber porrectus ab inguine palus:
Ast importunas uolucres in uertice arundo
Terret fixa: uetatq; nouis considere in hortis.

Hostio is hostit quartæ coniugationis uerbū: qd̄ æquo æquas significat aspirat: ut per id a datiuo & ablatiuo eius nominis quod est ostium differat: quod testimonio plurium grāmaticorum aspirari nō debet: eo q; obsto obstat nō aspirato deriuatur. Item nec ospes: quia a nomine quod est ostium deducitur. Sed utputo tenet consuetudo: quæ est hostium & hospes aspirant. Sed hostio uerbum ideo sumptum ē: quia in hostiū cōfictu quædam fueri consueuit ordinū adæq̄tio.

Hostis licet ab obsto obstat nō aspirato deduci uelint: cū aspiratione tamē scribendum differentia cā dicunt: ne in genitiuo plurali cum noie p̄dicto. s. ostiū cōueniret: & teste Festo apud antiquos pegrinus dicebat: q̄ nunc hostis pduellio.

Hostia declinationis primæ ab nomine hostis deduci perhibent: quia teste Festo laribus immolabant: qd̄ ab illis hostes arceri putabant. Sed alio loco ait Festus hostia dicta ab eo quod est hostire id est ferire.

Hostimentum similiter aspiratur: & teste Festo est beneficii compensatio.

Hosticapax. i. hostium captor: & aspiratur eodem modo.

Huc aspiratur. quia ab hoc: deriuatur.

Humus cum aspiratione scribitur.

Humare similiter aspiratur: & dicitur quasi humo tegere.

Humor aspiratur: & ut ferunt ab humo dicitur.

Humero eodem modo scribitur: & significat humorem teneo: unde humesco.

Humilis aspiratur: quia ab humo dicitur. hoc est humi decliuis.

Humerus aspiratur: quia ut perhibent ab humo descendit: eo q; humeri instar humi sufferendis oneribus sint apti.

Hudus aspirari quidam uolunt: & per syncopam ab humo deduci. alii uero sine aspiratione scribendum uolunt: & per abiectiōem primæ litteræ a sudore deducunt: unde & uuidus & uliginosus.

Hululo cum aspiratione & simplo. i. utrobq; nonnulli scribi uolunt: & hoc ob spiritus uehementiam: uel quia ab huius interiectione deriuari putant.

Humanus cum aspiratione scribitur: & iuxta litteram ab humo: secundum sensū uero ab hō deriuari uidetur. Vnde etia humanitas: quæ (teste Petronio grāmatico) n. h. c.

proprie est eruditio institutioque: hi sunt maxime humanissimi. Et quoniam disciplina hæc ex uniuersis astantibus soli homini est concessa, humanitas maxime appellatur.

De aspiratis in medio dictionis.

Idimus (ut putamus) sufficienter de his dictionibus: quæ apud Latinos in initio aspirantur. Restat iam ut de his: quæ in medio aspirationem retinent pertractemus.

A ha interiectio est: & in medio duarum uocalium aspirationem detinet. Nam (ut aiunt grammatici) ipse affectus (quo interiectiones promuntur) cogit eas interdum præaspirari: ut cum dicimus Ha uirgo infelix. Interdum post aspirari: ut Ab tene frigora lædant. Nam maior in fine dictionis huius spiritus exigi uidetur: & maior alterius in principio. Interdum interaspirari. ut Plautus aha ohe. Iuuenalis in septima satyra. Satur est cum dixit Hora. ohe. nam non ad placitum ueræ interiectiones esse uidentur: uelut ceteræ orationis dictiones: sed naturales potius. Vnde etiam omni sunt interdum nationi cõmunes. Aspirantur ergo in medio aha uah ohe: quæ per apocopen præteritum proferimus dicentes ab uah. ut Terentius. Vah consilium callidum. simiter oh;

A bhorreo cum aspiratione post ab scribitur. Et uniuersaliter omnes dictiones: quæ in initio aspirantur: si cum præpositionibus cõponuntur: seruant aspirationem in medio: ut perhorreo: inhorreo: & similes.

A bhinc ob eandem causam in medio aspiratur:

A dhæreo ex ad & hæreo cõponitur: & aspirationem seruat in medio.

A henum aspirandum esse ante. e. post. a. litteram putauit Gellius libro secundo noctium atticarum ex Fidi multi nominis romæ grammatici auctoritate: qui ei librum æneidos secundum mirandæ uetustatis ostendit emptum uiginti aureis: quem ipsius Virgilii fuisse credebar: in quo duo isti uersus cum ira scripti forerit Vestibulum ante ipsum primoque in limine pyrhus Exultat telis & luce coruscus athena. additam inquit supra uidimus. h. litteram: & athena factum: sic in illo quoque Virgilii uersu in optimis inquit libris scriptum inueniemus. Aut foliis undam tepidi despumat atheni: cuius ut parum supra ait: nulla ratio uisa est nisi ut firmitas & uigor uocis: quasi quibusdam neruis additis intenderetur.

A nhelo scribitur similiter per aspirationem ante. e. nam ab halo trahitur: & am. præpositione: quæ non inuenitur nisi in compositione. & mutatur. m. in. n. alii uolunt ab ad. alii ab ana.

C ohors cum aspiratione in medio scribitur: & quidam simplicem putant: Quidam excon & horror compositam uolunt: eo quod tribunus illam: uel ipsa sese mutuo frequenter ad pugnam hortari soleat.

C ohabito cum aspiratione in medio scribitur: quam ex sua compositione cõseruat.

C ohereo similiter in medio aspirat: quia aspirationem ex sua compositione non reiecit

C ohibeo cum aspiratione ante. i. scribitur: nam deriuatur a con & habeo: ubi abiciuntur n. & ipsum. a. in. i. conuertitur. Non tamen coerceo cum aspiratione scribitur: quia arceo. a quo deriuatur. illam minime detinet.

D ehinc ob eandem aspirationem in medio detinet.

E xhalo aspiratur in medio: quia ab ex & halo componitur.

I nhio quia ab hio aspirato cõponitur: aspirationem cõseruat in medio.

I nhibeo simili modo aspirationem mediam seruat.

I nhabilis eodem modo scribi habet.

I nchoo hac ratione aspiratur in medio: ut secunda scilicet uocalis per aspirationem auctiore & differenti spiritu a prima eiusdem speciei littera sonare uideatur. & licet in aliis temporibus & personis secunda uocalis in aliam cõmutetur: tamen ne a principali discrepent: aspirationem cõseruant.

I nchoo cum aspiratione post. c. scribendum asserunt: alii ab ipso. c. amouentes: inter duo. o. collocant: ac inchoo scribunt.

I nhorreo aspiratur in medio: ut supra uidimus in abhorreo

L achryma teste Gellio libro secundo noctium atticarum cum aspiratione post. c. scribitur. ex eadem ratione: quam diximus in dictione ahenum.

Mihi cum aspiratione in medio scribitur: nec ante aspirationem habet. c. cõsonantem: ut in alijs marmorum inscriptionibus romæ aspeximus. nec utputo cum sono eius cõsonantis pfererat: sed cum ab isciis quibusdam cum. c. littera ante aspirationem scribi coepit fuerit: eius litteræ sonum assumpsit: quæ etiam ea dictione nunc quoque recte descripta cõseruat: nam tunc quoque ut scribebat: sic placet sine existio: quod simile de nihil & nihilum puto. at nonnunquam a nostris mi unica syllaba absque sequenti aspirata scribitur & pferat. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris. Pallidulus mi Brutidius meus ad martis fuit obuius aram. similiter Catullus: Lebia mi dicit semper male: idem alio in loco: Minister uetuli puer phalerni. Inger mi calices amariore. Virgilius. Et mi genus ab Ioue summo. Quod ex grecorum imitatione pcessisse puto: qui uolunt scribunt & dicunt: ita ut diphthongus ipsa. oi. in. i. nostrum sit conuersa: quæ in in. œ. conuerti debuit: & dici moe: quod teste Festo antiqui nostri obseruauerunt dicentes ac scribentes moe cum œ diphthongo pro mi. Vnde in emendatissimo Gellio circa initium libri. xi. noctium atticarum scriptum repperi italee cum œ diphthongo in fine pro itali.

Nihilum cum aspiratione media scribitur: a quo per apocopen extremæ syllabæ factum est nihil: & per syncopam nil. Quibus hoc modo teste Seruio super. vi. æneidos in constructione utimur: ut si pars sequens orationis a uocali inchoet dicimus nihil: ut Virgilius. Heu nihil inuitis fas quæque fidere diuis. Si autem a cõsonante initium sumat: nil ponimus: ut Iuuenalis: Nil tale expectes: & tamen nil producitur cum nihil corripiatur.

Pulchrum cum aspiratione post. c. scribi consuevit: quæ teste Seruio & Prisciano in dictionibus latinis regulariter post eam cõsonantem aspirationis nota nunquam scribitur.

Prahendo aspiratur in medio: ut secunda uocalis per aspirationem auctiore & differenti spiritu a prima eiusdem speciei littera sonare uideatur. Quod si quis quærat cur in Beo Creë Screë & cæteris huiusmodi nota aspirationis non ponitur: respondemus: ne a principalibus discrepare uideantur. nam Beo Creo Screo aspiratione carent: quæ & cætere personæ etiam si eiusdem speciei uocales habeant: minime aspirantur.

Perhorreo in medio aspiratur: ut supra uidimus in dictione abhorreo.

Sepulchrum cum aspirat. media a præteritum scribitur: ut pulchrum de quo supra uidimus

Traho cum. c. simplici & aspiratione ante. o. scribitur: idque fieri dicunt: ut in secunda & tertia persona a uerbo differat Traeo: quod minime aspiratur: & ex trās & eo cõponitur. nam quæadmodum transpono cum. ns. & trapono absque. ns. scribitur: & transduco ac truco similiter: ita etiam transeo & traeco ueteres protulerunt.

Vehemens cum aspiratione media scribitur: & ut aiunt dictum quasi ueharur eminenter. alii ob id quoque aspirari dicunt: ut augmento spiritus eadem uocalem in eadem dictione proferantur: ut de prahendo diximus.

De aspiratione terminali.

Est autem de terminali aspiratione nota aliqua peractemus: quæ sane in nullis dictionibus latinis reperitur: præterquam in paucis interiectionibus: ut *ah-uah-oh*: quæ (Prisciano teste) per apocopem ultimæ uocalis proferruntur. Quod similiter nec in dictionibus græcis comperiri libet, at in barbaris quibusdam post tres mutas terminalis habetur: uidelicet post. c. p. & t. ut *Sadoch Joseph Delech*. Et hæc de aspiratione dicta sufficiant.

Dictionum græcarum & latinarum (quæ scribuntur per. h. litteram tam in principio medio quam in fine) orthographia finit. Incipit earum quæ ab. i. uocali scribuntur.

A-cum. i. latino scribitur: fuit minor Atlantis filia. de qua Homerus libro. xiiii. *odyssæ* ait *Τῆς ἑὐφροσύνης* est etiam interiectio exultantis.

Iachus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: nomen est Bacchi quod deductum uolunt ab *ia*: hoc est eiusmodi uoce: & *ἄεων* hoc est fundens: quasi eiusmodi leticiæ uoce clamentur, alii uero componi uolunt ex *ἰδωσ* quod est uinum per abiectionem partis diphthongi: & commutationem aliarum litterarum in. a. uocalem: & *ἄεων* quod est fundens.

I alysus cum. y. græco in penultima scribitur: fuit urbs cypri.

I ambus cum. i. latino & sine aspiratione scribitur: pes est constans ex prima breui & ultima longa. sic quoque dictus ab inuentore: ut in glosula quadam Aristarchi super Homerum comperi.

I amira cum. i. latino utrobique scribitur: fuit (teste Hesiodo in theogonia) Oceani & Thethys filia.

I anysus penultima cum. y. græco scribitur: fuit (teste Herodoto libro historiæ primæ) urbs in arabia.

I antha cum. th. aspirato scribitur: fuit nympga Oceani & Thethys filia: ut retulit Hesiodus in theogonia.

I apyx huius iapygos prima cum. i. latino in initio: sequens cum. y. græco scribitur: fuit Dædali filius. a quo ea pars italiæ quæ calabrya dicitur iapygia dicta fuit: ut dixit Herodoto. & Solinus confirmauit. de quo Virgilio libro *æneidos*. xi. Victor gargani condebat iapygis agris: pro gargani iapygi: ut exposuit Seruius nam (eo teste) garganus mons est in iapygia: qui per calabryam usque in hadriaticum tendit pelagus.

I apix cum. i. latino utrobique: & simili modo declinatus: uentus est: quem quidam circi uocant. Gellius uero *caurū* propemodum existimat: de quo meminit Luca. libro vi. cum ait. Excipit aduersos zephyros & iapiga pindus.

I apis cum. i. latino utrobique & s. consonante in fine scripto: huius iapidis declinat fuit nomen ætholi: qui ad uenetice partes deueniens oppidum de suo nomine condidit. a quo & ea uenetice pars ubi fluuius est timauus simili modo cognominata fuit: ut Virgilio libro *georgicorum* tercio. Castella in tumulis & iapidis arua timauis.

I apetus cum. t. exili scribitur: & habet accentum in prima: fuit teste Hesiodo in theogonia Tirani filius ex asia coniuge: ex qua etiam Prometheum genuisse Epime theum & Hesperum atque Atlantem dixit.

I ason cum. i. latino in principio & unico. s. scribitur: fuit Aesonis filius fratris Pelias regis thessaliæ: quem cum rex Pelias perditum propter insignem periculosam: regno suo uirtute cuperet: denunciata militia in colchos eum abire iubet: pellensque arietis memorabile gentibus reportare mandat: sperans interitum uiri: aut ex periculis tam longæ nauigationis. aut ex bello tam profundæ barbariæ: ut hæc & alia. xlii. li. sui epitomatis scripsit Iustinus. Diodorus uero siculus lib. historiæ v. narrat: Iasonem cum argonautis quo tempore ad colchos delatus fuit: Medeam iuxta littus ubi templum erat Solis cõperisse: quæ ob suam humanitatem a crudelibus parentibus sub libera custodia expulsam fuisse ait. cui causa aduentus patefacta ipsa iminens a patre periculum crudelitatemque in hospitem explicans: ut cauerent admonuit interim forma Iasonis capta & comunicato consilio Medea se adiutricem ad proficiendum certamen propositum pollicita est: ita ut Iason iureiurando data fide uxorem illam quo ad uita supstes esset sibi futuram spondit: cum qua argonauite relictis in templo custodibus: ad reliqua pagendo profecti sunt: put ab ipso Diodoro late enarratur: & ab Ouidio libro. vii. metamorphoseos: Et duodecima heroidum epistolarum: quin & ab aliis poetis græcis & latinis qui argonautica scripserunt reliqua referuntur: & aliqua uidebimus in dictione Oeta. Sane in hac dictione Iason ponitur illud. i. a poetis quandoque uocalis græco more: & quandoque consonans: ut Ouidius in duobus uersibus utrunque obseruauit: cum ait libro septimo metamorphoseos:

Ut sine amore licet: quid enim comisit Iason?

Quem nisi crudelem non tangit Iasonis ætas.

Nam in primo uersu est. i. uocalis: in secundo uero consonans.

I aspis cum. i. latino scribitur: lapis est preciosus: de quo Plinius libro. xxxvii. naturalis historiæ ait *iaspis* de græco in latinum uiridis gemma interpretatur. Et subdit Eius uocabuli compositionem: quæ adeo semedate in omnibus codicibus scripta habetur: ut nec ego nec alii uiri græcorum doctissimi elicere potuerimus. Quare subdit idem Plinius. Est autem uiridis sicut smaragdus: sed crassius coloris. Alii uero putant magis componi ex *ion*: quod est uiola: & *ωσ* totus. qui alii totus sit uioleaceus: cuius primum. i. nonnunquam uocalis: ut Iuuenalis in quarta satyra. Præclara illic laudatur *iaspis*. Aliquando autem & consonans esse potest: & uocalis: ut Virgilius libro. *æneidos*. iiii. Stellatus *iaspide* fulua.

I berus cum. i. latino in initio: & absque aspiratione scribitur: ut clarissime monstrauimus in dictione celtiberi: fluuius est hispaniæ nauigabili commercio diues: ut dixerunt Plinius & Solinus. & oritur in cantabris sub radicibus montis pyrenæi: ut asserit Albertus alamanus: a quo uniuersa hispania iberia oli dicta fuit: ut Virgilius libro. *æneidos*: Tyrrenoque boues in flumine laue iberas id est hispanitas. Tandem in in balearicum mare sub feraria promontorio cadit.

I beria absque aspiratione: & cum. i. latino utrobique scribitur: dicta est hispania ab iberio fluuiio: ut testatur Plinius libro. iiii. naturalis historiæ. Est etiam puincia quædam alia iuxta pontum inter colchida & armeniã: a rege quodam cognominata: de qua Horatius: *Herbasque* quas colchis atque ibernia mittit uenenorum ferax. & Virgilius libro. ix. *Pictus* acu chalmidæ & ferrugine clarus iberas.

I bis cum. i. latino utrobique scribitur: auis est nili fluminis: quam semetipsam rostro per anam purgare dicunt: ueluti serpentum ouis: & ex eis gratissimam escam suis nidis reportare. Iuuenalis in ultima satyra: Ille pauet saturam serpentibus ibi-

Qua quidam ciconiam esse uolunt. Est etiam ibis proprium nomen hominis: quod fingit Ouis inimico suo. contra quem opusculum: quod in Ibis inscribitur: composuit. uoluitque Archilochum nomine inimici imitari: quod dicit his uersibus.

Nunc quoque betiades inimicum deuouet Ibis.

Hoc ego deuoueo teque tuosque modo.

- I byx ultima cum. y. graeco scribitur: genus est siluestris capreae pnicitatis admirandae: ut ostendit Plinius. li. viii. naturalis historiae.
- I carus cum. c. exili scribitur: fuit filius Daedali: qui cum patre e creta fugiens fractus alarum fiducia: ultra parentis iussa altius euolasset: & solis ardore caera qua panna continebatur: liquefacta esset: ita ut ab alis deslueret: in mare decidit: quod est iter Myconem & Gyarum. quod de suo nomine abinde icareum mare deductum est: dicente Ouis. li. iii. de tristibus. Icarus immensas nomine fecit aquas: unde Iuuenalis. Et matre percussus puero: fabrumque sonantem. Sane Varro teste Solino Icarum cretam dixit ibi naufragus interisse: a cuius exitu locis nomen impositum fuit.
- I carius cum. c. exili & i. latino ante. u. uocalis semper ab Homero: & aliis poetis scribitur: fuit Oebali laconum regis filius: pater Penelopes ut dicitur Homerus in Odyssaea κούρη κερειο τήνηλοπεία. & ut puto ex Dorodoche filia Orsilocho: quam teste Homero in. xv. odissae uxorem habuit. Fuitque Liberi patris comes: cui ob iustitiam & pietatem loco muneris uinum dedit: ut eius usum mortalibus demonstraret. Quod cum messoribus suis ad potandum dedisset: & illi ebrii efficerentur: post somnum ad se reducti: putantes ab illo uenenum accepisse: eum interemerunt: quod altera filia Erigone comperiens: dolore percita laqueo se suspendit ut Iginus latissime de astronomia poetica pertractauit. Et Seruius circa finem libri secundi georgicorum tetigit. Est etiam icarius simili scriptura: ut Plinius li. iiii. naturalis historiae attestatur: mons in attica regione.
- I con cum. i. latino in initio per abiectioem e. & c. exili scribitur: nam apud graecos prima ei diphthongum h3: uidelicet εκον: & latine effigies dicitur: quoniam & simulachrum & imago per unicum. m. & statua & inde iconia effigies omni proprietate expressa dicitur. unde Plinius. li. xxxiiii. naturalis historiae ait. Effigies hominum non solebant exprimi nisi aliqua industriae causa perpetuitate merentium. Et primo sacrorum certaminum uictoria maximeque olympiae: ubi omnes qui uicissent: statuas dicari mos erat. Eorum uero qui ter ibi uicissent: ex membris ipsorum similitudine expressa: quae iconas uocant. Et parum supra dixerat: romae simulachrum ex aere factum primum repio ex peculio Spurii Cassii: quem regnum affectantem pater ipse interemerat. Transiit a diis ad hominum statuas atque imagines: quae multis modis antiqui tingebant: bitumine & quod magis mirum est: placuisse auro integre. hoc nescio an fuerit romanum in uetum: certe etiam romae non habet uetustatem. Et infra subdit. Athenienses nescio an primi omnium Harmodio & Aristogitoni tyrannicidis publice posuerunt statuas. Hoc actum est eodem anno quo & reges romae pulsi: excepta deinde res est a toto orbe terrarum humanissima ambitione etiam omnium municipiorum: & fori statue ornamentum esse coepe. progarique memoria hominum & honores legi & basibus inscribi: ne in sepulchris tantum legerent. mox & in domibus priuatis. factum atque in atriis colentium: qui instituerunt sic colere patronos. togata effigie antiquitus statu & dicabantur. Placere & nude tenentes hastam ab ephesiorum gymnasiis exemplaribus: quas achilleas uocant. Graecis mos est nihil uelare: at contra romani militia thoracas addere. Caesar quidem dictator loricatam sibi dicitur

re in foro suo passus est. Nam nup factae & nouiciae sunt: quae nup perire penulis induerent. Fuisse autem statuatricem arte familiare italicae: ut inquit Plinius. simulachra uelusta indicant. Hercules in foro boario ab Euandro sacratus ut perditur: qui triumphalis uocatur: atque per triumphum uestitur in habitu triumphali. Praeterea in nus geminus a Numa rege dicatus: qui pacis bellique argumento colitur: signa quoque tu scanica per terras dispersa: quae in hetruria factitata sunt. Et ut idem Plinius in eodem libro scripsit: Rhodi etiam nunc tria milia signorum esse Mutianus. iii. cos perdidit. nec pauciora athenis: & olympiae delphis superesse credunt. Est etiam icon figura teste Cicerone ad Herenium cum formae ad formam cum quadam similitudine sit collatio aut laudis: aut uituperationis causa: ut ibat in prelium corpore tauri ualidissimi. impetu leonis accerrimi. similis iste quotidie per forum tanquam iubatus draco serpit dentibus aduncis.

- I cus cum. c. exili sequente. u. scribitur a Cicerone in rethoricis breuis complexio appellatur.
- I ctericus absque aliqua aspiratione: & i. latino scribitur: passio est ex diffusione felis procedens. colorem inducens similem animali: quod graeci icterum uocant: ex quo nomen apud alios assumpsit. nonnulli uero ex nostris arcuatum morbum dixerunt a similitudine arcus caelestis. At Varro auriginosum ab auri colore: quo infirmos inficit appellauit. Iuuenalis tamen in satyra Credo pudicitiam graeco uocabulo usus est: cum ait: Consulit ictericae lento de funere matris.
- I chthyophagi prima cum. i. latino in initio: sequente. ch. aspirato: secunda cum. th. similiter aspirata: & y. graeco scribitur: populi sunt Solino teste: qui montanas in dorum regiones inhabitant: quos subactos magnus Alexander iussit a piscibus abstinere: quibus antea alebantur. Nam composita dictio est ex ichthys: quod est piscis: & phago cum. ph. aspirato: quod est comedo.
- I da cum. i. latino & absque aspiratione scribitur: mons est & silua troianorum in phrygia: quam Homerus li. viii. iliados ferarum parentem dixit: & locum continere: quod gargaron uocant. Unde etiam scamander & simois flumina maiora. fama quam natura defluunt: ut scripsit Pomponius li. i. & etiam eodem nomine mons alius in creta dicente Ouidio li. fastorum. v. Et creta nobilis ida. Virgilius similiter lib. aeneidos. ii. inquit: Mons idaeus ubi. unde quae ab ida per aeus formantur. per a diphthongum scribuntur: ut idaeus.
- I daeus per. a. diphthongum scribitur: & non solum appellatiuum: sed proprium etiam nomen ponit ab Homero. li. vii. iliados: quem troianorum praekonem esse dixit.
- I das huius idae cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero libro. ix. iliados omnium sui seculi uirorum formosissimus: & maritus Marpissae: ut in ea dictione uidebitur. Idem eodem Homero teste arcu sagittisque sumptis Apollineis inuadere ausus est: ob Marpissam sibi a deo ereptam.
- I dalus cum. i. latino: & unico. l. scribitur: mons est in cypro Veneri sacer. de quo Virgilius libro aeneidos. i. Aut super idalium sacra sede recondam.
- I dathyrus penultima cum. th. aspirato: & y. graeco scribitur: quoniam nonnulli graeci indathyrus cum. n. in prima scribere consueuerunt: fuit teste Herodoto: & Plutarcho scytharum rex.
- I dios cum. i. latino utrobique scribitur: & dicitur a nostris proprius.
- I diota cum. i. latino utrobique: & t. exili scribitur: dici potest a nostris illiteratus uel litterarum ignarus. Quo uerbo doctissimi uiri: ut Hieronymus Ambrosius Hilarius Augustinus Cyprianus: & plures alii saepe utuntur. Cicero etiam in

Pisonē. Sed plane animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet. Et in eadem ea contentus quæ illi idiotæ ut tu appellas præclare dixerūt. hinc idiomata: ut aromata: ut themata: ut pistromata: ut emblemata: ut theoremata. & alia mille similiter prouenerunt.

- I** dolū cū unico. l. scribitur. nā licet apud græcos in initio sit ei diphthongus: nos tamē abiicimus e. & ipsum. i. lōgum retinemus. & dici pot̄ a nostris simulachrū Et inde idolatria: quasi simulachrorum cultura.
- I** dolatria cum unico. l. & t. exili atq; .i. latino scribitur: dictio ē composita ex idolorum latia. i. cultura. nam λατρεία uerbū: a quo latia deducitur. apud nos colo interpretatur.
- I** dorthea cum. th. aspirato scribitur: fuit Proeti regis argiuorum filia. ut ostendit Homerus in odyſſea.
- I** domeneus cū. e. absq; diphthongo scribitur: fuit deucalionis filius & erectensuz rex: qui strenue in expeditione troiana militauit. imo ut narrat Helena Priamo regi apud Homerū li. iiii. iliados cretenses illū ut deū in honore habebant. idem cum post euerſam troiā ad cretam reueteret ut rettulit Seruius super tertiuꝝ æneidos orta tempeſtate uouit rē: cui primo in patria obuiaret se sacrificaturū itaq; ſoſpes reuerſus cū primū filio obuiasset: illum ut aliqui aſſerunt immolauit: uel ut alii ferunt: cū immolare uellet: a ciuibus ob eam ſæuiciam pulſus: calabryam adueniens: ſalentinū calabrye p̄montoriū occupauit. ſup quo petiliā paruam condidit ciuitatem: dicente Virgilio. Fama uolat pulſum regnis ceſſiſſe paternis. Idomēnea ducē deſertaq; littora cræte. & ſubdit in oratione Heleni ad Aeneam. Et Salentinos obſedit milite campos Lyctius idomeneus: dictus itaq; lyctius a lycto ciuitate cræte. Vnde teſte Seruio pulſus fuit. de quo in dictione lyctus ut debimus. ſub eodē militaſſe ſe ſcribit apud troiam Ditis cretenſis.
- I** dumæa cū unico. m. & .æ. diphthongo a græcis ſcribitur: regio eſt in ſyria teſte Plinio. li. v. naturalis h̄iſtorie: a meridie quidē cōtermina arabie: a ſeptētrione uero phoenicie: a qua libanus eā diuidit: habetq; ciuitatē idumē phoenicie cōterminam: & abundātem palmis: ut oſtendit Lucanus li. iiii. dicens. Et arbuſto palmarum diues idume. Vnde idumæus idumæa idumæum: etiam pro epiche to palmarum ponitur a Virgilio tertio georgicorū cum ait. Primus idumæas referam tibi mantua palmas. Quin & regionem ipſam ab eo quoq; græco nomine phoeniciam cognominatam puto: uel e contrario.
- I** dume cum unico. m. ſcribitur: ciuitas eſt contermina phoenicie: ut in præcedēti dictione uidimus.
- I** es cū. e. absq; diphthongo ſcribitur: ciuitas ē achaiæ ſup p̄mōtoria eiufdem nominis: iuxta quod alpheus amnis præterfluens ſex milibus paſſuū nauigatur. Et declinat in genitiuo huius iectis. ex qua etiā patrium iectes deducit: ut Homernm Ariſtoteles ierem eē putauit.
- I** eſus absq; aliqua aspiratione: & cū. i. latino in principio ſcribitur. ſic enī græce ſcribitur ἰησοῦ: quā ſane ſcripturā nos imitari oportet.
- I** elyſos penultima cum. y. græco ſcribit: ponitur ab Homero li. iliados. ii. ciuitas rhodi. Altera eiufdē nominis narratur ab Hero. in dorica regione græciæ.
- I** yrce prima cū. i. latino: ſecunda cū. y. græco: & ultima cuꝝ. c. exili. atq; .æ. diphthongo ſcribitur: populi ſunt ſcythiæ ultra thiſſagetis: quibus teſte Herodoto

libro h̄iſtoriarum. iiii. contermini ſunt & propinqui.

- I** larus cum. i. latino: & absq; aspiratione: atq; unico. l. a græcis ſcribitur: quæ ſcriptura. & a doctis noſtris obſeruatur: & dici poteſt a nobis ilarus ilara ilarum: & hic & hæc ilaris & hoc ilare letus.
- I** llyris cū duplicato. l. ſequēte. y. græco: & ultima cum. i. latino a græcis iā ſcribitur: Noſtri uero in triumphalibus. M. Plautii apud tybur cōperi: cum unico. l. ſcribebant: uidelicet ob res i illyrico bene geſtas: & ē puincia: cuius fines latiffimi ſunt. Nā hinc ē italia: ſupiorq; germania: inde macedonia thracia & epirus. hinc ſinus adriaticus. inde fluuioꝝ maximus noſtri orbis dānubius: & ab eo qd' eſt illyris: illyricus deriuatur: ut Virgilius: Illyricus penetrare ſinus.
- I** lus cū. i. latino absq; aspiratione: & unico. l. ſcribit: fuit Troi regis dardaniæ filius qui eam puinciam a ſe troiam dixerat: Et fuit frater Aſaraci. hic patruo i regno ſuccedens: ciuitatem ampliāſſe ſcribitur: quam a ſe ilion dixit.
- I** lion ſimiliter cū. i. latino absq; aspiratione ſcribit: regia fuit Priami: quæ & troia a nōine regionis cognominata fuit: ab Homero & omnibus poetis cantatiſſima Hæc teſte Plinio libro. v. naturalis h̄iſtorie mille quingentis paſſibus a portu remota erat. & ſubdit: Omnis rerum claritas: extra ſinum eſt.
- I** lias cum unico. l. & .i. latino utrobique ſcribitur: opus eſt illud clariffimuz Homeri: in quo bellum de ilio ſcripſit. Vnde Ouidius libro. iiii. de arte Quis noſſet Homerum: Ilias æternum ſi latuiſſet opus.
- I** lioneus ſimiliter ſcribit: & Ilione maxia natarū Priami & iliades crinibus ſparſis atq; iliacas ex ordine pugnas. Iliia ſimiliter Romuli mater & Remi.
- I** lba cum. i. latino ſcribitur: inſula ē teſte Virgi. li. æneidos. x. i exhaustis calybuꝝ generoſa metallis. Eſtq; i mari tuſco a cōtinēti diſtans decē milibus paſſuū: de q̄ dixit Plin. cū in aliis regionibus effoſſis metallis terræ ſunt uacua. apud ilbam hoc eſſe mirum: quod ſublata renaſcant: & ruruſum de iſdē locis effodiantur.
- I** lys ultima cū. y. græco ſcribitur: dicitur a noſtris limus. unde limax deducitur.
- I** mber cum. i. latino: & ſine aspiratione ſcribitur: deductum eſt a græco p̄ cōmutationē unius litteræ. o. in. i. noſtrū. nā apud illos dicitur οὐσπος ſine aliqua aspiratione: & ut ait Lucretius Omnia ex igni terra atq; anima naſcunt & ibre a quo imbrices dici uolunt quaſi ſint imbrem recipientes.
- I** narime cum. i. latino utrobique & unico. m. ſcribitur: dicitur a noſtris poetis iſula: quæ ſita eſt in tuſco mari ſinuq; campano. in quo mons erat inſtar ætnæ incendia eructans: de quo in dictione prochyta uidebimus. Quamobrem dixerūt Typhœum gigantem Iouis imperio ſub illo comprimi. Virgilius libro æneidos nono: Tum ſonitu prochyta alta tremit: durumq; cubile Inarime Iouis imperiis impoſita typhæo. Et Lucanus ſimiliter libro quinto. Homerus uero in ſecundo iliadis ait ἑνὰ πρυοτό. quaſi diceret a græcis exponitur. ἐνὰ πρυοτοῖς ὄρεσσι: hoc eſt in arimis montibus.
- I** na hus cuꝝ. ch. aspirato ſcribit: fuit pater Ionis. & primus qui apud argiuos regnauit: cui Phoroneus ſucceſſit. hic a ſe fluuiū achaiæ inachū nominauit: qui argolicū p̄ſecat tractum: & ab inacho inachus inachia inachium deriuatur: dicente Virgi. li. georgicorum. iiii. Ioachia iuno peſtē meditata iuuēcæ. Et libr. xi. æneidos: Vltro inachias ueniſſe ad urbes Dardanus.
- I** nachis cum. ch. aspirato: & .i. latino ſcribit: patronymicū ē foemininū deductuz ab inacho. nam ſic quoq; Io filia inachi cognominatur: & facit in genitiuo inach

- chidos Martialis in. xi. Nec petit inachidos limina ne futuat.
- I** dathyrus cum. th. aspirato & y. græco scribitur: fuit rex scytharum: filius Sauli scytharum regis.
- I** ndia cum. i. latino utrobique scribitur: regio est orientalis asiæ terminus: quæ ut omnes attestant ab indo flumine nomen assumpsit. itaque ab oriente incipiens usque ad aliam ex occidentali parte prenditur: ex meridiana uero usque ad indicum mare ex septentrione uero usque ad caucasum. at indus ille fluuius teste Herodoto libro historiarum quarto solus post nilum crocodilos producit.
- I** ntyba cum. t. exili & y. goæco in penultima scribitur: herba est capillosa & amara: cuius tenues capilli segetes ambiunt & necant: dicente Virgilio libro georgicorum. i. Strymoniacæ grues & amaræ in tyba fibræ. & ut quidam uolunt eadem dicitur cicorea: quod nobis minime uidetur.
- I** no cum. i. latino absque aspiratione scribitur: fuit Cadmi filia ex Harmione coniuge: uxorque Athamatis regis thebarum: & liberi patris nutrix: nouercaque Phryxi & Helles. eadem cum Melicerta filio in mare præcipit se dedit: ut narrauit Ouidius li. metamorphoseos. iiii. eadem teste Cicero de natura deorum a græcis dicitur Λεύκοθεα: hoc est alba dea: a nobis uero Maruta: quæ aurora significat: unde matutinus Prisciano teste deriuatur.
- I** nclytus prima cum. i. latino: penultima cum. y. græco: & absque aliqua aspiratione scribitur: deduciturque ἀκλῦτος quod almu & claru indicat: quasi nobilis sit & eximius.
- I** ntaphernes cum. t. exili scribitur: fuit nobilis pisa: unus ex his: qui cum Dario in Magum coniurauerunt: ut in dictione Darius uidimus.
- I** o cum. i. latino scribitur: fuit Inachi argiuorum regis filia a Ioue ardentem amata. de qua Ouidius libro metamorphoseos. i. omnia præcæuit. hæc cum ad ægyptios pergeret dicta fuit Isis. & Osiri Iouis filio: qui post mortem dictus fuit Apis nupsit ut in dictione Osiris uidebimus. Et declinat in genitiuo huius Ionis & huic Ioni & hanc Ionem. Plautus in uindicta. Quod si argus seruet qui oculus totus fuit quem quondam Ioni Iuno custodem addidit.
- I** on similiter scribitur: fuit poeta græcus. de quo sæpe meminit Plutarchus & latine interpretatur uiola.
- I** ocasta absque aliqua aspiratione scribitur: fuit Creontis thebani ex alto sanguine filia: ut sæpius Statius in thebaide: & Seneca in tragædiis ostenderunt: nupsitque primu. Latino thebanorum regi. Post cuius necem nupsit Oedipo incognito filio: quem postquam regnu abiecit uidit: & filios Eteocle & Polynicem mutuis uulneribus se confixisse: gladio se pemit. uel ut alii dicunt laqueo se suspendit. Eadem habuit fratrem Creontem noie: ut ostendit Seneca in initio secundi actus Oedipi.
- I** ocastus eodem modo scribitur: fuit teste Homero li. x. odysseæ filius Aeoli ex Lepatra coniuge.
- I** onia cum. i. latino utrobique scribitur: græcorum est regio. atque colonia in extremitate minoris asiæ uersus nos: media ut scribit Pomponius inter cariam & zoliam: quam a caria ut ait Solinus mæander filius diuidit. accepitque nomen teste Vitruuius li. iiii. de architectura a duce Ionio. nam ut ait posteaque athenienses ex responsis Apollinis delphici communi totius hellados consilio tredecim colonias uno tempore in asiâ deduxerunt: ducesque in singulis coloniis constituerunt: & summam imperii potestatem Iono dederunt: quæ etiam Apollo delphicus suum filium in responsis est pfectus: usque eas colonias in asiâ deduxit: & cariae fines occupauit:

- ubique ciuitates amplissimas constituit ephesum militum: myantha: quæ ut ait: olim ab aqua uorata fuit: proenê sanniteon: colophona: chiui: erythras: phacæa clazomene: glebede: melite: & ultimo uenit smyrna. nam & subdit idem auctor: eam terræ regionem a duce suo Ione appellarunt ionia. ibique deorum immortalium templa constituentem ceperunt phana ædificare. Er primo Apollini Pan ionio ædem uti uiderant in achaia constituerunt: & eam doricam appellarunt: quod in doricon ciuitatibus primam factam eo genere uiderunt. nonnulli uero alii ab Ione Inachi filia hoc mare ionicum cognominatum uolunt: quæ uersa in boue: & a Iunone æstro exagitata in id mare se iecit. ponitur etiam alia ionia regio a Solino in extremis italia: quæ sic quoque dicta dixit ab Iono Naulochi filia: quæ percaider insidentem uis Hercules interemit: a qua quidem regiuncula ionicum mare dictum quidam uolunt. alii uero a superiori ionia: eo quod interiacentes insulas intra se duodecim ciuitates habentes contineat: & hoc ionium magnum dici uolunt: ut Virgilius li. æneidos. iiii. Insulae ionio in magno. Quod uero italia & sicilia propinquum est. ionium minus cognominari contendunt. Seruius autem super id Virgiliae ionio in magno inquit: ionium sinum esse immensum ab ionia usque ad siciliam & eius partes esse adriaticum arcadicum & epiroticum.
- I** ole cum unico. l. scribitur: fuit filia Euriti regis oechaliae: ut in dictione oechalia ostendimus: & in dictione hyllus uidimus: qualiter post mortem Herculis ex eius iussu Hyllus uxorem illam duxit:
- I** opas cum. i. latino: & unico. p. scribitur: fuit aphyrorum rex unus de prociis Didonis: ut punica testatur historia.
- I** oppe cum. i. latino: & duplici. p. scribitur: urbs est maritima palæstinae: quæ ut quidam uolunt regia fuit Cephei patris Andromadæ. hæc referente Solino in collectaneis: & Plin. lib. v. naturalis historiae: fuit antiquissima omnium urbium in toto orbe utpote ante inundationem terrarum condita. Quin & ostendit saxum quod uinculorum Andromadæ uestigia adhuc retinet: quæ exposita bæluæ ut ait Solinus non irritus rumor circūtulit. nonnulli uero alii non ioppem palæstinae: sed aliam indiae urbem fuisse dicunt: ubi Andromada marinae bæluæ fuit exposita. cum dicat Ouidius li. i. de arte amandi: Perseus andromadæ nigris portauit ab indis: & Sappho ad Phaonem: Candida si non sum placuit cepheia pseo Andromadæ patriæ fusca colore suæ. Ego uero & si ex æthiopiae indiae partibus illam fuisse confitear: ad Ioppem tamen palæstinae deductam existimo: cum bæluæ exponenda fuit.
- I** opa cum. t. exili scribitur: nomen est litteræ græcæ: quæ formam habet nostri i. latini de qua Martialis in fine libri secundi inquit. Vnum de titulo tollere iora potes: de quo in dictione beta.
- I** phe fuit teste Homero in. x. odysseæ filia Aeoli ex Lepatra coniuge.
- I** phianassa cum. i. latino utrobique & duplici. l. scribitur: fuit una ex filiabus Proeti argiuorum regis: quæ post liberationem suam & sororum nupsit Melampo liberatori: ut uidebimus in dictione Proetus. fuit & alia eiusdem nominis Agamemnonis ex Clytemnestra filia: ut libro iliados. ix. monstrauit Home.
- I** phis cum. i. latino utrobique scribitur: fuit teste Homero libro iliados. ix. Patrocli amica: quam Achilles euersa urbe in schyro quæ troianis auxilia miserat: inde raptam amico donauit.
- I** phicrates cum. i. latino: & c. & t. exilibus scribitur: fuit teste Aemilio Probo: & Plutarcho uir athenienses non tam magnitudine rerum gestarum quam disciplina

militari nobilitatus. talis enim dux fuit ut non solum ætatis suæ cum primis cõpararetur: sed ne de maioribus quidam natu quisq̃ anteponebatur. multum in bello est uersatus: sæpe exercitiis præfuit: nunquam sua culpa male rem gessit: semper consilio uiciorum: tantumque eo ualuit: ut multa in re militari partim noua attulerit: partim meliora fecerit:

I phidamas cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero li. xi. Iliados An tenoris filius corpore lato atque p̃cero: quod ab Agamemnone interceptus fuit bello troiano.

I phigenia cum. i. latino tribus in locis: & ph. aspirato scribitur: fuit Agamemnonis filia ex Clytemnestra: hæc ut p̃cete ferunt dum Agamemnon in aulide famosissimo portu boetie ceruam Dianæ ignarus occidisset: & ob id Diana a græcis uentos abstulisset: responso habito: ut Agamemnonio sanguine dea placere: impetratam Vlyxis astu a matre Clytemnestra sub colore facti matrimonii cum achille imolare parabat: sed miseratione numinis: oblata a Diana pro ea cerua Iphigeniam in tauricam regione uentis deportauit: ubi operante dea a rege Thoante eius sacris prop̃posita fuit: quæ ipsi Dianæ ex humano sanguine fieri consueuerat: unde ait cornelius apud Sene. i. octauia: Leues auræ zephyriq̃ leues testam quodam nube ætherea Qui uexistis raptam sæuæ.

Virginis aræ Iphigeniæ. Post hæc cum dixit Oui. li. quarto de tristibus epistola quarta: Orestes Iphigeniæ frater mactata Clytemnestra matre: & Aegisto patruelle adultero obulcionem patris factus exul: & regno pulsus: ac rapta sibi a Pyrrho Hermione coniuge insanus efficitur: ob quod liberandus a Pilade socio in tauricam regionem ad aram Dianæ deducitur. sed cum gentes illæ alienigenas pro hostiis Dianæ imolandis capere consueuerint Orestem tunc ipsum forte aduenientem ceperunt. Qui a sorore Iphigenia cognitus: occiso Thoante rege ipsa Dianæ simulachrum absconditum in fœce lignorum sustulit: atque cum fratre Oreste aufugit: qui tandem ad Italiam uenientes in aricia simulachrum locauerunt unde & teste Herodoto libro historiarum quarto Iphigenia ipsa deinde apud tauricos pro dea habita & honorata fuit.

I phthime cum. ph. & th. aspiratis atque. i. latino scribitur: fuit teste Home. in odyssea una ex filiis Icarum.

I phidamus cum. i. latino utrobique scribitur: fuit teste Orp̃heo unus ex argonautis:

I phiclus cum. i. latiuo & c. exili scribitur: fuit filius Amphitryonis: & frater Herculis. habuitque filium nomine Iolaum: ut ostendit Hesiodus in aspidæ.

I phitus cum. i. latino & c. exili scribitur: fuit teste Homero lib. viii. Iliados uir troianus: quem Virgil. li. æneidos. ii. maximam armis dixit. huius filius Archeptolemus fuit auriga Hectoris: post mortem Eniphei prioris aurigæ.

I ris cum. i. latiuo utrobique scribitur: dicitur a poetis Iunonis nutria. immo & Iouis: ut sæpissime ostendit Homerus. hæc li. xi. Iliados dixit idem Home. habere alas ex auro & pedes ex auro. & ut Seruius super quintum æneidos: ex magna parte seruatur: ut Mercurius ad concordiam: Iris ad discordiam mittat. unde græce dicitur Ἐρις: quæ lis est & discordia dici uoluit. accipiturque pro arca: quem uariis coloribus in cælo conspicimus. ob quod dicitur thaumantis. i. admirationis filia: quæ ex illius uariis coloribus nascitur. nam ἑρῶνα græce. i. latine admiratio interpretatur: Est etiam Iris teste Plinio lib. xxi. naturalis historiae herba suauissimi odoris: cuius radicem in unguentis & medicinis commendari dixit laudatissima in illyrico locis siluestribus. habetque caulem cubitalem & rectum: floremque

diuersi coloris: specie sicut arcus cælestis: unde nomen assumpsit.

I roniam cum. i. latino utrobique scribitur: eius tamen prima apud græcos est ei diphthongus: sed quidam abiiciunt. e. & retinet. i. productam. alii contra abiiciunt. i. & retinent. e. similiter productam: ac scribunt ironiam. nam deriuatur ab ἰρωνία: quod est dico: & inde ἰρωνεύουαι in uoce passiu: quod est cauillor: unde ironiam illusionem interpretari fuerunt. nam figura est. cum aliquid per contrarium & illusionem afferatur: ut Horatius: Optat ephippia bos piger optat arare caballus. unde teste Seruio tunc quoque fit: cum aliud uerba: & aliud continet sensus: ut Virgilius libro iii. æneidos. Egregiam uero laudem: & spolia ampla refertis Tuque puerque tuus magnum & memorabile numen.

I schyros prima cum. i. latino: sequens cum. ch. aspirato: & y. græco scribitur: & latine fortis interpretatur. nam descendit ab ἰσχυρός: quod est preualeo: habetque accentum in prima.

I sagoge cum. i. latino: & unico. s. scribitur: quæ in initio apud græcos sit ei diphthongus: sed a nostris abiecto. e. retinetur. i. longa: & dici potest introductio: nam componitur ex ἴσος: quod est in: & ἄγω duco. unde ἄγωγη ductio.

I sæus cum. i. latinorum & x. diphthongo scribitur a græcis. hic teste Libano sophista græco fuit romæ tempore Domitiani declamator admirandus. de hoc meminit Quintilianus. li. xii. de institutione oratoria: quum de genere dicendi tractans ait. Transeo plurimos Lycurgum Aristogitonam: & his priores Iseum Antiphontem: quos ut homines iter se genere similes: differentes dixeris specie. Iuuenalis etiam i. iii. satyra cum ait de græculis: Ingenitum: uelox audacia prodita sermo promptus & isæo torrentior. ede quod illum esse putes hunc etiam Plinius nepos: quod eisdem temporibus fuit: plurimum laudat in quodam epistola ingens: magna Iseum fama præcesserat: maior inuentus est: summa est facultas: copia: ubertas. dicit semper ex tempore: sed tanquam scripserit diu. sermo græcus imo atticus: præfationes tersæ gratiles dulces: graues interdum & erectæ. poscit controuersias plures: electionem auditoribus permittit. sæpe etiam partis surgit. iam igitur incipit: statim omnia ac pene pariter ad inauum sensus reconditi occurrant uerba: sed qualia quæsitæ & excelsa multa lectio: subitis multa scriptio elucet. poematur apte: narrat aperte: pugnat acriter: colligit fortiter: ornat excelsè: postremo docet: delectat: afficit. quod maxime dubites crebra anthymemata syllogismi circumscripi & effecti: quod stilo quoque assequi magnum est. incredibilis memoria: repetit altius: quæ dixit ex tempore: ne uerbo quidem labitur: at tantam præsentiam studio & exercitatione peruenit. nam diebus & noctibus nihil agit: nihil audit: nihil loquitur: annum sexagesimum excessit: & adhuc scolasticus tantum est: quo genere hominum nihil aut sincerius: aut simplicius: aut melius: nos uero qui in foro uerisq̃ litibus terimur multum maliciæ quis nolimus addiscimus. scola & auditorium ficta causa: res inermis: innoxia est. nec minus foelix senibus præsertim. nam quod in senectute foelicus: quod dulcissimum est in iuuentute. Quare ego Iseum non disertissimum tantum: uerum etiam beatissimum iudico. hæc de illo Plinius præfatus scripsit. at uero contra uel ex inuidia: uel ex alia quis causa Quintilianus li. x. de institutione oratoria dixisse uidentur: cum ait: declamatores quosdam pueris ducit ambitio: ut exposita controuersia protinus dicere uelint: quum etiam quod est in primis friuolum: ac scænicum uerbum petant: quo incipiant: sed tam contumeliosos in se ridet inuicem eloquentia: & qui stultis eruditi uideri uelint: stulti eruditis uidentur.

- I** sandrus cum. i. latino scribitur: fuit filius Bellerophontis.
- I** s p. i. latinū scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarū. i. urbs a babylone distans itinere dierum octo: apud quā fluuius est nō magnus: is similiter cognominatus qui bitumen ut ait structure totius babylonis subministravit.
- I** sis p. i. latinū utrobique scribitur: fuit filia Inachi argiuorū regis. dicta primo Io. ut in ea dictione uidimus. de qua latins uidebimus in dictione Osiris. & declinatur genitiuo Isidis & Isis: sicut Paridis & Paris. Iuuenalis in satyra Credo pudicitia Vt spargat in ædem isidis antiquo quæ p̄xima surgit ouili. idem & in ea quæ incipit Scire uelim. Nuper enī repeto phanū isidis. sed quæ etiam faciat huius Isis ostendunt poetæ cum ponunt in accusatiuo Isim Lucanus circa finē libri. viii. Nos in tēpla tuā romana recēpimus isim. nisi dicamus eiusmodi genitiuū nō semp̄ accusatiui regulam sequi: ut thyr̄idis thyr̄im.
- I** sidorus absq̄ aspiratione: & p. i. latinum ubiq̄ scribitur: habetq̄ accentum in penultima: ut uidebitur in dictione p̄sodia: nomē ē uiri ppriū: quod multi peruerse scribūt: inter quos Apuleius grammaticus alias præstantissimus aspirari uoluit: quod inter græcos nūq̄ emendate comperit.
- I** sion cum. i. latino scribitur: fuit filius Phlegyæ: & pater cētaurorum. de quo uidimus in dictione centaurus.
- I** smenius cum. i. latino scribitur: fluuius est boetia. sic quoq̄ cognominatus teste Diodoro libro historiarum quinto ab Ismeno filio Pelasgi.
- I** ster absq̄ aliqua aspiratione: & p. i. latinū in initio scribitur: est maximus fluuiorum europæ. alio nomine uocatus danubius: ut Ouidius li. primo de ponto. Ripæ uicina binominis istri. Oritur teste Plinio libro quarto naturalis historiarum in germania iugis montis noriæ: ex aduerso oppidi gallorum scauri. quæ uersus septentrionem p̄ innumeras lapsus gentes imenso aquarum actu: a sinistris germanos liquens: & a dextris teutonicos: cū primū in illyricum uenit: mutato nomine ister dicitur. & longissimo pacto cursu septēq̄ diuisus hostiis secundum solinum. uel sex secundū Pliniū in mare ponticum defluit: ut latæ præfati auctores executi sunt: & Aristo. li. ii. meteororū ait singula ora tanta esse: ut in sexaginta milia passuū longitudinis: mare uincant.
- I** stria absq̄ aliqua aspiratione: & p. i. latinū utrobique scribitur. ponitur locus ab Herodoto libro historiarū secundo iuxta pontum: ad hostia istri. quem incolere dixit milesiorū colonos: & ab istria absq̄ aspiratione deducitur teste Pompeio: histrio: quæ apud nos aspiratur: ut in ea dictione uidimus.
- I** stmos cū. th. aspirato scribitur: dicitur hoc nomine ea terræ strictura: quæ inter duo maria conclusa iter porrigit ad cheronesum. dicente Ouidio in quarta epistolarum heroidū: Aequora bina suis oppugnant fluctibus isthmon. Et tenuis tellus audit utrūq̄ mare. idē in octaua. Qua duo porrectus longe freta detinet isthmos Vesta peregrinis hippodania rotis. Et Lucanus lib. i. Gracilis mare sepat isthmos. suntq̄ duo celebres achaicus: super quo fuit urbs corinthe: & thracicus super quo teste Plinio libro quarto naturalis historiarum cardia similiter ciuitas fuit.
- I** smarus absq̄ aspiratione & unico. r. scribitur: mōs est thracie teste Seruio super decimum æneidos: & in bucolico: & ut refert Vibius: in quadam sui parte asperimus est & incultus: in residuo uero fertilis uinetis & oliuis. Quin etiam clarissimus est Orphei incolatus: & inde ismarius: ut Ouidius in prima epistola

larum: Dicitur es ismariis isse per agmen equis. sup̄ hoc monte fuit ismara ciuitas ciconum: quia gentes sunt thraciæ: de qua meminit Virgi. libro. x. cum ait: Et tris quos idas pater: & patria ismara mittit: hanc teste Homero libro. ix. odifææ: Vlixes a troia discedens destruxit: quam iam maroniam uocari in glossula quadam Homeri comperi.

I socrates absq̄ aliqua aspiratione: & per. i. latinum scribitur: fuit græcus orator clarissimus Gorgiæ auditor: multorum philosophorum preceptor eximius: ut Macrobius attestatur. hic teste Quintiliano in diuerso dicendi genere nitidus fuit & comptus: & palestræ magisq̄ pugnae accommodatus. omnes dicendi ueneres lectatus in inentione facilis: honesti studiosus: in cōpositione adeo diligens ut cura eius repræhendatur. huius orationes adhuc extant: quas maxima semper cum uoluptate lego

I sus cū unico. f. scribitur. fuit filius nothus Priai: de quo in dictione atimus uidimus

I talia græcum uocabulum est: & cū unico. l. & i. latino utrobique atq̄. r. exili scribitur: regio est europæ & omnium totius orbis celeberrima. prius quidem dicta hesperia ab Hespero Atlantis fratre: a quo & hesperus occidentalis stella cognominata fuit. hic teste Iginio pulsus a fratre ab ea regione: quæ nunc hispania dicitur: & ea loca ubi nunc est italia occupans hesperiam a se: ut pristinam aliam prouinciam nominauit. At uero Macrobius libro saturnalium primo quum de diei partibus loquitur inquit: ab hespero stella: quam græci hesperam dicunt dicta est italia hesperia. quæ occasui subiecta sit. Quod Virgilius libro primo æneidos confirmasse uidetur: cum ait:

Est locus hesperiam graui cognomine dicunt.

Terra antiqua: potens armis atq̄ ubere glebæ.

Oenotrii coluere uiri. nunc fama minores.

Italia dixisse ducis de nomine gentes. Nam post cognomen hesperia dicta fuit œnotria: siue ab optimo uino quod in illa nascitur: ut dixit Seruius sup̄. i. æneidos ὀινότῳ græce: latine uinum dicitur: siue ut Varro docet: & Plinius libro. iii. naturalis historiarum confirmauit: ab Oenotrio sabinorum rege in ea regnante. Post hæc uero & italiae nomen assumpsit ab Italo siculorum rege: qui ut ait Seruius uenit ad eam partem: in qua regnauit Turnus: eamq̄ suo nomine uocauit italia. unde illud est: Fines super usq̄ sicanos: hoc est usq̄ ad ea loca: quæ sicani. i. siculi sic quoq̄ a fratre itali cognominati tenuere. at uero Aristote. li. politicorum. vii. hæc de italia inquit. Tradunt periti homines illorum locorum fuisse italum quendam œnotriæ regem: a quo mutato nomine: p̄ œnotriis itali sūt uocitati. oraq̄ illam maritimā europæ. quæ inter scylacæū & lameticum sinus. distant uero hæc loca inter se meridiei iter. italiae nomen primū cepisse: hūc ergo italum tradunt agriculturam œnotrios docuisse: cum prius essent pastores uagi: & palates. illisq̄ leges posuisse: & cōmestationes instituisse primū. hæc ille. sed Varro ab omnibus discordare uidetur: nam li. ii. de agricultura sic ait: Cræcia antiqua put scribit Timæus in historiis: quas de rebus publicis scripsit: tauros uocabat italos. a quorum multitudine pulchritudine ac foetu italia dixit. Est & italia pars latium sic dictum: ut quidā asserunt: quod in italia inter præcipitia alpium apoenini lateat. Varro a latino dictum putauit. Virgi. a latando: unde ait libro. viii. æneidos: cum Euandrum Aeneæ loquentem induceret. Primus ab æthereo uenit saturnus olympe

Arma iouis fugiens: & regnis exul ademptis.
 Hic genus indocile: ac dispersum montibus altis.
 Composuit, legesq; dedit. latinunq; uocari.
 Maluit. his quonia latuit saturnus in oris. Idē Oui. li. pastorū. i. cōfirmavit di-
 cens. Dicta quoq; ē latiū terra latente deo. & fuit teste Solino latium antiquuz
 ātea a tyberis hostiis ad usq; lyriū amnē: qui cāpaniæ fluuius ē: mīturnas ma-
 ritimā urbē cursu mediā diuidēs. Seruius uero sup primū æneidos ait usq; ad
 fundos urbē cāpaniæ cōtineri: & aliud insup esse latiū dixit: quod a fūdis usq;
 ad uulturnū p̄tendit. Quare cū antiquū latiū hesperiam postea cognomina-
 tū ipse dixerit: uoluit hoc a Virgi. annotari cū dixit libro æneidos. vii. Mos erat
 hesperio in latio. Rursum & hæc omnis ora nōnūq; post hæc ausonia dicta fuit
 nam ut subdit Aristote. ad ea quæ supra dixit: incolabant inquit eā italiæ p̄tem
 quæ ad tyrrhenā uersa est opici: q nūc ausoniū nominant. hæc ille. & ut quidā
 ferūt ab Ausonio Vlyxis filio sic quoq; cognominata fuit. Quodq; nomen du-
 rasse usq; ad romanos consules ostendit Lilius li. ix. ab urbe dicans. Mīturnas
 & uestias urbes ausonidū gentē esse. Quare dixit Virgilius. libro. viii. æneidos
 Tū manus ausoniæ & gentes uenere sicanæ. Sapius & nomē posuit saturnia tel-
 lus: nā post hæc quoq; ipsa eadē ora magna græcia nuncupata fuit. Et ut dixit
 Pli. lib. iii. naturalis historiæ fluuius silaris campaniam a lucania diuidit: erat
 igitur in campania. neapolis salernū. & capua: a cuius planicie quia: alia italiæ
 ps ē plurimū mōtuosa dictā cāpaniā multi uoluerūt. Post campaniā ē lucania.
 post lucaniā uero brutiū siue calabrya: quæ usq; in rhegiū terminat: oīs igitur
 iā italiā p̄ter adriaticū & tuscū mare siue superū & inferū in formā cruris: ut
 nobis magis placet extenditur. & a iugis alpiū porrecta dorsoq; apoenini mōtis
 se paulatim attollens usq; ad rheginū uerticē & littora brutiorū protenditur.
 nā i ultimo sui in duo cornua scindit. Quorū alterū: & quod breuis ē ionium
 respectat æquor alterū siculū in extremitate rhegiū oppidū cōrinens. eius lon-
 gitudō ab augusta prætoris: quæ ut dixit Plinius li. iiii. in alpino sine sita est
 & p romā capuaq; porrigit usq; ad oppidū rhegiū: teste Solino: decies centena
 & uiginti milia passuū colligit. latitudo uero ubi plurimum quadrigentadecē
 Vbi minimum centum triginta sex milia. uisibile ut Varro tradidit in agro
 reatino habet. hæc dudum teste Plinio præfato in. li. iiii. ex latere maris: superi
 rubiconē fluuiū p sinibus habuit. Quod Luca. li. i. prius dixisse uidet: cuz ait.
 Et gallica certus Limes ab ausoniis disterniat arua colonis. ita ut a rubicō ne
 usq; ad alpes gallia fuerit: quæ cisalpina dicebatur: & nō italiā. nonnulli uero
 hos fines de prouincia quo ad romanos duces. & non quo ad generalem italiæ
 situm intelligere uoluerunt

I thaca cū. i. latino in initio: & th. aspirato atq; c. exili scribit: insula ē teste Pli. lib:
 iiii. naturalis historiæ ante leucada & achaiā posita: caratissima qdam domino
 ulyxio i qua mōs neritos eē dicitur: a quo tota insula nōnūq; neritos uicupat.
 I thacus eodē mō scribit: & cognomē fuit Vlyxis ab ithaca isule susceprū.
 I tymoneus prima cū. i. latino sequēs cū. t. exili sequēte. y. græco scribit: fuit teste
 Homero li. xi. iliados Hyperochi filius: uir in primis strenuus: & in bello pylō-
 rum cuz helidensibus ab Nestore iaculo interfectus.
 I thyreus cū. th. aspirato. sequente. y. græco scribit: dicit quasi ithyneus: hoc ē di-
 rectimus: ab ἰθύνη uerbo græco: quod ē dirigo. unde epitheton ponit a Virgi-

lio arcuum parthiorum: cum dixit libro georgicorum secundo: Ithyreos taxi
 torquentur in arcus.

- I tys prima cum. i. latino: sequens cum. t. exili: sequente. y. græco scribitur: fuit Te-
 rei thracum regis filius: qui a matre Progne in frustra defectus patri in cibum
 datus fuit: ut late monstrauit Ouidius libro metamorphoseos. vii. & lib. ii. de si-
 ne titulo ait: Atq; sua cæsum matre quæruntur itym. & est falsianus: ut dixit Ser-
 uius. nam in falsianum conuersum Itym dixere poetæ.
 I udæus cum. æ. diphthongo scribitur: nomen est deductum a iudæa: quæ simi-
 liter per. æ. diphthongum scribitur: & prouincia est palæstinæ. quam pulcher-
 rime Solinus in collectaneis descripsit: & iudei populi: quæ gens est teste Plinio
 libro. xiii. naturalis historiæ contumelia numinum insignis.
 I uigurtha cum. th. aspirato scribitur a græcis: fuit numidiæ rex: de quo Salustius
 elegantissimam scripsit historiam.
 I ulus cum unico. l. sequente. u. scribitur: fuit Aeneæ filius: de quo uidimus in di-
 ctione Ascanius: cuius deriuatiuum teste Prisciano li. ii. est iulius: cum. i. latino
 post. l. & ante. u. Virgi. li. æneidos. i. iulius a magno demissum nomen iulo.

Dictionū græcarū: quæ latine scribuntur: & ab. i. littera initium sumunt
 orthographia finit. ¶ Incipit earū: quæ a. κ. cōsonante scribuntur.

Littera consonans cū eandē habeat in metro potestare: ac i uoce
 sonum cum. c. nostra consonante: penitus supuacua esse uidet:
 ut dixit Priscianus: & ante illum prius dixerat Quintilianus: nec
 ulla profus uidet ratio: cur in dictionibus græcis. a. sequenti po-
 tius scribi debeat. κ. q. c. ut nonnullis ex modernioribus absq; ra-
 tione uoluerunt: cōperimus etiā Nigidiū Figulum: quoq; Varrone nemo apd
 romanos doctior habitus fuit: nunq; in cōmētariis suis. κ. aut. q. fuisse usum: iō
 q; nos omnes dictiones græcas: quas latine transcribendas nouimus p. c. ipsum
 & non per. κ. ex maiorū nostrorū auctoritate scribemus. Et maxime cum id idē
 Festum approbatissimum auctorem obseruasse nouerimus.

Kyrieison prima cum. y. græco: & reliquæ cum. i. latino scribuntur: dictio est
 composita ex Kyrie: quod significat domine: hoc est uocatum huius nominis
 Kyrios: qui est dominus: & eleison: quod est miserere: hoc est imperatiuū huius
 uerbi ελεω: quod est miserere: sed in cōpositione per collisionē abiicitur primæ
 dictionis ultimum e: per modum quem supra uidimus: & proferri debet cuz ac
 centu in antepenultima.

Dictionum græcarum: quæ latine scribunt: & a. κ. littera initium sumunt or-
 thographia finit. ¶ Incipit earū: quæ ab. l. cōsonante scribunt.

- I Abatus cum. t. exili scribitur: nomen est uiri propriuz: de quo
 sæpe Plutarchus meminit.
 I Labdacus cum. c. exili scribitur: fuit Polydori filius filii Cad-
 mi: & frater Laii.
 I Labynetus cum. i. græco & t. exili scribitur: fuit teste Herodo-
 to libro historiæ primo uir babilonius filius Niſtocris re-
 ginæ babiloniæ: & ipse fuit babiloniorum tyrānus. Labyrinthus secunda
 cū. y. græco: sequēs cum. i. latino: & ultima cum. th. aspirato scribit: fuit structu-
 ra pro magna sui parte subterranea: uiarū ambagibus adeo inflexa: ut nemo: q

intraffet posse inde exire diceretur: & teste Pli. lib. xxvi. naturalis historie: i quatuor mundi partibus compertus fuit: ut primus in ægypto: secundus in insula creta: tertius in insula lemni: quartus in clusio italiæ oppido. sed creticus famosior habetur & a poetis græcis & latinis maxime decantatus: fabricatusq; a Dædalus ingenioso fabro: dicente Ouis. lib. viii. metamorpho.

Dædalus ingenio fabræ celeberrimus artis.

Ponit opus: turbaq; notas & limina flexu.

Ducit in errorem uariarum ambage uiarum. Et subdit: Vix ipse reuerti Ad limen potuit: tanta est fallacia tecti. Sed teste Plinio centesimam tantum portionem labrynthi ægyptii accepit: quem pro exemplo habuit.

- L acæna cum. x. diphthongo & .c. exili scribitur. genus est uestimenti.
- L achana cum. ch. aspirato scribitur. græcum est uocabulum & numeri pluralis atq; omne genus oleris in se comprehendit.
- L acenus cum. c. exili: & .e. absq; diphthongo scribitur: & facit femininum lacena & neutrum lacenum: nomen est deductum a laconia: & dicitur laconicus. Virgilius libro georgicorū secundo. Virginibus bacchata lacenis. i. laconicis.
- L aconia cum. c. exili scribitur: puincia est in achaia siue peloponneso: quæ teste Seruio sup quartum georgicorum cælia dicta fuit. Idem sensisse uidetur Virgilius & Statius in achilleide cu; dixit Soluerat cælio classem de litore pastor Dardanus. De quo in ea dictione uidebimus.
- L acedæmonia secunda cum. c. exili: & .e. absq; diphthongo: sequens cum. x. diphthongo scribitur: fuit laconia urbs condita a Lacedæmone iouis filio ex Taygeta: & nonnunq; a poetis declinatur lacedæmon huius lacedæmonis: ut Ouis. in prima epistolarum. O utinam runc cum lacedæmona classe petebat Obrutus infans esset adulter aquis. Hæc eadem alio nomine etiam sparta dicta fuit: ut in. ea dictione uidebimus.
- L achesis cum. ch. aspirato scribitur: fuit una ex parcis: ut uidimus in dictione Atropos. de qua ait Martialis in primo. Nil adicit penso lachesis: fusosq; foreruz Explicat: & semper de tribus una rogat.
- L acinium cum. c. exili: & .i. latino utrobiq; scribitur: promontorium est italiæ: inter adriaticum & ionium mare. sic quoq; cognominatus ut in quibusda Theocriti glosulis comperi: a Lacinio latrone quodam. qui illum inhabitans ab Hercule in teremptus fuit. Idem Seruius sup tertium æneidos affirmare uidetur: Fuit etiam famosum ex templo Iunonis laciniæ: ut Virgi. Attollit se diua lacinie contra. estq; ex parte orientali propinquum crotonæ: ut ostendit Theocritus in ea ægloga. quæ incipit ἐπιπέυοι ὠ κορὺ Δῶν.
- L acinia eodem modo scribitur: cognomen est Iunonis. a lacinio promontorio tractum: super quo ædem habuisse diximus: quam Herculem interfecto Lacinio latrone: & loco expiato: cõstituisse in eisdem Theocriti glosulis comperi.
- L acydes cum. c. exili & .y. græco scribitur: fuit cyrenæus philosophus Alexandri filius: & uouæ academæ princeps: atq; Arcesilai successor. fuit q; uir mire seueritatis: & ab adolescentia studiosus: sed pauper. Habuitq; scholâ in horto: quem Artalus rex fieri curauerat: qui & lacydius est appellatus. Mortuus est ex paralyti: quam ex immodica poratione contraxerat: cum iam uiginti sex annos in schola regenda consumpsisset.
- L acoon cum. c. exili precedente unico. o. & duobus sequentibus pleno nomine

hoc est sine synæresi scribitur: nã cum synæresi duo illa. o. quorum primum est breue & ultimū lōgum: quæ ē ὦ mega apud illos: i unū lōgum cōuertunt: & scribitur apud græcos Λαοκῶν cū accētū circūflexo in ultio: ut uidebimus in dictione p̄sodia. at cū plenū nomē ē: h̄z accētū acutū in p̄ultia: qd̄ i dictione græce declinata etiã a nostris obseruari debet: ut ibidē ostendemus. Fuitq; ut nonnulli ferūt regis Priami filius: & Apollinis sacerdos. de quo Virgi. li. æneidos. ii. inq; Primus ibi ante oēs magna comitāte caterua Laocoon ardēs sūma decurrit ab arce. Et deinde p̄sequitur. quēadmodū hasta percussit fatalē equū a dolosis græcis cōfectū: ob quod a duobus serpētibus cum duobus puis filiis postea cōprehensum necatum: depastūq; ostendit. Verum Euphorion referente Seruio dixit cū post aduētum græcorū ad troiã sacerdos Nepruni lapidibus a troianis occisus esset: quæ illorum aduētum sacrificiis nō prædixit: & postea Neptuno troiani ipsi sacrificare uellent Laocoon tymbrazi Apollinis sacerdos sorte ad id ductus ē: ut solet fieri cum deesset sacerdos certus. Et cum hic piaculum cõmisisset ante simulachrum numinis cum uxore: cocundo: ob id quoq; immissis draconibus cu; suis filiis interceptus ē. Et hoc qd̄ habere historiã dixit Seruius. Sed Virgili. ad troianorum excusationē aliter interpretatum fuisse: cuius rei a Virgi. descripte simulachru; dixit Pli. li. xxxvi. naturalis historie in domo Titi imperatoris romæ suo tēpore esse opus omnibus & p̄cturæ & statuarie artis præponēdū: ex uno lapide cum ac liberos draconūq; mirabiles nexus de consilii sententia fecere sūmi artifices Argeander Polydorus & Athenodorus.

- L acrines cum. c. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. i. uir lacedæmonius missus ad Cyrum.
- L amargia cum. ce. diphthongo scribitur: dicitur a nostris ingluuius: & inde læmargus gulosus.
- L æna cum. x. diphthongo scribitur: genus est utrilis uestimenti: quod super alia portabatur: ut Virgilius in quarto Ardebat murice læna: hoc Homerus clæna; uocat: ut in ea dictione uidimus.
- L æpherigones prima cum. x. diphthongo sequens cum. ph. aspirato scribitur: populi sunt quidam.
- L æertes cum. t. exili scribitur: fuit Acrisii filius & pater Vlixis: ipso dicente apud Ouidi. li. xiii. metamorphoseos: Acrisius illi Iuppiter huic. hic cu; ob filii absentia laboriosam uitã duxerit tertio anno post reditum Vlixis mortuus ē ut testis est Ditis: & quia eiusmodi nomina græca terminata in es. mittunt etiã nominatiui terminationē in. a. declinationē recipiunt latina; ut Anchises & anchisa huius anchisæ: & læertes læerta huius læertæ. & ablatiuum etiã finit in. a. Ouidi. tertia epistolarum Lærtæq; satus per quos comitata redirem. nam si diceret læerte minime staret uersus: cum illud. e. breue esset. sed de his satis supq; uidimus in dictione Anchises: quin & notandum ē nō solum læertes trisyllabum iueniri sed bisyllabum: qd̄ in patronymico lærtiades apud Horatiū in primo carminum anotauiimus: sic enī antiquissimos textus scriptos cōperimus: Non tu lærtiaden exitium tuæ gētis nō pylium nestora respicis: sunt enī uersus asclepiadei. alii uolunt ab eo uersu tu abiiciat: remaneatq; nō lærtiaden exitiū tue: staretq; uersus sine synæresi: sicut apud Ouis. i. heroïdibus. Lærtetq; senex telemachusq; puer: & apud Horatiū in. ii. sermonum: O lærtade qcqd̄ dicam aut erit: aut non: ubi ea bisyllabum posuit. at Ouidius Horatiū textum quē adduximus in

carminibus. x. monasyllabum confirmas in duodecimo sic inquit: Laetia deq;
fuit tantæ fiducia laudis. ubi aliter uersus non staret: nisi laetia deq; tetrasylla-
bum esset.

- L**æstrygones prima cū. x. diphthongo sequens cum. t. exili & y. græco scribitur. fue-
runt teste Martiano li. vi. in extremo italia uersus siciliã gentes feritate famose
ad hos teste Homero libro. x. odysseæ cū diuerteret Vlyxes: & illos aduerses ex-
periretur unica p̄dita naue diffugiens puenit ad Circen. deinde cū rediēs pue-
nret ad phzacas: & in cōiuiō alcinoi hos & cyclopa humana carne uesci nar-
raret: tanq̄ fingentē & mendacē nonnulli asp̄nati suus. ut luuenalis in satyra:
Quis nescit uoluit: Fingentē immanes læstrygonas atq; cyclopa. Sed id uerum
fuisse asseruit Plinius circa inicitū libri septimi naturalis historiae. ob quod Au-
lus Gellius li. xv. noctiū atticarū: præstantissimos inq̄ uirtute prudentia uiri-
bus louis filios poetæ appellarum: ut Aecū: & Minoa: & Serpedona. ferocissi-
mos & imanes & alienos ab omni humanitate tanq̄ in mari genitos Neptuni fi-
lios dixerunt. ut cyclopa & cercyona & læstrygonas.
- L**aius cuz. i. latino scribitur: fuit unus pater Oedipi. alter filius Polydori filii Cad-
mi & frater labdaci.
- L**amachus cū. ch. aspirato scribitur: nomen est uiri atheniensis proprium.
- L**amius cum. i. latino scribitur: mons est ionia norus fama Endymionis. unde &
ipse endymion lamius cognominatus est. Ouid. li. ii. tristium: Inuenerem anchi-
ses in lunam lamius heros.
In cerere; iasius qui referatur erit. Et lib. iii. de arte amandi: lamius endymion
non est tibi luna rubori & reliqua.
- L**ampia cū. i. latino scribitur: fluuius est arcadiae. de quo meminit Statius i quar-
to thebaidos cum ait: Cadensq; iugis lampida niuosis.
- L**ampascum cū. m. ante. ps. & c. exili scribitur: fuit teste Cicerone lib. iii. uerrinarū
oppidū in helleponto clarū & nobile. cuius ciues lapsaceni dicuntur: quæ di-
ctio absq; x. diphthongo scribitur. ex eo oppido oriūsus fuit Priapus: q̄ teste Ser-
uio ob magnitudinem utriusq; mēbr̄i ab aliis ciuibus pulsus fuit: & teste Plinio
li. v. naturalis historiae eā urbē Homerus adrastiam uocauit.
- L**ampetia cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit Solis filia: ex Neæra sororq; phz-
cusæ. hæ transeunte Vlyxe patri armenta custodiebant: ut uidebimus in dicti-
one Phætusa.
- L**ampeus cum. ph. aspirato scribitur: mons est arcadiae teste Plinio libro. iii. na-
turalis historiae.
- L**angia cū. i. latino scribitur: fons est in nemæa silua arcadiae ut ostendit Statius in
quarto thebaidos: & nos supra uidimus in dictione Hypsiphile.
- L**apithæ ab aliquibus cū. ph. aspirato: a nonnullis cū. p. exili: uidelicet lapithæ:
& ultima cū th. aspirato scribitur: fuerūt in thessalia alpestres populi: qui bella
cū centauris gessere. unde Virgilius li. georgicorum secūdo ait. Et magno ilaū
laphiehis cratere minantē. de quibus in dictione centauri uidimus.
- L**apathum cū. p. exili & th. aspirato scribitur: herba ea est: quā solo radicis nomine
a uulgo cognominari existimo: eāquæ usque ad tria cubita descēdere dixit Pli-
nius li. xviii. naturalis historiae: ubi plura de lapatho loquitur.
- L**arius cū. i. latio scribitur. Quidā græcū nomē esse putant. & a λαρός aue: quæ
lacine fulica dicitur deductum. nam lacus est italiae teste Seruio super secūdū

georgicorum uicinus alpibus: apud quem fulica maxime abundat. idem iuxta
Catonem in originibus per. lx. tenditur miliaria. & larius huius larii facit: sicut
Iulius iulii Mercurius mercurii.

- L**arissa cum. i. latino: & duplici. f. scribitur: fuit thessaliae urbs. & ob uiciniam:
quā habebat ad pthiā ut dixit Seruius: Achilles est dicta patria: dicēte Virgi. li.
æneidos. ii. Quos neq; tydides nec larissæus achilles: & Lucanus. li. vi. ciuitates
thessaliae cōnumerans ait: Atq; olim larissa potens.
- L**arise quæ cum. i. latino & unico. f. scribitur: urbs est æolia: ut scribit Herodotus
libro historiarum primo.
- L**arodii cum unico. r. scribitur: populi sunt teste Herodoto lib. historiarum quar-
to in asia scythica.
- L**adoma cum. o. post. a. in secunda: & per. i. latinum in penultima scribitur: fuit
teste Homero libro. vi. iliados filia bellerophonis: quæ ex compressu louis effe-
cta grauida dium Sarpedonem genuit. Sed Laodamia: ut ait Homerus: Diana
irata mortem attulit.
- L**aomedon cum. o. post. a. scribitur: fuit filius Ili regis troiae: cuius omnem genea-
logiam posuit Homerus usq; ad Hectorem & Aeneam: de qua in dictione Pri-
amus plene uidebimus.
- L**adocia cum. o. post. a. & c. exili: atq; i. latino scribitur: nomen fuit prouinciae.
- L**adice cum. o. post. a. & i. latino: atq; c. exili scribitur: fuit una ex filiabus Pri-
ami formosa quidem: & quæ Halicaoni filio Antenoris regis thraciae nupsit: ut
ostendit Homerus libro iliados quarto. altera fuit Agmēnonis filia ex Clytām-
nestra: ut idem libro octauo iliados enarrauit.
- L**adicus cum. o. post. a. & per. i. latinum: atq; c. exili scribitur: fuit teste Homero
libro iliados quarto Antenoris troiani filius.
- L**adocus cum. o. post. a. & ante. c. exile scribitur: fuit teste Homero libro octauo
odysseæ Alchinoi regis phzacam filius. Item & Laodomas alter ἀγαθὸς παῖς
ἀλκιδόσιος.
- L**atona cum. t. exili scribitur: fuit Cæi Titani filia: dicente Niobe apud Ouid. lib.
vi. Nescio quam audetis natam titanida cæo Latonam præferre mihi. fuitq; ma-
ter Apollinis & Dianæ: quæ ab illa Latonia dicitur. Virgili. Astrorum decus &
nemorum latonia custos.
- L**atomia cum. t. exili scribitur. dicuntur a nostris lapidicinae. Nec apud nos singu-
lare hæc q̄ apud græcos λατόμιον cōperim i singulari. at i plurali dici possunt
q̄si λίθων. id ē lapiū Τόμιαι incisores. unde Liuius in bello macedonico scribit.
M. Catonē superiorē: q̄ dictus est censorinus in cētura fecisse atria duo martium
& titium in latomiis. idē in. vi. li. belli punici secūdi incēdium romæ describens
sic ait. Cōpræhensa postea priuata ædificia: neq; enī tunc basylice erāt cōpræhē-
se latomia: forūq; piscariū: & aeriū regium: ædes uix Vestæ defensa.
- L**atymus cum. t. exili: & y. græco sequente in ultima. m. ante. n. scribitur: mons
est caria: super quem Endymiona etiā obdormiuisse dicunt poetæ: ut Cicero
refert. libo primo de questionibus tusculanis.
- L**atro cum. t. exili scribitur: dictio est græca teste Seruio sup. xii. æneidos circa in-
itium: & deducitur a λατρεύω: quod ē seruire. nā (ut ipse Seruius inq̄) latro-
nes dicuntur obseq; & seruire mercede: & cōducti milites uocantur latrones. Et
subdit: moris autem erat: ut hos impator cica se haberet: & primos mitteret ad

omne discrimen. nam ut dixit Virgil. latronis telo. i. uenatoris fixum leonē ic
dixit: quia etiā uenatores operas suas locare cōsueuerunt. Varro tamen dixit hoc
nomē posse etiā latinā habere etymologiā: ut latrones dicti sint: quasi laterones
quia circa latera leguntur: quos nunc satellites uocant: una tamen est signifi-
catio licet diuersa etymologia.

Læna prima cū. e. absq; diphthongo: secūda cū. æ. diph. scribit: græcū est uoca-
bulū: quod leonē foeminā indicat. Virgi. in Alexi. Torua læna lupū sequit. &
li. georgicorū. iiii. Catulorū oblita læna. Vbi dixit Seruius. læna græcum ē si-
cut dracæna. nā nos hic & hæc leo dicimus. læa nāq; usurpatum ē: quia in. o. ex
euntia masculina ex se foeminina nō faciūt: ut fullo latro leo. Sane an inrer om-
nem uitā læna uuū pariat: ut scripsit Herodotus libro historiarum tercio. uel
plures gignat & educet catulos: ut uoluit Homerus: ab Aristotele in libro d' ani-
malibus determinatum fuit plene.

Lebes cum. e. absq; aliqua diphthongo scribitur: & est teste porphyrio sup nonū;
iliados Homeri librum uas æneum in quo res bulliunt.

Leleges cum unico. l. & absq; diphthongo scribitur: populi sunt: quos ut nōnulli
ferunt alio noie thessalos uocitamus: quasi λελογισμενους hoc ē rationales:
quia cæteris græcie populis præstare uidebant. Lucanus de thessalia loquens
ait: Mox lelegū dextra pressum descendit aratro. Herodotus uero lib. historiarū
primo dicere uidetur hos illos maritimos fuisse populos: qui postea cares uoca-
ri fuerunt.

Lectus cum. c. & t. exilibus scribitur: uerbum est græcum: & apud illos in neutro
genere λεκτρον dicitur. Euripides in εκαβη inquit: λεκτρα γαυμευδον. Ho-
merus similiter in batrachomyomachia.

Leda cū. e. absq; diphthongo scribit: fuit Tyndari regis cōiunx: cum q̄ Iouē sub
forma Cycni concubuisse dixere poetæ. Eanq; ouum unū pperisse: ex quo nati
sunt Castor & Pollux. Sed quod duo oua ediderit: intellexisse uidetur Horatius
cū dixit: Nec gemino bellum troianum ordit ab ouo. Fuit etiā mater Helenæ.
& a Leda lætus cū. æ. diphthongo in penultima deriuatur. Virgi. lib. encidos
iii. Ledæam hermionem lacedæmoniosq; hymenæos.

Lemnos cū. m. ate. n. scribit: una est ex cycladibus æthæo mari circumflua i quas
Iuno uulcanū filiū cum eum turpē pepisse cōspiceret: e' cælo deiecit. Hic post
ea cum deorum faber effectus esset: ad hanc insulā ab ætæna refocilationis cā re-
dire solebat. ubi ut ait Statius li. v. thebaidos: lemnius ignifera fessus respirat ab
ætæna: Vestit athos nemorunq; obscurat imagine pontum.

Lenzus prima cum. e. absq; diphthongo: sequēs cum. æ. diphthōgo scribitur: no-
men est Bacchi deductum a ληυος: quod est torcular. Virgilius libro georgi-
corum secundo. Huc pater o lenæe ueni.

Leocharis cum. ch. aspirato scribitur: fuit sculptor sua ætate eximius: de quo uir-
debimus in dictione mausolus.

Leonides cū. i. latino scribitur: fuit nobilis sparta: & deinde rex eo mō quo sparta
ni regē habebat. Hic nō mō miranda cōtra Xerxē ægit: sed pene incredibilia ut
apud græcos Herodorus li. historiarum septimo: & apud nostros Iustinus libro
epitomatū secundo ostenderunt. Quin & genealogiam traxisse ab Hercule
ostendit idē Herodorus in eodē li. cōnumerans oēs eius pgenitores usq; ad Hyl-
lum & Herculez. Fuit & alius Leonides Alexandri magni pædagogus: qui teste

Quintiliano li. i. de institutione oratoria eū quibusdā uitis imbuit: quæ robu-
stum quoq; & magnum regem ab illa institutione puerili persecuta sunt.

Letus cum. i. latino & t. exili scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados unus ex
quinq; boeticorum principibus: qui ad troiam uenere.

Lerna cum. e. absq; diphthongo scribitur: regiuncula quædam est in arcadia: sic
quoq; a Lerno rege cognominata: iuxta quaz fuit argos. iuxta quam fuit Argo
oppidum: unde græci argiui dicti sunt: ut uidimus in dictione Argos. Et a ler-
nas lernæus cum. æ. diphthongo deducitur: unde lernæa palus: in qua fuit hy-
dra quinquaginta capitum ab Hercule postea interfecta: ut uidimus in dicti-
one dydrus. Ideo ait Virgilius libro æneidos octauo. Lernaus turba capitum
circūstetit anguis.

Lethæus prima cum. e. absq; diphthongo: sequens cum. th. aspirato scribitur:
ille dicitur qui obliuionem patitur: & descendit a ληθη: quod est obliuio. unde
etiam lethæus.

Lethæus eodē mō scribitur: & eandē habet derivationē. pōt latine dici obliuiosus

Lethum eodem modo scribit: ponitur a nostris pro morte. & a ληθη quod ē ob-
liuio: teste Festo traductum est. Alii teste Prisciano in decimo latinum faciunt
& a leo uerbo simplici nasci dicunt: quod in usu sic quoq; non est: sed in com-
positione deleo deleui habetur. unde letum dici uolunt: quia uitam deleat: qd
si sic esset: absq; aspiratione scribi deberet. Sed magis placet græcum esse: & a λη-
θη deduci: unde etiam teste Solino fluuius ille qui in aphrica iuxta beronicem
urbem fluit: lethes hoc est obliuionis amnis uocatur: quem ut ait putat inferna
inundatione prorumpere: & apud priscos uates latex obliuionis cōmemoratur
De quo Luca. libro. viii. meminit cum ait: Quam iuxta lethes tacitus prælabit
amnis: Infernis ut fama trahens obliuia uenis. Et inde lethargus & lethæus: ut
supra uidimus. At uero lætum quod latinum est: & a lato descendit: eo q̄ ex læ-
titia quis faciem desatate dicatur: cum. æ. diphthongo: & t. exili scribit: Idq; ap-
pellamus: quod aspectu gaudium promittit. Nam gaudere proprie est intrinse-
tus: Lætari extrinsecus. Et quia natura sic institutum est: ut quæ bona corpo-
ris habitudine sunt alacriora: quæ uero debili tristiora sint. eo fit ut pigua uo-
cemus læta: ut lætas oues: lætos greges: læta armenta: & hinc trāfferimus ad si-
milia: ut ad segetes: ad uites: ad oliueta: ad cæteras arbores. Vnde quæmodum
illa: ita hæc quoq; qualia sint: declarat aspectus: Verūtamen nō appellant ho-
mines læti ob foecunditatē: pinguedinem: pulchritudinem: grauitatem & simi-
lia. Sed ob ea quæ tantum in nostros usus cedunt: lætitiā nobis uolupratēq;
parientia. Qua sane regula multifariam lætum & sine ambiguitate in utendo
suppediat. Vnde apud Seruium significat foecundū: pingue: grauidum: pul-
chrum: uiride. & multa alia: quæ ex Virgilio annotauit.

Leucothea cum. c. exili & th. aspirato scribitur: fuit filia Cadmi ex Hermione con-
iuge: quæ & alio nomine dicta fuit Ino uxor Athamantis regis thebarum: quæ
ut maritum suū furere cōspexit cū Melicerta filio in mare præcipitem se dedit.
Et ut ait Cicero de natura deorum dicta fuit a græcis quidem leuchoa: a no-
stris uero Albunea: seu alba dea. Nam λευκη alba dicitur: θεά dea. Ab aliquibus
uero interpretatur Matuta etiam græco uocabulo: quæ ab Homero ponit p
Aurora. Vnde teste Prisciano matutinum deriuatur. At uero Melicertam Pa-
læmona dixerunt: dicente Ouidio Leucotheaq; deam cum matre palæmona

omne discrimen. nam ut dixit Virgil. latronis telo. i. uenatoris fixum leonē ic
dixit: quia etiā uenatores operas suas locare cōsueuerunt. Varro tamen dixit hoc
nomē posse etiā latinā habere etymologiā: ut latrones dicti sint: quasi laterones
quia circa latera leguntur: quos nunc satellites uocant: una tamen est signifi-
catio licet diuersa etymologia.

- L**æna prima cū. e. absq̄ diphthongo: secūda cū. æ. diph. scribit̄: græcū est uoca-
bulū: quod leonē fœminā indicat. Virgi. in Alexi. Torua læna lupū sequit̄. &
li. georgicorū. iii. Catulorū oblita læna. Vbi dixit Seruius. læna græcum ē si-
cut dracæna. nā nos hic & hæc leo dicimus. læa nāq̄ usurpatum ē: quia in. o. ex
euntia masculina ex se fœminina nō faciūt: ut fullo latro leo. Sane an inter om-
nem uitā læna uui pariat: ut scripsit Herodotus libro historiarum tertio. uel
plures gignat & educet catulos: ut uoluit Homerus: ab Aristotele in libro d̄ ani-
malibus determinatum fuit plene.
- L**ebes cum. e. absq̄ aliqua diphthongo scribitur: & est teste porphyrio sup̄ nonū;
iliados Homeri librum uas æneum in quo res bulliunt.
- L**eleges cum unico. l. & absq̄ diphthongo scribitur: populi sunt: quos ut nōnulli
ferunt alio noīe thessalos uocamus: quasi λελογισμενους hoc ē rationales:
quia cæteris græcie populis præstare uidebant̄. Lucanus de thessalia loquens
ait: Mox lelegū dextra pressum descendit aratro. Herodotus uero lib. historiarū
primo dicere uidetur hos illos maritimos fuisse populos: qui postea cares uoca-
ti fuerunt.
- L**ectus cum. c. & t. exilibus scribitur: uerbum est græcum: & apud illos in neutro
genere λεκτρον dicitur. Euripides in ἐκάβη inquit: λεκτρα γαμεινον. Ho-
merus similiter in batrachomyomachia.
- L**eda cū. e. absq̄ diphthongo scribit̄: fuit Tyndari regis cōiunx: cum q̄ Iouē sub
forma Cycni concubuisse dixere pœtæ. Eanq̄ ouum unū pperisse: ex quo nati
sunt Castor & Pollux. Sed quod duo oua ediderit: intellexisse uidetur Horatius
cū dixit: Nec gemino bellum troianum ordit̄ ab ouo. Fuit etiā mater Helenæ.
& a Leda ledæus cū. æ. diphthongo in penultima deriuatur. Virgi. lib. eneidos
iii. Ledæam hermionem lacedæmonioq̄ hymenæos.
- L**emnos cū. m. ate. n. scribit̄: una est ex cycladibus æthæo mari circumflua i quaz
Iuno uulcanū filiū cum eum turpē pepisse cōspiceret: e celo deiecit. Hic post
ea cum deorū faber effectus esset: ad hanc insulā ab ætæa refocilationis cā re-
dire solebat. ubi ut ait Statius li. v. thebaidos: lemnus ignifera sessus respirat ab
ætæa: Vestit athos nemorūq̄ obscurat imagine pontum.
- L**enæus prima cum. e. absq̄ diphthongo: sequens cum. æ. diphthongo scribitur: no-
men est Bacchi deductum a ληνός: quod est torcular. Virgilius libro georgi-
corum secundo. Huc pater o lenæe ueni.
- L**eocharis cum. ch. aspirato scribitur: fuit sculptor sua ætate eximius: de quo ui-
debimus in dictione mausolus.
- L**eonides cū. i. latino scribitur: fuit nobilis sparta: & deinde rex eo mō quo sparta-
ni regē habebat. Hic nō mō miranda cōtra Xerxē agit: sed pene incredibilia ut
apud græcos Herodorus li. historiarum septimo: & apud nostros Iustinus libro
epitomatū secundo ostenderunt. Quin & genealogiam traxisse ab Hercule
ostendit idē Herodorus in eodē li. cōnumerans oēs eius pgenitores usq̄ ad Hyl-
lum & Herculez. Fuit & alius leonides Alexandri magni pædagogus: qui teste

Quintiliano li. i. de institutione oratoria eū quibusdā uitis imbuit: quæ robu-
stum quoq̄ & magnum regem ab illa institutione puerili persecuta sunt.

- L**etus cum. i. latino & t. exili scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados unus ex
quinq̄ boeticorum principibus: qui ad troiam uenere.
- L**erna cum. e. absq̄ diphthongo scribitur: regiuncula quædam est in arcadia: sic
quoq̄ a Lerno rege cognominata: iuxta quaz fuit arges. iuxta quam fuit Argo
oppidum: unde græci argiui dicti sunt: ut uidimus in dictione Argos. Et a ler-
nas lernæus cum. æ. diphthongo deducitur: unde lernæa palus: in qua fuit hy-
dra quinquaginta capitum ab Hercule postea interfecta: ut uidimus in dicti-
one hydrus. Ideo ait Virgilius libro æneidos octauo. Lernaus turba capitum
circūstetit anguis.
- L**ethæus prima cum. e. absq̄ diphthongo: sequens cum. th. aspirato scribitur:
ille dicitur qui obliuionem patitur: & descendit a ληθη: quod est obliuio. unde
etiam lethæus.
- L**ethæus eodē mō scribitur: & eandē habet derivationē. pōt latine dici obliuiosus
- L**ethum eodem modo scribit̄: ponitur a nostris pro morte. & a ληθη quod ē ob-
liuio: teste Festo traductum est. Alii teste Prisciano in decimo latinum faciunt
& a leo uerbo simplici nasci dicunt: quod in usu sic quoq̄ non est: sed in com-
positione deleo deleui habetur. unde lethum dici uolunt: quia uitam deleat: qd̄
si sic esset: absq̄ aspiratione scribi deberet. Sed magis placet græcum esse: & a λη-
θη deduci: unde etiam teste Solino fluuius ille qui in aphrica iuxta beronicem
urbem fluit: lethes hoc est obliuionis amnis uocatur: quem ut ait putat̄ inferna
inundatione prorumpere: & apud priscos uates latex obliuionis cōmemoratur
De quo Luca. libro. viii. meminit cum ait: Quam iuxta lethes tacitus prælabit̄
amnis: Infernis ut fama trahens obliuia uenis. Et inde lethæus & lethæus: ut
supra uidimus. At uero lætum quod latinum est: & a lato descendit: eo q̄ ex læ-
titia quis faciem delatere dicitur: cum. æ. diphthongo: & t. exili scribit̄: Idq̄ ap-
pellamus: quod aspectu gaudium promittit. Nam gaudere proprie est intrinse-
tus: Lætari extrinsecus. Et quia natura sic institutum est: ut quæ bona corpo-
ris habitudine sunt alacriora: quæ uero debili tristiora sint. eo fir ut p̄guita uo-
cemus læta: ut lætas oues: lætos greges: læta armenta: & hinc trāfferimus ad si-
milia: ut ad segetes: ad uites: ad oliueta: ad cæteras arbores. Vnde quæmodum
illa: ita hæc quoq̄ qualia sint: declarat aspectus: Verū tamen nō appellant̄ ho-
mines læti ob fœcunditatē: pinguedinem: pulchritudinem: grauitatem & simi-
lia. Sed ob ea quæ tantum in nostros usus cedunt: lætitiā nobis uoluptatēq̄
parientia. Qua sane regula multifariam lætum & sine ambiguitate in utendo
suppediat. Vnde apud Seruium significat fœcundū: pingue: grauidum: pul-
chrum: uiride. & multa alia: quæ ex Virgilio annotauit.
- L**eucothea cum. c. exili & th. aspirato scribitur: fuit filia Cadmi ex Hermione con-
iuge: quæ & alio nomine dicta fuit Ino uxor Athamantis regis thebarum: quæ
ut maritum suū furere cōspexit cū Melicerta filio in mare præcipitem se dedit.
Et ut ait Cicero de natura deorum dicta fuit a græcis quidem leucheta: a no-
stris uero Albunea: seu alba dea. Nam λευκη alba dicitur: θεα dea. Ab aliquibus
uero interpretatur Matuta etiam græco uocabulo: quæ ab Homero ponit̄ p̄
Aurora. Vnde teste Prisciano matutinum deriuatur. At uero Melicertam Pa-
læmona dixerunt: dicente Ouidio Leucotheaq̄ deam cum matre palæmona

- dixit. Sed a nostris Portunus cognominatus est.
- L** eucothoe secunda cum. c. exili: penultima uero per. th. aspiratum sequēte. o. uo cali scribitur: & alia fuit a superiori. nam a θεῶ: quod est curro deriuatur: qua si alba fuerit & currens: fuit Orcami ex Eurymone filia: illa dicente apud Oui. libro. metamor. iiii. Rexit achimēnias urbes pater orcamus: isq;. Septimus a prisco numeratus origine belo. Et paulo prius dixerat. Tempore leucothoe multarum obliuia fecit. Gentis odoriferæ: quam formosissima partu. Edidit eurymone. & reliqua.
- L** eucippus cum. c. exili cōtra græcorum grāmaticas regulas: & .i. latino: atq; duplicato. p. scribitur: fuit philosophus eleates patria. secūdum uero quosdam alios ab derites: & fuit Senonis auditor.
- L** euty chides secunda cum. t. exili sequente. y. græco atq; ch. aspirato: & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiariū. vi. uir lacedæmonius inimicus Demarati: post cuius fugam constitutus fuit spartanorum rex.
- L** eucargillon cum. c. exili & .i. latino: atq; duplicato. l. scribitur: dici potest latine candida argilla.
- E**ucas cum. c. exili scribitur: insula est teste Pomponio disposita contra sinū ambracium iuxta epirum: habens montem altissimū. & est memorabilis uictoria Augusti contra. M. Antonium & Cleopartam. Eadem fuit hactenus continenti coniuncta: ut ostendit Oui. libro metamorphoseos. xv. cum ait. Leucada cōtinuam ueteres habuere coloni. Nunc freta circueūt. & reliqua. Est etiam leucas oppidū per celebre in acarnania parte epiri: olim teste Plinio nereitum uocitatum. & a leucas deducitur leucadius. Virgilius libro æneidos tertio. Mox & leucadii nimbosa cacumina montis. Et formidatus nauris aperitur apollo.
- L** yæus prima cum. y. græco. sequēs cum. æ. diphthongo scribitur: ut in antiquis exactisq; marmorum inscriptionibus scriptum compert: nomen est Bacchi: dicente Ouidio libro. iiii. metamorphoseos. Tura quæ dant Bacchūq; uocant bromiūq; lyæum. Et deriuatur a λυῶ: quod est soluo: eo q; mentem & mēbra uinū dissoluat. unde sequitur paralysis.
- L** ibanus cum. i. latino scribitur mons est inzer arabes & phoenices. est etiam genus arboris tus producentis.
- L** ibya prima cū. i. latino sequēs cū. y. græco scribitur. & terminatur in. a. & in. e. ac dici potest in recto libye absq; diphthongo. & siquidem in. a. desinat accepta. e. facit genitiuū cū diphthongo. ut lbiya huius libyæ. si uero in. e. desinat i recto græce declinatur huius libyes. Et ē regio aphricæ: quæ ab atlante monte mauritanie incipit: & ad canopū usq; nili hostiū pandit. sic quoq; dicta: ut plurimi asserunt ab libya uxore epaphi Iouis filii. Qua utiq; litteratura omnia ab illa descendencia scribuntur: ut libyssa huius libyssæ oppidū bithyniæ. libystis huius libystidis. Virgilius lib. æneidos. v. Horridus in iaculis & pelle libystidis ur sæ. tiblystinus libystina libystinum.
- L** ibyssa eodē mō: ut superior: ac p duplex. s. scribitur: oppidū fuit bithynie: ubi teste Pli. circa sinē. li. v. naturalis historiæ: nūc Hannibalis. tantum tumulus est.
- L** ibystitis simili mō cū. i. latino in prima: sequens p. y. græcū: ultima cū. t. exili &

- .i. latino scribitur: & est ac si lybicam diceret.
- L** ibystinus in eadem scriptura cū superiori: dictus fuit Apollo ab his: qui pachinum siciliæ promontorium incolebant: eo q; immissa libycis: hoc est hostibus carthagenensibus peste pene cuncti subita morte interierunt.
- L** ibs cum. i. latino: sequente. bs. scribitur: q̄q;. ps. proprie sequi deberet. nam græce λιβς scribitur: & est uentus aduersus uulturnum: quem aphricum uocamus: & inde libonatus dicitur: quem nos austrum dicimus.
- L** iburnum cum. i. latino scribitur: græce uero λιβυρνου dicitur. sed nos illud. y. græcum in. u. nostrum cōuertimus: & præponētes ad. r. dicimus liburnum: genus est nauiculæ uelocissime a liburnis primo comptæ: ut Parthenius grāmaticus attestatur: ad cuius similitudinē cōstructū fuit uehiculum: quo romani nobiles uelocissime portabantur: dicente Iuuenale in tertia satyra: Diues & ingenti curret sup ora liburno: cuius uelocitatem ostendit cū dixit curret: ob qd etiam præco festinans liburnus dictus est: ut idē in satyra Crispini ait: Primus clamante liburno Currite iam sedit rapta pperabat abolla. sed liburnis p nauibus usus est Horatius in epodo: libis liburnis inter alta nauū amice ppugnacula: q̄s & liburnicas in uita Augusti Suetio. appellauit: alia tēpestare in traiectione cōstitatus primo inter promontoria peloponnesi: atq; ætholiæ: rursus circa montes ceraunios utrobq; parte liburnicarum demersa: simulq; eius in qua uehebatur fuis armamentis: & gubernaculo distracto:
- L** iburnia cum. i. latino utrobq; scribitur: regio ē iter illyri & dalmatiæ: de q̄ ait Pli. li. iiii. naturalis historiæ: liburniæ finis ad initium dalmatiæ salona est.
- L** ycia prima cū. y. græco: sequens cum. c. exili & .i. latino scribitur: regio est in minori asia finis paphiliæ ex pte orientali: ex pte uero occidentali cariam terminat sic quoq; cognominata a Lyco Pandionis filia. cum prius teste Herodoto lib. historiariū. i. termile diceretur: in hac ciuitas est patera in qua sex mensibus anni ab Apollini responsa dabantur: reliquū uero tēporis apud delon. unde & licia sortes a Virgilio nuncupatur: est etia; in ea prouincia mons chimæra. ut in ea dictione uidimus.
- L** ycus cum. y. græco & c. exili scribitur: a nostris proprie lupus dicitur: ut i dictione agnus uidimus. At eo noie & scriptura plures leguntur uiri memorandi. Vnus qdem troianus fuit: de quo Virgi. li. æneidos. i. Et crudelia secū fata lyci. Alius thebanus genere ignobilis: q cū a Creōte Herculis socio exulasset: & Hercu. cū Perithoo & Theseo ad inferos descēdisset: regnū thebanum cepit: ut plene oia scripsit Sene. in Hercu. furēte. Alius fuit etiā thebanus rex: q cum uxore formosissimā antiopen a Ioue grāuidā conspexisset: eā ab se abdicauit. ut in dictione Dirce uidimus. Alius fuit regis Pandionis filius qui a se licia nominauit.
- L** ycaon cum. y. græco: & c. exili scribitur: fuit arcadiæ rex Titani & Terræ filius qui cum solitus esset necare hospites: & Ioue similiter hospitio susceptum necare uellet: mutatur a Ioue in lupum: ut Ouidi. li. metamorphoseos primo plene monstrauit: Fuitq; pater Calistonis: quæ in arcton cōmutata. ut in ea dictione uidimus. Tandem cælo locata fuit: dicente Virgi. libro georgicorum. i. Clarāq; lycæonis arcton. & Ouidio libro. iiii. de tristibus. Queq; lycæonio terra sub axe iacet. Alius fuit Priami filius: & pater Pandari. Cuius thoracem teste Homero libro iliados. iiii. Paris cum Menelao induit.
- L** ycaus prima cū. y. græco: sequēs cū. c. exili: & æ. diphthongo scribitur: mons ē

arcadiæ: in quo bicornis Fauni templū fuerat: a quo lycæa ludicra illi sacrata: a nobis lupcalia dicta sunt. Vnde Oui. li. fastorū. ii. ait. Quid uetat arcadico di-
ctos a mōte lupcos. Faunus i arcadia tēpla lycæus habet. Nā: ut diximus quos
græce loycos: latīe lupus dicitur. Et quēadmodū ex illo deriuat lycæus & lycæa
sic ex nostro lupcal. & lupcalia ludicra quædā dicunt: quæ ob tēpōis obseruatio-
nē ut dixit Plutarchus in uita Romuli: quā ego e græcis in latinū transtulit ad
expiandos manes constituta uidebant. Fiebant enī ut ille ait nephastis diebus
mensis february: quē piacularē interpretant. Vnde prisci quoq; diem illam fe-
bratam uocabant. Quod Ouidius tetigit cū ait.

Februa romani dixerē piāmīna patres. Et subdit in eodem libro:

Tertia post idus nudos aurora lupercos.

Aspicit: & fauni sacra bicornis eunt. Et ut pleriq; existimāt ab arcadiis: qui cū
Euandro uenerant hoc sollempne ad eas partes. ubi nunc est roma allatum fuit.
Quod expressit Ouidius cum de his ludis locutus est dicens: Transtulit euan-
der siluestria numina secum. Hic ubi nunc urbs est: tunc locus urbis erat. Et
inde Liuius libro primo ab urbe ait: Ferunt Euandrum solēne allatum ex arca-
dia instituisse: ut nudi iuuenes lycæū Pana uenerantes: p luxum atq; lasciuā
currerent: quem romani deinde uocauerunt Inuū. Hunc Seruius Pana eē di-
xit ab ineundo passim cum animalibus. Alii uero referente Plutarcho putant
a lupa: quæ Romulum educauit porius emanasse: cum ut ait lupercales ludi-
crum incoherent. ubi expositū Romulū fuisse ferūt: tam etsi quæ ad sacra perti-
nent: minus cōueniant. Nam ut subdit: Capellas maētāt: deinde gemini adole-
cētes præclari sanguinolento gladio fædatā sibi faciē attingunt. Alii ilico cum
lana lacte madida accutunt: atq; abstergūt sanguinē: tū uero opus est ut ride-
ant adolēscētes. Et demū ereptis caprarū tergoribus nudī: in subligaculis per
ciuitatē discurrunt: quicūq; sibi obuiā fiunt uerberāt coriis. Et ut idē Plutar-
chus psequit: Mulieres uero iā aduētæ ultro se his offerūt: ac palmas uerberan-
das porrigunt: existimantes id sibi foelicē pariundi facultatem præstare. Quod
Oui. præfato. ii. fastorum libro tetigit cum ait.

Nupta quid expectas: non tu pallentibus herbis.

Nec prece: nec magico carmine mater eris.

Excipe fecundæ patienter uerbera dextræ.

Iam socer optatum nomen habebit aut.

Et iuuenalis similiter in satyra secūda in adolēscēntulos: q; nubebāt inuehēs in-
quit. Et illis turgida non pdest condita in pyxide lydæ.

Nec pdest agili palmas præbere lupco. Sed ut refert Plutarchus: Bucas quidā
in illis elegiis: q; de romanarū rerū descriptionibus inscripsit: fabulosas quādā
sup his attulit sententiā. Air enī q; cū Romulus Amuliū supasset: una cum fra-
tre Remo ad eum usq; locuz: i quo lupæ māmās expositi iuxissent: præ læticia
eucurrisse. Et ut ait Aeterna etus rei memoria posteritati foret eos ludos institu-
isse: Ideoq; nobiles genere adolēscēntes currere: ac ferire eo pacto quicūq; ob-
uiam fiebant: ut significarent Romulum ac Remū ipsum: cū olim strictis ensi-
bus ex alba pfugissent: atq; gladio illo sanguinolēto faciē attingere: ut cæd isil-
lius & piculi posteris monumētum eēt. Et deniq; eo lacte i sanguinis absterfiōe
uti: ut indicaret eorum mirificā ac pene diuinā educationem. Sed mouet quæ-
stionem Oui. ac in hisce uersibus dissoluit: aliam a Buca sententiā asserens.

Cur igitur currant: & cur sic currere mos est:

Nuda ferant posita corpora ueste rogas.

Ipsē deus uelox discurrere gaudet in altis

Montibus: & subitas concipit ille feras.

Ipsē deus nudus nudos iubet esse ministros.

Nec satis ad cursus cōmoda uestis erat. Refert etiam Plutarchus. C. Aciliuz scri-
psisse Romulum: cum ante conditam urbem sua pecora pdidisset: supplicatuz
Fauno primo concessisse: deinde nudum ne sudore impediretur: omnes saltus
currēdo iustrasse. Iō nudatos lupercales hęc ludicra celebrare. Seruius uero i
octauum æneidos Virgiliū: sup eo uersu cum ait: Hinc exultantes salios nudos
q; lupercos dixit. Cum in honorem Fauni seu Panis lupcalium sollempnitas cole-
retur: romanorū pecora repente a latronibus rapta sunt: illi mox proiectis uesti-
bus latrones sunt persecuti: quibus oppressis atq; recaptis animalibus propter
rem a nudis pspere gestam: consuetudo mansit: ut nudi lupercalia celebrarent
Iustinus uero libro. xxxiii. sui epitōmatis cum Ouidio concordans magis ex ha-
bitu dei: cui ea sacra fiebant: q; ex alio nuditatis causam referre uidetur. Ait enī
sub Fauno italiæ rege Euander arcadiæ urbe pallanteo in italiā cum mediocri
turba popularium uenit. Cui Faunos & agros & montem: quem ille postea pal-
latium appellauit: benigne assignauit. In huius radicibus templum lycæo: quē
græci Pana: romani Luperculum appellant constituit: ipsum dei simulachruz
nudum: caprina pelle amictum est: quo habitu romæ lupercalibus decurritur.
hęc ille. Verum quia in his sacris canes imolabant romani: causam reddit Plu-
tharcus ait: Canem ad id sacrificii genus plurimum pertinere. Nā: & græci ipsi
in huiusmodi piacularibus saccis περισκύλακισμα uocat catulos maētare cō-
suerant. Vel potius ut Romulus ipse lupæ eius nutrici gratias referret: quæ at-
trocissimos hostes canes habet: uel forte ut lacefferet ad cursum lupercales: quē
admodum canis succendi ad iracundiam facile consueuit.

Lycastus absq; aliqua aspiratione: & y. græco scribitur: fuit teste Homero libr. iliad-
dos secundo urbs in creta.

Lycida prima cum y. græco: sequens cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit pro-
prium cuiusdam pastoris nomen. a lycos deductum. De quo sæpe Theocritus
& Virgilius:

Lycimnius pria cū y. græco: sequēs cuz. c. exili & i. latino scribitur: fuit frater Astyo-
ches: & i bello troiano a Tlepolemo interfectus: ut in ea dictione uidebimus.

Lycinius prima cum y. græco: & sequens cum. c. exili: & i. latino scribitur: nomē
fuit proprium nonnullorum illustrium uiuorum.

Lycomedes cum y. græco: & c. exili scribitur: fuit teste Homero libro iliados nono
Creontis filius.

Lycisca prima cum y. græco: sequēs cum. c. exili: & i. latino: atq; similiter ultima
scribitur: nomen est compositum ex lycos: quod est lupus: & scylos canis quasi
lyci: id est lupi: scylos canis. Nam canis est natus ex lupa: ut Virgilius. Multuz
latrante lycisca.

Lycopa cum y. græco: & c. exili scribitur: fuit urbs ætoliz.

Lycetus cum y. græco: & c. ac. t. exilibus scribitur: fuit teste Homero libro. ii. ilia-
dos oppidum in creta sub regno Idomenei: a quo euz lycetum Virgi. dixit libro
æneidos. iii. cum ait. Et salentinos obsedit milite campos lycetus idomeneus. &

i. bucolico. Lyctius ægon.

- L yctonia eodem modo scribitur: & similiter cretæ fuit urbs.
- L ychnus prima cum. y. græco: sequens cum. ch. aspirato scribitur: a nostris dicitur lucerna: quo nomine usus fuit Virgilius in fine libri æneidos primi cum ait: Dependens lychni laquearibus aureis. Martialis in quarto. Pondere. potio. cano. lauo. laudo. coeno. quiesco. Dū pūns lychnus modicū cōsumit oliuū. Suetonio in uita Cæsaris: Ascenditq; capitolium ad lumina sexaginta elephantis dextra & sinistra lychnos. at lucerna teste Seruio a lychno deducitur: alii a luce: s; syllabæ præ quantitate cōmutet.
- L ychnites prima cū. y. græco: sequens cū. ch. aspirato & i. latino: ultima cū. t. exili scribitur: marmor est albuū: quod in paro insula effodiebatur: sic quoq; cognominatum teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historiae: q; ad lucernam in cuniculis cæderetur. Idem Varronem dixisse affirmat.
- L ycophrōn cū. y. græco & c. exili scribitur: fuit Periandri corinthiorū tyranni filius. Hic teste Herodoto li. historiæ. iiii. patri q; matrem occiderat conciliari nunq; potuit: quē etiā pater iam senescens cū in successione tyrannidis aduocaret: constantissime recusauit: asserens se nūq; rediturū corinthū: quo ad pater supeffet. Tandē cū Periander iā decreuisset dimisso filio cercyrā e corintho cōcedere: ubi filius erat: re cognita a cercyrēlibus Lycophrō ipse interficitur: & Periander audito nouo defecit: ut in dictione Periander uidebimus. Alius eodem nomine fuit poeta tragicus.
- L ycon cū. y. græco & c. exili scribitur: fuit philosophus troadensis filius cuiusdā Astyanactis: uir eloquens: & educandis instruendisq; pueris maxime idoneus. Aiebat adiungi necessario pueris pudorē & laudis studiū: uelut eqs calcar. Erat mūdissimus habitu: & uestium incredibili munditie ac nitore teste Hermippo utebat. Erat fortissimo corpore. pilæ se ludo exercuit. Tenuit scholæ principatum annis quadraginta quattuor. Obiit ānos natus. lxxiiii. fessus morbo podagræ. Fuere & alii Lycones: Primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius uersificator. Quartus epigrammatum artifex.
- L ycopolis eodē mō: ut superior scribitur: fuit teste Diodoro siculo libro historiæ secundo urbs ægypti: sic quoq; a lupis cognominata: eo q; æthiopes agros ægyptios incurstantes: lupi facta acie usq; ad ciuitatē elephantinam repulerūt. Sed ibidem ciuitatē construētes ægyptii: ubi acie struxerant a bestiis illis lycopolim cognominarunt. ac pro diis lupos ipsos uenerantur.
- L ycoris cū. y. græco & c. exili scribitur: ac a lycos deducitur: fuit cognomē liberte.
- L ycurgus prima cū. y. græco: sequens cū. c. exili: ultima cū. g. cōsonante scribitur: fuit lacedæmoniorū princeps uir clarissimus: & in omnibus philosophis admirandus. Hic lacedæmoniis leges sanctissimas tulit. De quo Valerius de ingratis: Iustinus li. epitomarū. iiii. & Aristoteli i. politicis plura scripserūt. Alius fuit nemææ regionis rex: q; Hypsipyle Thoantis regis filiam p filio nutrice habuit: ut in dictione Hypsipyle uidimus. Alius fuit thracū rex: uel ut alii uolunt macedonū q; Bacchū deum esse negabat. Ob quod dum conaret uites incidere: crura sibi amputauit. Vnde abstentium eum fuisse Seruius attestatur.
- L iCTOR cū. i. latino & c. exilibus scribitur. Quidā græcum uocabulū eē uolunt. Et ut ait Plutarchus in uita Romuli litor sine. c. dicebatur: eo q; a græcis λειτορ γος: hoc ē populū minister dictus sit. Nam ut ait λειτορ græci adhuc popu-

- lū uocant: & ἐργάτης minister nuncupat. Sed ut idē pgit iā interposito. c. ro mani lictorem dicunt. Alii uero ut late ostēdit Gellius li. xii. noctiū atticarū nō græcā sed latinā etymologiā illi tribuunt: & a ligādo lictorē appellatū uolūt eo q; quū magistratus populū romani uirgis quēpiā uerberari iussisset: crura eius ac manus ligari a uiatore solita sunt: & is q; ex collegio uiatorū officium ligādū habebat: lictor est appellatus. Tyro uero Ciceronis libertus lictorez a lino uel a litio: quod idē est dicit scripsit. Litio. n. ex tranuerso q; ministrabant magistratibus cincti erāt. Nāq; erat lictor minister consulis: pconsulis: præfulis: & pretoris q; fasces uirgarum alligatum cū securi portabat. Et erant lictores cōsulis duodecim: siue a numero auium: quæ Romulo auguriū regni portederant: siue ut magis placet Liuius ab ipso numero: q; ab heruscis acceptus fuit. Nam ut ait apud heruscis ex duodecim populis cōmuniter creato rege: singulos singuli populū lictores dabant: a quibus sella curulē: & togam: & pretextā assumptā rettulit. Aliorum uero ut diximus officiorum lictores tantūmō seni erant. Sed ex qua materia uirgæ fascium fuissent: nūq; memini uie legisse. Existimari tamen potest p locorum natura nunc ex hac nunc ex illa arbore fuisse. Nōnulli uero ex uite: hoc est ex sarmentis uirgas illas fuisse contendunt. quod ex luuenale pbare uolunt: q; ait in satyra Omnibus in terris: de Mario tunc uilissimo milite loquens cū nōnunq; uerberaret: Nodosā post hæc fragebat uertice uitē. Ego uero alium puto eius uersus intellectum. Nā sicut cōsulū insigne erat. xii. fasces habere prætorum ac præsidū sex: ita ceterionis erat isigne nō sarmentū: s; uitē manu deferre: aut certe illa milites delinquentes uerberare. q; sane ceterionatus fuisse signū declarat Lucanus de Scæua: q; ex milite factus erat centurio ingens. Promotus latina lōgo gerit ordine uitē. Hac castigatū uite Mariū ut uilissimū militez nō mō in altis mēbris: sed in capite luuenalis intelligit. Idē declarare uidet Martianus iuriconsultus libro digestorū unde quinquagesimo de re militari his uerbis Is q; centurioni uolēti se castigari restiterit: si uitē tenēt militiā mutat: si ex idustria fragit. uel manum centurioni intulit: capite punitur
- L ydus cum. y. græco scribitur: fuit Hercules filius ex Iole Eurithi regis œthalie filia. Alter eodem nomine filius Atyis regis moenia: a quo ipsa moenia teste Herodoto libro historiæ. i. Lydia cognominata fuit.
- L ydia prima cum. y. græco: sequens cum. i. latino scribitur: regio est teste Plinio li. v. naturalis historiae in minori asia antiqua regnorum sedes: quam mæandri sinuosi & pactoli unda facit celebrē: cum aureas ducunt arenas. Hæc a Lydo filio Atyis & fratre thyrrheni lydia cognominata fuit: quæ prius moenia dicebat. Nā cum ob regni breuitatem fratres se simul ferre nō possent: Thyrrhenus sorte discedens: atq; ad italiam ueniens: eam tenuit partem: quæ ad mare inferum uersa est: & a se thyrrheniam nominauit. & Lydius remanens moeniā a se lydiam uocari uoluit. In qua sunt urbes teste Herodoto libro historiæ. i. lepra: ephesus colophon: clazomene: & phoea.
- L ynteria prima cum. y. græco: sequens absq; diphthongo uel aspiratione: & pēultima cum. i. latino scribitur: infirmitas quædam est: quæ a nostris intestinorum dissolutio interpretatur. Nam componitur ex λυώ: quod est dissoluo: & ἐντέρεα intestina.
- L ygdamus cum. y. græco in prima scribitur: nomen est uiri proprium.
- L ygytus prima cū. i. latino: sequens cū. y. græco: ultima cum. c. exili scribitur: fuit

- teste Fabio pistori phaetontis filius: a quo Liguria cognominata fuit.
- Liguria cum. i. latino scribitur: regio est Italiae p. maiori sui parte montuosa: & apoe nino constituta: ut monstrat Liuius lib. tertio de bello macedonico. Hanc a Ly gisto phaetontis filio conuersione. y. graeci in. u. nostrum dictam fuisse in supi ori dictione ostendimus. Eius caput est genua.
- Ligyas prima cum. i. latino: sequens cum. y. graeco scribitur: populi sunt asiatici: qui cum Xerxe teste Herodoto libro historiarum quarto contra graecos militauerunt.
- Lympha cum. y. graeco scribitur. & dicitur a nostris aqua. fitq. per mutationem. n. i. l. Nam proprie dicitur nympa.
- Lymphaticus prima cum. y. graeco: penultima cum. t. exili & i. latino: ultima cum c. exili scribitur: proprie ille dicitur: qui uitium ex aqua contraxit: qui est huc atq. il luc discurre. Vnde poetae p. furiosis iam uocabulum acciperunt.
- Lilybaeum prima cum. i. latino: sequens cum. y. graeco: penultima cum. x. diphthongo scribitur p. montorium est Siciliae uersus zephyros dispositum. quo nomine & ciuitas illi propinqua dicebatur. de quo in dictione Sicilia habebitur.
- Lindus cum. y. graeco scribitur: fuit teste Homero li. iliados secundo ciuitas in insula rhodi in qua teste Lactantio li. primo diuinarum institutionum Herculis sacra fiebant: ritu omnino diuerso ab aliis. hoc est maledictis & execrationibus. Ita ut si inter solemnia uerbum bonum exciderit: uiolata crederentur: causamq. rei illius ibidem explicat: Est & eodem nomine teste Herodoto libro historiarum. i. ci uitas altera indorica regione.
- Linter prima cum. y. graeco: sequens cum. t. exili scribitur. Et teste Prisciano libro quinto graece dicitur Λουτήρ. Vnde ex diphthongo abiecta. o. uocali: & adiecta n. fit linter: quae apud nos: ut idem notat Priscianus: generis est foeminini: apud graecos uero masculini. Liuius in septimo ab urbe: iam multum expulsa linter. & genos est paruae nauis.
- Linus cum. i. latino & n. scribitur: fuit teste Hermo. platonico: li. i. disciplinarum Mer cu. ex musa Vrania filius: & thebis genitus: ut elogium sepulchro icisum ostendit Virgilius uero ait i. bucolico illi partem fuisse formosum Apollinem. Scripsitq. te ste eodem Hermodoro mundi generationem. Solis item & Lunae cursus: animalium q. & fructuum generationes. Et in primo uersu sui operis cum. i. simul nara dixit. quem secutus Anaxagoras facta simul omnia similiter dixit: eaq. mente accedente composita. Occubuitq. in euboia sagitta ab Apolline transfixus.
- Lynceus cum. y. graeco & simpli. s. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum quinto phrygiae ciuitas. Hanc Seruius sup. decimum aeneidos Briseidis patriam fuisse dicit. & inde lynceus. Virgilius: Haud patrem exiguae montis lynceus agmon. ubi exponit Seruius. i. phryx.
- Lynceus cum. y. graeco: & duplicato. s. scribitur: fuit teste Homero libro iliados secundo thessaliae ciuitas.
- Lysias prima cum. y. graeco: & penultima cum. i. latino scribitur: fuit unus ora tor graecus. Alter uir arcas: qui Lycaonem regno expulit.
- Liptote cum. i. latino sequente. p. & absq. aspiratione scribitur: dici potest latine defec tua. Nam a λείπω: quod est deficio deriuatur. Et est figura: quae fit: cum mi nus dicitur: & plus intelligitur. ut Virgilius i. bucolico: Quid prodest q. me ip se animo non spernis amynta. i. libentissime amas. Et libro georgicorum primo: Nec nulla interea est iarat: gratia terrae. i. multa gratia. & libro tertio: nec mihi

- displiceat maculis insignis & albo: id est ualde placeat. & Munera nec sperno: id est libenter accipio.
- Lipana cum. i. latino sequente. p. scribitur: dicuntur a nobis reliquiae: quae tan tum pluraliter declinantur.
- Lynx cum. y. graeco scribitur: fuit teste Seruio super primam aeneidos rex scythiae qui missum a Cerere Triptolomeum: ut hominibus frumenta monstraret suscae ptum hospitio ut in se tanta gloria demigaret interimere cogitauit. ob quam re irata Ceres: eum conuertit in lyncem feram uarii coloris. Nam quadrupes est ha bens terga maculis distincta: ut pardus: sed lupo similis: & forte eiusdem gene ris. dicente Virgilio libro georgicorum tertio. Quid lynces bacchi uariae: & ge nus acre luporum? At lynx uisus acumine caetera animalia superare scribitur: cuius urina teste Plinio libro octauo naturalis historiae: ubi redditur glatiatur in gemmas carbunculis similes: & igneo colore fulgentes: lynceiurium dictas. Vn de Ouidius libro. xv. metamorphoseos. Victa racemifero lyncas dedit india bacchos: E quibus ut memorant quicquid uesica remisit Vertitur in lapides: & congelat aere tacto. Et est generis foeminini: ut lynces bac chi uariae.
- Lyncurium prima cum. y. graeco: & sequens cum. c. exili scribitur: dicitur lyncis uirium: id est urina.
- Lynceus eodem modo scribitur: fuit uir quidam teste Seneca in Medea summam i uidendo acuiratis: ut Quiq. transpontum quoq. summota lynceus lumine im misso uidet.
- Lyra cum. y. graeco scribitur: instrumentum est musicum: quod teste Heracosthene poeta graeco Mercurius primus ex testudine fecit: atq. Orpheo tradidit: qui Calliopes & Oeagri fluminis fuerat filius: & eius rei maxime studiosus: & a lyra lyrici illi di cti sunt poetae: qui uersus ad lyram decantandos componebant.
- Lysias prima cum. y. graeco: sequens cum. i. latino scribitur: fuit orator graecus mi ra iucunditatis. Immo ut ait Quintilianus subtilis est atq. elegans. & quo nihil si orat. satis sit dicere quae perfectius.
- Lysius prima cum. y. graeco: sequens cum. i. latino scribitur: fluuius est Archadiae iuxta cuius ripas tumulus fuit Aesculapii.
- Lysippus prima cum. y. graeco: sequens cum. i. latino scribitur: fuit in arte sculptoria artifex clarissimus: ut Martialis in epigramatibus li. ix. Nobile lysippi munus opusq. uides. Vnde Karolus arretinus conterraneus meus: ludens cum Poggio de Mercurio sibi misso a Kiriaco anconitano i quoda. carmine elegiaco inquit. Deniq. lysippus fingat spirantia signa. Omnia mercurio cedere uisa meo. Nam animosa signa effingere dicebatur. & teste Quintiliano libro duodecimo ad ueritatem optime accessit. Ac ut refert Plinius libro uigesimo quarto naturalis historiae ad sexcenta decem signorum opera effecisse dicitur.
- Lysippe eodem modo scribitur: fuit una ex natis Proeti: quae in uaccas commutate fuerunt: ut uidebimus in dictione Proetus.
- Lysimachus prima cum. y. graeco sequens cum. i. latino: ultima cum. ch. aspirato scribitur: fuit macedo uir illustris: & Callisthenis discipulus: de quo clarissima scripsit Iustinus libro. x. Alius fuit unus ex principibus Alexandri.

- L** ysimachia eodem modo scribitur. nā tā hęc dictio: q̄ supior ex lysio: & machia qd̄ est bellū componit. Verū ysimachia teste Iustio li. xviii. sui epitomatis fuit urbs hellepōti: quæ terræmotu corruit uigesimo secūdo anno postq̄ a Lyfimacho rege uno ex principibus Alexandri magni fuerat condita. Sed postmodū reædificata: causa fuit multarū claudū: dicente. L. Floro in secūdo suarū historiārum li. Lyfimachia urbs a regibus syriæ cōdita: ab Antiocho magno hæreditario iure poscebat. sed a romanis negata: fuit cā potissima secūdi belli macedonici.
- L** ysander cum. y. græco: sequēte. s. scribit̄: fuit uir lacedæmonius: & felicitate magis q̄ uirtute gloriosus. Nam bellum athenensium cū peloponnesis: quod iam sex & uiginti annis durauerat: ille non sui exercitus uirtute: sed aduersariorum immodestia: athenensium omnem classē apud egon fluuū cepit. & bellum cōfecit. Quo factō athenenses se lacedæmonii deditere. & Lysander mirū in modum elatus est. Quo id secutū fuit: ut lacedæmonii in maximū odiū grætiæ p̄uenerint. Nam cū semp factiosus fuisset: nil aliud mollebatur: q̄ ut omnes ciuitates in sua teneret potestate: quod sed lacedæmoniorū causa facere simulabar. Sed ille tandem a thebanis occisus fuit.
- L** inū cū. i. latino scribit̄: dictū ē a lineo uerbo græco & antiquo: quod detinere significat. q̄a illo oīa detinent: ac primā producit. Virgilius li. georgicorum primo: Vrit enī lini campū seges: urit auenæ: & simili modo apud græcos p̄ducit: At p̄ homine breuis ē. Virgilius in bucolico: Vt linus hęc illi diuino carmine pastor. Sunt lini genera nōnulla: sed illud famosius: quod a græcis ἄσβεστη hoc est inextinguibile ex argumento naturæ suæ teste Plinio li. xviii. naturalis historiæ denotat: eo q̄ nō absumat̄ ignibus. Id nostri: ut ait: uiuū uocant: ardētēscq̄ i focis cōuiuorū ex eo se uidisse mappas Plinius attestatur: quæ sordibus exustis splenduerūt igni magis: q̄ possēt aquis: ut idē asserit: regū indefunebres tunicæ corporis fauilla ab reliquo speratur cinere. Nascitur i desertis adustisq̄ sole india locis: ubi non cadunt imberes inter diras serpētes: assuescitq̄ uiuere ardendo: rarum inuētū: difficile textu p̄pter breuitatem. cum inuentū est æq̄t̄ precia excellentiū margaritarum. Hęc de illo Plinius. & huic proximum dicit byssum: de quo in ea dictione uidimus.
- L** ipare cum. i. latino & unico. p. scribitur: insula est una ex æoliis: sic quoq̄ teste Plinio li. iii. naturalis historiæ a Liparo rege: qui post Aeolū regnauit: cognominata: ut interpretat̄ λιπαρος pinguis. Vnde liparæus deducitur: cuz. æ. diphthongo in penultima scribitur: Iuuenalis in satyra Exemplo quodcunq̄ malor: Et siccato nectare tergens Brachia uulcanus lipæa nigra taberna.
- L** isus cum. i. lat iuo & simplō. s. scribitur: fluuius est thraciæ p̄ thasiorum mediū fluens. Ad hunc cum uenisset Xerxes rex p̄sarum cum exercitu: ut testatur Herodotus libro historiārum. vii. nō sufficiens ad porum defecit. Vnde ait Iuuenalis in satyra Oībus in terris: Epotaq̄ flumina medo Prandente.
- L** ithargyrium prima cū. i. latino: sequēs cū. th. aspirato: tertia cum. y. græco: & penultima cum. i. latino scribitur: spuma ē argenti. & uocabulum est compositū ex λιθος: quod est lapis. & argyrium: quasi ea spuma in lapidem argenteū sit compacta.
- L** ithostratū prima cum. i. latino: sequens cū. th. aspirato: & reliquæ sine aspiratione scribuntur. & est λιθω. i. lapidum stratum pavementum. unde ex græco & uerbo latino a sterno deducto componitur.

- L** ituus cum. i. latino: & t. exili scribit̄: nōnulli uocabulū græcū putauerunt. ac nomē accepisse a sonitu ex auctoritate Homeri conant̄. Alii latinū uolūt: & a lito uerbo deducunt. erat namq̄ baculus icuruus: quo sedētes augures aibus tēpla designabant. Et ut rettulit Plutarchus i uita Romuli fuit Romuli lituus cōseruatus in palatino colle usq̄ ad celtarum tēpora: a quibus capta urbs: incēsa fuit. Sed postea expulsū a Camillo hostibus inter altissimas fauillas illesus cuz omnia ignis consumpsit inuētus est. Est etia3 teste Festo lituus genus buccinæ incuruæ: qua q̄ cecinerit dicitur liticen. Ennius: Inde loci lituus sonitus effudit acutos. Virgi. li. æneidos. vi. Et lituo pugnas insignis obibat & hasta.
- L** yus cum. y. græco scribitur: fluuius est minoris asiæ in pontum defluens.
- L** olligo cum duplici. l. & i. latino scribitur: piscis est: ut sepiæ: uel forte ipsa sepiæ & inde diminutiuum lolliguncula. Plautus in Casina: Emitto sepiolas lepidas lolligunculas.
- L** ocrinus cum. o. post. l. & c. exili atq̄. i. latino scribit̄: mons est in brutiis ad extremum italiæ: ex opposito ad pelorū: sup quo locus ciuitas ab Aiace Oileo: & naritiis: qui illum secuti sunt ad italiā cōdita fuit dicente Virgi. li. æneidos. iii. Hic & naritiū posuerunt moenia locri. de quibus Iustinus li. xxii. sui epitomatis plura dixit: Nam cum nauigaret Ajax a troia p̄cella naues dispergens: cum illarum partem in libyam transportaret: remanentes ibidem illi oppidum condiderunt: qd̄ locrum uocauerunt. de quibus Virgi. li. æneidos. xi. Libyco ne habitates litore locros. partē uero aliā cum Aiace in italiā deportauit: ubi cōdiderunt sortii oppidum: qd̄ similiter locrum uocauerunt. Et fuit hætenus teste Platone libro. i. timæi flos italiæ nobilitate diuitiis: & gloria gestarum rerum: quā usq̄ ad sua tēpora dicit in arte sapientiæ triūphasse. In hac & crotonē teste Pl. li. ii. naturalis historiæ usq̄ ad sua tēpora epidimia nūsq̄ fuit: nec terræmotus aliq̄s annotatus ē. At lucrinus cū. u. post. l. scriptus: lacus est cāpaniæ inter baias: & cunias: & dictio est latina a luero deducta: nam cū in eodem multitudo pisciū caperetur: e quibus lucra mercatores cōsequebant̄: lucrinus a luero uocitatus est. Verum cum ei proximum sit mare: & sæpe in lacum exæstuet gradia quādoq̄ damna mercatoribus ipsis & piscatoribus inferebat. ob quod grande uecti ctigal: quod romanis p̄solui debebat: sapius frustrabatur. Vnde a senatu iulio Cæsari cōmissum fuit: ut lucrinum a maris impetu immune redderet: qui oppositi murorum molibus: & paruo relicto mari: quod ad lacum transcenderet rem ipsaz confecit: Ob quod aquas iulias uocari uoluit. Vnde Virgi. li. georgi. ii. illius laudes hęc ipsa cōmemorat dicens: An memorem potius lu crinoq̄ ad dita claustra. Atq̄ indignatum magnis stridoribus æquor: Iulia qua ponto longe sonat unda refluxo. Verum ea loca saxosa esse & ostreis referta ostendere uidetur Iuuenalis: cum ait in satyra Crispini: Nulli maior fuit usus edendi Tempestate mea circeis nata forent: an lucrinum ad saxum rutupinoue edita fundo Ostrea callebat primo depræhendere morsu. sane teste Plinio libro. xi. naturalis historiæ. Ostrearū uiuaria primum omnium sergius orata inuenit in baia no ætate Lucii Crassi oratoris. Et ut pergit. Is primum optimū saporem ostreis lucrinis adiudicauit: quando eadem aquatilia generantur alibi meliora: sicut lupi pisces in tyberi amne inter duos pontes. rombus rauennæ muræna in sicilia: elobs rhodi: & alia genera similiter.
- L** ocrus cum. o. post. l. & c. exili scribitur: ciuitas est in brutiis sup monte lucrino:

ut in præcedenti dictione uidimus.

Lodix cum. i. latino scribitur: & ut quidam uolunt a λούσις dictione græca deducitur: quæ apud nos est lotio. ita ut sit omne: quod lectulo imponitur: & lauari potest. Alii uero latinum magis putant. atq; id apud nos designare uolunt: quod apud græcos λούσις hoc est lecti compertorium. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam. Modo sub lodice relicta ac penultima pducit.

Lotus cum. t. exili scribitur. fuit teste Oui. lib. ix. metamor. nympha: quam cum amata Priapus persequeret. illa fugiens: & deorum adiutorum implorans: illorum miseratione conuersa est in arbore sui nominis: quæ in aphyrica teste Plin. li. xiii. uatu. historiae ea parte: quæ ad nos uergit nascitur insignis: & præcipue circa syraes & nassamonas. Eius magnitudo est: quæ piro. quæ. Cornelius nepos breuè dicat itifura: & folia breuiora quæ quæ uicibus uidetur sed quæto tempore hæc arbor durare potuerit ostendit idem ipse Plinius circa fines libri. xvi. naturalis historiae dicens: Lotus est romæ in area lucina: quæ eo anno condita fuit: qui sine magistratibus tricentesimo sexagesimonono urbis fuerat incertum quanto uetustior esse quidem uetustior rem non est dubium: cum ab eo loco lucina nomine. Sed incerta eius loci ceras: que capillata dicitur: quoniam uestalium uirginum capillus ad eam defert. Verum altera Lotus in uulcanali: quod Romulus constituit ex uictoria de cunis. Ea æquæua urbi intelligitur: ut testis est Massurius. radices eius in foro usque ad Cæsaris præstationes municipiorum penetrant. Et ut pgit fuit cum ea Cupressus æqualis ætatis circa suprema Neronis principis prolapsa atq; neglecta: ex hac arbore teste Iulio Polluce de uocabulis rerum ad Commodum Cæsarem optime conficiuntur tibie sane teste Plinio libro. xxi. Qui lotum arborem tantum putant: Homero auctore argui possunt. Is enim inter herbas subnascentes deorum uoluptati lotum primam nominauit.

Lotophagi cum. t. exili & ph. aspirato scribitur: populi sunt libyci. quorum quidam littora libyæ iuxta syraes inhabitant. quidam uero magis ad austrum tendentes usque ad fluuium tritonia protenduntur. hi teste Herodoto libro historiae rum. lii. uiuunt ex fructibus arboris loti: qui dulciores sunt dactylis: ex quibus etiam uinum eos conficere dixit. Ad hos teste Homero in odyssæa tempestate maris pductus accessit Vlyxes: a quibus in siciliam nauigauit.

Lucani cum. c. exili scribitur: populi sunt inter campaniam: & brutium: siue inter appulos & calabros. Hi teste Plinio libro. lii. naturalis historiae in samnitibus originem habuerunt.

Lucinus cum. c. exili scribitur: & est dicitio latina denotans lacum campaniæ a iucro deducta: ut uidimus in dictione locrinus.

Luthum pro colore. Et inde luteus lutea luteum cum. th. aspirato scribitur. Nam a λούσις: quod est sanguinolentum traductum est. Est enim color ruber sanguini consimilis. Persius: iam chlamydes regum: iam lutea caufapa captas & inde luteolus luteola luteolum: Vir. in bucolico: Mollia luteola pingit uaccinia caltha. habetque primam longam. At cum pro cæno ponitur & sordis: absque aspiratione scribitur: & habet primam breuem. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Dum reddit: terraque luto fertur intestio. Verum & pro colore nonnulli latinum putant: & a luce nomen assumpsisse Gellius libro. ii. noctium atticorum. Luteus contra rufus color est dilucidior. unde eius nomen quoque esse factum uidetur. Sed magis placet græcum esse. & cum. th. aspirato scribitur.

m

Acarius cum. c. exili: & i. latino scribitur: fuit nomen uiri proprium: & interpretatur beatus.

Machaon cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados filius Aesculapii: & frater Polidarii: ut in ea dictione uidebimus. Hic ob solertiã medicinæ artis cum aliis heroibus græcorum ad troiam e creta conuocatus fuit. a quo Machaonius deducitur: ut Oui. libro primo de ponto: Vtque machaoniis præantius artibus heros Lenito medica uulnere sensit opem.

Maceria cum. c. exili. & i. latino scribitur: græcum multi esse uolunt. & a μακρῶν: quod est longum deriuari. Nam parietes sunt ex lapidibus absque cemento: quibus sepius consueuit uinea: qui non nisi longi esse possunt.

Machæra cum. ch. aspirato: & æ. diphthongo in penultima scribitur: dicitur a nostris sicca-culter-cutellus: gladius. Iuuenalis in satyra: Et spes & ratio ait. Nam si pieria quadrans tibi nullus in arca Ostendatur ames nomen: uictusque machæra.

Maccabæus cum duplici. c. & in penultima cum. æ. diphthongo scribitur: nomen est barbarum: sed a græcis sic conscriptum.

Macedonia cum. c. exili & absque aliqua diphthongo scribitur: provincia est in europa a Macedone filio Ostridis teste Deodoro sicilio libro historiae rum. i. cognomina. hæc angustos primitus terminos habuit. sed uirtute suorum regum & gentis industria subactis finitimis ita ampliata est: quod de ea sic Solinus scripserit Qui edoni olim populi: quæque mygdonia erat terra: aut emathium thessalicumque erat solum: nunc omne uniformi uocabulo macedonica res est: factumque corpus unum. Nam teste Plinio libro. iii. naturalis historiae centum quinquaginta populos tenuit. Quod sane facit ad auctorum quorundam concordiam: qui in eiusmodi prouinciis describendis discordare uidentur. At teste Solino macedoniam ab oriente præcingit thracius limes. meridiana thessaliæ epirote tenet ab occidente dardani sunt & illyri. Qua in septentrionem tendit: pæonia paphlagonia protenditur.

Macyberna cum. c. exili: & y. græco scribitur: fuit teste Herodoto urbs sithoniæ: ut in ea dictione uidimus.

Machina cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: nam græce dicitur μηχανή: quod apud nos in uentione indicat: & inde mechanicus cum. e. absque diphthongo deducitur.

Macrocosmus absque aliquo aspirato scribitur: & dicitur a nostris longus mundus. Nam componitur ex μακρῶν: quod est longus: & κόσμος mundus.

Macrologia similiter absque aspiratione scribitur: & dicitur longus sermo.

Macrobius similiter scribitur: & dicitur longæuus. Nam βίος quoque uita nuncupatur.

Macrochir secunda cum. c. exili: penultima cum. ch. aspirato scribitur: & i. latino: dicitur a nostris longimanus. Nam componitur ex macros: quod est longa & chir manus.

Mæander cum. æ. diphthongo scribitur: fluuius est phrygiæ: ut Ouidius libro. ix. metamorphoseos. Non secus ac liquidis phrygius mæander in undis Ludit. & reliqua quæ de eodem scribitur: & inde mæandrius: qui etiam pro nomine proprio ab Herodoto ponitur: & Polycratis amicus.

Mænalus cum. æ. diphthongo scribitur: mons est arcadiæ teste Plinio libro. iii. naturalis historiae altissimus & amoenissimus: propinquus ad argos: ut dixit Liuuius libro. iii. de bello macedonico: & refertus pinis: ut ostendit Virgilius in bucolico cum ait: mænalus argurumque nemus pinosque loquentes Semper habet. semper

pastorum ille audit amores. Sed in plurali facit mænala in neutro genere: atq; idem quod singulare significat.

Mænades cū. æ. diphthongo scribitur: descenditq; a *μαῖνοῦαι*: quod est furio. Quare apud nos furiosæ seu insanæ usitatiore uocabulo mulieres ille dicebant: que Bacchi sacra capillis sparsis hinc inde curfitabant. Iuuenalis in satyra credo pudicitiam: Crinēq; rotant ululante priapo mænades. & Persius: Bassaris & lyncē mænans flexura corymbis.

Mæotis cum. æ. diphthongo & t. exili atq; i. latino scribitur: est scytharum maxima palus: quæ ex tanai ab aquilone in pontū defluit. & ut ait Virgili. li. georgicorū iii. Puppibus illa prius patulis nūc hospita plaustris. & alia quæ plura: de qua plenissime Oui. lib. iii. tristium epistola. x.

Mæra cū. æ. diphthongo scribitur: fuit quarta Proeti filia ex Antia uxore.

Magnes cū. g. imediate post. a. ante. n. scribitur: lapis ē attrahēs ferrū: cuius plures species Plenius cōnumerat. li. xxxvi. naturalis historię. Et eodē teste sic quoq; appellatus est ab inuēctore: ut auctor ē Nicander: & in ida primū comptus.

Magnesia eodē mō atq; p. i. latinū scribitur. regio est teste Pli. lib. iiii. naturalis historię thessaliæ annexa. Vnde & magnesiū populi nominantur. Item & eodē noīe urbs est in asia: iuxta quā Scipio asiaticus Antiochum regē percussit.

Magnetes eodē mō: ac p. t. exile scribitur: populi sunt thessaliæ in equestri certamine docti. de quibus Lucanus. li. vi. gentes thessalicas describens inquit. Et magnetes equis minyæ gens cognita remis. hos & alio uocabulo magnesiōs uocamus.

Magus cū unico. g. scribitur: uocabulū est persicum id denotās: quod apud græcos philosophus. & apud latinos sapiēs dicitur. hos. galli dryiudas uocauerunt: ut in ea dictione uidimus. Aegyptii uero in ea significatione qua nos sacerdotes: & græci prophetas dixerunt. Indi gymnosophistas græco uocabulo: & sua interpretatione uocabant: ut similiter in ea dictione uidimus. Babilonii nec non & assirii suos magos seu sapiētes chaldæos uocauerunt. Itaq; Laertio teste magi apud persas deorum cultui maxime insistant. preces illis ac uota & sacrificia offerunt. de deorū substantia & generatione differunt. Signa statuasq; reprehendunt. improbant illorū errores: quod dicunt mares etiā & foeminas in deis imperiū esse. Dicunt teste Socione matri aut filia misceri. Plenū esse demonū aera asserunt. cultum & usum auri interdiciunt. his esse uestē candidā: lectū humū: æscas olus: caseū panē. arundine uti p baculo. Hos magice esse diuinationis ignaros dixit Aristoteles in li. de magico. Quin & Zoroastrē ipsum. cui eius artis initia ac principatum tribuit: Dion ex interpretatione eius noīs astrorū asserit fuisse cultorem Duoq; esse apud illos principia bonū dæmona & malū. Vnum ex his louē quē Horamasdē: alterū Plutonē: quē Arinaniū uocant. Dixerunt teste Eudoxo homines reuicturos. eos fuisse antiquiores ægyptiis dixit Aristoteles libro de philosophia. i. ab his fuisse gymnosophistas Clearchus solēsis asseruit. Sed post hæc tractu temporis hi tantūmō magi dicti sunt: quod ob facinorum magnitudinē uulgo malefici appellantur. Nam & elementa sæpe cōcutiunt: turbam mentes hominum: & sæpe sine ullo ueneni haustu: uiolentiā tantū carminis interimunt: decēte Lucano: mens hausti nulla sanie polluta ueneni: Incantata perit. Et Virgili. in Damone: Carmina uel cælo possunt deducere lunā. Carminibus circe focos mutauit ulyxis. Frigidus in pratis cantado rūpitur anguis. Et alia quæ statim uidebimus. magos ergo ex Zoroastre perfa habuisse initium dicunt: quæ sex

milibus annorum fuisse ante Platonis mortē Pli. lib. xxxv. naturalis historię ex testimonio Eudoxi pdidit. Hermodorus uero platonicus in libro disciplinarū usq; ad excidium troiæ teste Laertio annos quinq; milia cōputauit. Sed unus hic tantū Zoroastres fuerit: an postea: & alius nō satis cōstare Plinius dixit. Et paululum supra ostendit eā artē: quæ magicā dicimus: ab ipso Zoroastre: ut omnes auctores conueniunt in pside ortum habuisse: quod ut ait fraudulentissima artium in toto terrarum orbe plurimis sæculis ualuit. Et subdit ei auctoritatē maximā fuisse: nemo miretur. quod sola artium tres alias impiosissimas humanæ mentis cōplexa: in unam sese redægit. nam primo e medicina nemo dubitauit. hac specie salutari irrepsisse uelut altiore sanctiorēq; q̄ medicinam: ita blandissimis desideratissimiq; pmissis addidisse uires religionis: ad quæ maxie alligatur humanum genus. Atq; ut hoc quoq; suggererit: miscuisse artes mathematicas: nullo nō audio futura de sese sciendi: atq; ea e cælo uerissime peti credenti. Ita possessis hominum sensibus triplici uinculo in tantū fastigiū adoleuit: ut hodie etiā in magna pte gentium pualeat. & in oriēte regum legibus imperet. Sine dubio illic orta in pside a Zoroastre: ut inter auctores cōuenit. Et infra subdens idem auctor pgit. Mirum hoc in primis durasse memoriā ardentēq; tā lōgo æuo cōmentariis nō intercedentibus. p̄terea nec claris nec cōtinuis successibus custoditam. Mirum est etiā in bello troiano tantum de ea pte silentium fuisse Homero: & tantum opis ex eadem in Vlyxis erroribus: ut totum opus nō aliūde cōstet. Et infra subdit: troianis itaq; tēporibus Chironis medicinis cōtenta est ætas solo Marte fulminante. hæc ille. Sed quod fuerint eius artis scriptores: aut quo ordine successerint: difficile est cōperire. putant quidā Orpheū thraca primitus intulisse ad medicinæ profectum. Deinde mortua uxore Euridice: temptasse eam quibusdā carnibus teste Seruio sup. iiii. georgi. Virgi. ad lucem reuocare. Quod quod fecere nequiuit: finxisse poetas coniugem iam receptam iterum necauisse dura Plutonis lege: quin & id Virgilium sensisse confirmat: cum ait: Si potuit manes arcessere coniugis orpheus: cum arcessere pprie euocantis sit. Sed eius rei nō in extremum fuisse Orpheū p̄sus existimauit Plinius: ex eo tunc quoq; quod tota thracia magices finisset. Sane nō thraciam: sed thessaliam solam in eo orbe eius ueneficii infamem fuisse ostendit Lucanus lib. vi. suæ pharsaliæ. Et Apuleius de magia libro. i. & ii. Quin & ipse Plinius qui ait: Miror equidem illis thessaliæ populis famam eius artis tantā adesse: ut Neander quoq; litterarum subtilis illis in locis genitus: thessalam cognominaret fabulam complexaq; ambages foeminarū detrahentiū. lunā. quæ primum de ea arte cōmentatum Hostenem putat: qui ut ait maxime ad rabidem nō audiatem mō eius scientiæ græcorum populos ægit. Ita ut summā litterarum claritatem gloriāq; ex ea sciētia peterent. hinc certe Pythagoras Empedocles: Democritus: Plato: ad hanc discēdā nauigauerunt: ex illis uerius quod pigrinatiōibus suscepris. hanc reuersi p̄dicauerunt. hanc in arcanis habuere. dixit etiā Pli. Xerxē persarum regem in ea uersatum fuisse: & ut pgit diligentiores ingens ante hunc ponunt Zoroastrē alium p̄cōnesium: quæ ego illū puto. de quo Xantus lydius teste Laertio inq; a Zoroastre usq; ad Xerxis transitum sexcenti cōnumerantur anni. post quæ plures magos sibi inuicem successisse dixit idem Laertius: ut Hostanes: Astropsycho: Gobryas: Paratas: donec ab Alexandro euersum persarum regnum fuit. cōclusit ergo Pli. in eodem lib. medicinam & magice pariter eadē ætate effloruisse. illā Hippocrate: hanc Democrito

illustrantibus circa peloponnesiacum græcie bellum: quod gestū est a tricentesimo nostræ urbis a. n. hæc ille, subdens eā artem totum orbem peragrassæ: atq; transgressam oceanū: & britanniā usq; pfectā: quā suo tēpe tantis ceremoniis celebrare dicit: ut desisse p̄sis uideri possit. nāq; & antiquioribus tēporibus in italia fuisse ostendit Home. in tota odyssæa. & cæteri post illum poetæ referentes Circe habitantē montē circæū iuxta caietā: ex ea arte mirandos ostendisse effectus: ut Virgili. in bucolico. Carminibus circe socios mutauit ulyxis. & li. æneidos. vii. Hominū ex facie dea sæua potentibus herbis induerat circe uultus ac terga ferarum. Quæ de re Aeschylum antiquū poetā græcum dixisse puto italiā herbarum potentē. unde etiā Virgi. in Moeri quædā de his talibus dicit: quæ lege feliciter. Durauit etiā & hæc uenifica ars in italia p̄ longa christianoꝝ tempora. Ita ut t̄pibus Theodosii iunioris christianissimi principis dicat celeberrimus Augustinus li. xv. de ciuitate dei. Cum essemus i italia audiuius quæsdā mulieres imbutas his malis artibus dato casco statim homines in iumenta cōuertisse que ut alia iumenta necessaria quæq; portabāt: & finita opa iterum hoies ab illis restitui. quibus ut ait mens semp̄ humana conseruata fuit Quid non ne & Apuleius ipse platonice sectæ philosophus historice scripsit se in asinum apud thessaliam ueneficiis cuiusdam mulieris: dum p̄ magicā fieri auis conaretur. cōuersum fuisse: & tractu temporis in hominem restitutum atq; suæ metamorphoseos librum scripsisse. Nonne etiam Plinius. Seneca: & Cicero certissime affirmarunt messes in uarios agros magorum præstigijs traduci posse. Vnde etiā apud Virgiliū in Moeri. Atq; faras alio uidi traducere messes. Ouidius etiā de sine titulo inquit: Carmine læsa ceres sterilem uanescit in herbā. Deficiūt læsi carmine fontis aquæ: llicibus glandes. cantataq; uitibus uua Decidit. & nullo poma mouente fluunt. Quāobrē dixit Pli. li. xxviii. romæ scriptum in. xii. tabulis: qui fruges excatasset. & alibi qui malum carmen incantasset. Et a libi teste Seruio neue alienam segetem pellexeris. Sed mirabilia etiā ex hac arte patrata narrant poetæ. ut Medea apud Ouidi. lib. metamorpho. vii. Cum uolui ripis ipsis mirantibus amnes In fontes rediere suos: concussaq; sisto. Stantia cōcutio cātū frera: nubila bello. Nubilaq; induco: uētos abigoq; uocoq;. Vt uaq; saxa sua cōuulsaq; robora terra. Et siluas moueo: iubeoq; tremiscere mōtes. Et mugire solum manesq; exire sepulchris: Te quoq; luna traho. & reliqua. Tibullus etiā de maga locutus ait: Hanc ego de cælo ducentem sidera uidi. Fluminis hec rapidi carmine uertit iter. Hæc cantu findiq; solum: manesq; sepulchris elicit. & tepido deuocat ossa rogo. Cum libet hæc tristi depellit lumina cælo: Cum libet æstiuo conuocat orbe niues. & alia complura: quæ ipse & alii poete loquuntur: non ergo tam grauiter romanis legibus ars hæc plesteret: si non perniciofa & cum effectu multarum rerum cognita fuisset. Quare coactem & inuira donationem iduxit Virgi. li. æneidos. iiii. cū ait: Inuitē magicas accingier artes: sane nō oia quæ p̄ eā mōstrant artem uera esse noscuntur: sed multa dæmonum illusionibus ostendunt: que ueridice facta minime fuerunt: ut hominem cōuertiti i lupū: aut i iumentū: lunā trahi & similia: quæ p̄ humanorū sensuum alterationem. qbus illi plurimū p̄sunt: & nō p̄ uerum inducunt effectū. Nā solum ea uere exeq̄ possunt: quæ naturale uirtute ducunt: sed cum rerum cognitione ex ingenii acrimonia & lōga xpientia ac agilitate naturæ alterabilia facile cōiungere ualeāt: ea nōnunq̄ iducunt: quæ miracula hominibus esse uident: & non

sunt. Sed hæc hæctenus. Nunc ad eius artis species transeamus: q̄rū nōnullæ a romanis legibus p̄mittēbant. M. Varro. li. vii. rerum diuinarū q̄ttuor tantūmō species assignauit. pyromantiā: aeromantiā: hydromantiā: & necromantiā. pyromantiā illā uocitauit: q̄ p̄ ignē diuinare cōsueuit: Nā pyr ignis: & mantia diuinationo a græcis dicitur. hæc inspicit qd̄ fulgur qd̄ fulmen qsq; ignis significet. p̄ quē modū Cicero. uxor eū sequenti a. n. futurū cōsulē diuinasse dicitur: q̄ cū post pactū sacrificiū quædā in cineribus cōspicere uellet: flāma repente exiluit ut ipse li. de diuinatione descripsit. iuxta qd̄ Virgi. in Damone: Aspice corripuit tremulis altaria flammis Spōte sua: dum ferre moror: cinis ipse bonum sit. & Tanaquil Tarq̄nti prisci uxor uidens flammā lambere Seruii Tullii caput dixit te ste Liuius li. i. ab urbe futurum ut puer unica fieret salus regis in rebus dubiis. & regnum illi p̄dixit. Simili mō post captam troiā disceptate Aenea de fuga cū Anchise patre flammula quædā appuit uerticem lambens Ascanii: & nullā illi inferens læsionē: quæ cū regnum Alcanio futurum portederet: discedere p̄sua sit. Aeromantia ea diuinationo erat: quæ in aere fieri uidebatur: ut auū auspicia: auguriaq; & uentorū aut grandiiū iuetæ p̄cellæ. Quæadmodū etiā teste Pli. li. ii. na. histo. relatū ē in monumenta. M. Actilio: & C. Portio. coff. lac & sanguinē pluuisse: qd̄ ut alii ferunt sequenti anno pestē ualidā romam inuasurā p̄nunciavit. Tēpore etiā quo Hannibal lacerabat italiā teste Li. de. ii. bello p̄nico aquæ sanguini pmixtæ e cælo ceciderunt in modū pluuia. & li. viii. de bello macedonico anno inqt: quo decessit Hannibal p̄ biduum pluit sanguis. Itē teste Pli. eo. li. ii. ferrū in lucanis: anteq̄. M. Crassus in p̄his iterēptus est pluit. oēsq; deinde lucani milites: quorū magnus numerus in exercitu erat: cum eo iterfecti sunt. Et subdit: Effigies ferri q̄ pluit spongiarum ferro similis erat etiam. L. Paulo: & C. Marcello cōs. lana: ut idē inqt̄ auctor circa castellum cariphanum pluit. iuxta qd̄ post annum Titus Mamilius occisus ē. Et subdit armorum crepitus & tube sonitus auditos e cælo c̄bricis bellis accēpimus. Tertio uero cōsolatu Marri a mamertis & tuderdis spectata arma cælestia ab ortu occasuq; iter se cōcurrentia: & similia plura: q̄ diuersis tēporibus cōtigerunt. ex qbus semp̄ aliqd̄ p̄diuinatum fuit. Hydromantia uero diuinationo illa ē: quæ in aq̄ cōcipitur: ut teste Varrone uidit puer in aq̄ Mercurii effigiē: quæ centum quingenta uersibus omnem mithridati belli euentum p̄nunciavit: & similia quæ multa similiter fuisse cōspecta iā legimus. Necromantia ē p̄ mortuos diuinationo νεκρῶν enim. i. mortuorum: & mantia diuinationo. ut Erieto apud Lucanum li. vi. mortuum suscitans euentum belli pharalici. Sexto Pōpeio p̄dixit. Verum & a nōnullis aliis plures subduntur diuinationum species. & chiromantia quæ p̄ manuum inspectionē diuinat. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Fronteq; manūq; præbebit Vari Geomantia quæ ex terræ cōcussionibus & apitionibus diuinare cōsueuit: q̄si sit terræ diuinationo. Haruspicina & sacrificiis animalium & extis diuinat. Iuuenal. in præfata satyra: Armenius uel comagenus haruspex Pectora pullorum rimatur & extra catelli. interdū & pueri. Et ut uult Donatus in cōmento phormi. haruspex cum aspiratione scribit: & a fari quæ inspicit seu inspexit dicitur: q̄si faruspex: ita ut. f. digamma in aspiratione fuerit cōuersiam secundum ea: quæ supra circa horum cōmentariorum initia monstrauimus. Arioli a sacrificiis aræ sup̄ impositis diuinare saragebant: unde & nomen assumpserunt. Sed præ cæteris auguria & auspicia lege p̄mittente: imo & in publicis negocijs iubente a romanis

obseruabatur: & augures illi dicebantur: qui ex auium garribus & uolatibus diuinabant. cōtra quos acrianum illud est: quod refert Gellius li. xiiii. noctium atticarum: Nihil inquit credo auguribus: qui aures uerbis diuitant alienas: suas ut auro locupletent domos. sed horum initium & pgressum uidebimus i dictione Tages: Auspiciū uero dicitur uel a pascu: uel ab inspectione auium. Sed quia consul antequā iret in expeditionem capiebat auspiciū. hinc factum ē: ut dicamus auspicio ductum. antequāz principio quæ a solo duce capiuntur. Et hinc auspicari non modo auspiciū capere: sed & incipere dicitur. Nec i bonā tantum partem: uerum in malam quoq; ut apud Plinium nepotem. At homo infelicitate natus manibus pedibusq; deuinctus animal ceteris imperaturū: ab auspiciis uita aspiratur: sed ælætiq; in bonum accipitur: ut apud Terentiu: Haud auspicato me huc attuli. i. non feliciter: quasi auspiciis repugnantibus. quod melius Quintilianus ipse declarauit in declamationibus: cu: de Achille: ut opinor locutus. qui ad mortem: quā diū futurā denuntiauerant: cupiditate ulciscendi Patrocli ruebat. sic ait. Eant cū antiquarū conditores fabularū pœtæ: & se ad exhortandū aniciciae fidē magna quædā cōposuisse carminibus putent: si dixerint aliquos p maria terrasq; asperiores fortunam amicorum causa secutos: aut principē græciæ uirū in ultionē interfecti amici inauspicata bella gessisse. & alibi. lib. ix. de institutione oratoria. Itaq; ut apud illos Homerus: sic apud nos Virgi. auspiciatissimum dederit exordiū. Dicebat etiam auspex qui p erat celebrandis nuptiis: quia auspiciū p nuptiis capere solebant. Iuuenalis in satyra Oibus in terris. Veniet cū signatoribus auspex & adhibebat hic p parte mariti: ut p nuba quæ præest & ipsa nuptiis celebrādis p uxore: ut uidebimus in dictione paranymphus. Aliquando etiaz auspex magis proprie accipitur p eo: qui dux ē militiæ. ut apud Horatiū li. i. carminū. Nil despirandum teucro duce: & auspice teucro. Præter hos autē & alii sunt peiores malefici: ut specularii qui in speculis & teris corporibus: uti sunt enses pelues & similia: futura se posse prædicere prædicant. Phytionici similiter & dicū. quos phytionicus idest Apollinis spiritus replet. & loquēdo futura prænuntiant. Præstygiatores cum t. exili sequēte. y. græco scribitur. & a styge: in qua sunt tenebræ componitur. hi enī humanis sensibus tenebras & fantasmata incutiunt. Geneathliaci sunt qui ex die natiuitatis fortunam hominis ac successum etiam in singulis actibus p nuntiare se posse iactāt. Iuuenalis in præfata satyra: Si prurit frictus ocelli. Angulus in specta geneti collyria poscit. His similes sunt: qui mathematici uocantur: quos teste Gellio gentilitio uocabulo chadæos dicere oportebat. Et ut Iuuenalis ait: Nemo mathematicus genium indemnatis habebit. Ex istis hi sunt: q astrologi nominantur: non solum ex astrorum naturali cursu futura prædicentes: sed & minuta quæque ex astris se posse prædicere promittunt: ut consilia ipsa hominum: arbitria & uarias uoluntates: appetitionesq; & declinationes & fortuitos repentinosq; in leuissimis rebus animorum impetus: recessusq; mo ueri agitariq; desuper e cælo credunt. Ita ut ex necessaria quadam siderum errantiun reciprocatione: eiusmodi talia contingere pertinaci fronte asserant. Et hi ceteris uaticinantibus præstare uidebantur. Vt Iuuenalis in eadem satyra. Sed maior erit fiducia quicquid Dixerit astrologus. credunt a frōte relatū Ammonis. Sortilegi sunt qui per sortes futura prænuntiare se credunt. Prodigiatōres qui ex prodigio futura prænuntiant. Sed teste Seruio super. ii. æneidos i 15

gum tempus dirigit significatione. n. Vnde explanauit aliqui prodigium dici: quasi procul elogium. Sed cum omnia hæc: & similia cum ex sapientissimis antiquis: tum ex christiana religione uana & deceptoria fuisse claruerit. Reliquūz est ut ab omnibus quoq; abiciantur: & abominentur.

Maia cum. i. latino scribitur: & apud græcos est diphthongus ai: sed apud nostros diuiditur: ut in antecedentibus uidimus. Fuit atlantis filia ex Pleione cōiuge: & mater Mercurii: quam solam præ ceteris iouis pellicibus Iuno adamauit: ut uidimus in dictione Mercurius. Ab hac nonnulli antiqui uoluerunt mensē maii denominatum: id maxime ex eo probantes: q illo mense mercatores omēs Maiæ pariter & Mercurio sacrificabant. Sed ut rettulit Macrobius in primo Saturnaliorum Cornelius Labeo dixit eam maiam: cui mense maio res diuina agitur: terrā esse hoc adeptam nomen a magnitudine: & ipsam eandē bonam deaz esse ex ipso occultiori ritu sacrorum faunāq; & opem & fatuā pontificum libris indicari. Bonā q omniū nobis ad uictum bonorum causa est. Faunam q omniū usu animatum fauet. Opem q ipsius auxilio uita cōstet. Fatuam a fando q in fantes partu editi nō prius uocē edunt: q attigerint terram. Hæc apud græcos ut idē asseruit Macrobius *θεός Λυαίκεια* dicitur: quā Varro Fauni filiā tradidit adeo pudicam: ut extra *γυναικῶσιν*. i. gynecium nunq sit egressa. nec nomen eius in publico fuit auditum: nec uirum unq uiderit: uel a uiro uisa sit propter quod nec uir templum eius ingreditur. Vnde Iuuenalis cōquestus de turpitudinibus feminarum sui tēporis inq; in satyra Credo pudicitiam: Nota bonæ secreta deaz: & post plures uersus ostendit non licere uirilis sexus figuraz in eo templo describere: aut masculum murem adesse.

Malachias cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: nomen est uiri proprium.

Malagma cum unico. l. & g. ante. m. scribit. Id dicitur cu: res dura p admixtionē alterius rei in mollē est redacta. & deriuat a *μαλακία*: quod ē molities. adde q malua herba est. ideo sic dicta q molliat alluum ut ait macer. dixerunt malua: ueteres q molliat aluum unde Martialis utere lactucis & mollibus utere maluis. Nam faciem durum phoebe cecantis habes.

Malea cum unico. l. & e. absq; diphthongo scribit: naz licet apud græcos si ei diphthogus: tamen abiecto. i. p solam. e. pductam a nobis scribitur: atq; eius prima corripitur. ut Homerus li. odysseaz. ix. *ἀσπριγυαπὶ τὸν Ταυαλαίαν*. Et ut ibidem ostendit Homerus p mōtorium est laconia: quod teste Seruio sup quintū æneidos p. l. miliaria in mare ptenditur: ubi unda adeo sæua est: q psequi nauigan-tes appareat: dicente Statio li. vii. thebaidos: *Et rauce circū sonat ira maleæ*. Virgi. lib. v. Ioniq; mari maleæq; sequacibus undis: id est psequentibus. Assumpsit q nomen a Maleo argiuorum rege. q sup illo sumptuosissimum etiam Apollini templum cōstruxit: quod *maleoticum* dixit.

Maliea cum unico. l. & i. latino scribitur: urbs fuit iuxta thessaliam: cuius populi maliees: & mare maliacum uocitatur.

Malimnus cum. i. latino: & m. ante. n. scribit: ponitur a Theocrito siciliae mons.

Mandane absq; diphthogo scribitur: fuit Astyagis filia: quā teste Herodoto lib. hystoriarum. i. pater in somniis tantum minxisse uidit: ut omnē eius ciuitatem repleret. hæc Cambysæ persæ nupsit: ex qua natus est Cyrus:

Mantia cum. t. exili: & i. latino scribitur: est tamen apud græcos ei diphthogus in penultima: & dicit a nostris diuiniatio: & mantis diuinus uel uates quæ omnia

similia per. t. exile scribuntur ut Necromantia: Chiromantia: Pyromantia: Hydromantia: & similia.

Manto cum. t. exili scribitur: fuit Tiresiae uatis thebani filia: quae post thebanorum clades: seruitutem primo sub Creonte: postea sub Theseo: quin & post patris interitum ad diuersa loca diffugiens: primo in asiam uenit: in cuius littore lebedon & clarus Apollinis fanum struxit: deinde italiam ueniens: sociis suis graecis mantuam oppidum condidit. Sed cum interim ex Thyberino tusco rege Ocnus ei natus esset: qui & Bianor deinde cognominatus fuit: & ad ipsum oppidum tusci quoque & ueneti confluere: circumdedit Ocnus oppidum muris: & in aliam formam redexit. **Quin** & a matre mantuam appellauit: dicente Virgilius libro aeneidos. x.

Ille etiam patris agmen ceteros ab oris.

Fatidicae mantus: & tusci filius amnis.

Qui muros matrisque dedit tibi mantua nomen. Verum cum manto diuina fuerit: ab ea mantiam id est diuinationem deduci plurimi putauerunt. & teste Prisciano in sexto declinatur haec Manto huius mantus. Inducit uersum Virgilium quem modo uidimus.

Mantu cum. t. exili scribitur: ciuitas est in uenetia galliae cisalpiniae condita ab Ocnus Mantus filio: ut in praecedenti dictione uidimus.

Mantius cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit melampi filius ex Iphianassa filia Praeti. Ex qua teste Homero libro. xv. odyssae duos filios genuit Polyphicleum & Cletum.

Manichei cum. i. latino & ch. aspirato: atque. x. diphthongo in penultima scribitur fuerunt haeretici quidam: qui ab auctore haereseos manichaeo sic quoque cognominati fuerunt.

Mapalia cum. unico. p. atque. i. latino scribitur. Vocabulum est apherum. De quo Hieronymus super amos: agrestes inquit casae & furnorum similes apheri appellantur mapalia. Eadem & magalia esse dixit Seruius super. iiii. aeneidos: ubi ait Virgilius. miramole aeneas magalia quondam: Et in eodem libro. Ut primum allatis tetigit magalia plantis. ubi magalia primam produxit. Sed mapalia primam corripit: ut idem. Et raris habitata mapalia tectis.

Marclylas cum. y. graeco scribitur: fuit latro quidam in silua dodonaea.

Maræa penultima cum. x. diphthongo scribitur: ciuitas fuit aethiopiae.

Mardoneus cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum septimo Gobryae filius ex sorore Darii: qui primum Xerxem Darii filium ad bellum contra graecos incitauit.

Marathon cum. th. aspirato scribitur: fuit ciuitas atticae: distans ab athenis passus circiter. x. milia: in cuius capis Artaphernes & Dathis Darii persarum regis praefecti cum centum milibus pedum & x. milibus equum: ab atheniensibus solum. x. milibus armatis consilio & industria miliciadis praefecti perfligati sunt: & adeo perterriti: ut non castra: sed naues petierit: ut late descripsit Hero. li. histo. vii. Quae omnia contigerunt teste Gellio anno duodecimo & sexagesimo post urbem conditam.

Maratho cum. th. aspirato sequente. r. scribitur: & dicitur a nostris foeniculum. sed graeco uocabulo Plinius & alii nonnulli saepe utuntur.

Mariandyni secunda cum. i. latino. & penultima cum. y. graeco scribitur: populi sunt teste Herodoto libro historiarum primo iuxta pontum. olim sub tyranni-

de Croesi.

Maris cum. i. latino scribitur: fluuius est teste Herodoto libro historiarum. iiii. agathyrorum in istrum defluens.

Marsi cum. i. latino scribitur: populi sunt in italia. non multum ab urbe longinquus. de quibus Plinius. li. vii. & xxiii. naturalis historiae ait: Gens marsorum a marso Circes filio ortum habuit. idque marsis uis quadam genitrici asserit datum esse: ut non solum a serpentibus sint illaesi: sed serpentum sint ipsi domitores. & incantationibus: atque herbarum succis faciunt miracula maderarum. Alii sunt teste Herodoto lib. historiarum. iiii. eodem nomine populi scythiae: quae est in asia.

Marsya cum. y. graeco scribitur: & apud nos terminatur in. a. quae apud graecos in as. definit: habetque accentum in prima: fuit uir quidam: qui cum Mineruae sonoram tibiam comperisset: & afflatam pulchrum habere sonum sensisset: cepit inter nymphas pulsare. Unde ex ea iam arte superbus effectus. teste Ouidio libro sexto fastorum.

Prouocat & phoebum. phoebus superante pependit.

Casa recesserunt acute membra sua. Idem & latius libro. vi. metamorphoseon enarrat. Ob quod inquit Iuuenalis ad Neulam: Occurritis fronte obducta ceu marsya uictus. sic ergo a phoebus excoriatus & uictus: dicitur a poetis conuersus in fluuium sui nominis: quod teste Luitio libro. vii. de bello macedonico a celenis phrygiae ciuitate. nec procul a meandri fontibus oritur. **Quin** & ipsum meandrum cadit: dicente Lucano libro. iiii. Quia celer & rectis descendens marsya ripis Errantem meandron adit mixtusque refertur: & reliqua. Solinus uero non a celenis: sed ab apamia magis dicere uidetur. Quam sanedissonantiam soluerat Plinius. li. vi. naturalis historiae: cum ait Apamia quae prius celene dicta est. iuxta hunc fluuium: teste Herodoto circa finem libri quinti suarum historiarum: Perseus & cares grande proelium inierunt.

Marmaridae cum. i. latino scribitur. populi sunt apherorum: teste Plinio libro quinto naturalis historiae: & egypto contermini: qui & usque ad maiores syrtis protrahuntur.

Martyr cum. t. exili: & y. graeco scribitur: & nonnunquam more graeco cum. f. in fine terminamus: dicitur a nostris testis.

Martha cum. th. aspirato a graecis scribitur: nomen est hebraeae feminae proprium.

Marpissa cum. i. latino & duplici. f. scribitur: fuit teste Homero libro. ix. iliados filia Eueni & speciosa inter paucas nympharum uxor: quae Idae omnium illius saeculi uirorum formosissimi. fuitque mater Cleopatrae pulcherrimae feminae & amatissime uxoris Meleagri. Et ut subdit idem Homerus cum eadem raperetur ab Apollone eius uir Idas arcu sagittisque sumptis Apollinem inuadere non dubitauit. Quam postquam rapta est: parentes Halcyonem cognominauerunt: quod mater eam domi desiebat sortita luctuosum ac flebile Halcyonis fatum.

Marpesia cum. e. absque diphthongo: & unico. f. atque. i. latino scribitur: mos est teste Seruio super sexto aeneidos in insula paro. de quo Virgilius. Quam si dura si lex aut stet marpesia cautes.

Masanissa prima cum. a. secunda similiter cum. a. post unicum. f. penultima cum. i. latino subsequenti duplici. f. scribitur: non enim primum. f. aliquo pacto duplicari potuit: ut ignari quidam syllabarum uoluerunt: cum eius prima a poetis breuis ponatur. Ouidius libro sexto fastorum. Postera lux melior superat masanissa siphacem.

Et cecidit telis hastrubal ipse suis: At uero ex nostris consueuere quidam secundum. a. in. e. cōmutare: ac dicere Masenissam. Nonnulli uero in. i. sed melius est more græco p. a. quanquam barbarum sit uocabulum. Fuit Galæ numidaruz regis filius: cui succedens in regno primo romanis capitalis hostis fuit: deinde amicissimus effectus usque in finem pseuerauit. De quo omnia Liuius de secundo bello punico: & maxime libro. vii.

Massagetæ cum duplicato. s. & t. exili scribitur: diciturq; in singulari massagetes: sunt teste Plinio libro vii. naturalis historiz nobiles populi scythiæ asiaticæ. Hi cum p. deserta discurrunt: sanguinem suorum potant equorum dicente Lucio in libro. iii. Longaque sarmatici soluens ieiunia belli.

Massagetes quo fugit equo: uolucresq; geloni. Et Claudiamus in Rufinum: Et q; cornipedes in pocula uulnerat audax Massagetes. De quibus late scripsit Herodorus libro historiarum. iii:

Massilia cum duplicato. s. atq; i. latino utrobique: & unico. l. scribitur: urbs est in sinu galliæ transalpinæ: seu teste Solino in narbonensi puincia: a phocensibus quodam fugatis psarum aduentu quadragesima quinta olympiade cōdita fuit. Iustinus uero libro. lxxiii. inquit: Phocæses coacti exiguitate terræ: mare curiosius exercebat piscando mercando: plerūq; latrocinio maris: quod illis temporibus decus erat: uenientes in sinum gallicum ad hostium amnis rhodani: cuius loci amoenitate capti: reuersi domū sollicitauere plures. Qui tandem duce Proto uenientes: massiliam condidere: ut idem late prosequitur.

Massylia cum duplicato. s. atq; y. græco subsequente: & penultima cū unico. l. & i. latino scribitur. nonnulli uero illud. y. græcū in. u. nostrum cōuerterunt: & massuliam uocauerunt. Quod sæpe fieri in antehabitis ostendimus. Hæc teste Seruio sup. iiii. æneidos mediterranea est beronica ciuitatis libyæ: unde haud longe sunt horti hesperidum: & mons atlas. dicente Didone apud Virgili. eo. in li. Hinc mihi massylia gentis monstrata sacerdos.

Hesperidum templi custos epulasq; draconi.

Quæ dabat. & sacros seruabat in arbore fetus. Martialis in. x. Non mea massylius seruat pomaria serpens. Ab hæc teste eodem Seruio sup. sextum æneidos populi dicti sunt massylia: quos alio nomine mauros dicimus. Liuius uero libro octauo de secundo bello punico nō mauros sed mauris affines dixit. Hos fuisse ualidissimos testat Plinius. li. v. naturalis historiz. Ipsi quoq; neque sellam neq; fræna querentes: s; sola uirga cōtēti suos uelociter equos exagitat: dicente Lu. li. iiii. Et gens quæ nudo residens massylia dorso.

Ora leuit flectit frænorum nescia uirga. Sed hanc gentem bellis fuisse extinctam dixit Plinius præallegato libro.

Massulii cū duplicato. s. sequente. u. uocali: & unico. l. scribitur: populi sunt: qui & massylia cū. y. græco scribunt: ut præcedenti in dictione uidimus.

Mastiche cum. t. exili: subsequente. i. latino: & ch. aspirato scribitur: genus est gummi. & teste Plinio libro. xii. naturalis historiz gemma est. Laudatissima autem chia: quæ & candida est.

Mathematica secunda cū. th. aspirato: & absq; diphthongo: reliquæ sine aspiratione scribuntur: dici potest latine disciplinalis. ad disciplinam enim mathematicæ maxime spectant: ut geometria. arithmetica: musica: & astrologia: sed alia est supsticiosa: de qua in dictione magus uidimus.

Matuta absq; aliqua aspiratione scribitur: ponitur ab Homero pro aurora: unde teste Prisciano matutinus deriuatur. A nonnullis uero græcis Μαῦτις id est alba dea uocatur.

Mathæus cum duplici. t. secundo aspirato: subsequente. æ. diphthongo scribitur nomen est hebræum & uiri proprium.

Mauritania cū. t. exili: & i. latino scribitur: nomen est regionis cuiusdam in aphrica deductū a Μαύρον: quod est nigrum: eo q; nigros colonos habeat. Estq; in ultimo aphricæ uersus gaditanū fretum: & occidentale oceanum. gignitq; simias: dracones: struchiones: & olim plena elephantibus fuit: quos iam sola india gignit.

Mausolus prima cum au diphthongo: sequens cū unico. f. & o. uocali: ultima cū unico. l. & u. uocali scribitur: sic græcis: sic Cicero: sic Plinius & Gellius pro proprio uiri nomine scribunt. At uero poetæ nostri cum pro monumēto accipiunt: inter. f. & o. interponere unum. e. consueuerunt: & dicere mausolum: ut idem Karo li. mei arretini: Nunc caria antiquo fuerit spoliata sepulchro.

Vel mausoli nobilis extet opus. Naz fuit eo nomine dictus maritus Arthemisia caria: cui iam mortuo amantissima uxor nobile struxit sepulchrū: & de mariti nomine mausolum uocauit: ut Martialis li. x. epigramatum: Marmora parua quæ: sed nō cessura uiator Mausoli saxis pyramidumq; lege. Quandoq; uero & pro sepulchro addiderunt nonnulli poetæ ante syllabam eius dictionis ultimam in plurali alterum. e. & dixerunt mausoleas: ut idem Martialis li. epigramatum. i. Aere nec uacuo pendentia mausolea. Et Lucanus li. viii. Pyramides claudant indignaq; mausolea. Sane id opus teste Plinius. li. xxxvi. naturalis historiz inter septē miracula cōputatur. Quod maximi eius tēporis sculptores Scopas Bryas: Tinotheus: & Leochares pariter cælauere. patetq; ab austro & septentrione sexagenos ternos pedes: breuis a frontibus: toto circuitu pedes quadringentes: undecim attollitur in altitudinem. uiginti quinque cubitis cingitur columnis triginta sex. ab oriente celauit Scopas: a septentrione Bryas: a meridie Tinotheus: ab occasu Leochares: & ut subdit priusq; pagerent: regina Arthemisia: quæ mariti memoriæ id opus extrui iusserat obiit. nō tamen sculptores illi recesserunt nisi absoluto. id gloriæ ipsorum temporum atq; monumentū iudicantes: sed ante mortem regina Arthemisia teste Gellio li. x. noctium atticarum monumentum illud diis manibus sacris mausoli dicauit. fecitque agona. i. certamen laudibus eius dicendis & premia posuit pecuniæ altarumq; rerum bonaruz amplissima ad eas laudes decertandas uenisse dicuntur uiri nobiles: ingenio atq; lingua præstabili Theopompus: Theodotus: Naucrites. Sunt etiā q; Isocratem ipsum cum his certauisse memoriæ mandauerint: sed eo certamine uicisse Theopompum iudicatum est. Is fuit Isocratis discipulus: & ut idem Gellius testatur extrat nunc quoq; Theodoti tragœdia: quæ inscribitur: Mausolus: in qua eum magisq; in pfa placuisse Iginus in exemplis refert.

Mazares cum. z. consonante scribitur: fuit Cyri miles.

Mechanicus secunda cum. ch. aspirato: ultima cum. c. exili scribitur: dicitur uilis artifex.

Mecisteus absq; aspiratione aliq; & i. latinos atq; eu diphthongo in fine scribitur. fuit teste Homero li. viii. iliados: filius Echii: & ex sociis Aiæ thelamonii.

Meeda absq; aliq; diphthongo a nostris scribitur: licet in penultima apud græcos sit. ei. diphthongus: sed nos abiiciētes. i. solū. e. pductā retinemus. fuit filia Oetæ

regis colchorum ex Hypsea coniuge: quæ Iasonē secuta: ab illo deinde ob Creusā Creōtis corinthiorū regis filiā abdicata fuit. ex quo furis exagitata filios: quos ex Iasōe suscepit interfecit: atq; athenas aduolans Aegæo rege annoſo nupſit. ex quo filium suo nomine Medum suscepit. sed cum deinde Theseus Aegæi ex priori uxore filius a lōga pegrinatione redisset: uidens illū Medea teste Iustino li. xlii. magnæ uirtutis uirū: & Medū filium infantē esse: ac maritū senē ab Aegæo p̄ diuortium discessit: & in asiam cū filio deīde prexit: atq; ibi urbē condēs: ab eius noīe mediā dixit. A qua tota deinde regio media dicta fuit. Hæc eadem a poetis nōnūq; dicta est Phasides: ut ī dictione phasis uidebimus. A Medea etiam medeides deriuat. Oui. li. ii. de arte amandi. Nō faciēt ut uiuat amor medeides herbæ

Media cū. e. absq; diphthongo scribitur: regio est in asia cōtermina asyriæ & persiæ: atq; mari hircano: sic quoq; cognominata a Medo Medæ filio.

Medon cum. e. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro secūdo illados filius nothus Oilei ex matre Rhena.

Medecastes absq; aliqua aspiratione uel diphthongo scribitur: fuit teste Homero filia notha Priami.

Medituticus absq; aliqua aspiratione a græcis historicis trāslatus comperi: nomē est magistratus qui in campania sūmus habebatur.

Medusa absq; aliqua diphthongo: & cum unico. s. scribitur: fuit filia Phorci ex Cetho coniuge. De qua plene uidebimus in dictione pegasus.

Megara prima cum. e. absq; diphthongo: secunda cum. æ. diphthongo scribitur: cū profuria ponitur. primanq; semper corripit: & secundam. producit. Virgilius libro duodecimo æneidos.
Dicuntur geminæ pestes cognomine diræ.
Quas & tartaream nox intempeſta megaram:
Vno codenq; tulit partu. Et alibi: Furiali a sede megara. Claudianus similiter de laudibus Stiliconis inq;: Improba mox surgit tristi de sede megara.

Megara prima cum. e. absq; diphthongo: sequens cum. g. sequente. a. scribitur: & primā semp̄ producit: ac secundam corripit. Fuit filia Creontis dicente. Homero lib. xi. odissæ: καὶ μεγάρῃν κρείοντος ὑπέρθυοιο θυγατρᾶ. Eadem fuit uxor Herculis: quam in saniens interfecit: ut idem Homerus: & Seneca in Hercule furente ostenderunt.

Megabyzus cum. y. græco sequente. z. cōsonāte scribitur: fuit nobilis pfaunus ex his: qui cum Dario in magū cōiurauerunt: ut in dictione Darius uidebimus. Et fuit Zophyri pater: ut in ea dictione uidebimus. qui zophyrus filium similiter Megabyzum habuit: qui teste Herodoto libro historiarum. vii. unus fuit ex duobus Xerxis.

Megacles cum. c. exili scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. i. uir atheniensis & filius Alcmeonis.

Megalesia cū unico. l. & i. latino scribitur: fuerūt ludi magnæ matri deum facti. de quibus Liuius in bello macedonico inq;: M. Iunius Brutus ædem magnæ matris deū ī palatio dedicauit. & ludos ob eā dedicationē factos: megalesia appellauit. Et a mega: quod est magnum deductum uocabulum est.

Meges cū. e. absq; diphthongo scribitur. fuit teste Homero Phylei filius: & unus ex græcorum ducibus:

Melan cū. e. absq; diphthongo: & unico. l. scribitur: dicitur apud nos nigrū. sed non

nisi in cōpositione utimur: ut melancholia: melancholicus dicitur: aut simile. Melancholicus antepenultima cum. ch. aspirato: sequens cum unico. l. & i. latino ultima cum. c. exili scribitur: Cōponiturq; ex melan: quod est nigrum: & cholichus: quod a chole: quæ apud nos est bilis deducitur. Nam ille est: qui nigra; bilem habet. Et ut refert Cicero libro tusculanarum. i. Aristo. quidam ait ingeniosos melancholicos esse: ut ego me tardiorē esse non moleste feram.

Melanthis cum. th. aspirato: & i. latino. scribitur: nomen est uiri p̄priū. Et unus (teste) iste Homero) fuit uir troianus: quem Euripilus in eo bello interemit. Alius (teste) Theoc) fuit pastor. Alius Quintiliano teste) pictor fuit cura pingendi p̄cipuus. Melanthis eodem modo scribitur: fuit (teste Aristarcho super. x. odissæ Homeri) filia Deucalionis ex Pyrrha.

Melas cum unico. l. scribitur: nomen est nōnullorū fluuiorum. Nam unū eē ī mygdonia ostendere uidetur Oui. cūz ait li. metanor. ii. Mygdoniusq; melas: & traxnarius eurotas. Alium esse in minori asia & smyrnam circūuentem. Solinus in collectaneis dixit. Alium nauigabilem esse in cilicia: & ipsius terminum dixit Pli. li. v. hoc est ciliciam a pamphalia diuidens. Alius in thracia: ut in eodem li. Pli. idem cōfirmat. Alium dixit esse Pli. li. ii. in boetia: q̄ a p̄naso p̄fluens. Mineruæ sacer dicitur a poetis: q̄a ripæ eius oliuis sint refertæ. De quo meminit Herodorus li. historiarum. vii. Alium esse in sicilia ostendere uidetur Ouidi. li. fastorum. iiii. cum de fluminibus: & locis siciliæ quæ pagrauerat Ceres loquens inquit: Sacratumq; melam pascua læta boum.

Melampus absq; aliqua diphthongo: & cum unico. l. scribitur: & declinatur in genituo huius melampodis: sicut huius Oedipodis. Nam nomen cōpositum est ex melan: qd̄ est nigrum: & ἄωψ pes: ob qd̄ ultimæ dictionis declinationem sequitur. fuit teste Homero li. xv. odissæ) filius Amithæonis ex patria argo: qui ut ait mantes fuit egregius. iuxta quod Statius lib. thebaidos. iiii. Amythæon cretus iam senior: sed mente utrens. phœboq; melampus.

Afforiat. passus dubium cui pronus apollo.
Oraq; cirrheæ sataræ largius unda. At alii dicunt euz fuisse medicum illustre & filias Proeri helleboro sanauisse. Quod tetigisse uidetur Virgi. cum dixit i. iii. georgicorum: cum de medicinis p̄ sœua peste loqueretur: Nocent artes: cessere magistri Phylirides chiron amythaoniusq; melampus

Meleager absq; aliq̄ diphthongo: & cū unico. l. scribitur: & habet accentum ī p̄cul tima. fuit Oenei regis calydoniæ & Altea filius: in natiuitate cutus infert Ouidi. parcas tres ab Altea iam labore p̄tus soluta uisas circa ignem stamina nentes & cum flammis ligni stipidem posuissent: dixere: omne nati erit æqua cum stipite uita. Quod cum audisset Altea illis discedentibus surgens stipidem igni subtraxit: illumq; ne comburetur diligenter seruauit. Quid uero de eo post fuerit: ipse Oui. late descripsit metamorphoseos in octouo.

Melibœus cum unico. l. sequente. i. latino: penultima cum. æ. diphthongo scribitur pro pastore ponitur a poetis: & est q̄si curam boum gerat.

Melibœa cum eadem ortographia scribitur: urbs fuit litoralis magnesiæ propinqua thessaliæ: ut est Herodotus libro historiarum sexto. Et fuit patria Phylœtæ dicente Lucano libro sexto. Precioq; nephande lampados herculeis fortis in libœa pharetris.

Melicerta cum. i. latino: & absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit filius Leuco

3. Melanthius.

cheæ & Athamatis regis thebarū: cū quo mater uidēs furentē maritū in mare se precipitem dedit. Et cū apud nos terminet in a: apud græcos definit in. s. de quo parthenius poeta græcus $\Upsilon\lambda\alpha\upsilon\kappa\omega\ \kappa\alpha\iota\ \nu\iota\pi\epsilon\iota\ \kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\lambda\iota\ \upsilon\alpha\omega\upsilon\ \mu\epsilon\lambda\iota\kappa\epsilon\rho\tau\eta$.

Melciades cū. c. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum sexto uir atheniensis Cypseli filius. Vel ut ait Aemilius Probus Cimōnis: q̄ factus dux belli contra dariū Hystaspis filiu: miranda contra illum confecit: ut uidi mus in dictione marathō. Habuitq; duos filios Cimōnē & metiochum. Tandē ob crimen peculatus in carcere defunctus est: ut omnia de illo Aemilius Probus breuiter collegit.

Melicratū cum unico. l. & .i. latino: & absq; aspiratione scribitur: dicit uinum coctū cū melle. Nā meli cū unico. l. apud græcos dicit mel: & cratū potens uinu.

Melimella in primis habet simplum .l. in ultimis duplicatum. Et puto cannas illas esse: ex quibus iam saccharum elicimus. Martialis in primo. Dulcibus aut certant quæ melimella fauis.

Meliphylū secunda cū unico. l. & .i. latino: penultima cum. ph. aspirato & .y. græco: atq; cū duplici. l. scribitur: dicitur apud nos apiastrū: hoc est $\mu\epsilon\lambda\iota\phi\upsilon\delta\eta\varsigma$: id est apis: $\phi\upsilon\lambda\lambda\omicron\eta$: Nam herba ē cuius folia sapiunt mel: uel quia ex illis apes q̄ facillime mel excudunt. Itaq; famelicis apibus cōuenire dixit Virgilius libro georgicorum quarto cum ait: Trita meliphylla: & cerinthe ignobile gramen. Plinius similiter libro. xx. naturalis historię Apiastrum Iginius quidē meliphylū appellat. Sed in confessa damnatione est uenenatum in sardinia.

Melilotō cū. i. latino & simplo. l. utrobq; atq; .t. exili. scribit: herba ē cū flore: q̄ teste Plinius libro xxi. naturalis historię fertulam campanā uocant a fertis: quæ ex illa fieri consueuerant. Odor eius croco uicinus est: & flos ipsa canna placet maxime filiis breuissimis & pinguisissimis. Vnde Ouidi. iiii. fastorum pars tuma pars rores: pars meliloton amat.

Melissus cū. l. & .i. latino atq; duplicato. f. scribit: fuit rex cretēsis antiq̄ssimus: qui teste Didymo in libro narrationis tyndaricæ: ut rettulit Lactantius li. institutorum. i. primus diis sacrificauit. Habuitq; filias duas Amaltheā. f. & Melissam: quæ louē puerū caprino lacte ac melle pauerunt. Vnde Melissa apes dicta fuit & Amalthea capræ cuiusdem nomē accēpit. Fuit Melissus alius philosophus ex samo insula Ithagenis filius ab Aristot. sēpissime nominatus. fuitq; Parmenidis auditor: deīde p̄fectus classis electus: magna dedit uirtutis documenta.

Melita cū unico. l. & .i. latino atq; .t. exili scribit: insula ē in siculo mari: haud longe a sicilia: periculoso tamen disiuncta mari: ut attestatur Pli. li. iiii. naturalis historię: & Cicero li. vi. uerrinarū. In hac etiā fuit oppidum eiusdem nominis: a quo non longe in promontorio sanum lunonis erat: a cunctis summa cum reuerentia celebrarum.

Melodia secundū rectā traductiōē deberet scribi in secūda cum. œ. diphthongo ac dici melœdia. Nam cōponitur ex meli: $\omega\iota\lambda\iota\alpha$: cuius prima apud nos in. œ. diphthongum transfertur: ut supra uidimus. Sed ut seruet sonus græcus abicitur e: & solum. o. retinetur. significatq; dulcem sonum.

Melobosis cum unico. l. & .i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo nymp̄ha oceanī & Tethyos filia.

Melpomene cum. p. non aspirato scribitur: fuit una musarum: ut uidebimus in dictione musæ.

Memnon cum. m. ante. n. in eadem syllaba scribitur: fuit teste Homero Tithoni filii Laomedontis troiani regis filius. De quo Diodorus siculus li. iiii. historiarum scribit Theutamo in asia regnante: q̄ uigēsimus a Nino atq; Semiramide descendit Agamemnon aduersus troiam: cū græcis bellū mouit: cū iā assyrii amplius mille annis aīz imperassent. Priamus uero bello oppressus ab rege Theutamo p̄sidiū (ut poetæ) assyrii subditus per legatos postulauit. Ille decem milia æthiopū: totidēq; susianos cū ducētis curribus duce Mēnone ad troiam misit. Erat tunc quoq; Tithonus illius pater p̄fectus psarum accēptus maxie regi Mēnon uero ætate florens: ac animi corporisq; p̄stās uiribus: ea maxie tēp̄state uigebat. Aedificasse eū ferunt in susis loco excellentiori regina: quæ usq; ad psarum impium p̄māsit. mēnonia ab illo denominata. Serauit & uia leopherā in ea regione quæ adhuc mēnonia uocatur. Hic cū apud troiā multos græcos in bello occidisset: tandē a thessalis p̄ insidias interficit: cuius corpus ab æthiopibus ereptum fuit & crematum. ac illius ossa ad Tithonū patrē delata. Plato uero li. iiii. de legibus dixit troiā nō assyrii subiectā: sed illorū potentia frataz. Ait enī: Nemo p̄fecto ambiget: troianorū exēplo cōmonitus: q̄ assyriorum potentia frati: quæ a Nino traxit originem: bellum in seipsos cōcitarunt. Erat enim adhuc principatus nō contemnēda potentia. Et subdit assyriorum enim principatus particula quædam troiæ potentia fuit.

Memphis cum. i. latino scribitur: fuit urbs in ægypto: quā teste Diodoro siculo li. historiarum. ii. Ogelous rex ægypti cōdidit. ambitus stadiorum centum: & quagita: urbē omniū ægypti p̄clarissimā opportuniore totius eius oræ loco: ubi nilus in plures scissus pres: efficit formā deltæ. quo sit ut tanq̄ in nili claustro posita aditum p̄beat. p̄beatq; ad supiora loca nauigantibus: & ad cōhibendam aquarum inundationē uersus notum aggeres ingentes opposuit. Et a p̄tibus cæteris undiq; effossus est lacus ingēs: ac p̄fundus: q̄ urbē efficit munitissimā. Vnde & posterī reges fere omnes relictis thebis: & regiā habitationē i ea ædificarint. Refertq; etiā idē auctor quosdā dixisse denominata memphim a cōditoris filia. aliāq; referemus op̄tionem in dictione Osiris.

Menalippe cum unico. l. & .i. latino atq; duplicato. p. scribitur: fuit Antiopes amazonum reginæ soror. Hæc ab Hercule capta fuit in bello: quod cōtra amazones gessit: quam cum sorori restitueret: accēpit in p̄cuius reginæ arma & baltheū. Nam hæc quoq; ex eo bello reportare fuerat iussus ab Aristeo. De illa etiam Iuuenalis meminit in satyra: quæ incipit Stemmata quid faciunt: cum ait: Tu personam menalippes.

Mendensium cum. i. latino scribitur: unum est ex nili hostiis.

Menechæus penultima cum. ch. aspirato: & .æ. diphthongo scribitur. De uiro hoc meminit etiam Cicero circa finez libri primi tusculanarum: qui oraculo edito: largitus est patriæ suam sanguinem.

Menedemus absq; aliqua diphthongo scribitur: fuit erethriensis philosophus: phædonis cuiusdam uiri nobilis filius: sed pauperis architecti. Alii sutorē tabernaculorū aiunt fuisse: & utrāq; artē Menedemū didicisse. cōcedēs deinde ad Platōnē militiā deseruit. Fuitq; honestate & grauitate celebris: & p̄cipue auctoritatis inobiurgando. Fuit magnanimus & plane liberalis. Corporis in eo sene ut in iuene status fuit: athletæ instar firmus & ualidus atque adustus. Amabat inter poetas Aratum: & Lycophronem tragicum. Maxime studebat Homero.

deinde lyricis. deinde Sophocli. Atq; Achæo secundas partes inter tragicos dabit: Aeschylus primas. Magistros Platonem & Xenocratez pariter aspernabatur. Scipionem admirabatur solum infinitaq; orationis copiam fundebat. Prius habitus ludibrio ab omnibus: postea in tanta fuit omnium admiratione: ut ei gubernacula ciuitatis traderent. Et cum ob calumniam ad Antigonus proficisceretur: nec induci posset: ut patriam eriperet: septem dies cibo abstinuisse ferunt & sic. lxxiiii. suæ ætatis aëno animam exhalasse. Alius fuit Menedemus similiter philosophus Caloti lampfaceni discipulus. Hic teste Hippoboto eo uenerat: ut sumpto habitu furia: circūiret dicens: uenisse se ex inferno speculatorem peccatum. ut iterato descendens omnia dæmonibus renuntiaret: quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica callaris astricta puniceo baltheo pilleus arcadicus capiti impositus: habens intexta elementa. xii. cothurni tragici: proluxa barba: uirga in manu fraxinea.

Menippus cū. i. latino & duplicato. p. scribitur: fuit philosophus cynicus genere phœnix. & ut scripsit Achaicus in æthiis cōditione seruus: cuius dominus teste Diocle fuit Bathus quidam ponticus. & ut retulit Hermippus fuit diurnus fenerator. & uocatus Hemerodanistes. tandem insidias passus: omnia quæ habebat amisit. ex qua re se suspendit. Fuere sex Menippi. Primus qui d' lydiis scripsit. Xanthūq; breuiter. Secundus hic ipse. Tertius strotonicus sophista. Quartus sculptor. Quintus & sextus pictores. quorū meminit Apollodorus.

Menalchas absq; diphthongo & cum. c. exili scribitur: nomen ponitur a poetis pastoris proprium.

Menestius cum. th. aspirato: & i. latino in penultima scribitur: fuit teste Homero in initio libri sexti iliados ex arna urbe Arithoi & Philomeduse filius: quem Paris in bello occidit.

Menestheus cum. e. post. th. aspiratum: fuit Petei filius: & Diomedis auriga. Alius fuit athenarum dux Thesei & Phædræ filius: ac frater Demophontis. At uero cum scribitur. n. imediate post. m. uidelicet Minesthens: fuit uir troianus: ut in ea dictione uidebimus.

Menestho cum. th. aspirato scribitur: una est ex nymphis: quæ teste Hesiodo i theogonia filia fuit Oceani & Tethyos.

Menœtius secunda cum. æ. diphthongo: & penultima cum. t. exili & i. latino scribitur fuit teste Homero lib. xi. iliados Actoris filius: & Patrocli pater: a quo Menœtiades Patrocius a poetis nostris sæpæ dictus est: ut Oui. in prima herodium siue menœtiadem falsis cecidisse sub armis.

Mentor cum. t. exili scribitur: fuit in uasis cælandis mirus artifex. de quo Plinius libro. xli. naturalis historiz. Mentori inquit quotidie testimonium perhibet capitulinus Iuppiter: & Diana Ephesia: quibus fuere consecrata artis eius uasa. Quare ait Iuuenalis in satyra Stēmata quid faciunt: Rare sine mentore mense. & Caro. noster Arreti. ad cyriacum.

Parrhasium tabulis uinces: uincesq; cauandis.

Pyrgotelem gemmis: mentoraq; in pateris.

Menander cum. e. absq; diphthongo scribitur. & nōnunq; Menandrus etiam traducitur at primā semp corripit. Ouidius de tristibus.

Fabula iucundi nulla est sine amore menandri.

Et solet hic pueris uirginibusq; legi. Naz fuit hic poeta comicus: & Theophrasti

discipulus: atq; ab eo teste Pamphila. xxii. cōmētariorū libro institutus. Qui uel unus: ut ait in hæc uerba Quintilianus de institutione oratoria libro. viii. Meo quidem iudicio diligenter lectus ad cuncta. quæ præcipimus efficienda sufficit: ita omnem uitæ imaginem expræssit: tanta in eo inueniendi copia. eloquendi facultas: ita est omnibus rebus psonis affectibus accōmodatus. hæc ille. Ob quæ putauerat illū Oui. ppetuo duraturū: cū de illo libro de sine titulo dixerat Dum fallax seruus: durus pater: improba lena.

Vixerit: & meretrix blanda: menædrus erit. Hunc & apostolus Paulus se legisse indicat: cum ad corinthios scribens inq;: Vt ait unus ex uestris: Corrūpunt bonos mores cōfabulationes pessimæ: qui uersiculus est menandri.

Menyllus cum. y. græco: & duplici. i. scribitur: fuit uir quidam atheniensis.

Mentha cum. th. aspirato scribitur: & uocabulum est græcum herbæ nobis notissimæ. De qua Plin. lib. xix. naturalis historiz: Menthæ inq; nomen suauitatis odoris apud græcos mutauit: cum alioquin menta uocaretur. Vnde ueteres nostri declinauerant.

Meonis cū. e. absq; diphthongo & i. latino scribitur: regio est in minori asia quæ de Lydia a Lydo fratre Tyrheni cognominata fuit: ut in ea dictione uidimus. Et a meonia meonis patronymicum foemininū deducitur: ut Oui. li. ii. de sine titulo. Meonia assyrium foemina tinxit ebur. & meonides masculinū: ut idē li. iiii. Aspice meoniden: a quo ceu fonte perenni

Vatum pteris ora rigauit aquis.

Mephitis cum. i. latino utrobq; & t. exili scribitur. Nā teste Prisciano libro. vii. Mephitis quoq; quod proprium est a græco μέφης (ut quibusdā uideur) mutatio. s. in. ph. translatur: rationabiliter in. m. facit accusatiuum. Et proprie teste Seruio super septimum æneidos est terræ putor: qui de aquis nascitur sulphuratis: & est in nemoribus grauior ex densitate siluarum. Vnde ait Virgilius Lucosq; sub alta Consulit albunea nemorum: quæ maxime sacro Fonte sonat sæuamq; exhalat opacæ mephitim. Et ob hoc lunonem eam esse quidam uolunt: quam æreum esse constat: ex cuius corruptiōe putor nascitur: ita ut dea sit odoris grauissimi. Alii Mephitim deum esse uolunt Leucothææ connexum: sicut Veneri Adonis.

Menones cū. i. latino scribitur: fuit teste Homero li. x. iliados Moli filius: & li. ii. dixerat fuisse aurigam Idomenei: & cū eo ducē nauū: quæ uenerant ad troiam: ipsi Marti ut ait: Martis arbitrio cōparandū. Habetq; accentum in antepenultima. De quo Horatius in. i. carminum ad Agrippam memor fuit his uersibus.

Quis martem tunica tectum adamantina

Digne scripserit: aut puluere troico.

Nigrum merionen: aut ope palladis.

Titiden superis parem.

Mercurius cū. c. exili scribitur: nec dictio græca est: sed latina a mercibus ut quidam afferunt deducta. Nā græce hermes dicitur: ut in ea dictione uidimus. Fuit Iouis filius ex Maia Atlantidis filia: quam Iuno præ omnibus pellicibus adamauit ita ut illum mox natum teste Martiano Capella suis uberibus allactauerit. sicq; diuino lacte perfusus: licet ex mortali foemina natus immortalis tamen effectus est. dictusq; deus facundiz: mercatorū: palæstræ furum: nūciusq; & iterps deorum. Eundē dicunt ex sorore Venere Hermaphroditum. Exq; Lycaone Dæ

dalionis filia Autholium genuisse. Idem precibus Iunonis Martem e duris carceribus liberauit: ut uidimus in dictione Aloeus. Ipse idem Argum interemit. Prometheus in caucaso religauit. & mille alia: quae de illo poetae confingunt. Ipse Iyram seprichordem comperit. illi datur uirga caducea: & tallaria allata sibi nequit: dicente Virgilio in quarto Aeneidos.

Primum pedibus tallaria nequit.
Aurea. quae sublimen allis siue aequora supra.
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.
Tunc uirgam capit: hac animas ille euocas orcho.
Pallentes: alias sub tartara tristia mittit.
Dat somnos: adimitque: & lumina morte resignat.
Illa fractus agit uentos: & turbida tranat Nubila.
Addidit etiam his Statius galerum cum ait.
Obnubitoque comas: & temperat astra galero.
De quo Horatius in primo carminum hymnum scripsit.
Mercuri facunde nepos atlantis.
Qui feros cultus hominum recentum.
Voce formasti catus: & decorae.
More palaestrae.
Te canam magni Iouis: & deorum.
Nuntium: curaque Iyram parentem.
Callidum quicquid placuit iocoso.
Condere furto. & plura.

Meroe cum. α. diuisis syllabis scribitur. est teste Herodoto libro historiarum. ii. & Diodoro libro. i. insulae cuiusdam nili metropolis: a qua & tota insula nomen assumptum: quam Cambyses condidit. atque a matre denominauit. Et ut subdit Diodorus insulae forma scuto est persimilis: atque magnitudine superat ceteras nili, insulas. patet enim longitudine stadiis tribus milibus: latitudine mille. ciuitates in ea sunt plures: sed ceteris nobilior merore: ab cuius uno latere Libya uersus pluri aerenae cumuli: ab altero ad arabiam posito praecipitia montium insulam cingunt. Effodiuntur in ea aurum: argentum: aes: ferrum: insuper & hebenum fert. Lapidumque multiplex genus: distatque a Syene teste Pli. lib. ii. natu. histo. quinque milibus stadiorum: in qua bis in anno absumitur umbra rerum. Sole scilicet tenente duodecimam partem tauri: & quartamdecimam leonis. Quare dicebat Achoreus ad Caesarem apud Iuuenium libro. x.

Ambitur nigris merore fecunda colonis.

Læta comis hebeni: quae quamuis arbore multa.

Frondeat æstatem nulla sibi mitigat umbra:

Linea tam rectum mundi fert illa leonem. Cuius incolis teste Pomponio. li. iiii. dimidio est protensior uita quam nostra. Horum feminae matras habent grandes: & æquales infantibus. Vnde Iuuenalis in satyra Exemplo quodcumque malo inquit.

Quis tumidum guttur miratur in alpis: & quis.

In merore crasso maiorem infante mamillam.

Messana cum unico. s. scribitur: ciuitas est teste Pli. libro. iiii. in Sicilia propinqua peloro monti: fuitque teste Floro libro. ii. causa primi belli punici. & inde messani eius urbis ciues.

Mespila cum. i. latino scribitur: & uocabulum est graecum arboris nobis notissima. Mesopotamia cum unico. f. atque unico. p. & t. exili scribitur: regio est maioris Asiae in medio eufratis & tigris. Vnde & nomen assumpsit. nam melos graece latine medium: & potamos: fluuius. Itaque habet tigrim ab oriente: & eufratem ab occidente a meridie uero babylonia: & a septentrione caucasum.

Mesonychion cum unico. f. & y. graeco: sequentibus. c. & t. exilibus: atque. i. latino in penultimo scribitur: tempus est mediae noctis: quasi μεσών: quod est medius: & ΝΟΚΤΙΩΝ noctium.

Messalina cum duplici. f. & unico. l. atque. i. latino scribitur: praesentant quidam dictionem hanc originaliter esse graecam: & a Messalla quod cognomen fuit uiri a deuicta messana teste Cassiodoro acceptum. & fuit foemina romana filia Barbati Messalae cosobrii Tiberti Claudii quati imperatoris: quae cum adulescens esset ipsi Claudio seni nupta fuit. Eadem tanta libidinis fuisse fertur: ut innumeris adulteris se submiserit. & saepe mutata ueste lupanaria celebrauerit. Quin teste Pli. lib. x. naturalis historiae: & Suetonio in uita Claudii certauit cum scorto famoso ad libidinis actus: seque meretricem superasse inter diem & noctem quinque: & uiginti concubitus affirmauit. Et iterum rogata respondit: potius labore fessa: quam concubitu satiata. Quod Iuuenalis per plures uersus lepidissime tetigit in satyra Credo pudicitiam: quos quouuerit ibidem legere poterit: ubi tandem concludens inquit. Et quod potuit tamen ultima cella clausit: adhuc ardens rigidae tentigine uuluae.

Et lassata uiris nondum satiata recessit.

Tandem teste Cornelio Tacito li. xi. suarum historiarum Messalina ita fuit libidinis stimulata in furore in. C. Silium iuuentutis romanae pulcherrimum genere nobilem: ingenio perspicacem: & Iuliam Syllanam nobilem foeminam eius matrimonio exturbauit: ut uacuo adultero potiretur. Nec illa furrim: sed multo comitatu ueniebat ad domum: eius gressibus adhaerebat: largiebatur opes: eum honoribus sublimabat: & cum iam illa facilitate adulterorum in fastidium uersa esset: ne Silius eam aduleram aspernaret: nomen matrimonii concupiuit. Cum ergo Claudius sacrificii gratia hostiam iuisset: cuncta nuptiarum solennia celebrauit. duxitque insomnem noctem licentia coniugali. Timebant omnes principes narrare patrata: reputantes hebetem Claudium: & fascinationibus uxoris deuictum. Reminiscebantur multorum necis iussu Messalinae factae: tandem cum longa mora esset principis apud hostias dixit Narciscus imperatori: Veniam peto: matrimonium Siliii & Messalinae uidit populus & senatus. Et ne prope reuertaris: tenebit maritus urbem. Reuertitur ergo princeps: moxque adulterum iussit ad se uenire. Cui & Messalinae custodem dedit: transissetque Claudium Messalina in iudicium suum in eadem eius Narciscus prope rasset: dicendo ceterioni & tribuno: quaderat imperatorem iubere eadem. tribuni ergo ictu necata est: dum cum matre in horto esset. fuitque corpus concessum matri. Quae hoc in loco transferre uoluit: ut id Iuuenalis intelligi posset: quod ille in satyra: quae incipit Omnibus in terris: in haec uerba explicauit. Sed casto quod forma nocet. Et subdit: Elige quid nam suadendum esse putes: cui nubere caesaris uxor Destinat. optimus hic: & formosissimus idem

Gentis patritiae rapitur miser extinguendus.

Messalinae oculis. & reliqua: quae elegantissime pluribus uersibus exequitur:

Messana cum duplici. f. sequente. e. scribitur: fuit ciuitas graecae propinqua pylo: quam teste Lactantio super. iiii. thebaidos amythus amnis interfuit.

Mestles cum.th.aspirato sequente. i. scribitur: fuit teste Homero lib. ii. Iliados unus ex his ducibus: qui in auxilium troianorum aduentarunt.

Metapontum absq; aspiratione scribitur: fuit italix oppidū in sinu tarentino cōditum teste Solino a locrensibus. Et inde matapontini populi: de quibus Herodotus libro historiarum tertio meminit.

Metaplasimus cū.t.exili scribit: dici potest a nostris trāsformatio. Nam componit ex meta: quod dicitur trans: & plasma figmentum. unde translatio quaedam est recti solitiq; sermonis in alterā speciē metri ornatus: uel necessitatis causa. cuius species sunt q̄plures: ut diuersis in dictionibus apparebit.

Metaphora cū.t.exili & ph.aspirato scribitur: dicitur a Cicerone & Quintiliano latine translatio. Fitq; Quintiliano auctore lib. viii. de institutione oratoria cum nomē aut uerbum ex eo loco: in quo propriū est: transfertur in eum: i quo aut p̄priū deest: aut ut dixi quia decētius: ubi nihil horū prastabit: quod transfertur impropriū erit. Et a cōparatione distat: eo q̄ illa cōparatur rei: quam uolumus exprimere. hęc p̄ ipsa re dicitur. Nā cōparatio est: cū dico: fecisse quid hominez ut leonē, translatio cū dico de homine leonē. Huius uis omnis maxime quadruplex uidetur: cū in rebus animalibus aliud p̄ alio ponitur. Vt Liuius Scipionē a Catone allatrari solitū refert. In anima pro alijs generis eiusdem sumuntur. ut Virgi. in. vi. Classiq; immitit habenas. Aut pro rebus animalibus i anima ut ferro an fato metus argiuū occidit. Aut contra: ut Virgi. li. ii. zneidos: Sedet inscius alto accipiens sonitum saxi de uertice pastor. Quid q̄ ex his teste Quintiliano oritur mira sublimitas: quæ audaciæ p̄xima piculo translationis attollitur. Cum rebus sensu carentibus actū quendā & animos damus. Qualis est id Virgilit in. viii. Pontem indignatus araxes. Et illa Ciceronis pro Ligario Quid enī tuus ille Tubero districtus i acie pharfalica gladius agebat: cuius latus ille mucro petebat. Qui sensus erat armorum tuorum. Duplicatur interim hec uirtus apud Virgiliuz: cum ait in. vii. Ferrunq; armare ueneno: Nam & uenenum armare: & ferrum armari: translatio est.

Metallū cum.t.exili & duplicato. i. scribitur: dici potest apud nos p̄scutatum. Nāz a μεταλλω uerbo græco: quod apud nos p̄scutor dici potest: certissime deriuatur. Vnde dicebat Iuppiter apud Homerū: μητρεσὺ τὰ ὑτά εἰκασα Διερεώλητε μετάλλα. Ad quem Iuno respondens ait: καὶ λίνθη παρὸς ὕδντρο μάϊ οὐτὲ μὲτ' ἀλλω.

Metis cū.t.exili & i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nymp̄ha quædam una ex filiis Oceani & Tethyos.

Methymna penultima cū.th.aspirato sequēte. y. græco: ultima cū.m. ante.n. scribitur Ciuitas ē in lesbo optimū uinum bibens. Qui. in. primo de arte. Gargara quot segetes: quot habet methymna racenos. & inde methymnæus cuz. x. diphthongo in penultima deducit. Virgi. in. ii. georgi. Non eadem arboribus p̄det uideria nostris: Quā methymneo carpit de palmitē lesbos. Qui. i. xi. metamor. Et methymnæi potiuntur littore lesbi.

Metathesis secunda cum.th.aspirato: & ultima cum.i. latino scribitur. dicitur ad uerbum transpositio. Nam meta trās: & θέσις positio. Fitq; apud p̄ctas cum p̄nica littera necessitatis cā ex uno dictionis loco in alium transponitur. Virgi. in. x. At tibi thymbre caput euandrius abstulit ensis. Nā dixit teste Seruio thymbre pro tymbre. Apud oratores uero fieri dicitur: cum animos iudicium in res

præteritas transfert.

Metamorphosis cum.t.exili & ph.aspirato. atq; i. latino scribitur. dicitur a nostris trāsformatio. Nā cōpositū ē nomen ex meta: quod ē trās: & morphosis mutatio. Vnde & nobile illud opus Ouidii inscribitur metamorphoseon idest de trāsformationibus.

Methona cum.th.aspirato scribitur. Vrbs ē littoralis in pelopōneso.

Metalepsis cum.t.exili. & p. ante. s. sequente. i. latino scribitur: figura est quæ teste Quintiliano lib. iii. de institutione oratoria nos uarie translatiuā: trāsumptiuā trāspositiuam uocamus. Nam ex meta: & ληψις: quæ ē acceptio componitur. Fitq; cū aliqua dicitio aliud a sua propria significatione ex his quæ præcesserūt. denotat: Virgi. in Tityro. post aliquot mea regna uides mirabor aristas hoc ē segetes: & sic ætates: & ob id annos.

Methodus cū.th.aspirato scribitur: ut in antehabitis uidimus. dicitur apud nos uia: quæ p̄ ratione sumitur. Virgi. in primo georgicorū: Ignariq; uia: mecum miseratus agrestes.

Metonymia secūda cum.t.exili: sequēs cum. y. græco: penultima cū.i. latino scribitur dicit a Cicerone denominatio: ut Bacchus p̄ uino: Ceres p̄ pane. Terētius in eunucho: Sine cerere & Baccho friget Venus. Et in andria: fac piculum idest experientia: quæ ex piculis grādīs accipit. Ad idem idest Virgilit. iam p̄ximus ardet Vcalegon. i. domus Vcalegonis. Dicimus etiā p̄ hęc figurā pigrum frigus: quæ hoies pigros facit: pallidum temore: eo q̄ pallidos hoies reddat.

Metiochus cum.t.exili & i. latino: atq; ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto lib. historiarum. vi. filius Melciadis atheniēsis nō ex Hegesiphyle filia Oloris regis thraciæ: sed ex priore defuncta: cuius nomen nō explicat Herodotus. Et ut p̄git idem auctor cum hic a phoenicibus caperet: & Dario persarū regi: cōtra quem pater bellum agebat præsentaret: in nullo p̄sus læsus fuit: sed eū donauit Darius pulcherrimo palatio multis possessionibus & diuitiis: qn & uxorem Persam illi dedit: ex qua foeliciter liberos p̄creauit.

Metrum cū.t.exili scribitur: dicit a nostris mēsurā: quæ quæ uersus cōmensurantur græco etiā uocabulo a nobis metra dicunt. Suntq; eius genera multiplicia: de quibus diuus Augustinus in musica absolutissime p̄secutus ē.

Metrodorus cum.t.exili scribitur: interpretari potest mēsuræ donum: uel mēsuratum donum. fuit atheniēsis pictor: idemq; philosophus. & i utraq; sciētia teste Plinio lib. xxxv. naturalis historix magnæ auctoritatis. Itaq; cū. L. Paulus deui cōto Perse petiisset ab atheniēsis: uti sibi q̄probatissimum philosophū mitterēt ad erudiēdos liberos atheniēses: Metrodorum elegerunt: p̄fessi eundē i utroq; desiderio præstantissimum. Quod ita Paulus quoq; iudicauit.

Metrocles cum.c.&t.exilibus scribitur: fuit philosophus maronites: frater hipparchiæ: auditor primo Teophrasti: deinde Cratis thebani leuiri sui. Obiit senex a se ipso suffocatus.

Metropolis absq; aliqua aspiratione scribitur: dici potest ad uerbum matritta ciuitas. Nam componitur ex μητηρ: quæ est mater & πόλις. ciuitas Et inde metropolites is dicitur: qui ei ciuitati sacerdotio præest.

Metria prima cum. y. græco & i. latino unam facientibus diphthongon scribitur. dicit a nostris musca. Quā sane dictionē cū aliis dictionibus cōpositā nos eo mō sēp trāscribimus: ut cynomyia. i. camiamusca: quæ admodū i ea dictione uidimus

Est itaq; musca animal imundissimū & prorsus sine memoria. Et ut testis ē Pli. li. xxi. naturalis historię mōs quidā ē i creta carna nomine nouē milia passuū ambitu: itra quod spatiū muscæ nō reperiunt. natūq; ibi mel nusq; attingunt.

Mycale cum. y. græco & c. exili: atq; unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo ciuitas apud ioniam: ubi est panonium: ut in ea dictione uidebimus. Fuit etia m cuiusdam concubinæ nomē: ut Iuuenalis in satyra Si te propositi. Sed tua nunc mycale.

Mycalessus cum. y. græco & c. exili: atq; unico. l. & duplici. s. scribit. puto regionē fuisse boetiæ: cum dicat Home. de boetia tractās lateq; diffusam mycalessum.

Mycenæ prima cum. y. græco: & sequēs cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur urbs fuit teste Pli. lib. iiii. naturalis historię in achaia: hoc ē in argolica achaia regiuncula: sic quoq; cognominata teste Porphyrio in secundum iliadis Homeri librum a mycena nympa laconica. Fuitq; Agamennonis patria & regnum: dicente Virgilio: Eruet ille argos: agamēnoniasq; mycenæ. Ponitur a poetis etiā nōnunq; in singulari. ut Virg. in quinto æneidos: Argolicou mari depræhensus & urbe mycenæ. ubi dixit Seruius declinari mycene mycenæ: sicut Agauæ Agauæ. Vel latina declinatione mycena mycenæ.

Mycerinus prima cum. y. græco: sequēs cum. c. exili: penultima cum. i. latino scribitur fuit teste Herodoto filius Cleopis regis ægypti: post quem & ipse in ægypto regnauit.

Micythus prima cum. i. latino: sequens cum ypsilo: & cum. c. exili: ultima cum. th aspirato scribitur: fuit uerna Anaxilei pcuratoris reginorum: & cā magnæ cladis tarentinorum.

Mycone prima cum. y. græco: sequens cum. c. exili scribitur: insula est una ex cycladibus uicina delo: ita ut Apollo ipsam delon per mare errātem: ut dixit Virg. in tertio mycone gyaroq; reuinxit.

Microcosmus cum. i. latino: & absq; aliqua aspiratiōe scribitur: dicitur minor mūdus. Nam cōponitur ex μικρός. quod est paruus. & κόσμος mundus.

Micrologus eodem modo scribitur: & dicitur puus sermo: uel etiam puā ratio. Nā utrunq; logos designat.

Micropsychos penultima cum. y. græco: & ultima cum. ch. aspirato scribitur: dicitur pusillanimus. Nam a ψυχή: quæ est anima componitur.

Midæ cum. i. latino scribitur. & a nonnullis absq; finalis: fuit Gordiæ bubulci filius: & rex phrygū. q cunctorū pene regū opes pecuniæ abundantia antecessit. de quo Hero. in li. histo. & Iustinus libro epitomarū. xi. plura scripserunt. Quin. & Qui. similiter li. xi. metamorphoseon illius fabulā elegātissime ē psecutus. Ita ut cum ultimo inter Apollinē & Marsyā decertantes in canendo iudex cōstitutus esset: & ipse ex hibeti ingenio p Marsyā sententiā ferret: asininis auriculis a phoebō deturbatus est: ut tetigit etiam in prima sua satyra Persius.

Mydon cum. y. græco scribitur: fuit teste Homero i. v. iliados auriga Pylæmenis ducis paphlagonum: quē antilochus Nestoris filius i bello troiano occidit.

Mygdonia prima cum. y. græco: sequēs cum. g. ante. d. penultima cum. i. latio scribitur: regio est macedoniæ littoralis: incipiēs ab ænea ciuitate crassæ. quæ teste Herodoto in septimo historiarum ab oriente est illi cōtermina: & usq; in termino pontum seu thermicum sinum ut alii uocant: ptenditur. In hac Niobe in saxū conuersa conspicitur. ut Qui. in. xiiii. epistola heroidum.

Quæq; superba pærens saxo per corpus aborto:
Nunc quoq; mygdonia flebilis astat humo. Et Sappho in epistola ad Phaonem:
Quæ mihi mygdonii marmoris instar erant. Iuxta hanc ē insula mygdon: de q̄ meminisse Iuuenalis in tertia satyra cum dixit: Ast hic mygdone relicta.

Mygdonus eodem mō uti superior scribitur: fuit frater Otrei. ac teste Porphirio super. iiii. iliados Homeri librum ambo fratres Heccubæ uxoris regis Priami: & Cisei filii: ambo reges in thracia: & patrueles Polymestoris. Et a

Mygdonio eius filius Chorebus mygdonides. Nam teste Seruio patronymicum ē quia si gentis esset: mygdonius diceretur. Nam ut ait nullum gentis patronymicum in des exit.

Miletus cum. i. latino & unico. l. atq; t. exili scribitur: fuit teste Plinio li. v. naturalis historię urbs in ionia: atq; eius regionis caput. in qua teste Seruio sup tertio georgicorum Virgilio lana oprime tingeatur: a qua milesia uelera dicta esse cōsensus. ut Virgilius in. iiii. georgicorum. Milesia uelera nymphe Carpebant. Alia fuit teste Homero libro. ii. iliados in creta. Alia in lesbo: a qua nonnulli magis milesia dici uelera uoluerunt.

Mily prima cum. i. latino: sequens cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto locus in asia: qui ante solyma uocabatur: quem litii incolunt.

Milytta prima cum. y. græco: sequens cum unico. l. & i. latino atque subsequente duplicato. t. scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum primo assyriorū lingua Venus.

Milo cum. i. latino & unico. l. scribitur: fuit uir crotonensis athleta illustris: & qui supra humanas uires fecisse dicitur. Nā taurū in olympico certamine ictu nudæ dextræ occidisse tradit: & p stadiū in humeris sine fatigatiōe portasse: torumq; die quo illū mactauerat comedisse. Hūc teste Gellio li. xv. noctiū atticarū i chronicis scriptū ē: Olympiade primum coronatū esse. Exitūq; habuit uita miserandum & mirandū: ut idē late psequitur. Et Valerius de mortibus nō uulgaribus.

Mimas cum. i. latino scribitur: mons est in minori asia: ut ostēdit Homerus i hymnis. In quo cum Bacchus mirum in modum a mulieribus celebraretur. dictæ sunt bacchantes mimallonides.

Mimallonides cū. i. latino & duplicato. l. scribitur: cognomē fuit bacchantiū mulierū deductū a mōte minoris asiæ: q mimas uocatur: de qbus Ouidi. de arte amandi li. i. tetigit. Ecce mimallonides sparsis in terga capillis.

Mimus cum. i. latino scribitur: dici potest a nostris effictor. Nā a μιμῶμαι: quod est imitor deriuatur: & uel intra uel extra scenam gestulationes quasdam exercebat: quibus gestis hominum ac naturas effingens: lætissimis sententiis populum in risum conuertebat.

Minerua cum. i. latino scribitur: nec dictio græca est: ut qdā ignari putauerunt: sed latina: cuius interpretationē dixit Balbus apud Ciceronem in. ii. de natura deorum: quasi uim minetur. Nā græce quoq; Pallas dicitur: ut in ea dictione late uidebimus. & a uerbo πάλω: quod ē uibro: deducta est: eo q; hastam uibrare & docuerit: & cōsueuerit. Vnde palladium eius simulachrum dictū fuit: qd romæ in æde Vestæ fuisse ostēdit Pli. li. vii. naturalis historię. Nā cum laudes summas. L. Metelli eius felicitatē indicātes enarrasset: quæ nulli alii post romā conditam cōtigere: subdit hæc omnia abunde uno casu refutari possunt. quoniam is Metellus orbā luminibus exægit senectam amissis incēdio cū palladiū

raperet ex æde Veste memorabili causa: sed euentu misero. Quo fit: ut infelix q
dem dici non debeat: felix tamen esse non possit. Tribuit ei populus romanus:
quod nulli alii abs condito æuo: aut quotiens in senatum iret: cui ru ueheretur
ad curiam. Magnum ei & sublime: sed pro oculis datum. de quo certa intellexit
luuenalis cum ait in.iii. satyra.

Da testem romæ tam sanctum q̄ fuit hospes.

Numinis idæi: procedat uel numa: uel qui.

Seruauit trepidâ flagrantē ex æde mineruâ. fuit nanq; hospes numinis idæi Sci
pio Nasica eius. Cn. Scipionis filius: teste Liuiο libro nono de secundo bello pu
nico: qui cū. P. Scipione patre maioris Aphricani in hispania cæsus est dictus
Nasica: Donato teste in arte maiori cū de agnomine tractat: quia maiores nares
habuit. hic teste Plinio lib. vii. natu. histo. & eius nepote de uiris illustribus cū
adolescens esset: uir optimus omniū romæorū iudicio senatus & populi decre
tū est. Quare idæam matrē pessimūte uenientem nō modo in urbē: uerum a mari
in palatium detulit. Procedat Numa: qui teste Liuiο lib. i. ab urbe: secundus fuit
romanorum rex e curibus sabinis claro oppido natus: Pompiliū filius suo sæcu
lo iustitia & religione clarissimus. plene ius diuinum & humanum nouerat.

Quare dixit Qui. in quintodecimo metamor.

Destinat imperio clarum prænuntia ueri.

Fama numam. hanc tantam prudentiam natura portendit: cum prima fuerit
ætate canus: uel procedat qui seruauit a flammis illæsum trepidam Mineruam
quæ lignea erat: & facile ab igni cōburi poterat: quo sane incendio luminibus
orbatus euasit. Quare dixit idē luuenalis i satyra Credo pudiciā: dicite uos ne
ptes lepidi cæciq; metelli: quādo scilicet Mineruam p flāmas ex flagranti æde. f.
Veste eripuit. Vnde Liuius in sexto belli punici secundi incēdiū describēs quo
tabernæ argentariæ arserunt: subiunxit compræhensa postea priuata ædificia:
neq; enim tunc basilicæ erant compræhense latomæ: forūq; piscarium & arri
um regum ædes uix Vestæ defensa est: sed ut puto aliud fuit eius ædis incendi
um uel forte alterius.

Minyæ prima cum. i. latino: alia cū. y. græco scribitur: fuerunt thessaliæ populi q
teste Orpheo in argonautica lasonem ad colchos pficifcentem secuti sunt: un
de ait Qui. in initio septimi metamorphoseos. lāq; fretum minyæ pegæa puppe
secabant. Quare dixit Luca. in sexto thessaliam describens. Vnde minyæ gens
cognita remis.

Minyæus eodē modo uti supior dictio scribitur: fluitans est a thessalia ueniēs: qui
teste Homero in. xi. iliados oppido arenæ uicinis hostia mari facit.

Minos cum. i. latino scribitur: fuit Iouis filius ex Europa: ut poete fere omnes asse
runt. Alii uero nōnulli affirmant eū non Iouis: sed Xanthi regis cretensium ex
Europa filium fuisse: cui in regno successit. Herodotus uero in libro historiarū
.i. de illo loquens dixit: cum fratre Sarpidone de regno cretæ dissensisse: sed illo
fugato regnum obtinuisse. idem teste Aristo. in æthiis & politicis: primus cre
tensibus leges dedit.

Minotaurus cum. i. latino & t. exili scribit: dictio ē cōposita ex Minæ & tauro: q̄si
Minois taurus. Nam (ut scribit Home. li. viii. odyssæ) cum Minos bello contra
athenienses & megerenses (qui Androgeū filiū interemerant) detineret: Pasiphæ
eius uxor a Venere: quæ in sobolē solis irata erat: ad infauftum amorem formo

si tauri cōpelli: cū quo arte Dedali in uacca lignea corio amata uaccæ circūz
posita cōcubuit: ac grauida facta Minotaurū genuit. dicēte & Vir. i. vi. æneidos
Contra elata mari respondet gnosis tellus
Hic crudelis amor thauri suppositaq; furto
Pasiphæ: mixtūq; genus prolesq; biformis

Minotaurus inest: ueneris mounmenta nefandæ. Idem in bucolico.

Et fortunatam si nunq; armenta fuissent

Pasiphæ: niuei solatur amore iuueni.

Quod cū rescuisset Minos mōstruosū filiu: ex uxore natū: q̄a media pre homo
& altera media taurus erat: illū i labarynto cōclusit dicēte etiā Qui. i. viii. meta.

Quo postq; geminam tauri iuuenisq; figuram

Claudit: & æteo bis pastum sanguine monstrum.

Tertia fors annis domū: repetita nouenis. Nā uictis atheniēsis iussit Minos
in uindictam Androgei: illos quotannis septem ex filiis dare: quos in Minotaurο de
uorados præbebat: dicente Virgilio in. vi. Tum pendere pœnas Cætopidæ iussit
miserum septena quotannis Corpora natorum: stat ductis sortibus urna. Et ut
nōnulli serunt primis tribus annis plæbeiorum natos: secundis tribus anis po
pulares: tertiis uero nobiles exhibuerunt: inter quos Theseus sorte missus aditu
torio Ariadnes Minotaurum interemit: & ex ipso labarynto euasit: ac claz dif
fugiens Ariadnen & Phedram sorores & Minos filias transportauit: ut uidemus
in dictione Ariadne.

Minturne cum. i. latino: & t. exili scribitur: fuit oppidum in cāpania habēs pptn
quas paludes. in qbus Martus cū Syllæ rabiē effugeret delituit. De quo Iuena
lis in satyra Omnibus in terris inq; Exilium ut carcer minturnarūq; paludes.
Et mendicatus uicta carthagine panis: de Mario loquitur: sed suboscure quæ
dam tangit: quæ explanatione indigent. itaq; p loci huius declaratione tradu
endum duxi id Plutarchi quod in uita Marii ad rem hanc spectare uidet: cū
narrauerit Plutarchus discessum Marii ex minturnis: q̄ fere nudus & omni au
xilio destitutus abcessit: & delatū eū ad ænariam insulam dixerit: ubi Graniuz
& amicos alios quosdā cōperit: pseq; quæadmodū cum illis ad Hiempsalen nu
midarum regē p auxiliis nauigare deareuerat. Sed omnium egēs cū & aquæ in
opta grauaret ericē usq; siliciā maxime aquatum uenit: ubi a locis eius quæsto
re nōnullis ex sociis amissis: uix ipse euadere potuit: qn cōprehenderet. Sed ad
nauem reductus ad meningā inde insulā nauigauit: in q̄ certitudine suscepra
de salute filii: q̄ cū Cethego erat paulum respirauit. interim uenit in mentē pe
tere carthaginē: & hoc iō q̄a erat libyæ & eius urbis præfectus Sextilius uir qdē
romanus sibi diu cognitus: q̄ licet a se hactenus neq; grata neq; ingrata susce
pisset: sperabat tamen illum qdam cōmiseratione in se cōmorurū. & sibi ad mi
nus in cōmeatu præsidio affuturum. q̄re carthaginē attingens cum paucis so
ciis nauis egressus ē. Quod cū Sextilius præfectus p̄sensisset: statim obuiā Mario
lictore emisit: q̄ illi quoq; nunciaret ex aphrica q̄primū discederet: quod si secus
faceret: uelle se decretis senatus obtemperare: & romanorum hostem habere. Qui
bus a lictore auditis magna Marius mæsticia afficitur: & ingenti dolore cōfra
ctus immobiles in lictore oculos defixit: ac diu intra silentium se continens: re
p̄sibat casus acerbitatē: & cōmeatus necessitatē cōsiderabat. Sed instāte licto
re ac interrogante qd præfecto respoderet: Marius tūc suspiriis ab alto pectore

tractis: & a trocis oculos in listorem intendens: in hac tandem uerba prorupit nūtia. Sextilio te uidisse. C. Mariū in ruinis carthaginis sedentem: exulēq; & panem mendicantē. Nec plura dicens ad nauem q̄primū rediit. hac ex Plutarcho traducere uolui: ut id luuenalis intelligi possit. Et mendicatus uicta carthagine panis: hoc est apud carthaginem uictam: quia in ipsius carthaginis ruinis nec impetrare ualuisse.

Myoparo cum .y. græco scribitur: genus est nauis qua piratz uti consueuerant: a qua & ipsi myoparones uocati sunt.

Myoparones cū .y. græco scribitur: dicti sunt pyræte ut in p̄cedenti dictiōe uidimus
Myophones cuz .y. græco scribitur: dicitur myon idest muriū intersector: quo nomine nōnulli aconitum uocauerunt: ut in ea dictiōe uidimus.

Mipsæi prima cum .i. latino: sequens cum .ps. sequente. x. diphthōgo scribitur: populi sunt thraciz: ut ostendit Herodotus in .iiii. historiarum libro.

Miracium cum .i. latino & .c. exili scribitur. Nōnunq; ab antiquis habitū est in usu & adolescentulum denotat.

Myriandrus prima cum .y. græco: sequens cum .i. latino scribitur: nomen est uiri proprium: quod decem milia uir significat.

Myrica prima cum .y. græco: sequens cum .i. latino & ultima cum .c. exili scribitur: genus est uirgulti humilis: ut dixit Seruius: quod apud nos genestam quidam dici putant. Ideo ait Virgi. in bucolico humileq; myricæ.

Myrmix prima cum .y. græco: sequens cum .i. latino scribitur: dicitur apud nos formica.

Myrmidones prima cū .y. græco: sequens cum .i. latino scribitur: populi fuerunt thessaliz a myrmidone Iouis filio & eorū duce cognominati: ut scripsit Herato sthenes, Seruius uero sup. ii. xneidos librū: dicitur fuisse i artica regione puellā myrmionem nomine: ob solertiam & castimoniam mineræ gratā: quæ cū aratrum in odium Cereris a minerua conditum hominibus demonstraret: a turba ta minerua in formicam uersa fuit: quæ græca lingua **myrmix** dicitur: quā dā nauit: ut nunq; desisteret a cōgregandis granis. sed quia adueniente peste in ægina insula ex formicis deinde populi restituti sunt: ut late narrauit Oui. li. meta morphæos populi illi dicti sunt myrmidones.

Myrmilon eodem modo ut superior dictio scribitur: fuit histrionis nomen ut luuenatis: Aut myrmilonem ex prima infans: & a myrmice quæ latine formica dicitur: quasi ferens micam p̄scendit.

Myron cū .y. græco scribitur: fuit teste Plinio li. xxiii. natura. histo. statuarius Eleutheris natus: & Hegesiladis discipulus. Est etiā myron apud græcos quod a nostris unguentū dicitur. & ut dixit Pli. i. initio li. xiii. unguēta quis primus inuenit nō tradit. Illiacis tēporibus nō erat nec ture supplicabitur: cedri tantum & citri suorum fruticum & in sacris fumo. cōuolutum in nidore uerius q̄ odorem no uerant: iam rose succo recepto. Et s̄bdit primū quod equidem inueniā castris Dardi regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cæpit scrineum unguentorum. Et in sequentibus inquit unguentis cognomina dederunt aliis patriæ: aliis succi: aliis arbores: aliis causæ: & ut alibi ait fuit unguētaria uoluptas etiā a romanis inter laudatissima atq; etiā honestissima uitæ bona admissa.

Myrapia prima cum .y. græco & penultima cū .i. latino scribitur: genus est pyrorū sic quoq; teste dictorū Pli. li. xv. quia odore gratissimum gerunt: unde a myron

deducitur: quasi odorem redolentiū.

Myrobalanū cū .y. & .o. ante .b. & .a. āte. l. scribitur: fructus ē teste Pli. li. xii. natu. histo. arboris: quā helitropiū uocant: magnitudine auellanæ nucis. Cōmunis trogoditis: & thebaidi: & arabiz: quæ iudæā ab ægypto disterniat. Noscētibus unguenta cognitus: ut ipso nomine appet. nā uūpov unguentum designat: & βέλασιος nucē seu glandē: unde alio in loco de quodā palmarū fructu inqt rotū di sunt: & q̄ balanis similiores: & illū esse puto: quē alibi phœnicobalaū uocauit

Myronides prima cum .y. græco scribitur: nomen fuit pprium uiri athenientis.

Myrtus cum .y. græco & .t. exili scribitur: & non cum .th. aspirato: ut qdā putauerunt: arbuscula est nobis notissima: & ut dicunt poetæ Veneri sacra: & hoc teste Seruio sup. ii. georgi. uel q̄ gaudet litoribus: & Venus de mari dicitur p̄creata uel quod ut medicorum indicant libri apta est mulierum necessitatibus plurimis eadem teste Plinio in .xv. naturalis historiz primum Celenis in Elpenoris tumulo uisa traditur. & eodem libro ait uirgæ quoq; eius gestatæ uiatori pediti in longo itinere profunt. hac etiam coronabantur ouantes: ut uidebimus in dictiōe stemma.

Myrsus prima cū .y. græco scribitur: fuit pater Candaulis: ut in ea dictiōe uidimus

Myrsilus prima cum .y. græco: sequens cum .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo. ille idem qui & Candaules dictus fuit.

Myrtilus prima cū .y. græco: sequens cum .t. exili & .i. latino: ultima cum unico .l. scribitur: fuit teste Iginio in li. de astronomia poetica Mercurii filius ex Clytia: & Oenomai regis bellidis: & pisæ auriga: a Pelope in mare proiectus. Vnde pelagus myrtoum nomen assumpsit: ut in dictiōe Hippodamia uidimus.

Myrtoum cum .y. græco: & .t. exili scribitur. Pelagus est pars maris ægæi nomē ab Myrtilo accipiens: qui in illa proiectus fuit. Horatius in primo carminum. Myrtoum pauidus naua secet mare.

Myrrha cum .y. græco: & duplicato .r. atq; secundo aspirato scribitur: fuit Cynaræ cyproruz regis ex Cōcrea cōiuge filia: quæ id illa p̄curate a patre infcio effecta grauida: atq; deinde recognita: eius irā in sabazā diffugit: ubi deorum miseratio ne in arbore sui nominis transformata fuit. Cuius pariendi tēpore instante: & agēte solis calore Adonem peperit: quē nymphæ liquoribus unxere maternis: atq; adhibita diligentia nutriuere. ut late omnia p̄tractauit Ouidi. li. metamorphoseos. x. hanc arborem referente Plinio naturalis historiz. xii. in eisdem siluis cum ture pmixtam nasci tradidere nōnulli: plures separatim: & multis in locis arabiz gignitur. Estq; arboris altitudo ad quinq; cubita: nec sine spina: caudice duro & intorto: crassiore q̄ turis. Et ut ipse Plinius dixit: nō dant ex myrrha sabzi portionem deo: quoniam & apud alios nascitur.

Myrrhina cum .y. græco: & duplicato .r. atq; secundo aspirato subsequente .i. latio scribitur. Nōnulli uero ex latinis illud .y. græcum in .u. nostruz cōuertunt ac scribunt murrina: quā humorē subterraneum esse dixit Pli. li. xxxvii. naturalis historiz: & sub terra calore densatum: dixitq; habere nitorem potius q̄ splendorē Sed in precio uarietatem colorum esse subinde circum agentibus se maculis in purpurā candorēq; & tertium quendā ex utraq; ignescentē ueluti p̄ trāsitū coloris purpuræ: aut rubescentē lacteo. Sunt q̄ maxime in his laudant quosdā colorū repressus: quales in cælesti arcu spectant. maculæ pingues placent. translucere. quicq; aut pallere uitium est. Et ut idē auctor ait myrrhinam primus in

desiderium tractus finxit se insanū: & monetā spargere cœpit: qua re a domino repudatus ad Diogenē se contulit: cuius doctrina secutus euasit uir eloquens & ductus. de quo Menander comicus mentionem facit.

Monomachia cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: dicitur a nobis singulare certamen: Nā cōponit̄ ex monos qđ singulū denotat: & machia quæ ē pugna.

Monoscels cum. c. exili sequente. e. sine diphthongo scribitur: homines illi dicebantur teste Plinio lib. vii. naturalis historia: qui singulis œuribus, nascebantur: & miræ pernicitatis ad saltum erant: nam dictio est composita ex monos quod est unicum: & σκέλος crus.

Monœcus penultima cum. œ. diphthongo. & ultima cum. c. exili scribitur: portus est in Liguria. sic quoq; ab Hercule cognominatus: de quo Virgili. li. œneides. vi Aggeribus fœcer alpinis atq; arce monoeci. Nam componitur ex monos qui ē solus: & δίκος domus. Et teste Seruio ideo putant Herculem sic dictum: uel quod pulsus omnibus illic solus habitauit: uel quod in eius templo nunq̄ aliquis deorum simul colitur: sicut in templo Iouis colitur Minerva & Iuno: & in templo Veneris Cupido.

Monoptoton absq; aspiratione scribitur: dici potest unus casus. Nam componitur ex monos qui est unus: & πῶσις casus.

Monoxyla cum. y. græco: & unico. l. scribitur: designat apud nos ea quæ tantum modo sunt lignea: monos enim solum: & ξύλα ligna dicuntur.

Molossa cū unico. l. & duplicato. s. scribitur: regio ē europæ: quæ postea epirus dicta fuit: ut in ea dictione uidimus. Qui. in primo metamor. Nec contentus eo ē missi degente molossa Obsidis unius iugulum mucrone resoluit. at in molossa bonos canes nasci cū a multis refertur: tū ab Horatio in epodo: Nam qualis aut molossus: aut fuluus laconica uis pastoribus agam per altas aure sublata niues quæq; p̄cedet fera. Et uirgi. in. iiii. georgi. Nec tibi cura canum fuerit postrema: sed una Velocis sparthæ catulos acrenq; molossium pasce sero pingui: sed in canibus sparthanis seu laconicis uelocitas. in molossis fortitudo laudat̄. Et inde molossus dictus est pes quidā i metro ab ea patria saltatione cognominatus.

Molorchus cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Seruio sup. iiii. georgicorū pastor iuxta nemeam siluam habitans: qui: uenientem Herculem ad occidendum nemeum leone: hospitio excæpit: & interpretatur uix testiculos habens: nam μόλις est uix ὄρχις testis. Occiderat enim unus ex duobus filiis nemeus ille leo & ipse senex erat.

Molus cū unico. l. scribitur: fuit teste Homero libro. x. iliados uir cretensis: & Merionis aurigæ Idomeni pater.

Moeris prima cum. œ. diphthongo: sequens cum. i. latino scribitur: nomen fuit regis cuiusdam ægypti: ac pastor quidam ponitur a Virgilio.

Moerichus prima cum. œ. diphthongo: sequens cum. i. latino: ultima cum. ch. aspirato scribitur: fuit nomen uiri proprium.

Moedora cū. œ. diphthongo scribit̄: dicit̄ a nostris dicacitas: seu mordacitas.

Moesia cū. œ. diphthongo: & unico. s. sequente. i. latino scribit̄: fuit teste Seruio sup. primum georgicorum ciuitas haud longe a troia: & ut ostendere uidetur Macrobius non distans a gargaris oppido in radicibus montis idæ. nam ut Virgilius ait in primo georgicorum libro.

Humida solstitia atq; hyemes orate serenas.

Agricolæ: hiberno lætissima puluere farra.

Lætus ager: nullo se tantum moesia cultu

lactat: & ipsa suas mirantur gargara messes. hoc ē omnis regio quæ hyemes habebit serenas: & solstitia hyemuz: humida fructus optime p̄ducat. Et hæc quoq; agris adeo necessaria sunt: ut sine his: nec illi natura fœcundissimi moesiæ: aut gargarorū agri positi in imis radicibus idæ montis defluentis: unde humoribus irrigant̄ opioni fertilitatis responsuri sunt. Nam gargara teste ephoro li. histori. v. Et Arato in libro q̄ dicitur elegion: oppidum est ad radices mōtis idæ: cuius cacumen eodem mō gargara uocatur: ut Epicharmus in fabula quæ inscribitur troes ostendit. Homerus etiā p̄ excelssimo montis loco gargara posuit. Et teste Pli. li. xvii. naturalis hist. licet hæc hyemis serenitas messibus cōueniat: nō tamen arboribus expectēda est: cuius euideus cā ē: quoniā arbores fœtu exinanitas. & foliorū quoq; amissione languidas: naturale ē auide c̄surire: cibus autē earum ē imber. Et infra cōcludens ait: Qui ergo dixit hyemes serenas optādas nō arboribus uota fecit: nec p̄ solstitia imbres uitibus cōducunt. hæc ille: q̄ & plura de his prosequitur. Est etiam moesia cū. œ. diphthongo puincia iuxta macedoniam p̄anoniæ cōtermina: quam supiorem moesiam uocant: & est alia q̄ iter danubiū uersus oriētē usq; ad tyras fluuiū portēdit̄: q̄ moesia inferior uocatur.

Morphosis cum. ph. aspirato: & .i. latino scribitur: dicitur a nostris mutatio: & ideo morphea: ea dicitur infirmitas: qua mutatio fit coloris in colorem: aliquādo tumorem: & inde metamorphosis transmutatio seu uerius transformatio

Mucro cū. c. exili scribitur: quidā græcum dicunt: & a μῆρον: qđ ē longum deducunt. Nā ut ostendere uidet̄ Seruius sup. xi. œneidos ps ē lanceæ opposita cuspidi: unde cū i Pallātis funere disposuisset Aeneas uersis arcades armis ait Seruius lugentium more mucrone hastæ nō cuspidē cōtra terram tenentes erant scuta etiā inuertentes p̄pter numia illic depicta: ne eorum simulachra cadaueris polluerent̄ aspectu. cum lugentium mos sit prioris habitus immutatio: itaq; & si mortuis salue atq; uale dicerent: ut Aeneas ibidem: Salue æternū mihi maxime palla: Aeternumq; uale. Non id teste Varrone dicebant: quod aut ualere aut salui esse possent: sed quod ab his recedimus eos nunq̄ uisuri: unde ortum est teste Seruio: ut etiam maledicti significationem interdū uale obrineat: ut Terentius ualeant qui inter nos discidium uolunt: hoc est ira a nobis discedant. ut nunq̄ ad nostrum reuertantur aspectum. Ergo in uerbo uale quod mortuo dicebatur: non etymologia consideranda est: sed consuetudo: quod nullis uale dicimus: nisi a quibus recedimus Quare Donatus exposuit super Terentio in andria ubi dicit: Valeant qui inter nos discidiuz uolunt: hoc est abeant recedat quia discedentibus: & mortuis uale dicimus: uel potius eum male operaturus esset considerato patre honestius locutus est: & non dixit q̄ intereant pereant: & attende quod moderate pluraliter dixit cum significaret patrem. ualeant renunciationis: & imprecationis ē uerbum. hæc ille.

Mulcta cū. ct. sine aspiratione scribitur: de quo Gellius circa initium libri. xi. notitium atticarum inquit uocabulum ipsum mulctæ. M. Varro in undeuigesimo rerum humanarum non latinum: sed sabinum esse dixit. idq; ad suam memoriam mansisse ait in lingua samnitum: qui sunt a sabinis orti.

Mullus cum duplicato. l. scribitur: genus est piscis: qui græce myllos cū. y. græco scribitur: de quo Iuuenalis. Mullum sex milibus emit.

Muræna cum unico. r. & æ. diphthongo in penultima scribitur: genus est anguil-
læ: quam Plini. ix. naturalis historię dixit: quocunq; mense parere: cum ceteri
piscis statuto tempore pariant. Oua eius ut ait cirissime crescunt. Refert etiam
murenas ipsas in sicco littore elapsas uulgas coitu serpentum impleri putat. Et
in eodem libro dixit meliores apud nos in freto siculo capiuntur. quod Iuena-
lis tetisse uidetur cum ait in. v. satyra Byrrhoni murena datur: quæ maxima ue-
nit gurgite de siculo. Dixit etiam Plinius libro. xxxii. murenam habere animas
in cauda: eaq; ista celerrime exanimari: a capitis uero ictu difficulter. Et alibi i
eodem libro murenarum inquit uluarium priuatim excogitauit ante alios cur-
rus: qui coenis triumphalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero murænaruz
appendit. Et infra subdit apud baulos in parte baiana piscinam habuit Horren-
sius orator: in qua murenam adeo dilexit ut exaiatam fesse credatur. Et profe-
quitur in eadem uilla Antonia Trusi muræne: quam diligebat in aures addi-
dit: cuius pp famam nonnulli baulos uidere concupiuerunt.

Mus græce scribitur mys: sed nos illud. y. græcum in nostrum. u. conuertimus. &
dicimus mus: qui latine forex dicitur a corrosionis sono: & facit apud nos dimi-
nutium musculus cum. c. exili.

Musio cum unico. s. & i. latino scribitur: dicitur a græcis & a nostris catus: quasi
καυτός idest cautus. Sed ideo musio dictus q; muribus sit infestus.

Muscus cum. ch. aspirato scribitur: animal est ad similitudinem mutis binos tan-
tum modo dentes ex parte superioris mandibulæ: & totidem ex parte inferioris
detinens. suntq; flexi ad interiora: iuxta cuius umbilicum nascitur sanguineuz
apostema inter carnē & coriū: quod cū pelle ablatū p̄ciosum muschū conficit.

Mustela cum. c. exili & unico. l. scribitur: dici potest a nostris forex longus. nam te-
lon græce latine longum dicitur.

Musa cum unico. s. scribitur: & dicitur (teste Herodiano) a μῦσος: quod est in qui-
sitio. has nouem poætæ fuisse dixerunt: ut Hesiodus in theogonia ἐννέα θύγα-
τέρες μεγάλου Διός: hoc est noue filiarum magni Iouis. Idē Home. li. ii. iliados. S;3
ponit Hesiodus earum nomina tribus in his uersibus.

Κλιὼ τεύτερπη: τέθαλειά τε μελομένη τε
τέρψιχόρη τέρατώ τέωλυμνία τούρανη τε
καλλιόπη θηδε προφερειά τήνησ τιν ἀπαράτων

Et exponuntur a cōmentatoribus græcis: ita ut Clio dicatur a cleos quæ est glo-
ria ex rebus scilicet gestis: ob quod historica ab illis dicitur. Et nonnulli ex no-
stris Clio gesta canens transactis tempora reddit. Euterpe delectans interpreta-
tur: & tibicinaria ponitur a græcis: quare ex nostris quidaz ait. Dulciloquis ca-
lamos euterpe flatibus implet. Thalia a latinis quibusdam interpretatur capaci-
tas: sed a græcis commœdia uocatur: ut Comica lasciuo gaudet sermone thalia.

Melpomene uero ut meditationem faciens: ab illis tragica nuncupatur: ut mel-
pomene tragico proclamat mæsta boatu. Terpsichore exultans traducitur: ideo
q; ab illis citharistria nūcupatur: ut Dulcia terpsichore citharis modulamina

miscet. Erato ðore cātās ut Cū pletris erato saltat: canit: ābulat: & stat. Polyhym-
nia multæ memoriæ dicit. & ob hoc Rhetoricos dicitat polyhymnia musa colo-

res. Urania celestis interpretat: & astrologia a nobis dicitur: ut urania canit cæ-
los: & sidera tangens. Calliope uero pulchrum carnē dici potest: & ob hoc poætis

a græcis cognominat: ut Carmina calliope libris heroica mandata: quā p̄cellere

aliis dixit Hesiodus in ultio uersu: quem induximus. Quod ideo fieri exposuit
cōmentator Aristrachus: q; reliquas omnes intra se cōtinet. Et cum hec diuinā
quandam metro uim superaddidit: uero poætæ nonnūq; proprietates has con-
fundentes: unā p̄ reliq; ponunt: harū mater Tēspis dicta fuit: unde & musæ ipse
thespiades a poetis uocantur. Ouidi. li. v. metamorpho. Tēspis certate deæ
Dicuntur etiam pierides a noue natabus Pieri: quas canendo uicerunt: ut Vir-
gilius in bucolico: Dicite pierides. Dicuntur etiam libetrides a fonte libetrio il-
lis sacro: qui teste Solino est in magnesia: uel ut alii nonnulli uolunt a monte æ-
toliz. Virgi. in bucolico. Nymphæ noster amor libetrides: dicunt & aoniæ: ut i
ea dictione uidimus: quin & pegasides a fonte pegaseo: de quo in dictione me-
dusa uidimus. Sappho ad Phaonem: At mihi pegasides blandissima carmina di-
stant. Sunt non solū fontes: sed etiam montes dicati musis. ut Virgi. in. iiii. geor-
gicoruz. Sed me parnasi deserta p̄ auia dulcis raprat amor. & alibi: Pandite nūc
heliconæ deæ. similiter Ouidi. Virgi. helicon.

Musæus cum unico. s. & æ. diphthongo in penultima scribitur: fuit poeta antiq;is-
simus: & insignis apud græcos: & tēpore Orphei: ut Orpheus ipse in argonau-
tica attestatur: immo & unum ex argonautis fuisse ostendit. hunc nonnulli filiū
fuisse Apollinis attestantur. Alii Eumolphi cuiusdam filiū dicunt. inducuntq;
in testimonium illius epitaphiū his uerbis traductū: Eumolphi dilecti filiu; ha-
bet phalericum solū Musæū corruptum corpore sub hoc tumulo. huius iucun-
dissimum poema comperi de amore Leondri: & Hero.

Musicus cum. i. latino: & c. exili scribitur: & a musa deducitur.

Ac cū. æ. didhthongo scribit: dictio græca ē: & p̄ utiq; ac-
certe ponit: ut apud Terentiū in Andria: nā illa illū haud
nouit. idē ait. faciunt nā intelligendo: ut nihil intelligant
q; faciunt p̄fecto. Cicero de oratore li. iii. nā ille haud sane
quēmodū uerba struat: & illuminet a magistris istis req-
ret. Et cum apud græcos licet cū diphthōgo scribari bre-
uis sit: apud nostris etiam eandem regulam obseruat: & bre-

uis more græco a nostris poetis ponitur Virgilius.
Nabathea cū. th. aspirato scribit: regio ē quæ ab arabia incipiens quā intra se cō-
tinet usq; ad mare rubrū ex latere dextro: & psicū sinistro: atq; ex superiori parte i
indicum p̄tenditur. & ut sacræ litteræ attestantur a Nabaoth primogenito His-
maelis nomen accēpit. declinatuzq; hæc nabathea huius nabatheæ regio: & in-
de nabatheus nabathea nabatheum. Ouidi. li. metamorpho. i. Eurus ad auroram
nabatheaq; regna recessit. eadem olim mittebat elephātes: ut Iuuenalis i satyra
Atticus eximie: Dentibus ex illis quos mittit porta syenes.
Et quos deposuit nabatheo belua saltu.

Nanus prima ac secūda cū unico. n. scribitur: græcū est uocabulum teste Gellio
in. xviii. noctiū atticarū quo uocauerunt breui atq; humili corpe homines pau-
lulum supra terrā extantes: quos latine pomiliones dicimus.

Narcissus cum. c. exili: & i. latino atq; duplicato. s. scribitur: fuit Cephisi filii ex
Lyriope nympa filius formosissimus. de quo Ouidi. in. iii. metamor. libro fabu-
lam omnē elegantissime p̄tractauit. tetigit etiā Statius in. vii. thebaidos. & Sene-
ca in Hercule furente. sed alius fuit Narcissus Claudii imperatoris libertus po-
m

historica Clio
Euterpe delectans
Thalia a latinis
Melpomene
Terpsichore
Erato ðore cātās
Polyhymnia
Urania celestis
Calliope

Comentator
Aristrachus
Sappho ad Phaonem

Terentiū Andria
Cicero de oratore li. 3

- tentissimus sane apud principem: ut uidimus in dictione Massalina. Et ditissimus ut ostendimus in dictione creta: unde ait de illo Iuuenalis in satyra quæ incipit Plurima sūt fuscine: ubi ait: Quod si nō sufficiūt tibi sextertia q̄drigēta Nec creāsi fortuna unq̄: nec persica regna. Sufficiēt animo: nec diuitiā narcissi. Indulsiť cæsar: cui claudius omnia: cuius. Paruit imperiis uxorem occidere iussus: ut uidimus in dictione Messalina.
- N**aritua cum. r. exili: & .i. latino utrobique scribitur: fuit insula in mari ionio ex regno Vlyxis.
- N**asamones cum unico. s. scribitur: populi sunt in Libya iuxta aufchiseos ex uno latere: & littora syrtium habitantes ex altero. Et ut scribit Herodotus in quarto histori. Si quæ naues infeliciter actæ uenerint syrtibus inuolutæ eas spoliant. Sicque per rapinam cum aliis habent cōmercia spoliādo. Quod Lucanus tetigit in octauo cum ait.
- Hoc tam segne solum raras tamen exerit herbas.
Quas nasamon geos dira legit: quæ proxima ponto.
Nudus rura tenet: quem mundi barbara damnis.
Syrtis alit: nam litoreis populator arenis:
Imminet: & nullos portus tangente carina.
Nouit opes: sic cum toto commercia mundo.
Naufragiis nasamones habent. Idem Pli. in. v. natu. histo. confirmauit.
- N**astes cū. t. exili scribitur: fuit frater Amphimachi: & filius Nomiōis: & teste Homero in. ii. iliados ex his unus: qui in troianorum auxilia conuenere.
- N**auci cum. au. diphthongo. & .c. exili atque. i. latino scribitur: significat putamen nucis: & pro nihilo accipitur. Plautus in mustelaria: Qui homo timidus erit in rebus dubiis: nauci non erit: idem in truculentu. Tympanotrimpa amas hominem non nauci.
- N**auis a græco descendit quod est ναῦς.
- N**auigium cum. i. latino scribitur: dicitur nauis ductio: nam cum ἀγῶ quod est duco componitur.
- N**auta cum. t. exili scribitur: & sæpe ab antiquis nauita dicitur.
- N**auclerus cū. c. exili scribitur: dici potest nauicularius: quasi nauis clerus idest fors idem etiam græce nauarchos p. ch. aspiratum. I. nauis princeps dicitur.
- N**aumachia cū. ch. aspirato & .i. latino scribitur: dicitur a nostris bellum nauale seu magis præliū. Et cōponitur ex ναῦς: quod est nauis: & μάχη bellum.
- N**ausica cum. i. latino & .c. exili scribitur: & apud Homerum duplicatur aliquādo a. in fine: ac dicitur nauisica: fuit Alcinoi phæacum regis filia. dicente Homero in. v. odysseæ ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκίνοοιο: hoc est nauisica filia magnanimi Alcinoi. unde ait Martialis in. xii.
- Si mihi nauisica patrios concederet hortos.
Alcinoo possem dicere malo meos: de qua in dictione Aeneas uidimus.
- N**ausithous cum. i. latino & .th. aspirato subsequente. o. uocali scribitur: fuit Neptuni filius ex Periboa Eurymedontis filia: ac Homero teste li. vii. odysseæ alcinoi phæacum regis pater.
- N**axos cum. x. consonante scribitur: insula est in mari ægæo una ex cycladibus: cunctas alias uini fertilitate exuperans. unde Virgi. in. iii. æneidos inq̄ Baccha

- temque iugis naxoa.
- N**æra prima sine diphthongo: sequens cū. æ. diphthongo scribitur: nomē ē scēmi næ quæ teste Home. li. xii. odysseæ pepit Soli duas filias Phætusam. s. & Lāpetiā quæ armenta solis transeunce Vlyxe apud siciliā custodiebant: unde eodē mō scribendū est apud Virgilium in bucolico: ipse næram dum fouet.
- N**ebrodes cum. e. absque diphthongo: & .o. post. r. & ante. d. scribitur: dicuntur p̄p̄te apud græcos damarum pelles: a quibus bacchantes ipsæ cognominatæ sunt: quæ illis utebantur: ut uidebimus in dictione orgia.
- N**ectar cū. c. & .t. exilibus scribitur: dicitur deorū potio: quæ teste Festo a nostris murrina dicebatur: & ut quidam putant ex uuæ genere murrinæ cognominata.
- N**ecos cum. c. exili scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarum. ii. filius Psameticus & ægypti rex: cui filius Psammis in regno successit.
- N**eiphyle secunda cum. i. latino: sequens cum. ph. aspirato: & .y. græco ultima cum unico. l. scribitur.
- N**eleus prima cū. e. absque diphthongo: & cū unico. l. scribitur: fuit rex in pylo: & teste Home. in. xl. odysseæ habuit uxore Chlorim: ex q̄ genuit Nestorē: Chromiū: Periclymenē. Agerochū: & Peronē. Et ut nestor ipse apud Homerū in. xi. iliados enarrauit. Hercules eius domū: & patriā euerit: ita ut ex duodecim fratribus ipse solus remanserit: & a Neleo patronymicum neleides deriuatur.
- N**eominia absque aliqua diphthongo: & cū. i. latino scribitur. dici potest a nobis nouilunium. nam cōponitur ex neos: quod ē nouus & μῆνια: quæ est menstrua hoc ē luna a μῆνη: qui mensis dicitur deriuata: eo q̄ singulo mense a mulieribus defluant: unde μῆνιαῖος menstruosus a nobis dicitur.
- N**eoptolemus cū. r. exili & unico. l. sequente. e. absque diphthongo scribitur: dictio est cōposita ex neos q̄ est nouus: & ptolemus miles: q̄si nouus miles. nā πτολεμῶ apud æoles idē ē: quod apud atticos πτολεμῶ id est pugno: & fuit nomen proprium filii Achillis ex Deidamia: qui deinde teste Seruio sup. ii. æneidos a capillorum qualitate dictus est Pirrhus. Ouidi. in. viii. heroidū epistolarum. Pyrrhus achileidos animosus imagine patris.
- N**eophytus cum. y. græco: & .t. exili scribitur: dici potest a nobis nouellus. naz cōponitur ex neon: q̄ est nouum: & φυτόν germen siue planta.
- N**epa uel more græco nepes cum. e. absque diphthongo scribitur: dicitur teste Seruio apud nos scorpio: huius græcum genitiuum diuisit Cicero in arato more græco cum ait: atque oculos urget pedibus pectusque nepai: pro nepæ.
- N**ephresis absque diphthongo: & simpli. s. sequente. i. latino scribitur: est renum passio quam latine traductam comperi rien huius rienis. nam a νέφροι: quæ sunt renes deducitur.
- N**eptunus cū. t. ex exili & unico. n. scribitur: nā penultimā corripit: nō ē dictio græca: uel ab illis originē trahens. Sed teste Ballo apud Ciceronē in. ii. de natura deorum a nādo paululū primis litteris imutatis deducitur: ut uidimus in dictione deus: fuit Saturni filius ex Ope. de eodem Varro de lingua latina sic ait: Neptunus est deus maris: uel ipsū mare dictum: q̄ terras nubat. i. cooperiat.
- N**ereus prima absque diphthongo scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia marinus deus Oceani: & Tethyos filius: ac Chlorim sororem uxore accepit: ex qua nymphas plures progeniuit. hunc omnium antiquissimam dixit Orpheus in argo nautica cum ait. Νηρεαῖ μὲν πρῶτιστὰ καλῶ πρεσβύστον ἀπαντῶν:

sed de filiis Oceani: & Tethyos Orpheum intellexisse puto: ut Hesiodus ipse in theogonia qui ait $\omega\pi\epsilon\sigma\theta\upsilon\tau\alpha\tau\omicron\nu\ \omega\alpha\iota\Delta\omicron\nu$ idest antiquissimum filiorum. s. Oceani: & pro mari nostro mediterraneo accipitur.

Nereides cum. i. latino scribitur: patronymicum est femininum a Nereo deductum: & significat filias. Nerei: quae nymphae fuerunt aequoreae. Marcialis in primo: Lu sit nereidum docilis chorus aequore toto. Ovi. in heroidibus.

Vtq; celer redeas uirides nereidas oro.

Neritoscū. i. latino: & .t. exili scribitur: mons est teste Plin. li. iiii. natu. histo. in itha ca insula: quod nomen nonnunquam per tota insula capi uidetur. Vir. in. iiii. aeneidos. iam medio apparet fluctu nemorosa tacynthos. Duli chitunq; fameq; & neritos ardua saxis. at neritū teste Plin. eodē lib. oppidū fuit celebre in acarnania parte epiri: postea dictū leucas: ut in ipsa dictione uidimus.

Nestor cū. t. exili scribitur: fuit teste Homero in. xi. odyssae Helei filius ex Chlori uxore: qui ut idem Homerus in. ii. iliados ait cū quinquaginta nauibus ex pylo contra troianos uenit: quā in tricentesimo anno esset. ipso rē dicente apud Ouidium in. xii. metamorphoseos Vixi annos bis centum & tunc tertia uiuit aetas. Et Iuuenalis in satyra Omnibus in terris inquit: Rex pylus magno si quicquam credis homero: Exemplū uitae fuit a cornice secundae idest fuit exemplū secundae uitae citra cornicem nam fuit ut refert Plinius. vii. naturalis historiae. Hesiodus qui primus de hoc aliqua perdidit fabulose: ut reor multa de hominum aequore referens cornici nouae nostras attribuit aetates quadruplū eius ceruis: id triplicatū coruis: & reliqua fabulosius in phoenice ac nymphis citra cornicē: ergo est aetas hominum quae primū praebet uitae exemplū: ea triplicata uitam facit nestoris: quod secunda uitae dat exemplū. Et Nestoris uita triplicata eam quae cornicis est. i. ix. hominū aetates ut Ovi. ora capitq; nouem cornicis secula passer.

Nestus cum. t. exili scribitur: fluuius est thraciae a strymone secus abderam ciuitatem fluens: ubi quondam Diomedes equis hospites suos dare solebat in cibum de quo Hesiodus in theogonia meminit.

Nixthos prima cum. i. latino: sequens cum. x. diphthongo: ultima cum. th. aspirato fluuius est teste Theocrito: quem expositores dicunt esse in sicilia.

Nicander cū. i. latino & .c. exili scribitur: fuit poeta graecus: quae Didimus fabulosum uocat: hic a nuptiis Iunonis & Iouis incipiens: omnes deorum successus usque ad sua repta pertractauit: quae in multis Virg. imitatur: & in captura troiae & in fabula Endymionis. sed quia nimium fabulosus inquit Virg. Si credere dignum est Pan deus arcadiae capta te luna sefellit.

Nicanor cū. i. & .c. exili scribitur: fuit Seleuci macedoniae regis cognomen: quasi uir uictoriosus. Nam nice uictoria est: & $\alpha\iota\eta\eta\upsilon$ uir.

Nicearchus prima cū. i. latino: sequens cū. c. exili: ultima cū. ch. aspirato scribitur: fuit pictor sua aetate eximius. hic inter alia Venerē inter gratias: & Cupidinem pinxit: & Hercule tristē infantiae poenitentia: & interpretatur nomen: quasi uictoriae princeps.

Niciteria cū. i. latino ubiq; & absq; aspiratione scribitur: ornamenta sunt quaedam uictoriae. Iuuenalis in. ii. satyra. Et ceromatico fert niciteria collo. Nam a $\nu\iota\kappa\eta$ quae est uictoria deducitur: cum terminatione similitum nominum in eria: ut filateria: frabateria: & similia.

Nico cum. i. latino & .c. exili scribitur: fuit tarantinus quidam tempore Hanniba-

lis: de quo satis Liuius.

Nicos eodem modo: ut superior: sed cum. s. in fine scribitur: fuit ciuitas in asia.

Nicomachus ultra cū. ch. aspirato scribitur: quasi bello uictor dicitur $\nu\iota\kappa\eta$ enim est pugna: $\nu\iota\kappa\eta$ uictoria: fuit hoc nomen Aristotelis pater medicinae artis professor & Amyntae regis medicus: quae pater fuit Phillippi patris Alexandri. alius fuit Aristotelis filius: cui aethicam inscripsit. alius fuit pictor sua aetate nobilis: ut testatur Plinius li. xxxv. naturalis historiae: fuitq; filius Aristocheni: atq; illius discipulus: nec alium in ea arte uelociorem fuisse dixit pinxitq; inter alia raptū Proserpinæ: quae tabula fuit in capitolio in Mineruae delubro.

Nicomedes cum. t. latino: & .c. exili scribitur: fuit rex bithyniae.

Nicophanes eodem modo scribitur: fuit teste Plin. li. xxv. naturalis historiae: pictor sua aetate eximius: sed arte multum: & a Zeusi & Apelle distans.

Nicostrata cū. i. latino: & absq; aspiratione aliq; scribitur: interpretatur quasi uictoriosus exercitus: fuit mater Euandri arcadis futurorum uaticinatrix: quae a carminibus quibus phoebi oracula significare solebat: Carmentis latine dicta fuit uel ut alii nonnulli uoluerunt a carpento quo utebatur: sic quoq; fuit cognomen nata: ut in dictione Carmentis uidimus: haec ut in initio horum commentariorum uidimus latinis primum litteras dedit.

Nyctileus prima cum. y. graeco: sequens cum. c. & .t. exilibus atq; .i. latino scribitur: cognomen fuit Bacchi ab eius sacris: quae nocte celebrabantur acceptum. unde Ouidius libro primo de arte. Nyctileumq; patrem nocturnaq; sacra precare. Virgilius in. iiii. georgicorum. Inter sacra deū nocturniq; orgia bacchi. nam $\nu\iota\kappa\tau\omicron\varsigma$ graeco: & in genituo $\nu\iota\kappa\tau\omicron\varsigma$ a nobis nox huius noctis dicitur. Et inde nyctileus. id est nocturnus deducitur.

Nyctimene eodem modo uti superior dictione scribitur: & fuit puellae nomen: quae cum patre concubuit: sed facinus recognoscens aufugit in siluas: & lucem exorsa: non nisi nocte uolat.

Nycticorax prima cum. y. graeco: reliquae sine aspiratione: & cum. i. latino scribitur nonnunquam etiam a nostris dicitur nocticorax cum. o. loco ipsius. y. graeci. interpretaturq; nocturnus coruus: $\kappa\omicron\rho\alpha\varsigma$ enim a nostris coruus dicitur: nam auis est nigra: & sola nocte uolans atq; clamans.

Nyctoris prima cū. y. graeco: ultima cū. i. latino: reliquae sine aliq; aspiratione scribuntur. definitq; in. s. & non in. x. fuit regina babiloniae. quae teste Herodoto libro historiarum. i. sola post Sermiramim foemina ibidem regnauit.

Nilus cū. i. latio & unico. l. scribitur: sed apud graecos prior diphthongū habet ei: quae apud nos abiiciēs. e. solū. i. pductā retinet. nam dictione est composita ex neos quae est nouus & .i. lys limus: ubi abiecta ultra syllaba prior dictionis remanēs. e. cū. i. sequētis dictionis diphthongū facit: ita ut dicat nouus limus. i. iundationis tpe: Quod Virg. in. ix. aenei. tetigisse uidet: cū ait: At pingui flumine nilus. nam prius teste Seruio sup. iiii. georgi. melo dicebat: quo nomine illū Seneca de situ idiae uocitauit. Et est fluuius aegypti ex maioribus totius orbis: cuius teste Lucano in. x. Arcanū natura caput non perdidit ulli: sed imensa aquarū mole singulis annis sole existente in cancro totā aegyptū exundat. Et ut ait Virg. in. iiii. georgi. Diuersa ruēs septē discurre in ora usque coloratis annis deuexus ab indis. i. nigris aethiopibus.

Nimbus non est dictione trahens originem a graecis: sed mere latina: ideo cum. i. latino necessario scribitur.

Nymphæ cū .y. græco scribitur: latine dicitur sponsa. Sed putauerunt antiqui nym-
phas aquarū esse deas: quasi lympharū numina. unde teste Seruio in Tityrum
omnibus aquis præfunt. Varro uero nymphas esse dixit. quas & musas. nec im-
merito cū teste eodē Seruio sup septimā æglogam. aquæ motus musicam faciat
Quare idem Varro tres tantū musas cōmemorauit sunam quæ ex aquæ nascit
moru. Aliam quæ ex sonu fit aeris percussu. Tertiam quæ mera tantū uoce consi-
stit. Ex quo Vir. musas ipse uelut nymphas nōnunq̄ inuocauit: cum ait in bu-
colico: Nymphæ noster amor libetrides.

Niobe cum .i. latino scribitur: fuit filia Tantali: & soror Pelopis: uxorq; Amphiois
ut in ea dictione uidimus: hæc teste Diodoro siculo libro historiarum. v. filios
septem & totidem filias peperit summo decore præstātes: unde tali prole supbiis
admodū gloriabatur se Latonæ præferens numero filiorū: itaq; ira motam fabu-
læ Latonæ ferunt Apollini ut Niobis filios: Dianæ ut filias arcu interficerent
mandasse: quibus matri obtēperantibus cōtigit eodem tempore: & abundare fi-
liis Nioben & carere.

Nireus cū .i. latino scribitur: fuit teste Homero libro Iliados. ii. omnium græcorum
qui ad troiam nauigauerunt speciosissimus: infra tamen Achillem: sed quia im-
bellis erat: pauci eum sunt secuti.

Nisa cū .i. latino & unico. s. scribitur: fuit teste Homero libro Iliados. ii. urbs hellados
est etiā nomē femine: de qua Virgi. in damone: Mopso nisa datur.

Nysa cum .y. græco & unico. s. scribitur: fuit teste Diodoro siculo libro historiarū
primo urbs foelicis arabæ propinqua ægypto: unde & græci a patre idest loue
hoc est die: & loco idest nysa Dionysiū appellēt. huius urbis Home. qui in ægy-
pto fuit: in suis hymnis meminuit: dicens esse nysam urbem supra mōtem excel-
sum ac florentem longe a phœnicia: ferme ægypto cōterminum: in qua sane ur-
be uinez fuisse inuentorem Dionysium dicunt. Quem greci Bacchum. ægyptii
Osirim fuisse asserunt. unde & unus ex duobus parnasi collibus deo Baccho di-
catus nysa dicitur: qui & alio nomine cithæron cognominatus fuit: ut uidebi-
mus in dictione parnasia.

Nysus eodem modo scribitur: & est Bacchi cognomen a nysa urbe foelicis arabæ
ut in præcedenti dictione uidimus cognominatus.

Nysæa prima cum .y. græco: sequēs cū .æ. diphthongo scribitur: fuit teste Hero. &
Curtio urbs clarissima in india a Libero patre condita sub radicibus mōtis. quē
meron uocat: id quoq; nomē a cognomīe cōditoris sortita: at uero ægyptii teste
Diodoro Osirim: qui & Dionysius cognominatus fuit: illius cōditore i memori-
am illius: quæ erat in ægypto fuisse asserūt: i q̄ & hederā plantasse dicunt.

Nisus alius qui Hyrtaci fuit filius: ut in ea dictione uidimus: cum .i. latino scribitur
& similiter Nisa pro femina: ut supra uidimus.

Nisæus prima cum .i. latino: sequens cum .æ. diphthongo scribitur: locus est teste
Herodoto libro historiarum. vii. inter medos: ubi magni & pulcherrimi equi
nascuntur.

Nisæe eodē mō ut superior dictio scribitur: nomē ē nymphæ p̄priū: de qua Virgi. cir-
ca finē. v. æneidos meminuit cū ait: Nisæeq; thaliaq; cymodoceq;.

Nisyrus insula est teste Homero libro Iliados. ii. quam expositores circa couē esse di-
cunt: & optimum utnum producere.

Noes cū .æ. diuisis syllabis scribitur: fluuitus est thraciæ teste Herodoto libro histo-

riarum quarto. qui in istrum defluit.

Nonacria cum .c. exili & .i. latino scribitur: est teste Lactantio grāmatico super. iiii
thebaidos nomen loci seu agri arcadiæ: in quo Iuppiter in speciem Dianæ con-
uersus cum Calystone Lycaonis filia concubuisse narratur. nonnulli uero & p
tota arcadia capiunt atq; ex latino: quod est nouem: & græco quod est ἀκρη:
id est uertices: hoc est montes cōpositum uolunt: quasi nouē sit montibus redi-
mita. Sed constat plures in ea esse: ut uidimus in dictione arcadia.

Noricum cum .i. latino & .c. exili scribitur: regio est macedoniæ. hæc teste Plin. lib.
.iii. naturalis historiæ est cōtermina dalmatiæ: atq; mari ionio: de q̄ sic meminit
Virgilius in fine libri georgicorum tertii cum ait: Tum sciat æreas alpes & nori-
ca siquis Castella in tumulis.

Notion cū .t. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Home. in. ii. Iliados urbs in æolia.

Notus cum .t. exili scribitur: uentus est meridionalis nebulosusq; & humectus. Et
teste Gellio græce notus. latine humor dicitur.

Nothus cum .th. aspirato scribitur: quēmodum latine dicendum sit: teste Seruio
sup. vii. æneidos nō habetur: unde Virgi. in. ix. græcū uocabulū posuit cum ait
Et primum antiphaten is enim se primus agebat Thebana de matre nothū sar-
pedonis alti. & in. viii. Supposita de matre nothus furata creauit:

Nox ut in prio horū cōmentariorū li. uidimus a græco p̄ conuersionē. y. græci i
o. nostrū deducit: & teste Varrone hæ noctis solidæ sunt ptes: uespa: cōticipiniuz
in tepestū: hallicinium. diei uero lucifer: mane: ortus. meridies: occasus: crepu-
sculum uero qd̄ est dubia lux a crepero: quod dubiū descendens. licet utriq; tpi
possit cōiungi: usus tamē teste Seruio sup. ii. æneidos obtinuit: ut matutino iū-
gamus. at Lucanus ab ea cōsuetudine dissentire uidet: cū ait: Longa repulso
nituere crepuscula phœbo. manū uero unde ē mane bonū dixerunt ueteres.

Numidia cum .i. latino utrobiq; scribitur: & originez trahit a uocabulo græco: qd̄
est νόμος: & pastores designat: unde νόμος apud græcos pabulum dicitur:
inde Plinius li. v. naturalis historiæ. numidiæ uero inqt nomades a permutadis
pabulis dicuntur: & mapalia sua: hoc est palustres domus sunt circūferētes. hæc
ille. Quare ab νόμος nomedia magis dicēda uideretur: cum. o. post. n. in prima
syllaba: sed nos i. u. nostrum traduximus: & numidiā diximus. habetq; ab ortu
syrtes quasdā paruas: unde regio carthagenenses incipit a septentrione mare: qd̄
uersus sardiniā tendit: ab occasu mauritaniam: & a meridie æthiopiam: nec te-
ste Plinio præter marmoris numidici ferarūq; puentum aliud insigne habet.
Sunt in ea clare urbes hippon: rheyum: & rusticacla.

Numisma cum .u. a nobis unico sequente. m. & .i. latino scribitur: q̄q̄ a græcis cum
o. post. n. & ante. m. scribitur: uidelicet nomisma. Nam a νόμος quod est lex de
riuari dicunt. Quam sane scripturam: & Hora. ipse seruauit cum ait Regale no-
misma philippos. At alii cum .u. scribunt: & breuem primā conseruant: ut Mar-
tialis libro epigramatum primo.

Cum data sint equiti bis quinque numismata quare
Bis deties solus sextiltane bibis: a quo sane: ut pluribus placet.

Nummus cū duplicato. m. deriuatur: quod iō duplicare dicitur: ut primā produ-
cere possit. Persius in satyra quæ incipit Hic mos est: Credere tum nūmos mar-
co sub iudice palles. Erantq; nummi ærei: argentei & aurei atq; ex his mixti. Et
ut refert Plinius. xxxiii. naturalis historiæ. populus romanus ne qdem argēto

signato ante Pyrrhum regē deuictum usus est. libera: unde etiā nunc libella dicitur: & dipondius appēdebat assis. Quare æris grauis poena dicta: & adhuc expensa in rationibus dicuntur. Quin etiā militū stipendiorū: hoc est stirpis ponderandæ pēfatores libri pendes dicunt. Seruius primus signauit æs: antea rudi usos romæ Timous tradit signatum est nota pecudū: unde & pecunia appellat. maximus census. c. x. assiū fuit illo rege: argentū signatū est anno urbis quingētesimo octogesimo quinto. Q. Fabio cos. quinq; annis ante bellū primū punicū. Et placuit denarius p decē libris æris: quonarius p quinq; sextertiū p di pondio ac semisse: libræ aut pondus æris iminutū bello punico primo cū impē sis respub. nō sufficeret. Nota æris fuit ex altera pte lanus geminus: ex altera ro strū nauis: in triente uero & quadrante æs quadrās ante triūcis uocat a tribus unciis. Postea Hannibale urgente. Q. Fabio maxio dictatore asses unctiales facti. placuitq; denariū sedecim assibus pmutari: quonariū octenis: sextertiū q̄ter nis. ita respub. dimidium lucrata est. In militari tamē stipendio semp denarius p decē assibus datus. Nota argenti fuere bigæ: atq; quadrigæ. Et inde bigati q̄ drigatiq; dicti: mox lege papiniana semiunciales asses facti. Licinius Drusus in tributo plebis octauā partē æris argento miscuit. Aureus nūmus post annum sexagesimū secundum p̄cussus est. Sed præter alia inquit Pli. miror populū romanum uictis gentibus in tributo semp argentū nō aurū impasse: sicut carthagini Hannibale uicto argenti pondo annua in quinquaginta ānos: nihil auri. & infra subdit auri in populi romani Aerario fuerūt. Sex. Iulio. L. aurelio cōss. se p̄tē annis ante punicū bellū tertiu pondo septingenta uigintifex argenti nona ginta duo milia. Et extra numerum trecenta & septuaginta quinq; milia. Itē belli fortialis initio octingenta quadraginta sex auri pondo Cæsar primo introitu in ciuili bello ex ærario p̄tulit. Laterū aureorū triginta sex milia: & in numero pō do trecenta. nec fuit aliis tēporibus respub. locupletior. Intulit & Aemilius Paulus Persa rege macedoniæ deuicto prædā pondo triū milia. a quo tempore populus romanus tributū petere desit. & ut idem Pli. attestatur: qui primo denarium ex auro signauit: later auctore incerto.

Nūm̄itor cum. i. latino & c. exili scribit: fuit albanorū rex: & frater Amulii.

Littera apud græcos duplicis ē formæ: ut i primo horū cōmentariorum libro ostendimus. Nos uero unius tantū habemus: ut & illi antiquitus habuerūt: quā aspirantes articulū masculinum conficiunt. & quam alterius formæ adinuenerūt. atq; o. magnū uocant: cū solum proferunt semper sine aspiratione scribūt: & p aduerbio capiunt. Nos uero nūquā solum. o. aspirari consueuimus sed pro aduerbio semp assumimus: Quandoq; quidā

uocandi: ut Virgilius in primo æneidos O regina nouam cui condere iuppiter urbem iustitiāq; dedit. Persius in prima satyra: Quisquis es o modo quem ex aduerso dicere feci id est o tu. quandoq; uero optandi: ut Virgilius in. viii. Assis o placidusq; iuues: numina firmes. Quaudoq; etiam indignandi: ut Cicero libro inuestiuarum primo. O tempora o mores Persius in prima satyra O mores: Vsq; adeo nescire tuum nihil est: nisi te scire hoc sciat alter. Aliquando autem pro aduerbio ponit admirandi: ut luueualis: O qualis facies: & quali dig-

na tabella: & Persius: curas hominum: nā immoderatas sollicitudines admiratur: quas græci μελεδοναο uocāt: eo quod μελη εδουσιν id ē mēbra corro dūt: iō apud nos curæ: quod cor urāt uel rodant uocantur ob quod & p amo re nonnunquam ponitur. Virgi. in. iiii. æneidos At regina graui iam dudum saucia cura. Et ueneris iustissima cura. nonnunq; uero & curare p̄ficere dici mus: ut Virgi. in. iiii. æneidos Corpora curamus fessos sopor irritat artus. idem in. iiii. georg. Tum tecta petunt: tū corpora curant.

O axis cum. a. post. o. & ante. x. consonantem scribitur: ciuitas est cretæ: in qua teste Herodoto libro historiarum. iiii. Etearchus pater Phonimæ regnauit: quaz dixit matrem fuisse Bati: qui cyrenem urbē ædificauit: de quo in dictiōe Barus & dictiōe cyreni uidimus.

O belus cum. e. absq; diphthōgo & unico. l. scribitur: dicitur latine ueru. Et inde obeliscus diminutiuum nomie magis q̄ re. cum magnæ moles obelisci dicant: ut in sequente dictiōe uidebimus.

O beliscus cū. i. latino & c. exili scribitur: est teste Ammiano Marcellino rerū gestarum libr. xvii. asperrimus lapis in figuram mætæ cuiusdā sensim a p̄citate in excelsum cōsurgens: & ne radium imitetur paulatim gracilescēs: specie quadra ta in uerticem p̄ductus angustū: manu leuatus artificii. Obeliscos fuisse plures romæ cum historia: tum res ipsa indicat. Sed qui integri corruptiue aut fuerit aut nunc cernuntur: a thebis: ac aliis egypti urbibus p̄ductos fuisse Plinius in naturali historia: & præfatus Ammianus ostendunt. Sed de eo q̄ quocq; in uaticano iuxta basilicam beati Petri conspicitur: & corrupte ab insciis iulia uocitaē Plini. ipse libr. xxxv. meminit atq; illum tertium ex maioribus ponit: q̄ unq; romæ aduecti fuerunt. Et libro. xvi. ubi de arborum magnitudine p̄tractat: hæc i quit uerba abies ammiratōis præcipue uisa est in nauī: quæ ex ægypto Cati p̄cipis iussu: obeliscum in uaticano circo statutum abduxit: de qua nauī plura p̄ sequitur: & nihil admirabilius in mari uisum fuisse asserit. Ammianus uero in præfato libro cum thebarū egyptiarum situm: & successum pulcherrime enarrasset: subdit in hac urbe inter labra ingentia diuersasq; moles figmēta ægyptiorū numinū exprimentes obeliscos uidimus plures: aliosq; iacētēs & cōminutos quos antiqui reges bello domitis gentibus: aut p̄spicitibus rerū elati: mōtūz uenis uel apud extremos orbis incolas p̄scrutantes excisos erectosq; diis superis dicarunt. Et in sequentibus idem auctor ostendit obeliscos non solum a thebis romam aduectos: sed Octavianū Augustū duos admirandos ex heliopoli urbe etiā egyptia transtulisse. Quorum ut ait unus in circo maximo. alter in campo locatus est martio: & iucundissima plura p̄sequitur: quæ sane referre longū esset Plinius etiam in. xxvii. naturalis historiae refert Theophrastum tradidisse in ægyptiorum commentariis reperiri fuisse apud eos in iouis delubro obeliscum e quattuor smaragdīs quadraginta cubitorum longitudine: latitudine uero in parte duorum in parte quattuor. Id etiam prætereundum non est: obeliscos ut plurimū notis hierographis insculptos fuisse: q̄s (ut præfatus Ammianus ait) undiq; incisas initialis sapientiæ uetus insigniuit auctoritas. Nam multa uoluerum & ferarū etiā alieni mundi genera insculpebāt: quæ uel regū gloriā sequē tibus etatibus: uel eorū p̄soluta uota mōstrabāt. nō enī ut nunc litterarum formæ ac numerus præstitutus erat: q̄bus qcquid humana mens cōcipere potest facile exprimitur: sed singulæ litteræ apud illos: quæ animalū figuris designa-

bantur: singulis nominibus inferuiebant: & uerbis nonnūq̄ & integros sensus representabāt. Nā p uulturē nature uocabulū pandūt: quia nullos mares posse inter has alites inueniri rationes memorāt physica: p̄q; speciē ap̄is mella cōfici entis regēdicabāt. Cui cū iucūditate moderāte aculei inesse debēt qn̄ ēc̄ & Seruio referente super quintum æneidos p̄ draconem in caudam reuolutuz & illā mordentē annū illi iudem indicabant: cū in se ipsum eodē modo recurrat: ac cōsumat. Itaq; teste Cornelio Tacito primi p̄ figuras animalū ægyptii sensus mētis effigebāt: & antiquissima monumēta memoriæ humanæ impressa faxis icet nuntur. de quibus in dictione phœnices loquemur.

- bolus cum unico. l. scribitur: genus est ponderis sex cōtinens siliquas: qui & alio nomine scrupulus dicitur. de quo in dictione talentum late uidebimus.
- caleæ cum. c. exili & unico. l. & duas. e. subsequētibus scribitur: fuit teste Homero libro. ii. Iliados bætiæ ciuitas.
- cha cū. ch. aspirato scribitur: nomē est a græco deductū: ac a nostris cōpositum ex illoruz masculino articulo: quod est. o. & χην χηνός: quod apud illos idest q̄ apud nos anser huius anseris: ita cōponētes antiqui nostri. o. cū χην & in recto abiiciētes ultimū. n. dixerūt ochā huius ochæ. nōnulli uero cōmutātes illud. o. in. au. diphthongon dixerunt auchā auchæ: p̄ modū quem in. ii. horum cōmentariorū li. quū de. au. diphthongo tractaremus declarauimus.
- ceanus cū unico. c. atq; illo exili & .e. absq; diphthongo scribitur dicitur id mare quod uniuersam circuit terram: ob quod & ab ipsis græcis amphitrites etiā uocatur: ut in ea dictione uidimus. Sed oceanus teste Solino a uelocitate cognominatus est. Nāz ὠκεὺς unde oceanus dicitur: a nostris uelox interpretatur. Sane ex hoc mari omnia nata fuisse dixit Hesiodus in theogonia: iuxta quod Virgilius in. iiii. georgicorum inquit: Oceanūq; patrem rerum nymphaq; sorores. Homerus uero dixit in Iliade illuz deorum patrem: & Tethym matrem: quum ait ὠκεανὸν τῆεὼν γένεσιν καὶ μητέρα τῆθῶν: dixit etiā ex ipso omnium amnium fontiumq; cursus initium capere. Itaq; cum uniuersam terram circueat: etiā ab occasu Solis irrumpens mediam hanc nostram habitabilem regionem amplis: & nominatissimis æquoribus alluit. Et scissis calpe atq; abila montibus quos columnas Herculis nominant: inter hispaniam quam leuo latere radit. & mauritaniam circa quam dextro diffunditur: fretum primo efficit longitudinis. xv. milium passuum: & latitudinis uix septē: ut Pomponius attestatur. Ita ut factū quodaz hostio limen aperire dicatur. Et inde mediterraneis finibus immixtus usq; in orientem: & septentrionem propellitur. Is ergo oceanus qui hispaniam perfundit: hibericus nominatur. ab ipsa scilicet hispania: quæ olim hiberia dicebatur: & circa insulas baleares: quas primo ostendit balearicus dictus est. Deinde qui narbonensem prouinciā contingit gallicus: mox a liguria linguisticus. Deinde usq; ad siciliā tuscus uocatur: quem græci tyrrhenū. itali inferū nominarūt. inde inter siciliā & italiā p̄gens ionicū mare incipit: sed in leuuz ex aduerso ad illyricū adriaticū uersus uenetias sinū efficit. At ab initio adriatici ionii nomen accipiens: longa p̄ spatia in asiā usq; ptenditur: ut in dictione Ionii mare late uidimus. Ex altero uero sicilie latere in cretam usq; protentum siculū nominatur. Inde uero usq; in mare pamphylicū ex leuo creticus dicitur. ex dextro uero usq; in ægyptum ægyptius uocatur. Sed ab Ionio iuxta græciam in septentrionem diffusas crebras circuit insulas: Quæ quia in formā capræ ut qui

dam uoluit disponuntur ægæi nomen assumpsit: uel alii potius uolūt ab ægeo athenarū rege: quæadmodū in ea dictione ostendimus. Deinde p̄ helleponti angustias p̄gressus asiā ipsam ab europa stricto secernit mari: quod hellepenticū ab Helle: ut in ea dictione uidimus: nominatur. Inde in p̄pontidē dilatus mare aliud conficit: qd̄ p̄ cōtrarium euxinū nuncupat: ut in eiusmodi dictione descripsimus. Sed rursum iuxta tauricā reginē restrictus: bosporū alteruz efficit q̄ chimæcticus nominatur: ut in dictione bosphorus uidimus. Nā a bouū meatibus peruiis bosphori nomē assumpsit: eo q̄ ab uno littore in aliud cōmode tranare possunt. post bosporum uero palus est meotis magna quidē & lata: in quā tanais fluuius influit: qui a septentrione & p̄tibus scythicis ueniens: asiā ipsaz diuidit ab europa. At palus illa hyeme glaciatur. Et ut ait Virgilius Puppibus illa prius patulis nunc hospita plaustris. Sed diuersis in locis eiusmodi mare nomina habet plura & diuersa: quæ etiā non eadem cā pdita sunt: Nam asiaticuz mare est quod & phœniciū ægyptiūq; & pamphylicū a prouinciis nomina accipere. Ab insulis balearicum: siculum: carpathiū. cyprū. A gentibus linguisticū ausonium: tuscum: dalmaticū. Ab oppidis argolicū: adriaticum: corinthium: tyrium. A casibus hominū myrtoū: icareū: hellepenticū: & ut pluribus placet ægæum a memoria regis teste Solino Ioniu. licet Seruius nō a memoria sed a casu in illum dicere uelit. nam ait sup. ii. æneidos. regem illum antiquissimū i eo submersum mari nomen reliquisse: a transitu bouis: uel ab angustis meatibus bouum peruiis bosphorus. A moribus incolarum: ut in ea dictione uidimus euxinus. ab ordine fluendi p̄pontis: ut in dictione pontus uidebimus. Aegyptiū pelagus asiæ datur: gallicum europæ: a phricū libyæ. Et hæc de mediterraneo. Sed rursum in terræ circuitu oceanus ipse aduersis oris. quas amplectitur diuersa accipit nomina. Nam a littoribus suis arabicus: persicus: indicus: eous: sericus: scythicus: germanicus: atlanticus: & de reliquis eodē modo. at uero caspiū mare a caspiis montibus: quibus adiacet dictum est. Et id idē hircanū dicitur ab hircania sibi contermina. Sed ut uolunt antiq; qui nōdum sufficienter ea loca p̄scrutati fuere: ex oceano hyperborico angusto ore in morem fluminis terres ingrediēti conficitur. Qui uero diligentius iam eadē loca rimati sunt: asserunt id esse mare uastissimum: quod nec ullum habet exitum: nec alicuius aquæ salis habet introitum: sed ex immensis in ipsum confluentibus fluminibus factum: qd̄ Ptolomæus etiā uerum esse fatetur.

- chesius cum. ch. aspirato & unico. l. sequente. i. latino scribitur: fuit Homero teste ætolorum dux: ut longe prestantissimus: qui in bello troiano moritur.
- cyalus cū. c. exili & .i. græco atq; unico. l. scribitur: fuit unus ex nominatis phæacibus tēpore Alcinoi regis: ut ostendit Homerus in. viii. odyssæ: & cōpositū ē uocabulū ex ὠκεὺς: quod est uelox: & ἄλσ mare: quasi uelox ut mare.
- cinum cum. c. exili & .i. latino scribitur: est teste Plini. lib. xix. naturalis historiæ herba hortensis: quæ particulata etiā ab uno incipit. qua de causa diuissime floret: habetq; primam longam: cum apud græcos ὠκυμὸν: cum. o. magno in prima scribitur.
- cyroe cum. c. exili & .y. græco scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nymp̄ha quædam Oceani & Tethyos filia.
- cyron eodem modo ut superior scribitur: fluuius est in finibus arcadiæ.
- cyus cū. c. exili: & .y. græco scribitur. naz ab ὠκεὺς græca dictione deducitur. quā

nostri quidā antiquissimi uertentes. y. græcū in. u. nostrū oculus traduxerūt. Sed a sequētibz in uoce cōpatiui traductū fuit: hoc est remanente. y. græco. u. nostrum addiderunt: nec latine positiuo utimur. Et aduerbialiter cito: & q̄promte designat. Virgi. li. æneidos. iiii. Ocyus omnes Impio leti parent. Iuuen. in saty. ra credo pudiciam. Collige sarcinulas dicit libertus: & exi.

- cyus & ppera: sicco uenit altera naso. Seruius autē sup. viii. æneidos dixit ocysus positiuus antiquus est: nec etiā potest cōpatiuis esse: ubi nulla est comperatio. Sed pace eius magis. Pli. adhæreo: qui & illud quoq; in significatiōe compatiui posuit. Et suplatiuū nōnunq; ei assignauit: ait enī in. ii. natu. histo. Mercurit siudus inferiori circulo ferrur nouē diebus ocypore ambitu: modo ante solis exortū modo post occasum splendens. & li. viii. suplatiuum exprimens dixit itaq; multi extitere. qui non nasci optimū censerent: aut q̄ocysime aboleri.
- cnus cum. c. exili sequente. n. cōsonante scribitur: fuit teste Virgi. in. x. æneidos fatidicæ Mantus & Tusci filius amnis: Qui muros matrisq; dedit tibi in mātua nomen: ut in ea dictione uidimus. Et ab eodem poeta in bucolico Bianor uocatus fuit: ut in sua dictione monstrauimus.
- ctopes absq; aliqua aspiratione scribitur: piscis est octo pedes habens: quem polypum quidam putant.
- dius cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero in. v. iliados alizonum dux: quem Agamēnon in bello troiano occidit.
- dyfsea cū. y. græco & duplicato. s. scribitur: loco quorum nōnulli. x. scribere uoluerunt: sed magis placet litteraturā græcam obseruari: dummodo cōmode possit. scribitur enī apud illos non cum. x. sed cū duplicato. s. uidelicet Ὀδυσσεύς: & deriuatur ab Ὀδυσσεύς: quem nos Vlyxem non cum duplicato. s. sed cum x. duplici consonante ex inueterata consuetudine transcribimus. At eius dictionis quæ est odyssea: penultima apud græcos est. ei. diphthongus: a qua a nos. i. abiicientes: solam. e. retinemus. Estq; odyssea uolumen aliud sublime Homeri iuginti quattuor libros diuisum. in quo Home. errores & casus Vlyxis post bellum troianum: & Penelopes uxoris patriā diuino carmine descripsit. unde Ouidi. in. ii. de tristibus li. inquit. Aut quid odyssea est nisi foemina propter amorē. Dum uir abest multis una petita procis.
- egrius cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: fluuius est thracum: a quo teste Seruio hebrus nascitur. & nonnulli serunt pater fuit orphei. ac hebra a ciconibus Orphei caput proiectum fuit: dicente Virgilio in. iiii. georgicorum. Tum quoq; marmorea caput a ceruice reuulsum. Gurgite cum medio portans ocagrius hebrus.
- ebades cum. æ. diphthongo scribitur: fuit nomen uiri proprium.
- ebaris cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: fuit Darii stabularius: cuius industria Darius ipse regnum pensatum adeptus est: ut in dictione Darius uidimus.
- ebalus cum. æ. diphthongo & unico. l. scribitur: fuit teste Lactantio super thebaidos libro rex laconum: de quo cretēsis Ditis in historia troiana apertius loquēs ait: Oebalus fuit filius Arguli filii Amidatis. fuitq; rex laconiz: & a se prouinciā ipsam oebaliā dixit. hæc ille. Alius fuit Oebalus Teloni: regis Capræ filius: quæ insula est ex opposito ad neapoli ex Sebetride nympa genitus. de quo Virgilius in. vii. æneidos inquit.

Nec tu carminibus nostris inductus abibis
Oebale: quem generasse telon sebetride nympa
Fertur: teleboum capreas cum regna teneret.

Iam senior. Hic ut psequitur Virgilius mortuo patre non cōtentus patriis aruis campaniam intrauit: & multos populos suæ ditioni subiæcit. fuitq; deinde Turno cōtra Aeneam: a quo oebaliā regionem dictā nōnulli putauerūt: quæ est iuxta tarentum: ut in sequenti dictione uidebimus.

- ebaliam cū. æ. diphthongo: & i. latino scriptā duplicē esse cōperio: unā quæ & laconia dicta fuit: & ab Oebalo filio Arguli oebaliā cognominatā: de q̄ Statius in achileide: Soluerat oebalio classē de litore pastor Dardanus. & Ouidi. in. v. pastorū loquēs de Castore & Polluce: q̄ fuerant ex amycla ciuitate laconiz ait: Es fugere oebalidæ cursu potuere sequētes. Alterā uero in italia iuxta tarentū urbē inclutam calabryæ ab oebalo filio Telonis (ut q̄dam uolunt) cognominatā Virgi. i. iiii. georgico. Nāq; sub oebaliæ memini me turribus altis: q̄ niger humectat flauentia culta galefus Coryctum uidisse senē: & reliq; est enim galefus: ut dixit Liuius li. v. de. ii. bello punico calabryæ flumen tarento pximum per quoq; milia passuum: iuxta quod castrametatus est Hannibal: cū arcē tarentinam obsederit. Alii uero q̄bus assentire uidetur Seruius nō aliā fuisse dicūt in italia oebaliā: nec id quoq; Virgi. intellexisse: sed cū dixit sub turribus oebaliæ intellexit. i. eorū qui ex oebalia laconiz in italiam aduenere. & turres iuxta tarentum ædificauere. nam ut rettulit Seruius lacones diu bello attriti ab atheniensibus: & inopiam uirorum timentes: præceperunt: ut uirgines cū q̄busq; concuberent. quo facto cum iuuenes de incertis partibus nati: originem suam deinde erubescerēt & partheniatæ id est de uirginibus nati appellarentur: duce Palanto octauo ab Hercule nauigijs pfecti uenerunt ad oppidū calabryæ: quod Taras neptuni filius condiderat: & id auctum habuerunt.

- echaliam cum: æ. diphthongo: & ch. aspirato atq; unico. l. & i. latino scribitur: licet ex defectu librariorum in quibusdā latinis codicibus nō cum. ch. aspirato: ut diximus: sed magis cū. t. aliquādo legerimus. fuit laconiz pars p̄pinq; thessaliæ quæ eechaliæ nomen assumpsit a ciuitate eiusde; nominis: quæ in illa erat. Ipsa uero ciuitas teste Homero li. ii. iliados ab eechalio fluuio q̄ circa illā preterfluit: nomen eiusmodi accēpit. In hac regnauit Eurytus pater loles: q̄ cum filiā oliz Herculi spondidisset: & postea dissuadēte filio denegasset: ut dixit Seruius sup. viii. æneidos: indignatus Hercules illum & filios interemit: atq; eechaliā illius urbem euertit: dicente Virgilio.

Vt bello egregias idem distaxerit urbes:

Troiamq; eechaliāq; ut duos mille labores.

Sustulerit. Quin & lolem rapiens ita ardentem illam amauit: ut quæq; ab illa patereretur: uti ab Omphale regina lidiz prius passus fuerat: ad que; Deianira scribens apud Ouidium in epistolis heroidum inquit.

Gratulor' eechaliā titulis accedere nostris.

Victorem uictæ succubuisse queror: & in eadem epistola subdit.

Ingreditur late lato spectabilis auro:

Qualiter in phrygia tu quoq; cultus eras.

Dat uultum populo sublime sub Hercule uicto:

Oechaliā uiuo stare parente putes. sed hæc deinde lole iubente Hercule ante

mortem suam Hyllo Herculis filio nupsit: ut in dictione Hylus uidimus.

- ecinyres prima cum. α. diph. sequens cū. c. exili & .i. latino penultima cū. y. græco scribitur: fuit teste Homero circa initium libri. xi. iliados uir argiuus: qui donauit Agamennoni thoracem eximium.
- economus cum. α. diphthongo & .c. exili scribitur: dicitur a nostris dispensator. Nā apud græcos οἶκος dicitur domus: & νόμος lex. nā decet dispensatorem legem esse domus. Et sic aristo. α. economica & οeconomicus scribitur.
- ecomenicus cū. α. diph. & absq; aliqua aspiratiōe scribitur: dicitur est deducta ab οἰκουμένη: quæ uniuersum orbem designat quasi uniuersalis ille dicatur.
- edipus cū. α. diphthongo & .i. latino atq; unico. p. scribitur: dicitur est cōposita ab οἶ Αἴμα: qd' ē rumor: & πόδος pes. hoc ē pedum rumor. Nā ut Statius diuersis in locis suæ thebaidos scripsit. Et Sene. in tragoedia: quæ inscribit thebais dum Oedipus matris utero teneret: & pater Laius Apollinē de nascitura prole cōsuleret. Et ab oraculo pcepisset se debere a nascitura ple interfici: natū puerū pastorī suorū armentorum occidendum tradidit: qui dum ætati cōpateret: & regiū imperiū cōtēpare optaret: puuli pedes gladio pforauit: & uinime suspendit ad arborē q̄si in nedia moriturū. Quod ipse apud Sene. in Oedipo testat' dicens. Me deo teste damnauit parens: Callidoq; teneros transtulit ferro pedes. Et in alta nemora pabulum immisit feris. Sed cum iragru Phorbantem pastorem Polybit corinthiorū regis ad se puer traxisset. Ille cōscissis uinculis: iā tumi dū pedibus puerū coriuthio cuidā largitus ē: qui letus ad Meropē uxorē Polybitū regis liberis carētē p magno munere dedit. Illa una cū uiro tanq; filiū cælitus missū paterna caritate suscepit. Et a pedū rumore Oedipodē cognominauit. Cuius penultima breuis a poetis nostris poni cōsuevit: & declinat huius Oedipodis. Plautus tamē i penulo ab Oedipo p Oedipode in ablatiōe prulit hic cū semel thebas pgeret sphinge cōperta eius ænigma dissoluit: & monstrum interemit. Vnde rerū obscurissimarū interpret deinde dictus fuit. Itaq; homo ille apud Terentiū Dauus sū inq; nō Oedipus. Plautus in penulo: Hā isti quidem Heraclidæ orationi Oedipi opus ē cōiectura q; sphingis ænigma dissoluit.
- enochonū cū. α. diphthongo & .ch. aspirato scribitur: est teste Herodoto thessaliæ fluius in peneū defluens ut uidebimus in dictione thessalia.
- enos cum. α. d. phthongo scribitur. dicitur apud nos uinum: sed non utimur ea dictione nisi in compositis.
- enophorum cum. α. diphthongo & .ph. aspirato scribitur: uas est uinariū. Nā componitur ex enos quod est uinum: & φέρων portans: de quo luuenalis i satyra Credo pudiciam Totum enophorum sitiens. & Martialis in. vi. Reddit enophori pondera parua sui.
- enotrii cum. α. diphthongo & .t. exili scribitur: populi fuerunt in italia: de quibus satis habuimus in dictione italia.
- eneus cū. α. diphthongo in initio scribitur: fuit Parthaonis filius: dicente Acheloo apud Oui. in. viii. metamorpho. cū ad oenē regem uenisset: Accipe me generū dixit parthaone nate. & fuit rex ætolia: cuius urbs regia calydon cognominata fuit: ideo frequenter rex legitur calydonia: fuitq; pater Meleagri: & ob hoc Meleager o poetis dictus est oenides. Oui. in tertia epistolarum heroidum. Coniugis oenides uersus in arma prece est.

- enomaus cum. α. diphthongo scribitur: fuit filius Martis: rex helidis & pisæ atq; Hippodamiaz pater: ut in ea dictione uidimus. Alius Homero teste fuit uir peloponesius ab Hectore in bello troiano interfectus.
- enops similiter scribitur: & fuit uir peloponesius: ut idem poeta monstrauit.
- estrū cū. α. diph. & .t. scribitur: uolatile ē puū: Cui nomē asilū romanū ē: ut dixit Virgi. in. iii. georgi. luuenalis in. iii. satyra: Nō cedit ueniento: sed ut phanaticus æstro pcellus bellona tua diuinat. Et id sane nomen a uoce q̄ edit assumpsit.
- eta cū. o. & .e. separatis uocalibus: & .t. exili scribitur: ut late in. ii. horū cōmentariorū li. ostendimus: fuit rex colchorū potētissimus: & teste Homero in. xi. odyssæ filius fuit Solis ex Persa filia Oceani. Nam ut ait Diodorus siculus historicus præstantissimus li. historiarum. v. Solem ferunt duos ex Persa uxore pcreas se filios: Oetam ac Persam: Oeta in colcho regnauit: in taurica Perses: crudeles ambo efferiq; e Persa filia Hecates orta est: superans audacia & immanitate patrem: ut quæ cruciatu hominum læta eos p feris appetere sagittis consueuerit. Quin & ad uenena mortifera conficienda summūq; studium operāq; impendit: quæ aduenis in cibus exhibebat. unde & prima aconitum iuenisse dicitur. Quibus in rebus experta admodum & edocta: ueneno patrem primo sustulit: deinde regno assumpto templum statuit Dianæ: cui hospites uauigantes sacrificabat: existimans ea crudelitate suū nomen clarius futurum. Post hæc nupsit Certe patruo: genuitq; liberos tres: Circē Medea ac Aegialeum. Circe ad omnis generis uenenorum cura uersa: multarum herbarum radicūq; uarias uires mirabileq; repperit. Et quæ a matre Hechate in plurimis instructa esset: multis tamē ab se de nouo inuentis omnibus in ea re præstitit. hæc sarmatarū regi: q ab aliis scythæ dicuntur cum nupsisset. primum ueneno uirum abstulit. deinde regno capto: multa ut crudelitateq; regnum uexauit: quibus ex rebus ex ipso regno pulsam ad italiam uenisse tradunt. Inq; eo pmontorio: quod nūc quoq; ab illa circeū uocatur residisse. Medeam quoq; tum a matre: tum a sorore singula ueneficia edoctam. diuersis moribus uixisse ferunt. nā cū Oeta rex tuq; sua natura tū uxoris suasu crudelis esset: & necadorū hospitiū morā seruaret: illa hospites a uitæ discrimine eripiebat: & sæpe a patre p cibis & gratia p dānatorū salute intercedebat: quandoq; ipsamet ex custodia captos dimittebat. Ob qd' cū Medea i dies magis parentum crudelitati esset aduersa: a patre ob timorem in liberā custodiam destinata fuit. Illa ad Solis oui templum: qd' in littore sitū erat cōfugiens: iuxta littus ambulans: argonautas noctu delatos cōspicit: a q̄ de hospirum cæde edocti: humanitatē uirguis expti sunt: ut uidimus in dictione iason.
- etha cum. α. diphthongo: & .th. aspirato scribitur: mons est inter thessaliā & macedoniam famosus morte rogo & sepulchro Herculis. Estq; teste Plinio lib. xxv. naturalis historiae hellebori herbæ fertilis.
- etosyros cum. α. diphthongo: & .y. græco scribitur a græcis. nam teste Herodoto in. iii. historiarum dicitur lingua scythica Apollo.
- etus cū. α. diphthongo: & .t. exili scribitur: nā apud græcos est diphthongus ex ω. mega: & .i. unde ωἶτος ab illis scribitur: sed a nobis Oetus traducit: ut in secundo horum cōmētariorū libro uidimus. fuit frater Ephialis: & filius Aloei pugnauitq; cū diis in creta: ut dixit Salustius: unde cætil campi dicti sunt.
- ethyni prima cum. α. diphthongo: sequens cum. th. aspirato: & .y. græco scribitur populi fuerunt iuxta pontum.

- gdous cum.g. ante.d. scribitur: fuit teste Diodoro siculo libro historiarum. ii. aegypti rex: qui & Vohoreus cognominatus est: & méphim condidit: ut uidimus in dictione memphis.
- gygia secunda cum.y. græco: penultima cum.i. latino scribitur: insula est: ut quidam ferunt phœnicii & syrii maris: Sic quoque ab Ogygo rege in ea regnante cognominata. de qua Homerus in libro primo odysseæ ΝΗΣΩΝ ΕΣ ΟΥΟΥΓΙΗΩΤΡΟΥΟΜΕΝ. Nā uoluit in ea postea regnū fuisse Calypsus: ut in dictione Calypso uidimus.
- gygius eodem modo cum superiori dictione scribitur: fuit teste Seruio sup Silenum Virgilii thebanorum rex: sub quo primū diluuium fuisse dixit Varro in prologo libri tertii de re rustica: quam longe antiquiorem urbana ostendere conatur. Et fuisse tempus ait: quo rura colebant homines: nec ciuitates habebant. Et subdit. estque uetustissima oppidum boetiae thebae: quod rex Ogygius ædificauit: pactis iam duobus milibus annorum & centum. Sed ut diuus Augustinus de ciuita. dei lib. xviii. rettulit temporibus inquit Ogygii regis diluuiū magnū factum est: non illud maximum: quo nulli homines euaserunt: nisi qui in arca fuerunt. Sed tamen maius: quod postea tempore Deucalionis fuit.
- icleus cū.i. latino diuisa syllaba ab.o. scribitur. nam neque apud græcos est diphthongus. fuit filius Antiphatis filii Melamp i: dicente Homero in. xv. odysseæ. ἄντιφατης μὲν ἐκτικτὸν οἰκλήσας μεγάρων. idem fuit pater Amphiarci argiui uatis.
- ielus cum.i. latino diuisa syllaba ab.o. scribitur: ut de superiori dictione diximus. Non enim potest esse diphthongus. ut Virgi. in primo: Vnius ob noxam & furias alacis oilei: fuit locrorum rex: & pater Aiakis oilei.
- iymus cum.y. græco scribitur: quo nomine quattuor diuersos legimus montes unus est inter thessaliam & macedoniam altissimus: dicente Lucano in. ii. Nubes excessit olympus lege deum. Alius est in gallogræcia. Alius apud myos. ad cuius radices urbs est Prusa ab Hannibale ut fertur extructa. Quartus est secus mare rubrum in æthiopia: haud longe ab heliopoli ciuitate: qui oriente sole usque ad quintam diei horam flammam emittit. Adde quod de hoc dicit Claudianus in Scilicone: Sed ut altus olympi Ventex: qui spatio uentos hyemesque relinquit Perpetuum nulla temeratus nube serenum. Celsior exurgit pluuiis. auditque ruentes. Sub pedibus nimbo: & rauca tonitrua calcat.
- iympias eodem modo atque. i. latino in penultima scribitur.
- iympionices secunda cum.y. græco: alia cum.i. latino: atque cum. c. exili scribitur: is dicitur qui in olympico certamine uicit: quasi olympiorum nices. i. uictor: a νικη: quæ est uictoria.
- ior cum unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vi. thraciarum rex: qui filiam suam Hegesipsylen Melciadi duci atheniensium uxore dedit. Est etiam olor auis alba: quæ alio græco nomine cygnus dicitur.
- lenos cum unico. l. & unico. n. scribitur: ciuitas est ætoliarum: ut ostendit Homerus in. ii. iliados: iuxta quam aper ille calydonius occisus dicitur. Aliam ponit Iginus de astronomia poetica in boetia ciuitatem esse sic quoque cognominatā ab Oleno Vulcani filio: de qua forte intellexit. Sene. in troade: cum ait olenos tectis habitata raris. Quin & in ea Amaltheam capram nutritam fuisse quidam asserunt: quæ postea ad cælum tracta fertur: dicente Ouidio in. xvii. epistolarum heroidum

Pleias & arctophylax olenumque pecus. Et in libro fastorum. v. Nascitur oleniarum signum pluuiale cappellæ. Et inde olenius ut Flora ad lunonem apud Ouidium in eodem quinto fastorum ait.

Quod petis olenis inquam mihi missis ab oris.

Flos dabit: est hortus unicus ille meus.

- lynthus cum.y. græco: & ch. aspirato scribitur: fuit ciuitas sithoniae iuxta atticam: quæ cum ab atheniensibus deficeret: & Philippo se dedisset. fuit demum ab atheniensibus euerfa.
- mbrici cum. i. latino: & c. exili scribitur: populi sunt iuxta illyricos: ex quorum locis teste Herodoto libro historiarum tertio. capris & alpibus fluuii uersus boream in istrum cadunt.
- monyma cum.y. græco scribitur: ea dicuntur quæ solum idem nomen habent hoc est non etiam rationem: & traduntur æquiuoca.
- mphatium cum. t. exili: & i. latino scribitur: est genus uini certo artificio confecti: ut ostendit Plinius libro. xviii. naturalis historiarum & deriuatur ab ομφαξ: quod uiam significat acerbam.
- nager cum unico. n. scribitur: dicitur a nostris asinus siluestris. Nam componitur ex ονος: quod est asinus: & ἄγριος siluester: de quo Virgi. in. iii. georgicorum. Sape etiam cursu timidus agitabis onagros.
- nchiston cum. ch. aspirato & i. latino atque. t. exili scribitur: locus est teste Homero libro iliados. ii. in finibus thebarum.
- nescritus absque alioque aspirato: & i. latino ubique scribitur: fuit philosophus quidam: quem nonnulli æginensem dicunt. Demetrius uero magnesiensis illum astypalensem fuisse dixit. fuit Diogenis discipulus. Et ut Xenophon cum Cyro: hic cum Alexandro militauit. Et ut ille Cyri pædiarum hic Alexandri scripsit initia: & ut ille Cyri hic Alexandri persequitur laudes. Dicitur etiam stilus utriusque quæsimilimus.
- nyx cum.y. græco scribitur: genus est lapidis in similitudinem unguis. Nam onyx græce latine unguis dicitur. de quo Horatius in. iii. carminum. Nardo uina merberis nardi paruus onyx eliciet cadu. Qui nunc sulphureis accubat horreis ubi Acro dixit: onyx metallum gemmæ simile: de quo ad unguenta odorata siebat parua uasa. Sed Lucanus de gemmis mihi locutus uidetur: cum dixit ad luxum ostentandum: Totaque effusus in aula Calcabatur onyx.
- nytes cum.y. græco: & t. exili scribitur: nomen est uiri proprium: quod Donatus sup xii. æneidos Virgilii aut gentile: aut patronymicum putauit. se tamen gentem nescire fatetur. Sed Seruilius magis sententia placet: qui proprium existimauit: & deriuari puto ab onyx: ac forsitan onyces cum. c. exili primitus scriptum.
- nomatopoeia cū. t. exili & æ. diphthongo atque. i. latino scribitur: est ονομασία id est nominis: & ὁμιλία fictio. Nā cum uocis confusæ nomen ad imitationem sonum effingimus: eiusmodi figuram facimus: ut ouium dicimus balatum: bouum mugitum: equorum hinnitus: terribilis buccine sonitum rarata tara. Ennius: At tuba terribili sonitu rara rara dixit. hac etiam figura dicitur turtur: grus: scropha: quæ nouiter conpise nobis raro conceditur: græcis uero teste Quintilia. iter maximas est habita uirtutes.
- nophrius cum. ph. aspirato recte scribitur: nam descendit ab onos quæ est asinus.
- pheltius cum. t. exili: & i. latino scribitur: fuit uir troianus.
- pheltes cum. t. exili scribitur: fuit naua thytrenus. de quo Ouidius in. iii. metamorpho. Assumus enim inquit sotiorum primus opheltes.

- pites cum. i. latino & t. exili scribitur: fuit uir argiuus: & ab Hectore in bello in-
perfectus.
- pheletes cum. t. exili scribitur: fuit uir troianus.
- phis cum. i. latino scribitur: dicitur apud nos serpens. unde Corta in arateis uer-
sibus apud Ciceronem in. ii. de natura deorum deserpente loquens inquit.
Quem clare perhibent ophim cognomine græci.
- phulcus cuz. i. latino & c. exili scribitur: deriuatur ab ophis: & dicitur a nostris
serpentarius: quem Seruius sup. xi. æneidos Aesculapium esse dixit.
- phiophagi eodem modo scribitur: & hi sunt qui serpentes mandunt. Nam quod
apud græcos phago: a nobis mando dicitur.
- phiogenes cum. i. latino & unico. n. scribitur: dicuntur serpentibus geniti: quos
dixit Pli. libro. vii. naturalis historiarum: teste Erato pgameno circa hellepontū par-
uum genus hominū fuisse serpentū ictus tractu leuare solitos: & manu imposi-
ta uenena leuare corpori. unde a serpentibus genus traxisse dicebantur.
- phites cū. i. latino & t. exili scribitur: est teste Pli. in. xxxvi. natura. historiarum genus
marmoris maculas serpentinas detinētis: a quibus nomē ipsum: assumpsit.
- pobalsamū cum unico. p. scribitur: & est succus balsami *ωπρωσ* enim græce lati-
ne succus dicitur: unde & pro quocunq; odorifero unguento aliquando sumi-
tur Iuuenalis in. ii. satyra. Sed tamen unde hæc emis hirsuto spirant opobalsa-
ma collo Quæ tibi.
- ps cū. p. ante. s. scribitur: fuit filia Cæli ex Vesta: & soror: uxorq; Saturni. Quā ut
refert Seruius in. xi. ænei. græci rheam uocāt. Vnde latinam dictionē ops non
græcā puto: & corripit o: ut ops opis. Dicitur etiā copia: sed in hac significatione
nominatiuus in frequēti usu non est: nisi in compositione: sed tunc quoq; cōmu-
nis est generis: ut hic & hæc & hoc inops huius inopis. uetustissimi tamen teste
Capro: hic & hæc & hoc ops & cops p eo: q̄ ē opulētus & copiosus: quin & p au-
xilio proferebant. Et actiū quoq; de Hercule sic dicentē inducit. Quorum geni-
tor ferē esse ops gentibus: pro opem ferens: & auxiliū gentibus. Terentius luno
Lucina fer opem: serua me obsecro. Itē in genitiuo apud Oui. de remediis legi-
Carminis & medicæ phœbe rector opis. At opes in numero plurali pro cēsu ac-
cipimus. Horatius in. iiii. carminum. Per dāna p cedes ab ipso. Ducit opes: ani-
mūq; ferro: de romano populo loquebatur.
- pis cum. i. latino in nominatiuo nympha fuit: ac primā pducit: ut Opis ad æ-
thereū pennis aufertur olympū. Virgi. in. xi. Veloce; interea superis in sedibus
optm Cōpellabat. Est etiā opis teste Herodoto in primo historiarum ciuitas iuxta
quā tigris pfluat: & mare rubrū ingreditur.
- psonium cum. p. ante. s. atq; i. latino scribitur: sic enim apud græcos *ὀψώνιον*
scribitur: sed ex nostris. p. in. b. ob litterarū uicinitatem: nonnulli cōuerterūt: quod
sæpe fieri supra ostendimus. Et est quicquid comedendo additur panī & uino.
Ac secundam eius syllabā uti græci: sic & nostri producunt. Iuuenalis in saty-
ra Atticus eximie. Manubria cutellorum.
Ossea non tamē his ulla unq; obsonia fiunt Rancidula. & sic uerbū obsono uel
obsonor neutrum uel deponens.
- phthalmos cū. ph. & th. aspiratis scribitur. dicitur a nostris oculus. sed sic quoq;
nō nisi in cōpositis quibusdā: & deriuatiuis trāscribitur: ut ophthalmia: quæ est
oculi infirmitas. Et triophthalmus lapis: qui teste Pli. in ultimo naturalis histo-

res hominis oculos simul exprimit. & ægophthalmus lapis alius: qui caprinus
oculum representat.

- pterus cum. t. exili scribitur: est autē (ut Iuuenalis uideretur uelle ostendere) auis
cum inqt in satyra Atticus eximie. apud quē. s. tripherū Sumine cū magno le-
pus atq; aper ac epigardus: & scythiæ uolucres: & phænix opterus ingens.
Et getulus oryx hebeti lautissima ferro Cæditur.
- reades cum unico. r. & absq; diphthongo: nymphæ sunt sic quoq; cognomina-
tæ ab ore: id est montibus: quos inhabitare solebant.
- restes absq; aliqua aspiratione ab emendatissimis græcis semp scribitur: & ab o-
ros quod apud nos est mons deriuatum nomē dicunt: atq; ob magnitudinē il-
lius eiusmodi nomē sic quoq; a poetis effictū: quē instar montis fuisse dicunt.
Vnde Solinus corpus eius inqt iussioe oraculi apud raygetā montē inuentū ē
lōgitudinis cubitorū septē: quorū qlibet pedē & semis geometrica rōne dicitur
continere. Et fuit Orestes a gamēnonis regis mycenarum filius ex Clytēnestra
coniuge. hic puulus Hæmionem Menelai patris. & Helenæ filia desponsauit.
Sed cū opa Clytæmnestræ matris: & Aegysthi adulteri pater Agamemnon a bel-
lo troiano q̄primū reuersus interficeretur q̄zritur hic similiter ab eisdē i mor-
tē. Sed diligentia Electræ sororis a Stropholo phocensī clam mycenis subtrahit
& seruat. Aegysthi interim: & Clytæmnestræ auxilio rapitur Hermione a Pyr-
rho Achillis filio. Sed cum cre. *Ἄρα* Orestes tēpore & oportunitate captata claz
mycenas intrat: atq; Aegystum interemit & matrem q̄crudelissimis poenis affe-
cit. postq̄ illa iam simul cum Aegystho annis septem regnauit: ut elegantissime
hæc omnia psecutus est Sophocles in Electra: atq; Euripides. Sed de minia cru-
delitate a ciuibus incusatus Orestes: iudicium areopagitarum subire coactus ē
a quo teste Cicerone in oratione pro Milone uariatis hominum sententiis non
solū diuina: sed & sapientissimæ deæ sentētia liberatus est. Interī interfecto Pyr-
rho & recuperata Hermione: conscientia gestorum exagitatus: in insaniam & fur-
rias uersus: uidere sibi uidebatur matrem se ardentibus facibus: & serpentibus
atris insequentem: dicente Virgilio in. iiii. æneidos.
Armatam facibus matrem & serpentibus atris:
Cum fugit: ultricesq; sedent in limine diræ. Sed cum illi fidus: ac ppetuus esset
comes Pylades: præfati Strophili filius: nō passus est illum in insaniam persistere:
qn oportuna disqreret medicamina. Itaq; illū ad tauricā regionē in scythia ad
Dianæ aram p recuperanda sanitate cōduxit: comitibus etiā (ut nōnulli asse-
runt) Hermione & Electra: ubi deæ ex humana carne sacra fiebant. Sed cū mo-
ris esset aduenas p eiusmodi sacrificio captiuare: cōtingit & ipse pro re talī cape-
retur. Sed ab Iphigenia sorore recognitus: quæ ibidē sacerdos numini ministra-
bat: ut in ea dictione uidimus: liberatus etiam ab omni insaniam euasit. Cuz quo
Iphigenia ipsa ablato simulachro aufugit: & alia innumera sunt: quæ de illo po-
etæ loquuntur: ita ut dicat Iuuenalis. Scriptus & in tergo. nec dum finitus O-
restes. Præbebat enim materiam omnibus uolentibus aliqua scripitare. Ob qd̄
dixit Virgilius in æneidos Scænis agitatus Orestes.
- rexus cum unico. r. & x. cōsonante atq; i. latino scribitur: ponitur a græcis pro
appetitione. At uero Iuuenalis latinum fecisse uideretur: & pro uomitu posuisse:
quasi ab ore: & ex eo sit cōpositum: unde ait in satyra Credo pudicitiam: Du-
citur ante cibū rapidā facturū orexim: & in satyra Aticus eximie. Hinc surgit

orexis. Hinc stomacho bilis;

- Orchades cū. ch. aspirato scribitur: insule sunt oceani septentrionalis ultra britanniam & circa talem numero uiginti tres: quarū uiginti desertas: & tres coli nōnulli asserunt. Solinus tamē dixit illas hominibus uocare: & siluis: quin & herbis uicis ihorrescere. Nōnullas uero dixit iherbidas: harenāq; & steriles herbas detinētes.
- Orchestra secūda cū. ch. aspirato: ultima cū. t. exili subsequēte. r. scribitur: proprie locus ē in theatro: uel amphitheatro: uel circo ubi saltabat. Nā deriuat ab ὄρχουα: quod est salto: ut Possidius orchestraz qrit alter: unde etiam ὄρχήστρια saltatrix dicitur. nam ut refert Liuius i. ii. bello punico: Cū ludi circēses Apollini celebrarent: & Hānibal nuntians esset circa collinā ubi ingruere: oēs raptis armis cōcurrerūt. Reuersi postea cū piaculū formidarent: inuenerūt saltantē i circo senē quendā: qui cū interrogatus dixisset se nō iterupisse saltationē: ductū hoc puerbium: Selua res ē saltante sene. Sed ut plurimū pro toto theatro orchestra ponitur. ut Iuuenalis in satyra Et spes & ratio. Queq; reportandis posita est orchestra cathedris. i. theatrum. Suetonius in uita Neronis. Mediaq; i orchestra frequente populo epulatus ē. Vnde & nōnūq; p loco eminentiori ponitur ab eodem Iuuenale: ut in tertia satyra: Aequales habitus illic similesq; uidebis Orchestram & populū. Nam cū locus cōmodior ad spectandū pro senatoribus & maioribus prepararet: ab ipsis saltationibus inspectis nomē assūpisse uidetur.
- Orchites cū. ch. aspirato & .i. latino atq; .t. exili scribitur: genus est oliuarū: quæ teste Sernio in. ii. georgi. a græca etymologia: sed obscæna. i. a testitulis nomē assumptum. Nam ὄρχις testes dicunt: quorum figuram retinent.
- Orchomenus cū. ch. aspirato & .e. absq; diphthongo scribitur: ciuitas est in boetia thessaliæ cōtermina: i qua fons erat tribus charitibus seu gratiis: & Veneri facer ut testatur Iginus in astronomia poetica: & Seruius sup primum æneidos confirmauit. Ad hanc urbem Homerus in. viii. iliados innumera quotidie nauibus deferri dixit in oratione Achillis ad Vlyxem Aiace & Phœnicem.
- Orcus absq; aliqua aspiratione scribitur: cognomē est fluuii inferni: ab ὄρκος: quod est iuāentū deductū: eo q; p illum hoc ē stygem paludem: a qua teste Homero p fluit: iurabāt dii: nec peierare licebat. Nā ut dixit Homerus in. ii. iliados: fluuius est thessaliæ: qui ab inferna styge manat: & in peneū defluit: quem nec peneus recipit: sed olei modo superna tantē breui spatio portatū abdicat: nec pœnales aqua dirisq; gētras argenteis suis misceri pmittit: & subdit Homerus: huius fluuii apud deos sanctissimum insiurandum esse.
- Orichalcum secunda cum. i. latino sequēs cū. ch. aspirato: ultima cū. c. exili scribitur: dictio ē ex auro & χαλκον: quod ē æs composita. Sed. au. diphthonguz cōuertit in. o. breuē secundum antiquorum consuetudinem in quibusdā dictionibus. ut supra ostendimus in. ii. horum cōmentariorum libro ubi de. au. diphthongo tractauimus. Nam aurichalcum dicebatur: quod teste Seruio in. xii. Virgiliū apud maiores preciosius omnibus fuit metallis: ubi multa grata de illo retulit. quæ qui scire cupiet: sibi legere poterit.
- Orgia cum. i. latino scribitur: dicebant Bacchi sacra: primum apud thracas ab orpheo instituta: quæ (ut aiunt) a solis menstruoſis celebrari statuit: ut eo potissimū tēpore a uirorum cōmixtione diuerterent quod nō solū est abominabile: sed permiciosum uiris. Sed deinde ut illarū obprobria tegetur: & a nō menstruaris celebrari pmissū fuit. Et teste Seruio sup. iiii. ænel. orgia olīm apud græcos

omnia sacra dicebatur: quēadmodū apud latinos cerimoniarum. Quod Iuuenalis in satyra obseruasse uidet: ubi de sacris bonæ deæ. quæ simili modo a solis mulieribus celebrabantur: loquēs inquit: Talia secreta coluerunt orgia ræda. Sed ut ait Seruius abusiue sacra Liberi orgia dicuntur: uel ab ὄργιστοι quod ē furio: & ὄργη furor: uel ab ὄρεσι: hoc ē a montibus in quibus agitabatur: incedebantq; erinibus passis: & induta pellibus damarū: quæ græce nebrodes appellantur. nam νεβροδ græce latine dama uocatur. Vir. in. iiii. geor. pictis incinctæ pellibus ambæ. i. pellibus damarū quæ uarii sunt coloris: ibantq; ut furis agitatz cum tibis cymbalis & clamore. unde Menades hoc est furiose appellabatur: ut in ea dictione uidimus: nec fas erat adesse uiros: dicente Statio in achilleide.

Lex procul ire mares iterat præcepta uerendus.

Ductor: in accessumq; uiris indicitur antrum:

Nec satis est. stat sine dato metuenda sacerdos.

Exploratorq; aditus: ne quis temerator oberret

Agmine foemineo tacitus surrisit achilles.

- Orion cum. i. latino scribitur: hūc dixit Hesiodus in theogonia fuisse Neptuni filium ex Euriale Minos filia. Aristonicus uero & Pindarus aliā illius genolim descripserunt dicentes. Hireū quendā senē fuisse: q cū apud thebas: teste Aristonico parui cultor esset agelli: uel in insula chio: ut dixit Pindarus: & louē forte ac Mercurium hospitio excipisset: petiit ab his: ut sibi aliquid liberorū nasceretur dicebat enī olīm cōiugē habuisse. ac illi pmisisse non recapturum aliā: optaret tamen filium pro herede. Et ut hoc facilius impetrare posset. bouē eis imolauit atq; ad uescendum apposuit. Iuppiter uero & Mercurius post epulas: ab eo corium e boue detractum poposcerunt: atq; in illud quod fecerant urinæ incluse runt. Et refertente Ouidi. qui horum opinionē sequitur in. v. fastorum libro.

Tunc super iniecta texere inadentia terra

Iamq; decem menses: & puer ortus erat.

Hunc hireus quia sic genitus uocat uriona:

Perdidit antiquum littera prima sonum: ita ut iam Oriona dicamus. Est enim urina græca dictio: quā illi ὄρπον dicunt. Sed deinde maxime excrescens uenator magnus euasit. Quem sibi comitē Delia fecit. Et ut dixit Ouidius. Ille deæ custos ille satelles erat: itaq; uenandi artificio elatus: ausus est dicere nullum gigni posse animal: quod nō ipse suparet: ob quod uolētibus diis emisit terra paruum animal: scorpionē scilicet a quo supatus occubuit: dicente Lucano lib. ix. scilicet scorpium minax nodis: & recto uerbere læuus: Teste tulit cælo uicti decus orionis. Et dixit teste cælo: q; & Orion & ille scorpium ad cælum tracti fuerunt. Voluit hic pleiadibus uim inferre: ut in dictione pleiades ostendemus. Tētauit & similiter teste Callimacho Dianam uitari: ob quod ab ea sagittis cōfixum illuz dixit. Idem Horatius libro carminū. iii. in quarta oda tetigisse uidetur: cum ait Tētor orion Dianæ uirginea domitus sagitta. Seruius uero aliā ab his: quæ diximus fabulā sup. x. æneidos Virgiliū librum rettulit: quæ sane nobis satiffacere non potuit. ideo alios magis secuti sumus: & habet Orion primam & secundam quandoq; breues: & quādoq; longas: ut in dictione orion uidimus.

- Orithyia secunda cū. i. latino. penultia cū. th. aspirato & diphthongo cōpacta ex y. græco & .i. latio scribitur: fuit puella pulcherrima: & famosa filia Eriethei athenarum regis: quam cū Boreas adamasset: & sibi cōiugem dari postularet: nec

impetrare ualuisse: illa rapuit: & in Thraciam secū detulit. Et qua Zetum & Calam filios preceuit: ut p uera historia rettulit Eusebius in libro temporū. Alia eodem nomine regina fuit amazonū: quæ Marpesiæ matri successit in regno: de qua Iustinus in.ii. epitomatū libro locutus fuit.

Orichos cum. i. latino & th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoro li. historiarū. v. ciuitas inter macedoniā & epiurū: iuxta quā: ut rettulit Seruis i. x. æneidos nascitur terebinthus arbor: de qua in sua dictione uidebimus. Ob quod Pliniū dixisse puto in. xiii. naturalis historiae. Terebinthus in macedonia breuis est arbor: atq; fruticosa. Et Seruiū qui dixit orichos ciuitas est epiuri.

Oryx cū. y. græco scribitur: de hoc Plin. in. ii. naturalis historiae inquit: oryges appellat ægyptus feram: quam in exortu eius contra stare & cōtueri tradit: ac uelut ad orantem consterni. Idem in. viii. solos oryges dixit contrario pilo uersi: hoc ē a caput uerso: de quo Iuuenalis in satyra Atticus eximie. Et getulus oryx hebeti lautissima ferro.

Ordeffus cū duplicato. s. scribitur: est teste Herodoto in. iii. histo. primus fluuioꝝ scythiæ: magnusq; & ab oriente pfluens cum istro miscetur.

Orodes sine aspiratione principii scribitur: nomen ē uiri propriū: de quo Virgili. in. x. æneidos meminit: & interpretari potest montanus. Nam ab oros: quod ē mons deriuatur.

Orætes cum. æ. diphthongo: ultima cum. t. exili scribitur: fuit teste Herodoto lib. histo. iii. uir. persa & sardium præfectus: qui Polycratē samiorum tyrannū dolo captum suspendit. Hic postea iussu Darii: & opera astuq; Bagci in sardis trucidatus est.

Ormenius cum. i. latino: scribitur: est teste Homero lib. iliados. ii. ciuitas magnesiæ. Idemq; Plin. in. iii. naturalis historiae confirmat.

Orphanus cū. ph. aspirato scribitur: & ē dictio græca. quā nōnulli pupillū interpretari dicūt. Alii uero inter eas differētiā ponunt: & pupillū eū eē dicunt. q caret quidē patre: sed nō p̄sidio paterno: cū tutore iuuef. Orphanus uero q caret patre: p̄sidioq; paterno: & sūmope desideret illius opē: cū sine eo malo habeat.

Orpheus cū. ph. aspirato & eu diphthongo scribitur: ut Virgilius in Damone: Orpheus in siluis: fuit theologus: & poeta gente thrax Oeagrii fluuii filius. Alii dicunt Apollinis fuisse filiū ex musa Calliope. hic teste Diodoro siculo libro historiarum. v. doctrina melodiaq; ac poesi excessit omnes: quorum extet memoria: & suauitate cantus præceteris clarus fuit. Idē citharam ab Apolline patri accēpisse dicitur a poetis: quā nup ad similitudinem testudinis Mercurius consecerat: & Apollini dono dederat. Cuius modulatu & dulcedine nō solū homines sed lapides & siluas in numerum se motare cogebat: dicente Oui. in. iii. de arte: saxa feratq; lyro mouit rhodopeius orpheus: Tartareosq; lacus trigeminūq; canē: & Vir. in Dameta: Orpheaq; in medio posuit siluasq; sequentes Nā mortua Eurydice uxore ad inferos p̄gens: ualuit eos cithara ad cōmiserationem desistere: ita ut uxore sibi restituerēt. Sed ea irarū pdita: quia illam ante tempus contra datā lega aspexerat ut eleganti. dixit Virgi. in. iii. georgicorum.

Septem illum totos perhibent ex ordine menses.

Rupe sub aerea deserti ad strymonis undam.

Fleuisse: & gelidis hæc euoluiffe sub antris.

Mulcentē tigris: & agentem carmine quercus. Et in eodem loco Nulla uenus: nul

liq; animum flexere hymenæi. Nam ab illo sprete Cicones: quæ eū in uirū habere quærebant inter orgya Bacchi: quæ ille idem instituerat: eum penitus lacerarunt. Cuius caput cum in œaggriū fluuium proiectū esset: una cum cithara lesbum puenit: quod cum serpens edere uellet: ab Apolline saxificatū dicit. Laertius uero Diogenes p uera historia dixit illum nō a mulieribus discerptū sed fulmine depisse. Idq; epigramma in macedonia scriptum ostendere: ubi a musis sepultus dicitur. & ut ait Ouidius.

Ille etiam thracum populis fuit auctor amorem.

In teneros transferre mares: citraq; iuuentam

Aetatis breue uer: & primos carpere flores. Habeo huius antiquissimi poetæ hymnos ad deos fere oēs: habeo argonautica: s; nō illius opus esse dixit Ari. Ponit & nōnūq; adiectiue Orphe. ut Marti. in. i. qcqd in orpheo rodope spectasse teatro. Dicitur: exhibuit cæsar arena tibi.

Orsilochus cū. i. latino & unico. l. atq; ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero lib. iliados. v. filius Alpei fluminis: q lato gurgite terrā interfuit pyliorum & magni populi princeps fuit. Nā Orsilochus genuit Diodeū: Diodeus ipse geminos genuit Chrethona: & Orsilochum: q gratificantes Agamemnoni Menelaoq; una cū illis aliisq; principibus ad troiā nauigarunt: & uno occubitori horæ momento: quos (ut ipse ait) præstantissimos uiros: & in omni genere bellādi pitissimos: magnanimus Aeneas coram Agamēnone interemit.

Ortygia secunda cū. y. græco: penultima cū. i. latino scribitur: insula est in mari ægæo: quæ & alio nomine delos dicit. Sed ortygia cognominata Solino teste: quā ea primum uisæ sunt cōtornices: quas græci ortygias uocant. Nos a sono uocis qualias dicimus. Sed de ortygia talē Seruius super. iii. æneidos. & Lactantius super primum thebaidos fabulam rettulerunt. Postq; inquit Iuppiter Latonaz utiauit: eius & sororem nomine Asteriem uidare conatus est: quæ miseratione numium in auem couersa fuit: quam nos coturnicem dicimus. At Iuppiter in aquilam se uertit ut eam raperet: illa uero eadem miseratione numinum in lapidem conuertitur: q diu sub aquis latuit: sed supplicāte Ioui Latona sup aquas deferri coepit. Interim cum Iuno latonam grauidā p̄sentisceret: imisso cōtra illam phytone serpente: p omnem terram p̄secuta est: quæ tandem cum ad litora maris deuenisset: a sorore suscepra fuit: dicente Oui. lib. vi. metamorpho. Errantem accēpit: tūc cum leuis insula nabat: scilicet ortygia. In ea ergo insula peperit Latona Dianam: & Apollinem. a quibus delos est cognominata: ut in ea dictione uidimus. Nec passi sunt eam amplius errare: sed illam teste Virgi. in. iii. ænei. Pius arquite nēs oras & litora circum Errantem mycone excelsa gyroq; reuinxit Immolatāq; coli dedit: & contemnera uentos.

Ortygia eodem modo scripta: insula alia fuit circa siciliam ex opposito ad plemmyrium siciliæ fluuium. de qua Virgi. circa finem tertii ænei. ait.

Sicano prætenta sinu iacet insula contra

Plemmyrium undosum: nomen dixere priores

Ortygiam: alpheum fama est huc elidis amnem

Occultas ægisse uias subter mare: qui nunc

Ore aretusa tuo siculis cōfundit undis. de quo in dictione aretusa satis uidimus

Ortona cum. t. exili scribitur: urbs est pelignorum circa adriaticum pelagus.

Orthos cum. th. aspirato scribitur: & interpretatur a nostris rectus: nec nisi in cō

posicione eo utitur.

- rhographia cum. th. & ph. aspiratis: atq; in penultima cū. i. latino scribitur: dici potest a nostris recta scriptura. Nam componit̄ ex ῥῥῶς: & ῥῥῶς: quæ ē scriptura. Quintilianus uero recte scribendi scientiam interpretatur.
- rhogonitum cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: dici potest ad uerbum recti angulus. Nam componitur ex ortho: quod ē rectum: & ῥῥῶν angulus. Est enim figura habens rectos angulos.
- rhodoxus eo. modo scribit̄: & latine recte opinionis aut fidei interpretatur. Nā ῥῥῶς & gloriā & existimationē: siue opinionē: & fidē: & sententiā designat.
- rhoepia cum. th. aspirato: & diuisis uocalibus scribitur: & profert̄. & teste Quintiliano dici potest em̄data cū suauitate uocum explanatio. Nam componit̄ ex ortho: quod est rectum: & ῥῥῶν carmen.
- rhocorybantii. secunda cum. th. aspirato: sequens cum. c. exili: sequens cum. y. græco: ultima cum. e. exili scribitur: sunt teste Herodoto in. iiii. histo. libro. populi scythiæ: quæ est in asia
- scylla & græcam & latinā potest etymologiā cōtinere: ut ostendit Seruius sup secundo georgi. Nā ex os: quæ ē facies: & cyleo: quod est moueo cōponi dicūt: eo quod teste Virgi. O scylla exalta suspendit̄ mollia pinu: idest facies quasdam p̄ctas p̄ funiculos: ut hic inde moueri possint: & alta suspēdebant pinu.
- Osiris cum. i. latino utrobicq; scribitur. & fuit secūdum poetas græcos: quos nostri sequūtur) Iouis filius ex Niobe filia Phoronei: licet eum ægyptiū fuisse longo p̄cessu referat Diodorus græcus historicus libro histo. primo. Hic ut græci & nostri affirmant: cum Phoroneo auo in argiuorum regno succederet & per annos plures argiuus imperasset. Aegialium fratrem regno achaiæ præfecit: ipse uero maioris gloriæ cupidine captus: ad ægyptios transfretauit: quos cum suo summisisset imperio: Isidem Inachi filiā primū lo dictā. & ad ægyptios effugatam. matrimonio sibi copulauit. Qua deinde magistra ægyptii litteras didicire. Osiris similiter cum rudes eius loci homines multas res & homini quaz maxime cōuenientes edoceret: diuinos ab illis est adeptus honores: dicente Tibullo.
Primus aratra manu solerti fecit osiris.
Et teneram ferro sollicitauit humum.
Primus in expertæ cōmisit semina terræ.
Pomaq; non noctis legit ab arboribus.
Hic docuit teneram palis adiungere uitem.
Hic uiridem dura cedere falce comā. Et alia plura: quæ idem poeta prosequitur Sed tandē teste Callimacho ægyptio historico: quem secutus est Seneca in libro quē de sacris ægyptiorum cōposuit: cū Osiris a Scityphone ægyptio. uel (ut ait Seruius sup. vi. ænei. a Typhone fratre occulte occisus & laniatus fuisset & ab uxore Iside diu eius membra quærerentur: nec inueniri possent: irascebatur in ægyptios regina: & magnos quotidie in fletus prumpebat: dicente Lucano circa finem octaui: Nos in templa tuaz romana recepitmus isim. Semideosq; canes & sinistra iubentia luctus.
Et quē tu plangens hominē testaris osirim. Sed tādē ad locū deueniēs philas iuxta syenē extremā ægyptii partē: cū laceratū illum cōperisset: in maximos prupit luctus. Et illic ægyptiis placata: ob cōperta membra locum græce philas: hoc est latine amicas: teste Seruio super sextū. æneidos nominauit. & ad illum

sepeliendum se accinxit: locumq; comperit: & elegit pro illius sepulturā tutissimum: & transitus difficillimi: hoc est insulam abaton: quæ inaccessibilis interpretatur: eo quod sit in palude iuxta memphim limosa: & papyris undiq; implicita: in hac illum sepeliri curauit: & paludem stygem: hoc est marem uocari uoluit: Nec illam transire aut ad insulam quem uis posse accedere statuit: nisi certis diebus: & quibusdam prius sacris imbuti & initiati essent. Siquis forte in ea palude deperisset: nec cadauer comperiri posset. centum annis ut præfari ferunt auctores: illi sacra quædam officia soluebant: Quod Virgi. ipse tetigisse uel detur: cum in sexto æneidos ait: Centum errat annos: uolitantq; hæc litora circum. Sed cum deinde ægyptiis apparere cœpisset bos instar numinis putauerunt illum Osirim esse: & ut deum adorare cœperunt. Et commutato nomine Apim illum uocauerunt: hoc est bouem. Sic enim bos eorum lingua apis uocatur. Ouidius in secundo de sine titulo. Et comes in pompa corniger apis erat. Nā teste Solino in collectaneis: & Plinius in. viii. naturalis historiæ bos insignis ex improuiso illis apparet. quē certo tēpore detinent: & adorant. Et (ut nonnulli ferunt) p̄ annū illum detinere cōsueuerunt: alii p̄ decenniū dixere. Deinde referentibus præfatis auctoribus statuto die sacerdotes illum in sacro fonte submergunt. Mox alter nec sine publico luctu quæritur. Nam donec altum inuenerit instar Isidis mærent. Sed non diu quæritur. Quem compertum centum antistites memphim: cum puertorum gregibus populocq; & omni mussicorum genere prosequuntur: dicente Tibullo.

Te canit: atq; suum pubes miratur osirim

Barbara memphitem plangere docta bouez. & Ouidi. in. viii. metamorpho. Nūq; q; satis quæsitus osiris: Semp̄ enim perdunt: semp̄ & inueniunt. Quo sane inuento populus mira applaudens lætitia: magna cuz uoce salutat. Quod tetigit Iuuenalis in satyra quæ incipit. Stēmata quid faciunt. cum ait.

Salue getulice: leu tu

Syllanus quocunq; alio de sanguine rarus

Ciuis & egregius patriæ contingis ouanti

Exclamare libet populus quod clamat osiri

Iuueno. Quin & Pli. ac Solino referētibus ad motū: & stationē apis ægyptii ipsi oia mouentur: & stant. delubra qbus succedit: aut icubat: mystice thalamos nominat. dat oia manifestantia de futuris. Illud maximū. si de consolatis manu cibum capiat. deniq; auersatus Germanici Cæsaris dexterā pdidit ingruētia. Nec multo post Cæsar extinctus ē. pueri & Apim & gregatiz sequētes uelut lymphatii futura præcinunt. Bos illi ostenditur foemina in anno semel: & ipsa non absq; certis insignibus: quæ atq; inuenta: & oblata ē statim: eadē die neci datur. Apis naturale mēphitici celebrat̄ licatiōe pateræ aureæ: quā piiciūt in nili statū gur gitem: sed cur etiā dictus fuerit Serapis: in ea dictiōe uidimus. Sane teste Seruio sup. iii. ænei. in Isidis sacris imitatio ē inuēti Osiridis: quē ipsa eius uxor dillanatum a Tiphone illius fratre p̄ totū orbē regisse narratur. Sed ex alio capite Laetantius in primo diuinarū institutionū Isidi sacra fuisse mōstrauit. Nā (ut ait) Isidis ægyptiæ sacra sunt: qā filium paruulū pdiderit: & inuenerit. Nam primo sacerdotes eius de glabrato corpore pectora sua tondunt. lamentatur sicut ipsa: quæ pdiderat natum fecerat. deinde q̄si inuentus puer pducitur: & in lætiaz uertitur ille luctus. hæc ille. Nam ut testis est Herodorus. ii. histo. lib. reliquerat

Osiris filium Horum nomine: quē (ut nonnulli ferūt) post patris mortē semel illū amisit. Vnde timēs ne id idē filio: quod olim patre contingisset: in mæstifimos prupit fletus: sed illo tandē inuēto: maximā in leticiam luctum cōuertit. Quod eius sacerdotes in illius sacris repræsentant: De quibus locutus ē Iuuenalis: quū ait in satyra Credo pudiciā: Plangentis populi currit detisor anubis. Erat autē romæ templū Isidis iuxta campū martiū. ut Iuuenalis in eadem satyra ostendit: cū ait. Cōtra supstitiosas romanas: si cādida iusserit lo. i. Isis: quæ eī in candidam uaccā fuerat cōmutata. anteq̄ in ægyptū aufugeret.

Ibit ad ægypti finem calidasq̄ peritas.

A meroe portabit aquas: ut spargat in ædem.

Isidis antiquo: quæ proxima surgit ouili. i. campo martio. In quo septa quedam inerant in speciē ouilis. Nā loca erant tabulatis cōclusa: in quibus stans præfectus urbis: cū aliis urbis principibus: suffragia cōferre cōsueuerat. Quare a poetis nōnunq̄ ouilia pro eiusmodi septis posita fuerunt. ut Lucanus in primo. Et miseræ maculauit ouilia romæ. Vtebanturq̄ etiam in sacris Isidis cymbalis quibusdam: quæ ægyptio uocabulo sistra uocabant: quibus (ut nonnulli graues uiri asserūt) nunc puellæ florētinae utūtur. His itaq̄ (ut supra uidimus) ad luctum populū incitabant. Vnde Iuuenalis uerba illius referēs qui putabat esse deos & peierabat inquit in satyra Exemplo quodcūq̄ malo.

Decernet quodcūq̄ uolet de corpore nostro

Isis. & irato feriat mea lumina sistro.

Dum uel ego cæcus teneā: quos abnego nūmos. At uero Laertius in poemio libri de uitis philosophorū refert ex philosophia ægyptia materiā principium fuisse: & Solē & Lunā esse deos: unū Osirim: alterā lūm appellatos. figuratq̄ illos loqui p̄ cantarū & serpentē: accipitrēq̄: & alia nōnulla animalia teste Maneto. Quod sane de serpente Iuuenalis p̄sensit: ac non altud intelligere uoluit: cū dixit in satyra Credo pudiciā: Et mouisse caput uisa est argentea serpens illius lachrymis. Et hoc iō quia subdit. s. & tenui pepono corruptus osiris. i. uili pepone. Nā hic pepo peponis: & hic peponus peponi declinatur. Et hæc de Osiride secundum græcos & latinos poetas dicta sufficiant. Diodorus uero siculus uariis & longas diuersarū nationū Osiris atq̄ Isidis theologias rettulit: quas si quis uidere cupit: apud illū uariis in libris sui opis legere poterit: nobis ea rettulisse sufficiat: quæ ad poetarū nostrorū explanationem uenire possunt.

○ **Isa** cū duplicato. s. scribit̄: mons est teste Solino in sinibus thessaliæ cætaurorū stabulū cū tanta pinorū copia: q̄ in flexione atq̄ reflexione ramorū tonitru presentetur: quod Lucanus i primo retigit cū ait. Et tantus in æthera clamor.

Quantus piniferæ boreas cum thracius ossæ.

Rupibus incubuit: curuato robore pressæ.

Fit sonus: aut rursus redeuntis ad æthera siluæ. Hunc Seneca dixit olympo olim fuisse coniunctum.

○ **Isrea** cū. t. exili scribit̄: pisces quidam sunt intra conchas degentes: ut Oui. in. v. fastarū: Ostreaq̄ in cōchis tuta fuere suis. Et Iuuenalis in quarta satyra Ostrea callebat primo depræhendere morsu. Nec habet latinitas teste Seruio super primum georgicorū proprium nomen animalis: quod neutri sit generis.

○ **Istrum** cum. t. exili scribitur: est purpura: sic quoq̄ dicta ab ostrea: in quo sarpi scis cōperitur apud tyrum: ex cuius sanguine tingitur purpura.

○ **Istracon** absq̄ aliqua aspiratione scribitur: dicitur apud nos testa. Et inde ostracopos: quem nos fictarium uocamus.

○ **Istracismus** absq̄ aliqua aspiratione: & cum. i. latino scribitur: & ab ostraco deriuatur. Nam cum apud athenienses aliq̄ ad irripiendam tyrānydem ob potentiam: uel popularem gratiam: uel aliam quā causam pximi uiderentur: obligabantur ex lege ciues eius: de quo suspicabantur nomen testis inscribere: qd̄ cū certum supasset numerum: illum iniquē toto exulare iubebant: hocq̄ ad debilitandas opes frangendāq̄ potentia audacium: & frangenda illius hominis incrementa sancuerant: ut testis est Diodorus in. xi. histori. libro Et Demosthenes in oratione p̄ Ethisiphonte: & Aristoteles in politicis. Quam legem cum tyracus ab atheniensibus semel acciperent: & id nomen non testis: sed oliuæ foliis inscriberent petalissimum non ostracissimum uocauerunt: hoc est aθολίς: quæ petala uocabantur.

○ **Iranes** cum. t. exili scribitur: fuit uir nobilis persa: & unus ex his: qui cum Dario in Magum coniurarunt: ut uidimus in dictione Darius.

○ **Itricus** cum. t. exili scribitur: hic teste Porphyrio sup. iiii. iliados libro & Mygdalus fratres fuerunt Heccubæ filii Cissei: & patruces Polymnestoris: a quo ortia dē patronymicū deductum puto.

○ **Itrides** cum. t. exili & i. latino scribitur: patronymicum puto: deductum ab Otrio de quo Virgilius Panthus otriades.

○ **Ithris** cū. th. aspirato & y. græco sequēte. s. cōsonate scribitur: mons est thessaliæ uersus meridiem ex opposito ad ossam dispositus: ut ostendit Herodotus in. vii. Et ut dixit Plinius in. iiii. naturalis historiae libro: patria fuit lapitharū. Vnde Virgi. in. vii. Descendunt cætauri homolē ochrimq̄ niualem.

○ **Ithia** cū. i. latino scribitur: licet apud græcos sit diphthogus ei: sed abiecta. e. retinetur. i. p̄ducta: ut in similibus sæpe diximus dicitur a nostris acutus.

○ **Ithys** cū. y. græco scribitur: & dicitur similiter apud nos uelox citus acutus.

○ **Ithxy** cum. y. græco absq̄ finali. s. neutrum est: & id idem: quod superior dictio i masculino designat.

○ **Ithyschoenon** secunda cum. y. græco: penultima cum. ch. aspirato: & ce. diphthogo scribitur: dicitur a nostris teste Pli. in. xxi. naturalis historiae iucus marinus Nā cōponit̄ ex oxy: q̄ est acutus: & σκείνος funis: q̄si acutus funiculus cuius plura genera ponit Pli. unū quod oloschoenon uocat: q̄si p̄ totum siue aliqliter funis: quod ad uitalia utilissimum dicit: q̄a mollis est. & carnosus. Aliud melanchrus cum. ch. aldirato. i. fuscus: cuius usus ad naxas cōuenientem dicit. Aliud dixit esse genus tunci trianguli: quē cyperū uocat. c. cum exili & y. græco scriptum: quod apud aliquos silignū traductum comperi.

○ **Ithuum** ex græco deducitur: quod est ὀσθῶν p̄ interpositionē scilicet unius. u. cōsonantis inter duo uocalia hiatus causa: ut supra in primo horum cōmentariorū libro uidimus: cuius prima est. ὀ. mega: & naturaliter longa apud illos. Vnde & apud nos similiter p̄ducitur. Iuuenalis in satyra Credo pudiciam inqt. Ni si se centum lustrauerit ouis: & ideouatarica id est salsa: quæ corrupto uocabulo butarca dicimus. Nam Τάρικον falsum est.

○ **Ithuis** p̄ pecude a græco similiter trahitur. quod est ὀσθῶν sicut in ouum hiatus causa interponimus inter duo uocalia. u. cōsonantem. Et q̄a prima apud græcos cōtinet. o. paruum. quod semp̄ est breue: simili modo apud nostros primaz

semper corripit: ut Virgi. in bucolico: Parcite oves nimium pcedere: non bene ripa
Credetur. Et similiter ouo ouas uerbum: quod ab oue descendit primam breui
ar: ut idem in primo georgicorum libro.

Omnia quam chorus & sotii comitentur ouantes.

Achynus cum. ch. aspirato. & y. graeco scribitur: est siciliae
promontorium uergens in austrum seu maus: ad meridia
plagas: & ab aeris crassitudine (teste Seruio sup. ii. aenei.)
cognominatum. Nam pachy graeco latine pingue. & crassum
interpretatur. huic propinqua est syracusa.

Pactyas cum. c. & t. exilibus. atq; y. graeco scribitur: fuit te
ste Herodoto libro historiarum. i. uir lydius: qui sardis
persuaduit: ut a Cyro deficerent.

Pædia prima cum. x. diphthongo: sequens cum. i. latino
scribitur: nam licet apud graecos sit in penultima. ei. diph

thongus: a nostris tamen abicitur. e. & retinetur. i. producta: & (teste Gellio) dicitur
apud nos eruditione institutioneque in bonas artes.

Pædaretus prima cum. x. diphthongo: ultima cum. t. exili scribitur: nomen fuit uiri p
prii. sed nomen est compositum ex pædia: quae est disciplina: & ἀρετή uirtus.

Pædagogus cum. x. diphthongo scribitur: interpretatur apud nos pueri ductor.
Nam παῖς a nostris puer traducitur: & ἀγῶγος ductor. & similiter omnia: quae
ab ea dictione pæ deducuntur: cum. x. diphthongo scribitur: ut pædoriues

id est ludi litterarii praceptor.

Pædico cum. x. diphthongo & i. latino: atq; c. exili scribitur: & similiter a παῖς q
est puer deducitur. Atq; apud nos puerarius interpretatur. is est: qui pueros ad
libidinem affectatur.

Pæan cum. x. diph. pprie laus est Apollinis: quae in illius honore canitur Virgi.
in. vi. aenei. Latine quoque choro pæana canentes. Et li. ii. de arte amandi Oui.

Dicite io pæon: & io bis dicite pæan.

Decidit in casses pæda petita meos. Et abusiue omnium deorum laus dicitur:
unde Pindarus opus suum: quod & hominum & deorum continet laudes: pæa
na in scripsit. Ponitur etiam & pro ipso Apolline. unde & carminis nomen tra
tum putant: & nunc quoque a παῖς: quod est seruo deducitur: iuxta quod Iuue
nalis in satyra Credo pudicitiam inquit.

Parce precor pæan: & tu depone sagittas:

Nil pueri faciunt ipsam configite matrem.

Amphion clamat: sed pæan contrahit arcum. Nam cum primo phythone serpente: q
matrem insequeretur sagittis confecerit: fuit laudibus: & carminibus a populis sub
limatus: quae (qua a feriendo & sagittatione cam assumpserunt) pæana sunt uoci
tata. Itaque genus est pedis pæan: ex quo carmen conficiebat: q duplex esse dicitur. Nam
aut constat ex longa: quam tres breues subsequuntur: aut ex tribus breuib; & longa
postrema. Quorum alterum Ari. ipse principiis: alterum clausulis assignauit. Namq; pe
des & numeros uir ille clarissimus non in uersu modo: uerum etiam solura in oratione ser
uandos censuit: & in scriptis suis dactylum & tribrachium reiecit: quasi minus ela
tos pedes: & alius exaggerata oratione reddentes. Rursusq; iambos & trocheos
quasi nimium depressos reuirit. & pæana: ut diximus comprobauit. Nec ab hoc
pæantius. i. Philocteres deducitur: quis sagittariae artis fuerit peritissimus: ut

ostendit Homerus in. ii. iliados: ne. s. excellentiae Apollinis derogetur. Et ob hoc
alio modo a graecis scribitur uidelicet cum. ce. diphthongo: & non cum. x. quemadmodum
quod pro Apolline: aut eius carmine accipitur: ut in ea dictione uidebimus.

Pæon cum. x. diphthongo scribitur: at uero graeci alterum. e. post diphthongum
& ante ultimam interponunt: ac scribunt pæon: fuit medicinae artis pitissimus:
quem Homerus in. v. iliados dixit curasse Platonem in caelo grauiter in terra ab
Hercule uulneratum: appositis scilicet uulneri mitigatoriis medicamentis. Ab
hoc pæoniam herbam comperta: & cognominatam asserunt.

Pæonia cum. x. diphthongo: & i. latino scribitur: dudum fuit regio: ut ferunt ab
herba pæonia: quae in illa abundabat cognominata: postea a rege dicta emathia
& pæones populi: qui teste Herodoto in. vii. histo. lib. iuxta pangæum promonto
rium emathiae conterminum ex latere septentrionis inhabitant: sed ea iam esse par
tem macedoniae dixit Iustinus in. vii.

Pæigma cum. x. diphthongo scribitur: dicitur a nostris ludus: nam descendit a παῖς uer
bo graeco quod apud nos est ludo: quo uocabulo usus est Plinius. li. xxxiii. cum ait. C.
princeps in circo pæigma duxit: in quo fuere argenti pondo. cxxiiii. Iuuenalis si
militer in satyra Crispini: Et pæigma & pueros inde ad uelaria raptos. Nam cum
ludis pueri imiscerentur: inde ad uelaria. & loca tecta ac secretiora nonnunquam ra
tabantur ad stuprum. Ponunt & nonnunquam pæigma per amphiateatris & locis ubi
pæigmata agitabant. Martialis li. i. Hic ubi sidereus pprius uidet astra collossus
Et crescunt media pæigmata caesa uia. Et a pæigma deducitur pægnia per diuisi
onem olim de. m. factam in. n. & i. quae ludibria dicuntur.

Pæstum cum. x. diphthongo & t. exili scribitur: oppidum est lucaniae tanta caeli
indulgentia redimitum: quanta inter alias delicias sufficit fructus quosdam bis in
anno producere de quo Virgi. in. iii. georgi. Biferiq; rosaria pæsti. & Ouidi. Cal
taque pæstanae uincat odore rosas.

Pæganus cum unico. n. scribitur: dici potest uillanus: hoc est in uilla natus. Nam cum iu
xta fontem. q graeco παῖς dicitur: uilla fieri consueuerit: deductum est uocabulum pa
ganus. i. uillanus. Iuuenalis in satyra Quis numerare queat inquit: Citius falsus
pducere testem Contra paganos possis. Et Persius. Ipse semipaganus.

Pæagus pro uilla a latinis scribitur: & profertur: & a παῖς: q est fons deducit: eo q iu
xta fontem uilla semper fieri consueuerat. Virgi. li. georgi. iii. Praemiaque ingentes pa
gos: & copita circum Thesidae posuere.

Pælestina secunda cum. x. diphthongo penultima cum. t. exili & i. latino scribitur: est
teste Plinio in. v. naturalis histo. puincia in syria arabiae cotermina dictaque est a
philæstin urbe: quae in eo est metropolis.

Pæalamedes cum unico. l. & e. ante. d. scribitur: fuit Naupli euboiae regis filius: forma
elegans & facundia: atq; grandi animo praeditus: q cum aliis graecorum princi
pibus uenisset ad troiam: Vlyxis fraude necatus fuit: ut ostendit Virgi. in. ii. a
neidos: & Plinius de illo in. vii. naturalis historiae ait.

Pæalæstra secunda cum. x. diphthongo: ultima cum. t. exili scribitur: dici potest latine
luctatio. Nam nudi palmis se homines depalmabant. Virgilius in. vi. aeneidos
Pars in gramineis exercent membra palæstris: itaque componitur ex παῖς: quod
est iterum: & παῖς seruo: uel pcutio. & ut testis est Seruius super. iii. aeneidos pri
mum apud athenienses: palæstre ludus compertus fuit.

Pæalæmon secunda cum. x. diph. scribitur: nomen fuit marini dei pprii: q latine Por

cunus est dictus: dicente Oui. in. vi. fastorum: Quē nos portunū: sua lingua palzmona dicit. Et hoc iō Seruio teste sup. v. znei. quia portubus praeesse dicebatur: fuitq; Athamātis thebarū regis ex Inone filia Cadmi filius: cū quo mater p̄cipitē se dedit in mare. Vnde marinus ille deus euasit. Alius fuit Phinei regis arcadię filius ex cōiuge Schenobazā. Alius fuit grāmaticus ætatis Quintiliani: de quo in primo institutionū meminit cum ait. Alii tamē ex idoneis dūtaxat auctōribus octo grāmaticę partes secuti sunt: ut Aristarchus: & etate nostra Palzmon: de quo Iuuenalis in satyra Credo pudiciam meminit: cum ait: Odi Hęc ego: quę reperit: uoluitq; palzmonis artem.

Palisci cū unico. l. & i. latino: atq; c. exili scribitur: fuerūt duo fratres: ut est apud Macrobiū in saturnalibus Iouis filii & Thalię niphę. Seruius uero sup. ix. znei dos. & Lactācius sup. xii. thebaidos dixerūt Aetnę nymphę. de quibus talē fabulā refert Macrobius: in sicilia fluuis semetus est: iuxta hūc Thalia nympha a lo ue cōpressa metu Iunonis aptauit: ut sibi terra dehisceret. quod ubi factū ē: & maturi ptus tēpus aduenisset terra: reclusa ē: & duo infantes ex utero Thalię pgressi emerferūt: appellatiq; sunt Palisci a τῶν λιν: quod rursus & hisco: uel quia post hiatū materni uteri: hiatu rursus terrę sint egressi. uel quia bis terra apta sit i ingressu. s. nymphę cū illis: & egressu quasi iterū apparentes. Vnde ait Vir. Semetia circū flumina pinguis ubi: & placabilis ara palisci. hoc est teste Seruio quia humanis hostiis olim illis sacrificabatur: & mitioribus deinde inductis etiā placati sunt. Vel secundum Macrobiū: quia si quis pro furto peierasset sine re medio necabatur in fluuio.

Paliurus cū unico. l. & i. latino scribitur: herba est spinosa & asperina. de qua Virgi. meminit in bucolico: Carduus & spinis surgit paliurus acutis. Et Carduus uulgaris

Pallas cū duplicato. l. scribitur: hęc dicūt poetę Iouis filiā sine matre. ita ut cuz uideret Iuppiter Iunonē uxore non ferentē filios: percusso sibi capite Palladem ar matā misit: dicente Luca. in li. ix. Hęc & pallas amat patrio: quę uertice nata ē. Et Oui. li. fast. iii. An quia de capitis ferē sine matre paterni Vertice cū clypeo p̄siluisse suo. hanc eandē Cicero lib. de natura deorū. iii. belli fuisse inuentricē: ac principē dixit. Ob qđ a nōnullis Bellona uocata fuit: soror. s. & auriga Martis: dicente Statio: Regit atra iugales Sanguinea bellona manu: longaq; fatigat Cuspide. Nanq; toruā oculis: & armis insignem longāq; cum clypeo cristallino ferre hastam: & pictū habuisse peplū dicūt poetę. Quin & uirgo fingitur & in nupta: ut Virgi. in. ii. znei. Pars stupet in nuptę donū exitiale mineruę. Sed cū ipsi uirgini Palladi Pallas Gigas Titani filius deorq; q; iimicissimus Vel ut Cicero uoluit: eius pater uim inferre attētare: cum illa sua uirtute pemit. a quo ut quidā asserūt & ipsa Pallas postea dicta fuit. Nam primo quidē Tritonia dicebatur: quia iuxta tritonidis paludem primitus comperta dicitur: ut in dictione Triton late uidebimus. At uero gręci omnes grāmatici: quibus magis adhæreo: a τῶν ἁλλῶ uerbo gręco dictā purant: quod apud nos uibro interpretatur eo qđ hastam uibrare consueuerit: docueritq; fuit etiam cognominata Minerua: quia si uim ipsa minetur: ut interpretatus est Balbus apud Ciceronem in. ii. de natura eorū: uel ut alii nōnulli uolūt: quia sit ipsa minuēs neruos: eo qđ qui optimis artibus uerū laborē impēdunt: uires corporis minuere dicantur. Nā ipsa eadē sapiencię dea: & omniū artiu; inuentrix appellatur: eo qđ teste Seruio super. ii. Virgiliū æglogam de capite Iouis est nata. Vnde Ianifices: fullones: tinctores:

restriçesq; puellę teste Ouidio libro fastorum. iii. eius festum religiose celebra bant. & subdit Ouidius.

Hanc cole: qui læsis maculas de uestibus aufers.

Hęc cole uelut: quę ab æna paras. Et idē in. iii. de sine ti. Artifices in te uerte minerua manus. Ob qđ Seruius sup. tertiā æglogā: illi digitos cōsecratos: ut genua Misericordię dixit. Sed cū nihil excellētius sit ingenio: quo uniuersa reguntur: Et ipsa ex ingenio nata sit: illi etiā arces hoc est rerū sublimitates consecrati uoluerunt. Vir. in Corydone: Pallas qđ cōdidit arces Ipsa colat. Eius tēplū apud milesios teste Hero. li. histo. i. admirandum fuit: quod ab Aliatte uiro iniū quo igne absumptum fuit. apud quos ipsa Pallas Asisia uocabatur.

Palladium cū duplici. l. & i. latino scribitur: atq; a Pallade deriuatur: fuit i urbe troiana antiq̄simū Palladis signū e ligno cōpactū: mouens oculos. atq; hastā: quā manu detinebat: ut dixit Seruius sup. ii. zneidos. Nā cū apud troiā in honore; Palladis arx: & in eius sūmo tēplū illi ædificaret e cælo cecidit: & locum sibi i eo tēplo statuit: nōdū coopta æde. moxq; ab Apollīne datum fuit oraculu;: eius ciuitatis futurum exitium: si id simulachrū extra moenia portaretur. Quod Ouidi. in. vi. fastorum eloquētissime p̄secutus ē. Quo factū est: ut tēpore belli troiani Ulixes & Diomedes p̄ cuniculos & cloacas arcē ipsam ascenderent atq; occis custodibus simulachrum ipsum asportarent. hoc cū postea finito bello Diomedes ipse obtineret ut Seruius attestatur. & Virgi. p̄ pte tangit: ac Varro in libris de familiis romanis plenissime p̄legitur: & multis post casibus iactaret: oraculo monitus iussus est palladium troianis restituere. Quod cum implere cuperet: transeunti Aeneę ad italiā illi offerre conatus est: quē cū sacrificantē uelato capite comperisset: ne sacrificii ordinē irrumperet: alteri ex troianis obtulit: atq; Nautes qđā illud accepit. Vnde Mineruę ipsius sacra nō iulia gens habuit. sed nauatarum. hinc Virgi. li. znei. v. ait: Vnum tritonia pallas Quē docuit. Alii eodē referente Seruio: dicunt a troianis tēpore belli: intra structū parietē absconditum: & tēpore belli Mithridatici cōpertum: atq; a Fimbria romano romā delatum: quod ab unico tantum sacerdote custodiri consuetū fuit. Vnde Lucanus Tritoniam soli cui fas uidisse mineruam.

Pallene cuz duplicato. l. scribitur: regio ē in littoribus macedonię iuxta sithoniā & themoponrum: ut ostendit Herodotus libro historiarum. vii. in qua has esse ciuitates enarrat. Potidæā cum. r. exili & i. latino: & in penultia cū: æ. diphthō. Aphytiā cum. y. gręco in secunda: & r. exili atq; i. latino in penultia: Neapolim Aegam cum. æ. diphthongo in prima: Therabum cum. ch. aspirato: Scienā cuz c. exili & i. latino: Mendam & Sanam: hanc fuisse patriā Protei ostendit Virgi. in. iii. georgi. cum ait: Hic nunc æmathię portus patrięq; reuifit Pallenez. Nec de ciuitate pallene: quam esse in achaia. Plinius in. iii. naturalis historię dixit i telligere potuit Virgilius: quia dixit æmathię. i. macedonię portus: & nō achaia: quę longe satis a macedonia distat.

Palilogia cum. i. latiuo utrobicq; & duplicato. l. post. i. & ante. o. scribitur: dici potest reduplicatio. Nam cōponitur ex palim quod est iterum: & logia sermo.

Palmyra cū. y. gręco scribitur: urbs fuit assyrię. de qđ Pli. in. v. naturalis historię: sic ait: palmyra urbs nobilis situ diuitiis solo: & aquis amoenis: uastū undiq; ambitu arenis includit agros: ac uelut terris exempta a rerū natura priuata sorte i duo impia summa romanorū pathorūq; & prima in discordia semper.

- P** almyreni cum. y. græco in antepenultima scribitur: ciues sunt palmyra.
- P** amphilus cum. i. latino scribitur: nomē est uiri proprium: quod interpretari libet totus amans. Nam πᾶν totum dicit: & φίλον amans: uel φίλος amicus: ita ut totus dicatur amicus. Quo nomine teste Quintiliano: fuit pictor quidam eximius: qui multa ratione depinxit.
- P** amphylia secunda cum. y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: regio ē minoris asiæ inter ciliciam & syriam: ab hac mare illi adiacens pamphylicum nominatur: atq; eadem litteratura scribitur.
- P** amisus cum. i. latino scribitur: est teste Herodoto in libro historiarum. vii. thessalia fluius: unus ex quinque principalibus: ut in dictione thessalia uidebimus.
- P** anatolium secunda cum. æ. diphthongo: sequens cum. t. exili penultima cum. i. latino scribitur: est teste Plinio in libro. iiii. naturalis hystoriae mons maximus in ætolia: quod eius dictionis compositio indicat. Nam pan totum & maximū designat.
- P** anætius secundo cum. æ. diphthongo: penultima cum. t. exili: & i. latino scribitur fuit stoicæ sectæ philosophus. Quem Cicero in libris officiorum est imitatus.
- P** andecta cum. c. & t. exilibus scribitur: nomen est compositum a πᾶν: quod est totum: & participio eius uerbi ἀέχουται: quod est capio: quasi omnia intra se comprehendens.
- P** andion cum. i. latino scribitur: fuit Erichæ regis athenarum filius: cui successit in regno. quod quadraginta annis teste Eusebio tenuit. Vnde ait Marcialis in primo. Quod nec cecropiæ damnent pandionis arcem: Nec sileant nostri prætereantque senes. hic cum adiutorio Teræ regis Tracum fudit regem ponti: qui athenas obsederat. in cuius meritum Pandion illi Prognem filiam uxorem dedit. ut ostendit Ouidius in. vi. metamorphoseos libro.
- P** anchaia cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: regiuncula est sabææ in arabia: quæ tota arenosa est: & in qua arbores sponte natæ tuas emittunt. Virgilius i. ii. georgicorum. Totaq; turiferis panchaia pinguis arenis. Nam in primo dixerat Solis est turea uirga sabæis.
- P** anægyris secunda cum. æ. diphthongo: sequens cum. y. græco scribitur erāt sollemnitates: in quibus & dii & principes laudari consueuerāt. Vnde & panægyricæ laudationes illæ uocantur: que romanis imperatoribus per annos dicebāt.
- P** angæum penultima cum. æ. diphthongo scribitur: est teste Pli. in. iiii. naturalis hystoriae thracice promontorium bellis conterminum: & macedonice iunctum: ad cuius radices mæstus defluit amnis. & addit Hero. libro. vii. sodicinas argenti & auri in illo esse: atq; eius septentrionalē partem pæonas inhabitare. & (ut puto) circa montem regio pangæa cum dicat Statius in. x. thebaidos. Procūbunt inarata diu pangæa iuueni. Et cōponitur ex pan quod ē totū: & γαῖον terras.
- P** aionium cum. i. latino scribitur: locus est sacer teste Herodoto libro historiarum primo in mycale ciuitate ionie uersus arctō: ab ionibus Neptuno hellconio publice dicatus: unde nomen assumpsit.
- P** anticapes cum. t. & c. exilibus: atq; i. latino scribitur: fluuius est scythiæ teste Herodoto in. iiii. historiarum: quem quintum dicit esse ab istro: hoc est immediate post borystenem: cui ultimo cōmiscerur.
- P** antagia cum. t. exili & i. latino scribitur: distio est composita ex græco & latino hoc est panta: quod est omnia agitans. Nam fluuius est siciliæ: qui teste Seruio

- sup. iiii. æneidos: olim cum plenus incederet implebat sonitu pene totam siciliā Ex quo q̄si ubiq; sonitans dici uoluit. Sed postea cum Cereri quærenti filiā obstreperet: tacere est iussus numinis uoluntate.
- P** anselinos cum unico. l. præcedente. e. uocali: & i. latino subsequente scribitur: & dicitur a nostris pleniluniū: uel cōuenientius duobus uerbis plena luna exponitur. Nam cōponitur ex pan quod est totum: & σελήνη: quæ est luna. debetq; esse in penultima. e. sed ut seruetur uox græce dictionis quæ tamen apud accuratos non habetur in usu ponitur. i. uocalis.
- P** antefilea secūda cū. t. exili: & e. uocali: sequēs cū. i. latino scribitur: fuit amazonū regina: quæ Orithyæ successit in regno. & teste Iustino in. ii. epitomarum libr. cōtra græcos troianis fauens magnæ uirtutis bellice documēta mōstrauit.
- P** antomimus cum. t. exili & i. latino scribitur: designat ad uerbum rerum omnium imitatorum. Nā cōponit a πάντων: quod est omnium: & μιμοσ imitator: a uerbo μιμοσται: quod ē imitor. Nam hi in scenis psonas p singulorum actuum similationes ostendebant. & ut refert Cassiodorus in epistolis suis: Cum primū in scenam pantomimus inuitatus aduenerit: assistunt consoni chori diuersis organis eruditi. ille cōpositis signis q̄si quibusdam litteris edocet contuentium aspectus: p quod non scribendo id facit: quod scriptura declarauit. Quin & idē chorus Herculem designat: & Venerem fœnitam præsentat: & marem regem facit & militem senem reddit & iuuenem: ut in uno credas esse multos: & uaria imitatione discretos: Nec hoc tamen agitabant sine uariarum uestium cōmutatiōe ut uarias hominum ætates & cōditiones psonarent. Quod Horatius ipse ostendit in libro epistolarum primo epistola. vi. cum ait. Chlamydes lucullus (ut aiunt) Si posset centum scænæ præbere rogarus. Qui possum tot ait: tamen & quæram: & quot habebō Mittam post paulo. scribit sibi milia quinque Esse domi chlamydum: partem uel tolleret omnes.
- P** anthera cum. th. aspirato scribitur: nomē ē animalis cōpositum ex pan: quod ē totaliter: & θήρη fera. nā animal ferum p̄sus dicitur. & ut dixit Pli. li. vii. natura. histo. in hyrcania: & in india abundant: minutis orbiculis sup pictæ habentq; in candido breues macularum oculos. & sunt: qui tradant in armo pantheræ maculam similem lanæ esse cauatam pari modo cum ea.
- P** anthus cum. th. aspirato scribitur: fuit uir troianus ex primoribus urbis: ut ostēdit Homerus in. iiii. iliados: & p syneræsim: ut apud græcos in ouo diphthongū pfertur. Nā secundum itegrorum regulā apud illos in ouo desinit: uidelicet πάνθου: & in ouo terminat genitiuū uidelicet πάνθου. Quare & a nostris itegru declinatur hic Panthous huius panthoi. & similiter p syneræsim: ut apud illos sic πάνθουσ πάνθου. Sic apud nostros hic Panthus huius panthi. Virgi. in. ii. æneidos. Panthus ortiades arcis phœbiq; sacerdos. Et in eodem ponit uocatiuū in. u. cum ait: Quo res summa loco panthu: quā præhendimus arcem. Et puto illum fuisse filium Otrei fratris Hecubæ. & ratione iustitiæ: & cōsanguinitatis reginæ ad eiusmodi sacerdotium sublimatum fuisse.
- P** apæ cum. æ. diphthongo in ultima scribitur: aduerbium est admiradi: & deducitur a papas. qui est pater.
- P** apæus cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: quo nomine teste Herodoto

libro historiarum. iiii. uocatur Iuppiter apud scythas.

P apyrus cum. y. græco scribitur: dicitur a nostris iucus: a nonnullis uero scirpus. Lucanus in. iiii. Conferitur bibula memphitis cymba papyro. Et inde papyraceus ut p imaginem papyraceam crematus est.

P aphiagonia secunda cū. ph. aspirato: & penultima cum. i. latino scribitur: prouincia est minoris asiæ: quæ teste Solino cytoro monte confurgit: ut in ea dictione uidimus. Est etiam insignis loco ueneto: a quo teste Corne. nepote Paphlagonis in Italiam transuecti mox ueneti dicti sunt.

P araclitus absq; aliq; aspi. & cū. i. latio scribitur: q̄q; potius. e. q̄. i. e. e. deberet: cū apud græcos eo i loco habeat. h. q̄. i. e. nostrū. uel. a. cōuerti cōsueuit: sed ut eiusmodi dictionis græce ap̄ nos sonus seruet: ponit. i. & dici pōt acclamatus: uel aduocatus. nā ex τῶρα ὑποστίθεσσι cōpōit: q̄ ad hic quoq; d̄ signat: & κλητός uocatus.

P aradisus cum. i. latino: sequente unico. s. scribitur: sane apud græcos penultima habet ei. diphthongū: sed nos abiciētes. e. cōseruamus. i. p̄ductā: & dici pōt latine pomarium: dū p horto confito pomis accipitur: ut late in dictione hortus explicauimus. Nā sunt horti olerū: & horti non olerū: sed arboribus cōsiti: & uoluptatis gratia cōparati. Est itaq; olus quæq; herba: qua uescimur: & inde olitor ille dicitur: q̄ hortū olerū exercet: que nonnulli hortulanum uocant.

P arasius cū unico. r. & unico. s. atq; i. latio & t. exili scribitur. ille dicitur ad græce dictionis etymologiam: qui aliorum mēsas & cibaria sequitur. Nam ex τῶρα componitur: quod hic quoq; iuxta significat: & σίτος: quod non solum frumētum: sed cibaria quæq; designat: hoc est teste Iuuenale in. iiii. satyrā: ut bona sūma putet aliena uiuere quadra: id est mensa. Nam ut hoc quoq; consequi possit: omnia ad uoluptatem eius: cuius est tractus nidore culinæ primo loquitur omnia: deinde assentatur. omnia illius facta simul: ac dicta laudat. nihil repugnat omnia suffert: ut Iuuenalis in eadem satyra. Si potes illa pati: quæ nec sarmērus iniquas Cæsaris ad mensas: nec uilis galba tulisset. Et (ut concludam) nihil uētris causa facere recusat: in quo summum bonum constituit: & horum nō parua erat copia in domibus principum: uerum & parasitus nō nunq; p illo accipitur: qui simplicibus uerbis risum ab audientibus captat: ut idem Iuuenalis.

Ad mēsas quorū parasitus uenit. infans. & a parasito formatur parasitaster: q̄ quidē nō paruus est parasitus (ut nonnulli putauerunt) sed imitator parasitorum. aliter enī nō diceretur a comico parasitaster paruulus. Namq; huiusmodi diminutiua (quæ terminantur in aster) imitacionē potius q̄ diminutionē significant: ut apud. M. Tullii p Varenō: Euritius hic noster antonitaster est. Et ad atticū lib. xii. Omnino solet esse fuluitaster. i. Antonii Fuluiq; imitator.

P arabola cū unico. l. scribitur: & secundū merā significantiā dictionū ualet dici iuxta sententiā. Nam cōponitur ex para: quod indicat iuxta: & βουλή sententiā quasi rerū dissimiliū comparatio. Vnde ait Quinilianus: Parabola quam Cicero collationē uocat longius res: quæ parentur repetere solet: ut tam fortiter p̄it apud Hipponem Scipio: q̄ utiq; apud utinam Cato.

P aradoxa cū. x. consonante scribitur: & a nonnullis iuxta sententiā interpretatur ab aliquibus uero inopinabilia traducuntur. Nam utrūq; para: scilicet præter & iuxta designat: & doxa opinionem fidenq; & sententiā dicit. Vnde paradoxa Ciceronis electas sententias interpretari possumus.

P aragogen cum duplicata syllaba scribitur: habetq; accentum in antepenultia:

& dici potest deriuatiuum: ut florea rura campiq; uirentes. quod satis in crīspa flexione deriuauit Horatius ab albeo albicant: cum ait in primo carminum Nec prata canis albicant pruinis.

P aradigma cum. i. latino scribitur. dicitur a nostris exemplū dicti scilicet uel facti alicuius. ut Virg. in. i. æneidos: Antenor potuit mediis elapsus achiuis. Ilyricos penetrare sinus: & reliqua. & fieri consueuit modis tribus: ut a pari Virgill. in eodem libro: Ac ueluti magno in populo. cum sæpe coorta est Seditio: & ea alia quæ sequuntur. A maiore ad minus: ut idem:

Qualiter expressum uentis per nubila flumen.

A minore ad maius: ut idem:

Si potuit manes arcessere coniugis orpheus

Treicea fractus cithara fidibusq; canoris. i. instrumēto inanimato. Ergo & multo magis ego pietate.

P aralyticus tertia cum unico. l. & y. græco penultima cum. t. exili & i. latino: uel tertia cum. c. exili scribitur: denotat apud nos dissolutum. Nam a τῶρα λυσι de scendit: quod est dissoluo. atq; eodem modo paralysis.

P aranympus cum. y. græco scribitur: dicitur ab Hieronymo: & quibusdam aliis doctissimis modernioribus pronubus: ab antiquis uero auspex. Nam quia anti qui pronuptis celebrandis auspitiū capere solebat: qui præerat huic rei pro parte uiri a græcis paranympus: a nostris auspex dicebatur. ut Lucanus: Contenta est auspice bruto Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Veniet cum signotoribus auspex. Plautus in Gurgulione: Utro ibit nuptum: nō manebit auspices. Et ut auspex p parte uiri: Sic & pnuba pro pte mulieris adhibebat. Itaq; cum apud christianos auspicia minime captentur: adhibentur sacerdotes: qui & pronubi a nostris uocantur.

P aradiastole cum. i. latino: & t. exili scribitur: dici potest per dilatationē. Nā tunc quoq; fieri: dicimus cū rē nostra interpretatione dilatamus: atq; astutum sapientem uocamus. prodigum dicimus liberalē: temerarium fontem & similia.

P aragoge cū unico. r. scribitur: pōt dici deductio: ut admittier pro admitti.

P aronomasia eodem modo scribitur: dicitur a Cicerone agnominatio. Nam tunc quoq; fit cum aliquod nomen ex alio in significatione distante apte conficitur. Vt Terentius: iam inceptio est non amantium: sed amentium. Similiter abire an obire te conuenit.

P arasceue cum. c. exili: sequente. e. absq; diphthongo scribitur: dici potest latine p̄paratio. Nam a τῶρα σκευή: quod est preparo deriuatur.

P arclius cum. y. græco scribitur: fuit filius Merdyos filii Cyrii: & unus ex duobus Xerxis: ut Herodotus libro historiarum. vii. ostendit.

P aretateni absq; aliqua aspiratiōe scribitur: sunt teste Herodoto libro historiarum primo gentes in mediā.

P arêthesis cū. th. aspirato scribitur: dici pōt a nostris iterpositio. Nā cōponit ex para & en: quæ duo dicunt inter: & thesis positio. Virg. in. i. æneidos. Hic tibi labor enim: quādo hæc te cura remordet. Lōgius & uolens fatorum arcana mouebo Bellū ingens gerit italia: & in eodē libro ubi inq̄. Aeneas (nēq; enī patrius cōsistere mentē Passus amor) rapidum ad nauem premitit achatem.

P arnassus cum unico. l. scribitur a nobis: licet a poetis græcis nonnūq; duplicetur: & scribatur parnassus: sed sepius cum unico. l. uti nos cōsueuimus: mōs est nō

acclamatus
aduocatus

Iuuenal. 2. 4. supra

Lucanus
Iuuenal. 2. 4. supra
Plautus in Gurgulione

Virg. in. i. æneidos
ibid.

thessalia: ut nonnulli errantes asserunt. sed *zonias*: quæ alpestris est pars boetia: unde *zonides* sæpe musæ dictæ sunt: ut Iuuenalis: Cupidus siluarum aptusque bibendis Fontibus aonidum, iuxta quæ montem regiuncula est phocidos inter thebas: scilicet & athenas: dicente Oui. in primo metamor. Seperat *zonias* arceis phocis ab aruis Terra ferax: & subdit: Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus. Nomine *parnasus* superatque cacumine nubes. Et Lucanus libro. v. ait: *Parnasus* gemino petit æthera colle. horum utique unus dicitur *helicon*: alter *citheron*: ut in suis dictioibus uidimus. Quin & *helicon* alio nomine *cirtha* cognominatus est & *citheron* *Nysa*. est *citheron* *Baccho* sacer non longe a thebis depressiorque ac *cirtha* amplior: ut Lucanus in. v. Tu quoque uix summam seductus ab æquore rupem *Fxtuleras* unoque iugo *parnasæ* latebas. *Helicon* uero altior: & *Apollini* consecratus. sub quo monte: ut dixit *Plinius*. oppidum est *delphi* clarissimum oraculo *Apollinis*: fonte *castalio*: & ante *cephisio* præterfluento *delphos*: ut in ea dictione uidimus. Quin & inter eos collis uallis est: quæ *pyrene* uocatur.

P arylaris secunda cum. y. græco: sequens cum simplo. s. ultima cum. t. exili & .i. latino scribitur: fuit teste *Plutarcho* *Cyri* filia: & *Araxerxis* mater.

P armenides cum. i. latino scribitur: fuit philosophus patria *heleates*: cui *Plato* nobile opus de principis rerum inscripsit. Quem *Aristo*. arguere non ad mentem *Platonis* in lib. i. de physico auditu conatur. hic ut ferunt primus terram globosam: ac rotundam dixit. fuit & alter *parmenides* orator.

P aros absque aliqua aspiratione scribitur: insula est una ex *cycladibus*: quæ candidissimum marmor gignit. A cuius candidore dixit *Virgilius*. in. ii. *æneidos* *Niuæ* que *paron*. Oui. in. iii. metamorphoseos.

Hæret ut e pario formatum marmore signum.

Spestat humi positus geminum ceu lumina sidus.

P eroemia secunda cum. ce. diphthongo penultima cum. i. latino scribitur: dicitur a nostris puerbiu. ut *Virgilius*. in *Moeri*: *Lupi* moerim uidere priores.

P arrhasia cum duplicato. r. & secunda aspirato: atque. i. latino in penultima scribitur fuit *arcadiae* nomen: *Lycaonis* patria. Vnde eius filia *Calisto* *parrhasis* a poetis dicitur. Oui. in. ii. metamor. *Parrhasis* erubuit. idem in. xvii. epistolarum *herodum*. Quæque micat gelido *parrhasis* ursa polo. Cõperit etiam *parrhasius* *parrhasia* *parrhasium*: pro *arcadicus* *arcadica* *arcadicum*: ut *Virgilius*. *Parrhasio* dictum *panos* de monte *lycei*.

P arrhasius eo. modo. ut superior dictio scribitur: & substantiuum nomen est: ac proprius fuit teste *Plinio*. pictor sua ætate sumus: hoc est quæta & nonagesima olympiade. Et (ut. xxxv. natu. histo. rettulit) fuit *ephesi* natus. Hic ut idem auctor persequitur primus symetria picturæ dedit: primus argutias: uultus elegantia: capilli uetusto more confusi artificium in lineis extraneis palmam adeptus. quod rarum etiam in successu artis cõpertum est. Idem descendisse cum *Zauside* in certam ab eodem auctore traditur: & cum *Zeusis* detulisset uas pictas tanto successu: ut in scenam aues aduolaret: ipse detulisset licet a uibus pictum tradit ita ueritate representatis: ut *Zeusis* alium iudicium timens efflagitaret: sed tandem remoto linteo: & ostensa pictura: atque intellecto errore palma ingenuo pudore *Parrhasio* concessit: quoniam ipse aues sefellisset. *Parrhasius* autem se artificem. Quod elegantissime *Caro*. *arretinus* noster tetigit in eligia ad *Poggiu* de *Mercurio* *Cyriaci*: cum ait: relinque uacuum aliquam tisper. At uero *Quintilianus* in. xii. de institutione oratoria non simul

eos fuisse dixit: sed non multum ætate distantes circa *peloponesia* ambo tempora. Et ut subdit: Cum *Parrhasio* sermo *Socratis* apud *Xenophontem* inuenit: & ita omnia eum circumscripsisse rettulit: ut legum latorem illum uocatum fuisse affirmet: quæ deorum atque heroum effigies quæ ab eo traditæ: ceteri tanquam ita necesse sit sequuntur. Idem multa admiranda pinxit: ut longo stilo in prænominato libro *Plinius*. ipse recensuit. sed ut ait nemo illo insolentius usus fuit gloria artis. Nam se principem artis appellabat: & eam a se consummatam. super omnia *Apollinis* se radice ortum. & *Herculæ* qui est *lindi* talis a se pictum: qualis sæpe inq̄te uidisset.

P arthia cum. th. aspirato & .i. latino scribitur: hæc dudum pars fuerat orientalis *scythia*. Sed teste *Iustino* in primo & quadragesimo libris ex illis locis uenientes in *assyriam* exules: & illam occupantes de suo nomine *parthiam* uocauere: nam ut dixit *parthi* lingua *scythica* dicuntur: qui apud nos exules uocitantur. Estque illius sermo ex *scythico* & medo commixtus: omnes equitare & sagittare magna industria docent liberos. auri & argenti nullus est: nisi in armis usus. singuli plures habent uxores. Nec ulla delicta puniunt grauius adulterio. Ob quod foeminas non tantum commixtis uiris conuiuia interdicunt: sed uirorum conspectum appetum prohibent. Quare dixit *Macrobius* in *saturnaliis*. *Parthi* cum concubinis non coniugibus conuiuia ineunt: tanquam has in uulgus prodire & lasciuere debeat: illas non debeat. Vnde *Lentulus* apud *Lucanum* in. viii. adeo libidinosos dixit: ut relecto pudore naturæ cum sororibus & filiis commisceantur. ait enim: Tot foemineis complexibus unum.

Non laxat nox tota marem: iacuerunt sorores.

In fratrum thalamos: sacrataque pignora matrum. Hi pugnas admirabili ardore ineunt. sed diu pugnare non ualentes in fugam uersi uictoria: ex ipsa reportat dicente *Virgilius*. in. iii. *geor*. Fidentem fuga *parthum*: uersisque sagittis. unde plures magna damna romanis intulere.

P arthenope cum. th. aspirato scribitur: fuit una ex *sirenibus*: ut in ea dictione uidebimus: a qua teste *Plinio* & *Solino* ciuitas *capania*: quæ nunc *neapolis* uocatur cognominata fuit: quia eo in loco ubi constructa fuit tumulus eius fuerat *parthenopes*. Quo nomine *Virgilius*. etiam uocitauit in. iiii. *georgicorum*. cum ait. Illo *Virgilium* me tempore dulcis alebat *Parthenope*. Sed *Neapolim* hoc est nouam ciuitatem *Augustus* eam instaurans dici maluit. Et denotat *parthenope* uirginem apud nos. unde & *parthenopus* deducitur: quod a *Virgilio* nomen proprium in. vi. *æneidos* ponitur cum ait: Hinc *inclytus* armis *Parthenopus*.

P arthenopus cum. th. aspirato scribitur: de quo in præcedenti uidimus dictione.

P arthenius cum. th. aspirato: & .i. latino scribitur: fluuius est *paphlagonum*. & teste *Plinio*. in. vi. *carabi* promontorio satis proximus. caditque in pontum: ut *Orpheus* in *argonautica*: & *Hero*. in li. *histro*. ii. monstrauerunt. Est etiam *parthenius* mons *arcadiae* (ut scribit *pomponius*) a uirginibus: quæ illic uenari consueuerat sic quoque cognominatus. *Virgilius*. in *Gallo*: Non me ulla uetabant *Frigora* *parthenios* canibus circudare salus. Nam *parthenos* græce uirgo latine dicitur.

P ascha cum. th. aspirato scribitur: & græcum est uocabulum a *πάσχα* uerbo græco: quod latine est patior deductum: cum eo tempore & *agnus* & *Christus* passus fuerit. At hebraice *phase* dicitur: quod est transitus filiorum *israel* ex *ægypto*.

P asypha secunda cum unico. f. & .y. græco scribitur: fuit *Solis* filia: & uxor *Minois* regis *cretæ*: materque *Ariadnes* & *Phedra*: atque *Minotauri*: quæ ex infami amore

rauri progenuisse dicunt poetæ. De quo Virgi. in Sileno: Qui. in primo de sine titulo: & in secundo de arte amandi: atq; in metamorpho. lib. iiii. plura scripsere

Pasichoi secunda cum unico. s. & i. latino: sequens cum. th. aspirato & o. uocali scribitur: fuit una ex nymphis filia Oceani & Tethios: ut dixit Hesiodus in theogonia

Patella & patina absq; aliqua aspiratione scribuntur: & a græco uerbo: quod est $\omega\lambda\alpha\tau\tau\omega$: idest fingo nonnulli deriuari uolunt. Alii uero a $\omega\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\alpha$: quæ est latitudo deducunt. alia latina putant. & a pateo pates deriuari uolunt. uas est larum & condiendis obsoniis aptum

Patina cū. t. exili & i. latino scribitur: ut uidimus in præcedenti dictione: habetq; accentū in prima. eius usus mirabiliter romæ creuit: ita ut dicat Plinius i. xxxv naturalis historię libro. Nos cū in una Aesopi tragediarū histrionis patia auuū diceremus sexcenta sextertia sterisse: non dubito indignatos legentes. At uitellius in principatu suo decem talentis condidit patinam: cui faciendæ fornax in campis ædificata erat: quoniam eo peruenit luxuria: ut etiam fictilia pluris constituerint q̄ myrrhina.

Quare in domitiani dedecus Iuuenalis inquit.

Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus:

Argillam atq; rotam citius properate: sed ex hoc.

Tempore iam cæsar figuli tua castra sequantur.

Patera cum. t. exili scribitur: cū p ciuitate ponit lyciæ: habet accentum in prima. in hac sex mensibus anni dabatur Apollinis responsa. Vnde lyciæ sortes dictæ sūt ut uidimus in dictione lyciæ. Cū uero p uase ponit: habet sup penultima accentum. ut Virgi. in georgi. ii. Hic laticis qualē patēris libamus & auro.

Patizites absq; aliqua aspiratione: & cum. i. latino scribitur: fuit p̄sa magus: quē Cambyses apud persas prefectam reliquerat: hic Smerdim fratrem suum similit̄ Smerdi fratri Cambysis persarū n regem declarauit: ut uidebimus in dictione Smerdis & in dictione praxaspes.

Paticus cum. c. & t. exilibus: atq; i. latino scribitur. sane hæc dictio & uerbum patior: a quo deriuatur originem a græco quod est pathos traxerunt: quod tū. th. aspirato scribitur: & passionem perturbationemq; & patientiam denotat. Vnde pathiticus: idest passiuus cum secunda aspirata deducitur: a quo per syncopaz nos eam syllabam deducentes absq; aliqua aspiratione paticum dicimus. Quo Iuuenalis pro ea passione: qua quis se ipsum stuprari passus est: utitur: ut ille tenet speculum patici gestamen othonis. nam (ut ait Suetonius) Otho a prima adolescentia fuit prodigus: ac procax adeo: ut sæpe flagris obiurgaretur a patre. Deinde uero post patris mortem: libertinam aulicam gratiosam: quo efficacius se coleret: etiam diligere simulauit: quīs anum ac penę decrepitam: per quam insinuatus. Neroni facile summum inter amicos locum tenuit congruentia morum. quod initium fuit affectandi imperii: dicente Iuuenale. Cum te submoueant qui testamenta merentur Noctibus in cælum quos euehit optima summi Nūc uia processus uetulæ uestica beatæ: idest diuitis. Et (ut pergit Suetonius) Ut uero quidam tradunt & consuetudine mutui stupri. Quod Iuuenalis tergit: cum ait patici Othonis. unde in satyra Neucle inquit: Nūq; paticus tibi de erit amicus. at uero post mortem Neronis: euz ab imperatore Galba speraret ad optari in filium: & prælatum sibi Pisonem cerneret: curauit Galbam occidere &

Pisonem atq; imperiū occupare: qđ diebus nonagintaq; obtinuit. Nā cū Vitellio decertans: & tribus mediocribus præliis apud alpes citraq; placentiam uictor: nouissimo maximoq; apud hebryacum fraude superatus. Hebryacum oppidum fuit inter Veronam & Cremonam quæ nūc dicitur Labina. Quo effectū fuit: ut unico ictu infra leuam pupillam seipsum occideret: trigesimo octauo ætatis suæ anno. Hic teste Suetonio mundiciarū fuit pene muliebrum & uulso corpore faciē quottidie rasitare: ac pane madido linire cōsueuerat. & ut aiunt inquit Suetonius speculuz semp secū gestabat: eita dū bellū ciuile cōtra Vitelliū gereret: ut in eo quottidie se p̄spicere posset. Quod tangēs Iuuenalis cōtra molles: & effoeminatos sui temporis uiros inquit: Ille tenet speculum: scilicet in morem foeminae cum se pingit & ornat. & deriuatur a specio specis: qđ nō est i usu a quo speculum: & per syncopam amota syllaba. ci. euphoniæ causa dicitur speculū. & subdit appositue Patici gestamen othonis. diciturq; gestamen a gerēdo Ut Vir. in. iii. ænei. Clypeū magni gestamen abātis. Et p̄git Iuuenalis ironice loquens in ipsius Othonis molliciē: Actoris arunci spoliū hoc ē erat ne id speculum: qđ secū in ciuili bello gerebat Orho: forsitan ualida illa Turni rutulorū regis hasta: quæ spoliū fuerat Actoris arunci uiri fortissimi: ironice id esse affirmat: Nam ut refert Virgi. in. xii. cum se Turnus in bello cōtra Aeneā armasset. Exin quæ mediis annexa columnæ.

Aedibus astabat ualidam uī corripio hastam
Actoris arunci spoliū: quassatq; trementem
Vociferans nunc o nunq̄ frustrata uocatus
Hasta meos. & reliq; q̄ p̄seq̄. unde poeta ille lepedissimus locū ironice accepit.

Patres cum. t. exili & duplicato. e. scribitur: quin & pharces: qui teste Herodoto libro historiarum primo populi erant achiuorum.

Patirampes cum. t. exili: & i. latino scribitur: fuit teste Herodoto in septimo uir persæ: & Xerxis auriga.

Pausania cum. i. latino scribitur: & apud græcus in. s. terminatur: fuit lacedæmonius uir magnus: sed in omni genere uitæ uarius. & ut Virtutibus eluxit: sic uitiis est obrutus: Nam isto duce teste Thucydide Mardonius Satrapes natione medus: & persarum regis gener manu fortis: & consilii plenus cum ducentis milibus peditum: quos uiricim legerat: & xx. equitū: haud ita magna manu græcia prorsus fugatus est: atq; in eo cecidit prelio. Qua uictoria elatus Pausania plurima peruersa ægit: & cum cætera pari felicitate confecisset: adeo elatus est: ut in sui libidinem patriam prodere: & totam græciam persarum regi summittere conaretur. In quibus cum deprehensus fuisset: & per adolescentem Argiliū quē ille amore uenero amabat res p̄deretur tarpē mortē a suis subire coactus est. Alius fuit macedonius adolescens Cereſtis filius: & ab Oreste inclytum genus trahens: qui cum semel malignitate cuiusdem a multis stupratus esset: nec uindictā a Phillip po rege macedoniæ impetrare ualuisse qui rem quoq; ipsam ridere consueuerat: regem ipsum Philippum interemit. & ut multi ferunt consentiente & uolente Olympiade regis uxore: & Alexandri magni genitricis: ut late omnia Iustinus in. ix. epitomarum libro profecutus est.

Pedasus cū. e. absq; diphthongo: & unico. l. scribitur: fuit teste Homero in. vi. Iliados Bucolionis maximi filiorum Laomedontis filius. Fuit etiam eodem nomine atq; eadem scriptura ciuitas in agro propinqua pylo uini abundantissima. &

sub domino Agamēnonis: ut idē poeta in .viii. iliados libro demonstrauit.

Pedæus cū .æ. diphthongo in penultima scribitur a nostris: a græcis uero pedis nōnunq̄ inter .d. & diphthongum: .æ. interponitur alterum a: & dicitur pedæus: Fuit teste Homero in .v. iliados filius nothus Anthenoris: qui in bello troiano a Megephylide interfectus fuit.

Pegasus cū .e. absq̄ diph. & unico .s. scribit̄: equus fuit allatus natus ex sanguine Medusæ: q̄ ad montē p̄nasum aduolans: cum terrā ungula pedis effoderet: τῶν ὕμν: hoc est fontē p̄duxit: a quo ipse pegasus cognominatus ē. Cuius rei fabulā Oui. i. iiii. metamor. lib. Luca. in. xi. Et Iginus in astronomia poetica descripsit: quæ ab oībus breuiter cōprehensa talis ē: Phorcus ex Cetho cōiuge tres habuit filias eximie pulchritudinis. Euryalē: Sthenionē: & Medusam omniū maiorē natu. Non nulli addunt & quartam: uidelicet Scyllā. Has tenuisse dicit Pomponius Mela insula gorgades in oceano æthiopico positas. Vnde & nos illas gorgones: dictas putamus. Fingūt deinde poetæ has ipsas sorores unicū tantum habuisse oculū: quo emergēte casu singule p̄ libito utebātur. Vnde & nō nulli putāt sapientē quendā fuisse: cuius cōsilio singula regebant̄. Et ulterius addunt poetæ: q̄ cū die quadā Medusa sola circa litora uagaret̄. a Neptuno uisa: & amata fuit: qui illā fugientē p̄secutus ē: donec iā fessa in templum refugit Palladis. in quo ardēs deus illā cōpressit. Sed turbata. Minerua (ne ignominia tēpli maneret inulta) crines ipsius Ledusæ mutauit i angues: quia Neptuno p̄ capillos maxime placuerat. fecitq̄ ut omnes Medusam aspiciētes uerterent̄ in lapides. Quod ob stuporē admirandæ pulchritudis fictū uoluit Seruius. Hæc deinde dormiētem Perseus louis & Danaes filius accēptis Mercuri tallaribus eiusq̄ falcato ense: & scuto Palladis chrySTALLINO: p̄ quod illā impune aspicere posset: uno ualidissimo ictu p̄cinit. Ex cuius cruore mox fingitur natus pegasus allatus equus. Qui inde usq̄ ad heliconē collā puolans: & pede humum fo diēs: heliconē seu pegaseū fontē eduxit inuis sacru. Quod ideo fictūz puto: q̄ cū Perseus illam deuicerit: eius opibus fræctus: præclara multa perægit. Nam & Atlantē mauritanie regē: & aphricā totā subægit: græciamq̄ expugnant̄. Ita q̄ sanguine: hoc est diuitiis Medusæ eius fama usq̄ adeo creuerit: ut poetis græcis materiam fabulandi præstiterit.

Pelamys cū unico .l. & .y. græco scribitur: genus est piscis: qui teste Pli. in. ix. naturalis histo. mira celeritate adolescit: & præcipue in ponto ob multitudinem amniū dulces inferentiū aquas. consueuerūtq̄ in uasis saliri: ut etiam ostendit Iuuenalis in satyra Et spes & ratio quū ait: Quod uocis precium: siccus petasū culus & uas Pelamydum.

Pelagi cum .e. absq̄ diphthongo: & unico .l. scribitur: populi fuerunt: qui prius dicti sunt thessali: Et pelasgia quæ prius dicebatur thessalia: ut Aristot. grāmā tici glosula in Homerum exposuit.

Pelasgus eodem modo scribitur: atq̄ etiam nomē uiri proprium fuit: filiusq̄ Teu damantis: ut Homerus in. ii. iliados ostendit.

Pelectronium cū unico .l. & absq̄ aliqua aspiratione & .i. latino scribitur. fuit opidum thessaliæ: de quo in dictione centauri uidimus.

Pella cū duplici .l. scribitur: ciuitas ē in macedonia. ut dixit Liuius li. vi. de secūdo bello punico. & in litore maris ægæi: ut ostēdit Herodorus in. vii. Quā Pompeius dixit maxime illustrari alūnis Philippo & Alexandro eius filio. Nā i ea

Alexander natus dicitur. Vnde dixit Iuuenalis in satyra Oībus in terris: Vnus pellæo inueni nō sufficit orbis. i. Alexadro: q̄ deinde babylone morbo uinolētiæ (ut dixit Solinus) q̄q̄ alii ueneno affirmant cōsumptus ē. Philippus uero ægis a Pausania: cum spectatum ludos iret: iuxta theatrū occisus fuit. q̄ similiter pelæus a poetis ē uocatus. ut Luca. i. x. Illic pelæi p̄les uesana philippi: & fuit pelæa ciuitas exigua: ut idē poeta ostēdit: cū ait: Exiguæ secuta fuit puicia pellæ.

Peleus cum unico .l. scribitur: fuit Aeaci regis & Aeginæ filius maritus Thetidis & pater Achillis. de quo plura Quidius in. xi. metamorphoseos profecutus est. Et a Peleo pelides dictus est Achilles. Idem in. viii. epistola heroidum: Pelides uitinam uitasset apollinis arcus.

Pelias cum unico .l. & .i. latino scribitur: fuit Neptuni filius ex Tyro nymp̄ha filia Salmonei regis. hæc fuit uxor Crithei: cui Aesonem genuit patrem Iasonis. Sed timens Pelias Iasonem ex quodam oraculi responso p̄suasit illi: ut colchos pro aureo uelere pergeret: putans illum in ea expeditione deficere.

Pellex cum .e. absq̄ diphthongo: & duplicato .l. scribitur: nec græcum est: ut ostēdemus: ut multi asseruerunt sed latinū. Apud antiquos uero Massurius iuriscōsultus Paulo testante scribit libro memorabiliū eā habitā quæ cum uxor nō esset: cū aliquo tamen uiuebat: quā nunc uero noīe amicā paulo honestiorē cōcubinā appellari. C. Flaccus lib. de iure Papyriano scribit pellicem nunc uulgo uocari: quæ cū eo: cui uxor sit corpus misceat. Quosdā eam: quæ uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quā græci τῶν ἄλλων uocant. Ego hos oēs uere sensisse & dixisse arbitror. Sed de hoc amonendi uidemur. Pellicem apud oratores & poetas eam demum haberi: quæ cum eo cui uxor est corpus misceat. Ita ut nō uiri pellex: sed uxoris dicatur. Ouidi. in primo metamor. loquens de Iunone:

Protinus exarsit nec tempora distulit iræ:

Horificamq̄ oculis animoq̄ obizcit herinny

Pellicis argolice: stimulosq̄ in pectore cæcos

Condidit & profugam per totum terruit orbem. Sic Iuno pellices suas semper profecutus: quæ sibi uxori Iouem præripuerant. At uero Liuius in. xxxv. ab urbe libro. cum de Alexandro loqueretur qui Apellem dilecta concubina donauit: & tunc cælebs Alexander esset: maluit uocabulo græco uti: q̄ ueteri latino. Ita autem ait: nanq̄ cum dilectam sibi ex pellicibus suis præcipue nomine Cæpsacem nudam pingi ob admirationem formæ ab Apelle iussisset: Quo sit ut opiner Curtium: & cæteros scriptores: cum de cōcubina cælibis hominis loquuntur: potius pallacem græce: q̄ pellicē latine dixisse. Quod si secus reperire contingat culpa potius librorum uitiatum fuisse puto: q̄ sic quoq̄ descriptum. Eodem modo Iustinus scripsisse reor: cum ait: Anastasiam pallacem fuisse Cyri. Ita cum ad uirum referat non pellicem: sed pallacem potius dixerit. Vnde Suetonius de Vespasiano loquens pallacem nomine græco: non pellicem latino locutus est: Et inde pallaciā fallaciam: & pallacē fallacē dictū puto. Virgi. in. iiii. georgico. Verum ubi nulla fugam reperit pallacia uictus: In sese redit. Videtur etiam dici pellex nō tantum: quæ iam pellex est: sed quæ olim fuit: Iuuenalis in. ii. satyra. Horrida quale facit residens in codice pellex. Nā horrida effecta ex pelli domo consueuit: & misero codice seu sedili residens: dure lanam trahere ab egestate cogit. & dicitur codex quasi caudex. Virgi. in. ii. georgi. libro. Quin & caudicibus sectis: pro codicibus.

P elion cum unico. l. & i. latino scribitur: mons est thessalie ab orientali parte: ut ostendit Herodotus in. vii. historiarum libro: & Lucanus in. vi. In huius summitate maxima sunt pineta: reliquam uero partem quercus occupat. de quo etiam Ouidius in. v. fastorum.

P elion armoniaz mons est obuersus in austros.

Summa uident pinu: cetera quercus habet. In hoc habitauit Chiron. fuitque in illo conuiuium Thetidis & Pelei.

P elopidas cum unico. l. & i. latino scribitur: fuit thebanus filius uir magni animi industriæque & cōsiliū: Nā cū a quadā ciuū factione thebæ opprimerēt: & summas potestates illorū nōnulli gererēt: alterius factionis principes partim interfecerūt: alios in exiliū eiecerūt: inter quos Pelopidas pulsus patria carebat. Hi oēs fere athenas se cōtulerūt: qui cū patriā p uiribus recuperare niterent: & tēpus rei gerendæ cū his: qui thebis idē sentiebat usum esset: duodecim coierunt adoleſcētuli ex his: q exilio erant mulctati: quorū Pelopidas princeps erat. Qua paucitate percussa ē nō solū aduersariorū factio: sed lacedæmoniorū potentia. hi cū athenis interdū exissent: ut uesperascēte die thebas possēt puenire: cū canibus exierūt uenatricibus retia ferētes uestiu agresti. Qui cū tēpe ipso: quo studebant puenissent domū Charonis deuenērūt: a quo & tēpus & dies statutus fuerat. Nā eo die maximi magistratus simul cōsueuerant epulari: nec tanta calliditate id adoleſcentes cōficere ualuerūt: quin nūciatū esset auribus magistratum thebanorū exules in urbē uenisse. Sed illi uino epuliscq; dediti usq; adeo despexerūt: ut ne querere quidē de tāta re laborarint. Quin & uni ex magistratibus ex athenis allata fuit epistola: in qua oīa de pfectione exulū p scripta erant quæ cui iā accubanti in cōsuiuo esset reddita: sicut erat signata sub puluini subiciēs: i crastinū inqt differo res seueras. At illi omnes cū iā nox processisset uiolenti ab ipsis exulibus duce Pelopida sunt interfecti: & thebarum patria liberata. Sed hæc & reliqua oīa Plutarchus in eius uita: & nōnulli alii psecuti sūt. Quæ qui legere uoluerit locum noscat: ubi legere possit.

P elorus cū unico. l. scribitur: mons est siciliæ ad italiam uergens: a qua teste Martiano intermedio fretu mille quingentis passibus separatur. Et a peloro gubernatore nauit Hannibalis ibidem sepulto cognominatus dicitur a Salustio i Valerio de temeritate. Quod Seruius sup. iiii. æneidos confirmare uoluit dicens se legisse ante illum pelorum dictum esset.

P elops cū unico. l. scribitur: fuit Tantali regis phrygum filius. Cuius pater cum deorū diuinitatem tentare uellet: cæsum filiū comedēdū illis apposuit: a cuius esu cū cæteri se abstinerent: sola Ceres gustauit: & illius humerum comedit. Sed cū cōuenienti pœna Iuppiter Tantalū demulctasset: uoluisseq; Pelopem reuocare ad uitā: eburneū illi humerū infixit. Quod tangens Virgi. in. iiii. georgi. inquit: Homeroq; pelops insignis eburno. Hic idem cū in græci regionibus deinde regnare: peloponesum cherroneson a se nominauit. Quin & deinde pisas in tuscia condidisse nōnulli affirmant Virgilium inducentes: q ait i. x. æneidos. Hos parere iubēt alpheæ ab origine pisæ. Vrbs hetrusca solo. Alii uero non pisam tusciæ: sed alpheæ illū condidisse uolūt. aqua hoc est ab eius colonis: & ea quæ est i tuscia originem traxit. & a Pelope Pelopeia pro fabula pelopis a Iuuenale deducitur in satyra: quæ incipit Et spes & ratio: cum ait: Præfectos Pelopeia facit philomena tribunos. Nam cum poætæ pauperes & impotentes eiusmodi

intactas fabulas donasset paridi Pantomimo: qui potentissimus in Palatio Domitiani euaserat: & ille pro suis ostenderet: largiebatur illis in recompensam tribunatus & præfecturas.

P eloponesus cum simplo. l. atq; simplo. p. & simplo. s. qn & duplicato. n. scribitur: regio est teste Plin. in. iiii. natu. histo. pene insula: haud ulli terræ nobilitate postferenda: inter duo maria ægeum & ionium: platani folio similis. Et ut in prioridictione uidimus: a Pelope rege denominata: cuius indicium notū ē. Nā dicitur qsi Pelopis $\nu\eta\sigma\sigma$: id est insula. Vel ut alii uolunt $\omega\epsilon\lambda\omicron\pi\omega\eta$. i. denominatorū a Pelope. $\nu\eta\sigma\sigma$ insula. Et ut ipse Plin. rettulit ppter angulosos recessus circuitus qngentorum sexaginta trium miliū passuū colligitur. Quin ut infra idem colligit de arcadia tractas: Peloponeso inqt in lōgitudinē p montorio maleæ ad oppidū rhegium corinthiaci lunus centum octuaginta miliaribus patet. At intransuersum ab idile in epidaurum centum uiginti. Ab olympia argas p arcadiā nouē & quinquaginta. Ab eodē loco ad philōta: dicta mensura est. Et ut uidimus in dictione isthmus. In ea strictura: quæ cherroneson efficit: ciuitas ē corinthi medio interuallo colli applicata. Sed has ipsas angustias (ut idē rettulit Plin) pfodere nauigabili alueo tētauerit Demetrius rex: Cæsar dictator: Caius princeps Domitius Nero infausto ut omnium exitu paruit incæpto.

P elusiu cū unico. l. & unico. f. atq; i. latino scribitur: unū ē ex hostiis nili uersus asiā & arabia: quā ab ægypto determinat. Iuxta qd eiudē nois stat ciuitas: ut ostēdit Plin. nepos i uita. M. Antonii. & Pomponius in primo inqt. Alexandria aphricæ ē cōtermina: pelusiu arabia. Nec longe a pelusio cassius mons ē: & delubru Iouis Cassii. atq; teste Solino ostracine locus Pōpei magni sepulchro inclutus. Inde etiā idumea incipit palmis opima deinde ioppe: ut in ea dictione uidimus Iuxta pelusiu etiā teste Seruio optima lens nascitur. Quare catexochen dixit Virgi. in primo georgi. Nec pelusiæ enram aspernabere lentis.

P eneus absq; aliqua diphthongo a nostris scribitur: græci uero in penultima habent ei: cuius nos. i. abiicientes: ipsam. e productam retinemus. Est thessaliæ fluiuius: q ex una pte pindi iuxta gomphros nascitur. Et ut ait Plin. in. iiii. natura. historia: Interq; ossam & olympum nemorosa conualle defluens: quingētis stadiis dimidio eius spatii nauigabilis: in eo cursu tempe uocant. quinque milia passuum longitudinem ultra uisum hominis attollentibus se dextra leuaq; leuiter cōuexis iugis intus sua luce uiridate. Hac labitur peneus uiridis calculo: amoenus circa ripas gramine: canorus auium cōcentu. arripit amnem orcon nec recipit: sed olei modo supnatantem (ut dictū est ab Homero) breui spacio portatum: abdicat pœnales aquas dirisq; genitas argenteis suis miteri recusans: de quo uidimus in dictione orcus.

P enelius cum unico. l. scribitur: fuit Homero in. ii. iliados unus ex quib; boeticorum ducibus. qui ad troiam uenerunt.

P entarchus cū. t. exili & ch. aspirato scribitur. is dicitur: q quinque uiris præest. nā dicitio cōposita est ex pente: quod ē quinque: & archos princeps.

P entacōtarchus sola ultima aspiratur. & is dicitur: qui quinquaginta præest. Mas $\pi\epsilon\eta\eta\kappa\omicron\tau\alpha$ quinquaginta dicuntur. & archos princeps.

P enthecoste absq; aliqua aspiratione scribitur: nomē est deriuatum a $\pi\epsilon\eta\eta\kappa\omicron\tau\alpha$ quæ sunt quinquaginta: & $\pi\epsilon\upsilon\tau\eta\kappa\omicron\varsigma$. facitq; in genitiuo huius pēthecostes

P entateuchus cū. t. exili utrobique: & ch. aspirato in fine scribitur: liber est quinque

- uoluminū. Nam *πεντε* quinq; & *τὸ ἕδος* uolumen dicitur.
- P**entathlum penultima cum. r. exili: ultima cum. th. aspirato scribitur: & cōponitur ex pente: quod ē quinq; & *πένταθλον* exercitamentū: Nā teste Festo genus erat exercitationis in his quinq; artibus iactu disci: cursu saltu iaculatione & luctatione. Dixitq; apud nos uocari quinquertū: & apud Liuium ipsos athletas qui quertiones. Alii quinquartū traduxere. Alii uero dixere quinquatria esse quinq; dierum exercitia Mineruæ cōsecrata: in cuius solēnibus habebantur: dicente Ouidio in libro fastorum.
- Vna dies media est: & fiunt sacra mineruæ.
- Nominaq; adiunctis quinq; diebus habēt. Nec in his solū: quæ dixit Festus: sed etiā in aliis quibusdam artibus: ut etiā poetica & oratoria secūdū ea quæ uidi mus ī dictiōe nau solus. Iuxta qd' loq uidet Iuue. ī satyra Oibus ī terris cū alicuius Eloquium ac famam demosthenis ac ciceronis.
- Incipit optare: & totis quinquatribus optat.
- Quisquis adhuc uno partam colit asse mineruā. Celebranturq; teste festo post quintum diem iduum mensis.
- P**entheus cū. th. aspirato scribitur: & deducitur a *πένθος*: quod est luctus. Nam fuit teste Oui. i. iii. metamor. filius Echionis ex Agaue cōiuge filia Cadmi: qui cū Liberi patris sacra aspnaretur: ira numinis a matre & sorore īn furiā seu maniam uersis laceratus fuit. Facitq; regulariter accusatiuū more græco in ea: sed etiā in. um. reperit. Sratius in secundo thebaidos Pentheūq; trahēs nōdum te p̄hendimus æquo Bacche genu. At uocatiuūz semp ab auctoribus Pentheu positum cōperi. Horatius in primo sermonū: Pentheu rector thebarum.
- P**enthyllus cū. th. aspirato & .y. græco: atq; duplicato. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vii. filius Demonū: qui ex papho naues duodecim in adiutorium Xerxis eduxit: quas apud sepiam exorta tempestate amisit. Ipse uero caprus plura de exercitu Xerxis græcos edocuit.
- P**ercope cum. c. exili scribitur: ciuitas erat teste Homero iuxta pontum: quæ troianis auxilia misit.
- P**ergea cū. æ. diph. i. penultima scribitur: fuit teste Pōponio in primo Dianæ cognomen: a p̄ga oppido p̄aphylia acceptū: in quo memorabile tēplum habuit.
- P**erianther cum. i. latino scribitur: fuit corinthius tyrānus ex heraclidarū gēte patre Cypselo. Hic Lyfidē duxit uxore: quā Melissā appellabat. ex qua cum duos filios suscepisset Cypselū & Lycophronē. calūniis pellicū obtemperans eam pregnantem calcibus interemit: puerūq; Lycophrona matri iusta soluentem abdicauit. atq; in corcyra agi præcepit: quē postea corcyrenses teste Herodoto lib. historiarum. iiii. interfecerunt. Quo audito Perianther mærore confectus: obiit ānos natus fere octuaginta: postq; tyrannidē exercuerat ānis quadraginta. Hūc Aristot. dixit fuisse unū ex septē sapientibus græcie. Plato negauit. Sed alterum philosophum: alterum tyrannum esse dixit.
- P**eriarchon ultima cum. ch. aspirato scribitur: diciturq; latine de principiis. Nam *πρῶτον* prepositio dicit de: & *ἀρχων* principiis licet genitiui sit casus: qui ablatiuo carent: pro quo & genitiuum ponunt.
- P**eribolus cum. i. latino: & unico. l. scribitur: dici potest circuitus a *περίβολος*. quod est circumeo.
- P**ericles cum. i. latino & .c. exili scribitur: fuit atheniensium dux inclytus philo

- sophusq; & orator insignis: atq; Anaxagoræ discipulus. Rexitq; rempubli. atheniensium quadraginta annis mira prudentia. De quo late Iustinus in tertio suorum epitomatum libro est profecutus.
- P**ericlymenes secunda cum. i. latino: sequens cum. r. exili: & .y. græco scribitur: fuit teste Homero in. xi. odisseæ filius Nelei: & frater Nestoris.
- P**eriodus cū. i. latino scribitur: & cōponitur ex peri: quæ in cōpositione nōnunq; dicitur circum: & hodos: quæ ē uia. Vnde nōnunq; interpretatur circuitus. aliquādo ambitus: quandoq; cōprehensio: nōnunq; circūscriptio: atq; etiā quādoq; cōtinuatio. A nōnullis amfractus: a quibusdā etiā terminus ponitur.
- P**erhermenias secunda & penultima cū. i. latino: tertia cum aspiratione scribitur: q̄q; sint apud græcos dictiones duæ: & non una composita: & inscriptio est subtilissimi cuiusdam Aristotiles libri in dialectica facultate: quæ latine significat de interpretatione. Nam peri præpositio cum genitiuo pro ablatiuo: quo carēt græci dicit de: & hermenias interpretatione.
- P**ercosius secunda cū. c. exili: sequens cum simplo. s. & .i. latino scribitur: fuit teste Homero in. ii. iliados troianorum amicus: longe omnium doctissimus scientia diuinandi futura. Cuius filii fuerunt Adrastus & Amphius: quos neq; admiranda patris doctrina ut dixit Homerus neq; paterna sollicitudine subtrahere a morte potuit: cum eos retinere conaretur: ne ad troianū bellum: ubi morituri erant: p̄ficiscerentur. Illi enī: nam sic misera necessitas faci trahebat nec parere imperio: nec credere consilio sentis toriens monentis uoluerunt.
- P**eripleroma cū. i. latino & unico. l. scribitur: dici potest supplementū. Id enim *πλήρωμα* designat & est figura cum aliqua particula in metro: uel etiā in eleganti prosa nō p̄pter sensum modo. q; absq; illa integer staret: sed p̄pter metrum seu ornatum additur. ut Virgi. in. i. æneidos. Multum ille & terris iactatus & alto. absq; ille staret sensus: sed nō metrū. Similiter multa queq; & bello passus: ubi duas coniunctiones naturaliter separantes posuit: unam scilicet metri necessitate supplens. Quod frequenter fieri consuevit.
- P**eriprasis cum. i. latino utrobiq; & .ph. aspirato scribitur: interpretatur a nōnullis circūlocutio. a Cicerone uero in dignitatibus ad Herenniū dicitur cū cuitio: quæ secundum illum ē oratio rem simplicē assumptā circūscribens elocutione ut Scipionis prouidentia carthaginis opes frægit. id est Scipio carthaginē Virgi. in Tityro: Ouium teneros depellere fetus: id est agnos: & in primo georgico frumenti herbam id est segetem: & in æneide. Et iam prima nouo spargebat lumine terras Tithoni croceum linquens aurora cubile: hoc est lucefcere incipiebat sol: uel dies oriri: & mille alia.
- P**erinthus cum. i. latino: & .th. aspirato scribitur: fuit urbs uetusta in p̄pontico olim thracæ metropolis: quæ hodiæ dicitur heraclea ab Heracleo principe constantinopolitano cognominata. In qua Vespasiani Domitiani Antoniniq; p̄t palatia fuerunt ingentia. quin & uno marmore magnum amphitheatrum & mirandum: quod intrer spectacula mundi connumeratur.
- P**erinthi cum. i. latino ubiq; & .th. aspirato scribitur: sunt teste Herodoto circa initium libri historiarum. v. populi circa hellepontum.
- P**eripatetici absq; aliqua aspiratione: & cū. i. latino utrobiq; scribitur: fuit philosophū secta: quæ ortum habuit ab Aristot. & denominationē p̄ hunc modū Alexandro in asia cū exercitu p̄fecto: Aristot. athenas rediit: ac sui copiā in liceo

exhibere coepit. Xenocrate p id tempus academiã obtinente. Docebat uero iplæ-
runq; ambulã auditorum turba circũfusus. ex quo ipse sectatoresq; eius peripa-
retici philosophi nũcupati sunt. Sunt etiam qui tradãt partem illam gymnasiũ:
qua docebat περὶ πᾶτων. i. deambulatoriũ dictũ fuisse.

P eripetasma cum. i. latino & t. exili scribitur: genus est cortinæ.

P erillus cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: fuit atheniensis ingeniosus: q (ut pla-
ceret Phalaridi) uenit agrigentũ: & ex ære taurũ artificiosissimũ fabricauit cui
ianuã in latere posuit: ut cũ inclusus reus subiectis ignibus torqueretur: mug-
tum & non hominis uocẽ uideretur emittere. p quo inuẽto cum munus a cru-
delissimo tyranno Phalaride: qui nouis hominũ tormẽtis delectabatur postula-
set in illo ipse intercludi iussus a tyrãno: ac suppositis ignibus exustus. primus
artificiũ sui uerũ experimentum præbuit. dicente Ouidi. in primo de arte amãdi.
Et phalaris tauro uiolenti membra perilli.

Torruit infœlix: imbuat auctor opus. Et in eodẽ libro: Nec enim lex æquior ul-
la est. Quam necis artifices arte perire sua. ut & ipse Phalaris atheniensibus de
se pro illo conquestis: rescripsit. Comperi tamen in quibusdam græcorum codi-
cibus non Perillum: sed perilaum scriptum: quo nomine Ouidiũ uersus stare
non posset: nisi cum licentia.

P eristera cum. i. latino & t. exili scribitur: dicitur latine columba. Nã ponit a poe-
tis uirgo: quæ a cupidine transformata fuit in colũbam.

P erissologia cum. i. latino utrobq; & duplicato. s. scribitur: dici potest secundũ
uerba supflua locutio: Nam τῶν πλεονασμῶν est supflua: & logia locutio: Ut uiuat Au-
gustus & nõ moriatur. dũmodo non sit aliud uiuere: q̃ non mori.

P erithous cum. i. latino & th. aspirato scribitur: sane quia in prima apud græcos
est. ei. diphthogus: quæ ut in secũdo horũ cõmentoriorũ libro uidimus in so-
no ipsius. i. nostri apud illos pfertur: placuit ex nostris magis accuratis eundẽ
sonũ seruari debere: & abiectio. e. ipsum. i. retineri: ac scribi Periothus cum. i. lati-
no in prima: de quo in ea litteratura uidebimus.

P ero cum unico. r. & habet apud græcos accentũ in fine: fuit teste Homero in. xi.
odisseæ filius Nelei & frater Nestoris. At uero cum accentum habet in prima ge-
nus est calciamenti. & declinat hic pero huius peronis: & habebat plures fibu-
las: a quibus nomen assumpsit: Nam τῶν περῶν græce dicitur: quæ latine ẽ fibu-
la. De quo Iuuenalis meminisse: cum ait in satyra: quæ incipit: Plurima sunt fu-
lcinæ: Quæ nõ pudet alto p glaciẽ perone tegi. Et inde peronatus ille dicit: qui
eiusmõĩ calciamẽto ẽ calciatus. Persius: Natũ si poscat sibi ponatus arator.

P ermessus cũ duplicato. s. scribitur: fluuius est boetiz: ex helicone fonte musis sa-
cro defluens: de quo Virgi. in Sileno: Tum canit errantem permessi ad flumina
gallum Aonas in montes: ut duxerit una sororum. At uero apud Martialem in
primo pmissis in recto cum. i. latino poni uidetur: cum ait ad Flaccum.
Quod tibi cum cirrha: q̃ cum pmissidos una.

P erisia cum. i. latino scribitur: regio est nobis orientalis: quæ ab antiquo quodam
rege nomen assumpsit. Hæc teste Curcio in. iiii. de gestis Alexandri.

Ab hac teste Pli. lib. xv. natu. histo. p̃sca poma aduecta fuerũt. Et ut subdit fal-
sum est: uenenata cum cruciatu in persia gigni: & poenarũ causa a regibus trã-
latu in ægyptum: & ea terra mitigata.

P erseis cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto in theogonia una ex nymphis
Oceani & Tethyos filia.

P ersephone cũ. ph. aspirato scribitur: ea ẽ quæ nobis pserpina dicitur: q̃q̃ & priori uo-
cabulo nõnunq; nostri poetæ utunt. Ouidi. in. iiii. fastorum. At neq; pserphone
digna est pãdone marito: de qua in dictione pserpina uidebimus.

P etalimus absq; aspiratiõe: & cum. i. latino scribitur: & a petalo: qd̃ est folium de
riatur. expulsio erat cuiusdam ciuis apud syracusios: qui tyrãnidem appetere
uidebatur ut late habet in dictione ostracismus.

P etilia cum. t. exili atq; .i. latino utrobq; & unico. l. scribitur: fuit ciuitas brutiorũ
a Philoctete meliboeo: hoc est de meliboea ciuitate thessaliæ sup monte zephyro
teste Solino constructa: & teste Seruio sup. iiii. ænei. a πετῶσαι: quod ẽ uolare
petilia cognominata: quia ex augurato locum ipsum delegit.

P eteona cum. t. exili scribitur: fuit teste Homero in. ii. iliados boetiz ciuitas.

P etorricum cum. t. exili utrobq; & duplicato. r. atq; .i. latino scribitur: uerbum ẽ
gallicum teste Quintiliano. Idẽ Varro & lanceã significare dixit. Alii (ut refert
A. Gellius) græcum esse & uoluere rotas significare dicunt: ita ut genus sit ue-
hiculi: & q̃si petoruturum dicatur. eodẽ Hora. bis in sermone utitur. & epistolis li.
i. sermonum inq; Plures calones: atq; caballi pascendi: ducenda petorrita: nũc
mihi curto ire licet malo: uel si liber ire tarentũm.

P etraea penultima cum. t. exili & .æ. diphthongo scribitur: fuit teste Hesiodo i the-
ogonia: una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.

P etra cum. t. exili scribitur: uerbu; est græcum: quod latine dicitur lapis: ex quo
& πῆλινος: quod est apium: componitur petroselinum: quod apii similitudi-
nem detinet.

P etroselinon cũ. t. exili & unico. l. atq; .i. latino scribitur: dici p̃t a nobis petroselinum
apium: ut in præcedenti dictione uidimus. Nã inter lapides melior nascitur. Hu-
ius plures species Plini. in. xix. & xx. nominauit. Nã quoddã hippeselinon: hoc
est equitum apii uocari dixit: eo q̃ apud nemeã uictores equestri certamine co-
ronabantur. Aliud uocat orthoselinon. i. rectũ apium: cuius est frutex recto se-
mine: & cumino simile. Aliud dicit helioselinon: quasi solare apium.

P etosiris cum. t. exili & unico. l. atq; .i. latino utrobq; scribitur: fuit mathemati-
cus nominatissimus: de quo Plin. in. ii. natura. histo. scribitur dicens. Aegyptia rō
quã Petosiris & Necepsus ostendere: singulas partes in lunari circulo: ut dictũ
est: minimo triginta tribus stadiis paulo amplius patere colligunt. Et in. vii. eius-
dem uoluminis quũ de uarietate nascendi præctat: maximos eos fuisse ma-
thematicos ostendit. Vnde & Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam inquit:
Aptior hor a cibo nisi quam dederit petosiris.

P etice penultima cum. z. consonante & .i. latino, ultima cum. c. exili scribitur: ge-
nus est fungorum: qui teste Plini. xix. naturalis historiae sine radice: aut sine pe-
diculo nascuntur.

P etaces prima cum. æ. diphthongo ultima cum. c. exili scribitur: fuerunt popu-
li corcyz sub dictione Alcinoi regis: ut late monstrauit Homerus diuersis in li-
bro odysseæ. de quibus Virgilius in. iii. æneidos. Protinus atreas phæacum ab-
scondimus arces. Et Iuuenalis in satyra: Quis nescit uolusi: iam uacui capitis
populum phæaca putauit.

P etadon cũ. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Gellio in. ii. noctiũ atticarũ helidenis

q̃ i nro vulgã dicitur
Eurpa. ul. inuasion d.

corcyz. sub dictione Alcinoi
q̃ i nro vulgã dicitur
Eurpa. ul. inuasion d.

ex cohorte socratica. Socraticq; & Platoni p fuit familiaris. Eius nomini Plato il-
lum librū diuinū de immortalitate animæ dedit. & ut pgit idem auctor (Is Phæ-
don seruus fuit forma: atq; ingenio liberali: & ut quidam scripserunt a lenone
domino puer ad merendū coactus: eū Cebes socraticus hortante Socrate emisse
dicit: habuisseq; in philosophiæ disciplinis. Atq; is postea philosophus illustris
fuit. sermonesq; eius de Socrate ad modū elegantes leguntur. At uero Laertius
dicit eum ex nobili familia cū patria una comprehensum coactunq; intra cel-
lulā infami se questui addicere: & adiecto hostiolo Socratis cōubernio magiste-
riq; usum: quo ad ipsum Alcibiā. seu crito Socra. monente redimeret.

P hædrus cum. æ. diphthōgo scribitur: fuit unus ex discipulis Platonis: cuius no-
mini Plato librum nobilem edidit.

P hædra cū. æ. diph. scribitur: fuit regis Minois ex Palyphe cōiuge filia. Hæc una
cum Ariadne sorore Theseum Aegæi regis athenarū filius secuta est: quam ille
relicta Ariadne: uxore sibi copulauit: cui Demophontem peperit & Antigonuz
de qua in dictione Ariadne: & in dictione Hyppolytus uidimus.

P hædyme prima cū. æ. diphthongo sequens cum. y. græco scribitur: fuit teste He-
rodoto in. iiii. historiarum Otanis nobilis persæ filia.

P hæzus cum. æ. diphthongo in prima & secunda scribitur: fuit Alexandri cuius-
dam tyranni in phæra urbe cognomē. de quo Cicero in. ii. rhetoricæ de inuē-
tione. & in. ii. de officiis meminit.

P hæstus cū. æ. diphthongo & .t. exili scribitur: fuit teste Homero in. v. iktados filius
Bori meonit siue lydit. qui ueniens in auxiliū troianorum ex fertili tarna ab Ido-
meneo interficit. est etiā mons cretæ. siue pmonitorium circa cortinā urbē. ac ci-
uitatis in eo loco nomē: ut ostēdit idem Home. & in. ii. iktados: & in odysea.

P hætusa prima cū. æ. diph. sequēs cum. th. aspirato scribitur: fuit Solis filia ex Ne-
zera nympa & soror Læperiz: quæ in sicilia patris sui: hoc est Solis armenta cu-
stodiebant: de quibus soriti Vlyxis contra Circes montis de gustantes naufragi-
um fecerunt: ut in. xii. odyseæ mōstrauit Home. Oui. etiā de illa meminit i. ii.
metamor. dum de mutatione sororum phætoctis loqueretur: cum ait.

Ille more suo (nam morem fecerat usus)

Plangorem dederant: e quis phætusa sororum.

Maxima: cum uellet terræ p cumbere: quæta est.

Diriguisse pedes.

P halacrus cū unico. l. & .c. exili scribitur: dici potest latine caluus. Sed fuit eo no-
mine teste Homero in. x. odyseæ Aeoli filius ex Lepatra coniuge.

P halaris cū unico. l. & .i. latino scribitur: fuit acrigentinus tyrannus crudelissimus
ante urbē conditā circa annos sexaginta quattuor: ut quidam ferunt. Cui Peri-
lus æris opifex cupiens placere: ex ære taurum fabricauit: & ianuam i latere po-
suit: ut inclusus reus subiectis ignibus torqueret: & sonus uocis hominis ex ela-
mantis non ^{genitus} sed bouis mugitus uideretur: pro quibus dicebat ad tyran-
num teste Oui. in. iiii. de tristibus Ve munus munere penes.

Da precor ingenio munera digna meo.

Dixerat. & phalaris poenæ mirandæ repertor:

Ipse tuum presens imbue dixit opus,

P halera cū unico. l. scribitur: est equorum ornamentum: hoc est phanera. Nam
a φανερῶ: quod est illustro descendit: eo q; huiusmodi ornamentis illustrari ui-

debat equus: dicente Iuuenale in satura quæ incipit Atticus eximie: Magnorū
artificum frangebat pocula miles: Vt phaleris gauderet equus. Et Virgili.
in. v. Primus equum phaleris insignē uictor habeto. Sed dicitur magis pluraliter

P halanx cum unico. l. & in fine cum. n. ante. x. scribitur: uerbum est peregrinum
etiam apud græcos. Nam teste Seruio super. xi. æneidos. linguo macedonum le-
gio dicitur: Ideo ait Virgilius. Tum mœsta phalanx. & alio in loco. Agamemno-
niq; phalanges. Sed nonnulli alii phalangem: hoc est agmen exponunt: quod
teste Seruio super octauo æneidos pprie est exercitus ambulans: & ut inq; omne
aliud abusiue dicitur. Sane apud Pliniū in. vii. naturalis historiæ. phalāges etiā
ipse fustes quidam dicuntur. Vnde ait: Prelum aphri cōtra ægyptios fecere su-
stibus: quos uocant phalanges.

P halernus cum unico. l. scribitur: & i genere masculino: mons ē cāpaniæ uinetis
refertissimus: & ut quidam putant ab homine sic cognominato nomen sumpsit.
Estq; prope puteolos: ut dixit Seruius super. ii. georgi. De quo Martia. in. xii. me-
minit cum ait: Nec in phalerno monte maior autūnus.

P halernum cum unico. l. scribitur: & in genere neutro: atq; etiā masculino: uinū
est optimum: sic quoq; cognominatum: quia in agris phaleri mōtis nascit: Qui
(teste Plinio in. iii. naturalis historiæ) sunt in campania. Estq; uinum fumosum
ut ostendit Tibullus in. ii. cum ait: Nunc mihi fumosos ueteris proferte phaler-
nos Consulis: & chio soluite uincula cado. Et similiter dicitur uinum setinum:
gauranum: surentinum: ut uidimus in dictione cæcuba. & uidebimus in dicti-
one surrhentum: & ut ait Plin. li. xiiii. natu. histori. Cæsar dictator triumphi sui
cœna uini phaleri amphoras: chii cados in cōuiuio distribuit. Epulum uero i
tertio consolatu suo phalernum chium lebiū mamertinum. Quo primū tē-
pore quattuor genera uini appositā constat. Postea uero alia omnia in nobilita-
tem uenere: & circiter septingentesimo urbis anno.

P halisci cum unico. l. atq; .i. latino atq; .c. exili scribitur: populi fuerunt hetruscis:
de quibus habuimus in dictione pyrpi. Hi potissimum colebant lunone: ut ostē-
dit Ouidi. in. vi. fastorū cum ait: Adde senē tatum lunonicolasq; phaliscos.

P hanum cum. ph. aspirato scribitur: ædes est sacra: quæ latine splendidum & illu-
stre designat. Nā a φανερῶ: quod est illustro deducitur.

P haneus absq; aliq; diph. scribitur: hētq; accentū supra. e. Nā græce φάνης scribitur:
Et ē teste Seruio super. ii. geor. mons i chio: sic quoq; dictus a phaneo rege.

P hago cum. ph. aspirato scribitur: dicitio est græca: quæ apud nos dicitur māduco
unde phagos edax dicitur. & phagoloedoros turpiter comedens. Hierony. super
Ezechielem: Vereor ne illud eis eueniat: quod græce significatius dicitur: ut uo-
centur phagoloedori. l. cū. æ. diph. in antepenultima. Nā cōponitur ex phago:
& λῶι Δορον: quod ē contumeliosum. Sane ex phago cum. ph. scripto deducit
fagus arbor: quæ per. f. & nō. per. ph. ex iuuetata cōsuetudine scribitur: Nā teste
Seruio super Tityrum Virgiliū fagus arbor a φάγειν: quod ē comedere deducit
Cum prius homines glandes comederent: quas ut dixit Plin. in. xvi. natu. histor.
proprie ferunt robur fagus: quercus: æsculus: cerrus: ilex: suber. Et in eodem li-
prie dixerat: Dulcissima omnium glans fagi: ut qua obsessos etiā homines du-
rasse in oppido chio tradat Cornelius Alexander. qui & a phago phagus dedu-
citur: ut in sua dictione uidebimus.

P hanes cum unico. n. scribitur: fuit teste Herodoto libro histo. iii. uir alicarnasseus:

qui cum diu in futietate. Amasis regis ægypti fuisset: tãdem accusatus: ex ægypto i perfas transfugit. & Cambysæ traicere uolenti in ægyptum adhæsit: cuius consilio Cambyses usus est. & cum uiam non satis commodam ad traiciendum comperiret: hic euz docuit per arabiam iter facere.

P haretra cū. t. exili scribitur: id dicitur instrumentum: in quo sagittæ portantur.
P armacum cum. c. exili scribitur: dicitur latine uenenum. Vnde Caius iuriconsultus ad legem. xii. tabularū inquit: Qui uenenū dicit: aduicere debet: utrū malū an bonū Nā & medicamēta uenena sunt: quia eo nomie omne continet: qđ adhibitum naturam eius: cui adhibitum esset mutat. Cum id quod nos uenenum appellamus: græci φάρμακον dicūt. Apud illos quoq; tam medicamēta: q̄ quæ nocent: hoc nomine continentur. Vnde adiectione alterius nominis distinctio fit. Ad monet summus apud eos poetarum Homerus sic dicens.

P haros cum unico. r. scribitur: fuit olim parua ægypti insula contra nili hostia: sic cognominata) ut Anticlides scriptor græcus attestatur) ab nauclero Menelai: cui id nomē erat: qui ibidē ab aspide interēptus: & sepultus fuit. Et ut Homeri eo carmine proditum est ab eisdem oris cursu diei obducebatur. At tēpore Pōponii eo. teste alexandriæ quæ nili apposita jacet ponte cōiungitur: dicente etiā Luca. in. x. Pharon insula quondam.

In medio stetit illa mari: sub tempore uatis.

Proteos. at nūc ē pellæis pxima tauris. In hac teste Curtio Magnus Alexander nouam urbē condere statuit: sed cum magnæ sedis capax non esset: ex illius opposito cōdidit alexandriā. Sane in eadē insula teste Pli. in. xxxvi. natu. histo. lito ralis maxima turris fuit: nauigantibus lumen exhibens a Philadelpho rege constructa: quæ inter spectacula mundi cōnumeratur: quia super quattuor cancris uitreis locata fuit. Alii uero ab Alexan. constructam eam dicūt. eadem palmis abundat: ut ostendit Oui. in libro. ii. de sine titulo: dicens ad Isim: Quæ colis & memphi: palmiferanq; pharon.

P hasis cū unico. s. & i. latino scribitur: est colchorū pgrandis fluuius: de quo Lucanus in. iii. Colchorū qui rura secat ditissima phasis. Per hunc argonautæ: cū Iafone intrauerūt ad colchos dicēte Oui. iuxta initiū libri. vii. ubi fabulā late psequitur. Multaq; ppeffi claro sub Iafone tandē cōtigerant rapidas limosi phasidos undas. Vnde & ipsa Medea phasias a poetis nōnūq; dicitur. Oui. in. iii. de arte. Phasias æsonidem. circe tenuisset ulyxem.

P harisæus penultima cum. æ. diphthongo scribitur: nomen est appellatiuuz cuiusdam secte iudæorum: qui præ cæteris religiosiores uidebantur.

P heræ prima cū. e. absq; diph. scribitur: fuit teste Homero in. viiii. iliados ciuitas in argo: ppinqua pylo: & sub dominio Agamēnonis. Et ut quidam expositores asserūt sic quoq; a flumine per eam decurrente cognominata.

P heresydes absq; aliqua diphthōgo & cū. y. græco scribitur: fuit syrus Basis filius: & philosophus suo tempore egregius. fuitq; Pittaci auditor. Et: ut Theopompus tradit primus qui de diis & natura apud græcos scripsit. primusq; teste Cicerone in libro tusculanarū animos hominū sempiternos esse asseruit. Quin & teste Laertio multa etiā prædixit: quæ mirabilia uidebantur. Nam cum uideret ex litore currentem nauem plenis uelis: eam mergenda prædixit. quod ante illius oculos factum est. Aquam ex puteo. cum biberet post diem tertiu futuruz

terramotum prædicauit. atq; ita factum est. Consuluit Periaso hospiti ut mensana cum tota familia discederet: quod ille neglexit. Sed urbe deide ab hostibus capta: se & sua perdidit. Quin & plura alia de illo feruntur: quæ apud eundem auctorem qui uoluerit legere potest. Idem teste Plinio in. xii. naturalis historiæ profam orationem primus condidit tempore Cyri regis. Eundemq; dicit spiras se copia serpentum ex corpore eius erumpente. floruit regnate Tullio Hostillio & fuit præceptor Pythagoræ.

P heremon absq; diphthongo scribitur: fuit teste Homero in. x. odissæ filius Aeo li ex Lepatra uxore.

P heretrū cū. ph. aspirato & t. exili scribitur: Nā teste Seruio sup. xi. ænei. græcum uocabulū ē: q̄ latie dicitur capulus ab eo: q̄ corpus capiat. Vnde ait Plautus: Capularis fenex. i. uicinus capulo. Quid q̄ fero in suo themate græcū ē: qđ si tempora uniformiter pduceret cū. ph. scribendū esset. Sed hic quoq; pualet consuetudo: nisi ab eo deriuata cū aliis dictionibus græcis cōponatur: ut œnophoros: Christophoros & similia. Quid q̄ etiā fama: ut in prioribus libris uidimus græcū dicitur: & cū. ph. a nōnullis scribitur: ac latine rumorē dici affirmant. Ut Cicero philippicis: improbissimis inq; rumoribus dissipati. & non lōge post: hoc triduo: uel q̄driduo tristis a mutina fama manauit. Nā significat his duobus noibus sermo qđā in populo sine certo auctore de re aliq̄ recenti: siue bona siue mala. frequenter tamē & p opinione quadā iueterata accipitur: ut fama est athenas nō plus uiginti milibus annorū fuisse cōditas. Accipit etiā p laude & celebritate hominis: ut fama Camilli: fama Scipionū: fama tua: fama mea. p quo non recte dixeris rumor. Sed latinum esse: & potius p. f. q̄ p. ph. scribi debere: Priscianus in primo cum de. f. littera pertractat ostendere uidetur.

P hiala cum. i. latino scribitur: nec uitrea uasa designat: aut ab hyalos: qđ ē uitrū deriuatur. sed teste Iulio Polluce de uocabulis rerum ad Cōmodum impatorez uasa quæq; designat uini aut aquæ capacia: qbus in mensa utimur. Iuuen. idē sentire uidet in satyra. Si te ppositi cum ait: Byrrho tenet phialas: tibi nō cōmittitur aurum. hoc ē tenet uasa aurea: quæ tibi nō cōmittuntur.

P hidias cum. i. latino utrobiqu; scribitur. apud græcos uero ē in prima. ei. diphthōgus: quæ a nostris: ut sæpe uidimus in. i. pductam cōmutatur. fuit statuarius clarissimus: & teste Quintiliano in. xii. de institutione oratoria diis q̄ hcmibus effingendis melior artifex creditus. In ebore uero longe citra æmulum. uel si nihil: nisi Mineruā athenis: aut olympium in elide louem fecisset. Cuius pulchritudo adiacuisse aliquid etiā recæpte religiōi uidetur: adeo maiestas operis deū æquauit. Quare inquit Pli. in. xxxvi. naturalis historiæ. phidiam clarissimum esse p omnes gentes: quæ dei louis olympii famam intelligunt: nemo dubitat. Sed ut merito laudari sciant: etiā qui opera eius nō uiderunt. perferimus argumenta parua & ingenii tantum. Neq; ad hoc louis olympii pulchritudine utemur: nō Mineruæ athenis factæ amplitudine: cum sit ea cubitorum uiginti sex. Ebore hæc & auro cōstat. Sed in scuto eius: in quo amazonum prælium cælaui: ambitu parmæ eiusdem cōcaua pre: & gigantum dimicationem: In scelis uero lapitharū & centaurorum: adeo momenta ois artis illi fuere. In basi autez quod cælarum ē dii sunt. xxx. numero: noscentes uictoriā mirabili & præcipuo precio. Miramur & serpentem: & sub ipsa cuspide æream sphingē. hæc ille. Sed ut ait Cicero in. i. tusculanarum: cū inscribere non liceret: sui oris similit̄ specie

adeo artificiose iuclufit in clypeo: q̄ ea cōuulfa tota opis colligatio folueretur. Et ut de fiducia fui Valerius Maximus rettulit p̄fecto fimulachro Iouis olympici: quo nullū pr̄stantius: aut amirabilius hominū manus fecerant: interrogatus ab amico: quo nā mentē suā dirigens uultū Iouis p̄p̄modū ex ipfo celo petitū eboris liniamētis amplexus eſſet Homeri uerſibus quaſi magiſtro ſe uſuſ fuiſſe reſpōdit. Et Pli. in. vii. natu. hiſto. Phidiaz Iuppiter olympius inquit quotidie artificii excellētia teſtimoniū phiber. Et libro. xxxvi. rettulit Venerem illius eſſe romæ in Octauiaz operibus eximia pulchritudinis. Et lib. xxxiii. dixit illū floruiſſe olympiade tertia & octuageſima circiter tricēteſimo noſtræ urbis anno. Nec ſolū ex ebone: ut in eodē libro idem auctor oſtēdit: ſed ex ære ſignaſcit. Fuereq; eodē tēpore eius emuli Calchamenes: Critias: Beſtotes: Aeglas. Et de inde olympiade octuageſimaſeptima Hagellades: Gallō: Polycletus: Corgias: Lacon: Myron: Pythagoras: Scopas: Pelius. ex his Polycletus diſcipulos habuit Argium: Aſopodorum: Alexim: Aſtidem: Phoenionem: Dinonem: Antenodorum Demeam: Clitorum: Myron: Nonageſimaquinta olympiade floruerunt Naucides: Dinon: Patroclus. Centeſimaſecūda Polycles: Cephisodotus: Lemares: Hippodorus. Centeſima. iiii. Praxiteles: & Euphranor. Centeſima. vii. Erioter: Hymachus. Centeſima. xiiii. Lyſippus fuit: cum & Alexander magnus. Item Lyſias: Toſius & frater eius Thones: Euphronides: Soſtratus: Ion qui teſte Pli. nullo doctore nobilis fuit. ipſe diſcipulus n̄ habuit Zeuſiadem. Centeſimauiageſima Eutyrcates: Chebis: Sicrotus: Timarchus: Pyromaches. Ceſſauit deinde ars teſte eodem Pli. ac rurfus Olympiade centeſima quinquageſimaſexta reuixit: Habuit artifices longe infra prædictos probatos.

Phyleus cum. y. græco & unico. l. ſcribitur: fuit teſte Homero in. xii. iliados unus ex ducibus græciæ: qui ad troiam nauigarunt.

Philos cū. i. latino & unico. l. ſcribitur: dicitur latine amicus: unde philocalus bonus amicus; & philocharis cū. ch. aspirato i penultima charus & gratioſus amicus. Et philotimus p̄cioſus amicus. Nā cōponit̄ ex philos. & καλός: q̄ eſt bonus: ac χαρίς: quæ eſt gratia: & τιμή: q̄ eſt p̄ciū. Pli. i. vii. na. hiſto. Publius iqt Catienus philoti. patronū adeo dilexit: ut heres oibus bōis iſtitutus. i rogū eius ſe iaceret

Philolaus cū. i. latino & abſq; duplicatione ipſius. l. ſcribitur: fuit crotoniata philoſophus pythagoricus. Hic opinatus eſt omnia harmonia ac neceſſitate compleri: terranq; moueri ſecundū primū circulū. Morit̄ ſuſpectus de molitione tyrannidis. Ab huius conſanguineis ſcripſit Hermippus Platonē profectum in Siciliam emiſſe pythagoricos libros argenti minis alexandrinis ſexaginta. atq; inde tranſſumpſiſſe Timæum: de quo in dictione Plato uidebimus.

Philomena cum. i. latino & unico. l. ſcribitur: & interpretat̄ φιλομένη id eſt amans mala: quæ poma ſunt: ſeu oues: fuit pandionis athenarum regis filia: & ſoror prognes uxoris Teret̄ regis thracum: a quo cum cōduceretur ad prognez uiſendā ſuprata: ac deinde tantū ſcelus acclamans lingua priuata fuit. Quod cum ſoror progne poſtmodū cognouiſſet: Itym filium comedendum patri ap̄poſuit. Atq; deinde omnes in auem conuerſæ ſunt. ut in. vii. metamorph. libro Ouidi. eloquētiffime enarrauit. Quam omnem tragœdiam miro ſtilo & par antiquis Grego. Corrarius uenetns diuino quodam ingenio noſtra ætate: dū adoleſcentulus eſſet pertractauit imitatus Thyeſtem Senecæ: quo in nulla re minor comparitur.

Philortū cū. i. latino utrobq; & t. exili ſcribitur: nomē eſt foeminæ: more græco p̄ diminutionē amatoriæ adulationis platum. Et a philos: q̄ eſt amor deductum

Philofophia cū. i. latino & unico. l. ſcribitur: & latine dici p̄t̄ amor ſapientiæ. Nā philos amor: & ſophia ſapientia dicitur. Et apud p̄ſas primum claruiſſe ac eorū ſapientes magos fuiſſe dixerunt. apud babylonios uero: & aſſyrios deinde fluxiſſe chaldeos: apud indos autē gymnoſophiſtas: quos p̄ ſapientibus habuerunt. Nā ut clearchus ſolēſis affirmat: a magis gymnoſophiſtæ profluxerunt. Ex his ut aiunt ad ægyptios philoſophia manauit. Cuius rei antiſtites: ſacerdotes ac p̄phetas appellat. Nā teſte Ariſto. li. i. de philoſophia ægyptiis antiquiores ſunt magi. Inde apud celtas: ſeu gallos dryidæ ſapientes fuere: de q̄bus in dictione dryida uidimus. Sed magorum principē Zoroaſtrē p̄ſen fuiſſe memoriæ proditū eſt. hunc Dion ex interpretatione ſui nominis aſtorum aſſerit fuiſſe cultorem Ab hoc uſq; ad excidium troiæ Hermodorus platonius in libro diſciplinarū annos qnq; milia cōputat. Aegyptiis uero nili filiis Vulcanū philoſophiæ p̄cipia aperuiſſe dicunt. a quo uſq; ad Alexandrum macedonem regē annos fluxiſſe aſſerunt octo milia octingentoffexagintaſex. Fuiſſe etiā apud phœnicas Ochū ſapientum uoluit apud thracas Zamolxin & Orpheū. apud libyos Atlantē. apud græcos uero Muſæū & Linum primos fuiſſe dicunt. poſt quos Homerum adueniſſe & Heſiodū ferunt. Nāq; etiā poetas ſophorum uocabulo exornabant. Hos ſeptē græciæ ſapientes nō puo tēporis itervallo ſecuti ſunt quorū hæc ſunt noīa Thales: Solon: Perlander: Cleobolus: Chlon: Bias: Pittacus: de quibus in ſuis dictionibus explicauimus: explicabimusq;. Sane his annumerant q̄dam Anachariſm ſcythā Myſonē cheneum Pherecydē ſyrum: & Epimenidē cretenſem. Alii & Pyſiſtratū tyrannum. poſt hos Pythagoras primus nō ſe ſophon ſed philoſophon appellauit. Nā cum Leontē ſicyoniorum tyrannum: ſiue philoſiorum teſte Heraclide in olympicis alloqueretur: & diceret ſe nō ſapientē: cum ſolus deus ſapiens eſſet. Interrogatus quoniā cognomine uocaretur: Reſpōdit ſe philoſophum eſſe: hoc eſt ſapientiæ amatorem: quē reliqui omnes ſecuti ſunt Itaq; duo philoſophiæ p̄cipia profluxerunt. Vnum quod ab Anaximandro ionicum eſt appellatum: eo quod Thales fuerit mileſius ex ionia: & hic quoq; Anaximandrum iſtituit. Quod uero ex Pythagora italicum eſt dictum: eo quod eius auctor Pythagoras: ut plurimum in italia philoſophatus eſt. Et deſiit ionica philoſophia in Clytomachum: Chryſippum: & Theophratū. Italica uero in Epicurum. Itaq; Thaleti uni ex ſeptē ſapientibus ſucceſſit Anaximader philoſophus. Anaximadro Anaximenes. huic Anaxagoras. huic Archelaus. huic Socrates: q̄ primus æthica iuexit. huic Plato: qui academiā iſtituit. huic Speuſippus & Xenocrates. Ei polemo. huic Crator: & Crates. Cui Arceſilaus: qui mediā induxit academiā. huic Lacides: qui nouā iuēnit. huic Carneades. huic Clythomachus. atq; in hunc modū in Clythomachum deſiit. in Chryſippum: ſic quoq; deſiit. Nā & Socrati etiam ſucceſſit Antithenes. huic Diogenes cynicus. huic Crates thebanus. huic Zeno. huic Cleantes. huic Chryſippus. In Theophratum uero p̄ hunc modū deſiit. Platoni ſucceſſit Ariſtoriles qui pipateticam ſtatuuit. huic Theophrastus. Et in hunc modū ionica philoſophia in Theophratū deſiit. Italicæ autē hæc fuit ſeries: Pherecydi ſucceſſit Pythagoras. huic Thelanges filius. huic Xenophanes. huic Parmenides. huic Zeno Heleates. huic Leutippus. huic Democritus. huic q̄ plurimi. Sed iter reliquos Nauſiphates Nacydeſq;

celebrantur. His suo ordine successit Epicurus. & sic italica philosophia in Epicurum desit: Sane ex his quos rettulimus: & eorum auditoribus nonnulli a ciuitatibus sunt appellati: ut helienses megalenses. quidam a locis: ut academici: stoici. ab euentibus: ut peripatetici. ab effectibus: ut eudamoniaci. ab elationis fastu: ut qui se philalethes. i. ueritatis studiosos: siue electicos: aut analogiticos uocauerunt. a natura rerum: ut physici. a preceptoribus: ut socratici: platonici. aristotelici. epicurei. a maioribus: ut aethici. a differendo dialectici. Veteris academiae institutor & princeps fuit Plato. medice. Arcesilaus nouae Lacydes. peripateticus Aristagyrtes. stoicus Zeno cithiensis. epicureus Epicurus. Cyrenaicus Aristippus cyrenensis. heliacus Phedon heliensis. megaricus Euclides cynicus Antisthenes atheniensis. eretricus Menedemus eretricensis. Philosophia igitur: cum amor sit sapientiae: & sapientia ipsa doctrinas omnes complectatur: constat philosophiam conuenientissime ad omnium disciplinarum amorem protendi. Ita ut siquae perfectum philosophum esse dicamus: eundem & in omnibus doctrinis excellere nobis quoque fatendum sit. Quin & eundem illum oratorem dici posse: quem & Cicero & Quintilianus in libris suis cupiunt: exoptant. Sed cum eiusmodi excellentiam ac perfectionem nullos adhuc adeptus fuisse nouerimus. & pluresque legerimus: quibusdam philosophiae partibus: & illius professione fuisse contentos. Id actum est: ut philosophus & orator mutuo se diuiserint: quia nec ille: quae ad uerum philosophum: nec hic: quae ad uerum oratorem spectant consequi ualuerunt. Quae etsi utique habuissent: in nullo prius a se inuicem distarent nisi & ea omnia Aristoteli magis: quam alteri hominum affuisse dicamus: Theophrastus quoque eius auditori: qui omnem magistrum sui doctrinam mira eloquentia persecutus est. Cui etiam cum Tyrtaemo nomen esset Aristoteles ipse teste Boetio & Laetio: ob diuinam illius eloquentiam Theophrastum uocitauit: ut in sua dictione uidebimus. Qui tamen ut Gellius in octauo nocturni atticarum rettulit cum omnibus suae aetatis facundissimus esset: uerba pauca ad populum atheniensem facturum: deturbatus uerecundia siluit. Itaque & qui diceret: & qui scirent se diuidentes: & partes quinque suas per facultate capientes: seipsum etiam nominibus diuiserunt: ut hic philosophus: ille orator diceretur. Vnde ait Cicero in praemio de officiis: Equidem Platonem existimo si genus forense tractare uoluisset: grauissime & copiosissime potuisse dicere: & Demosthenem si illa: quae a Platone didicerat tenuisset: & pronuntiare uoluisset: ornate splendideque facere potuisse. Eodem modo de Aristotele & Isocrate iudico: quorum uterque suo studio delectatus: contempsit alterum. Sed ipsa philosophia seu uera sapientia in quinque partes principaliter separatur in physicam: metaphysicam: aethicam: mathematicam: & logicam. Physica ea dicitur: quae de mundi huius corporalis: ac mobilis natura: & his quae in eo sunt corporalibus: partibus: suis rationibus differit: & inquit: quae sola usque ad Archelaum Socratici praceptoris philosophi omnes persecuti sunt. Post hos uero Socratem & Platonem Aristoteles pluribus libris exquirere: exactissime pertractauit. Metaphysica uero illa dicitur: quae supra mutabilem naturam se erigens: incorporalia quoque & sempiterna certis rationibus perscrutat. Sed hoc quoque: cum duplici uia fieri posse contingat: duplicem ex ea causa metaphysicam efficit. Nam uel ex ipsius naturae principis incedit: & sic quoque Aristoteles est metaphysica: Theophrastus quoque: & per magna parte Platonis. Vel ex his progreditur initiis: quae supra naturam degunt: & nobis ex diuina reuelatione prorsus inclaruerunt: & sic quoque christianorum est altissima metaphysica: quam theologia appellamus: & quae ex fidei articulis diuinitus

reuelatis progreditur: & argumentatur: quam sane ex auctoribus antiquis solus Plato aliquatisper degustauit. Aethica autem ea est: quae de institutione humanae uitae suis rationibus differit: & pertractat. Sed hoc tripartito apud illos fieri contingit. Quoniam uel institutionem explicat hominis: ut animal est rationis capax. Vel ut paterfamilias: uel ut ciuis. Et primam horum partem. Socras pulcherrimis disputationibus inchoauit. Quam post illum & Platonem Aristoteles in x. uoluminibus: quae aethica noiant: absolutissime pertractauit. Quin & in illius apprehensione finis academici quoque plurimum insudarunt: stoici quoque: & cyrenaici philosophi: ac heliaci: megarici quoque: & cynici: & erethici. Apud nostros uero ex antiquioribus quidem Cicero & Seneca ex modernioribus uero nonnulli celebres clarissimi quoque christiani fuerunt: quorum re omnem manifestissime enuclearunt. Secundam uero partem: quae institutum apud se hominem accipit: & familiam insuper regere: ac disponere docet Xenophon ipse in oeconomicis: & post illum Aristoteles & Theophrastus explicauerunt: Traduxit Demophilus oeconomicam Cicero quam perdidimus. Tertia autem parte: quam ciuile uocant: & in administratione reipublicae uersat Plato ipse. x. clarissimis uoluminibus absoluit Aristoteles. viii. & noster Cicero sex de reipublica libris editis explicauit. Comprehendit & tertia haec pars in tra se sanctas leges & ciuilia iura: quae in administratione reipublicae sunt necessaria Quas Plato tredecim uoluminibus: Cicero quatuor (licet modo diuerso) collegerunt Mathematica uero: quae & disciplina a nobis dici potest. Quadrifariam diuiditur arithmetica: musica: geometria: & astronomia. Arithmetica: quae & numeralis dici potest: quia de numeris & eorum quantitatibus tractat a pythagoricis plurimum celebrata fuit. & a Boetio nostro pulcherrime in arte redacta est. Musica uocum proportionum generumque & qualitates explicat. Quam Pythagoram inuenisse: & Aristotelenum absoluisse dicunt. Apud nostros uero Boetius & Augustinus alii quoque nonnulli tractauerunt. Geometria mensuras rerum in longum latum & profundum edocet. in qua Euclides precipuus fuit. haec sub se prospectiuam continet: & geographiam & illa quidem radiorum reflexiones: ac quantitates inquit: haec uero terram pingit: ac urbium distantias. & loca quoque mensurat. ut Ptolomaeus tempore Traiani & Antonini principum romanorum. & ante illum Strabo magnis & pulcherrimis uoluminibus indicauerunt. Apud nostros Plinius in libro de naturali historia. Solinus in collectaneis: & Ptolemaeus alii quoque nonnulli absolutissime tradiderunt. Astrologia ut eius nomen designat astrorum cursus: & recursus: eorumque coniunctiones: & distantias certis rationibus indicat. In qua & praesertim quoque & aegyptii praecipue floruerunt. Immo teste Laetio asserunt aegyptii primos se fuisse astrologiae inuentores: arithmeticae quoque & geometriae. Id idem Aristoteles in praemio metaphysicae confirmauit. in hac maxime Ptolomaeus effloruit. Et apud nostros celebres quidam uiri & moderni ut Andalo senensis: Christophorus. & alii nonnulli claruerunt. Logica autem quae & sermocinatio interpretatur in grammatice diuiditur: poetica: dialectica rethorica & historica. Maiores & haec omnes ampliores sunt: & uniuersaliores disciplinae: & uniuersaliores sermocinantur: ac ad caeteras extendi ualent. Grammatica quidem: ut recte quoque & secundum approbarum consuetudinem in qualibet disciplina construatur & loquatur. Poetica uero: ut ex omni doctrina accipiens: effingendo: ac fabulando doceat: & delectet. Dialectica autem: ut concisa & praeserta disputatione uerum & falsum undecunque eliciat. Rhetorica ut apta & amplam orationem ex quolibet disciplina per tempore assumens apte dicat: suadeatque: uel dissuadeat. Historica autem: ut gesta regum & gentium: ac temporum: & rerum omnium

dispositiones & qualitates fideliter & cōmode explicet. Quarū omniū auctores notissimi nobis sunt. & quotidie in manibus uersantur. Nam quæ de grāmaticæ initiis comperimus: in primo horū cōmentariorum libro explicauimus. Poeticam uero in primis Musæus Linus & Orpheus inceptarunt.

Philoctetes cum. i. latino & c. atq; r. exilibus scribitur: fuit teste Seruio super. iiii. æneidos. Pæantis filius: Herculis comes: quē ipse Hercu. cum hominē in cethamonte deponeret: petiit ne alicui corporis sui reliquias indicaret: pro qua re eū iurare cōpulit. Eiq; pro munere sagittas dedit hydræ felle intinctas. unde apud Senecam in Hercule cæzo sic ad illū Hercules inquit.

Accipe hæc fate. Poente dona: & munus alcidæ cape.

Nec faller unq; dexteram hic arcus tuam:

Librare tela didicit: & certam dare.

Fugam sagittis. ipsa non fallunt iter.

Emissa neruo tela. Et lucanus in sexto: Precioq; nephandæ Lampados hercule is fortis melibœa pharetris. Post hæc autē in troiani belli expeditione respōsum fuit a delphico oraculo. Sagittis Herculis ad troiæ expeditionem opus esse. Iuē tus itaq; Philoctetes: cum ab eo Hercu. quæretet: & primo se scire negaret: tādē mortuum illum esse confessus est. Deinde cum acriter ad indicandū cogeretur ne uerbis peieraret pede locum percussit. Sed cum ab aliis græcorum ducibus ipse etiā duceretur ad bellum. quia solus ipse eiusmodi sagittis uti poterat. unius sagittæ casu ille pes uulneratus est: quo Herculis tumulu; indicauerat. Cuius insanabilis uulneris cā. putorem græci cum ferre non possent. & tamē pro oraculi necessitate diu ductus fuisset: consilio ac caliditate Vlyxis apud lemnū relinquitur: Quare Ajax id Vlyxi exprobens inquit apud Ouidi in. xiii. metamorpho.

Non te pœantia proles.

Expositum lemnos nostro cum crimine haberet.

Qui nunc ut memorant siluestribus. abditus antris:

Saxa mouens gemitu mala læniadæq; precaris.

Et nunc ille eadem nobis iuratus in arma.

Heu pars una ducum: quo successore sagittæ:

Herculis utuntur fractus morboq; fameq;.

Venaturq; aliturq; ausibus: uolucresq; pētendo.

Debita troianis exercet spicula fatis. Tandem cum græci illum pristinae sanitati restitutum audirent: per eundem Vlyxem placatus ad troiam deductus ē ipso Vlyxe apud eundem Ouidi dicente:

Nec me suasisse negabo.

Vt se subtraheret belliq; uiaq; labori.

Tentaretq; adeo requie lenire dolorem:

Paruit & uiuit. Et subdit derisive ad Atacem:

Quem quoniam uates delenda ad p̄gama poscunt.

Ne mandate mihi melius telamonius ibit.

Eloquioq; uirum morbis iraq; furentem.

Molliter: aut aliquo pducet callidus astu. hic tandem post troiæ euerisionē secutus oracula (ut nonnulli asserūt calabryā uenit) ubi petiliam & turinā cōdidit ciuitates: atq; i turia deinde sepultus fuit. Alii uero nō sanarū illū ad troiam de-

ductū dicūt: sed eodē uulnere etiā post euerisionē troiæ laborantē horrore uulneris ad patriā redire abnegans calabryā uenit: ubi parua ædificauit petiliam

Philtra cum. i. latino & r. exili scribitur: dici possunt amatoria. genus ē ueneni a motem ingerētis: & ut plurimū insania: ut Iuuenalis in satyra Credo pudicitia Hic thessala uendit Philtra qbus ualeat mētē uexare mariti: & Ouidi. i. ii. de atre. Philtra nocent animis uimq; furoris habent.

Phillyra prima cum. i. latino & p̄ultima cum. y. græco: atq; duplicato. l. scribit: fuit nymp̄ha Oceani & Tethyos filia. Ex qua Saturnus in equum uerius (ut dicunt poetæ) Chironem progenuit. Et ab illa Chiron phillyrides est nominatus. Virgilius in tertio georgicorum.

Phillyrides chiron amythaoniūsq; melampus.

Phinaus cum. i. latino & a. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Ouidi. in. vi. metamorpho. rex arcadiæ: qui suggestione Harpalacis cōiugis pprios filios occauit. In cuius uindictam: & illū diu oculis priuauerūt: atq; illi harpyas aues rapacissimas: & fœdissimas sup induxerunt: quæ nedum omnia ex eius mensa rapiabant: sed quæq; uentris p̄fluuiū confedabant. Sed cum ab illo Iason cū argonautis benignissime reciperetur: hoc mercedis illi cōtulit: ut contra harpyas Zetum mitteret: & Calaim filios Boreæ ex Orithyia cōiuge iuuenes alatos: & arcubus promptos: qui illas p̄sequerentur: & a Phineo prorsus depellerent. hi igit illas fugantes usq; in insulas ploas persecuti sunt: Vbi ab Iride admoniti: ne ulterius Iouis canes insequerentur: retro conuersi insulis eiusmodi ubi harpyas reliquerunt: nomen strophados: id est conuersionis indiderunt. Quæ omnia tetigit Ouidius in initio libr. vii. metamor.

Phyllis prima cū. y. græco: penultima cū. i. latino: at duplicato. l. scribit. fuit Lycurgi thracū regis filia: cui adolescentula successit in regno. hæc Demophoonem Thesei athenarum regis filium e bello troiano redeuntem: atq; ad se tempestate aduectū uehementer amauit: & cōiugium rogauit. ipse id p̄mittens dixit ob mortē Menesthei fratris uelle prius athenas proficisci: res suas ordinaturus mox ad eius nuptias reuersurus. Profectus itaq; cū tardior esset: Phyllis amoris impatiens se sp̄retam credens laqueo uitā finituit: quæ ut ait Ouid. cōuersa ē in arborē amygdalū sine foliis: sed nō multo post reuersus Demophoon: & rē cognoscens plorans truncū arboris ē amplexus. illa uelut sponsi amorem sentiens exiliit: & folia emisit: quæ ab illa Phyllide Phylla græce cognominata sunt. Vnde & nos folia diximus: quæ teste Seruio ante petala dicebantur.

Phyllum cū. y. græco & duplicato. l. scribit: dicitur apud nos folium: & inde meli phyllum herba: cuius folia sapiunt mel: ut in ea dictione uidimus.

Physis prima cū. y. græco: sequens cū. i. latino scribitur: dicitur latine natura: & inde physis physica physicum: naturale. Et physica Aristo. in plurali & neutri generis: substantiue dicuntur naturalia ipsius Aristotelis.

Physionomia prima cū. y. græco scribitur: dicitur ad uerbū naturæ regula. nā teste Gellio id uerbū significat mores naturasq; hominum cōiectatione quadam de oris & uultus ingenio deq; totius corporis filo atq; habitu sciscitari.

Phython cū. y. græco & th. aspirato scribitur: serpens fuit horrendæ magnitudinis ex calescente terra post diluuiū Deucalionis procreatus: quem Phœbus iter emit: ludolq; phythea in rei memoriam nominatos instituit. de quo late Ouidi. in primo metamorphoseos pertractauit.

- P** hlegethon cum. th. aspirato scribitur: dicitur a poetis inferni fluuius flammis raptus. Virgilius in. vi. aeneidos.
Moenia lata uidet triplici circumdata muro.
Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis.
Tartareus phlegethon torquetq; sonantia saxa. Nā a φλέγω: quod est in flammis deriuatur. hunc poetæ Cocyti filiū dixerunt.
- P** hlegyas cū. y. græco scribitur: fuit teste Lactantio grāmatico sup̄ primum thebaidos Martis filius: & rex laphitharū in thessalia: paterq; Ixionis & Coronidis.
- P** hlegyæ eodē modo scribitur: populi sunt thessaliæ a Phlegya Ixionis patre cognominati. hi cum sacrilegi essent deosq; & homines spernerēt ab irato Neptuno immisso diluuiō submersi sunt: quos apud inferos posuit Virgili. in. vi. libro aeneidos cum ait.
In foelix theseus phlegyasq; miserrimus omnes.
Ammonet: & magna testatur uoce per umbras.
Discite iusticiam moniti: & non tēnere diuos.
- P** hlegæi penultima cū. æ. diphthongo scribitur: nomen est adiectiuū deductum a phlegya. Nam & campi illi phlegæi dicuntur teste Plin. lib. iiii. naturalis historiae qui non longe sunt ab acherusia palude & cumis.
- P** hleps cum. ps. in fine scribitur: nonnulli ob litterarum uicinitatez apud nostros cum. bs. scribere consueuerunt. Nam apud nostros dicitur uena. Vnde & phlebotomia deducitur.
- P** hlebotomia cum. t. exili: & .i. latino scribitur: ē apud nos uenæ incisio. Nā plebs uena dicitur: & tomia incisio: a Τουω: quod est incido deductum.
- P** hlegma cum. g. ante. m. in eadem syllaba scribitur: dicitur latine pituita.
- P** hlegmone eodem modo scribitur. dici potest a nobis tumor: a φλεγμαίνω uerbo quod est tumeo: & nonnunq; stupeo.
- P** hoca cum. c. exili scribitur: piscis est qui alio nomine: hoc ē a sono mugitus ut ait Plin. in. ix. natu. histo. uitelus marinus nominatur. Et addit phocas in terra more pecudū parere spirareq; ac dormire: quod tetigit Virgi. in. iiii. georgicorū. Sternunt se somno diuerso in litore phocæ. imo: ut dixit Plin. nullū animal grauiore premitur somno. Idē sensisse uidet Iuuenia. cum ait pro re magna in terra satyra. Eripiunt somnum druso uitelisq; marinis.
- P** hocion cū. c. exili & .i. latino scribitur: fuit uir atheniensis: q; teste Aemelio et si saepe exercitiis pfuit: sumosq; magistratus cepit: tamē multo eius fuit notior in regritas uitæ. q; rei militaris labor. q; ppe cū ex illa cognomine bonus appellatus ē. fuit enī ppetuo paup cū ditissimus pp̄ frequētes delatos honores eē potuisset potestateq; sumas: quæ ei a populo dabantur. Repudiavitq; cōstantissime munerā magnæ pecuniæ: quæ illi a rege Philippo dabatur. Ad quæ recipienda cū legati regis hortorentur: simulq; admonerent: si ipse his facile careret liberis tamē suis prospiceret: quibus difficile esset i sumā paup̄tate tantā paternam tueri gloriā. quib; ille: Si mei similes erūt: neq; difficile erit. Idē hic agellus illos alet: qui me ad hāc dignitatē pduxit. Sin dissimiles sunt futuri: nolo meis impensis illorū ali augeriq; luxuriā. Idē cū iā ppe ad annū octogesimū prospera puenisset fortuna: extremis tēporibus magnū in odium suorū ciuūm peruenit.
- P** hocis cum. c. exili: & .i. latino scribitur: est teste Liuiō in secundo de bello macedonico parua græcorū regio famoso oraculo Apollinis delphici. Nā in illa est

ciuitas delphi: in qua templum erat ditissimum Apollinis. de qua Ouidi. in primo metamorphoseos inquit. Separat aonios artæis phocis ab aruis Terra ferax Et inde phocides simili modo scribitur.

- P** hocces cum. c. exili: sequente duplicato. e. absq; diphthongo: fuerunt teste Herodoto in. i. ionum populi: & primi qui longis nauibus usi sunt.
- P** hocbus cum. æ. diphthongo scribitur: est unuz ex nominibus Apollinis: quādo illum a specie uel nitore laudabant tractum a φῶς: qd̄ est lumen: ubi est ω mega cum. i. faciens diphthongum: quæ ut in. ii. horū cōmētariorū uidimus in æ. diphthogum nostrā apud nos cōuertitur: unde & pro sole illum accipiunt. Virgi. in. iiii. aenei. Argolici clypei aut phœbeæ lampadis istar. Simili mō & phœbe scribitur p̄ sororem eius Diana. Ouidi. in. v. fastorum: Respice thetiadē flammis absentibus arsit: Causa est q; phœbes ara sine igne fuit.
- P** hocmon cū. æ. diph. scribitur: lacus ē arcadiæ. de quo. Ouidi. in. xv. metamor. inquit Est lacus arcadiæ phœmon dixere priores
Ambiguus suspectus aquis: quas nocte timeto:
Nocte nocent potæ: sine noxa luce bibuntur.
- P** hocnix prima cum. æ. diphthongo sequens cum. i. latino scribitur: fuit (ut nonnulli asserunt) Agenoris regis filius: & frater Cadmi. Vel (ut alii etiā serunt) Agenoris pater. a quo regio ubi regnabat phœnicia dicta fuit. Fuit & alius phœnix Amyntoris filius: qui teste Homero in. viii. iliados cum suggestionē matris cum patris pellice rem haberet: & pater id p̄sentificeret: terribilia illi imprecatus est. Quare a patre diffugiēs ad Peleum Achillis patrem accessit: a quo benignissime suscepius: & unice dilectus ab illo multuz populū & delopes sub suo domo accēpit. Nutriuitq; ut pater Achillem. Fuit etiā phœnix fluuius nō magnus: qui teste Herodoto libro histo. vii. ex thermopylarum montibus fluens: in asopum descendit. Quin & ab hoc fluuiō usq; in thermopylas. xv. dixit stadiam cōputari. Est etiā phœnix auis: de qua Ouidius in. xv. metamorphoseō. plene omnia profecutus est.
- P** hocnicia cum. æ. diphthongo & .i. latino: atq; c. exili scribitur: regio est in asia sic quoq; cognominata a Phœnice uel patre uel filio Agenoris. estq; pars syriæ & finitima iudææ: terra adeo fertilis: ut dicat Plinius in. v. naturalis historiae centesima fruge agricolis scenus esse. Et a phœnicia phœnices populi uocitantur. hos dixit Iosephus ad Appionē grāmaticū litterarum græcarum fuisse inuentores. Cornelius uero tacitus in. xiiii. suarum historiarum libri primi inquit: ægyptiū per figuras animalium sensus mentis effingebant. Et antiquissima monumēta humanæ memoriæ saxis impressa cernunt: litterarūq; semet inuentores phibēt Inde phœnices quia mari præpollebant græciæ intulerunt. Suntq; adepti gloriā tanq; quæ accēperant inuenissent. Et pergit: Fama quippe est Cadmum classe phœnicum uectum rudibus adhuc græcorū populis eius fuisse auctorem artis. Quæ omnia Lucanus tetigit: quando dixit in libro. iiii.
Phœnices primi (famæ se credit) ausi
Mensuram rudibus uocem signare figuris.
Nondnm flumineas memphis contexere biblos.
Nouerat: & saxis tantum uolueratq; feræq;
Scultaq; seruabant magicas aialia linguas. i. sapiētes interpretationes. de quibus in dictione obeliscus uidimus. Sane a phœnicia phœnissa deducitur cū. æ. diph.

- thōgo & duplicato. s. quā p Didōe: q̄ ex phœnicia fuit. Virg. accipe consuevit.
- P**hoeton cū. x. diphthongo: & c. exili scribit̄: fuit Solis ex Clymene nymphæ fili-
us: qui cū de genere suo dubitaret: & ad domū ubi Sol oritur accederet: ualuit
ab eo tandem obtinere: ut patris equos per diem saltem regeret: quos deinde du-
cens tremefactus habenas cum relinqueret: uel Iuppiter eū deflagrasset fulmie
cælum ac terrā una cōbussisset. Quæ omnia latissime & eloquentissime Ouidi-
us in fine primi & in initio secundi metamorph. lib. tractauit. Sane a Phœton-
te phœtonides patronymicum fœmininum: & licentia poetica. ut dixit Prisci-
anus phœtoniades deducitur. Virgilius in Sileno: Tum phœtoniades musco
circundat amaræ Corticis. Nam in singulari patronymicum ipsum fœmininū
est phœtonis huius phœtonidos: ut idem auctor affirmauit.
- P**holus cum unico. l. scribitur: fuit unus ex centaurus Ixionis ex nube filius. hic
teste Seruio sup. viii. æneidos Herculem suscepit hospitio: cum ad expugnādos
centauros pergeret: dicente etiam Lucano in. vi. Hospes & alcidæ magniphole.
Tandem in nuptiis Pirithoi orto prælio inter Iaphichas & centauros occubuit
dicente Virgilio in. ii. georgi. lato domuit rhetunq; pholūq;.
- P**holeo cū unico. l. & in fine cū. æ. diuisis syllabis scribitur: mons est arcadiæ: ut
scribit Pomponius: siluofus ut dixit Vibius. de quo Lucanus in. vii. Scilicet ip-
se petet pholeon: petet ignibus oethō. atq; eadē pr̄sus litteratura accip̄ a Virg.
in. v. p. fœniā q̄dā cū ait: Cressa genus pholoe geminiq; sub urbe nati.
- P**horcus cum. c. exili scribitur: apud græcos uero dicitur Phorcys: sed nos. y. græ-
cū in. u. nostrū cōmutamus: quod tamē nos etiā in genituo conseruamus. Naq;
declinatur huius phorcycos & huius phorci. facit patronycum phorcynis hu-
ius phorcynidos. Lucanus in. viii. Squalebant late phorcynidos arua medusæ
fuit Thosæ nymphæ filius: & Neptuni: ut dixit Seruius super. v. æneidos. Atq;
Varronem inducit dicentem eum regem fuisse. corsicæ & sardiniz: qui cū At-
lante nauali prælio decertans uictus. & in mari submersus: loq̄citate græca ma-
rinus deus uocatus fuit. Quod Virgilius præfato libro tetigit cum ait: Trito-
nesq; citi phorciq; exercitus omnis. Et habuisse scribitur filias quattuor exi-
miæ pulchritudinis Scyllam Euryalem Schemonem & Medusam. ut in dictio-
ne pegasus iam uidimus.
- P**hormio cum. i. latino scribitur: nomē est uiri proprium.
- P**hraortes cum. t. exili scribitur: fuit teste Herodoto li. hist. i. Deioçæ filius: & rex
medorum. Hic non cōtētus medorum regno: perfas subiugauit: cui Cyaxares
filius successit. huic Astyages filius fuit: qui ei similiter in regno successit.
- P**hrasis cum simplo. s. & i. latino scribitur: interpretatur. teste Quintiliano in. x. d̄
institutione oratoriæ eloquentiæ corpus. Et inde Theophrastus: quasi diuina
eloquentia præditus.
- P**hrenesis cum simplo. s. & i. latino scribitur: & græcum est uerbum ἄφρησος de
ductum: quasi derurbatio sit mentis: & inde phrenetici. habetq; accentum ī pe-
nultima: ut Iuuenalis in satyra Plurima sunt fuscine: Cum furor haud dubius
cum sit manifesta phrenesis.
- P**hrygia prima cum. y. græco: sequēs cū. i. latino scribitur: prouinciā est teste So-
lino minoris asiæ: quæ a phrygio amne: quæ illam a caria diuidit: sic quoq; co-
gnominata fuit. Alii uero uolunt a phrygia Cecropis filia. In hac est dardania
a rege Dardano Iouis filio sic cognominata: quæ postea a Troonepote: hoc est

- filio Erioththonii filii Dardanii troia cognominata fuit: in q̄ fuit ilion: a & phry-
gia phryx deducitur: quod est substantiuum: & solum masculinum. Iuuenalis
in satyra Credo pudicitiam: Diuitibus responsa feret fryx augur. At phrygius
phrygia phrygium adiectiuum. Ideo dixit Virgilius: O ueræ phrygiæ (neq; enī
phryges) ite per alta Dindyma.
- P**hrynicus prima cum. y. græco: sequens cum. i. latino: ultima cum. c. exili scribit̄
fuit poeta comicus: quem sæpe Iulius Pollux nominat.
- P**hrixus cū. i. latino sequente. x. cōsonante scribit̄. fuit Athamatis regis thebarum
ex Neipyle uxore filius: fraterq; Helles: q̄ ambo mortua matre. ut scribunt Hesi-
odus & Pherecydes cuz nouercales insidias ferre nō possent: & cōsentiente patre
aufugerent: ac sup ariete aureæ pelliculæ quē eis pater in tutamen dederat pō-
tum transfretarent: ea pte qua strictior est: nec multuz freti saltassent: Helle pu-
ellari timore exterrita: decidit in pontum. Dicente Lucano in. iii. Delapsæ por-
titor Helles. Quæ ab Neptuno q̄primū cōprehensa & tutata: ac uxor deuincta:
illi postea procreasse Pæona scribunt. Et cum primitus mare illud pontum di-
ceretur: ab illa deinde hellepontum uocitatum est: dicente Lucano in. ix. Qua
pelago nomen neipylas abstulit helle. At uero Phryxus in columis euadēs col-
chos ad Oetam regem tandē puenire ualuit. ubi ariete quo uectus fuerat Ioui ī
molato: pellem auream in templo affixit: & ipse aries in cælum a Ioue tractus: ī-
ter sidera locatus fuit Ad quam pelliculaz: rapiendā (ut scribit Instinus in. xlii.
sui epitomatis) uenit deinde Iason: ut in ea dictione uidimus.
- P**hthongus cum. ph. & th. aspiratis in eadem syllaba scribitur: & est sonus uocis: f̄
unde diphthongus cum dis præpositione componitur.
- P**hucus cū. c. exili scribit̄: & q̄ a græco descendit: qd̄ est φῦκος: cū. ph. & nō cuz
f. scribendum censent. Nā uolabile dicitur magis ape: & minus scabrone: & dici
q̄si phagus uolunt: eo q̄ apum labores libenter depascat. Quod tetigisse uidet̄
Virg. in geor. iiii. cum ait. Immunisq; sedens aliena ad pabula phucus. At uero
Pli. in. xi. natu. histo. inq̄. Phuci sunt sine aculeo imperfectæ apes: uouissimeq; a
fessis: & iā emeritis inchoatæ: serotinus foetus: & q̄si seruitia ferarū apum. Quā
obrem impant his: primosq; in opa expellunt: tardantes sine clementia puniūt:
Et subdit cum mella ceperunt maturefcere abigunt eos multaq; singulos ag-
gressæ trucidant. Est etiā phucus color qdam purpureus q̄ græce φῦκος dicit̄
ubi ipsum. y. græcum in. u. nostrum conuertitur. De quo Xenophon in pædia
Cyri: Quidam inquit oculorū inferiores palpebras quodā phuco depingentes:
decorem gratissimum in aspectu cōtrahebant. Quod Iuuenalis in secunda saty-
ra sensisse uidetur cum ait: Pingitq; trementes Attollens oculos.
- P**icus cum. i. latino: & c. exili scribitur: neq; dictio græca est: ut qdam putauerūt
sed latina. Nam auis est uncorum unguiuz & durissimo rostro: quo arbores ca-
uat: & intus later: atq; pullos educit. Cuius introitum teste Pli. li. x. natu. histo.
siquis cuneis clauderet: adhibita quadā herba a clausura uiolēter excutiantur
Quin & illum refert apud Latinos maximum fuisse in auguriis. Et id a Pico Sa-
turni filio: qui huic auis nomen dedit.
- P**icenū cū. i. & c. exili scribit̄: regio ē italiæ: q̄ hodie ab ācona: marchia anconitna
dicit̄. & picenū a pico auē: q̄ olī ī corū uexilis cōsedisse dicit̄: cognōiati putant.
- P**idytes prima cū. i. latino sequēs cū. y. græco. ultima cū. t. exili scribit̄: fuit uir p̄-
cosius: & ab Vlyxe: ut dixit Homerus in. vi. iliados bello troiano interemptus.

- P**terides cum. i. latino utrobique scribitur: est musarum agnomen a filiabus Pieri acceptum quas canendo uicerunt: ut late ostendit Ouidius in. v. metamorph.
- P**ythardus p. y. græcum apud quosdam auctores græcos scriptum: & pro caprea quadam siluestri non dissimili a damis positum coperi: quod Pli. i. viii. natu. histo. libro confirmare uidetur. Sed in libro. x. ostendit eodem nomine genus quoddam aquilæ uocitari: quæ in oppidis habitare consuevit: nonnumquam in capis albicæ cauda. Sed de quadrupede puto Iuuenalē intellexisse: cū dixit in satyra Atticus eximie. Sūme cum uagno lepus atque aper atque pygardus. Nam de quadrupedibus loquitur: cum non dixerit: Et scythicæ uolucres.
- P**yga cū. y. græco scribitur: bursa est testicularum: ad quā cum descendunt intestina fit dura aspera & tumens: ob quod hernia id est aspera & difficilis dicitur. Vnde hernici populi dicti sunt: qui aspera incolunt saxa: ut uidimus in dictione hernia.
- P**ygmaei cū. y. græco: penultima cū. æ. diphthongo scribitur: populi sunt teste Plinio libro. vii. natu. histo. tenentes montana india: uicina tamen oceanō salubri celo sempiternæ. Horum qui longissimi sunt teste Gellio in. viii. noctium atticarum non excedunt pedes duos & quadrantē. Iuuenalis uero dixit: Vbi tota atticarum non excedunt pedes duos & quadrantē. Iuuenalis uero dixit: Vbi tota cohors pede non est altior uno. Quin & teste Solino earum mulieres quinto anno pariu: & octauo senescunt. habetque singulare bellum contra grues: dicente Homero in initio libri tertii iliados de troianis contra græcos tendentibus clamore ac clamore sublato non secus ac grues solent: cum sidus hybernum fugientes matutino tempe cum ingenti clangore cateruatim celo feruntur: ad oceanumque se conferunt illaturæ dirum pygmaeis ac mortiferum bellum. Quibus pygmaeus bellator in armis accurrit. Sed aliquando impar a grue rapitur: & per aera curuis unguibus deportatur: dicente Iuuenale in satyra Exemplo quodcumque malo. Ad subitas thracum uolucres nubemque sonoram. Pygmaeus paruis currit bellator in armis. Mox impar hosti: raptusque per aera: curuis. Unguibus a saeva fertur grue. Nam (ut dixit Plinius) Fama est: arietum caprarumque dorsis insidetes armati sagittis ueris tempore uniuerso agmine ad mare descendere: & oua pullosque eorum alitum consumere: ternis expeditione eam mensibus confici: aliter futuris gregibus non resisti.
- P**ylades cum. y. græco: & unico. l. scribitur: fuit Strophii phocensis filius: Agamemnonis amicissimi. Nec ipse eius filium Orestis minor amicus: ut uidimus in dictione Orestes: quem etiam in insaniam uersum nunquam dereliquit. dicente Ouidio in. ii. de ponto: Affuit insano iuuenis phocæus orestis. & in eodem libro. Non ita uixerunt strophio atque agamennone nati.
- P**ylæmenes prima cum. y. græco: sequens cū. æ. diph. scribitur: fuit teste Homero dux paphlagonum: ex his qui uenerunt in auxilium troianorum: atque in bello a Menelao interfectus. quoniam & nonnumquam hic idem scribitur a poetis græcis pylæmeneus.
- P**ylæus prima cū. y. græco: sequens cū. æ. diphthongo scribitur: nomen est uiri pro prium. qui nonnumquam cum aspiratione Phyleus a græcis scribitur.
- P**ylartes cum. y. græco: & unico. l. atque. t. exili scribitur: fuit teste Homero in. xi. iliados uir troianus ab Aiace bello interfectus.
- P**ylene cū. y. græco: & absque aliqua diphthongo scribitur: est Homero teste in secundo iliados ciuitas ætolia.

- P**ileus cum. i. latino & unico. l. scribitur: operimentum quoddam est capitis.
- P**ylus cum. y. græco & unico. l. scribitur: fuit oppidum iuxta thessalia uersus marinum litus a Neleo patre Nestoris conditum: dum a fratre Peleo thessalia pelleret. Vnde & Nestor ipse dictus est pylus. Ouidius in tertio de sine titulo. Illius tactu pylus iuuenescere posset. Idem in libro primo de ponto: (Crede mihi) pylus nestore maior ero.
- P**ylon similiter cū. y. græco scri. nomen fuit proprium uiri troiani: & hanc accētum in ultia.
- P**ilumnus cū. i. latino. & m. ante. n. scribitur: Iouis dictus est filius: ac stercorandorum agrorum usum coperisse dicitur. ob quod Sterquilinus etiam cognominatus fuit. Sed cognomen hoc fuisse Saturno Macrobius rettulit. At uero hunc pinsendi frumenti: & ab eo pilum denominatum: atque ob id a pistoribus coli dixit Seruius. sup. ix. æneidos lib. Ob quod non græcum uerbum: sed latinum magis esse constat. Ad hunc ferunt Danaen cum paruo Perseo iram Acrisii fugientem: a pastore quodam delatam fuisse. quā ille genere cognito uxorem duxit: & derelicta regione apuliam ad rutulos cum danae demigrasse: ubi ardea urbem construxit. Et ex ipsa Danae Daunum suscepit filium: qui in apulia deinde regnans. dauniam illam a se cognominauit. & hoc quoque daunum quodam Turni fuisse patrem dixerunt. Eo quoque de Turno loquens dicat Virg. i. x. ænei. Nascentem & patria turnum consistere terra: Cui Pilumnus auus: cui diua uenilia mater. Alii uero dixerunt alium illum fuisse Daunum: hoc est proxime auum patris Turr. Et Virgil. non intellexisse de proximo auo: sed de Turni atauo: cum alibi in eodem li. in persona lunonis dicat: Ille tamen nostra deducit origine nomen: Pilumnusque illi quartus pater: & reliquus. sed nomen filii dauni: & patris alterius dauni nusquam legisse me memini.
- P**indarus cū. i. latino: & unico. r. scribitur: fuit teste Platone lib. iiii. de legibus poeta thebanus. hic teste Quintiliano in. x. de institutione oratoria noui lyricorum longe princeps fuit spiritus magnificentia: sententiis: figuris: beatissima rerum uerborumque copia: uelut quodam eloquentiam flumine: propter quod Horatius in. iiii. carminum eum merito credidit nemini imitabilem. Quas ob clarissimas uirtutes a regibus macedoniae sui temporis maxime dilectus fuit: & magnus Alexander cum thebas raperet: & ciues tenderet sub corona: penatibus & familiae Pindariuatis parci iussit. Cuius mors non uulgaris: cum a diuersis: tum a Valerio maximo scribitur: quod cum in gymnasio super gremio pueri quo unice delectebatur deposito capite quieti se dedisset: non prius fuit cognitus decessisse: quam Gymnasiae cho claudere locum uolente: ne quicquam excitaretur.
- P**indus cū. i. latino scribitur: mos est in inibus thessaliae a parte occiduo. Ex cuius ima parte peneus fluuius profluit: ut in sua dictione uidimus. Est etiam insignis origine lapitharum: & partu fluuii acheloi.
- P**inarius cū. i. latino scribitur: & descendit a πῆννα: quæ est fames: cuius prima cū ei diph. scribitur: sed apud nos relicta. e. remanet. i. pducta. Virg. in. viii. æneid. Et domus herculei custos pinaria sacri. Nam (ut testis est Seruius) cum Herculi ab Euandro ara maxima in italia ubi nunc est roma constituta fuisset: & de suo armento ad sua sacrificia Hercules boues dedisset: inuenti sunt duo senes Pinarus & potitius: quibus qualiter se coli uellet ostendit. Scilicet ut mane & uespere ei sacrificarent. Itaque perfecto matutino sacrificio: cum circa solis occasum esset sacra repetenda: Potitius prior aduenit: Pinarus postea extris uidelicet iam rediit. unde iratus Hercules statuit: ut pinariorum familia tantum ministra esset

epulantibus potitibus: & cōplētibz sacra. unde teste Seruio Pinarii dicti sūt. i. fa melici: cum prius alio noīe fenex ille uoceret. & ab hoc pinariā domū custodem sacri herculei dixisse Virg. hoc ē ministrā intellexisse uoluit: ut alio loco: Triuiz custos iam dudū in mōtibz opis: idēst ministra: & potitius a uerbo potizo: qđ est bibo deductum. sed ut scribit Liuius i. viii. ab urbe cū Appio Claudio aucto re: q censor cognominatus fuit: sacra herculis gēs potitia in mēcipia transtulit: qua tēpestare. xii. familiā eius gētis erāt puberes: ad trigēsimū intra ānū cū stirpe extincti fuerūt: & ipse appius deū ira post aliquot ānos lumibus captus ē

Pyræus prima cū. y. græco: sequēs cum. x. diphthongo a nostris scribitur: ab Homero uero & nōnullis poetis græcis cum additione alterius. e. in ultima syllaba ante. u. uidelicet pyræus τῶραϊεύς. Fuit athenensium portus a pyræo pmōtorio: ut ostendere uidetur Plinius in. iiii. libro natū. histo. cognominatus. Et in xxxiii. ostendit fuisse in eo ædem Iouis seruatoris: & Mineruam mirabilē ab Iōdoro statuario confectam: cui pauca posse comparari dixit.

Pyræchmes prima cum. y. græco: sequens cum. x. diphthōgo: ultia cū. ch. aspirato ante. m. scribitur: & fuit nomē uiri pprium: de quo Homerus ipse meminit.

Piræus cum. i. latino: & x. diphthongo scribitur: fuit nomen uiri proprium amici Telemachi: ut ostendit Homerus in. xv. odyssæ.

Pyra cū. y. græco scribi. strues ē lignorum: in qua corpora cremabātur: latine roagus dicta. Et nomē a pyr: qui ē ignis cōtraxit. At uero Seruius sup. xi. æneidos. Cū cadauer inq̄ ardere cōpit roagus uocatur: exustum uero bustū dicit. Quæ Virgi. ipse accurate in pfato. xi. obseruauit cum ait: Cōstituere pyras. Itē: Subiectisq̄ ignibus atris Ter circū accēlos decurrere rogos. Itē postea: Semiustaq̄ seruant busta. Et ut idem Seruius sup. viii. ænei. inquit: Cadauer corpus est nōdū sepulrū. & sup. x. inquit: Inferiæ sunt sacra mortuorum: eo q̄ inferis soluuntur.

Piramis pri na cum. y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: & similiter ab igne: qui græce dicitur πῦρ nomen assumpsit: eo quod illius figuram imitatur: quæ ex inferiori parte est lata. paulatim gracilescēs in acuitatem desinit. Et fuerunt pyramides in ægypto structuræ ex quadratis lapidibus admirandæ: fastigiata ultra omnē excelsitatem: quæ manu fieri posset: ut dixit Solinus in collectaneis Et regum pecuniæ: ut dixit Plinius in. xxxvi. naturalis historiæ: Ociosa ac stulta ostentatio: quippe cū faciendū eas causa a plerisq̄ tradatur ne pecuniam successoribus aut æmulis insidiatibus pberent: aut ne plæbs etiā ociosa fieret. de quibus uidimus in dictione cheminis. atq̄ aliis nōnullis in locis uidimus: & uidebimus. fuerūtq̄ & sub eis reges sepulti. unde & sepulchra a nobis plurimū nominantur. Luca. lib. viii. Non mihi pyramidum tumulis euulsus amafis.

Piramus cum. y. græco scribitur: fuit adolescēs memphiticus. qui apud pyramides amore Thybes amatæ se ipsum interemit: ut pulcherrime enarrauit Ouidius in. iiii. metamorph. Et a pyramide piramus nomen accēpit.

Pyrallis prima cum. y. græco: & ultima cum. i. latino: atq̄ cū gemino. l. uolatile ē ut refert Pli. in. xi. natū. histo. qđ in cypro ex ærariis fornatibus maior musca in igne solū uiuens reperitur: & a nostris ignicola dici potest.

Pyrhus cum. y. græco: & duplicato. r. atq̄ secūdo aspirato scribit: fuit Achilles filius ex Dīdamia filia regis Lycomedis in scyro: cū qua in habitu uirginali degerat: sic quoq̄ dictus teste Seruio sup. ii. æneidos a colore: quo tingebatur: hoc est quia coloris erat ruffi. Nā a patre uocatus fuit Neoptolemus: idēst nouus mi

les. ut ipse ad priamum in. ii. æneidos: Degenerēq̄ neoptolemeum narrare memento. Fuitq̄ rex epiri. & ab Oreste interfectus: ut uidimus in dictione Orestes Alius similiter fuit Pyrrhus Aeacidis filius: & rex epiri: qui paterno genere a priore originē traxit materno ab Hercule. hic cū romanis bellum gessit: de quo Iustinus in. xvii. & xviii. suorum epitomatum ptractauit. deinde cum argos oppidum in pelopōneso oppugnaret: lapide ictus interiit. A quo pyrrhichiuꝝ metrum dictum asserunt: quo ille in suis ludis frequētissime utebatur. Et constat ex duabus breuibz pes ipse pyrrhichius: ut patet.

Pyrha uti superior dictio scribit: fuit uxor Deu calionis: & filia Epimethi patruī ipsius Deu calionis: quos solos supstitit e sauo diluuiō: qđ tēpore illorū fuit dixere poetæ. & cum decreuissent aquæ: uiderentq̄ humanū genus defecisse: & ipsi senes essent: & ex se posse restaurari diffiderent: prexerunt ad oraculū themidos postulantes: quo nā modo genus humanum refici possent: quibus dæa respondit id fieri posse: si post terga iacerent materna ossa. Deu calion uero sapiens intellexit terrā genitricem esse cunctarū rerū: ossaq̄ illius lapides esse. Itaq̄ quæ post terga lapides iacebat faciē traxere uitorum: Et de foemineo reparata est foemina iactu: ut dixit Oui. li. i. meta. qđ Iuue. lepedissime tetigit: cū ait in. i. satyra.

Ex quo deu calion nimbis tollentibus æquor.

Nauigio ascendit montem: sorteq̄ poposcit:

Paulatimq̄ anima caluerunt mollia saxa:

Et maribus undas ostendit pyrrha puellas. Nam ut refert Eusebius de temporibus regnante Cecrope aquarum illuuiēs maiore ptem populorum thessaliæ absumpsit: paucis per refugia montium liberatis maxime in monte parnaso in cuius circuitu Deu calion tunc regno potiebatur. Et teste Iustino in secundo suorum epitomatum. Rex erat thessaliæ: qui tunc ad se ratibus cōfugientes susceproptos per summa parnasi iuga fouit: & aluit: a quo ppretea genus humanum reparatum ferunt. Fgo uero comperi in glosa Aristrachi sup. decimū odyssæ Homeri Deu calionē ex Pyrrha uxore quattuor filios pcreasse: duos mares: Amphictyona: & Hellena: & totidē foemellas Protogeniā & Melanthiā: & quosdā refert existimasse hellena ex semine Iouis fuisse: sed sibi cōpertum esse: fuisse ex semine Deu calionis. Sed an ante diluuiū hos filios habuerit uel post: nec ipse declarat Vnde Aristoteles in secundo meteororum: Sub Deu calione inquit fuit magna hyems & excessus imbrum: ubi nunc habitant hellines: qui prius dicebant græci. Ita ut ab helline filio Deu calionis hellines cognominati fuerint: ut uidimus in dictione artis.

Pirata cuz. i. latino & unico. r. atq̄. t. exili scribitur: At apud græcos in prima ē cī diphthongus: a qua amora. e. solam. i. pductaz retinuit: dicunt fuisse nemē proprium cuiusdam latronis: qui primus mare latrociniis infesta: e cōcepit. Vnde & omnes similes piratæ cognominati sunt.

Pyrasus cum. y. græco & unico. l. scribitur: fuit teste Homero in. xi. iliados uir troianus: ab Aiace bello interfectus. habetq̄ accentum in prima apud illos.

Pyreus cū. y. græco scribit: mons ē in hispania: sic quoq̄ a crebris ignium fulminibus cognominatus. Et teste Appiano: ut ex historia illius aduerbiū interpretati sumus a tyrrheno incipit mari: & in oceanum boreale p̄tenditur. habetq̄ ex orientali qđem p̄te celtas: q̄ & olim galatæ: nunc quoq̄ galli cognominant. Ex occidentali uero iberos cōtinet & celtiberos. Nā quæ i circuitu detinet. ed iberos

spectat. nec ex maioribus est europe montibus: nec ex minoribus.

- P** yrenæus cum. y. græco & .æ. diphōgo scribitur: hic uidens teste Ouidio libro v. metamorph. musas ad tēpla parnasia pluuioso tempore gradientes. cōsistite dixit. Nec dubitate precor tecto graue sidus & imbrein. Imber erat: uitare meo: subire minores Sæpe casus superi. quas ex temporis dispositione: & uerbis persuasas i suis ædibus lætus excæpit. Sed postp luuium uolentibus discedere domum clausit: & uim parabat. Ille effectæ alites uolentiam effugerunt: quas ille p. o. sequi conatus: de culmine turris se præcipitem dedit.
- P** yretum cum. y. græco & .t. exi. i scribitur: herba est medicinalis. quæ (quæ ignea uirtutem habere uidetur) a pyr qui est ignis nomen extraxit.
- P** yrgus cum. y. græco scribitur: & apud nos turris dicitur. & in plurali pyrgi: hoc est turres. quod teste Seruio sup. x. æneidos: castellū fuit nobilissimū eo tempore: quo tusci piraticā exercebant. Nam illic: ut ait metropolis fuit. de quo Virgilius ipse meminit cū ait: Pyrgi ueteres intēpestæq; grauisca. hoc est aliud oppidum: quæ teste Catone ideo grauisca dicitur sunt: q; grauem aerem sustinent.
- P** yrgoteles cum. y. græco & .t. exli. i scribitur: nomē est proprium: quod a pyrgos deducitur. & fuit gemmarum scultor admirandus adeo: ut teste Pli. in. xxxvii. natu. histo. Alexandri magni edictū fuerit: quo uetuit in gēma se ab alio sculpi q; a pyrgotele non dubie clarissimo eius artis. Vnde & Carolus noster Arretinus inquit ad Cyriacum.
Parrhasium tabulis uinces: uincteq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis: mentoraq; in pateris.
- P** irithous cū. i. latino utrobicq; & .th. aspirato scribitur: hocq; ut seruaretur in prima græcos sonus: i qua ē. ei. diph. quæ sonū nostri. i. detinet: ut supra uidimus cū scripsimus Pirethous cū. e. uocali in prima. fuit Ixionis filius: non ex nube: sed ex cōiuge. fuitq; rex laphitharū: qui cū ad inferos cum Theseo ad rapiendā Proserpinam descēdisset. a cerbero cane tricipiti deuoratus est: ut de illo omnia Seneca in tragedia furentis Herculis prosecutus est.
- P** yro cum. y. græco scribitur: habetq; accentū in ultima. & fuit teste Hioso i theogonia nympa quædam filia Oceani & Tethyos.
- P** irous cum. i. latino scribitur: nomen fuit herois cuiusdam. de quo Homerus in ii. iliados εἰρώος ἠρώος. At cum. y. græco nomen fuit unius ex eques Solis. dicitur a pyr: quasi ardens. Ouidius in. ii. metamorph.
Interea uolucres pyrous ethous & æthon.
Solis equi: quartusq; phlegron hinnitibus auras.
Flammiferis implent. pedibusq; repagula pulsant.
- P** yrous cū. y. græco: nomē est equi: de quo in præcedenti dictione uidimus.
- P** yrodes cum. y. græco scribitur: fuit teste Pli. in. vii. natu. histo. Cilicis filius: qui primus e silice ignem elicuit.
- P** yrrho cū. y. græco & duplicato. r. atq; secūdo aspirato scribitur: fuit elidensis philoso. & teste Diocle Plistarchi filius. hunc Appolodorus prius fuisse pictorē dixit. audiuitq; Anaxarhū: a quo nihil declinare uisus est: cū oia sustinuisse illuz dicant. imo aiunt Pyrrhonē quandoq; furore adeo instigatū fuisse. ut sumpto ueru cū carnibus coquū in forū usq; psequeretur. quin & in elide discipulorū disputationibus fatigatū: abiecto pallio alpheū tranasse. Eratq; sophistis infestissimus. & cū primo ualde paup fuerit. a suis ciuibus magno deinde honore

habitus: factus ē pontifex. uixitq; ad ānos fer ne nonaginta. & illū puto: de quo Cicero in libro de finibus sæpissime meminit: & Gellius in. xi. noctium attricarū li. capitulum speciale confecit.

P irus cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero i. iiii. iliados Imarassi filius: & thra cum princeps: qui ex eno patria profectus in adiutorium troianorum a Thoate rege ætolorum in bello occiditur.

P iper cum. i. latino scribitur: apud græcos cū adiectiōe unius. i. in fine: & accētu supra. e. scribitur: & pfertur: Et ut ait Herodianus gummi & pipi barbara sunt. At latini nostri piper huius pipis declinauerunt. Persius. & pip & pnæ. Idem rugosumq; pip. Arbuscula ē: q; teste Pli. in. xii. natu. histo. iuniperis nostri ē similis Semina a iunipero distant puulis siliquis: q; les in ipsis passim fastolis uidemus. Hæ priusq; dehiscant decerpæ: tostæq; sole: faciunt quod uocatur piper longuz deinde paulatim dehiscentes per maturitatē ostendunt candidum piper: quod deinde tostum solibus colore rugisq; mutatur. Et addit idem auctor. In fronte caucasi solibus opposita gigni tantum eam arborem aliqui tradidere.

P isa cum. i. latino & unico. f. scribitur: fuit teste Pli. in. vi. natu. histo. arcadiæ oppidum præterfluente alpheo amne: & abundantia liguminis pisi. Ab hac igitur & elide ciuitatibus arcadiæ teste Seruio uenerunt: qui pisas in italia condideret quas sic ex pristina ciuitate uocauerunt. Quod Virgi. tunc tetigit: cuz ait: Nos parere iubent alpheæ ab origine pisæ. Vrbs hetrusca solo. Et Iustinus in. xx. epitomarum libro: habuerunt inqt pisæ auctores grecos. & Solinus: Quis ignorat a lope pisas dici: unde & i plurali declinatur ad differentiā arcadiæ pisæ: quæ singulariter effertur: ex qua pisæus cum. æ. diph. in penultia. Qui. in. iiii. de sine ti. Ah qua pene pelops concidit axe:

Dum spectat uultus hippodamia tuos.

P isistratus cum. i. latino: & .t. exili utrobicq; scribitur: fuit teste Herodoto li. histo. i Hippocratis filius: & athenarum tyrānus: ut Iare Iustinus de illo in. ii. suorum epitomatum. Nā hic doctrina ingenio & eloquētia tāta fuit: q; atheniēses se: ac libertatē ei sponte submitterent: q; Solon iustissimus & grauisissimus orator pro libertate aduersum illum stare: sed eloquentiæ Pisistrati libertas cum Solone succubuit tēpore quo Seruius Tullius regnabat romæ: ut scripsit Gellius libro xvii. noctium attricarum. Hic primus apud athenas bibliotheca; instituit: ut supra uidimus in dictione bibliotheca.

P istrix cum. i. latino utrobicq; & .x. cōsonāte i fine scribitur. Seruius tamē sup. iiii. ænei. inqt: pistrix cum. x. pisce: cum. f. p naui a nobis scribi cōsueuit. Vir. Immani corpe pistrix. Pli. in. xxvi. natu. histo. inqt. Itē tritones corusq; & pistrices: id q; sæpius replicauit: de piscibus loquens. ac p naui terminatur in. f. Virgi. in. v Post hos æquo discrimine pistris. Et alibi in eodē li. Velocem mnestheus agri agit acri remige pistrin: ubi est accusatiuus descendens a recto desinente in is. at Priscianus in primo uelle uidetur apud græcos semper in. f. terminari. Nā cum de. f. consonante pertractat: dicit illam sæpe a nostris in. x. cōmutari: ut Ajax p ἀἰστῆ pistris pro πῆστῆ in quo nos sequi dores dicit: qui opvīdicunt pro ornīs & est pistris piscis.

P ythacusa cum. y. græco: & .th. aspirato: atq; .c. exili scribitur: insula ē in tusco mari: sinuq; campano sita: in cuius quodam colle oppidum fuit nomie pythacusa in plurali numero. Ouidi. in. xiiii. meta. Aeneæ nauigationē describens. ait:

Inarimen prochytenq; legit steriliq; locatas Colle pythacusas. Hanc olim simi arum fecundissimam fuisse nonnulli uolunt.

Pythagoras cū. y. græco & th. aspi. scribi. fuit teste Apulegio in primo de magia natu famius pulchritudinis insignis: apprime psallēdi & musicæ doctus. & licet a polycrate tyranno fami dilectus esset: eo tamen incipiēte tenere dominū clam fugit ab insula: aīllo uescare patre: quē cōpio inter gēmarios artifices laudē magis in sculpēdis gēmis. q̄ opes q̄sisse. At uero Iusti. in. xx. suorū epito. Demaratū negotiatorē diuītē illius patrē uocauit. Laertius mnesarchū anulorum scupto rem dixit. Sūt & qui Mamarchū illius patrē uocatū dicāt: auu3 hypasū: atrauū Eutiphronē: abauū Cleonymū. Hunc ex pliuente pfugisse dicunt: & pronepote Mamarchum. Habitasse deīde fami: unde famius ipse Pythagoras dictus fuit Sed ante apud Iesbum sub disciplina fuisse Pherecydis syri asserunt. Quo mortuo famū demigrasse & Hermodamētī iam senī se ibidē in disciplinam dedisse. Ac patriam deinde liquens cum iuuenis esset: & studiosissimus ægyptum disciplinarum causa perrexit. Et tunc quoq; a Polycrate per epistolam Amasi commēdatum. portasseq; tres calices argenteos: quos singulis sacerdotibus dono dedit: & teste Antiphone in libro de his: qui. in uirtute fuerunt principes: omnem ægyptiorum linguā pdidit: a qbus p̄teriti æui facta edoctus: transiuit in psia: & babiloniā. Vbi siderū motus cursuq; stellarū: & omnē cæli rationē ab astrologis edoctus: egressus est inde cretā ac spartā. atq; ab eorum sapientibus mores egregios Minois: ac Lycurgi leges pdidit. Ibiq; una cū Epimenide in idæū antrum descendit. ubi secūdum ea quæ ī ægypto didicerat: a diis ī arcano magna edoctus est. Inde ad olympicum certamē ascendens cum multarum disciplinarū ibi de se maximā admirationē exhibuisset: interrogatus a Leonte philasiorū tyrāno: uel (ut alii dicunt) sicyoniorū: quo noīe uocaretur: cum solum deū sapientē diceret: Respōdit se philosophū eē: hoc ē sapiētīæ amatorē: cum usq; ad id tempus oēs: q̄ circa rerum occultarū speculationē uersarent: sapiētes habiti uocatiq; fuerint. Post quē sermonē cū ī patriā rediret. & a polycrate iam tyrāno illā cōprīmi offendisset: clā inde descēdēs: crotanā in italiā prexit. Ibiq; leges italis dedit: atq; cū discipulis clarissimus ē habitus: q̄ ferme trecenti teste Laertio rēpublicā omnē administrabant: ut merito aristocratia: hoc ē optimorū principatus diceret. Idē primus omnīū teste Timæo dixit. Amicorū omnia eē cōmunia & amiciciā esse æqualitatem. Sicq; ipsius discipuli oīa ī medium imponentes: facultates pprias cōmunes efficiebāt. & coibatut societates in seperabiles. Ordo uero ac ratio Pythagoræ: ac deinceps familiaris successionis eius recipiendi istituentiq; discipulos: huiusmōi fuisse rraditur teste Gellio ī primo noctiū ar. i. Nam a puericia adolescentes. qui se se ad discendum obrulerāt. ἐφυσιογνωμόνη: id uerbum significat mores naturaq; hominū cōiectatione quadā de oris & uultu ingenio deq; totius corporis filo atq; habitu sciscitati. Eum qui exploratus ab eo idoneusq; fuerat recipi in disciplinā statim iubebat: & tempus certum tacerē. Non omnes idem: sed aliud aliud tempus pro æstīmato captu solertīæ. Is autē qui tacebat: quæ dicebantur ab aliis audiebat. Neq; prontari si parum itelle xerat: neq; cōmentari: quæ audierat fas erat. Sed non minus quisq; tacuit: q̄ biennium. Hi prorsus appellabantur intrā tempus tacēdi: audiēdiq; ἀκουστικοί. Ast ubi res didicerant: rerum omniū difficillimas tacerē: audireque atq; esse iā cœperant silentio eruditi: cui erat nomen ἐχουθητων: tū uerba facere: & quæq;

audissent scribere: & quæ ipsi optinarent potestas erat expromere. Hi dicebatur in eo tēpore μαθηματικοί. scilicet ab his artibus: quas iā dicere ac meditari iā prauerant. Quoniā geometriā gnomonicā musicā cæteraq; item disciplinas altiores μαθηματικά ueteres græci appellabant. Exinde his scientiæ studiis ornati ad p̄spicienda mundi opa: & principia naturæ p̄cedebant. ac tunc deniq; noīabantur φυσικοί. & hæc de illo Fauorinum philosophū rettulisse dixit Gellius teste Anticlite. Idē Pythagoras geometriā omnē p̄fecit. Vacauitq; maxime circa arithmetica. nec medicinā neglexit. qui & teste Aristoxeno musico primus græcis pondera & mensuras inuexit. primus luciferum & hesperum idem esse sidus teste Parmenide dixit. fuitq; adeo admirationi oibus. ut familiares eius dicerent ipm esse dei omnigenas uoces. Vnde siq; p̄sentia illius frui meruisset: uidebat sibi p̄clarum qd: seu foelicitatē adeptum. Nā (ut refert Aristippus cyrenaicus) dictus Pythagoras. q̄ non minus uera Pythio loq̄retur. Fuit uenustissimæ formæ adeo: ut illum discipuli esse Appollinē opinarentur. Idem fertur octuagesimo ætatis suæ anno diem obiisse: de cuius morte uariæ fuerunt sententiæ: q̄s si quis cognoscere cupit: legat Laertium. qui longo decursu illas explicauit.

Pitana cum. i. lati. & t. exili scribitur. urbs fuit teste Hero. li. histo. i. in æoliæ.

Pytheas cum. y. græco & th. aspirato scribitur: fuit pprium uiri macedonis nomē

Pythermus cum. y. græco & th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro primo historiarum uiri phocalensis nomen proprium.

Pythius prima cum. y. græco sequens cum. th. aspira. & i. lati. scri. agnomen fuit a pollinis a pythone serpente: quem occidit deductum. & nōnunq; etiā a græcis utrunq; cum aspiratiōe ipsius. p. scribit ac dicitur pythion: & pythius ut supra uidimus. Et pythia. ac pythia festa: quæ in ipsius Appollinis honorem: ob pythionē interfectū. primum introducta fuere. de qbus Oui. in. i. metamorpho. Instituit sacros celebri certamine ludos

Pythia p̄domiti serpētis noīe dictos. Pythia autē Hora. ī arte poetica ptulit.

Multa tulit fecitq; puer: sudauit & alit:

Abstinuit uenere ac uino: qui pythia cantat.

Pitisma cum. i. latino utrobiq; & t. exili scribitur: & dicitur q̄si pidisma. Nam nostri dictiones græcas transcribentes. d. in. t. nōnunq; ob litterarum uicinitatem cōuerterunt cum ipsum. d. medium sit inter. t. exile. & th. aspiratum: ut in priorum cōmentariorū libro monstrauius. Et descendit pidisma a πῆδω uerbo græco: quod est salto: Et ide pitisma saltatio quædam in numerum facta dicitur. Iuuenalis in satyra Atticus eximie:

Ille fruatur uocibus obscænis: omniq; libidinis arte:

Qui lacedæmonio pitismate lubricat orbem.

Pitho cum. i. latino & th. aspirato scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia Oceani & Tethyos filia.

Pithodorus cum. i. latino & th. aspirato scribitur: nomen est compositum: quasi pithoos: hoc est eius nymphæ doron donum. & fuit teste Pli. xxxvi. natur. histor. rixæ marmorarius sculptor eximius.

Pittacus cum. i. latino & duplicato. t. atq; c. exili scribit: fuit mityleneus unus ex septē græciæ sapientibus Herrhadio patre: quem thraca fuisse Duris est auctor Hic una cum Alcei fratribus Melæcrum lesbi tyrānum p̄figauit. Et dum de a gri achillidis possessione inter athenienses: & mitylænos armis decerneretur:

imperator ipse cum phrinone atheniensium duce: qui & pancratiafles & olyn-
pionices fuerat singulari certamine pugnare instituit. Rete igitur clypeo regens
Phrinone inuoluit: atque illum interemit. Sicque patriam & agrum seruauit. Et cum
iterum athenienses patriam inuestarent: ciues suae ciuitatis imperium illi tradi-
derunt. Quod cum ille conseruata patria decem annis tenuisset: & optimis insti-
tutis: ac ordinibus constituisset: seipsum sponte a magistratu abdicauit. Eius ea
lex fuit in ebrios: cum peccarent duplici poena afficiendos esse. Fuit temporibus
Croesi lydorū regis: ad quem eius extat epistola. & cum plusquam septuaginta annis
uixisset: tertio anno quinquagesimae primae olympiadis obiit.

Pitheus cum. i. latino & duplicato. t. atque secundo aspirato scribitur: fuit teste Ho-
mero in. ii. iliados Aethrae comitis: & ministræ Helenæ pater.

Pyxis prima cum. y. graeco: sequens cum. x. consonante & i. latino scribitur: dicitur a non
nullis buxolū: mutatiōe. y. graeci in. u. nostrū. Nam ωβύξου buxū dicitur. s. lignū ex
quo buxola fiunt. Iuuenalis in. ii. satyra: Et illis Turgida non pdest condita in
pyxide lyde. Qui in primo de remediis: pyxidas iuenies: & rerū mille colores.

Plaga cum. g. consonante a nostris scribitur: a graecis uero cum. k. quae in. c. conuerti
debuerat: sed ob litterarū affinitatem a nostris ipsum. g. est acceptum: ut simile
uidimus in dictione Cygnus: & in dictione Aragne. diciturque a nostris regio Eu-
ripides in ἐκάβη ος τὴν χερρῶνα σίαν πλάκα σπείρει: hoc est qui cherrone-
sam regionem seminat.

Planeta cum. c. exili scribitur: dici potest erraticus. Nam deriuatur a πλανῆ: quae
error. Gellius in. xiiii. noctium atticarum: Stellas istas inquit multi erraticas: Ni-
gidius errores uocat.

Platæa cum. t. exili & æ. diphthongo: etiam in penultima scribitur: ciuitas est boe-
tiæ: ut ostendit Homerus in. ii. iliados. de qua Statius in. vii. libro theb. inquit
Nuntiar excubiis uigiles arsisse platæas. Eodem nomine est insula in mari liby-
co quasi ex opposito ad cyrenem: ut ostendit Herodo. in. iiii. historiarū libro Vn-
de & platæensis deducitur.

Platanus cum. t. exili scribi. arbor est: & nobis notissima a platos: quod est latū deducta.

Plastice cum. t. & c. exilibus atque. i. latio scribitur: dici potest a nobis fictoria uel figu-
laria. Nam a πλατῆ: quod est fingo deducitur. Et: ut dixit Plinius circa finē
libri. vii. natu. histo. Ars figulina a Chorebo atheniensi comperata fuit. At in li-
bro. xxxv. dixit: debut adē sicyonium primū ex industria filia illam comperisse:
de qua plurius loquitur. Et in sequentibus subdit: Turianum attium a fregel-
lis accitum cui locaret Tarquinius priscus Iouis effigiem in capitolio dedican-
dam fictilem fuisse eam. & ideo non mirari solere fictiles in fastigio templi eius
quadrigas. Ab eodem factum Herculem: qui hodie materiae eius nomen in ur-
be retinet. Hec enim tum deorum erant effigies laudatissimae: Nec poenitet nos
eorum: qui tales deos coluere. Aurum enim & argentum ne in diis quidem co-
ficiebatur. Durant etiam nunc pluribus in locis talia simulachra: fastigia qui-
dem templorum: etiam in urbe crebra. & munita mira caelatura & arte: firmita-
teque sanctiore auro certe innocentiore. Iuxta quae locutus est Iuuenalis in saty-
ra Atticus eximie. Argenti quod erat: solis fulgebat in armis.

Ponebant ergo tusco farrata catino:

Templorum quoque maiestas praesentior. & uox.

Nocte fere media medianque audita per urbem.

Littore ab oceano gallis uenientibus: & diis

Officium uatis peragentibus: his monuit nos.

Hanc rebus latis curam praestare solebat:

Fictilis: & nullo uiolatus iuppiter auro. Et: ut idem Plinius: profequitur Quaeque
adhuc diximus: uel assiduitate fatiant figularum opa: & fictilibus dolis ad ui-
na excogitatis: ad aquas tyberis: ad balneas: ad tecta coctilibus laterculis. Atqui
Numa rex septem collegia sigulorum instituit: quin & defuncti sese multi ficti-
libus condi maluere. Haec saepe Plinius. Et: M. Varro sigulos uno in loco roma-
e fuisse ostendere uidetur: cum dixit Venerem myrtheam fuisse inter sigulos &
myrtheam ideo appellari: quin locus ille prius myrthis esset feracissimus. Ex quibus
colligere possumus montem illum testaceum: qui iuxta portam hostiensem
conspicitur: ex fractis tunc quoque sigulorum uasis fuisse confectum. & apud il-
lum artifices exercere figulariam artem: nec ut uulgus nunc asserit ex oblatiōe
uasorum: in quibus tributum romam portabatur: quod uarium erat. & non solum
romae: sed diuersis in locis pro romanorum oportunitatibus soluebatur.

Plato cum. t. exili scribitur: fuit philosophus clarissimus: & omnium notissimus Ari-
stone patre: & matre pctonia. siue ut alii dicunt Pctona. athenis simili die natus
quo apud delon apollo: ut rettulit Apollo. mater a Solone certissimum duxit ge-
nus: a quo Platonis sextus in hunc modum fuit. solonis frater Cricia genuit. Cricias ca-
lestrum. calestrus Glauconem. glaucon carmidem: & Perictioniam. Perictionem. ex aristone
Platonem. at Solon & cricias ad Neleum & neptunum genus referebat. Similiter Ari-
stone illius pater ad Codrum melati filium refert: quod a Neptuno similiter sanguinem tra-
here dicebatur. habuit fratres Plato adimantem: & glauconem. & sororem Petoniam. de
qua nascitur Speusippus. Litteras didicit Plato apud Dionysium. grammatice exercitatus
est apud Aristonem palaestritem: a quo Plato per egregio corpori habitu cognominatus est
cum teste Alexandro prius Aristoclex ex aui paterni nomine diceretur. Studuit picturae
poemata edidit: & tragodias. & cum tragicum certamen initurus esset: ante diony-
siacum theatrum. audito Socrate excussit poema dicens: hic Vulcane Plato tua
indiget ope. uicenis audiuit Socratem. Illo mortuo audiuit Crathylum & hermo-
genem. annorum. xxviii. teste Hermodoro megarum se ad euclidem contulit. hinc cyrenem
perfectus Theodorum audiuit. Pythagoreos Philolaum: & Eurymum. Postea in a-
gyptum perfectus prophetas sacerdotisque audiuit: ubi comitem habuit Euripidem tra-
gicum. Regressus athenas in academia morabatur. Ideo teste Aristoxeno ter mi-
litauit. primo in tanagrum: secundo in corinthum: tertio in delum. ubi uictoriam ha-
buit. Ter nauigauit in siciliam. primo ut insulam uideret tyranno existente Dionysio
hermocratis filio. ubi Plato illi dixit: Non id praestare tyranno: quod sibi soli esset utile: ni-
si uirtute excelleret: cui Dionysius respondit: Verba tua occisiorum senum sunt:
cui Plato: & tua tyrannidem sapiunt. Dionysius iratus uoluit Platonem occidere. Sed a
Dione & Aristomene oratus se continuit. Illum tamen Polydi lacedaemonio: qui
ad eum legatus uenerat uendendum tradidit: Polydes uero illum secum ducens in
aeginam uendidit: Quo tempore Camander eum reum mortis dicebat: quod scilicet capita-
le esset: si quis atheniensis eam insulam adisset. Sed allegatum est eum philosophum esse:
quare disciplinae gratia absolutus est. hunc Anyceris cyrenalcaus emit. xx. minis.
remisitque athenas ad amicos: & statim pecunia Aniceridi per amicos restituta est.
alii dicunt missam a Dione illam pecuniam: eamque uoluisse remissam. polydes
in Calabrya superatum: & in Elice submersum fuisse. fama est Damone teste

Fauorino illi annūtiānti propter Platonem talia perpeti. Hæc sciens Dionysius scripsit ad Platonē: ne in se maledicta torqueret. Cui rescripsit Plato dicens sibi nō tantū oculi supesse: ut Dionysii memisset. Secūdo iuit ī siciliā: & a iuniore Dionysio petiit terrā & homines: q̄ iuxta rēpublicā ab eo cōstitutā uiuerent. Non defluit suspicio illū Dionē & Theotæ psuadere cētasse: ut insulam tyranno liberarent. Quo tempore archytas pythagoreus missa ad Dionysium epistola: Platonem purgauit. Ereptūq; athenas remisit. Tertio siciliam accessit: Dionem reconciliaturus Dionysio. Quare nō obtēta rediit ī patriā. Multi contra Platonē uaria: dixerunt inter quos Amarulētus teste Gellio. in. iiii. noctiū arti. librū maledictissimū cōscripsit: qui filios inscribit. In eo libro Platonē ipsum admodū tenui pecunia familiarē fuisse: cōrumeliose appellat. & q̄ impenso precio: hoc ē decem milium denariū tris Philolai pythagorici libros emisset. Ex eoq; Timæum nobilem illū dialogum continuasset. ad id preciū donasse amicum esse Dionem syracusanum quidam scripserunt. Idēq; & hermippum scripsisse uidimus ī dictione Philolai. Aristippus etiam in libro antiquarum deliciarum ait: Platonem amore uenereo adolescentem quendam Asterē nomine: hoc est latine Stellā adamasse: cum quo astrologiæ uocasse dicunt. Tum & modo cōsimili Dionē. Alii etiam Phædrum. In illisq; esse epigrammata ab ipso composita. Quorum unum de Stella Guarinus ueronēsis nostra ætate uir insignis hunc ī modū trāstulit.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris.
Cælum utinam fierem te ut multo lumine cernam. Deinde ipso Stella mortuo Aliud in hunc modum composuisse dicunt.

Stella prius superis fulgebas lucifer. at nunc.
Hesperus. ab fulges manibus occiduis: quod & alii in hunc modū traduxerūt.

Iam dudum sidus uiuentibus lucebas matutinum.
Nunc hesperus fulges uita functus mortuis.

Fertur etiā illū in adolecētia amasse quēdā Alexim: pro quo lepidissimos: & uenustissimæ breuitatis uersiculos edidit eo tempore. quo trahediis faciēdis præludebat: quos ab eruditissimo adolescente in latinum uersos rettulit Gellius in xvi. noctium atticarum libro: & Macrobius in saturnalium. Qui quoniam iucundissimi sunt: & memoratu digni: nos etiam subdidimus.

Dum se multo sauior meum puellum suauior.
Dulcenq; florem spiritus duco: ex aperto.
Tramite anima ægra & saucia cucurrit.
Ad labia mihi rictunq; in oris peruium.
Et labra pueri mallia rimata.

Itineri transitus: ut transiliret nititur. tum
Si moræ quid plusculæ fuisset in cætu osculi.
Amoris igni percita transisset: & me.
Linqueret: & mira prorsus res moueret.

Ut ad me fierem mortuus. Ad puerum intus uiuerent.
In Dionē uero postq̄ uita cessit: talia græce scripsit. quæ in illius tumulo syracusis inscripta feruntur. Et latine utrunq; traducta hæc sunt.

Lachrymas quidem hecubæ. atq; iliadibus
Mulieribus dudum geniti dedere.
At tibi dion post gestas præclaras res.

- Dæmones effusas sustulere spes: iaces.
Ecce in patria spaciosa clarissimus ciuibus:
O meum in te animum: qui excitasti dion.
- Dicunt etiā illum amasse Agarhonē mulierē speciosam. Plato & Xenophon nō fuere grato inter se animo. & cōtentionis studio similia scripsere: ut in dictione Xenophon uidebimus. habuitq; Plato discipulos p̄cipuos Speusippū atheniensem: Xenocratē chalcedoniū. Aristotelē stagyritē: Phelippū opuntiū: Estiæū te rinthiū: Diona syracusanum: & alios plures. & cum his fœminas duas Laseniā manthineā: Axiotheā phliasiā: quæ teste Dicæarcho uirili utebantur ueste.
- P laxaura cum. x. consonante. au. diphthongo scribitur. fuit teste Hesiodo in theogonia. una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.
- P lectrum cum. c. & t. exilibus scribitur: dici potest latine pecten.
- P leiades cum. i. latino scribitur: apud græcos uero. ei. diphthongus: quæ a nostris quandoque diuiditur: ut in secundo horum cōmentariorum libro ostendimus (Et ut dicunt poetæ græci) septem fuerunt Atlantis filia: non ex Electra coniuge: sed ex Pleione nympha: dicente Ouidio in. v. fastorum libro. His fata Pleione cum cæli ferro atlante. Has (ut ipsi poetæ græci ferunt) cum mater boetiam ducere uellet: Orion illis uim inferre tentauit. Sed fuga euaserunt: quas ille. xii. annos est persecutus. At iuppiter pietate in puellas cōmotus illas in astra locauit: quæ in humero tauri conspiciuntur. Incipiuntq; oriri tempore ueris uigesima die Martii. unde Virgilæ a latinis dicuntur. Lucentq; in calendis Iunii unica hora: & succellive magis: quousq; mense septembris & octobris duodecim perlucet horis. mense uero februarii penitus absconduntur. & a matre Pleiōe pleiodes sunt cognominatæ.
- P leione cum. i. latino scribitur: & ut superiori dictione uidimus: sic in ista. ei. græca diphthongus diuiditur: nympha fuit ex q̄ Atlas septē p̄genit filias: quæ ab illa pleiades sunt cognominatæ: ut in superiori dictione uidimus.
- P leonasmus cū unico. n. scribit. dici pōt a nobis cumulario siue adlectio. Virgil. sic ore locuta est. & li. georg. ii. Hactenus aruorum cultus: & sidera cæli Non enī nisi ore loquimur. Nec alibi q̄ in celo sunt sidera.
- P lemmyriū secunda cū. y. græco penultima cū. i. latino scribit: fluuius ē siliciæ ex opposito ad ortygiā insulā. hunc cū Vir. in. iii. ænei. dixisse undosum: exposuit Seruius: illū uerbum ex uerbo expressisse. cum idē sit plēmyrium: qd̄ undosus. Nā a πλεμμύριον: quod ē exundo: deducit. ob qd̄ plēmyrium cū duplicato. m. nōnulli: ut puto melius scripsere: cum & apud græcos ipsum. m. reduplicet.
- P leuron cum. eu. diphthōgo & unico. r. scribitur: dicitur latine costa: & ob id nō nunq̄ latus. Vnde pleureis.
- P leureis eodem modo scribitur: dolor est pectoris: in quo costæ locantur.
- P luto cum. t. exili scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia: una ex nymphis oceani & Tethyos filia: habet accentum in ultima: quem si in prima haberet fratres louis designaret.
- P luto cum. t. exili scribitur: habetq; accentū in prima. fuit Saturni ex Ope uxore filius: frater louis: sed eodem partu cuq; Glauca natus: ut in dictione Chronus uidimus. Is a nostris dicit hic Dis & hic Ditis: eo qd̄ πλοῦτος græce apud nostros diuitias indicat: ut ostendimus in dictione Deus. Huic sorte datum est imperium infernorum. Vnde ait Statius.

Forte sedens media regni infœlicis in arce.

Dux herebit: populos poscebat crimina uitæ.

Nil hominum miserans: iratusq; omnibus umbris. & reliqua: quæ prosequitur.

Seneca etiã in Hercule furente similia enarrans. eius aspectũ terribilẽ explicat.

Idem Proserpinã Iouis & ceteris filiam rapuit. Nam tunc quoq; ut dicit Oui. i.

v. metamorph. Tenebrosa sede tyrannus Exierat: curruq; atrorum uectus equo

rum: Ambibat siculæ cautus fundamina terræ. Fuitq; olim uulneratus ab her

cule Pluto i bello: quod gessit hercules cõtra pylon patriã nestoris: & undecim

nestoris fr̄s iterem̄it auxiliãte plurone nestori. unde ait Sen. in hercule furẽte

Hic (qui rex populis pluribus imperat)

Bello cum peteret nestoream pylon.

Tecum conferuit pestiferas manus.

Telum tergemina cuspidẽ perferens.

Effuit tenui cuspidẽ saucius.

Et mortis dominus pertinuit mori.

Pneuma cũ. n. post. p. i. eadẽ syllaba scribi. & dicitur latine spiritus flatus. descẽdit

q; a πνεῦμα: quod ẽ spiro flo: unde & gr̄cæ pneumon qui latine pulmo dicitur.

Podalirius cũ unico. l. & i. latino scribitur: fuit teste Homero in. ii. iliados filius

Aesculapii & frater Machaonis: qui ob solertiam medicinæ una cũ fratre ex cre

ta ad troianum ad bellum conuocatus fuit. de quo Ouidius in secũdo de arte.

Quantus apud danaos podalirius arte medendi.

Automedon curru: tantus amator ero.

Poderis cum unico. r. & i. latino scribitur: dicitur latine talaris. & a τῶν ἄδων id

est pedibus descendit.

Pocean cum. æ. diphthongo scribitur: fuit pater Philoctetis. Vnde & ipse Philocte

tes Poeantius dictus est. Ouidius in. v. tristium.

Pene decem totis aluit poeantius annis.

Post serum tumido uirus ab angue datum. Nec cum. x. scribitur: ut nonnulli

forte putauerũt credentes a πῶτος deduci: quod ẽ ferio: cũ ipse teste Homero in

ii. iliados fuerit sagittandi peritissimus: sed patronymicum est deductũ a patre:

qui semp: ut diximus ab illis ποίαν scribitur.

Poecantius cũ. æ. diph. & t. exili: atq; i. latino scribitur: filius Poeantis dicitur: hoc

est Philoctetes: ut in præcedẽte dictione uidimus: quẽadmodum amithaonius

similiter amithaonis filius dicitur: de quo satis in dictione philoctetes uidimus.

Poenã cum. æ. diphthongo scribitur: & inde poenitentia: ac poenitet.

Pœta cũ. æ. diuisis syllabis: & t. exili scribitur: uocabulũ gr̄cũ est: qui latine fa

ctor dicitur. nam a ποιῆω: quod est facio descendit. Et cũ apud gr̄cos prima sit

diphthongus oi: nos abiicientes. i. retinemus. o. euphoniæ causa. Ne conuersa i

æ. diphthongum: quæ apud nos sonũ habet solius. e. & cum similiter secunda

fit e: dissonantiam soni conficere uideretur.

Pogona cũ unico. m. scribitur: dici potest a nobis barbata. Nam genus est cometæ

sic quoq; dicti a specie barbæ: dicẽte Pli. in. ii. nat. histo. idẽ Pogomas uocãt. Cu

ius inferiore ex pte in specie barbæ lōgæ ponit iubã. nã τῶν ὄνων barba dicitur.

Polemo cum unico. l. & e. absq; diph. scribitur: fuit atheniẽsis philosophus Philo

strati filius pago aeenfi oriũdus. Hic adolescẽs adeo impudicus erat: ut pecuni

as circumferret: quo esset ad omnes implendas uoluptates paratior: eas itidẽ in

angiportis & uis occulebat. Sed cũ semel ebrius & coronatus i scholã Xenocra

tis irrumperet: ille p̄ter missa oratione: quã incepit: de pudicitia dicere cœpit: Vel

ut alii ferunt tunc forte apud illum de pudicitia sermo erat: quem uiso Polemo

ne ardentius p̄secutus est: Quo secutum dicunt: ut ipudens adolescens paula

tim se colligeret: & ante egressum scholæ cõponere inciperet: ac de cætero studios

& industria adeo seipsum uinceret: ut Xenocrati in regenda schola succederẽt.

Polyclerus cum. y. gr̄c. & c. ac. t. exilibus scribitur: fuit teste Pli. in. xxxiii. natu. his.

statuarius sua ætate maximus. Hageladisq; discipulus. fuitq; in eodẽ teste Qun

ri. li. xii. de institu. orato. diligentia ac decore supra cæteros. Cui q̄q; a plær: q; tri

buitur palma: tamen ne nihil detrahatur: de esse pondus putant. Nã ut huma

næ formæ decorem addiderit supra uerum: ita nõ expleuisse deorum auctorita

tem uidetur. Quin ætatem quoq; grauiorem dicitur refugisse nihil ausus ultra

leues genas. Et quæ Polycleto defuerunt Phidiæ: atq; Alcameni dantur. Nã &

in ebore ut Phidias opatus est: dicente etiam Iuuenale in satyra Stemmata quid

faciunt: Phidiacum uiuebat ebur: necnon polycleti.

Polycrates cũ. y. gr̄c. & c. ac. t. exilibus scri. fuit samius tyrãnus. de quo Cice. de fi

nibus bonorum & malorum. Pli. q; & diuersi gr̄ci auctores meminerunt. Hic

adeo sibi fortunã obsequosam habuit: q; oia desiderata p̄ficiẽbat. Ad moderandaz

igitur fortunæ inuidiã sumpto emanu anulõ: quẽ p̄ciosissimum possidebat: i ma

re iacit. nõnulli uero casu decidisse dicunt: sed iopinãte illũ repẽteq; recupauit

Nã post dies paucos a piscatoribus piscis captus: q; anuluz sorbuerat tyrãno do

natus ẽ. In cuius uentre cõptus anulus illi ueluti a Neptuno restitutus tradit

q; sane anulus teste Pli. li. xxxvii. nat. histo. romã delatus: dono Augusti in delu

bro Cõcordiæ cũ aureis coronis ẽ appensus. Sz de polycrate tadem accidit: q; cũ

aduersus Dariũ p̄sarium regẽ exercituz duceret: ab Orõte p̄fecto Darii acie fu

sus & captus: i sũmo megalensis mõtis uertice suspendi iussus ẽ: ac relictus aui

bus lacerãdus. ut q; ubiq; felicissime in terra uixerat. i aere miserime expiraret.

Polydamas cum. y. gr̄cõ scribitur: nomen fuit uiri proprium troiani cõposituz

ex polyid est multum: & Δαυδαῖος domito. Fuit troianus qui cum Antenore

& Aenea urbem troianum gr̄cis tradidisse dicitur. & a Persio Polydamas pro

tragoedia de Polydamante accipitur.

Polydectes cũ. y. gr̄c. & t. exilibus scribi. fuit Magnetis filius: & rex isulæ seriphi.

Hic Perseũ Iouis & Danaes filium educauit. Cuius radem ingeniu ueritus: au

datiãq; & feolocitatẽ: sub umbra æternæ gloriæ illũ ad supandã Gorgonẽ Me

duisã cõpulis. Qua deuicta redeunti Perseo cũ semp detraheret: cõuersus ẽ ab il

lo in silicem mõstrato capite medusæ: ut ostendit Ouidi. in. v. metamorpho.

Polydorus cum. y. gr̄cõ scribitur: interpretarique ualet multum doni. & fuit fi

lius Priami ex Hecuba. de quo Euripides pulcherrimam tragoediam scripsit: &

ab illo Virgilius in. iii. æneidos: & Ouidi. in. xiii. metamorph. plura transtulere.

de quo in dictione polymnestor aliquid uidebimus.

Polydora eodem modo scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia una ex nymphis

filia Oceani & Tetbyos.

Polygnotus cũ. y. gr̄cõ: & t. exili scribitur. fuit teste Quinti. i. xii. institu. orato. pi

ctor antiq̄ssimus. de quo uidimus in dictione Aglaophon. fuitq; atheniensis. Et

ut dixit Theophrastus teste Pli. in. vii. natu. histo. primus picturã cõpit. Quod

nõ fuisse uerũ idẽ Pli. i. xxxv. ostendere uiderur. Nam (ut ait) primus mulieres

lucida ueste pinxit. Capita earum mitris uersi coloribus opuit. plurimūq; pictu-
ræ primus contulit. Siquidem institui os ad aperire: dentes ostendere: uultrum
ab antiquo rigore uariare.

- P**olygonius secūda cū. y. græco: penultima cū. i. latio scribit̄: dici pōt angulosus.
- P**olygonistōr cū. y. græco: & m. ante. n. in eadē syllaba scribit̄: fuit rex thracū tē-
pore belli troiā: & regis Priami amicus. ad quē Priamus dubitās de statu troiæ
filiū polydorū cū magno auri pondere cōseruādū nutriēdūq; misit: ut cōtinge-
ret troiā capi: ipse genus & urbē istaurare posset. Sed destructa troia auri cupi-
dirate polydorū interemit. quod cū cognouisset hecuba: finxit se illi aliud auri
pōdus uelle secreto indicare. ut ipse illud p filio acciperet. quæ auarus rex uera
esse credēs: & i cōspectu hecubæ ueniēs: ab illa unguibus occæcatus fuit: ut elo-
quētissime ptractauit Euripides in κέρβη & Ouid. multa tetigit in. xiii. meta.
- P**olymitus secūda cū. y. græ. sequēs cū. i. latio: & ultia cū. t. exili scri. nomē ē adie-
ctiuū. & id dicit̄: qđ uariis filis: hoc ē diuersorū colorū ē cōtextū. Hā μίτρος fi-
liū dicit̄ seu liciū. unde uestis illa dicit̄ polymita: q̄ uariis i colore filis ē cōtexta.
- P**olyymnia secūda cum. y. græco: penultima cū. i. latio scribit̄: una est ex musis: q̄si
polyphymna: hoc est plurimū cārās uel laudās: hymnus enī laus est cū cārico
Vel (ut alii dicūt) mulræ memoriæ: ita ut poly cōponat̄ cū μνήμη quæ ē me-
moriam. Ouid. in. v. fastorum: Dissensere deæ: quarum polyphymnia cœpit Prima
silent aliæ: dictaq; mēte notant: & Horatius in primo carminum: Si neq; tibias
euterpe cohibet: nec polyhymnia leiboum refugit tendere barbiton.
- P**olyion cum. y. græco sequente. i. latino diuisis syllabis scribitur: & est nomē cō-
positum ex poly: quod est plurimuz: & ἴον uiola: quasi plurima sit uiola. Nam
heiba est teste Plinio in. xxi. naturalis historiæ inclyta Musæi: & Hesiodi laudi-
bus. cuius folia: ut illi poetæ tradunt mane candida: meridie purpurea: sole oc-
cidente cærulea aspiciuntur. & a radice protinus nunq; palmo altiora.
- P**olyphemus cū. y. græco & e. absq; diph. scribitur: fuit teste Homero in odyssæa
filius Nuptuni ex Thosa filia Phorci. Et nomē ē cōpositū ex poly: quod multuz
denotat & φημιος famæ: q̄si fuerit ualde famosus. Nā dum Vlyxes uagus post
excidiū: troiæ forte siciliā (Homero referente) puenisset: cū duoedci sociis p̄scru-
ratum loca prexir: tres optimi uini cados secum portātes: ubi uilosum. conspex-
erunt hominē staturæ gigantæ unū i fronte oculū habētē ipso dicēte apud
Ouidium lib. xiii. metamorph. unum ē in media lumen mihi fronte: sed instar
Ingentis clypei: qui greges mūgebat: & solus ab antro lapidē tollebat: quem ui-
ginti boum paria mouere nequissent: ad quē ingressus Vlyxes: sciscitabatur d̄
ritu gētiū: & auxilia ob gratiā louis reuerenter postulabat. Ille supbe respondēs
dixit se nō timere louē: & duos ex Vlyxis sociis apprehendēs ritu beluæ deuora-
uit. ac cæteros detinens sequenti mane toridē absumpsit. Idēq; ueniente sero cō-
fecit. Quod Vlyxes p̄spiciens. & de se ac reliquis iā timēs: cadū optimi uini: qđ
secum portauerat: illi obtulit misericordiā postulans. promisit Cyclops se illi mi-
fereri si uinū iterum ppinaret: & sic tertio cum potasset effectus ebrius: in me-
dio clusi antri se prostrauit dormiens. quē Vlyxes cum sotiis acuto stipite occē-
cauit. Tādē cum gregibus apire cogeret: pecudes oēs exeūtes palpabat Vlyx
es uero cū sotiis assumptis pecudū pellibus. eius manus effugit. Et quē admo-
dum id illi p̄dictū fuit a Telemo i sua dictione uidebimus. Amavit hic Galatæā
ut late & pulcherrime narrauit Ouidi. in præfato. xiii. metamorph. libro. Sed

- ut scribit Seruius sup. iiii. æneidos Multi inq; Polyphemum dicunt unū habu-
isse oculū. Alii duos. alii tres. Sed totum fabulosuz ē. Nā uir fuit prudētissimus
ob qđ oculū in capite iuxta cerebrū habuisse dicit̄: qā prudētia plurimū uige-
bat. Verum Vlyxes eum prudentia supauit: & ob hoc cæcasse eum fingitur.
- P**olyperes secūda cū. y. græco: sequēs cū. æ. diph. ultia cum. t. exili scribit̄: hētq;
accentum in pēultima. fuit teste Home. in. xii. ilia. filius Pirithoi & Hippodaniæ.
- P**olytes cum. y. græco & t. exili scribitur: fuit regis Priami filius ex Hecuba uxore
cuius mortem in. ii. iliados Virgilius enarrauit.
- P**olyptoton cum. y. græco & absq; aliqua aspiratione scribit̄. Id est q̄ multiplices
hēt casum. poly enī multiplex est: πτωσις casus. Accipi tamē consueuit p figu-
ra: qua diuersis casibus sentētia uariatur. ut Litora litoribus cōtraria: fluctibus
undas. Persius: Ex nihilo nihil in nihilum nil posse reuerti.
- P**olypus cū. y. græ. scribit̄: genus ē piscis multos pedes habēs. Nā cōponit̄ ex poly
qđ multitudinē idicat: & πύς pes. Quare bene Ouidi. in. iiii. meta. inq;. Vtq;
sub equoribus depræhensum polypus hostē cōtinet. atq; oī dimissis pte flagellis
- P**olysyntheton cum. y. græ. i secūda & tertia: penultima cum. th. aspirato: ultima
cum. t. exili scribitur: dici pōt multipliciter cōiunctū. Nā cōponitur ex poly: qđ
multiplicitatē idicat: & σύνθετον cōpositionē. Accipiturq; pro figura: qua lo-
cutio multis cōcatenatur cōiunctionibus. Virg. li. georgi. iiii. Tectumq; laremq;
armaq; Amyclæumq; canem cressamq; pharetram.
- P**olitica cum. i. latino utrobiz: & t. exili scribitur. Nec cōponitur a poly: qđ ē mul-
tum. Ideoq; non scribitur cum. y. græco. Sed deriuatur a polis cū. i. latino: quæ
est ciuitas. Vnde latine ciuitas: seu respublica interpretatur. & inde deductum
puto uerbum polio: quin & politics.
- P**olyxena cū. y. græco sequēte. x. cōsonāte scribi. fuit Priami regis filia ex Hecuba
cōiuge: quæ demū post captā troiā iugulata fuit supra tumulū Achillis. Et no-
men est cōpositum ex poly: quod est plurimum: & ξεινή admiranda: q̄si pluri-
mum fuerit amiranda: ob elegantia. i. formæ: & morum præstantia. Hētq; apud
poetas nostros accentum in antepenultima: & nō in penultima: ut multi iepre
proferre cōsueuerunt. Iuuenia. in satyra Omnibus in terris: Cassandra incipet
scissaq; polyxe. palla. & Ouid. placet achilleos mactata polyxe. manes.
- P**olyxenus eodem modo scribitur: & eundem accentum detinet. hunc Home. i. ii.
iliados. cōnumerauit inter duces græcos: qui ad troiam uenere. & filium fuisse
dicit præstrenui Augei: ac diuina pulchritudine præditum.
- P**olys cū. t. exili & y. græco scribitur. fuit teste Plu. rex thracū: & in troico bello.
- P**ollux cum duplicato. i. scribitur a latinis: q̄ eius primā apud græcos naturaliter
breuē producunt. At uero a græcis cū unico. i. scribitur. Et cum apud illos lō-
go noīe dicatur πώλλυξ: apud nos breuior dicitur pollux. Nā teste Prisci-
ano i. viii. Latini gaudētes breuitate plarūq; i dictōibus græcis faciunt cōcisio-
nes: ut qđ illi Διδος: nos do. Quod illi βόλυξαι: nos uolo dicimus: Itē qđ illi
ἐπέ: nos me: qđ illi βούς: nos bos: πούς: nos pes. Idēq; i noibus litterarum: ut i
primo horum cōmentariorum li. uidimus. Et fuit Pollux filius Tyndati ex Le-
da: & frater Castoris: de quo in dictione Castor satis uidimus.
- P**ompa græcū uocabulū ē: qđ ad sacras res auctores nostri nōnūq; referunt: ut sa-
crificiorū pōpa: s; ut plurimū ad res alias. Cice. i Pisonē differens de triumpho
Quid tādē inq; habet iste currus: quid legati in eqs: & tribuni. Quid clamor

militum: quid tota illa pompa. Inania sunt ista mihi crede delecta menta pene puerorum captare plasus: uehin p urbem: cōspici uelle. Luca. similiter de triū phantibus: Quā seriem rerū longa præcedere porta: Quas potuit belli facies. Hæc aut facies simulachraq; uictoriarū: quæ in triūpho gestant: fercula dicūf Cice. de officiis: Ne pomparū ferculis similes esse uideamur. Neq; uero in lætis modo pompa dicif: uerū & i tristibus. Quin. Quid sibi uelit ille funebriū lon- gus ordo pōparū. Liuius: Cōsulares uero fasces & p̄textā curulem nihil aliud q̄ pompā funeris putant claris isignibus uelut ifulis uelatos ad mortē destiari.

Pontus cū. t. exili scribit. Et dicitur id mare quod a palude mæoridos usq; i tene dum ptendit. Sed iā mare illud angustū: quod a tenedo incipit post casū Hel- les: in illud hellepontū uocaturū fuit. Quin & quod ab ea strictura incipit: hoc est ab hellepōto: & usq; in bosphorum thraciū ptendit: ppōtis uocat. & a bos phoro thracio usq; i paludē mæoridē pōtus dicitur. Atq; alio noie mare euxinū ut in ea dictione uidimus: iuxta quē locū locus ē tomos clarus Nasonis exilio: ut in sua dictione mōstrabimus: & a pōtus pōtinus pōtina pōtinū deducitur.

Pontina palus cū. t. exili & i. latino scribit: est teste Vibio uolscorum palus iuxta forū appii haud lōge a taracina: distatq; ab urbe uiginti milibus passuum. De q̄ Lucanus i. iii. Et q̄ pōtinas uia diuidit uida paludes. Nec lōge etiā circis fuis- se dixit. Pli. in. iii. naturalis historię: quē fuisse olim locū. xiiii. urbium ex aucto- ritate Mutiani ter cōsulis pdidit. hāc latrunculorū olim fuisse. sedē ostēdit Iu- uenalis in. iii. satyra cū ait: Interdum & ferro subitus grassator agit rē: armato quotiens tnto custode tenentur: Et pontina palus & gallinaria pinus.

Popisma cum. i. latino scribitur: sonus est cunni ex cōfricationē mētulæ. Vnde & cunnus ipse popra apud nōnullos antiquos dicebat. Martia in. vii. Quis ridere potest fatui popismata cunni: cum sonat hic cui nō mētula mēsq; cadit. Vnde & popisma p coitu nōnunq; accipit. ut Iuuen. i. satyra Credo pudiciā Fron- tēq; manūq; Præbebit uati crebrum popisma roganti idest coitum. in quo po- pisma ex crebritate agitationis innascitur.

Porphyris secunda cum. y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: insula est teste Pli. lib. iiii. natu. histo. in laconico mari sita a melex pmontorio quinq; milibus passuum distans ancipiti mari pp angustias. Eadem postea dicta fuit cythera tantum plurali numero: ob memorabile tēplum Veneri sacrum quod i illa cō- structum fuit: ut in ea dictione uidimus.

Porphyrites eodem modo uti superior: atq; cum. t. exili scribitur: dicitur affirmā- te Pli. in. xxxvi. natu. histo. marmor rubeum candidis interuenientibus pūctis qui in ægypto maxime comperitur. Et nomen a similitudine porphyre: hoc est purpuræ accepisse creditur.

Porthmeus cum. th. aspirato: & eu. diph. i sine scribit. Nā sic quoq; litteris græcis πορθημειος dicit: latine uero porcitor uocat. Virgi. i. iiii. geor. Nec portitor orci Amplius obiectā patif trāsire paludē. Sed eo græco uocabulo usus ē Iuue. i. iii. satyra cum ait. Iā sedet i ripa tetruncq; nouissimus horret Porthmea. Et is dicit: q̄ traducit hoies ac uehit nauigio: uel ad nauim de litore: uel de naui ad litus uel ad ulteriora flumis: lacus: stagni ue seu ripas seu litus. Et licet sic quoq; fre- quētius dicatur: pōt etiā accipi p eo: q̄ portoriū cōduxit. i. q̄ fructus pecuniari os ex portu cōduxit: & a ueniētibus illos exigit. Et dicitur portorium uectigal portus uel fluminū uel lacuū uel stagnorū. Sane præter portoriū & amatoriu;

ut plurimū neutra desinētia i orium locū: significat ubi aliqd fit: ut deābulato- riū locus ubi deābulat. Dormitoriū ubi dormitur. Repositoriū ubi qd reponit. Tētoriū ubi tēdimus uela: aut siqd istat ueloru hz. Vel ipsa potius uela: siue ue- lamēta cōtra iniuriā cæli. Auditoriū locus ubi audimus p̄ceptorē aut orationē i nō uera cā: aut opus nouū recitatē. aut siqd simile ē uel ipsa turba aut ip̄e. coe- tus auditorū. Tectoriū uero illinimētū ē: & q̄si pauimētū pietis atq; i crustatio.

Porsena cum unico. n. a græcis scribit: & p̄ultimā corripit. Quod apud nostros Marti. cōseruauit cū ait i epigramatibus: hāc spectare manū porsena nō potuit. At i Vir. circa finē li. viii. pductā cōperi: atq; ob id cum duplicato. n. necessario scriptā. ait. n. Nec nō tarqniū etētū porsena iubebat Accipe. Vbi ait Seruius u- num. n. addit metri cā. Vnde & penultie datus accentus ē: q̄ i prima esse debet.

Potnia cum unico. t. exili ante. n. & i. latino in penultima scribitur. Erat arcadie ciuitas: ex qua Glaucus fuit: q̄ cū Veneris sacra sperneret: Potniades malis mē- bra assumpsere quadrigæ. i. equæ: quas dicunt Glaucum ipsum a Venere cōti- nuisse: ut uelocius current: sed in furiā uersæ: cum cū curruz ascēdere uellet lacerasse dicunt. Et deducitur potnia a πορνιός: qui est uenerabilis.

Praetius cum. c. & t. exilibus: & i. latino scribitur: fuit teste Homero: ciuitas in pō- to: quæ troianis auxilia misit.

Prænesti prima cum. æ. diphthongo post. r. alix sine diph. uel aspiratione scribit. Oppidum ē italiæ sup arhetino monte positum urbi ppinquum decē & octo milium passuuz cōditur & nominat ut placuit Solino a Prænesti Latini regis filio: & Vlyxis nepote ut uero uoluit Virg. a Cæculo filio. Vulcani: quem iuxta ignē sorores digitorum fortuitu cōpererunt: illo dicente in. vii. æneido.

Nec prænestine fundator defuit urbis
Vulcano genitum pecora inter agrestia regem
Inuentumq; focis: omnis quem credidit etas
Cæculus. Nam ut ait Seruius. Erant eo in loco pontifices & dii indigetes sicut etiā romæ. Quin etiā & duo fratres q̄ digitū appellabant: horum soror dum ad focum sederet: dissimiles scintilla eius uteruz pcussit. Vnde dicta est concæpisse postea enixa ignem inuentum sustulerunt: qa a fonte haud longe erat. Vnde. Vulcani dictus est filius: & Cæculus cognominatus: qa oculis minoribus fuit Hic postea collecta multitudine postq̄ diu latrocinatus pnestinā ciuitatē i mōti- bus cōdidit: Et cū ad ludos populos uicinos iuitasset: cœpit eos hortari: ut secū habitaret: & p gloria iactare se filium Vulcani. Quod cum illi nō crederet: iuo- cato Vulcano ut eum filium suum cōprobaret: Itaq; corā omnis multitudinis cœtu: flāma ē circūdatus. Quo factō cōmori oēs simul habitauerunt: & Vulca- ni filium crediderunt. ob qd dixit Virgi. Omnis quē credidit ætas. Sed quare dictum erit pnesti nō ponit. unde dixerunt nōnulli a multitudine arborū eius nominis: quæ eo in loco frequēter nascuntur cognouit: fuitq; situm in loco preeminēti: dicente Virgi. Quiq; altum pnesti uiri: Ob qd & frigidum. dicente Iuue. in. iii. satyra: Quis timet aut timuit gelida prenesti ruinā. Nā declinat te- ste Seruio hoc hoc pnesti hæc pnestis. & ob id dixit gelida. Virgil. etiā: Cum pri- mam aciem pnesti sub ipsa. Idem & Priscianus in. vii. cōfirmavit.

Pragmaticus cum. c. & t. exilibus scribitur: dicitur a nostris negotiator: seu foren- sis. Nam a πορρηματικὸς: quod est negotior deriuatur: Iuuenalis in satyra Et spes & ratio: Inde cadunt partes in foedere pragmaticorum iā est forensium

qui negotia clientum conducunt.

Praxiteles cū. x. consonante: sequēte. i. latino: & .t. exili: atq; unico. l. scribitur: fuit inter marmoris statuarios gloria sūnus. Sculpsitq; inter cætera Venerē cnidi: quæ nō solū ibi teste Pli. in. xxxvi. natu. histo. sed in toto orbe terrarum p̄cipua fuit. Quā ut uiderēt mulri nauigauerūt cnidū. Nā duas fecerat: q̄s simul uenere optabat. Alterā uelata specie: quā qdā p̄tulerūt optie: seuerū id atq; pudicū arbitrātes. cōditio erat cū eodē precio. Reliquā cnidū emerūt imensa differētia famæ. Voluit etiā postea a cnidiis mercari rex Nicomedes totuz æs ciuitatis alienū quod erat ingens dissolutū repromittēs: oīa cnidii p̄peti maluerē. nec im merito illo enī signo Praxiteles nobilitauerat cnidum. ædicula eius tota aperit: ut conspici possit undiq; effigies deæ: fauēte ipsa ut credimus facta Nec minor ex quacunq; parte ammirata est. ferunt amore captum quendā cū delituisset noctu simulachro cohæsisse: eiusq; cupiditatis esse indicem maculam. Hæc Pli. iuxta quæ dixit noster Carolus arretinus.

Praxitelesq; cnidi rursus te marmore signet.

Pulchra uenus: quo sit nobilis ipsa cnidos.

Omnia mercurio cedere uisa meo.

Quæ aut̄ illius signa romā portata fuerūt: ponit Plinius in præfato libro: quod qui uoluerit cognoscere: ibidem legere poterit.

Praxaspes cū. x. cōsonante post. a. uocalē: & ante. a. litteram scribitur: fuit nobilis persæ: qui teste Herodoto libro historiæ. iiii. Smerdim Cambysæ fratrem iussu ipsius cambysæ persarum regis occidit. Deinde post cum mortem Cambysæ ad persas redisset interrogatus est a magis illis: qui regnum occupauerant: quē ad modum in dictione Smerdis ostendimus: ut publice prædicaret Smerdim Cambysæ fratrem uiuere. Et eum esse quem Magus regem declarauerat: nec ab eo interfectum fuisse. Quod si faceret: facturum eum maximum inter persas. Et eo beneficio regem sibi in p̄petuum deuincturum. Qui cum facturum se omnia: quæ illi uellent: abunde pollicitus esset. Suadentibus illis turrim ascendit. Ex qua persis quæ magi rogauerant denūtiaturus uidebatur. Ceterū nihil eorum predicauit. Sed potius magorū fraudem apperuit. Nec Smerdim q; regnaret eē Cambysæ fratrem. Quin imo iādū ab eo cogente Cambysæ fuisse interfectū. Sed alium Smerdim magū a fratre dolo supposituz: p̄pterea orare persas omnes: ut memores benefactorū Cyri: & aliorum regum neq; sinerent magnum hominē externū ac aduenticiū persis imperitare. his dictis ex turri præcipitem se deiecit: atq; ita diem obiit: ut hæc omnia ex Hero. in latinū interpretati sumus.

Pesbyter cum græco & .t. exili scribitur: dicitur latine senior.

Priamus cum. i. latino scribitur: fuit Laomedōtis troianorum regis filius. Et nomen ipsum asserunt græci a uerbo πρῆμαι: quod est redimo contraxisse. Nā puer ab Hercule captus cum Heliōra sorore: ipse solus pecunia redimi potuit. Et ab loue originem traxisse dicunt: quia Dardanus louis fuit filius ex Electra Cuius filius fuit Erichthonius. Hic filium habuit Troem: qui regionem quæ a dardano Dardania dicebatur. troiam a se dixit. Huius filii fuerunt Assaracus & Ilus: qui urbem ipsam ilion a se uocauit. Hic filium habuit Laomedontē: qui pater fuit Priami. At Priamus ipse patre ab Hercule interfecto: & auro redemptus: ilion reformauit & exorauit. Habuitq; teste Cicerone in primo de quæstionibus tusculanis filios quinquaginta: quorū decem & septem iusta uxore sunt

nati. At uero ex altero latere Assaracus Capim genuit. Ex quo Anchises: & ex illo Aeneas. Quam sane geneologiam Ouidius in. iiii. fastorum libro. pulcherrime expressit cum ait.

Dardanon electra quis nescit atlantide natum.

Scilicet electræ concubuisse iouem.

Huius erichthonius: tros est generatus ab illo.

Assaracum creat hic: assaracusq; capim.

Proximus anchises cum quo cōmune parentis

Non dedignata est nomen habere uenus:

Hinc satus æneas.

Priapus cum. i. latino scribitur: & habet accentum in penultima: fuit uir ex lam psaco urbe hellepontica quæ teste Seruio sup. ii. georg. p̄pter uirilis mēbri magnitudinē pulsus est. quæ sapius cū illo delectabantur feminæ: Hunc dixerūt græci ob fecunditatē hortorū numen. Ideo dicebat ille apud Virg. in bucolico. Custos es paupis horti. Et in. iii. georgi. ait Virgi. Et custos furum atq; auiaz cum falce saligna Hellepontiaci seruet tutela priapi. Huic erat asellus uictima: quæ ut ait Ouidi. in. i. fastorum cum dii omnes ad festum matris deum conuenissent: & epulis satiati essent: noctē ludis ducebant: Lotidā uero nymphaz Somnus arripuit Cuius pudicitiaz Priapus ipse infidebatur: sed rudēte asello: quo Silenus uehebatur: excitata est. & Priapus desiderio frustratus. In cuius uindictam lam psaceni asellum illi litare statuerunt.

Prymno cum. y. græco: & .m. ante. n. scribitur: fuit teste Hesiodo nymphea Oceani & Tethyos filia.

Problema cum unico. m. scribitur: Est propositio interrogationem detinens annexam cum Πῖτι id est quare: ut est apud Aristotelem.

Probatica cum. c. & .t. exilibus: atq; .i. latino scribitur: dici potest ouilis. Nā a πρὸ βροῦ: quod est ouis πρὸ βῆτικῆ descendit. Vnde & piscina: in qua oues lauantur: probatica dicta est.

Proceleumaticus absq; aliqua aspiratione: & cum unico. l. atq; .i. latino scribitur pes est constans: ex quattuor breuibus: ut Tyriq; pascentes a flumine rēicē cæpellas. Nam in quinto pede p̄celeumaticum posuit p̄ dactylo. Et dicitur quasi primitus iussus: eo q; in sacris Mineruz prius eius pedis uersus pronunciarī iubeantur. πρὸ enim ante designat: & κελύω iubeo.

Procyon cum. c. exili: & .y. græco scribitur: stella est: quæ ante canē: q; sirtus dicitur: ex oriri conspicitur. Nam ex pro quod est ante: & κύνων canis cōpositum uocabulum ē. Vnde Cicero in. ii. de natura deorum referens uersus arateos inq; Anticanem procyon graio qui nomine fertur: & Horatius in li. carminū. iii. ait.

Iam clarus occultum andromadz pater

Ostendit ignem: iam procyon furit:

Et stella uesani leonis

Sole dies referente siccos

Proconessus cū. c. exili: & duplicato. f. scribitur: Ciuitas fuit in minori asia:

Prochyta cum. ch. aspirato sequente. y. græco: & .t. exili scribitur: Insula est in tusco mari sinu campano sita: una ex zoliis. de qua Virgilius in. ix. æneidos. Tussonitu prochyta alta tremat. Et Ouidi. in. xiiii. metamor. describens Aeneaz nauigationem dixit: Inarimen prochytaq; legit. Vnde ait Plini. in libro naturalis

historia: inarimes mons fuit: qui terramotū passus: alteram fudit insulā: quæ prochyta ab effusione dicta est. Nam $\omega\pi\omicron\chi\epsilon\acute{\omega}$ effundo a nostris dicitur: & $\pi\rho\chi\upsilon\tau\eta\pi\omicron\iota\omicron\nu$ fusorium.

Procris cū. c. exili: & i. latino scribitur: fuit Erichei Athenarū regis filia & cephalū uenatoris uxor. ut in ea dictione uidimus. Quam Home. in. xi. odyssæ. Dixit Vlyxem apud inferos comperisse.

Proetus cū. c. diph. & t. exili scribitur: fuit Abantis argiuorū regis filius: cui successit in regno: Hic teste Homero in. xi. odyssæ Antiā habuit uxore: ex qua quatuor filias genuit Mæram: Euryalem: Lysippem: & Iphia nassam: quæ cū teste Pherecyde in forma seu pulchritudine se lunoni prætulissent: offensa dea eis furorē talē imisit: ut uaccas se esse arbitrarentur: & aratra timētes siluas peterēt dicente Virgi. in Sileno: Proetides implerunt falsis mugitibus agros. Qui. uero inquit in. x. metamor. Illas ob spretam uenerē ira numinis prius ī uaccas: mox in lapides cōmutatas dixit. Sed ut græci ferunt Pherecydis historiam prosequētes proposuit Proetus regni partem: & quam ex eis mallet in coniugē si quis eos in pristinum mentis statum restituisset. Cu. us primi cupiditate tractus Melampus uates ac mantes peritissimus: ut dixit Home. illas suo artificio liberauit: & ut dixit Seruius helleboro. Ac deinde Iphianassam uxore sibi elegit. Ex qua teste Homero in. xv. odyssæ libro Antiphatem & Mantium procreauit: Antiphates Oicleum. Vitruuius uero de architectura dixit illas a Melampo conductas apud clitorio arcadiæ oppidum: ut ab ebriositate liberarentur. Nam ibi spelūcam esse dixit limpidissimam aquam profluentem: quæ pota facit haurientes odisse uinum Ob quod super eius fornice græcis litteris scriptuz retulit: aquā illam non esse potabilem & uitibus inimicam. Quod Ouidi. tetigit in. xv. metamorpho. cum ait.

Clitorio quicumq; sırım de fonte leuauit.

Vina fugit: gaudetq; meris abstemius undis.

Progymnasmata secunda cum. y. græco: sequens cum. m. ante. n. ultima cum. t. exili scribitur. Et latine interpretatur præexercitamenta. Idem & proagonastica designat.

Prologus cū unico. l. scribitur. Et dicitur a nobis præfatio siue prologiū. Nam re in toto libro narrandā pponit: licet Terentius prologis obusus sit. Et in prologis scribūdis opa abutit. Non qui argumētū narret: sed q̄ maledictis ueteris poetæ respōdeat. Et cū re de qua tractare intendunt pposuerint: solēt latini poetæ in uocare. deinde narrare. Quod mō cōtrario fit a græcis. Nā cū primo inuocauerint: quæ tracturi sunt deinde pponunt: enarrātq; deinde. Satyrici uero nec in uocāt. nec breuiter quicq; primitus dicēdū pponūt. Sed ex abrupto incipiētes: a reprehensione sui. qua se primū expurgare posse putant: exordiuntur. Ac se mixtim cum aliis repræhēdētes. de qbus locuturi sūt lōgiori pcessu proponūt. Ob quod non minus prologo: q̄ Terentius ipse fecerit: abutuntur. At uero qui apud græcos antiquā comædiam in morē nostræ satyræ cōscripserunt: ut Aristophanes: Cratinus & Eupolis magis etiā q̄ nostri a re ipsa processerūt. Hoc differentes ac cōmœdiæ retinentes: q̄ non seipos ipsimet: sed alium inducūt ex abrupto alterum repræhendentem: ut ex Aristophane libet latine uersiculos aliquos referre: quos Leonardus arrentinus delitiæ nostræ mecum olim ludens īterprætatus est. Nam in prima comœdia inducit Aristophanes Chremetē uirū

bonnm. cæterum inopem: qui cum paupertate offenderet: ad oraculum Apollinis profectus quæsiuit. Num præstaret mutare mores & aliter uiuere. Respondit Apollo: cui primum obuius fieret de templo exiens: eū sequeretur: ac domum suam adduceret. Ille autē accepto responso cæcū sequebatur. Nā is primū sibi obuius fuerat. Carinus autē seruus q̄ cū Chremere uenerat: ignarus huius respōsi mirabat̄ domini factū: & insanisse illū existimabat: itaq; cū pluries eū ab illius cæci infecutione uerbis reuocare tentaret: Et nihil Chremes penitus responderet: Insaniā domini ac fortunā suam cōquerens: talia loqui occæpit.

Ut permolesta res est o Jēv & dei

Seruum fieri desipientis domini

Si recta sint enim illa: quæ seruus monet:

Placeat domino nequaq; sic agere:

Necessum habet seruus eisdem esse in malis.

Corporis enim fortuna non ipsum sui

Sinit esse compotem. sed eum qui possidet.

Et ista quidem ista nempe ego obliquo deo

Responso: qui dat ex tripode intorquens aureo

Iustam querelam conqueror succensens: quia

Cum augur sit & medicus ut aiunt optimus:

Herum tamen remisit insanum meum.

Qui nunc sequatur cæcum hominem contra faciens

Quam oporteat facere. ut dicitur enim solet

Dux esse cæco: at ille post cæcum uadit:

Meq; una trahit. ac nihil responderet: dum peto.

Ego igitur nihil est: cur feram nunc etiam amplius:

Ni mihi respondeas here: cur istum sequeris:

Tibi molestus esse non desistam ego.

Non hercle me pulsabis coronatum quidem

Nequaq; at enim dempta tibi corona prius

Quo magis doleas Nuge equidem non desistam

Prius q̄ mihi dicas: quid est. nanq; hoc fides

Te erga mea facit: ut adeo de te petam.

Et reliqua. Vbi absq; aliquo plogo ad re ipsam subito decurrit. Satyrici etiā nostri poetæ a reprehensione sua incipiunt: ut id ipsum: quod in se repræhendunt in alios uerius psequantur. Quāobrem uehementer aberrant. q̄ Persium mundissimū satyrū exponere uolentes: dicūt illū in prima satyra uoluisse eos repræhendere poetas: q̄ cū idocti sint & arrogātes: q̄dā uerborū ineptia seipos claros ostendere conant̄: q̄ a musis in parnaſo deportati heliconē degustarunt: & diuinorum poetarū aias intra se susceperūt: q̄ cū sint pice & corui: merito ueniunt repræhēdi. S; lōge alius ē eius poetæ sensus: seipsum enī repræhendit: q̄ repente & festinus nimīū poeta pdiit: nec unq; aq̄s heliconis depotasse meminerit: aut p somnū qd unq; magnum uiderit: qbus q̄ocysime poeta fieri potuerit: ut Hesiodo contigit & Ennio. Nam ut in sua dictione uidimus cū Hesiodus iuxta parnaſum patris oues depasceret: a musis raptus: & ad heliconē deductus: sacrifq; aquis epotus: & hederā coronatus: repente poeta apparuit. Ennius similiter cū somniasset Homeri animā in eum intrasse. q̄ primū se poetā egregiū manifestare

ualuit. ut in dictione Pythagoras ostendimus. At cum nil tale mihi contigerit inquit Persius: Sed potius rustico sim fonte potus: & musas locaq; quæ inhabitant illis reliquerim: quorum imagines sequaces ipsæ hederæ lambunt: merito reprehendendus uenio: si ad sacra uatum: & illorum certamina poema aliquod affero. Sed fame cõpulsus & spe lucri: quæ duo ne dicam homines: sed muta quoq; animalia uerba cõsunt humana cõfingere: coactuz sum id quoq; efficere. & ob id forsitan excusari potero. Vt p hæc sane & illos reprehedere ualeat. qui cum talia quotidie se potasse & somniasse cõfingant. sola spe lucri ineptissima quæq; poemata ad sacra uatum adferre non uerentur. Vnde ait Persius. Nec proliui. quod ex prope & luo compositum puto. hoc est bibendo attrigi. uel etiam imersi labra. quæ non tantum hominum: sed aliorum sunt animalium. ut luuenalis in. iiii. satyra: Et elixi ueruecis labra comedit. **Quin & terræ margines:** unde labruscam dictam uoluit Seruius. Fonte caballino producto scilicet a pegaso allato caballo. ut in dictione pegasus ostendimus iuxta id. Vectanti ad rura caballo. Vt sic repente: hoc est p eum modum: quo Hesiodus & Ennius poeta prodirem & heliconidas idest musas patronymicum est foemininum deductum a græco. Et pallidam pyrenem: quæ uallis est inter duos parnasi colles musis sacra: ut diximus in dictione parnasia: quæ ab effectu pallida dicta est: quia se incolentes: hoc est poetas: ob speculationes pallidos reddat. ut infra idem dixit poeta. **En pallor seniumq;** Et luuenalis de poetis tempore Mœcenatis. Tunc utile multis Pallere & toto uinum nescire decembri. Musas ergo & eorum loca illis reliquo: quorum imagines ex gypso uel marmore deductæ habentur. ut luuenalis. **Qui facis in parua sublimia carmina cella. Vt dignus uenias hederis & imagine macra.** Quas & ipsi sibi quandoq; apponere cõsueuerant: dicente Pli. in. xxxiiii. natu. histo. Notatum est ab auctoribus. **L. Actium** poetam in camenarum æde maxima forma statuam sibi posuisse: cum breuis admodum ipse fuisset. Hederaq; sequaces: hoc est poetarum studia cõsequentes. **Virgi. in. ix. Flammisq; sequacibus iras Labunt:** hoc est leniter cõtingunt. **Cum ego ipse ego semipaganus sim:** hoc est rusticano fonte potus. de quo in dictione pegasus uidimus. **Affero ad sacra uatum idest poetarum certamina:** de quibus late uidimus in dictione hedera. **Carmen hoc est poema nostrum.** **Quæadmodum Virgi. in Daphn. Cum plures Mopsus cecinisset uersus iquit:** Tale tuum carmen nobis diuine poeta. & reliqua. Et psequitur cãm Persius quare ad hoc cogitur: sub similitudine psitaci & picæ dicens: **Quis expediuit idest docuit expedire pferre ac dearticulare. Psitaco suum chære: quod græcum est & tantumdem ac salue: ut in ea dictione uidimus. & exponit nonnulli suum idest naturale: quod falsum esse: cum experientia: tum ex sensu poetæ apparet. Sed ideo suum dixit: uel quia illi cõsuetum fuerat: & usitatum addiscere. ut Virgili. in Palæmone. Sua semper apud me Munera sunt lauri. Vel qui ita dearticulare illud effert: ut sibi naturale uideatur. Quæadmodum in secundo georgi. ait Virgilius: Quæq; suo uiridi semper se gramie uescit. Quis docuit picas uerba nostra conari: hoc est cum conatu effingere: ac deinde exprimere. Ad quod ipse Persius respondet. Venter magister artis & ingenii largitor. ut Virgi. in primo geor. Labor oia uincit improbus. & duris urgens in rebus egestas. Qui utiq; uenter artifex est sequi negatas uoces. s. a natura. **Quin & idem ex eo confirmat. Quod si refulserit: & manifesta fiat Spes dolosi numi idest ob quem mille fraudes & doli nascuntur. de quo late uidimus in dictione numisma. Videbis scilicet Coruos poetas. Nam ut scribit****

Macrobius libro saturnalium: Redeunti Augusto ex actiaco bello cum ingenti gloria quidam romæ obuia se illi cum coruo dedit: quod ad imperatorem ait: **Aue imperator inuicte:** quo delectatus Augustus uiginti milibus numis emit. Cuius exemplo alter excitus: simile coruum edocuit: quæ cum audisset Augustus: **Talium inquit saluatorum satis domi habeo.** Refert etiam Pli. in. x. natu. histo. quod impante Tiberio coruus quidam assuefactus omnibus matutinis in forum uolabat: & rostra ubi primo Tiberium: deinde Germanicum & Drusum Cæsares nominati: mox transeuntem romanum populum salutabat: postea remeans ad tabernam pluribus officio mirus fuit. Quæ ut postea subita iracundia mœceps quidam exanimauit: quia excrementis eius calciamenta scedauerat: sume populus honorauit. Nam primo pulsus est reus: mox interemptus: funusq; alitis memorabiliter celebratum fuit quippe constratus lectus super duorum æthiopum humeros precedente tibicine & coronis omnium generum usque ad rogam: qui constructus est dextera uix appiæ ad secundum lapidem in campe ridiculi appellato. Et poetridas. Formatur per modum patronymici: & dicitur poetris huius poetridis. **Pegaseum id est poeticum:** metaphora a fonte socrato musis: ut uidimus in dictione musa. **Melos:** canticum siue carmen dulce: hoc est suauis. Simili modo & se reprehensione dignum uideri ostendere uult luuenalis in initio sui poematis. quod semper tantum auditor fuerit: quod talium sane poetarum: a quibus quicquid dixerant: merito haussisse poterat. & nihil aliud a summo minimoque poeta præter ea quæ audiuerat scribi cõsuetum sit. & nec ipse aliquid scribat: sed semper audiat. Itaque reprehensione dignum se indicat. Et licet proprie prima satyra prologus dici non possit: prologi tamen quippiam detinet: quia & in illa etiam quid in operis residuo dicitur est proponit cum dixit. **Quicquid agunt homines uotuz. timor. ira. uoluptas. gaudia discursus nostri est ferrago libelli.** Et causas quare potius satyram quam aliud poema: & plura alia quæ ad materiae prologi spectare possunt: ut in sequentibus ostendemus. Nec inter poetas dicacissimos: atque acriter mordentes a iunioribus nostris luuenalis ipse locatur: Neque eam detinet libertatem: quam prisca comœdia habuit dicente Horatio Eupolis atque cratinus aristophanesque poetæ: Atque aliorum quorum comœdia prisca uitorum est.

Siquis erat dignus describi: quod malus: aut fur:

Quod mœchus foret: aut sicarius: aut alioquin

Famosus: multa cum libertate notabant.

Quin & ostendit deinde quomodo illos secutus est apud nostros Lucilius dicens

Hinc omnis pendet lucilius hosce securus:

Nutatis tantum pedibus numerisque facetus.

Cuius sane Lucilius seueritatem & libertatem luuenalis ipse in fine primæ satyre retrigit cum ait:

Ense uelut stricto quotiens Lucilius ardens

Infremuit. rubet auditor: cui frigida mens est.

Criminibus. Ob quam sane rem & maledicentiam nimiamque libertatem fuit hoc comœdiarum genus romæ lege phibitum: ne potiores urbis aliquando offendi cõtingeret. quibus tacita sunt precordia culpa. **Quare dicebat idem poeta.** Vnde illa priorum scribendi quæcumque animo flagrante liberet. **Simplicitas cuius non audeo dicere nomen. s. libertatis: quæ adeo a suæ ætatis tyrano suppressa fuerat: ut ne illius quidem nomen pferre liceret.** Nam teste Suetonio Domitianus: sub cuius impio

luuena. florere ac scribere contigit: scripta famosa uulgoq; edita: quibus primores uiri ac foemine notabantur: aboleuit nō sine auctorum ignominia. Quam ob cām testat ipse luuenalis nolle se uiuos repræhendere: cum statim adesset ac cufator: quia ī nulla alia ī re eum criminari curaret: q̄ q̄ uerum dixerit. Sed ut ait Experiar quid cōcedatur in illos: Quorum flamina tegitur cinis: atq; latina Quæ. s. uix erant romæ: in quibus mortuorum cineres in sepulchris cum suis titulis plurimuz locabant. Sed ut mihi certissimū liquet usus fuit lepidissimus poeta p̄ occupatione: q̄ quod tacere p̄mittit. pulcherrimo p̄dit artificio. Nā ut cætera facilius ostendamus cōstat eum tēpibus fuisse domitiani principis: quē sub nomine Neronis manifestissime ille nōnunq̄ acriter infecutus est: ut in satyra Crispini. Contra quē & Domitianum de luxuria & ingluuie apte inuehit: Itcet sub cognomine Neronis principē exprimat: quando ait: Cum iā semiamnem laceraret flauius orbē Vltimus & caluo seruiret roma neroni. De Domitiano locutus est: quē constat ex domo flauia & caluum fuisse. Et ut longos processus omittamus hæc pauca: quæ infert Suetonius in uita Vespasiani id cōproben. At enī Rebellionē triū principum: & cæde incertum diu: & quasi uagum imperium suscepit firmavitq; tandē gens flauia obscura illa quidem ac sine ullis maiorū imaginibus tamen reip. nequaq; pœnitenda. licet constet Domitianū cupiditatis ac sœuitie merito pœnas luisse. Ex quo de Domitiano loquēs Martialis lib. epigramatum. ix. inquit.

Cum ianus hyemes domitianus autumnos:

Augustus annis cōmodabit ætates:

Manebit altum flauia gentis decus.

Nam teste Suetonio mensem octobris. de suo nomine Domitianū cognominari edixit. Fuit ergo Flauius Domitianus: hoc est de gēte flauia: Quin & ipse idem Caluus Nero. Nam cum ipsius Domitiani staturā idē Suetō. explicaret: & eum toto corpore decentē fuisse: ac pulchrū ostēdidisset: subdit: Postea quoq; caluitio deformis erat. Et ut parum infra pergit: Caluitio ita offendebat: ut cōtumeliā suā traheret sicui alii ioco uel iurgio obiectare. At manifeste constat. Neronem illum sextum impatorem nō fuisse de domo flauia nec caluum extitisse: sed teste Suetonio sufflauo capillo: ita ut nec minima in eo caluities annotet. At uero Neronem eum uocauit luuenalis: uel ex similitudine morum: uel p̄ ironiaz cum Nero egregiam præstantēq; fortitudinem indicet: & ille teste Suetonio laboris fuisset impatiens: nec pedibus p̄ urbem temere ambulasset. Nam nec Nero sextus ille impator: sed Domitius nomine proprio dictus fuit: quem Claudius Neronem uocitauit: postea q̄ eum in filium adoptauit. Itaq; teste Gellio lib. xiii. noctium articularum: Ex Claudis quos a sabinis oriundos accēpimus qui orat egregia atq; præstanti fortitudie Nero appellatus est. Sed id sabini accēpisse a græcis uidentur: qui uincula & firmamenta mēbrorum dicunt. Vnde nos quoq; latine neruos appellamus. Non igitur in Neronem sextum impatorē: sed in Domitianum luuenalis suo tempore regnatē inuexit. Sed ut rem ipsam satyricis uelamētis occulere: & solis eruditis propalare posset: pulcherrimo artificio in fine satyræ nō nulla de Nerone & illius morte subtexit. Nam cum Montanus de rumbo sententiā coram Domitiano dixisset: suam subinfert poeta noster Vicit digna uiro sententia. nouerat ille Luxuriam imperii ueterē. Nec dixit imperatoris sed imperii. Et superaddens ueterem a Domitiano ad Neronem rem

trātulit. Quod & melius per id quoq; declarat: quod deinde subnectit: Noctesq; Nerōis lā medias. Nāq; ut ipse Suetō. refert Nero epulas a medio die usq; ad mediā noctem p̄trahebat. Et in uita Domitiani circa libri finē: Cōuiuabatur inq; Domitianus frequēter ac large: sed pene raptim certe nō ultra solis occasum. Ex quo cōstat nō illū tunc quoq; de Domitiano: sed de Nerone fuisse locutum. Sed rursus ut Domitiani cōsiliū dissoluere ualeat. & de quo uoluerit intelligere sub occulte ostendat subdit: Surgitur & misso p̄ceres exire iubent. cōsilio. & reliqua usq; dū rem magis occultare intendens: ad Neronē ipsum rediisse potuit: quando ait: Atq; utinā his potius nugis tota ille dedisset. Tēpora sœuiciae claras qbus abstulit urbi Illustratq; animas impune & uindice nullo. Quāq; & id idē de Domitiano intelligi ualeat: ut ex Suetonio haberi potest. Et ut quod promiserat de mortuis se potius prosecuturum cōfecisse ostendat: subnectit neronis mortē dicens: Sed perit postq̄ credonibus esse timendus Coeperat: hoc est uiribus personis: ut idem in satyra Stēmata quid faciunt: At uos troiugene uobis ignoscitis & quæ turpia cerdoni uolesos brutūq; decebant. Idem in. iiii. satyra. Quis tecum sectile porrum Sutor: & elixi ueruecis labra comedit. Accēpit enī sutorem p̄ q̄ uis persona uili. nā ut ostendit Cornelius Tacitus plæbeios quosq; prosecutus ē qui urbis incendium ab illo iussum affirmassent: quin & crudelibus illos afficiebat pœnis: quibus cum sic timendus esse cœperit captara: oportunitate nobiles in eū iurauerunt. Nāq; cum a plebis ob ludos & ioculatiōes prius plurimū amaretur: timebant nobiles in eum aliquid attentare. Sed in Domitianum perseuerauit plæbis amor & desiderium etiam post illius peractam mortem dicente Suetonio circa operis sui finem: Occisum Domitianum populus indifferenter & miles grauissime tulit: statimq; diuum appellare conatus est. paratus & ulcisci duces. Quāobrē de Domitiano intelligere nō potuit luuenalis. Et hæc hæc nus de Domitiano. Sed quid iam dicemus de Crispino. Et certe eodem tempore cum luuenale fuit & Martialis in quem tamen ille nominanter & probrofe iuehere non formidauit: q̄q; & potentissimus esset in aula Domitiani. Quid enim mordatius de illo dicere potuit: q̄q; monstrum nulla uirtute redemptum A uitis: æger solaq; libidine fortis. Nemo malus sœlix minime corruptor: & idem in cæstus: cum quo nuper uitata iacebat: Sanguine adhuc uiuo terram subitura sacerdos: & reliqua. Ad quē tamē Martialis quia ex primoribus erat benignissime scribit dicens in libro epigrammatum.

Sic placidum uideas semper crispine tonantem.

Nec te roma minus: q̄ tua memphis amet.

Carmina parrasta si nostra legentur in aula:

Nāq; solent sacra cæsaris aurefrui:

Dicere de nobis: ut lector candidus aure:

Temporibus præstat: non nihil iste tuis.

Nec marso nimum minor est doctoz; catullo:

Hoc satis est. ipsi cætera mando deo.

De illo uero in. i. satyra luue. dicere nō curauit: Cū ps niliace plæbis cū uerna canopi Crispinus: de quo nos late in dictiōe crera p̄ terra diximus. Qui & si de illo uera forsitan dixerit luue. cōtra leges tamen principis ægerat: q̄ ut uidimus hæc de primoribus uiris ac foeminis dici phibuerat. Vnde secreto illum has satyras scripsisse coniecto: nec nisi amicis quibusdam eo tempore ostendisse: ut

Quintiliano: Martiali Vmbritio: & aliis nonnullis: in quibus se posse confidere iudicabat. Ob quam sane causam cum de poetis satyricis Quintilianus ipse in. vii. de institutione oratoria loqueretur: nomen Iuena. poetae suppressit: de quo tamen intelligens inquit. Sunt clari hodie: & qui olim noverunt. Ostendisse etiam satyras Marti. id epigramma indicare videtur: quod a Iuue. ille idem Martia. lib. xii. scripsit: ubi de primorum factis & dictis curiosum eum fuisse ostendit: quod sane tale est.

Cum tu forsitan inquietus erras
Clamosa Iuuenalis in subura:
Aut collem dominae teris dianae
Dum per limina te potentiorum
Sudatrix toga uentilat: uagunq.
Maior caelium & minor fatigant.
Me multos repetitas post decembres.

Accipit mea: rusticunq. fecit:
Auro bilbilis & supba ferro. Et reliqua. Quae in eodem epigrammate idem auctor prosequitur. Et in libro. vii. ad eundem Iuuenalem alio in epigrammate: quod tale est dixit:

De nostro facunde tibi Iuuenalis agello
Saturnalicias mittimus ecce nuges:

De Vmbritio uero: quod satyras uiderit dubium non uidetur: imo & in nonnullis coadiutorum eum habuisse Iuue. ipse ostendit: in fine tertiae satyrae. Vbi post ea ipsa quae in tota satyra Vmbritius locutus est: haec quoque ad Iuue. iam ab eo discedens subdit. Ergo uale nostri memor. & quotiens te

Roma tuo refici properantem reddet aquino:
Me quoque ad eluinam cererem: uestraque dianam.
Conuelle a cunis. satyrarum ego ni pudet illas.

Adiutor gelidos uenia caligatus in agros. Nec is solum: sed & aliis quibusdam satyras suas ostendisse uerisimile est: e quibus nonnullos fallaces: atque perditores illum habuisse dicunt: quod ut a Paride Pontomio potentissimo in aula Domitiani in quem Iuuenalis inuenerat gratiam captare possent: eos uersus illi ostendere non sunt ueriti. Quos in satyra: quae incipit Et spes & ratio: huiusmodi inscripsit.

Curritur ad uocem iocundam & carmen amicæ.
Thebaidos laetam quem fecit Staius urbem.

Promisitque diem. tanta dulcedine captos
Afficit ille animos: tantaque libidine uulgi
Auditur: sed cum fragit subsellia uersu.

Esurit intactam paridi: ni uendat agauem.
Ille & militiae multis largitur honorem.

Semestri uatum digitos circūligat auro.
Quod non dant procederes: dabit istrio. tu camerinos.

Et bareas: tu nobilium magna atria curas.
Praefectos pelopea facit philomena tribunos.

Haud tamen inuideas uati: quem pulpita pascunt:
Quos uersus cum legisset Paris dolore intrinsecus concepto: curauit Iuena. sub nomine dignitatis ab urbe depellere. Et nihil de satyra se legisse ostendens: praefecturam illi militum in aegyptum a Domitiano dari carauit. Qua sane adeptus: & corru-

ptam militarem omnem disciplinam conspiciens: se continere non ualuit: quoniam in castris ante discessum e roma ut nonnulli ferunt puam satyram inscriberet: quae incipit. Quis numerare quae: foelicis prima galle Militiae. In aegyptum deinde pergens. aliam de superstitionibus aegyptiorum ibidem scripsisse constat: quae incipit Quis nescit uolusi bithynice. Sed statim artificio Paridis a dignitate deiectus: rem ipsam dinoscens ac deceptum se uidentem: molestis deuictus interit. Post quem paucis admodum diebus Paridem romae decessisse dicunt: Cui epitaphium hoc Martia. inscripsit.

Quisquis flamineam teris uiator:
Noli nobile praeterire marmor:
Verbis delictae. salesque nili:
Ars & gratia: risus & uoluptas.
Romani decus ac honor theatri.
Atque omnes uenores cupidinesque.

Hoc sunt condita quo paris sepulchro. Quis ergo non uideat Iuuenalem homines suo tempore uiuentes ex industria inuasisse: & nec potentioribus pepercisse? Qui & ex minoribus siquis diligenter inspicere uelit: neminem insequi aut alium quem uis modo aliquo nominare: in quem & Martialis ipse non scripserit: uel de illo uel aliquo in loco meminerit. Nam summouetur Iuuenalis ad scribendum satyram: Quod meum iusculum Figat aprum: nuda teneat uenabula mamma. ad quam Martia. lib. iiii. Dum non uis leporem: dum non uis carpere nullos. Et plusquam patri meum parcis apro. Et reliqua. Non potest tam patiens esse Iuuenalis non tam ferreus ut ab scribendo satyram teneat se: Causidici noua cum ueniat lectica mathonis Plena ipso: hoc est uel nouiter facta: quae ex turpi seruitio iam cum ad causidicandum se conuulerat: uel admirabilis & egregia. ut Virgilius in bucolico: Pollio & ipse facit noua carmina. i. eximia & admiranda. Ad quem & Martialis in. x. epigrammatum libro sic inquit: Omnia uis belle matho dicere dic aliquando & bene dic neutrum: dic aliquando male. Et libro. xi. ad eundem ait: Paruas roga magnos: sed non dant haec quoque magni: Ut pudeat leuius tu matho magna roga. Quid quod nomen delatoris seu accusatoris cuiusdam magni amici ipse Iuuenalis subtraheret: & illum ex nominibus eorum: quos etiam accusauit cognoscendum ostendit hominibus eius temporis: Et ut quidam ferunt fuit Heliodorus Domitiani libertus: quod cum cito rapturus esset quicquid supererat de nobilitate iam ab aliis uorata libertis timebatur a Massa: & munere palpabatur a Caro similiter uiro nobilitati: ad quem iam proscriptionum Martialis. scribens ait: Care parectonias latias non rite per urbes Nobilis: & centum dux memorate uiris. Et reliqua plura: quibus ostendit eum iam exulem esse: & bona perdidisse. Nam ait Plinius circa finem libri. xxxv. iam non est enumerare liberos ex sanguine quirinum: & proscriptionum licentia iam ditatos: ut late uidimus in dictione creta. Quid quod a nullis ob timorem uxor illi summitterebatur. Et ne uero nomen oppressorum ignominiam Iuuenalis exprimat: fictis nominibus ioculatorum quorundam seu derisorum in triumphis rem illam ipse pandit cum ait: Et a trepido timele summissa latino. Sed de uero Latino & uera Timele ait Martialis ad Domitianum in quodam epigrammate. Consequere iocos uestri quoque ferre triumphum Materiam dictis nec pudet esse ducem. Quam timelem spectas derisorumque latinum: Illa fronte precor carmina nostra legas Quin & eadem figura usus est: in satyra Stemata quid faciunt: quin dixit Mortem sic quisquam exhorruit: quis ita mortem ut sit uxoris zelotypus: & sit similis

stupio latino. hoc ē uero ita mortē timēti: ut uxorē quā sūme amare contigerat
p euadenda morte Heliodoro: aut cuius alii sūmittere non curaret: quasi dicat
potius mortem eligere debes: q̄ rem adeo turpē ppetrare. Sed nec id quoq; sibi p
fuit. Nec profuit Postumū uirū aliū pessimū toties sub cista locare: ut eo inscio
uxorem Timele audire uideretur. Quin tandem ab illo uel quouis alio ob suas
diuitias accusatus & proscriptus fuerit: dicente eodem Iuuenale ad Posthumū
in satyra Credo pudiciam: Quem toties textit perituri cista latini. hoc est quia
nec illi sua cista profuit. At ad Posthumum ait Martialis in principio epigram
matum. iii. Occurris quocunq; loco mihi posthume clamas Protinus: & prima
est uox tua: dic quid agis. Hoc si me decies una cōueneris hora. Dicis habes pu
to nil postu tunc quid agas. Verum & ipsa eadē qua diximus figura. iterum in
uena. in eadem prima satyra usus est. cum de Galla loquitur: Nam cū se prius
submoueri dixerit: ab his qui testamenta merentur noctibus: & ab his quos i cæ
lum euehit optima summi Nunc uia processus uetulæ uelica beatæ idest illius
aulicæ Neronis libertæ: de qua uidimus in dictione paticus: quæ ob id quoq; i
itia dedit Othoni progredi ad imperium: ut ibidem late declarauimus. Ira dein
de excandescit in quēdam pupilli spoliatorē: cuius nomē & ppriam historiā ob
deperdita antiqua uolumina nōdum comperite ualui. Et frui illū iratis diis p
cōpationem Marti ostendit. eo quod sola infamia notatus fuerat: & sic dānatus
inani iudicio: Quid enī saluis infamia nūmis. Nanq; ueluti Marius tēpore Syl
læ deductus antequā ab Hiemsale numidarū rege (ut tetigimus in dictiōe mī
turnæ) auxilia in patriā colligere posset: uoluptatibus fræna laxauit. & ab octa
ua diei hora: contra romanā cōsuetudinē: iuxta numidarū ritū pro libito bibe
bat & epulabatur: atq; ita quoq; iratis diis fruebat: ut apud Senecam in Hercu
le furente: qui a Iunone coactus ad domitanda p orbē mōstra: ex quibus semp
gloriam reportabat: ut illa inquit: Itaq; nostra frui: In laudes suas mea uertit
odia dum nimis sæua impero. Sic spoliator ille ac prostrator pupilli notatus sal
uis infamia nūmis diis iratis ob eam notā fruebat: quia pecuniis saluis i uolup
tates pro libito laxabatur. & p urbē gradiens seruorum gregibus populum com
primebat. Et alia cū narrauerit: quæ diuersis i dictiōibus explicauimus. ad illū
deinde cōuertitur: q̄ densissima lectica: uel ex lignorū strue & cōpagine: uel ser
uorū multitudine uxorē pregnantē: uel languidā circūducebat: ac quadrātes
centū p illius impensis mendicatum postulabat. Est enī quadrans quarta pars
assis idest romanæ libræ: ut uidebimus in dictiōe talentū. Et ad illū similiter q̄
ostendens uacuā & clausam p cōiuge sellam: Galla mea ē inquit. Et sic priori fi
gura utitur ut nomine uilis mulieris illos quoscūq; repræhendere possit qui si
milis cum uxoribus ppetrabant: De Galla uero & Martialis ipse meminit in. ix.
epigramatum libro cum ait: Funera post septē nupsit tibi galla uirorū Picenti
ne sequi uult puto galla uiros. Et in eodem libro de eadem: Aureolis futui cuz
possit galla duobus. Et plusq; futui: si toridē addideris. Aureolos a te cur accipit
æschyle denos. Et reliqua: quæ prosequitur. Sed ne nimium digrediar. libet ad
huius primæ satyræ introductionem redire. Cuius sensus pre cæteris difficilli
mus esse uidetur: & mētem lepidissimi poetæ indicare curabo. ac nōnulla illius
uariis in locis obscurissima contingam: quæ in aliis horum cōmentariorum li
bris non tetigimus: quæ pro posse explanare curabo. Incedit igitur hac uia in
ipsa prima satyra Iuuenalis primo se aliquid debere scribere ostendit: & cum

hucusq; nil scripserit: dignum esse reprehensione. Qui tam& si uere sit disciplinæ
ignorās: necessum tamē ē ea optime nouisse. quæ a maximo minimoq; poeta fe
runtur: cum ea quoq; & semp audierit: & nec aliis aliud scribere tērauerit: q̄re
reprehendendus uenit: quod semp auditor fuerit. & nunq; scriptor. Quāobrem
iam aliquid scribere intendens: ostendit secundo se ex multis concituz malle sa
tyraz: q̄ aliud poema describere: & illo decurrere campo per quē magnus equos
aruncæ flexit alumnus id est Lucilius: qui fuit ex arunca. & primus apud lati
nos satyram scripsit. Et cum concitantia retulit: probat tertio ea magis uenisti
na digna lucerna: hoc est studiis & laboribus ac uigiis Horatii: q̄ alia poemata
quæ ab aliis passim scribuntur. & maxime cum suæ uxoris maritus sit leno: &
solus accipiat moechi bona: nec sit accipiendi ius ullum uxori. & alia quæ elegā
tissime psequitur adeo turpia. Quod si natura negat: facit indignatio uersum.
Quarto ostendit quænam esse debeat: aut possit satyræ suæ materia. Quinto
materiam ipsam satyræ copiosiore suo tēpore esse ostendit: q̄ retracto fuerit tē
pore: Quod cum multis exēplis mōstrauerit: ostendit subsequenter nil futurū
esse. Quod nostris moribus addat posteritas: & q̄ omne uitium ad summuz ue
nit: nec amplius ascendere ualeat. & quod eadē facient cupiētq; minores. Sexto
modum ostēdit: quē in sua satyra cōscribēda obseruare poterit. etiā si aliquis di
cat: Hic forsitan unde ingenium par materiæ est. Sed hoc ueluti dissolutum re
liquit. quia facit indignatio uersum. Qualecunq; potest. Et siq; iterum dicat.
Vnde illa priorum poetarum satyricorum scribēdi q̄cunq; animo flagrāte li
beret simplicitas. Respōdet idē illā nō esse: sed dimissurum se uiuentes & poten
tes. ac experiri uelle: Quid cōcedatur in illos: Quorum flāminea regitur cinis
atq; latina. Et præoccupatione usus in uiuentes ac uerbis priores inuehit: ut
ostendimus. Dicit ergo interrogatiue primum cōtra seipsum inuehens. Semper
ego auditor tantum. hoc ē ne ego unq; cessabo audire. Nunq; ne reponā: hoc est
nunq; ne aliqd scribā. uel ea quæ audiui uel alia. Vexatus totiens rauci theside
codri: Sane in uerbo repono uī græcā obseruauit. ut Home. ἐπιγὼν ναοῦ κἀ
id est posui: hoc ē scripsi. Nam sic quoq; apud poetas græcos id uerbum signifi
cat. Quod & nostri poetæ similiter obseruauere. Persius in prima satyra. Ecce
modo heroas sensus afferre uidemus. Nugari solitos græce nec ponere lucuz Ar
tifices. i. scribere simili mō repono. ut Martialis ad Iuuenalem libro. xii. epigram
matum: Et totum mihi nunc repono quicq; tardos euigilaeram p ānos. Re
pono dixit p scribo. Hora. in poetria: Aut famā sequere: aut sibi cōuenientia fin
ge scriptor honoratum si forte reponis achillē. i. scribis. Nec id solum designare
depræhendimus. Vt Virgi. i. li. georg. iii. Nō illis epulæ nocuere repostæ id ē de
licatæ: seu seruatæ: ut exponit Seruius. Et. i. ænei. Manet alta mente repostum. i
infixum & collocatum iudicium Paridis. Et. i. iiii. Stratizq; reponunt. i. collocāt.
Et in eodē li. Arizq; reponimus ignem. i. iterum ponimus. At uero impono idē
est: quod decipio: ut quis se deo putet posse imponere. i. deum decipere. Et sub
dit. postea noster: Totiens uexatus. i. totiens audiēdo repercussus: de quo uerbo
Gellius & Macrobius plura dixere. Theseidæ. i. fabula de Theseo recitata: quam
in dictione Theseus explicabimus. Rauci codri. i. poetæ illius: qui ob assiduam
recitationem raucus effectus erat. Ouidius circa finem libri. iiii. metamorphos.
Raucaq; garrulitas studiūq; imane loquendi. Erat autē Codrus poeta paupcu
lus: quē pulpita pascebant. Iuuenalis in. iii. satyra:

Lectus erat codro procula minor urceoli sex
Ornamentum abaci, nec non & paruulus infra
Cantarus, & recubans sub eodem marmore chiron:
Iamq; uetus græcos seruabat cista libellos.
Et diuina opici rodebant carmina mures.
Et Martialis libro epigrammatum quarto:
Plus credat nemo q̄ tota codrus in urbe
Cum sit tam pauper: quomodo cæcus habet.
Et subsequitur Iuuenalis dicens.

Impune ergo mihi recitauerit ille togatas: hoc est sine aliquo effectu recitauerit
mihi ille togatas: ut nec aliquid hausisse uidear: cū non similiter ego aliquid scri-
bam. Nam impune quoq; cōmune ē uocabulū: nec tantū ad hoc: quod est sine
pœna: quātū ad omnē effectū refertī cōsueuerat: ut est illud Apulegii: Impune
capitoliiū ascēdi cū nemo esset: q̄ sententiā diceret: Et ē togata comœdiæ genus
quā solū romanorū uilia & cōmunia narrabantur. In quibus teste Quintilia.
Affranus excelluit: q̄ ut ait utinā nō inq̄nasset argumēta puerorū fœdis amo-
ribus mores suos falsus. Nec hoc loco ait Iuuenalis mihi: ut ex cōmemoratione
p̄sonæ p̄prie rem faciat gratiore. quæ pluribus cōpetere poterat. ut Virg. lib.
georg. i. Nō illa quisq; me nocte p̄ altū Ire aut a terra moneat cōuellere funem:
Sed ad se ipsum specialiter tale quid refert poeta: ut ostendimus. Et subdit Hic
elegos de quibus uidimus in dictione elegia. Impune diē cōsumpsit ingēs Te-
lephus. hoc est sine aliquo effectu: ut. f. ego nihil didicerim: & propter hoc nihil
scribere debeā. Ille alius recitauerit mihi grande poema de Telepho: in cuius re-
citatione diē cōsumpsit. de quo in dictione Telephus ostēdemus: Quid quod
nec minus ingētia recitant de Oreste poemata. & nihil ego scribere audeā. Et ta-
men restent de illo plura cū scriptus & in tergo nec dū finitus orestes. Nam ut
uidimus in dictione Orestes: p̄bebat ille materiā oībus scribere aliquid uolentī-
bus. Ideo ait Virg. in. iiii. ænei. Aut agamēnonius scænis agitur orestes. Et di-
xit tergo. hoc ē exteriori p̄te mēbranæ. Nā cōsueuerūt ut plurimū antiqui poe-
mata aut orationes: quas alii recitare uolebāt: in rotulis deferre. ut idē Iuena.
Duo cæsaris anticarones: & hoc q̄ facile & sine t̄pis interruptione illos explica-
bat: & replicabāt. Vnde & uolumina dicta puto. Tergū aut̄ erat pars exterior ip-
sius mēbranæ: ut Virg. in. iiii. georg. Vndaq; iā tergo ferratos sustinet orbis. In
q̄ & Orestes etiā scriptus erat: cū ab interiori capi nō potuisset. Sed in ipsa exteri-
ori etiā descriptus nōdū finitus erat. Accipit & nōnūq; tergū p̄ toto aīalis corio
ut Virg. in. i. ænei. Taurio quātū posset circūdare tergo. Et in. i. georg. p̄ ultia
rei alicuius p̄te idē poeta exp̄ssit: cū dixit: Stiuāq; quæ currus a tergo torqueat
īmos: Cū ergo tanta audiueri: & tāto t̄pe: q̄ uerisimile sit me ea optime accēpisse:
& nosse: ita ut nulli magis sit sua nota domus: q̄ hæc ipsa mihi. & nihil ego
scribo: uenio merito reprehēdendus ideo ait: Nota magis nulli domus ē sua q̄ mi-
hi lucus Martis. & reliq;. Sane hunc locū oēs quos legi ineptissime exponūt. di-
cētēs ipsū Iuuenalē p̄fiteri se utrāque philosophiā naturalē. f. & moralem: tarta-
rique & occultarum rerum noticiā dilucide adeptū fuisse. Cū Vulcani antruz
& uentorū qualitates ac pœnarū apud tartareos differentias se scire proponat.
Et sic quod ille ad fabulas: hi ad altā p̄scrutationē & sapientiam referūt. Quod
utiq; ineptissimū ē: & cōtra intentionē eius: ac satyricum morē: manifestissime

cōprobatur. neq; enī poetas quosdā alios de ineptia & arrogantia occulte dam-
nans: in hæc eadem uitia ipse incidisset. Hec se sane sapientē: sed potius ignorā-
tem declarare intendit cum dicat: Si natura negat. facit indignatio uersū. Qua
lēcunq; pōt. Similiter Persius: Nec fonte labra pluui caballino. Nec in bicipiti (ō-
niāsse parnaso Memini me: ut sic repente poeta & doctus & indoctus scribat: &
ea solum quæ iā iā mihi ita innotescant: ut nulli alii nota sit magis domus sua
Cur & nō ego etiā tam&si indoctus sim aliquid quis piturum scribā: magis q̄ sem-
per audire debeā. Quod uero illa quæ quotidie poetæ illi p̄clamant sibi nota eē
debeant. hæc cōprobat ratione: quæ omnē abiicit arrogantia Plarani Frontonis
hoc est quæ in domibus sunt Frōtonis: ne & eiusdem domus columnæ crebra
reiteratione cōfractæ: eius nomini oīa referunt: & reclamant. quin & marmorea
sedilia mea assidua sessione tōuulsa: id idē retundunt. Ac ipsa eadē: quæ illi di-
cunt se scire: designant. Cur & non ego qui semp̄ auditor fui ista etiā optime p̄-
noscere debeā. Rursus & q̄ inter poetas indoctos: & nō inter doctos: cōnumerari
habeat: duabus rōnibus explicat. Prima quia manum ferulæ subduximus: hoc
est ueræ disciplinæ subtraxit: Nā sic poetæ frequenter p̄ disciplina ferulā assū-
pserunt: ut ostendimus. Secūda est cā: quia cōsiliū ipse dedit Syllæ priuatus ut al-
tum dormiret. De quo Cæsar teste Sueto. nesciuisse illū litteras dixit: quia dicta
turā deposuit. Sed q̄ id multo fortius de illo intelligi debuit: qui ei ignauū hoc
cōsiliū præstitit: ut aliquid p̄uerbiū ferre uidebat. q̄re si Iuuenalis eiusmōi
illi cōsiliū dedit: lōge magis & iter indoctos uidebatur cōnumerāndus: q̄ ipse Syl-
la indoctus dici debuit. Cū ergo ea solum: quæ optime cognoscere potuit. a sū-
mo minimoq; poeta scribantur: stultū uidet̄: ob id se ab scribēdo cōtinere: quia
piturū qd̄ scriberet: esset opus: cū nullū eo tēpore scriberetur opus: qd̄ nō utiq;
piturum esset. Ait ergo sic poeta lepidissimus: Nota magis nulli domus est rua:
q̄ mihi lucus Martis: hoc ē marti romæ cōsecratus: q̄ teste Iustino in ultio suo
rum epitomatū lib. i illo Rhea Numitoris filia duos pueros incertū stupro an
Marte cōceptos enixa ē. Cū ergo lucus ipse quotidie a poetis agitaretur & illorū
ipse poeta noster semp̄ auditor fuit: cōsequens erat ut p̄babit id quoq; p̄fecte si-
bi innotescere. Quin & Aeoliis uicinū rupibus antrū Vulcani. f. & ei notū. Nā ab
ætna monte p̄ subterraneos specus usq; in hierā insulā antrū esse p̄hibetur: qd̄
Vulcano sacrum dicitur. Vir. in. viii. ænei. insula sicaniū iuxta Iarus. æoliaq;
Erigitur liparem: fumantibus ardua faxis:

Quam subter specus: & cyclosum exesa caminis

Antra ætnæ tonant: ualidisq; incudibus ictus.

Ideo antrum illud uicinum rupibus æolis. q̄ est ab ætna in hierā insulam iuxta
latus sicanium & iuxta liparē atq; strōgylē: ubi regnum fuit Aeoli: ut late uidi-
mus in dictione æolia: & in aliis dictionibus. Nulli ergo est ira nota domus sua:
ut mihi antruz Vulcani: hoc ast omnes fabulæ: quæ de antro Vulcani ab hisce
poetis recitantur. Quicquid agunt uenti: hoc est uel ab Aeolo cōpressi: uel ad
aliquid exequendum iussi. ut hi scilicet poetæ fabulaneur: mihi cognitum est.
Quas torqueat umbras æacus: qui Iouis fuit filius ex Aegina & apud inferos
cum Rhadamanto & Minoe constitutus iudex dicitur: ut in sua dictione plene
uidimus. Vnde alius furtiue deuehat antrum Pelliculæ. hoc est omnes laso-
nis fabulæ: quæ illum pelliculam auream ex colchyde deduxisse loquuntur:
mihi probe innotescunt. Quin & quantas iaculetur monychus ornes: ut in ea

di. tione uidimus. Sed q̄ hęc oia ipse scire desiderat: p̄ rationē a minori sumprā cōprobat. Nam sic hęc ipsa Frōtonis Platani cōualsaq; marmora clamāt semp & ploquuntur. Et assiduo ruptæ lectore colūnæ: ut Virgi. in quarto georgi. Et cantu quærulæ rūpunt arbuſta cicadæ. Quid ego obtusior nēſū mar moribus Et platanis. quasi dicat: & si talia hęc ipsa sciūt: multo magis & ego rationis capax. & simili modo semp auditor eadem scire debeo. Nec intelligere uoluit Iuena. ut omnes exponere cōsueuerunt Frontonē illū eundem fuisse poetam: qui in propria & tā egregia domo eiusmodi poemata recitasset: cū ī sequētibus ostēdit sui tempis poetas pauperrimos esse: nec similes habere domos: in quibus sūt porricus colūnæ & platanī. Sed ut idē ostendit in satyra quæ incipit. Et spes & ratio Romani diuites cū iam nihil p̄ſus poetis cōferrent: ædes tamen cōmodare solebāt: ut in illis saltē recitare poemata possent: ut in ea satyra ad Telesinum paupem & egregiū poetam inquit. Didicit iam diues auarus.

Tantum admirari tantum laudare disertos.

Vt pueri iunonis auem. & subdit: At si dulcedine famæ.

Succēsus recites: maculonus cōmodat ædes. Ac longe ferrata domus seruire iubetur: In qua sollicitas imitat ianua portas. Et reliqua: quæ p̄sequitur. Vnde si mihi modo nobilis hic Fronto poetis egregias domo p̄ poematū recitatione præstabat. Ad quē Martia. in epigramatibus scribit dicens: Vota tui breuiter si uis cognoscere marci: Clarū militiæ frōto togæq; decus. Cum ergo nō alia poemata a docto uel indocto poeta scribantur: q̄ quæ rettulimus: & in his oēs diuersent Nam ut inquit Expectes eadē a sūmo minimoq; poeta: quid amplius restat. nisi q̄ & ego aliquid scribere debeat. q̄q; indoctus sim & ignorās. Quod ex hoc comprobatur dicēs: Et nos ergo manū ferulæ subduximus: hoc ē quonā pacto doctus esse ualeo: qui manū a ferula: hoc ē disciplina subtraxi: & potius præfatas nugas & fabulas audire uolumus: q̄ sub ferula p̄sistere: Nā translationē duxit ab eo: q̄ cū manū ferulæ præbet: se disciplinæ subiectum ostendit. Est enī ferula flagelli genus quo puerorū manus uapulare cōsueuerūt. Horatius in sermonibus. nā ut ferula cædas meritū maiora subire. Sed hic pro disciplina accēpit: ut similiter obseruauit: ac intellexit noster Carolus arrētinus cum ait: ad Cyriacū. Ignorant docti causas: quærūtq; frequēter. Vnde tibi eloquiū copia tāta tibi ē. Nec certe īmerito: cum nil didicisse magistro.

Dicas & ferulæ surripuisse manū. Probat & alia ratione Iuuenalis se inter indoctos cōnumerandū esse cum ait. Et nos consiliū dedimus syllæ priuatus ut altū Dormiret: hoc est ut absq; grauibus dictaturæ curis quiesceret. Virgi. i. iii. georgi. Nec somnos abrupta cura quietos. At quia ob hoc quod dictaturæ renūtiavit. dictus fuit nescisse litteras: multo magis ego qui id quoq; illi consiliū dedi nescire litteras dici mereor. Et hęc dicta quidem sufficiant pro explanatione difficillimi loci. & introductione ad primam satyram nobilis poetæ Iuuenalis. Cætera uero quæ difficilia uidentur diuersis in dictionibus horum commentariorum pro nostra facultate explanare conabimur. Nec id sane formido quod nonnulli uaticinari uidentur futuros quosdam: qui commentariola quædam ex his nostris commentariis diuersos in poetas sine honore nostro traducere: ac quæ nostra sunt sibi arrogare non uerebuntur. Ego enim quosq; similes paruipendo. suo enim illi mendacio & furto detecti erubescunt: modo amicis p̄ mea uirili fatiffaciam. hęc hæcenus. V. ernm & nonnulla in hac satyra restant

ac in altis quibusdā deinceps satyris: quæ ex amissorum librorū defectu nunq̄ plene intelligere ualuit: ut q̄s ille fuerit de quo supra meminimus: q̄ pupillum expoliuit: & p̄stituit. Quis ille q̄ bona dedit præsepibus: & caret omni maiorū censu. dum puolat axe citato flāmineā. Ac ille qui se laurum ac bearū: exiguis tabulis: & gēma fecerat uida: licet quidā fuisse Mathonē putent: qd̄ mihi nō cōstat. Quis etiā ille q̄ dedit tribus patris aconita. Et licet hęc nonnullis forsitan parua esse uideantur: nobis tamen si iucunditatē & lepiditatē ut decet poete capere cupimus: necessaria p̄ſus apparent. Sep qd̄ nō ualemus: pretermittere libet. Et ad aliqua in secunda satyra transeamus: quæ obscure a poeta tractari uidentur. Mittamusq; iā socraticos cinædos: quos in dictiōe cinædus explicauimus Quin & illos quibus podice leui Cæduntur tumidæ medico ridente mariscæ. id est tumores illi difficiles: q̄ ex cōfricatione podicis puerorum oriri dicuntur. & a medico scilicet ridente ob id: quia turpem causam recognouit inciduntur in podice leui: id est sine pilis: ut ætatē monstret: Virgi. in Sileno de filia Proeti: Quā uis collo tumuisset aratrum. Et tæpe in leui quæſisset cornua fronte: id est absq; pilis. Martia in ultimo epigramatum: Sit nobis ætate puer non punice leuis: Propter quē placet nulla puella mihi. Sed uerius ac magis ingenue Peribonius qui uultu morbum incessuq; fatet: de quo Martia. Quid quod ad sextū fictū philosophū & uirum obscenū infamis uarillus ait: ego te ceuentē sexte uerebor id est dum predicaris ap̄ te mouentē. Nā ceuere quidē est masculorum: hoc ē se ap̄te motare dū prædicantur. Martia. in. iii. Sed prædicaris sed pulchre neuole ceues. Iam iā tu prior es: ne uole uincis: aue. Crissare uero est mulierum ap̄te scilicet se similiter motantium dum futuuntur. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam de Laufella loquēs: quæ præmia proponebat illis mulieribus quæ melius id agitabāt inquit Frictum crissantis adorat. Martialis similiter.

Scire cupis quo casta modo matrona loquaris.

Nunquid cum crissas blandior esse potes. At de eodem Sexto meminit idē Martialis in libro septimo epigrammatum cum inquit:

At natalitias dapes uocabar:

Essem cum tibi sexte non amicus. Et subdit:

Sed causam scio nulla uenit a me:

Argenti tibi libra postulanti:

Nec leuis toga nec rudes lacernæ:

Non est sportula quæ negociatur.

Poscis munera sexte nō amicos. Et subdit deinde Iuuenalis. Quis cælum terris non misceat. & mare cælo Si fur displiceat uerri:

P̄ rolepsis ultima cū. p. ante. s. & i. latino scribitur: dici potest præceptio. Nam cōponitur ex pro-quod est ante & ληψις accēptio: Et est figura teste Scruio sup iii. georgi. ex persona poetæ. quæ tunc quoq; fit: cum aliquid præaccipit ad q̄lī tatem: quæ sublequitur: ut Virgi. cum dixisset Pancheiam tellurem fleuisse: Eurydicem uxorem Orphei dixit: Pancheia rhesi mauortia tellus: quā scilicet longe postea q̄ fuit Orpheus ille tenuit.

P̄ romotheus cum. th. aspirato scribit: fuit teste Ouidio in primo metamorphoseos Iapeti filius ex Asia nymp̄ha coniuge. Quam satus Iapeto mixtā fluuijalibus undis Finxit in effigiem moderantū cuncta deorum: & reliqua: de quo fere oēs poetæ loquuntur. Ex quo Promethides cū. i. p̄ducta ante des deducitur Qui.

libro. i. metamorph. Vnde Promethides placidis epimethida dicitis.

Procinium cum. ce. diphth. in secunda secundum græcam litteraturam scribitur: quam sane latini nostri iam non obseruant: sed sine diphthongo eiuſdem litteræ fiat in culcatio) procinium scribunt: dicitur latine initium uel exordium & (ut dixit Quintilianus circa initium libri quarti) Maiori quadam ratione græci uidentur procinium nominasse: quo a nostris initium modo significatur. Illi partem hanc esse ante ingressum rei (de qua dicendum sit) ostendunt. Nam siue propterea quod *οἶον* cantus est: & *κίθαρι* pauca illa (quæ antequam legitimum certamen inchoent) emerendi fauoris gratia canunt: procinium cognominauerunt. Oratores quoque ea (quæ prius quàm exordiantur) ad conciliandos sibi iudicum animos proloquuntur eadem appellatione signarunt: siue quod *οἶον*: id quod ante ingressum rei ponitur: sic uocare est institutum. idem græci uiam appellant.

Propylæa secunda cum. y. græco sequens cum. æ. diphthongo scribitur: dicitur latine uestibulum uel porticus: sed de uestibulo plura locutus est Gellius: quæ qui uoluerit in libro. xvi. noctium atticarum legere poterit.

Propina cum. i. latino scribitur: apud græcos uero. εἰ. diphthongo: cuius abiecta e. retinemus. i. & iuxta compositionem græcam dici potest ante famē. Nam componitur ex pro quod apud nos dicit ante: & πείνη fames. Et ut nonnulli asserunt locus erat iuxta thermas & balnea publica: ubi post lauacrum a fame & siti reficiebantur: unde & alii quidam ex latina præpositione pro: & dictione græca compositum potius uolunt: quæ ex ambubas græcis: ita ut id quod datur pro esurie indicet siue esculenta sint: siue poculenta: unde uerbum propino deducitur: quod indicat esculentum tibi porrigo uel poculentum. Iuuenalis in secunda satyra. Quando propinat byrro tibi summitque tuis contacta labellis Pocula id est porrigit tibi uinum: quod ipse prius suis labellis attigit.

Propheta cum. t. exili scribitur: dicitur latine uates: & descendit a *πρόφητι* quod est exprimo uel profero.

Proscænia cum. c. exili & æ. diphthongo a latinis scribitur: qui scænam ex qua componitur cum diphthongo teste Prisciano scribunt: apud græcos uero sine diphthongo ut in ea dictione uidebimus. Et sunt proscænia teste Seruio super secundo georgicorum pulpita ante scænam in quibus ludicra exercentur.

Proselytos cum. æ. absque diphthongo & y. græco in penultima & t. exili scribitur dicitur a nostris aduena.

Proselenus cum. e. absque diphthongo & unico. i. scribitur: significat apud nos ante lunam: ut Cicero in fundana: a. cades commemorat qui se proselenos esse asserunt ut uidimus in dictione arcadia. Nam componitur ex pro quod est ante & *σεληνη* luna.

Proseucha cum unico. s. & ch. aspirato scribitur: dici potest latine obsecratio uel oratio. Id enim dicitio græca quæ est *προσευχη* indicat. poni tamen uidetur a Iuuenale pro loco ubi precibus & obsecrationibus aliqui a transeuntibus mendicabant: ut iuuenis ille perulans ad illum: quem acriter pulsauerat ad Iuuenalē ait in. iiii. satyra. Ede ubi consistas in qua te quæro proseucha.

Proserpina cum. i. latino scribitur apud græcos uero non cum. i. sed cum. o. *πέρσεφονη* scribitur: fuit Iouis filia ex sorore Cerere. Nam cum Pluto teste Oui. i. iiii. fastorum & quinto metamorph. ex inferis emerisset: ut fundamēta trinacriæ

cōspiceret: quæ cum Typhœus ingētibz uiribus supimpositā sibi insulā abiicere conaret apiri uisa sunt: & lucē usque ad inferos demittere lustrans siciliam Proserpinā cōspexit. in cāpis æneis cum Cyane nymp̄ha & sirenibus flores legentē: quā rapuit: & ad inferos secum duxit: ac matrimonio sibi copulauit. Hanc mater Ceres accensis facibus maximo cum ululatu perquirens ab Arethusa cerciorata ē illā apud inferos degere: unde fregit aratra & cætera ruralia instrumenta: & apud Iouē conquesta obtinuit eā posse retrahere: si nil apud inferos comedisset: quæ Ascalapho accusatē cōpta ē septē grana malipunci comedisse. Quapropter ad leniendū Ceteris dolorem statuit Iuppiter: ut sex mensibus auni cum marito apud inferos: sex cum matre apud supos degeret. Quæ diuus Augustinus in. vii. de ciuitate dei: & alii nonnulli interpretantur ut persepina fecunditatē seminū indicet Et a proserpendo Proserpina ipsa dicatur: & filia Cereris. i. terræ: quæ cum quodam tēpore defuisset apud inferos rapta dicebatur: unde cessauerunt aratra: & ruralia instrumenta. Sed cum luctu publico celebrata redisset fecunditas: fuerunt p̄gaudio solēnia quædam illi instituta: quæ apud atheniēses nobilissima habita sunt. Solino uero dixit in sicilia campū æneū esse floridum & semp uernātem: ubi & demersum foramen aspici: p̄ quod Diti ad raprū persepina exeuitem fama est hausisse lucē. Eusebius autē libro temporū dixit persepina speciosissimā fuisse uirginem Cereris filia & Sicani regis uxorem: quā ob famam pulchritudinis singularis Orcus molossorum rex rapuit: & matrimonio sibi copulauit. At Varro in. v. de lingua latina persepina inq̄ lunam esse: quæ ut serpens modo in dexterā mō in sinistrā: mō in supiorem: mō in inferiorē prem cæli moueatur Et ipsa luna apud supos & inferos equis temporum spaciis comoratur.

Prosopis cum. i. latino scribitur: insula est teste Herodoto in delta nili hostio. in quā est atarbecis ciuitas.

Prosopocœia cum. ce. diphthongo in penultima scribitur: & ad uerbū dicitur p̄sonæ factiua. Nam cōponit a *πρόσωπον* quod ē p̄sona: & ποιω facio: figura ē uel quando inaiatum ad aiatum loquitur: ut apud Oui. in initio libri de sine titulo. ut Qui modo nasonis fueramus quinq; libelli: uel animatum ad inanimatum ut Horatius in epodo: Quid amplius: o mare: & o terra ardeor: uel quando etia; ad inanimatum ipsum quoque inanimatum loquitur: ut apud eundem in secundo metamorpho. terra & maria loquuntur & flumina.

Prosodia cum. ce. diphth. in secunda scribi deberet: sed ut idē seruet sonus apud nos quæ apud græcos: cōuersus est diphthongo in. o. longa: & cum. i. latino in penultima scribitur. Dicitur potest latine accentus: quæ lex est siue regula ad eleuandā deprimendāque syllabam uniuscuiusque particulæ orationis accomodata. Et alio nomie apud græcos *τόνος* dicitur. Nam antiquos nostros accentus etiam uocasse tonores. Quintilianus ē auctor declinato ut ait uerbo a græcis. qui tonos dicunt. quos nos accentus pprie nominamus. Et sunt tā apud græcos: quæ apud latinos tres: accentus: grauis: circūflexus. Nam hi soli denotant ubi quæque syllaba eleuari deprimiue debeat: quæ ex maxima uocū cōsonantia p̄ceptū est. loq; dicebat Quint. libro. i. de institutione oratoria nō esse cuiuslibet auris litterarū exigere sonos: nō hercle magis quæ neruorum. Acutus igitur ille accentus est: quo syllaba uocē acuit eleuatque. & signatur ea uirgula: quæ a sinistra pte in dexterā sursum ducta ē. Grauis uero est: quo syllaba deprimitur: siue deponit: unde signat uirgula: quæ a summo in dexterā deponit. Circūflexus autē: quo syllaba: & acuit simul: & de-

fic. s.
procinium
M. ff. Q. r. fig
lib. 2.

Quintilianus

primi: unde ex acuto & graui cōfectus uidet̄. Quare famicycli linea designat̄: quæ sanæ accentuū signa a latinis non scribunt: a græcis uero semp. Sed nec etiā apud illos accētus grauis ubi ē designat̄: ut ostendemus. Nā oīs dictio tam apud græcos q̄ apud nostros siue monosyllaba sit: siue polysyllaba: unum habet accentū p̄dominantē atque principalē: q̄ acutus est: uel circūflexus: nec plures acutos aut circūflexos: nec unū acutū: & alterū circūflexū habere pōt. Sed accētus graues tot habet dictio polysyllaba: quot syllabas ultra eā i q̄ acutus est uel circūflexus habere cōperit̄. Ut si apud græcos ἀφροππος dicat̄: priā qdē acuit̄ sequētes uero duæ grauānt̄. Similiter in illa αθηναιος. penultima circūflexit̄: & reliquæ oēs grauānt̄. Quod simili modo apud latinos licet nō signetur i pronuntiatione: tamē æqualiter obseruantur. Nam in hac dictio italicus secūda hoc ē antepenultima acuit̄: reliquæ uero oēs grauāntur. Similiter in ea quæ ē Octauianus penultima circūflexit̄: & reliquæ omnes grauāntur. Idem in cōpositis: ut ἀφρομον: & malefanus: quæ unicum habent accētum circūflexum græca quidem in ultima: latina uero in penultima. Aliæ uero omnes eorum syllabe graues sunt: unde nec etiā apud græcos accentus grauis: hoc ē super graues syllabas designantur. Sane & si illius uirgula hoc est quæ a summo in dexteram deponitur: sæpissime in græcorum scripturis conspicitur non ob id quoq̄ fieri Moschopulus diligēs illorum grammaticus: & Diomedes apud nostros approbatissimus: ut accentum in illa grauem esse dicamus cū semper in ea syllaba ubi eiusmodi conspicitur uirgula sit acutus: Sed ut denoterur acutum illū accentum per consequentiam aliarum dictionum sequentium esse legendum: nec sententiam tunc quoq̄ in ea dictioe completam esse: & ob id quoq̄ cum suppressione quadam licet acutus efferēdum: unde quum dicit Demosthenes in oratione cōtra Aeschinē πολλὰ μὲν οὖν ἐγὼ γέλαττοῦμαι κατὰ τοῦ τὸν τὸν ἀγῶνα αἰσ χινοῦ: & in pluribus dictionibus signata sit uirgula accentus grauis: non ob id accentus ibi grauis est qui non signatur: & accentus dicitur syllabicus: & ibidem quoq̄ plures sint monosyllabæ quæ acutum uel circumflexum necessario exigunt. Sed ut acutus qui est in illis in aliarum dictionum consequentiam proferatur: hoc est in aliqualem similitudinem grauis. Nam si grauis ipse signaretur accentus quæq̄ syllaba præter quam illam ubi acutus ē: & circūflexus signari haberet. Verū nec inter acutū & circūflexum percaptibilis est ab unoquoq̄ in pronuntiatione diuersitas: nisi forte ab exercito musico. Nam p̄ unūquēq̄ illorū uox ipsa eleuari uidetur. Sed acuti quidem supra longam & breuem: circūflexi uero tantūmodo supra longam: nāq̄ supra breuem poni nō pōt. Vnde circūflexus accentus duos tantūmodo locos in dictioibus polysyllabis apud græcos obtinet ultimæ scilicet & penultimæ. Et hoc ideo quia dictiones nostræ accentū regulariter i ultima nō patiunt̄. Acutus autem apud græcos tria detinet loca: ultimæ scilicet penultimæ & antepenultimæ. Apud latinos uero ob eandem causam solū penultimæ & antepenultimæ. Itaq̄ ultima exeūte breui & penultima lōga: si sup̄ penultimā sit accentus circūflexus habetur: ut αθηναιος. Similiter in latinis fortuna: romanus: marinus: arrentinus: Octauianus: sanus: amoris: legebat: ut etiā in monosyllabis: dos: flos: cos: quas cales esse longas necesse est. At amant quia primam breuem habet: & ultimam longam: & super primā habet accētū: necesse ē illū esse acutū. Idē si penultima & ultima longæ sint. ut legebant athenæ mycenæ. Sed ut diximus si in antepenultima

nultima accentus esse dicat̄: acutus erit semp: & nunq̄ circūflexus: ut dominus Virgi. Tullius. Quare & regula in latini: de accentibus datur: quod in trisyllabis dictionibus: & tetrasyllabis siue deinceps: si penultima breuis fuerit antepenultima acuetur. Iuuenalis in prima satyra Vnciolam p̄culeius habet: sed gillo deuncez. Idem in satyra Credo puditiā. Fiunt uerceoli pelues sartago patellæ Virgi. in Coridone. Preterea nec duo nec tuta mihi ualle repti Capreoli: in quibus unciolam urceoli & capreoli in antepenultima acutum habent. Idem in. i. æneidos: Vnius obnoxam & furias aiacis oilei: ubi eius uersus prima dictionis acuitur. Nā ut ait Seruius in his scilicet: unius illius ipsius media syllaba naturaliter producit̄: sed cū opus ē corripitur: ut in eo uersu hac excusatiōe: quia quotiens uocalē longā uocalis sequitur: superiori detrahit uires. Ut apud eundem in. iii. ænei. insula ionio in magno: & in septimo. Sudibusue præustis: Idē i bucolico. & longū formose uale uale inq̄ iolla. Quāobrem & in eo uersu. i. ante. u. uocalē corripit̄ potuit. Ideoq̄ in antepenultima tunc quoq̄ accētus fuit: quæ sane regula & in græcis similiter dictionibus obseruatur: ut infra uidebimus. Sed e cōtrario fieri cōtingit: cum antepenultima corripitur. Nam tunc quoq̄ penultima habet accentum: ut Virgilius in primo: Nariibus infandum amissis unius ob iram: ubi eius dictionis unius antepenultima corripitur: & media producit̄: atq̄ accentum detinet circūflexum. Rursum & si penultima & ultima in eadez dictione longæ quidem fuerint: antepenultima uero breuis: ipsa antepenultima acui non potest. inde teste Quintiliano in primo de institutione oratoria olympeo & tytanno acutā mediam syllabā nostri dedere: quia duabus longis sequentibus primā breuē acui noster sermo nō patit̄. Quod autē supradiximus dictiones latinas regulariter accentum in ultima pati nō posse: ob hoc quoq̄ regulariter diximus: quia ut idem Quintilianus nonnullos grāmaticos sit dicere: ac loqui: ut propter quædam uocum discrimina dictiones quædam acuto sono finiantur: ut circū lictora circū pisculos scopulos: ut si non acuerent ultimā circū dici uideatur: & nō circuitus. Sed ut infra ostendit̄ id sibi nō placet. Et magis dicendum putat dictionez illam mutare cōditionē: ita ut in illis locis uerba cōiungantur: & tanq̄ unū sub uno accentu dissimulata distinctione enuncientur: itaq̄ tanq̄ in una uoce una ē acuta. Quod idē accidit in illo Troiæ qui primus ab oris. Simile dicimus in his quas græci uocant ἐγκλίσεις: ut uirumq̄ cano ubi soliti sumus semp subsequente illa coniunctio q̄ applicare accentū ultimæ præcedenti. Immo ut qdam ferunt nō solum accentū ea cōiunctio que cōmutare pōt: sed quādoq̄ & cēpus. ut Virgi. in Damone: Vno eodēq̄ igni: sic nostro daphnis amore. Vbi tandē dictio eodē quæ penultimā naturaliter longā habebat: & ultimā breuem: tunc quoq̄ ratione encliticæ penultimā breuē fecit: & ultimā longam: ut alibi: Vna eademq̄ uia sanguisq̄ animusq̄ sequuntur. Simile & institerunt: & miscuerunt penultimā breuiavit. ut Virgi. in. iii. æne. Obstupui steteruntq̄ comæ: uox faucibus hæsit. Et li. geor. i. Miscueruntq̄ herba. & non innoxia uerba. Alii uero putant magis id ex auctoritate factum q̄ rōne encliticæ. cum absq̄ encliticæ idē nōnunq̄ cōperiat̄: ut in eo uersu: Non eodē cursu respondent ultima primis: qui quantæ sit auctoritatis ipsemet indicet auctor. uerum & in quibusdam aduerbiis consueuimus omnino differentia causa accentum in ultia ponere: ut alias una eo pone sane cū acuto in ultia: ne si i penultia haberent nomina magis aut uerba crederentur. Rursum & p̄ sincopam

defertur quandoque accentus in ultima: ut in ea dictione ardeatis quæ circū flexum habet accentum in penultima: & per syncopam facit ardeas: cum in eodem circūflexo in ultima. Nam ut ait Priscianus in. v. Antiquissimi hic & hæc ardeatis: harpinatis: suffennatis: capenatis: ferentinatis: cum circūflexo i penultima proferebant: quæ nos p syncopam ardeas: harpinas: suffennas: capenas: ferentinas: cum eodem accentu in ultima dicimus. Quin & eodem modo ut idem in alio loco dixit: hoc est cum circūflexo in fine proferuntur: optinas: primas: pontias: crotonias: larinas: & rauennas. similiter & in eadem gentiliū nominū forma eodem teste antias nomē propriū cuiusdam historici: qui Valerius dictus est: cum eodem circūflexo profertur accentu. Item & ad appellatiuorum differentiam hæc propria Manas & Lenas cum accentu similiter circūflexo i fine proferuntur. Iuuenalis: Quod captator amat lenas aurelia uendat. Item & nostras nominatiuus singularis ut idem auctor in. viii. eiusdem operis dixit ultimam circūflexit ad differentiam accusatiui pluralis qui accutum habet i penultima: uerum & alia quædam per syncopam eodem teste in. iiii. eiusdem uoluminis transferunt circūflexum de penultima in ultimam: ut audiuit audit: cupiuit cupit: fumauit fumat. Virgilius in. iiii. æneidos: Et omnis humo fumat neptunia troia. Item & per apocopē: ut producere producit: illicce illic: isticce istic: Idq; omnibus artium scriptoribus placuisse refert: qui de accentibus scripturarunt. Quid quod fio dum in declinatione monosyllabam facit: si cum alio similiter infinito componatur uerbo: non solum significationem & coniugationem sed accentum in eadem syllaba: hoc est etiam in fine conseruat: ut calefio calefis calefit: tepesio tepesis tepesit: tam in secunda q̄ in tertia persona accentū quē in simplicibus habebat: in fine conseruat: mutat etiam accentum metri cōditio ut cum Virgi. Pecudes p̄ctæq; uolucres. Nam uolucres media acura legenda ē quæ & si natura breuis est: positione tamen est longa: ne faciat iambum: quem non recipit uersus heroicus. Similiter cum ait in. xi. Tu uoluse armari uolscorum edice maniplis. Exigebat ars teste Seruio: ut in ea dictiōe maniplis esset accētus super ni: hoc est antepenultimam. cum penultima natura breuis sit. Sed quia penultima positione longa est: accentum longa detinet: hoc est super ni: sed utique longa est ex muta & liquida: quod quotiens fit tertia a fine: hoc est antepenultima accentum etiam fortiri potuit: ut latebræ tenebræ. At in eo uersu ut secunda a fine accentum haberet uersus obtinuit: ut in similibus fieri cōtingit. Solet etiam syneresis speciem accentus cōmutare & locum. Nam quoties exigente metri necessitate i nominibus græcis fit synæresis: & super synæresim remanet accentus. necesse est illū circūflexum esse. unde in quibusdam plenis nominibus: ut Thermodoon Demophoon & similibus: quæ habent acutum in penultima. Et p synæresim fit Thermodon Demophon mutat accētus ex acuto in circūflexum: & transfertur in finalem. Sed dubium esse uidetur de græcis dictionibus: quæ latinæ scribuntur: an eundem apud nos prorsus accentū seruare habeant quæ apud græcos primitus retinebāt. Quod asserere uidetur. Seruius super primū georgi. quando ait Virgi. Heliadū palmas epiros aquarū: ubi ait epiros habet accentum sup. e. quia græcum est: quod si latinum esset haberet supra pi quæ longa est. Quod si uerum est idem dicendum esset de tragœdia comoedia: & nonnullis aliis quæ apud illos habēt accētum i penultima: & apud nostros in antepenultima detinent. Quare cū hæc quoq; cum Gaspare ueronē

si grāmatico præstantissimo p nostra cōsuetudine cōferrē. dixit nō scribenduz esse in eo uersu Virgiliū epiros p us finale: sed epiros p os: ita ut litteraturā græcam cōseruet. Idq; in antiqs Virgiliū codicibus cōperri asseruit: ut Ouidi. similiter li. metamor. xiii. Rura perunt epiros ab his regnataq; uari. Et seruiū id idez intellexisse cum ait quæ græcum est: hoc est litteratura græca scriptum: & græco sono prolatum seruat accentum in prima. Nam & si græcæ dictiones latina litteratura scribuntur & pferuntur nmutare illas quoq; accentum cōstat secundum exigentiā nostrā: ut tragœdia: quæ quæ latina litteratura pferuntur: hoc ē sono diphthongi nostræ: & non græce accentum: q̄ apud græcos in penultima erat i antepenultima cōmutauit: quæ apud nos quoq; longa est: & diphthonguz nostram. æ. detinet. Ouidius in. ii. de tristibus. Omne genus scripti grauitate tragœdia uincit. Horatius in poetria. Effurite leues indigna tragœdia uersus. simili modo comoedia: ut idem Horatius: Interdum tamen & uocem comoedia tollit. At uero prosodia quæ litteraturam seu magis sonum græcum conseruat: accentum ipsum i penultima: ut est apud græcos: sic apud nostros detinet. Vnde ait ipse Seruius in. iiii. æneidos. Accentus sane græcus tunc esse pot: cū declinatio græca seruetur: ut olympus tyrānos: quæ sic quoq; more græco p os terminata habent accentum in prima. At si terminatione latina pferimus acutum in media accentum detinet: ut supra uidimus. Qua de re id quoq; diligenter inspiciendum est: accentum apud græcos in antepenultima locari nō posse: ultima. lex eunte longa: immo & si in uno casu alicuius nominis accentus forte in antepenultima esset: quia ut diximus ultimam breuem tunc esse necesse est: si in aliis casibus eadem ultima longa fiat: mutabitur accentus: & de antepenultima in penultimam commigrabitur ut ἀνθρώπος in nominatiuo breuem habet ultimam: & accentum acutum detinet in antepenultima: & id idem in accusatiuo contingit: ut ἀνθρώπων: etiam in uocatiuo ut ο ἀνθρώπε. At in genitiuo: & datiuo: quia ultimam longam detinent: hoc est diphthongum: mutatur accentus ex antepenultima in penultimam: ut ἀνθρώπου: & in datiuo similiter: ut ἀνθρώπων. e contrario etiam quandoq; contingit nomen aliquod longam ultimam habere in recto: & accentum in penultima: & quia in aliquo casuum ultima breuis fit: mutatur accentus in antepenultima: ut ἀριστοτέλης: cuius ultima quæ longa est habet accentum in penultima: nec in antepenultima habere pot. At in pleno genitiuo: hoc est in non habente synæresim: quia breuis est ultima: facit accentū in antepenultima: uidelicet ἀριστοτέλεος. Similiter in uocatiuo ἀριστοτέλει. Simili modo Δημοστένης ἀντιστένης: & mille alia. Itaq; cum nos hæc nomina traducimus qui ultimam recti quæ apud illos est. u. in. e. nostrum trāfferimus: & nostra litteratura illa proferimus: mutamus etiam accentum ipsum in antepenultima secundū quod in eadem litteratura apud illos accētus ipse cōperit: & dicimus aristoteles Demosthenes Antisthenes cū accētū in antepenultima: tā in recto q̄ in aliis casibus. Nā cū in simili litteratura apud illos: hoc ē cū. e. in ultima: & nō cū. u. ea nomina proferuntur: ut in eorum uocatiuis apparet: quæ in es: & nō in. us. desinunt: accentum detinent in antepenultima: & non in penultima: ut cum dicunt. ω. ἀριστοτέλει: ω. Δημοστένης: ω. ἀντιστένης in omnibus cum accentu super antepenultima Nos ergo cum hac litteratura tam in recto quam in aliis casibus utamur eodem quoque accentu: & in recto & in aliis utimur casibus: & dicimus in

recto Aristoteles: & in accusatio Aristotelem cum accentu in antepenultima. Iuuenalis in secunda satyra: Si quis Aristotelem similem uel pittacon emit. Similiter Demosthenis: ut idem in satyra Omnibus in terris: Eloquium ac fama Demosthenis ac ciceronis. Nam & hæc ac similia nomina penultimam corripunt. nisi aliquando ratione liquidæ post mutam producantur: Quare & secundum regulam primo habitam accentum apud nos in antepenultima detinere habent. Sed diximus ratione liquidæ post mutam produci posse: ut Virgilius in bucolico: Sola sophocleo tua carmina digna cothurno: ubi. pho. ratione mutæ: & liquidæ subsequentiū producitur. At uero in aliis seruat correptam: ut Iuuenalis in secunda satyra: Inter socraticos notissima fossa cinædos: ubi. era. corripitur. Sane & in aliis pluribus dictionibus græcis mutamus accentum. Nam τραπεζῶν Δία: cuius ultima semper longa a græcis deponitur habet. necessario accentum apud illos in penultima. Similiter κῶμα Δία. Sed quia a nobis in litteratura nostra ultima ipsa corripitur: mutamus accentum in antepenultimam: & dicimus tragœdia: comœdia: cum acuto in antepenultima. Vnde hæc quoque uerba ait Priscia. in. vi. hoc quoque sciendum: quod omnis nominatiuus desinens i. a. a nostris corripitur: quæ sit apud græcos productus: ut Lydia Syria Phrygia Italia Hispania: & omnia alia nomina regionum: unde accentus quoque cum tempore a nobis mutatur: quia. s. apud græcos habent accentum in penultima: eo quod ultima longa est: & apud nos antepenultima: quia ultima breuis habetur. In paucis tamen græcis inueniuntur nostri poetæ seruasse morem græcū. Statius in. iiii. thebaidos. Non tegea non ipsa deo uacat alite fœlix cyllene. Idem in vi. Te plâgeret argos: Te nemea: tibi lerna comas: larissaq; supplex Poneret. ubi tegea & nemea quia productam conseruant a finalem accentum quoque græcū detinent. i. acutum in penultima. Et hæc hæctenus. Nunc quasdam particulares dictiones inspiciamus ubi accentum habeant.

- A**ffatim teste Amiano primam acuit. Sicque se audiuisse legentem Probum grammaticū hos Plautii uersus in cistellaria. Potine tu homo facinus facere strenuū aliorum est affatim q; faciaut. Idē confirmat Gellius li. vii. noctium atticarum.
- A**trentim teste Gellio præfato libro. vii. primam acuit.
- A**dmodum teste eodem auctore primam acuit.
- A**ffabre similiter eodem teste acutum habet in prima.
- A**pprobe simili modo in prima acuitur.
- A**pprobis teste Gellio in præfato libro. vii. cum significat ualde probus primam acuit: quo uocabulo usum fuisse dixit Cecilius in comœdia: quæ inscribitur triumphus: cum ait Hierocles hospes est mihi adolescens approbus:
- A**pprimus teste eodem Gellio non acuitur in prima: sed ut apparet ex hexametro uersu Lii in odysea media circūflectitur: qui talis est. Ibi denique uir sumus apprimus patroclus.
- A**pprime simili modo mediā circūflectit: nec Gellio placet acui primam.
- A**ppotus nō placet similiter Gellio primā acui: quare media circūflectitur.
- A**postema habet accentum in antepenultima si græce uis enuntiare: at latine in penultima ἀποστῆμα.
- A**ra sine aspiratione deorum: & primam circūflectit: quia longa est subsequēte ultima breui. At cum aspiratione stabulum designat porcorum. ac primam corripit & acuit.

- C**ecidi præteritum si uenit a uerbo cædo quod est incido habet accentum in penultima: in quam diphthongus cōuersa fuit. Iuuenalis in. iiii. satyra. Ebrius ac petulans: qui nullum forte cecidit. At si uenit a cado habet accentum in prima: ut Virgilius in. iiii. æneidos: Ceciditq; superbum ilium.
- C**yclops acuit primam: sed quonammodo accentum habeat in genitiuo & accusatiuo plurali in ea dictione uidimus.
- D**ecus decoris quum quidem neutrum est in omnibus ab eo declinatis corripit. o. & a decet uerbo descendit: habetq; accentum in antepenultima: quæ etiā in plurali conseruat. Virgilius libro æneidos primo. Scænis decora alta futuris. cum uero est masculinum habet accentum in penultima: hoc est supra. o. quā semper producit: ut decor decoris: sicut auctor auctoris.
- E**adē in recto habet acutū sup primā: & penultimā corripit: quæ est. a. Virgi. in. i. æneidos: Nunc eadē labēte die cōuiuia quærit. At in ablatiuis habet accentum sup penultima: quā semper producit: hoc est ea semper producit. a. in ablatiuis.
- E**eodem quæ semper ablatiuus est: & o. semper producit: nisi auctoritate uel metri necessitate impediatur: semper illam penultimā acuit.
- E**rgo quando quidem est coniunctio illatiua acutum habet in prima. Iuuenalis in satyra Credo pudicitiam: Nullam inuenies quæ parcat amati: Ardeat ipse licet tormentis gaudet amantis: Et spoliis ergo longe minus utilis illi uxor quisquis erit bonus optandusq; maritus. Quando uero est aduerbium cum genitiuo iūctum & pro illius gratia uel illius ob causam ponitur teste Seruio: habet accentum in ultima quæ circūflectitur: ut Virgilius in. vi. æneidos. Illius ergo uenimus: id est illius gratia: uel ob causam illius.
- E**uphrates apud nos uti apud græcos penultimam acuit. Virgilius in. i. georg. Hinc mouet euphrates: illinc germania bellum.
- E**xaduersum huius secundam syllabam debere acui: una cū Aniano existimauit Gellius li. vii. noctiū atticarū. & sic apud Terentium legi oportere dicunt: cum ait: in quo hæc discebat ludo exaduersum loco tonstrina erat quædam.
- F**ictilis primam acuit. Iuuenalis in satyra Atticus eximie: Fictilis: & nullo uiolatus iuppiter auro.
- G**ætulus habet accētum super penultima quam circūflectit. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Cū gætula ducē portaret bælua luscum. Virgilius in quarto æneidos. Aut capram ducat gætulus hiarbas: quod Martialis nō obseruauit ut uidimus in dictione gætulia.
- H**ara cum aspiratur stabulum designat porcorum: & primā acuit.
- H**eliodorus habet accentū in penultima. Iuuenalis in satyra Credo pudicitia Tôloris tantum dāno rapit heliodorus. Nā cōponitur ex ἠλιός: id est sol: & δῶρον donum: cuius sane prima naturaliter longa est: quæ apud illos est. ω. mega. Et sic uniuersaliter omnia composita a δῶρον: quod est donum habent penultimam longam: sup qua est accentus: ut Polydorus. Dyodo. Martialis in. x. Natali diodore tuo cōuiuia senatus Accubat: Theodorus: Iuuenalis in satyra Et spes & ratio Lautorum: pueros artem scindens theodori.
- H**ippocrates habet accentum in antepenultima. Martialis in. ix. Os hominis mullum me rogat hippocrates.
- I**ncus in obliquis casibus semper habet accentum super secunda. Iuuenalis in satyra: Omnibus in terris: A carbone: & forcipibus gladiosq; parante Incude &

- lureo uulcano ad rhetora misit.
- I**sidorus cum accētū sup penultimam contra uulgarem consuetudinē pferti d3.
- L**egeris si secunda est psona præsētis eius passiuū: quod est legor: habet accentū in prima: si uero futuri habet in penultima: & sic uniuersaliter in tertia & quarta uerborum passiuorum cōiugatione cōperitur: ut audieris uel audiere: legeris uel legere: duceris uel ducere: poneris uel ponere. Iuuenalis in .v. satyra: Duceris planta uelut ictus ab hercule cacus: Et ponere foris.
- M**alea p̄montorium laconiaē habet accētum in penultima: ut in ea dictione uidimus. Marfya acuit primam: ut in sua dictione ostendimus. Orpheus primam similiter acuit.
- P**atina habet acutum in prima: ut in ea dictione.
- P**razmodum primam acuit teste Gellio libro .vii. noctium atticarum: quod apud L. Liuium in odysea significat supra modum. Nam parcentes inquit prazmodum: hoc est prater modum.
- P**ero pro nymp̄ha habet accentum in ultima: ut in ea dictione: pro calciamento uero in penultima.
- P**orsena habet accentum in prima: teste Seruio sup octauum circa finem: & cuz unico. n. scribitur: ut in ea dictione uidimus.
- P**olyxena habet accentum in secunda: ut in ea dictione ostendimus.
- P**hrenesis habet accentum in penultima: ut in sua dictione probauimus.
- P**roceres substantiuū est: & in omnibus quos habet casibus acutū detinet in ante penultima: ut huius proceris: & hi p̄ceres: & semel cōperi hunc procerem. Iuuenalis in satyra Strēmata quid faciunt: Agnosco p̄cerem: salue getulice seu tu. At uero p̄cerus p̄cera p̄cerum adiectiuū est: & habet accentū semp in penultima ut corpora procera. Virgi. in sileno: proceras erigit alnos.
- Q**uando dupliciter poni consuevit: & p̄ qa: & p̄ tēpis aduerbio. Siquidē p̄ qa ponitur: teste festo acutū habet in ultima: quod pluribus exemplis mōstrare possumus. Virgi. in primo zneidos: Hic tibi fabor enim quādo hęc te cura remordet idest siquidem seu qa. Idem in bucolico: Dicite quandoquidem in molli confidimus herba: idest quia sedimus. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Discutienda ualent sterilis mala robora ficus: Quandoquidem data sunt ipsis quoq; fata sepulchris idest quia data sunt. At cū pro aduerbio temporis ponit accentum habet in penultima. Ouidius in heroidibus. Quando ego non timui grauiora pericula ueris.
- R**ecido si cado deducitur: accentū habet in prima: si uero a cedo in penultima.
- R**ethorica acuit antepenultimam: licet penultima longa sit. Iuuenalis in .vii. satyra: Ad pugnam qui rethorica descendit ab umbra.
- S**arpedon secundum duplicem declinationem: duplicem habet accentum. Nam si in ultima syllaba habet accentum: facit in genitiuo huius sarpedontis: si uero in penultima facit sarpedonis.
- T**ribulis habet penultimam productam: & sup illa accentum: Horatius: Vt cū pileolo soleas conuiuia tribulis. Martialis in octauo. Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli.
- T**orcular etiam super penultima habet accentum.
- T**heodorus habet accentū: ut uidimus in dictione Heliodorus.
- P**rothetis cū. l. sequente. th. aspirato. & in ultima cum. i. latino scribitur: dici pōt

- appositio uel additamētū. ut in principio dictionis alicuius additur: littera uel syllaba: ut cum dicimus gnatum pro natum: astans pro stans. Virgilius in .ii. zneidos Arduus armatos mediis in mœnibus astans.
- F**undit equus uictorq; sinon. & cōponitur ex pros: quod est ad: & θέσις positio
- P**rotagoras cum. t. exili scribitur: fuit teste Apollodoro Abderites & Mæandri filius: siue Artemonis ut alii dicunt. at uero Eupolis illum fuisse teium retulit: & fuit teste Apulegio in quarto Floridori cum primis rethorice inuentoribus per facundus. hunc teste Gellio libro quinto noctium atticarum in studiis doctrinarum egregius: cuius nomine Plato libros suos illi in clyto scripsit adolescentem autem uictus querendi gratia in mercedem missum: uecturamq; onerum corpore suo facturauisse quod genus græci αχόροπος uocant latine baiulos appellamus. Et late deinde prosequitur quæadmodum Democritus Abderites ex eo genere oneris animi illius acie; solertiamq; cognouit: secūq; adduxit: ut habuit: atq; sumptum ministravit: & philosophias docuit: & eum esse fecit: quātus postea fuit. Idem teste Fauorino uocatus est sapientia: dixitq; de diis non posse statuere an sint an non sint: ob quod pulsus fuit ab atheniensibus: & eius libri in foro concremati fuere. Idem teste Heraclito thuriis leges dedit. Et cum iam nagenarius siciliam nauigasset: obiit. fuit alius astrologus: & alius stoicus philosophus.
- P**rotefilaus cum. t. exili: & i. latino: atq; unico. f. scribitur: ut ostendit Ouidius in heroidibus qui ait: Bella gerant alii: protefilaus amet. Homerus uero nonnunq; cum duplicato. l. ratione metri scripsit: fuit ex phylace oppido thessalia: Isiphylus filius: habuitque uxorem Laodomiam filiam Acasti: ipsa dicente apud Ouidium in .xiii. epistolarum heroidum. Vix socer Isiphylus: uix me grandæuus acastus: Vix mater gelida mæsta refecit aqua. Et cum unus esset ex græcorum duobus qui ad troiam iuuerūt: & primus ex nauibus in litus profileret. ab Hectore interfectus fuit.
- P**roteus cum. t. exili scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia Oceani & Tethyos filius: habuitq; patriam pallenem in thessalia: qua relicta regnauit in carpatho insula. Imperauitq; etiam ægyptis: & fuit uates maximus: de quo plura Virgil. in quarto georgicorum scripsit: aliiq; poetæ diuersi græci: & latini. Vnde Theocritus ὄσ' ἄπορτῶσ' φωκῆσ' καὶ θέσ' ὠν ἔνευε: hoc est uti proteus deus existēs etiam phocas pauit.
- P**rothous cum. th. aspirato sequente. o. scribitur: fuit teste Homero libro .ii. iliados unus ex ducibus græcis: qui ex magnesia uenit ad troiam.
- P**rothogenes cum. t. exili scribitur: nomen est significans aliquem primi generis: & ut plurimum pro eo ponitur a poetis: q se talē confingit: ut Iuuenalis in .iii. satyra: Non est romano cuiq; locus: hic ubi regnat Protogenes aliquis: fuit etiam nomen cuiusdam pictoris illustris: qui teste Gellio in fine libri .xv. noctium atticarum memoratissimam illam imaginem Hylisi apud rhodios in ædibus quibusdam publice factis extra muros urbis pinxit.
- P**rotogenia cum. t. exili scribitur: fuit teste Aristarcho super decimum odyssæ Deucalionis filia ex pyrtha.
- P**rothenor cū. th. aspirato sequente. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero in .ii. iliados: unus ex quinque boericorum duobus: q ad troiam uenerunt.
- P**rotocollum cū. c. & . t. exilibus atq; duplicato. l. scribitur: Dicunt nonnulli posse

hoc quoque uerbum interpretari p prima cōglutinatione: hoc est pro prima illa & raptim confecta scriptura: quæ aliā magis compositam desiderat. Et quia in cæteræ glutino quæ p tabulas extensa erat: protocollū idest prima conglutinatio uocata ē: ita ut *πρωτον* primum dicat: & *κολλησις* glutinatio: Alii uero non cum duplicato. l. sed cum simplo protocolum: idest primū. l. scripture membrū *κωλον* enim membrum dicit interpretari uolunt.

- P** rotologia cum. t. exili scribitur: & quasi prima locutio.
- P** rotomartyr absq; aspiratione: & cum. y. græco scribitur: estq; protos. idest primus martyr.
- P** rotonotarius absq; aliqua aspiratione scribitur: dictio est ex græco: quod est protos: idest primus: & notarius: quæ dictio est latina: a nota scilicet deducta: hoc ē primus notarius.
- P** roxeneta absq; aliqua diphthongo: & cum. x. cōsonante: atq; t. exili scribitur: dictio est græca: & qua utitur Demosthenes contra Aeschinē: deduciturq; a *ῥωξενίζω*. quod est hospitio coopto. Sed ille iam apud nos dicitur: qui compositor & mediator est emibilium & uendibilium.
- P** salmus cum. f. immediate post. p. scribitur: dicitq; potest latine canticum. Nam a *ψάλλω* uerbo græco: quod est canto deducitur: unde & psalterium.
- P** saltria cum. f. post. p. & t. exili atque. i. latino scribitur: dicebatur apud romanos illa: quæ sequebatur: & amabat istriones: & deducitur a psallo quod ē cāto quia illi quos eiusmodi foemina amabat: quotidie in scænis cantare solebant. Iuuenalis: Quæ psalteria penem.
- P** salmodia eodem modo scribitur: & componitur ex psalmo: & odia qui est cātus Quod si plene transferretur deberet cum diphthongo psalmodia scribi: sed ut græcus sonus conseruetur: dicitur psalmodia sicut prosodia.
- P** sammis cum duplicato. m. & i. latino scribitur: fuit Neci regis ægypti filius. cui teste Herodoto libro historiarum secundo in regno successit.
- P** sammenitus cum duplicato. m. & i. latino atq; t. exili scribitur: fuit Amasis filius & ægypti rex: qui teste Herodoto libro historiarum. iii. mortuo patre p id tēpus: quo uix in ægyptum Cambyse traiecerat: apud memphim una cum reliquis ægyptiorum a Cambyse proelio superatus captus est.
- P** sammethicus cum duplicato. m. & t. exili atq; i. latino: & ch. aspirato scribitur fuit antiquus ægyptiorum rex: ante hunc teste Herodoto lib. histo. ii. qui de illo late ptractat. Aegyptii primos omnium hominum se esse putabant. postea uero huius industria didicerunt phrygas primos fuisse: se uero secundos.
- P** pseudus cum. eu. diphthongo in prima syllaba scribitur: dicitur apud nos falsus & inde pseudo propheta falsus.
- P** sylli cum. y. græco subsequente duplicato. l. scribitur: populi sunt i libya iuxta nasamonibus: atq; ppinquoiores garamantas. hi teste Herodoto libro historiarum quarto contra noxium uitrus incredibili corporis firmitate muniti erant: quod Lucanus in. viii. tetigit cum ait Gens unica terras.
Incolit: a scæuo serpentum innoxia morfu.
Marmaridæ psylli par lingua potentibus herbis. & reliqua: quæ psequitur. Sed ut dixit Herodotus hæc gens prorsus deleta fuit: nec quicq; præter opinionem de uestigio sui nominis reliquerunt. Quod p quem modum euenerit: ipse idē præfato libro descripsit. Cuius locū Gellius lib. xvi. noctiū atticarum elegantissime

per hunc modū pene ad litterā traduxit: dicens psyllos quondam fuisse in terra aphrica cōterminos nasamonibus: austrūq; i sinibus: eorū quodā in tempore p quā ualidū ac diuturnum flauisse: eo flatu aquā omnē in locis: in qbus colebant exaruisse: psyllos re aquaria defectos: eā iniuriā grauiter austro succensuisse: decretūq; fecisse uti armis sumptis ad austrū: p inde qsi ad hostem iure belli res petita proficiscerentur: atq; ita pfectis uentum austrū magno spiritus agmine uenisse obuiam: eosq; uniuersos euz omnibus copiis armisq; tumultis mōtibsq; arenarum supuectis opuisse: eo facto psyllos ad unum omnes interiisse. Itaq; eorum fines a nasamonibus occupatos. hos dixit Plinius circa initium libri. vii. a Psyllo rege cognominatos. Similes ex his fuerunt marsi in italia.

- P** sitacus cum. i. latino & t. ac. c. exilibus scribitur: auis est: quam teste Plinio libro decimo naturalis historiarum: & Solino similiter in collectaneis india sola mittit sed nunc quoq; iuxta meroen & ægyptuz capi comperimus: ipsa colore uiridis est cum torque puniceo. Cuius rostri tanta est duricies: ut si e sublimi præcipitetur in saxum nixu oris se conseruat illæsum: quæ tenet quinos digitos: habet autem ternos cæteri: & cum linguam longe latioremq; cæteri e aues habeant: articulara exprimit uerba.
- P** sythium prima cum. y. græco sequens cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: genus est passii. de quo late uidebimus in dictione surrhentum.
- P** sora cum unico. r. scribitur: dicitur latine scabies: quo uocabulo sæpe utit Plinius in naturali historia.
- P** thia prima cum. th. aspirato immediate subsequente. i. latino scribitur: sicq; frequentius scribitur. licet Homerus addat quandoq; aspirationem ad. p. & dicat phthia: fuit thessaliæ regio: & Achillis patria: ut diuersis in locis ostendit Homerus: & nos late uidimus in dictione asopus. uerum latini nostri poetæ consueuerunt interponere aliud. i. & dicere phithiam tribus scilicet cum syllabis: ut Briseis in epistola ad Achillem apud Ouidium in heroidibus: Quam sine me phithiis canescant æquora remis.
Et uideam puppes ire relicta tuas. Virgi. in. i. æneidos: Veniet iustis labētibus ætas: Cum domus assarici phithiam claraq; mycenæ: Seruitio premet ac uictis dominabitur argis: sic græci mnam & nos minam dicimus.
- P** thisis cum. th. aspirato & i. latino utrobique scribitur: est exulceratio pulmonis ex humorum concursu.
- P** tyfis prima absq; aliqua aspiratione & y. græco sequens cum. i. latino scribitur: dicitur spuitio: & a *τυφω*. quod est spuo deducitur.
- P** teria cum. t. exili & i. latino scribitur. locus est capadotiæ munitissimus: apud sinopem ciuitatem: ubi Cræsus primum cum Cyro pugnavit.
- P** tolemæus prima cū. p. & t. exilibus: atq; o. uocali: secunda cum. e. absq; diphthongo quā nōnulli i. o. cōuertunt: penultima cū. æ. diphthongo scribitur: nomē est proprium deductū a *πτολέμω*: quod apud æoles: idem est quod apud attices *πτολέμω* sine. t. i. pugno: & est apud grāmaticos regula: q; omnia nomina desinentia in eus: & a uerbis circūflexis deducta: semp. æ. diphthogū detinet in penultima: ut *τιμω*: quod est æstimo: iudico. honoro Timæus: *πτολέμω* Ptolemæus Et fuerunt hoc nomine uocati uiri qplures clarissimi. & reges ægyptii: quibus Ptolemus Lagi gregarii militis filius initium dedit. Nam sic teste Iustino libro decimotertio: & xvii. suorum epitomatum uirtute sua humilitatem patris ex-

cedens: unus ex patriciis Alexandri magni effectus ē. post cuius mortē potitus ægyptum aphricāq; & magnam arabiaē partem: post quadragesimo anno regni sui tam amplum successoribus splendorem reliquit: quod subsequentes ægyptii omnes reges Ptolemæi ab illo dicti sunt. Reliquit hic duos filios Ptolemæuz Philadelphum: & Ptolemæum Ceraunum. Philadelphus illi successit in regno uir sane doctissimus: & Stratonis philosophi discipulus. Qui & bibliothecam illam nominatissimam fecit: quæ usque ad primū alexandrinum romanorū bellum durauit. Et cum annis triginta octo regnasset: diem extremum obiuit: cui Ptolemeus filius cognomēto Euergetes in regno successit. Hic sex & uiginti annos regnans moritur. Cui & filius Ptolemeus Philopater dictus hæres successit in regno: qui cum decem & septem annis regnasset uita decessit. post quem filius eius Ptolemæus Epiphanes uiginti quattuor annos regnum tenuit: cui per trigintaquinq; annos Ptolemæus Philomater cognominatus successit in regno. post quem Ptolemæus alter Euergetes nouem & uiginti annis regnauit. post hunc Ptolemæus Phytho: qui & Soter etiam cognominatus fuit: decem & septem annis regnauit. Huic Ptolemæus Alexander per decem annos successit: post quem nequissimus ille adolescens Ptolemæus Dionysius qui Pompeium magnum truncari permisit ultima regnauit: fuerunt & nonnulli alii Ptolemei ut filius Pyrrhi regis. Item & quidam Cypriorum rex: qui suis diuitiis romanū ditauit ærarium. fuit & astrologus ex ægypto non stirpe regia: quæ longe ante illum defecerat: sed pheludiensis qui floruit temporibus Traiani & Hadriani imperatorum: ut ipse in quinto nono & decimo maioris sui operis attestatur.

Purpurissa cum. i. latino: & duplicato. s. scribitur: color est qui bombyci immixtus: mulierum genas tingere consuevit: de quo uidimus in dictione phucus.

APVD Græcos initio dictionum semper aspiratur: ut in primo horum commentariorum libro monstrauimus. Rhadamanthus cum. th. aspirato scribitur: fuit louis filius ex Europa: & rex lyciæ: quo tempore apud argos regnabat Danaus: hic quia uir fuit seuerus: & iustitiæ executor: a poetis fingitur apud inferos nocentum explorare culpas: dicente Virgi. lib. ænei. vi.

Cnosius hic rhadamanthus habet durissima regna: Castigatq; auditq; dolos: subigitq; fateri

Quæ quis apud superos furto lætatus inani:
Distulit in seram commissa piacula mortem.

Rhamnys ultima cuz. m. ante. n. & y. græco scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. vi. Vrbs in euboia: in qua Fortuna maxime colebatur. Quod Lucretius tetigit libro quinto de euboia loqueretur dicens: Et tumidis in festa colit q̄ numina rhamnys: unde & ipsa Fortuna a poetis nonnunq; rhamnusia dicta fuit: conuersione scilicet. y. græci in. u. nostrum: ut Ouid. libro. v. tristium: Exiget ad dignas ultrix rhamnusia poenas: & luuenalis in satyra.

Rhamnusia cum. m. ante. n. in secunda scribitur: dicebatur a poetis Fortuna. ut in præcedenti dictione uidimus.

Rhamnetes cum. m. ante. n. & r. exili scribitur: nomen est uiri proprium: de quo Virgi. in. ix. æneidos meminuit.

Rhamninus cum. m. ante. p. & t. latino utrobique: atq; r. exili scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. ii. rex in egypto post Protea.

Rhaphanum cum. ph. aspirato scribitur: herba est quæ & alio nomine: utputo latum dicta est: ut in ea dictione uidimus.

Rhea cum. e. absq; diphthongo scribitur: fuit filia Cæli ex Vesta: & soror atq; uxor Saturni: ut uidimus in dictione ops.

Rhebanus cum unico. n. scribitur: est Orptheo teste in argonautica fluuius in faucibus bosphori thracii. Idem Pli. in. v. suæ naturalis historiæ confirmauit.

Rhegyum cum. y. græco scribitur: ciuitas est teste Liuius in. iiii. de secundo bello punico: in ultimo calabryæ seu brutiorum: eo. s. in loco q̄ italia a sicilia dirupta est unde & a ρηγύω: quod est dirumpo nomen assumpsit. Et rhegyni qui ex hoc sunt oppido cognominantur ab historicis. Et etiā regium sine aspiratiōe ipsius r. & i. latino oppidū aliud est in gallia cisalpina: a quo regientes ciues cognominantur ab historicis: & nō rhegyni: sicut cumani ex oppido cumarum in campania: & comenses ex como oppido galliæ. Item albani ex alba oppido quod est in latio: & albenses ex alba oppido ad lacum fucinum.

Rhesus cum. e. absq; diphthongo & unico. s. scribitur: fuit teste Homero in. x. iliados rex thraciæ: qui cum albisimis equis & magnanimis in adiutorium troianorum deuenisset: a Diomede & Vlyxe noctu clam abstractis in castris suis interceptus fuit. Est etiam fluuii troiani nomen: ut idem circa initium libri. xii. demonstrauit.

Rhetorica cū. r. & c. exilibus: atq; i. latino scribitur: dicitur a nostris oratoria.

Rhetor eodem modo scribitur: dicitur a nostris orator: q̄q; iam diuersa significare dicuntur. Nam orator is dicitur qui causas orat. uel in iudiciis: uel in concionibus. **R**hetor uero non iam orator: sed rhetoricæ professor dicitur: & greca declinatione facit in accusatiuo **rhetora**. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris de Demosthene loquens ait: quem pater ardentis massæ fuligine lippus: A carbone & forcipibus gladiosq; parante incude. & lutho uulcano ad **rhetora** misit: id est ad professorem rhetoricæ. Sane oratores nonnunq; etiam legati a perorando pro republica nominati sunt. Virgilius in. x. æneidos: lamq; oratores aderat ex urbe latina. **Declamator** autem is dicitur qui studiis apud rhetorem in conuentu scholasticorum fictam causam orat. At ipse quoque **rhetor**: & quicumq; alius si etiam extra scholam hoc genere utitur: siue ut alios siue ut se exerceat **declamator** uocatur.

Rheuma cum aspiratione ipsius. r. similiter scribitur. Nam dictio græca est: quæ latine eruptio siue fluor dici potest.

Rhexenor absque aliqua diphthongo: & cum. x. consonante scribitur: fuit teste Homero circa initium libri. vii. odysseæ Nausithoi filius: & frater Alcinoi regis phæacum.

Rhinoceron cum. i. latino. & c. exili scribitur: animal est quadrupes habens in rhino: id est naso ceras. i. cornu. Nam & alio nomine dici **monoceron** nonnulli uolunt eo q̄ unicum cornu habeat: quod aliud animal esse puto: & in fronte cornu illud habere existimo: atq; latine **unicornis** dici. Sed **rhinoceron** habere repandum cornu dixit Solinus. i. recuruum: quod subinde attritū cautibus in mucronem exditat eo q̄ aduersus elephantos prælietur: par ipsis longitudine: breuior ceteris: naturali telo alium petens: quam solā intelligit ictibus suis putā. Estq;

*rhetores / Latina
Rhetora / græca*

- bestiæ eodem Solino teste color buxeus.
- R hynitalcus: prima cū. y. græco: sequens cū. i. latio: reliquæ sine aspiratiōe scribūt fuit uir thracicus: cuius exēplo teste Plutarcho in uita Romuli Cæsar sæpe dice re cōsueuerat: amare quidē ē pditiōne: sed pditores magnope abhorrere.
- R hypes cum. y. græco scribitur: populi sunt achiuorum.
- R hiphæi prima cum. i. latino: sequens cum. ph. aspirato & .æ. diphthongo scribit Sic quoq; dicuntur quidā scythici montes a perpetuo uētorum flatu. Nā ριφιξω græce dicitur: quod apud nos flo. Virgi. in. iii. georgi. Gens effræna uirum rhi phæo tunditur euro.
- R hipæ: prima cū. i. latino: sequens cū. p. absq; aspiratione & .æ. diph. scribitur: sūt teste Seruio sup nono æneidos: montes in arcadia quos a scythicorum differen tiam nos sine aspiratione ipsius. p. scribere & pferre consueuisse dixit.
- R hytius prima cum. y. græco: sequens cum. t. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados ciuitas cretæ.
- R hythmus prima cum. y. græco: sequens cum. th. aspirato in subsequente scribit Nec aliud latine q̄ numerum designat. Quintilianus libro nono de institutiōe oratoria. Sunt inquit numeri rhythmici: ut & Cicero ipse cōstituit: & secutus eū Virgi. cum dixit: Numeros memini si uerba tenerem: & Hora. i. carminibus: Nu meris quæ fertur lege solutis. Et pergit Quintilianus thymmi ut dixit neque finem habent certum: nec ullam in contextu uarietatem: sed qua cœperūt sub latione ad positionem usque decurrunt.
- R hœtus prima cū. œ. diphthōgo: sequens cū. t. exili scribitur: mons est troianus in quo Ajax tælamonius: postq̄ se ipsum interfecit sepultus fuit: unde & rhoeteus d ducitur: qui græce ρορτιδος dicitur. Sed nonnūq̄ quidem abiicientes. i. retine mus. e. productam: ut Virgi. in. iii. ænei. Primum rhoeteas aduectus in oras Ali quando uero diphthōgus ipsa a nostris diuiditur rhoeteius rhoeteia rhoeteium Virgi. in. v. ænei. Nō beroe nobis: nō hæc rhoeteia mater ē. Dorieli coniunx.
- R hodope cum unico. p. scribitur. mons est thraciz: ut dixit Florus libro suarum historiarum. iii. Sic quoq; a Rhodope regina thraciz ibi sepulta cognominatus Solinus uero dixit mōtem esse mygdoniz quæ portio est macedoniz sed utrū q; esse potest: quia conterminæ sunt regiones: & ut ait Seruius super. iii. georgi corum. Rhodope in plagam orientalem porrigitur: & septentrionalem reflectit Ideo ait. Virgi. Quaque redit mediū rhodope porrecta subaxem. Illic clausa tenent stabulis armenta. & reliqua.
- R hodos cum unico. d. scribitur: insula est lyciz teste Pomponio libro secundo: & prima cycladum uenientibus ab oriente: in qua rosæ capulum dicitur a nōnul lis fuisse inuentum: dum urbis fundamenta foderentur: a quo & ciuitas & in sula cognominata putatur. Nam rhodos græce latine rosa dicitur. huius circui rus admirandus: ut uidimus in dictione colossus.
- R hodia cum. i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympa quædam filia Oceani & Tethyos.
- R hodeus eodem modo scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia: & Homero iux ta initium. xii. iliados fluuius troianus olim ex monte ida effluens: nunc uero ita deperditus: ut comperiri non possit.
- R hodopis cum. i. latino scribitur: & facit in genitiuo declinatione quidem græ ca rhodopidos: latine uero rhodopidis: fuit meretrix quædam thraciz miræ

pulchritudinis: quæ teste Herodoto libro historiarum. ii. una cum Aesopo capti ua. fuit: illam Charasses mitylæus frater Sapphus poetissæ maxima pecunia redemit: ut idem Herodotus in eodem libro restatur. Cuius etiam rei meminit Sappho soror in epistola ad Phaonem cum ait: Arsit iops frater uictus mereti cis amore: Multaq; cum multo damna pudore tulit. hanc eandem Plinius libro xxvi. naturalis historiz pyramidem laudatissimam construxisse dixit: nequis opes regum miretur: ut maiore sit miraculo eā tatas opes meretricio quæstu cō quisse. asseritq; una cum Herodoto illam Aesopi fabellarum philosophi: & cōpo sitionis conseruam & contubernalem fuisse.

R homphæa cū. æ. diph. in penultia scribit. dici pōt framea: genus est gladii.

R hozolani cum aspiratione principii: & .x. consonante atq; unico. l. scribitur: po puli sunt scythici ultra danubium: quos dici rutenos puto: de quibus in dictio ne bastarne uidimus.

R roma cum aspiratione principii (ut nōnulli uoluerunt) scribitur: Qui & græcū esse uocabulum ex auctoritate magnorum uirorum cōtendunt. Nā Solinus in initio sui operis: sunt inquit qui uideri uelint rhomæ uocabulum ab Euandro primū datum: cum oppidū ibi offendisset: quod extructū ante ualentia dixerit latina iuuentus. seruataq; significatione impositi prius nominis rhomā græce ualentiam ipsam nominarunt. Idem Hieronymus noster a ρωμη: quod robor i dicat: & ualentia denominatam romā asserit. Vnde & Macrobius libro. iii. satur naliū. romani (inquit) ipsius nostræ urbis latinum nomen ignotum esse uolu erunt. Itaq; uelut nomē græcum: & nō latinum cū aspiratione ipsius. r. illi uidē q hæc inducunt scribere uoluerunt. Quorū nōnulli deinde sententiā cōmuta tes (ut ex eorundē nouis inscriptiōibus aspeximus) antiquā scripturā sequētes: absq; aspiratione romā iā scribere decreuerunt. Itaq; & nos cū illis illorū sequimur sententiā: q romāz nō a græco accēptā: sed latinam. & a Romulo cognominatā esse asserunt. Nā & græcus ipse Plutarchus de eo nomē unde & qua potissimū causa emanauerit: sententias cum plurimas rettulisset: eam tandem ueram esse dixit: quam Varro: & Liuius noster: & exactissimi quiq; græci asseruerunt: a cō ditore Romulo urbis romæ nomen accēptum fuisse. Idemq; Salustius asseuera uit. At uero Romulum latinam etymologiam habere ex eo potissimum constat quod dixit Ouidius libro fastorum:

Arbor erat. remanent uestigia: quæq; uocatur

Romula nunc ficus: romula ficus erat. Quam sane ficum sic quoq; uocatam a rominando dixit Plutarchus in uita Romuli: cum sub ea pecudes æstatis tēpo re frigora captantes: herbas rominare consueuerunt. Vel ut dixit Plinius libro decimoquinto naturalis historiz ab eo quod sub illa inuenta est lupa: Romulo & Remo infantibus præbens rumen: ita enim tunc ut ait uocabant mammam. Quāobrem cum ipso. r. absq; aspiratione romam scribendam puto. Idemque ab antiquis nostris in numismatibus: & marmorum inscriptionibus obseruatum conspeximus. Romæ igitur ambitum diuersis temporibus fuisse uarium: ex di uersorum auctoritate comprobari posse uidetur. Nam primus quidem ambi tus: teste Cornelio Tacito a foro boario ubi æreum inquit taurum aspiciamus: quia id genus animalium aratro subditur: sulcus designandi oppidi cœptus: ut magnam Herculis aram amplectaretur. Inde certis spaciis interiecti lapi des per ima montis palatini ad aram Consultii: mox ad curias ueteres: tum ad

not solum

Diug hio
idz
Macrobii liq. saturni

ro greci ppg pluarchi.

Varro.
Liuius.
Salustius

Quid li fastoz.

Romæ ambitus

facellum Iarem forunq; romanū: & capitolium non a Romulo: sed a Tito Tacito additum progressum est. Quæ omnia loca cum ad radices palatini montis fuerint. in sequentibus designare curabimus. Pli. uero in. iii. naturalis historię ex Augusti traditionibus scribit urbis ambitum suo tempore milia passuum uiginti continere. portasq; habere triginta: & tunc quoq; septem clausas esse. Flavius autem Vopiscus scribit Aurelium imperatorem ambitum urbis ad triginta milia passuum ampliassse: nec de portis mentionem fecit. Quarum nomina ad plenum inuestigare: ac comperire difficile esset. Nam cum diuersis temporibus aucta fuerit: & quæ intra ultimum murorum ambitum remanebant: portarum formarum decusq; amitterent: fueritq; deinde roma diruta & contracta: illas prorsus inuestigare ac percipere uideretur impossibile. Sed earum tantum nomina explicabimus: quas apud historicos expressas comperimus: hoc est flumen tanam: collatinam: collina: exquilinam: uiminalem: neuiam: quequetulam: gabiufam: laurenalem: rudusculanam: rutumenam: latinam: appiam: atq; eadem capenam: trigeminam: aureliam: fontinalem: carmentalem: quæ & scelerata dicitur: pandana: & liberamugoniam: quæ & trigonia cognominatur: catulariam: triumphalem. Quarum etymologiam & situm: ut apud approbatos auctores comperimus: si non omnium: nonnullarum saltem explicare conabimur. Sed id primū prænotare liceat thyrin a septentrione urbem intrare: & ex latere meridiano uersus hostiam exire. Ita ut ex latere quidem dextero uaticanum comperiat: & ianiculum: quæ duo regionem transyberinam complent. a sinistro uero sit romanæ urbis ambitus septem complectens colles. Erat igitur porta flumentana illa cognominata: quam thyrin urbem intrans in sinistra ripæ parte relinquitur. Sic quoq; dicta teste Festo Pompeio: quod thyrin eam quandoq; influxerit. Nec in aliam ex dispositione loci influere thyrin potuisset de qua Liuius in. vi. ab urbe meminit cum ait. prædicta die in petilinum lutum extra portam flumentanarum. Quin & illam de cælo tractam meminit. Collatina uero porta: quæ per eundem circuitum ad sinistram thyrin partem: flumentanæ iam etiam contermina teste eodem Festo a collatia oppido prope romam in quod aliarum ciuitatum opes fuerunt collatæ appellata est. de quo Liuius in primo ab urbe dixit: collatia & quicquid circa illam agri erat sabinis ademptum est. hæc eadem multos postea annos pinciana dicta est: a palatio sibi propinquo cuius teste Cassiodoro in epistolis rex ostrogotorum primus Theodoricus de molita marmora rauennam portari curauit. Ad hanc consequens porta fuit quæ gabiufa dicebatur eo quod recta in Gabios duceret: Vnde & Liuius in bello macedo. gabiufam de cælo tactam fuisse commemorat. At subsequens porta quirinalis dicta fuit. Sic quoq; eodem Festo teste cognominata: quæ in collem quirinalem itur: siue quod proxime eaz Quirini facellum est. hæc eadem ut nonnulli uolunt aliquando ægonensis dicta fuit: eo quod mons ipse quirinalis prius ægonus cognominatus est. Alii uero aliam portam fuisse: & ad quendam quirinalis collem deduxisse contendunt qui eo nomine cognominatus fuit. huic proxima collina dicebatur: quæ ad quirinalem conducebat. Quod Varro ipse de lingua latina: sic quoq; indicare uidentur: cum dixit in quirinali colle plura sunt collium nomina. Nam collis triceps: ubi ædes Quirini: collis salutaris qui triceps: collis pollinaris. qui est ad ædem Salutis. & collis mutialis. ad ædem dei Diffidii. ab qua collium uarietate quam quirinalis habuit collis: dicta est porta collina. huic portæ propinquum

fuit Veneris erycinæ templum. de quo Ouidius libro fastorum.
Templa frequentari collinæ proxima portæ
Nunc decet. a siculo nomina rege tenent: Et hanc eandem rerum talium curiosi illam esse dicunt. quæ iam salaria nominatur. Quod nomen prius uia strata adfuisse Cornelius Tacitus indicat. Nam ingressum militum Vitelli imperatoris in urbem describens: inquit tertium agmen per salaria collinæ portæ appropinquabat. Festus uero ait: quod per eam sabinam a mari salem deferebant. Sequens porta & collinæ succedens uiminalis dicta: quia. scilicet ad uiminalem collē ducebat. Eadem ut nonnulli ferunt & numentana dicta fuit: cuius etymologiam nondum cõperit: atq; eam fuisse quæ sanctæ Agnetis nunc quoq; uocatur: nonnulli contendunt. huic exquilina succedit: quæ scilicet in aquilias itur: nunc ut ferunt sancti Laurentii: atq; etiam tyburtina appellatur. hanc eandem aliquando taurinam a capite tauri: quod illi insculptum erat nonnulli cognominatam fuisse credunt. Alii aliam taurinam ipsam extitisse contendunt. fuit & alia quæ neuia olim nunc maior dicitur. Sequens iam pridem est asinaria a priscis celimontana a celio monte: nunc similis sancti Ioannis uocatur. octaua cuius equiualeus in angulo clausa cernitur Metrodii porta dicebatur. Quin & omnes quas nominamus Liuius ipse in. ii. ab urbe cum Porsenæ obsidionem describeret: sic quoq; a maioribus cognominatas fuisse satis ostendit. Sequens porta ut omnes cõiectantur etiam nunc nomen retinet latina dicta fuit: quod ea in latium ducebat. Eadem uel illi propinqua capena dicebatur: de qua Solinus Italum inquit regem de insula siciliæ cum syracusanis ad lanum puenisse. ac eius consilio auxilioq; ciuitatem iuxta albulam condidisse capenam nomine a qua postmodum portæ capenæ nomen fuit. De eadem luuenalis in satyra Vmbrii: quæ unica rheda domum totam ad cumas deferebat inquit: Substitit ad ueteres arcus: quos latericios a Romulo constructos dicunt. Nec florentes postea opibus romani passi sunt in marmora cõmutari: ut antiquitatem & memoriam cõditoris cõseruarent: madidamq; capenam: ratione scilicet fontium propinquorum: Hic ubi nocturnæ numa constituebat amicæ: Nunc sacri fontis nemus & delubra locantur iudeis eadem uiam stratam habet: neapolim usq; ducentem: quæ appia dicta fuit. Nam fuit etiam romæ porta trigemina: per quam ut trigemini fratres Horatii exierunt: quando Curatios deinde ante albam occiderunt. Sed teste Liuius tertius qui superstes remansit: porta carena rediit: de illa tamen sapissime meminit Liuius: ut in bello macedonico ædiles inquit eo anno porticum unam extra portarum trigeminam emporio ad tyberim addito fuerunt. & libro quarto de urbe Minutius extra portam trigeminam boue aurato donatus est. hanc eandem esse quæ hostiensis deinde dicta fuit: eo quod hostiam uersus ducat quidam affirmare non dubitant. nunc uero sancti Pauli cognominari dicunt: quia ad eius ædem celeberrimam uergit. Ego uero an eadem sit: uel affirmare nequeo: sicut nec de porta aurelia: an ea sit quæ in loco ianiculi edito etiam nunc cõspicitur: & sancti Pancratii ob propinquitatem ad illius ædem appellatur: & illa fontinalis quæ ex ianiculo in uaticanum dimittit licet hoc quidem nonnulli certum asserant hoc tamen ex Festo habemus fontinalia fontium sacra esse: unde & romæ fontinalis porta. Et quia dixit romæ non puto id ianiculum contigisse: quod extra romam transyberinam erat: & magis capenam fuisse existimo iuxta quam fontes erant: qui eam madidam reddebant. Vnde ait Liuius in bello macedonico: censors uiam sternendam a porta capena

ad Martis ædem locauerunt. & alio lib. in eodem bello: ædibiles alteram porticū ad portam fontinalem ad Martis aram. qua ī campos iter esset pduxere. fuerūt aliarum. ut rettulimus portarum nomina: quæ uel itra breuioris circuitus mu- ros: uel amplioris locatæ erant: uel forte etiam eorūdem alio tempore fuerunt obseruata nomina. Quod exacte discerni posse impossibile existimo. Certi tamē sumus Romulum ipsum in suæ urbis cōstructione. tres portas statuisse: unam carmentalem: quæ & scelerata dicta fuit. Aliā pandanam: quæ & libera. Tertiā mugoniam: quæ & trigonia: hoc est triū angulorum cognominata fuit. Varro tamē dixit pandanā saturniæ urbis nomē portæ fuisse: nō dixit romæ. Verum eum locū roma postmodū cōplexa fuit: ut insequētibus apparebit. Itaque roma aucta etiam portarum nomē detinuerūt. Carmentalis porta a Carmēte matre Euandri: quæ inibi prius habitauerat dicta fuit: Illa uero carnibus: quibus res- ponsa dabat: cum Nicostrata uocabulo græco uocaretur. Quare dixit Virgili- us in. viii. æneidos. Et carnētalem romano nomine portam: Sed postea teste. Fe- sto scelerata uocata est: quod per eam trecenti Fabii cum clientibus quinq; mili- bus egressi: aduersus hetruscos ad amnem cremeram omnes interfecti sunt. Vn- de de illa ait Ouidius libro saltorum:

Carmentis portæ dextra est uia proxima iano:

Ire per hanc noli quisquis es omen habet.

Illā fama refert fabios exisse trecentos.

Porta uacat culpa: sed tamen omen habet. At uero pādanz & mugoniæ etymo- logiam nōdum comperi. Querquetulana autem porta: de qua supra mentionē fecimus: ubi fuerit incertum habemus: ea tamen sic quoq; cognominata fuit: te- ste Festo quod quercum intra muros iuxta se habeat: Quin & de lauernali sic ī- quit: lauerniones fures antiqui dicebant: quod sub tutela deæ Lauernæ essent in quo uis loco obscuro: abditoq; hinc & lauernalis porta: hæc illius uerba. Ru- dusculana eodem teste appellata est: quasi rudis & impolita sit relicta. Dixit etiā rutumenam Item Festus a nomine cuiusdam aurigæ cognominatā fuisse. Quæ & catulariam sic quoq; cognominatam uoluit: quia haud longe ab ea ad placā dum canticulæ sidus inimicum frugibus ruffæ canes immolabātur: ut fruges maturescētes ad maturitatem perducantur. Triumphalis uero porta: quam in- ter alias ultimam nominauimus: omnium romanæ urbis celeberrima fuit. Sic quoque cognominata quia per eam & nullam aliam triumphū agebātur. huius portæ adhuc intima fundamentorum molles in extrema thybridis ripa conspi- ci possunt: & pons similiter ad illam conducens: cuius pilarum bases a crustis marmorum decrustatæ ī ipso thyberi ab portæ ripa: usq; ad hospitale sancti spi- ritus: etiam nostro tempore decernuntur: a quo loco usq; ad Neronis circum: ī quo Cæii Calliculæ obeliscus: aspicitur: qui nunc quoq; corrupte Iulia nuncu- patur: & ad sinistrum latus basilicæ beati Petri adiacet: triumphale territorium nuncupatur. Sed de porta meminit Iosaphus approbatissimus historicus libro septimo de captiuitate iudaica: ubi Vaspasiani p̄cipis & Titi filii de iudæis tri- umphum describens ait ipsos enim imperatores: qui non in palatio maiori: sed in Isidis templo nocte quieuerant ad octauianas ambulationes transiuisse: ubi eos senatus & honorati equites p̄stolabantur. Et cum fauor militaris eosdem meritis honorasset laudibus: uotis ritæ celebratis ad portam recessisse: quæ ab eo quod per illam semper triumphorum pompa duceretur nomen accēpit: si-

nūq; pompæ erat Capitolini Iouis templum. Suetonius etiam de funere Octa- uiani loquens ait: quosdam senatores censuisse Augusti funus porta triumphali ducendum: Sed de territorio triumphali non parum est testimonium Dama- si: qui scripsit beatum Petrum sepultum fuisse in uaticano iuxta territoriu tri- umphale. Verum & triumphale territorium: & adherentia illi loca uaticani no- men a uaticano colle assumpserunt: de quo Iuuenalis in satyra Credi pudicitiam meminit cum ait: Et uaticano fragiles de monte patellas: Martialis & cum ait: Quid de tucca iuuat uetulo miscere phalerno in uaticanis condita musta ca- dis: Nam & patellæ olim ut nunc ex creta uaticani montis formabantur. Sed unde collis ipse uaticani nomen assumpserit: dixit Festus: q̄ eo potius sit popu- lus romanus. uatum responso: pulsus hetruscis. Gellius uero in libro noctium at- ticarum. xviii. Agrum inquit uaticanum: & eiusdem agri deuz p̄sidē appella- tum accēpimus a uaticiniis: quæ ui atq; instinctu eius dei ī eo agro fieri solita erant. Sed p̄ter has cās: & aliā rettulit Varro in libris diuinarū rerum dicens. Quēadmodū aruis deus appellatus: atq; ei statura infima uia noua: q̄ eo in lo- co diuinitus uox edita erat. Ita uaticanus deus nominatus: penes quem essent uocis humanæ initia: quoniam pueri simul atq; p̄ti sunt eā uocem edunt: quæ prima in uaticano syllaba est. Idcircoq; uagite dicit exprimente uerbo sonuz uo- cis recentis. Et constat iam uaticanum collem eum esse qui ecclesiæ beati Petri adiacet: nec supra illum: aut propinquum fuisse Neronis palatium: ut inscū q̄- dam mentiuntur: de quo in sequentibus pertractabimus. Sed teste Cornelio Ta- cito: apud quem gesta Neronis particulariter describuntur: Clausit inquit Ne- ro in ualle uaticana spacium: in quo equos regetet: haud promiscuo spectacu- lo: de quo in dictione circus: & dictione obeliscus satis uidimus. Et subdit idem auctor Neronem apud nemus: quod nauali stagno circūposuit extruxisse con- uentacula: & cauponas reliquaq; q̄ legere cupit ibidem poterit. Rettulit etiā Plī- nius circa finē. xvi. naturalis historiæ. liber uetustiore urbe suo tempore uati- cano ilicem esse. In qua titulus æreis litteris & hetruscis: quæ religione arborem iam tunc dignam fuisse significant. Sed p̄cunctis rebus celebrior & religiosi- or cōspicitur uaticanus reliquiis beati Petri: & eius excelsa basilica: ac romani pontificis palatio: quod Nicolaus papa eo nomine secundus primum fundauit ac grande uiridarium fortissimis muris cinxit. Sed iam mirum in modum: & pene incredibili ornatu instaurat id Nicolaus quintus totius orbis delitiæ: ac re- ligio: qui diuina sua uirtute pontificatus maximi gradum summum ascendit. Vaticanum uero primitus Leo papa quartus muro muniuit: & de suo nomē ciuitatem leoninam uocauit. Ea sex portas etiam nunc stātes habet. Quarū pri- ma in ianiculum dimittens ab ecclesia cui subiacet sancti spiritus nomen accē- pit. Alia est edito ī colle sita pertusa: hoc est perforata uocatur. Tertia iuxta mæ- tam a sinistro latere aposterulano quodam Saxone iuxta illam habitante: poste- rulæ nomen accepit. Quarta quæ pontificis uiridario subiacet: ab ecclesia beati Peregrini nomen accēpit. nunc uiridaria uocatur. Quinta iuxta mætam Ha- driani: quod nunc castrum sancti Angeli uocatur. & qua in campos itur sancti Angeli porta uocatur. Sexta ea est: quæ similiter sub ipsa Hadriani: mæta ad ur- bem per pontem ipsius Hadriani conducit: atq; ab æneis foribus ænea uocatur. Et hæc hæctenus. nunc de collibus urbis uidendum restat: qui septē ab aucto- ribus describuntur: dicente Virgilio libro georgicorum secundo scilicet & rerū

facta est pulcherrima roma: Septemque una sibi muro circumdedit arces. Quorum nomina sunt capitulinus: idem & tarpeius: auentinus: palatinus: cælius: exquilinus. uiminalis: & quirinalis. Ianiculus uero regionem ipsam totam transthyberinam: excepto uaticano indicat: sed absque Ianiculo: & naticano septicolis ipsa urbs dicebatur. Vnde apud romanos ipsos antiquitus festa erant: quæ septimontinalia uocabantur. Capitulinus igitur mons teste Varrone de lingua latina dictus est: quod cum in eo fundamenta ædis Iouis foderetur: caput humanum inuentum est. Et ut addit Liuius litteris tuscis annotatum. Sed ante hoc ipsum nomen eodem Varrone teste tarpeius a Tarpeia uirgine uestali dicebatur: quæ ibidem quoque a fabiis necata armis: & sepulta fuerat: quod etiam nunc teste Varrone tarpeium saxum appellatur. Et ut idem pergit hunc antea motem saturnum appellatum prodiderunt: & ab eo late saturniam terram. & etiam Ennius appellat antiquorum oppidum in hac fuisse saturnia scribitur. Eius uestigia etiam nunc inquit Varro manent tria. Quod saturni fanum in faucibus. Quod saturnia porta: quam Iunius scribit: ibi quam nunc uocant pandanam. Quod post ædem Saturni in ædificiorum legibus priuatis pariete: postici muri sunt scripti. hæc ille. fuit in hac arce capitolii celeberrimum Iouis optimi maximi templum: de quo sic inquit Cornelius Tacitus in. xviii. suarum historiarum. uouerat Tarquinius Priscus. rex bello sabino sedem Ioui optimi maximi lætisque sudamæra spe magis futuræ magnitudinis: quam tunc populo romano competeret. Mox Seruius Tullius fortiorum studio adiecit aliquid. Deinde Tarquinius superbus capta suessa & pometia per hostium spolia fecit. Sed gloria operis libertati seruata pulsus regibus Horatius puluillus iterum cõsul dedicauit magnifice. uerum teste Lactantio cum Tarquinius capitolium facere uellet: atque in eo loco multorum deorum sacella essent: consuluit eos per auguria utrum Ioui cederent. Et cedentibus cæteris solus deus terminus mansit: qui lapis erat in fornix ac rudis Vnde illum Virgilius capitolii immobile saxum uocat: & eum esse dicebat: quæ pro Ioue Saturnus dicitur uorasse: de quo

Sed facto capitolio supra ipsum terminum foramen est in tecto relictum: ut quæ non cesserat libero telo frueretur. Fecit etiam Augustus in capitolio ædem Ioui tonanti: dicente Suetonio: tonanti Ioui ædem in capitolio consecrauit: liberatus periculo cum expeditione cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perstrinxisset: unumque præsentem exanimasset: fuit & in eadem arce Iunonis montis templum: quod per hunc quoque modum ipsi deæ in capitolio dicatum fuit. Nam capta urbe a gallis: & obsesso capitolio: anseres ibidem erant Iunoni sacra: a quibus teste Liuius libro. v. ab urbe romani etiam in magna ciborum penuria abstinebant. Sed galli cum nocte sublustri tanto cum silentio ad summum capitolii uenissent: ut non modo custodes: uerum canes. pallerent: anseres ipsos sacros non fefellerent. Quorum clangore & allarum strepitu exitus. M. Manlius qui ante tertio anno consul fuerat: & cuius ædes in arce capitolii structæ erant correptis armis & alios ad arma ciens: gallos in ruinam: & præcipitium dedit. Quod & Virgilius in. viii. æneidos tetigit cum ait:
 In iunimo custos tarpeia manlius arcis
 Stabat pro templo & capitolia celsa tenebat.
 Romuleoque recens horrebat regia culmo:

Atque hic auratis uolucans argenteus anser:

Porticibus gallos in limine adesse canebat. His successibus elatus Manlius cum in maximas dissensiones cum Camillo: ex inuidia ut creditur deuenisset: a tribus militum cõsulari potestate creatis: dånatus crimine regni de tarpeia rupe: quæ a gallis tutatus fuerat: in tyberim precipitatus obcubuit: in cuius diruta domo Iunonis ædes constructa fuit: dicente Liuius libro. vii. ab urbe dictator scilicet Camillus ædem Iunoni monetæ uouit: cuius dånatus uoti: aut uictor romam reuertisset: dictatura se abdicauit: Senatus duumuiros ad eam ædem pro amplitudine reipublicæ faciendam creati iussit: locus in arce destinatus: quæ area ædium. M. Manlii capitolini fuerat. Vnde inquit Ouidius libro fastorum quinto.

Arce quoque in summa iunoni templa monetæ:

Ex uoto memorant facta camille tuo.

Ante domus manli fuerat: qui gallica quondam

A capitolino reppulit arua ioue. Sed ob quæ causam dicta fuerat monetæ ostendere uidetur Cicero libro diuinationum primo cum ait: Post illum cladem maximam a senonibus gallis factam: audita uox ex arce Iunonis fuit: ex quo Iuno illa appellata monetæ est: hæc ille. Ita ut si ante id tempus ab aliquo Iuno ipsa monetæ appellatur: non quidem ut tunc quoque: sed quia postea appellata fuit intelligendum est. fuit etiam in eadem arce capitolii Mineræ delubrum: ut ostendit Plinius libro. xxxv. naturalis historię. Nam loquens de Nicomacho pictore inquit: pinxit raptum Proserpinæ: quæ tabula fuit romæ in capitolio in Mineræ delubro. Et libro. xxxiii. scripserat molles quippe excogitatas uidemus statuarum quas collossos uocat. Talis est in capitolio Apollo translatus a Lucullo ex apollonia ponti urbe triginta cubitorum quingentis de talentis factus. Et infra subdit: habet in eodem capitolio admirationem & capita duo quæ Publius lætulus consul dicauit Alterum a Carete lindio Lysippi discipulo factum Alterum fecit Decius comparatione in tantum uictus ut artificium minime probabilis artificis uideatur. Dixit etiam Herculem esse in capitolio qui a tarento fuit translatus Et ut breuiter in his concludam testatur Seruius super secundum æneidos libro ubi ait Virgilius. Ecce autem panthus telis elapsus achiuum. in capitolio omnium deorum simulachra celebrari. Ex quo dixit Ammianus historicus libro. xxii. rerum gestarum huius totius arcis ornamenta quibuscunque ægyptiorum miraculis sunt anteposenda. Quare aurea capitolia cognominantur a Virgilio libro. viii. æneidos. Ad hanc autem arcem clius erat publicus non longe ab eo loco incipiens: ubi pons erat subleuius: qui iam sanctæ Mariæ uocatur: ut in sequentibus ostendemus quo iter a Ianiculo in fora ducebatur. De quo Ouidius libro fastorum primo inquit:

Vtque leuis custos armillis rapta fabinos

Ad summæ tactos duxerit arcis iter

Inde uelut nunc est per quem descendit inquit

Arduus in ualles per fora clius erat. Nam circa eum locum (ut uidebimus) duo fora iungebantur boarium. s. & piscarium. Boarium id dicebatur forum quod inter palatinum: & arcem capitolinam constitutum erat. In quo & lacus curtius continebatur Dicente Varrone de lingua latina in foro lacum curtium a Curtio dictum constat. Et subdit. Estque de illo triceps historia. Nam Procilius non idem prodidit quod Piso: nec quos is Cornelius a Procilio relatum in eo loco dehisse terram: & id

ex senatus consulto ad haruspices relatum esse responsum: deum Manio pesti-
lione postulare. Idem ciuem fortissimum eodem mitti. Tum quendam Curti-
um uirum fortem armatum ascendisse in equum: & a concordia uersum cum
equo in eo præcipitarum. Eo facto locum coisse: atq; eius corpus diuinitus hu-
masse: ac reliquisse genti suæ monumentum. Piso in annalibus scribit sabino
bello quod fuit Romulo & Tatius: cum romulis cum suis ex superiore parte im-
pressionem fecisset: Metius Curtius sabinus uir fortissimus in locum palustrē
qui tum fuit in foro anteq̃ cloacæ sint factæ secessisse: atq; ad suos in capitolium
recapisse: ab eo locum inuenisse nomen. hæc Varro. Cui & Liuius in septimo
ab urbe assentiri uidetur. Quam sane opinionem Plutarchus ipse in uita Romu-
li latius etiã prætractauit. Quin & Ouidius in libro fastorū. vi. sic quoq; dixit:

Curtius ille lacus siccus qui sustinet aras:
Non solida est tellus: sed fuit ante lacus. Et pergit Varro ad ea quæ dixerat sub-
dens: Cornelius uero & Lucretius scribunt eum locum esse fulguritium: & ex
senatus consulto septum esse. Id quia factum est a curcio consule: cum M. Me-
gentius fuit collega: curcium appellatum. Sed ut diximus hoc quoq; forum in
quo curcius locus erat: boarium uocabatur. quod ac ratione expressisse uidetur
cornelius Tacitus libro historiarum primo: quia eo in loco boues ad sulcū pro
ambitu urbis designandæ adhibiti primum sunt: ita ut ubi sulcus coeptus est:
æneus sit taurus. Quod etiam opinari facit capita bouum: quæ pene omnibus ro-
manis ædificiis insculpta uidemus: quasi ab optimo fieret bouis augurio: quod
in designanda urbe conceptum fuit. Alii a boue bouarium cognominatum fo-
rum dicunt: quem Hercules ibidem deuictō Caco Ioui immolauit: de quo Oui-
dius libro fastorum:

Immolat ex illis taurum tibi iuppiter unum
Victor: & euandrum ruriculaq; uocant:
Constituitq; sibi quæ maxima dicitur aram

Hic ubi pars urbis de boue nomen habet. Alii de bobus inibi uendundis & emū-
dis dictum putant. Inducuntq; in argumentum portam quandam marmore-
am circa ea loca adhuc restantem: hoc est ad latus ecclesiæ beati Georgii in uela-
bro: ubi hæc litteræ inscriptæ sunt. Imperatoribus Lucio Sero Septimio: & M.
Aurelio Antonino: & Iuliz Augustæ matri negotiantes boarii eorum numini:
Vnde & Varro de lingua latina ostendere uidetur dicēs. Quo quid generatur
conferrent forum appellatum additumq; ab eo cognomen: ut forum boarium
Macrobius in tertio saturnalium libro romæ autem inquit: uictoris Herculis
ædes sunt duæ: una ad portam trigeminam: altera in foro boario. huic & pisca-
rium forum coniunctum uidetur: quod iuxta tyberim fuisse idem Varro de li-
gua latina ostendere uidetur dicens: Secundum tyberim ad ianum forum pi-
scarium uocant: hoc est iuxta ianum: de quo Ouidius in libro fastorum primo
deum ipsum interrogat dicens:

Cum sint tot iani curstas sacratus in uno:
Hic ubi iuncta foris templa duobus habes. Ad quæ Ianus respondens historiam
refert belli sabini: quod uirginum raptarum gratia commissum est: quo cum ro-
mani portam: quæ sub radicibus collis erat: & ab aduētū ianualis postea dicta
fuit: claudere festinarent: quia in illam hostes ruebant: mox ut clausa est pate-
facta fuit. Vnde ait Ouidius id Iunoni impingens:

Et iam contingerant portam saturnia: cuius
Dempserat oppositas inuidiosa seras. Et ut dixit Macrobius in saturnalibus cuq;
iterum: ac tertio idem contigisset armati plurimi pro limine sterere custodes. S; cum
ex parte aduersa acri prælii certaretur: profertetque fama nostros fugere
territi aditu relinquunt. Tunc per patentem portam hostes irruunt. Sed re-
pente fertur ex eo loco ubi ædes est Iani: p hanc portā magna fluena aquarum
feruentium decurrisse multasq; cateruas hostium: tum ex feruore. tum rapida
uoragine deperisse. Vnde loqui pergit Ianus apud eundem poetam.
Cum tanto ueritus committere numine pugnam: id est cum Iunone.

Ipse meæ moui callidus artis opus:
Oraq; qua pollens ope sum fontana reclusi
Sumq; repentinas ei aculatus aquas
Ante tamen calidis sub læci sulphura uenis:

Clauderet ut tacito seruidus humor iter. Itaq; in eo loco ubi aquæ illæ calidæ
defluerunt templum Iano a Numa constructum fuit. Quod teste Liuius in pri-
mo: ille index belli pacisque fecit Numa apertum ut in armis esse ciuitatem.
Clausum pacatam circa omnes populos significaret. Nam cum apertum erat p
fecti ad bella sperare uidebantur suffragia opitulante deo: dicente eodez apud
Ouidium: Ut populo reditus pateant ad bella profecto. Tota patet dempra. ia-
nua nostra sera Pace fores obdo ne qua discedere possit. Virgilius uero dixit:
ut intus furor coerceretur. Scæua sedens supra arma: & centum uinctus aeris:
Post tergum nodis fremit horridus ore cruento. Sane teste Liuius bis deinde post
Numæ regnum clausum fuit. Semel Tito Manlio consule post primum bellum
punicum perfectum bellum. Iterum ut ait q; nostræ ætate dii dederunt: ut ui-
deremus post bellum actiacum ab imperatore Augusto pace terra mariq; parta
Rursum & tempore Vespasiani clausum fuisse: Suetonius est auctor. Sed tēplū
ipsum nonnulli hæc ipsa curiosius perscrutantes etiam nostræ ætate integrum
aspiri asseruerunt. ex candido scilicet marmore patentibus quadrifariam por-
tis iuxta sanctum Georgium in uelo aureo. unde cliuus publicus ad capitolium ar-
cem incipiebat. De quo Seruius supra. vii. æneidos dixisse uidetur. cum ait. Ca-
pris phaleris ciuitate tusciæ inuentum est simulachrum Iani cum frontibus q̃e
tuor. unde q; Numa instituerat translatum fuit ad forum transitorium: & q̃tuor
portarū unum templum est illi institutum. hæc ille. hoc ignari qdaz Boetii do-
mum uocant. Nec minus ignare ecclesiam beati Georgii in uelo aureo uocitāt.
Cum locus ille Varrone teste uelabrum: & nō uelum aureū diceret: ut eum de
aureo monte tractabitur ostendemus. Scribit etiã Suetonius de Cæsare: q; gal-
lici triumpho die uelabrum præteruehens pene curru excussus est axe distracto
Ascenditq; capitolium ad lumina sexaginta elephantis dextra & sinistra lychnos
gestantibus: sed quia Iani templum ad sinistrū argiletum fuisse dixit Liuius:
Quid id argiletum fuerit dicemus: & teste Seruio supra. viii. æneidos locus erat
qui uel ab argilla terra pingui dicitur: uel Argo hospite Euandri: qui cū Euan-
dro insidias parasset. ab ipsius Euandri sortis interfectus fuit. cui tamen hospita-
litas gratia Euander locum: & sepulchrum consecrauit. Vnde cum Virgilius
Euandrum induceret ea loca monstrare Aeneæ subdit:

Necnon & sacri monstrat nemus argileti:
Testaturq; locum: & lætum docet hospitis argi. Verum & præter ea duo forat

quæ supra nominauimus: boarium scilicet & piscarium: nonnulla alia romæ fuisse diuersis ex auctoribus recollegimus. Vnum scilicet quod forum romanum simpliciter dicebatur: constitutum quidem post boarium iuxta palatium in uia sacra ad radices capitolii & arcum Seueri: ut infra uidebimus. Aliud uero Traiani forum dicebatur: quod ille mirabilibus ædificiis struxerat. Nā teste Ammiano Marcellino libro decimosexto de rebus gestis Constantis filii Flauii Constantini magni: Cum primum inquit Constans ex constantinopoli ubi natus educatusque fuerat: romæ uenit. urbe inspecta obstupuit. Et infra subdit: uerum cum ad Traiani forā uenisset: singulareque sub omni cælo structurā: ut opinamur eternam moenium ascensionem mirabilem hærebat attonitus: perque giganteos contextus circumferens mentem: nec relatu effabiles: nec rursus mortalibus appetendos. omni itaque spe huiusmodi quicquid conandi depulsa Traiani equum solū locatum in atrii medio: qui ipsum principem uehit imitari se uelle dicebat: & posse cui prope astans regalis Ormusda respondit: Ante stabulum talem condas hæc ille. in cuius fori partem structuræ cellarum admirabiles fuisse depræhenduntur. quas dicunt Traiani principis milites habitasse: quibus a Benifatio summo pontifice eius nominis octauo super iniecta fuit turris: quæ militiarum appellatur. fuit in eodem foro & adhuc integra conspicitur columna altitudinis centum quadraginta cubitorum: ut quidam ferunt intrinsecus quidam cochlea extrinsecus uero res gestas præstantissimi principis admirabili opere super insculpta. Ad cuius basam: incisæ litteræ ostendunt terreum collem: qui eius turris altitudinem æquabat: ut area fieret plana. Inde operibus effossum asportatumque fuisse. iuxta hoc forum uersus ecclesiam Hadriani martyris. aliud prius forum instructum fuerat a Nerua: quod transitorium dicebatur ut Helius Spartianus in Alexandri Seueri uita: his quoque uerbis indicauit. Statuas inquit locofas uel pedestres nudas uel equestres diuis imperatoribus in foro diui Neruæ: quod transitorium dicitur locauit: omnibus cum titulis & columnis æreis: quæ gestorum ordinem continerent. hæc illius uerba. Sed ob id quoque transitorium dictum conuicimus: quod ex eo ad alia propinquam contiguaque fora transieretur: ad romanum scilicet & traianum. Nam a Petro bibliothecario scriptum legimus ecclesiam beati Hadriani in tribus foris ab Honorio romano pontifice eius nominis primo ædificatam fuisse: iuxta quam portas cuiusque fori admirabiles etiam conspicere libet: quæ ab ignaris quibusdam Cæsaris domus pars fori traiani dicatur: legimus insuper & in Plinio: & in aliis alia duo fuisse fora: unum Cæsaris dictatoris: Aliud Diui Augusti. de foro Cæsaris dixit in. trigésimo quarto. naturalis historiae cum ait: Cæsar quidem dictator loricate sibi dicare in foro suo statuas passus est. De foro uero Augusti sic inquit Suetonius. plurima opera publica extruxit: ex quibus præcipue forum cum æde Martis ultoris. Plinius similiter de hoc ipso foro frequentius meminit. Nam in uigésimo secundo inquit Aemilianum donatum obsidionali corona in aethiopia: quod statuas eius in foro suo Diuus Augustus inscripsit. Item & in trigésimo quinto super omnes inquit Diuus Augustus in foro suo in celeberrima parte posuit tabulas duas: quæ belli faciem pictam habent: & triumphum. & in eodem libro: ubi opera apellis indicat. Romæ inquit ex illius picturis Castorem etiam habemus: & Pollucem cum uictoria & Alexandro magno. Item belli imaginem restrictis ad terga manibus Alexandro in curru triumphante. Quas utraque tabellas Diuus Augustus in fo-

ri sui celeberrimis partibus dicauerat. Gellius etiam in. viii. noctium atticarum Statuam inquit Valerio Coruino Diuus Augustus in foro suo statuendā curauit. In eius statuas capite corui simulachrum est rei pugnaeque: quæ diximus monumentum. Ad uero huiusce fori extruendi: ut dixit Suetonius: causa fuit hominum & iudiciorum multitudo. quæ uidebatur insufficientis duobus: & tertio indigere. Itaque festinantius nec dum perfecta Martis æde publicarum est. Cautumque ut separantur in eo publica iudicia: ac sortitiones iudicum fierent: hæc ille. sed quæ fuerint ea duo fora: in quibus iudicia dabantur: non habeo certum sed puto romanum & Cæsaris: sicque postea in tribus fieri: hoc est etiam in foro Augusti Diui. dicente etiam Martiale in tertio epigrammatum:

Causas inquis agam cicerone discretius ipso:

Atque erit in triplici par mihi nemo foro. Et ut sequitur Suetonius ædes Martis bello philippensi pro ultione paterna suscepto Augustus uouerat. Sanxit ergo: ut de bellis ibi triumphisque consuleretur: huc senatores prouincias cum imperio petitori huc deducerentur quicumque uictores redissent: huc insignia triumphorum conferentur. Sed hæc hæc hactenus. Nunc de auentino colle dicendum est: de cuius nomine Varro sic ait: auentinum aliquot de causis dicunt: Neuius ab auibusque eo se a tyberi ferrent aues. alii a rege auentino albano quod ibi sit sepulchrum sit constitutum. Sed ut ait: Ego maxime puto quod a uehendo auentinus sit dictus: quod cum mons ipse a cæteris partibus urbis paludibus esset exclusus uehebantur ad illum nauibus homines. Cuius uestigia quod ea pars dicitur uelabrum. & ab eo uehendi actu uelatura: sicut merces a marcado: & aere. hæc ille. At uero Lilius secundam quam rettulit opinionem asseruit idem Ouidius in. iiii. fastorum cum ait: Venit auentinus post hos: lacus unde uocatur Mons quoque. Et in. xiiii. metamorphoseos libro inquit:

Tradit auentino qui quo regnarat eodem

Monte iacet positus: tribuitque uocabula monti. fuit super hoc monte ara: quam Lilius libro primo ab urbe dixit primam in auentino Herculi ab Euandro positam. Idem in eodem libro refert Numam loui elicio aram dedicasse. fuit & super illo templum Lunæ sacrum: de quo Ouidius libro fastorum:

Luna regit menses: huius quoque tempore mensis.

Finit auentino luna colenda iugo. fuit insuper & illo templum sumptuosissimum sacratum: quod de parte prædæ ueientanæ Camillus uouerat: ut Lilius in quinto ab urbe testatur. fuit & ædes Libertatis: quam Gracchus teste Lilio de secundo bello punico ex multatitia pecunia faciendum curauit. Quin & Plinio teste libro decimosexto naturalis historiae: fuit super eodem monte lauretium silua loui sacra. fuit etiam aquæ claudie forma: quæ teste Cassiodoro ex calio monte in auentinum perducebatur. Sub illo uero fons fuit: de quo olim bibebant Faunus & Picus satyri: iuxta quem Numa uinum ponens satyros inebriauit: Vnde Ouidius:

Lucus auentino suberat niger illicis umbra:

Quo posses uiso dicere numen inest: & reliqua. fuit & maioris famæ spelunca Caci: ex eo scilicet latere montis: quo auentinus in palatinum spectat. de quo late Virgilius in. ix. æneidos. Et Ouidius in fastis:

Cacus auentinæ timor atque infamia fluxit. Et hæc de auentino.

Nunc ad palatinum accedendū est. Cuius uocabuli causam reddidit Varro de lingua latina cum ait: Quartæ regionis palatium: quod palantes cū Euandro uenerunt. qui & palatini aborigines ex agro reatino: qui appellatur palatiū ibi cōsederunt: Sed hoc alii a Palantia uxore Latini putarunt. Eundē hunc locum a pecore dictū putant quidam. Itaq; Neuius balatium appellauit. hæc Varro & licet cum unico. l. scribat: eius tamen prima longa a poetis ponitur: ut Martialis epigramatum libro. iiii. asseruit Possessa malis palatia regnis. Verum & ante has Varronis designationes puto pallanteum cum duplicato. l. cognominatu: cum dicat Virgilius in. viii. zneidos:

Arcades his oris genus a pallante profectum:

Qui regem Euandrum comites qui signa secuti

Delegere locum: & posuere in montibus urbem:

Pallantis proauide nomine pallanteum. Et infra idem ait. Nobile pallanteum. Vel forte palanteum urbs: aut pro uo Euandri: aut ut asserit Pli. l. bro. iiii. naturalis historiae a pallantio urbe arcadiæ cognominata fuit. Et pallatium ac palatinus mons est causis: quas supra posuit Varro sup hoc monte: ut ex Cornelio Tacito accēpimus primo urbs roma ædificata fuit. Et in eo reges primo deinde consules: postea imperatores maiori ex parte sedē habuerunt. habuitq; etiā teste Liuiio libro ab urbe condita. iiii. ædes Vani ducis Fudani: quæ Vani pratorum ædificio publicatoq; sunt appellata. & in bello macedonico dixit idē Liuius. M. Iunius Brutus ædem magnæ matris deum in palatio dedicauit: & ludos ob eam dedicationem factos megalisia appellatos. Et in. viii. de secundo bello punico. matrem inquit magnam deum a græcia aduectam in ædem uictorie quæ est in palatio prulere. fuit etiam in palatio teste Plinio libro naturalis historiae primo: phanum febricitatum: & libro. xii. dixit fuisse in palatio templum quod fecerat Diuo Augusto coniunx Augusta. Quod deinde incendio consumptum fuit: ut uidimus in dictione cinamomum. Et ut refert Suetonius. C. Calicula super templum Diui Augusti ponte transmissio palatium capitoliūq; coniunxit. Cuius & reliquias quasdam adhuc conspiceret libet. In eodem teste Suetonio Cæsar Augustus templum Apollinis in ea parte excitauit: quam fulmine icctam sedari adeo haruspices pronunciarant. addidit porticus cum bibliotheca latina græcaq;: quo loco iam senior sæpe etiam senatum habuit: decimaq; iudicum recognouit. Vnde ait Iosephus in secundo de captiuitate iudaica: itaq; conuocato ab Augusto Cæsare optimatum romanorum amicorumq; concilio in palatii Apollinis templum: quod priuatum ipsius ædificium admirandis operibus exornatum erat. multitudo quidem iudeorum cōstitit cum legatis. fecit etiam Augustus teste prefato Suetonio quædam opera sub nomine alieno: nepotū & uxoris sororisq; ut porticū basilicāq; Lucii: & Caii: itē porticū Liuiæ & Octauiae: theatrūq; Marcelli. Sed & cæteros principes urbanos sæpe hortatus ē: ut p facultate qsq; monumentis uel nouis uel resectis: & exculis urbē adornarēt: Multaq; a multis tūc extructa sunt: sicut a Martio Philippo ædex Herculis & musarū: a L. Dornificio ædes Dianæ: ab Asinio Polliōe atriu libertatis: a Mimacio Planco ædes Saturni: a Cornelio Ballo theatrū: a Statilio Tauro amphitheatrum: a M. uero Agrippa complura & egregia. Cælius uero mons Varro teste a Cælio Iubennio duce nobili: qui cum sua manu dicitur Romulo uenisse auxilio contra Latinū regem nomen sumpsit. In quo ut puto uel habi-

rauit uel sepultus fuit. & ut testatur Liuius libro primo. fuit urbi additus: quo tempore Tullius Hostilius albam euerit: & albanorum familias romam duxit. Et quo frequentior habitaretur eam sedem regiæ cœpit: ibiq; habitauit. Et subdit curiam fecit: quæ Hostilia usq; ad partem nostrorum ætatem appellata est. Et infra dicit albanos eum incoluisse montem. Suetonius scripsit Vespasianum imperatorem in eo monte templum Diui Claudii ædificasse. Et Iulius Capitolinus in gestis Tetrici tyranni tetricorum inquit comus fuit in monte cælio contra lysium metelinum: & fuerunt Fauni Veneris & Cupidinis: aliorumq; deorū ædes: aræ: & templa in cælio monte. & teste Sexto Ruffo in descriptionibus suis fuit macellum magnum antrum Cyclopi: lupanaria cohortes quinque uigilum caltra peregrina spoliarium & armamentarium. Nunc etiam medio in eius dorso binæ aqueductus formæ sumptuosissimi superbissimiq; operis conspiciunt. Quarum una cubitales detinet litteras Antonii Caracallæ: quæ designat eā ab illo capitolium esse deductam: Altera a Claudio in palatinum: ut tituli marmorea tabula incisi iuxta xenodochium lateranense demonstrant. In extremo eiusdem montis basilica iam est lateranensis: quæ sic quoq; cognominata est quia in lateranensium nobilissimæ gentis ædibus extructa fuit. Vnde Hieronymus ad Marcellam inquit. Quis credat mulierem nobilem & potentem in domibus laterani: qui neroniano truncatus est gladio publice poenitentiam ægisse. De quo sane laterano Cornelium Tacitum locutum existimo in uita Neronis cum ait: Proximā necē Plantii laterani consulis designati Nero adiungit adeo propere: ut nō amplecti liberos nō illud breue moræ arbitrium pmitteret. Et Iulius Capitolinus de M. Antonio Aurelio dicit educatus est in eo loco: in quo natus in domo aui sui iuxta ædes laterani: nō longe ab hac basilica. alia est sanctæ crucis in hierusalem: ab Helena Flauii Constantini matre cōstructa: eo. s. loco teste Petro bibliothecario: ubi templa erant Veneris & Cupidinis simul iuncta. uidetur adhuc illi propinquum amphitheatrum semiditutum: quod Statilii Tauri maiores nostri appellauere. Ex parte uero qua ad palatinum cælius uergit: ædes fuerunt paternæ beati Gregorii: in quibus ille monasterium superstruxit. Exquilini autem montis eo quo omnium maximus est longam posuit. Varro nominis expositionem. Et in multis partibus Varronis etiam ætate obscurati. Sed quæ ad rē faciunt: hæc pauca sunt. Secunde inquit regionis exquilie: alii eas scripserunt ab excubiis regis dictas: alii ab eo quod exculæ a rege Tullio essent: & in fra exquilie duo montes habiti. Verum ut iam prospicere ualeamus: Celebrior pars illa fuit quæ a foro Traiani & turribus quas comitum & militiæ appellant: sci piens per montem cui caballo nunc nomen est: ad thermas usque dioclitianas protenditur: & in portam desinit quam supra exquilinam diximus: & quæ iam sancti Laurentii nominatur. Altera uero pars collis uia interfecatur: quæ Patrii uicus dicitur. Et super hac parte ecclesia est celeberrima sanctæ Mariæ maioris: alii sancti Viti in macello: ad usq; C. Marii trophæa & ultra protenditur. Dirimiturque a cælio monte per uiam: quæ porta neuia usque ad amphitheatrum: quod colosseum uocamus reducitur. fuerunt igitur in exquilis ædificia q̄ plurima: & admiranda: & primo a turri militiarum ascendentes cernuntur ruinæ thermarum: quas & constantini statius illius fuisse coniecto: & usq; in domum Prosperi cardinalis de columna uiri in toto orbe clarissimi declinare cōspicimus. de quibus Apollodorus & Ammianus mentionē fecerunt. Cernunt

& illic ingentes seminudorum senum marmoreæ statuz: iuxta quem locum uicus est: qui Corneliorum dicitur: ubi illorum ædes fuisse putamus: proximo ab inde ac pene contiguo loco conspiciuntur caballi marmorei ingentes: cum uiris seminudis: lora tenentibus miro artificio compacti. Quorum unus opus Praxitelis latinis litteris inscribitur: alter phidiaz. quos teste Sexto ruffo tiridates quod a porta flumentana usq; ad collinaz continetur: ad quirinalem pertinere dicunt: qui paruo quoq; interuallo ob ædificiorum ruinas a uiminali discernitur: Qui usque ad thermas dioclitianas protendi dicitur. uerum in celle uiminali: & si plura fuerint ædificia: nihil tamen aliud certum comperi: q̄ tres in illo speciosissimas totius urbis domo fuisse. de quibus Plini. libro. xv. naturalis historie scribit: ut. M. Crassi oratoris: unam aliamque præstantiorem. Q. Carullis illius qui cum. C. Mario cimbro fudit: ac postea capitolii regulas inaurauit. Ipse quoq; capitolium spoliis cimbricis adornauit: Tertiam ambarum pulcherrimam C. Aquilii romani: quem clarissimum scie iuris ciuiliis scientia. Ipse quoq; fuit que M. Cicero in officis dicit legem de dolo malo tulisse: cuiusq; ad legem aquiliam extantium adhuc legum titulus annotatur: fuerunt & in illo ut nonnulli putant salustiani horti: quorum reliquias obstupendas designant: a porta uiminali in collinam: & ad sanctam usq; Susanam extendi putant. In colle uero quirinali dixit Liuius in bello macedonico ædem Fortunæ primogeniæ fuisse: quaz primo bello punico uotam Cneus Domitius prætor urbanus dedicauit: fuerunt & nonnulla alia quæ paulo ante: cum de collina porta loqueremur nominauimus. & hæc de collibus urbis dicta sufficiant Nunc ad campum martium trās euntes: qui sic quoq; a Liuiio describitur in. ii. urbe: ager tarquiniorum: qui inter urbem & thiberim fuit consecratus Marti. martius deinde campus fuit. ea Liuii uerba nonnulli acutius considerantes: quicquid prope capitolium & thiberim interfuit: campum martium fuisse dixerunt. cum eo tempore urbs ad capitolium aut parum circa finiretur. Idem Ouidius luturnæ ædem describens ostendere uidetur: quam ea in parte fuisse dicit: qua campus martius uirginea ambif aq̄. ait enim Te quoq; lux eadem turni soror ede recæpit: Hic ubi uirginea campus obitur aqua: Constat autem uirgineam a quam per quirinalis collis cauernas campum olim martium: quæ nūc triuii regio dicitur illabi: Nam ea sola aqua iam urbē romā ex exteris ingredit. Quā teste Suetonio. M. Agrippa prius induxit: deinde a Tiberio Claudio instaurata fuit: ut titulus in marmore excisus indicat: qui talis ē: Tiberius Claudius Drusi filius Cæsar Augustus ductus aquæ uirginis destinatos p Cæsarem fundamētis nouos refecit: ac restituit. habuit olim campus martius ædificia plura & admiranda. Quorū puulæ ruinz adhuc restantes admiraculā respiciunt. Nam in ea pte qua depressior erat: nau machia fuit a Cæsare constructa. Post quē Augustus sexto cōsulatu mauselū inter uiam flamineam & thibridis ripas construi fecit: opas sane in toto orbe admirandū ita ut Suetonius: & alii nonnulli scriptores æternum: ut puto iudicantes describere neglexerint. Solus ex his quos legere ualui Cassiodorus ultimus de rebus his scriptor: & qui illū integrū uiderat talia refert: Augustus mūdi dominus ad potentiā suā opus extollens in campo martio mirādā erexit romanis fabricam: & moles extendens immēsas firmissimū struxit mōtibz: ubi magnarum rerum iudicia clauderentur. Biffena quippe hostia ad duodecim signa apposuit. Et infra dixit duos in campo martio fuisse obeliscos: interpretationem

ægyptiæ philosophiæ cōtinentes. Plinius uero. xxvi. naturalis historie libro sic armeniorum rex roma: portauit: quē uenturum Nero ut laute acciperet. theatrum Pompeii unius diei opa torum ianrasse: Cornelius Tacitus & Plinius retulerunt. Hic enī rex ut diuersi alii ex asia græcia aliisq; locis multas tabulas & plura signa clarissimorum artificū romā detulerunt: ut nonnulli auctores & maxime Plinius attestatur: iuxta hunc locū turrim illā fuisse nonnulli asserunt: ex qua Suetonius Neronē scribit urbis icændium spectasse: & scænico habitu troiæ incendiū decantasse. Inde nō longe aliæ sunt Dioclitiani thermæ: ædificiūz quippe pulcherrimū & admirandū. In eadem exquiliariū pte uico patricii thermæ fuerunt nouatianæ: ut ostēdit Damasus in uita Pii romani pontificis: quē sanctæ Praxedis rogatu ecclesiam sanctæ Pudentianæ sororis suæ supra thermas nouatiana ædificasse scribit. similiter in gestis beati Laurentii legimus monasterium. sub suo nomine in pane & perna in thermis olympiadis ædificatū fuisse. Fuerūt & in alio exglinarum colle trophaea. C. Martii de cimbris atq; teutonis: quæ nunc ultra sanctum Vitum in macello cernuntur: & cimbricia uocatur. De quibus ac eorum deriuatione in dictione trophæum uidebimus. cernuntur & diuersorum ædificiorum spectandæ insignesq; ruinz: Inter quas adhuc integros fornices conspiciunt: quos uulgo gallucii thermas appellant. Et ut quidam nimium curiosi diuinant: fuit ibi insignis illa basilica: quā Suetonius scribit. C. Cæsarem. Caio & Lutio nepotibus extruxisse. Idq; ex præfato Gallutii nomine interpretari uoluerunt. fuit & in eodem colle macellum. cuius uerbi hanc Varro expositionem affert. Omnia postq̄ cōtracta in unum locum quæ ad uictum pertinebant: & ædificatus locus macellum appellatus: ut quidā scribunt q̄ ibi fuerit hortus: alii q̄ ibi domus fuerit: cui cognomen fuit macellum: quæ ibi publice sit diruta: & in qua ædificarum hoc quod uocetur macellum: nec uanicum hoc in loco romæ fuisse macellum puto: sed per alia diuersa urbis loca Vnde & Iuuenalis in satyra Atticus eximie inquit:

Nultos purro uides quos sæpe elusus ad ipsum
Creditor introitum solet expectare macelli.

Et quibus in solo uiuendi causa palato est. Sed iuxta exquiliarum macellum ecclesia conspicitur sancti Viti. quæ dicitur in macello: cui contiguus est triūphalis arcus: quem litteræ adhuc stantes indicant compositum honori Galieni imperatoris fuit: & teste Plinio libro primo naturalis historie in exquiliis ædes maxilæ fortunæ: & ædes erant nepotis Plinii: ut ex epistola de morte Martialis apparet. Quin & alia pene innumerabilia: quæ omnia peruestigare longum esset: & impossibile. Sed nunc de quirinali & uiminali prosequimur: quos ob paruitatē Varro colles & non montes appellat: dicens tertiæ regionis colles quinque: ab deorum phanis appellati: e quibus nobiles duo colles: uiminalis a loue uimineo: cuius ibi aræ sunt: collis quirinalis a Quirini phano. Sunt qui a quirinibus quæ cum Tatio curibus uenerunt romā: quæ ibi habuerint castra. hos duos colles: scribit Liuius in primo ab urbe: Seruium regem addidisse cum amplificandæ urbi animum adiacisset: deinceps auxisse exquilias: inibique ipsum ut loco dignitas fieret habitasse: aggeris fossa & muro circundedisse urbem. sane quoq; scriptis: is obeliscus qui est in campo martio centum decem pedum est a Meroside inscriptus: cui Diuus Augustus mirabilem addidit usum ad Solis umbras deprehendas: diurnumq; ac noctium horas. construxit & idem in campo martio

iuxta tyberim porticum: quæ teste Iulio Capitolino in uita ultimi Gordiani mil-
le pedum erat: & ex opposito aliam similiter mille pedum æqualiter distans ad spatium
pedum quingentorum frequenter undique uiridanti lauro myrtoque & buxo &
in medio stratum breuibus columnis alternis positis ad pedes mille: quod esset de
ambulatorium. ita ut in capite esset basilicum pedum quingentorum. Cogitauerat
præterea eodem Iulio teste cum Mysitheo. ut post basilicum thermas æstiuas sui no-
minis faceret: ita & ut hyemales in principio porticus poneret: suoque usui esset.
Erat & similiter in campo martio locus alius: quem ecuria: alii ecuria uocita-
bant: de quo. M. Varro sic scripsit ecuria ab equorum cursu dicuntur. Eo enim
die ludis currunt in martio campo. hæc ille. namque & locus ludorum & dies quo
agitabantur: ecuria dicebatur. de quo Oui. circa finem secundi libri fastorum inquit:
Iamque duæ restant noctes de mense secundo

Marque citos iunctis curribus urget equos:

Ex uero positum permansit ecuria nomeo:

Quæ deus in campo præstituit ipse suo: unde & nunc quoque in campo martio:
& adhuc ecclesia cõspicitur quæ sanctæ Mariæ in ecuria uocatur. Erat & templum
Isidis: de quo uidimus in dictione Osiris. fuit etiam in campo martio: & adhuc
conspicitur columna intrinsecus cochlea: & extrinsecus multiplicibus rerum
gestarum sculpturis elaborata: honorique Aurelii Antonini Pii: teste Sex. Ruffo
dicata. cuius imperatoris imago in illa talis conspicitur: qualem in antiquis nu-
mismatibus cernere consueuimus. iuxta hanc columnam. ut multi uolunt: co-
mitia: centuriata romani populi fiebant: quando scilicet tribus ad suffragia illis
reddenda citabantur. Quod uerisimile esse uidetur: cum tumulus sit post eam
uersus occidentalem plagam: qui corrupte hodie acceptorum dicitur: ab antiq-
ue citatorum mos uocabatur: hoc est eorum: qui postquam citati suffragia intra septa
contulerant: ne laturis se denuo immiscerent ab aliis separabantur & per pontem
qui ab septis usque ad tumulum conducebant discere consueuerant. De quo ponte
Suetonius in uita Cæsaris: ubi de consiliis coniuratorum in Cæsarem diserebat.
inquit primum cunctati: utrum ne in campo martio per comitia tribus ad suffragia
uocante partibus diuisis ponte delicerent. Nam teste eodem Suetonio impatores
nonnumquam: ut unus de populo suffragia dabat. Ait enim de Augusto in illius uita:
quotiens magistratum comitiis interfuisset tribus cum candidaris suis circuibat
supplicabatque more soleni. ferebat & ipse suffragium in tribus: ut unus e popu-
lo. hæc ille. Comitium uocabatur: ut quæ ferunt: & loco & actui commune fuit. hoc est
a communitate ubique dictum est: Nonnulli uero alii comitium in singulari locum
esse dixerunt prope senatum: quo ire equitibus romanis: & populo romano lice-
bat. Comitium uero in plurali actione esse creandorum magistratum. Unde & iux-
ta palatium comitium fuisse: & Varro & Plutarchus ostendere uidentur. ait enim
sic Plutarchus in uita Romuli. quod ambo uocis Romulus. s. & Tatius ad per-
tinentium foedus conuenere: hucusque comitium uocant. Nam constat eodem Plu-
tarcho teste eo in loco fuisse: ubi sabini patrum: & uirorum animos conciliauere. Sed
clarius id Varro demonstrat. ait enim ante curiam hostilia: rostra sub dextera huius
comitio locus substructus. hæc illius uerba: ex quibus & his quæ supra narraui-
mus constat eum locum ad radices palatini fuisse: quod comitium in singulari
uocabatur. In quo forte priuatiore suffragia impendi consueuerant. Nam ait sic
quoque Gellius in xv. noctium acti. libro. Lælii foelicis ad Quintum Mutium primo

scriptum est: Labeonem scribere calata comitia esse: quæ pro collegio pontificum ha-
bent: aut regis: aut flaminum iugurandorum causa: eorum autem alia esse curiata alia
centuriata curiata pro electorem curiatum calari. i. conuocari: centuriata pro cornicinem
Et subdit in eodem Lælii foelicis libro. Hæc scripta sunt: is qui non uniuersum popu-
lum: sed parte aliquam adesse iubet: non comitia: sed concilium edicere debet. Tribuni
autem neque aduocant patricios: neque ad eos referre de ulla re possunt. Ita ne leges
quidem proprie: sed plebiscita appellantur: quæ tribuni plebis ferentibus accepta
sunt: quibus rogationibus ante patricii non tenebantur: donec. Q. Hortensius di-
cator eam legem tulit: ut eo iure quod plebs statuisset omnesque quiritis teneretur.
Item in eodem libro hoc scriptum est: cum ex generibus hominum suffragium
feratur: curiata comitia esse: cum ex censu & ætate centuriata: cum ex regioni-
bus & locis tributa. centuriata autem comitia intra pomerium fieri nephas esse
quia exercitum extra urbem imperari oporteat: intra urbem imperari ius non sit:
propterea centuriata in campo martio haberi: exercitumque imperari præsidii cau-
sa solitum: quoniam populus esset in suffragiis ferendis occupatus. hæc ille. Ex
quibus id quoque intelligi potest: quod Lilius in. ii. ab urbe dixit: patres in concilio
ne: quæ per annum durauit: effugere non ualuerunt: Quin uolero ex plebe tri-
bunus reficeretur. cum rogationem tulerit ad populum: ut plebei magistratus
tribus comitiis fierent. Nam non solum tribus quinque ex his: quæ romæ essent:
siue intra moenia: siue in suburbanis: & agro complexæ. sed par prope numerus
ex italia ad ferenda: suffragia comitorum temporibus confluabant. unde & Sue-
tonius in Augusti uita. sic inquit. Urbe urbanisque rebus administratis italiam
duodeuiginti coloniarum numero deductarum refrequentauit: operibusque ad-
uestigialibus publicis plurifariam instruxit: etiam iure ac dignitate urbi quodam
modo pro parte aliqua adæquauit: excogitato genere suffragiorum: quæ de ma-
gistratibus urbicis decuriones colonici in sua quisque colonia ferrent. Et sub die
comitorum obsignata romam mitterent. Quæ omnia Asconius Pædianus Ci-
ceronis orationes exponens longo processu explicauit: Et cum præter illas duo-
deuiginti colonias pluribus aliis italiæ ciuitatibus ferendi suffragia ius fuisse con-
stenderit: Infra subdit. Cn. Pompeius strabo pater. Cn. Pompei magni transpa-
danus colonias non nouis colonis instituit: sed ueteribus incolis manentibus
ius dedit latii: ut possent habere ius quod cæteræ latinæ coloniarum: id est ut per
di magistratus iure ciuitatem romanam adipiscerentur. Hæc illius uerba: quæ
ad comitorum intelligentiam dicta sufficiant. iam de rostris: quæ dixit Varro
ante curiam hostiliam fuisse uidendum est: de quibus Lilius in. viii. ab urbe lo-
quens ait. Naues antiatum partim in naualia subductæ partim incensæ: rostris
que earum suggestum in foro extructum adornari placuit. Erant ergo rostra in
foro locus ad palatini radices. unde ad populum loqui plurimum consueuerat
& a rostris nauium sic quoque cognominatus. Ideo ait Setuius super. viii. æneid.
Romanum forum est: ubi nunc rostra sunt. Præter hæc Varro locum alium esse
dixit: etiam non longe a comitio qui græcostasis uocatus fuit: dicens ubi natio-
num subsisterent legati: qui ad senatum essent missi: hic græcostasis a parte: ut
multa dictus est: hoc utputo intelligens quia græci cum inter cæteros ad senatum
missos ob philosophiam & oratoriam digniores esse uiderentur a legatorum parte
hoc est ab ipsis græcis locus ubi omnes subsisterent legati græcostasis dictus est
Et subdit Varro de loco alio quod senaculum uocabant dicens: Senaculum supra

græcostasim ubi ædes Cōcordiæ: & basilica opima senaculum uocatū: ubi senatus: aut ubi seniores cōsisterēt. hæc ille: de quo Valerius Maximus i. ii. libro meminuit cū dixit. Antea senatus assiduā stationem eo loci peragebat: qui hodie senaculū appellat. Et puto ædē Concordiæ nō longe a lacu curtio in eodē palatino fuisse: cū supra idē ipse Varro rettulerit Curtiū ut rapidiore cursu in hiatum se precipitaret a concordia mouisse: hoc est a loco ubi postea Concordiæ templū fuit. Nāq; aliā Concordiæ ædem fuisse puto: quam Ouidius in primo fastorum lib. a Liua Germanice matre ædificatam rettulit: cū ait ad Germanicum. Hanc tua constituit genitrix: & rebus & ara
Templaq; fecisti quæ colis ipsa deæ. Quā a Tiberio imperatore dicatā Suetonius scripsit. Qui longe post Ciceronem: ad quē Varro de lingua latina scripsit. Fuit & similiter in radicibus palatini templum Ioui statori a Romulo uotū bello sabinorum: eo. s. in loco ubi romani precibus Romuli: ac pudore cōmoti pugnandi contra sabinos animos & audaciam recuperarunt: atq; eo i loco primū steterunt. faceret & similiter non longe a tarpeia templum Romulus Ioui feretri: ubi quercus erat pastoribus sacra: quem teste Plutarcho i uita Romuli sic appellauit ob illata uulnera in Acronem regem ceninensium: quem singulari certamine interemerat. Nam ut ait Plutarchus latini uulnus inferre ferire dicunt. cuius exuuias manibus propriis ipse Romulus deportauit: & ad sacra pastoribus quercum deposuit. ubi ab eo cōstructo templo romani duces: ut idem Plutarchus pergit non nisi de singulari prælio cæsis hostium ducibus ferebant spolia: que uocabant opima: uel ab ope: ut dixit Varro: uel ab ope ut existimat Plutarchus: cū sit opus egregiū: ac clarissimum ducē belli parem sibi ductorem supare. unde Virgi. in. x. Aut spoliis ego iam raptis laudabor opimis. Quod qui bus romanis ducibus contigerit: uidimus in dictione Acron. fuerunt & alia romana loca ab nostris auctoribus nominantur expressa: ut carinæ subura: tabernola: uia sacra: de quibus aliquod loqui Varrone duce uisum est. hic libro. iiii. de lingua latina innuere uidetur planum illud quod inter Marii trophæa & lateranense palatium interiacet: tabernolam regionem cognominatam fuisse. A quo uult Varro carinas incipere: & i uiam sacram desinere: ita ut eam loca ubi nunc est ecclesia sancti Petri ad uincula: & uastissimæ ruinæ: quæ contra amphitheatrum colosei adhuc cernuntur sub carinis teneatur: quæ etiā sic quoq; ab inhabitantibus: & tabellionibus nominantur. Quin & ibidem ex quibusdam inscriptionibus ueterem curiam fuisse coniectamur. In qua augures sedem habentes inaugurari consueuerant. De qua Varro curiæ inquit duorum generū ubi curarent sacerdotes res diuinas: ut curiæ ueteres: & ubi senatus humanas: ut curia hostilia: & alia in loco idem Varro curare a cura dictum: & cura quod cor urat: curia ubi senatus rempublicam curat. & illa ubi cura sacrorum publica. at uia sacra a curia ueteri incipiens: secus amphitheatrum colosei ad septentrionem plagā uergens: subtus Titi & Vespasiani arcus: usq; ad proximam capitolii arcem pducebat. Et inde dictam dixit Varro: q; per eam ab arce idest a capitolio ad augures sacra quot mensibus ferebantur. Et subdit sacre uia partem solam tunc fuisse uulgo notam: quæ est a foro eunti primo cliuo: Vnde ait Liuius in secundo ab urbe uicus romæ erat qui uia sacra dicebatur. Et Horatius in primo sermonum. Iam forte uia sacra sicut meus est mos. Quare & recte Petrus bibliothecarius scripsisse uidetur: Foelicem summum pontificem eo noie

tertium fecisse ecclesiam sanctorum Cosmæ & Damiani uia sacra in templo Romuli in hac quia iuxta forum romanum erant: fructus & poma uenditabant: dicente Ouidio in primo de arte amandi:
Rure suburbano poteris tibi dicere missa
Illa uel in sacra sint licet empta uia. Iu huius summo teste Liuii posita fuit equestris: statua in honorem Chloelæ. uirgo. s. insidens equo. Suburam uero inde dictam Varro affirmat. quod sub muro terræ carinarum fuit. Et subdit sub ura Iunius scribit ab eo quod fuerit sub antiqua urbe. Cui testimoniū pōt esse qd subest loco q; terreus murus uocatur. Quare ait Iuuenalis in. v. satyra de tyberino quodam ignobili piscem: Et solitus mediæ cryptam penetrare suburæ.
Nam tota adiacens regiuncula ab ea crypa quæ usq; in tyberim protendebatur suburæ cognominata fuit. Vnde & Petrus bibliothecarius diuit beatum Gregoriū consecrasse gothorum ecclesiam: quæ est in suburæ sub nomie uirginis Agathæ Et ut scribit Suetonius in uita Cæsaris. habitauit primo Iulius Cæsar in suburæ modicis ædibus. Post autem pontificatum maximum: in sacra uia domo publica. Et Plinius libro. xix. Cæsar inquit dictator totum forum romanum. uiam q; sacram ab domo sua in cliuum usque capitolinum in munere gladiatorio linteis contexit. Fuitque ea domus quam Octauianus Augustus teste Suetonio sumptuose nimis a Liua ornatam ad solum usque dirui fecit. In cuiusque areæ porticus Liua cognominata: postea structa fuit. de quo Ouidius libro sanctorum sexto.

Disce tamen ueniens ætas ubi liuia nunc est.
Porticus immensæ tecta fuisse domus. Ad quam deinde porticum teste Plinio Vespasianus pacem suam ædificauit. Erat & non longe a suburæ: & carinis pagus dictus succufanus. Cuius tertiam litteram non cum. b. sed. cum. c. scribendam dixit Varro: q; eo dictus est: quod succurrit carinis. Erat & insuper romæ sub capitolio ad eam partem: quæ in Lucii Septimi Seueri arcum triumphales cōuersa ē: nō longe a foro bouario uicus: qui iugalis a iugis bouum: quæ inibi fieri cōsueuerant cognominatus est. De quo Liuius in bello macedonico inquit saxum ingens ex capitolio in uicū iugarium pedit: & multos oppressit. legitur & in Liuiio li. iiii. ab urbe ægmelio: quod cū. æ. diphthōgo in prima scribitur: qd romæ fuerit. Nā cū factā cædē Spurii Melii ex equestri ordine ob regnū cōcupitum scripsisset: addidit nec satis est eius sanguine expetitū: nisi tecta parietesq; intra quæ tantum armentis cōceptum esset dissiparent: bonaq; cōtacta precibus regni mercandi publicarent: iussere itaq; quæstores uendere ea bona: atq; in publicū redigere. Domū deinde: ut memoriæ area esset oppressæ nephariæ spei dirui ex templo duxerunt. Id ægmelium appellatū est. Itaq; ait Varro in. iiii. de lingua latina: Aequimeliū q; æquata Melii domus publicū q; regnum occupare uoluit. Et subdit is locus ad busta gallica q; roma recuperata gallorū ossa: q; possederant urbem: ibi coaceruata ac cōsepta sunt. Sed iam de ueliis quæ in plurali & singulari efferuntur: uidendū est. de quo Liuius in. ii. ab urbe cum de Valerio Publicola primo cum Bruto consule loqueretur. Quod ædificabat in summa uelia alto & munito loco domum: ut arcem inexpugnabilem: quam ob suspitionem regni demolitus in infimo cliuo reædificauit. de qua Varro cum palatium a balatu ouium descripsisset: Inquit huic germalium & uelias coniunxerunt. Et infra subdit: Velias unde essent plures accæpi causas: in quibus cū ibi pastores

palatini ex ouibus ante tonsuram inuētam uellere lanā sint soliti: quasi dicat a uellendo ueliā collam quendā dictū: qui cum germalio alio colle palatio p ageres cōiunctus fuit. De insula uero quæ in medio tybridis inter urbem & ianiculū adhuc cōspicitur: scribit Liuius in.ii.ab urbe: postq̄ cōsecratus Marti Tarquiniorū campas fuit: forte ibi tunc seges farris dicitur fuisse maturæ messis: quæ campi fructū quia religiosum erat cōsumere defectam cum stramento segetem magna uis hominū simul immissa corribus fudere in thyberim tenui fluētem: a qua ut mediis caloribus solet. ita in uadis hæsitantis frumenti acruos se disse illitos lino. Inde insulam paulatim & aliis quæ fert temere flumen eodem uectis factam. Postea credo additas moles manuq; adiurum: ut tam emines arafirmatq; templis quoq; ac porticibus sustinendis esset hæc ille. Ea autem in insula duo fuere templa Iouis & Aesculapii nepotis ex phoebo. De quibus Ouidius libro factorum primo inquit:

Quod tamen ex illis licuit mihi dicere fastis
Sacra uere patres hoc duo templa die!
Accipit phoebo nymphaq; coronide natum
Insula diuidua quam premit amnis aqua.
Iuppiter in parte est: cœpit locus unus utrunq;
Iunctaq; sunt magno templa nepotis auo.

Insuper & de ærario romano uidentū est. De quo Macrobius in saturnalibus libro primo scribit: Romani ædem Saturni ærarium esse uoluerūt: quod tēpore quo italiam incoluit: fertur in eius finibus nullū furtū esse cōmissum. Aut quia sub eolnihil erat cuiusq; priuatum. nec signare solum: aut partiri limite cāpum Fas erat in medium quærebant: ut ait Virgili. similiter & Festus ærarium inquit populis romanis in æde Saturni habuit. Ideo inquit præfatus Macrobius apud eū locabatur populi pecunia cōmunis: sub quo fuissent cunctis uniuersa cōmunia: In eo etiam teste Seruio sup.ii. georgi. reponebantur acta: quæ susceptis liberis faciebāt parentes. Iuuenalis in satyra Neuolet: Nullum ergo meritum est ingratis ac perfide nullum:

Quod tibi filiulus uel filia nascitur ex me
Tollis enim: & libris actorum spergere gaudes

Argumenta uiri. Varro libro.iiii. de lingua latina uestigiū inquit etiā nūc manet in æde Saturni. Quod etiā nunc propter pensurā trutinā habet positā: ærarium ab eo appellatū. Et fuisse uidetur in faucibus capitolii. Nā ut ait Seruius sup.ii. æneidos: ubi dixit Virgi. Sanguine placatis uentos: & uirgine cæsa. Ore stis ossa ab aritia romā translata sunt & condita ante templū Saturni: quod est ante cliuū capitolii iuxta Cōcordiæ templū. Vnde Macrobius habet inquit Saturnus aram & ante senaculū illic græco ritu capite aperto res diuina sit: quia primū a pelagis: postea ab Hercule ita eam a principio factitatā putant Fuit & romæ locus: qui pro castris habebatur: quæ primus omnium principum Octauius Augustus instituit: nō alia ut putat ratione: q̄ ne milites uagi: & p urbem dispersi rapinis tumultu cōtentionibus ciuitatē redderēt inquietam. Nam post uictoriā partē de. M. Antonio de Cleopatra imperio quiete positus inter multa: quæ prudentissime egit binam instituit classē: unam apud misenū lucaniæ portā: quæ italix insulas oramq; galliarū maritimā hispanias aphricāq; mauritaniasq; & septentrionalis oceani plagam tutaretur. Alteram apud rauennam

in loco nunc candiano. In quo postea classense oppidū fuit. Cuius classis partes tutaretur sinus maris adriaci: illyrici: dalmatix: epiro: græciæ: thraciæ: pōti: mæotidis & asiæ in nostrum mare uergentis atq; ore ægypti necessitatibus subuenirent. Quorum multitudo cum nōnunq̄ romæ uocaretur. In ianiculo castra rauēnatibus Augustus ipse statuit: ex quo regio transyberina abinde quandoq; urbs rauēnatū dicta fuit. At misenatum pegrinorūq; militum in cælio monte castra locauit. Post Augustum Tiberius pntiosissimā libertati romanæ atq; etiā impio rē exorsus est. Nā teste Suetonio castra romæ cōstituit: quibus prætorianæ cohortes uagæ ante id tempus: & p hospitia dispersæ cōtinerentur. Cuius tyrānidis fomes locum habuisse in suburbiis uia appiæ: ubi nunc ecclesia ē sancti Sebastiani nōnulli cōiectantur. Et prima horum tyrānis in assumptione Claudii ad imperium apparuit: ut præ cæteris historicis Iosephus approbarissimus auctor in libro de captiuitate iudaica late descripsit. & post illum breuiter Suetonius tetigit in ipsius Claudii uita. Idemq; in morte Galbæ: & nouo Othonis imperio contigisse: & acere prælium in circo maximo capitolioq; & palatio cum militibus prætorianis fuisse ostendit. Et tandem intantum pcessit prætorianorum militum auctoritas siue temeritas: ut quæ uellent imperatorem facerent: & factum imperio deturbarent. Vnde Helius Lampridius in uita Heliogabali arbitrium uitæ ac necis in prætorianis fuisse ostendit: ait enim in castris milites p cantu pfecto dixerunt se paruros esse Heliogabalo: si & ipuros homines & aurigas ab se dimoueret: atq; ad bonā frugem rediret. Scribit & Iulius Capitolinus ædem fuisse in prætorianis castris: in quā senatus aliquādo uocari cōsueuit: psertim cum de abrogādo alicui impio agendū esset. Nāq; eo in loco Maximis patri & filio abrogato impio Gordiani duo pater itē & filius declarati sunt Augusti: & in uita Pupieni: & Balbini impatorū quātum castra prætoriana urbi offuērunt idē Capitolinus ostendit dicēs. Maximo qdem ad bellum pfecto: romæ prætoriani remanserunt. Inter quos & populum tanta seditio fuit: ut ad bellū ueniretur intestinum: romæ ps maxia incēderetur: tēpla scēderetur: omēs plateæ cruore polluerentur. Et infra subdit interea romæ iterum seditiōes iter populū & milites ortæ. ut nec cum edicta pponeret Balbinus audiretur Veterani se i castra prætoriana cōtulerunt cum ipsis prætorianis. quos cœpit populus obsidere. nec unq̄ ad amicitia essent reducti: nisi fistulas aquarias populus incidisset. Idē Iulius eorundem impatorum uitæ exitum narrans. hæc in uerba psequitur. Illis cōtendentibus milites superarunt: atq; eos nudatos abos uestibus regalibus de palatio cum iniuriis pduxerunt: & p mediā ciuitatē ad castra raprare uoluerunt magna ex parte lanatos. sed ubi cōpertum ē germanos ad defensionē illorum supuenire abos occiderunt: in itinere in medio reliquerunt. Inter hæc Gordianus Cæsar sublatu a militibus impator est appellatus Augustus. Et idem Capitolinus senatus cōsultum inq; de impia Valeriani principis optimi i prætorianis castris factum fuit. Et multa quæ de his diuersis in locis leguntur: quibus ostenditur prætoriana castra grandē pestē libertati romanæ: atq; impio intulisse. Pontes etiam romæ sup e thyberim fuisse legimus & uidimus. quorum nomina cum suis caulis adhuc satis cōperta nō habemus. Scribit tamē Liuius in. i. ab urbe pontē sublicium ab Anco Martio cōstructū fuisse. q̄ teste Pli. ligneus prius: & sine ferreo clauo prius fuit: ita dispositus cōignatione: ut eximerentur trabes: sine fulturis ac reponerentur: quod quidem sic facere religiosum erat. Postq̄ Horatio Coclite

defendente ægre reuulsus est. Sed teste capitolino illū Antoninus Pius imperator marmoreū fecit. hunc eundem ipsum esse nonnulli putant: qui ad radices auentini demolitus aspicitur. Alii quibus adhæreo eum illum esse uolunt: qui nunc sanctæ Mariæ pons uocatur. Isq; ad transitum eius temporis urbi: cōmodior esse uideretur. Sicq; uel huius uel alterius nomen ignoratur. Nonnulli uero putant eum: qui est ad radices auentini: æmiliū dictum fuisse. Alii illum qui iam dicitur pons mollis in uia tyburtina æmiliū olim uocatum asserūt: his aliis super inductus est pons: qui Iouis insulam uerbi coniungit. quem. Q. Lepidum & M. Curium ædiles struxisse titulus in marmore excisus ostendit. Cū uero qui ad ianiculum insulam applicat: Valentinianum superiorem & ualentem struxisse similis titulus indicat. Alius fuit qui ad ianiculum etiam & portā aureliana maxime doferbat: qui aurelius similiter uocabatur Cui iam demolito rupto nomen est. Alius fuit pons triumphalis portæ cōiūctus: qui & ipse nomen a triumphis: qui p̄ illū agebantur accepit. Proximus pons est huic Hadriani: castello seu mætræ cōiūctus: qui & sancti Angeli uocatur. est etiam supra flumētanam portā i uia flaminea extra urbē pons alius. q̄ miluius nescio a quo denominat. Arcus triūphales fuisse romæ q̄ plurimos & legimus & conspiciamus sed quosdā dirutos: quosdā ruinis cooptos: quosdam etiam nouis ædificiis ab aspectu hominū semotos. Integrū pene illū cōspicimus: qui Flauii Cōstātini fuit iuxta amphitheatrū colosseii. Cui talis inscrip̄tus est titulus. Imp. Cæsari Flauio Cōstātino Maxio Publii filio Augusto senarus populusq; romanus. Quod inscrip̄tu diuinitatis mentis magnitudine cum exercitu suo: tam de tyranno: q̄ de omni factione uno tempore iustis rēpublicam ultus est armis. arcū triūphis insignē dicauit. Alium similiter pene integrū Lucii Septimi iuxta sanctū Hadrianum sub capitolio cernimus: i quo talis stat titulus. Imp. Cæs. L. Septimo. M. F. Seuero Pio pertinaci auo patri patriæ parthico arabico & parthico adiabeni- ca Pōti. maxi. trib. potestatis. xi. Imp. xi. Cos. iii. procos. Et Imp. Cæs. M. Aurelio. L. F. Antonino Aug. Pio foelici trib. pot. vi. procos. P. P. optimis fortissimiq; principibus ob rem. p. restitutam imperiunq; ro. propagatum insignibus uirtutibus eorum domi forisq; S. P. Q. R. Vidimus & alium se midiratum iuxta palatium & templum Pacis in uia sacra: in quo hæc quoq; inscrip̄ta sunt uerba. S. P. Q. R. Diuo Tito Diui Vespasiani. F. Vespasiano Aug. Et licet etiam in hoc arcu ex uno quidem latere: ipsum Titum triumphantem in curru a quatuor equis ducto conspiciere: ex altero uero latere uasa templi: & candelabrum illud dirissimū septē ramorū: tāq; ante currū Titi portarentur insculpta. De quibus Iosephus libro. vii. de bello iudaico describēs Titi triūphū sic ait. Spolia uero alia qdē passim sequebantur. Eminebāt autē ante duces ea quæ apud hierosolymā in tēplo repta sunt. Mēsa aurea ponderis talenti magni: & candelabrū similiter qdē auro factū: sed opere cōmutato ab usu nostræ cōsuetudinis. Nā mēsa qdē colūna basi hærebat. tenues autē ab eo cānulæ p̄ducebantur formatæ ad similitudinē fuscinae: & in sūmo quæq; in lychnis speciē fabricatæ erant numero septē septimi diei: qui apud iudæos ē indicātes honorē. uel ut idē auctor alibi dixit stellas errātes significabant. Et subdit post hæc aut portabatur lex iudeorum nouissima spoliōrū. Et postq̄ totū triūphū descripsit infra subdit: Vespasianus pacis tēplū ædificare decreuit. Itaq; mira celeritate: & quæ hominum cogitatiōes superaret effectū ē. magna enī diuitiarū largitate usus: insup̄ perfectis

id picturæ: ac figmentorum opibus exornauit. Omnia nanq; in illud phanum collecta sunt ac deposita: quorū uisendorū studio p̄ totā orbē: q̄ ante nos fuerūt homines uagabant: quomō aliud apud aliud situm esset uidere cupientes. Hic autē reposuit etiā quæ iudeorū fuerunt instrumēta his sese magnifice ferēs. Legē uero erorū & penetralium uela purpurea in palatio cōdita seruari præcepit. Hieronymus similiter sup̄ Iohelē Vespasianus inq̄: & Titus romæ tēplo Pacis ædificato: uasa tēpli hierosolimitani: & uniuersa donaria in delubro illius cōsecraverunt. q̄ ut subdit græca & romana narrat historia. Est & alius arcus iuxta ecclesiam sancti Georgii. In quo talis est inscrip̄tio. Impato. Cæs. L. Septimo Seuero Pio prinaci. Aug. Arabic. Adeabenic. Parth. M. fortissio foelissimo pōt. maximo trib. potest. xii. Imp. xi. Conf. iii. patri patriæ. Et Imp. Cæs. M. Aurelio Antonino Pio foelici. Aug. trib. pot. vii. Cos. iii. P. P. pcos. fortissimo foelissimoq; principi & Iuliz Aug. matri Aug. ii. Et castrorum & senatus & patriæ. Et Imp. Cæs. M. Aurelii Antonini Pii foelicis Aug. parthici maximi britānici maximi argentariū: & negotiantes boarū huius loci deuoti numini eorum. Cernimus & arcuz alium in macello. quem supra Galieni imperatoris fuisse diximus. Quin & alios q̄ plures: quorum inscrip̄tiones & tituli sunt demoliti: Quidam tamen diuinare uolunt arcū illū: qui in uia flaminea iuxta ecclesiam beati Siluestri: & Laurētiū i lucina conspiciat. Domitiani principis fuisse: a quo licet tituli & marmoreæ cru- stæ ablatæ fuerūt. In una tamen quæ restat Domitianum eum sculptruz esse uolunt: qualis a Suetonio describitur. sed tunc sedentem dormientemq; & Mineruam. quam superstiosē colebat somniantem excedere sacrario: negantemq; se ultra eum tueri posse: q̄ exarmata esset a Ioue. fecit etiam Claudius teste Suetonio Tiberio marmoreum arcum iuxta Pompeii theatrum: decretum quidem olim a senatu tamen obmissum p̄egit. fuerunt & romæ templa phanaq; admiranda: & sacalla pene innumera: ut templum Iouis capitolini cum his quæ supra rettulimus. Templum Isis in campo Martio: ut uidimus in dictiōe Osiris Cuius reliqas quosdā porticus & marmoreas colūnas inter Antonini columnā & pantheon cōspici qdā uolunt. quæ phani ipsius magnitudinē & pulchritudinē aliquātulū argumētari uident. Nec inde longe ex antiq; ædificiis tēplum p̄ magna pte integrum cōspicitur. qd̄ p̄theon cū. th. aspirato ab historicis cognominatur. Quod mea quoq; interpretatione summū deorum indicat. Nam τὸν θεὸν denotat omne: quod sane in similibus sæpe cōperi ad summum spectat: & θεῶν deorum. Vnde ait Plin. li. xxxvi. natu. histo. pantheon Ioui ultori ab Agrippa factū fuit. Dion uero historicus græcus pantheon dictum ait siue q̄ in Martis Venerisq; imaginibus sub ipso tēplo cōstitutis omniū deorum imagines effectæ erant: siue ut potius arbitrari uidetur: q̄ templum ipsum rotundū sit: cæloq; p̄ simile: & sic quoq; omnium deorum habitatio censeatur. Sed quod ab Agrippa factum fuerit: ostendit etiam idē Plinius in. xxxiii. eiusdem operis cum ait: Syracusana sunt in pantheo capita columnarum posita ad id idem titulus in frontispicio templi sic indicat. M. Agrippa. L. F. consul tertium fecit. Deinde ab Hadriano instauratum fuisse Spartianus in eius uita attestatur. Quin & post hæc instauracionem aliam a. L. Septimo: & M. Aurelio Antonino minores litteræ: quæ in eodem frontispicio leguntur indicare uidentur: quæ in eodē fuisse etiam simulachrum Veneris ostendit Macrobius in saturnaliis dum magnitudinem eius unionis describit: quem in auribus Cleopatra gestabat.

Cuius magnam partem per acetum cōsumperat in conuiuio: quo. M. Antonium sumptibus superare cōtendebat. Sed qui superfuit uicta regina: & capra ægypto romā delatus dissectusq; est. Et facta ex una margarita duæ impositæq; simulachro Veneris: ut monstruosæ magnitudinis conspiciuntur in tēplo: qd pantheon dicitur. Fuitq; & templum pacis Vespasiani opus: de quo paulo ante uidimus. Nec in tota urbe alterius ædificii ruinæ spectabiliores admirabilioresq; cernuntur. Præter hæc & aquæ ductus multiplices & admirandi romæ fuerunt: qui aquas in urbem teste Frontino: qui de his proprium librū ad Neruaz imperatorem scripsit: uarie cōducebant: quas omnes Sextus Rufus: qui post illum fuit in descriptionibus suis: unde uiginti cōnumerat uidelicet: traianam: annia: artiam: martiam: claudia: cærulea: iuliam: augustea: appiam: algétianā: cyminiā: sabatinā: aureliā: damnatam: uirginæ: tepulā: seuerianam: antonianā: alexandrinā: quæ uel a cōditoribus ut traiana: annia: martia: & plures aliæ: uel a locis unde ducūt: ut cyminta: uirginæ: cærulea: & aliæ nōnulle nomē assūpserunt. Virgi. vii. Et cymini cū mōte lacū. De martia sic inquit Pli. lib. xxxvi. natu. histo. dicatur nunc uera æstimatiōe inuisa: alibi miracula. Q. Martius iussus senatu aquarū anienis ductus reficere nouā a noīe suo appellatā. Cuniculis p mōtes actis intra præturæ suæ tēpus adduxit Agrippa in ædilitate sua adiecta uirginæ aqua cæterisq; corriuatis: atq; emēdatis lacus septingentos fecit. hec ille ob quæ puto. subiratū respōdiffe Augustū: romanæ plæbi uinum petenti. Cū apud Suetonium ait tot aquas introduxit Agrippa gener meus & uinū quæritis. Sed nō longe post psequit Plinius uicit antecedētes aquarū ductus nouissimum impendium opis incohari a. C. Cæsare: & pacti a Claudio. Quippe lapideam excelatē oēs urbes & mōtes æquatē: ut lauacra impleret curtios atq; cæruleos fōtes adductos. Erogata in id opus talentum quingenta sexaginta milia Et psequit idem Pli. Siquis aquarum abundantiā i publico balneis: piscinis: euripis: domibus: hortis: suburbanis uillis: spatiisq; ueniētibus: extructos arcus mōtes p fofos: cōuallas æquatis. fatebit nihil magis mirandū fuisse i toto orbe terrarum. hæc ille: quæ si quis latius noscere cupit legat Frontium de aquæ ductibus ad imperatorem Neruam. cuius tempore ob aquarum copiam urbem dicit a ueteri infamia purgatā: quæ tribus mensibus anni dicebatur pestilēs. Fuerūt & romæ thermæ theatraq; & amphitheatra. de quibus in propriis dictiōibus uidimus: uidebimusq;. Sed quia nonnullis dubium est ubi nam fuerit domus Neronis: quæ aurea dicta fuit: de illa quæ nostri auctores scripsere referendum explanandūq; duximus. De qua primum Suetonius in illius uita scripsit domuz dicens a palatio exquillas usque fecit Quam primo trānsitoriam: mox incēdio absumptam restitutamq; auream nominauit. De cuius spatio atq; cultu suffecerit hæc rettulisse. Vestibulum eius fuit in quo colossus centum uiginti pedū stare. Ipsius effigies tanta laxitas: ut porticus triplices militarias haberet. Item stagnum maris instar circūspectum ædificiis ad urbium speciem rura insuper aruis atq; uinetis: & pascuis siluisq; uaria cum multitudine omnis generis pcedum atque ferarum. In cæteris partibus cuncta auro lita distincta gemmis unionumq; conchis erant: cœnationes liquiate tabulis eburneis uersatilibus: ut flores fistulis & unguenta desuper spargerentur: præcipua cœnationum rotunda: q; perpetuo diebus ac noctibus uice mundi circumagerentur Balneæ maris albulis fluentes aquis eandem domum cum absolutam dedecaret hæctenus

comprobauit: ut se diceret: quasi hominem tandem habitare cepisse. hæc Suetonius. De eadem Cornelius Tacitus ubi incendium romæ descripsit: sic inquit. Eo tempore Nero Antii agens nō ante urbem regressus est: quæ domui qua palatium & Mecennatis hortos continuauerat ignis appropinquaret. Neq; tamen sisti potuit quin & palatium & domus & cuncta circum haurirentur: & infra subdit. Cæterum Nero nixus est patriæ ruinis extruere donum. In qua haud proinde gemmæ & aurum miraculo essent solita pridem & luxu uulgata: quæ arua & stagna & in modum solitudinum hinc siluæ & apta spatia & prospectus Itaq; teste Plinio in. xxxiii. natu. histo. apparatus fuit aureæ domus ambientis urbem. Et in. xxxiiii. de eadem inquit. In aureæ domus Neronis solatis aues ex argento mirabili opere sculptæ fuerunt. Et libro. xxxvi. dixit Eam in domū Neronem inclusisse ædem fortunæ: quæ ex lapide pheginide translucens ædificata foribus clausis claritatem diei intus haberet. Verum hæc domus a sequentibus deinde principibus diruta fuit: & uaria desuper ædificia cōstructa. Inter q; amphitheatrum id fuisse accēptimus: quod colosseum a Neronis colosso uocamus: dicente Martiale: Hi ubi conspici uenerabilis amphitheatri. Erigitur moles stagna Neronis erant. In eadem domo superædificatæ fuerunt & thermæ: dicente eodem Martiale: Hic ubi miramur uelocia munera thermas & reliq;: quæ uidimus in dictione amphitheatrum: & dictione colossus. Nam quia colossus ille Neronis relictus fuit: qui stabat in porticu domus aureæ: & iuxta illum amphitheatrum constructum fuit dicta est moles tota colosseum: Ex quo sane Neronis colosso: ut scribit Helius Lampridius in uita Cōmodi Antonini Neronis caput Comodius abstulit: & suum superimpofuit: ac titulaz more solito subscripsit: & certe apud lateranensem ecclesiam nō longe ab amphitheatro caput græde æneum etiam nunc aspiciamus: quod Cōmodi fuisse ex numismatum imagine depræhendimus: ob quod nōnulli id esse putat: quod ipse spurcissimus Cōmodus capiti flagitiosissimi Neronis subrogauit. Cōspicitur & hoc tempore moles: nō longe ab arcu Cōstāntini: & amphitheatro colosso: hoc est æte beati Gregorii monasterium: quam a nonnullis septizoniuz: ab aliis septodium uocari legitimus. Nam cum magna ex parte demolita sit: tres adhuc in illa colūnarum ordines inuicem superimpositos hoc tempore uidemus. Hanc quoq; molem Seueri Aphri imperatoris ex Helio Spartiano fuisse depræhendimus. Ait enim de illo loquens opera eius publica romæ præcipue extant. Septizonium & thermæ seuerianæ. Et paulo infra subdit: cum septizonium faceret nihil aliud cogitauit. q; ut ex aphyrica uenientes suum opus cernerent: & medium simulachrum eius locatum additum palatinis ædibus. Is regium arcum ab ea parte facere uoluisse perhibetur: quod etiam post Alexander non itasset. Iulius uero Capitolinus in Antonini Getæ uita: qui eius Seueri filius fuit non septizonium: sed septodiuz dixit: Nam de Antonino locutus inquit. Illatus est maiorum sepulchro: hoc est Seueri: quod est in uia appia euntibus ad partem dexteram specie septodii structum: quod ille sibi uiuens ornauerat. hæc ille. Quæ sane uocabula deriuatiōe græcam detinent. Ita ut uel septēzonarum ædificium fuisse dicatur: uel septezuiarum hoc est per illas zona incedentium: ut iam conspici libet.

Abacus cū.c.exili scribitur: fuit, teste Herodoto lib. historiarū
ii, æthiopum rex: qui Anytim ægypti regem fugauit: & illi
us regnū quinquaginta annis obtinuit.

Sabyllus cū.y.græco & duplicato.l.scribitur: fuit teste He-
rodoto lib. histori. vi. Gelæ uerbis siciliæ tyrannus: postq̄. f.
interfecit Cleandrum parernei: qui tyrannidem prius sep-
tem annis occupauerat.

S abini cū.i.latio scribitur: fuerunt teste Pli. in. iii. natu. histo. populi in italia a re-
ligione & cultu deorū: quasi seuini cognominati. Nam σέβουαι græce dicif la-
tine colo: uel ueneror. hi teste Plutarcho in uita Romuli ciuitates sine moeni-
bus incolebant: ut priscā illā lacedæmoniorū cōsuetudinē referret. Vnde in ea
quæ romanæ urbi ppinqua sunt colonias: deinde deduxerunt tanq̄ nullū aliū
aduersum populum ob animi magnitudinē primescerent. Ideoq; cum diceret
Virgi. in. ix. Tactioq; seni curibus uē seueris: iquit Seruius ideo dixit Seueris qd̄
cum filias pdiderint ceninenses: antēnates: crustumeri: & sabini cæteris primū
quiescentibus: soli sabini bella sumpserunt. Hi aduersum nouos maritos licenter
plurimum scōmatibus iocabantur. Quod Luc. in. ii. tetigit cum ait: Nec soliti
lusere sales nec more sabino.

Excæpit tristis cōiucia festa maritus. Et a sabino sabellus deducitur. ut Virgi.
in secūdo georgi. de italia loquens ait: Hæc genus acre uirum marfos pubēq; sa-
bellam Extulit. & in secundo georgicorum. Dentelq; sabellicus exacuis suis: lē
luuenalis: Mensamq; sabellam.

S adyattes cum.y.græco & duplicato.t.scribitur: fuit Ardyos filii Gygis filius q
teste Herodoto libro histo. i. post patrem regnauit in lydia. Cuius regno eius fili-
us Alyattes successit.

S agarus cū.unico.r.scribitur: ē teste Hero. lib. histo. iii. fluuius phrygiæ. Liuius
uero in. vii. de bello macōdonico fluuiū esse dixit Gallogræciæ: qui p phrygiā
defluens: & ad berecynthū oppidū ptingens: in pponidem tandem influit.

S ais cum. i. latino scribitur: ciuitas est in ægypto iuxta hostium quoddam nili:
quod ab ipsa ciuitate satricum cognominatum fuit.

S aiticum cū.i. latino utrobq; & abiq; aliqua aspiratione scribitur. Vnum est ex
hostiis nili: ut in dictione sebennyticum uidebimus.

S aliunca cū.i. latino & .c. exili scribitur: uoluerūt quidā græcū esse: quod nomine
uerū ē: sed latinā habet etymologiā: hoc ē a saliedo dictū: ut ait Pli. xxi. natura-
lis hist. lib. saliuca foliosa qd̄ ē: sed breuis & quæ necti nō possit radici nume-
rose cohæret herba uerius q̄ flos: & quæ manu cōpressa facile cōdensatur. de q̄
Virgi. meminuit i bucolico: Punicis humilis quantū saliuca rosetis.

S alamin cū unico. l. & .i. latino scribitur: & salamis etiā dici potest atq; salamina
sed uerius in. n. definit: quod retinet in obliquis quēadmodum attis & attin del-
phin & delphis: eleusiu & eleusis. Est ergo salamin insula in euboico mari cōtra
athenas sita: urbem retinens sui nominis: in qua Telamon Aiakis & Teucri pa-
ter regnauit. Sed cū reuertetetur Teucer a bello troiano nec de inimicis aiakis te-
ste Iustino ultus fuisset: a patre expulsus cyprū prexit. Ibiq; urbez aliam salami-
nam condidit. De qua Hora. in primo carminū meminit. Nil desperandum teu-
cro duce & auspice teucro. Certus enī pmisit apollo ambiguā tellure noua sala-
mina futurā. At de priori salamina intellexit Quin. i. vi. de institutiōe oratoria

cum ait. Neq; est ignobile exemplum megarios atheniensibus cum de salamina
contenderent uictos Homeri uersu. Qui tamen ipse in cūni editione reperitur
significans Aiacem naues suas atheniensibus iunxisse: uersus autem Homeri hi
sunt. αἶας Δέκσα λαμῖνος ἄγεν Δυοκαί Δέκκησος στήσε Δάγον ἰη ἄ-
θηναίων ἰστάντο φάλαγγες. Horum primum quidem Aristoteles in primo
rethoricorum rettulit: secundum uero apud Herodotum comperi. Nam adhuc
in nullo exemplari homerico inueni.

S almoneus cū unico. l. & .n. & .eu. dipht. i fine scribitur. hzq; accentū sup secunda
fuit teste Lactatio grāmatico cuiusdā Aeoli filius: q apd helidē regnauerat. hic
maxia insolētia diuinos sibi honores quæritabat: factitabatq; iacere fulmina: ut
Iuppiter. Sed a Ioue ipse fulminatus in inferna demersus ē: dicēte Virgi. i. vi. æ-
nei. Vidi & crudeles dantē salmonea pœnas. Idē Home. in. xi. odisseæ.

S almoxis ultima cum. x. consonante: & .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto lib.
historiarum. iiii. dæmon quidam thracum.

S alum cum unico. l. scribitur: & significat apud nos mare: deduciturq; a uerbo
græco: quod σάλευσαι: quod est moueri: & agitari.

S amos cum unico. m. scribitur: nomen est duarum insularum in mari ægæo: de
quibus in sequenti dictione uidebimus.

S amothracia cū. th. aspirato & .c. exili atq; .i. latino scribitur: insula ē in ægæo ma-
ri thraciæ adiacens: quæ prius famos dicta ē: postea ex cōmixtis thraciæ icolis
samothracia dicta fuit: dicente Virgi. in. vii. æneidos. Threiciāq; samū: quæ nūc
samothracia fert. Nam dixit threiciā ad differentiam alterius insulæ sami: quæ
aliæ adiacet ex opposito ad ephesum & andro uicina: ut ostendit Ptolemæus i
geographia: de qua Iuuenalis i. iii. satyra meminit: cum ait. Hic andro ille samo
At e samothracia teste Apulegio in. ii. floridori despicitur parum pelagi: est que
frumento pigra fœcundior oliueto: nec uinitori nec olitori scalpitur: incolis fre-
quens est: & hospitibus celebrata. oppidum habuit quod fuisse amplum indicat
moenia semiruta hæc teste Lactantio in primo diuinarum institutionū ex Var-
ronis testimonio fuit lunoni dicatissima: eo quod in illo nata fuit educataque:
& Ioui nupta: ut inquit cātatissimus rumor est. Ob quod præ cæteris numini-
bus a samis in nobilissimo templo illi dicata: ut idem auctor subdit honorabat
Et ut Apuleius in prefato libro rettulit ante aram lunonis in samo erat: eius sta-
tua a Polycrate tyranno dicata: qua nec pulchrius nec ditius quicq; est: adole-
scēs est uisenda pulchritudine crinibus fronte: & in omnibus membris suis ad-
mirabilis. Quin & teste Pli. in. xxxvi. natu. histo. fecit scopas Venerē: quæ samo
thraciæ sanctis ceremoniis coluntur. Quare dixit Iuuenalis. Iures licet & samo
thracum Et nostrorum aras. & maxime cum romanis timenda uideretur Iur o:
Hæc eadē fuit Pythagoræ patria & unius sibyllarum. Et cum sit in ea gleba tena-
cissima: primum illic fictilia uasa facta dicuntur quæ ab auctoribus samia uoci-
tatur. In eadem teste Homero circa initium libri. xiii. iliados nemorosus est collis:
unde omnem idam & omnem troianam urbem subiicere oculis quis posset.

S ambuca cum. c. exili scribitur: genus est instrumenti: ut dixit Iulius Pollux ad
Commodum imperatorem.

S andyx cū.y.græco scribitur: & ponitur a græcis teste Pli. in. xxi. natu. histo. inter
olera siluestria. idē Opinion & Heralistratus affirmarūt: dicūtq; illā breui cau-
le: & in aliis sceniculo similem esse. hæc est quam Aristophanes poeta comicus

Euripidi tragico obicit ioculariter matrē eius ne olus quidē legitimū uēditasse sed sandicē. ex eadē fit color sandycinus: ut testis est Seruius sup id Virgiliū in bucolico: Sponte sua sandyx pascētes uestiet agnos. Qui sane color teste Pli. in xxxv. lib. cōficitur ex sandaraca & rubrica admixta. Sed ut idem dixit in præfatio. xxii. libro peculiaris laus eius herbæ ē. quod fatigato Venere corpori succurrit: marcētesq; senio iam coitus excitat: sistitq; pfluuiā alba foeminarum.

- S** angaris cum unico. r. & i. latino scribitur: fluuius qui teste Liuiō in. vii. de bello macedonico ab odoreo mōte diffusus: & p gallogræciā phrygiāq; defluens: egradiū midæ urbem alluit. & ut dixit Seruius sup. vi. ænei. iuxta castellum berecynthos fluens: miscetur deinde thymbræo fluuiō: ita ut geminatis aquis maior effectus: haud longe a troia in propontidem cadit.
- S** annites cū duplicato. n. & i. latino atq; r. exili scribitur a græcis: populi sunt ita licī in sannio inter picenū campaniā & apuliam positi.
- S** aptri cū. i. latino scribitur: sunt teste Orpheo i argonautica populi iuxta pōtum.
- S** appho cū duplicato. p. & secūdo aspirato scribitur: fuit foemine lesbia & nobilis uates: a qua uersus quidā lyrici sapphici sūt cognominati quos illa cōperit. De hac Oui. in. ii. de tristibus inquit: Lesbia qd docuit sappho nisi amare puellas. Et de remediis lib. ii. inquit: Me certe sappho meliorē fecit amice. Martia. in. vii. Carmina iam fingi sappho laudauit amatrix. cuius sane opa ex maiorū negligētia amissimus: nec inter græcos eius aliquid cōperire ualui. habemus tamen traductam ut putamus ab Ouidio eius quandā nobilem epistolam: quā uersu elegico ad Phaonem amasium direxerat.
- S** arcarius cum. c. exili & i. latino scribitur: fluuius est teste Hesiodo in theogonia quē Aristarchi glosa dicit esse in phrygia.
- S** arcosmos cū. c. exili scribitur: dicitur teste Ser. sup. ii. ænei. iocus cū amaritudine: ut Priamo inqt Pyrrhus apd Vir. i. ii. ænei. Referes hæc & nuntius ibis Pelidæ genitori illi mea tristia facta Degenerēq; neoptolemū narrare memento.
- S** arcophagus cū. c. exili: & ph. aspirato scribitur. accipiturq; a nostris p sepulchro eo quod σαρκα idest carnem: φαγῆ: hoc est comedit. Vnde Pli. in. ii. naturalis histo. inquit circa ason troadis lapis nascitur: quo consummuntur omnia corpora: & sacrophagus uocatur.
- S** ardanapālus cū unico. i. scribitur: & cum accentu super penultima a latinis p nuntiatur: quæ sane producitur. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Et uenere & cœnis & plumis sardanapali. Nam fuit assyriorum rex ultimus: de quo Diodorus historicus apud græcos plene scripsit. & Iustinus apud nostros tetigit: tandē ab Artabano. qui eius nomine medis præerat regno priuatus ē qui e medis scortis seipsum in regnū iacit. Iussitq; teste cicerone in. v. de quæstionibus tusculanis uerba hæc busto suo inscribi. Hæc habui quæ edī quæq; exaturata libido Hauserit: alia iacent multa & præclara relicta.
- S** ardanis cum unico. n. & i. latino scribitur: fuit uir lydius q Croeso suadere conatus est: ne persis bellum inferret.
- S** ardinia cū. i. latino scribitur: insula est in tyrrheno mari sita: quæ a Sardo filio Herculis: qui e libya ueniēs insulam occupauit teste Solio nomē sortita fuit: a qua sardous adiectiuū nomen deducitur. Ouidi. in. iiii. fastorum: Sardoq; regna sinistris respicit a remis.
- S** ardis cum. i. latino sequente. s. scribitur: estq; numeri pluralis: & teste Prisciano

in. vii. terminat notatiuum & accusatiuum in. is. ut. s. sonum græcū seruet. Naz codē Prisciano. teste apud græcos ei dipth. finalē habet: ut αἰ σαρδεις: Τὰς σαρδεις. Similiter ut dicit alpis: syrtis: trallis: urbs fuit in lydia ad latus imoli montis maxime pcelebris: ut testis Hero: li. histo. i. Et Pli. li. v. natu. histo. Eadem fuit olim regia croesi lydorum regis: ut late ostendit p̄fatus Hero. & Horati. in. x. epistola. Quid cōcinna famos: quid cræsi regia sardis?

- S** ardonyx cum. y. græco sequente. x. scribitur: lapis est olim apud romanos preciosus. Estq; generis masculini & foemini. Persius: Et natalitia tandem sardonycē. Iuuenalis in satyra. Et spes & ratio. ideo cōducta paulus agebat sardonycē masculini: ut idem in satyra Credo pudiciam: In manibus densi radiant testidine tota Sardonicēs: estq; dictio composita ex sardo qui lapis fuit i sardinia primum compertus: coloris rubei & onyx. qui est unguis: quasi utriusq; colorem teneat. Ideo inquit Marbodeus de lapidibus sardonycem facit duo nomina sardus & onyx: & ut dicunt habet colorem subcandidum cum rubro ac more latino dicitur etiam sardonycus. Iuuenalis in satyra Exemplo quodcunq; malo. Arguit ipsorum quos littera gemmaq; princeps Sardonycos.
- S** armatæ cum. r. exili scribitur. hi populi illi sunt quos græci sauromatas uocāt: ut in ea dictione uidimus.
- S** arnus cū. n. post. r. & nō satus: ut qdā uoluerunt scribitur: fluuius est cāpaniæ ex sarno monte cāpaniæ ortum ducens iuxta oppidū sarni in radicibus mōtis positum: primoq; magno cū murmure montis defluit: mox in paludes amplas desinit: quæ graues icolis nebulas toto anno emittunt: deinde coactus rupibus uesuum montē radit: & ab inde p̄uo cōtentus cursu in tyrrhenum mare cōcidit. De hoc Virg. li. ænei. vii. meminit dum campanos designat populos turno fauētes dicens. Sarastes populos de qua rigat æquora sarnus. Et teste Seruio sarastes ipsi populi sunt a saryno fluuiō cognominati.
- S** arra cum duplicato. r. scribitur: & cum dictio sit phœnicia & non græca secundum. r. minime aspirari consueuit: urbs fuit in phœnicia: quæ teste Seruio circa finem secundi georgicorum dicta fuit deinde tyrus: sed id quoq; nomen a pisce quodam accēpit: qui illic abundat: & sar illa lingua uocatur: ex cuius sanguine sericum in purpuram tingebatur. Ex quo adiectiuū sarranus deducitur ut Virgilius prefato in loco. Ut gemma bibat: & sarrano dormiat ostro.
- S** arpedon cum. e. absq; dipth. scribitur: sup quam habet accentum: & declinatur huius sarpedontis: fuit teste Homero louis filius ex laodomia Bellerophonis filia. Herodotus uero dixit in primo eū fuisse louis filium ex Europa: ac Minois fuisse fratrem: ut in ea dictione uidimus. Hic cum rex esset licyæ: & i armis strenuus troianis contra græcos fauit: & multa bellando strenuitatis documenta demonstrans: a Patroclo tandem interimitur.
- S** ataspis cum. c. exili: & i. latino scribitur: fuit teste Herodoro libro histo. iiii. Virg. magnus & diligens: quē Xerxes ad p̄scrutandam libyam misit.
- S** atrae cum. r. exili scribitur: populi sunt græcorum in litoribus thraciæ: ut ostendit Herodotus in. vii. historiæ libro.
- S** arrago cum. r. exili scribitur: dicitur patella in qua caro frigitur: & ἀσῶρξ: quæ teste caro nomen assumpsit: & latine frixoriū ab ipso frixationis sono dictā uolūt dicitur & apud illos alio uocabulo Τηγανον: qd sane uocabulum pro eadem re

cusci obseruant: dicētes teganū frictūq; apud græcos dicitur τῆγαυιστον. At uero peluis a peluendis pedibus uel manibus dicitur. Festus solū de pedibus dixit: Malluuiū eodē teste id est i quo manus lauatur: labrū cōmune ē quod uulgo dicitur bacile. Addit Festus gutturniū esse uas: ex quo aqua in manus datur: ab eo quod peroris angustias gutta fluat. Patellæ possūt etiā lāces & parapsides dici: Hora. in epistolis: Nec modica cœnare times holus omne patella.

S atyrus cū. t. exili & y. græco scribitur animal ē: quod teste Pli. in. v. natura. histo. de homine nil aliud præfert q̄ figuram: habitatq; in recessu insulæ canopeæ in cōfinibus ethiopiæ. & ut scribit Hieronymus in uita Pauli: ad quē cū pergeret beatus Aanto. uidit homūculū ad uncis naribus & fronte cornibus aspa: cui extrema corporis i caprarū pedes deficiebant. Et p̄missio signo crucis cū quīsnam eēt interrogasset Anto. respōdisse fertur mortalis ego sum. unus ex accolis heremi quos uano errore delusa gētilitas faunos satyrosq; & icubos colit.

S atyra cū. t. exili & y. græco scribitur: genus est poematis: quod quasi saturā dictuz nōnulli putant. Nam teste festo saturā genus est cibi ex uariis rebus conditum Et subdit inde genus carminis dici in quo de multis rebus disputatur. hæc ille nec absunt qui dicantur a similitudine satyrorum dictam. Nam illi leues: nudi dicaces: & capripedes appellantur: hi uero leues qui de his quæ sunt uitia in cōmuni hominū usu describūt: uel quod facile de uitio in uitium arguētēs labant. Nudi quod aperte reprehendant: dicaces quia impetuosi garruliq; & abunde dicāt. Et quia capra uile animal est & turpe: & hi similiter de turpibus & rebus uilibus: hoc est uitiosis scribere consueuerunt) capripedes sunt appellatam non ita eleuatur carmen satyricum aut augetur nec talem habet tubam: qualem heroicū ipsum habet: nec unam eandemq; materiam continuat: sed in multas scinditur ac in fine sæpenuero languescit: plusq; habet deinde grauitatis atq; difficultatis: q̄ carmen elegiacum. habet etiam quandam miram rerum uariarū suauitatem: doctrinam: atq; copiam sub illa obscuritate latentem: & sic mordax ē dicax: nudū: petulcum: ferox: de una re i alterā more satyrorum animalium transfiliens. Sane ipsa satyra ut dixit Quintilia. tota nostra est: hoc est non a græcis cōsuetā nisi in modū comoediæ antiquæ: ut uidimus in dictione comoedia: & i dictione prologus. Primus apud latinos insignem laudem adeptus est Lucilius Sed purus magis ac terfior Quintiliano iudicio fuit Hora. Persius uero ut nobis uidetur obscurus fuit & pressus: eius tamē labor ut dixit Quintilia. fuit precipuus: & multum ueræ gloriæ: quīs in uno libro promeruit. Ideo dicebat Martialis ad Pudentem in epigramatibus:

Sæpius in libro numeratur persius uno.

Quam leuis in rota marsus amazonide. Sed ut mihi uidetur lepidissimus inter cæteros est luuenalis: de quo Quintilia. intellexit de satyricis loquēs cum ait.

Sunt clari hodie: & qui olim nominabuntur.

S atrapa cū. t. exili scribitur: dictione ē psica: quæ apud nos præfectum indicat.

S atagyta absq; aliqua aspiratione & cū. y. græco scribitur: fuerunt: teste Herodoto lib. histo. iiii. populi in asia scythica.

S auromata cū. t. exili scribitur: sunt teste Hero. lib. histo. iiii. populi qui ex profundo paludis mæotidos incipientes: regionē uersus boreā itimere dierum quindécim incolūt exilē quidem ac tenuē. Sed foelicibus & infoelicibus arboribus refertā. hos dixit Pli. in. vi. natu. histo. esse medorū sobolem: & prius li. iiii. dixerat

lauromatas scytharum gētes græci uocāt: quas sarmatas romani dicunt. Et floribus in. iiii. sarmatae inqt: nihil præter niues rarāq; siluas habent: quibus ē tāta barbaris: q̄ pacē nō intelligāt. Ideo hos p̄ Lentulum phibere danubio satis Augusto fuit. De quibus etiam Seneca in tragoedia furentis Herculis ait:

Illic dura carent æquora fluctibus:

Et qua plena rates carbasa tenderent:

Intonsis teritur semita sarmatis.

S aulius cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. rex scytharum & pater Indatyrsi: ut in ea dictione uidimus.

S aurus cum au. diphthongo scribitur: dicitur a nostris lacertus. Fuit etiam teste Plinio in. xxxvi. histo. natu. proprium nomen sculptoris eximit.

S atniois cū. t. exili sequente. n. consonante & i. latino scribitur: fuit teste Orpheo fluuius phrygiæ.

S cæna cū. c. exili & æ. dip (teste Prisciano) scribitur: hocq; ex antiquorum consuetudine magna: q̄ ex uera orthographia obseruari dixit. Nā cum dictione sit græca nec apud græcos diph. habeat: absq; diph. etiā apud nos trāfferri debuit: dicitur enī græce ΣΚΗΝΗ. Sed tā certa ē & approbata cōsuetudo ex antiquissimis marmorum inscriptionibus & claris auctoribus: quæ p̄ diphthō. illā scribi demōstrant:

Varro tamen dixit sup̄ hac dictione uariā fuisse ueterum opinionē. Aliis. s. p. c. exile: sicut apud græcos scribendum asseuerantibus: aliis in signum p̄ductionis per. æ. esse notandum: & hanc ultimā opinionem ex eadē causa cōfirmavit Apulegius grāmaticus: ut uidimus in dictione æthica: atq; in dictione cæna: & traducitur a nostris scæna. i. inumbratio. Nā teste Seruio & Cassiodoro a rusticis primum inumbrationis cā cōperta fuit: ubi prius carmina incōdita sapius decantabant. Quare & a nōnullis tabernaculuz traductū fuit. Vnde & scænophagia tabernaculorum festa ducta sunt. Verum eodē Cassiodoro teste cum in urbes deducta fuit: scæna redactū ē nomen ad eā p̄tē theatri: quæ ab uno eius cornu ad aliud ducebatur. Nā ut uidebimus in dictione theatrum: cōstruebat ipm theatrum in formā semicycli. Et illa scæna dicebatur: quæ ab uno illius cornu in aliud cornu cū cooptura ducebatur. & teste Seruio i. iiii. geor. Apud maiores theatri gradus tātum fuerunt: & scæna de lignis ad tēpus fiebat. Vnde ut ait p̄mansit cōsuetudo: ut cōponant p̄gmata a ludorum theatralium editoribus. hæc ille. Scæna autē quæ fiebat: aut uersilis: ut ductilis erat. Versilis tūc erat cū subito rota machinis quibusdā cōuertebatur: & aliā picturæ faciē ostendebat. Ductilis tunc cum tractis tabulatis hac atq; illac species picturæ nudabat interior. Quod perite utrunq; tetigit Virgilius. cui ait: Vel scæna ut uersis discedat frontibus: singula singulis complectens sermonibus.

S cænita quia (teste Solino) scæna dicuntur: cum. c. exili & æ. diphthongo scribitur) populi sunt nobiles arabia habitantes montē cassitū: q̄ scænite causam nominis inducunt: quod tentorii succedunt: nec altas domos habent.

S cea porta troiana cum. c. exili & æ. diphthongo scribitur: ut ostendit Homerus lib. iiii. iliados ubi ait ο τῆ σκάται πύλαι ἦσαν:

S camander cum. c. exili scribitur: fluuius est troiæ ex ida descendens: quem Hesiod. θεῖου σκάμανδρον: hoc est diuinum scamandrū uocauit. hunc ex nostris plures xanthum fuisse dixerunt.

S camandrius cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit filii Hectoris & Andromachæ

nomen quod illi teste Homero in. vi. iliados primo pater imposuerat. Sed ut ait eum ceteri Astyanactē uocare maluerunt. Quod solus illius pater urbē tutare tur: ut uidimus in dictione Astyanactes.

- S** camonea cum. c. exili scribitur: frutex est teste Dioscoride ex una radice uirgas plures efferens: cuius succus ualet in medicinis.
- S** capha cū. c. exili & ph. aspi. scribitur: ē nauicula i ligno cauata: & αὐκῆ. qd ē cauo deducitur. Vnde & a multis fossura: alueus: & linter traducitur. Aphricanus iuriscōsultus de euitione scapha inq̄p se pua nauicula est.
- S** caphiū cū. c. exili scribitur: uas ē cōcauū i quo cacari cōsueuerat: Vlpianus iuriscōsultus de auro & argēto legato. Scaphia hīta uētris cā nō puto argēto legato cōtineri. Quare loquēs luue. de mulieribus quæ rome luctabatur dixit i satyra Credo pudiciā: Et ride positis scaphiū cū sumis armis. Martia. similiter in. xi. Te potare decet gēma q̄ mētorā frangis in scaphiū moecchæ sarda napale tue. Plautus in bacchidibus p̄ galea scaphiū p̄ insigni sit corona plectilis.
- S** carus cū. c. exili scribitur: piscis est teste Columella lib. ix. de agricultura: q̄ totius aliæ græcie litore sicilia tenuis frequētissimus exit. Nūq̄ i ligusticū nec p̄ gallias enauit ad ibericū mare. Itaq̄ ne si capri qdē p̄feratur i nostra uiuaria diuturni queunt possideri. Et Quintilia. i. v. nec helorū nostromari nec scarū ducas. Vnde teste Macro. lib. iiii. saturnali: Adeo ignorus italicis litoribus erat: ut nec nomen latinum eius piscis habeamus.
- S** captēsula absq̄ aliqua aspiratione: & cū. p. ante. t. scribitur: locus est teste Felto in macedonia: ubi argētū effoditur: dictus a scaplo uerbo græco: quod est effodia. Vnde Lucretius. Quales scaptēsula subter odores emittit.
- S** ceptū absq̄ aliq̄ aspi. uel diph. scribitur: uirga erat q̄ reges i similitudineꝝ Iouis utebantur: cū teste Seruio sup. xii. ænei. ipsius Iouis sit p̄priū. hoc & ad federa sēper adhiberi cōsueuerat. unde in foedere Aeneæ & latini ait ipse Latinus apud Vir. p̄fato loco: Ut sceptrū hoc dextra sceptrū: nā forte gerebat nūq̄ fronde leui fundet uirgulta. & reliq̄: cuius cām dixit idē Seruius: q̄ maiores semp i fodere simulachrū Iouis adhibeāt: quod cū tediosū eēt p̄cipue quādo fiebāt: cū longe positis gētibz foedera inuētū ē: ut sceptrum tenētes quasi imaginē simulachri redderent Iouis: cuius proprium est sceptrum. Iuppiter enī & non detinēs sceptrum pater ē patratus: sed ille quasi pater.
- S** chema cum. ch. aspirato scribitur: dici potest latine figura siue cultus.
- S** chesis cum. ch. aspirato scribitur: & dici potest habitudo: ut nominū quoq̄: cum multitudo inconiunctorū nominum quodam ambitu copulatur: iuxta id. Nubila. nix: grandæq̄: procellæ: fulmina: uenti.
- S** cyla cū. c. exili & y. græco unico. l. scribitur: significat apud græcos id quod dicimus spolia. uel manubiz tātū i plurali: at in singulari nomen fuit uiri propriū qui teste Hero. li. hi. iiii. filius fuit Ariapitis scytharū regis: cui in regno successit.
- S** cylus eodem modo ut superior dictio scribitur: fuit frater Dipeli: de quibus in dictione Dipelus uidimus.
- S** cylurus cum. c. exili. & i. latino scribitur: nomen fuit uiri proprium: qui teste Plutarcho octuaginta filios masculos habuit.
- S** cylla cū. c. exili & y. græ. & duplicato. l. scribitur: nomē fuit duarū maxie mulierū: de quibus poetæ memorāt. Vna fuit Nisi megarēsium regis filia: de qua Ouid. in ix. metamor. oia pertractauit. Nā cū eius patriam Minois obsideret: & statutum

- fatis esset urbem capi nō posse: quousq̄ pater Nifus purpureā quā habebat cōmā cōseruaret. Illa amore Minois capta: capillū patri abscidit: & sit patriā ac patre p̄didit. Sed a Minoe deinde spreta: lamētabilibus quæstibus deficiens i auē sui nois uersa ē: De q̄ etiā idē Ouid. de arte amādi li. i. dixit: Filia purpureos nisi furata capillos: Puppe cadēs nauis facta referē auis. Altera teste Seruio sup. iiii. ænei. & i bucolico fuit Phorci filia ex Cretaria nymp̄ha: de q̄ Ouid. in. xiiii. meta. oia expressit. Nā cū deus marinus Glaucus hanc ardentē amaret: a q̄ ipse spernebatur. Et circe Glaucū ipsum mirū in modū amaret. suadebat Glauco Circe: ut spernentē scyllā sperneret: & se amātē amaret. Cui prius inquit Glaucus nascēt in æquore frōdes. Et i sūmis nascēt mōribz algæ sospite q̄ scylla nostri murent amores. Ex quo irata Circe nec uolēs amatū ledere cōtra scyllā ipsaz incanduit: quæ sibi preferēbat. Et q̄ fontē in quo scylla ipsa lauari cōsueuerat: ueneficiis potētissimis uitiauit: adeo ut cū fontē itrauit: canes terribiles iuxta igni na sua cōspiceret. q̄ mōstruosis latratibus ipsam deterrebāt. q̄bus ipsa exterrita p̄cipitē se mari dedit: quā ut ait Virgi. i. iiii. ænei. Cæcis cohibet spelunca latebris Ora exertantē: & naues in saxa trahentē: Vnde & Ouid. li. i. de arte inq̄: Altera scylla maris monstrum medicamine circes: Pube premit rapidos inguinibusq̄ canes. huius formam depingens Virgi. in. eodem li. iiii. ænei. inquit. Prima hominis facies: & pulchro pectore uirgo Pube tenus: postrema immani corpore pistris. Delphinum caudas utero cōmissa luporum. Salustius uero concordans cū Plin. li. iiii. histo. natu. dixit in sicilia esse saxum ingens humanā habēs effigiē in pre superiori: in inferiori uero plures habere dixerunt relectos scopulos sub radicibus cauernosos. Inter quos dum æstuosum mare intrat: ab eisdē refractum tu multuando repræsentat larratum canum & ululantes lupos.
- S** cylaceum cum. c. exili utrobiz: & y. græco atq̄ unico. l. & e. sine diphthōgo scribitur: fuit oppidum ab atheniensibus in scylacea regione: quæ est in ultimo italiz constructum. ut dixit Solinus in litore sinus scylacei: ut ostendit Ptolemæus in geographia. de quo Virgilius circa finē libri. iiii. æneidos. Caulonizq̄ artes & nauifragum scylaceum.
- S** ciopodes cum. c. exili & i. latino scribitur: fuerunt homines quidam monstruosi in desertis india. qui teste Plinio lib. vii. naturalis historia. in maiori æstu humi iacentes: resupini umbra se peduz protegebant. Et cōponitur dictio ex οὐκία quæ est umbra: & πόδις pedes.
- S** cyphus cū. c. exili & y. græ. scribitur: fuit (teste Macro) Herculi. poculū. ut liberi patris catarus ē. & aliud uas qd absq̄. l. dicitur cyphus: de quo i sua dictōe uidimus.
- S** cyrus cū. c. exili & y. græ. scribitur: insula ē in mari ægæo una ex cycladibus & Lycomedis regis patria: in q̄ Achilles sub puellari habitu adoleuit. atq̄ eius regis filiam Deidamiā grauidauit: quæ ab insula & ipsa scyrias nōnunq̄ nominatur. Ouidi. in. i. de arte amandi. Scyrias æmonio uicta puella uiro.
- S** cyronia saxa eodē modo scribitur. Nā saxa propinqua sunt athenis sex milibus passuum porrecta in memoriā ultoris Thesei. E quibus Ino cum Palæmone filio in pfunda se precipitē iaculata auxit mari nomen.
- S** cytha prima cū. c. exili & y. græco. sequēs cum. th. aspirato scribitur. fuit teste Hero: lib. histo. iiii. Herculis filia a qua scythiam dictam putat.
- S** cythia prima cum. c. exili & y. græco: sequēs cū. th. aspirato scribitur: & i. latino

regio est septentrionalis: quæ diuiditur a fluuio tanais. & ps quidē una remanet in europa: altera uero in asiā ptēdit. Et quæ ē i europa ad thraciā terminat: paucaq; gignit aialia. Et teste Pli. i. viii. natu. histo. a fulmie ē imunis. Quæ uero in asiā ad orientē uergēs diuersas cōtinet gētes: de quarū moribus dixit elegantissimē Iustinus i prio suorū epitomatū Vniuersaliter autē oēs scythice gētes teste Hero. li. hi. iiii. arcubus sūt eqtates: nō ex aratro s; ex feris: q̄s uenantē uitā ducentes.

S chisma cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dici potest a nostris scissura: & deriuatur a σχιζω: quod est scindo.

S choenas cum. ch. aspirato & .œ. diph. scribitur: dicitur latine funis: quo nomine dicta fuit ciuitas una boetiorū: de q̄ memit Home. i. i. ilia. Et sic quoq; teste Aristarcho cognominata a scoeno patre Atlantis.

S choenobates prima cum. ch. aspirato & .œ. diph. ultima cū. t. exili scribitur. dici potest latine funiambululus. Nā componit̄ ex schœnos q̄ ē funis. & bates ambulans. qua dictione utit̄ Iuena. in. iiii. satyra cū de græculis loquitur.

S chola cū. ch. aspirato scribit̄. & dicit̄ a σχολαζω uerbo græco. quod ē uacō: q̄a teste Festo ceteris rebus omittis uacare liberalibus studiis pueri debent.

S copas cū. c. exili scribit̄: fuit sculptor marmorarius. Cuius opa ubi romæ habeantur. & quæ fuerint rettulit late Pli. in. xxxvi. natu. histo.

S cōbrus cū. c. exili scribit̄. genus ē uilis piscis. ideo frequēter salunt̄ hi pisces.

S corpius & scorpio cū. c. exili scribit̄: uermis ē uelēs i cauda mortale uenenum.

S copulus cū. c. exili scribit̄: sed a græcis dicitur scopelos: cū. e. penultima quam nos in. u. nostrū cōuertimus.

S cotonia absq; aliqua aspiratione & i. latino scribit̄: dici pōt obtenebratio. Nam i firmitas ē tenebrositate iducēs. & deducit̄ a σκοτοῦματι uerbo: quod apud nos ē uertigenor. Vnde & deducitur σκοτος: quod est tenebræ.

S cutulata absq; aliqua aspiratione scribit̄. Et ut quidā uolunt græca est dicitio ducta a σκῦτεῦω: quod ē suo: ita ut scutulata uestis sit undiq; sutata: quæ mulieribu; pmaxime cōueniebat. Fgo cū id nunq; apud græcos cōpererim. magis latinū puto: & ex eo potissimū: quod dicit Pli. li. viii. natu. histo. dū de generibus lanæ & uestiū tractat: Scutulis diuidere uestes gallia docuit. Iuxta quē sensu; dixisse uidet̄. Iuue. in. ii. satyra cū ait: Cærulea indutus scutulata: & galbana rasa. Nam scutū & scuta rotundam formā indicat & inde scutula diminutiuum p scutella sumit̄: ut Lucilius teste Prisciano circa finem tertii: dū diminutiuis tractat dixit lib. v. Scutulam ligneolā in cerebro infixit. Martia. etiā in. xi. sic implet gabatas parapsidesq; & leues scutulas cauasq; lances. Et inde hæc scutulata uestis scutulis distincta: Calbana uero genus uestis similiter dicit̄ mulierib; aptum: quæ græce γαλβανῶν uocatur.

S ebenniticum cū duplicato. n. sequēte. y. græco: penultima cū. t. exili & i. latino ultima cū. c. exili scribitur: nomen est unius ex hostiis nili: quod teste Hero. lib. histo. ii. in duo alia diuiditur scilicet in saiticū: & mendesium.

S eleucus cū. c. exili scribit̄: fuit unus ex principibus Alexandri: qui post Alexandri mortem: primus in syria regnauit: de quo Appianus clarissimus historicus græcus libro de bello syrico: sic inquit̄ seleucū audio: cū Alexandri camillus ad huc esset p longū tēpus equitanti pedes astitisse: cūq; ex labore deficeret apprehensa equi cauda insequi pseuerasse. casu uero extremā aciem regii teli frontem eius pstrinxisse: statimq; cruore effuso Alexandrū cum tēra careret diademate

proprio obligasse uulnus: diadema ex cruore scdatum esse. Ob hæc Aristadrū uatē inspecto eo pdixisse ferunt regē illū futurū qdē: uerū cū maxio labore regnaturū. Sic ille p qdragita regnauit ānos cōputatis his qbus satrapes habitus ē. cæterū iugi labore: ut octogenarius adhuc bellū gereret: & depugnās extinctus sit. Et ut idē auctor pseq̄ defuncto Seleuco q deinceps ab illo syrie regnū suscepunt hi fere habent̄ Antiochus primus: q nouercā fert̄ duxisse: & Sortheris cognomen habuit. Nā ut idē auctor in eodē uolumine late prius ostēderat. Sratonicē Seleuci uxore Antiochi nouercā & iā puerū Seleuco enixā Antiochus ipse adolescens misere depibat: uerū passionē cōprimēs nō palā cuiq; facere audebat tantum morbo indulgēs ultro mortē appetebat. Sed tandem Erasistratus medicus re cognita ad Seleucū inq̄. filius tuus insanabili morbo corripit̄. Ad clamantē regem addidi Erasistratus passio hæc amor ē. & qdem mulieris quā cense q haud potis ē. admiratus Seleucus nōne uniuersæ inq̄ asiæ imperitē & p supstite filio oia dare possum. solum quæ mulier hæc esset efflagitabat. Cui Erasistratus meā inq̄ uxore depit: tū rex miris pollicitationibus rogabat: ut illam in cōiugium filio daret: cui tātum regnum debebatur. Cui respōdens Erasistratus an tu inq̄ q̄q; eius parens si uxorem tuā cuperet Antiochus illā ultro daturus esses. tum Seleucus deos oēs pstante deierās spōte ac late daturū obrulit. Quod cum nō sicte regem effari Erasistratus cognouisset: passionē omnē filii detegit. & quēadmodum id dephendisset enunciat Seleucus gaudio elatus unicū opus supesse sibi arbitratus ē: quo pacto id filio psuadēdum esset: quo pacto & uxori sed tandē uoti cōpos coacto exercitu rē pādicit: ei filio uxore cōiugem dedit: qd̄ magnificum & regale ab oibus existimatum fuit: ac magnificentius qddā & sapientius adolescētis amor: atq; ad amorē eius insignis moderatio. Ex huius igit̄ Antiochi & nouercæ cōiugio natus ē alter Antiochus: cui etiā dei cognomē affuit a milesiis primum inditum. qd̄ Timachrum eorum tyrānum expulisset. huic Antiocho pharmaco interēpto Seleucus filius ex Laodice i regno successit Callinicus cognominatus. Seleuco autē ipsi filii duo affuere ætate adulti. Seleucus. i. & Antiochus. Seleucus ex mala ualitudine cum iā duobus ānis regnasset p Pharmachum sublatus. cui frater Antiochus succedens magnus cognosatus ē. Hic bellum cū romanis gessit. ac septē & .xxx. ānis regnum tenuit. habuitq; filium Seleucū & antiochum. sed facta cū romanis pace missus fuit Antio. obses romā: & mortuo patre successit Seleucus. q dato romanis Demerito filio fratres Antiochū liberauit: is cū i patriā reuertere: & iā athenis ppinquus esset. Seleucus ex ifidiis Heliodori cuiusdā ex suis iterfici: quē suscipe regnū conantē Eumenes & Attalus ui pepulere: Antiocho in regē substituto: cui blandiebant̄ maxime. Huic filius Antio. ix. ānos habēs successit in regno: quē ob patris uirtute; Syrii Eupatrum cognominauerunt: quē Lysias aluit & Demetrius obses elaculum e roma diffugiens: & a syriis grate susceptus Lysia pariter: a puerum Antiochum interemit. & ipse regno p̄fuit: q a babiloniis Sorther ē cognominatus. Post quem ex eodem genere multi fuerunt principes & tempore p breues: fuitq; bellum mithridaticum: & syria in romanorum potestatem uenit.

S elymbria secunda cum. y. græco: penultima cum. i. latino scribitur. ciuitas est teste Herodoto libro historiarum. vi. in ppontide ppinqua hyzantio.

S emiramis cum. i. latino utrobq; scribitur: fuit assyriorū regina: & Nini regis uxor: hæc mortuo marito: nō est aua tradere imperium filio impuberi derelicta:

nec ipsa palam tractare timens illos nō esse foeminæ parituros. Quare teste Iustino in primo simulat se filiū eē Nini: & puerū p̄ foemina: hoc ē ipsa Semiramis de ostēdebat: sicq; sexū mēta magnas res gessit: quarū amplitudine ubi iudiciā superatā putat: quæ sit: & quæ simulasset fateretur. Quod nec illi dignitatem ademit: sed admirationem auxit: quod mulier nō foeminas mō uirtute: sed etiā uiros anteiret. hæc ut græci scriptores & latini illos sequētes ferunt babylonē cōdidit. Sed hos redarguit Iosephus diligētissimus historiarū scriptor lib. ad Appionem alexandrinū grāmaticū primo inducens Berosi chaldæi auctoritatem antiquissimi & uerissimi scriptoris: qui manifestissime ostendit urbem prime ampliatā & exornatā: ac muro cinctā fuisse a Nabuchdenosor rege longe ante Semiramidē. Sed hæc ut idem refert Iustinus nō cōtentus acquisitos a uiro regni terminos tueri: æthiopiā quoq; imperio adiacit: indis bellū intulit: quo præter illam & Alexandrum magnū nemo intrauit. Et ut refert Valerius Maximus d' ira & odio: dū die quadā circa cultum sui corporis occupata esset: & nuntiaret illi babylonē defecisse: soluta adhuc altera parte criniū prius ad eā expugnādam cucurrit: ne prius decorē capillorū redegit in ordinem: q̄ tantā urbē in suam potestatem restituit. Quare merito a Iuuenale redargui potuit Orho romanorum impator: qui dū romanis uiris omniū uariorum grauissimis & fortissimis imperitare certaret. speculū in ciuili bello contra Vitelliū deferebat: quo se ipsum armatū uidebat: an decenter comptus esset. cū iam tolli uexilla iuberet. Quod neq; in assyrio pharetrata Semiramis orbe Mæsta: nec actiaca fecit Cleopatra carina. Verū cum Semiramis in præliis semp & sanguine uersaret: a stupris nunq; cessauit. Immo teste Pli. in. viii. natu. histo. Equūq; fuisse amatū a Semiramide usq; in coitum luba auctor est. nec erubuit filio cōmisceri. Alios uero flagitiose cōceptos exposuit ipse: qbus rebus cognitis ac diuulgatis: ut eius infamia tolleretur p̄ legē statuit: ut inter parentes ac filios nulla delata reuerētia: ut cuiq; libitum esset liber cōcubitus fieret. Iustinus uero nō cōsueuisse illā cū filio cōcubitum dixit: sed ad extremū ait cum filii concubitum petiisset: ab eodem interfecta ē: duos & quadraginta annos post Ninum regno potita. Diodorus uero siculus alia & auersa his etiam scribit.

- S**epia cum. i. latino scribitur: scopulus est teste Hero. diuersis in locis: quem iuxta litora atheniensium esse ostendit. Est etiā genus piscis: de quo satis Pli. ē locutus.
- S**erbonis cum. i. latino scribitur. Est teste Herodoto in. ii. palus: iuxta quam est mons casius.
- S**eres cum. e. absq; dipthongo & unico. r. scribitur: sunt Solino teste in collectaneis: & Plinio in. vi. naturalis histo. populi asæ scythicæ mites & quietissimi inter se. reliquorum mortalium coetus fugiunt adeo: q; cæterarum gentium commercia abnuant. arbores apud hos non solum folia sed lanam etiam proferunt quæ ab eis denominata sericum appellatur. Vnde Seneca in hypolyto. Procul sit muricis tyrii robur: quæ fila ramis ultimi seres legunt. & Virgili. in primo georgi. Velleraq; ut foliis depectūt tenuia seres. Et ut dixit Pli. Primum eorum flumen profitharas: proximū cambri: tertium lanos: a quo promontoriū Et subdit Solinus in ripis cambris sine interprete deposita rerum precia oculis æstimantes: sua tradunt aliena non emunt. Quare debet intelligi eos nō egredi terminus suæ gētis. Vnde idest. Ignoti facie sed noti uellere seres. horum nomē teste eodem Pli. latine siluarum nobiles sonat.

Sermyle cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto ciuitas in sithonia: ut in ea diuisione uidebimus.

Seriphus cum. i. latino utrobq; scribitur a seripho insula.

Serpillus cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: herba est paruorum foliorum capillis per herbam serpentibus: unde nomen accæpit: ut in primo horum cōmentariorum libro uidimus.

Sesostris cū. r. exili & i. latino sequēte. l. definit: fuit teste Hero. li. histo. ii. rex ægyptii. Idē referente Pli. in. vi. natu. histo. conatus est nauigabile alueum ex rubro mari in nilum pducere: q̄ p̄te ad pelusium decurrit septuaginta duobus milibus passuum iteruallo. mox Darius rex psarū idē excogitauit. Deinde Ptolemæus sequens q̄ eduxit fossam latitudine pedum centum: altitudie triginta: lōgitudine. xxxvii. miliū passuū usq; ad fontes amaros: ultra deteruit inundatiōis metus excelsiore tribus cubitis rubro mari cōpto: q̄ terra ægypti. Et subdit. Aliq; nō eā afferunt cām: sed imisso mari corrūperetur aqua nili: quæ sola potus prebet.

Setinum cum. r. exili & i. latino scribitur: uinum est sic quoq; cognominatū: apud agro eius nominis ubi nascitur: qui teste Pli. li. iii. natu. histo. est in campania.

Syagros cum. y. græco scribitur: a nostris aper cognominatur. Nam quod apud græcos σῦσ: apud nos sus dicitur: & ἄγρος ferus.

Sybaris prima cum. y. græco: ultia cuz. i. latino scribitur: fuit oppidū antiquissimū duodeci milibus passuum ab urbe distās. Quin & aliud teste Hero. li. histori. v. crotonæ ppinquum ē: & eodem nomine fluuius in calabrya crathi fluuio ppinquus. Itē nomen iuuenis cuiusdam apud Horatium in primo carminum. Lydia dic per omnes te deos oro sybarim cur properes amando perdere.

Sibylla pria cū. i. latino: sequens cū. y. græ. gn & duplicato. l. scribit. Nomē est nō ppriū mulieris: sed officii. Nā σῖβῶσ δæος æoles uocant: Βούλη uero sententia est: seu cōsiliū: ex qbus id nomen cōponunt. Ita ut sibyllas. i. dei sententias auerig nostri uaticinatrices mulieres dixerunt: q̄s decē fuisse memorat Varro i lib. i. natu. quos ad. C. Cæsare pontificem Maxi. scripsit: q̄s oēs ut recitavit Lactatius enumerauit sub auctoribus: q̄ de singulis scriptauerūt. Primā

1. fuisse dixit de p̄sis: cuius mentionē fecit Nicanor: q̄ res gestas Alexandri macedonis scripsit, secundā libycā: cuius meminuit Euripides in lamie plogo, Tertiā delphicā: de q̄ Chryssippus loquitur in eo li: quē de diuinatiōe cōposuit, Quartā cymæā in italia: quā Neuius in li. belli punici Pilo in analibus nominat, Quintā erythreā: quā Apollodo. erythreus suā affirmat esse ciuē. Eāq; graiis ilion petentibus uaticinatā: & piturā esse troiā. Et Home. mendacia scripturū, Sextā samiam. De q̄ scribit Eratosthenes in antiq; analibus samiorum repisse se scripturū, Septimā Cumanā noie Amaltheam: quæ ab aliis Erophile uel Demophile nominat. eāq; nouem libros attulisse ad regē Tarquinium Priscū: ac p̄ his trecentos philippos postulasse. Regēq; asp̄natū precii magnitudinē derisisse mulieris insaniam illā in cōspectu regis tres cōbussisse: ac p̄ reliq; idē p̄ciū poposcisse. Tarquinū multo magis insanire mulierē putauisse: quæ denuo tribus aliis exustis: cuz in eodē precio pseuerasset: motūq; esse regē ac residuos trecentis aureis emisse. Quorum postea numerus sit auctus capitolio relecto: q̄ ex omnibus ciuitatibus: & italicis & græcis præcipueq; erythreis coacti allatiq; sunt romani. Cuiusq; sibyllæ nomine fuerunt, Octauam hollespontiam: in agro troiano natam uico marmesso circa oppidū gergitheum: quā scripsit Heraclites ponticus: Solonis &

Varro i lib. i. natu. quos ad. C. Cæsare pontificem Maxi. scripsit: q̄s oēs ut recitavit Lactatius

1. Nicanor de gestis alexandri
2. Euripides i plogo lamie
3. Chryssippus de diuina
4. Neuius i bello punici p̄ Pilo
5. Apollodo. erythreus

9
10 Ciri fuisse temporibus Nonam phrygiam, quæ uaticinata, sit Ancyra, Decimā tyburtem: uel tyburtinam nomine Albunearum: quæ tybure colitur: ut dæa iuxta ripas amnis amoeni: Cuius in gurgite simulachrum eius inuentum esse dicunt tenens in manu librum.

Sycambri prima cum y. græco: sequens cum c. exili scribitur. Sed apud græcos prima diphthongū habet ov: a qua nos. o. abicimus & retinemus. v. populi sūt germaniæ. de quibus Martialis in primo: Crinibus in nodum tortis uenere sycambri.

Sicani prima cum i. latino: sequens cū. c. exili scribitur: fuerūt secundū nonnullorum opinionem populi hispaniæ a fluuio sicoride cognominati. Vnde & Lucretius inquit: Hesperios inter sicoris nō ultimas amnis. Hi duce sicelo ad italiam uenisse dicuntur: eaq; tenuisse exclusis ab originibus: Mox ipsi pulsi ab illis: quos ante pupulerant: insulā uicinā italiæ occupauerunt. Eamq; sicaniam quidem a gentis cognomine: siceliam uero a nomine ducis uocitauerūt. Et inde quoq; Italiam regem uenisse: a quo italiam cognominatā fuisse dixerunt.

Sicilia cum i. latino utrobique & c. exili scribitur: insula ē ad ultimum italiæ: quæ græci siceliam: uidelicet secundam cum. c. uocali scribentes dicunt: quod latini in. i. conuerterunt. Hæc ut Pli. in. iii. natu. histo. & alii fere omnes putauerunt historici: olim italiæ cōiuncta fuit: sed terræ motu agente seu alia quauis ruina diuisa ea pars fuit ab italia: undis intermediis sine requie fluctuātibus. Vnde & Virgilius in tertio æneidos ait.

Hæc loca in quondam & uasta conuulsa ruina:

Tantum æui longinqua ualet mutare uetustas.

Dissiluisse ferunt: cum protinus utraq; tellus

Vna foret. & reliqua: quæ psequitur. Idem Luca. in. iii. confirmauit. Hanc siceliam insulam pulchritudine descripsit Thucydides de bello peloponesiaco libro: Cuius formā ut summatim dicamus triangularē posuit: quin & ipsos angulos totidem pmonet: ita in extremitatibus suis cōficere dixit. E quibus ipsa a poetis trinacria dicta fuit. Horū quidem unus in meridiē uergit: & pachynus dicitur Alius uero ad septentrionem spectat: & pelorus uocatur: Nec plus distat ab italia q̄ mille quingentis passibus. Alius autem in libyam & occasum tendit: atq; in ipsam carthaginem maxime spectare uidetur. Nec ab aphricæ litore plusq; centum uiginti milia passuum distare constat: uocaturq; lilybeus. & hi tres montes tria insulæ latera constituentes: unū quidem ad aphricam exponunt: reliqua uero duo latera uersus italiam ipsam coartantes insulam in pelorum deducunt.

Sane a sicilia sicutulus deriuatur. pauciorū. s. syllabarum q̄ primitiuū quod rarissime fieri contingit: cum in deriuatiuis additio fieri solebat: ut pater paternus: mater maternus: homo humanus: roma romanus. Et raro aliter: ut ab hispania hispanus: a lauinia lauinus: a sicilia sicutulus: & pauca alia. Nā & his loquor quæ sunt adiectiua.

Sycion prima cū. i. latino: sequens cū. c. exili & y. græco scribitur: fuit teste Pli. i. iiii. natu. histo. achæa urbs in laconia: unde & laconia quandoq; sicyonia uocata fuit. Refertissimā oliuetis: ob quod ait Virgi. i. ii. geor. Terit sicyonia bacca trapectis. de qua Cicero in. v. de officiis. Altam eodem nomine ostendit Pli. esse in mari ægæo insulam ex opposito ad epidaurum: quam altam esse & eminentem uoluit. Idem luue. in. iii. satyra cum ait: Hic alta sicyone. Vnde & hæc sicyonia cal

clamenti genus acceptum fuit. Lucretius:

Et pedibus leua sicyoniam demit honesta:

Sycos cum y. græco & c. exili scribitur: uocabulum est græcū: id significās quod ficū dicimus: & a nonnullis ex poetis nostris antiquissimis teste Parthemio uulitū fuit. & Neuium rettulit dicentē: Hodie sycos mihi recens fuit. Vnde & sycomorus ficus fatua dicitur: & sycophāta ficuū comestor. Sed iā apud nostros ficus cū. f. atq; i. latino scribitur: quasi a fecunditate dicatur: Et sic quoq; apud cæteros antiquos scriptum cōperimus. Sane ut moderniores quidam grāmaticorum putant: cū pro fructu quidē ponit semp est quartæ: cū uero p arbore secundæ est declinationis: quæ ambo cōtra rationē: & antiquorum auctoritatē dicta sūt. Nā im secundā quoq; declinatione & genere masculino non modo apud poetas: sed apud oratores approbatissimos ficus etiam pro fructu comperitur: ut Horatius in fine sermonum: Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi. Plinius in xv. naturalis historiæ. Calices uolant morsuque ficorum crebro. hoc est audiat ore pastu aperiunt ora. & similia in mille locis. Vnde & eius nepos in epistola ad Octauum Rufum: Quæ nunc cum ficis & boletis certamen nodum habent. Cicero de senectute ex tantulo grano fici. Quin & in genere masculino protulit ipse auunculus. Plinius uariis in locis suæ natu. histo. & Macrobius ut clarissime ostendemus. Rursus & p arbore sæpius quartæ ponitur: ut idē Cicero de oratore dixit uxorem suam suspendisse se de ficu. Quāq; & secundæ etiam ponitur. ut Iuuenalis in satyra Omnibus in terris inquit. Ad quæ discutiēda ualēt sterilis mala robora fici. Idem & Macrobius semper fere secundæ declinationis utitur: Quin & plurimos ueterum usos fuisse ostendit. At uero Priscianus uoluit pro fructu quoq; & morbo tantūmodo quartæ esse declinationis: hocq; auctoritate Martialis dicentis in primo epigrammatum.

Cum dixi ficus rides quasi barbara uerba.

Et dici ficos cæcilianæ iubes.

Dicemus ficus: quas scimus in arbore nasci.

Dicemus ficos cæciliane tuos. ita ut quodlibet horū uersiculorū ponat quæ declinationis prerq̄ i. ii. & p hoc ostēdat Mar. secundū Priscianū expositionē uitiū & fructuū quæ esse declinationis: genere autē differre. Alii uero alia dicunt Mar. fuisse scripturā: & frequētius sic haberi uidet: Cū dixi ficos rides quasi barbara uerba.

Et dici ficos cæciliane iubes:

Dicemus ficus: quas scimus in arbore nasci.

Dicemus ficos cæciliane tuos:

Ita ut in primo quæ & ultio uersiculo sit declinationis secundæ: in duobus uero intermediis sit quartæ. Nā ut hi sic legētes aiunt: nō risisset ille Martiale quæ diceret ficus cū certū ac manifestū esset nō esse barbarū: nec q̄ genere forsitan ab usus fuisset: cū dicēdo solū ficus nō magis ad unū genus: q̄ ad reliquum se cōtraheret. Sed certe ridebat illū alia declinatione usum fuisse q̄ debebat: etiam ex mutatiōe declinationis in secundo uersu apparet. In quo Martialis ad declinationē nō ad genus responderet: cum ficos quod barbarū: & nō repiri Cecilianus uolebat: ipse Martialis dixisset & nō ficus: quod latinū erat. At Martialis. utriq; posse dixi & latinum esse ostendit. Et magis ioco q̄ serio ad solū morbum ficos rettulit: ostendēs illum adeo stolidum esse: ut negaret ficos repiri: quo clarissimi auctores utunt: & ficos hoc est morbum ad similitudinē fructus appellatū ipse secū

quidē cū dolore gestaret. Itaq; & latinū & usitatū esse. Quin & ficus quarta de
clinationis nō posse etiā esse generis masculini ostēdit. Ficus ergo cū secundā
declinationis ē & fructū & morbū: ad cuius similitudinē assumptū ē designare
h; qn & p utroq; generis ē masculini: ut multis i locis ostēdit Plini. unde i. xvi
natu. histo. ait: Fici mirabiles sūt & abortiui q nunq; maturescūt. Et in eo li. hela
dis inqt: Ficos sub folio quidē puos grossos uero supra folium nasci. Similiter
Macrobius grossi appellat inqt fici: q nō maturescunt: hos græci dicunt ὄλυν
θοῦσ. Et subdit i milibus tor ficorū nō uidebitis grossum. At uero cū generis ē
foeminini & declinationis secundā arborē tantūmō: ut Pli. eo. lib. Magna inquit
& radicū differētia copiosā fico: platano: robori: & subdit. Aliis recto meatu: ut
lauro: olea. aliis flexuoso: ut fico. & infra subdit: Quidāz breuitate radicū cele
rius senescere arbores putant: quod coargunt fici: quarū radice: longissimā: &
senectus ocyssima. Cū autē quartā ē declinatōis fructū & arborē designare pōt
ac semp est generis foeminini: ut idem Pli. i eodem libro ficus inquit: sole ex om
niū arborū foetu maturitatis cām meditant. Sic luue. Si uis aliā decerpere ficū
Sed de ficulnea dubiū apud quosdam habet. an ab antiquis usitatū fuerit uo
cabulū: quod nos usitatū cōperimus: nō solū interpretatione Hieronymi cū in
euāgelio ait: Respice ficulneas & ceteras arbores. Sed in Pli. auctore præstantissi
mo lib. xvi. natu. histo. ubi tractās de cura & usu foliorū iquit: bobus quibus &
ficulnea: & ligna ex hedera tradent: & ex harundine ac lauro. Reperit similiter
ficulnus ficulna ficulnū adiectiuū eē: ut Hora. Olim trūcus erā ficulnus iutile
lignū. Et p materiato ex ea arbore accipiēdū ē: ut a corylus colurnus. Virg. lib.
georg. iii. Pinguiāq; i ueribus torrebimus extra colurnis. a populus populnus:
ab abies abiegus. Plau. i casina: sed mae dū nū istæ: aut populna fors: aut abie
gna ē tua. a quercu quernus. Virg. lib. georg. i. sed tamē & quernas glādes tum
stringere tēpus. ab ilice iligneus uel iliceus. Teren. in adelphis: Lectulos iligneis
pedibus. Statius i. vi. thebaidos: Orniq; iliceaq; trabes metuēdaq; succo. Taxus
a salice salignus. Virg. eo. lib. Et custos furū atq; auitū cum falce saligna.

S ycomorus cum. y. græco: & c. exili scribitur: dicitur a nostris ficus fatua. Nam
componitur ex sicos qui est ficus: & ὑπόρος fatuus.

S ycophanta prima cū. y. græco: sequēs cū. c. exili: tertia cū. ph. aspirato: ultima cū
t. exili scribitur. tradūcūt apud nostros calūniator: ad uerbū dici ficorū cōestor

φάγω enī est manduco: & phanta is dicitur q edit: σῦκος idest ficos. Sed qua
re calūniator dicit: duabus id rationibus fieri comperi. Vnā quidē apud Syne

sium grāmaticum græcū. Alterā uero apud Pompeium Festū. Prima est quod
ex duobus seruis græcis: alter absumperat ficos: alter quis prius exedisset igno

rabat: domino tamē cōquerēte a fonte isons accusabatur. Herus prudētissimus
utriq; calidā præbuit. Solus delinquēs euomuit. Quid enī ieiunus euomeret: ni

si intestina: tunc primū natū ē id uerbū lycophāta idest calūniator: qa insontē
falso crimie calumniabat. Festus uero hac de causa lycophātas appellatos dixit

atticos inqens: quodā iuuenes solitos aiunt in hortos irrūpere: ficosq; colligere:
quā ob causam lege ē cautū: & cōstitutū: sūt qui id fecisset capite trūcare: quā

poenā qui psequerentur: ob puula detrimenta lycophantas appellatos.

S idon cū. i. latino scribit: urbs fuit: quā teste Iustino in. xviii. suorum epitomatū
phoenices condidere: q terræmotu uexati relicto patrio solo assyrium stagnum

prio: mox mari pximū litus icoluerē cōdita ibi urbe: quā a piscium ubertate si

...

...

dona uocauerunt: eo q tali nomine piscē phoenices uocent. Sed deide post mul
tos ānos a rege ascoloniorū expugnati ciues nauibus appulsi tyron urbē āte an
num troianæ cladis cōdiderunt. De eius successu p̄fatus Iustinus p̄sequitur. Sed
ex his satis cōstat qre Dido ipsa sidonia nōnunq; a Virgi. cognominata fuit.

S idus cum. i. latino scribit: & latinum ē uocabulum: ac sidus qd ē fixus sto dedu
ctum puto. Nec illis credo q græcū esse uolunt. & a σῦνός Δείων: qd ē cōmeo &
cōuenio tractum existimāt: ita ut secundum illos cum. y. græco scribatur: & sit
plurium stellarum cōuentus. Nec aliis similiter assentior q græcum esse putan
tes ex σῦν cōponi dicunt: qd idicat simul: & εἰ Δείων uidere: qsi simul cōspectā
ex pluribus stellis formā indicet. Macrobius latinum esse dixit: & sup somnum
Scipionis ponens differentiā inter stellas & sidus ita scribit: Nunc uideamus q
sint hæc duo nomina: quorum pariter meminuit Cicero cum dicit: Quæ sidera
& stellas uocatis. Neq; enī hīc res una gemina appellatiōe mōstrat: ut ensis gla
dius. Sed sunt stellæ qdem singulares & erraticæ & certæ quæ nō admixtæ aliis
sole feruntur. Sidera uero quæ in aliquod signum stellarum plurium cōposita
feruntur: ut aries: taurus. andromeda: perseus: corona: & quæq; uariarum gene
ra formarum in cælo recepta creduntur. Sic & apud græcos alter & astrum di
uersa significāt: & alter stella una: & astrum signum stellis coactum: quod nos
sidus uocamus. Hæc ille secundum merā uocabulorum pprietatē exp̄ssit. Nam
& quādoq; etiā p stella sidus ab auctoribus positum legimus: ut apud eundem
Ciceronē in eodem libro de uniuersitate inqt. Itaq; nesciunt hos siderum: erro
res. & libro. ii. de natura deorum ait. Nam cum duo sint genera siderum quo
rum alterum spatii imutabilibus ab ortu ad occasum cōmeans nullum unq;
cursus sui uestigium inflectit: alterum autē cōtinuans cōuersiones duas: idem
spatii cursibusq; conficiat. Quintilianus similiter in mathematico: Quid hæc
inqt fulgentium siderum uenerāda facies: quod quædāz uelut infixa: ac cohæ
rentia ppetua semelq; capta sedulo collucēt. Alia toto sparsa cælo uagos cursus
certis ematiuntur erroribus. astrum similiter a Virgi. pro unica stella positum
fuit: quā in funeribus Cæsaris apparuisse dicunt: cum ait in bucolicis: Ecce di
onei processit cæsaris astrum. fateor tamen nunq; stellam dici arietem taurum
andromedam: pseum: sed sidus: unde est quod dicimus hibernum sidus: Et illd
Quintiliani: Nos graue huius anni sidus afflauit.

S iderites cum. i. latino utrobicq; & t. exili scribitur: lapis est ferro similis a quo no
men assumpsit. Nam apud græcos σιδηρος ferrum dicitur.

S yene cum. y. græco scribitur: ciuitas est in cōfinibus æthiopiæ & ægypti. Et te
ste Pli. in. ii. natu. histo. supra alexandriā uersus meridiē quāq; ginta milium sta
diorum: Ac ut scribit Macrobius li. ii. sup somnium Scipionis directe locata est
sub tropico æstiuo. i. sub cancro in extremo torridæ zone. Quare cuz sol ad can
crum uerit in medio solstitii die supra uerticē ciuitatis cadens: nullā prorsus i
ea umbrā efficit. Quod Luca. tetigit in. ii. cum ait: Umbras nusq; flectente syene
hoc est per dies solstitii. Et subiunxit in. viii. Nā qs ad exustā cancro torrente sy
enem lbit. Idem lib. x. Cancroq; suam torrente syenem. & ut dixit Seruius in bu
colico philolophi eo loco effodere puteuz nimix altitudinis: quem sol radiabat
recto intuitu octauo kalendas iulias: quando est in cancro.

S yla cū. y. græco & unico. i. scribitur: mōs ē lucanie & silua in illo sit dicta: quasi
σῦρα id est tracta: hoc est latronibus frequentata. ut Salustius de fugitiuis in

silua inqt syla fuerunt: de qua Virgilius libro. xii. meminit.

- S**ylla cū. y. græco & duplicato. l. scribitur: de cuius orthographia in primo horum cōmentariorū lib. mōstrauimus. fuit (teste Salustio) romanus nobilis: & ut nōnulli dicūt ex antiqua Scipionū familia. In adolescētia oībus flagitiis inquinatā uirā duxit: hoc ē usq; ad quæsturā: quā sub Mario adeptus ē. In qua uirā omnē penitus cōmutauit. & ut dixit Valerius Maximus) catenas Iugurthæ manibus iniacit. Mithridatē cōpescuit: socialis belli luctus repressit: Cinnæ dominationē frægit: & Mariū qui olim se quæstorē fastidierat: ipsam illā puinciā pscriptū & exulem coegit petere. fuitq; litteris græcis & latinis doctissime eruditus: facundus acer: altatus: gloriæ cupidus: sui securus. multarū rerū & pecuniæ maxime largitor: animo grādus: ita ut dicat Salustius dubitari potuit fortior an foeliciores. Nam foelix eo dici uoluit: quod de inimicis marianis foeliciter ultus fuit. Et dictator inde effectus ita rem. suppressit: ut teste Cicerone in. v. uerrinarum: nemo illo iūto nec bona nec patriam nec uitam retinere posset. Ultimo teste Plinē nepote de uiris illustribus ordinata repub. dictaturam deposuit: & sub priuata uita se contulit puteolos. Qua de re Suetonio teste Iulius Cæsar dicere consueuerat illū litteras nesciuisse: quia dictaturam deposuisset. de quo in dictiōe prologus uidimus. Tandem incidit in morbum ulcere in intestinis oborto. Quo tēpore tanta pediculorum: ut aiunt uis toto corpore eius manauit: ut nullo argumento cohiberi possent: atq; hoc pacto mortem obiit.
- S**ilenus cū. i. latino & unico. l. scribitur: prima tamen apud græcos habet diph. et quæ in. i. lōgā cōuersa fuit: ut sæpe fieri uidimus: fuit Bacchī nutricius. qui iaz senex sup asello sedēs: Bacchū p loca oīa sequebat: ut Oui. i. de arte amandi. Ebrius ecce senex pando silenus asello. Vix sedet: & pressas continet arte iugas.
- S**yllaba cum. y. græco & duplicato. l. scribitur: dici potest latine complexio. Nam compositum uocabulum est ex σὺν: quod est con: & λαμβάνω capio.
- S**ylson cum. y. græco & unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum iiii. samiorum tyrannus.
- S**ilphii cum. i. latino scribitur: fuerunt teste Herodoto lib. histo. iiii. populi libyci ab insula plateæ usq; ad os syrtium protensi.
- S**ilarus cū. i. latino & unico. l. scribitur: fluuius est cāpaniæ salerno ppiuus: ita ut a fluuiio existimēt quidā oppidū ipsū nomē assumpsisse. Et ut ait Plinē in. iiii. natu. histo. cāpaniā a lucanis diuidit. In quo ultra furrhētum: ut idem dixerat in. ii. nō mō uirgulta: sed uolatilia lapidescūt. Alias potu salubres sūt aquæ ei. De hoc meminit Virg. in. iiii. georgi. cum ait: Est lucos silari circa.
- S**yllepsis cū. y. græco & duplicato. l. scribitur: dici potest latine cōcæptio. Nā componitur ex σὺν quod est con: & λήψις accæptio: & tunc quoq; fieri dicitur cū aut pluralis dictio singulari uerbo cōplectitur: ut sunt nobis initia poma Castaneæ molles: & pressi copia lactis: Aut cum pro multis unus ponitur. Iuxta id Virg. in. ii. ænei. Verūq; armato milite complent: milite dixit p militibus. Itē & pro uno multi: ut idem in. viii. æneidos. Vos o calliope precor aspirate canenti. Nam rectum fuisset: uos o musæ: & tu Calliope.
- S**yllogismus cū. y. græco & duplicato. l. & penultima cū. g. sequēte. i. latino scribitur: Est argumentationis spēs alia & diuersas sub se species detinens: de quibus omnibus late uidimus in cōmentariis dialecticæ: quæ nuper edidimus.

- S**ilua cum. i. latino scribitur: atq; græcā criginē habere deprehendit. Nā ὕλη latine materia dicitur: quæ aspirationē primū conuertens in. s. ut in pluribus dictionibus fieri supra ostendimus: & nihil mutatis litteris: ut. y. græcum in. u. nostrum & post. l. appositum: atq; initio addito. i. latino resultat silua: id est materia: seu prima materia. Quintilianus libro. x. de institutione oratoria diuersum inqt est eorum uitium qui primo decurrere per materiaz stilo quēlocissimo uolunt. Et sequētes calorem atq; impetum ex tempore scribunt. hanc silua uocāt: repetunt deinde & componunt quæ effuderant. Sed uerba emendantur: & numeri manent in rebus temere contextis: quæ fudit leuitas.
- S**yma cum. y. græco scribitur: urbs fuit in asia: quin & pro monte iuxta pontum posuit Orpheus in argonautica.
- S**ymeon cū. y. græco & e. absq; diphthōgo scribit: nomen fuit uiri proprium.
- S**imon cū. i. latino scribitur: fuit uir atheniensis corarius & philosophus. Nā ut scribit Laertius quotiēs ad eius officinam perrexisset Socrates: atq; differet oīa q̄ meminisse poterat annotabat. Vnde & ipsius dialogos trigintatres uno eodem codice compræhendi dixit idem auctor: cui cum Pericles si ad se pergeret polliceretur cūcta necessaria exhibiturum: respondisse fertur: fiduciam inquit uendere consilii non fuit. Alius fuit Simon qui scripsit rhetoricam. Alius item medicus Seleuci & Nicanoris necessarius. Alius sculptor.
- S**imilax cū. i. latino utrobq; & unico. m. atq; unico. l. scribitur: arbor est quā teste Sextio latini taxū dicunt. Vnde Callimachus σμιλακα φθειροντα ξιδα. alii dicunt esse genus hederæ densis geniculatæ caulibus spinosis fruticose ramis: folio: ceu hederæ puo nō angulosa: ac reticulo eminēte: papino: flore candido olēte lilium: fert racemos labruscæ mō nō hederæ colore. hanc dixit Plinē in. xvi. nat. hist. oībus sacris & coronis esse infauitā: quoniā sit lugubris uirgine eius noīs ppter amorē iuuenis Croci mutata in hunc fruticē. Et subdit id uulgus ignorās plærūq; festa sua polluit hederā existimando: sicut in poetis: aut Libero patre: aut i Sileno qs oīno nescit qbus coronarentur. Et sequitur ex similace fiunt codicilli p priumq; materiei est: ut admota auribus leuē sonum reddat. At uero de taxo arborem teste eodē Plinē aspectu similis pino & piceæ minime urens: gracilisq; & tristis: ac dira nullo succo. Et fert læralē fructū baccas: qbus i hispania p̄cipue uenenum inest. Vasa etiam uinaria ex ea in gallia facta mortifera fuisse cōpertus est. hanc ille. Repit & insula cyrnes quæ corsica dicit: dicente Virg. in Noerī: Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos. atq; idē in georgicis. Amat aq̄lonē & frigora taxi. Dixit etiā p̄fatus Sextius esse in arcadia tā p̄sentis ueneni: ut siq; dormiāt sub ea: cibūue capiāt moriant. Et subdit Plinē. Sunt & q̄ toxica hinc appellata dicāt uenena: quæ nūc toxica dicimus: qbus sagittæ tingunt. Et subdit. Reptus inoxiā fieri si i ipsa arbore clauus æreus adigat. Et ut nō lōge supra idē dixerat auctor i europa sex genera cognatarū arborū ferunt pinus pinaster: quæ eo teste nihil aliud ē q̄ pinus siluestris: mira altitudine & a medio ramosa sicut pinus in uertice. Picea ut quæ ut idē. afferit mōtes amat atq; frigora feraltis arbor: & funebri indicio ad fores posita. Quartum genus abies. Quintū larix: cui fere eadem cū abiete est facies: sed materia p̄stantior: & longe incorruptior: & odore acrior: nec alio modo ignis ui cōsumitur q̄ lapis. Sextū genus est ræda: quæ oīa amant montes: & p̄petuo ut ait uirent: nec facile discernuntur in fronde.
- S**imichida cum. i. latino utrobq; & ch. aspirato scribitur: ponit in Theocrito in

bucolico pastor: quem expositores patrem fuisse Theocriti asserunt.

- S** ymmachus cum. y. græco & duplicato. m. atq. ch. aspirato scribitur: nomen est uiri proprium compositum ex $\sigma\upsilon\nu$ quod est con: & $\mu\acute{\alpha}\chi\omicron\sigma$ bellator: & potest et se appellatiuum.
- S** ymmetria prima cum. y. græco subsequente duplici. m. atq. r. exili & i. latino in penultima scribitur: dici potest cōmensuratio. Pli. tamen melius inquit in. xxxiii natu. histo. Non habet latinum nomen: symmetria quam diligentissime custo- diuit Lysippus non incerta ratione.
- S** immias cum. i. latino utrobiq: & duplicato. m. scribitur: fuit teste Laertio philo- sophus thebanus: qui uigintitres dialogos scripsit.
- S** ymbolum cum. y. græco scribitur. Erat teste Iulio Pollūce ad Cōmodum impato- rem. de uocabulis rerum puum numisma. unde & signum a nōnullis traditū qui & eusymbolum bonum omē interpretat. Itē & cum. x. $\sigma\upsilon\upsilon\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$: quod ē cōfero deducatur. Quidā collationē interpretari uoluerunt: Ita ut cœna illa dicatur collatio: in quā cōperandā plures aliquid cōtulerunt. Symbola enī hu- ius symbolæ est collatio: iuxta quod forsitan locutus ē Terentius cum ait i an- dria: Symbolum dedit: id est iudicio meo portionem suā contulit: uel symbolum dedit. i. signum dedit: ut annulum uel aliquid tale quousq: pecuniā conferret.
- S** inethus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: fluuius est siciliæ haud longe ab urbe catinensi. iuxta quē Thalia siue ut alii uolunt Aetna nypha Ioui palifcos pepit. de quo sane fluuius meminit Oui. i. li. fast. iiii. cū ait. Quaq: simetheas acci- pit æquor aq: & Vir. i. ix. ænei. Eductum martis luco simethea circum flumia.
- S** ymposium prima cum. y. græco scribitur. Et apud nos (teste Cicerone) honestio- re uocabulo: magisq: accurato conuiuium dicitur.
- S** ymphoniam prima cum. y. græco scribitur: dicitur a nostris cōsonantia. Nā cōpo- nitur a syn quod est con: & $\phi\omega\upsilon\iota\epsilon$ uocalitas. Et inde symphō cōsonatus: ut lu- uenalis in satyra Credo pudicitia: Micturiunt hic Effigieq: deæ Iōgis sympho- nibus implent: id est diutius: & iugibus sonitibus urinæ. Nam est i mictura foe- minæ quædam uniformis consonantia.
- S** ympho cum. y. græco scribitur: apud græcos uero per additionem. n. definit: so- nitus quidam est cum cōsonantia: ut in præcedenti dictione uidimus.
- S** ympnium prima cum. y. græco: sequēs ac penultima cum. i. latino scribitur: uas ē nō dissimile cyatho i sacrificiis continens libabile: ut dixit Festus: & componi- tur ex $\sigma\upsilon\nu$: quod est con: & $\omega\iota\upsilon\beta\omicron$ bibo: de quo Iuuenalis in satyra Credo pudi- ciciam inquit: Et quis tunc hominum cōtempor numinis: aut quis Sympini um uidere numæ: nigrunq: catinum. Sane secunda syllaba quā. i. latinum cō- tinere diximus: potest illud more antiquorum in. u. cōuerrere: ac dici sympuni um: ceu optimus pro optimus libens pro libens & similia.
- S** ymplegades cum. y. græco scribitur: sunt teste Plinio in. iiii. & vi. natu. historię scopuli: uel secundum Pomponium i secundo duæ insulæ helleponti contra thraciam bosphorum mille quingētis passibus ab europa distantes: quas non- nulli ex poetis nostris etiā cyaneas uocauerunt: ut in ea dictione uidimus. Has Ouidius in. xv. metamorph. libro mobiles primum fuisse: sed postea immobiles factas dixit: Timuit cōcuribus argo Vndarum sparsas symplegadas elisarum. Quæ nunc immotæ perstant uentisq: resistunt.
- S** imois cum. i. latino utrobiq: scribitur: ultima tamē apud græcos habet. ei. diph-

thongum: quā nos cōuertimus in nostrum. i. pductum: & format genitiuum simoentis cum. o. & e. diuisis: ut Virgi. in. i. æneidos Alma uenus genuit phrygii simoentis ad undas. Nam diuisa diphthongo ei quæ est in ultima recti: & inter- positis. n. & t. ac in fine addita. s. ipsum formamus genitiuum. similiter in accu- satiuo simoenta. ut idem in. v. ænei. Victor apud rapidum simoenta: Et in eodē libro. Hectoreos amnes xanthum: ac simoenta uidebo: per quem modum & Ho- merus ipse declinauit. At Hesiodus non simoenta: sed per synæresim simunta di- xit in theogonia cum ait $\theta\epsilon\iota\omicron\nu\sigma\iota\mu\omicron\upsilon\upsilon\tau\alpha$: hoc est diuinum simoenta tum. œ. coniuictis. ut libet illam diphthongum. ou. aliquando in. œ. traducere: ut i an- rehabitis uidimus: & est fluuius ex ida troiano monte scaturiens: iuxtaq: troiam decurrens: q cum mari appropinq: xantho cōmiscetur: & in paludem coactus iuxta sigæum promontorium in mare descendit.

- S** imoetus cum. i. latino utrobiq: & œ. diuisis syllabis scribitur: fuit troianus An- themionis filius: quem ideo sic uocatum dixit Iomerus in. iiii. iliados. q: eu: ma- ter cum ab ida descenderet: & pecora ad parentes reuiscenda deduceret: ad ripaz simoentis peperit: cum deinde ætate florentem: nec dum uxorem fortitum: ut dixit Iomerus Ajax Telamonius interficit.
- S** ynæresis prima cū. y. græco: sequēs cū. æ. diph. scribitur. figura est qua plura per unū cōiungunt. Nā cōponit a $\sigma\upsilon\nu$: qd cōiunctionē indicat: & $\alpha\pi\sigma\iota\sigma$ diuisio qd diuisorū cōiunctio: q: tā in græcis q latinis dictiōibus facere cōsueuimus. In græcis qd ut Panthus p panthous. Alcinius p alcinous: Demophon pro De- mophon: laoon p laocoon: In latinis uero maxie in genitiuis secundæ declina- tionis facimus: q cum sæpe in duo. ii. terminentur: a poetis nostris in unū con- iunguntur: ut Virgi. in Tityro: Nec spes libertatis erat nec cura peculii. In eodē Paupis & tuguri p tugurū. Idē in. iiii. georgi. Florentē studiis ignobilis oti pro otii. Idē in. i. æneidos. Hic tamen ille urbē patau: pro patau. Iuena. in satyra Omnibus in terris: Antoni gladios potuit cōtēnere: pro Antoni. Similiter dici- bigæ pro biugæ: quadrigæ p quadriugæ. In qbus unum. i. primum abiicitur & p synæresim alterum. i. & u. in unicum solum. i. cōuertuntur: ut similiter bi- ni pro biuni: derit in scensione pro deerit & similia. Sicuti ecōtrario per aliam fi- guram nōnunq: dicimus fieri pro fire: amariet pro amari: & similia.
- S** ynagoga cum. y. græco scribitur: dici pōt coadunatio: quæ & pro re & loco acci- pitur. Nam cōponitur ex $\sigma\upsilon\nu$: quod est con: & $\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ ductio.
- S** ynaloepha prima cū. y. græco: pēultia cū. œ. diph. scribitur: dici pōt cōpressio. Nā cōponit ex $\sigma\upsilon\nu$: qd ē cō: & $\alpha\lambda\omicron\iota\phi\eta$ p̄ssio. & ē cū uocalis aliq: i fine dictiōis per subsequente uocalē abiicit i metro: ut Sēp ego auditor cātū. & i mille aliis locis.
- S** ynanche cū. y. græco & ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris angina: ut Plau- tus: Vellem me in anginam uerti: ut huc auiculæ fauces preoccuparem. Nam componitur ex $\sigma\upsilon\nu$: & $\alpha\gamma\chi\omega$: quod est affligo: angō: suffoco. Vnde & morbus est qui spiritum suffocat.
- S** yncopa cum. y. græco & c. scribitur: dici potest latine concisio. Nam cōponitur ex syn quod est con: & $\kappa\omicron\pi\tau\omega$ incido. Et est figura quando littera uel syllaba in medio dictionis uel consonantiæ uel metri causa abscinditur: ut forsā pro sc̄i- lican cōpostus pro cōpositus. Virgi. in. i. æneidos Compostus pace quiescit. Por- gite pro porrigite: ut Et pocula porgite dextris.
- S** yncathegorematica prima cum. y. græco: & tertia cum. ch. aspirato: reliqua

omnia sine aspiratione scribuntur: & traducitur a Prisciano libro secundo dum de oratione pertractat: id est significatiua.

- S** ynchesis cum y. græco & ch. aspirato: atque e. sine diphthongo scribitur: dici potest a nostris confusio. Nam $\sigma\upsilon\chi$ dicitur con: & $\chi\epsilon\sigma\iota\sigma$ fusio. Estque Donato testē hy perbatū undique confusum: ut id Virgilii in primo æneidos: Tris nothus ab reptas in saxa latetia torquet: Saxa uocant itali mediis quæ in fluctibus: aras Quorum ordo est tris. f. naues abreptas nothus torquet in saxa: quæ scilicet saxa in mediis fluctibus latentia itali uocant aras. Item in. ii. Iuuenes fortissima frustra Pectora si uobis audent extrema cupido Certo sequi quæ iste rebus fortuna Videtis excessere adytis omnes arisque relictis Dii quibus imperiū hoc steterat succurritis urbi incensæ. Ordo est o iuuenes fortissima pectora frustra succurritis urbi incensæ: quia excessere dii adytis: unde si uobis cupido certa est sequi me audentem extrema: & reliquæ quæ Seruius: & latius Macrobius profecuti sunt.
- S** ynechon cum y. græco: & ch. aspirato scribitur: dici potest a nobis continēs. Nam componitur ex $\sigma\upsilon\chi$: quod est con: & $\epsilon\chi\omega$ habeo:
- S** yneciput cum y. græco scribitur: Nam ut nonnulli uolūt ex $\sigma\upsilon\upsilon$ præpositiōe græca cōponitur. quæ con & simul indicat: atque caput dictione latina: ita uita pars simul caput esse dicatur. Estque anterior pars capitis: occiput posterior:
- S** ynecdoche prima cum y. græco: sequens cum c. exili ante. d. ultima cum ch. aspirato dici potest cōceptio: a Cicerone uero in dignitatibus dicitur intellectio: & est figura cum a parte totū uel a toto pars intelligitur. a parte quidē totū: ut Flamas cum regia puppis Extulerat: id est regia nauis. a toto uero pars: ut Quæ multæ glomerantur aues ubi frigidus ænus Trans pontū fugat. id est frigida hyems.
- S** ynodus cum y. græco scribitur: dici potest a nostris cōuentus. Nam componitur ex $\sigma\upsilon\upsilon$ quod est con: & $\sigma\upsilon\delta\sigma$ uia: & a cōuentu fit cōuenticulum: ut Cicero pro Sextio: Cōuenticula inquit hominū: quæ ciuitates nominarunt.
- S** ynescius prima cum y. græco: penultima cum i. latino scribitur. nomen est uiri proprium deductum a $\sigma\upsilon\upsilon\epsilon\sigma\iota\sigma$: quæ est conscientia.
- S** yngraphum cum y. græco & ph. aspirato scribitur: dici potest secundum litteram ipsam conscriptio. Suetonius libro primo: non dubitauit a quibusdam iurandum: atque etiam syngrapha exigere.
- S** ynonyma cum y. græco utrobique scribitur.
- S** inopes cum i. latino scribitur: fuit teste Orpheo in argo. ciuitas iuxta pontū: quæ Pomponius dicit esse in cappidocia: & a. L. Lucullo romano subacta imperio. Eadem teste eodem Pomponio in primo fuit Diogenis patria.
- S** inopis cum i. latino utrobique scribitur: terra in rubea: quæ teste Plinio in. xxxv. natu. histo. iuenta est primū in ponto: & nomen a sinope urbe assumpsit.
- S** yntaxis prima cum y. græco: sequens cum t. exili: ultima cum x. cōsonante: atque i. latino scribitur: dici potest a nostris cōstructio & series. Nam cōponitur ex syn: quod est con: & $\tau\alpha\tau\omega$ ordino: unde $\tau\alpha\epsilon\iota\sigma$: quæ series est & ordo.
- S** ynthesis cum y. græco in prima: & th. aspirato in sequenti scribitur: dici potest a nostris compositio. Nam componitur ex syn: quod est con: & $\theta\epsilon\sigma\iota\varsigma$ positio. Et est figura cum singulare nomen multitudinem designans: cum uerbo plurali componitur. Virgi. in primo æneidos Pars in frustra secant: uerubusque tremētia figunt. Ouidius in heroidibus. Turba ruunt in me luxuriosa proci.

- S** yphax cum y. græco scribitur: a græcis: quorum scriptura nos & in barbaris se qui debemus: fuit numidarum rex de quo Liuius libro. iiii. de secundo bello punico: & aliis in locis loquitur.
- S** iphnos cum i. latino scribitur: insula est in mari ægæo. In qua teste Herodoto libro historiarum. iiii. argentifodinæ & aurifodinæ multæ erant.
- S** yracusæ p. y. græcum: & duplex. r. a græcis scribitur. nos uero quæ primæ corripimus cum unico. r. scribimus: ut plures etiā ex illorū poetis consueuerunt. Virgi. in bucolico. Prima scraclusio dignata est ludere uersu. urbs est sibilæ sub pachyno monte sita. quam pulcherrime descripsit Cicero libro uerrinarum. vi. Florus uero in libro. ii. sic de syracusis breuissime inquit longe illis triplex murus totidēque arces portus marmoreus fons celebratus aretusæ: quæ hactenus eis profueret ut pulchritudini uictæ urbis parceretur.
- S** irenes prima cum i. latino scribitur. licet apud græcos sit ei diphthongus: quæ in. ii. productam: ut in multis uidimus conuertimus: deduciturque ab $\epsilon\rho\sigma\epsilon\upsilon$ quod est cōnectere & retinere. Cuius aspiratio ut sæpe fieri uidimus in. s. cōmutata fuit. Et fuerunt ut dicunt poetæ tres acheloi fluminis filiæ ex Calliope musa. hæc insulas quasdam iuxta pelorum inter siciliam & italiam habitasse scribuntur. quod Ouidius etiam tetigit in. xiiii. metamorphoseo. dum Aeneæ transitum describens inquit. Terrasque calenti sulfure fumantes acheloiadum reliquit sirenū scopulos. quod Claudianus poeta insignis clarius ostendit: ac latius in libro de raptu Proserpinæ. harum una uoce teste Seruio super. v. æneidos circa finem: alia tibiis: alia lyra canebar. Sed tanta dulcedine cantus transeuntes nauas afficiebant: ut sopirentur: quos cum sopitos persentiscerent submergebant: & deorabant. Quare cum iuxta illas transiret Vlyxes: admonitus a Circe sororum aures cæca obturauit: & ipse se ad nauis malum ligari iussit. atque sic quoque transiit illæsus. Quod ille grauius ferentes: & ira succensæ ac dolore commotæ se precipitauerunt in fluctus: quod Iuuenalis tetigit in satyra Neuolæ: quando apud illum ait Neuola. nam pro me fortuna rogatur: Affigit cæras illa de nauis peritas: Quæ siculos cantus effugit remige surdo. quæ id dixit Neuola: quia cum parum supra uellet fortunam pro diuitiis postulare intendens dicere: o quædo ero diues: quodam ominali uerbo proiecto non dixit diues: sed dixit quando ergo pauper ero: quæ illa in malum omen assumens: inquit deinde. Nam pro me fortuna rogatur. & reliqua. Has sane syrenas dixit Ouidius in. vi. metamorphoseos comites fuisse Proserpinæ cum raparetur a Plutone. Et tres fuisse dicuntur: una nomine Parthenope: alia Leucosia. tertia Ligia.
- S** irius cum i. latino utrobique scribitur: apud græcos quoque est ei diphthongus in prima: quæ in. i. nostrum cōuersa fuit: ut sæpe fieri uidimus. Et ut quibusdam placet a $\sigma\tau\iota\omega$: quod est moueo: uel ut aliis magis uidetur a $\sigma\tau\iota\pi\omega$: quod est sicco dicitur. Et dicitur stella quædam: quæ a nonnullis quidem ponitur in fronte cælestis canis: ab aliis uero in eius ore: Oriturque in uigesimonono gradu cætri: hæc est circa medium mensem iulii: & circa medium septembris occidit: uel ut aliis placet ante id tempus influxum amittit. Nam in eo tempore in temedio omnia commouet atque perturbat. Dicente Plinio libro. ii. natu. histo. sentiri ex eius ortu effectus maximos in terra. & quæ est de natura Martis homines nimio solis ardore fatigat. id dixit Iuuenalis: Sirius ardet. quæ & tunc quoque feruet maria: in cellis uina mouent. herbarum arefcunt. ut Virgi. in. iiii. ænei. Tū steriles exurere silius agros.

Canes eo tempore maxime agitantur in rabiem. Et ut ait idē Virgi. in. x. æneidos: Ille sitim morbosq; ferens mortalibus ægris.

Nascitur & leuo contristat lumine cælū. Sane uoluerūt nōnulli a uerbo *σῦρῶ*: quod est traho deductū fuisse: cū ut dicūt ex magnitudine signi longū tractū habere uidef: uel quia oīa ad se trahit. quæ utiq; etymologia orthographiæ non correspōdet: quia tunc quoq; p. y. græcū scriberet: quod nunq; apud illos comperitum fuit. Nec longū habet tractū *siurus*: sed signū torū: quod canis dicitur magnum est. In quo teste Ptolemæo stellæ sūt decem & octo: & extra corpus. xi. Verū hūc canē fuisse Icarī a messoribus trucidati ostendit Oui. li. fasto. iiii. cū ait: Est canis icarium dicunt quo sidere moto:

Toſta ſiti tellus præripiturq; ſeges. Et tunc quoq; canem occidere:

Virgilius cum solem taurus gerit: ait enim in primo georgicorum:

Candidus auratis aperit cum cornibus annum

Taurus: & aduerso cedens canis occidit astro. Nam tunc quoq; ob solis splendorem uideri nequit: & cum communis sit generis canis diminutiuum canicula tantūmodo foemini comperitur.

Syrma cum. y. græco scribitur: & est generis neutri: poniturq; pro caudā: hoc est tractu uestis foeminarū: & a *σῦρῶ*: quod est traho deducitur. Vnde ait Seneca de Baccho: qui habitu muliebri nōnunq; se ornabat: Auro decorum syrma barbaricum trahit: ut uidimus i dictione Bacchus. Iuxta quod & ipsum syrma alia quando pro longa tragicæ orationis serie tenorem suum usq; in ultimum protrahens ponitur. Iuxta quod dixit Iuuenalis in satyra Stemmata quid faciunt cum Neronis meminit: Gaudentis fædo pegrina ad pulpita saltu. Prostitui graiaq; apium meruisse coronæ. Et subdit. Ante pedes domiti longū te pone thyeſtæ: hoc est longa de Thyeste tragœdiam. ob quam apium graiæ promeruit coronæ. Et pergit dicens syrma uel Antigones: hoc est uel longuin scripturæ tractum de ipsa Antigone ab illo recitando productum: ut idem i satyra: Quis nescit uolusi. Iuxta hanc eandem sententiam ait:

Nam scelus a pyrtha quāq; omnia sirmata uoluas:

Nullus apud tragicos populus facit. hoc ē quāq; longa tragoediarum uolumia legas: nullū cōperies populum hominē comedisse: ut ille de quo illic loquitur. Similiter Valerius in phormione: ut rettulit Priscianus in. vi. inquit: Quid hic cum tragicis uersibus & sirmata facis: ubi dixit sirmata pro sirmate.

Syrtes cū. y. græco & .t. exili scribitur. Sane cum in ultima sit ei diphthongus: nōnulli ex nostris abiciens. i. retinent. e. & dicunt syrtes. Alii uero abiciunt .e. & retinēt. i. uel ut alii putant totā diphthongum in. i. nostrum cōuertunt: & dicunt syrtis: hoc est hæ syrtis: & has syrtis: ut uoluit Priscianus in. vii. Inducitq; Virgilium dicentem in. x. æneidos: In syrtis in saxa uolēs uos turnus adoro. At in primo ut in emendatis condicibus semp̄ aspecti in. s. finit cum ait: In breuiā & syrtes urget miserabile uisu. Et sunt loca quædam maris periculosa circa fines aphyricæ uersus ægyptum a *σῦρῶ*: quod ē trahere cognomiata: ut placuit Salustio in iugurthino. Estq; in eis teste Pli. libro. vi. naturalis histo. inæqualitas magna maris & terræ: & in uno quidē loco pfundissima sit aqua. In alio uero uadosa: nec in eodem statu pmanet: Nam spirante uēto q modo cumulus & supra mare fuerat: in pfundissimas residet ualles: & qui deprimebatur i ualles nunc supra aquas aggeritur. Suntq; loca hæc duo in aphyrica & maiores faciūt

syrtes ac minores: dicēte Oui. li. ii. de sine titulo: Quo lateant syrtes magna minorq; situ: Et teste Solino ducentorum quingenta milium passuum iteruallo se parant. Estq; minor aliquāto clāmētior: q̄ teste Polybio distat a carthagine trecentis milibus passuum atq; totidē ambitur. maiores uero ambitu q̄drigentorū uiginti q; milium passuū cōmensuratur. Inter unā uero & relaquā spatium ē ducentorū q̄draginta milium passuum. Vnde & teste Seruio sup. x. ænei. id fieri cōtingit: ut ibi arenosa sint in mari loca syrtes uocitētur. Sed de præfatis syrtibus plura loquitur Lucanus in. ix. suæ pharsaliæ libro.

Syrta prima cum. y. græco & sequens cū. i. latino scribitur: regio ē asiæ q̄ ab oriente fluuio euphrate: ab occidente nostro mari & ægypto terminatur: a septentrione uero habet armeniam & cappadociam: a meridie autem sinum arabicum.

Syringa prima cum. y. græco: & sequens cum. i. latino scribitur: fuit arcadiæ nympha a Pane ardentem amata: quam teste Ouidio in. i. metamorpho. se spernentem cum Pan cupide sequeretur: & illa fugiens ad Ladonem fluuium perueniret: & fluuio impedita nō amplius effugere posset: inuocato aliarum nympharū auxilio in palustres cannas cōuersa est: quas cum Pan excideret ex septem calamis in amoris solatium fistulam primus sibi confecit: ut Virg. in corydone. Pan primus calamos cætra coniungere plures instituit.

Sisyphus prima cum. i. latino: & penultima cum. y. græco scribitur: fuit teste Homero libro. vi. iliados Aeoli filius: hic isthmon: hoc est stricturā illā terræ: quæ inter mare ionium & ægæum cōstitit: latrociniis occupat. Ita ut Autholiam Autholii filia Laertæ desponsarā cum ad maritum duceretur: ut qdā dicunt: uel ut alii afferunt ad oraculum Apollinis cōsultura accederet latrocinio cæperit: & ut multi crediderūt grauidauit: ex q̄ tunc natum Vlixem uolunt. Quod Ajax illi exprobauerit apud Ouidium libro. xiii. metamorpho. quando ait:

Quid sanguine cretus

Sisyphio: furtisq; & fraude simillimus illi

Inferis æacidis aliena nomina gentis.

Tandem occisus Sisyphus a Theseo apud inferos truditur: & hac pœna afficitur: ut grande saxum supra montem portare coactus: cum ad apicem deduxerit cōtinuo ad ima relaxetur: dicente Ouidio in. xiii. metamorpho. aut petis aut urges rediturum sisyphæ saxum. Et Seneca in Hercule furente.

Ceruice saxum grande sisyphæa iacet.

Sistole cum. y. græco: & .t. exili scribitur: dici pōt correptio. Nam figura dicitur cū longa syllaba cōtra eius naturam corripitur. Virgilius in. i. æneidos: Cōnubio iungā stabili ppriāq; dicabo. Vbi. nu. breuem posuit: quæ naturaliter longa est. Nam alio in loco longam posuit: ut in. iii. æneido. Hectoris andromache pyrthi cōnubia seruas. Idem in. iiii. Cuiq; loci leges dedimus cōnubia nostra reppulit. & in eodem: Nomadūq; petam cōnubia supplex.

Sisamus cum. i. latino scribitur: teste Homero in. vi. iliados urbs paphlagoniæ.

Sithonia cum. i. latino: & .t. aspirato scribitur: ps est litoralis macedoniæ citra athō uersus thermopontum: habetq; teste Herodoto lib. vii. historiarum ciuitates toronem: galipson: fermylem: macybernam: & olynthon. In eadem mons ē sithonia: q̄ maxime niuosos: de quo Virgili. in ultima ægloga: Sithoniaq; niues hyemis subeamus aquosæ. In hac eadez locus est dictus κύνος: id est canis: ubi Hecuba cōuersa in canem: Veterumq; diu memor illa malorum: ut ait Ouidius:

Tum quoque sithonios ululauit mæsta per agros.

Situla cū. i. latino & t. exili scribitur: nec uerbum est græcū: ut quidā uoluerūt: sed latinū & a sorte ut asserūt nomē accepit. Nam cistā illam designat: qua sortitio suffragiorū accipitur. Plautus in casina: Sortitio illa in situla. Nec in diminuti uo sicellā: ut nōnulli asserunt: sed cistellam a cista deductā semp legimus. Cicero de natura deorū lib. primo: Vt igitur. T. Gracchū cū uideor cōcinantem in capitolio uidere de. M. Octauiano deferētē cistellā. Nā in illam suffragia: id est uoces suas de approbāda lege ponebāt: aut qd simile. Solitum aut erat afferri cistellam cū lex ferenda eēt. quod ostendit Cicero cū ait in rhetoricis ad Herēniū Cum. L. Saturnius legem frumētariam de semissibus & triētibus laturus esset. Q. Cepio qui p id tēpus quæstor urbanus erat: docuit senatū ærariū pati nō posse largitionē tantā. Senatus decreuit si eam legē ad populum ferat aduersus rempublicā uideri ferre. cū uiris bonis legem coepit: collegæ intercedere. Ille nihilominus cistellā detulit. Cepio ut illū cōtra intercedentibus collegiis aduersus rempublicam uidit ferre cum uiris bonis impetū fecit: pontes disturbat cistellas deiecit: Impedimento est quo secius feratur: accersitur maiestatis & reliqua. Liuius in. iiii. ab urbe: Testibus datis tribuni populum summouerunt. cistellaq; lata est ut sortirentur: ubi laturi suffragium ferent.

Smerdis cum. m. post. n. in prima: & in ultima cum. i. latino scribitur: fuit cambysæ regis frater: quē cum cambyses in somniis uidisset regio throno sedentem metuens ne regnum occuparent occidi iussit. cæterumq; dum diuitiis in ægypto cambyses moram traheret: Patizites quidam magus: quem rebus suis præfectum domi reliquerat. Smerdim fratrem suum similem Smerdi fratri cambysæ regem declarat. Quem deinde Darius Histaspis filiū cōiurationē facta cū nōnullis persarum nobilibus trucidauit: & ipse persarum rex creatus fuit: ut Herodotus in. iiii. historiarum scripsit: ut nos supra uidimus in dictione Darius.

Smyrna cum. y. græco scribitur: urbs est minoris asiæ: quam fluuius meles circū fluit. hanc teste Herodoto in uita Homeri Theseus thessalus in monumentum uxoris suæ: quæ Smyrna uocabatur construxit.

Socus cū. c. exili scribit: fuit troianus Hippasi filius generosus animo: & corporis dignitate: hic teste Homero magno animo Vlyxem uulnerauit: sed ab eo ipse de inde interfectus est.

Socrates abiq; aliqua aspiratione scri. fuit atheniēsis philosophus clarissimus: ex pago alopecensi: filius Sophronisci marmorarii: & phaneretæ obstetricis. fuitq; ut quidā ferunt Anaxagoræ primū auditor: postea Archelai: cui in schola successit. & cū ante illū philosophi omnes rebus physicis pscrutandis operā tantū modo impēderent: ipse ut qdā putāt tedio rerū obscurarū: & incertarum fastidians res obscuras: phisica postergauit: & ad aliqd probatū: & certū complendum qd beatæ uitæ necessariū foret: animū applicauit. Itaq; primo teste cicerone in plogo quinti tusculanarū libri philosophiam euocauit e cælo: & in urbibus collocauit: domosq; introduxit: & coegit de uita & moribus rebusq; bonis & malis q̄rere: q̄obrē ut scribit Solinus nō solū consensu hominū: uerum etiā Apollinis oraculo fuit sapiētissimus iudicatus. fuitq; orator proptus & acer. Et primus teste Fauorino cū Aeschine discipulo oratorix artis campos apuit. fuitq; etiam illi cura corporeæ exercitationis: atq; erat p̄clari habitus: ut dixit Laertius. Milirauitq; quādoq; & Xenophontē ab equo detectū in proelio facto in delo uiriliter

suscipiens saluum reddidit. fugientibus atheniēsisibus uniuersis in bello naual uicit. Victoriāq; Alcibiadi: quē ipse teste Aristippo suis manibus armauerat: de cuius morte uidimus in dictione anytus. Reliq; latius in Diogene Laertio lege re poteris. Fuit & alius Socrates thebanus uir diues & nobilis: q; paupertatis amore: quā multū dilexit: rē familiarē largā: & uberē donauit populo. At bores plurimas & fructiferas spreuit unico cōtentus bucolo: quo infirmitatē sustentabat humanam. Alius fuit historicus: q; argos diligenter descripsit. Alius epigrammatum poeta. Alius couis q; interpretationes & inuocationes scripsit.

Solymsi secunda cū. y. græco scribit: fuerūt populi iuxta licia: quos Home. li. iiii. vi. pugnacissimos fuisse dicit: & a Bellerophōte deuictos. Et li. v. odissæ ostēdit idem Home. etiā in mōtibus habitasse: cū ait: Τηλόθεν ἐκσολύμων ὄρειων. unde & Cornelius Tacitus cū de iudæorum origine opiniones ait. alia clara iudæorum initia solymos carminibus celebratā Homeri gentē conditā urbem hierosolymā nomine suo fecisse. Vnde Iuuenia. in satyra Credo pudicitia inq;. Interpres legū solymarum. Similiter Martialis in. vii. Linges nō mihi nā proba & pusilla est: sed quæ de solymis uenit perustis damnatā modo mentulam tribuit: & declinat urbs hæ solymæ solymarum: & hierosolymæ hierosolymarum: quin & hierosolyma hierosolymæ: unde hierosolymitanus.

Solon cū unico. l. scribitur: fuit unus ex septē sapientibus græciæ Excelestiadæ filius: patria salaminus. qui teste Gellio li. xvii. noctium attica. athenis claruit regnante Tarquinio Prisco romæ: de illo Plato in primo Timæi inquit Memini Critiam doctissimum omnium doctrinarum dixisse plane Solonē uideri nō solū prudentia cæteris laude dignis: sed etiā carminibus præstitisse. Et si sermonem quē ab ægypto reuersus instituerat ipselet. a quo qdem seditionibus cæteraq; i reperiē ciuilibus dissensionis impediēte desciuit. opinor nō minorem Hesiodo uel Homero futurum esse. Erat quippe sermo de magno: ac famosissimo titulo: de his quæ gesserat ciuitas athenarum: cuius memoria extincta est tam illorū morte qui gesserant: q̄ impendio temporis lassioris. Idem teste Aristotele in secundo politicorum libro dedit atheniensibus leges cū tāto tēperamento cōpositas: ut dixit Iustinus similiter in secundo: q; parem gratiā a senatu & plæbe contraherent. q̄q; plæbs & senatus in summa prius essent dissensione. Et ut dixit Valerius de ingratis: Si illis athenienses perpetuo uti uoluissent: sempiternum habituri fuissent imperium. Idem cum omnium hominum ac oraculi iudicio sapientissimus haberetur: indulgisse scribitur uino.

Solœcismus cū unico. l. sequēte. α. diphthōgo: & c. exili: atq; i. latino scribit. dicitur uitiosa uerborū cōpositio: ut inter nobis pro inter nos: uel date ueniam sceleratorum pro sceleratis. Et (ut ostendit Gellius li. v. noctium attri) ab Asinio Capitone: & eiusde; ætatis aliis imparilitas ē appellatus. Vetusioribus uero latinis striligo dicebatur a uersuta uidelicet: & praua cōpositione tortuosæ oratiōis tāq; sterobiligo quædā. Quod uitium Asinius Capito in litteris: quas ad Clodiu tuiscum dedit hisce uerbis diffiniuit: Solœcismus est inquit impar & incōueniens cōpositura partiū orationis. Vnde ait Iuuenalis in satyra Credo pudicitia: Solœcismum liceat fecisse marito. Et translative Martialis in epigramatibus inquit. Sæpe solœcismum mentula nostra facit. Et teste Laertio nomen hoc a Solone cōtraxit: q; cū in cilicia urbē a suo nomine soloen conderet: & paucos in ea atheniensium habuerit tractu tēporis cū patriam uocē corrūperent: & incōueniēti

patriū cōpositura loquerent: factū est ut qui simili uitio aliquando peccassent soloecizare dicerent. quo tamen uocabulo teste Gellio qui elegantius locuti sūt usi nō fuerunt. Ita ut de se dicat nos neq; soloecismum neq; barbarismū apud græcorū idoneus adhuc inuenimus. Nā sicut barbaron: ita soloecon dixerunt Et subdit nostri quoq; antigores soloecon facile soloecismon haud scio an unq; dixerint. qđ si ita ē inq; ille: neq; i græco neq; i latio soloecismus probe dicitur.

Somatopoeia media cum. t. exili: sequens cū. α. diphthongo scribitur: dicitur ad uerbum corporis factura: id est σωματοποιεῖν. Et est figura: cum incorporeo modo corporeo loqui introducitur.

Sophocles cū. c. exili scribitur: fuit atheniēsis poeta tragicus & clarissimus: de quo plures ex nostris uaria & magnifica scripsere. quē Cicero diuinū poetā libro primo de diuinatione uocauit. Ex quo Vir. Augusto alludēs i bucolico ait: Sophocleo tua carmina digna cothurno: hūc primū ex poetis græcis didici a uiro clarissimo Isidoro græco iā nūc factæ romæ ecclesiæ cardinali rufiēsi cognomiatō

Sophista cum. i. latino & t. exili scribitur: nomen est deriuatiuum a sophos: qui ē sapiens: quasi æmulator sapientis. Nōnunq; etiam & pro sophia: id est sapientia: calūniatore accipitur. Quin & pro apparente: ac nō existente sopho.

Sophonium cum. ph. aspirato similiter & i. latino scribitur: nomen est foeminae per diminutionem adulationis amatoriae prolatum: & α σφουρη: quæ est prudentia deductum uelut totula prudens.

Sophrosyne cum. i. græco scribitur: & interpretatur ut in præcedenti dictione uidimus prudentia. fuit etiā eo noīe uocitata filia superioris Dionysii tyrāni siciliæ: uidi etiam interpretatum modestiam & pudiciam.

Soro cum unico. r. scribitur: fuit oppidum agri uolsci: quod teste Liuiō in. x. ab urbe postea sannites possederunt. & ob difficillimum aditum turissimum credebatur. Quod deinde quomodo defecerit a romanis. atq; etiam in illorum potestatem redierit: ostenderit idem Liuius in. viii. ab urbe. de eodem Iuuenalis meminuit cum ait: Optima soræ Aut phabratæ domus.

Sosia cum unico. s. & i. latino scribitur: nomen est proprium: & apud græcos habet. s. in fine: quod nostri abiiciunt. At apud illos σωσιας scribitur: & cum habeat. ω. mega in prima naturaliter illam producit.

Sostratus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum quarto uir Aeguntis filius Laodamantis.

Soter cum. t. exili scribitur: dicitur a nostris saluator: & a uerbo σωζω: quod est saluo deducitur. Vnde & sotria salus.

Spadix cum. i. latino scribitur: teste Gellio in. ii. noctiū atticarum: Spadica græci uocant auulsum palma termitem cum fructu id est palmitem.

Spara cum. α. diphthongo scribitur: & latine dicitur globus atq; id est: quod ex omni exteriori parte rotundum apparet. Et nōnunq; cum. ph. aspirato etiam a nostris scribitur uidelicet sphaera.

Spargapises cum. i. latio & unico. s. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarū primo: & Iustino similiter in primo filius Tomyris reginae massagetarum: quez dolo Cyrus cæpit. ut late præfati auctores tractauerunt.

Sparta cum. t. exili scribitur: fuit ciuitas: quæ & alio nomine lacedæmon dicitur seu latine lacedæmoniaq; atq; in plurali lacedæmonia lacedæmoniarū. ex Herodoto tamen colligere uisus sum: spartam urbem fuisse: & lacedæmona regio-

nem: in qua illa consisteret: sed indifferenter pro alterutra: itaq; ab illo: qđ alius auctoribus positam legimus. Sed quam ob causam sparta dicta fuerit: ponit Iustinus libro suorum epitomatum tertio dicens.

Et ut rettulit Cicero in secundo de quæstionibus tusculanis: Sparranis uirginibus magis palæstra: puluis uenaticus: labor: & militia in studio est: qđ fertilitas filiorū. Vnde & uarium habitum ab aliis uirginibus ferri consueuerant. dicente Virgi. in. i. zneidos. Virginis os habitumq; gerens & uirginis arma Sparranæ.

Spatha cum. th. aspirato scribitur: & latine dici potest ensis. deriuaturq; a uerbo σπαυει: quod est euagino.

Spelæum penultima cū. α. diphthongo scribitur: dicitur a nostris spelunca. Virg. in ultima ægloga: Certum est in siluis inter spelæa ferarum Malle pati.

Sperchius cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: apud græcos uero est in penultima ei diphthongus: quam nos in. i. cōuertimus. Est fluuius thessalia: quem ut ait Pomponius pelion mons effundit: & cum uelocissimo cursu defluit in sinum maliacum cadit.

Speusippus cum. eu. diphthongo: & i. latino: atq; duplicato. p. scribitur: fuit atheniēsis philosophus: Eurimedontis filius: ex pago myrrhuniō: & Parthone Platonis sorore natus. octo ānos scholæ platonice magister fuit: Irascebat facile: & uoluptati dederat manus: Nam aiunt illum ira cōcitatum: catuluz in putæum deiecit: & uoluptatis gratia in macædonia ad Cassandri nuptias iisse: & cū ueliculo in academiā ferretur: haberetq; Diogenem obuium: diceretq; illi salue: Respondit Diogenes: at tu nequaquā salue: qđ eiusmodi cū sis: uiuere sustines. Deinde cum iā paralyti solueret: orauit Xenocratē: ut sibi in docendo succederet. aiunt senio cōfectum sibi mortē cōsciuisse mærore ipulsum. Plutarchus uero scripsit illum pediculis effere uelentibus interiisse. fuit corpore gracili teste Timotheo. Reliquæ plura cōmentaria: & dialogus eius libros Aristoteles tribus talēris emit teste Fauorino. Ad hunc Simonides scripsit historias. Primus inuenit quo pacto ex gracilioribus lignis fierent uasa capacia.

Spyridon prima cū. y. græco sequēs cū. i. latino scribitur: nomē ē uitri proprium.

Sphinx cū. i. lat. scribitur atq; a nōnullis aspiratur pria: & facit i genitiuo declinatione quidem græca huius sphingos: latino uero huius sphingis: animal est prodigiosum: quod cum hominibus offertur: si illum presentiar saluatur: si uero bestia prius hominem senserit: perditur ipse homo.

Spinter cū. i. latino: & t. exili scribitur nō græcū s; latinū: iōq; cū. y. græco scribitur nō pot: ut qđā inscii uoluerūt: dicitq; græce ἀποχέριον & aut sibilā in humeris aut armillā significat. Plautus in menæchinis. lubeas spinter nouum reconcinariet. Idem in eodem mihi tu dederis pallā & spinter nunq; factum.

Spondeus cū. e. absq; diph. a latinis scribitur. græci uero habent ei diphthongum in penultima. ex qua nos abiicientes. i. retinemus. e. Et est pedis genus sic quoq; dictus qđ in sacrificiis & libamentis eo maxie uterentur. Nā σπονδια libamentum designat: fædusq; ac sponsionē. Et ab eo σπονδιασφοποι apud græcos dicebantur sacerdotes qđ a nostris feciales dicuntur: Et constat spondeus ex duabus

Cicero

1. sic
2. sic
3. sic
4. sic
5. sic
6. sic
7. sic
8. sic
9. sic
10. sic

1. Sphæra
2. Sphæra
3. Sphæra
4. Sphæra
5. Sphæra
6. Sphæra
7. Sphæra
8. Sphæra
9. Sphæra
10. Sphæra

syllabis longis: ideo pes est tardus & grauis. Vnde Homerus in primo iliados inducens Chryseida Agamennonis puellā uolentibus græcis restitui patri chryse: & quasi inuitā ab Agamēnone discedentē: ascendenteq; lento passu nauem: uersus illos duos spondeis omnibus refecit: hoc quoq; ut illius tardum discessū magis effingeret. Rettulit etiam Cicero in libris de suis consiliis. Cum uinolēti adolescētes tibiariū etiam cantu: ut sit instincti mulieris pudicæ fores frangerēt admouisse tibiariam: ut spondeum caneret Pythagoras dicitur quod cum illa se cisset tarditate modorum & grauitate canentis illorum furentem petulantiam confedasse. Idem Quintilianus rettulit in primo de institutione oratoria.

S purius cum. i. latino scribitur: ille dicitur qui incerto patre natus ē: & a στροπέiv quod est seminare deducitur quia nihil aliud de patre quam semen affert.

S tadium cum. t. exili & i. latino scribitur: latine curriculum transfertur: qd' Herculem primum statuisse dicūt: & eo spatio terminasse: quod ipse uno spiritu cōfecisset. Nam octaua pars mille passuum est.

S tather prima cū. t. exili: ultima cū. th. aspirato scribitur: genus est ponderis: & ut quidam dicunt unciaz medietas: descēditq; a σταθμίζω: quod est trutinare uel pōdero. Et inde statheram dictum puto instrumentum quo res ponderantur.

S temma cū. t. exili & duplicato. m. scri. dici pōt a nostris insula uel corona: Homerus circa initiū iliados σταυρὴ ἄων ἐν χερσὶ. Atq; ibidem designat: quod apud illos stephanos: nā & stēma & stephanos a στεφανώ: quod ē coronare deducit. Vnde & transumptiue p nobilitate generis capit: qua plerūq; ex uictoriis & coronis maiorū nostrorū cōtrahimus: p quē modū ait Iuuenalis i. iii. Stēmata quid faciunt. qd' pdest pontice longo sanguine censerī. Quin & pro inscriptionibus saxorū: ut Martialis in. x. Tristia saxorū stēmata delet herus. Sane accepisse Virgiliū lib. v. ænei. Coronā pro galea: testis est Seruius. q id exponēs. Omnibus in morē tonsa coma pressa corona inquit. i. galea: atq; illū sermone homerico usūz fuisse dixit qui stephanon p galea posuit. Et ut Pli. circa initiū libri. xxi. Quædam coronæ funiculis in orbē obliquūq; & in ambitū currunt: quibus tenuioribus utebantur antiq; strophios appellātes. hæc ille: quod sane græcū uocabulū ē. Intortūq; & inuersum designās. Et subdit ipse Pli. Vnde nata quæ strophiola dicunt. Quin & uocabulū ipsum tarde inde cōmunicatum ē inter sacra & bellicos honores coronis nomē suum uindicantibus. Et pergit cū uero a florib' fierent ferta a ferendo feri ue appellabantur. hæc ipse Pli. Cæterū licet fertus ferta ferrum adiectiuū sit. ut fertos flores: fertas coronas Lucanus: Accipiūt fertas nardo florente coronas. In neutro tamen genere fertum: & in plurali ferta absq; additione alterius substantiui a nostris auctoribus pferuntur: ut Virgi. in Sileno: Sertā procul tantū capiti delapsa iacebat. Addūtq; illi adiectiuū ueluti substantiuo: ut idem in primo ænei. Ture calent aræ fertisq; recentibus halzūt. & ut idē Pli. in. xvi. natu. histo. suæ attestat. Antiquus nulla corona nisi deo datur. Ob id Homerus cælo tantū eā & prælio uniuerso tribuit. Viritim uero ne i certamine quidē ulli. Ferūtq; primū omnīū Liberū patrē imposuisse capiti suo coronam exhedera. Postea deorū honores sacrificantes coronas sumpserunt uictimis simul coronatis. nouissime & in sacris certaminibus usurpatæ: in quibus hodieq; non uictori dant: sed patriam ab eo coronari pronuntiat. Inde natuz ut triūpha turis cōferrentur in tēplis dicādæ: mox ut ludis darentur. Verū ut idem auctor in. xviii. libro refert: & sabinus Massurius i libro memorialiū remæ

Juuenal. 3.

aruarū sacerdotes Romulus i primis instituit seq; duodecimū fratres iter illos appellauit. Et tunc ab Acca laurētia nutrice sua spicea coronæ: que uitta alba colligaretur in sacerdotio ei p religiosissimo insigni data: quæ primo apud romanos fuit corona: honosq; sacerdotibus nō nisi uita finitur. Et exules etiā ut idē ait caprosq; comitatur. Quin & in libro. xvi. idē rettulerat Plinius Romulū frōdea. hostiū corona Hostilium coronasse. q; fidenā primus irrupisset. Auus hic Tullii Hostillii regis fuit. Nec alias tunc quoq; nouisse coronas q; bellicas certū est. At uero deinde uni gentium romanis plura coronarum genera contigere q; cunctis aliis gentibus: de quibus omnibus quædā referre curabo: quæ in diuersis auctoribus uariisq; eorum locis: & precipue in Plinio: & Gellio legi. Fuerunt ergo apud romanos diuersorum generum coronæ: in magno scilicet honore & precio: uidelicet triumphalis: obsidionalis: ciuica: myralis: uallaribus: siue castrēsis naualis: & oualis: & oleagina. Triumphalis corona laurea erat: quæ. s. ex lauro cōfecta triūphanti dabat. nā ut ait Pli. circa finē li. xv. natu. histo. Laurus triūphis pprie dicata erat. Et infra subdit romanis ea arbor pcpue est letitiæ: uictoriarūq; nuncia: & militum lanceas pilosq; & falces imparorum decorat. Ex ea i gremio Iouis optimi maximiq; deponitur: quotiēs læticiā nouā uictoria attulerit: Idq; nō q; ppetuo uiret. nec q; pacifera ē: cū pferenda sit olea: sed q; spectatissima in mōte pnafo. lōq; etiā grata Apollini assuetis ea dona mittere. Iā & regibus romanis teste Lucio Bruto fortassis etiam in argumentum quoniam ibi in libertatē publicā: is meruisset lauriferā tellurē illā osculatus ex respōso: & q; fulmine sola nō iacitur. Ob has cās eqdem crediderim in honorē habitam i triūphis: adeo q; in pfanis usibus pollui laurum & oleā fas nō est. Et infra subdit Tiberium principē tonante cælo coronari ea solitum ferunt cōtra fulminū metus. sed & circa Diuum Augustum eūta eius digna memoratu. Nāq; Liuiz Drusillæ: quæ postea Augusta matrimonii gratia nomen accepit: cum nupta esset illi Cæsari gallinā cōspicui candoris sedenti: aq; ex alto abiēcit in gremiū illæsam. Intrepideq; mirati accessit miraculum tenēte rostro laureum ramum onustum suis baccis. Cōseruari alitē & sobolē iussere aruspices: ramūq; euz seriat ac rite custodiri. Quod factum est in uilla Cæsariuz fluuio tyberi iposita: iuxta nouum lapidē flaminea uia: quæ ob id uocatur ad gallinas: mireq; silua puenit ex ea triumphās. Postea Cæsar laurum in manu tenuit: coronāq; capite gessit: ac deinde impatores Cæsari iuncti: traditūsq; mos ē ramos: quos tenuerunt ferendi: & durant siluæ nominibus suis discretæ. Obsidionalis corona erat: quā liberati ab obsidione dabant ei: q; ipsos liberauerat. Et hæc teste Pli. li. xxii. erat uiridis e gramine decerpto: inde unde obsessos ille obseruasset. Nanq; ut ait summum apud antiquos signum uictoriæ erat: uictos porrigere herbā e terra: & alitricē humo: quæ & quādoq; cæde humectata fuerat: qua graminea nulla fuit corona nobilior in maiestate populi terrarum principis. Nā cæteras oēs magno iteruallo supabat: quas singuli homines: & duces ipsi impatoresq; militibus: aut aliquādo collegis dedere. Vnde si ciuicæ coronæ honos: ut uidebimus uno aliquo ciue seruato: ut idē auctor inq; præclarus sacerq; habetur. qd' tandē existimari debet unius uirtute reseruatū uniuersus exercitus. hanc sane coronā gramineam teste Gellio lib. v. noctium atti. S. P. Q. R. Quinto Fabio maximo dedit bello poenorū secundo: q; urbē romanā obsidione hostiū liberaffet. hac eadē corona Pli. teste Publius Decius Mus pater tribunus militum ab exercitu con-

seruato donatus fuit in parate Cornelio Cossio cōsule sannitū bello. quod late ostendit Luitius libro. viii. ab urbe: & historici alii plures: qui & ano deinde. iiii. sequente: ut idē Luitius refert: Decius ipse creatus cōsul in bello contra latinos pro exercitu se deuouit. Idem & post illum Decius filius ter cōsul fecit: ut late Luitius in. x. ab urbe ostēdit. Eadē corona. L. Siccius Dentatus semel donatus est: de quo miranda scribūt Pl. libro. vii. & xxii. natu. histo. Solinus circa initū suoru cōlectaneoru: & Valerius de fortitudine. cōtigit & similiter eiusdē coronæ honos. M. Calphurnio flammī tribuio plæbis: q. M. Attiliū regulū in sicilia tē pore primi belli punici apud cecina liberauit. qn & Cneo Teio Acinati cēturio ni teste Pl. in p̄fato. xxii. libro idem honos euenit. Nam capeffensis primum plūm sub carulo exciūsam ab hoc legionē suā hortatus tribunū suū dubitāte p̄ castra hostiū erūpere interfecit: legionēq; eduxit. Scripsit & syllā dīctator ab exercitu se quoq; donatū apud nolā legatū bello maritico. Idq; etiā in uilla sua tuscūlana q̄ fuit postea Ciceronis p̄iinxit. Et ut dixit Pl. Si uerū ille de se scripsit maiori ignominia ciuū p̄scriptiōe coronā ipsā deturpauit: q̄ paucorum conferuatiōe p̄meruit. Eadē corona Aemilianū scipionem i aphricā donatum Varro ipse testat Manilio cōsule: & cohortibus seruatis: totiq; ad seruandās eas eductis. quod ut rettulit Pl. i eodē. xxii. lib. statu: eius i foro suo Diuus Augustus inscripsit: & hæc haec ab obsequentiā. Ciuita: uero coronā illā dicebatur teste Gellio p̄fato li. v. quā ciuis ciui a quō seruatus ē in p̄lio: restē uitæ salutis q; p̄cepta dat: & fuit eiusmodi coronā teste Pl. libro. xvi. p̄lio ilignea: postea magis placuit ex æsculo. Serutus uero sup. vi. ænei dixit ex quereu: quia ante caula uitæ in hac arbore homibus fuit: qui glāribus uescēbatur. Similiter Gellius ea inquit fit ex fronde querna: quoniā cibus uitæ usq; antiquissimus: ex quereu capī solitus ē. Etiā ex ilice quod genus superiori proximum ē: sicuti scriptu est i quadā comoediā Ceciliū: Aduerunt inquit: cum ilignea coronā: & chlamyde nostrā fidē: & subdit: Massurius aut fabinus in. xii. librorū memorāliū ciuicā coronā dari solitū inquit: eius qui ciuē seruauerat: eodē tēpore etiā hostē occiderat: neq; locum in ea pugna reliquerat: alterius ciuicā coronā negat cōcessum: & p̄git Celsus: Tiberium tamen Cæsariē cōsultum an ciuicā coronā capere p̄sset: qui ciuē in p̄lio seruasset: & hostes ibidē duos interfecisset: sed locum i quo pugnabat nō retinisset. Eoq; loco hostes potit eēt. Rescripsit dicit eum quoq; ciuicā dignū uideri. Quod apparet & tam iniquo loco: ciuem ab eo seruatum: ut ipse fortiter pugnātibus retinere non quierit. Quod autē fuerit ius ciuicā coronæ: Pl. libro. xv. explicauit dicens: Accepta licet uti p̄p̄tuo: ludos ineuicē: semp assurgi etiā a senatu in more est: sed endi ius in p̄lio senatu uocatio munerum omnium ipsi patriq; & auro paterno. Quattuordecim eas accēpit Siccius Dentatus: ere: captolinus. Aphricanus de patre accēpere noluit apud trebian, hæc Plinius. Hac eadē coronā teste Gellio. L. Gellius uir Censorinus in senatu Ciceronem cōsulē donari a republica censuit: quod eius opa fuisset atrocissima illa coniuratio Catilinæ detecta: & uindicata. Et ut Pl. p̄fato proxime libro inquit: Cedunt his coronis murales uallareq;: quāq; aureæ & p̄lio antecedentes: cedunt & rostratæ: quis in duobus dicat suo auro celebres fuisse: ut infra uidebimus. Muralis coronā teste Gellio in. v. aurea erat: q̄ donabatur ab imperatore: qui primus murum subiit. Inq; oppidum hostium p̄ uim ascendit. Iccirco quasi muri primus ascensor: decoratus est. Vallaris uero

corona ea ē: quæ & castrensī dicitur. Eadē aurea erat: habens insigne ualli. hac teste Gellio donabat impator eum qui primus hostium castra pugna introiuit Nauialis simili modo ex auro erat: quasi rostris nauitū insignita: qua donari cōsueuerat. q̄ primus maritimo p̄lio armatus in nauem hostium: ut translibat accēpit: eā in bellis piraticis dante Pompeio. M. Varro romanorum omnium doctissimus: quin & tribuente Augusto. M. agrippa e siculis bellis: quæ & ipsa piratica fure. Qualis uero coronā teste Gellio myrtea erat: ea urebanū impator res: q̄ ouantes introibant urbē. Ouandi ac nō triumphandi: ut subdit cā. erat. Cum aut bella nō rite indigna: neq; cum iusto hoste gesta sunt: aut hostium nomen humile: & nō idoneū sit: ut seruorum piratarū: aut deditione repente facta in puluere: ut dici solet in cruce: ut uictoria obuenerit. Cui facilitati aprax esse Veneris frondē crediderūt: quod nō Martius: sed quasi ueneres quā triūphus foret. & sic quoq; teste plinio libro. xv. natu. histo. Postius libertus in consolatū triūphanis de sabinis primus omnium uans ingressus urbē esse: quoniā res leniter sine crudore gesserat. Vnde & ouatio dicta est. At Sabinus Massurius (ut refert Gellius) pedibus ouantes ingredi dicit: sequentibus eos non militibus: sed uniuerso senatu. Item Suetonio teste Tiberius Augusti priuignus: ante imperium primus omnium ouans curru urbem ingressus est triumphalibus ornamentis nunq; ante cuiq; tributo talis honoris genere. Massurius teste Plinio eodem lib. xv. auctor est: curru quoq; triumphantes myrtea corona usos. Vnde & L. Piso tradidit Papyrium Mafonem: qui primus in monte albano triumphauit decoratus myrto coronatum ludos circenses spectare solitum. M. Valerius auus marinus Aphricani sequentis duabus urebatur coronis laurea & myrtea. Ole agna autem corona postrema est: qua teste Gellio uti solent: qui in p̄lio non fuerunt: sed triumphum procurant. Et ut refert Gellius. M. Cato obiecit. M. Fuluiū nobilitati: quod milites per ambitionem coronis leuissimis de causis donasset: de qua re uerba ipsa apposuit Catonis: Nam principio quis uidit corona donari quēq; cum oppidum captum non esset: aut castra hostium incensa non essent. Fuluius autem in quem hoc a Carone dictum est coronis donauerat milites: qui uallum curauerant: aut quia puteum strenue foderant. Dabant etiā coronæ in ludis & facris certaminibus: quas primum e floribus confertas habebant: ita ut uersiculorum florū mixtura: suauis etiā misceret odores. Nam teste Plinio i. xxii. suæ historia: naturalis: Pausias Sicyonis ex ingenio Glyceria coronaria ab eo dilectæ: pulcherrimum coronarum artificium in surxit. Nazille cum sua opera picturæ Glycerium cum coronis effingeret: illa ut eum pro uocaret coronas sapius uariasset: effectq; inter eos certamē artis & naturæ: tabellas interim plures eiusmodi picturæ reliquit: quæ exemplar uariis & pulcherrimis sertis exhibuere. Idq; factum est teste eodē Plini. post Olympiadē centesima

Sic coronis e floribus recaptis paulo mox subiere: quæ uocatur ægyptiæ: ac de inde cum hyeme terra flores negat lberne uenere rameto e cornibus cicto: post eaq; e lamina aurea tenui uel aurata: aut in argentata dabantur. Et subdit Craf sus diues primus argento auroq; folia imitatus ludis suis coronas dedit. primus qui instituit celare eas. P. Claudius pulcher brachtea; & phaleras dedit. Hæc Plinius: qui in eodem libro ostendit eo luxuriam processisse: ut coronas ex odoratissimis floribus mero infunderent: & in hilaritate odorum uinum absorberent. Vnde & scelerata Cleopatra apparatu belli actiæ Antonio gratificatione ipsius reginæ timente: nec nisi prægustatos cibos fumente: fertur ab ore eius luisse extremis coronis floribus ueneno illitis. ipsiusq; capiti imposta: mox procedente hilaritate inuitauit Antonium: ut coronas biberent. Quis istas timeret in sidias. Ergo cum ferta in cyphum incipienti haurire opposita manu. En ego sū inquit illa chera Antoni: quam tu noua prægustantium diligentia caues. Ideo mihi si possum sine te uincere libere occasio: & ratio adest. Inductum in custodi am bibere iussit illico expirantem. Scripsit de coronis apud græcos Mnesitheus atq; Callimachus medici ostendentes: quæ nocerent capiti: & quæ prodesent. Scripsit & Theophrastus. Apud latinos uero nonnulli ut ferūt: sed de floribus solus Plinius profecutus est.

- S** tentor absq; aliqua aspiratione scri. fuit heros magnanimus & fortis ex his græcis: q ad troiā uenerūt: cuius teste Homero li. v. iliados rātus erat uocis sonitus: quātus aliorū quiuaginta. Quod luuenalis ipse tetigisse uidet in satyra Exemplo quodcūq; malo quū ait. Tu miser exclamas: ut stētorā nincere possis: uel potius quātū gradūus homericus. i. mars. de quo late uidimus i dictione gradūus
- S** thenelus cū. th. aspirato & unico. l. scribit: fuit teste Homero Papanai regis filiꝝ ex Euadne uxore. q pro græcis in expeditione troiana plurime gloriosa pegit. fuit & alter eodē nomine: quē in concione Agamēnonis refert Home. Persei fuisse filium ex Andromeda coniuge: atq; patrem Eurystei mycenarum regis.
- S** thenobæa prima cū. th. aspirato: penultima cū. æ. diph. scribitur. & a sthenos quod est robur descendit. fuit Ariobatis lyciorum regis filia: atq; uxor Proeti regis argiuorum. de qua in dictione Bellerophontes uidimus.
- S** tefichorus prima cū. t. exili: sequēs cū. i. latino: penultima cū. ch. aspirato scribit fuit poeta lyricus eximius. de quo etiā Quinti. memit i. x. de institutioe oratoria & Hora. in. iiii. carminū: Cææq; & alcæi minaces Stesichoriq; graues camenæ.
- S** tilpon cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit megarensis philosophus: & teste Heraclide in tantum & mutatione & eloquentia & sapientia præcessit alios: ut parum abfuerit: quin omnis græcia in illum intenta: in megaram transisse dicitur. Cicero uero in libro de fato dicit illum fuisse acutum hominem: maximeq; suis temporibus approbatum. Laertius autem cum eum maxime ciuilem dixerit subdit: ac præter uxorem quam dixerat: Nicarete etiam pellice utebatur.
- S** tymphalis prima cū. t. exili & y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: palus ē in achaia: ex qua erafinus profluit fluuius: & ab illa tymphalidas aues dictas nonnulli putauerunt.
- S** tymphalides prima cū. t. exili & y. græco: penultima cū. i. latino scribitur: aues fuisse scribuntur mitæ magnitudinis: ita ut illarum allæ solares radice occultarent. Seneca in tragoedia furentis Herculis: Solitalq; pennis condere obdu

ctis diem: petunt ab ipsis nubibus tymphalides. has Hercule sagittis transfixisse: ad terrāq; cecidisse: scripserunt poeta: Quin & esse diuersas ab harpyiis ostendit Seneca in prefata tragoedia: atq; in Medea dicens:

Reliquit istas inuio plumas specu

Harpyia cum zetem fugit:

His adieci pennas sauciae tymphalidis

Lernæa passæ specula. Vnde Isidorum atq; Bocatium errasse constat: qui inter harpyias & tymphalides non distinxerunt.

S tigma cū. t. exili scribit: dici pot nota: & ide etiā punctū: & a σιζω uerbo græco: quod ē pūgo: ponit tamē p proprio quodā signo: ut Martia. in. i. Cæsaris atq; Iouis cū fert nunc stigma iuuentus: Par onus ut tulerint altius iste tulit. Idē in. xii. Frons hæc stigmatē nō meo notanda ē. Et ut quā putat etiā stilla ex eodē uerbo originem traxit: ita ut apud nos gutta dicatur: ut stilla aquæ: stilla olei. Martia in præfata. xii. Atq; olei stillam donaret opellicus unctor. Et inde stillicidium: hoc ē stillarum cadium si dici posset: & stillo uerbum ac distillo.

S tylus cum. t. exili: & y. græco scribitur: dicitur a nostris colūna: unde epystiliuz capitellum id dicitur: quod supra columnā locatur.

S typh cum. t. exili: & y. græco sequente. ps. scribit. At uero græci dicunt στυπός hoc est styphus: & significat omne quod facile incendit. atq; nomē assumpsisse dicitur a στυπώ: quod est stappa: quia ea facillime incendatur.

S timachon: prima cum. t. exili & i. latino: ultima cum. ch. aspirato scribitur. nomē ē uiri proprium: sed cōpositū ex σιζω: quod est pungo: & μαχη bellū. Virg in Daphnide. lampridem stimacon laudauit carmina nobis.

S tyx cū. t. exili: & y. græco scribit: palus ē inferni poetarū carminibus decātata: & deducit a στυγός: quæ ē tristitia: uel mæsticia. hæc Hesiodus fuisse filiā dixit Oceani & Tethyos: quæ cū pallante concubens genuit Zelū & Victoriā. At uero Victoria adeo in giganteo bello Ioui fauit: ut p munere cōcederet illi Iupiter: ut siq; deorū p stygem paludē matrem eius peieraret: centum ānis priuaretur diuinitate: ut Virg. li. vi. ænei. Stygiāq; paludem Diū cuius iurare timent & fallere numen. Similiter Home. in hymno Apollinis καὶ Τόκαται βολευον στυγος ὕδωρ ὅς ἐ μαγιστος ορκος Δεινοτατος Τε πῆλει μακάρει θεοισ. Hero dotus uero libro histo. vi. dixit pro uero historia stygem puam esse aquam in arcadia in ciuitate: quæ dicitur nonacris ex petra quadā profluentē. Hæc eadem teste Pli. libro. ii. natu. histo. licet neq; odore neq; colore sit abominabilis. ilico tamen poeta necat: qualia sunt magnorum artificum uenena: quæ deprehendi nisi morte non possunt. Et in libro. xxxi. de eadem inquit: pisciculos quosdam generat: qui comesti repente perimunt comedentes. Est & palus alia eodem nomine apud Memphim: de qua uidimus in dictione Osiris.

S toici absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur: fuerunt philosophi apud athenas eximii originē ducētes a Zenōe cictiēsi: sic quoq; dicti teste Laertio de uitis philosophorū a quadā porticu quæ erat athenis: & pythianactica uocabat: refer ta uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti. In qua cū diuersis tēporibus iam mille quadringenti triginti ciues interfecti fuissent: uoluit Zeno locū illā stabilē atq; inuolabilē reddere. Quare cœpit in illo docere: ad quē eo audiendū discipuli cōfluentes: q antea Zenonii dicebantur: postea ab ipsa porticu stoici sunt uocati: ut Epicurus in epistolis attestatur. Siqdē & ante Zenonem teste Era

- to: the poetæ in illa morantes dicti sunt stoici: a quibus multum incrementi illa appellatio caput.
- S** tomachus cū. t. exili & ch. aspirato scribitur. Nec cōponi pōt. ut qdam uolunt ex stomatos. i. ore: & κοιλιῶς uentre: quasi sit os uentris qd tūc quoq; c. ipsum aspirari nō posset: quo t apud græcos semp aspirat. Ideo melius alii dicunt cōponi ex stomatos. i. ore: & ἔχω: quod ē habeo: quia os sit habens: & sic. c. aspiratū est.
- S** tola cum. t. exili scribitur: & dicitur a nostris indumentum.
- S** torax cū. t. exili sequēte. o. iā scribitur. At uero a græcis & antiq; latinis cū. y. græco scribebatur uidelicet styrax. unde cū sit genus aromatis dixit Plin. i. xii. natu. histo. arabia ex syria reuehūt styracem acri odore: eius in focis abigentes suorum fastidiū. qn & ad serpentes fugandos urūt in odoriferis siluis frequentissime.
- S** tala absq; aliqua aspiratione scribitur: latinū ē & nō græcū: ut quidam putauerunt. Estq; teste Festo genus nauigiū latū magis q̄ altum: a cuius latitudine sic appellatū est. Nā ut in primo horū cōmentariorum libro uidimus: antiqui conueuerunt dictioni incipienti ab i. apponere. st. Et inde stalaria: ut spondet eni tyrio stalaria purpura filo: id est quæ per mare allata est.
- S** tranguria cum. t. exili & i. latino scribitur: difficultas ē urinæ. Nam componit dicitio ex σπράγγαλιῶ: quod est constringo. & uros urinam.
- S** trategemata absq; aliqua aspiratione scribitur: dicuntur exempla seu cōsilia militaria: quibus homines ad similia facienda uel imitanda dicuntur. Nam cōponitur dicitio ex στρατός: qui est exercitus: & ἄγω duco.
- S** tratocles absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur: nomen ē uiri ppriū compositum tamen ex στρατός: qui est exercitus: & κλέος gloria.
- S** tratonicus similiter scribitur: & componitur ex stratos & νίκη: quæ est uictoria: quasi exercitus sit uictor.
- S** trato absq; aliqua aspiratione scribitur. fuit lampfacenus philosophus Arcefilai filius uir eloquentissimus. Et in speculatione physica præ cæteris diligentissime speculatus. unde & physicus est appellatus. Fuit Ptholemæi Philadelphi præceptor: a quo talentis octuaginta donatus est. Scripsit de regno libros. iiii. de iusticia iiii. de diis. iiii. de magistratibus. iiii. de regia philosophia: de fortitudine: de cælo: de spiritu: & de aliis multis rebus. Aiunt eum fuisse tam tenuem: ut sine sensu moretur. Fuerunt Stratones. viii. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius medicus. quartus historicus scriptor gestorum Philippi: & præ: qui cōtra ramos bella gessere. sextus poeta epigramatum. septimus antiquus medicus teste Aristotele. Octauus peripateticus: qui uixit alexandriæ.
- S** trymon cū. t. exili & y. græco scribitur. fluuius ē: qui teste Plinio in. v. natu. histo. macedoniam a thracia se parat. fluitq; a uertice montis æmi. & ut refert Vibius plurimo gelu stringitur: ad quem temporibus calidis multe grues confluunt. Quare Virg. in primo georgicorum: grues strymonias uocauit: dum ait. Strymoniaq; grues: & amaris intyba fibris. Et similia Lucanus in tertio.
- S** trongyle cū. t. exili & y. græco scribitur. insula ē in mari tyrrheno una ex æoliis sic quoq; dicta: quia sit rotunda & globosa. quod strongylon græce designat.
- S** trophades cū. t. exili scribitur: sunt teste Plinio i. iiii. natu. histo. insulæ duæ in mari ionio ante cephaloniam positæ: prius dictæ plotæ harpyiarum patria ut supra uidimus in dictione Phineus.
- S** tropylus cum. t. exili & y. græco scribitur est auicula ægyptia: quæ teste Solino

- in collectaneis cum escos appetit in os crocodili intrans beluæ dentes paulatim scalpit: sensimq; scalpurigine blandiente aditum sibi usq; ad fauces facit: moxq; ad interiora penetrat: & populatis uitalibus aluo exit.
- S** trophius cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit rex phocensis pater Pyladis: amicusq; & consanguineus Agamēnonis: de quo in dictione Pylades uidimus.
- S** truthius prima cum. t. exili: sequens cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: autis est grandis & corpore grauis: quare uolendo currit: crescitq; in aphrica: ut ostēdit Herodotus in. iiii. historiarum.
- S** tupa cū. t. exili & unico. p. scribitur: Nā græce dicitur στυπιόν: & habet primā longā Virg. in. v. ænei. Stupa uomens tardum fumū: ubi dixit Seruius secundum antiquā orthographiā: hoc ē ubi illud. y. græcū i. u. nostrum cōuersum. nā nos s. moderniores stypā dicimus a stypādo: & ut subdit abusiue etiā dicitur linum.
- S** ulmo cū. u. ante. l. scribitur: oppidum ē in brutiis pelignæ regionis. de quo Ouidi Sulmo mihi patria est gelidis uberrimus undis: Milia qui nouies distat ab urbe decem. Et in libro quarto fastorum ait: Serus ab iliaciis & post antenora flammis Attulit æneas in loca nostra deos Huius erat solems phrygia comes unus ab ida: A quo sulmonis moenia nomen habent. Et subdit ostendens se illos fastorum libros eo tempore cōposuisse: quo apud scythas relegatus erat: dicens ad Germanicum opus cui inscripsit: Moenia sulmonis patriæ germanice nostræ: Me miserum scythico quam procul illa sola est.
- S** urrhentum cum duplicato. r. & secundo aspirato atq; t. exili scribitur: oppidum fuit campaniæ a græcis teste Iginio cōditum: quod palmitibus generosum dixit. Vnde & Plinius in. xiiii. naturalis historia: Vina surrhentina in uineis tantum nascentia: cōualescentibus maxime probata: propter tenuitatem salubrita temq; Et subdit Tiberius Cæsar: dicebat consensisse medicos: ut nobilitatē surrhenthino darent. Alioquin esse generosum acetum. C. Cæsar: qui successit illi nobilem uappam certant massica: atq; ex monte guarano puteolos baiasq; prospectantia. Nā phalerno cōtermina ad principatus uenere. Et paululum supra dixerat Diuus Augustus Serinus præulit cunctis. Et pgit secunda nobilitas phalerno agro erat: quod exolefcit nimietate copiæ: potius q̄ bonitate. Et infra subdit: his præponi solebant calena: de quibus in ea dictione uidimus. Quin & subsequitur infra mullum appellant musto usq; ad tertiam partem mēsuræ decocto qd uero ad diuiniā ē defrutum uocamus: omnia i adulteriū mellis excogitata. Et subdit ostendens qd sit passum dicens id fieri ex quacunq; uua alba & dulci: tamen præcocta siccante sole: donec paulo amplius dimidium pondus supersit rursaq; leuiter exprimunt. Idq; dicit passum: deinde quantū expressere adiciunt uinacis aquæ puteariz: ut & secundariū passum faciant. Et pgit diligentiores eodem modo siccatis acinos eximunt: ac sine sarmentis madefactos uino excellenti donec intumescant premunt. Et supra dixerat psythium passum addito melle esse. Et utitur Plinius declinatione uini in plurali uina uinorum & uinis. Idem Horatius in sermonibus cum ait. Surrhentina uaser qui miscet fæce: phalerua Vina colubino limum bene colligit ouo. Et Oui. de arte amandi lib. i.

Illic sæpe animos iuuenum rapere puella:
Et uenus in uinis: ignis in igne fuit.

Littera apud græcos & exilis habetur & aspirata. Exilis quæ de hoc est quæ sine aspiratione est: tau ab illis noiat: aspirata uero theta dicitur: quæ diuersum a priori formam detinet: & uiz ipsius nostri. th. aspirati detinet: ut in primo horum commentariorum libro late uidimus. Et ut quidam ferunt: erat hæc duæ litterarum formæ exilis. s. & aspirate militum notæ apud ueteres: quibus uti designabatur: quot post bellum ex militibus superessent: quot ne in bello cecidissent: ita ut. T. quæ exilis est: in capite uersiculi apposita supstitem designabat militem: Si uero ipsum. θ. ad cuius militis nomen apposuit fuisset. illum defunctum annotabat. quod Persius in. v. satyra te tigisse uidetur cum ait: Et potis es nigrum uitio præfigere theta.

Taburnus cum. t. exili scribitur: & est teste Seruio super secundum georgicorum mos campaniæ oliuetis abundans. Quare dixit Virgilius: luuat ismara baccho Cōserere: atque olea magnum uestire taburnum. Eundem retinere optima pascua dixit idem Seruius super. xii. æneidos.

Tachompho cum. t. exili & ch. aspirato scribitur: Est teste Herodoto libro historiarum secundo insula quædam nili.

Tænarus cum. t. exili & æ. diphthongo scribitur: promontorium est laconia iuxta spartam ciuitatem: hoc est circa finem maleæ montis: ut dixit Seruius super quarto georgicorum. In quo quia hiacus magnus est: ex quo agente spiritu: qui a nonnunquam strepitus progredi percipiuntur. dixere ueteres per hunc esse descensum ad inferos. Vnde Virgilius. Tænarias etiam fauces alta hostia ditis. Et Seneca in Hercule furente:

Spartana tellus nobile attolit iugum:

Densis ubi æquor tænarium siluis premit:

Hic ora soluit ditis immitis domus. Et reliqua quæ eloquentissime profequitur atque idem Statius in secundo thebaidos.

Tænna cum. t. exili & æ. diph. atque. i. latino scribitur: a nostris dici potest fascia Virgilii in. vii. æneidos. Fit longe tænna uittæ: ubi Seruius uittæ extremitatem dixit. Sed pro uittis posuit manifeste Virgilius in. v. ubi ait: Puniceis ibant euincti tempora tænis. Alii uero non putant esse græcum sed latinum: & a tenedo deductum quod falsum est. Nam syllabæ quantitas diuersa est: & sane notandum est ubi tænis dixit Virgilius a nominatiuo tænna: non autem tænna deduxisse.

Tagus cum. t. exili scribitur: fluuius lusitaniæ toletum radens: qui ut ait Plinius lib. tertio natu. hist. oritur prope hispaniam carthaginensem: & ob arenas auríferas cæteris eiusdem regionis amnibus antefertur. Vnde ait Lucretius in. iii. satyra. Tanti tibi non sit opaci Omnis arena tagi: dixitque opaci: id est frigidi: ut Virgilius in Tityro: Frigus captabis opacum: id est auram frigidam: licet in primo georgico. Et ruris opaci Falce premet umbram. uel dicas opaci: id est ob arenulas aureas turbidi. Idem in primo georgicorum. Atque auro turbidus hermus.

Taygetus cum. t. exili utrobique: & y. græco scribitur: mons est laconum inter lacedæmoniam positus: sic quoque cognominatus a Taygeta filia Agenoris regis phenicium. Estque mons gelidus: dicente Lucano in. iiii. Gelidique inculta iuuetus Taygeti.

Virgilius uero etiam taygetam montem uocat: cum ait in libro. ii. georgico. Virginibus bacchata lacænis Taygeta. Vnde & adiectiuum deducitur. ut Taygetique canes. Estque etiam Taygeta nomen proprium unius ex pliadibus.

Talæmeneus secunda cum. æ. diphthongo scribitur: nomen uiri fuit proprium: qui troianis auxilia tulit.

Talentum sine aspiratione aliqua: & unico. l. scribitur: Est (teste Iulio Polluce de uocabulis rerum ad Commodum Cæsarem) ponderis cuiusdam nomen: ostenditque hoc auctoritate Homeri dicentis χρῦσέα τάλαντα ἑτήραινε Τάλαντα. Cæterum ut apud auctores nostros comperi: duplex est talentum atticum: & euboicum. Rursus & talentum atticum duplex est magnum. s. & paruum. De magno dixit Lilius in. xxxvi. ab urbe condita. Magnus talentum atticum octoginta libras habet & paulo plus. Idem in. xxxiii. manifeste monstrauit talentum illud magnum octogintatres libras & quattuor habere. uncias: quod si uolumus ad nummos referre romanos ait Priscianus: sex milia denariorum romanorum habere. hoc quoque si complete speculari uolumus: ex ipsis ponderibus facile cognoscere possumus. Nam apud romanos hæc sane pondera in usu erant. Siliqua primus: quod græci κεραιον uocauerunt: hoc est granum illud: quod ex ea siliqua: qua nos fabam græcam uulgo dicimus: extraxerant: & pro pondere assumpserant: hoc quoque apud romanos minimum ex nominatis ponderibus habebatur. Post siliquam erat obolus: qui Dardano auctore scripulis similiter apud græcos dicebatur: hic sex siliquas continebat. Drachma deinde post scripulum erat: quæ ex decem & octo siliquis: hoc est tribus scripulis constare dicebatur. Post drachmam argenteus habebatur nummus: qui denarios apud romanos uocabatur. Hic ex quattuor scripulis: hoc est drachma: & tertia parte confectum erat. Post hunc uncia dicebatur: hæc ex octo drachmis siue sex denariis constabat. Post unciam libra italica erat: quæ ex. xii. constabat uncias: hoc est denariis septuagintaduo: siue drachmis nonaginta sex. Eadem apud italos as: apud græcos uero mina dicebatur: quam nos minam per interpositionem unius. i. traducere consueuimus. Sed ut certo argumento comprobari posse uideo: maior erat: quæ libra nostra Namque ut ait Plinius in. xii. natu. hist. de ture etiam locutus inueniuntur guttæ: quæ tertia parte minæ: hoc est trigintatrium denariorum pondus æquet. hæc ille. Atticum igitur talentum: quod magnum dicebatur: ut diximus libras octoginta tres: & uncias quattuor ex nostris continebat. Vnde ait Terentius in phormione. Siquis daret talentum magnum. Quare apud romanos teste Lilio sic institutum est. Talentum ne minus pondus octoginta romanis ponderibus pedat. Idem alio loco sic decreuit senatus: ut non plusquam tertiae libræ & quaternæ uncia singulis desint talentis. Paruum uero talentum teste Dardano libras habet sexaginta: de quo Seneca in. x. epistolarum ad nouatum. Viginti inquit quattuor sestertia. id est talentum atticum paruum. Nam igitur uigintiquattuor sestertia teste Varrone sexaginta libras habet: & sic sestertium duas libras habet & mediâ: dicente etiam ipso Varro ne de lingua latina. dipondius enim & semis antiquum sestertium est & ueteris consuetudinis. ut retro æra dicerent ita ut semis. Quintus semis. quartus semis. tertius pronunciarent a semis tertius: sestertius dictus. hæc ille. Idem. s. denotans post dipondium. hoc est duas libras semis: hoc est mediâ librâ tertium pondus esse. Ita ut semis cum ad duo pondera sit. tertius dicatur sestertius seu sestertium: sicut dipondus & dipondium: quæ p. s. & non p. x. scribuntur eo quod a semis componuntur.

Nam dipondius a duobus ponderibus dictū fuit. & unum pondus assipondii dicebat. Id ideo quod as libræ erat pōdus. Deinde a numero reliquū dictū usq; ad centussis. ut a tribus assibus tressis. & sic usq; ad decē. a decem uero assibus decussis. a duobus decussibus uicessis. deinde tricessis usq; ad nonussis & ceteris. Vnde ait Persius. Et centū græcis uno cētusso licet. i. auctione uendit: quæ p incrementum p̄cii fiebat: ut supra late uidimus in dictione auctio. Sed ad talē tum redeundo dixit Plī. teste Varrone talentū atticum sedecim aliis taxari. Euboicum uero licet minus attico fuerit: non tamen longe minus. Nam teste festo quattuor miliū nummū romanorum erat. Legimus etiam apud Homerū talē tum sua ætate quid paruū fuisse. Nam in ludis funebribus Patrocli ultima premia dixit duo talenta esse. Et primū uictorem bouem accēpisse. quo fieri uideatur. ut minus duo talenta: q̄ unus bos fuissent. Fuerit præterea diuersarū uinciarum nomina apud antiquos prolata. ita ut libra uel as uncia duodecim eēt Deus uncia undecim: quasi uncia dempta ex asse. Dextans uncia decem: quasi dempto sextante ex asse. Dodrans nouem: quasi dempto quadrante ex asse. Bessis uncia octo: q̄li bis triens uel binus triēs. Sepnus uncia septem. Semis uncia sex: quasi semis as. i. libra media. Quincūs uncia quinq;. Triēs uncia quattuor. i. tertia pars assis. Quadrans uncia tres: quia sūt quarta pars assis. Sextās uncia duæ. i. sexta pars assis. deinde uncia ab uno dicta est. At fescuns: uel ut alii dicūt fescūtia cum. s. & nō cum. x. uncia est & media. Sicut semodius unus modius ē & dimidiatus: & selibra libra cū dimidia: semiūcia semis ē uncia. duæ sextulæ sunt tertia ps uncia. i. scrypuli octo. Sicilicus scrypuli sex. Sextula scrypuli quattuor. Dimidia sextula scrypuli duo. Rursus sextula & dimiditum sextulæ sicilicus appellatur. scrypulis siliquæ sex.

T alhybius prima cum. t. exili: secunda cū. th. aspirato atq; y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero in græcorum exercitu Agamēnonis prece qui una & Eurybates missi sunt ab Agamennone ad Achillis tentoria pro Briſeide abducenda.

T halpius cum. th. aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Homero unus ex græcis qui ad troiam uenere.

T halamus cū. th. aspirato & unico. l. scribit: ē cōiugis utriusq; cubiculum.

T halia cū. th. aspirato & i. latino scribitur: una ē ex nouē musis: ut uidimus in dictione musa. Et apud græcos quidā habet accētum i prima: apud latinos uero in penultima. Vir. in bucolico: Nostra neq; erubuit siluas habitare thalia. & deriuatur a θαλλω: quod est germino uel uireo. Sed ut dixit Seruius latine scribi debuisse Thalea cū. e. sicut cytherea: & nō cytheria: sed græce ptulit Virgili. Thalia p euphoniā i. ut græcū serualet sonitū: ius uel legē regulæ contēpsit: q̄si dicere uelit: Regulā esse ut ibi apud græcos est ei diph. apud latinos transferri habeat in. e. nō in. i. quod ut sæpe uidimus non semp obseruamus: ut Νῆϊ λος nilus σπὸν Δῆϊος spondēs. & plura alia. sane hæc eadem uel altera eodem noīe gratiarū fuit una: ut uidimus in dictione charitas.

T halassius cū. th. aspirato & unico. l. atq; duplicato. s. scribitur: nomē fuit uiri p̄ priū: cui in raptu sabinarū pulcherrima contigit uirgo: ut dixit Plutarchus in uita Romuli: & αλάσση: quod est mare deducitur.

T hales cū. th. aspirato: & unico. l. scribit. fuit unus ex septē græciæ sapiētibus: & teste Herodo. ex patre Examio: & matre Cleobolina ex thelidarum familia: qui

Phœnicum nobilissimi a Cadmo. & ab Agenore originē ducūt. Platoneq; teste natus primusq; sapiens uocatus est: quo tēpore Damalius athenis princeps erat: sub quo septē quoq; sapientes appellati sunt. ut Demetrius Phalerius in descri ptiōe principum meminit. fuit ex mileti ciuis inscriptus. Idē post reip. negocia ad cōtemplandā rerū naturā sese transtulit. Et ut ait Cicero in. i. de natura deorum: primus de rerum natura traditur disputasse. Sane iuxta quosdam nullū ingenii sui monumentum reliquit. Callimachus hunc dicit iuuentorem fuisse minoris ur̄æ: ac illius stellas notasse: qbus phœnices nauigāt. putāt hunc plæriq; primum astrologiæ secreta rimatum: solis defectus: cōuersionesq; prædixisse ut Eudeniū de astrologiæ historia Heraclitūq; & Democritus attestant. Sunt q̄ illum primum dixisse imortales esse animos affirmant: ut Cherillus poeta. ab ægyptiisq; p̄cepta geometriæ accēpit. Ipse idē teste Hiero. rhodio ostēdit philosophum ditari posse si uellet. cū olei penuriā p̄uidisset. Obiit cum certamen gymnicum spectaret: æstu. s. ac siti fatigatus. Orcum Thalerē primo āno. xxxv. clym piadis Apollodorus in chronicis tradidit. Mortuum anno ætatis. lxxviii. uel nonagesimo secundum Socraticē: fuitq; temporibus crœsi.

T hamanæi prima cum. th. aspirato: penultima cum. æ. diph. scribitur: fuerunt teste Herodoto lib. histo. iii. populi in scythia asiæ.

T hamyra cum. th. aspirato & y. græco scribit: nōnulli thamyras cum. s. in fine: apud græcos uero Thamyris cum. i. latino ante. s. scribitur: fuit uir thracius cantandi arte p̄clarus. Hic teste Homero in. ii. iliados. Cum ex œchalia ueniens i dorio esset: musasq; obuias habuisset: scientiam cantandi gloriabundus sibi uendi cauit: easq; ad certamen musices puocauit: ad cuius insolentē uocē ille iouis filia stomachata: & modulationē qua præditus erat: & pulsandæ cytharæ peritiam: & sensum uisus penitus abstulerunt. Quāobrem dicebat Ouidi. Quid mi serum thamyra picta tabella iuuat: cum. s. eā uidere nō posset: & propertius. Me licet & thamyre cantoris fata sequantur.

Nunq; ad formosos inuide cæcus ero.

T anager cum. t. exili & unico. n. scribitur: fluuius est lucaniæ regionis: quæ est inter campaniam & calabriam: quem in æstate siccare ostendere uidetur Virgili. cum ait in tertio georgicorum. Et sicci ripa tanagri. exponit Seruius id est non multum abundantis aqua.

T anais cum. t. exili. & i. latino scribitur: fluuius est septentrionalis in scythia: qui in paludem moetidem defluit: quem niualē dixit Virgi. in. iiii. georgi. Et Luca. i. iiii Asiæ quoq; terminus idem Europæ mediæ dirimens confinia terræ: Nunc huc nunc illuc qua flectitur ampliat orbem.

T hanatos prima cū. th. aspirato: ultima cū. t. exili scribitur: dicitur a nostris mors & inde athanatos immortalis. Et nōnunq; mors ipsa actū moriēdi dicitur: ut Vir. in. xi. ænei. Multa boum circa mactantur corpa morti. Aliquando uero deam quandam: ut Statius in scopulis: Mors sæua sedet. Et Luca. Ipsamq; uocaram: Quem petat a nobis mortem ribi cogi fateri.

T anes cum. t. exili scribitur: fuit uir persa: & unus ex ductibus Darii.

T antalus absq; aliqua aspiratiōe scribit: fuit teste Lactantio grāmatico sup. ii. the baidos iouis ex Plote nympha filius quod ille apud Senecam in thyeste profite tur cum ait: Magne diuorum parēs nosterq; quis pudeat. Hunc dicti Eusebius libro de tēporibus regem fuisse phrygiæ: & bellum aduersum Troem Dardaniæ

regē: ac Ganymedis patrem gessisse: eo quod uenantē Ganymedem uolēter ab-
stulerat. Idem cū deos hospitio suscepisset filiū suū Pelopē eis comedendū ap-
posuit: mētītus alias esse carnes: a quibus epulis dei oēs excēpta Cerere abstine-
re: quæ illius comedit humerū: ob quod facinus illū Iuppiter in infernum de-
trudit: atq; hoc ipso supplicio dānauit: ut usq; ad inferius labiū in lymphidissima
diuersaret aqua: sed tūc quoq; cū ad potū inclinaretur fugacissima. Insuper & in-
clinari arbores redolentibus pomis usq; ad os eius statuit: quæ oīa fugiebāt: dū
ea fame uel siti capere conaret. Quare de illo dicebat Sene. i Hercule furente:
In amne medio faucibus siccis senex.

Sectatur undas: abluit mentum latex.

Fidemq; cum iam sæpe decēpto dedit:

Perit unda in ore: poma destituunt famem.

Et Oui. in. iiii. meramor. Tibi tantale nullæ.

Depræhendunt aquæ: quæq; imminet effugit arbor. Et in lib. ii. de sine titulo.

Quærit aquas in aquis & poma fugacia captat.

Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit. Quo sit ut inter odorata poma & aquas

positus: fame sitiq; pereat. & ut dicunt poetæ fuit hic Tantalus Agamennonis &

Menelai auus: a quo patronymicum deducitur tātalides. Oui. li. ii. de tristibus

Quid nisi tantalides agitante cupidine currus Pysæam phrygiis uexit eburnus

equis. Fuit & alius Tantalus corinthiorū rex adeo pius: ut dicatur a poetis deo

rum mēsis accubuisse. Alius fuit Thyestis filius ex Merope Atrei coniuge susce-

ptus: quē ipse Atreus occidit: & patri comedendū apposuit.

Tapetum cum. r. exili utrobique scribitur: habetq; accentum in penultima. Virgi

in. vii. Instratos ostro allipedes pictisq; tapetis. Et dicitur etiam hic tapes huius.

tapetis. Vnde ē: Qui forte tapetibus altis Extructus. Et similiter idem: Pulchros

q; tapetes.

Tapinosus cū. r. exili: & i. latino utrobique scri. at secūda apud græcos habet ei. diph-

thongū: & dicitur latine humiliatio. Vnde & figura quedā tūc dicitur: cū rei magnæ

sit humilis expositio. Vir. i. i. znei. Apparēt rari nātes in gurgite uasto. ubi gur-

gitem pro mari posuit teste Ser. Nā Ταρρινός græce: latine dicitur humilis.

Taphos cum. r. exili scribitur: a nostris dicitur sepulchrum. Et a rapho deducitur

epitaphium & ut ait Plini. in. vii. natu. histo. Sepultus intelligitur quoquo mo-

do conditus: humatus uero humo contactus.

Tapsus cum. r. exili scribitur: nomē est insulæ decem stadiis a sicilia distantis uer-

sus syracusas: & pene fluctibus par uel parum maior: ut dixit Seruius. Vnde in-

quit Virgi. in. iiii. zneidos Tapsumq; iacentem.

Taracina cū. r. exili: & unico. r. a nōnullis scribitur. At uero in omnibus græcis co-

dicibus. r. duplicatū comperi: oppidum fuit uolscorum in campania: quod pri-

us anxur dicebatur: ut in ea dictione uidimus. & teste Solino cum insula ante

esset circūflua imenso mari: nūc æuo neſtente addita continenti: & ob diuersā

fortunā a reginis expertam taracinā a Τάρρα Τρώ: quod ē cōturbo dictā putat:

Tara cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Hero. parthorum uicus.

Taratus cum. r. exili utrobique & i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho in uita Ro-

mulī minister Tarchetiū impiū albanorum regis.

Tarchetius cū. r. exili: & ch. aspirato scribitur. Rettulit Plutarchus in uita Romu-

li quosdam dixisse hunc imānē fuisse: ac impiū albanorum regem.

Tarchon cum. ch. aspirato scribitur: nomē est p̄prium cōpositum ex To articulo
græco: & archon per abiectionem. o. dicitur tarchon: sed cum sit proprium ac-
cipit. ὦ. magnum in ultima: hoc est Τάρχος. Sane cum ad latinos transfertur
deberet abiici ultimum. n. & dici tarcho: sicut Apollo: quemadmodum in primo
horum cōmentariorum libro: ut plurimum fieri ostendimus. Et sic Virgilius i
in. viii. zneidos. n. abiacit cum ait. Hinc tarcho: & tyrrheni tuta tenebant cau-
sa metri fecisse dicunt: ut scilicet scynalæpha fieri posset. ut similiter in decimo
cum ait: Partheniumq; rapho & predurum uiribus horfen. Nam raphon dicit:
similiter tarchon cum. n. Idem alibi expressit: ut in. x. Haud sit mora tarchon
iungit opes.

Tarentum cū. r. exili utrobique atq; unico. r. scribitur: fuit calabriæ urbs inclita in

ultimo italiæ circa salentinorum cōfinia a tara Neptuni filio: teste Seruio super

tertio zneidos primum ædificata: atq; a spuris spartanorum Pallante duce dei

de plurimum ampliata. Quod Iustinum intellexisse puto cū ait libro. iiii. ab illis

cōditam: unde & græci tarantum dicunt: sicut talantū: sed p̄ quē modū uener-

runt lōgo & pulchro stilo p̄sequit idē Iustinus. Similiter Florus pulcherria re-

fert cum bellum scribit tarentinum. Et in uita pyrri in Plutarcho. Id Iuena.

declarat in satyra Scēmata quid faciunt cum ait: Iunctamq; tarentum.

Taras cum. r. exili scribitur: fuit Neptuni filius: quem tarentum ædificasse ut qui-

dam putant.

Tarna cum. r. exili scribitur: urbs ponitur ab Homero libro. v. iliados fertilissima:

quam expositores uocata postea sardis dixerunt.

Tarpeia cum. r. exili scribitur: fuit teste Plutarcho in uita Romuli filia Tarpeis:

quæ romanam arcem in capitolio constitutā sabinis p̄didit.

Tarsus cum. r. exili scribitur: urbs fuit præclarissima ciliciæ: quæ teste Plin. li. v. na-
tu. histo. Perseus Danaes nobilissima proles ædificauit. Vnde & Luca. in. iiii. De
seritur tauriq; nemus p̄seq; tarsus, p̄ hanc fluuius amoenissimus cydnus deflu-

it: ut in ea dictione uidimus: fuitq; Pauli apostoli patria.

Tartarus absq; aliqua aspiratione scribitur: locus est infernalis: quæ Aristarchus

sup Hesiōdi theogonia a Τάρταρον: quod ē cōturbor deriuari dixit: quæ illic

omnia p̄urbata dicuntur: & in plurali solo neutro genere effertur.

Tartessus absq; aliqua aspiratione: & cum duplicato. f. scribitur: locus ponitur ul-

tra columnas Herculis.

Tasium cum. r. exili & i. latino. atq; unico. f. scribitur: genus est uini a Τάσις: quæ

est detentio deductum.

Tatianus absq; aliqua aspiratione scribitur: nomen est uiri proprium.

Taurus cum. r. exili scribitur: & pro quocunq; forti boue accipitur. Virgi. li. geor-

gicorum primo. Ergo terræ Pingue solum primis exēplo a mensibus anni For-

tes inuertant tauri. & inde taurinus: ut in quarto eiusdem operis. Alii taurinis

folibus auras accipiunt. Nam omnia nomina quæ a mutis animalibus in hęc

formam deriuantur: i longam in penultima seruant: ut aper aprinus: caper ca-

prinus: lupus lupinus: formica formicinus. Plautus in menæchinis. Atq; ecclū

incedit gradu formicino. Lepus leporis leporinus. hirundo hirundinis herun-

dinus. Idem Plautus in rudente: Ad hirundinū nidum uisa est mihi simia a-

scensionem ut faceret. Similiter ueruecinus a ueruece: & porcinus a porco: ouil-

lus item ab oue: suinus a sue. Nam ouilla & suilla teste Prisciano diminutiua

sunt. Est etiam taurus mons: qui teste Pli. in. v. natu. historiae & Solino in colle ctaneis primo ab indico mari surgit. Deinde inter aegyptum & pamphilicum pelagus obiectus. septentrioni dextero latere: leuo meridianae plage occurrit. Denique se rhyphis iugis annectit: sed pro gentium ac uarietate linguarum plurifariam nominat. Apud indos hiamos: apud parthos prenyphates inde taurus. Ast ubi in excellentissimam sublimitatem consurgit caucasmus. Pomponius uero Mela lib. i. suae cosmographiae conatur ostendere caucasmum non esse iugum tauri montis per hoc: quod euphrates qui a latere tauri demissus est. tendens in meridiem caucasmum a sinistra: & taurum excludit a dextera.

Taurominiū cū. t. exili & i. latino scribitur: mons est & supra illū in sicilia. quā eē romanorū coloniā dixit Ptholemaeus in geographia. Estq; teste Appiano asperri mus: & acutissimos derinens lapides: iuxta cuius litus optimos capi nullos ostēdit luuena. in satyra Si te propositi cum ait: Mullus erit domino: quē misit cor sica: uel quē Taurominitanae rupes. & reliqua. Nam teste Prisciano circa finem libri secundi a taurominio taurominitanus deriuatur: ut a gadibus gaditanus: a drepano drepanitanus. Vnde Pli. lib. xiiii. natu. histo. Taurominitanus iquit honos lageis idest uuis pro mamertino plerūq; subditur.

Tauchira cum. ch. aspirato: & i. latino scribitur: ciuitas est teste Herodoto libro historiarum. iiii. barcaeorum in libya.

Tantologia cū. t. exili utrobique scribitur: ad litterā exponi potest idest eloquium ut Virgi. in primo aeneidos. Si fata uirū seruant: si nescitur aura Aetherea: neq; ad huc crudelibus accubat umbris. Idem in. iiii. Humilēq; uidemus Italiam: italiaz primus conclamat achates: Italia lato soti clamore salutant. Nā torū quod repetitur unum est: sed ad exprimendum affectum crebro sermone denuntiat.

Taxus cū. t. exili scribitur: dictio latina est & denotat arborem: de qua late in dictio ne similax uidimus. & est generis feminini: cum ponitur pro arbore. ut Virgilius in bucolicis: Sic tua cyrneas fugiant examina taxos. cum uero pro animali est generis masculini.

Thaumantias prima cū. ch. aspirato: & penultima cū. t. exili & i. latino scribitur uocata fuit hoc nomine Iris ab ἰσχυρά: quod est miraculum: seu admirabile Nā sic quoq; apud mortales is diuersorum colorum aspectus uisus est: & ideo thaumantias: idest miraculi filia dicta est. Vnde & thaumantias deriuatū est. Virgili. lib. ix. aenei. Ad quem sic roseo thaumantias ore locuta est.

Thassii cū. ch. aspirato & unico. s. scribitur: populi sunt thraciae: teste Hero. libro historiarum. vi. in insula thaso degentes: apud quos foditur materia auri: & aliorum quorūdam metallorum.

Tearus cū. t. exili & unico. r. scribitur: fluuius est thraciae: ad cuius caput cū Darius ad scythas proficiscens: & bosphorum transieisset: applicuerit castra diebus tribus cōtinuit: cuius dulcissima & limpida aqua delectatus: eo in loco colūnā teste Herodoto lib. histo. quarto graecis litteris inscriptam apposuit. Cuius inscriptionem latine sic traducimus: O teari fluuii fons cum omnium fluuiorū optimam & pulcherrimam proferas aquam: & ad te Darius Histaspis filius persarū & mesopotamiae rex omnium hominum optimus & pulcherrimus ad scythas proficiscens puenerit: hanc quoq; tibi inscripra apposuit.

Theatrū prima cū. ch. aspirato ultima cū. t. exili scribitur: dici potest a nobis uisoriū uel spectaculū. Cuius origo teste Cassiodoro neminem enim praeter hunc de re

hac legere ualui ab graecis tracta est. Nā cum agricultores feriatis diebus sacra diuersis numinibus p lucos uicosq; celebrarent. athenienses primū agreste principium in urbanū spectaculum co'legerunt: theatrum graeco uocabulo appellātes: quod eminus astans turba cōueniens sine aliquo impedimento cōspiciat. Et infra subdit: hos ritus romani sicut caetera extrema ad suā rēp. nō inutiliter trahentes: aedificium alta cogitatione cōceptum magnanimitate mirabili condiderunt. Hae illi in epistola ad Symachum Boetii socerum ostendit eā machinā in hemicycli speciē esse cōstructam: & frontē illā quae uelut corda inter arcus cornua patebat scēnā appellari: quae binis & saepe pluribus cōignationibus cōstabat. Hemicyclus uero nullo obrectus fornice lintheis quādoq; tegebatur. Vnde ait Plinius lib. xix. natu. historiae. Primus omnium Catullus lintheis in theatro umbram fecit: & pariter byssina uela primus i theatrum duxit. habeat & theatrum gradus: in quibus homines ad spectandū cōsidebant: ita ut altiores in ambitu semp excreuerent. In quā sane formā primum theatrum. M. scaurus in sua aedilitate: nō qdem ppetuo: sed triginta tantūmodo diebus scaenorum ludorū duraturum extruxit. dicente Pli. Hic fecit in aedilitate sua opus maximum omnium: quae unq; fuere humana manu facta: nō tēporaria mora: uerū etiā aeternitatis destinatione. theatrum hoc fuit scēnae triplicis trecentarum sexaginta columnarum: pars scēnae inferior e marmore fuit: media e uitro: inaudito etiam postea genere luxuriae summāe columnarū tabulis inauratis: & columnarū ut diximus duodequadraginta pedum. Signa aerea inter columnas ut fiximus fuerūt uiginti quattuor numero: cauea ipsa cepit hominum octoginta milia. Quod autē scribit Pli. se supra dixisse: fuit in li. xxxiiii. in haec uerba: In. M. Scauri aedilitate tria milia signorum in scēna tantum fuere temporario theatro. Et libro xxxvi. non longe ab initio: trecentas inquit sexaginta columnas. M. scauri aedilitate ad scēnā theatri tēporariū: & uix uno mense futuri in usu uiderunt portari. Et infra subdit: Maximas earum duodequadraginta pedibus luculei marmoris: hanc ille q & marmora de tēporariis theatris scripsit. Nā eodē lib. ostendit C. Curionem: qui bello ciuili tribus caesarianis fauit: in funebri patris munere theatra duo tēporaria cōstruxisse. Vnde ait theatra duo iuxta fecit aplissima ex ligno acruos: singulorum uersatili ac pensili libramēto. In quibus utrisq; ante meridianum ludorum spectaculum numerum fiebat edictio inter se auerfis: ne in uicē obstreperēt: & repente circū actis: ut constet postrano die sedētib; aliquibus & cornibus inter se coeuntibus amphitheatrum gladiatorum spectaculuz edebat ipsum magistrarum & populū circūferens romanum. Et subdit longo processu ostendens se populi romani furorem admiratū: q terrarū uictor: & totius domiator orbis uniuersus uelut duobus nauigiis impositus binis cardinibus se crediderat: & seipsuz depugnantē spectabat periturus momento aliquo laxatis machinis. Verum mansurū theatruz ex quadrato lapide primus. Pompeius magnus romae struxit. De quo Cornelius Tacitus: Nerone inquit quartū Cornelio cōsulibus. Quinquēnale ludicrū romae institutum est more graeci certaminis uaria fama: ut cuncta ferme noua. Quin & Cn. quoq; Pōpeiū incusatus a senioribus ferunt q mansurā theatri sedē posuisset. Nāz antea subitariis gradibus & scēna in tēpus structa fuerat. Et infra subdit. sed consultum p simoniae quod ppetua sedes theatro locata sit: potiusq; imenso sumptu singulos per ānos confurgeret ac strueret. huius theatri magnitudinē idē Cornelius Tacitus ex

illo ostendere uideretur. q̄ Nero nobilibus germanis populi romani magnitudi-
nem ostēsurus. Eos ut inqt in Pōponei theatrū populo plenū introduxit. Quin
& teste Pli. lib. xxxiiii. natu. histo. hoc ipsū theatrū Nero insano sumptu in aura
uit: ut in illo Tiridantē armeniorū regē excipet. Verū Suetonio teste: licet hoc
theatrū a Cn. Pōpeio incohātū fuisse: & magna pte extructū Caligula in: pator
absoluit. Hoc inter miranda totius orbis ædificia Cassiodorus in epistolis admi-
ratur. Apud hoc ipsum theatrū Pōpeius atriū sui nominis: quæ multis postea ī
locis curia appellata ē struxit. Quo ī loco C. Cesarē occisū fuisse Suetonius scri-
bit Ante quod atriū porticus fuit pompeiana. de q̄ Oui. de arte amandi dixit.
Tu modo pompeia lentus spatiare sub umbra:

Dum sol herculei terga leonis adit. Theatrū etiā sūmæ magnitudinis teste Sue-
tonio a Cæsare struitur: tarpeio mōre accubās. Scæne uero causa ex eo pcessit:
ut inde Comici tragicique & cæteri poetæ sua recitarent poemata. Sunt & addi-
ti pontomimi: quibus psonatis tragicorū & poetarū inuēta p singulorū actuuꝝ
assimulationē monstrarent. Erant & in scæna aulea: erant pcones: erant tibi ci-
nes: citharœdi: cornicines: choraules: organarii: symphōiaci: tragœdi: comici: ho-
meristæ: funiambuli: pilarii: podarii: & similes. Et ut ait Ser. in. xi. xnei. ludi the-
atrales apud ueteres non erant nisi in honorem liberi patris.

Theatrides cum. th. aspirato scribitur: fuit nomen uiri proprium.

Thebe huius thebes: uel thæbe harum thebarum in plurali numero utrūq; ab au-
storibus comperitur: & cum. th. aspirato scribitur: nomen fuit nōnullarum ci-
uitatum. Nam una in ægypto erat: quam teste Diodoro siculo libro historiaruz
secundo Busyris ægypti rex condidit: & quam græci heliopolim: idest solis urbē
uocauere. Cuius mœnia centum quadraginta stadiorum ambitu fuisse dixit.
Eamq; magnis ædificiis ac speciosis deorum templis: aliisq; ornamentis pulcher-
rimis exornauit. Simili modo & priuatorum domus usq; ad quartam & quintā
contignationem struxit: Ciuitatem insuper non ægypti solum: sed aliarum or-
bis omnium reddidisse felicissimam idem auctor enarrauit. Hanc eandem Pli.
libro. xxxvi. naturalis historiz pensilem totam fuisse scribit: subter quam reges
soliti erant exercitus maximos armorum educere nullo sentiente ex oppida-
nis. Et q̄ mirabilius est medium oppidum fluuius interfecabat. Habuitq; teste
Homero libro iliados. v. portas centum: quod Iuena. tetigit in ultima satyra cū
ait. Atq; uetus thebe centum iacet obruta portis. A qua ut Plinius confirmauit
regio thebaica æthiopæ contermina denominata est: Alia fuit thebe ī boetia ab
Cadmō agenoris filio primum edificata: sed ab amphione: ut in ea dictione uidi-
mus muris plurimum exornata. fuitq; urbs clarissima: & Bacchi atq; Herculis
patria: quam tandem Alexander magnus euertit uenditis ciuibus sub corona.
Hæc nonunq; a poetis draconigena nominatur: quia a Cadmo cum quinq; ui-
ris natis ex quodam dracone ab ipso interfecto constructa fuit: & apud aucto-
res obseruatum est: ut thebani a thebis in boetia: & thebæi a thebis in ægypto di-
cantur: Alia teste Home. libro. iliados. vi. fuit in cilia patria Andromaches ux-
oris Hæctoris: quod Ouidi. libro. i. tristium cum ait: Nec cruciere minus q̄ cum
thebana cruentum Hæctora thessalico uidit ab axe trahi. de qua uidimus in di-
ctione Andromachæ. Alia etiam teste Plinio libro. iiii. naturalis historiz fuit ī
lucania: quæ regio est italiæ inter campaniam & calabryam: ut uidimus in di-
ctione italia.

Theano cum. th. aspirato scribitur: habetq; accentum in fine. fuit teste Homero li-
bro iliados. vi. filia Cissi thracii: & Antenoris dia cōiunx: quaz troiani sacerdotio
Mineruz præfererunt.

Techna cum. t. exili & ch. aspirato scribitur: dicitur apud nostros ars. Terentius:
Quam scio hanc esse technā Parmenonis. & inde technides artifex. Vnde teste
Vitruuio lib. iiii. de architectura: Callimachus ob elegantia & subtilitatem artis
marmoreæ Calotechnus fuit nominatus. i. bonus artifex: & sic per oppositum ca-
cotechnus malus artifex dici potest.

Thecla cum. th. aspirato & c. exili scribitur: nomen est proprium mulieris.

Telamon cum. t. exili scribitur: fuit Aeaci filius: frater Pelei patris Achillis: atq; pa-
ter Aiakis: & rex salaminæ: ut uidimus in dictione Afopus.

Telecrus cum. c. & t. exilibus scribitur: rex fuit laconiæ.

Telemachus cuꝝ. t. & ch. aspirato scribitur: fuit filius Vlixis ex Penelope: quem ad
troiam pergens cum uxore paruulum reliquit.

Telemus cū. t. exili & unico. l. atq; sine aliq̄ diph. scribitur: fuit teste Home. ī odissea.
& Theoc. in bucolicis unus ex cyclopiibus & mætes magnus: q̄ Polyphemū occē-
candū ab Vlixē prædixit: dicēte ipso Polyphē. apud Theocritū ī ea ægloga: quæ
incipit Δαμοῖτασ καὶ Δάφνισ: de ipso. f. Telemo: Τηλεμος χεῖρα γορέων
ἐχθρὰ φέρωπῶτι οἶκον ὀπίωσ Τεκέεσσι φυλάσσι. Ouidi. uero lib. xiii. metap.
si textus iam emendatus habet nō Telemū: sed Telephum uocauit dicens:
Telephus eurymedes: quē nulla fefellerat ales.

Terribilem polyphemon adit: lumenq; quod unum

Fronte geris media rapiet tibi dixit ulyxes.

Sed ex defectu librariorum ex similitudine nominum processisse existimo.

Telephus cū. t. exili & unico. l. scribitur: fuit Her. filius ex Auge nympa pgeni-
tus: ut sophocles attestat: quē in siluis expositum a cerua lactatū dixit. sed tra-
ctu tēporis robustus effectus in licia cithesibus impauit. Veniensq; deide ī auxi-
lium troianorū: cū Vlyxē inseq̄ a trunco: quē in uinea forte ostendit p̄peditus
ab Achille in sinistro femore uulnerat: sed a suis p̄tectus manus illius effugit.
Ac cū indies uulneris dolore grauaretur: nec adhibita p̄ficerent remedia. Apol-
linem cōsuluit: q̄ respondit nō aliter illū liberari posse: q̄ quod iterū ab Achille
uulnerandus accederet: qui sic quoq; ab illo iterum uulneratus incolumis effe-
ctus est. Quod Ouidius tetigit libro primo de remediis cum ait.

Vulnus achilleo quæ quondam fecerat hosti.

Vulneris auxilium peltas hasta tulit. Quin & Pyrrhus Agamēnoni apud Sene-
cam in troade dixit.

Inhospitali telephus regno impotens.

Dum mysie ferocis introitus negat.

Rudem cruore regio dexteram imbuit.

Fortēq; tandem sensit & mitē manum. Quod Pli. ad naturalē referens historiaz
dixit ferri naturam stititissimā esse & siccā: Quare in emplastris plagarū cōsoli-
datiuis limaturam ferri medici cōsueuerūt adhibere: ut Achilles edoctus a chi-
rone per immisionē ferri Telephi uulnus sanasse dicitur.

Telegonus cum. t. exili absq; aliq̄ diphthongo scribitur: fuit Vlyxis filius ex Circe
qui postea patrem incognitum interfecisse scribitur.

Teleco cum. t. & c. exilibus scribitur: fuit nympa Oceani & Tethyos filia: ut

ostendit Hesiodus in theogonia.

- T**elys cū.t.exili:&y.græco scribitur:fuit teste Herodoro libro histo.v. sybaritum tyrannus:facitq; in genituo Telyos:ut Tethys Tethyos:
- T**elefarchus cum.t.exili &.ch.aspirato scribitur:ciuis fuit samius.
- T**elestor absq; aspiratione:& unico.f.scribitur:fuit pater Euripidis.
- T**elonæus cū.t.exili & unico.l.atq;.x.diph.in penultima scribitur: locus est ubi p magnis mercibus exigitur. Nam Τέλος græce apud nos tributum & uestigal & pensio traducitur.
- T**ellus cū.t.exili & duplicato.l.scribitur:fuit teste Hero.lib.histo.i.ustr atheniēsis: quem Solon Croeso beztiozem putauit.
- T**elū cū.t.exili & unico.l.scribitur: omne id dicitur quod iaci potest: & τήλορ quod latine longum est:deriuatnr.Vnde & pro gladio:qui longus est nonnūq; sumitur.Virg.lib.ix.ænei. At non hoc telum mea quod ui dextera uersæ Effugies.ubi telū.i.gladium intellexisse Virg.dixit Seruius.
- T**hemillas cū.th.aspi.&.i.latio:atq; duplicato.l.scribitur: nomē fuit uiri troiani.
- T**hectamenes prima cum.th.aspirato:reliquæ sine aspiratione scribuntur: nomē fuit uiri proprium.
- T**épe cū.t.exili scri.nemus ē emoniæ inter ossam & olympū sitū: quinq; milibus passuū i lōgitudinē tendēs: arboribus tectū se ab utraq; ripa penei fluminis in cælū tollētibus:quæ inter alia placidissimā umbrā reddūt.Nā p̄tius mediū amnis peneus a p̄di radicibus p̄f̄iēs:tucūdissime discurret.gram̄e uestitis marginibus auiumq; concentu:& calculorū aquarū sonitu peramoenus.Vnde ait Virg.in.iiii.geor.Pastor aristæus fugiēs peneia tēpe.& Qui.in.i.meta. inquit. Est nemus emoniæ prærupta:quod undiq; claudit. Silua:uocant tempe:per quæ peneus ab imo Effusus pindo:spumosis uoluitur undis.Et reliqua.
- T**empisa cū.t.exili scribitur:fuit ciuitas brutiorum.
- T**ébrus cū.t.exili scribitur.fuit teste Orpheo in argonautica fluuitus iuxta pōtū
- T**hemis cū.th.aspirato scribitur:fuit dea:quā teste Felto putabāt eā esse:qua hominibus p̄ciperet id petere quod fas esset:illāq; id esse existimabāt:quod fas ē. Naz θεμις fas apud græcos designat. habuitq; templum in boetia iuxta cephisium amnem.ad cuius oraculum accessit Deucalion cum Pyrrha uxore pro consilio recuperationis humani generis.
- T**emistocles prima cū.th.aspirato:reliquæ sine aspira.scribuntur:fuit uir atheniēsis Neocli filius:ab adolescētia infamis.Sed hāc ifamiā mirandis uirtutibus reliquo suæ uitæ tēpe expurgauit:adeo ut anteferatur huic nemo:uel pauci pares putent.Nā teste Thucydide de instantibus:qbusq; uerissime iudicabat: de futuris calidissime coniciebat.Hic cū Xerxes & mari & terra bellū uniuersæ inferret græcie:cū tantis copiis quātas neq; ante:neq; postea habuit quisquam ut in dictione Xerxes uidebimus:nō solū salus patriæ:& totius græcie:sed totius europæ fuit.Nā cū maxime athenienses peti dicerētur:ob pugnam scilicet marathoniam:in qua p̄sæ turpiter debellati fuerant:& ipsi delphos cōsultum quidā facecent de rebus suis mitterēt.Respōdit Apollo teste Hero.ut mœnibus ligneis se munirēt.Quod cum nemo intelligeret:Themistocles persuauit consiliū Apollinis:ut in nauibus se suaq; conferrent. Quod ita fuisse compertum est. Nam sic quoq; se componentes Xerxem sua uirtute Themistocles nauali proelio debel

lauit:& ea europa discederet tanto artificio curauit:ut se a Themistocle conseruatum magis quam superatum crederet.Fecitq; preclara multa:quæ alii historici tractauerunt.De quo Quintilianus libro.xi.de institutione oratoria.Ceterum inquit quantum natura studioq; ualeat memoria. Vel Themistocles testis quem unum inter annum optime locutum persicæ constat. Vel Methridates: cui duas & uiginti linguas:quot nationibus impauit:traditur notas fuisse. Vel Crassus ille diues qui cum asiæ præfesset:quinq; græci sermonis differentias sic tenuit:ut qua quisq; eum lingua postulasset:eadez ias sibi redditum ferret. Vel Cyrus:quem omnium militum tenuisse creditum ē nomina. Quin semel auditos quālibet multos uersus p̄tinus dicitur reddidisse Theodectes.

- T**hema cum.th.aspirato scribitur:dici potest latine positum.
- T**enedus cū.t.exili scribitur:fuit insula notissima fama in cōspectu troiæ.
- T**hensa cū.th.aspirato scribitur:sunt uehicula qbus deorum simulachra religiose portabantur.Vnde Liuius lib.vi.Quæ augustissima inquit uestis ē thensas ducentibus triumphantibus:ut ea uestiti medio ædium eburneis sellis sedere.
- T**heognis cum.th.aspirato scribitur:fuit poeta græcus:de quo Plato i libro de legibus sæpe meminit.
- T**heoclymenes prima cum.th.aspirato:sequens cum.c.exili & y.græco scribitur:fuit mantis quem Telemachus de Ulyxe consuluit.
- T**heodorus cum.th.aspirato scribitur:nomen est uiri proprium:de cuius compositione in antecedentibus uidimus:& de illius accentu in dictione prosodia circa finem.
- T**heodosius cum.th.aspirato scribitur:nomen fuit proprium duorum clarissimorum principum.
- T**heon cum.th.aspirato scribitur:fuit teste Quintiliano libro.xii. de institutione oratoria samius pictor:& in concipiendis uisionibus quas græci φαντασιᾶς uocant eximius.
- T**heopompus cum.th.aspirato scribitur.Quo nomine clarissimi uiri nominati fuerunt. Vnus fuit spartanorum rex:de quo Quintilianus de institutione oratoria:& Valerius de moderatione meminerunt. Alius teste Gellio libro.x. noctiuu atticarum:fuit tragicus & orator.
- T**heophratus prima cum.th.aspirato scribitur:fuit cresius. & teste Anthenodoro i libro de ambulatione: octauo Fullonis filius. In propria patria audiuit primo Leucippum ciuem suum. Inde cum Platonem audiisset:sed ad Aristot. transiit. Eoq; in chalcidem profecto illi in scholæ regimine successit. Fuit uir summæ prudentiæ:studiiq; singularis:atq; eloquiū admirandi: Ita cum antea teste Laertio in uitis philosophorum:& Boetio super libros periphermenias Aristote. illi tyranno nomen esset:ob diuinam eloquentiam Aristoteles theophrastuz uocitauerit:& ut idem retulit Boetius super Porphyriū:Consueuit theophrastus in omnibus his:quæ post magistrum disputat leuiter illa pertingere: quæ. s. ab ipso Aristotele dicta ante cognouit. At quæ ab illo non pertractata fuisse percipit differit diligentius. Itaq; circa trecenta librorum uolumina edidit. & teste Laertio libros tres p̄iorum analyticorum scripsit:& posteriorum septem. de naturalibus xviii. quorum septem ut grandem & preciosissimum thesaurum teneo. De naturalibus historiis decez. de motu tres. de quæstionibus. xxiiii. de diis tres: de legibus unum. de poetica unum. de oratoris preceptis unum: quin & plures

alios quos oēs diuina eloquētia p̄ditos dicunt. Credit & primū illum: quem in taphysicorum Aristo. dicimus: librum illius fuisse. Verum cum teste Gellio lib. noctium atticarū. viii. Omnium suæ ætati facundissimus esset: uerba tamen pauca ad populū atheniensem facturum detur batus uerecundia siluit. p̄gebant ad eum audiendū teste Pamphylo in uigesimo secūdo cōmentariorum libro duomilia discipulorum: & ut idem auctor rettulit Menandrū comicū instituit. Habuit & Nicomachum Aristo. filium discipulū. quem teste Aristippo in antiq̄s delitiis libro. iiii. libidinose amauit. fuitq̄ beneficus & affabilis: & atheniensibus mirū in modum gratissimus. habebatq̄ hoc semp̄ in ore Sumptus p̄ciosissimus tempus est. obiit annorum octuaginta quinq̄.

Terebrum & terebra cum. t. exili scribitur: ut quidam putat græcū est: & a uerbo Τερερω: quod est forare descendere dicūt. Alii uero quibus magis ad hæreo latinum putant: & a terendo deducunt. atq̄ ex se diminutiū dignit terebellum non terebellam.

Teredon cum. t. exili scribitur. uermis est ille: qui rodit ligna. & græcum esse contendunt: atq̄ ab sono illos deducere dicūt: qui est Τερελων. Nonnulli uero ex nostris capta oportunitate a terendo deducunt.

Terebinthus prima cum. t. exili: penultima cū. i. latino: ultima cum. th. aspirato scribitur. arbor est quædam nigrum lignum cum splendore præferens: habetq̄ soliditatem in buxi speciem. Virgilius libro. x. æneidos. Inclusum buxo aut orithyia terebintho Lucet ebur. De hac arbore late Pli. in. xiii. natu. histo.

Tereus cū. t. exili scribit: fuit rex thracū: & Martis filius ex Bistonide nymp̄ha ut Callimachus enarrauit: dicēte etiā Oui. li. vi. meta. Et genus a magno ducentē forte gradiuo. Hic teste Solino in cenienti thraciæ regione bectiā urbem pro regia possidebat. Sed cum teste Oui. præallegato loco athēas bellica uirtute a barbaris liberasset: loco meriti: ut inter eum: & Pandionem athenarum regē firmiter amicicia seruaretur: Prognem Pandionis filiam duxit uxorem. Quinto deinde sequenti anno Progne marito blādiens: cū iam illi Ilym filiū peperisset: Si gratia dixit ulla mea ē. uel me uisendam mitte sorori: uel soror huc ueniat. magni mihi muneris instar germanā uidisse dabis. Profectus igitur athenas tereus impetrauit a Pandione: ut ad uisendam sororē duceret Philomenā: quā cū sua littora tetigisset in nemora alta traxit: & turpiter stuprauit: frustra clamato sepe parentes: sæpe sorore sua: & cū clamare: ac lamentari minime cessaret: ira concitus tereus linguam illi ense abscidit: atq̄ fides mulierum custodibus d̄reliquit. Inde ad Prognem flens ueniens dixit Philomenā maris nausea deperisse. Interim philomena in cādida tella purpureisifilis mala intexuit p̄perrata: rogauitq̄ gestu ancillam: ut tellam ipsam ad Prognem deferreret. Qua cōspecta premens altū corde dolorē Progne: & læticiā cōfingēs instantibus Bacchi orgiis thyrsis & pellibus: cum multis ornata mulieribus siluas penetrans: & fractis sororis ianuis Philomenam simili habitu indutam cōduxit in regiā. Ibdēq̄ furiarum stimulis agitata: Ilym quem Tereo fuerat enixa p̄priis manibus iugulās patri comedēdum apposuit. Et post epulas Sicut erat sparsis furiali cæde capillis Profiliit natiue caput philomena cruentum Misit in ora patris. Quas cū Thereus gladio p̄queretur: in aues sui nominis conuersæ sunt. Progne in hirundinem. Philomena i eius nominis auiculam: Ilym in falianum: & Tereus in upupam: ut elegantissime pertractauit Ouidi. & nec minus eleganter nostra ætate Gregorius Corra-

rius uenetus in præstantissima tragedia: cuius titulus est Progne. Facitq̄ Tereus declinatione græca in genitiuo Tereos: ut Marti. in ultimo. Flet philomena nefas incesti tereos. & quæ Mura puella fuit: garrula fertur auis.

Thermæ cū. th. aspirato scribit: & a θερμὸν: quod est calidū deducitur. Nā ea loca quæ aut calentibus aquis: aut ipso sine aquis fornice: igni calefacto lauandi suadandiue usibus deputata: thermas græco uocabulo uocauerunt. Itaq̄ cum romanis frequens: atq̄ quotidianus esset lauandi usus: ut romanæ omnes attestant historia. ad id quoq̄ res ipsa processit: ut ciues fere omnes: qui diuitiis abundare uidebantur: priuata balnea in propriis domibus detinerent. Hic Cicero p̄ epistolam Terentinam uxorem monet: ut curet labrum in balneo esse. quin & in aliis. **Q**. fratrem asiæ proconsulem certiore reddit de balneis: quæ in arpinate extrui curabat. Sed præter priuatorum ciuium multa sunt publice instituta balnea: in quibus plæbs ipsa pro libito se lauare consueuerat. Quæ sane cuz ad principum luxuriam duceretur: nihil magis populare putabant q̄ cum promiscue cum plæbe lauabantur. Nonnulli etiā frequentius: ut Commodus imperator qui teste Capitolino septies in die lauabat. comedebatq̄ i thermis. Quin & Gordianum iuniorē ita lauandi cupidum dixit idem auctor: ut æstate quater aut quinquies in die: hyeme secundo lauaret. Galienum similiter iuniorē lauasse dixit æstate in die septies: hyeme bis uel tertio. Quæ prefecti magistriq̄ officiorū omnes sequebantur: & cōiuiis nationibusq̄ simul cum principe insistebant. Admittebanturq̄ sæpe mulieres pulchræ & puellæ cum his anus deformes: cū quibus iocari se princeps dicebat. Sed teste Helio Spartiano in Alexandri Seueri uita prohibuit Alexander balnea romæ: cum mulieribus mixtis uiris exhiberet: quod prius prohibitum Heliogabalus fieri permiserat. Nanq̄ ipsi principes ad suam luxuriam: & populi solatium ingentia & immania thermarum ædificia cōstruxerunt. De quibus Ammianus libro. xvi. rerum gestarū inquit: lauacra romæ in modū prouinciarum extructa uident. In quibus principū luxuria eopducta est: ut nulla in re modestiā sobrietatēq̄ seruassent. Veruz ut præfatus Helius rettulit: Alexander bracheariorū: uiterariorum: pellionū: claustrariorū: argentariorū: aurificū. cæterarūq̄ artium pulcherrimū instituit uestigial. Ex quo iussit thermas: quas ipse & superiores fundauerunt principes calefieri: & populo usibus exhiberi. Siluas ipse in thermis publicas deputauit: addiditq̄ oleuz luminibus thermarum: cū antea nō ante aurorā paterent. & claudarentur ate solis occasum. Et infra subdit. Opa ueterū principum instaurauit. Ipse noua cōstruxit: iuxta eas quæ neronianæ fuerant: nemus thermis suis de priuatis ædibus: quas emerat. dirutis ædificiis fecit Antonini Caracallæ thermas additis natoris perfecit: & ornauit. Et subdit idem Spartianus Alexandrum ipsuz opus suum duobus primum marmoribus porphyrico & lacedonico instituisse: etiā palatio exornato. & alibi refert illū thermis suis & ueterum frequēter cū populo usum fuisse: & licet plures fuisse credamus. duodecim tamē nos thermas ex antiq̄s scripturis anotauius: ut agripinas: neronianas. Vespasiani Titi. domitianas: antonianas: alexandrinās: gordianas: seuerianas: dioclitianas: aurelianas: cōstantinianas: & nouatianas. Agripinæ iuxta p̄theon: & nō lōge a Minerua fuerūt: quarū uestigia adhuc extāt. In quibus teste Pli. li. xxxvi. natu. histo. Arcus & pauimenta ex uitro posuit. Et ut attestat Ruffus i descriptionibus nō lōge ab agripinis alexandrinæ fuerunt. Cuius adhuc apud beati Eustachii ecclesiā uestigia

cōspiciuntur. Quas ipse Alex. Spartiano teste iuxta neronianas edificauit. Mar
 ti. in. xii. Et thermas tibi habe neronianas. antonianæ thermæ: quæ Bassiani an
 tonii Caracallæ fuere. sitæ fuerunt teste Spartiano in regione piscina ad uia ar
 deatinam: nunc iuxta coenobium sancti Xisti: & ecclesiam sanctæ Priscæ ac san
 ctorum Nerei & Achillei. Quarum celsam soleariâ eodem referete auctore archi
 tecti negabant posse ulla ratione fieri: nisi qua facta est. Nam ære & cupro can
 cellos confectos dixit. quibus cameratio tota concreta est: & tatum est spatii: ut
 id ipsum potuisse fieri negent docti mechanici. Thermas uero gordianas scribit
 Iulias Capitolinus iuxta gordianorum domû in uia pnestina fuisse: quales pre
 ter urbem tunc nusq̄ haberet orbis terrarum: & domû du cetas habere colunas
 uno stilo dixit. Vbi nunc post ecclesiam sancti Eusebii multæ & maximæ cer
 nuntur ruinæ. Constantinianas ab Apollodoro traditum legimus in exquilis
 fuisse in dictione roma: cum exquiliarum montem descripsimus: ostendere cu
 rauimus. Quin & in eodem monte simili modo nouatianas extitisse monstraui
 mus. De seuerianis uero thermis nihil aliud certum habemus: q̄ Spartiano teste
 Seuerum Aphrum imperatorem illas in transyberina regione ædificasse. Idem
 de aurelianis Flavius Vopiscus syracusanus scripsit: easq̄ hyemales Aurelianû
 principem in transyberina regione ædificasse: quod aquæ frigidi aeris ibi dees
 sent. Thermas autem Titi iuxta templum pacis quod edificium fuit patris stru
 ctas legimus. At uero domitianas uoluerunt quidam ex auctoritate Petri bibli
 othecharii iuxta sancti Siluestri coenobium extitisse: ait enim præfatus Petrus
 beatum Siluestrum ecclesiam in thermis domitianis ædificasse: quæ postea eius
 nominis fuit.

Thermoodon cū. th. aspirato: & duplicato. o. post. d. scribit: pleno scilicet nomine
 & absq̄ synæresi. habet accentum acutum in penultima: quem apud nos cum
 græcum sit nomē obseruat. at cum synæresis illa duo. o. in unū longū conuer
 tuntur: in quod transit accentus circūflexus: ut uidimus in dictione prosodia.
 Qui. lib. iiii. de ponto: Et tu fœm inæ thermoodon cognitæ turbæ. Nam fluuius
 est in regione colchidis: iuxta quem amazonides habitauerunt: de cuius tamen
 ortu uariæ sunt sententiæ.

Thermopyle cū. th. aspirato: & p. exili: sequete. y. græco scribit: mons est longissi
 mus. qui mediâ prorsus græciam diuidit: sicut & apennini dorso italia sciditur ut
 attestatur Liuius de bello macedonico lib. v. Habetq̄ angustas fauces: a quibus
 pylarum idest portarū nomē assumpsit. iuxta quas cū aque sint calide thermo
 pylarum nomē adeptus est. apud quas magnus Xerxis exercitus corruit.

Thero cū. th. aspirato scribitur: græci uero addunt. n. in fine: ac dicitur θέρων: q̄st
 ardens. nomen est proprium: de quo Pindarus meminit: & Virgi. in. x. cum ait:
 Occiso therone uirum: qui maximus ultro Aeneam petit.

Therfilochus cū. th. & ch. aspiratis: atq̄. i. latino scribitur: nomen ē uiri propriū:

Therfites prima cū. th. aspirato: penultima cū. i. latino: & ultima cū. t. exili scribi
 tur: fuit uir grecus. Quo nō deformior alter Venerat ad troiam ut dixit Home
 rus: Lingua ue pteruor alter. Vnde ait Iuuenalis i satyra Stēmata quid faciūt
 Malo pater tibi sit therfites dūmodo tu sis Aeacidæ similis.

Thera cū. th. aspi. scri. isula ponit ab Hero. li. hi. iiii. quā Iustinus puto theranē: &
 nos corsicā dicimus: q̄a i illa Cynū regnasse dixit. Vnde & ab illo cynus etiam
 cognominata fuit: qui filium habuit Aristeum: cui nomen fuit Batus ob ligue

obligationem ut posuit Iustinus. Hero. uero exponit uocatum lingua libyca. i.
 regē q̄ deinde urbē cyrenē in libya ædificauit: ut in dictione cyrene ostendimus.

Thericyon prima cum. t. aspirato: sequens cum. i. latino: penultima cum. c. exili &
 y. græco scribitur: nomen fuit uiri proprium.

Therpsichore prima cum. t. exili: sequens cum. i. latino: penultima cum. ch. aspira
 to scribitur: una fuit ex noue musis: sic quoq̄ a Τίτρομα: quod est delector co
 gnominata: de qua in dictione musa.

Thesaurus cum. th. aspirato scribitur.

Theseus cum. th. aspirato scribitur: fuit Aegæi athenarū regis filius ex Aethra cō
 iuge: qui dum esset adolescens operate Medea nouerca pene a patre ueneno. pe
 ruit. Sed post mortem patris ad regnum athenarū euectus tot memoratu digna
 prægit: q̄ inter plures Hercules unus ipse connumeret. Et inde thesides cum. i.
 latino pro Hippolyto ponitur: ut Ouidi. heroidū epistolarum quarta: Theides
 theseusq̄ duas rapuere sorores.

Themophorea cum. th. aspirato scribitur: sacra sunt Cereris: quæ a nostris cerea
 lia dicuntur. sed uerbū ipsum legis lationē designat. Nā θήσως legem indicat
 & phoria lationē. Et hoc id: quia leges hominibus prima Ceres indidit: dicente
 Virgi. in. iiii. Legisera cereri. Nā ante inuentū frumentū homines sine lege ua
 gabantur: illo inuento abiecta fuit feritas: & ex agrorū diuisione primo nata sūt
 iura. Vnde bene Ouidius in. v. metamor. musam dicentē introduxit: Primo ce
 res unco glebā dimouit aratro. Prima dedit fruges alimenta q̄ mitia terris. Pria
 dedit leges. cereris sunt omnia munus.

Thessalia cū. th. aspirato & duplicato. s. atq̄. i. latino scribit: regio est græcæ: quæ
 sub attica oli cōprehendebat: sed prius teste Pli. li. iiii. natu. histor. æmonia di
 cta fuit. Eadēq̄ pelasgis & conargos: atq̄ hellas: thessalia & dryopis semp a regi
 bus cognominata fuit. Et subdit Pli. ibi genitus rex nomine Græcus: a quo gre
 ci: ibi Hellinus: a quo hellines. Ex his phiotæ oppida celebrata hellas: halos: lami
 a: phthia: Eadem rege Thessalo ibi regnate thessalia dicta fuit. sed ut refert Hero
 dorus lib. histo. vii. & post illum alii plures: fama est thessaliā fuisse olim lacum
 a montibus undiq̄ cōclusum. Nā ut psequē ab oriente habet montē peliū: & cō
 iunctos colles: a septentrione olympū: ab occidēte pindū: & a meridie othiym. In
 quorum media cōcauitate thessalia ipsa cōcluditur: p quā tam qnq̄ fluuios præ
 cipales decurrere dixit: uidelicet peneū: apidanum: oenochonū: enipheū: & par
 misum. Qui omnes deinde in unum cōmixti p unicum solum trāsitum i mare
 decurrunt: & solius penei nomē detinēt. Nā p mediā uia: quæ sola est iter olyn
 pum: & ossam gradiēs ipse peneus in ægeū mare descendit. Hæc uia eadē aucto
 re. teste a Neptuno facta dicunt: seu ut magis asserere uidef a terramotu p ipm
 deum inducto: ut thessaliā ipsam habitabilē efficeret. Lucan. uero in. v. dixit id
 Herculé cōfecisse. sed ut ait Herodotus diligenter inspiciētibus manifeste appa
 ret terramotus opus fuisse.

Tesiphone cū. t. exili: & nō cum duplicato. s. sequete. i. latino scribit: una dicit ex
 furiis infernalibus: ut uidimus in dictione alecto. Cōponiturq̄ dicitio ex Τίω: q̄
 est Τίωποῦμα ulciscor: & phonon necē. nōnulli uero seruātes ipsum. i. paruū
 in prima: nec in. e. apud nos cōuertentes dicunt tisiphone.

Thesis cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: dicitur a nostris positio uel positura:
 & est figura: quæ sensus orationis per cola: cominata: & periodos: distinguit:

dicta quidē positura: quia punctis positis cōuenientes denotat sensuum partes uel quia ibi uox p̄ interuallo distinctionis deponitur. Nā dū in initio p̄nuntiationis nōdum plena pars sensus ē: & tamen respirare oportet: subscribatur punctum: quod a gr̄cis cōma: id est p̄ticula dicitur: a nostris sub̄stinctio uocatur eo quod sub littera: uel ad finem litteræ signabatur sic: uidelicet: nos iam uirgula utimur. Vbi uero in sequentibus iam sententia sensum præstat: sed adhuc ali quid de sententiæ plenitudine restat punctū signabatur: quod dicitur colon. i. membrū & circa litteræ mediū ponebat: loco cuius nos hodie duobus punctis utimur. Vbi autē nos plenā sententiæ clausulā facimus: fit punctū: quo periodus: hoc ē terminus dicit: ut in ea dictione uidimus. Apud nos uero uocatur distinctionis: quia integram a sequentibus distinxit sententiā. & hoc apud oratores. Cæterum apud poetas ubi in uersu post duos pedes syllaba alicuius dictionis remanet cōma dicitur: hoc est particulæ præcisio. quæ p̄ scansionem facta est. Vbi uero post eosdem pedes nulla dictionis particula remansit. colon dicitur: & totus uersus periodos dicitur.

Tespici cum. th. aspirato scribitur: populi sunt gr̄ci.

Thestylis cū. th. aspirato: sequēs cū. t. exili & y. gr̄co: ultima cū. i. latino scribitur nomen est proprium mulieris: de qua theocritus & Virgi. meminere.

Thestor prima cū. th. aspirato: sequēs cū. t. exili scribitur: fuit troianus pater Calchantis: ut ostendit Homerus libro iliados primo.

Theta cū. th. aspirato: sequēs cū. t. exili scribitur: nomen est litteræ gr̄cæ: quæ uim detinet. th. aspirari. De qua in initio huius tractatus. T. litteræ uidimus.

Thetis prima cū. th. aspirato: sequēs cū. t. exili quando p̄ matre Achillis poni consuevit scribitur. Et fuit filia Chironis. & uxor Pelei regis thessaliæ: ut ait ipse Chiron apud Orpheum i argonautica καὶ μετέρον κοῦρον θέτις ἀργυρόπεια De qua Ouidi. libro. xii. metamorpho. Virgi. etiam meminit circa finem libro vi. ænei. quando ait: Leua tenet thetis & melite panopeaq; uirgo: cuius tam prima syllaba q̄ secūda breuis est: & declinat̄ur thetis huius thetidis uel more nostro thetidis.

Tethys prima cū. t. exili: sequēs cū. th. aspirato & y. gr̄co scribitur. & hac quoq; litteratura descripta fuit teste Crispo filia Cæli & Vestæ: atq; uxor Oceani. Qui uero uidetur eam filiam fuisse Titani cū ait libro fastorū. v. Duxerat oceanus quondam titanida tethym. & habet tam primā q̄ secūdā longā: de qua intellexit Virgi. lib. georgi. i. cū ait: Teque sibi generū tethys emat omnibus undis. Et declinat̄ur. Tethys huius tethyos: ut Orpheus in argonautica: καὶ τῆδος ἔσχατον ἄωρ. Qui. in p̄fato lib. Pars credidit esse.

Tethyos has neptes oceaniq; senis. Martia. lib. i. epigrammatum: Et quē supremæ tethyos unda ferit.

Tetrametra absq; aliqua aspiratione scribitur: Componiturq; a tessera: quod est quatuor. & metrum: carmina quattuor pedum.

Tetrarcha sola ultima aspiratur: ille dicitur qui quartam regni partes detinet. Et cōponitur ex τέταρτος: qui est quartus: & αρχος princeps.

Tetradoron absq; aliqua aspiratione scribitur: interpretari ualet quattuor palmorum. Nam cōponitur ex tetra: quod est quatuor: & dorum palmus: dicente & Pli. lib. xxxv. natu. histo. Gr̄ci enī antiqui dorū palmā uocabant. Et inde pentadorū quinq; palmorū: & similia dicuntur.

Tethioppobata cū. t. exili: sequēs cum. th. aspirato & i. latino: qn & geminatur. p̄ atq; ultima sine aspiratione scribitur: sunt Hero. teste populi i libya iuxta asbitcos

Teuces & quandoq; Teucrus: ut in antehabitis uidimus absq; aliqua aspiratione scribitur: fuerunt hoc nomine duo celebres: unus quidē Scamādri cretensis filius: qui relicta creta in phrygiā ueniens reperit Dardani posteros in uallibus habitare. qbus ut dixit Seruius sup. iii. ænei. arcē cōstruxit: dicēte etiā Anchise apud Virgiliū eo libro de creta loquēs: Maximus unde pater si rite audita recordor Teucrus rhoteas primum est aduectus ad eras. & reliqua quæ sequitur. Alter uero teucer fuit Telamonis filius ex Hefiona Laomedontis regis filia: & Priami sorore: ut poetæ omnes affirmant. Nā cum Hercules cum argonautis accederet & troiā caperet: Telamonē ob insignem uirtutē Hefiona donauit. ex qua etiam ut ostendere uidetur Homerus Aiace genuit. At Sophocles in ea tragœdia: q̄ inscribitur αἴας μακρυόφορος: Aiace dixit ex iusta quidem uxore: Teucruq; uero ex Hefiona quæ captiua & serua fuerat natum fuisse: qui cum post troiæ euerisionem salaminā ad patrem rediret iuisus patri: quia Aiace obitum nō uindicaauerat: ut etiā attestatur Iustinus lib. xliiii. cyprum insulam a Belo patre Didonis tunc subactam accessit: & urbem in ea cōdidit: quam de patriæ nomine salaminam uocauit. Et alia quæ ponit Iustinus.

Teudamedus cū. t. exili scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados. pater Pelasgi.

Teus cum. t. exili scribitur: fuit teste Herodo libro historiarum primo. urbs in Lydia. Vnde teius teia teium nomen patrium deriuatur. Horatius libro odorū. iiii. Non aliter famio dicunt arsisse bathyllo Anacreonta teum pro teium: ut in dictione anacreon uidimus.

Teutates absq; aliqua aspiratione scribitur: nomen est lingua gallica Mercurii: q̄ ab illis humano sanguine placabatur: dicente Lucano libro. i. Et quibus immitis placatur sanguine diro.

Teutates horrensq; feris altaribus hesus. De qbus Lactantius lib. diuinarum institutionum primo: galli inquit Hesium atq; teutatē humano cruore placabant deos qui sane serialis ritus diu similiter apud italos stetit. qui latialem Iouem & Saturnum humana placabāt hostia.

Teuthramides prima cum. t. exili & eu. diphthongo sequens cum. th. aspirato: p̄ultima cum. i. latino scribitur: fuit phryx: & patria aristæ: & pater Axylī: ut in ea dictione uidimus.

Thyasus cū. th. aspirato & y. gr̄co scribitur: saltatio apud nos: & chorea dici potest: quæ Baccho exhibebatur: deduciturq; a θυῶ: quod est sacrificio: quia in illius sacrificiis exerceri cōsueuerant. de quo Virgilius in Daphni: Daphnis thyasos inducere baccho.

Thyas cū. th. aspirato & y. gr̄co scribitur: Et dicitur sacrificula Bacchi. Nā teste Seruio sicut a Baccho baccha: sic a thyoneo thyas. Virgi. li. ænei. iiii. thybias ubi auditō stimulant trieterica baccho. Reperitur etiā bacchis bachidis.

Thyella cum. th. aspirato & y. gr̄co: atq; duplicato. l. scribitur: dicitur a nostris procella: poniturq; ab Homero pro una harpiarum.

Tiara cū. t. exili & i. latino scribitur: ornamentum est quoddam capitis: quo mulieres persicæ primitus utebantur: ut Iustinus de Semiramide: quæ caput tiara textit: qua deinde usi sunt reges & sacerdotes. similiter Herodorus libro historiarum primo: gestamen est inquit capitis persicum. Seruius sup. i. tantūmō dixit

tiara est pileus phrygius. & Virg. usus est masculino genere. Iuena. uero foemini-
no: ut Phrygia uestitur bucca tiara.

T yana cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit teste Philostrato lib. i. de uita Apollin-
ii Tyanei urbs cappadociæ.

T ibareni cum. t. exili & i. latino scribitur: fuerunt teste Herodoto lib. histo. iiii. po-
puli scythici in Asia.

T yberis prima cū. t. exili & y. græco scribitur: fluuius ē italix: ab apoennino deflu-
ens ex alpibus falteronæ: paulo altius q̄ tuscus arnus. Et primo tusciam ab um-
bris diuidens auctus pluribus fluuiis romā deuenit: quā a Ianiculo seperat: &
ultimo hurruriam a neteribus latinis diuidens i mare tyrrhennū defluit. dictus
tyberis ut purat Festus a Tyberi tuscōrū rege: uel a Tyberino rege Albanorum.
Seruius uero sup. viii. æneidos inquit: Tyberim alii a rege aboriginum dictū pu-
tant: qui dimicans iuxta eū occidit. Alii a quodā aborigine: quē Glaucus Mi-
nois filius in italia interemit. Alii inter quos Liuius ab Albano rege, qui in eum
cecidit. Quā ultimam opinionem secutus Oui. lib. ii. fastorum inquit.

Albula quē tyberim uersus tyberinus in undis:

Reddidit hybernis forte tumebat aquis. Verū & ante regē hūc thybris cum. th.
aspirato dictus fuit. Nā cū Euander ad Aeneam longo tēpore ante regem Tybe-
rinū loqueret̄ nondū enī cōstructa fuerat alba dixit apud Virgili. libro. viii.

Tum reges asperq; immani corpore thybris:

A quo post itali fluuium cognomine thybrim

Diximus. amisit uerū uetus albula nomē. forsitan etiā post primū uersum uer-
ba sunt poetæ non Euandri. Alii nō a morte cuiuspiam regis: sed regē quēdam
tuscōrū latrocinari circa ripas huius fluminis consueuisse: & a crebris iniuriis
quibus transeuntes afficiebat thybrim cognominatum fuisse asserunt quasi ef-
fer fluuius ΤΗΣ ὕβρεως: id est iniuriæ: ex qua ratione cum ὕβρις aspiraretur: thy-
brim aspirati uolunt. Alii uero ex alia causa hoc idem accidisse uolunt. Nā Ser-
uius quoq; super. iiii. æneidos: & græci nonnulli exponentes Theocritum dicunt
q̄ cum quodam tempore syracusani apud siciliam uicerint arhenienses: ingen-
tem hostium multitudinem captiuarunt: & eam cæsis montibus addere fecerūt
monumēta ciuitati: tunc auctis muris etiam fossa facta quæ aqua repleta mu-
nitionem redderet patriæ. Hanc igitur fossam per hostium pœnam & iniuriam
illis factam thybrim uocauerunt: uidelicet ἀπὸ ΤΗΣ ὕβρεως. Postea profecti si-
culi ad italiam eam tenuerunt partem: ubi nunc roma est usq; ad rutulos & ar-
deam: unde est. Fines super usq; sicanos. & albulam fluuium ad imaginem fos-
sæ syracusanæ thybrim: quasi ΤΗΥ ὕβρις: hoc est ignominiam uocauerūt. & sic
quoq; cum. th. aspirato scribendum esset: quod in antiquissimis & emendatissi-
mis codicibus de thybri semper scriptum comperimus: licet tyberim & tyberi-
num absq; aspiratione scribant. Quare puto prius albulam dictum deinde thy-
brim cum. th. aspirato ab immani rege: uel ἀπὸ ΤΗΣ ὕβρεως uocitatum. postea
tyberim sine aspiratione a Tyberino rege albanorum in illo summerso. Nec Oui-
dii uerba nos asserere cogunt ante Tyberinum in illo summerso immediate
albulam uocitatum: ut etiam ex Pli. libro. iiii. natu. histo. insinuatur. hæc uerba
dicente Tyberis ante thyberis appellabarur: & prius albula dictus fuit. hæc ille.
Dicitur etiam Tyberinus fluuii deus: ut Virgili. libro georgicorum. iiii. Vnde
pater tyberinus & unde aniena fluenta. Nonnunq; uero & pro pisce ponitur. ut

Iuuenalis in satyra: Si te propositi ait: Vos anguilla manet longæ cognata colu-
bræ: Aut glacie aspersus maculis tyberinus.

T ibisis cum. t. exili: & i. latino ubiq; scribitur: fluuius est scythiæ: teste Herodoto
libro historiarum quarto.

T ybur cū. t. exili: & y. græco scribitur: Priscianus de quo miror latinum dixit libro
vii. dū de tertia declinatione ptractat. Cui & historia. quæ græcū nomen esse ostē-
dit: & antiq; scriptura: quæ cū. y. græco illud scribit: ut in antiq; inscriptionibus
cōspexi: aduersatur. urbs est sexdecim milibus passuum ab urbe roma distās: quā
teste Solino ex auctoritate Catonis Cathyllus arcas: & pfectus classibus Euadri
cōdidit. Plinius uero circa finē libr. xv. natu. histo. aliud sentire uidet̄: dicēs ty-
buris originē multo ante urbē romā habent adhuc. Apud eos extant sices tres
etiā Tyburto cōditore eorū uetustiores: apud quas in auguratus traditur fuisse
se: tradunt autē eū filium Amphiarei: qui apud thebas obierit: una ætate ante
iliatū bellum: hæc ille asserens Tiburtum nō Cathyllū tyburis oppidū cōdidisse.
Verū Sextius græcus historicus lib. antiquarum. vi. Hos celebres auctores in
hunc modum cōcordasse uidet̄. Ait enī ut ex eo loco ad uerbū traduximus: Ca-
thyllus Amphiarei regis filius fuit. Hic post p̄dignale patris interitus apud the-
bas: de quo nos iam uidimus in dictione Amphiareus: iussu Oiclei aui sui cum
omni foetu: & sacris missus tres liberos in italia procreauit Tyburto Coracem
& Cathyllum: q̄ depulsus ex oppido haud longe a roma posito ueteribus sicanis:
nomine Tyburti maximi natorum filii oppidū uocauerunt. Hæc Sextius: cui
Virg. cōsentire uidetur: cum ait li. æneidos. vii. Fratris tyburti dictam cognomine
gentem. Nam ut Sextius proseq̄ nō ferunt inquit: qui dicunt singulum
fratrem ciuitatē singulā cōdidisse. Testis est mons: q̄ adhuc Cathyllus dicit̄:
& corax oppidum famosum inter uolcos. Estq; situm tyburis oppidū loco ma-
xime cliuoso: quod Iuuenalis tetigit cum ait in. iiii. satyra: Et proni tyburis arce
Quin & fluminis anienis decurrentibus aq; etiā humido: quod Ouidi. li. fasto-
rum. iiii. tetigit: cum ait: lam moenia tyburis udi Stabant argolicæ quæ posue-
re manus. Est etiā uentosum dicente Horatio: Romæ tybur amant uentosus: ty-
bure romā. ubi tybure pro tyburi teste Seruio super quartum æneidos: q̄ dixit:
a tybur denominatum tyburis ducitur: quod pro tyburis ponitur: teste Ca-
pro. sicut quiritis pro quiris: & cæritis uel cæretis: pro cæres. Vnde hic & hæc &
hoc tyburs gentile nomen est.

T ycha cum. t. exili & ch. aspirato scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nym-
pha filia Oceani & Tethios.

T icenum cum. t. & c. exilibus. atq; i. latino scribitur: oppidum est insubrium: qd̄
nunc papia dicitur. Nam ut ostēdit Ptolomæus in geographia: Insubres habēt
mediolanum: nouariam: comum: & ticenum.

T ydeus cum. t. exili & y. græco scribitur: habetq; accētum in prima: fuit filius Oe-
nei regis calydoniæ ex Euriboe: ut dixit Seruius sup. vi. æneidos: uel ex altera
uxore: ut alii asserunt: q̄ cum uenando fratres Menalippum inaduerteret occi-
disset: furorē populi extimescens: relicto paterno regno: ad Adrastum argiuorū
regem confugit. & alia. quæ de illo p̄seq̄ Statius libro primo secundo & tertio
atq; octauo suæ thebaidos. Homerus uero libro. iiii. iliados de illo inquit: ut fere
ad litteram hoc soluto stilo traducere possumus: Cum mycenis tydeus moraretur
fama est: neminem illi uiribus corporis potuisse æquari. At postquā rediens

ad fluenta Aſopi uenit: ceteri eū græci ad Eteoclem pro legato dimiferunt Ad
 quē cum iuiſſet: Ingreſſuſq; regiam cōplures illic ciues cōperiffet forte cū Eteo
 cle in cōtuitio erant. Nō timuit: & hoſpes & ſolos thebanos oēs ad quodlibet cer
 taminis genus prouocare: atq; ut animoſe prouocauit: ita omnes ſic illi Pallas
 propicia erat: ſtrenue uicit. Quāobrem thebani dolore indignationis accenſi: re
 uerſuro inſidias tetenderunt: collatis ad oportunū locū: qua Tydeus tranſitu
 rus erat: qui quaginta iuuenibus: cū duobus ducibus deorū immortalium robore
 ſimilibus: Meone: Neomouide: & Lycophonte Antophoni filio. Eos Tydeus oēs
 ad ipſum locum occurrentes ſtrauit: occiditq; fratres deorum: quæ ſibi moſtra
 banur auguriis. Vnum tantum Meonem cum trifti nuncio redire pmiſit. Im
 mo iuſſit: & talis fuit Tydeus. hæc Homerus p̄fato loco de illo locutus eſt. Et li
 bro. vi. iliados dixit illum apud thebas cū aliis regibus populisq; græcorum oc
 cubuiſſe. Et inde patronymicū deducitur tytides.

Tytides prima cū. y. græco: ſecunda cum. d. & .i. latino ſcribi forſitan deberet: licet
 noſtri iā nō. d. quæ media eſt inter. t. exile & .th. aspiratū: ſed ob ipſam propi
 quitatem litterarum. t. ponant exile ac ſcribant tytides: ſic fere in omnibus Virgiliti
 codicibus repperi: & eſt tytides patronymicum poſitū pro Diomede filio Tydei
 Virgilius lib. æneidos primo: O danaū fortiffime gentis Tytide. Quāq; Seruius
 ſup. viii. æneidos dicit: oīa noīa quæ in eus hodie exeunt apud maiores in es ex
 ibant: ut Nereus neres: Tydeus tytides: quaſi uelit dicere non eſt patronymicū
 tytides: ſed principale: cuius oppoſitum Virgilius obſeruauit. Et ſubdit idē Ser
 uius: Illa miſiſſe genitiuū in eis: ut tydeis: neres. Sed quia plerūq; .s. ut ait in la
 tinitate detrahitur remanet ei: ut huius tydei: huius nerei.

Thyeſtes prima cū. ch. aspirato & .y. græco: ultima cū. t. exili ſcribit: fuit filius Pe
 lopis ex Hippodamia: & Atrei frater ac Tantalī nepos. de quo Seneca in Thyeſte:
 & alii poetæ plura ſcripſere. Et inde Thyeſteus: ut Quidius lib. xv. metamorpho
 ſeos: Neue thyeſteis cumulemus uiſcera menſis

Tigranes cum. t. exili & .i. latino atq; unico. n. ſcribitur: fuit rex maioris armenię
 de quo Cicerō in pompeiana. Et declinat in genitiuo non ſolum Tigranis
 ſed Tigranz.

Tigris cum. t. exili & .i. latino utrobique ſcribitur: animal eſt truculentum & uelo
 ciſſimum: ita ut ſagittam hyrcana lingua ad nomē indicet. Et ut dixit Seruius
 armenię malū: quo etiā india & hyrcania abūdat. de quibus Statius lib. vii. the
 baidos: Plinius li. viii. naturalis hiftoriæ: atq; Solinus plura dixere Eſt & eadem
 ſcriptura ac nomine ex eadē cauſa accēpto fluuius: qui ex monte periardes ar
 menię p̄fluit: & primo quidē ſine nomine uſq; ad medorū fines: ut aſſerunt he
 rodotus & Plinius: ſed ibi quoq; a celeritate ipſa qua decurrit trigidis nomē ac
 cēpit. inde inſluit in lacū: qui aretyſa dicitur: p̄ quē adeo uelociſſimo curſu de
 currit ut lacui prorsus nō cōmiſceri probetur. Nā ex piſcibus compertū eſt qui
 ſunt in lacu nūq; fluuiū ingrediuntur: nec qui fluuiū ſunt in lacu prorsus ha
 bentur. Exit ergo celerrimus & cum maximo impetu. Sed mox taurū montem
 ſubterlabens in alterā montis partem apud lacū cui nomē eſt zorunda effundi
 tur: & illū ipſum eſſe ex paleis & purgamentis ac piſcibus diſcoſcit. Ibi que ite
 rum fluuius effectus. & lacū alterum tranſiens rursus in cuniculos demergitur
 & Adiabenos: & meſopotamiam iterum egrediens arabes præterfluit: & in mare
 rubrū iuxta urbem ampopolim cadit. Vnde ait Seneca in troade. Et qui renatū

prorsus excipiens diem. Templum rubenti tigrim immiſcet freto.

Tile cum. t. exili & .i. latino ſcribitur: descenditq; a Τηλοειν. id eſt longe. Nam in
 ſula eſt oceani inter ſeptentrionalem & occidentalē plagam quæ ultima erat ex
 cognitis a romanis. Virgilius in primo georgicorum. Tibi ſeruiat ultima tile. A
 lia eſt in aſtrica contra ſinum carthaginis.

Tilos cum. t. exili & .i. latino ſimiliter ſcribitur: & ab eodem descendit. Inſula eſt: ut
 ſcribit Plinius libro ſexto naturalis hiftoriæ cum oppido eiufdem nominis i ma
 ri indico celeberrima plurimum margaritis: ipſa fert palmas: oleas creat: uineis
 abundat: terraſq; omnes hoc miraculo ſola uincit: ut quæcunq; in ea naſcatur
 arbor nunq; ſpolietur tegmine foliorum. Hinc caucasus mons famoſiſſimus in
 cipit: protenſus ſuis continuis iugis in maximam partem orbis.

Timæus prima cum. t. exili & .i. latino: ſequens cum. æ. diphthongo ſcribitur: fu
 it philoſophus patria locrenſis Platoni dilectiſſimus: cui diuinum illud opus
 Plato inſcripſit: ubi de rerum creatione diſſerit: de quo Hieronymus ſuper Eſa
 iam Timeum de mundi hermonia aſtrorumq; curſu & numeris diſputantem
 ipſe qui interpretatus eſt. Tullius ſe non intelligere profitetur. hæc ille. At ipſe
 Cicero ad Articum libr. viii. inquit. Aenigma oppiorum ex uellia plane non in
 tellexi. eſt enim numero Platonis obſcurius.

Timarchides cum. t. exili & .i. latino utrobique atq; .th. aspirato ſcribitur: nomen eſt
 uiri proprium compositum ex Τιμη: qui eſt honor. & ἀρχοντος principis: fa
 citq; in genitiuo Timarchidis & Timarchidæ.

Timantes abſq; aliqua aspiratione & cum. i. latino ſcribitur. fuit pictor ſummus
 Parrhaſii æmulus: quem ſuperaffe dicitur in Aiace pingendo: quod aliqui ſuf
 fragiis magis q̄ ueritate factum credunt. Inter eius uero ingenii monumenta
 Iphigenia oratorum laudibus celebratur: quæ ante aras peritura cum mœſtos
 pinxiſſet omnes: & mæſticiæ omneꝝ imaginem conſumpſiſſet patris ipſius uul
 tum uelauit: quem iam digne non poterat oſtendere.

Tymba cum. t. exili & .y. græco ſcribitur: quod multi in. u. noſtrum conuertunt:
 & dicunt tumbam ſepulchrum.

Timon cum. t. exili & .i. latino ſcribitur: fuit apolloniates filius Timarchi: qui dū
 iuuenis eſſet operam dedit ſaltationi: & choreas duxit: quibus poſtea repudiatis
 ſe ad ſtilponem contulit: deinde reuerſus in patriam duxit uxorem. Poſt hæc
 uero iam uir ſapiens effectus & eloquens ad Pyrrhonem ſe conuertit: deinde
 cum eſſet egenus iuit ad calchedoniam: ibique philoſophiam & oratoriam exer
 cuit: charus fuit Ptolemæo Philadelpho. ſcripſit poemata diuerſa: tragœdias. lx.
 comœdias. xxx. & ſatyras plures. fuit & alius philoſophus niceus: alius hoſtoruz
 ſtudioſus.

Tymætes prima cum. t. exili & .y. græco: penultima cum. æ. diphthongo & uſtia
 ſimiliter cum. t. exili ſcribitur: fuit regis Priami filius: de quo Euphorion teſte
 Seruio: ſuper ſecunduz æneidos ait. Priamus ex Aryſba filium uatem ſuſcepit:
 qui cum quadam die uaticinaretur: naſci ei dixit pu erum per quem troia poſ
 ſet euerti. pepererunt ſimul & Tymætes uxor & Hecuba legitima uxor Priami.
 Quare Priamus Tymætes filium & uxorem iuſſit occidi. Ob quod Virg. cum
 de græcorum equo loqueretur inquit: Primuſq; tymætes duci itra muros hor
 tatur & arce locari: Stue dolo: ſeu iam troiæ ſit fata ferebant.

Timætas eodem modo ſcribitur: & fuit nomen uiri p̄prium.

Timoniacus abſq; aliqua aspiratione & cum. i. latino utrobq; ſcribitur: fuit pictor byzantius caſaris dictatoris ætate: qui Aiaceſ caſari pinxit: & Medeam ab eo i Veneris genitricis æde poſitam octoginta talentis uenundatus.

Timotheus prima cum. t. exili & .i. latino ſequens cum. th. aspirato ſcribitur: & nomen eſt compositum ex Τιμη. qui eſt honor: & θεος deus. fuit etiam nomen athenienſis cuiuſdam uiri præclari & filii Cononis. hic a patre acceptam gloriam multis auxit uirtutibus. Nam ad patris laudes teſte. M. Tullio libro primo de officiis adiecit gloriam ingenii & doctrine: fuitq; teſte Aemilio Probo diſertus impiger: laborioſus. rei militaris pitus. nec minus ciuitati: regendæ: de quo multa ab historicis præclare facta ſcribuntur.

Timoleon cum. t. exili & .i. latino ſcribitur: fuit corinthius & ſine dubio iudicio omnium uir clariffimus. Nam ut ait Cornelius nepos huic uni contigit quod neſcio an ulli ut ad patriam in qua erat natus oppreſſam a tyranno liberaret: & a ſyracufis cui auxilio erat miſſus inueteratam ſeruitutem depelleret. totaq; ſiciliam multos annos bello uexatam a barbariſq; oppreſſam ſuo aduentu in priſtinum reſtitueret: ut omnia late poſuit Plutarchus in illius uita. A quo & gymnaſium: in quo ſepultus fuit timoleonteum cognominatum fuit.

Tympana cum. t. exili & .y. græco ſcribitur: inſtrumenta ſunt ad pulſandum apta præcipue matri deum conceſſa: eo q; huiuſcemodi inſtrumentis curetes & corybantes filium ſuum iouem tutati fuerunt: ut oſtendit Ouidius libro quarto faſtorum.

Thymbra cum. th. aspirato & .y. græco ſcribitur herba eſt quam ſanecureiam: teſte Plinio libro. xviii. naturalis hiftoriæ dicimus: eſtq; herba aromatica & grauiter ſpirans Virgilius libro. iiii. georgicorum: Et grauiter ſpirantis copia tymbre qua ager troiæ ad decem miliaria urbi uicinus abundat. In quo cum templum eſſet Apollini dicatum dedit cauſam herba: ut Thymbræus Apollo ipſe uocaretur. Virgilius i. iiii. æneidos: Da propriam Thymbræe domum da mœnia feſſis Quin & fluuius inde fluens thymbra eadem ſcriptura & ratione uocabatur.

TyMBER cum. th. aspirato & .y. græco ſcribitur: nomen fuit uiri proprium.

Thymum cum. th. aspirato & .y. græco ſcribitur: herba eſt aromatica & apibus dulciſſima: quod paſtor ille canens apud Virgilium in bucolicis inquit: Nerine galathea thymo mihi dulcior hyble. Et cum iuxta athenas: quæ ut uidimus a Cecrope rege cetropiæ dicte ſunt. hæc uerba abundanter dixit Virgi. in. iiii. georgicorum: Cecropiūq; thymum & graue olentia centaurea.

Thymia prima cum. th. aspirato & .y. græco ſequens cum. i. latino ſcribitur: eſt odor ſuauiſ thymi maturam referens: unde nomen aſſumpſit: ut Virgi. in. iiii. georgicorum: Redolentq; thymo fragrantia mella.

Tyndarus cum. t. exili & .y. græco ſcribitur: fuit rex œbaliæ: & filius Oebali regis habuitq; uxorem formoſiſſimam Ledam: ex qua genuit Caſtorem & Pollucem Clytænēſtramq; & Helenam: & pro Tyndaro nonnūq; Tyndareus ponitur. Ouidius in octaua epiſtola herodium. Me tibi tyndareus uita grauis & auctor & annis tradidi. A Tyndaro uero maſculinum deriuatur patronymicum tyntarides: a quo adiecta de. foemininum in is deducitur tyndaris. Iuuenalis in ſatyra: Credo pudiciciam: ponens differēciam inter mortes quæ a romanis: foemininis uiris ſuis eo tempore inferebantur: & eam quæ a Clytænēſtra illata fuit Agamennoni: hoc tantum refert q; tyndaris illa eſt Clytænēſtra bipennem inſulam

& fatuam: hoc eſt ſine aliquibus uiribus dextra leuaq; tenebat. qui niſi adiuta fuiſſet ab Aegyſtho ob ſemineum timorem nequiuifſet Agamemnonem interterficere. Et ſubdit de romanis mulieribus poeta dicens: At nunc res agitur reſnu pulmone rubetæ: id eſt uenenofe illius ranæ quæ inter rubeta naſcitur: ac ſi dicat noſtræ uiros ſuos ueneno necant: in cuius remedium ſi earum uiri antidotum Mitridatis forte preguſtaſſent etiam id idem cum Clytænēſtra ferro conficere ſunt paratæ. Vnde ait: Sed tamē & ferro mortem uiris ſuis inferre ſunt diſpoſitæ. Si preguſtaret atrides Pontica ter uicti cantus medicamina regis: hoc eſt ſi cautus atrides: id eſt uir ille quicunq; romanæ mulieris maritus eſſet ut atrides: id eſt Agamēnon qui uir fuit Clytænēſtræ præguſtaret medicamina antidota preferuantia a ueneno: conſecta ſcilicet & præguſtari conſueta a Mitridate rege ponti: ter a romanis uictis: ferro ſcilicet paratæ eſſent rem conficere Nam ut ſcribit Plinius libro. xxv. naturalis hiftoriæ quotidie antidotum contra uenena ſumebat: adeo ut cum quadraginta ſex annis cum romanis bella fuiſſet: ut dixit Iuſtinus libro. xxxvii. demum tribus ingentibus bellis ſcœlicitate Syllæ uirtute Luculli: & Pompei magnitudine uictus eſt. Et cū iam mortem ſibi inferre decreuiſſet. ut dixit Gellius libro. xvii. & fruſtra uiolentiſſima uenena ſumpſiſſet: ultimo gladio ſe tranſfixit. At uero Plinius nepos in libro. de uiris illuſtribus Hichridatem dixit uenenum ſumpſiſſe: quo tarde agente percufforez gallum atroci uultu territum reuocauit: & i cædem ſuam manum trepidantis adiuuit. Alii uero acutiſſimo ueneno extinctum illum fuiſſe aſſerunt: quos Lucanus ſecutus in primo inquit: Poſt cilicas ne uagos & laſſi pontica regis. Prælia barbarico uix conſumata ueneno. Idem Eutropius libro ſuarum hiftoriarum ſexto.

Tynnicus prima cum. t. exili & .y. græco: penultima cum. i. latino: ultima cum. c. exili ſcribitur: fuit filius Thraſboli.

Thynus cum. th. aspirato: & .y. græco ſcribitur: nomen eſt uiri proprium: de quo Orpheus meminit.

Thyoneus cum. th. aspirato: & .y. græco ſcribitur: cognomen eſt Bacchi quod a θυώ quod eſt ſacrificio deductum putant: eo q; illi adhuc inter humanos uerſati ſacrificia reddebantur: Ex quo thyas & thyades: ut a baccho bacchides deduci aſſerit Seruius. Virgi. in. ii. ænei. Thyas ubi audito ſtimulant trietertia baccho. Nam ſacrificula eſt Bacchi.

Typhon cum. t. exili & .y. græco ſcribitur: fuit gigas filius Terræ & Titani: de quo Seneca in octauia:

Non tam ſerum typhonā neglecto ioue

Irata tellus edidit quondam parens. Verum a noſtris poetis quandoq; quidem etiam typhos ſcribitur: quandoq; uero typhœus cum. æ. diphthongo. Lucanus in. iiii. Conditus in arimes æterna molle typhœus: quem ſane uerſum ex Homero traduxit lib. iliados. ii. ubi ait: εὐραπίουτος ὄθι φασὶ Τυφῶεος εὐμεναι εὐνασ Nonnūq; uero diuidit diphthongus & ipſum. e. corripitur. Ouidius libro. v. metamorphoſeos: Aethereas auſum ſperare typhœa ſedes. At uero in deriuatiuo ſemp diuiditur diphthongus & ipſum. e. ſimiliter corripitur. Virgilius in priō æneidos. Nate patris ſummi qui tela tempnis: id eſt tela quæ Typhœum fulmi nauerunt. Nam ut ait Heſiodus οὐλός γὰρ ἐκτραυλώθη ὑπὸ Διός: Id eſt hic quoq; fulminatus fuit a Ioue. nanq; ut fratres gigantes ab Ioue fulminatos ul-

cisceretur: illum prouocauit ad duellum: ob quod iratus Iuppiter ipsum fulminauit: & super imposuit in arimen insulam secundum Virgilium & Lucanum: ut uidimus in dictione in arime seu trinacriam secundum Ouidium libro .v. metamorphoseos. ait enim sic:

Vasta giganteis iniecta est insula membris
Trinacris: & magnis subiectum mollibus urguet
Aethereas ausum sperare typhoea sedes.

Nititur ille quidem: pugnatq; resurgere saepe:
Dextra sed ausonio manus est subiecta peloro:
Leua pachynne tibi: lilybaeo crura premuntur.
Degrauat aetna caput: sub qua resupinus arenas.

Eiectat flamaq; ferro uomit ore typhoeus. & reliqua:

Tiphys prima cum .t. exili & .i. latino sequens cum .y. graeco scribitur: fuit teste Plinio libro .vii. naturalis historiae arte carpentaria gloriosus. & primus administrum gubernandi naues instituit: & fuit teste Orpheo & Seneca argonautarum gubernator: ipso dicente in Medea:

Aufus es typhis pandere uasto

Carbasa ponto: legesq; nouas

Scribere uentis. Idem Virgi. prius innuit cum ait in bucolico: Alter erit tum typhis & altera quae uehat argo Delectos heroas. Diodorus uero siculus refert quosdam affirmasse eius nauis gubernatorem Argon cognominatum: ut uidimus in dictione argonautae. Verum typhym in ea expeditione pisse dixit Seneca in praefate tragodia cum ait:

Tiphys in primis domitor profundi

Liquit indocto regimen magistro

Litore extremo: procul a paternis

Accidens regnis: tumuloq; uili

Tectus: ignoras iacet inter umbras.

Typus cum .t. exili & .y. graeco scribitur: ponitur a nostris pro forma figuraq; & exemplari. Vnde archetypus: ut in ea dictione uidimus.

Tyrannus cum .t. exili & .y. graeco atq; duplicato .n. scribitur: dicitur apud nos proprie fortem. Vnde & tyrones illi dicuntur qui fortes cum sint ad miliciam exercentur. Nam ab initio teste Trogo quaeq; ciuitas & gens rerum publicarum imperium penes reges habebat: quos ut Iustinus scribit non ambitio popularis: sed expectata inter bonos moderatio prouehat qui & tyranni ob fortitudinem uocabantur iuxta quem modum Virgi. ipse in .vii. aeneidos. Teneam suum quem pium semper esse uoluit tyrannum dixit. cum ait: Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Sed crescente malicia cum superbe reges regnare coepissent tyranni. nomen ad illos solum restrictum est: qui per insolentiam imperii uiribus abutebantur: cui rei testimonio idem sit Virgi. libro aenei. vii. cum ait: Gens bello praecleara iugis incedit hetruscis. Hanc multos florentem annos rex deinde superbo imperio: & sauis tenuis tenuit mezentius armis. Et subdit q; ad superbiam respicit: Quid memorem infandas caedes: quid facta tyranni. Ecce quem superbum primo regem dixerat mox tyrannum uocauit: ut & de scelesto Pygmalione prius dixerat libro primo. Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni aut metus acer erat.

Tyrus cum .t. exili & .y. graeco scribitur: fluuius est scythiae teste Herodoto libro historiaram .iiii. & post istum secundus: fluuitq; ruens ex boralibus grandiq; palude: atq; in circuitu scythiae detinet & nebridam terram: huius hostium ipso Herodoto referente incolunt hellines qui tyritae ab eo flumine cognominantur.

Tiryne prima cum .t. exili & .i. latino sequens cum .y. graeco scribitur: & est generis foemini. atq; teste Homero libro iliados urbs manibus insignis in peloponneso cum uero est generis masculini. fluuius est in argo.

Tiryntia prima cum .t. exili & .i. latino sequens cum .y. graeco: penultima cum .th. aspirato & .i. latino scribitur: fuit teste Plinio libro .iiii. naturalis historiae: urbs in achaia argo proxima: & longe a mycenis. hanc eandem puto cum ea quae tyryns ab Homero uocata est: ex qua eum genitus fuerit Hercules dictus est Tiryntius.

Tyrditania prima cum .t. exili & .i. graeco scribitur: nomen est prouinciae hispaniae

Tiresia cum .t. exili & .i. latino utrobique scribitur: fuit teste Homero libro .x. odyssae Thebanus patria & Peritri filius: ut dixit Lactantius grammaticus. hunc dixit Ouidius cum forte duos angues coeuntes percussisset effectum fuisse foeminae & septem annos in eo sexu durasse: post quos cum iterum eisdem comperisset percussis iterum anguibus in priorem formam redactus est. demum cum inter Iouem & Iunonem contentio fieret: quisnam maiorem in coitu uoluptatem susciperet mas an foemina: asserente Iunone de uiro: & Ioue de foemina. & hunc tanquam expertum ambo arbitrum conuocasset: dedit ille pro Ioue sententiam: hoc est maiorem in foeminis esse uoluptatem quam in uiris: pro quo irata Iuno ipsum occaecauit. Sed pater omnipotens pro lumine adempto scire futura dedit poenam: quae leuauit honore. hunc monstrat Statius multa thebanis uiuum praedixisse: sed fugiens uictores thebanorum in macedoniam moritur & sepelitur: postquam suam mortem apud inferos. ut late ostendit Homerus in .xi. odyssae: multa futura praedixit Vlyxi descendenti ad inferos. Verum ut scribit Plinius libro .vii. naturalis historiae. Ex foeminis mutari in mares non fabulosum est: Inuenimus enim inquit in annalibus. Q. Licinio Crasso Cato Cassio Longino Coss. Casim puerum factum ex uirgine: iussuque aruspicum deportatum in desertam insulam. Lycinus Mucianus proditur a se uisus: qui prius foemina nupsit: mox barbam & uiriliter promeruit uxoremque duxit. Et subiungit idem Plinius: uidi etiam in aphrica mutatum in marem die nuptiarum Lucium Cossicium ciuem thesbiscanum Idem sacer Augustinus de coniugiis ueteris ac nouae legis tempore inquit imperatoris Constantini manifeste est puellam in parte campaniae in masculum fuisse mutatam: & romam ductum.

Tyrrenus cum .t. exili & .y. graeco atq; duplicato .r. secundoque aspirato secundum Priscianum doctrinam scribitur: fuit frater Lydi regis lydiae: ut in dictione Lydia uidimus: qui regno lydiae dimisso fratri ad maritimam tusciae deductus est: quam tyrreniam a se cognominauit: in qua tubarum usum primo adinuentum fuisse dixit Sophocles in ea tragodia: quae inscribitur: αιες υασιγγοφορος: quod Virgilius in .viii. aeneidos confirmasse uidetur cum ait: Tyrrenusque tubae mugitae per aethera clangor. Quod sane a praedonibus circa oras maritimas dispersis ab Sophoclis expositioribus excogitatum fertur: ut ad praedonem facillime conueniret

Tyrhus eodem modo scribitur: nomen est uiri proprium. cui ut ait Virgi. lib. vii. aene. regia parent armenta: & lata custodia credita campi. s. regis latini.

Tyro cum .t. exili & .y. graeco scribitur: dicitur nouus miles: hoc est homo ille fortis

qui ad miliciam exercetur: ut uidimus in dictione tyrannus: cuius diminutiū est tyrunculus: & ad quamcūq; artem illa posse referri dicunt. Iuuenalis in satyra Atticus eximie inquit. Nec frustrum capreae subducere nec latus aphaea. No uit autis noster tyrunculus. Et notandum in tyranno primam esse breuem: in tyrone & tyrunculo longam: licet eandem habeant analogiam. Fuit etiam teste Iustino libro. xviii. nomen proprium patris Didonis: & Pigmaleonis: qui a Virgilio & aliis nonnullis Belus uocatur. Nec Sicheum maritum Didonis fuisse dixit: sed nomine Aterbam: quem & sacerdotem & regem fuisse dixit.

Tyrus cum. t. exili & y. graeco scribitur: fuit urbs uetustate originis magnitudine & claritate: ut dixit Curtius in. iiii. de gestis Alexandri: ante omnes urbes Syriae & phoeniciae memoranda. Et ut quidam ferunt dicta prius fuit sara fuitq; condita ab Agentre Prisci belli filio insula septuaginta milibus passuum a terra diuisa. Sed Alexandri oppugnantis industria continens terra facta fuit: quod Ouidius lib. xv. metamorpho. tetigit cum ait:

Fluctibus ambitae fuerant antisa pharosq;

Et phoenisse tyros: quarum nunc insula nulla est.

Thyrsus cum. th. aspirato & y. graeco in prima scribitur: nomen est pastoris propriū.

Thyrsus cum. th. aspirato & y. graeco scribitur: hasta quaedam erat pampinis uoluta quam bacchantes in choreis deportabant. Ouidius lib. fastorum. iiii. Feminos thyro concitat ille choros. Vnde & thyrsigerus dictus est Bacchus. Seneca in Medea: Candida thyrsigeri proles.

Thyrea cum. th. aspirato & y. graeco scribitur: insula est peloponensi: ut dicit Herodotus libro historiarum quarto.

Thyre eodem modo scribitur: nomen est loci.

Tyrtaeus absq; aliqua aspiratione & y. graeco scribitur: fuit poeta graecus de quo Plato in lib. de legibus sepe meminit.

Tisarus cum. t. exili utrobique & i. latino scribitur: fluuius est scythiae ut dicit Herodotus lib. iiii. historiarum & secundus post ordesum. Inter que ut ait & istru sunt fluentes ararus: honoparis & ordesus qui in istrum decurrunt.

Tisana cum. t. exili & i. latino atq; unico. s. scribitur: nec est dictio graeca ut quidam uoluerunt: sed teste Prisciano libro. ii. est dictio latina. estq; succus uel aqua ordei. unde tisaniarius deriuatur quod est uas in quo ponitur uel tunditur uel coquitur ordeum.

Thyssagete prima aspiratur: ultima sine aspiratione scribitur: & duplicatur. s. populi sunt scythici ultra sauromas & budinos uiuentes ex uenatione: in quorum territorio ut ostendit Herodotus li. historiarum. iiii. flumina quattuor magna fluunt: uidelicet lycus cum. y. graeco & c. exili. oarus. tanais cum. t. exili & i. latino & syrgis: cuius prima habet. y. graecum.

Thybe cum. th. aspirato & y. graeco scribitur: facitq; in genitiuo thysbes: fuit puella babilonia: de qua Ouidius.

Titan sine aliqua aspiratione & i. latino scribitur qui & titanus dicitur: fuit frater Saturni maior natus: & filius Vrani: ut late uidimus in dictione Chronus.

Tityrus prima cum. t. exili & i. latino. secunda cum. y. graeco scribitur: ponitur a theocrito & Virgilio laconum lingua pro quondam pastore: & apud nos aries maior dici potest.

Tirvus eodem modo cum superiori scribitur: hoc est prima cum. t. exili & i. latino

secunda cum. t. exili similiter & y. graeco scribitur: fuit Iouis filius ex Eira filia Orchomeni. quam Iuppiter Iunonis iram extimescens: in specu sub terra abscondit: ob quod ex illa Tityus natus dictus est a poetis terrae filius: dicente Homero circa finem libri septimi. οδυσσεα Τίτυον Υαινον υιον. & Virgilius similiter libro aeneidos sexto. Necnon & Tityon terrae omnipotentis alumnum. Cernere erat. Hic cum Latone uim inferre uellet: ab Apolline sagittis confossus: apud Iferos magno cruciatu demergitur: ut Virgilius eodem libro. vi. persecutus est. Et Seneca in Hercule furente ait. Prebet uolucris Tityus aeternas dapes. Ouidius in primo de ponto: Sic inconsumptum Tityi semperque renascens. Non perit ut possit saepe perire iecur. Huius magnitudinem corporis nouem iugerum dixerunt poetae: ut Tibullus: Porrectusq; nouem Tityus per iugera terrae.

Assiduas atro uiscere pascit aues.

Tithonus prima cum. t. exili & i. latino sequens cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. x. iliados Laomedontis iregis filius: & Priami frater. ait enim: Λαομέδονος Δάρη Τιθωνός Τέκετό σπριαυον τε. Et ut rettulit Seruius super tertium Virgilii georgicorum librum: ubi ait poeta. Tithoni croceum linquens aurora cubile. Cum iuuenis esset & forma decorus ab aurora dilectus & raptus fuit: ex qua Menonem genuit. Sed tandem post longissimam optatamq; uitam audita Menonis filii morte: in cicadam uersus dicitur a poetis: dicente Horatio: Longa tithonum minuit senectus: quod ideo fictum puto qd cupiditate orientalis regni tractus. ubi nobis Aurora consurgit: ex uxore eorum locorum ducta Menonem progenuit: quem deinde mortuum nocens in bello troiano & patrum regnum desolatum audiens: ad quaestus conuersus uitam finiuit: ut late uidimus in dictione Menon.

Titus absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur: nomen fuit clarissimi romani principis filii Vespasiani: & fratris Domitiani.

Tlepolemus cum. t. exili & e. absq; diphthongo atq; unico. l. scribitur: habetq; accentum in antepenultima. fuit teste Homero libro iliados. ii. Herculis & Astyoche filius clarus rebus bellicis & longo latoq; corpore redimitus. Verum ut ipse Homerus ait: quum simul ac in domo materna in iuuenilem aetatem adoleceret Lycanion matris germanum olim bello eximium: tunc aurem iam aetate proeuctum interemit. Sed cum caeteri Herculis ex illa filii nepotesq; Lycami ultiones interfecti minarentur: comparata ingenti comitum manu classiq; quam festinanter aedificarat imposita profugit. Tandem uariis agitatibus casibus Rhodum peruenit: ibiq; imperium Rhodiorum qui in tres partes diuisi erant adeptus est. Ita enim Iuppiter huic apud illos beniuolentiam conciliauerat: suppeditauitq; eisdem ob hunc mirificas opes affluentisq; diuitias. Tandem cum in bello troiano cum Sarpedone filio Iouis & lyciorum rege: hoc est nepos cum patruo depugnaret ab eo interfectus est: ut longo pulchroq; stilo Homerus libro quinto iliados enarrauit.

Tmolus cum. t. exili sequente. m. in eadem syllaba & unico. l. scribitur: mons est Ciliciae: ut ostendit Herodotus libro historiarum in. v. & croco uino ac melle pfertilis. Vnde ait Virgilius libro. i. georgicorum: Nonne uides croceos ut t molus odor India mittit ebur. Verum & a nostris poetis nonnunquam superadditum fuisse i. post. t. comperimus ac dici timolus. Ouidius libro. vi. metamorphoseos: De seruere sui nymphae uineta timoli. nec aliter ipse uersus stare posset. In huius

- cacumine teste Plinio hoies ceterū quinquaginta ānis utuere Mucianus auctor ē.
- T**hoas cum.th.aspirato scribitur:fuit una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.
- T**hoas cum.th.aspirato scribitur:fuit rex in taurica regione.de quo Ouidius lib. tertio de ponto inquit:Regna thoas habuit mæotide clarus in ora. Nec fuit eu xinis notior alter aquis. Alius fuit rex lemni Liberi patris filius: & pater Iſiphyles. Alius Iſiphiles filius ex Iafone. Alius fuit teste Homero Andremonis filius. at enim libro secundo iliados: ὄδης ἀνδραμονος ἦος. Fuitq; rex ætolorum ac eorum dux in bello troiano:in quem tunc iccirco tunc ætolorum imperium recidiſſe dicit: & Oeneus ipſe & dius eius filius Meleager deceſſerant.
- T**holus cum.th.aspirato & unico.l.scribitur:dici poteſt a noſtris teſtudo:quo uocabulo uſus eſt Virgilius libro nono æneidos cum ait:Si qua ipſe metus uenatibus hauſi ſuſpēdi ue tholo. Sed ut ait Serui.tholus pprie ē ueluti ſcutū breue qđ in medio teſto eſt:in quo trabes coeunt:ad quos dona ſuſpēdi cōſueuerāt.
- T**omyris cum.t.exili ſubſequentē.o.littera.secunda cum.y.græco:ultima cum.i.latino ſcribitur:fuit regina nobilis maſſagetarum in ſcythia:quæ Cytum debel lauit & interemit. De qua plene Herodotus libro hiſtoriarum:& Iuſtinus ſimiliter libro primo ſui epitomatis ſcripſerunt.
- T**omos cum.t.exili ſcribitur:dici poteſt latine incuſio ſeu ſectio.Nam deriuatur a τένω:quod eſt incido uel ſeco.eſt locus in ponto iuxta phafidis hoſtium memorabilis primo crudelitate Medæ: quæ ibi fratrem ſuum Abſyrtum occidit & in partes execut. Sed magis memoria dignus exilio clariffimi poetæ Naſonis de quo idem ipſe libro tertio triſtium.
- Hic quoq; ſunt urbes graiæ:quis credere poſſet.
Inter inhumanæ nomina barbariæ.
Huc quoq; mileto miſſi uenere coloni:
Inq; getis graias conſtituere domos.
Sed uetus huic nomen poſitaq; antiquus urbe
Conſtat.& abſyrti cæde fuiſſe loco:ut late uidimus in diſtione Abſyrtus.& ſubdit in fine eiufdem epiſtolæ.
Inde domos dictus locus hic:quia fertur in illo
Membra ſoror fratris conſecuiſſe ſui.
- T**homas cū.th.aspirato ſcribit a græcis:nomen eſt hebraicum uiri proprium.
- T**hon huius thonos cū.th.aspirato ſcribitur:fuit primus qui apud ægyptios medicinam in artem redægit:de quo meminit Homerus libro.iii.odiſſeæ. Alius teſte Hellanico fuit rex canopi:ad quem cum Menelaus a troia cum Helena diſcedens tempeſtate maris deduceretur:fuit primum ab illo anteq; Helenam conſpiceret grate ſuſceptus. Sed cum illam conſpexit: uim Menelao inferre conatus: ab illo interfectus eſt.
- T**hoon cū.th.aspirato & duplicato.o.scribitur:habet accentū in ultima:fuit teſte Homero lib.xii.ilia. uir troianus ab Ulixē interemptus.
- T**hootes prima cū.th.aspirato ſequentē duplicato.o.ultima cum.t.exili ſcribitur fuit teſte Homero lib.xii.ilia.unus ex præconibus græcorum.
- T**hoota cū.th.aspirato & duplicato.o.ultima cū.t.exili ſcribitur:fuit teſte Homero in odyſſea Phorci filia:ex qua Neptunus Polyphemum genuit. Quo etiā nomine quidam Phorci matrem nominauerunt.
- T**opothēſia prima cū.t.exili: antepenultima cū.th.aspirato ſcribitur:dici poteſt

- loci poſitio uel deſcriptio.Nam topos locus:& θέσις poſitio dicitur. Et rei uere a poetis & hiſtoricis fieri conſueuit: licet nōnunq; abutantur: ut Virgilius in.i. æneidos. Portum in ſecluſu longo apud aphricam deſcripſit: qui teſte Seruio: non illic: ſed apud hiſpanam carthaginem habetur.
- T**horax cum.th.aspirato ſcribitur: tegimen eſt pectoris:& a multis lorica traducitur. Virgilius in.vii.Thoracas ahenos.
- T**orone cum.t.exili ſcribitur:fuit urbs ſithoniæ:ut in ea diſtione uidimus.
- T**oteumata abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:opa ſunt pulcherrime ſculpta. Saluſtius in catilinario tabulas:ſignas:toteumata emunt.
- T**hous cū.th.aspirato ſcribitur:fuit teſte Homero unus ex troianis principibus.
- T**rabea cum.t.exili ſcribitur:nec græcā deriuationē habere puto:cuius nec latinaſ fatiffacientem adhuc cōperi:genus eſt ueſtis. De quo Suetonius in libro de genere ueſtium iquit. Tria ſunt genera rrabeorum:unum quod diis ſacratur: qđ eſt tantum de purpura. Aliud regum quod eſt purpureum:habet tamē album aliquid. Tertium augurale de purpura & cocco mixtum.
- T**hracia cū.th.aspirato:& c.exili atq; i.latino ſcribitur: regio ē europæ. quæ ab Herodoto. aliſq; auctoribus iter ptes ſcythiæ poſit: & a θρακί: quod ē ſerum ſeu temerariū nomē ſumpſit. Nā ferociſſimos hoies alebat:qbus aſper corporū inerat cultus. Et ut nōnulli ſerunt teſte Cellio libr.x. noctiū atti. prius ſithon dicta fuit. Eius ſines ſunt teſte Pli.lib.iiii.natu. hiſto. a ſeptétrione iſter: ab oriente pontus: & a meridie ægæū mare. montes habet æmum: rhodopen: & orbelon. Et ut Pli. lib. vii. dixit: Cū uaria ſit mortalitas: & ad circūſcribendū ſeiſam ingenioſa cōputat more thraciæ gentis: quæ calculos colore diſtinctos p expimento cuiuſcunq; diei in urnā cōdit: ac ſupremo die ſupatos dinumerat: atq; ita de quoq; p nunciat. Iuxta quod dixit Iuuenalis. & a thracia threicius & threicia deriuatur ut in diſtione threiffa uidebimus.
- T**ragœdia prima cum.t.exili: ſequens cum.œ. diphthongo ſcribitur: & habet accentum ſuper diphthongo:cū reliquæ breues ſint. Ouidius in.ii.de triſtibus: Omne genus ſcripti grauitate tragœdia uicit. Horatius ſimiliter: Effutire leues indigna tragœdia uerſus. Cōponitq; ex tragos: qui apud nos eſt hircus: & cedia cantus. Nam hircum pro premio ſui cantus primi tragici: qui ruſtici & paſtores erant: reportare dicebantur: ut Horatius: Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum. In quo tandem genere poematis floruerūt apud græcos Aelchylus. Sophocles. & Euripides. Apud noſtros uero Accius. Pacuuius. Ouidius: q teſte Quintiliano in hoc genere Medeam ſcripſit. & quātū potuerit ingenio clariffime oſtendit. ſed his deperditis ſolus iā reſtat Seneca de quo nec inter tragicos Quintilianus meminit in ſuis tamen inſtitutionibus illius uerſiculū nominatum inducit: quē ſane & in his tragœdiis: quas habemus oliſ cōperi. nec oēs eiufdem auctoris eſſe uidentur: ut uarietas ſtili diligenter inuentibus indicat.
- T**ragus cum.t.exili ſcribitur:dicitur a noſtris hircus: quē nōnulli arietē eſſe uolunt. Vnde & tragopa auis dicitur: quæ in æthiopia aſiatica maior eſt aquilis: & cornibus arietinis præfert caput armatum: ut ſcribit Solinus.
- T**ragelaphus cū.t.exili & ph.aspirato ſcribitur: nomē ē cōpoſitū ex trago: & elaphus q eſt ceruus. Nā teſte Pli. lib. viii. natu. hiſto. Species ē cerui: barba iamē & armarum uillo ab aliis diſtans. Nec alibi q iuxta phasim amnem naſcens.
- T**ragemata cum.t.exili utrobique ſcribitur: & teſte Macrobio in primo ſaturnaliuſ;

libro ea ueteres nostri appellauere bellaria. Et ut parum supra dixit: Significat autem bellaria omne mensæ secundæ genus.

Talles cum. t. exili & duplicato. i. scribitur: urbs fuit in minori asia: qua Metellus numidicus exulauit.

Trapeza cum. t. exili & .z. consonante scribitur: dicitur a nostris mensa.

Trapezita absq; aliqua aspiratione: & .z. consonante scribitur: nomen est deductum a trapeza idest mensa: qua argentarii uti consueuerunt. Vnde trapezita argentarius a quibusdam: a nonnullis uero numularius traducitur. Sed ipsi græco uocabulo utitur Plautus in Curgulione.

Thrasybulus cum. th. aspirato & unico. s. sequente. y. græ. scribitur: fuit uir athenië. Lyci filius. De quo Aemilius probus ait. si p se uirtus sine fortuna ponenda sit dubito an hunc primum omnium ponam. illud sine dubio neminem huic pfero fide constantia magnitudine animi & amore in patriam: nã quod multi uoluerunt pauciq; potuerunt. ab uno tyranno patriam liberare. huic contigit ut a triginta oppressas tyrannis athenas. e seruitute in libertatem uendicaret. Aliaq; magnifica confecit: quæ lusti. lib. v. & alii nonnulli scripserunt. Verum sequenti tẽpe cum pretor classem ad siciliam appulisset. neq; satis diligenter in castris eius agerentur uigilia: a barbaris noctu eruptione facta in tabernaculo interfectus est. Alius eodem nomine fuit teste Hero. lib. historiarũ. i. milefiorum tyrã.

Thrasymedes cum. th. aspirato & .y. græco scribitur: fuit teste Homero libro nono iliados Nestoris filius.

Thrasus cum. th. aspirato scribitur: nomen est uiri. quod apud nos fiduciam indicat quæ græce θράσος dicitur. unde & thrasumenũ lacum deductum dicimus.

Thrasumenus lacus cum. th. aspirato: & absq; .n. ante. s. scribitur: lacus est in agro perusino. De quo Liuius & plures alii loquuntur. Nam si enim consonans: ut quidam scribunt adderetur: ita ut diceretur thrasumenus: esset eius prima positio longa. quod uerum non esse indicat Oui. libro. vi. fastorum cũ ait. Sunt tibi flaminii thrasumenaq; litora testes. hunc lacum semel totum arsisse dixit. Pli. circa finem libro. ii. natu. histo.

Thraso cum. th. aspirato scri. nomen est proprium uiri: de quo sæpe Terentius.

Trechus cũ. t. exili & .ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero lib. iliados. v. uir ætolus & in bello troiano ab Hectore interfectus.

Threissa cum. th. aspirato: & .i. latino atq; duplicato: s. scribitur: nomen est patriũ a θρέισα masculino: quod ionica lingua thracẽsem indicat deductum: ubi diphthon. ei. soluitur. Virgi. lib. ænei. i. Vel qualis equos threissa fatigat Harpalice. De quo in dictione creffa latius uidimus. simili modo threicius dicitur.

Threnos cum. th. aspirato scribitur: dici potest latine lamentum. Et generis ẽ neutri: quod in funeribus decãtabatur. Quo primũ Simonides poeta lyricus apud græcos usus est. & dicitur a θρήνος: qui est planctus.

Trieterica absq; aliqua aspiratione & .i. latino utrobiq; scribitur: erant Bacchi sacra: quæ quia triennialia: hoc est tertio quoq; anno sumptuosiora quotidianis orgiis agitabantur: trieterica dicta sunt: dicente Oui. libro. ix. metamor. Vtq; tuo moto proles semeleia thyrsos.

Ismaria celebrant repetita triẽnia bacchæ. Idem & Seruius affirmauit super id Virgilio libro æneidos. iiii.

Thyas ubi audito stimulant trieterica baccho.

Orgia. nocturnusq; uocat clamore citheron.

Tribrachus prima cum. t. exili & .i. latino: sequens cum. r. post. b. ultima cũ. ch. aspirato scribitur: pes est tres continens breues. Non componitur ex tris: & τριβραχῦς: quod est breue: ut Virgilius in Alexi. Te corydon o alexi. ubi dono a facit tribrachum. cum uocalis ante uocalem breuis fiat.

Triclinium absq; aliqua aspiratione & cum. i. latino scribitur. dictio est composita ex tris: & κλινῆ: qui est torus: hoc est a tribus toris. qui iuxta mensas pro sessione ponebantur: est appellatum. Nam tres mensas in conuiuio apponere consueuerant: iuxta quas & toros sedebant. Iuuenalis in. v. satyra. Primo finge loco quod tu discumbere iussus. Et subdit tertiane uacuo cessaret culcitra lecto. Vna simus ait. Quare & p loco ubi conuiuabantur tricliniũ ponere consueuerat ut Quintilianus loquens de loco: ubi Simonides artes memorie traditur inuenisse inq;: Vix ego limẽ egresso tricliniũ illud supra cõtuas corruit. Cicero uero eundem locum traduxit conclauē dicens: hoc interim spacio conclauē illud concidit. Aliquibus uero aliis discubitorium magis traducere placuit & a triclinio architrachinus: ut in ea dictione uidimus.

Trigla cum. t. exili & .i. latino scribitur: piscis ille est: qui a nostris mullus dicitur: q & apud quosdam græcos traductus est τῦλλος.

Trimetra sine aliqua aspiratione & .i. latino scribitur: nomen est compositum ex tris: & metorum: quasi trium metrorum. i. pedum.

Trinacria absq; aliqua aspiratione & .i. latino scribitur: dicitur a nonnullis trinacris. & pro sicilia sumitur. Nam teste etiam Sernio super primum æneidos græca dictio est: quia tribus acris id est summitatibus seu promontoriis prominet: uidelicet pachino. peloro: & lilybæo: cum in dictione sicilia uidimus. Ob quod dixit Ouidius super. iiii. fastorum.

Terra tribus scopulis uastum procurrit in æquor.

Trinacris. a positu nomen adepta loci. Et li. xiii. metamorphoseos inq;: Intranat Sicaniam tribus hæc excurrit in æquore linguis.

E quibus imbriferos est uersa pachynos ad austros.

Mollibus expositus zephyris lilybæus: at arctos.

Aequoris exptes spectat boreamq; pelorus. Verum græci omnes poetæ & historici in omnibus: quos legi emendatissimis codicibus non trinacriam cum. t. exili & .r. post. c. sed thrinacriam cum. th. aspirato. & .c. exili subsequente. i. latino scribunt: ut Homerus in odyssæa. θρίνακριν ἔσ' ὄρησον. Cuius deriuationem nec ego nec doctissimi græci: quos interrogauit reddere ualuimus.

Tripos cum. t. exili & .i. latino scribitur: componitur ex tris & pos: qui est pes. Erant q; tripodes teste Seruio super quartum æneidos. mensæ in templo Apollinis delphici quibus superposite phœbades uaticinabantur. de quibus in dictione gortina uidimus.

Thrioesa cum. th. aspirato & .y. græco atq; .o. & .e. diuisis sillabis duplicatoq; .s. scribitur: fuit teste Nomero libro. xi. iliados oppidum supra alphæum. arduo in loco positum & ad postremum regni pilii.

Thryos cum. th. aspirato: & .y. græco scribitur: fuit etiã teste eodem Homero urbs sub regno Nestoris.

Triptolemus absq; aliqua aspiratione & cum. p. ante secundam. t. scribitur: fuit teste Oui. lib. iiii. fastorum filius Cæloj & Mænaliarũ. Ad quos cum in loco: qui

nunc cerealis eleusis dicitur. ipsa Ceres querens proserpinam deueniret hæc Cælo
rura fuerat senis Triptolemusq; eorū filius in cunis degeret. dum nocte pater &
mater dormirent gremio sustulit illa suo. Terq; manu mulxit eum & tria carmi
na dixit. & deinde accenso foco obruit humanum purget ut ignis opus excuti
tur somno stulte pia mater & amens.

Quid facis exclamat. membraq; ab igne rapit.

Cui dea dum non uis inquit scelerata fuisti.

Irrita materno sunt mea dona metu.

Iste quidem mortalis erit. sed primus arabit.

Et seret. & culta præmia tollet humo.

Sane Iustino referente in secundo sui epitomatis. & Capella de nuptiis Mercurii.
Triptolemus in partibus atticis usum frugum primus adinuenit.

Triton absq; aliqua aspiratione & i. latino scribitur fluuius est in libya defluens. i.
in lacum grandem seu paludem tritonidis. deinde in mare libycū: in quo lacu di
xit Hero. lib. histo. iiii. insulam esse nomine pola: in qua signa sunt aduentus Iaso
nis: & alia plura: quæ idem auctor refert. Quin & ad hunc lacum temporibus Ogy
gii regis Pallas uirginali ætate apparuisse fertur: ex cuius nomine & ipsa Tritonia
dicta fuit. Vnde Luca. lib. ix. Hæc & pallas amat patrio quæ uertice nata ter
rarū primam libyem. nam proxima cælo est. Vt probat ipse color: tetigit stagniq; qeta
uultus uidit aqua: posuitq; in margine plantas. Nam tanto peluuius dea credi
ta est: quanto minus eius origo innotuit. ob quod rettulit Hero. dixisse quosdam Mi
neruam ipsam fillam fuisse neptuni. & ipsius paludis tritonidos: sed patrem dedi
gnatam dedisse se Ioui: & a Ioue filiam receptam: rursusq; & cum scuta & galeas
ægypti adinuenierint: ipsam ex illis ad græcos transtulisse.

Triton eodem modo scribitur ut superior dictio: fuit marinus deus Neptuni filius: atq;
Salathia q; ut dixit Virg. in. x. ænei. Cæcula cœcha extersens freta: cui laterum
tenus hispida nati Frons hominem præfert in pilstrim desinit aluus. quæ ut etiam
dixit Luca. lib. ix. Audite uetosa plantæ murmura concha potus: quod non fictum
sed uerum fuisse ostendit Plin. lib. ix. natu. histo. Et cum primum in tritonide palu
de aphricæ uisum fuisse dicauit: tritonis nomine cognominatum uolunt.

Triumphus prima cum. t. exili & i. latino a nobis scribitur: quæ a græcis cum. th. aspi
rato scribitur: uidelicet ἐπιτύμβος. Sed ut ait Priscia. in. viii. fuit translatio aspi
rationis a prima ad postremam syllabam: quæ ἕνθερα omnia in κέρτα comutatum
fuit: quod est Ionicum & ἐντέρα pro ἐνθέρα. Ad cuius imitationem latini p
ἐπιτύμβος cum aspiratione prime: triumphus per transmutationem aspirationis p
rulerunt. & ob id eodem Priscia. teste. b. in. p. conuersa est: quia. b. aspirari non po
test. Et erat triumphus honor maximus. qui dari poterat ducibus romanis. Naz
uehebat equis albis: quibus primus omnium Camillus inuectus est curru inaurato
capite coronato lauro: & ante ipsum triumphantem uictus hostis oneratus colla ca
tenis. & præunte senatu capitolium ascendebat ad templum Iouis optimi maximi.
Vbi mactato tauro albo: ad propriam deinde domum redibat. Verum teste Plutar. in
uita Romuli. si ipsius Romuli imagines inuenimus: non nisi peditem triumphos gessisse
se illum uidemus. & refert aliquos dixisse Tarquiniū Demarati filium hoc esse priscum
fuisse: quod primus ob incredibile sui animi insolentiam: hoc quod diximus. triumphandi ge
nus adiuenerit. Qui & refert Plin. in. xxxiii. na. hi. tūca aurea triumphasse Tar
quiniū priscum Verrius tradit. sunt & nonnulli qui publicolam fuisse primum referunt.

Thryus cum. th. aspirato & y. græco scribitur: fluuius est elidis qui in alpheum de
currit de quo meminit Homerus libro iliados. ii.

Tritees absq; aliqua aspiratione scribitur. populi fuerunt achiuorum qui teste He
rodoto libro historiarum. i. soli mediteranei erant.

Trochæus prima cum. t. exili: sequens cum. ch. aspirato & æ. diphthongo scribitur:
pes est celer & uolubilis. Nam a trochos: quæ est rota deriuatur. & ut quædam ferunt
a Mercurio cōpertum. Constatq; ex longa & breui temporum trium: ut Cæsar Caius

Trochus cum. t. exili & ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris rota.

Trochistus prima cum. t. exili: sequens cum. ch. aspirato: ultima sine aspiratione
scribitur: dicitur apud nos parua rota. Nam diminutiuum est trochi: unde & cō
positiones quædam medicorum in formam rotulæ trochisci uocabantur.

Troezen cum. t. exili & æ. diphthongo scribitur: fuit oppidum atticæ regionis. Vn
de troezeni populi sunt cognominati.

Trogodytæ absq; aliqua aspiratione: & cum. y. græco scribitur: sunt teste Plin. lib. iiii.
natu. histo. degeneres scytarum gentes a seruis ortæ. At uero Solinus & Pompo
nius dixerunt populos esse africanos in finibus æthiopiæ.

Troia cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit teste Lilio libro. vii. de bello macædo
nico regio minoris asiæ. in qua ilion fuit ciuitas cantatissima. Nonnunquam uero
& pro ipsa urbe troia ponitur: ut Ouidius prima epistolarum heroidum: Troia
iacet certe. & alibi in eadem epistola. iam seges est ubi troia fuit. Similiter Virgi
lius. Et campos ubi troia fuit. Quæ teste Homero circa initium libri. iiii. omnium
quæ sub sole ac stelfero cælo sunt urbium quidem insignissima est troia. Et ut
uidimus horum cōmentariorum libro. o. & i. apud græcos per diphthongum
coniunguntur: quam nos diuidentes facimus. i. consonantem. Nisi ea dictio fi
at adiectiua: in qua. i. diuisa ab. o. remanet uocalis: ut troius æneas: troia gaza:
& similia. Deducitur inde etiam troiugena. ut Virgilius in. iii. Troiugena inter
pres diuum: dicebatur & troia teste Festo Lusus puerorum equester: & locus in
agro laurente: quem primum italiæ Aeneas cum suis constituit.

Troizenus cum. i. latino sequente. z. consonante. fuit trax filius Cæadi. & unus ex
his qui uenturum in auxilia troianorum: ut ostendit Homerus libro. ii. iliados.

Trophæum cum. t. exili & ph. aspirato: sequente. æ. diphthongo scribitur: licet
maior græcorum pars aspirationem ab ipso. p. amoueant. ac dicant tropæum. Naz
deriuatur a Τρόπαια sine aspiratione quæ est conuersio. quia dux ille qui hostes
conuerterat. trophæum merebatur. qui uero ultra certum numerum hostium
occiderat: ita ut plenam uictoriam consequeretur triumphum mereri dicebat.
Sane nonnunquam & arbor: in qua hostium spolia affigebantur. & id ædificium in
quo ducum res gestæ inscribebantur: tropæa illius dicta sunt: ut Marii cæcilia
quemadmodum uidimus in dictione roma. Nam ut rettulit Seruius super. x.
æneidos. Salustius in historicis de Pompeio ait. deuictis hispaniis tropæa in py
renei iugis constituit. ex quo more in urbibus trophæa finguntur arcibus ex
ædificatis. hæc ille. Itaque tropæum de spoliis Mezentii describens Virgilius in ini
tio ipsius. xi. ait. Ingentem quercum decisis undiq; ramis.

Constituit tumulo: fulgentiaq; induit arma.

Mezenti ducis exuuias tibi magne trophæum

Belli potens. aptat rorantes sanguine cristas

Telaq; trunca uiri. & reliqua. Nam sic quoque a trophæis ponti conueuerant. ut

Iuuenalis etiam in satyra Omnibus in terris.

Bellorum eximie truncis affixa tropæis.

Lorica: & fracta de classide buccula pendens.

Et curtum tenone iugum: uictæq; triemis.

Amplustre: & sūmo tristis captiuus in arcu.

Humanis maiora bonis creduntur. Nāq; in summitate arcus captiuus dux uti erat ex captiuitate tristis marmore effingebatur. Sane trophæum ipsi Aeneæ dedit Virgi. nōdum & plenam uictoriam consecuto qui occiso Mezentio fugauerat exercitum. Nam plenæ uictoriæ ut diximus triumphus dicebatur.

Tropus cum. t. exili scribitur: dici potest modus. figura: uel conuersio. & ut diffinit Quintilianus libro. viii. de institutione oratoria: est uerbi uel sermonis a propria significatione ad aliam cum uirtute mutatio. circa quem inexplicabilis & grāmaticis inter ipsos & philo. pugna est q̄ sit genera: quæ species: qui numerus quis cui subiiciatur nos cæteris omiſſis necessarios maxime: atq; in usum receptos diuersis in locis horum cōmentariorum exequemur. hæc modo in his annotasse contenti quosdam gratia significationis: quosdam decoris assumi & esse alios in uerbis propriis. alios in translatis: uertiq; formas non uerborum modo: sed & sensuum & compositionis.

Tropologia cū. t. exili & .i. latino scribitur. dicitur figurata locutio. Nam componitur ex tropis: quæ est figura & logos sermo.

Thoronus cum. th. aspirato scribitur. dicitur a nostris sedes.

Thucydides. i. cū. th. aspi. secūda cū. c. exili & .y. græ. alia cū. i. la. scri. & declinatur teste Prisci. in. vi. nō solū huius Thucydidis: sed etiā Thucidide. fuit historicus grauissimus apud græ. Et teste Quinti. ē dēsus & breuis ac semp sibi instans.

Tumba cū. t. exili scribitur. ubi. y. græcū in. u. nostrū cōuersa ē. Nam apud illos dicitur τῦμβῆ. Estq; locus infra terram. cōcauus. & plærūq; pro sepulchro accipit

Thurinus cum. th. aspirato scribitur: genus est marini piscis.

Thurion cum. th. aspirato & .i. latino scribitur. ciuitas fuit in sinu tarentino. quæ ut puto ea est: quæ ab aliquibus thurina uocatur.

Tuber cum. t. exili scribitur: & græcū ab aliquibus dicitur. Alii dicunt latinū. & a tumore deduci uolunt. Et ut dixit Pli. lib. xviii. natu. histo. tubera uocantur hæc: q̄ undiq; terra circūdata nullisq; fibris iuxta aut saltem capillamentis fiūt nec utiq; exuberante loco in quo gignuntur: aut rima ingerente cortice etiā includuntur. nec aliud esse possumus dicere q̄ terræ callum. & subdit. Siccis hæc fere & sabulosis locis fruterosiq; nascuntur. excedunt sepe magnitudinem malichotoni etiam librali pondere. duo eorū sunt genera arenosa & dentibus iimitica. altera sincera distinguunt colore ruffo nigroq; & intus cādido laudatissima aphricæ crescūt. Et in sequentibus subdit. De tuberibus hæc traduntur peculariter cum fuerint imbres autūnales: ac tonitrua crebra tunc nasci & maxima e tonitribus nec ultra annum durare. tenerrima autē uerno esse. hæc Pli. iuxta quæ ait Iuuenalis in. v. satyra. Fumat aper. post hunc raduntur tubera. si uer. Tunc erit: & facient optata tonitrua cœnas.

Maiores. tibi habe frumenta aledius inquit.

O Libya dissiunge boues: dum tubera mittas.

Nā de libycis cultoribus locutus est. dum ait in satyra Stēmata quid faciunt: Parce & messoribus illis. Qui saturant urbem circo scæneq; uacantem.

Tus cum. t. exili scribitur: & græce arborem sui gūmi designat. Nā dicitur apud illos Λιβανωτος: hoc est Λιβος: quod succum uliginem designat. & Τος tus generis neutri. nōnulli uero aspirandum dixerunt: & a thysia: quod est sacrificium: uel a theos: qui est deus deducunt: & ut ait Plinius in. xii. naturalis histo. Tura preter arabiam nullis. ac ne arabicæ quidem uniuersæ sunt. Et prosequit Regio earum turifera saba appellatur. hoc significare græci mysterium dicunt hæc ille. iuxta quod dixisse Virgi. prius uidetur in primo georgicorum. Solis ē turea uirga sabæis. quod cum. æ. diphthongo in penultima scribitur. Sed in sequentibus subdit Plinius Siluarum longitudo est cœni uiginti: latitudo dimidium: cœnus patet Heratosthenis ratione stadia. lx. hoc est passus quinq; milia aliqui uigintiduo stadio singulis cœnis dedere. Attollunt colles alti. decurruntq; in plana arbores sponte natæ: Et infra subdit: Nec preterea arabum alii turis arborem uident. ac ne horum quidem omnes feruntur non amplius esse familiarum quinq; quæ ius per successiones id sibi uēdicent: sacros uocari. Ob id nec ullo congressu foeminarum funerūq; cum incidant eas arbores. aut merant polui. atq; ita religione merces augeri. quidaz promiscuum ius his populis esse tradunt in siluis. Alii per uices anorum diuidi. nec arboris ipsius. quæ sit facies cōstat. nam res in arabia gessimus. & romana arma in magnam partem eius pene trauere. In quam ut idem prius dixerat libr. vii. primus Helius. Gallus romana arma intulit. Quin & ut ad priora sequitur. C. etiam Cæsar Augusti filius inde gloriam petiit. nec tamen ab ullo quod equidem scientia latina habeatur arborum earum tradita est facies. græcorum exempla uariant. alii folio piri minoris dūtaxant. & herbidi coloris tradidere. Alii lētisco similem subrutulo folio. Quidam terebynthum esse. & hoc uisum antigono regi allato frutice. & in sequentibus etiam prosequitur. Quod ex eo rotunditate guttæ pependit masculum uocatur: Cum alias non fere mas uocetur. ubi non sit foemina religioni tributum ne sexus alter usurpetur. Quod ideo rettulimus: ut id Virgilii intelligatur: qd̄ ait in Damone.

Verbenas adole pingues: & mascula tura.

Tuscia absq; aliqua aspiratione & .i. latino scribitur: uocabulum est græcum teste Plinio libro. iii. naturalis historię dicente. Lydia a quorum rege tyrrheni. mox a sacrificio ritu lingua græca tusci sunt cognominati. Nam ut uidimus tus græcum est.

Appa cū duplicato. p. scri. genus ē uini. de quo uidimus i dictiōe surrhentū. & trāsmittit aliquādo ad hominē igna uū illi uino simile teste. Hora. i. i. sermonū. Euphidius uap pæ famā timer aut nebulonis: & paulo supius dixerat. Non ego auarū. Cū uero te fieri: uappā iubeo: aut nebolonē. n̄ ἐπιπρω
1) ora d. j. monū

Varus cū unico. r. scribitur: fluuius ē teste Pli. li. iii. natu. hist narbonensem puinciā ab italia disterminans.

Vesuuius cum. i. latino scribitur: mons est campaniæ ab omni alio mōte solutus: neapoli ad q̄tuor milia passuū. p̄ximus uinetis oliuetis: & q̄busdā fructiferis arboribus refertus: sed præ cæteris uini ubertate admirabilis: quod iaz græcū uocant. hic ab austro pōpeios i radicibus: & sarnū fluuium hēt. ab euro fere: s; remortus beneuētū. a uulturno capuā a circio neape. eructauitq; quādoq; cineres

& incedia in formā punicearum arenarum ita ut ex illis campi usq; ad arborum cacumina intumuerint. de illo Mar. in. iiii. epi. libro inquit.

Hic est pampineis uiridis uesuuius umbris.

Presserat hic madidos nobilis uua lacus.

Hæc iuga quam uisæ colles plus bacchus amauit.

Hoc nuper satyri monte dedere choros.

Hic ueneris sedes lacedæmone gratior illi.

Hic locus herculeo nomine clarus erat.

Cuncta iacent flammis: & tristi merfa fauilla.

Nec superi uellent hoc licuisse sibi.

Nam temporibus Neronis & Traiani huiuscemodi admirabiles eructatiões euo muisse legimus: ita ut cum Plini. secundus: qui naturalem historiam scripsit ex melanensi classe: cui imperitante Traiano præerat ad uisendum hoc spectaculū pprius accederet. ab incendio absorptus est.

Vcalegon cum. c. exili & unico. l. & e. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro iliados tertio nobilis troianus: qui tempore belli ob senium a re militari se continebat. De quo Virgi. iam proximus ardet Vcalegon. i. illius domus.

Vesulus cum unico. l. scribitur: mons est teste Plinio in tertio naturalis historiar. altissimus in finibus ligurum: a quo padus formosissimus fluuiorum italiaz oritur.

Venaphrum cum. ph. aspirato scribitur. & ab Venere: & ἀφρός: quæ est spuma: hoc est Veneris aphros deducitur. Oppidum fuit campaniaz non longe a uesula & aquino: ut ostēdit Plinius libro tertio naturalis historiar. In cuius agro optimum nascebatur oleum. Quare dixit Iuuenalis. Venaphrano piscem perfundit oliuo. Martialis in ultimo. Hoc tibi campani sudauit baccha uenaphri Vnguentum quotiens sumis. & istud olet.

Vicia cum. c. exili & i. latino scribitur: estq; neutrum apud græcos, & correctius bicia diceretur: eo q̄ βικιον apud illos scri. cum betha: quæ in. b. nostrum commutatur.

Vlyxes cum. y. græco subsequente. x. consonante scribitur. q̄q̄ apud græcos cum duplicato. s. scribatur & o. uocali in primo uidelicet οὐλύξῆς ubi. d. in. l. etiam commutamus sicut e contrario meditaris pro melitaris. Fuit filius Laertæ regis ithacæ ex coniuge Autholia: ut Humerus & poetæ nostri asserunt. De quo uidimus in dictione Sisyphus. Quare a patre cognominatus est Laertius Ouidius libro quinto tristium. Sic quondam festum laertius fecerat beros. Dicitur etiam Itachus ab ithaca insula: in qua regnauit. Quin & Dulichius ab insula dulichia: quæ in illius regno habebatur. Virgilius in Silena: Dulichias uexasse rates. Similiter Naritius a naricia. Ouidius in primo de tristibus. Produce naritio docti mala nostra poetæ Scribere naritio nam mala plura ruli. Vlyxes similiter ut Achilles tertiaz est declinationis. Nonnunquam tamen a poetis nostris in formam secundæ declinationis profertur. Virgilius in secundo æneidos. Et terram altricem sæui execramur ulyxi: pro Vlyxis: ut latius uidimus in dictione Achilles.

Vlyxbona simili modo cum. y. græco: subsequente. x. consonante scribi uolūt: qui asseruntur Solinus urbem esse in hispania ab Vlyxe conditam, quare nonnulli ulyxponam cum. p. & non cum. b. scribi uolunt: quasi ab Vlyxe positâ: De quo

ob litterarum uicinitatem contendere uolumus. Sed id quoq; ex qualitate locorum: quæ commemorat Homerus in odyssea tempore nauigatiōis Vlyxis: multis non esse uerum uidetur.

Vlula cum simplō. l. in ultima: & penultima: auis est a fletu denominata: hoc est q̄ nomen factū ab οὐλύξῆς: quod est ululo.

Vmbria cum. i. latino scribitur: & a uocabulo græco descendit: quod est οὐβρος id est imber. Nam ea loca quæ iuxta spoletum: & iugo apenino exposita sunt imbribus quandoq; oppressa umbriz nomē accæperunt. Velut Antonius Augustus de orbis diuisione dixit Vmbria dicta est: quia ut historiae narrant tempore aquose cladis imbribus superfuerit: quod uerum esse (ut ille dixit) montiaz altitudo potest fortasse comprobare.

Vrania cum. i. latino scribitur: una est ex musis: quæ apud nos cælestis interpretatur. de qua Ouidius in quinto fastorum ait.

Excipit urania fecere silentia cuncta.

Vrina cum unico. r. & i. latino scribitur: græcum est uocabulum: & a uerbo græco deriuatum: quod est οὐρῆς: quod est melo. Vnde οὐρον descendit: quod latine quidem dicitur lotium. græce uero urina. Nec solum accipitur urina pro ea aqua: quæ quotidie excitur: sed & pro spermate genitali. Plinius libro octauo naturalis historiar: incontinens inquit asinae uterus urinam genitalem reddit. ni cogatur in cursum uerberibus a coitu: Iuuenalis in satyra Atticus eximie.

Auribus atq; oculis concæpta urina mouetur. Et potest etiam pro ipsa libidine capi. Vnde dixit idem poeta in satyra Credo pudicitiam.

Tucia uesicæ non imperat.

Vri cum unico. r. scribitur: boues sunt agrestes: qui teste Seruio super secundum georgicorum in pyrenæo monte nascunt inter gallias & hispanias posito: quos dicit excæptis elephantis maiores animalibus cæteris esse. Et dici uros ἄπρον ὄρον: id est a montibus.

Vleauus cum. c. exili scribitur: fuit Iouis filius ex Iunone: qui deformis nasceretur. nec ei arrisisset Iuno: a Ioue e cælo fuit præcipitatus in Iemnum. Ibiq; teste Seruio in bucolicis nutritus a simis. Homerus uero dixit a Tethye: & Eurimone Oceani filiam susceptum: ac nutritus fuisse ex casuq; claudum effectum. fuit deorum faber: qui & Ioui fulmina: & arma aliis diis contra gigantes fabricauit. Fecitq; monile Hermionis: coronam Ariadnes: arma Achillis & Aenæ: & plura alia: quæ supra humanum ingenium fuisse uisa sunt. Nec ob ea beneficia ad deorum mensam admissus est. Quapropter supplicauit Ioui ut saltem Mineruæ nuptis iungeretur. A qua tamen spretus fuit: ut uidimus in dictione Erichthonius. Quæ Virgilius tetigit in bucolicis cum ait. Cui non risere parentes Nec deus hunc mensa: dea nec dignata cubili est. Habuitq; deinde Venerem uxorem: quam cum Marte adulterantē subtilissimis catenis deuinxit. ac diis omnibus propalauit. Alios etiam posuit Cicero de natura deorum unum: quæ cæli filium dixit ex Minerua secunda Iouis filia: ex qua Apollinem genuisse refert. Secundum hunc ipsum: quem Iouis tertium ex Iunone filium dixit. Alii filium Nili: qui ab ægyptiis ægypti custos creditur.

Anto cum. r. exili scribitur: fuit (teste Hesiodo in theogonia) una ex nymphis Oceani: & Tethios filia. de qua meminit Virgilius in

tertio georgicorum ait: Drynoq; xantroq;

- X anhippe cum.th.aspirato &.i.latino scribitur:fuit Socratis uxor querula.
- X anthus cum.th.aspirato scribitur:fuit nomen fluiui troiani ut uidimus in dictione simois.fuit etiam uir troianus filius Phænopis:quem teste Homero libro quinto iliados Diomedes occidit in bello.fuit & adhuc teste eodem Homero lib. ix.nomen equi cuiusdam Hectoris.
- X anthii cum.th.aspirato scribitur:populi sunt in asia:qui cum eorū urbs ab Harpago praefecto Cyri obsideretur:uoxores suas ac seruos una cum suppellectili in arce posuerunt:eamq; igni succenderunt.deinde omnes pariter contra Harpagum irruentes:bello ceciderunt.ut scripsit Hero.libro historiarum primo.
- X enodotus cū.t.exili scribitur.fuit historicus patria troezenus.De quo saepe Plutarchus meminit.
- X enocrates absq; aliqua aspiratione scribitur:fuit uir calcedonius Agathenoris filius:& a primis fere ante Platonis auditor. erat teste Laertio tardus ingenio adeo ut cum illum Plato Aristoteli compararet: alterum freno: alterum calcaribus indigere dicebat. Alioquin se uero semper ac serio habitu & ore perdurabat. In academia uixit:ut plurimum: si quando ad urbem proficiscebatur turba omnium impudicorum eius transitum obseruabat. Inquietandi ipsius gratia Phyrne nobile scortum dedita opera a quibusdam intra eius cellā missa est. quae ab eo oras lectuli partem accipit. demum cum multa ne quicq; orasset imperfecto opere discedens.dixit se non a uiro: sed a statua uenisse. Quidam autē a discipulis eius Laydem intromissam: fuisseq; ipsum tantae continentiae: ut cum se ad libidine incitari praesensisset: pateretur uirilia secari & uri. Tanta fuit eius uerbis adhibita fides: ut cum nullius iniurati testimonium admitteretur. illi soli iusiurandum athenienses remitterent. Erat adeo frugi: ut cum illi Alexander magnam pecuniae quantitatem misisset: sublati tribus milibus numerum artistorum ne regia munera spernere uideretur reliquum remitteret: dicens illi pluribus opus esse: quod plures enutrieret. Ad Philippum olim cum caeteris missus: cum alios sciret donis emollitos: & saepe conuiuia celebrare: neutrum ipse horum fecit. Legatis postea dicentibus Xenocratem frustra secum iuisse: comperta re ipsum duplici honore honestauere. Successit in academia speusippo. scholam tenuit uiginti quinque annis. moritur noctu cum in sartagine forte offendisset anno aetatis. lxxxii. Quinq; fuere eius nominis. primus huius philosophi propinquus. Cuius fertur oratio quae inscribitur arfinoetica de Arfinoe. Alius philosophus & elegiae scriptor non satis probatus. Ita enim se habet res: ut poetae quidem se oratione soluta uelint scribere: id efficiant: qui uero pedestri oratione scribere consueuerunt si poeticæ partes sibi uendicare uelint non consequantur id: ex eo liquet: quod alterum naturæ. alterum artis est. Alius fuit statuarius. Alius odas scripsit.
- X enodochium cum.ch.aspirato &.i.latino scribitur. dicitur latine hospitem. Nā est ξενων. id est peregrinorum: Δέχουινος: id est receptiuus.
- X enodorus graecum est: quasi ξεινος. i. peregrinum quid & egregium denotans. & Δωρον: domum. fuit nomen statuarii. de quo uidimus in dictione colossus. Hunc Pli. libro trigesimo quarto naturalis historiae de quo uidimus caelandiq; nulli ueterum postponendum.
- X enophanes cum.ph.aspirato scribitur: fuit colophonius Dexii. siue ut dixit Apollodorus Orthomenis filius. Cum uiginti esset annorum pulsus fuit a patria:

& in zada siciliae: atq; catina moratus est. & seipso teste sexagintaquinq; annis exulauit a patria: sunt qui eum neminem dicant audiuisse. Scripsit elegias contra Hesiodum: & Homerum. fuit & alter Xenophanes ex lesbo poeta iambicus.

- X enophon cum.ph.aspirato scribitur: fuit philosophus & dux insignis Grylli atheniensis filius: homo uerecundus: & speciosus ultra quae dici possit: moratusque probus atque omnibus gratus. Fuit Socratis discipulus & Platonis aemulus. dicente Gellio libro decimo octauo noctium atticarum. Xenophon & Plato socraticae amoenitatis lumina certare: aemulariq; inter se existimati sunt. quia Xenophon in clyto illi operi Platonis quod de optimo statu reipublicae ciuitatisque administrandae scripserat. lectis ex eo duobus libris: qui primi ad lucem uenerant se opposuit: & contra multa scripsit: quo audito ualde permotus fuisse Platonem ferunt. Hic teste Laertio omnium primus ex his: quae a Socrate dicebantur notis excipit: & in publicum edidit: commentaria scribens. Et primus omnium philosophorum scripsit historiam. fuit etiam dux strenuus: & qui ex ultimis babiloniae finibus exercitum reduxit asperis ac difficillimis itineribus per infestissimas gentes: ac barbaras incolumem in patriam conduxit. Septem fuerunt Xenophontes. Hic primus. Secundus similiter atheniensis Pitostati illius frater: qui Epaminundae uitam scripsit. Tertius coos medicus. Quartus qui Hannibalis historiam scripsit. Quintus qui prodigia fabulosa commentus est. Sextus parius sculptor egregius. Septimus antiquae comediae poeta.
- X erolophus cum unico. l. &.ph.aspirato scribitur: dici potest a nostris sicus tumulus. & aereuus. Nam componitur ex ξηρος. qui est sicus. & λωπος tumulus. Nanque ex lapidibus & marmoribus strui consueuerat principibus tumulus. Hoc uocabulo utitur Priscianus libro primo cum ait. Eoigramata quae ego met legi in tripode uetustissimo Apollinis: qui est in xerolopho Apollinis.
- X erolibya antepenultima cum. i. latino: & penultima cum. y. graeco scribitur: dici potest latine sicca libya. Quo uocabulo utitur Seruius super quartum aeneidos cui ait.
- Herbam Iouis Ammonis filium sic dici: quia Bacchus indiam peteret: & per xerolibyam exercitum duceret. & reliqua: id est per desertam libyam.
- X erxes cum duplicato. x. scribitur: hoc est tam in prima quam in secunda. fuit filius Darii regis persarum ex Atossa filia Cyri. patri successit in regno. Cui id potissimum illustre fuit: quod maximum post hominum memoriam exercitu terra marique bellum intulit graeciae: & quia numerus militum & nauium a scriptoribus latinis mendacissime legitur. curabo summam totius exercitus: quam fecit Herodotus ad unguem transferre: ita ut tantae rei ueritas clarissima habeatur. Itaque ut ait ipse Herodotus: ex maiori asia collegit naues mille ducentas & sex: in quarum singula erant ex principibus asiae populis ducenti uiri: qui ad summam quadraginta unius militum & ducentorum. hominum ascendebat: nec sane pauciores: sed certo plures erant. Praeter hos ex persis: medis & sicis in unaquaque illarum triginta alii uiri reliquorum duces dispositi erant. quorum summa ad triginta sex milia. & centum octuaginta ascendebat. Sicque uiri omnes: qui in praefatis nauibus erant. numerum implebant ducentorum septuaginta septem milium: & trecentorum octoginta hominum hocq; ex maiori asia Ex minori uero congregauit tria milia nauium. in quibus fuisse dicit ducenta quadraginta milia hominum. Sicque omnis haec multitudo ad summam quin

gentorum & decem & septem milium. ac trecentorum octoginta hominum. Et hi omnes apti erant ad bellum. Ex peditibus habuisse illum dicit mille milia & septingenta milia hominum. Ex equitibus octoginta milia. Insuper in quadrigis libycis: & arabicis uiginti milia hominum. Ex thracia & insulis adiacentibus naues habuit centum uiginti. In quibus fuisse memorat idem auctor hominum uigintiquattuor milia. Quin & pedites congregauit ex thracia. pæonia. herodia boottica. chalcidonia. brygia. pieres. macedonia. perrebia. einenia. doloponque genere. & magnetum. atque achæorum trecenta milia hominum. Quos omnes summam computas præfatus auctor ait uirorum ad bellum collectorum fuisse bis mille milia sexcentaque. & quadraginta unum. ac trecentos & octuaginta uiros. Ita ut nullo pacto pauciores fuerint. sed longe plures: Insuper & alios in nauibus onerariis. & ad alia officia. & ministeria aduenisse dicit quos absq; aliqua dubitatione plusquam totidem fuisse testatur. Vnde totum exercitum computans fuisse asserit quinquies mille milia: & ducenta octuaginta duo milia hominum: septingentosque & sexaginta. Quæ quia incredibilia fere uidebantur: forte dixit Iuena. in ea satyra: quæ incipit Omnibus in terris de isto Xerxe loquens. Creditur olim Velificatus athos. De quo in sua dictione uidimus & quicquid græcia mendax Audet in historia constratum clauibus isdem Suppositumq; rotis solitum mare. Nam ut idem Herodo. latissime narrat. pontem struxit Xerxes super mare helleponticum ab abydo urbe asiæ usque in festum urbem europæ quod Luca. in secundo tetigit. cum de. C. Cæsare loqueretur. qui incredibili ædificiorum mole Pompeium in brundisio claudere nitentur cum ait.

Tales fama canit tumidum super æquora xerxem.
 Construxisse uias. multum cum pontibus ausus.
 Europamq; asiæ: festumq; admouit abydo.
 Incessitq; fretum rapidi super hellepontis.
 Non eurum zephyrumq; timens. cum uela rateq;
 In medium deferret athon.
 Et subdit Iuena. ad ea: quæ supra retulimus.

Credimus altos.

Defecisse amnes: epotaq; flumina medo

Prudente: ut de pluribus refert Herodotus. & nos aliqua diuersis in dictionibus annotauimus. Et suple

Credimus hæc madidis cantat quæ Sostratus allegat. Difficilis nobis est locus iste: cum nihil certi de hoc Sostrato legerimus. De quo si diuinare licet putamus illum fuisse poetam non celebré: qui de Xerxe nec bene canes. hæc omnia. quæ quæ retulimus conscripsit. Quod ex autum translatione indicare uidet quæ mandidis allis inepte uolare dicuntur. Et ponit deinde Iuena illius fugam. Nam cum a græcis duce Themistocle nauali prælio uinceretur & plurimæ illius naues caperentur. multæ submergerentur. rex ipsæ cum pauco exercitu per macedoniam fugiens. peruenit ad festum. ubi cum solutum pontem hybernis tempestatibus percipisset. piscatoria scapha mare trepidus sulcauit. In eorum atq; eurum solitus scuire flagellis Barbarus rex idest remis.

Acynthos cum. c. exili & y. græco atq; th. aspirato scribitur: infula parua est in græco mari. p. pinqua ætolia: urbem unicz eiusdem nominis teste Liuius in sexto de secundo bello punico detinens. Et quia nemoribus abundat. dixit Virgilius in tertio æneidos. iam medio apparet fluctu nemorosa zacynthos.

De qua locutus Vlyxes regi Alcino apud Homerum libro. ix

odysseæ οὐτι ἐγὼ τὴν ἠσγᾶνισ Δύναμαι γλυκύτερον ἄλλοι Δεοθαί. hoc est: ego quidem nil dulcius in hac terra uidere possum.

Z acanthei cum. c. exili: & th. aspirato scribitur: fuerunt teste Polybio zacynthioz coloni in medio pyreni montis siti: & iuxta fluuium hiberum habitantes: ut & plures alii græci. qui circa illos inhabitant.

Z acharias cum. ch. aspirato scribitur: nomen est uiri proprium hebræi.

Z amolsis cum. i. latino scribitur. fuit teste Herodoto libro historiarum quarto. Pythagore seruus: cui getæ putantes illum Saturnum esse: sacrificia impendebant.

Z elotypus cum unico. i. & r. exili: atque y. græco scribitur. dici potest æmulator formæ. Nam zelus æmulatio est: & typos forma. Iuena in satyra: Si te propofici. Quas in uaginæ fronte solebat ponere zelotypos iuuenis prælatus hiarbæ: hoc est iuuenis Aeneas. qui ob decorem illatum a matre iuuenis uidebatur. ac etiam Hiarbæ regi fuit in coniugio a Didone prælatus. Quare zelotypiam diffiniens chrysis dicebat teste Laertio ægritudinem esse ex eo prouenientem. quod adsit alteri: quod ipse non habeas: aderat enim Aeneæ Dido. quam Hiarbas habere non potuit. Et dixit Iuena in uaginæ fronte. ut id Virgilius exponeret. qui de Aenea loquens in quarto æneidos inquit. Atq; illi stellatus iaspide fulua Ensis erat: id est uagina. Nam ut ait Seruius in fronte & summitate uaginæ consueuerunt preciosi lapides apponi.

Z eno cum. e. absq; diphthongo: & unico. n. scribitur: fuit philosophus ceticus ex cypro græca ciuitate fenicibus frequenter accolis: fuitque Napsæ: siue ut alii dicunt Deme filius. Et teste Timotheo collo in alteram partem inclinatio Apollinius autem tyrius dixit eum gracili corpore fuisse: statu proceros: & atracute. Vnde illum Chrysis palmitem ægyptium uocabat. Crura habuit turgida & imbecilla atque infirma. Ob quod teste Perseo multas cœnas declinauit. Vescebatur libenter ficibus recentibus: & ad solem passis. Auditor fuit Cratis. Stilpionem etiam & Xenocratem decennio audiuit. Deinde cœuertens se ad porticum: quæ pysianactia uocabatur: ex uaria & multæ scientiæ pictura Polygnori orationem formabat. Vnde uolens locum illum stabilem facere: atq; inuolabilem. ubi ad mille quadringenti triginta ciues necati fuerant. Cœpit in illa docere. ad quem eo audiendum discipuli confluentes qui antea zenonii dicebantur. ab ipsa porticu stoici sunt uocati. ut Epicurus ipse in epistolis attestatur. Si quidem & ante illum teste Eratosthene poetæ in illa morantes. dicti sunt stoici. a quibus multum incrementi illa appellatio cœpit. Tanto in honore apud athenienses Zeno habitus est. ut apud eum clauis urbis deponerent. Ornarentque ipsum aurea corona & imagine ærea. hoc ipsum & sui ciues fecere. Habuit auditores eximios. inter quos Antigonus cum ibat athenas eius erat auditor. Cui aliquando hanc epistolam scripsit. rex Antigonus salutem dicit Zenoni philosopho. Ego fortuna me quidem & gloria uitam tuam anteire existimo. Cæterum disciplinis studiisq; liberalibus. & perfecta felicitate quam tute possides. longe

abs te præcellis sentio. quocirca te orare statui. uti ad me proficiscaris. id mihi persuadens te preces meas minime irritas fieri passurum. Tu igitur modis omnibus enitere. ut tuo contubernio fruamur. Hoc procerto habens te non mei solum. sed omnium simul macedonum eruditorem fore. Nam qui macedoniæ regem erudit: atque ad uirtutem imbuunt. cum & subditos quosque instruere ad fortitudinem & probitatem certum est. Nam cuiusmodi fuerit dux: tales ut plurimum subditos fieri est necesse. Vale. Cui Zeno respondit dicens se maxime laudare eum: quod studium non uoluptatem sequeretur: quæ animos adolescentulorum effœminat. Porro si adiciatur modica exercitatio: neque desit præceptoris copia: mature eum posse ad perfectionem peruenire. Se autem non posse ad ipsum pergere senectute impeditum: quod iam esset octogenarius: sed se mittere ad eum quosdam ex contubernaliis suis: quibus si studiose uteretur. beatitudinem ueram consequeretur. Misit autem Perseum thebanum & philonidem: ut pater in decreto atheniensium de illo. Hic adolescentulo cuidam inepta multa loquendi ait ideo duas habemus aures: os autem unum ut scilicet multa audiamus: pauca uero loquamur. Nonagesimo ætatis suæ anno decessit incolumis. integer. ac sine morbo. Nam ut rettulit Apollonius cum abiret ex schola lapidem offendens digitum perfrægit. Manu uero terram feriens illud ait. Niobe uenio. quid me uocas. Ex continuo se strangulans interiit: Quo mortuo statuere illi athenienses ex publico sepulturam in ceranico. Scripsitque plura & uaria. Crudis cibis uti batur: & tenui pallio. Pueris semel aut bis tantum teste Laertio usus est: & ancillula quadam: ne sexum odisse uideretur. Erat ad eum facilis aditus. Euitauit ne nimis esset popularis. Nec tamen plusquam cum duobus aut tribus ambulabat. Fuere Zenones octo. Primus eleates Pyretis filius teste Apollodoro. Parmenides uero dixit illum fuisse natura filium Teleutagoræ adoptione uero Pyretis. Fuit teste Platone statura procera: quem uocat sophistam Eleatem. Hunc inuentorem fuisse dialecticæ sicut Empedoclem rethoricæ testis est Aristoteles. Is cum Nearchum tyrannum. siue Diomedontem profligare uellet. captus est teste Heraclide. Et cum de coniurationibus interrogaretur uolens significare tyrannum destitutum. rettulit omnes illius amicos confictos esse. & cum simulasset se uelle ad illius aurem alloqui ipsam mordicus apprehensam perforauit. uel teste Demetrio nasum arripuit. Dixitque ad ciues admiror uestram uecordiam. si horum gratia. quæ patior tyranno seruire statuitis. Sed cum complices coniurationis proferre cogeretur concisam dentibus linguam in os tyranni conspuuit quo facto ciues tyrannum lapidauerunt. Secundus fuit stoicus. quem supra diximus. Tertius rhodius. Quartus historicus: qui Pyrrhi in italia gesta scripsit. epitomaque romanorum & carthaginiensium rerum. Quintus Chryssippi discipulus. Sextus medicus acutæ intelligentiæ. Septimus grammaticus cuius epigrammata feruntur. Octauus sydonius philosophus epicureus. qui de regno scripsit de reipublica. de nuptiis. de impietate Thyestæ. de amoribus. Commentaria in leges Platonis lib. vii.

Zephyrus cum. y. græco scribitur. uentus est occidentalis. de quo Oui. in primo de tristibus. Nunc zephyrus sero uespere missus adest.

Zetis cum. t. exli & i. latino semper apud græcos scriptum comperi. quæ multi ex nostris scribant Zetum cum. u. in fine: & non cum. i. Fuit filius Boreæ ex Orithyia: & frater Calais.

Zethus dū cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero in. xi. odyssæ filius Iouis ex Antiopa: & frater Amphionis.

Zeuigma cum. eu. diphthongo subsequente. g. scribitur: dici potest latine conexio. Nam figura est: quæ tunc quoque fit: cum plures sensus uno uerbo clauduntur.

Quod tribus contingit moisis: aut in primo uerbo: ut currimus nos & tu: & tunc dicitur prozeugma. In medio: ut tu curris & ille. & tunc dicitur mesozeugma. In ultimo: ut hic illius arma: Hic currus fuit. Similiter Terentius: Hoc tempore obsequamur amicis: ueritas odium parit. & dicitur hysterozeugma cū. y. græco aspirato.

Zeus cum. eu. diphthongo subsequente. f. & i. latino scribitur: fuit pictor heracletotes maximus sua ætate: id est olympiade quinta: & nonagesima. Hic teste Plinio. xxxv. naturalis historię penniculum ad magnam gloriam perduxit. Opesque tantas acquisiuit: ut institueret donare opera sua: eo quod nullo precio satis digno permutare posse diceret. Aequales eius & æmuli fuere Timantes: & Androgides: & Theopompas: & Parrhasius: qui descendisse cum Zeulide in certamen traditur: ut uidimus in dictione Parrhasius. Idem teste eodem Plinio fertur pinxisse puerum uuas ferentem: ad quas cum aduolarent aues: processit iratus operi & dixit: Uuas melius pinxi quam puerus. Nam si & hoc consummassem: aues ipsæ timuissent. Idem etiam Quintiliano teste luminum umbrarumque dicitur iuenisse rationes & plus membris corporis dedit. Id amplius atque angustius ratus: atque ut existimant Homerum secutus: cui ualidissima quæque forma etiam in foemina placet.

Zeuox cum. eu. diphthongo & x. consonante scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympa una ex nympis filia Oceani & Tethyos.

Zodiacus cum. i. latino & c. exili scribitur: dici potest a nobis animalis. Nam circulus est signorum: quæ in formam animalium figurantur: & a ζῳον: quod est animal deriuatur: ut aries taurus & reliqua. Cingitque totum cælum in obliquum hoc est cancro circulum æstiuum: & capricorno hyemalem contingens: Vnde dixit Virgilius in primo georgicorum. Obliquus qua se signorum uerteret ordo.

Zopyrus cum. y. græco scribitur: fuit Megabizi filius: cuius opera & industria: ut dixit Herodotus in quarto historiarum. Darius babylonem cepit.

Zethus cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero in decimo odyssæ Aeoli filius ex Leapatra.

IOANNIS TORTELLII ARRETINI COMMENTARIORVM
GRAMMATICORVM DE ORTHOGRAPHIA DICTIONVM
E GRAECIS TRACTARVM OPVS PER HERMANVM LICH
TENSTEIN COLONIENSEM VICENTIAE ACCVRATISSIME
IMPRESSVM DIE VLTIMA MENSIS OCTOBRIS ANNO MIL
LESIMO QVADRIGENTESIMO OCTVAGESIMO.

PRIMARIO LITTERARII ORDINIS VIRO CONSTANTINO ROBE
GANO NOTARIO TARVISANO HIERONIMVS.

BONONIVS. .S. .P. .D.

QVORVNDAM Hominum istis temporibus uaniloquentias: qui dum cæ
teris detrahunt sibi plurimum ascribere opinati: neminem uirum doctum cui
non allatrent intactum relinquunt: æquo animo ferre non possum. Constan
tine uir optime. Neque enim ingratitude qua isti hac in re potissimum coar
guuntur: quicquam mihi stultius uideatur. Siquidem Guarinus ille Veronen
sis: Laurentius Vallensis: Arretini: Georgius Trapezuntius: compluresque alii
doctissimi: qui romanam linguam maiorem incuria tanquam ædificium pu
tre uerustate collapsum: oblitteratam prope extinctamque magno cum labore
ac studiis diligentia restituere: ut his ducibus quicquid boni in re litteraria ha
bemus: simus maxime consecuti: caninis moribus undique dilaniantur. Nec
est qui magnis saltem nominibus parcat. Ostoliditatem insulsissimam: cæte
ros tacebo: de Ioanne Arretino pro loco tantum loquar. Quæ ante laboriosissi
mum hoc opus arthographiæ apud latinos inquam habebatur ratio. Nulla pr
sus. Latinitas grecitatis commercio egebat: usq; adeo ut neutram merito nosce
putaretur qui altera tantum sciret. Græce dictiones ex cuiusque arbitrio scribe
bantur: nec ullus rationi aderat modus. parum id quidem. Atqui codices cor
ruptissimos deprauatissimosque. Ciceronem. Liuium. Plinium. Quintilianum
Gellium auctores eloquentissimos uix loquentis habebamus. Historiarum uero
græcarum Strabonis. Herodoti. Thucydidis ignari omnino eramus. Quæ in
fencia apud Tortellium diligentissimus auctorem pro locis aperta. ut nunc di
scipuli præceptoribus olim doctiores sint effecere. Gratia habenda huic reli
quisque qui difficiles nobis aditus monstrarunt: gratia habenda essent. Non
litteras ignorasse quod de Tortellio audiui quosdam obloqui ausos publican
di. Qui tamen si nonnunquam aliquid ut eorum loquamur more insipidum
aliquid minus gratum promunt. quandoq; bonum Homerum dormitasse eti
amnum recensendum: Non omnis porro posse omnia: Non omnia eidem de
os dedisse ut Annibali Maharbal animo uersandum foret. Cæterum quia teme
ritatis atque ignorantia fronti meæ indelebile stigma inustum iri præmonitus
sum: quippe qui castigandi operis in quo ut aiunt plurima errata: ac perpe
ram dicta sunt: grauem & uiribus meis longe imparem prouinciam audacter
subieci. Vnum profiteor: nouisse me censura meæ non esse tanto operi ad
dere necessaria: aut demere superuacanea: neque nouum opus conficere uo
luisse. Verum operam potius dedisse: ut ea archetypa haberentur in exem
plar: quæ auctor ipse subtegminis alieni haud indigus intexuerat. cuius rei
Blasium lignaminum patauinum uirum sane integerrimum nec doctum mi
nus tibi quæ admodum familiarem Constantine sincoerum testem appello.
Is Tortellii sui pro solita in omnes humanitate mihi copiam cum fecisset om
ne hac in re consilium meum plane intellexit. Nolle quicquam peruertere pro
curantem utique ut Tortellius non ut Hieronymus scriberetur. Siqui ta
men characteres inuersi: litteræ duplicatæ ubi simplices debuissent poni: aut
econtra: alia pro alia: exilis pro densa: repetita syllaba: aut prætermissa inter

legendum occurrerint. non meæ inscitia uerum celeritati librariorum tribua
tur. Nec tamen tales hi erunt errores: ut non facillime castigaturus sit culpam
in me nullam relaturus benignus interpret. Tu interim bene uale: & quod fa
cis me ama.

EIVSDEM HIERONIMI CARMEN IN PRIMI IMPRESSORIS
COMMENDATIONEM.

Tingere dispositis chartas quicunq; metallis.
Cœpit: & insignes edidit aere notas:
Mercurio genitore satus: genitrice Minerua
Præditus æthereæ semine mentis erat
Non illum Cereris: non illum cura Lyæi
Terrenæ tenuit non opis ullus amor.
Copia librorum cupidis modo rara latinis
Cum foret. auspiciis illius ampla uenit
Improbis innumeris librarius ante talentis
Quod dabat: exigua nunc stipe uendit opus.
Historiæ uenere Titi. se Plinius omni.
Gymnasio iactant Tullius atq; Maro.
Nullum opus o nostri felicem temporis artem
Cellat in arcana bibliotheca situ.
Quem modo rex. quem uix princeps modo rarus habebat.
Quisq; sibi librum pauper habere potest
Redditus hac etiam nuper Tortellius arte
Plurimus. escribas qua ratione docet.
Hunc eme qui lingua cultus cupis esse latina
Hunc eme grāmaticus qui cupis esse bonus.
Quæ geminanda notis fuerit tibi syllaba. simplex
Quæ ue sit. exilis. densaue. doctus eris.
Postmodo qui fuerit grato si cōmodus usu.
Has memor assiduis plausibus ede preces
Artifici semper faueant pia numina sancto
Vtilis effluxit cuius ab arre liber.

Sequitur registrum huius libri.

A	B	C	D
Primum uacat	ut templum	dicti potest	consilio
Iohannis	sicuti quis	uio etiam	ficationis
in dictionibus	pecto expecto	bro umbras	ipsum contio
nominibus	pedibus con	terigimus	morbi corporum
consueuimus			

E
Peruigilare
uero per
quibus aliquid
nam de fure

F
scripsere
usq; ad fontem
auxilia duces
q; acceptissima

G
in tuscia
Nec iuger
nomē assumpsit
uoluerunt

H
est alterne
ne uidebimus
Anaglyphon
ancona

I
sua ætate
medium sit
Archemorus
nice primitus

K
puto. Nam
Astyages
Mineruam
nec hyeme

L
& uoxia
oppidum
testes sunt
& ex nostris

M
iugis ortus
suamq; nutricem
Chalcedonia
habuisse

N
nō eo nomine
ra Pelectronius
mate ad
te doctas

○

a quo circenses
Apollinis
detinent
in urbes

P
Quin &
Choriambus
capillos &

a
Dacia cum
samoethraciam
Deiphyle
tate Hermippi

b
profuit
Sane edo
ut a cedo
in antiquis

c
quod est
foemine
fuisse
meminit

d
prisca gens
uocare
est nota
Et Lucanus

e
in. g. cōuersum
deducitur
Hadrianus
filius

f
libro. xii.
de seruius
obscurum
Hymees

g
seu dissoluo
Solinus
a nostris
dicitur

h
Incho
Iason

re in foro
libro historiæ

i
hoc est
georgicorum
Quintiliano
i. latino

k
Macarius
milibus
sunt. Sed
gum tempus

l
discipulus
Mespila
præteritas
Quæq;

m
aliis dixit
temque
lis: de quo
riarum

n
Pleias
tres hominis
omnia sacra
liq; animum

o
sup. iii.
& dici potest
eos fuisse
Pisonem

p
debat
terremotum
Philortium
reuelacis

q
les ut ipse
habitus
audissent
Littore

r
nati. ad
bonum
Macrobius

transtulit
f
conspiceret
nultima
si grāmatico
Cecidit p̄teritū

s
fuit Veneris
nisq; pompæ
Atq; hic
Et iam

t
tertium fecisse
in loco nunc
id picture
comprobauit

u
proprio
Sermyle
ciamenti
dona uocauit

x
suscipiens
nem: in qua
aruorum
corona ea est

y
Tarchon
hac legere
Theano
lauit &

z
profus
& fatuam
Tyres cum
secunda

&
ob litterarum
& in zada
Zacynthos

Algofero verda de Cuba

Algofero verda de Cuba

de rancia
de como fraite
corte y abba

A Don Felipe de Aranda
Sepiedra

A Don Esteban Ramirez
Hercules

Agon

U A

A